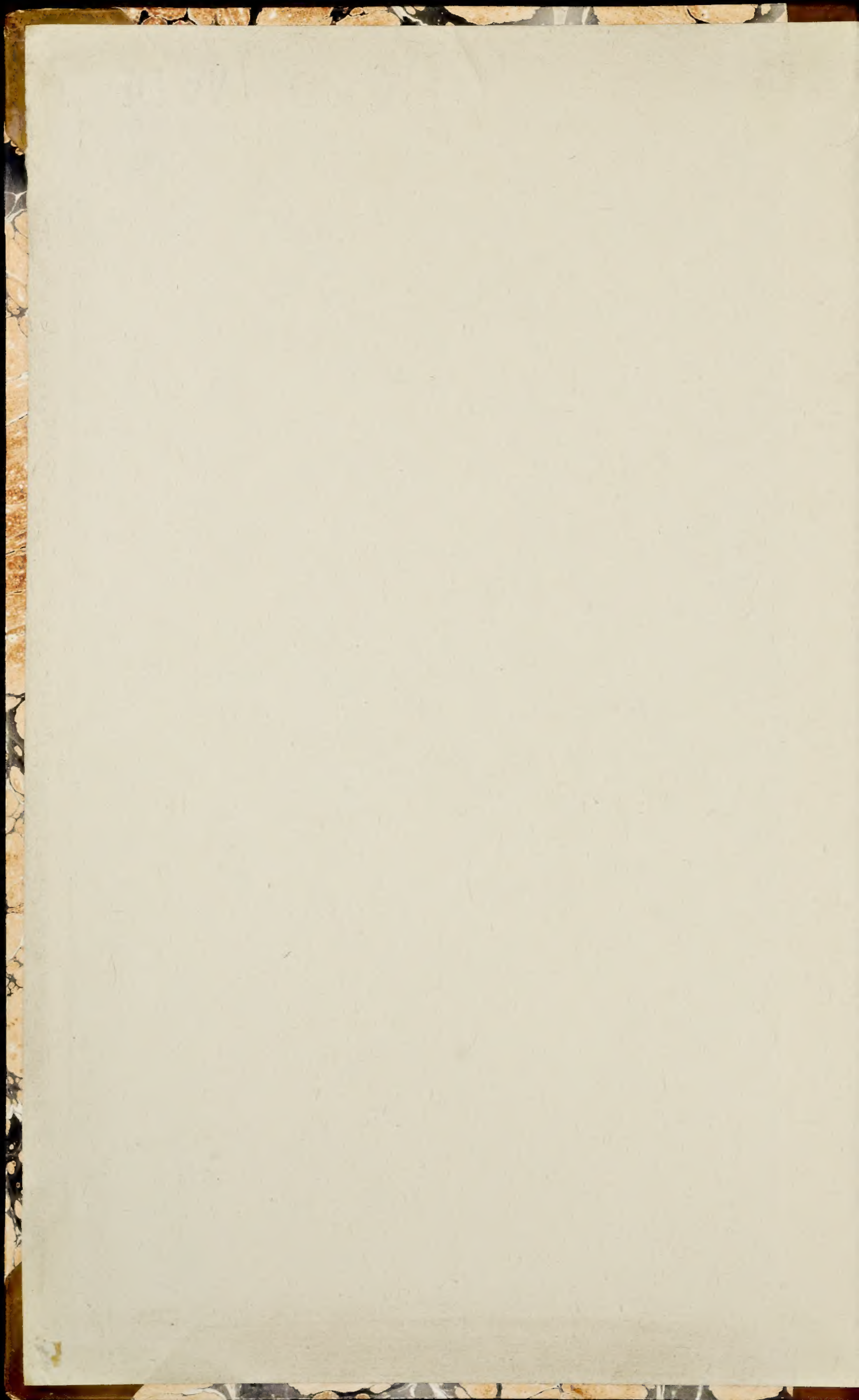

750.-
a0exx
6004 G

1 pale blank blank

B2734

812 pp (no to 810)

5 plates, 1 illus, 2 eng head pieces

lower corner of O, missing (not affecting text)

occasional browning + spotting.

BIBLIOTHECA COISLINIANA,

OLIM

SEGUERIANA;

SIVE MANUSCRIPTORUM OMNIUM Græcorum, quæ in ea continentur, accurata deſcriptio, ubi operum ſingulorum notitia datur, ætas cujuſque Manuſcripti indicatur, vetuſtiorum ſpecimina exhibentur, aliaque multa annotantur, quæ ad PALÆOGRAPHIAM GRÆCAM pertinent.

Accedunt Anecdota bene multa ex eadem Bibliotheca deſumta cum Interpretatione Latina, ſtudio & opera D. BERNARDI DE MONTFAUCON, *Presbyteri & Monachi Benedictini e Congregatione S. Mauri.*

PARISIIS;

Apud { LUDOVICUM GUERIN, ſub ſigno S. Thomæ Aquinatis. ET CAROLUM ROBUSTEL, ſub ſigno Arboris Palmæ. } viâ Jacobæâ.

M. DCC. XV.

CUM APPROBATIONE ET PRIVILEGIO REGIS.

INDEX CAPITUM.

PARS PRIMA.

CONTINET *Codices Græcos primæ magnitudinis in folio. Dividitur in Capita septem.*

PARS SECUNDA.

Continet Codices in parvo folio & in quarto, atque dividitur in Capita sex.

ERRATA.

PAginâ 27. lineâ 9. *lege* Hæ. pag. 45. lin. 1. *lege* Hippolyti. p. 76. l. 7. *lege* Pamphilo. *ibid. lin. ult.* Ναυατιανοὺς p. 85. l. 38. *lege* ex quarum. p. 87. l. 34. *ante* 997 *adde* anno. *ibid. l.* 14. *lege* Flavianum. p. 88. l. 6. *lege* sancto. p. 91. lin. penult. *lege* homines. p. 97. l. 58. *lege* Dominico. p. 111. l. 36. *lege* Orsisius. p. 104. l. 10. *lege* Dalmatenus. p. 115. l. 29. *lege* ἄνθρωπον. p. 127. l. 27. *lege* duo. p. 129. l. 34. *lege* χωεία. p. 130. l. 15. *lege* Evangelica. p. 136. l. 21. *lege* πλείστην p. 157. l. 33. *dele* &. p. 161. l. 12. *lege* Quod. p. 164. l. 24. *lege* Transfiguratione. p. 171. l. 34. *post* præposuit *pone virgulam.* Ibidem lin. 48. *lege* tunc. p. 176. l. 18. *lege* συνηθῶν. pag. 185. lin. 25. *lege* Abercii. p. 188. l. 44. *lege* Σινᾶ. Ibid. l. 6. *post* ἀρχιεπισκόπων *adde* καὶ παρὰ Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου p. 189. l. 40. *lege* εἰλκύσατο. p. 190. l. 7. ἐνεχειρίσθη. p. 191. l. 1. *lege* Orsisii. p. 195. l. 4. *lege* Ægyptii. p. 198. l. 46. *lege* Jejunatoris. p. 207. l. 6. *lege* Manuel. p. 217. l. 38. *lege* categoriæ. p. 237. l. 43. columnâ 1. *lege* Φεραίων. p. 238. l. 37. *lege* δύο. p. 240. l. 12. *post* capitibus *addo* aliquot. p. 251. l. 41. *post* Macario *adde virgulam.* p. 275. l. 4. *lege* Hebraïcarum. Ibid. l. 32. *lege* Hippolyti. p. 276. l. penult. *post* solum *adde* iis. p. 282. l. 9. *lege* Oebotas. p. 286. l. 36. *lege* XV. pag. 288. l. 6. *lege* Phthiotis. Ibid. 48. *lege* Dora. p. 327. lin. penult. *lege* εἴρωνα. p. 354. l. 56. *lege* Ægyptius. p. 361. lin. antepenult. *lege* stimulatur. p. 373. l. 20. *lege* intentus. p. 397. l. 26. *lege* Hoc. p. 404. l. 10. *lege* Theologico. p. 405. l. 21. *lege* Carthagine. p. 416. l. 35. *lege* Theodoreti. p. 430. l. 31. *lege* Aratus. p. 446. l. 4. *lege* ὑμᾶς. p. 455. l. 29. *lege* conferendum. p. 458. l. 13. *lege* πορεύη. p. 461. l. 13. col. 2. *lege* λαῖτμα. p. 490. l. antepenult. πολιτῶν. 520. l. 7. col. 2. *lege* Sosipater. p. 511. l. 55. *lege* tetrarchiæ. p. 555. l. 9. *lege* κατέφλεξεν. p. 583. l. 15. *lege* Asiæ. p. 586. l. penult. *lege* Monembasii. p. 597. l. 16. *lege* Στησίχορος. 598. l. 21. *lege* Zacharias. p. 612. l. 30. *lege* πεντακισχιλίοις.

PRÆFATIO

PRÆFATIO.

NTER ea quæ a viris doctis ad rem litterariam ornandam in dies suscipiuntur officia, nullum utilius eo quod expurgandis veterum libris tribuitur. Cum enim quidquid est eruditionis tum sacræ tum prophanæ, ex antiquis Scriptoribus hauriatur, operæ pretium faciunt quotquot illos litterarum fontes puros nitidosque ad nos manare curant. Nemo autem inficias eat, nonnisi Manuscriptorum subsidio posse hanc operam cumulate præstari. Dum enim conjecturis tantum res agitur, incertæ plerumque pro vitiatis, imo non infrequenter pro incertis lectiones substituuntur. Quamobrem ad veterum Codicum autoritatem recurrat oportet, qui novam alicujus Scriptoris editionem parat. Id in confesso apud omnes est. Si quis enim aliquem emendare Scriptorem aggrediatur, manuscriptos Codices undique perquirit, certum habens non posse aliâ viâ rem feliciter peragi.

Verum non idem animus iis semper est, qui Bibliothecas penes se habent. Nam ut sunt nonnulli qui liberali manu viris doctis, si quos habent manuscriptos Codices, ad novas adornandas editiones suppeditant; ita non pauci reperiuntur qui hujusmodi libros inutiliter ita comparant, ut ad eos aditum eruditis omnibus intercludant, ac cum magno Reipublicæ litterariæ dispendio, publico usui subducant, in quos præclare conveniunt hæc Isidori Pelusiotæ ad Simplicium dicta: *Idem facis quod ii qui frumentum recondunt, ac tineas alunt. Nam libri quoque tinearum patres ac nutritii fiunt, cum vinciuntur. Quare opibus tuis utere, & eruditionem ne læde: nimirum hic quoque comicos sales tibi colligens, dum librorum corruptor, aut librorum sepulcrum, aut tinearum altor appellaris.*

Longe meliori consilio vir Excellentissimus & Illustrissimus HENRICUS CAROLUS DU CAMBOUT DE COISLIN, Dux & Par Franciæ, Episcopus Metensis, cum Bibliothecam insignem illam ab eximio viro PETRO SEGUERIO, Franciæ Cancellario, proavo materno suo paratam, hereditario jure accepisset, pro innata beneficentia se munus per quam gratissimum Reipublicæ litterariæ daturum esse putavit, si nobilissimæ illius partis nempe Manuscriptorum Græcorum peramplum catalogum edi curaret, ut noti hac opera Codices in eruditorum usum cederent. Re mecum ille communicata, non me cunctatorem & hac in re formidolosum reperit. Laudavi consilium; & me, si quam putaret diuturno usu hac in re consecutum experientiam, ad eam suscipiendam provinciam libens obtuli. Nec mora illo annuente & hortante, facultatesque subministrante, manum operi admovere cœpi. Antequam vero quid in eo adornando Catalogo præstiterim, & quam methodum sequutus sim, aperiam, haud abs re erit de Bibliotheca illa pauca præmittere.

PETRUS igitur SEGUERIUS Franciæ Cancellarius, litterarum litteratorumque cultor eximius, manuscriptos Codices undique collegit, non Latinos modo & vernaculâ linguâ exaratos, sed etiam Orientales, nempe Hebraïcos, Syriacos, Arabicos, Copticos, itemque Slavicos, omnigenæ litteraturæ; Græcos autem plusquam quadringentos non modo ex variis Europæ partibus, sed etiam ex Oriente huc comportatos. Hi ut plurimum antiquissimi præstantissimique sunt. Quodque prorsus mihi novum & insolens visum est, eorum fere dimidia pars ex Monasteriis montis Atho educta est. Nam, ut in Palæographia Græca dixi pag. III. nullum hactenus videram Codicem ex monte Atho in Bibliothecas nostras exportatum. Qui porro ex illis Monasteriis educti sint, suo loco monere non neglecimus. Tanto demum studio eximius ille Cancellarius Codices perquisivit, ut qui in ejus Bibliotheca hodie exstant cujusvis linguæ Manuscripti ad quatuor circiter millia numerentur. Horum autem omnium catalogum, cum ea qua par est accuratione eademque diligentia, quam circa Græcos Codices exhibui, in publicum emittere, præterquam quod longioris operæ fuisset, cur non licuerit causæ non defuerunt. Quare usus exemplo Petri Lambecii, qui ex Bibliotheca Cæsarea paucis præmissis Latinis Codicibus iisque ut plurimum recentioribus, Græcorum tantùm amplissimum catalogum edidit, Græcis solùm operam dare satis habui.

Etsi autem Petri Lambecii conatum laboremque perutilem laudandumque censeam, ab ejus instituto tamen non parum recessi. Ille siquidem omnia, quæ sese primum offerebant, licet ad Codicum notitiam parum vel nihil conferrent, passim admiscuit: res omnino peregrinas, monumenta vetera, Epistolas vel suas vel ad se missas adjunxit; ita ut in proposito habuisse videatur quanto plura posset volumina edere, & vere sit ὁ πάρεργον μήκιον τοῦ ἔργου. Nobis hic unus scopus fuit, ut ne quid ad plenam Codicum notitiam necessarium prætermitteremus, neve quidpiam inutile admisceremus aut peregrinum: quod nemo eo a nobis consilio dictum existimet, ut Lambecii famam obscuremus, cujus sane πάρεργα, multa licet sint, non suo fructu vacant. Alioquin his in rebus cuique li-

cet arbitratu suo agere. Id porro monendum censeo, etsi Manuscripti Græci Cæsarei plus quàm sexcenti a Petro Lambecio memorentur ac describantur, in Bibliotheca vero Coisliniana Græci Codices quadringentorum numerum parum excedant; hanc tamen foliorum numero parum illi concedere nullo negotio quisque comperiet: nam in utraque cusa Bibliotheca cujusque Codicis folia recensentur. Licet autem inter Coislinianos Codices Græcos in quovis litterarum genere non pauci præstantissimi occurrant, in duplici tamen genere aliis quas vidi Bibliothecis hæc anteponenda videtur, in Manuscriptis scilicet Biblicis, atque in Lexicis, quorum unum, videlicet CCCXLV. ineunte decimo sæculo scriptum, omnium hactenus inspectorum præstantissimum est; cujus ideo ampla specimina dedimus.

Hi igitur duo Bibliothecarum catalogi, Cæsareus nempe & Coislinianus, illa diligentia & accuratione concinnati sunt, ut nihil ultra ad Codicum manuscriptorum notitiam desiderari videatur. Antea vero jejuni aliarum Bibliothecarum indices solum editi fuerant. In his autem omnia indicantur, quæ in eruditorum cujusque generis usum cedere valent. Ut susceptæ autem operæ ratio postulabat, ætatem singulorum Codicum ab initio indicavi: Librariorum notas quæ vel scriptionis tempus exprimerent, vel locum ubi exarati fuerant, vel ad quem pertinuerant, adscripsi. Tum si qua alia a primo Calligrapho aut ab aliis subsequentium temporum lectoribus notatu digna, in fronte sive ad calcem vel in marginibus scripta sint; ea suis locis apponere non neglexi. Inter eas autem notas non paucæ historicæ occurrunt; exempli causâ, Michaëlem Palæologum anno 1269. binas legationes ad S. Ludovicum Francorum Regem misisse, ipsique Codicem Evangeliorum Græce in donum obtulisse, qui jam exstat in hac ipsa Bibliotheca Coisliniana: itemque Manuëlem Palæologum Imperatorem, pacatis cum Joanne consorte rebus, Venetorum triremes conscendisse anno 1400. annotato profectûs die, ut in Galliam suppetias rogatum accederet. Sunt & aliæ hujusmodi bene multæ notæ, quas quisque observare potest vel in ipsis locis vel in alphabetico Indice, quem a Joanne Firmino nostro concinnari curavimus.

Opera omnia indicavimus cum Auctorum nomine. Prima quoque Opusculorum verba ut plurimum exscripsimus, ubi scilicet in eruditorum cujusvis generis commodum cessurum esse putavimus. Cum vetustissimi Codices unciali charactere occurrunt, scriptionis specimen edimus, rati in votis studiosorum esse, ut exempla hujusmodi exhibeantur; quoniam, ut in Palæographia Græca non semel diximus, hujusmodi manuscripti Codices rarissimi sunt. Ubi Auctores occurrunt quorum Manuscripti rari sunt, variarum lectionum specimina eruditis offerenda duximus; ut si qui novam eorum editionem concinnare in animo habeant, hos consulere Codices non graventur. Ad hujusmodi enim usum præstantissimus Antistes hunc catalogum publicum fecit, neque abnuet rogantibus ut sibi varias lectiones excipere liceat. Trium porro Manuscriptorumvarias lectiones omnes protulimus, Joannis nempe Xiphilini, cujus sat rari sunt Manuscripti, Alexiados Annæ Comnenæ, quæ in Edito non paucis in locis mire deformata est, & Geographiæ Claudii

Ptolemæi; quæ in Manuſcripto quodam Bibliothecæ Coiſlinianæ toto cœlo differt a Bertiana editione.

Anecdota opera non pauca in hac Bibliotheca paſſim habentur, quorum alia magnæ molis ſunt; exempli cauſa Epiſtolæ Theodori Studitæ, quarum ne dimidium quidem edidit vir eruditiſſimus Jacobus Sirmondus; Amphilochia Photii; ut taceam alia etiam prolixiora, ſed minoris pretii, verbi cauſa Gregorii Palamæ opera omnia, & bene multa quæ quiſque in decurſu hujus Editi paſſim animadvertet. Horum vero accuratam exhibere notitiam ſatis habui. Alia porro breviora opuſcula, tum etiam ἀποσπασμάτια alicujus momenti, quæ commode in hoc libro locum habere poterant, ne diutius laterent, edi curavi; delectu ſcilicet habito, iiſque rejectis quæ lucem non merebantur. Sunt autem quæ publicavimus, non argumento tantum, ſed etiam pretio diſparia. Cum enim omnibus laboremus, variorum optatis facere ſatis in animo habuimus. Etſi vero meam amicorumque operam adhibuerim, ne quid velut ἀνέκδοτον ederem, quod jam publici juris eſſet, neſcio an in tanta Opuſculorum & fragmentorum ſylva quidpiam reperiatur, quod diligentiam fefellerit noſtram. Id autem ſi acciderit, mihi dicam impingi nolim, quandoquidem tot tantaque in variis Europæ partibus edita fuere, ut admodum difficile ſit omnium & ſingulorum notitiam aſſequi. Quia vero illa anecdota ſeu Opuſcula ſeu fragmenta magno numero ſunt, prolixiorum tantum hîc catalogum edere non abs re fuerit.

PRIMUM ANECDOTON eſt librorum Veteris Teſtamenti vetuſtiſſima in capita diviſio, quæ quidem diviſio duplex notatur in Pentateucho & in libro Joſue. Suntque illæ duæ diviſiones inter ſe prorſus diverſæ. In libris autem Judicum & Ruth alia eſt ratio, ut ſuo loco videas. In libris item Regum duplex in capita diſtributio obſervatur. Illam vero utramque deſumſimus ex primo Coiſlinianæ Bibliothecæ Codice manuſcripto, qui tum vetuſtate tum elegantia inter præſtantiſſimos Europæ numeratur. Ideo autem illas Librarius notandas duxit, quia ambæ variis vel locis vel temporibus in uſu fuerunt. Ne vero illas plane integras daremus, prohibuit temporum injuria, quâ aliquot tam eximii libri particulæ perierunt. Ad hæc autem totus Regum liber quartus cum poſtrema tertii parte interiit. Ex Codice item octavo elegantiſſimo decimi ſæculi, excerpſimus capita cum argumentis librorum duorum Paralipomenôn, librorum Tobiæ ſive Tobith, itemque Judith & Eſtheris. Harum porro in capita diviſionum haud ſpernendus uſus erit: plerumque enim in Editis atque Manuſcriptis, maximeque in Catenis, capitum quæ memorantur numeri cum his conveniunt.

SECUNDUM ANECDOTON eſt catalogus ingens operum Severi Antiocheni Patriarchæ, Acephalorum principis, Sermonum nempe, Syntagmatum, Apologeticorum, Polemicorum, Epiſtolarum, aliorumque opuſculorum, quæ pauciſſimis exceptis hactenus ignota fuerant. Horum autem maxima pars eruta ſunt ex Catenis Coiſlinianis, ubi ex opuſculis Severi ἀποσπασμάτια bene multa comparent præmiſſo Auctoris nomine. Ex Epiſtolarum vero titulis multi Antiſtites, inſigneſque utriuſque ſexus homines noti evadunt.

TERTIUM ANECDOTON, Severi ejuſdem Archiepiſcopi Antiocheni Concordantia Evangeliſtarum circa ea quæ in ſepulcro Domini, quo die reſurrexit a mortuis, contigerunt. Item de ſabbatis & de varietate exemplarium S. Marci Evangeliſtæ. Eadem autem methodo procedit, ut Evangeliſtarum conſonantiam probet, qua hodierni concordantiarum Auctores, qui ævo noſtro bene multi prodiere. Vereor tamen ut qui hujuſmodi ſtudiis dant operam, Severi explanationibus adſtipulentur.

QUARTUM ANECDOTON ex Codice XXV. p. 78. Eſt Pamphili Martyris expoſitio capitum Actuum Apoſtolorum. Præmittitur ibidem præfatiuncula ſancti Scriptoris, deinde capitibus 40. argumenta hiſtoriæ Actuum minutatim exhibentur. Opuſculum eſt γνήσιον, argumenta vero illa in nonnullis Bibliis editis ſine præfatione exſtant.

QUINTUM ANECDOTON eſt Styliani opuſculum de Trinitate, ubi minutatim omnia, quæ ad tantum myſterium ſpectant, explicantur. Erat autem Stylianus cognomento Mappa Neocæſareæ in Euphrateſia Metropolita, qui Conſtantinopolitanæ quartæ Synodo ſubſcripſit anno 870. Prodit hæc fidei expoſitio ex Codice hujus Bibliothecæ XXXIV. habeturque paginâ hujus Editi 88.

SEXTUM ANECDOTON eſt Michaëlis Syncelli libellus de orthodoxa fide, ubi omnia fidei capita clare & dilucide enunciantur. Erat Michaël Hieroſolymitanus Preſbyter, florebatque ſæculo nono tempore Theophili Imperatoris. Habetur in eodem Codice XXXIV. & editus eſt hujus Bibliothecæ pag. 90.

SEPTIMUM ANECDOTON eſt libellus Theodori Scythopolitani Epiſcopi, oblatus Juſtiniano Imperatori, & Patriarchis Eutychio Conſtantinopolitano, Apolinario Alexandrino, Domnino Antiocheno & Euſtochio Hieroſolymitano. Is ipſe Theodorus poſtquam Origenis, quem atheum & impium vocat, errores ſectatus fuerat, tandem reſipiſcens, ejus dogmata hoc in libello anathemate damnat, ac duodecim anathematiſmis totidem impia doctrinæ Origenianæ capita proſcribit. Vtrum autem Origenes errores illos omnes vere docuerit, non convenit inter doctos. Prodit autem egregium opuſculum ex eodem Codice XXXIV. habeturque hujus Bibliothecæ pag. 94.

OCTAVUM ANECDOTON eſt epiſtola Nicænæ II. Synodi ad Alexandrinam Eccleſiam circa ſacras Imagines: ubi notandum eſt ea ſolum quæ in principio habentur eſſe ſecundæ Nicænæ Synodi, cætera vero ſæculo undecimo adjecta fuiſſe. Hîc notatu dignæ ſunt fauſtæ apprecationes, nominatim enunciatis Patriarchis, Epiſcopis, viris inſignibus & Imperatoribus qui catholice de Imaginibus ſenſerunt; contra vero anathemata aliis de imaginum cultu prave ſentientibus dicta. Excerptum hoc opuſculum ex eodem Codice XXXIV. exſtat pag. 96. hujus Bibliothecæ.

NONVM ANECDOTON eſt decretum editum circa unionem Synodi cujuſdam Conſtantinopolitanæ ſub Alexio Comneno cum Leone Chalcedonenſi Metropolita, qui cum libellum edidiſſet contra ſanctarum imaginum cultum, abjurato errore ſuo ad Eccleſiæ communionem

relatus est. Synodo adfuerunt cum Imperatore aulici ministri, quorum nomina & officia magno numero recensentur. Aderant item Episcopi quamplurimi, Abbates quoque & Monachi multi. Erutum autem est ex Codice XXXVI. habeturque pag. 103. hujus Bibliothecæ.

DECIMUM est opusculum de ritu celebrandi liturgiam in Monasteriis sacrarum virginum. Ex eodem Codice p. 110.

UNDECIMUM, fragmentum Athanasii ex sermone de fide. Hunc sermonem a Theodoreto non semel memoratum edidimus in collectione nova Patrum Tom. II. sub initium, sed plerisque in locis mutilum. Hoc autem fragmentum longiusculum ibi desideratur. Prodit autem ex Codice XXXVII. habeturque pag. 112. hujus Bibliothecæ.

DUODECIMUM, sunt quatuor tabellæ depictæ carminibusque ornatæ, in quarum prima repræsentatur Nicephorus Botaniates Imperator in throno sedens, cui adstat Anagnostes Sabas Monachus. In secunda tabella Christus Imperatori Nicephoro dexteram, Imperatrici Mariæ sinistram manum imponit. Stant autem uterque conjux imperatorio cultu. Tertia tabella exhibet Imperatorem in aureo throno sedentem, cui a dextris & a sinistris adstant quatuor primi Imperatoriæ aulæ ministri cum suo singuli cultu & officii nomine. In quarta tabella Imperator repræsentatur habens a dextris S. Joannem Chrysostomum, a sinistris vero S. Michaëlem Archangelum qui in Chonis celebrabatur. Hæ porro tabellæ sunt in Codice LXXIX. exhibenturque pag. 134. & sequentibus hujus editionis.

DECIMUM TERTIUM est catalogus epistolarum sancti Theodori Studitæ, quæ magno numero habentur in duobus Codicibus nempe XCIV. & CCLXIX. ambobus optimæ notæ. Jure autem hunc catalogum inter Anecdota repono, licet nonnisi titulos & initia adferam; quia in primo Codice sunt epistolæ quingentæ quadraginta octo, quarum vix dimidiam partem edidit vir doctissimus Jacobus Sirmondus; ex iisque quas publicavit multæ laceræ ex utroque Codice sarciri possunt. In Codice autem CCLXIX. antiquissimo noni sæculi non paucæ reperiuntur quæ nec in edito Sirmondi, nec in priori Coisliniano Codice exstant. Prioris Codicis num. XCIV. catalogus exstat hujus Bibliothecæ p. 144. Alterius vero num. CCLXIX. p. 312.

DECIMUM QUARTUM sunt hypotheses & argumenta operum omnium Gregorii Palamæ Archiepiscopi Thessalonicensis, quæ in quinque amplissimis hujus Bibliothecæ voluminibus in folio continentur; nempe XCVII. XCVIII. XCIX. C. & CI. Illa porro argumenta in quatuor posterioribus Codicibus totam Palamæ circa lumen Thaboricum & lumen Dei doctrinam complectuntur, necnon disceptationes ejusdem contra Acindynum & Barlaamum adversarios suos. Totam itaque illam in Græcia celeberrimam quæstionem in his argumentis perspicimus. Incipiunt argumenta p. 155. hujus Bibliothecæ, clauduntur vero p. 177. In ultimo autem Codice habentur argumenta Philothei Patriarchæ C. P. circa eamdem quæstionem contra Gregoram, Barlaamum & Acindynum, necnon Synodici tomi tres contra eosdem. Initio Codicis CI. duo folia ad compingendum adhibita sunt, decimo sæculo exa-

rata, ubi fragmentum Vitonis, Βίτωνος, ex libro cui titulus; κατασκευὴ πολεμικῶν ὀργάνων καὶ καταπελτικῶν. In illo fragmento repræſentatur figura gruis, inſtrumenti bellici, aliquantum diverſa ab ea quæ exhibetur in collectione Regia Mathematicorum ubi hic Vitonis liber cuſus habetur.

DECIMUM QUINTUM eſt epilogus ad vitam S. Gregorii Thaumaturgi per S. Gregorium Nyſſenum ſcriptam, admodum quidem brevis, ſed notatu digniſſimus. Ideoque Lectorem monemus ne cyceneam ſancti viri vocem oſcitanter tranſcurrat. Eſt porro pag 180. hujus Editi in Cod. CV. In omnibuſque aliis quos vidi tum Editis tum Manuſcriptis deeſt.

DECIMUM SEXTUM eſt prologus ad ſcripta Antiochi ſcriptoris Eccleſiaſtici & Aſcetici; ubi de vita ejuſdem & modo quo collecta ſunt ejus opera, quædam notatu digna leguntur. Prodit ex Codice CXVII. pag. 189. hujus Editi.

DECIMUM SEPTIMUM eſt canon Scripturæ Sacræ per Nicephorum Patriarcham C. P. quod editum fuerat, ſed cum mendis perpetuis, ita ut in verſiculorum numeris vix quidpiam ſanum occurreret. Ubi notes velim deficiente characterum forma nos millenarios numeros ſine ſubſcripta lineola poſuiſſe: verum id eruditos morari nequit. Inter apocryphos hoc in libello Apocalypſin numerari non eſt quod mireris: non enim defuere variis temporibus qui hunc ſacrum librum inter Canonicos non admitterent, nec a Joanne Apoſtolo editum putarent. Ego vero non exiſtimo Apocalypſin a Nicephoro ad apocryphos ablegatam fuiſſe. Nam certum eſt illius tempore Eccleſiam Conſtantinopolitanam hunc librum inter Canonicos admiſiſſe, ſed quiſpiam fortaſſe poſtea in Nicephori Canone Apocalypſin temere ex Canonicis expunxerit, & inter apocryphos locarit. Quæ cauſa fuiſſe videtur, ut alius deinceps Apocalypſin in hoc Codice ex apocryphis abraderet, qui tamen eam non inter Canonicos repoſuit, ut debuerat. In ſequentibus autem opuſcula duo obſervabis, quibus probatur Apocalypſin vere Canonicam eſſe Scripturam & a Joanne Apoſtolo editam fuiſſe. Prodit hoc opuſculum ex Codice CXXXIII. habeturque pag. 204. hujus Bibliothecæ.

DECIMUM OCTAVUM eſt prologus ad Hiſtoriam Byzantinam Joannis Scylitzæ, longe prolixior eo qui præmittitur hiſtoriæ Georgii Cedreni; & non pauca de Scriptoribus Hiſtoriæ Byzantinæ nova & notatu digna continet. Ibi namque recenſet ſcriptor ille Hiſtoricos Byzantinos omnes a Georgio Syncello ad ſuum uſque tempus, ac de cujuſque methodo carptim loquitur. Prodit vero ex Codice CXXXVI. habeturque pag. 202. hujus Editi.

DECIMUM NONUM eſt ſpecimen ſat amplum Lexici Græci quadringentorum annorum, quod deſinit cum littera Π. Lexicorum autem, quibus abundat hæc Bibliotheca, ſpecimina prolixa ſibi dari peroptant eruditi complures viri. Deſumtum eſt Codice CLXXVII. incipitque pag. 231. hujus Editionis.

VIGESIMUM, eſt hiſtoria Codicis num. CCII. antiquiſſimi & præſtantiſſimi Epiſtolarum S. Pauli. Hic porro Codex quinto ſextove ſæcu-

lo ſcriptus, in Bibliotheca Cæſareæ in Palæſtina cum Codice alio ipſius Pamphili Martyris manu exarato collatus fuit, ut in nota Calligraphi narratur. Ejuſdem Codicis variæ fortunæ ex multis nec dubiis notis recenſentur: ejuſdemque omnia, quæ ſuperſunt & quidem admodum pauca, exhibentur. Characterum ſat amplum ſpecimen datur p. 251. hujus Bibliothecæ.

VIGESIMUM PRIMUM eſt confeſſio fidei ex Codice undecimi ſæculi, in qua omnes hæreſiarchæ ii ſcilicet, qui tales a Græcis jure an injeria habentur, numero viginti novem, nominatim proſcribuntur, hujus Bibliothecæ p. 265.

VIGESIMUM SECUNDUM eſt Epiſtola Athanaſii ad Papam & ad Clerum Perſarum, quæ quidem Epiſtola Latine a nobis edita fuit inter ſpuria Athanaſii anno 1698. ſed Græca nondum edita fuerant. Prodit ex Codice CCXI. habeturque pag. 270. hujus Editi.

VIGESIMUM TERTIUM eſt procemium in Apocalypſin incerti ſcriptoris, qui probat eam vere canonicam ſcripturam, & reſpondet argumentis eorum qui ex ſacro Scripturarum canone illam expungere temere audebant. Prodit ex Codice CCXXIV. decimi vel undecimi ſæculi, habeturque pag. 276. hujus Bibliothecæ.

VIGESIMUM QUARTUM ex eodem Codice prodit, eſtque longe præſtantius opuſculum Oecumenii Epiſcopi Triccæ, Τρίκκης in Theſſalia. Notes velim antehac, cujus civitatis Epiſcopus eſſet Oecumenius, ignotum fuiſſe. Is auctoritate Patrum ineluctabilibuſque argumentis probat Apocalypſin eſſe veram & canonicam ſcripturam. Habetur autem pag. 277. hujus Editi.

VIGESIMUM QUINTUM eſt nobile inſigneque fragmentum Stephani Byzantii de urbibus, non ex Epitome ejus, ſed ex opere ipſo Stephani integro. Hoc fragmentum non ſemel cuſum fuerat ad fidem hujus Ms. ſed ex apographo Samuëlis Tennulii, mendis multis & graviſſimis reſperſo. Nunc prodit emaculatum ex Codice CCXXVIII. cujus octo folia unde fragmentum eruitur, ſunt decimi ſæculi. Habetur autem pag. 281. hujus Editi.

VIGESIMUM SEXTUM eſt quæſtio Photii, *quot Aſterii fuerint*, vel diſtinctio inter Aſterium Catholicum & Aſterium, qui inter primipilares Arianorum Athanaſii tempore numerabatur. Edita fuit a Combefiſio, ſed cum aliquot mendis. Habetur in Codice CCLXX. Amphilochiorum Photii. Editaque eſt breviſſima quæſtio p. 346. hujus Bibliothecæ.

VIGESIMUM SEPTIMUM, quæſtio Photii, *cur laborioſo Herculi Poëtæ Amalthex cornu in manibus ponant.* Ex eodem Codice pag. 347. hujus editionis. Novum plane mihi erat Herculem cornu Amaltheæ manu geſtantem repræſentari. Sed caſu quopiam ſingulari accidit, ut dum hæc ederem, Hercules æneus dextera clavam pro more, ſiniſtra cornu copiæ tenens, in Muſæum noſtrum invectus ſit.

VIGESIMUM OCTAVUM, quæſtio Photii, *quot fuerint Sibyllæ.* Ubi de Sibyllarum patria variiſque nominibus multa ſcitu digna paucis refert Ex eodem Codice p. 347.

VIGESIMUM

VIGESIMUM NONUM, ejusdem Photii quæstio, *cujus hæresis esset Eusebius Pamphili.* Aitque illum non modo Arianum, sed etiam Origenianum fuisse. Ex eodem Cod. pag. 347. hujus Bibliothecæ. Notes autem velim duas hasce Quæstiones brevissimas; nimirum de Eusebio Pamphili, & de Hercule cornu copiæ gestante, epistolarum more ferri inter epistolas Photii a Ricardo Montacutio editas Londini anno 1651. ubi ea, quæ ad Eusebium spectat, Constantino Patricio scribitur, estque numero 144. pag. 201. quæ vero de Hercule agit, Λέοντι ἀσπαθαρίῳ, *Leoni Protospathario*, non autem *Leonti Aspathario*, ut scribit Montacutius, estque num. 306. p. 209. In ea vero quæ de Eusebio agit, mendæ sunt quædam, interque alias, πολλαὶ pro πολλοὶ, quæ lectio sensum alio transfert. Amphilochicarum vero Quæstionum non paucæ aliæ epistolæ primum fuerant, quas postea Photius, ablatis titulis & nominibus propriis, Quæstionum more in Amphilochiis posuit.

TRIGESIMUM, ejusdem Photii historia Manichæorum ab ortu hujus hæreseos ad suum usque tempus. Opus prolixum ex eodem Codice desumtum, multa ad historiam Ecclesiasticam opportuna continet. Exstat in hac Bibliotheca a pag. 349. usque ad pag. 375.

TRIGESIMUM PRIMUM, Barsanuphii Monachorum in Palæstina Patris responsiones ad quosdam fratres, qui ipsum interrogaverant circa scripta Origenis, ac Didymi & circa Hecatontadas Evagrii, quæ ibidem vocantur Hecatontades γνωστικῶν. Qui omnes dicebant animas non fuisse creatas cum corporibus, sed malos Angelos ad animanda humana corpora damnatos fuisse; itemque fore *restitutionem* omnium in pristinum statum, suppliciumque damnatorum finem habiturum esse. Ex hisce porro quæstionibus palam est has Origenianas opiniones per Monasteria Palæstinæ pervasisse; etiamque Monachos nonnullos hanc de *restitutione* doctrinam in scriptis Gregorii Nazianzeni se reperisse falso putasse. Non indignum opusculum quod Ecclesiasticæ Historiæ studiosis offeratur, erutum est ex Codice CCLXXXI. habeturque p. 394. hujus Editionis.

TRIGESIMUM SECUNDUM, Marci Monachi adversus Barlaamum & Acindynum liber, ubi sola argumenta capitum referuntur: unde dignoscitur sententia Marci aliorumque Palamitarum, qui Barlaamum & Acindynum oppugnabant. Prodit ex Codice CCLXXXVIII. habeturque infra p. 404.

TRIGESIMUM TERTIUM ex Codice CCCXX. qui continet epitomen historiarum Dionis per Joannem Xiphilinum; collectio variarum lectionum, quæ nec paucæ nec spernendæ sunt: incipiuntque pag. 421. desinunt p. 4[illegible]4.

TRIGESIMUM QUARTUM, specimina multa & ampla ex Lexicis præstantissimi Codicis CCCXLV. decimi sæculi; quorum primum est Apollonii sophistæ Lexicon Iliadis & Odysseæ; secundum, Phrynichi Arrabii sive Arabis, ex sophistico apparatu; tertium, collectio vocum ex variis auctoribus; quartum, Timæi sophistæ ex vocibus Platonis, opus a Photio laudatum; quintum, anonymi; sextum, Herodoti vocum Lexicon; septimum, Mœridis Atticistæ Lexicon, quod audio nuper in Anglia typis mandatum; octavum, juris vocabula alphabetico

ordine; nonum, collectio vocum Luciani; decimum, vocabula rhetorica; undecimum, vocabula Octateuchi; duodecimum, vocabula Alexandræ Lycophronis & argumentum operis; decimum tertium, Lexicon Grammatices; decimum quartum, vocabula quæ in Officio Græcorum occurrunt in festis per annum; decimum quintum, opusculum de syntaxi ordine alphabetico. Sequuntur postea opuscula aliquot de syntaxi. Ex sequentibus item Codicibus CCCXLVI. & CCCXLVII. qui Lexica habent, ampla specimina damus. Incipiunt hæc specimina pag. 457. desinunt vero pag. 502.

TRIGESIMUM QUINTUM, Timæi Epistola ad Gaiatianum de Platonicarum vocum collectione, cujus item meminit Photius, ex Codice CCCXLV. pag. 477. hujus editi.

TRIGESIMUM SEXTUM, liber Tacticorum in multis diversus ab Arriani, Æliani & aliorum Tacticis. Ex Codice CCCXLVII. p. 505. hujus Bibliothecæ, desinitque p. 514.

TRIGESIMUM SEPTIMUM, variæ lectiones Alexiadis Annæ Comnenæ ex Codice CCCXI. ipsius ut videtur tempore descripto. Multaque ex iis magni momenti loca resarciri possunt, ita ut longe sincerior possit editio parari. Incipiunt autem p. 521. desinunt vero p. 560.

TRIGESIMUM OCTAVUM, opusculum de maribus, deque divisione orbis in eparchias, sincerius illo quod in Ptolemæi editis habetur. Prodit ex Codice CCCLXIV. p. 581. hujus Bibliothecæ.

TRIGESIMUM NONUM, præfatio ad Aphthonii progymnasmata, quam, quia multa scitu digna continet, & nusquam cusa mihi occurrit, ex antiquissimo Codice CCCLXXXVII. protuli p. 590.

QUADRAGESIMUM, egregium opusculum de disciplinarum & artium inventoribus, quia non cusum reperi, ex eodem antiquissimo Codice edendum curavi.

QUADRAGESIMUM PRIMUM, selecta historica ex Lexicis Coislinianis, quæ vel in Lexicis Suidæ, Pollucis & Harpocrationis non sunt, vel ab iisdem maxime differunt. pag. 603. hujus editionis. Sequitur Tabella abbreviationum singularium, quæ ex Bibliotheca Coisliniana excerptæ sunt, nec in Palæographia Græca observantur.

QUADRAGESIMUM SECUNDUM, variæ lectiones Geographiæ Claudii Ptolemæi ex Codice Coisliniano CCCXXXVII. qui mirum quantum differt ab editis. Agmen vero claudit in hac Bibliotheca.

NUMERI NOVI MANUSCRIPT. Græcorum Bibliothecæ Coislinianæ, collati cum eorumdem Manuscriptorum veteribus numeris.

NUMERUS novus.	Numerus vetus.
I.	LVI.
II.	LIII.
III.	LIV.
IV.	CCCLXXXI.
V.	CCCLXXXII.
VI.	CCCLXXXII.
VII.	CCXIII.
VIII.	CCXI.
IX.	CXXXII.
X.	CCXXXIII.
XI.	CCCLII.
XII.	LXII.
XIII.	CCLVI.
XIV.	XXVI. bis repetitur infra.
XV.	CXLI. ſemel repetitur.
XVI.	XVI. repetitur ſemel infra.
XVII.	CCLIX.
XVIII.	CCCXIX.
XIX.	XLVI.
XX.	XXVI.
XXI.	CCXXXVIII.
XXII.	CCCLXXV.
XXIII.	CCCXV.
XXIV.	CCXLI.
XXV.	CXXI. ſemel repetitur.
XXVI.	CCXCVI.
XXVII.	CCXCVII.
XXVIII.	CCLIII.
XXIX.	LXXXV.
XXX.	CCVI.
XXXI.	CCCXXII.
XXXII.	CCCLIX.
XXXIII.	CVI. ſemel repetitur.
XXXIV.	XLIII.
XXXV.	XXXVIII.
XXXVI.	CCCV.
XXXVII.	CCXXXVI.
XXXVIII.	CCXXXVII.

NUMERI VETERES MANUSCR. Græcorum Bibliothecæ Coislinianæ, collati cum eorumdem Manuſcriptorum numeris novis.

NUMERUS vetus.	Numerus novus.
I.	CCCXLVIII.
II. Non reperitur hic numerus.	
III.	CCXIV.
IV.	CCLXIII.
V.	CCCIII.
VI.	CCCXX.
VII. Non reperitur.	
VIII.	CCXXVIII.
IX.	CCCXV.
X.	CXXIII. CCCXXVIII.
XI. Non reperitur.	
XII.	CCCXIII.
XIII.	CCLX.
XIV.	CCCVIII.
XV.	CCCXCII.
XVI.	XVI. CCLXXXVII.
XVII.	LX.
XVIII.	CLIII.
XIX.	CCCXXXII.
XX.	CCLXXIII.
XXI. Non reperitur.	
XXII. Non reperitur.	
XXIII.	CCIX. CCCLXIV.
XXIV.	CCXV.
XXV. Non reperitur.	
XXVI.	XIV. XX. CCXXII.
XXVII.	CCCLXXV.
XXVIII. Non reperitur.	
XXIX.	CCCXIX.
XXX.	CCCXVIII.
XXXI.	CCVII.
XXXII.	CCLXXIV.
XXXIII.	LXXIV.
XXXIV.	CXVI.
XXXV.	CCCLXXXI.
XXXVI.	CCCLXXIX.
XXXVII.	CLXV. CCXXXII.

Numerus novus.	Numerus vetus.
XXXIX.	LXV.
XL.	CCCLXXXVI.
XLI.	CCCLIII.
XLII.	CCCLXXVI.
XLIII.	CCCLXXII. semel repetitur.
XLIV.	CCLIV.
XLV.	CXXXVII bis repetitur.
XLVI.	CCLXXIX. semel repetitur.
XLVII.	CLXXX.
XLVIII.	CCLXXVIII.
XLIX.	CCXCIII. semel repetitur.
L.	CXCI.
LI.	CCXLV. semel repetitur.
LII.	CCLXXX.
LIII.	CXXXVI.
LIV.	CCCXCIV.
LV.	CXXXIV.
LVI.	CCI.
LVII.	CCXXXIV.
LVIII.	CCCLXXIX.
LIX.	LXXII. bis repetitur.
LX.	XVII.
LXI. 1.	* * *
LXI. 2.	CXIV. semel repetitur.
LXII.	CXXIX.
LXIII. 1.	CCLXXXIX.
LXIII. 2.	CXVIII.
LXIV.	CXCII.
LXV.	CXXVIII. semel repetitur.
LXVI.	CCCXC.
LXVII.	CCCXXI.
LXVIII.	CCCLXXII.
LXIX.	CCCXIV.
LXX.	CCCXLVII.
LXXI.	CXXVIII.
LXXII.	CCCL.
LXXIII.	CCCLXXI.
LXXIV.	XXXIII.
LXXV.	CCXXXV.
LXXVI.	XCVII.
LXXVII.	CCCXLIX.
LXXVIII.	CXXVI.
LXXIX.	CCCIX. semel repetitur.

Numerus vetus.	Numerus novus.
XXXVIII.	XXXV.
XXXIX.	CLIV.
XL.	CXLIX. CCCXXXI.
XLI.	CXCVII.
XLII.	CCV.
XLIII.	XXXIV.
XLIV.	CXCIX.
XLV.	CC.
XLVI.	XIX.
XLVII.	CXCI.
XLVIII.	CLXXXVIII.
XLIX.	LXXX.
L.	CCLIX. CCCLX.
LI.	CLXXXIX.
LII.	CLXXXV. CLXXXVI.
LIII.	II.
LIV.	III.
LV.	CLXXXIV.
LVI.	I.
LVII.	CXIV. CXXI.
LVIII. Non reperitur.	
LIX. Non reperitur.	
LX.	CXXVI.
LXI.	CXLV.
LXII.	XII.
LXIII.	CCXXXV.
LXIV.	CXVII.
LXV.	XXXIX.
LXVI.	CCCV.
LXVII.	CCCXLIV.
LXVIII.	CCCXX.
LXIX.	CCLXIV. CCCXVI.
LXX.	CCLXXXIII. CCCXLII.
LXXI.	CXIII. CCCIV. CCCLXIII.
LXXII.	LIX. CCXIX. CCCLXXVIII.
LXXIII.	CCC.
LXXIV.	CCXXXVII.
LXXV.	CCCLVI. CCCLVIII.
LXXVI. Non reperitur.	
LXXVII.	CCCLII.
LXXVIII.	CCCLXVI.
LXXIX. Non reperitur.	
LXXX.	CCXXX. CCCIX.

LXXX.

Numerus novus.	Numerus vetus.
LXXX.	XLIX.
LXXXI.	CCC.
LXXXII.	CII. ſepties repetitur.
LXXXIII.	CCCXLVIII.
LXXXIV.	CXLV.
LXXXV.	CCLXXI.
LXXXVI.	CCLXXIII. bis repetitur.
LXXXVII.	CCXCI.
LXXXVIII.	CCCLXIX.
LXXXIX.	CLXXXIII.
XC.	CCLII.
XCI.	CCCLXXVIII.
XCII.	CCXII.
XCIII.	CVI.
XCIV.	CCXC.
XCV.	CXVIII.
XCVI.	CCCXII.
XCVII.	CXXXI.
XCVIII.	CCII.
XCIX.	CCXV. ſemel repetitur.
C.	CCLXI.
CI.	CCCVII.
CII.	CXLII.
CIII.	CCCXXXIV.
CIV.	CCXXXVII.
CV.	CXIV.
CVI.	CCXLVII.
CVII.	XCI.
CVIII.	CCLXXXVII.
CIX.	CCCIX.
CX.	CXL.
CXI.	CXIII.
CXII.	CCXLII. ſemel repetitur.
CXIII.	LXI. bis repet.
CXIV.	LVII. ſemel repetitur.
CXV.	CCX.
CXVI.	XXXIV.
CXVII.	LXIV.
CXVIII.	CCCXVII.
CXIX.	CCLVIII.
CXX.	CCIX.
CXXI.	LVII.
CXXII.	CXXIII. ſemel repetitur.
CXXIII.	X. repetitur ſemel infra.

Numerus vetus.	Numerus novus.
LXXXI.	CCCXXVII.
	CCCXLVI.
LXXXII. Non reperitur.	
LXXXIII.	CCXCVI.
LXXXIV. Non reperitur.	
LXXXV.	XXIX.
LXXXVI.	CCXVII.
LXXXVII. Non reperitur.	
LXXXVIII.	CCLXXXIV.
	CCCXVII.
LXXXIX.	CCXC.V.
	CCCL.
XC.	CLXXXVII.
XCI.	CVII.
XCII.	CXLVII.
XCIII.	CCX.
XCIV.	CCII. 2.
XCV.	CCXV.II.
XCVI. Non reperitur.	
XCVII.	LXXVI.
XCVIII.	CCLIII.
XCIX.	CCLVIII.
C.	CCLVI.
CI.	CCXXVII.
CII.	LXXXII.
	CXXXVIII.
	CXXXIX. CXL.
	CXLI. CXLII.
	CXLIII.
	CCLXVI.
CII. vel CIII.	CCLXVII.
CIII. Non reperitur.	
CIV.	CCCLXIII.
CV.	CLXIV.
CVI.	XXXIII. XCIII.
CVII. Non reperitur.	
CVIII.	CLVI.
	CCCXXIV.
CIX. Non reperitur.	
CX.	CCLXVIII.
CXI.	CLV.
CXII. Non reperitur.	
CXIII.	CXI.
CXIV.	LXI. 2. CV.
CXV.	CCXXIV.
CXVI. Non reperitur.	
CXVII.	LXIII. 2.
CXVIII.	XCV.
CXIX.	CLXXX.
CXX.	CL.
CXXI.	XXV. CLIX.

Numerus novus.	Numerus vetus.
CXXIV.	CCVII. ſemel repetitur.
CXXV.	CXLVII.
CXXVI.	LX.
CXXVII.	CCXLIV.
CXXVIII.	CCXLIX. ſemel petitur.
CXXIX.	CCCLXXIV.
CXXX.	CCCLI.
CXXXI.	CXLIX.
CXXXII.	CL.
CXXXIII.	CCCLVII. *al.* CCCLVI.
CXXXIV.	CCCI.
CXXXV.	CCXCII.
CXXXVI.	CCXLV.
CXXXVII.	CCCXX. ſemel repetitur.
CXXXVIII.	
CXXXIX.	
CXL.	CII.
CXLI.	
CXLII.	
CXLIII.	
CXLIV.	CCCXI.
CXLV.	LXI.
CXLVI.	CCCLXXXV.
CXLVII.	XCII.
CXLVIII.	CCCLXVI.
CXLIX.	XL. ſemel repetitur.
CL.	CCCLXVIII.
CLI.	CCXIV. ſemel repetitur.
CLII.	CCXIV.
CLIII.	XVIII.
CLIV.	XXXIX.
CLV.	CXI.
CLVI.	CVIII. ſemel repetitur.
CLVII.	CCXLII.
CLVIII.	CXXIII.
CLIX.	CXXI.
CLX.	CXXXVIII.
CLXI.	CCCIV.
CLXII.	CXXX.
CLXIII.	CXXIV.
CLXIV.	CV.
CLXV.	XXXVII. ſemel repetitur.
CLXVI.	CXCVI.

Numerus vetus.	Numerus novus.
CXXII.	CLXXI.
CXXIII.	CXXII. CLVIII.
CXXIV.	CLXIII.
CXXV.	CLXXXII.
CXXVI.	LXXVIII.
CLXXVII. Non reperitur.	
CLXXVIII.	LXV. LXXI.
CXXIX.	LXII.
CXXX.	CLXII.
CXXXI.	XCVII.
CXXXII.	IX.
CXXXIII. Non reperitur.	
CXXXIV.	LV.
CXXXV. Non reperitur.	
CXXXVI.	LIII.
CXXXVII. Non reperitur.	
CXXXVIII.	XLV. CLX. CCLII.
CXXXIX.	CCLXX.
CXL.	CX.
CXLI.	XV. CCLXXVII.
CXLII.	CII.
CXLIII.	CCIV.
CXLIV.	CCLV.
CXLV.	LXXXIV.
CXLVI.	CXCVIII.
CXLVII.	CXXV.
CXLVIII.	CCXCVII.
CXLIX.	CXXXI.
CL.	CXXXII.
CLI.	CLXXVI. CCCLXXI.
CLII.	CCCXIV.
CLIII.	CCXXIV.
CLIV.	CCXXXIII.
CLV. Non reperitur.	
CLVI.	CCCXXI. CCCLXXII.
CLVII.	CCCLXXVII.
CLVIII.	CCIII.
CLIX.	CCLXIX.
CLX.	CCCXLVII.
CLXI.	CCCXXVI.
CLXII.	CCXCII. CCCLIV.
CLXIII.	CCCLI. CCCLXXXII.
CLXIV.	CLXX.
CLXV.	CCLXXXVI.
CLXVI.	CLXXV.
CLXVII.	CLXVIII.

Numerus novus.	Numerus vetus.	Numerus vetus.	Numerus novus.
CLXVII.	CCXLVI.	CLXVIII. Non reperitur.	
CLXVIII.	CLXVII.	CLXIX.	CCCLXXXV.
CLXIX.	CCCXVI.		CCCLXXXVIII.
CLXX.	CLXIV.	CLXX.	CCCLXXVI.
CLXXI.	CXXII.	CLXXI. Non reperitur.	
CLXXII.	CCLV.	CLXXII.	CCCLXV.
CLXXIII.	CXCIX.	CLXXIII.	CCCXCV.
CLXXIV.	CLIII.		CCCXCVI.
CLXXV.	CLXVI.		CCCC.
CLXXVI.	CLI. semel repeti-		CCCXCVII.
	tur.		CCCXCVIII.
CLXXVII.	CCXVI.		CCCXCIX.
CLXXVIII.	CLXXXVIII.	CLXXIV.	CCCLXXXIX.
CLXXIX.	CC.	CLXXV.	CCCLXI.
CLXXX.	CXIX.	CLXXVI.	CCCLXII.
CLXXXI.	* * *	CLXXVII.	CCXXXVIII.
CLXXXII.	CXXV.	CLXXVIII.	CCLXII.
CLXXXIII.	* * *	CLXXIX.	CCXIII.
CLXXXIV.	LV.	CLXXX.	XLVII.
CLXXXV.	LII.	CLXXXI.	CCCXCIII.
CLXXXVI.		CLXXXII.	CCLXXI.
CLXXXVII.	XC.	CLXXXIII.	LXXXIX.
CLXXXVIII.	XLVIII.	CLXXXIV.	CXC.
CLXXXIX.	LI.	CLXXXV.	LII.
CXC.	CLXXXIV.	CLXXXVI.	LII.
CXCI.	XLVII.	CLXXXVII.	CCCLIII.
CXCII.	CCXXII.	CLXXXVIII.	CLXXVIII.
CXCIII.	CCXCVIII. semel	CLXXXIX. Non reperitur.	
	repetitur.	CXC. Non reperitur.	
CXCIV.	CCXIX.	CXCI.	L.
CXCV.	CCCVI.	CXCII.	LXIV.
CXCVI.	CCXXIII.	CXCIII. Non reperitur.	
CXCVII.	XLI.	CXCIV.	CCLVII.
CXCVIII.	CXLVI.	CXCV.	CCXLVIII.
CXCIX.	XLIV.	CXCVI.	CLXVI.
CC.	XLV.	CXCVII.	CCLXXXI.
CCI.	CCXCV.	CXCVIII.	CCCXXXIX.
CCII.	XCIV.	CXCIX.	CLXXIII.
CCII.	* * * *	CC.	CLXXIX.
CCIII.	CLVIII.	CCI.	LVI.
CCIV.	CXLIII.	CCII.	XCVIII.
CCV.	XLII.	CCIII. Non reperitur.	
CCVI.	CCCLV.	CCIV.	CCVII.
CCVII.	CCIV.	CCV.	CCLXXV.
CCVIII.	XXXI.	CCVI.	XXX.
CCIX.	XXIII. semel re-	CCVII.	CXXIV.
	petitur.		CCXXIX.
CCX.	XCIII.	CCVIII. Non reperitur.	
CCXI.	CCCLXVII.	CCIX.	CXX.
CCXII.	CCXX.	CCX.	CXV.
CCXIII.	CLXXIX.	CCXI.	VIII.

Numerus novus.	Numerus vetus.
CCXIV.	III.
CCXV.	XXIV.
CCXVI.	CCI.
CCXVII.	LXXXVI.
CCXVIII.	XCV.
CCXIX.	LXXII.
CCXX.	CCLXIV.
CCXXI.	CCCXCIV.
CCXXII.	XXVI.
CCXXIII.	CCCIII.
CCXXIV.	CXV.
CCXXV.	CCCXXII.
CCXXVI.	CCCXXXVI.
CCXXVII.	CI.
CCXXVIII.	VIII.
CCXXIX.	CCVII.
CCXXX.	LXXX. ſemel repetitur.
CCXXXI.	CCLXXXII.
CCXXXII.	XXXVII.
CCXXXIII.	CLIV.
CCXXXIV.	CCCLVI. ſemel repetitur.
CCXXXV.	LXII.
CCXXXVI.	CCXXIV.
CCXXXVII.	LXXIV.
CCXXXVIII.	CCCXCV. *al.* CLXXVII.
CCXXXIX.	CCLXVI. ſemel repetitur.
CCXL.	CCLXXXIX. ſemel repetitur.
CCXLI.	CCLXXII.
CCXLII.	CCXCIX.
CCXLIII.	CCLXXIV.
CCXLIV.	* * *
CCXLV.	CCCLXXVII.
CCXLVI.	CCCLXI.
CCXLVII.	CCCXXXV.
CCXLVIII.	CXCV.
CCXLIX.	CCXXI.
CCL.	CXX.
CCLI.	CCXV.
CCLII.	CXXXVIII.
CCLIII.	XCVIII.
CCLIV.	* * *
CCLV.	CXLIV.
CCLVI.	C.
CCLVII.	CXCIV.
CCLVIII.	XLIX.
CCLIX.	L. ſemel repetitur.

Numerus vetus.	Numerus novus.
CCXII.	XCII.
CCXIII.	VII.
CCXIV.	CLI. CLII.
CCXV.	XCIX. CCLI.
CCXVI.	CLXXVII.
CCXVII. Non reperitur.	
CCXVIII.	CCXCIX.
CCXIX.	CXCIV.
CCXX.	CCXII.
CCXXI.	CCXLIX.
CCXXII.	CXCII.
CCXXIII.	CXCVI.
CCXXIV.	CCXXXVI.
CCXXV. Non reperitur.	
CCXXVI. Non reperitur.	
CCXXVII.	CCCLXIX.
CCXXVIII.	CCCLXX.
CCXXIX.	CCCLXXXVII.
CCXXX.	CCCLXXXVI.
CCXXXI.	CCCLXVIII.
CCXXXII. Non reperitur.	
CCXXXIII.	X.
CCLXXXIV.	LVII.
CCXXXV.	LXXV.
CCXXXVI.	XXXVII.
CCXXXVII.	XXXVIII. CIV.
CCXXXVIII.	XXI.
CCXXXIX.	CCXL.
	CCCXXIII.
CCXL.	CCCLXVII.
CCXLI.	XXIV.
CCXLII.	CXI. CLVII.
CCXLIII. Non reperitur.	
CCXLIV.	CXXVII.
CCXLV.	LI. CXXXVI.
CCXLVI.	CLXVII.
CCXLVII.	CVI.
CCXLVIII.	CCCXXXIII.
CCXLIX.	CXXVIII.
	CCCXXXIV.
CCL.	CCXVI.
CCLI.	CCCXXXVII.
CCLII.	XC.
CCLIII.	XXVIII.
CCLIV. Non reperitur.	
CCLV.	CLXXII.
CCLVI.	XIII.
CCLVII.	CCLXV.
CCLVIII.	CXIX.
CCLIX.	XVII.
CCLX.	CCCXCIV.

CCLX.

Numerus novus.	Numerus vetus.	Numerus vetus.	Numerus novus.
CCLX.	XIII.	CCLXI.	C.
CCLXI.	CCLXXVI.	CCLXII. Non reperitur.	
CCLXII.	CLXXVIII.	CCLXIII. Non reperitur.	
CCLXIII.	IV.	CCLXIV.	CCXX.
CCLXIV.	LXIX. ſemel re-	CCLXV.	CCCXXXVIII.
	petitur.	CCLXVI.	CCXXXIX.
CCLXV.	CCLVII.		CCCLXXXIII.
CCLXVI.	CII.	CCLXVII.	CCXI.
CCLXVII.	CII. vel CIII.	CCLXVIII.	CCLXXXVIII.
CCLXVIII.	CX.	CCLXIX.	CCCXLV.
CCLXIX.	CLIX.	CCLXX.	CCCXII.
CCLXX.	CXXXIX.	CCLXXI.	LXXXV.
CCLXXI.	CLXXXII.	CCLXXII.	CCXLI.
CCLXXII.	* *	CCLXXIII.	LXXXVI.
CCLXXIII.	XX.		CCCLXXXIV.
CCLXXIV.	XXXII.		CCCXCV.
CCLXXV.	CCV.	CCXXIV.	CCXLIII.
CCLXXVI.	* *	CCLXXV.	CCCXXII.
CCLXXVII.	CXLI.	CCLXXVI.	CCLXI.
CCLXXVIII.	CCLXIII.	CCLXXVII.	CCCLXXX.
CCLXXIX.	CCCXCII.	CCLXXVIII.	XLVIII.
CCLXXX.	CCLXXIX.	CCLXXIX.	XLVI. CCLXXX.
CCLXXXI.	CXCVII.	CCLXXX.	LII.
CCLXXXII.	CCCLVIII.	CCLXXXI. Non reperitur.	
CCLXXXIII.	LXX. ſemel repe-	CCLXXXII.	CCXXXI.
	titur.	CCLXXXIII.	CCXCIII.
CCLXXXIV.	LXXXVIII. ſemel	CCLXXXIV.	CCCVI. CCCVII.
	repetitur.	CCLXXXV. Non reperitur.	
CCLXXXV.	CCCLIV.	CCLXXXVI. Non reperitur.	
CCLXXXVI.	CLXV.	CCLXXXVII.	CVIII.
CCLXXXVII.	XVI.	CCLXXXVIII. Non reperitur.	
CCLXXXVIII.	CCLXVIII.	CCCXXXIX.	LXIII.
CCLXXXIX.	CCCXXXVII.	CCXC.	XCIV.
CCXC.	CCCXXXII.	CCXCI.	LXXXVII.
CCXCI.	CCCLXX.	CCXCII. Non reperitur.	
CCXCII.	CLXII. ſemel re-	CCXCIII.	XLIX. CXXXV.
	petitur.	CCXCIV.	LIV.
CCXCIII.	CCLXXXIII.	CCXCV.	CCI.
CCXCIV.	LXXXIX. ſemel	CCXCVI.	XXVI.
	repetitur.	CCXCVII.	XXVII.
CCXCV.	CCCLXIV.	CCXCVIII.	CXCIII.
CCXCVI.	LXXXIII.		CCCXLI.
CCXCVII.	CXLVIII.	CCXCIX.	CCXLII.
CCXCVIII.	CCCLX.	CCC.	LXXXI.
CCXCIX.	CCXVIII.	CCCI.	CXXXIV.
CCC.	LXXIII.	CCCII.	CCCX.
CCCI.	XXVII.	CCCIII.	CCXXIII.
CCCII.	CCCXXIX.	CCCIV.	XLXI.
CCCIII.	V.	CCCV.	XXXVI.
CCCIV.	LXXI.	CCCVI.	CXCV.
CCCV.	LXVI.	CCCVII.	CI.

Numerus novus.	Numerus vetus.
CCCVI.	CCLXXXIV. ſemel repetitur.
CCCVII.	CCLXXXIV.
CCCVIII.	XIV.
CCCIX.	LXXX.
CCCX.	CCCII.
CCCXI.	CCCXXX.
CCCXII.	CCLXX.
CCCXIII.	XII.
CCCXIV.	CLII.
CCCXV.	IX.
CCCXVI.	LXIX.
CCCXVII.	LXXXVIII.
CCCXVIII.	XXX.
CCCXIX.	XXIX.
CCCXX.	LXVIII.
CCCXXI.	CLVI. ſemel repetitur.
CCCXXII.	CCLXXV.
CCCXXIII.	CCXXXIX.
CCCXXIV.	CVIII.
CCCXXV.	CCCXXVIII.
CCCXXVI.	CLXI.
CCCXXVII.	LXXXI. ſemel repetitur.
CCCXXVIII.	X.
CCCXXIX.	CCCXXIV. ſemel repetitur.
CCCXXX.	VI.
CCCXXXI.	XL.
CCCXXXII.	XIX.
CCCXXXIII.	CCXLVIII.
CCCXXXIV.	CCXLIX.
CCCXXXV.	CCCXXXI.
CCCXXXVI.	CCCXXV.
CCCXXXVII.	CCLI.
CCCXXXVIII.	CCLXV.
CCCXXXIX.	CXCVIII.
CCCXL.	CCCXCIX.
CCCXLI.	CCXCVII.
CCCXLII.	LX.
CCCXLIII.	CCCXXIV.
CCCXLIV.	LXVII.
CCCXLV.	CCLXIX.
CCCXLVI.	LXXXI.
CCCXLVII.	CLX.
CCCXLVIII.	I.
CCCXLIX.	CCCLXV.
CCCL.	LXXXIX.
CCCLI.	CLXIII. ſemel repetitur.

Numerus vetus.	Numerus novus.
CCCVIII. Non reperitur.	
CCCIX.	LXXIX. CIX.
CCCX. Non reperitur.	
CCCXI.	CXLIV.
CCCXII.	XCVI.
CCCXIII. Non reperitur.	
CCCXIV.	LXIX.
CCCXV.	XXIII.
CCCXVI.	CLXIX.
CCCXVII.	CXVIII.
CCCXVIII. Non reperitur.	
CCCXIX.	XVIII.
CCCXX.	CXXXVII. CCCLIX.
CCCXXI.	LXVII.
CCCXXII.	XXXI.
CCCXXIII.	CCXXV.
CCCXXIV.	CCCXXIX. CCCXLIII.
CCCXXV.	CCCXXXVI.
CCCXXVI. Non reperitur.	
CCCXXVII. Non reperitur.	
CCCXXVIII.	CCCXXV.
CCCXXIX.	CCCII.
CCCXXX.	CCCXI.
CCCXXXI.	CCCXXXV.
CCCXXXII.	CCXC.
CCCXXXIII.	CCCLV.
CCCXXXIV.	CIII.
CCCXXXV.	CCXLVII.
CCCXXXVI.	CCXXVI.
CCCXXXVII.	CCLXXXIX.
CCCXXXVIII.	CCCXC.
CCCXXXIX.	CCCXCI.
CCCXL. CCCXLI. CCCXLII. CCCXLIII. CCCXLIV. CCCXLV. CCCXLVI.	Non repeiuntur.
CCCXLVII.	LXX.
CCCXLVIII.	LXXXIII.
CCCXLIX.	LXXVII.
CCCL.	LXXII.
CCCLI.	CXXX.
CCCLII.	XI.
CCCLIII.	XLI.
CCCLIV.	CCLXXXV.
CCCLV.	CCVI.
CCCLVI.	CXXXIII. CCXXXIV.

Numerus novus.	Numerus vetus.
CCCLII.	LXXVII.
CCCLIII.	CLXXXVII.
CCCLIV.	CCCLXII.
CCCLV.	CCCXXXIII.
CCCLVI.	LXXV. ſemel repetitur.
CCCLVII.	* *
CCCLVIII.	LXXV.
CCCLIX.	CCCXX.
CCCLX.	L.
CCCLXI.	CLXXV.
CCCLXII.	CLXXVI.
CCCLXIII.	LXXI.
CCCLXIV.	XXIII.
CCCLXV.	CLXXII.
CCCLXVI.	LXXVIII.
CCCLXVII.	CCXL.
CCCLXVIII.	CCXXXI.
CCCLXIX.	CCXXVII.
CCCLXX.	CCXXVIII.
CCCLXXI.	CLI.
CCCLXXII.	CLVI.
CCCLXXIII.	CIV.
CCCLXXIV.	* *
CCCLXXV.	XXVII.
CCCLXXVI.	CLXX.
CCCLXXVII.	CLVII.
CCCLXXVIII.	LXXII.
CCCLXXIX.	XXXVI.
CCCLXXX.	CCLXXVII.
CCCLXXXI.	XXXV.
CCCLXXXII.	CLXIII.
CCCLXXXIII.	CCLXVI.
CCCLXXXIV.	CCLXXIII.
CCCLXXXV.	CLXIX. ſemel repetitur.
CCCLXXXVI.	CCXXX.
CCCLXXXVII.	CCXXIX.
CCCLXXXVIII.	CLXIX.
CCCLXXXIX.	CLXXIV.
CCCXC.	CCCXXXVIII.
CCCXCI.	CCCXXXIX.
CCCXCII.	XV.
CCCXCIII.	CLXXXI.
CCCXCIV.	CCLX.
CCCXCV.	CLXXIII.
CCCXCVI.	
CCCXCVII.	
CCCXCVIII.	
CCCXIX.	
CCCC.	

Numerus vetus.	Numerus novus.
CCCLVII.	CXXXIII.
CCCLVIII.	CCLXXXII.
CCCLIX.	XXXII.
CCCLX.	CCXCVIII.
CCCLXI.	CCXLVI.
CCCLXII. Non reperitur.	
CCCLXIII.	CCLXXVIII.
CCCLXIV.	CCXCV.
CCCLXV.	CCCXLIX.
CCCLXVI.	CXLVIII.
CCCLXVII. Non reperitur.	
CCCLXVIII.	CL.
CCCLXIX.	LXXXVIII.
CCCLXX.	CCXCI.
CCCLXXI.	LXXIII.
CCCLXXII.	XLIII. LXVIII.
CCCLXXIII. Non reperitur.	
CCCLXXIV.	CXXIX.
CCCLXXV.	XXII.
CCCLXXVI.	XLII.
CCCLXXVII.	CCXLV.
CCCLXXVIII.	XCI.
CCCLXXIX.	LVIII.
CCCLXXX. Non reperitur.	
CCCLXXXI.	IV.
CCCLXXXII.	V. VI.
CCCLXXXIII. Non reperitur.	
CCCLXXXIV. Non reperitur.	
CCCLXXXV.	CXLVI.
CCCLXXXVI.	XL.
CCCLXXXVII.	Non reperiuntur.
CCCLXXXVIII.	
CCCLXXXIX.	
CCCXC.	LXVI.
CCCXCI. Non reperitur.	
CCCXCII.	CCLXXIX.
CCCXCIII.	CCCXL.
CCCXCIV.	CCXXI.
CCCXCV.	CCXXXVIII.
CCCXCVI.	Non reperiuntur numeri.
CCCXCVII.	
CCCXCVIII.	
CCCXCIX.	
CCCC.	

RECENSIO CODICUM MANUSCRIPTORUM

quorum folia non numerantur in decurſu hujus Editi, additis in ſingulos foliorum numeris.

CODEX I. conſtat foliis 226.
Cod. II. fol. 354.
Cod. III. fol. 242.
Cod. IV. fol. 489.
Cod. V. fol. 185.
Cod. VI. fol. 275.
Cod. VII. fol. 129.
Cod. VIII. fol. 283.
Cod. IX. fol. 138.
Cod. X. fol. 355.
Cod. XI. fol. 431.
Cod. XII. fol. 326.
Cod. XIII. fol. 261.
Cod. XIV. fol. 129.
Cod. XV. fol. 94.
Cod. XVI. fol. 270.
Cod. XVII. fol. 303.
Cod. XVIII. fol. 280.
Cod. XIX. fol. 321.
Cod. XX. fol. 508.
Cod. XXI. fol. 357.
Cod. XXII. fol. 311.
Cod. XXIII. fol. 288.
Cod. XXIV. fol. 224.
Cod. XXV. fol. 254.
Cod. XXVI. fol. 381.
Cod. XXVII. fol. 252.
Cod. XXVIII. fol. 270.
Cod. XXIX. fol. 357.
Cod. XXX. fol. 176.
Cod. XXXIX. fol. 301.
Cod. LXIV. fol. 257.
Cod. LXXIX. fol. 323.
Cod. CLXXXI. fol. 75.
Cod. CCCI. fol. 100.
Cod. CCCII. fol. 76.
Cod. CCCLV. fol. 84.
Cod. CCCLVII fol. 56.
Cod. CCCLIX. fol. 352.
Cod. CCCLXVI. fol. 158.

BIBLIOTHECA

BIBLIOTHECA COISLINIANA

OLIM

SEGUERIANA:

PARS PRIMA.

Codices Græci primæ magnitudinis in folio.

CAPUT PRIMUM.

Complectens Sacram Scripturam & Catenas.

CODEX I. olim LVI. membranaceus, inter præstantissimos Europæ numerandus, sexto vel cum tardissime septimo sæculo exaratus, continebat olim Octateuchum & Libros quatuor Regnorum; sed temporum injuriâ non pauca interciderunt, quæ in hujus Recensionis decursu accurate notabuntur. Accentus & spiritus depinguntur; sed non ita diligenter, adeo ut certis in locis penitus omittantur, & aliquando folia pene integra iis destituta deprehendas. In Marginalibus vero notis prima manu descriptis, quæ bene multæ hoc in libro comparent, necnon in libro nominum Hebraïcorum prima item manu conscripto, nullus habetur accentus vel spiritus: quare suspicor accentus illos, qui in textu Biblico reperiuntur, non ab ini-

tio positos, sed deinde altera manu exaratos fuisse: quod comprobari videtur ex ipsa accentuum spirituumque forma, minus eleganti minusque firmo calami ductu depicta. Et quidem multis in locis accentus primo conspectu sese recentiores produnt: in aliis non ita perspicua res est.

Præter illas porro notas primæ manus, aliæ secundæ manus adjiciuntur, non paris quidem antiquitatis, sed octavi circiter aut noni sæculi, ut ex characterum forma deprehenditur. Taceo alias recentes notulas, quæ a nugaci Græculo infimis sæculis adjectæ sunt.

Characteres operis Biblici quadri & rotundi sunt, Inscriptionum veterum litteris persimiles, quibusdam exceptis litteris, quæ in Manuscriptis etiam antiquissimis, non parum deflectunt ab Inscriptionum forma, ut pluribus monuimus in Palæographia Græca.

Præmittitur initio liber nominum Hebraïcorum eodem, quo Notæ primæ manus, charactere descriptus, qui character paululum deflectit a rotunditate ejus qui in textu Biblico adhibetur. Nam ut in Palæographia Græca monuimus, exemplisque confirmavimus, veteres Calligraphi in notis diversam characterum formam usurpabant. Liber autem hic nominum Hebraïcorum, perinde atque Notæ marginales, nullum habet accentum vel spiritum: estque mutilus initio & fine, incipit enim a voce ΑΛΑ, & desinit in ΚΥΔΙΩΣ, quæ videtur esse ultima vox litteræ K. Multum autem differt hic liber a Græcis nominum Hebraïcorum interpretationibus, quas edidit Joannes Martianæus noster. Longe item discrepat ab iis nominum Hebraïcorum interpretationibus, quas, ut monuimus in Præliminaribus ad Hexapla, Origenes in marginibus Hexaplorum posuerat, quæque in hujusce Codicis marginibus accurate describuntur; exempli causâ vox Εὐφράτης in margine Capitis secundi Geneseos vertitur *ηὐξημένος auctus*, in hoc autem libro, καρποφορία, q. d. *fructificatio*: Ιαφεθ, in margine Genesis, πλατύνοι redditur, in hoc autem Libro, πλατὺς & πλατυσμός: & Αμαθὶ, χόλω μου, in Libro Nominum Hebræorum vertitur, πιστοὶ, ποτισμοὶ, μεμετρημένος καιρὸς, στασιαστὴς, στασιάζων, Αμαθούσιος.

Αλά.

Αλαὰ, ἀρχὴ ἀοράτου.

Αλαὲ, κοίτης.

Αλιὴλ, ἀνάβασις θεοῦ.

Αλιμὼθ.

Αλιμαζόνες.

Αλληλούια, αἶνος τῷ θεῷ τῷ ἀοράτῳ.

Αλναθάν.

Αλφαὰλ, ἀρχὴ ἀρχῆς.

Αλὼν, θεὸς αὐτῶν: αἰῶνι.

Αμαά.

Αμαὸθ.

Αμαδαθου.

Αμαδεὴλ, μόνος, θεός.

Ἀμαζόνες, λαὸς ἰσχύων.

Αμαάθ.

Αμαθὰ, πίστις, αὐτὴ ἡ πόλις Ἐκβάτανα. Buxtorfus in Lexico Hebraïco ad vocem אחם unde אחמתא vox Chaldaïca quæ reperitur Esdræ 6. 2. & redditur, *arca*, *scrinium*, hæc adjicit: *quidam nomen proprium urbis esse existimant*, Achmeta, Ecbatana *vulgo*; *sic dicta*, *quod æstivam stationem Reges illic haberent*, *ab Hebræo* חמם Huc respicit haud dubie vox Αμαθὰ, Amatha. Unde colligitur hanc Rabbinorum opinionem antiquissimam esse.

Αμαθὶ, πιστοὶ, ποτισμοὶ, μεμετρημένος καιρὸς: στασιαστὴς, (sic) στασιάζων, Αμαθούσιος.

Αμὰλ, κόπος.

Ἀμαλὴκ, λαὸς ἐκκλίχων (ſic l. ἐκλιχύδων)...
Ἀμαληκίτης.
Ἀμαλιήλ.
Ἀμὰν, λαοῦ.
Ἀμαριοὺ, λαοῦ ἀοράτου, λόγος κυρίου, λαλεία (l. λαλιά).
Ἀμεσαὶ, λαὸς ἐπηρμένος.
Ἀμασεὶ, ἰσχυρός.
Ἀμασίας, ἰσχύων, ἰσχὺς ἀοράτου, λαὸς ἀοράτου.
Ἀματταρεὶ, βρεχομένη.
Ἀμεσινεὶθ (l. Ἀσεμινεὶθ) ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, ἐπινίκιον.
Ἀμασὶ, λαός.

Hæc ad ſpecimen ſufficiant, ut videat eruditus Lector non magno Reipublicæ Litterariæ diſpendio magnam opuſculi partem intercidiſſe: hæ ſiquidem interpretationes plerumque diſtortæ ſunt, & lapſibus plenæ: ibi nonnunquam interpretationes, non ad allatam Hebraïcam vocem, ſed ad proxime poſitam pertinent. Exempli causâ voci Ασεμινεὶθ adſcribitur ἐπινίκιον, quæ Symmachi interpretatio non השמינית exprimit, ſed præcedentem vocem למנצח Hæc de libro nominum Hebraïcorum ſatis ſunto: jam ad textum ipſum Biblicum veniamus.

Ex initio Libri Geneſeos ſpecimen ſcriptionis ſtatim adferre operæ pretium erit.

ΒΑΡΗΣΕΘ ΠΑΡΕΒΡΑΙΟΙΣΟΠΕΡΕΣΤΙΝ
ΕΡΜΗΝΕΥΟΜΕΝΟΝΛΟΓΟΙΗΜΕΡΩΝ:

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΕΝΑΡΧΗΕΠΟΙΗΣΕΝΟΘΣΤΟΝ
ΟΥΝΟΝΚΑΙΤΗΝΓΗΝ· ΗΔΕΓΗ
ΗΝΑΟΡΑΤΟΣΚΑΙΑΚΑΤΑΣΚΕΥ
ΑΣΤΟΣ. ΚΑΙΣΚΟΤΟΣΕΠΑΝΩ
ΤΗΣΑΒΥΣΣΟΥΚΑΙΠΝΑΘΥΕΠΕ
ΦΕΡΕΤΟΕΠΑΝΩΤΟΥΥΔΑΤΟΣ·
ΚΑΙΕΙΠΕΝΟΘΣΓΕΝΗΘΗΤΩΦΩΣ·
ΚΑΙΕΓΕΝΕΤΟΦΩΣ·ΚΑΙΙΔΕΝ

Hæc ubique eſt litterarum forma. Codex eſt tredecim pollicum Regiorum longitudine, latitudine vero novem. Paginas ſingulas duæ columnæ occupant: inter ambas vero columnas medium ſpatium relinquitur unius Regii pollicis. Quod ſpatium, perinde atque duo utrinque margines, notis ut plurimum onuſtum eſt. Notæ porro illæ triplici, ut diximus, manu exaratæ ſunt. Priores notæ ab eo ipſo qui Codicem deſcripſit, appoſitæ, longe præſtantiores numeroſioreſque ſunt cæteris; continentque lectiones veterum Interpretum Aquilæ, Symmachi & Theodotionis, multo frequentiores, quam ullus alius a nobis hactenus inſpectus Codex habeat. Quare hic Codex, qui præſtantiſſimis Europæ, Romano videlicet & Alexandrino ætate parum vel nihil concedit, ob hanc lectionum ſupellectilem omnibus anteponendus eſt. Illas vero omnes in Appendice ad Hexapla edidimus: nec potuimus in ipſo Hexaplorum opere locare, quia tardius nobis aditus ad hanc Bibliothecam conceſſus eſt: eo igitur remittimus Lectorem. Aliæ primæ manus notæ ſunt interpretationes plerumque Allegoricæ, Anagogicæ, Ethicæ, raro litterales, quas poſtremas, ſi quidem in Hexaplorum Appendice allatæ non fuerint, hic exſcribemus. In hiſce porro annotationibus nomen Interpretum ſemper tacetur, exceptâ primâ, initio poſitâ, quæ eſt Baſilii, & ſic incipit: Σκόπει σὺ κατὰ σαυτὸν τινὶ παραπετάσματι κα-

τῶν ἡμῶν &c. Hæc nota exteriorem primæ paginæ marginem totam occupat, interioris vero marginis Scriptura in eadem prima pagina vetustate erasa est, ita ut legi nequeat. In suprema paginæ parte supra primam columnam legitur : Βαρησὴθ παρὰ Ἑβραίοις, ὅπερ ἐστὶν ἑρμηνευόμενον, λόγοι ἡμερῶν, i. *Bareseth apud Hebræos quod interpretantur verba dierum.* Quæ imperiti sane hominis nota, inde profecta videtur, quod antiquissimi Codices in Capite primo Genesis, ubi sex dierum opus enarratur, in margine ad singulos dies habeant Ἡμέρα α'. Ἡμέρα β'. &c. ut in hoc de quo agimus Codice observatur. Medio enim inter columnas spatio legitur Ἡμέρα β. Ἡμέρα ε'. Nihilque aliud ibi ad primam paginam habetur. Hinc vero fortasse putaverit indoctus Calligraphus titulum βαρησὴθ, quem Origenes βρησὴθ legit, significare λόγοι ἡμερῶν *verba dierum.* Est βρησὶθ בראשית ut nemo ignorat prima vox Genesis, quæ significat, *in principio*: quæque, perinde atque aliæ primæ voces Librorum Pentateuchi, apud Hebræos dat titulum Libro

In hoc Codice frequentissimæ occurrunt litterarum vocalium commutationes, ε in αι, & αι in ε, η in ει, & ει in η.

Observatu dignum est, in hoc Codice notari duplicem in Genesi capitum distinctionem : prior centum & sex capita habet, posterior nonaginta & novem. Prior ad singula capita argumentum habet in supremo margine notatum : ita tamen ut primi Capitis Notam & argumentum nullum habeat præter id quod supra adtuli, βαρησὴθ &c.

Secundum Caput hoc argumentum habet β'. περὶ τῆς ἀνθρώπου ποιήσεως, & sic incipit, καὶ εἶπεν ὁ θεός· ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν: utque in hodiernis Bibliis cusis. cap. 1. v. 26.

γ'. περὶ σαββάτου καταπαύσεως. Init. καὶ κατέπαυσεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ. Cap. 2. vers. 2.

δ'. περὶ τοῦ παραδείσου. Init. καὶ ἐφύτευσεν κύριος ὁ θεὸς παράδεισον. cap. 2. vers. 8.

ε'. περὶ τῶν ποταμῶν. Init. ποταμὸς δὲ ἐκπορεύεται ἐξ Ἐδέμ. cap. 2. v. 10.

ϛ'. περὶ κατασκευῆς τῆς γυναικός. Init. τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐχ εὑρέθη βοηθός. cap. 2. v. 20.

ζ'. Non habet argumentum. Init. καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί· οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. cap. 3. vers. 4.

η'. κρίσις τοῦ θεοῦ πρὸς ἕκαστον. Init. καὶ ἐκάλεσεν κύριος ὁ θεὸς τὸν Ἀδάμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀδὰμ ποῦ εἶ. cap. 3. v. 9.

θ'. περὶ τῆς κατάρας τοῦ ὄφεως, καὶ τῆς γυναικός, καὶ τοῦ Ἀδάμ. Init. καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ ὄφει· ὅτι ἐποίησας. cap. 3. v. 14.

ι'. περὶ τοῦ Κάϊν καὶ τοῦ Ἄβελ. Init. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Κάϊν· ποῦ ἐστιν Ἄβελ. cap. 4. v. 9.

ια'. περὶ τῆς κατάρας τοῦ Κάϊν. Init. καὶ νῦν ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς. cap. 4. v. 11.

ιβ'. περὶ τοῦ Λάμεχ. Init. εἶπεν δὲ Λάμεχ ταῖς ἑαυτοῦ γυναιξίν. cap. 4. v. 23

ιγ'. περὶ τοῦ Σήθ. Init. ἔζησεν δὲ Ἀδὰμ τριάκοντα καὶ διακόσια ἔτη. cap. 5. v. 3.

ιδ'. περὶ τοῦ Ἐνὸς (sic, lege Ἐνώχ) Init. καὶ ἔζησεν Ἐνὼχ πέντε καὶ ἑξήκοντα ἔτη. cap. 5. v. 21.

ιε'. περὶ τῶν ἐπιθυμησάντων τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων καὶ περὶ τῶν γιγάντων. Init. καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο. cap. 6. v. 1.

ιϛ'. περὶ τῆς κιβωτοῦ. Init. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Νῶε· καιρός.

ιζ'. περὶ τοῦ κατακλυσμοῦ. Init. καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλ. cap. 7. vers. 10.

ιη'. περὶ τοῦ ἀποσταλέντος κόρακος καὶ τῆς περιστερᾶς. Init. ἐν δὲ τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός. cap. 8. v. 5.

ιθ'. sine titulo. Init. καὶ ᾠκοδόμησε Νῶε θυσιαστήριον. cap. 8. v. 20.

κ'. περὶ τῆς πρὸς Νῶε διαθήκης. Init. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Νῶε καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. cap. 9. v. 8.

κα'. περὶ τῆς μέθης τοῦ Νῶε, καὶ περὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Init. καὶ ἤρξατο Νῶε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς. cap. 9. v. 20.

κβ'. περὶ Χαναὰν καὶ τῆς κατάρας αὐτοῦ καὶ τῆς γενεαλογίας τῶν υἱῶν Νῶε. Init. ἐξένηψεν δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ. cap. 9. v. 24.

κγ'. περὶ τῆς πόλεως καὶ τοῦ πύργου, καὶ τῆς συγχύσεως τῶν γλωσσῶν. Init. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινῆσαι αὐτούς. cap. 11. v. 2.

κδ'.

κδ'. πρῶτος χρηματισμὸς πρὸς Αβραάμ. Init. καὶ Εἶπεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς Αβραάμ· ἔξελθε. cap. 12. verſ. 1.

κε'. δεύτερος χρηματισμὸς πρὸς Αβραάμ. Init. καὶ ὤφθη κύριος τῷ Αβραάμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· τῷ σπέρματί σου. cap. 12. v. 7.

κϛ'. τὰ κατὰ τὴν Σάῤῥαν καὶ τὸν Φαραώ. Init. ἐγένετο δὲ ἡνίκα εἰσῆλθεν Αβραάμ εἰς Αἴγυπτον. cap. 12. verſ. 14.

κζ'. περὶ τοῦ χωρισμοῦ Αβραάμ καὶ Λώτ. Init. καὶ ἐγένετο μάχη ἀνὰ μέσον. cap. 13. v. 7.

κη'. τρίτος χρηματισμὸς πρὸς Αβραάμ. Init. ὁ δὲ κύριος εἶπεν τῷ Αβραὰμ μετὰ τὸ διαχωρισθῆναι. cap. 13. v. 14.

κθ'. περὶ τοῦ πολέμου τῶν ἐννέα βασιλέων. Init. ἐγένετο δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ Αμαρφάλ. c. 14. v 1.

λ'. περὶ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Λώτ. Init. ἔλαβον δὲ καὶ τὸν Λώτ. cap. 14. verſ. 2.

λα'. περὶ τοῦ Μελχισεδέκ. Init. καὶ Μελχισεδὲκ βασιλεύς. cap. 15. v. 18.

λβ'. τέταρτος χρηματισμὸς πρὸς Αβραάμ. Init. μετὰ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐγενήθη ῥῆμα. cap. 15. v. 1.

λγ'. διαθήκη πρὸς Αβραάμ. Init. καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων· καὶ ἐγὼ ἰδού. cap. 17. v. 3.

λδ'. περὶ τῆς περιτομῆς. Init. καὶ αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διατηρήσεις. cap. 17. v. 10.

λε'. ἐπαγγελία τοῦ Ισαάκ. Init. Εἶπεν δὲ ὁ θεὸς τῷ Αβραάμ· ναί. cap. 17. v. 19.

λϛ'. περὶ τῆς ὀπτασίας τῆς γενομένης πρὸς Αβραὰμ ἐν τῇ δρυῒ τῇ Μαμβρῇ, καὶ περὶ τῆς ξενοδοχίας αὐτοῦ. Init. ὤφθη δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς πρὸς τῇ δρυΐ. cap. 18. v. 1.

λζ'. περὶ τῆς καταστροφῆς Σοδόμων. Init. ἐξαναστάντες δὲ ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες. cap. 18. v. 16.

λη'. Sine titulo. Init. καὶ ἐγγίσας Αβραὰμ Εἶπεν. cap. 18. v. 23.

λθ'. περὶ τῆς ξενοδοχίας τοῦ Λώτ. Init. ἦλθον δὲ οἱ δύο ἄγγελοι Εἰς Σόδομα. cap. 19. v. 1.

μ'. περὶ τῆς τῶν παταχθέντων ἀορασίας. Init. ἐκτείναντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας. cap. 19. v. 10.

μα'. περὶ τοῦ ἐμπυρισμοῦ Σοδόμων. Init. καὶ κύριος ἔβρεξεν ἐπὶ Σόδομα. cap. 19. v. 24.

μβ'. περὶ τῶν θυγατέρων τοῦ Λώτ. Init. Εἶπεν δὲ ἡ πρεσβυτέρα. cap. 19. v. 31.

μγ'. περὶ τῆς Σάῤῥας καὶ τοῦ Αβιμέλεχ. Init. ἀπέστειλεν δὲ Αβιμέλεχ. cap. 20. v. 2.

μδ'. περὶ τοῦ Ισαάκ. Init. καὶ κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάῤῥαν. cap. 21. v. 1.

με'. τὰ κατὰ τὴν Σάῤῥαν καὶ Αγάρ. Init. ἰδοῦσα δὲ Σάῤῥα τὸν υἱὸν Αγάρ. cap. 21. v. 9.

μϛ'. τὰ κατὰ Αβραάμ, καὶ Αγάρ, καὶ Ισμαήλ. Init. εἶπεν δὲ ὁ θεὸς τῷ Αβραάμ· μὴ σκληρόν. c. 1. v. 12.

μζ'. ἐπαγγελία πρὸς Ισμαήλ. Init. εἰσήκουσεν δὲ ὁ θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου. c. 21. v. 17.

μη'. διαθήκη τοῦ Αβραὰμ πρὸς Αβιμελέχ. (ſic accentus) Init. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ εἶπεν Αβιμελέχ. c. 21. v. 22.

μθ'. περὶ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου. Init. καὶ εἶπεν Αβιμελὲχ τῷ Αβραάμ. c. 21. v. 29.

ν'. περὶ τοῦ πειρασμοῦ Αβραάμ, καὶ περὶ τοῦ Ισαάκ. Init. καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. c. 22. v. 1.

να'. περὶ τοῦ κριοῦ τοῦ ἀντὶ Ισαάκ. Init. καὶ ἀναβλέψας Αβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς. c. 22. v. 13.

νβ'. θάνατος Σάῤῥας. Init. ἐγένετο δὲ ἡ ζωὴ Σάῤῥας. c. 23. v. 1.

νγ'. ſine titulo. Init. ἀναστὰς δὲ Αβραὰμ προσεκύνησε. c. 23. v. 7.

νδ'. περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ παιδὸς Αβραάμ. Init. καὶ Αβραὰμ ἦν πρεσβύτερος. c. 24. v. 1.

νε'. περὶ Ρεβέκκας. Init. καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι αὐτὸν λαλοῦντα. c. 24. v. 15.

νϛ'. τὰ περὶ Χεττούρας. Init. προσθέμενος δὲ Αβραὰμ ἔλαβε γυναῖκα. c. 25. v. 1.

νζ'. περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ Αβραάμ. Init. ταῦτα δὲ τὰ ἔτη ἡμερῶν ζωῆς Αβραάμ. c. 25. v. 7.

νη'. περὶ τῆς γενεαλογίας Ισμαήλ. Init. αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ισμαήλ. c. 25. v. 12.

νθ'. τὰ περὶ τῆς Ρεβέκκης, καὶ τοῦ Ισαάκ. Init. αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ισαάκ. c. 25. v. 19.

ξ'. τὰ περὶ Ιακὼβ καὶ Ησαῦ. Init. ἐδεῖτο δὲ Ισαὰκ κυρίου περὶ Ρεβέκκας. c. 25. v. 21.

ξα'. πρῶτος χρηματισμὸς πρὸς Ισαάκ. Init. ὤφθη δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς καὶ Εἶπεν· μὴ καταβῇς. c. 26. v. 2.

ξβ'. περὶ Αβιμελέχ, καὶ Ρεβέκκας, καὶ Ισαάκ. Init. ἐγένετο δὲ πολυχρόνιος ἐκεῖ. c. 26. v. 8.

ξγ'. περὶ τῆς κριθῆς ἧς ἔσπειρεν Ισαάκ. Init. ἔσπειρεν δὲ Ισαὰκ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ. c. 26. v. 12.

ξδ'. περὶ τῶν φρεάτων τοῦ Ισαάκ. Init. ἐζήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ Φυλιστιείμ. c. 26. v. 14.

ξε'. δεύτερος χρηματισμὸς πρὸς Ισαάκ. Init. ἀνέβη δὲ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου. cap. 26. verſ. 23.

ξϛ'. Διαθήκη τοῦ Ἀβιμέλεχ πρὸς Ἰσαάκ. Init. καὶ Ἀβιμέλεχ ἐπορεύθη πρὸς αὐτόν. cap. 26. verſ. 26.

ξζ'. περὶ τῆς θήρας Ἠσαῦ. Init. ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ γηρᾶσαι Ἰσαάκ. c. 27. v. 1.

ξη'. περὶ τῆς περινοίας Ἰακώβ. Init. Ῥεβέκκα δὲ εἶπε πρὸς τὸν Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτῆς. c. 27. v. 6.

ξθ'. πρώτη εὐλογία πρὸς Ἰακώβ. Init. καὶ ὠσφράνθη τὴν ὀσμὴν τῶν ἱματίων. c. 27. v. 27.

ο'. εὐλογία Ἠσαῦ παρὰ τοῦ πατρός. Init. ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, εἶπεν. cap. 27. verſ. 39.

οα. δευτέρα εὐλογία πρὸς Ἰακώβ. Init. προσκαλεσάμενος δὲ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, εὐλόγησεν· c. 28. v. 1.

οβ. περὶ καταβάσεως Ἰακὼβ τῆς εἰς Μεσοποταμίαν. Init. καὶ ἀπέστειλεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ἐπ- cap. 28. verſ. 5.

ογ'. πρώτη ὀπτασία πρὸς Ἰακώβ. Init. καὶ ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου. c 28. v. 10.

οδ'. περὶ ἧς ηὔξατο Ἰακὼβ εὐχῆς. Init. καὶ ηὔξατο Ἰακὼβ εὐχὴν λέγων. c. 28. v. 20.

οε. περὶ Ῥαχὴλ καὶ Ἰακώβ. Init. καὶ ἰδοὺ Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ. c. 29. v. 6.

οϛ'. περὶ τοῦ ἀναγνωρισμοῦ Ἰακώβ. Init. ἐγένετο δὲ ὡς ἴδεν Ἰακώβ. c. 29. v. 10.

οζ'. περὶ Ῥαχὴλ καὶ Λείας, καὶ Ἰακώβ. Init. τῷ δὲ Λάβαν ἦσαν δύο θυγατέρες. c. 29. v. 16.

οθ'. περὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ Ῥουβίμ. Init. εἶδε δὲ Λία (ſic) ὅτι ἔστη τοῦ τίκτειν. c. 30. v. 9.

π'. περὶ τοῦ Ἰωσὴφ καὶ τῆς Ῥαχήλ. Init. ἐμνήσθη δὲ ὁ θεὸς τῆς Ῥαχήλ. c. 30. v. 22.

πα. περὶ τοῦ μισθοῦ Ἰακώβ. Init. καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν. c. 30. v. 31.

πβ. δευτέρα ὀπτασία πρὸς Ἰακώβ. Init. καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ καθ' ὕπνον. c. 31. v. 11.

πγ'. περὶ τοῦ γενομένου τοῦ πρὸς Λάβαν. Init. ἀνηγγέλη δὲ Λάβαν τῷ Σύρῳ τῇ τρίτῃ. c. 31. v. 22.

πδ'. περὶ τῶν εἰδώλων ὧν ἔκρυψεν Ῥαχήλ. Init. καὶ εἶπεν Ἰακώβ· παρ' ᾧ ἐὰν εὕρῃς τοὺς θεούς σου. c. 31. v. 32.

πε. Διαθήκη τοῦ Ἰακὼβ καὶ Λάβαν. Init. νῦν οὖν, δεῦρο διαθώμεθα. c. 31. v. 44.

πϛ'. περὶ τοῦ βουνοῦ τῆς μαρτυρίας. Init. εἶπεν δὲ Ἰακὼβ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. c. 31. v. 46.

πζ. περὶ τῆς συναντήσεως Ἠσαῦ καὶ Ἰακώβ. Init. ἀπέστειλεν δὲ Ἰακὼβ ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ. c. 32. v. 2.

πη'. περὶ τοῦ παλαίσματος μετὰ Ἰακώβ. Init. ὑπελείφθη δὲ Ἰακὼβ μόνος, καὶ ἐπάλαιεν. cap. 32. verſ. 24.

πθ. τὰ κατὰ τὴν Δίναν. Init. ἐξῆλθεν δὲ Δίνα. c. 34. v. 1.

Hîc deſunt aliquot folia.

ϟϛ'. περὶ τοῦ Φαρές, καὶ τοῦ Ζαρά. Init. ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἔτικτεν. c. 38. v 27.

ϟζ'. κατὰ τὸν Πετεφρῆ. Init. Ἰωσὴφ δὲ κατήχθη εἰς Αἴγυπτον. c. 39 v. 1.

ϟη'. τὰ περὶ τοῦ Ἰωσὴφ καὶ τῆς Αἰγυπτίας. Init. καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐπέβαλεν ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου αὐτοῦ. c. 39. v. 7.

ϟθ'. τὰ περὶ τοῦ ἀρχιοινοχόου, καὶ τοῦ ἀρχισιτοποιοῦ. Init. ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἥμαρτεν. c. 40. v. 1.

ρ'. περὶ τῶν ἐνυπνίων Φαραώ. Init. ἐγένετο δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν. c. 41. v. 1.

ρα. τὰ κατὰ τὸν Φαραὼ καὶ τὸν Ἰωσήφ. Init. ἀποστείλας δὲ Φαραὼ ἐκάλεσε τὸν Ἰωσήφ. cap. 41. v. 14.

ρβ. μετονομασία τοῦ Ἰωσήφ. Init. εἶπεν δὲ Φαραὼ τῷ Ἰωσήφ· ἐγὼ Φαραώ. c. 41. v. 44.

ργ'. τὰ περὶ Μανασσῆ καὶ Ἐφραίμ. Init. τῷ δὲ Ἰωσὴφ ἐγένοντο υἱοὶ δύο. c. 41. v. 50.

ρδ'. τὰ περὶ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἰωσήφ. Init. ἰδὼν δὲ Ἰωσὴφ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπέγνω. c. 42. v. 7.

ρε. τὰ περὶ τῆς εὐλογίας Ἐφραὶμ καὶ Μανασσῆ. Init. ἰδὼν δὲ Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς Ἰωσὴφ εἶπεν. cap. 48. v. 8.

ρϛ'. περὶ τῆς εὐλογίας τῶν πατριαρχῶν. Init. ἐκάλεσεν δὲ Ἰακὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ. cap. 49. v. 1.

En primam Geneſeos diviſionem cum præfixis argumentis. Præter illam vero, alia ſine titulis & argumentis in margine notatur a priori longe diſcrepans. Quia porro in Manuſcriptis plerumque, maxime autem in Catenis, capitum numeri annotantur qui ad alterutram diviſionem pertinent, etiam hanc poſtremam hîc breviter deſcribere viſum eſt.

α'. ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν &c. c. 1. v. 1.
β'. καὶ εἶπεν ὁ θεός· ποιήσωμεν ἄνθρωπον &c. c. 1. v. 26.
γ'. καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς ἄνθρωπον χοῦν. c. 2. v. 7.
δ'. καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεός, οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον. c. 2. v. 18.
ε'. καὶ εἶπεν Ἀδάμ· τοῦτο νῦν ὀστοῦν. c. 2. v. 23.
ς'. ὁ δὲ ὄφις ἦν φρονιμώτατος. c. 3. v. 1.
ζ'. καὶ εἶπεν ὁ θεός· ἰδοὺ Ἀδὰμ γέγ- c. 3. v. 22.
η'. Ἀδὰμ δὲ ἔγνω Εὔαν τὴν γυν- c. 4. v. 1.
θ'. (dubium) καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἤνεγκεν Κάϊν. c. 4. v. 3.
ι'. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Κάϊν· ποῦ. c. 4. v. 9.
ια'. καὶ νῦν ἐπικατάρατος. c. 4. v. 11.
ιβ'. εἶπεν δὲ Λάμεχ ταῖς ἑαυτοῦ γυν- c. 4. v. 23.
ιγ'. αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως. c. 5. v. 1.
ιδ'. καὶ ἦν Νῶε ἐτῶν πεντακοσίων. cap. 5. v. 32.
ιε'. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Νῶε· καιρὸς παντός. c. 6. v. 13.
ις'. καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας. c. 8. v. 10.
ιζ'. αὗται δὲ αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν Νῶε. c. 10. v. 1.
ιη'. καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν. cap. 11. v. 1.
ιθ'. (dubium) αὗται δὲ αἱ γενέσεις Θάρα. c. 11. v. 27.
κ'. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Ἀβράμ· ἔξελθε. c. 12. v. 1.
κα'. Ἀβρὰμ δὲ ἦν ἐτῶν πέντε καὶ ἑβδομήκ- c. 12. v. 4.
κβ'. καὶ ἐγένετο λιμός. c. 12. v. 10.
κγ'. ἀνέβη δὲ Ἀβρὰμ ἐξ Αἰγύπτου. c. 13. v. 1.
κδ'. ὁ δὲ κύριος εἶπε τῷ Ἀβρὰμ μετὰ τὸ διαχ- c. 13. v. 4.
κε'. ἐγένετο δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ Ἀμαρφάλ. c. 14. v. 1.

Deinde non notantur usque ad κθ'. haud dubie quia concurrunt cum divisionibus prioris distinctionis; cum divisionibus, inquam, non cum numeris.

(κς'.) καὶ Μελχισεδὲκ βασιλεὺς Σαλήμ. c. 14. v. 18.
κζ'. μετὰ δὲ ῥήματα ταῦτα. c. 15. v. 1.
κη'. . . . .
κθ'. Σάρα δὲ ἡ γυνὴ Ἀβρὰμ οὐκ ἔτικτεν. c. 16. v. 1.
λ'. ἐγένετο δὲ Ἀβρὰμ ἐτῶν ἐνενήκοντα ἐννέα. c. 17. v. 1.
λα'. Ἀβραὰμ δὲ ἦν ἐνενήκοντα ἐννέα ἐτῶν. c. 17. v. 24.
λβ'. ἐξαναστάντες δὲ ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες. c. 18. v. 16.
λγ'. καὶ ἀποστρέψαντες ἐκεῖθεν. c. 18. v. 22.
λδ'. ἀπῆλθεν δὲ κύριος ὡς ἐπαύσατο. c. 18. v. 33.
λε'. ἡνίκα δὲ ὁ ὄρθρος ἐγίνετο. c. 19. v. 15.
λς'. ὤρθρισεν δ' Ἀβραὰμ τὸ πρωΐ. c. 19. v. 26.
λζ'. καὶ κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν. c. 21. v. 1.
λη'. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ εἶπεν Ἀβιμ- c. 21. v. 22.
(λθ'.) καὶ ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. c. 22. v. 20.
μ'. ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. c. 22. v. 1.
μα'. ἐγένετο δὲ ἡ ζωὴ Σάρρας. c. 23. v. 1.
μβ'. καὶ Ἀβραὰμ ἦν πρεσβύτερος. c. 24. v. 1.
μγ'. καὶ ἀναστὰς πρωῒ εἶπεν· ἐκπέμψατέ με. c. 24. v. 54.
(μδ'.) Ἰσαὰκ δὲ ἐπορεύετο διὰ τῆς ἐρ- c. 24. v. 66.
με'. προσθέμενος δὲ Ἀβραὰμ ἔλαβεν γυν- c. 25. v. 1.
μς'. ταῦτα δὲ τὰ ἔτη ἡμερῶν ζωῆς Ἀβρ- c. 25. v. 7.
μζ'. αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ἰσμαήλ. c. 25. v. 12.
μη'. αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ἰσαάκ. c. 25. v. 19.
μθ'. ἥψησεν δὲ Ἰακὼβ ἕψεμα (sic) c. 25. v. 29.
ν'. ἐγένετο δὲ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς. c. 26. v. 1.

να'. αἴδεν δὲ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ. c. 26. v. 23.
νϐ'. ἦν δὲ Ησαῦ ἐτῶν τεσσαράκοντα. c. 26. v. 34.
νγ'. Ρεϐέκκα δὲ ἤκουσεν λαλοῦντος Ισαάκ. c. 27. v. 5.
νδ'. Εἶπεν δὲ Ρεϐέκκα πρὸς Ισαάκ. c. 27. v. 46.
νε'. Καὶ ἀπέστειλεν Ισαὰκ τὸν Ιακώϐ. c. 28. v. 5.
νϛ'. καὶ ἐξῆλθεν Ιακὼϐ ἀπὸ τοῦ φρέατος. c. 28. v. 10.
νζ'. καὶ ηὔξατο Ιακὼϐ εὐχὴν λέγων. c. 28. v. 20.
νη'. ἐγένετο δὲ ὡς ἔτεκεν Ιακὼϐ τὸν Ιωσήφ. c. 30. v. 25.
νθ'. ἤκουσεν δὲ Ιακὼϐ τὰ ῥήματα τῶν υἱῶν. c. 31. v. 1.
ξ'. ὠργίσθη δὲ Ιακὼϐ, καὶ ἐμαχέσατο. c. 31. v. 36.
ξα'. ἀποκριθεὶς δὲ Λάβαν εἶπε τῷ Ιακώϐ. c. 31. v. 43.
ξϐ'. ἀναστὰς δὲ Λάβαν τὸ πρωΐ. c. 31. v. 55.
ξγ'. ὑπελείφθη δὲ Ιακὼϐ μόνος. c. 32. v. 24.
ξδ'. ἀναϐλέψας δὲ Ιακὼϐ τοῖς ὀφθαλμοῖς. c. 33. v. 1.
ξε'. καὶ ἦλθεν Ιακὼϐ εἰς Σαλήμ. c. 33. v. 18.

Hic aliquot folia desiderantur.

οα'. Ιωσὴφ δὲ κατήχθη εἰς Αἴγυπτον. c. 39. v. 1.
(οϐ'.) καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. c. 39. v. 7.
ο[γ]'. ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. c. 40. v. 1.
οη'. ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. c. 40. v. 20.
οθ'. . . . . .
π'. τῷ δὲ Ιωσὴφ ἐγένοντο υἱοὶ δύο. c. 41. v. 50.
πα'. παρῆλθον δὲ τὰ ἑπτὰ ἔτη. c. 41. v. 53.
πϐ'. ἦλθον δὲ πρὸς Ιακὼϐ τὸν πατέρα. c. 42. v. 29.
πγ'. εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ισραὴλ ὁ πατὴρ αὐτῶν. c. 43. v. 11.
πδ'. . . . .
πε'. καὶ ἐνετείλατο Ιωσὴφ τῷ ὄντι. c. 44. v. 1.
πϛ'. καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλησαν οἱ ἀδ- c. 45. v. 15.
πζ'. ἀπάρας δὲ Ισραὴλ, αὐτὸς καὶ πάντα. c. 46. v. 1.
πη'. ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ισραήλ. c. 46. v. 6.
πθ'. ζεύξας δὲ Ιωσὴφ τὰ ἅρματα. c. 46. v. 29.
ϟ'. εἶπεν δὲ Ιωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. c. 46. v. 31.
ϟα'. εἴπαν δὲ τῷ Φαραὼ, παροικεῖν ἐν τῇ. c. 47. v. 4.
ϟϐ'. εἰσήγαγεν δὲ Ιωσὴφ Ιακὼϐ τὸν πατέρα. c. 47. v. 7.
ϟγ'. συνήγαγεν δὲ Ιωσὴφ πᾶν τὸ ἀργύριον. c. 47. v. 14.
ϟδ'. ἤγγισαν δὲ αἱ ἡμέραι Ισραὴλ τοῦ ἀποθανεῖν. c. 47. v. 29.
ϟε'. ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. c. 48. v. 1.
ϟϛ'. ἐκάλεσεν δὲ Ιακὼϐ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ. c. 49. v. 1.
ϟζ'. πάντες οὗτοι υἱοὶ Ιακὼϐ δώδεκα. c. 49. v. 28.
ϟη'. καὶ ἀνέϐη Ιωσὴφ θάψαι τὸν πατέρα. c. 50. v. 7.
ϟθ'. ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ιωσὴφ ὅτι τέθνηκεν. c. 50. v. 15.

Hasce varias in Capita divisiones exscribendas duximus, quia non raro a Scriptoribus Græcis qui in Scripturam Commentaria ediderunt, illæ memorantur.

Jam ad Textum ipsum Geneseos veniamus; & discrimina, quæ inter Codicem hunc & Editionem Romanam intercedunt, annotemus. Sæpissime vero convenit cum Codice Alexandrino.

CAP. I. versu. 4. καὶ ἴδεν ὁ θεός, & sic sæpe ἴδεν pro εἶδεν. v. 11. κατὰ γένος καθ' ὁμοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐγένετο οὕτως. 12. εἰς φαῦσιν τῆς γῆς, καὶ διαχωρίζειν. 25. κατὰ γένος αὐτῶν. Καὶ ἴδεν ὁ θεὸς ὅτι.

CAP. II. v. 3. Notandum est hunc Codicem semper habere ηὐλόγησεν cum η initio. v. 6. ἐργάζεσθαι τὴν γῆν. 8. καὶ ἐφύτευσεν κύριος ὁ θεὸς παράδεισον. 9. ἐν μέσῳ τῷ παραδείσῳ.

τῷ. 13. δευτέρῳ Γηὼν. 14. Τίγρις, αὐτὸς ὁ προπορ- Ibid. ὁ τέταρτος, οὗτος Εὐφράτης. 15. καὶ φυλάσσειν αὐτόν· καὶ ἐνετ- 19. τί καλέσῃ αὐτά. 22. ᾠκοδόμησεν κύριος ὁ θεός. 24. καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ.

CAP. III. v. 1. τοῦ ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ. καὶ εἶπεν. v. 2. ἀπὸ καρποῦ παντὸς ξύλου τοῦ παρ- φαγόμεθα. 3. ὅ ἐστιν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσῳ . . . οὐ μὴ φάγησθε ἀπ' αὐτοῦ, οὐδ' οὐ μὴ ἅψησθε. 5. ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ. 6. λαβοῦσα τοῦ καρποῦ αὐτοῦ. 8. τὴν φωνὴν κυ- 10. τὴν φωνήν σου. 11. καὶ εἶπεν αὐτῷ· τίς ἀνήγ- 16. καὶ τὸν στεναγμόν, ἐν λύπαις. 20. ὅτι αὐτὴ μήτηρ. 22. τὴν χεῖρα, καὶ λάβῃ τοῦ ξύλου. 23. καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς. 24. χερουβείμ.

CAP. IV. v. 5. καὶ ἐλύπησεν τὸν Κάϊν λίαν . . . τῷ προσώπῳ. καὶ 8. πεδίῳ, καὶ. ἀνέστη. 9. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς . . . ἀδελφός σου· ὁ δὲ εἶ- 9. καὶ εἶπεν ὁ θεός· τί ἐποίησας. 12. ὅτι ἐργᾷ τὴν. 15. οὐχ οὕτως. 16. ἐν τῇ γῇ Ναΐδ. 18. Γαιδὰδ ἐγέννησε τὸν Μαουὴλ, καὶ Μαουήλ. 20. ἦν ὁ πατήρ.

CAP. V. v. 2. θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτῶν Αδάμ. 4. ἡμέραι Αδάμ μετὰ τὸ γεννῆσαι. 12. ἑβδομήκοντα ἔτη καὶ ἑκατόν. Hic ordo verborum frequens in Codice; ac millenarii, centenarii, & denarii numeri incerto varioque ſitu ponuntur. 24. εὐηρέστησεν δὲ Ενὼχ τῷ θεῷ. ἔζησεν δὲ Ενὼχ μετὰ τὸ γεννῆσαι. 25. καὶ ἔζησεν Μαθουσάλα ἑπτὰ καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη. Circa annos Mathuſalæ vide notam noſtram ad Hexapla hoc loco. 26. Λάμεχ δύο καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτακόσια ἔτη. 29. οὗτος δὴ ἀναπαύσει. 31. τρία καὶ πεντήκοντα καὶ ἑπτακόσια ἔτη.

CAP. VI. v. 1. καὶ ἐγέννησεν Νῶε τρεῖς υἱοὺς . . . γενεαῖς. 2. δὲ οἱ υἱοί. 3. εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἔτη. 4. ἐγεννῶσαν ἑαυτοῖς. 5. διανοεῖται. 6. ἕως τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι ἐνεθυμ- 8. εὗρεν. 13. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς . . ἐναντίον ἐμοῦ. 15. καὶ οὕτως. 16. δίροφα καὶ τριόροφα. 17. καὶ ὅσα ἐὰν ᾖ. διαθήκην μου πρὸς σέ. 20. ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν κατὰ γένος.

CAP. VII. v. 1. καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς . . . ἐναντίον ἐμοῦ. 2. τῶν μὴ ὄντων καθαρῶν. 3. διαθρέψαι σε σπέρμα. 8. hæc notantur notâ ← καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν. Ibid. πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. 9. καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεός. 14. καὶ πᾶν πετεινὸν κατὰ γένος εἰσῆλθεν. 15. δύο δύο ἀπὸ πάσης σαρκός. 19. σφόδρα σφόδρως . . . καὶ ἐπεκάλυψε. 20. πήχεις ἐπάνω. 25. προσώπου πάσης . . . ἐξηλείφθησαν.

CAP. VIII. v. 1. καὶ ἐμνήσθη ὁ θεὸς . . τῶν ἑρπετῶν, ὅσα. 3. τῆς γῆς· ἐνεδίδου καὶ ἠλαττονοῦτο τὸ . . τὸ δὲ ὕδωρ πορευόμενον ἠλαττονοῦτο. 5. ἐν δὲ ἑνδεκάτῳ μηνί. 7. τὸν κόρακα τοῦ ἰδεῖν εἰ κεκόπακεν τὸ ὕδωρ· καὶ ἐξελθὼν οὐκ ὑπέστρεψεν ἕως τοῦ ξηρανθῆναι &c. Hæc vero notantur obelis. 8. ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. 9. ὑπέστρεψεν πρὸς . . . τὸ πρόσωπον πάσης τῆς . . . τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐλ- 13. ἐξέλιπεν . . . ἐξέλιπεν. 14. ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἐξηράνθη ἡ γῆ. 15. ὁ θεὸς τῷ Νῶε. 19. ἐξῆλθον ἐκ τῆς κιβωτοῦ. 20. θυσιαστήριον τῷ θεῷ . . . ἀνήνεγκεν ὁλοκαρπώσεις ἐπὶ τὸ. 21. ἔτι τοῦ καταράσασθαι . . . οὐ προσθήσω ἔτι πατάξαι.

Hæc ad ſpecimen ſatis ſunto. Vides hîc varias lectiones fere ſimiles iis, quæ in Mſſ. Alexandrino obſervantur, quæque in Polyglotto Anglicano adferuntur ad ſingula capita. Suntque illæ, paucis exceptis, non tanti momenti. In ſequentibus notatu digniora ſolum excerpemus.

CAP. XVIII. verſu 6. in hæc verba, καὶ ποίησον ἐγκρυφίας, hæc nota habetur. ἐγκρυφίας ἄρτος καλεῖται ὁ ὑπὸ τὴν σποδὸν χωννύμενος καὶ κρυπτόμενος ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι. i. *Encryphias vocatur panis, qui in cinerem immittitur & occultatur, dum coquitur*: & v. 8. ad vocem βούτυρον, in margine ponitur, τὸ ἐλαιῶδες τοῦ γάλακτος, θερμότατον δὲ τοῦτο τῇ φύσει. i. *Quod in lacte oleoſum, eſtque naturâ ſuâ calidiſſimum.*

CAP. XIX. v. 37. in hæc verba, οὗτος πατὴρ Μωαβιτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, hæc notantur in margine, σημείωσαι οὖν ὅτι ὁ ἱστοριογράφος μετὰ χρόνον ἐγένετο, ἐξ ὧν φησι, τῶν ἐμῶν χρόνων. i. *Nota igitur Hiſtoriographum poſteriorem tempore fuiſſe, quandoquidem dicit, meo tempore.* Sed hoc perperam notat Scholiaſtes: nam Hiſtoriographus Moyſès annis circiter quadringentis poſt Moabi ortum hæc dixit: quamobrem ſi ex his verbis concludat Hiſtoriographum eſſe, Moyſe poſteriorem, quod intelligere videtur, ſummopere labitur.

CAP. XXX. verſu 6. in hæc verba, ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Δάν. Hujuſmodi nota legitur in margine primâ manu deſcripta hâc formâ: CH. OTI O ΔAN KAI AΠO

ΔΟΥΛΗϹ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΤΟΚΟϹ ΩϹ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΝ ΠΟΝΗΡΟΝ ΕΞ ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ϹΤΟΧΑΖΟΜΕΝΟΥ ΤΙΝΟϹ. i. *Nota, Dan & ex serva natum, & primogenitum fuisse, unde conjiciat quispiam eum illum ex utraque parte improbum.* Littera d sic scripta bis occurrit ad modum hodiernæ scriptionis Latinæ.

CAP. XXXIV. Mss. fol. 27. verso, v. 2. desinit in hæc verba Συχὲμ ὁ υἱὸς Ἐμμὼρ ὁ Χοῤῥαῖος sic, ὁ ἄρ- postea que desunt aliquot folia. Resumitur autem ab his verbis. Cap. 38. v. 24. Ἰδοὺ λέγοντες· ἐκπεπόρνευκε Θάμαρ ἡ νύμφη σου.

CAP. XL. v. 20. ἡμέρα γενέσεως ἦν Φαραώ. in margine notatur, οὐχ εὕρομεν παρ' Ἑβραίοις γενεθλίων ἑορτὴν, ἀλλὰ παρὰ τῷ Αἰγυπτίῳ Φαραώ. καὶ Ἡρώδης ὡς ὁμοιωτὴς Αἰγυπτίοις ἐπετέλεσε τοῦτο. i. *Non invenimus apud Hebræos Natalium celebritatem, sed apud Ægyptium Pharaonem. Herodes quoque, utpote Ægyptiorum rituum sectator, hæc observabit.*

CAP. XLI v. 16. ἄνευ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀποκριθήσεται τὸ σωτήριον Φαραώ. in margine habetur, Σύμμαχος· οὐκ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ θεὸς τὴν εἰρήνην. κἂν εἴπω τι συμβαλλόμενόν σοι, ἄνευ χάριτος θεοῦ οὐ λαλῶ· ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ διδαχθείς· διὸ οἱ ἐξηγηταὶ καὶ σοφοὶ Αἰγύπτου, οὐκ ἀπήγγειλαν Φαραὼ τὸ ἐνύπνιον, ὡς ἐξ ἐπικρίσεως ἰδίου λογισμοῦ καὶ διδασκαλίας ἀνθρωπίνης ἐπαγγελλόμενοι λέγειν τὰ ἐνύπνια, καὶ οὐ διὰ θεοῦ. εἰσὶ γάρ τινες καὶ σύγγραμμα ὀνείρων κρίσεως γράψαντες. i. *Symmachus:* Non ego, sed Deus pacem. *Si quid dicam, quod tibi conducat, sine gratia Dei non loquor; sed ab eo edoctus. Quamobrem Explanatores & Sapientes Ægypti, somnium Pharaoni non explicarunt, quia ex proprii judicii ratiocinio, & ex doctrina humana, se somnia interpretari profitebantur, non autem Dei auxilio. Sunt enim qui librum de Somniorum interpretatione scripsere.*

In fine Geneseos majore characterum forma ponitur ΓΕΝΕϹΙϹ, more veterum Codicum, qui titulum in fine Opusculorum repetunt.

In EXODO perinde atque in Genesi duplex capitum numerorumque distributio occurrit; altera cum argumentis, altera vero iis destituta. Utramque hic describere non gravabimur.

Numeri non incipiunt a principio Exodi. Sed postquam initium sine numero positum est, versu demum 15. primus numerus ponitur hoc pacto:

α. περὶ τῶν μαιῶν. Init. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις. cap. 1. v. 15.

β'. τὰ περὶ Μωσέως. Init. ἦν δέ τις ἐκ τῆς φυλῆς Λευί. c. 2. v. 1.

γ'. πρώτη ὀπτασία πρὸς Μωυσῆν περὶ τοῦ βάτου. Init. καὶ Μωϋσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα Ἰοθόρ. c. 3. v. 1.

δ'. περὶ τῆς ἐπαγγελίας τῶν ἀγαθῶν. Init. καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν· τίς εἰμι ὅτι πορ- c. 3. v. 11.

ε. περὶ τῆς ῥάβδου τῆς εἰς ὄφιν μεταβληθείσης, καὶ τῆς λεπρωθείσης χειρὸς, καὶ τῆς τοῦ ὕδατος εἰς αἷμα μεταβολῆς ἐπαγγελίας. Init. εἶπεν δὲ αὐτῷ κύριος· τί τοῦτο ἐν τῇ χειρί σου. c. 4. v. 2.

ϛ'. περὶ τῆς συναντήσεως Μωϋσέως καὶ Ἀαρών. Init. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Ἀαρών· πορεύθητι εἰς συνάντησιν. c. 4. v. 27.

ζ. πρῶτος λόγος Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν πρὸς Φαραώ. Init. καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν Μωϋσῆς καὶ Ἀαρών. c. 5. v. 1.

η'. περὶ τῶν μαστιγωθέντων γραμματέων. Init. καὶ ἐμαστιγώθησαν οἱ γραμματεῖς. c. 5. v. 14.

θ'. περὶ τῆς ῥάβδου τῆς στραφείσης εἰς ὄφιν. Init. εἰσῆλθεν δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐνώπιον Φαραώ. c. 7. v. 10.

ι. πρώτη πληγὴ τοῦ αἵματος. Init. τάδε λέγει κύριος· ἐν τούτῳ γνώσῃ. c. 7. v. 17.

ια'. δευτέρα πληγὴ διὰ βατράχων. Init. καὶ ἐξέτεινεν Ἀαρὼν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὰ ὕδατα. c. 8. v. 6.

ιβ'. τρίτη πληγὴ διὰ τῶν σκνιπῶν. Init. εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν· εἰπὸν Ἀαρών. c. 8. v. 16.

ιγ'. τετάρτη πληγὴ διὰ κυνομυίης. Init. ἐποίησεν δὲ κύριος οὕτως, καὶ παρεγένετο ἡ κυν- c. 8. v. 24.

ιδ'. πέμπτη πληγὴ, θάνατος κτηνῶν. Init. καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς ὅρον λέγων· ἐν τῇ αὔριον. c. 9. v. 5.

ιε'. ἕκτη πληγὴ, φλυκτίδες ἀναζέουσαι. Init. εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων λάβ- c. 9. v. 8.

ιϛ'. ἑβδόμη πληγὴ διὰ χαλάζης. Init. ἰδοὺ ἐγὼ ὕω ταύτην τὴν ὥραν αὔριον χάλαζαν. c. 9. v. 18.

ιζ'. ὀγδόη πληγὴ ἀκρίδος. Init. εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ γῆν. c. 10. v. 12.

ιη'. ἐνάτη πληγὴ, σκότος. Init. εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν· ἔκτεινον τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν. c. 10. v. 21.

ιθ'. περὶ τοῦ πάσχα πρῶτος νόμος. Init. εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ λέγων· ὁ μὴν. c. 12. v. 1.

κ'. δεκάτη πληγὴ τῶν πρωτοτόκων. Init. ἐγενήθη δὲ μεσούσης τῆς νυκτὸς, καὶ κύριος ἐπάτ- c. 12. v. 29.

κα'. περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ισραήλ. Init. (dubium) ἀνέλαβεν δὲ ὁ λαὸς τὸ σταῖς. c. 12. v. 34.

κβ'. νόμος τοῦ πάσχα. Init. εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρών· οὗτος ὁ νόμος τοῦ π- cap. 12. v. 43.

κγ'. περὶ τῶν ἁγιαζομένων πρωτοτόκων πρῶτος νόμος κυρίου. Init. εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· ἁγίασόν μοι. c. 13. v. 1.

κδ'. περὶ ἀζύμων δεύτερος νόμος ὑπὸ Μωυσέως. Init. εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν· μνημονεύετε. c. 13. v. 3.

κε'. περὶ τῶν ὀστέων Ιωσήφ. Init. πέμπτη δὲ γενεᾷ ἀνέβησαν. c. 13. v. 18.

κϛ'. περὶ τοῦ καταποντισμοῦ Φαραὼ καὶ τῶν Αἰγυπτίων. Init. καὶ ἐσκλήρυνεν κύριος τὴν καρδίαν Φαραώ. c. 14. v. 8.

κζ'. ᾠδὴ Μωυσέως. Init. ᾄσωμεν τῷ κυρίῳ ἐνδόξως. c. 15. v. 1.

κη'. περὶ τοῦ πικροῦ ὕδατος. Init. ἐξῆρεν δὲ Μω. τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ ἀπὸ θαλάσσης. c. 15. v. 22.

κθ'. περὶ δικαιωμάτων, καὶ κρίσεων, καὶ πειρασμῶν. Init. ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ ὁ θεὸς δικαιώματα καὶ κρίσεις. c. 15. v. 25.

λ'. περὶ τῶν δώδεκα πηγῶν, καὶ τῶν ο. φοινίκων τῶν ἐν Ελείμ. Init. καὶ ἦλθον εἰς Αἰλείμ. cap. 15. verſ. 27.

λα'. ſine titulo. Init. εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἰδοὺ ἐγὼ ὕω. c. 16. v. 14.

λβ'. ſine titulo. Init. ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρα τῇ ἕκτῃ συνέλεξαν. c. 16. v. 22.

λγ'. περὶ τῆς χρυσῆς στάμνου. (ſic) Init. εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών· λάβε στάμνον χρυσοῦν. c. 16. v. 33.

λδ'. περὶ τῆς παταχθείσης πέτρας ἐν Χωρήβ. Init. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν· προπορεύου τοῦ λαοῦ. c. 17. v. 5.

λε'. τὰ κατὰ τὸν Αμαλὴκ ἐν Ραφιδείν. Init. εἶπεν δὲ Μωυσῆς τῷ Ἰησοῦ. c. 17. v. 8.

λϛ'. τὰ περὶ Ιοθόρ. Init. ἤκουσεν δὲ Ιοθὸρ ὁ ἱερεὺς Μαδιάμ. c. 18. v. 1.

λζ'. περὶ τῆς ἐν Σινᾷ νομοθεσίας. Init. τοῦ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἐξόδου. c. 19. v. 1.

λη'. περὶ τῆς δεκαλόγου. Init. καὶ ἐλάλησεν κύριος πάντας τοὺς λόγους τούτους. c. 20. v. 1.

λθ'. περὶ δικαιωμάτων. Init. καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα ἃ παραθήσεις. c. 21. v. 1.

μ'. περὶ ἐμβρύων. Init. ἐὰν δὲ μάχωνται δύο ἄνδρες καὶ πατάξωσι γυναῖκα. c. 21. v. 22.

μα'. περὶ ἑορτῶν τριῶν. Init. τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑορτάσατε. c. 23. v. 14.

μβ'. περὶ Ναδαμ καὶ Αβιοὺδ καὶ τῶν ο. πρὸς τῶν συναναβαίντων Μωυσῇ. Init. καὶ Μωυσῇ εἶπεν· ἀνάβηθι. c. 24. v. 1.

μγ'. περὶ τοῦ αἵματος τῆς διαθήκης. Init. λαβὼν δὲ Μωυσῆς τὸ ἥμισυ τοῦ αἵματος. c. 24. v. 6.

μδ'. περὶ πλακῶν τῆς νομοθεσίας. Init. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μω. ἀνάβηθι πρὸς μέ. c. 24. v. 12.

με'. περὶ τῆς κατασκευῆς τῆς σκηνῆς. Init. καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· εἶπον τοῖς υἱοῖς Ισραήλ. c. 25. v. 1.

μϛ'. περὶ κατασκευῆς τῆς κιβωτοῦ. Init. καὶ ποιήσεις κιβωτόν. c. 25. v. 10.

μζ'. περὶ ἱλαστηρίου χρυσοῦ. Init. καὶ ποιήσεις ἱλαστήριον ἐπίθεμα. c. 25. v. 17.

μη'. περὶ τραπέζης, καὶ τρυβλίων, καὶ θυϊσκῶν, καὶ σπονδίων, καὶ κυάθων, καὶ τῆς λυχνίας. Init. καὶ ποιήσεις τράπεζαν χρυσίου. c. 25. v. 23.

μθ'. περὶ τῶν λυχνιῶν. Init. καὶ ποιήσεις λυχνίαν ἐκ χρυσίου. c. 25. v. 31.

ν'. περὶ τῆς σκηνῆς. Init. καὶ τὴν σκηνὴν ποιήσεις. c. 26. v. 1.

να'. περὶ τοῦ καταπετάσματος. Init. καὶ ποιήσεις καταπέτασμα. c. 26. v. 31.

νβ'. περὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Init. καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον. c. 27. v. 1.

νγ'. περὶ τοῦ ἐλαίου τοῦ φωτός. Init. καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον. c. 27. v. 20.

νδ'. περὶ ἐνδυμάτων ἱερέων. Init. καὶ σὺ προσαγάγου πρὸς σεαυτόν. c. 28. v. 1.

νε'. περὶ τῆς λίθου τῆς γλυφῆς. Init. καὶ λήψῃ τοὺς δύο λίθους. c. 28. v. 9.

νϛ'. περὶ λογίου τῆς κρίσεως. Init. καὶ ποιήσεις λογεῖον τῆς κρίσεως. c. 28. v. 14.

νζ'. περὶ τοῦ ὑποδύτου τοῦ ποδήρους. Init. καὶ ποιήσεις ὑποδύτην ποδήρη. c. 28. v. 31.

νη'. περὶ τῶν κιδάρεων. Init. τὸ δὲ αὐτὸ εἶδος ποιήσεις χρυσοῦς καὶ κιδάρεις. c. 28. v. 35.

νθ'. περὶ τοῦ πετάλου. Init. καὶ ποιήσεις πέταλον χρυσοῦν. c. 28. v. 36.

ξ'. περὶ κιδάρεως καὶ ζώνης. Init. καὶ ποιήσεις κίδαριν. c. 28. v. 39.

ξα'. περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἱερέων. Init. καὶ ἐνδύσεις αὐτὰ Ἀαρὼν, τὸν ἀδ- c. 28. v. 41.

ξβ'. περὶ θυσιῶν ἐνδελεχισμοῦ. Init. καὶ ταῦτά ἐστιν ὅσα ποιήσεις ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. c. 29. v. 38.

ξγ'. περὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. Init. καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος. c. 30. v. 1.

ξδ'. περὶ λυτρῶν. Init. καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· ἐὰν λάβῃς τὸν συλλ- cap 30. v. 11.

ξε'. περὶ τοῦ λουτῆρος. Init. καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· ποίησον λουτῆρα. cap. 30. v. 17.

ξϛ'. περὶ τοῦ ἐλαίου τοῦ χρίσματος, καὶ περὶ τοῦ θυμιάματος τῆς συνθέσεως. Init. καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· καὶ σὺ λάβε ἡδύσματα. c. 30. v. 22.

ξζ'. περὶ τοῦ θυμιάματος. Init. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν· λάβε σεαυτῷ ἡδύσματα, στακτήν. c. 30. v. 34.

ξη'. περὶ Βεσελεήλ. Init. καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· ἰδοὺ ἀνακ- c. 31. v. 1.

ξθ'. περὶ τοῦ σαββάτου. Init. καὶ ἐλάλησεν κύριος. . . καὶ σὺ σύνταξον. c. 31. v. 12.

ο'. περὶ πλακῶν διαθήκης, καὶ περὶ μοσχοποιίας. Init. καὶ ἔδωκε Μωυσῇ, ἡνίκα κατέπαυσεν. cap. 31. v. 18.

οα'. περὶ τοῦ ἱλασμοῦ Μωυσέως. Init. καὶ ἐδεήθη Μωυσῆς ἐναντίον κυρίου. c. 32. v. 11.

οβ'. περὶ τῆς συντριβῆς τῶν πλακῶν. Init. καὶ ἀποστρέψας Μωυσῆς κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄρους. cap. 32. v. 15.

ογ'. περὶ τῶν ἀνελόντων σεαυτούς. Init. καὶ ἰδὼν Μωυσῆς τὸν λαὸν ὅτι διεσκέδασται. c. 32. v. 25.

οδ'. περὶ τοῦ πένθους τοῦ λαοῦ. Init. καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τὸ πονηρόν. c. 33. v. 4.

οε'. περὶ τῆς σκηνῆς Μωυσέως. Init. καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἔπηξεν. cap. 33. vers. 7.

οϛ'. περὶ τῆς λειτουργίας Ἰησοῦ. Init. καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐνώπιος ἐνωπίῳ. cap. 33. vers. 11.

οζ'. περὶ τῆς πρὸς Μωυσέα ὀπτασίας. Init. εἰ οὖν εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι. c. 33. v. 13.

οη'. περὶ τῶν δευτέρων πλακῶν. Init. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν· λάξευσον. c. 34. v. 1.

οθ'. διαθήκη πρὸς Μωυσῆν. Init. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἰδοὺ ἐγὼ τίθημί σοι διαθήκην. c. 34. v. 10.

π'. περὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου Μωυσέως. Init. ὡς δὲ κατέβαινε Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους Σινᾶ c. 34. v. 29.

πα'. περὶ τῶν προσενεγκάντων τὰ ἀφαιρέματα. Init. καὶ ἐξῆλθεν πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραήλ. c. 35. v. 20.

πβ'. περὶ τοῦ καταπετάσματος. Init. καὶ ἐποίησαν τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας. Ab hinc numeri non notantur in Bibliis, quia Editio τῶν O. hic admodum perplexa est.

πγ'. περὶ τῶν κατόπτρων τῶν νηστευσασῶν, ὅθεν γέγονεν ὁ λουτήρ. Init. οὗτος ἐποίησεν τὸν λουτῆρα τὸν χαλκοῦν, καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ.

πδ'. περὶ τῆς ἡμέρας ἐν ᾗ ἀνέστη ἡ σκηνή. Init. καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνός.

Altera divisio centum & decem capita habet hoc pacto: numerus primus secus quam in præcedenti divisione, ab initio ponitur; atque ita sine titulis & argumentis proceditur.

α'.

α'. Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. c. 1. v. 1.
β'. (dubium) ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος. c. 1. v. 8.
γ'. καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων. c. 1. v. 11.
δ'. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις. c. 1. v. 15.
ε'. Ἦν δέ τις ἐκ τῆς φυλῆς Λευί. c. 2. v. 1.
ϛ'. (dubium) ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλ- c. 2. v. 11.
ζ'. (dubium) ἀναστὰς δὲ Μωυσῆς ἐρρύσατο αὐτάς. c. 2. v. 17.
η'. μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλάς. c. 2. v. 23.
θ'. μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας. c. 4. v. 18.
ι'. ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐν τῷ καταλ- c. 4. v. 24.
ια'. Εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Ἀαρών· πορεύθητι. c. 4. v. 27.
ιβ'. καὶ Εἶπεν Φαραώ· ἰδοὺ νῦν πολυπληθεῖ. c. 5. v. 5.
ιγ'. ἐπέστρεψεν δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον, καὶ. c. 5. v. 22.
ιδ'. Εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· Εἴσελθε. c. 6. v. 10.
ιε'. καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· ἐγώ. c. 6. v. 29.
ιϛ'. καὶ Εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρών. c. 7. v. 8.
ιζ'. συνεκάλεσεν δὲ Φαραὼ τοὺς σοφιστάς. c. 7. v. 11.
ιη'. Εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἔκτεινον. c. 10. v. 21.
ιθ'. ἀπῆραν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ραμεσσῆ. cap. 12. vers. 37.
κ'. καὶ ἐγένετο μετὰ υλ'. ἔτη, ἐξῆλθεν. c. 12. v. 41.
κα'. ἐὰν δέ τις προσέλθοι ὑμῖν προσήλυτος. c. 12. v. 48.
κβ'. Εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μω. λέγων· ἁγί- c. 13. v. 1.
κγ'. ὡς δὲ ἐξαπέστελλεν Φαραὼ τὸν λαόν. c. 13. v. 17.
κδ' καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μω. λέγων· λαλ- c. 14. v. 1.
κε'. ἐξῆρεν δὲ Μω. τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπό. c. 15. v. 22.
κϛ'. ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλείμ. c. 16. v. 1.
κζ'. Non notatur.
κη'. Εἶπεν δὲ Μω. τῷ Ἰησοῦ· ἐπίλεξον. c. 17. v. 8.
κθ'. ἤκουσεν δὲ Ἰοθὸρ ὁ ἱερεὺς Μαδ- c. 18. v. 1.
λ'. τοῦ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἐξόδου. c. 19. v. 1.
λα'. Εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μω. καταβάς. c. 19. v. 10.
λβ'. κατέβη δὲ ὁ κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινά. c. 19. v. 20.
λγ'. κατέβη δὲ Μω. πρὸς τὸν λαόν. c. 19. v. 25.
λδ'. οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου. c. 20. v. 7.
λε'. μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων. c. 20. v. 8.
λϛ'. τίμα τὸν πατέρα σου. c. 20. v. 12.
λζ'. οὐ φονεύσεις· οὐ μοιχεύσεις. c. 20. v. 13.
λη'. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἑώρα τὴν φ- c. 20. v. 18.
λθ'. καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα ἃ παρατ- c. 21. v. 1.
μ'. ἐὰν δέ τις ἀποδῶται τὴν ἑαυτοῦ θυγ- c. 21. v. 7.
μα'. ἐὰν πατάξῃ τις τινὰ καὶ ἀποθάνῃ. c. 21. v. 12.
μβ'. ὃς τύπτει πατέρα αὐτοῦ καὶ μητέρα. c. 21. v.
μγ'. ὃς ἂν κλέψῃ τίς τινά. c. 21. v. 17.
μδ'. ἐὰν δὲ λοιδορῶνται δύο ἄνδρες. c. 21. v. 18.
με'. ἐὰν δὲ κερατίσῃ ταῦρος ἄνδρα. c. 21. v. 28.
μϛ'. ἐὰν δέ τις ἀνοίξῃ λάκκον. c. 21. v. 33.
μζ'. ἐὰν δέ τις κλέψῃ μόσχον. c. 22. v. 1.
μη'. ἐὰν δὲ καταβοσκήσῃ τις ἀγρόν. c. 22. v. 5.
μθ'. ἐὰν δέ τις δῷ τῷ πλησίον ἀργύριον. c. 22. v. 7.
ν'. ἐὰν δὲ ἀπατήσῃ τις παρθένον. c. 22. v. 16.
να'. φαρμακοὺς οὐ περιβιώσεται. c. 22. v. 18.
νβ'. καὶ προσήλυτον οὐ κακώσετε. c. 22. v. 21.

νγ'. θεοὺς οὐ κακολογήσεις. c. 22. v. 28.
νδ'. ἀπαρχὰς ἅλωνος καὶ ληνοῦ. c. 22. v. 29.
νε'. Non notatur.
νϛ'. ἐὰν δὲ συναντήσῃς τῷ βοῒ τοῦ ἐχθροῦ. c. 23. v. 3.
νζ'. οὐ διαστρέψεις κρίμα πένητος. c. 23. v. 6.
νη'. ἀθῷον καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς. c. 23. v. 7.
νθ'. ἓξ ἔτη σπερεῖς τὴν γῆν σου. c. 23. v. 10.
ξ'. πάντα ὅσα λελάληκα πρὸς ὑμᾶς φυλ- c. 23. v. 13.
ξα'. τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογενημάτων. c. 23. v. 19.
ξβ'. οὐκ ἑψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς. c. 23. ibid.
ξγ'. ταῦτα τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς. c. 23. v. 22.
ξδ'. οὐκ ἔσται ἄγονος, οὐδὲ στεῖρα. c. 23. v. 26.
ξε'. καὶ Μωυσῇ εἶπεν· ἀνάβηθι. c. 24. v. 1.
ξϛ'. καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μω. λέγων· εἶπον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ· καὶ λάβετε. c. 25. v. 1.
ξζ'. καὶ ποιήσεις τράπεζαν χρυσῆν. c. 25. v. 23.
ξη'. καὶ τὴν σκηνὴν ποιήσεις δέκα αὐλαίας. c. 26. v. 1.
ξθ'. καὶ ποιήσεις καταπέτασμα. c. 26. v. 31.
ο'. καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον. c. 27. v. 1.
οα'. καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ. c. 27. v. 20.
οβ'. καὶ σὺ προσαγάγου πρὸς σεαυτόν. cap. 28. v. 1.
ογ'. καὶ προσάξεις τὸν μόσχον ἐπὶ τὰς θύρας. c. 29. v. 10.
οδ'. καὶ ταῦτά ἐστιν ὅσα ποιήσεις ἐπὶ τοῦ θυσ- c. 29. v. 38.
οε'. καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος. c. 30. v. 1.
οϛ'. καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μω. λέγων· ἐὰν λάβῃς τὸν συλλογισμόν. c. 30. v. 11.
οζ'. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέγ- ποίησον λουτῆρα. c. 30. v. 17.
οη'. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέγων· καὶ σὺ λάβε ἡδύσμ- c. 30. v. 22.
οθ'. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μω. λάβε σεαυτῷ ἡδύσματα. c. 30. v. 34.
π'. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέγων· ἰδοὺ ἀνακέκλημαι. c. 31. v. 1.
πα'. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέγων· καὶ σὺ σύνταξον. c. 31. v. 12.
πβ'. καὶ ἰδὼν ὁ λαὸς ὅτι κεχρόνικεν. c. 32. v. 1.
πγ'. καὶ λέγει αὐτοῖς Ααρὼν περιέλεσθε (ſic) c. 32. v. 2.
πδ'. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέγων· βάδιζε, κατάβηθι. c. 32. v. 7.
πε'. καὶ ἀποστρέψας Μω. κατέβη. c. 32. v. 15.
πϛ'. καὶ εἶπεν Μω. πρὸς Ααρών· τί ἐποίησεν. c. 32. v. 21.
πζ'. καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Λευὶ καθά. c. 32. v. 28.
πη'. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μω. ἐπληρώσατε. c. 32. v. 29.
πθ'. Non notatur.
ϙ'. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μω. πορεύου, ἀνάβ- c. 33. v. 1.
ϙα'. καὶ εἶπεν κύριος τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ· ὑμεῖς. c. 33. v. 5.
ϙβ'. καὶ λαβὼν Μω. τὴν σκηνὴν αὐτοῦ. c. 33. v. 8.
ϙγ'. εἶπεν Μω. πρὸς κύριον· ἰδοὺ σύ μοι λέγεις. c. 33. v. 12.
ϙδ'. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μω. λάξευσον. c. 34. v. 1.
ϙε'. καὶ ἐλάξευσεν δύο πλάκας. c. 34. v. 4.
ϙϛ'. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μω. ἰδοὺ ἐγὼ τίθημί σοι. c. 34. v. 10.
ϙζ'. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μω. γράψον σεαυτῷ. c. 34. v. 17.
ϙη'. καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς Μω. καὶ ἐπεστράφησαν. c. 34. v. 31.
ϙθ'. καὶ εἶπεν Μω. πρὸς πᾶσαν συναγωγήν. c. 35. v. 4.
ρ'. καὶ εἶπεν Μω. ἰδοὺ ἀνακέκληκεν ὁ θεός. c. 35. v. 30.
ρα'. καὶ παραγινόμενοι πάντες οἱ σοφοὶ οἱ ποι- c. 36. v. 4.
ρβ'. καὶ ἐποίησαν ἀμφοτέροις τοῖς λίθοις. Ab hinc numeri non ponuntur in Edit. τῶν Ο' Romana; ubi omnia præpoſtere ponuntur. Qua de re vide notam Origenis in Hexaplis noſtris.

ργ'. καὶ ἐποίησεν λογεῖον ἔργον ὑφ-
ρδ'. καὶ ἐποίησαν τὸν ὑποδύτην ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα.
ρε'. καὶ ἐποίησαν τῇ σκηνῇ δέκα αὐλαίας.
ρϛ'. καὶ ἐποίησαν τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας.
ρζ'. καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μω. οὕτως ἐποίησαν.
ρη'. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέγ- ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνός.
ρθ'. καὶ χρίσεις τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων.
ρι'. καὶ συνετέλεσεν Μω. πάντα τὰ ἔργα.

Hîc duas vides, valdeque inter se dispares in Capita distributiones. In utraque vero, sæpe brevissima Capita, interdum longissima deprehenduntur.

In Exodo, perinde atque in cæteris hujus Codicis libris, multæ veterum Interpretum, Aquilæ, Symmachi & Theodotionis Lectiones comparent, quas in Hexaplis nostris habes; sive in ipsa prima Collectione, sive in Appendice ad calcem posita: nam, ut jam diximus, tardius nobis ad hanc Bibliothecam aditus concessus est.

Ad hæc vero notæ quædam hinc & inde observantur, quarum eas solas exscripsimus, quæ alicujus pretii esse videbantur. v. g. cap. 16. v. 15. ad hæc verba, τί ἐστι τοῦτο legitur· ἐντεῦθεν τὸ μάννα ἐκλήθη, καὶ γὰρ Ἑβραϊστὶ ἑρμηνεύεται τὸ μάννα, τί ἐστιν τοῦτο. i. *Hinc Manna denominatum est: Manna enim Hebraïce significat*, Quid est hoc?

CAP. XXIV. v. 15. in hæc verba, καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινά· καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἓξ ἡμέρας, hæc nota legitur. ἐνταῦθα ἠξιώθη ὁ μέγας Μω. μετὰ τὰς μ'. ἡμέρας, ἰδεῖν δι' ὀπτασιῶν, πῶς ἐν ταῖς ἓξ ἡμέραις ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, κατὰ τάξιν μιᾶς ἑκάστης ἡμέρας· καὶ συγγράψαι παρεκελεύσθη. i. *Hîc dignatus est Moyses post quadraginta dies, per visionem conspicere, quomodo sex diebus Deus cœlum & terram, & omnia quæ in eis sunt, operatus esset, secundum ordinem cujusque diei: & hæc scribere jussus est.*

In Levitico perinde atque in præcedentibus libris duplex est distributio. Prior cum titulis 54. Capita habet; altera sine titulis, sexaginta & unum. Prior sic habet.

α'. νόμοι περὶ δώρων προσαγομένων θεῷ. Init. καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆν, καὶ ἐλάλησεν. c. 1. v. 1.

β'. περὶ θυσίας πεπτογλυμμάτων. Init. ἐὰν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πεπτογλυμμάτων. cap. 2. vers. 14.

γ'. περὶ θυσίας σωτηρίου. Init. ἐὰν δὲ θυσία σωτηρίου τὸ δῶρον αὐτοῦ. c. 3. v. 1.

δ'. περὶ θυσιῶν τῶν περὶ ἁμαρτίας. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λ- λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσρ- cap. 4. vers. 1.

ε'. περὶ τῆς ἁμαρτίας τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ λαοῦ. Init. ἐὰν μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ὁ κεχρισμένος. c. 4. v. 3.

ϛ'. περὶ θυσίας ἄρχοντος ἐὰν ἁμάρτῃ. Init. ἐὰν δὲ ὁ ἄρχων ἁμάρτῃ, καὶ ποιήσῃ. c. 4. v. 22.

ζ'. περὶ ψυχῆς μιᾶς ἐὰν ἁμάρτῃ. Init. ἐὰν δὲ ψυχὴ μία ἁμάρτῃ ἀκουσίως. c. 4. v. 27.

η'. περὶ ὁρκισμοῦ, καὶ περὶ ἀκουσίου ἁμαρτήματος. Init. ἐὰν δὲ ψυχὴ ἁμάρτῃ καὶ ἀκούσῃ φωνὴν ὁρκ- cap. 5. v. 1.

θ'. περὶ ὅρκου παρακαταθήκης, καὶ τῶν λοιπῶν. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μ. λ- ψυχὴ ἣ ἂν ἁμάρτῃ. cap. 6. vers. 1.

ι'. περὶ ὁλοκαυτώσεως νόμου. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέγων· ἔντειλαι Ἀαρών. cap. 6. vers. 7.

ια'. περὶ θυσίας τῶν ἱερέων. Init. οὗτος ὁ νόμος τῆς θυσίας ἣν προσάξουσιν αὐτήν. c. 6. v. 14.

ιβ'. περὶ τοῦ μὴ δεῖν θυσίαν διὰ τρίτον ἐσθίειν. Init. ἐὰν δὲ φαγὼν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῇ ἡμέρᾳ τῇ. cap. 7. vers. 8.

ιγ'. περὶ τοῦ μὴ ἐσθίειν μήτε στέαρ, μήτε αἷμα. Init. ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· λάλησον. c. 7. v. 12.

ιδ'. περὶ τοῦ ἀφαιρέματος τῶν θυσιῶν. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μ. λ- καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. c. 7. v. 18.

ιε'. περὶ τοῦ ἀρχιερατικοῦ χρίσματος, καὶ στολισμοῦ ἀρχιερατικοῦ. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μ. λ- λάβε Ἀαρὼν καὶ τοὺς. c. 8. v. 1.

ιϛʹ. περὶ Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ τῶν υἱῶν Ἀαρών. Init. καὶ λαβόντες οἱ δύο υἱοὶ Ἀαρὼν, Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ. cap. 10. verſ. 1.

ιζ. περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἱερέα οἶνον καὶ σίκερα πίνειν, ἡνίκα προσφέρει τὰς θυσίας τῷ κυρίῳ. Init. καὶ ἐλάλησεν κύριος τῷ Ἀαρὼν λέγων· οἶνον καὶ σίκερα. c. 10. v. 9.

ιη. περὶ βρωμάτων νόμου. Init. καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων· λαλήσατε. c. 11. v. 1.

ιθ. περὶ τῆς τικτούσης νόμος. Init. καὶ ἐλαλ- κύριος πρὸς Μω. λέγ- λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. c. 12. v. 1.

κʹ. νόμος περὶ λεπρῶν. Init. καὶ ἐλαλ- κύριος πρὸς Μω. καὶ Ἀαρὼν λέγ- ἀνθρώπῳ ἐάν τινι. c. 13. v. 1.

κά. περὶ τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ λεπροῦ. Init. καὶ ἐλαλ- κύριος πρὸς Μω. λέγων· οὗτος ὁ νόμος τοῦ λεπροῦ. c. 14. v. 1.

κβʹ. περὶ λέπρας οἰκίας καὶ καθαρισμοῦ. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. καὶ Ἀαρὼν λέγ- ὡς ἂν εἰσέλθητε. c. 14. v. 33

κγʹ. περὶ τοῦ γονοῤῥυοῦς νόμος. Init. καὶ ἐλαλ- κύριος πρὸς Μω. καὶ Ἀαρ- λέγ- λαλ- τοῖς υἱ- Ἰσραὴλ, ἀνδρὶ ἀνδρί. c. 15. v. 1.

κδʹ. περὶ τῆς ἐν ἀφέδρῳ νόμος. Init. καὶ γυνὴ, ἐὰν κοιμηθῇ ἀνὴρ μετ᾽ αὐτῆς. c. 15. v. 18.

κέ. περὶ τῆς ῥεούσης αἷμα γυναικός. Init. καὶ γυνὴ ἥτις ἐὰν ᾖ ῥέουσα αἵματι. c. 15. v. 19.

κϛʹ. περὶ εὐλαβείας. Init. καὶ εὐλαβεῖς ποιήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. c. 15. v. 31.

κζ. περὶ τοῦ ἀποπομπαίου. Init. καὶ παρὰ τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήψεται δύο. cap. 16. verſ. 5.

κή. περὶ νηστείας νόμος. Init. ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνός. c. 16. v. 29.

κθʹ. περὶ τοῦ μὴ δεῖν θύειν ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέγων· λάλησον πρὸς Ἀαρών. c. 17. v. 1.

λʹ. περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἐσθίειν αἷμα. Init. καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ τῶν. c. 17. v. 10.

λά. περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἐσθίειν θνησιμαῖα. Init. καὶ πᾶσα ψυχὴ ἥτις φάγεται θνησ- c. 17. v. 15.

λβʹ. περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἀτάκτους ποιεῖσθαι τὰς συζυγίας. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέγων· λάλησον. cap. 18. verſ. 1.

λγʹ. περὶ γάμων εἰς οὓς οὐ δεῖ προσέρχεσθαι. Init. ἄνθρωπος ἄνθρωπος πρὸς πάντα οἰκεῖα. c. 18. verſ. 6.

λδʹ. ὅτι ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν γίνονται ἅγιοι. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέγ- ἅγιοι ἔσεσθε. c. 19. v. 1.

λέ. περὶ τεθνηκότων ἐφ᾽ οἷς μιαίνονται οἱ ἱερεῖς. Init. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μω. λέγων· εἶπον τοῖς ἱερ- c. 21. v. 1.

λϛʹ. περὶ τῆς ἐκπορνευούσης θυγατρὸς ἱερέως. Init. καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν βεβηλωθῇ. cap. 21. verſ. 9.

λζ. περὶ τοῦ μὴ δεῖν μῶμον ἔχειν τὸν ἱερέα. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέγ- εἶπον Ἀαρών· ἄνθρωπος. c. 21. v. 16.

λή. περὶ τῆς ἀκαθαρσίας τῶν ἱερέων. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέγ- εἶπον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς. c. 22. v. 1.

λθʹ. περὶ τοῦ μὴ δεῖν μεμωμημένα προσφέρειν. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρ. . . . . . . ὃς ἂν προσενέγκῃ. cap. 22. v. 17.

μʹ. περὶ τῶν προσφερομένων ζώων. Init. καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὃς ἂν προσενέγκῃ τά. cap. 22. v. 21.

μά. περὶ ἑορτῶν. Init. καὶ ἐλαλ- κύριος πρὸς Μω. λέγ- . . . αἱ ἑορταὶ κυρίου. cap. 23. verſ. 1.

μβ. περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα, καὶ τῆς ἑορτῆς τῶν ἑβδομάδων. Init. αὗται αἱ ἑορταὶ τῷ κυρίῳ κληταί. cap. 23. verſ. 4.

μγʹ. περὶ τοῦ δράγματος (ſic). Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέγ. . . . . . . ὅταν εἰσέλθητε. cap. 23. verſ. 9.

μδʹ. περὶ πεντηκοστῆς. Init. καὶ ἀριθμήσεται (ſic) ὑμῖν ἀπὸ τῆς ἐπαύριον. c. 23. v. 15.

μέ. περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν σαλπίγγων. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέγ- τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου. c. 23. v. 24.

μϛʹ.

μϛ΄. sine titulo. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέγων· καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός, ἡμέρα ἐξιλασμοῦ. cap. 23. verſ. 26.

μζ΄. περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν σκηνῶν. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέγ- . . . ἑορτὴ σκηνῶν. c. 23. v. 33.

μη΄. περὶ τοῦ ἐλαίου τοῦ φωτός. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέγ- ἔντειλαι. c. 24. v. 1.

μθ΄. περὶ τῶν ἄρτων τῆς προθέσεως. Init. καὶ λήψεται σεμίδαλιν. c. 24. v. 5.

ν΄. περὶ τοῦ ἐκ τῆς Ισραηλίτιδος καταρασαμένου. Init. καὶ ἐξῆλθεν υἱὸς γυναικός. c. 24. v. 10.

να΄. περὶ τοῦ σαββατισμοῦ τῆς γῆς, καὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως. Init. ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ λ- c. 25. v. 1.

νβ΄. περὶ τῆς εὐλογίας τῆς ἐν ὑπακοῇ θεοῦ, καὶ κατάρας τῆς ἐν παρακοῇ. Init. ἐὰν τοῖς προστάγμασί μου πορεύησθε. cap. 26. verſ. 3.

νγ΄. ἀπειλαὶ τοῖς παραβαίνουσι. Init. ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσητε. c. 26. v. 14.

νδ΄. περὶ τῶν κατ' εὐχὴν τιμωμένων. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μ. λ- λ- τ- υ- Ι- . . . ἄνθρωπος (ſic) ὃς ἂν εὔξηται. c. 27. v. 1.

Secundum hunc Capitum numerum explicatur Nota, quæ in hoc Codice legitur infra in Numerorum cap. 5. v. 6. in hæc verba, ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀνθρωπίνων, ubi legitur in margine καλῶς τῶν ἀνθρωπίνων ἃς ἀπηριθμήσατο ἐν τῷ θ΄. κεφαλαίῳ τοῦ Λευιτικοῦ. Nam in cap. Levitici nono, ut ſupra notatur, reperitur iſtæc peccatorum enumeratio

Altera vero in Capita diſtributio ſic habet abſque titulis vel argumentis.

α΄. καὶ ἀνεκάλεσεν Μωυσῆς. cap. 1. verſ. 1.

β΄. Non notatur.

γ΄. ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν πετεινῶν. c. 1. v. 14.

δ΄. ἐὰν δὲ ψυχὴ προσφέρῃ δῶρον. c. 2. v. 1.

ε΄. ἐὰν δὲ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν πεπεμ- c. 2. v. 4.

ϛ΄. ἐὰν δὲ θυσία ἀπὸ τηγάνου. c. 2. v. 5.

ζ΄. ἐὰν δὲ θυσία ἀπὸ ἐσχάρας. c. 2. v. 7.

η΄. ἐὰν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογεννημάτων. c. 2. v. 14.

θ΄. ἐὰν δὲ θυσία σωτηρίου τὸ δῶρον. c. 3. v. 1.

ι΄. ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον. c. 3. v. 6.

ια΄. ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν αἰγῶν τὸ δῶρον. c. 3. v. 12.

ιβ΄. καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μω. λέγων· λάλ . . . ψυχή. cap. 4. verſ. 1.

ιγ΄. ἐὰν δὲ πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ισρ- c. 4. v. 13.

ιδ΄. ἐὰν δὲ ὁ ἄρχων ἁμάρτῃ. c. 4. v. 22.

ιε΄ ἐὰν δὲ ψυχὴ μία ἁμάρτῃ. c. 4. v. 27.

ιϛ΄. ἐὰν ψυχὴ ἁμάρτῃ καὶ ἀκούσῃ. c. 5. v. 1.

ιζ΄. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέγ- ψυχὴ ἂν λάθῃ. c. 5. v. 14.

ιη΄. καὶ ψυχὴ ἣ ἂν ἁμάρτῃ. c. 5. v. 17.

ιθ΄. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέγ- ψυχὴ ἣ ἄν. cap. 6. verſ. 1.

κ΄. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λ- ἔντειλαι Ααρών. c. 6. v. 7.

κα΄. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λ- τοῦτο τὸ δῶρον. c. 6. v. 19.

κβ΄. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μ. λ- λάλησον . . . οὗτος ὁ νόμος. c. 6. v. 24.

κγ΄. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λ- λάλησον . . πᾶν στέαρ. c. 7. v. 12.

κδ΄. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μ. λ- καὶ τοῖς υἱοῖς. c. 7. v. 18.

κε΄. οὗτος ὁ νόμος τῶν ὁλοκαυτωμάτων. c. 7. v. 27.

κϛ΄. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μ. λέγων· λάβε τὸν Ααρών. c. 8. v. 1.

κζ΄. καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐκάλεσεν. c. 9. v. 1.

κη΄. καὶ ἐλάλ- κύριος τῷ Ααρὼν λέγων· οἶνον καὶ σίκερα. c. 10. v. 8.

κθ΄. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μ. καὶ Ααρ- λ- λαλήσατε τοῖς. c. 11. v. 1.

λ΄. ἐλλάλ- κύριος πρὸς Μ. . . . . γυνὴ ἥτις. c. 12. v. 1.

λα΄. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μ. . . . ἀνθρώπῳ ἐάν τινι. c. 13. v. 1.

λβ΄. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μ. . . . οὗτος ὁ νόμος τοῦ λεπροῦ. c. 14. v. 1.

λγ΄. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μ. . . . ὡς ἂν εἰσέλθητε. c. 14. v. 33.

λδ'. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μ. . . . ἀνδρὶ ἀνδρὶ ᾧ ἐὰν c. 15. v. 1.
λε'. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μ. μετὰ τὸ τελευτῆσαι. cap. 16. vers. 1.
λϛ'. καὶ ἐλάλ- . . . τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλ- c. 17. v. 1.
λζ'. καὶ ἐλάλ- . . (sic) . . ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. c. 18. v. 1.
λη'. καὶ ἐλάλ- . . . ἅγιοι ἔσεσθε. c. 19. v. 11.
λθ'. οὐ κλέψετε καὶ οὐ ψεύσεσθε. c. 19 v. 11.
μ'. μὴ ἔσθετε ἐπὶ τῶν ὀρέων, καὶ οὐκ οἰωνιεῖσθε. c. 19. v. 26.
μα'. καὶ ἐλάλ- . . . καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις. c. 20. v. 1.
μβ'. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μ. λ- εἶπον τοῖς ἱερεῦσι. c. 21. v. 1.
μγ'. καὶ ἐλάλ- . . . Μ. λ- εἶπον Ἀαρών. c. 21. v. 16.
μδ'. καὶ ἐλάλ- . . . καὶ προσεχέτωσαν. c. 22. v. 1.
με'. καὶ ἐλάλ . . . λάλησον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς. c. 22. v. 17.
μϛ'. καὶ ἐλάλ- . . μόσχον ἢ πρόβατον. c. 22. v. 26.
μζ'. καὶ ἐλάλ- . . . αἱ ἑορταὶ κυρίου. c. 23. v. 1.
μη'. καὶ ἐλάλ- . . . ὅταν εἰσέλθητε. c. 23. v. 9.
μθ'. καὶ ἐλάλ . . . τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου. c. 23. v. 23.
ν'. καὶ ἐλάλ- . . . καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός. c. 23. v. 26.
να'. καὶ ἐν τῇ πέντε καὶ δεκάτῃ. c. 23. v. 39.
νβ'. καὶ ἐλάλ- . . . ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς c. 24. v. 1.
νγ'. καὶ ἐξῆλθεν υἱὸς γυναικὸς Ἰσρ- cap. 24. v. 10.
νδ'. καὶ ἐλάλ- . . . ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ λέγ- c. 25. v. 1.
νε'. ἐὰν τοῖς προστάγμασιν μου. c. 26. v. 3.
νϛ'. ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσητέ μου, μηδέ. c. 26. v. 14.
νζ'. καὶ ἐὰν ἕως τούτου μὴ ὑπακούσητέ μου. c. 26. v. 18.
νη'. καὶ ἐὰν μετὰ ταῦτα πορεύησθε πλάγιοι. c. 26. v. 21.
νθ'. καὶ ἐὰν ἐπὶ τούτοις μὴ παιδευθῆτε. c. 26. v. 23.
ξ'. ἐὰν δ' ἐπὶ τούτοις μὴ ὑπακούσητε. c. 26. v. 27.
ξα'. καὶ ἐλάλ- . . . . ἄνθρωπος ὃς ἂν εὔξηται. c. 27. v. 1.

In hoc Libro plures ad marginem habentur Annotationes, quam in Genesi & Exodo: quarum pleræque ea ex Novo Testamento quæ ad veterem legem referri possunt, recensent. Multæ item lectiones ab Hexaplis desumtæ comparent in marginibus, quas in Appendice ad Hexapla reposuimus; eas videlicet quæ in ipsa Hexaplorum collectione locatæ non fuerant.

In Libro Numerorum binæ perinde atque in aliis habentur in Capita distributiones; prima cum titulis quinquaginta trium Capitum est, secunda quinquaginta & unius. Utramque de more adferimus. Prior non a primis Libri verbis incipit, sed a versu 20. sic

α. ἀρίθμησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω. Init. καὶ ἐγένοντο υἱοὶ Ῥουβεὶν (sic) cap. 1. vers. 20.

β'. διάταξις πορείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῶν Λευιτῶν. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. καὶ Ἀαρ- λέγ- ἄνθρωπος ἐχόμενος. c. 2. v. 1.

γ'. ἀρίθμησις τῶν Λευιτῶν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, καὶ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μ. ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ. c. 3. v. 14.

δ'. διάταξις πορείας καὶ τῆς λειτουργίας ἑκάστου τάγματος Λευιτικοῦ. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μ. καὶ Α. λέγ- λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν Καάθ. c. 4. v. 1.

ε'. περὶ ἐκβολῆς ἀκαθάρτων ἀνθρώπων. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέγ- πρόσταξον. c. 5. v. 1.

ϛ'. Titulus exscissus est. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μ. λέγ- λάλ- τοῖς υἱοῖς Ἰσ- λέγ- ἀνὴρ ἢ γυνή. c. 5. v. 5.

ζ. νόμος ζηλοτυπίας ἀνδρὸς ἐπὶ γυναικὶ αὐτοῦ. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μ. λέγ- λάλ- . . . . ἀνδρὸς ἀνδρός. c. 5. v. 11.

η'. περὶ τῶν ἐξαιρούντων μεγάλην εὐχήν. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μ. λέγ- . . . . ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ἄν. c. 6. v. 1.

θ'. εὐλογίαι. Init. & ἐλάλ- . . . . οὕτως εὐλογήσετε τοὺς υἱοὺς. c. 6. v. 22.

ι'. περὶ τῶν δώρων ὧν προσήνεγκαν οἱ ιβ'. ἄρχοντες. Init. & προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες εἰς τὸν ἐγκαιν- c. 7. v. 10.

ια'. ἀφορισμὸς τῶν Λευιτῶν εἰς τὸ λειτουργεῖν κυρίῳ. Init. καὶ ἐλάλ- . . . . . . ὅταν ἐπιτιθῇς τοὺς λύχνους. c. 8. v. 1.

ιβ'. περὶ τοῦ πάσχα. Init. & ἐλάλ- . . . . ποιῆσαι τὸ πάσχα. c. 9. v. 1.

ιγ'. περὶ τῆς ὁδοιπορείας Ισραὴλ, πότε ὥδευον ἢ πῶς. Init. καὶ τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐστάθη ἡ σκηνή. c. 9. v. 15.

ιδ'. περὶ σαλπίγγων. Init. καὶ ἐλάλ- . . . . ποίησον σεαυτῷ δύο σάλπιγγας. cap. 10. v. 1.

ιε'. ὁδοιπορεία τοῦ Ισραὴλ πρώτη σὺν τῇ σκηνῇ ἀπὸ ὄρους Σινά. Init. & ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ δευτέρῳ. c. 10. v. 11.

ιϛ'. ἀναχώρησις Ωβὰβ (sic) τοῦ γαμβροῦ Μωϋσέως. Init. & εἶπεν Μωϋσῆς τῷ Ιωβὰβ (sic) υἱῷ. c. 10. v. 29.

ιζ'. περὶ γογγυσμοῦ τοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ γενομένου ἐμπυρισμοῦ. Init. καὶ ἦν ὁ λαὸς γογγύζων πονηρά. c. 11. v. 1.

ιη'. περὶ ο'. πρεσβυτέρων τῶν προφητευσάντων. Init. & εἶπεν κύριος πρὸς Μω. συνάγαγέ μοι ἑβδ- c. 11. v. 16.

ιθ'. περὶ τῆς ὀρτυγομήτρας, & τοῦ θανάτου τοῦ λαοῦ. Init. καὶ πνεῦμα ἐξῆλθεν παρὰ κυρίου. cap. 11. verf. 31.

κ'. περὶ τῆς λεπρᾶς Μαριὰμ ἣν ἔσχεν ὑβρίσασα τὴν γυναῖκα Μωσῆ. Init. καὶ ἐλάλησεν Μαριὰμ καὶ Ααρών. c. 12. v. 1.

κα'. περὶ τῶν ἀποσταλέντων κατασκοπῆσαι τὴν γῆν. Init. & ἐλάλ- . . . . ἀπόστειλον σεαυτῷ ἄνδρας. cap. 13. v. 2.

κβ'. περὶ τῶν δίχα προστάγματος θεοῦ ἐξελθόντων εἰς πόλεμον, καὶ ἀναιρεθέντων. Init. καὶ ἐλάλ- Μω. τὰ ῥήματα ταῦτα. c. 14. v. 39.

κγ'. περὶ θυσιῶν νόμος. Init. καὶ ἐλάλ- (sic) κύριος πρὸς Μω. . . . . . ὅταν εἰσέλθητε. c. 15. v. 1.

κδ'. περὶ τοῦ συλλέγοντος ξύλα ἐν σαββάτῳ. Init. & ἦσαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ. c. 15. v. 32.

κε'. περὶ τῆς ἐπαναστάσεως τῆς κατὰ Μωσῆν (sic) παρὰ τῆς Κορὲ συναγωγῆς. Init. & ἐλάλ- Κορὲ υἱὸς Ισαάρ. c. 16. v. 1.

κϛ'. περὶ τῶν χαλκῶν πυρείων τῆς Κορὲ συναγωγῆς. Init. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μ... ἀνέλεσθε τὰ πύρεια (sic) c. 16. v. 36.

κζ'. περὶ τοῦ πῶς ἀπέθανον ἐκ τοῦ λαοῦ ιδ'. χιλιάδες τῶν προσεπαναστάντων κατὰ Μωσῆ & Ααρών. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μ. καὶ Α. λ- ἐκχωρήσατε ἐκ μέσου. c. 16. v. 44.

κη'. περὶ τῆς ῥάβδου Ααρὼν τῆς βλαστησάσης. Init. καὶ ἐλάλ- . . . . . καὶ λάβε παρ' αὐτῶν ῥάβδον. c. 17. v. 1.

κθ'. ὅτι τῶν ἱερέων εἰσὶ τὰ προσαγόμενα. Init. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Ααρών· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα ὑμῖν. c. 18. v. 20.

λ'. περὶ καθαρισμοῦ. Init. ὁ ἁπτόμενος τοῦ τεθνηκότος. c. 19. v. 11.

λα'. περὶ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐξελθόντος ἐκ τῆς πέτρας. Init. καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ Ισραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγή. c. 20. v. 1.

λβ'. περὶ τῶν ἀποσταλέντων πρὸς τοὺς υἱοὺς Ησαῦ. Init. καὶ ἀπέστειλεν Μω. ἀγγέλους ἐκ Κάδης. c. 20. v. 14.

λγ'. περὶ τοῦ θανάτου Ααρών. Init. καὶ ἀπῆραν ἐκ Κάδης. c. 20. v. 22.

λδ'. περὶ τοῦ πῶς ἐνίκησαν τὸν Χανανὶν οἱ Ισραηλῖται. Init. καὶ ἤκουσεν ὁ Χαναναῖος βασιλεὺς Αράδ. c. 21. v. 1.

λε'. περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν ὄφεων, καὶ περὶ τοῦ χαλκοῦ ὄφεως. Init. καὶ ἀπάραντες ἐξ Ωρ τοῦ ὄρους. c. 21. v. 4.

λϛ'. περὶ τῆς ᾠδῆς τοῦ Ισραήλ. Init. τότε ᾖσεν Ισραὴλ τὸ ᾆσμα τοῦτο ἐπὶ τοῦ φρ- c. 21. v. 17.

λζ'. περὶ τῶν ἀποσταλέντων πρὸς Σηὼν, καὶ πῶς ἐνίκησεν αὐτὸν ὁ Ισραήλ. c. 21. c. 21.

λη'. νίκη κατὰ τοῦ Αμορραίου. Init. κατῴκησεν δὲ Ισραήλ. c. 21. v. 31.

λθ'. νίκη Ισραὴλ κατὰ τοῦ Ωγ βασιλέως τῆς Βασάν. Init. καὶ ἐξῆλθεν Ωγ βασιλεύς. c. 21. v. 33.

μ'. περὶ Βαλὰκ βασιλέως Μωὰβ, καὶ Βαλαὰμ τοῦ μάντεως. Init. καὶ Βαλὰκ υἱὸς Σεπφὼρ βασιλεὺς Μωάβ. c. 22. v. 4.

μα'. Εὐλογίαι Βαλαάμ. Init. καὶ ἐγενήθη πνεῦμα θεοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβ- cap. 23. verſ. 7.

μβ'. περὶ τῆς πορνείας Ισραὴλ εἰς τὰς Μωαβίτιδας, καὶ περὶ Φινεὲς τοῦ ἱερέως. Init. καὶ κατέλυσεν Ισραὴλ ἐν Σαττίν. c. 25. v. 1.

μγ'. ἄλλος ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω. Init. καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν πληγήν. c. 26. v. 1.

μδ'. χειροτονία Ιησοῦ ὑπὸ Μωσέως ἀντ' αὐτοῦ. Init. καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, λάβε πρὸς σεαυτὸν. c. 27. v. 18.

με'. περὶ τῶν [illegible] διαταγή. Init. καὶ ἐλάλ- . . . . ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ. cap. 28. verſ. 1. Poſtea quædam deſiderantur ab his verbis c. 29. v. [illegible] [illegible] κριοὺς δύο, [illegible] . . . ad illa verba, παρατάξασθαι, καὶ ἐξηριθμήσαν ἐκ τῶν χιλιάδων. c. 31. v 4. nempe folium unum avulſum eſt.

μζ'. νίκη τοῦ Ισραὴλ κατὰ Βαλὰκ βασιλέως Μωάβ, καὶ τῶν πέντε βασιλέων τῶν Μαδιάμ. Init. καὶ παρετάξαντο ἐπὶ Μαδιάμ. c. 31. v. 7.

μη'. περὶ διανομῆς σκύλων. Init. καὶ ἐλάλ- . . . . λάβε τὸ κεφάλαιον. c. 31. v. 25.

μθ'. κληροδοσία τοῖς υἱοῖς Ρουβὴν καὶ Γὰδ, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ. Init. καὶ ἔδωκεν Μω. τοῖς υἱοῖς Γάδ. c. 32. v. 33.

ν'. τοῖς σταθμοὶ τῶν υἱῶν Ισραὴλ. Init. καὶ οὗτοι σταθμοὶ τῶν υἱῶν Ισραὴλ. c. 33. v. 1.

να'. ὅρια τῆς γῆς ἣν ἐκληρώσατο ὁ Ισραὴλ. Init. καὶ ἐλάλ- . . . . ἔντειλαι . . . ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε. cap. 34. verſ. 1.

νβ'. περὶ κληροδοσίας Λευιτῶν. Init. καὶ ἐλάλ- . . . ἐπὶ δυσμῶν. c. 35. v. 1.

νγ'. περὶ φονέως. Init. καὶ ἐλάλ- . . . . ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ιορδάνην. c. 35. v. 10.

Altera in Capita diſtributio, quæ titulis caret, ſic habet.

α'. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μω. ἐν τῇ ἐρήμῳ. cap. 1. verſ. 1.

β'. καὶ ἔλαβε Μω. καὶ Ααρὼν τοὺς ἄνδρας. c. 1. v. 2.

γ'. αὕτη ἡ ἐπίσκεψις, ἣν ἐπεσκέψατο Μω. c. 1. v. 44.

δ'. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέγων. [illegible] τὴν φ- c. 1. v. 49.

ε'. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λέ- ἄνθρωπος ἐχόμενος. c. 2. v. 1.

ϛ'. καὶ αὗται αἱ γενέσεις Ααρών. c. 3. v. 1.

ζ'. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. λε- καὶ ἐγὼ ἰδοὺ εἴλ- c. 3. v. 11.

η'. καὶ ἐλάλ- . . . . ἐπίσκεψαι τοὺς υἱοὺς Λευί. c. 3. v. 14.

θ'. καὶ εἶπεν κύριος . . . . ἐπίσκεψαι πᾶν πρωτότοκον. c. 3. v. 40.

ι'. καὶ ἐλάλ- . . . . λάβε τὸ κεφάλαιον. c. 4. v. 1.

ια'. καὶ ἐλάλ- . . . . μὴ ὀλεθρεύσητε τὴν φυλήν. c. 4. v. 17.

ιβ'. καὶ ἐλάλ- . . . πρόσταξον τοῖς υἱοῖς Ισ- c. 5. v. 1.

ιγ'. καὶ ἐλάλ- . . . . ἀνὴρ ἢ γυνή. c. 5. v. 5.

ιδ'. καὶ ἐλάλ- . . . . ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἐὰν παραβῇ- c. 5. v. 11

ιε'. καὶ ἐλάλ- . . . . ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ἂν μεγ- c. 6. v. 1.

ιϛ'. καὶ ἐλάλ- . . . . οὕτως εὐλογήσετε. c. 6. v. 22.

ιζ'. καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες. c. 7. v. 10.

ιη'. καὶ ἐλάλ- . . . . ὅταν ἐπιθῇς. c. 8. v. 1.

ιθ'. καὶ ἐλάλ- . . . λάβετε τοὺς Λευίτας. c. 8. v. 5.

κ'. καὶ ἐλάλ- τοῦτό ἐστι τὸ περὶ τῶν Λευιτῶν. c. 8. v. 23.

κα'. καὶ τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐστάθη. c. 9. v. 15.

κβ'. καὶ ἐλάλ- κύριος . . . ποίησον σεαυτῷ δύο σάλπ- c. 10. v. 1.

κγ'. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ. c. 10. v. 11.

κδ'. καὶ ἐξῆραν ἐκ τοῦ ὄρους κυρίου. c 10. v. 33.

κε'. ὅτι ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν λαόν. c. 11. v. 34.

κϛ'. καὶ ἐλάλ- . . . . ἀπόστειλον σεαυτῷ. c. 13. v. 2.

κζ'. καὶ ἐλάλ- . . . . ὅταν εἰσέλθητε. c. 15. v. 1.

κη'. καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ. c. 15. v. 32.

κθ'. Non notatur.

λ'. καὶ

λ'. καὶ ἐλάλησεν Κορὲ υἱὸς Ισαάρ. cap. 16. verſ. 1.
λά. καὶ εἶπον υἱοὶ Ισραὴλ πρὸς Μωϋσῆν. c. 17. v. 12.
λϐ'. καὶ ἐλάλ- .... καὶ τοῖς Λευίταις λαλήσεις. c. 18. v. 25.
λγ'. καὶ οὗτος ὁ νόμος, ἄνθρωπος ἂν ἀποθ- c. 19. v. 14.
λδ'. καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ Ισραὴλ πᾶσα ἡ συναγ- c. 20. v. 1.
λέ. καὶ ἀπῆραν ἐκ Κάδης. c. 20. v. 22.
λϛ'. καὶ ἀπάραντες ἐξ Ωρ τοῦ ὄρους. c. 21. v. 4.
λζ. καὶ ἀπέστειλεν Μωϋσῆς πρέσβεις. c. 21. v. 21.
λή. καὶ ἰδὼν Βαλὰκ υἱὸς Σεπφώρ. c. 22. v. 2.
λθ'. καὶ ἐπορεύθη Βαλαὰμ μετὰ τῶν ἀρχ- c. 22. v. 39.
μ'. καὶ εἶπεν Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ· τί ἐποί- c. 23. v. 11.
μά. ὡς καλοὶ οἱ οἶκοί σου Ιακώβ. c. 24. v. 5.
μϐ'. καὶ κατέλυσεν Ισραὴλ ἐν Σαττίν. c. 25. v. 1.
μγ'. καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν πληγήν. c. 26. v. 1.
μδ'. καὶ ἐλάλ- ... λάβε πρὸς σεαυτὸν Ιησοῦν. c. 27. v. 18.
μέ. καὶ ἐν τῇ μηνὶ τῷ πρώτῳ παραρ- c. 28. v. 16.
μϛ'. Non notatur, avulſo folio, ut ſupra dicitur.
μζ. καὶ προσῆλθον πρὸς Μωϋσῆν πάντες. c. 31. v. 48.
μή. καὶ οὗτοι σταθμοὶ τῶν υἱῶν Ισ- c. 33. v. 1.
μθ'. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ. c. 33. v. 50.
ν'. καὶ ἐλάλ- κύριος πρὸς Μω. ἐπὶ δυσμῶν Μωὰβ παρὰ τοῦ. c. 35. v. 1.
νά. καὶ προσῆλθον οἱ ἄρχοντες πατριῶν. c. 36. v. 1.

In hæc verba Cap. 4. verſ. 9. καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς, καὶ τὰς λαβίδας, in imo margine notatur, τινὰ μὲν τῶν ἀντιγράφων ἀπροσδιορίστως ἔχει τοὺς λύχνους, μὴ προσκειμένου τοῦ, δύο. πλὴν οὕτω νοητέον, δύο λέγει τοὺς κλάδους τῆς λυχνίας τοὺς ἐκ δεξιῶν καὶ εὐωνύμων τοῦ καυλοῦ. αἱ γὰρ καλούμεναι μύξαι ἑπτά εἰσιν· τουτέστι τὰ στόματα ἐν οἷς εἰσιν αἱ θρυαλλίδες, ὡς εἶναι ἐν ἑκάστῳ κλάδῳ τρία, ἐν δὲ τῷ καυλῷ ἕν. i. *Quædam Exemplaria ſine diſtinctione lucernas habent, ita ut illud*, duo, *non compareat. Cæterum ita intelligendum eſt: duos dicit ramos Candelabri, qui ſunt a dextris & a ſiniſtris haſtilis: nam vaſcula, ut vocant, ſeptem ſunt; id eſt, foramina in quibus ſunt ellychnia; ita ut in utroque ramo tria ſint, in haſtili unum.*

In Deuteronomii marginibus, longe majorem Lectionum Aquilæ Symmachi & Theodotionis ſegetem collegimus, quam in reliquis omnibus hujus Codicis libris. Ex iis vero illa, quæ ſuo loco nondum poſita fuerant, in Appendice Hexaplorum edidimus. Hæc perinde atque in præcedentibus libris binas obſervamus Capitum diviſiones, alteram cum argumentis, alteram vero iis vacuam. Quodque mirum videatur, prior incipit a verſu 41. Capitis quarti, quod eſt duodecimum Caput ſecundæ diviſionis. Sic autem habet

ά. περὶ τῶν πόλεων τῶν φυγαδευτηρίων. Init. τότε ἀφώρισεν (ſic) ὁ Μωυσῆς τρεῖς πόλεις. cap. 4. verſ. 41.

ϐ'. ἐπανάληψις τῆς δεκαλόγου. Init. καὶ ἐκάλεσεν Μω. πάντα Ισραήλ. c. 5. v. 1.

γ'. περὶ δικαιωμάτων καὶ κριμάτων. Init. καὶ ταῦτα δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα. c. 6. v. 3.

δ'. περὶ τοῦ μὴ ἐπιμίγνυσθαι ἀλλοφύλοις. Init. καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν σε κύριον τὸν θεόν. c. 7. v. 1.

έ. περὶ τοῦ ἀπαιτουμένου φόβου καὶ ἀγάπης. Init. καὶ νῦν Ισρ- τί κύριος ὁ θεός σου αἰτεῖται. cap. 10. verſ. 12.

ϛ'. περὶ τῶν ἀφορισθέντων τόπων εἰς εὐλογίαν καὶ κατάραν. Init. ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμ- c. 11. v. 26.

ζ. περὶ προσταγμάτων καὶ κρίσεων. Init. καὶ ταῦτα τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα. cap. 12. verſ. 1.

ή. περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἐν παντὶ τόπῳ θύειν. Init. καὶ ἔσται ὁ τόπος ὃν ἂν ἐκλέξηται. c. 12. v. 11.

θ'. περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἐσθίειν αἷμα. Init. πρόσεχε ἰσχυρῶς τοῦ μὴ φαγεῖν αἷμα. c. 12. v. 23.

ί. περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἐπακολουθεῖν τοῖς ἔθνεσι. Init. ἐὰν δὲ ἐξολοθρεύσῃ κύριος ὁ θεός σου. c. 12. v. 29.

ια'. περὶ τοῦ ἐμπαιζομένου προφήτου. Init. ἐὰν δὲ ἀναστῇ ἐν σοὶ προφήτης. cap. 13. verſ. 1.

ιβ'. περὶ τοῦ μὴ δεῖν φείδεσθαι τοῦ ἀποστάτου. Init. ἐὰν δὲ παρακαλέσῃ σε ὁ ἀδελφός σου. cap. 13. verſ. 6.

ιγ'. περὶ παρανόμων ἀνδρῶν. Init. ἐὰν δὲ ἀκούσῃς ἐν μιᾷ τῶν πόλεων. c. 13. v. 12.

ιδ'. περὶ τοῦ μὴ δεῖν φαλάκρωμα ποιεῖν. Init. οὐ φοιβήσεται, (ſic) οὐκ ἐπιθήσετε φαλάκρ- cap. 14. verſ. 1.

ιε'. νόμος περὶ βρωμάτων. Init. οὐ φάγεσθε πᾶν βδέλυγμα. c. 14. v. 3.

ιϛ'. περὶ ἀποδεκατώσεως. Init. δεκάτην ἀποδεκατώσεις. c. 14. v. 22.

ιζ'. περὶ ἀφέσεως. Init. δι' ἑπτὰ ἐτῶν ποιήσεις ἄφεσιν. c. 15. v. 1.

ιη'. περὶ ἐνδεοῦς ἀδελφοῦ. Init. ἐὰν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἐνδεής. c. 15. v. 7.

ιθ'. περὶ τοῦ οἰκέτου τοῦ Ἑβραίου. Init. ἐὰν δὲ πραθῇ σοι ἀδελφός. c. 15. v. 12.

κ'. περὶ τῶν πρωτοτοκευομένων ἀρσενικῶν. Init. πᾶν πρωτότοκον ὃ ἂν τεχθῇ. c. 15. v. 19.

κα'. περὶ ἑορτῆς, ὅ ἐστιν, τοῦ μηνὸς τῶν νέων. Init. φύλαξαι τὸν μῆνα τῶν νέων. c. 16. v. 1.

κβ'. περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν ἑβδομάδων. Init. ἑπτὰ ἑβδομάδας ὁλοκλήρους. c. 15. v. 9.

κγ'. περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν σκηνῶν. Init. ἑορτὴν τῶν σκηνῶν. c. 16. v. 13.

κδ'. περὶ κριτῶν καὶ γραμματοεισαγωγέων. Init. κριτὰς καὶ γραμματοεισαγωγεῖς. c. 16. v. 18.

κε'. περὶ τῶν ἀποπεσουμένων. Init. ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ἐν σοὶ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων. c. 17 v. 2.

κϛ'. περὶ τοῦ καθισταμένου κριτοῦ, ὅτι δεῖ πειθαρχεῖν αὐτῷ. Init. ἐὰν δὲ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ. cap. 17. verſ. 8.

κζ'. περὶ τοῦ καθισταμένου ἄρχοντος. Init. ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν. c. 17. v. 14.

κη'. περὶ τῆς μερίδος τῶν Λευιτῶν. Init. οὐκ ἔσται τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις. c. 18. v. 1.

κθ'. περὶ τοῦ μὴ δεῖν περικαθαίρεσθαι καὶ τὰ λοιπά. Init. ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν .... οὐ μαθήσῃ ποιεῖν. c. 18. v. 9.

λ'. περὶ τοῦ αἰτουμένου προφήτου. Init. προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ὡς ἐμέ. c. 18. v. 15.

λα'. περὶ τῶν ἄλλων τριῶν πόλεων τῶν φυγαδευτηρίων. Init. ἐὰν δὲ ἀφανίσῃ κύριος κύριος (ſic) ὁ θεός σου. c. 19. v. 1.

λβ'. περὶ τοῦ φονευτοῦ. Init. ἐὰν δὲ γένηται ἄνθρωπος μισῶν. c. 19. v. 11.

λγ'. περὶ τοῦ μὴ δεῖν μετακινεῖν τὰ ὅρια τῶν πατέρων. Init. οὐ μετακινήσεις ὅρια τοῦ πλησίον. cap. 19. verſ. 14.

λδ'. περὶ τοῦ ψευδομαρτυροῦντος. Init. οὐκ ἐμμενεῖ μάρτυς εἷς μαρτυρῆσαι. c. 19. v. 15.

λε'. περὶ τῶν ἐξερχομένων εἰς πόλεμον. Init. ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον. c. 20. v. 1.

λϛ'. περὶ τῆς νεκροκοπουμένης δαμάλεως. Init. ἐὰν δὲ εὑρεθῇ τραυματίας. c. 21. v. 1.

λζ'. περὶ τῆς αἰχμαλώτου τῆς ξυρωμένης. Init. ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς. cap. 21. v. 10.

λη'. περὶ τῶν δύο γυναικῶν περὶ πρωτοτοκίων. Init. ἐὰν δὲ γένωνται ἀνθρώπῳ δύο γυναῖκες. cap. 21. verſ. 15.

λθ'. περὶ τοῦ ἀπειθοῦς υἱοῦ. Init. ἐὰν δέ τινι ᾖ υἱὸς ἀπειθής. c. 21. v. 18.

μ'. Sine titulo. Init. ἐὰν δὲ γένηται ἔν τινι ἁμαρτία κρίμα. c. 21. v. 22.

μα. περὶ τοῦ πλανωμένου ἢ πίπτοντος κτήνους. Init. μὴ ἰδὼν τὸν μόσχον. c. 22. v. 1.

μβ'. περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἄνδρα κοσμεῖσθαι γυναικείως. Init. οὐκ ἔσται σκεύη ἀνδρὸς ἐπὶ γυναικί. cap. 22. verſ. 5.

μγ'. περὶ τοῦ προφάσεις λόγων προφερομένου γυναικί. Init. ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα. cap. 22. verſ. 13.

μδ'. περὶ τοῦ μοιχεύοντος. Init. ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος. c. 22. v. 22.

με'. περὶ τῆς ἐν πόλει ταπεινουμένης. Init. ἐὰν δὲ γένηται παῖς παρθένος. c. 22. v. 23.

μϛ'. περὶ τῆς ἐν τῷ παιδίῳ (l. πεδίῳ) ταπεινουμένης. Init. ἐὰν δὲ ἐν παιδίῳ (l. πεδίῳ) εὕρῃ ἄνθρωπος τὴν παῖδα. c. 22. v. 25.

μζ'. περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἐπιμίγνυσθαι μητρυᾷ. (ſic) Init. οὐ λήψεται ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα τοῦ. c. 22. v. 30.

μη'. περὶ τῶν μὴ εἰσερχομένων εἰς ἐκκλησίαν κυρίου. Init. οὐκ εἰσελεύσεται θλαδίας. cap. 23. verſ. 1.

μθ'. περὶ διδομένου βιβλίου ἀποστασίου. Init. ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα, καὶ συνοικήσῃ. c. 24. v. 1.

ν'. περὶ τοῦ μὴ ἐκβαίνοντος εἰς πόλεμον νεογάμου. Init. ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα προσφάτως. cap. 24. verſ. 5.

να'. περὶ τοῦ κλέπτοντος ψυχήν. Init. ἐὰν δὲ ἁλῷ ἄνθρωπος κλέπτων ψυχήν. c. 24. v. 7.

νβ'. περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἁρπάζειν ἐνέχυρον. Init. ἐὰν δὲ ὀφείλημα ᾖ ἐν τῷ πλησίον σου. cap. 25. verſ. 10.

νγ'. περὶ τοῦ μὴ ἀποθνήσκειν πατέρας ὑπὲρ τέκνων. Init. οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων. c. 24 v. 16.

νδ'. περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἐπανατρυγᾷν. Init. ἐὰν ἀμήσῃς ἀμητόν. c. 24. v. 19.

νε'. περὶ τοῦ μαστιγουμένου ἀσεβοῦς. Init. ἐὰν δὲ γένηται ἀντιλογία. c. 25. v. 1.

νϛ'. περὶ τοῦ ἐγείροντος τὸ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ τοῦ μὴ ἐγείροντος. Init. ἐὰν δὲ κατοικῶσιν ἀδελφοί. c. 25. v. 5.

νζ'. περὶ τῆς χειροκοπουμένης γυναικός. Init. ἐὰν δὲ μάχωνται δύο (ſic) ἄνθρωποι ἐπὶ τὸ αὐτό. c. 25. v. 11.

νη'. περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. Init. οὐκ ἔσται ἐν τῷ μαρσιππίῳ σου στάθμιον. c. 25. v. 13.

νθ'. περὶ τῆς ἐξαλείψεως τοῦ Ἀμαλήκ. Init. μνήσθητι ὅσα ἐποίησέν σοι Ἀμαλήκ. c. 25. v. 17.

ξ'. περὶ τῶν ἐν τῷ καρτάλλῳ προσφερομένων. Init. καὶ ἔσται ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν. cap. 26. verſ. 1.

ξα'. περὶ τοῦ δευτέρου ἐπιδεκάτου. Init. ἐὰν δὲ συντελέσῃς ἐπιδεκατῶσαι. c. 26. v. 12;

ξβ'. περὶ τοῦ οἰκοδομουμένου θυσιαστηρίου. Init. καὶ ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην. c. 27. v. 4.

ξγ'. περὶ τῶν εὐλογιῶν καὶ τῶν καταρῶν. Init. καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τῷ λαῷ. c. 27. v. 11.

ξδ'. περὶ τῆς ἐν τῇ Μωὰβ διαθήκης. Init. οὗτοι οἱ λόγοι τῆς διαθήκης, ἧς ἐνετείλατο κύριος τῷ Μω. c. 29. v. 1.

ξε'. ἐντολὴ Μω. πρὸς Ἰησοῦν. Init. καὶ ἐκάλεσεν Μω. Ἰησοῦν. c. 31. v. 7.

ξϛ'. περὶ τῆς ᾠδῆς. Init. πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλ- c. 32. v. 1.

ξζ'. Titulus exſciſſus eſt. Init. non notatur.

ξη'. περὶ τῆς εὐλογίας τῶν ιβ'. φυλῶν. Init. καὶ αὕτη ἡ εὐλογία. c. 33. v. 1.

Altera diviſio eſt 94. Capitum.

α'. οὗτοι οἱ λόγοι. cap. 1. verſ. 1.

β'. καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ. c. 1. v. 9.

γ'. καὶ ἀπάραντες ἐκ Χωρήβ. c. 1. v. 9.

δ'. καὶ ὑμεῖς ἐπιστραφέντες ἐστρατοπεδεύσατε. c. 1. v. 40.

ε'. καὶ ἐπιστραφέντες ἀπήραμεν. c. 2. v. 1.

ϛ'. καὶ ἐπιστραφέντες (ſic) παρήλθομεν ὁδὸν ἔρημον Μωάβ. c. 2. v. 8.

ζ'. καὶ αἱ ἡμέραι ἃς παρεπορ- c. 2. v. 14.

η'. νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε. c. 2. v. 24.

θ'. καὶ ἐπιστραφέντες ἀνέβημεν ὁδὸν τὴν εἰς Βασάν. c. 3. v. 1;

ι'. καὶ ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ. c. 3. v. 18.

ια'. Non notatur.

ιβ'. καὶ νῦν Ἰσραὴλ ἄκουε τῶν δικαιωμάτων. c. 4. v. 1.

ιγ'. καὶ φυλάξεσθε σφόδρα τὰς ψυχὰς ὑμῶν. c. 4. v. 15.

ιδ'. προσέχετε ὑμεῖς μὴ ἐπιλάθησθε τῆς διαθ- (ſic) c. 4. v. 23.

ιε'. ἐὰν δὲ γεννήσῃς υἱούς. c. 4. v. 25.

ιϛ'. τότε ἀφόρησεν (ſic) ὁ Μωυσῆς τρεῖς. c. 4. v. 41.

ιζ'. καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς πάντα Ἰσραήλ. c. 5. v. 1.

ιη'. καὶ ἐγένετο ὡς ἠκούσατε τὴν φωνήν. c. 5. v 23.

ιθ'. καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα, καὶ τὰ κρίμ- (ſic) c. 6. v. 3;

κ'. καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν σε (ſic) κύριον. c. 7. v. 1.

κα'. ἐὰν δὲ λέγῃς ἐν τῇ διανοίᾳ σου, ὅτι πολύ. c. 7. v. 17.

κβ'. πάσας τὰς ἐντολὰς ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι. c. 8. v. 1.

κγ'. καὶ μνησθήσῃ πᾶσαν τὴν ὁδόν. c. 8. v. 2.

κδ'. ἄκουε Ἰσραήλ· σὺ διαβαίνεις σήμερον. c. 9. v. 1.

κε'. μνήσθητι μὴ ἐπιλάθῃ. cap. 9. verf. 7.
κϛ'. ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπεν κύριος πρός με. c. 10. v. 1.
κζ'. καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπῆραν ἐκ Βηρώθ. c. 10. v. 6.
κη'. καὶ νῦν Ἰσραήλ, τί κύριος ὁ θεός σου αἰτεῖται. c. 10. v. 12.
κθ'. καὶ γνώσεσθε σήμερον ὅτι οὐχὶ τὰ. c. 11. v. 2.
λ'. ἔστιν γὰρ ἡ γῆ εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορ- c. 11. v. 10.
λα'. καὶ ἐμβαλεῖτε τὰ ῥήματα. c. 11. v. 18.
λβ'. ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν. c. 11. v. 26.
λγ'. καὶ ταῦτα τὰ προστάγματα καὶ τά. c. 12. v. 1.
λδ'. καὶ ἔσται ὁ τόπος, ὃν ἄν. c. 12. v. 11.
λε'. ἐὰν δὲ ἐξολοθρεύσῃ κύριος ὁ θεός σου. c. 12. v. 29.
λϛ'. ἐὰν δὲ ἀναστῇ ἐν σοὶ προφήτης. c. 13. v. 1.
λζ'. οὐ φάγεσθε πᾶν βδέλυγμα. c. 14. v. 3.
λη'. δεκάτην ἀποδεκατώσεις. c. 14. v. 22.
λθ'. δι' ἑπτὰ ἐτῶν ποιήσεις ἄφεσιν. c. 15. v. 1.
μ'. πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐὰν τεχθῇ. c. 15. v. 19.
μα'. φύλαξαι τὸν μῆνα τῶν νέων. c. 16. v. 1.
μβ'. ἑπτὰ ἑβδομάδας ἐξαριθμήσεις. c. 16. v. 9.
μγ'. ἑορτὴν τῶν σκηνῶν. cap. 16. verf. 13.
μδ'. κριτὰς καὶ γραμματεῖς καταστήσεις. c. 16. v. 18.
με'. ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ἐν σοὶ ἐν μιᾷ τῶν πόλ- c. 17. v. 2.
μϛ'. ἐὰν δὲ ... ἀπὸ σοῦ ῥῆμα. c. 17. v. 8.
μζ'. ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν. c. 17. v. 14.
μη'. οὐκ ἔσται τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις. c. 18. v. 1.
μθ'. ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν κύρ- c. 18. v. 9.
ν'. ἐὰν δὲ ἀφανίσῃ κύριος. c. 19. v. 1.
να'. οὐ μετακινήσεις ὅρια. c. 19. v. 14.
νβ'. οὐκ ἐμμενεῖ μάρτυς. c. 19. v. 15.
νγ'. ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον. c. 20. v. 1.
νδ'. ἐὰν δὲ προσέλθῃς (sic) πρὸς πόλιν. c. 20. v. 10.
νε'. ἐὰν δὲ εὑρεθῇ τραυματίας. c. 21. v. 1.
νϛ'. ἐὰν δὲ ἐξελθὼν εἰς πόλεμον ἐπὶ τούς. c. 21. v. 10.
νζ'. ἐὰν δὲ γένωνται ἀνθρώπῳ δύο γυναῖκες. c. 21. v. 15.
νη'. ἐὰν δέ τινι ᾖ υἱὸς ἀπειθής. c. 21. v. 18.
νθ'. ἐὰν δὲ γένηται ἔν τινι ἁμαρτία. c. 21. v. 22.
ξ'. μὴ ἰδὼν τὸν μόσχον. c. 22. v. 1.
ξα'. ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικ- c. 22. v. 13.
ξβ'. ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος. c. 22. v. 22.
ξγ'. οὐκ εἰσελεύσεται θλαδίας καὶ ἀποκεκομμένος. c. 23. v. 9.
ξδ'. ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς παρεμβαλεῖν. c. 23. v. 9.
ξε'. οὐκ ἔσται πόρνη ἀπὸ θυγατέρων. c. 23. v. 17.
ξϛ'. οὐκ ἐκτοκιεῖς τῷ ἀδελφῷ. c. 23. v. 19.
ξζ'. ἐὰν δὲ εὔξῃ εὐχήν. c. 23. v. 21.
ξη'. ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς ἀμητόν. c. 23. v. 25.
ξθ'. ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικ- c. 24. v. 1.
ο'. ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα προσφάτως. c. 24. v. 5.
οα'. οὐκ ἐνεχυράσεις μύλον. c. 24. v. 6.
οβ'. πρόσεχε σεαυτῷ ἐν τῇ ἁφῇ. c. 24. v. 8.
ογ'. ἐὰν δὲ ὀφείλημα ᾖ ἐν τῷ πλ- c. 24. v. 10.
οδ'. Non notatur.
οε'. οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπέρ. c. 24. v. 18.
οϛ'. οὐκ ἐκκλινεῖς κρίσιν προσηλύτου. c. 24. v. 17.

οζ'. Non

οζ'. Non notatur.

οη'. Non notatur.

οθ'. οὐκ ἔσται ἐν τῷ μαρσίππῳ σου. cap. 25. verſ. 13.

π'. μνήσθητι ὅσα ἐποίησέν σοι Ἀμαλήκ. c. 25. v. 17.

πα'. καὶ ἔσται ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν. c. 26. v. 1.

πβ'. Non notatur.

πγ'. καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τῷ λαῷ. c. 27. v. 11.

πδ'. [καὶ ἔσται, ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς δίδωσιν ὑμῖν]. ÷ ἐὰν ÷ ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἃς ÷ ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον. cap. 28. v. 1. Quæ uncinis clauduntur deſunt in Editione Romana. Cætera obelis notantur.

πε'. καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εἰσακούσῃς. c. 28. v. 15.

πϛ'. καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς πάντας τοὺς υἱούς. c. 29. v. 2.

πζ'. καὶ συνετέλεσεν Μωυσῆς λαλῶν. c. 31. v. 1.

πη'. καὶ ἔγραψεν Μω. πάντα τὰ ῥήματα. c. 31. v. 9.

πθ'. καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς οὗτος ἐκπορν- c. 31. v. 16.

ϙ'. ἡνίκα δὲ συνετέλεσεν Μωυσῆς. c. 31. v. 24.

ϙα'. καὶ ἐλάλησεν Μω. εἰς τὰ ὦτα. c. 31. v. 30.

ϙβ'. Non notatur.

ϙγ'. καὶ αὕτη ἡ εὐλογία. c. 33. v. 1.

ϙδ'. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μω. αὕτη ἡ γῆ. c. 34. v. 4.

In fine Deuteronomii de more ponitur majuſculo charactere ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, & poſtea *τριὰς μονὰς ἐλέησον*, Trinitas unitas, miſerere. Deinde in columna deſcribitur nota ſequens, ſed eodem charactere qui in marginibus uſurpatur, ſine accentibus & ſpiritibus.

Ἡ πεντάβιβλος Μωυσέως ἱστορεῖ πράξεις ἐτῶν κατὰ τὴν τῶν Ο. ἑρμηνείαν ἀπὸ μὲν Ἀδὰμ ἕως Νῶε καὶ τοῦ κατακλυσμοῦ, τουτέστιν ἕως χ'. ἔτους Νῶε, ἔτη ͵βσμβ'. καὶ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τῆς πυργοποιΐας ἔτη φνη'. καὶ ἀπὸ τῆς πυργοποιΐας ἕως οὗ ἐγέννησεν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ ἔτη χιθ'. καὶ ἀπὸ Ἰσαὰκ ἕως τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσρ- διὰ Μω. ἔτη υγ'. γίνονται ὁμοῦ ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσρ- ὀγδοηκοστοῦ ἔτους Μωυσέως ἔτη ͵γωκβ'. ἐποίησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη μ'. ὁμοῦ γίνονται τὰ πάντα ἔτη ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τῆς τελευτῆς Μωυσέως ἔτη ͵γωξβ'.

Νόμος ἐστὶ λόγος προστακτικὸς μὲν ὧν ποιητέον, ἀπαγορευτικὸς δὲ ὧν μὴ ποιητέον, καὶ προστακτικὸς μέν ἐστι τό, ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου, καὶ τό, τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου· ἀπαγορευτικὸς δὲ τό, οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις.

Νόμος ἐστὶ λόγος προστακτικὸς καὶ ἀπαγορευτικὸς περὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ γινομένων πάντων, ὁποῖοι καὶ πότε καὶ πῶς πράττοντες πράξουσιν εὖ καὶ συμφερόντως, ἢ ποῖοι καὶ πότε καὶ πῶς πράττοντες κακῶς καὶ ἀσυμφόρως πράξουσιν.

Ἁρμόζει δὲ τῷ ὅρῳ τούτῳ καὶ ἡ περὶ τοῦ βίου τῶν δικαίων ἀπαγγελία (* ἐπαγγελία) ὡς δῆλον ἐκ τοῦ· μὴ οἱ τὸν νόμον ἀναγινώσκοντες τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε; γέγραπται γὰρ ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας.

Pentateuchus Moyſis, rerum hiſtoriam texit annorum ſecundum interpretationem LXX. ab Adam uſque ad Noë & diluvium hoc eſt uſque ad ſexcenteſimum annum Noë, annorum 2242. A diluvio autem uſque ad conſtructionem Turris annorum 558. A conſtructione Turris uſque ad tempus, quo Abraham genuit Iſaac, annorum 619. Ab Iſaac uſque ad exitum filiorum Iſrael per Moyſem annorum 403. Simul computantur ab Adam uſque ad exitum filiorum Iſrael anno Moyſis octogeſimo, anni 3822. Manſerunt autem filii Iſrael in deſerto annis 40. Anni igitur ab Adam uſque ad mortem Moyſis ſunt 3862.

Lex eſt ſermo præcipiens quæ agenda, prohibens quæ non agenda ſunt. Præcipiens quidem eſt illud: *diliges Dominum Deum tuum*; & illud, *Honora patrem tuum & matrem tuam*. Prohibens autem illud: *non occides, non mœchaberis.*

Lex eſt ſermo præcipiens & prohibens circa res in vita gerendas; quinam ſcilicet, quando & quomodo, operantes ex æquo & bono agent; ſive quinam, & quando & quomodo operantes, improbe & pernicioſe operabuntur.

Convenit autem huic definitioni promiſſio ad juſtorum vitam ſpectans, ut his verbis declaratur. *Numquid qui legem legitis, legem non auditis? Scriptum eſt enim, quod Abraham duos filios habuit, unum de ancilla, & unum de libera.* Galat. 4. 22.

In Libro Josue multa folia avulsa sunt, ut postea dicetur. Hic marginales lectiones admodum similes sunt iis, quas ex Basiliensi Codice excerptas, in Hexaplorum collectione edidimus. Si quæ vero sint in Basiliensi non notatæ, eas in Appendice ad Hexapla notavimus. Hic porro una cum titulis observatur in Capita distributio, quæ sic habet.

α΄. ἐντολὴ Ἰησοῦ πρὸς τοὺς γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ὥστε ἑτοιμάζεσθαι εἰς τὴν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ὁρμήν. Init. καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Μωυσῆ δούλου κυρίου, καὶ εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοῦ υἱῷ Ναυὴ λιτουργῷ (sic). Ed. Rom. ὑπουργῷ. Hoc initium numerum secundum capitum respicit. Primus enim titulus, qui ad primam divisionem spectat, refertur ad hæc verba: καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς γραμματεῦσιν. cap. 1. vers. 10.

β΄. ὑποταγὴ τοῦ λαοῦ εἰς ἅπαντα τῷ (l. τῷ) Ἰησοῦ ὡς τῷ Μωυσῇ. Init. καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν. c. 1. v. 16.

γ΄. περὶ τῶν ἀποσταλέντων κατασκόπων. Init. καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς. c. 2. v. 1.

δ΄. περὶ τῆς ἐκλείψεως τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου. Init. καὶ ἔσται ὡς καταπαύσωσιν. c. 3. v. 13.

ε΄. περὶ τῆς ... πρὸς Ἰησοῦν, καὶ τῶν ιβ΄. λίθων λήψεως (sic) τοῦ Ἰορδάνου. Init. καὶ ἐπεὶ συνετέλεσε. c. 4. v. 1.

ϛ΄. περὶ ὧν ἔστησεν Ἰησοῦς ἄλλων ιβ΄. λίθων. Init. ἔστησεν δὲ Ἰησοῦς καὶ ἄλλους. c. 4. v. 9.

ζ΄. Titulus deficit. Init. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ηὔξησε. c. 4. v. 14.

η΄. περὶ τῆς .... διαβάσεως τοῦ Ἰορδάνου. Init. καὶ ἐγένετο ὡς ἐξέβησαν οἱ ἱερεῖς. c. 4. v. 18.

θ΄. περὶ τῶν καταπλαγέντων βασιλέων. Init. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς. c. 5. v. 1.

ι΄. περὶ τῆς μαχαίρας τῆς περιτομῆς. Init. ὑπὸ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν εἶπε. c. 5. v. 2.

ια΄. περὶ τοῦ πρώτου ἀχθέντος πάσχα. Init. καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα. c. 5. v. 10.

ιβ΄. Sine titulo. Init. καὶ ἐγένετο ὡς ἦν Ἰησοῦς. c. 5. v. 13.

ιγ΄. περὶ τῶν σαλπισάντων ἑπτὰ ἱερέων. Init. καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ πρὸς τοὺς ἱερεῖς. c. 6. v. 7.

ιδ΄. περὶ τῆς καταστροφῆς τῆς Ἱεριχοῦς, καὶ τῆς περιποιήσεως Ῥαάβ. Init. καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξιν. c. 6. v. 20

ιε΄. περὶ τῆς κλοπῆς τοῦ Ἀχάρ. Init. καὶ ἐπλημμέλησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. c. 7. v. 1.

ιϛ΄. περὶ τῶν παραζηλωθέντων διὰ τὸν (sic) Ἀχάρ. Init. καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου ἀνδρῶν Γαΐ. c. 7. v. 4.

ιζ΄. περὶ τῆς ἀναιρέσεως τοῦ Ἀχάρ. Init. non notatur.

ιη΄. περὶ ἁλώσεως τῆς Γαὶ καὶ ἐμπυρισμοῦ, δικαιωθέντων τῶν Ἰσραηλιτῶν διὰ τῆς ἐξάρσεως τοῦ κλέπτου. Init. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν· μὴ φοβηθῆς (sic). c. 8. v. 1.

ιθ΄. περὶ οὗ ᾠκοδόμησεν Ἰησοῦς θυσιαστηρίου. Init. τότε ᾠκοδόμησεν Ἰησοῦς θυσιαστήριον. c. 9. v. 30.

κ΄. περὶ τῆς γραφῆς τοῦ δευτερονομίου. Init. καὶ ἔγραψεν Ἰησοῦς ἐπὶ τῶν λίθων. c. 9. v. 32.

κα΄. περὶ τῆς πανουργίας τῶν Γαβαωνιτῶν. Init. καὶ οἱ κατοικοῦντες Γαβαών. c. 9. v. 3. (sic)

κβ΄. περὶ Ἀδωνιβεζὲκ βασιλέως Ἱερουσαλήμ. Init. ὡς δὲ ἤκουσεν Ἀδωνιβεζέκ. cap. 10. vers. 1. Folium desinit in hæc verba, εἰς τὴν παρεμβολήν, quæ sunt versu 6. hujus Capitis. Postea deest in Manuscripto Quinternio integer, num. 17. id est, decem folia. Quinternio autem sequens numero 18. incipit ab his verbis, καὶ εἶπεν ὅτι μαρτύριον, versu 34. & ultimo Capitis 22. Postea nulla Capita notantur usque in finem.

Præter primam cum titulis divisionem, altera de more habetur hoc pacto.

α΄. καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτήν. cap. 1. vers. 1.

β΄. καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς γραμμα- c. 1. v. 10.

γ΄. καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ ἐκ Σατ- c. 2. v. 1.

δ΄. καὶ ἐπεὶ συνετέλεσεν. c. 4. v. 1.

ε΄. καὶ ἔσπευσεν ὁ λαὸς καὶ διέβη. c. 4. v. 10.

ϛ΄. καὶ εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοῦ λέγων· ἔντειλαι. c. 4. v. 15.

ζ΄. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν. c. 5. v. 1.

η΄. Non notatur.

θ΄. καὶ περιῆλθον τὴν πόλιν ἑπτάκις. c. 6. v. 15.

ι΄. καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἄνδρας εἰς Γαΐ. c. 7. v. 2.

ια΄. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν· ἀνάστηθι. c. 7. v. 10.

ιβ΄. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν· μὴ φοβηθῇς. c. 8. v. 1.

ιγ΄. Non notatur.

ιδʹ. ὡς δὲ ἤκουσαν πάντες οἱ βασιλεῖς. cap. 9. verſ. 1. Poſt hæc nihil notatur: nam ut diximus deſunt folia decem, & in poſtremis quæ ſuperſunt, ad Joſue pertinentibus foliis nulla Capitum nota legitur.

In multis diſſonat textus Joſue in hoc Codice ab Editione Romana. In ſpecimen autem primi Cap. hîc varias lectiones apponam. v. 1. Μωυσῆ δούλου κυρίου... υἱῷ Ναυὴ τῷ λιτουργῷ Μωυσῆ. 6. σὺ γὰρ ἀποδιαστελεῖς... τοῖς πατράσιν σου δοῦναι. 8. μελετήσεις ἐν αὐτῷ ... ἵνα συνῇς ποιεῖν πάντα. 11. τρεῖς ἡμέραι ὑμεῖς διαβήσεσθε τὸν Ἰορδ- 13. μνήσθητε τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐνετείλατο. 15. καὶ κληρονομήσουσιν καὶ οὗτοι ... ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου. 16. ὅσα ἂν ἐντείλῃ.... οὗ ἂν ἀποστείλῃς. 18. καὶ ὃς ἂν μὴ ἀκούσῃ..... καθότι ἂν. Hæc porro lectiones ut plurimum conſentiunt cum Codice Alexandrino.

In Libro Judicum nulla in Capita diviſio occurrit. Sed quoties Iſraelitæ ob prævaricationem in ſervitutem rediguntur, in margine notatur δουλεία αʹ. δουλεία βʹ. & ſic ad ſingulas: ſimiliterque ad ſingulos Judices qui conſtituuntur, annotatur κριτὴς αʹ. κριτὴς βʹ. Notæ marginales in hoc libro longe pauciores habentur. Lectiones aliquot Veterum Interpretum, quæ hinc & inde comparent, in Hexaplis edidimus.

Ex primo Capite Lectiones varias ad Editionem Romanam annotatas adferimus in exemplum. v. 1. Ἰσραὴλ ἐν κυρίῳ λέγοντες... πρὸς τὸν Χανανᾶον .... πολεμῆσαι ἐν αὐτῷ. 2. Ἰούδας πρὸς Συμεών. 3. κλήρῳ μου καὶ πολεμήσωμεν ἐν τῷ Χαναναίῳ, καὶ πορεύσομαι καί γε ἐγώ. 4. καὶ ἔδωκεν κύριος ..... ἐν χειρὶ αὐτοῦ..... καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐν Βεζὲκ δέκα. 5. καὶ εὗρον... καὶ ἐπολέμησαν ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπάταξαν τὸν χαν- 6. καὶ κατελάβοσαν αὐτόν. 7. ἑβδομήκοντα δύο βασιλεῖς. 8. καὶ ἐπολέμησαν υἱοὶ Ἰούδα. 10. κατοικοῦντα Χεβρὼν ἐξεναντίας, τὸ δὲ ὄνομα Χεβρὼν ἦν Καριὰθ Ἀρβὸκ Σέφερ. (ſic) καὶ ἐπάταξεν τὸν Σεσὶ καὶ τὸν Ἀχιμάν. Hæc ſatis ſunto, ut quiſque videat Textum hujuſce Libri cum Alexandrino Codice fere concordare; ita tamen ut hic accuratius Alexandrino deſcriptus videatur.

Liber Ruth ſic incipit. καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ κρίνειν τοὺς κριτὰς...... Βηθλεὲμ τῆς Ἰούδα... Νοομμείν... Χελλαιών... ἀνὴρ Νοομμείν... Μααλλὼν καὶ Χελλαιών ... ὅτι ἤκουσαν ἐν ἀγρῷ Μωὰβ ... αὐτοῦ τοῦ δοῦναι αὐτοῖς ἄρτους. Hoc in Libro ſæpe textus differt a Romano pariter & Alexandrino.

In Libro primo Regum, qui apud Hebræos eſt primus Samuelis, obſervantur duæ in Capita diſtributiones; prima cum titulis & argumentis, altera iis deſtituta. Utramque adferimus.

αʹ. Sine titulo. Init. ἄνθρωπος ἦν ἐξ Ἀμαθαὶμ Σιφά. cap. 1. verſ. 1.

βʹ. Sine titulo. Init. καὶ εἰσῆλθεν Ελκανὰ εἰς τὸν οἶκον. c. 1. v. 19.

γʹ. Sine titulo. Init. καὶ εἶπεν· ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κ- c. 2. v. 1.

δʹ. περὶ Ὀφνὶ καὶ Φινεὲς υἱῶν Ἠλὶ τοῦ ἱερέως. Init. καὶ τὸ παιδάριον ἦν λειτουργῶν πρὸ προσώπου κυρίου πρὸ προσώπου Ἠλὶ τοῦ ἱερέως. c. 2. v. 11.

εʹ. περὶ τοῦ προφήτου τοῦ προαναγγείλαντος τῷ Ἠλὶ τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβῆναι διὰ τὴν κακίαν τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Init. καὶ ἦλθεν ἄνθρωπος θεοῦ. c. 2. v. 27.

ϛʹ.... ἐλάλησεν κύριος πρὸς Σαμουήλ. Init. καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν. cap. 3. verſ. 1.

ζʹ. ὅτι προφήτης Σαμουήλ. Init. καὶ προσέθετο κύριος δηλωθῆναι. c. 3. v. 21.

ηʹ. πόλεμος τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἧττα τοῦ Ἰσραήλ, καὶ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ θάνατος, καὶ αἰχμαλωσία τῆς κιβωτοῦ κυρίου. Init. καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. cap. 4. verſ. 1. Poſtea deſunt folia quatuor, a verſu nempe 19. Capitis quarti ad verſum 19. Capitis decimi Ed. Rom.

ιηʹ. περὶ τοῦ χειροτονηθῆναι Σαοὺλ εἰς βασιλέα. Init. καὶ νῦν κατάστητε ἐνώπιον κυρίου. c. 10. v. 19.

ιθʹ. περὶ Ναὰς τοῦ Ἀμμανίτου. Init. καὶ ἐγενήθη ὡς μετὰ μῆνα. c. 11. v. 1.

κʹ. νίκη Σαοὺλ κατὰ Ἀμμανιτῶν. Init. ἐγενήθη μετὰ τὴν αὔριον. c. 11. v. 11.

καʹ. δευτέρα χρῆσις (l. χρίσις) τοῦ Σαοὺλ εἰς βασιλέα. Init. καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς εἰς Γάλγαλα. c. 11. v. 15.

κβʹ. δημηγορία Σαμουὴλ κατὰ τῆς ἀχαριστίας Ἰσραήλ. Init. καὶ εἶπεν Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν· μάρτυς. c. 12. v. 5.

κγʹ. ἀνδραγαθήματα Ἰωναθὰν υἱοῦ Σαοὺλ κατὰ τῶν ἀλλοφύλων παράδοξα μετὰ τὸ πατάξαι Νασείβ.

Init. καὶ ἦσαν μετὰ Σαοὺλ δισχίλιοι ἐν Μαχμάς. cap. 13. verſ. 1.

κε΄. Titulus vetuſtate eraſus eſt. Init. καὶ Σαοὺλ ἠγνόησεν ἄγνοιαν μεγάλην. c. 14. v. 24.

A verſu 26. c. 14. deſunt quatuordecim folia, uſque ad verſ. 33. cap 25. Ed. Rom.

μϛ΄. Titulus eraſus eſt. Init. καὶ ἐγένετο ὡσεὶ δέκα ἡμέραι. c. 25. v. 38.

μζ΄. Ἀβιγαία καὶ Ἀχιναάμ, γυναῖκες Δαυίδ. Init. καὶ ἀνέστη Ἀβιγαία καὶ ἐπέβη. c. 25. v. 42.

μη΄. περὶ Δαυὶδ πῶς ὁμοίως καὶ νῦν φεισάμενος Σαοὺλ οὐκ ἐφόνευσεν. Init. καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. c. 26. v. 3.

μθ΄. ἄφιξις Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς βασιλέα Γέθ. Init. καὶ εἶπεν Δαυὶδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. c. 27. v. 1.

ν΄. πόλεμος ἀλλοφύλων μετὰ Σαοὺλ .... πρὸς τὴν ἐγγαστρίμυθον. Init. καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμ- c. 28. v. 1.

να΄. πῶς ὁ Δαυὶδ οὐ συνεχωρήθη παρὰ τῶν ἀλλοφύλων συμπολεμῆσαι μετ᾽ αὐτῶν τὸν Ἰσραήλ. Init. καὶ συναθροίζουσιν ἀλλόφυλοι. c. 29 v. 1.

νβ΄. Sine titulo. Init. καὶ ἐγενήθη ἐξελθόντος (ſic) Δαυίδ. c. 30. v. 1.

νγ΄. ἧττα τοῦ Ἰσραήλ, καὶ θάνατος Σαοὺλ, καὶ τριῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὧν εἷς ἦν Ἰωνάθαν. Init. καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολέμουν. c. 31. v. 1.

Altera item in Capita diviſio hoc in Libro obſervatur. Sed quæ initio vel neglecta fuit, vel eraſa vetuſtate; ita ut a nono tantum numeri obſervari diſtincte poſſint. Hoc autem modo notatur.

θ΄. καὶ ἦλθεν ἄνθρωπος θεοῦ πρὸς Ἠλί. c. 2. v. 27.
ι΄. dub. καὶ τὸ παιδάριον Σαμουήλ. c. 3. v. 15.
ια΄. καὶ κοιμᾶται Σαμουὴλ ἕως πρωΐ. c. 3. v. 15.
ιβ΄. καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. c. 4. v. 1.
ιγ΄. καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς κραυγῆς. c. 4. v. 6.
ιδ΄. καὶ ἔδραμεν ἀνὴρ Ἰεμιναῖος. c. 4. v. 12.
ιε΄. καὶ νύμφη αὐτοῦ γυνὴ Φινεές. c. 4. v. 19.

Poſt hæc vero deſunt quatuor folia, ut diximus.

λα΄. καὶ ἐξαπέστειλε Σαμουὴλ πάντα. c. 10. v. 25.
λβ΄. Non notatur.
λγ΄. καὶ ηὐφράνθη Σαμουήλ. c. 11. v. 15.
λδ΄. Non notatur.
λε΄. Non notatur.
λϛ΄. καὶ ἀνέστη Σαμουήλ, καὶ ἀπῆλθεν. c. 13. v. 15.
λζ΄. Non notatur.
λη΄. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ αἴρων τὰ σκεύη. c. 14. v. 7.
λθ΄. καὶ εἶδον οἱ σκοποί. c. 14. v. 16.
μ΄. καὶ Σαοὺλ ἠγνόησεν ἄγνοιαν μεγάλην. c. 14. v. 24.

Poſtea deſunt quatuordecim folia.

ξζ΄. καὶ ἔρχονται οἱ Ζιφαῖοι (ſic) cap. 26. verſ. 1.
ξη΄. καὶ διέβη Δαυὶδ εἰς τὸ (ſic) πέραν. c. 26. v. 13.
ξθ΄. καὶ εἶπεν Δαυὶδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. c. 27. v. 1.
ο΄. καὶ συναθροίζουσιν οἱ ἀλλόφυλοι. c. 29. v. 1.
οα΄. Non notatur.
οβ΄. καὶ παραγίνεται Δαυὶδ πρὸς τοὺς διακοσίους. c. 30. v. 21.
ογ΄. καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολέμουν. c. 31. v. 1.

Variarum Lectionum ſpecimen pro more dabimus.

CAP. I. v. 1. ἄνθρωπός τις ἦν ...... Ἰερεμεὴλ υἱὸς Ἠλὶ υἱοῦ Θοχὲλ ἐν Νασὶβ Ἐφραΐμ. 3. θύειν τῷ κυρίῳ ... ἐν Σηλώ .... Ὀφνεί. 4. υἱοῖς αὐτῆς καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς μερίδας. 5. Ἐλκανὰ ὑπὲρ τὴν Φενάνναν. καὶ κύριος. 6. αὐτῇ κύριος παιδάριον. 8. καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγὼ κύριε. 9. ἐν Σηλώ...

καὶ

καὶ Ηλὶ ὁ ἱερεὺς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ δίφρου (sic) ἐπὶ τῶν φλιῶν (sic) πυλῶν ναοῦ κυρίου... σπέρμα ἀνδρός. οὐ μὴ πίεται. 13. ἐν τῇ καρδίᾳ.. ἠκούετο, καὶ εἰσήκουσεν αὐτῆς κύριος, καὶ ἐλογίσατο. 15. γυνὴ ἐν σκληρᾷ ἡμέρᾳ. 16. ἀδολεσχίας ἐκτέτακα. 18. καὶ εἶπεν Αννα· εὗρεν ... εἰς ὁδὸν αὐτῆς. 19. καὶ ἔγνω Ελκανὰ τὴν Ανναν. 20. κυρίου σαβαώθ. 22. ἐκεῖ ἕως αἰῶνος. 23. ἕως τοῦ ἀπογαλακτίσαι αὐτόν. καὶ ἀνέβη. 26. καταστᾶσα ἐνώπιόν σου προσεύξασθαι. Hic sat dissimiles lectiones habentur iis, quæ ex Codice Alexandrino excerptæ sunt.

In Libro secundo Regum solo summa Capitum & argumenta omnia præmittuntur initio, numero 51. hoc modo.

α΄. ἀγγελία τοῦ θανάτου Σαοὺλ πρὸς Δαυίδ. Init. καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθ- cap. 1. vers. 1.

β΄. θρῆνος ἐπὶ Σαοὺλ καὶ Ιωναθὰν, καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν τεθνηκότων. Init. στήλωσον Ισραήλ. cap. 1. vers. 9.

γ΄. ἄφιξις Δαυὶδ πρὸς τὴν Ιουδαίαν ἐν πόλει Χεβρὼν, ὅπου καὶ ἐχρίσθη ὑπὸ Ιούδα μόνου. Init. καὶ ἐγένετο μετά. c. 2. v. 1.

δ΄. περὶ Ιεβοσθὲ υἱοῦ Σαοὺλ βασιλεύσαντος ἐπὶ τὰς ια΄. φυλὰς τοῦ Ισραὴλ, ὃς οὐδὲ ἐχρίσθη. Init. καὶ Αβεννὴρ υἱὸς Νήρ. c. 2. v. 8.

ε΄. περὶ τῆς συμβολῆς Αβεννὴρ καὶ Ιωὰβ, καὶ τοῦ θανάτου Αζαὴλ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Init. καὶ ἐξῆλθεν Αβεννήρ. c. 2. v. 12.

ς΄. ὀνόματα τῶν υἱῶν Δαυίδ. Init. καὶ ἐτέχθησαν. c. 3. v. 2.

ζ΄. περὶ τῆς φιλονικείας (sic) Ιεβοσθὲ πρὸς Αβεννήρ. Init. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν πόλεμον. cap. 3. vers. 6.

η΄. περὶ τῆς φιλίας Αβεννὴρ πρὸς Δαυὶδ, καὶ ὅτι ἀνέλαβεν Δαυὶδ πάλιν τὴν Μελχὸλ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ θυγατέρα Σαοὺλ. Init. καὶ ἀπέστειλεν Αβεννήρ. c. 3. v. 12.

θ΄. θάνατος Αβεννὴρ ὑπὸ Ιωὰβ, ἐφ᾽ ᾧ Δαυὶδ ἐπένθησεν, καὶ οἱ περὶ αὐτοῦ. Init. καὶ ἀνέστρεψεν Ιωάβ. c. 3. v. 26.

ι΄. περὶ τοῦ θανάτου Ιεβοσθὲ υἱοῦ Σαοὺλ, ὃν ἀποκτείναντες Βαανὰ καὶ Ρηχὰβ ὡς κατὰ χάριν Δαυὶδ ἀντιμηρεύθησαν ὑπὸ τοῦ Δαυίδ. Init. καὶ ἐπορεύθησαν. c. 4. v. 5.

ια΄. περὶ τοῦ χρισθῆναι Δαυὶδ εἰς βασιλέα ἀπὸ παντὸς Ισραήλ. Init. καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασ- c. 5. v. 3.

ιβ΄. περὶ τῶν χωλῶν καὶ τυφλῶν τῶν αἰτησάντων Δαυίδ. Init. καὶ ἀπῆλθε Δαυίδ. c. 5. v. 6.

ιγ΄. φιλία Χειρὰμ βασιλέως Τύρου πρὸς Δαυίδ. Init. καὶ ἀπέστειλε Χειράμ. c. 5. v. 11.

ιδ΄. νίκη Δαυὶδ κατὰ ἀλλοφύλων. Init. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Δαυίδ. c. 5. v. 19.

ιε΄. περὶ τῆς ἐπαναλύσεως τῆς κιβωτοῦ, καὶ τοῦ θανάτου Οζά. Init. καὶ συνήγαγεν ἔτι Δαυίδ. cap. 6. vers. 1.

ις΄. εἴσοδος τῆς κιβωτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ, ὅτε παίζοντα αὐτὸν περὶ τῆς κιβωτοῦ ἐμέμψατο Μελχόλ. Init. καὶ ἐγένετο τῆς κιβωτοῦ παραγ- c. 6. v. 16.

ιζ΄. ἀπαγόρευσις τῷ Δαυὶδ τοῦ ποιῆσαι οἶκον τῷ κυρίῳ διὰ Νάθαν. Init. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτί. c. 7. v. 4.

ιη΄. εὐχὴ Δαυίδ. Init. καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεύς. c. 7. v. 18.

ιθ΄. νίκαι Δαυὶδ διάφοροι. Init. καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα. c. 8. v. 1.

κ΄. ὀνόματα τῶν ἡγουμένων Δαυὶδ οἳ ἦσαν τοῦ Ισραήλ. Init. καὶ ἐποίησεν Δαυὶδ ὄνομα. cap. 8. v. 13.

κα΄. περὶ Μεμφιβοσθὲ υἱοῦ Ιωναθὰν ὃν ἐφιλοφρονήσεν Δαυίδ. Init. καὶ εἶπεν Δαυίδ· εἰ ἔτι ἐστίν. c. 9. v. 1.

κβ΄. περὶ Αννὼν βασιλέως Αμμὼν ὃς ἠτίμασεν τοὺς πρέσβεις Δαυὶδ, καὶ ἐτροπώθη ὑπ᾽ αὐτοῦ διὰ Ιωὰβ καὶ Αβεσσά. Init. καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα. c. 10. v. 1.

κγ΄. νίκη Δαυὶδ κατὰ Σύρων. Init. καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυίδ. c. 10. v. 17.

κδ΄. περὶ Βηρσαβεὲ τῆς γυναικὸς Οὐρίου, καὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Init. καὶ ἐγένετο πρὸς ἑσπέραν. cap. 11. vers. 2.

κε΄. συμβίωσις Δαυὶδ μετὰ Βηρσαβεὲ, καὶ ἔλεγχος Δαυὶδ διὰ Νάθαν, καὶ θάνατος τοῦ παιδίου αὐτῆς. Init. καὶ διῆλθεν τὸ πένθος. c. 11. v. 27.

κς΄. γέννησις Σαλαμὼν υἱοῦ Δαυὶδ ἐκ τῆς Βηρσαβεέ. Init. καὶ παρεκάλεσεν Δαυὶδ τὴν Βηρσ- cap. 12. vers. 24.

κζ'. νίκη Δαυίδ. Init. καὶ συνήγαγε Δαυὶδ πάντα. cap. 12. verf. 29.

κη'. πῶς ἠράσατο Ἀμνὼν Θημὰρ τῇ ἀδελφῇ Ἀβεσσαλὼμ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Ἀβεσσαλώμ Init. καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ Ἀβεσσαλώμ. c. 13. v. 1.

κθ'. περὶ τῆς Θεκωίτιδος γυναικὸς τῆς λαλησάσης Δαυὶδ (fic) περὶ Ἀβεσσαλώμ. Init. καὶ ἔγνω Ἰωάβ. c. 14. v. 1.

λ'. ἐπιστροφὴ Ἀβεσσαλὼμ εἰς Ἱερουσαλήμ. Init. καὶ ἀνέστη Ἰωάβ. c. 14. v. 23.

λα'. πῶς ἐλίπησεν τὸν Ἰωὰβ ὁ Ἀβεσσαλώμ, καὶ πῶς ἐφιλιώθη τῷ Δαυίδ. Init. καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλώμ. c. 14. v. 29.

λβ'. περὶ τῆς ἀνταρσίας Ἀβεσσαλὼμ τῆς κατὰ Δαυίδ, καὶ τῆς φυγῆς Δαυίδ. Init. καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα. c. 15. v. 1.

λγ'. περὶ Χουσὶ φίλου ἀπατήσαντος Ἀβεσσαλώμ, ἵνα μὴ πεισθῇ τῷ Ἀχιτόφελ. Init. καὶ ἰδοὺ Δαυὶδ ἐρχόμενος. c. 15. v. 32.

λδ'. περὶ τοῦ προσαίτου (fic) Σιβά. Init. καὶ εἰσῆλθεν Χουσί. c. 15. v. 37.

λε'. περὶ Σεμεεὶ λιθάζοντος τὸν Δαυίδ, καὶ ὑβρίζοντος. Init. καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἕως. c. 16. v 5.

λϛ'. εἴσοδος Ἀβεσσαλὼμ εἰς Ἱερουσαλήμ, ὅτε καὶ ἐμίγη ταῖς παλλακαῖς Δαυίδ. Init. καὶ Ἀβεσσαλὼμ καὶ πᾶς. c. 16. v. 15.

λζ'. ἔπαινος Ἀχιτόφελ. Init. καὶ ἡ βουλὴ Ἀχιτόφελ. c. 16. v. 23.

λη'. ἀθέτησις τῆς συμβουλῆς Ἀχιτόφελ, ὃς καὶ ἀποτυχὼν ἀπήγξατο. Init. καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ· καλέσατε. c. 17. v. 5.

λθ'. συμβολὴ Ἀβεσσαλὼμ καὶ τῶν δυνατῶν τοῦ Δαυίδ, καὶ θάνατος Ἀβεσσαλὼμ ὑπὸ Ἰωάβ. Init. καὶ ἐξῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸν δρυμόν. c. 18. v. 6.

μ'. ἀγγελία τοῦ θανάτου Ἀβεσσαλώμ, καὶ θρῆνος Δαυὶδ ἐπ' αὐτῷ. Init. καὶ Ἀχιμάας. cap. 18. verf. 19.

μα'. φιλία Δαυὶδ μετὰ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπάνοδος εἰς Ἱερουσαλήμ. Init. καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἀπέστειλεν. c. 19. v. 11.

μβ'. ἀποστασία τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ Δαυὶδ διὰ Σαβεέ. Init. καὶ ἐσκληρύνθη ὁ λόγος. c. 19. v. 43.

μγ'. θάνατος Ἀμεσσαὶ ὑπὸ Ἰωάβ. Initium non notatur.

μδ'. θάνατος Σαβεέ. Init. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ι- c. 20. v. 21.

με'. περὶ λιμοῦ καὶ τοῦ φόνου τῶν υἱῶν Ρεσφὰ παλλακῆς Σαούλ, ὑπὸ Γαβαωνιτῶν. Init. καὶ ἐγένετο λιμός. c. 21. v. 1.

μϛ'. πόλεμος πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους, ὅτε διὰ ἀσθενείας γήρως ἐκινδύνευσεν ὁ Δαυὶδ μικροῦ δεῖν. Init. καὶ ἐγενήθη ἔτι πόλεμος. c. 21. v. 15.

μζ'. νίκη κατὰ ἀλλοφύλων. Init. καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα ἔτι πόλεμος. c. 21. v. 18.

μη'. (fic) ᾠδὴ Δαυίδ. Init. κύριος πέτρα μου. (fic) c. 22. v. 2.

μθ'. ὀνόματα τῶν ἀρχόντων Δαυίδ. Init. ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν. c. 23. v. 8.

ν'. ἀρίθμησις τοῦ Ἰσραήλ, καὶ θάνατος ἐκ τοῦ λαοῦ. Init. καὶ προσέθετο ὀργὴ κυρίου. c. 24. v. 1.

να'. οἰκοδομὴ θυσιαστηρίου διὰ Δαυίδ, καὶ ἀποχὴ τοῦ θανάτου. Init. καὶ εἶπεν Δαυίδ, κλίβαξ. cap. 24. verf. 21.

Altera quoque obfervatur Capitum divifio, quæ fic habet.

α'. καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν. cap. 1. verf. 1.
β'. στήλωσον Ἰσραήλ. c. 1. v. 19.
γ'. καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπηρ- c. 2. v. 1.
δ'. καὶ Ἀβεννὴρ ἦν κρατῶν τοῦ οἴκου. c. 3. v. 6.
ε'. καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους. c. 3. v. 17.
ϛ'. Non notatur.
ζ'. καὶ ἤκουσεν Ἰεβοσθὲ υἱὸς Σαούλ. c. 4. v. 1.
η'. καὶ παραγίνονται πᾶσαι αἱ φυλαί. c. 5. v. 1.
θ'. καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες. c. 5. v. 6.
ι'. καὶ ἤκουσαν ἀλλόφυλοι ὅτι κέχρισται. c. 5. v. 17.
ια'. καὶ συνήγαγεν ἔτι Δαυὶδ πάντα. c. 6. v. 1.

ιβ'. καὶ ἐπορεύθη Δαυίδ, καὶ ἀνήγαγεν. cap. 6. verſ. 12.
ιγ'. καὶ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεύς. c. 7. v. 1.
ιδ'. καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυίδ. c. 7. v. 18.
ιε'. καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξε. c. 8. v. 1.
ιϛ'. καὶ ἐβασίλευσεν Δαυὶδ ἐπὶ Ἰσραὴλ πάντα. c. 8. v. 15.
ιζ'. Non notatur.
ιη'. καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανεν. c. 10. v. 1.
ιθ'. καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. c. 11. v. 1.
κ'. Non notatur.
κα'. καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τὸν ἄγγελον· τάδε ἐρεῖς. c. 11. v. 25.
κβ'. καὶ ἀπέστειλεν κύριος τὸν Νάθαν. c. 12. v. 1.
κγ'. καὶ ἀπῆλθεν Νάθαν εἰς τὸν οἶκον. c. 12. v. 15.
κδ'. καὶ ἐπολέμησεν Ἰωὰβ ἐν Ῥαββάθ. c. 12. v. 26.
κε'. καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα, καὶ τῷ Ἀβεσ- c. 13. v. 1.
κϛ'. καὶ ἐγένετο εἰς διετηρίδα. c. 12. v. 23.
κζ'. καὶ ἔγνω Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουΐα. c. 13. v. 1.
κη'. Non notatur.
κθ'. καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐποίησεν. c. 15. v. 1.
λ'. καὶ ἐγένετο ἀπὸ τέλους τεσσεράκοντα. (ſic) c. 15. v. 7.
λα'. Non notatur.
λβ'. καὶ παρεγένετο ὁ ἀπαγγέλλων πρὸς τὸν Δαυίδ. c. 15. v. 13.
λγ'. καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος. c. 15. v. 16.
λδ'. καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ, λέγοντες. c. 15. v. 31.
λε'. καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἕως Βα- c. 16. v. 5.
λϛ'. καὶ Ἀβεσσαλὼμ καὶ πᾶς ἀνήρ. c. 16. v. 15.
λζ'. καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Ἀχιτόφελ. c. 16. v. 20.
λη'. καὶ εἶπεν Χουσὶ ὁ τοῦ Ἀραχί. c. 17. v. 15.
λθ'. Non notatur.
μ'. Non notatur.
μα'. καὶ Δαυὶδ παρεγένετο εἰς Μαναείμ. c. 17. v. 24.
μβ'. καὶ ἐπεσκέψατο Δαυὶδ πάντα τὸν λαόν. c. 18. v. 1.
μγ'. καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς διακρινόμενος. c. 19. v. 9.
μδ'. Non notatur.
με'. καὶ ἐτάχυνεν Σεμεΐ. c. 19. v. 16.
μϛ'. καὶ ἰδοὺ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς Ἰωναθάν. c. 19. v. 24.
μζ'. καὶ Βερζελλὶ ὁ Γαλ- c. 19. v. 32.
μη'. καὶ ἰδοὺ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραήλ. c. 19. v. 41.
μθ'. καὶ εἰσῆλθεν Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον. c. 20. v. 3.
ν'. καὶ ἐβόησεν γυνὴ σοφή. c. 20. v. 16.
να'. καὶ ἐγένετο λιμός. c. 21. v. 1.
νβ'. καὶ ἐγενήθη ἔτι πόλεμος τοῖς ἀλλοφ- c. 21. v. 15.
νγ'. καὶ οὗτοι οἱ λόγοι Δαυὶδ οἱ ἔσχατοι. c. 23. v. 1.
νδ'. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυν- c. 23. v. 23.
νε'. καὶ προσέθετο ὀργὴ κυρίου. c. 24. v. 1.

In tertio Regnorum ſive Regum Libro, duæ perinde atque in aliis diviſiones aderant; altera cum argumentis, altera iis vacua. Sed prioris argumenta in ſuprema paginæ parte poſita, eraſa fuere pene omnia, ita ut paucula ſuperſint. Sic autem habet.

α'. Titulus eraſus. Init. καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυίδ. cap. 1. verſ. 1.
β'. Titulus eraſus. Init. καὶ Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγείθ. c. 1. v. 5.
γ'. προσβολὴ Σαλομῶντος εἰς βασιλέα κατὰ γνώμην Δαυίδ. Init. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυίδ· καλέσατε. c. 1. v. 32.

δ'. Titulus erasus. Init. καὶ ἐκοιμήθη Δαυίδ. cap. 2. vers. 10.

ε'. Titulus erasus. Init. καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασ- c. 2. v. 25.

ς'. θάνατος Ἰωάβ.... Init. καὶ ἀνέβη Βαναίας. c. 2. v. 34.

ζ.... τοῦ οἴκου Σαλωμὼν.... τειχισμός. Init. Καὶ ἦν τῷ Σαλωμὼν ἑβδομήκοντα. cap. 3. ubi textus præposterus.

η'. θάνατος Σεμεεί. Init. καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν (sic). c. 3. v. 46. Hic notatur in margine, ἐντεῦθεν διαφόρως ἔχει τὰ ἀνατολικὰ βιβλία, id est, *ab hinc diverse habent Orientales Libri.* Unde fortassis quispiam colligat hunc Codicem in Occidente scriptum fuisse. At ex hujusmodi verbis id minime sequitur: nam in ipsa etiam Constantinopoli, ἀνατολή, *Oriens*, dicebatur quidquid ultra Bosphorum erat versus Persidem aliasque Orientales plagas.

Deinde omnes Capitum tituli arte erasi fuere, quia scilicet male positi fuerant, ut videtur in ultimo supra posito; ubi titulus mortem Semei ferebat, & tamen numero octavo, quem respicit titulus, nihil de morte Semei agitur, ut videre est in Editione τῶν O. cap. 3. v. 46. ubi incipit numerus octavus in Codice.

Cæteri deinde numeri confusi sunt. Quare iis adferendis supersedemus. Cæteroquin hic Liber maximâ sui parte mutilus est: nam desinit in cap. 8. v. 40. reliqua folia avulsa fuere, ut & totus quartus Liber.

Codex constat quinternionibus: quilibet quinternio decem folia habet: initio cujusque quinternionis numeri apponuntur, ultimus quinternio numeratur κς', 26. sed non pauca interciderant, ut diximus.

Dignissimus sane Codex, cujus varias lectiones excipiat, si quis novæ τῶν O. Editioni operam dederit. Nullum quippe illo præstantiorem hactenus novimus.

Codex II. olim LIII. membranaceus, elegantissime scriptus charactere noni vel ineuntis, cum tardissime decimi sæculi esse comprobatur Palæographiæ lib. 4. cap. 2. Complectitur Octateuchum, id est, Genesim, fol. 1. Exodum, fol. 78. Leviticum, fol. 134. Numeros fol. 174. Deuteronomium, fol. 232. Josue fol. 281. Judices, fol. 315. & Ruth, fol. 350.

Aliquot folia quæ exciderant, recentiori sed tamen antiqua manu XI. circiter sæculi, descripta, & suum in locum restituta sunt: duo videlicet priora ab initio Genesis usque ad hæc verba cap. 2. v. 3. καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγι- fol. 65. cum novem sequentibus ab his verbis, ἐπὶ τὴν χεῖρα Ἰωσὴφ &c. Gen. 41. 42. usque ad illa, ἐπεκράτησε γὰρ αὐτῶν ὁ λιμὸς, 47. 20. fol. 210. quod incipit ab his verbis Num. 21. 34. παραδέδωκα αὐτὸν &c. desinitque in hæc 22. 19. ὑπομείνατε αὐτοῦ τὴν νύκτα ταύτην. fol. 344. ab his verbis: εἰς ὄρος Ἐφραῒμ καὶ ἕως οἴκου Μιχα. Jud. 18. 13. ad finem usque ejusdem Capitis. Denique fol. 354. idemque ultimum, cujus initium: Θαμὰρ τῷ Ἰούδα &c. Ruth. 4. 12. finis vero idem qui & Libri. Tria postrema folia scripta sunt manu Joannis Monachi, qui & nomen suum describit Ἰωάννοιο μοναχοῦ.

Præterea duo folia desiderantur; unum videlicet post fol. 168. cujus ultima verba sunt, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. Levit. 23. 41. sequens vero fol. 169. ita incipit, καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ. Tum sequitur Cap. 25. ut est in Edit. Rom. Illa ergo καθότι &c. sunt postrema verba Capitis 24. pro quibus Vulgati Libri habent, καθάπερ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. Deestque in Codice pars Capitis 23. ac Caput 24. integrum.

Alterum item deest, post fol. 170. hoc enim desinente in hæc verba: οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ, Lev. 25. 43. sequens init ab his: μαχαίρᾳ. καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, Lev. 26. 8. exciso scilicet uno folio intermedio.

Raræ ad marginem Codicis notæ occurrunt, variis temporibus scriptæ. Paucæ antiquæ; nullæ primæ manus, quarum aliæ Historiæ Sacræ Chronologiam, aliæ Scripturæ sensum mysticum exponunt. Harum una fol. 129. Basilii Magni nomen præfert.

Editionem Romanam fere exprimit hic Codex in iis quæ vel ab Hebraïco textu hodierno,

hodierno, vel ab aliis τῶν O. Editionibus insigniter discrepant; id est, quæ in illa ex Hebræo omissa, aut præter Hebraïcam fidem addita, aut extra suum locum sunt posita, eadem in Codice aut desunt, aut redundant, aut præpostero fere semper ordine ponuntur.

Exempli causa: Exod. cap. 23. v. 22. in utroque Codice, Vaticano scilicet & Coislliniano, insigne additamentum inseritur post hæc verba, ὅτι αἱ ἐντολαί μου σοι, usque ad illa, ἐχθρεύσω τοῖς ἐχθροῖς &c. Illud vero hunc in locum aliunde advectum est, nempe ex libro Exodi Cap. 19. v. 5. & 6. cap. 28. ab his verbis, ἐκ χρυσίου καθαροῦ, v. 22. deficiunt versus sex, nempe usque ad v. 29. καὶ λήψεται &c. post quem e contrario duo alii versus inserti sunt, iidem qui in Edit. Rom.

Ejusdem Libri cap. 35. a versu 7. usque ad 19. pars omissa, pars confuso ordine legitur.

Capita 36. 37. 38. 39. eadem sunt quæ in Edit. Romana; qua de re vide Notas nostras in Hexapla Origenis.

Cap. 40. v. 6. hæc quoque leguntur: καὶ περιθήσεις &c. tribus deinde versibus omissis, nempe usque ad: καὶ λήψη τὸ ἔλαιον &c. v. 9. Item, v. 10. parte intermedia: καὶ χερσὶν τὸ λουτῆρα &c. usque ad: καὶ ἀγιάσεις &c. Denique versus 28. 30. 31. & 32. similiter in hoc Codice & in Rom. Edit. non comparent.

Levit. 17. 4. hæc verba, ὥστε ποιῆσαι αὐτὸ &c. usque ad illa, ὥστε προσενέγκαι &c. obelis notata habentur in Hexaplis, utpote quæ Hebraïco textui superaddita sint. Leguntur autem in hoc Codice, ut & in Vaticano.

Sic etiam Num. 4. 14. καὶ λήψονται ἱμάτιον πορφυροῦν &c. usque ad finem versûs. Itemque vers. 31. καὶ τὸ κατακάλυμμα &c. usque ad vers. 32. Hæc omnia in Hebræo & in Vulgatis Libris Græcis non habentur. Secus in Vaticano quem Coislinianus sequitur. Sicut & cap. 1. ejusdem Libri ubi cognatio Gad, quam alii habent post cognationem Symeon v. 25. in hoc Codice & in Vaticano subjicitur cognationi Benjamin post versum videlicet 37. Vide Not. ad Hexapla Origenis.

In utroque pariter Deut. 33. 6. Symeon benedictione caret. Ita enim legitur: καὶ ἔστω πολὺς ἐν ἀριθμῷ, quæ ad Ruben referuntur. Alii Libri, καὶ Συμεὼν ἔστω &c. Priorem Lectionem Hebræo consonam confirmant præterea Notæ Edit. Romanæ.

Sed rursus contra Hebraïcam veritatem est, quod in utroque additur Josue 6. 26. καὶ οὕτως ἐποίησεν Οζαὶ &c. usque ad vers. 27. ex 3. Reg. 16. 34. Itemque cap. 16. 10. ἕως ἀνέβη Φαραὼ &c. usque ad finem capitis, quæ sumpta sunt ex 3. Reg. 9. 16. juxta Hebr. unde iterum in Edit. Rom. translata sunt in cap. 4. vers. 34.

Cap. 19. ejusdem Libri, præterquam quod versus 48. & 47. perturbato ordine jacent, omissis etiam quibusdam, quæ & in Hebraïco & in Complutensi Editione leguntur, uterque maximis additamentis in Edit. Romana auctus est: ut v. 48. ab his verbis, καὶ οὐκ ἐξέθλιψαν &c. & v. 47. καὶ ὁ Αμορραῖος ὑπέμεινε &c. usque ad illa quæ sunt vers. 49. καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ &c. Ab his nihil recedit hic Codex, nisi quod varias interdum habet Lectiones, quarum hæc præcipua est: v. 48. Ed. Rom. εἰς τὴν κοιλάδα, Ms. vero, εἰς γῆν Κααθ.

Cap. 21. vers. 42. similiter post illa verba, πόλεσι ταύταις, sequitur: καὶ συνετέλεσεν Ιησοῦς &c. usque ad versum 43. καὶ ἔδωκε κύριος &c. Cujus loci pars prior, usque ad illa verba, καὶ ἔλαβεν Ιησοῦς τὰς μαχαίρας &c. huc translata est ex cap. 19. v. 50. ubi eadem in Hebræo leguntur & in Complutensi Editione, partimque etiam in Romano & Coisliniano Codice.

Capite 24. versus 31. extra locum suum positus est scilicet post 28. Itemque vers. 30. auctus est hâc postremâ parte, ἐκεῖ ἔθηκαν μετ' αὐτοῦ &c. Sic & vers. 33. ab his verbis, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ &c. usque ad finem Libri.

Frequentiores etiam in Libro Josue quam in cæteris omissiones occurrunt. Quas ut compendio referam, sat est monuisse, ea quæ in Hexaplis nuper editis dicuntur vacare in versione τῶν O. & ex Basiliensi Codice supplentur, eadem in hoc nostro

desiderari; quibusdam tamen exceptis. Nam v. g. cap. 2. v. 14. hæc in Coisliniano, ut in Basiliensi, leguntur: καὶ ἔςαι ὡς αἱ [illegible] &c. Ibid. v. 22. [illegible] σημεῖον &c. Cap. 20. versus 4. integer cum duobus sequentibus, quæ omnia in Editione Rom. non comparent. In ea etiam capitis 8. pars postrema, a versu scilicet 30. usque ad 35. inclusive suo loco avulsa, & capiti 9. inserta est post v. 2. quæ hoc in Codice suo ordini restituitur, ut habetur in Edit. Complutensi.

Præter hæc, alia bene multa discrimina occurrunt, quorum pauca exempli solum causâ proferimus.

Gen. 5. v. 25. & 26. annos vitæ Mathusala recenset, eodem modo quo observatum est in Cod. I. scilicet: ϗ ἔζησε Μαθουσάλα ἑπτὰ καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἕκατον ἔτη, καὶ ἐγέννησε τ̄ Λάμεχ. ϗ ἔζησε μ(ετὰ) τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τ̄ Λάμεχ ἔτη ͵ϥβ΄. Quem in locum vide Notas ad Hexapla Origenis.

Cap. 10. v. 21. ϗ τῷ Σημ .... ἀδελφῷ Ἰάφεθ τῷ μείζονι, pro quo vulgo legitur, τῦ μείζονος.

Ibid. v. 24. ϗ Ἀρφαξὰδ ἐγέννησε τ̄ Σαλά. ϗ Σαλὰ ἐγέννησε τ̄ Ἔβερ &c. omissa nempe mentione τῦ Cainan, quem pariter Edit. Romana præterit, 1. Paralip. 1. 24.

Cap. 11. v. 13. in hoc Codice recensetur Caïnan inter alios Abrahami progenitores, quorum Chronologia interdum discrepat ab ea quæ in Vulgatis Libris fertur. Sic, vixit Arphaxad postquam genuit Caïnan, ἔτη τριακόσια τριάκοντα. Et vixit Caïnan, ἔτη ἑκατὸν τριάκοντα ἐννέα, & genuit Sala &c. v. 17. Vixit Eber postquam genuit Phaleg, ἔτη διακόσια ἐννέα v. 18. Vixit Phaleg, [illegible], & genuit Ragau &c. v. 24. Nachor genuit Tharra annos natus, [illegible], post cujus ortum vixit ἔτη ἑκατὸν [illegible], &c.

Cap. 20. v. 2. post illa verba, ὅτι ἀδελφή μου ἐςίν. in Edit. Rom. aliisque Bibliis Græcis hæc sequuntur: ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν ὅτι γυνή μου ἐςί, μή ποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τ̄ πόλεως δι' αὐτήν. Hæc vero nec in Hebræo, nec in textu hujus Codicis leguntur, sed tantum ad marginem multo recentiori manu addita fuerunt. In aliis vero Libris huc ea translata sunt ex Gen. 26. 7. ubi leguntur in simili historia de Isaac & Rebecca.

Cap. 25. 3. υἱοὶ δὲ Δαιδὰν ἐγένοντο [Ραγουὴλ ϗ Ναγδαιμά] ϗ Ἀσουριείμ ϗ Λατουσιείμ, ϗ Λαωμιείν. Inclusa absunt ab aliis Libris, qui & in ultima voce variant.

Cap. 30. 37. περιέσυρας τὸ χλωρὸν ἐπὶ τῶν σκυτάλων. ἐφαίνετο δὲ ἐπὶ τ̄ ῥάβδοις, &c. Alii Libri tantummodo habent. ϗ περισύρων τὸ χλωρὸν, ἐφαίνετο ἐπὶ τ̄ &c. Prior Lectio totam Hebraïcam clausulam exprimit.

Cap. 31. v. 44. addita est, ut in Edit. Rom. postrema pars versûs: [illegible] ἡμῶν [illegible] μάρτυς ἀναμέσον ἐμοῦ ϗ σοῦ, estque forsan versio alterius Interpretis ex versu 50. huc translata.

Ibid. v. 46. ϗ ἔφαγον [ἐκεῖ] ἐπὶ τ̄ βουνῦ [ϗ ἐκάλεσεν αὐτὸν Λάβαν, βουνὸς μαρτυρίας. ϗ Ἰακὼβ ἐκάλεσεν αὐτὸν, βουνὸς μάρτυς.] ϗ εἶπεν αὐτῷ &c. Inclusa absunt ab Edit. Rom. Alii vero Libri alteram ejusdem loci interpretationem afferunt sic: ϗ ἐκάλεσεν αὐτὸν Λάβαν, βουνὸς τ̄ μαρτυρίας &c. quam Edit. Rom. transpositam habet in versum sequentem, ubi eamdem iterum hic Codex refert.

Ibid. v. 49. ϗ ἡ ὅρασις ἣν εἶδες ἐπίδοι. Alii Libri, ἣν εἶπεν, quæ Lectio cum Hebræo consonat.

Ibid. v. 51.... ἰδοὺ ὁ σωρὸς οὗτος, ϗ ἰδοὺ ἡ ςήλη ἣν ἔςησα μεταξὺ ἐμοῦ ϗ μεταξὺ σοῦ. [illegible] ὁ σωρὸς οὗτος, ϗ μάρτυς ἡ ςήλη. Hæc iterum in Rom. Ed. desunt. Sed alteram ejusdem loci interpretationem, quæ pertinet ad hunc versum 51. transpositam habet v. 48. ubi eadem etiam in hoc Codice legitur, nisi quod ubi Edit. Rom. habet ἣν ἔςησα, in Codice fertur ἣν ἔςησας.

Cap. 41. v. 12. συνέκρινεν ἡμῖν [τὰ ἐνύπνια ἡμῶν, ϗ ἀνδρὶ κατὰ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ συνέκρινεν.] ἐγενήθη δὲ &c. Quæ uncinis claudimus, in Vulgatis Libris non leguntur; sed exprimuntur in Hebræo. Cap. 47. vers. 19. quamquam ea pars Libri recentiori manu des-

cripta eſt, ita legitur : ἵν' οὖν μὴ ἀποθάνωμεν ἐναντίον σου· καί γε ἡμεῖς αὐτοὶ, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν ἐρημωθήσεται. Quâ Lectione magis completur Hebraïcus ſenſus, quam illâ Vulgata : ἵνα οὖν μὴ ἀποθάνωμεν ἐναντίον σου, καὶ ἡ γῆ ἐρημωθῇ.

Item cap. 50. v. 18. ubi antiqua manus jam rediit : καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν, [καί γε οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔπεσον εἰς πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ] εἶπαν. Incluſa cum Hebræo quadrant, ſed in aliis Libris deſunt.

Exod. cap. 1. v. 5. ἦσαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ ἐξελθόντων ἐξ Ἰακὼβ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα. Ἰωσὴφ δὲ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ. Hic ordo in Hebræo ſervatur.

Cap. 2. v. 3. θῖβιν [παπύρου.] ſic v. 6. ὁρᾷ [καὶ ἰδοὺ] παιδίον ἐν τῇ θίβῃ. Edit. Rom. θῖβιν & θίβει. Incluſa præterea in aliis Libris omiſſa ſunt.

Cap. 6. nomina quædam virorum propria Hebraïcam Lectionem rectius repræſentant : ſic v. 19. Μουσὶ, v. 22. Σίθει, v. 24. Ἀβιάσαφ.

Cap. 11. v. 3. ἐναντίον [πάντων] τῶν θεραπόντων Φαραὼ, [καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ λαοῦ.] Ita Hebr.

Cap. 13. v. 21. ἐν στύλῳ πυρὸς, [τοῦ φαίνειν αὐτοῖς ὁδεύειν ἡμέρας καὶ νυκτός.] Ita Hebr.

Cap. 20. v. 17. decimum præceptum ea ſerie effertur : οὐκ ἐπιθυμήσεις τῆς οἰκίας τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ &c. Qui ordo & in Hebræo tenetur.

Ibid. v. 18. φοβηθεὶς δὲ πᾶς ὁ λαὸς καὶ σαλευθεὶς ἔστη μακρόθεν. καὶ εἶπαν πρὸς Μωϋσῆν· λάλησον σὺ ἡμῖν, καὶ ἀκουσόμεθα. καὶ μὴ λαλείτω &c.

Cap. 21. verſus qui in Edit. Rom. aliiſque Libris ſextus decimus eſt, ſicque incipit, ὁ κακολογῶν &c. in Codice transfertur poſt verſum 17. Qui locus idem eſt in Hebræo.

Cap. 34. v. 15. τοῖς ἐγκαθημένοις [πρὸς ἀλλοφύλους] ἐπὶ τῆς γῆς.

Cap. 39. Edit. Rom. καὶ ἀργυρίου ...... ἑκατὸν τάλαντα καὶ [χίλιοι] ἑπτακόσιοι ἑβδομήκοντα πέντε σίκλοι. Sic paulo poſt : εἰς τὰς ἑξήκοντα μυριάδας [καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι καὶ πεντήκοντα.] Nec longe poſtea : καὶ τοὺς [χιλίους] ἑπτακοσίους ἑβδομήκοντα πέντε σίκλους. Itemque ſtatim infra : καὶ ὁ χαλκὸς.... ἑβδομήκοντα τάλαντα καὶ [χίλιοι] πεντακόσιοι σίκλοι. His omnibus in locis incluſa abſunt ab hoc Codice. Romanam tamen computationem confirmat Hebraïca veritas, cap. 28. v. 25. 28. & 29.

Levit. cap. 5. v. 2. ἢ τῶν θνησιμαίων κτηνῶν ἀκαθάρτων. [ἢ θνησιμαίου ἑρπετοῦ ἀκαθάρτου, καὶ λάθῃ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μεμίανται, καὶ πλημμελήσῃ.] verſ. 3. ἢ ἅψηται &c. Incluſa Hebraïce leguntur.

Cap. 6. v. 6. poſt ἐπλημμέλησεν addit : πρὸς τὸν ἱερέα, ut Hebr.

Cap. 7. v. 6. ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἔδονται αὐτά [ἐν τόπῳ ἁγίῳ βρωθήσεται.] Duplicem ejuſdem loci interpretationem affert. Poſterior cum Hebraïca Lectione hodierna magis quadrat.

Ibid. v. 18. ἐὰν δὲ φαγὼν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν [τῆς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν αὐτοῦ] τῇ ἡμέρᾳ &c. Incluſa ex Hebræo expreſſa.

Cap. 8. v. 11. unctionem Tabernaculi, quam Rom. Edit. habet in fine hujus verſûs, hic Codex initio exprimit, ut eſt in Hebræo, & in Complut. Editione.

Cap. 19. v. 26. Edit. Rom. μὴ ἔσθετε ἐπὶ τῶν ὀρέων. Cod. Mſ. μὴ ἔσθετε ἐπὶ τοῦ αἵματος.

Cap. 25. 16. καθότι ἂν πλεῖον τῶν ἐτῶν [ὁ ἀποδόμενος] πληθυνῃ (ſic) τὴν ἔκτισιν (ſic) αὐτοῦ. καὶ καθότι.... ὅτι ἀριθμὸν [ἐτῶν] γενημάτων αὐτὸς ἀποδώσεταί σοι.

Ibid. v. 26. οὐ λήψῃ παρ' αὐτοῦ τόκον, [καὶ πλεονασμὸν,] οὐδὲ ἐπιπληθὲς (ſic) [παρ' αὐτοῦ τόκον] καὶ φοβηθήσῃ.

Cap. 27. v. 21. ἅγιος [αἱρετὸς] τῷ κυρίῳ.

Ibid. v. 2. 26. καὶ οὐκ ἀλλάξει οὐδεὶς αὐτό. Aliæ Editiones habent ἁγιάσει.

Num. cap. 4. v. 4. καὶ ταῦτα τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Καὰθ, [ἐκ μέσου υἱῶν Λευὶ, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,] ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. Incluſa non leguntur in Hebræo, nec in Vulgatis Libris Græcis.

Ibid. v. 13. [καὶ ἐκσποδιοῦσιν τὸ θυσιαστήριον] καὶ τὸν καλυπτῆρα ἐπιθήσει &c. Sic Hebr.

Ibid. v. 27. κατὰ πάντα τὰ ἀρτὰ δι' αὐτῶν. Edit. Rom. & al. τὰ ἔργα αὐτῶν.

Cap. 8. v. 19. καὶ οὐκ ἔσαι ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ [θραῦσις ἐν τῷ θραύσει] προσεγγίζων [τῶν (sic) υἱῶν Ισραὴλ] πρὸς τὰ ἅγια.

Cap. 9. v. 21. καὶ ἀναβῇ ἡ νεφέλη ἀπὸ πρωΐ, καὶ ἀπαίρωσιν ἡμέρας ἢ νυκτός. [καὶ ἀναβῇ ἡ νεφέλη, ἀπαροῦσι ἡμέρας ἢ] μηνὸς ἡμέρας &c. Hæc omnia Hebraïce leguntur.

Ibid. v. 23. [ἐν τῷ ἀναζυγῆναι αὐτὴν ἀπῆραν· ὅτι διὰ προστάγματος κυρίου παρενέβαλον, καὶ] διὰ προστάγματος &c. Sic quoque Hebr.

Cap 18. v. 16. ἡ συντίμησις [ἀργυρίου σάθμια] πέντε σίκλων.

Ibid. v. 31. ὑμεῖς [καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν,] καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν.

Cap. 21. v. 22. ἕως ἂν παρέλθωμεν τὰ ὅριά σου.] βρώματα ἀργυρίου μεταδώσεις μοι, καὶ φάγομαι, καὶ ὕδωρ ἀργυρίου μεταδώσεις μοι, καὶ πίομαι. καὶ μόνον τοῖς ποσὶν οὐκ παρελεύσομαι. ὃν τρόπον πεποίηκαν (sic) μοι οἱ υἱοὶ Ησαῦ οἱ κατοικοῦντες ἐν Γαβαλὰ, καὶ οἱ Μωαβῖται οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ ὄρει.] καὶ οὐκ ἔδωκεν &c. Hæc omnia nec in aliis Libris, nec in Hebræo habentur; sed in hoc Codice huc translata sunt ex Deuter. 2. 28. unde multa alia huic Libro Numerorum ab Origene, prout in Hebraïco Textu Samaritano erant, & sunt etiam nunc, adaptata observantur in Notis ad Hexapla, quas vide Num. cap. 13. & 21.

Cap. 27. v. 1. υἱοῦ Μαχὶρ [υἱοῦ Μανασσῆ] τοῦ δήμου Μανασσῆ. Ita Hebr.

Cap. 32. v. 1. τοῖς υἱοῖς Γὰδ [καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ] πλῆθος [πολὺ] σφόδρα. Sic v. 29. post υἱοὶ Γαδ, iterum additur: καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ.

Deut. cap. 4. vers. 49. κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου [ἕως θαλάσσης τῆς ἄραβα] ὑπὸ Ασηδὼθ τὴν λαξευτήν.

Cap. 9. v. 27. ἐπὶ τὴν σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ ἐπὶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἀσεβήματα αὐτῶν, μήποτε εἴπωσιν &c.

Cap. 10. vers. 22. ἐν ἑβδομήκοντα [καὶ πέντε] ψυχαῖς. Ita semper alibi septuaginta Interpretes habent; ut Gen. 46. 27. Exod. 1. 5. unde & Stephanus Act. 7. 14. eumdem numerum servat.

Cap. 13. v. 4. ὀπίσω κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν πορεύεσθε, [καὶ αὐτῷ δουλεύσατε,] καὶ αὐτὸν φοβηθήσεσθε. [καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φυλάξεσθε,] καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσεσθε, [καὶ αὐτῷ λατρεύσετε,] καὶ αὐτῷ προστεθήσεσθε.

Cap. 16. v. 10. ὅσα ἂν δῶ σοι [καθότι εὐλόγησέν σε] κύριος ὁ θεός σου. Sic Hebr.

Cap. 19. v. 21. πόδα ἀντὶ ποδός. [καθότι ἂν δῷ μῶμον τῷ πλησίον, οὕτως δώσετε αὐτῷ.]

Cap. 23. v. 24. τὴν νεάνιν [ἐπὶ λόγου] ὅτι οὐκ ἐβόησεν ἐν τῇ πόλει. καὶ τὸν ἄνθρωπον [ἐπὶ λόγου] ὅτι ἐταπ- Sic Hebr.

Cap. 24. v. 5. post, τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἣν ἔλαβεν, hæc adduntur: οὐ φθερεῖ σὺ τὴν κοινωνίαν ἑαυτῶν ἐν συμμίξει κοίτης.

Cap. 27. v. 23. nona maledictio est: ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ πενθερᾶς αὐτοῦ. Sequens vero: ἐπικατάρατος ὁ τύπτων πλησίον δόλῳ &c. omissâ videlicet ea maledictione quæ in aliis Libris decima est: ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ τῆς ἀδελφῆς &c. quam nec Hebraïcum agnoscit, nec Vulgata; in quibus, sicut in hoc Codice, duodecim tantum maledictiones scribuntur.

Josue cap. 10 vers. 39. τὴν Δαβεὶρ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς. [καθὰ ἐποίησαν τὴν Λεβνὰ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς.] Sic Hebr. ut infra v. 41. [καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς Ιησοῦς] ἀπὸ Κάδης Βαρνεὶ.... πᾶσαν γῆν Γοσομ.

Cap. 15. v. 21. καὶ ἐγενήθησαν πόλεις αὐτῶν· πόλις πρώτη φυλῆς υἱῶν Ιούδα ἐπὶ ὁρίων Εδὼμ ἐπὶ τῆς ἐρήμου, Καβσεὴλ &c. In sequentibus vero versibus nomina propria, in Romana Editione ab Hebræo prorsus dissonantia, restituuntur, & Hebraïcam litteram efferunt. Quod non hîc solum, verum etiam in omnibus locis, ubi nomina virorum aut locorum propria recensentur, observatum a me fuit. Hæc Lectorem monuisse satis erit.

Ibid. vers. 45. Ακκαρὼν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς. 46. καὶ ἀπὸ Ακκαρὼν Ιεμναεὶ, καὶ πᾶσαι ὅσαι εἰσὶ πλησίον Εσδὼδ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς. 47. Γάζα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, καὶ αἱ ἐπ- Sic quoque Hebr. exceptis quibusdam omissis, ubi asteriscus notatur.

Cap.

Cap. 17. v. 7. ὅρια υἱῶν Μανασσῆ ἀπὸ Ασὴρ τῆς Μαχθὼθ ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον Συχέμ. . . . ἐπὶ Ιαμεὶν καὶ εἰς Ιασσιὴφ. . . . 8. . . . καὶ Θαπφοῦ ἐπὶ τῶν &c. v. 9. . . . . ἐπὶ φάραγγα Κανὰ ἐπὶ Λίβα &c.

Cap. 19. v. 33. . . τὰ ὅρια αὐτῶν Μεελεφὶ, καὶ ἀπὸ δρυὸς ἐν Ναναὶμ, καὶ Αδεμεῆ, καὶ Νακὲβ, καὶ Ιαβνὴλ ἕως Λακούμ. v. 34. . . ἐπὶ θάλασσαν Αζανὼθ Θαβώρ.

Cap. 22. verſ. 7. εὐλόγησεν αὐτοὺς [λέγων] v. 8. ἐν χρήμασι πολλοῖς [ἀπέλθατε εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν, καὶ] ἀπήλθοσαν εἰς τοὺς &c.

Ibid. v. 18. Ed. Rom. ἀπὸ κυρίου, [καὶ ἔσται ἐὰν ἀποστῆτε σήμερον ἀπὸ κυρίου] καὶ αὔριον &c. Incluſa abſunt a Codice.

Judicum cap. 1. v. 19. ὅτι οὐκ ἠδύνατο κληρονομῆσαι τοὺς κατ- . . . . ὅτι Ρηχὰβ διεστείλετο (ſic) αὐτοῖς. In hæc poſtrema verba aliquis Græculus hanc notam ad marginem adſcripſit: ἐνταῦθα ὁ Ρηχὰβ οὗ οἱ υἱοὶ τὰς ἐντολὰς ἐφύλαξαν μέχρι Ιεζεκιήλ.

Cap. 3. v. 11. καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ἔτη πεντήκοντα. Ita Clem. Alex. L. 1. Strom. p. 324.

Ibid. v. 19. καὶ εἶπεν Αἰγλὼμ πρὸς αὐτόν· σιώπα. [καὶ ἐκέλευσεν ἐξελθεῖν πάντας ἐκ μέσου.] καὶ ἐξῆλθον πάντες οἱ παρεστηκότες αὐτῷ.

Cap. 5. v. 4. κύριε ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐκ Σηεὶρ, ἐν τῷ ἀπαίρειν σε ἐκ πεδίου Εδώμ.

Verſ. 6. ἐξέλιπον βασιλεῖς καὶ ἐπορεύθη-

Verſ. 8. ᾑρέτισαν θεοὺς κενοὺς (ſic) [ὡς ἄρτον κρίθινον] . . . . ἀρχόντων, σκέπη νεανίδων σπερμαστῶν· ἐὰν ὀφθῇ σιρομάστης ἐν τεσσαράκ-

Verſ. 10. ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ὑποζυγίων μεσημβρίας καὶ λαμπηνῶν, ἐπὶ κριτηρίου συνέδρων ἐπὶ λαμπηνῶν καθήμενοι. v. 11. φθέγξασθε φωνὴν ἀνακρουομένων, ἀναμέσον εὐφραινομένων. ἐκεῖ δώσουσι. . . . τότε κατέβησαν εἰς τὰς &c.

Verſ. 12. ἐξεγείρου ἐξεγείρου, Δεββώρα. ἐξέγειρον μυριάδας μετὰ λαοῦ. ἐξεγείρου ἐξεγείρου, λάλει μετ' ᾠδῆς. ἐνισχύων ἐξανίστασο Βαρὰκ, καὶ κατίσχυσον Δεββώρα τὸν Βαράκ. αἰχμαλ-

Verſ. 13. τότε ἐμεγαλύνθη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, λαὸς κυρίου. κύριε ταπ- ut in Editione Complutenſi.

V. 14. . . . . ἐξ ἐμοῦ Μαχὶρ κατέβησαν ἐξερευνῶντες. καὶ ἐν Ζαβουλὼν· κύριος πολεμεῖ μοι ἐν δυνατοῖς ἐκεῖθεν σκήπτρῳ διηγήσεως. v. 15. ἐν Ισσάχαρ μετὰ Δεββώρας καὶ Βαράκ· οὕτως Βαρὰκ ἐν τῇ κοιλάδι ἐξαπέστειλεν παιζοὺς (l. πεζοὺς) αὐτοῦ εἰς τὴν κοιλάδα. v. 16. ἵνα τί σύ.

V. 16. ἵνα τί σὺ κατοικεῖς ἐν μέσῳ χειλέων. ἐξέτεινεν ἐν τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ἐν διαιρέσει Ρουβὴν· μεγάλοι ἀκριβασμοὶ καρδίας. καὶ Βαρὰκ, ἵνα τί μοι κάθησαι ἀναμέσον τῶν Μοσφαιθὰμ, τοῦ εἰσακούειν &c. ut in Edit. Complut. Poſtremi duo verſus ex pluribus in eadem loca interpretationibus conſarcinatis conſtant.

V. 17. καὶ ἐπὶ τὰς διακοπὰς αὐτοῦ κατεσκήνωσεν Ζαβουλών. λαὸς ὠνείδ- Sic diſtinguit; cætera ut Complut.

V. 18. . . . καὶ Νεφθαλεὶ ἐπὶ ὕψη ἀγροῦ. 19. ἦλθον βασιλεῖς, καὶ παρετάξαντο.

V. 22. τότε ἐνεποδίσθησαν πτέρναι ἵππων, καὶ ὁμαλεῖς αὐτοὺς ἡ πτέρνα μου. τὰς ὕβρεις ἐκστάσεως αὐτῶν· Μαδαρὼθ δυναστῶν αὐτοῦ. 23. καταράσασθε Μαζὼρ &c.

V. 23. . . . ὅτι οὐκ ἦλθον εἰς τὴν βοήθειαν κυρίου, βοηθὸς ἡμῶν κύριος ἐν μαχηταῖς δυνατός.

V. 24. εὐλογημένη ἐν γυν- Sic infra: ἐκ γυναικῶν ἐν σκηνῇ εὐλογηθείη.

Verſ. 25. γάλα ἔδωκεν αὐτῷ· ἐν λεκάνῃ ἰσχυρῶν προσήνεγκε βούτυρον.

Verſ. 26. . . . καὶ τὴν δεξιὰν αὐτῆς εἰς τέλος ἀχρειῶσαι εἰς ἀποτομὰς κατακοπῶν, καὶ ἀπέτεμεν &c. ut in Edit. Complut.

Verſ. 27. ἀναμέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς συγκάμψας ἔπεσεν ἐκεῖ· ἔπεσεν ταλαίπωρος. 28. διὰ τῆς θυρίδος ἔκυπτεν ἡ μήτηρ Σισάρα διὰ τῆς δικτυωτῆς ἐπιβλέπουσα ἐπὶ τοὺς μεταστρέφοντας μετὰ Σισάρα. διὰ τί ᾐσχάτησεν τὸ ἅρμα αὐτοῦ &c. ut Complut.

Verſ. 30. . . . φιλιάζων φίλοις εἰς κεφαλὴν ἀνδρὸς δυνάστου.

Ibid. . . . βαφὴ ποικιλμάτων περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ· οὕτως ἀπόλοιντο &c.

Cap. 18. verſ. 7. καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πέντε ἄνδρες, καὶ παρεγένοντο εἰς Λαισὰ, καὶ εἶδον τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ κατοικοῦντα ἐν ἐλπίδι καὶ μὴ δυναμένους λαλῆσαι ῥῆμα, ὅτι μακρὰν εἰσὶν ἀπὸ Σιδῶνος, καὶ λόγος οὐκ ἦν αὐτοῖς μετὰ Συρίας. Similis fere ejuſdem loci interpretatio cum aliis additamentis verſui 9. inſeritur, ſic: καὶ εἶπαν· ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς. [ὅτι εἰ-

διήλθομεν καὶ ἐμπεριεπατήσαμεν ἐν τῇ γῇ ἕως Λαισά, καὶ εἴδομεν τὸν λαὸν τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ ἐν ἐλπίδι, κατὰ τὸ σύγκριμα τῶν Σιδωνίων, καὶ μακρὰν ἀπέχοντες ἐκ Σιδῶνος, καὶ λόγος οὐκ ἦν αὐτοῖς μετὰ Συρίας. ἀλλ' ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς, ὅτι εὑρήκαμεν τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὴ σφόδρα· καὶ ὑμεῖς μὴ ὀκνήσητε &c.

Hæc ex aliis multo pluribus selecta sufficiant. Libri vero Judicum quod superest, cum Editione Complutensi fere semper convenit; adeoque a Romana discrepat, ut diversa alterius Interpretis versio plerumque videatur. Id frequenter in cæteris quoque Libris animadverti, præsertimque in Libro Josue.

Hujus Codicis ideo accuratiorem notam dedimus, quia inter præstantiores censendus est.

Codex III. olim LIV. Membranaceus, XII. vel XIII. sæculo scriptus complectitur Octateuchum & quatuor Libros Regum.

Circa priores octo Libros eadem fere in hoc Codice quæ in præcedenti observantur. Id unum addam. Genes. 10. 24. & 11. 12. post Arphaxad sequitur Sala, omisso Caïnan.

In Libro I. Regum plurima quæ in Romana Editione desunt, hoc in Codice supplentur; sed hæc supplementa ut plurimum non consentiunt cum Editione Complutensi, & cum variis Lectionibus allatis in Notis Editionis Romanæ. Sic c. 17. v. 18. legitur: καὶ τοὺς ἀδελφούς σου ἐπισκέψῃ εἰς εἰρήνην. καὶ ὃ Fρχεῖα αὐτῶν λήψῃ, καὶ εἰσποιήσεις μοι τὴν ἀγγελίαν αὐτῶν. Et v. 22. καὶ ἐπέθετο Δαυὶδ .... καὶ ἐδέχεθη εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ εἰς τὴν παράταξιν τοῦ πολέμου, καὶ ἠρωτ-

Cap. 18. v. 1. καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλησε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, καὶ συνετέλεσε λαλῶν αὐτῷ· εἶδεν αὐτὸν Ἰωναθαν, καὶ συνεδέθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ τῇ ψυχῇ Δαυ-

Vers. 3. καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν ψυχὴν ἀγαπῶντος αὐτόν. Quam Lectionem habet etiam Rom. Edit. c. 20. v. 16. &c.

Liber 2. Regum pertingit usque ad mortem Davidis quæ in Vulgatis Exemplaribus narratur Libro 3. Reg. cap. 2. v. 10. & 11. Versu vero 12. ejusdem capitis his verbis, καὶ Σολομὼν ἐκάθισεν ἐπὶ θρόνου Δαυ- Incipit tertius Liber in hoc Codice. Quam divisionem a Diodoro & Theodoreto observatam fuisse testantur duæ Notæ inter fragmenta Hexaplorum editæ L. 3. Reg. c. 2.

Variarum Lectionum, quibus hic Codex abundat, specimen addam ex 2. Reg. cap. 22. quod pene totum ab editis discrepat.

Vers. 2. ἀγαπήσω σε κύριε ἰσχύς μου. κύριος στερεών με ἐκ θλίψεώς μου, καὶ ἐξαρπάζων με.

Vers. 3. ὁ θεὸς πλάσης μου, σκεπασθήσομαι ἐν αὐτῷ, ὅπλον μου καὶ κέρας σωτηρίας μου μονιότατος ἐμοί. καταφυγή μου καὶ σωτηρία μου, ἐξ ἀπεχθῶν σώσεις με.

Vers. 4. αἰνετὸν ἐπικαλέσομαι τὸν κύριον, καὶ ἀπὸ &c.

Vers. 5. περιέσχον με συντριμμοὶ ὑδάτων, καὶ χείμαρροι βίαιοι περιεπνίξαν (sic) με.

Vers. 7. ἐν θλίψει μου ἐπικαλεσάμην τὸν κύριον, καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐβόησα, καὶ ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φων-

Vers. 8. ἐπέβλεψε καὶ ἐσείσθη καὶ ἐταράχθη &c.

Vers. 9 ... καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατέφαγε γῆν, ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἐξ αὐτοῦ.

Vers. 12. ... κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ. καὶ ἐφείσατο ὑδάτων αὐτοῦ. νεφέλαι ἀέρος ἐκ φέγγους, ἀπέναντι αὐτοῦ διῆλθον ἄνθρακες πυρός.

V. 15. ἀπέστειλε πετροβόλους, καὶ διεσκόρπισεν αὐτούς. καὶ ἤστραψεν ἀστραπὴν ἐν χαλάζῃ καὶ ἐξέστησεν αὐτούς.

Vers. 16. ... τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἀπὸ ἀπειλῆς τοῦ κυρίου, καὶ ἀπὸ πνεύματος ὀργῆς αὐτοῦ.

Vers. 19. προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας μου &c.

Vers. 21. ... κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, δίξαι χειρῶν μου ἀνταπ-

Vers. 22. ... καὶ οὐκ ἠνόμησα ἐνώπιον τοῦ κυρίου μου.

Vers. 23. ὅτι πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἀπέναντί μου, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ οὐκ ἀποστήσεται ἀπ' ἐμοῦ.

Vers. 24. καὶ ἔσομαι ὅσιος μετ' αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι &c.

Vers. 25. .... κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου, δοξασμός μου ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Verſ. 28. μετὰ ἐλεήμονος ἔλεον ποιήσεις. μετὰ ἀνδρὸς ὁσίου ὁσιωθήσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῶος ἔσῃ, καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ &c.

Verſ. 30. ὅτι ἐν σοὶ δραμοῦμαι πεφραγμένος, καὶ ἐν θεῷ μου ὑπεραλοῦμαι ὡς μόσχος.

Verſ. 31. ὁ θεὸς ὅσια ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.... ὑπερασπιστής ἐστι πάντων τῶν εὐλαβουμένων αὐτόν.

Verſ. 33. ὁ θεὸς περιτιθείς μοι δύναμιν, καὶ διδοὺς ὁσιότητα τῆς ὁδοῖς μου. 34. στείζων τοὺς πόδ-

Verſ. 35. . . . εἰς πόλεμον, καὶ οὐκ ἠσθένησε τόξον βραχίονός μου.

Poſt verſ. 36. addit : καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου, καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέν με. Sic poſt v. 37. ὀλιγότητες ἐξέστησάν με, καὶ οὐκ ὑπεστήσαν με οἱ ὑπεναντίοι.

Verſ. 38. κατέδραμον τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἠφάνισα αὐτούς. οὐκ ἀπέστρεψα ἕως οὗ ἐξέλιπον, καὶ συντελέσω αὐτούς.

Verſ. 40. περιέζωσάς με δύναμιν καὶ ἀγαλλίασιν τοῦ πολεμεῖν αὐτούς, καὶ συνέτειψας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμέ.

Verſ. 43. διασκορπιῶ αὐτοὺς ὡς χοῦν ἐπὶ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν ἐξ ὁδῶν λεανῶ αὐτούς.

Verſ. 44. καὶ ἐξείλω με ἐκ δυναστῶν λαοῦ, ἔθου με εἰς φῶς ἐθνῶν &c.

Verſ. 49. καὶ ἐξήγαγέ με ἐξ ὀργῆς ἐχθρῶν καὶ ἐκ τοῦ τόπου μου ἀνύψωσέν με, ἐξ ἀνδρῶν ἀσεβῶν διετήρησάς με &c.

Cap. 23. v. 3. εἶπεν ὁ θεὸς Ἰακὼβ ἐν ἐμοὶ λαλῆσαι· πλάστης Ἰσραήλ, ἄρξον ἐν ἀνθρώποις δικαίως, ἄρχε φόβῳ θεοῦ. v. 4. ὡς φῶς τὸ πρωϊνόν· καὶ ἀνατελεῖ ἥλιος τὸ πρωΐ.

Verſ. 5. ὅτι οὐχ οὕτως ὁ οἶκός μου μετὰ θεοῦ. ὅτι διαθήκην αἰώνιον ἔθετό μοι, σῶσαί με ἕως ὧδε ἐν πᾶσι. φυλάξει αὐτήν, ὅτι πάντα τὰ ἀνήθετόν μοι οὐ θελήσει.

Verſ. 6. ὅτι πάντες ἐξανατέλλοντες ὥσπερ ἄκανθα. καὶ οἱ λοιποὶ ὡς ἀπόμυγμα λύχνου θέντες, διότι οὐκ ἐν χειρὶ κόψονται.

Verſ. 7. . . . καὶ πάντες ἐν πυρὶ κατακαιόμενοι κατακαυθήσονται ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν.

CODEX num. IV. olim CCCLXXXI. bombycinus diverſarum manuum. Quæ vetuſtiora ſunt poſt principium, XII. ſæculi eſſe videntur ; cætera decimi tertii circiter. Iſte olim lacerus & multis in locis mutilus, reſtauratus fuit anno 1526. ut ex ſequenti nota diſcimus, quæ jacet in fine Tobiæ.

Ἀνεκαινίσθη ἡ παροῦσα βίβλος ὑπὸ χειρὸς Γρηγορίου μοναχοῦ τοῦ Κυπρέου (ſic) ἐν τῇ σεβασμίᾳ καὶ ἱερᾷ μονῇ τοῦ κυροῦ Διονυσίου τὴν (ſic) εἰς ὄνομα τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῇ κειμένῃ ἐν τῷ προποδίῳ τοῦ μικροῦ Ἄθωνος. καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτὴν εὔχεσθε αὐτῶν (ſic) διὰ τὸν κύριον. ἐν τῷ ἔτει ζλδ'. i. *Reſtauratus eſt hic liber manu Gregorii Monachi Cyprii in venerabili & ſacro Monaſterio domini Dionyſii, in nomine venerandi Prophetæ, Præcurſoris & Baptiſtæ Joannis, quod ſitum eſt ad radices parvi Athonis. Qui legeritis illum, orate pro eo per Dominum. Anno* 7034. i. Chriſti 1526. De Monaſterio Dionyſii in monte Atho vide Palæographiam Græcam libro 7. In prima pagina legitur, ἔτους ζξε'. ἐκτίσθη ἡ Ἐκκλησία Κασταμονήτου τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος. τὸ αὐτὸ ἔτος ἔγινεν (ſic) καὶ τὸ Βατοπαίδι κοινόβιον. i. *Anno* 7065. (Chriſti 1557.) *condita eſt Eccleſia Caſtamoniti S. Stephani Protomartyris. Eodem anno ſtructum eſt Batopædi Cœnobium.* De Batopedii & Caſtamoniti Monaſteriis in monte Atho vide Palæographiam Græcam, libro 7.

Hic Codex continet vetus Teſtamentum, excepto Pſalterio ; ita ut quæ deſiderabantur, & a Codice avulſa fuerant, ſupra laudati Gregorii Cyprii manu adjuncta fuerint. Præmittitur initio Catalogus Librorum, qui ſic habet.

Βίβλος γενέσεως.	Ἔσδρας ά. β'.
Ἔξοδος.	Ἐσθήρ.
Λευϊτικόν.	Ἰουδήθ.
Ἀριθμοί.	Μακκαβαϊκά, ά. β'. γ'. δ'.
Δευτερονόμιον.	ὁ Τωβίτ.
Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ.	Ἡσαΐας.
Κριταὶ τοῦ Ἰσραήλ.	Ἱερεμίας.
ἡ Ῥούθ.	Ἰεζεκιήλ.
Βασιλειῶν ά. καὶ δεύτερον, καὶ τρίτον καὶ τέταρτον.	περὶ τῆς Σωσάννης.
Παραλειπομένων ά. καὶ β'.	Ὁράσεις ἕνδεκα τοῦ προφήτου Δανιήλ.

περὶ τοῦ Αββακούμ.
τοῦ Οσηέ. (sic)
τοῦ Αμώς. (sic)
τοῦ Μιχαία.
Ιωήλ.
Ιωνᾶ.
Ναούμ.
Αβακούμ.
Σοφονία.
Αγγαῖος.
Ζαχαρίας.
Μαλαχίας.
Παροιμίαι Σολομῶντος.
Παιδίαι Σολομῶντος.
Εκκλησιαστής.
Ασμα τῶν ἀσμάτων.
Βίβλος τοῦ δικαίου Ιώβ.
Σοφία Σολομῶντος.
Σοφία Ιησοῦ Σιράχ.
Λόγοι παραβολῶν.
Σοφίας αἴνεσις.

Varias Lectiones colligent, qui iis opus habituri ſunt. Nobis quædam hic annotanda.

Poſt Librum Ruth habetur quoddam excerptum ex Synopſi quæ S. Athanaſii nomine circumfertur. Deinde recenſetur quoties & quibus temporibus Judæi devaſtati fuerint. Demum de nominibus Dei & de ΠΙΠΙ, quod vice vocis יהוה in Origenianis Bibliis deſcriptum erat.

Liber Eſdræ primus is ipſe eſt, qui hodieque in Bibliis Græcis primus inſcribitur, & ſic incipit, καὶ ἤγαγεν Ιωσίας τὸ Πάσχα. Sed quod notatu dignum eſt, poſtquam hiſce verbis titulus præmiſſus fuerat minio deſcriptus, Εσδρα βίβλος α΄. poſtea quatuor interpoſitis foliis, titulus denuò ponitur minio deſcriptus Εσδρας βιβλίον πρῶτον, ante hæc verba Σισίννιος ὁ ἔπαρχος Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ Σαθραβουζάνης &c. quæ in Bibliis cuſis habentur cap. 10. qui poſtremus titulus poſtea paululum eraſus de induſtria fuit. Deinde ſequitur Eſdræ ſecundus, qui inter Canonicos numeratur, & inſcribitur Εσδρας βιβλίον δεύτερον, & poſtea Neemias, qui inſcribebatur Εσδρας τρίτον, ſed titulus eraſus fuit.

Liber Eſther eodem ordine ſcribitur, quo in Codice 8. infra.

Primus liber Eſdræ eodem, quo in Bibliis cuſis ordine procedit.

Secundus vero ſic incipit: Ιουδαίοις τοῖς ἀδελφοῖς τοῖς κατ' Αἴγυπτον Ιουδαῖοι χαίρειν. οἱ ἀδελφοὶ οἱ ἐν Ιερουσαλὴμ Ιουδαῖοι, καὶ οἱ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Ιουδαίας &c.

Tertius liber Macchabæorum incipit, ὁ δὲ Φιλοπάτωρ παρὰ τῶν ἀνακομισθέντων μαθὼν &c.

Quartus liber Macchabæorum, qui nuſpiam hactenus occurrit mihi, & a Bibliis editis abeſt, hoc habet initium: Φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδείκνυσθαι μέλλων, εἰ αὐτοδέσποτός ἐστι τῶν παθῶν ὁ εὐσεβὴς λογισμὸς, συμβουλεύσαιμ' ἂν ὑμῖν ὀρθῶς ὅπως προσέχητε προθύμως τῇ φιλοσοφίᾳ. καὶ γὰρ ἀναγκαῖος. Definit autem in hæc verba, εἰς πατέρων χορὸν συναγελάζονται, ψυχὰς ἁγίας καὶ ἀθανάτους ἀπειληφότες ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν. Eſtque liber Flavii Joſephi qui in Operibus ejus editis ultimus omnium locatur.

Hinc Tobias, quem ſequuntur Prophetæ, ut in laterculo ſupra. Jeremiæ Prophetiam excipit Baruch, hoc præmiſſo titulo, Ιερεμίας Βαρούχ. Poſt veniunt Threni; deinde Epiſtola Jeremiæ.

Ante Danielis Prophetiam ponitur hiſtoria Suſannæ. Danielem excipiunt duodecim Prophetæ, ubi occurrit etiam Abdias in laterculo non enuntiatus.

Ante libros Salomonis præmittitur, ἡ βίβλος ἡ λεγομένη ἑξασόφιον, id eſt, *liber dictus Hexaſophion*, quaſi dicas, opera ſex de Sapientia. Præeunt Parabolæ, quæ in duo dividuntur. Nam a principio Capitis 25. inſcribuntur αἱ παιδεῖαι Σολομῶντος. Poſtea Eccleſiaſtes & Canticum Canticorum. Similem diviſionem animadvertes in Codice Cæſareo VI. pariterque in VII. Lambec. lib. 3. p. 19. Hinc liber Job, qui inſcribitur, ἡ βίβλος τοῦ δικαίου Ιώβ. Sequitur σοφία Σολομῶντος: poſtea σοφία Ιησοῦ Σιράχ. Alius titulus laterculi, λόγοι παραβολῶν, reſpicit hæc verba, ὁ σοφὸς ἐν λόγοις προάξει &c. cap. 20. v. 27. quæ eodem titulo gaudent in Editis. Et poſtremus titulus σοφίας αἴνεσις, in Editis ſic tituli more jacet, αἴνεσις σοφίας, & præit his verbis, ἡ σοφία αἰνέσει. Cap. 24. verſ.

verſ. 1. Sed hi duo poſtremi tituli ad Siracidem pertinent. Sex igitur Libri Sapientiæ hoc in Codice memorati, ſunt Parabolæ Salomonis, παιδεῖαι ſive diſciplinæ ejuſdem, Eccleſiaſtes, Canticum, Sapientia Salomonis, & Sapientia Siracidæ.

CODEX num. V. olim CCCLXXXII. membranaceus, ſcriptus anno Chriſti 1264. in quo catena in Leviticum, Numeros, Deuteronomium, Joſue, Judices & Ruth. Horum ex ſcriptis concinnata fuit Catena.

Acacii,

Aneſii, Ανεσίου, ſæpiſſime mendoſe pro αἰεπιγράφου, hinc orta erroris occaſione quod vox αἰεπιγράφου ſic abbrevietur αἰ, quod imperitus Librarius legendum putavit ἀνεσίου, quamquam non uno tantum modo erraverit. Nam alibi legit etiam ἀνέμπου, alibi ἀναπέμπτη, alibi ἀνοσίου; ſemel Αθανασίου, ita ut ex ſequenti Laterculo Athanaſius expungendus ſit: nam ille locus tantum Athanaſio adſcriptus reperitur. Semel item Συνεσίου, ideoque expungendus etiam Syneſius. Hæc nota noſtra aſſeritur ex collatione alterius Catenæ hujus Bibliothecæ, ubi ad ſingula ſupra memorata loca legitur Ανεπ- aliquando etiam recte ſcribitur αἰεπιγράφου. Similem Flam. Nobilii errorem obſervavimus in Hexaplorum collectione, qui Aneſperum Auctorem, & Commentatorem laudat, deceptus abbreviatione ſupra allata: nam ibi pro αἰεσπέρου legendum erat αἰεπιγράφου.

Apolinarii ſæpe. Semel autem loco Apolinarii alia catena *Polychronii* habet.
Baſilii,
Cyrilli,
Ephræmi,
Euſebii Cæſarienſis,
Euſebii Emeſeni,
Diodori Tarſenſis,
Dionyſii Alexandrini,
Gregorii Nyſſeni,
Joannis Chryſoſtomi,
Joſephi,
Irenæi Lugdunenſis,
Iſidori Peluſiotæ,
Juſtini Martyris,
Nili Monachi,
Origenis ſæpe; ſemel autem ex Epiſtola ad Photium & Andream Preſbyteros. Sed puto Origenem mendoſe poſitum fuiſſe pro Severo. Cujus memoratur Epiſtola ad Photium & Andream Preſbyteros in Codice 8.
Philonis Hebræi,
Severi Antiocheni,
Severiani Gabalorum,
Syneſii,
Theodoreti,
Theodori Mopſueſteni,
Theoduli,
Victoris Preſbyteri.

In fine excerptum ex Synopſi Scripturæ, quæ Athanaſii nomine circumfertur; & aliquot quæſtiunculæ, videlicet quot vicibus vaſtati ſint filii Iſrael.

In ultimo Codicis folio hæ manu Calligraphi notæ comparent minio depictæ, ſed multis in locis ita deletæ ut legi nequeant. Quæ vero periere, minimi pretii ſunt, ut ex laciniis liquet; quæ ſuperſunt, longe meliora.

Εἴληφεν ὧδε τῶν καλῶν πόνων τέλος......	*Egregiorum laborum hîc finem accepit.....*
Λευϊτικοῦ πέφυκεν ἡ δέλτος αὕτη.	*Hic liber eſt Levitici.*
Εν ταύτῃ πᾶς τις ἔκυψεν εὐσεβόφρων	*In hunc pius quilibet reſpexit*
Αρύσασθαι θέλπομα διδασκαλίας....	*Ad hauriendam doctrinæ voluptatem...*
Απας ἀκούων καὶ *συμφυεὶς αὐτῇ πόθῳ,	*Quiſquis audiet & ipſi amore cohærebit,*
Ψυχῆς ἀπαντλήσει τε τὴν σωτηρίαν.	*Hauriet animæ ſalutem.*

Τῷ κελευσαμένῳ * πρὸ ταύτην τὴν δέλτον, τὸν προστάξαντα ταύτην γραφῆναι, ὦ Χριστέ μου φύλαττε πανολβίῳ... αὐτῷ πλουσίοις σου δώροις ἐπιμελείᾳ, εἰρήνην καὶ ὑγίειαν· ἄλλον Ἰησοῦν ποίησον τροπαιοῦχον, ἢ καὶ Σαμψὼν εἴπω ἐν ταῖς ἀνδρείαις· πλουτῶν αὐτῷ νίκας κατὰ τῶν ἐναντίων, ἀγνῶτα δεῖξον παντὸς κινδύνου τὸ πρίν· ἱκετεύω σε, θεοῦ λόγε, τῆς βασιλείας σου μέτοχον αὐτὸν δεῖξον, αὐτὸν δή φημι Κομνηνόν τε τὸν Δούκαν, λιταῖς τῆς παναγίας κοσμοσώστου παρθένου. Θεόδωρος. Senſus eſt: *Eum qui juſſit hunc deſcribi librum, Chriſte mi conſerva, ... opulenta tua ipſi dona largire, felicitatem, pacem & ſanitatem; fac illum Jeſum (Joſue) tropæis ornatum, vel dicam Samſonem in fortiter geſtis; ditans illum victoriis adverſus inimicos, omnis periculi*

expertem exhibe. Supplex oro te, Dei Verbum, ut illum tui regni consortem efficias, ipsum dico Comnenum Ducam, supplicationibus omnium servatricis & mundi Sospitæ Virginis. Theodorus.

Καὶ τὸν γράψαντα καὶ τὸν μελετήσαντα παράσχου λύσιν ἀμπλακημάτων. τέλος κατεῖδον μόλις τῆσδε τῆς βίβλου. χριστὸν δ' αἰνῶ ὕμνοις πάντων ἕνεκα τούτων· χριστὸς παράσχοι τοῖς ἐμοῖς πόνοις χάριν. ἐτελειώθη δὲ διὰ χειρὸς Θεοδώρου ἁμαρτωλοῦ τοῦ Λαμπέτου ἐν ἔτει ͵ϛψοβʹ. *Et ei qui scripsit, & ei qui hæc meditatus fuit, confer remissionem delictorum. Vix finem hujus libri videre potui: ideo Christum laudibus celebro. Christus laboribus meis gratiam concedat. Absolutus est manu Theodori Lampeti peccatoris, anno 6772. (Christi 1264.)* In altera pagina alterâ manu.

ἡ βίβλος αὕτη ἐδόθη παρὰ τῆς πρωτοστρατορίσσης τῆς Γυμνενᾶς. (l. Κομνηνᾶς) καὶ εἴ τις βουληθείη ἀποστερῆσαι ταύτην τῆς μονῆς τοῦ παναγίου Νικολάου, ἐχέτω τὰς ἀρὰς τῶν ἁγίων πατέρων. i. *Hic liber datus est a Protostatorissa Comnena. Et si quis voluerit eum Monasterio Sanctissimi Nicolai subripere, maledictioni Sanctorum Patrum subjaceat.*

Monasterium sancti Nicolai erat Constantinopoli. Aliud ejusdem nominis erat in Monte Atho, quod vocabatur S. Nicolai Stauronicetæ. De utroque vide in Palæographia Græca.

ἔτους ͵ϛωνζʹ. ἐπαρέλαβεν ὁ στ. (l. Στέφανος) βασιλεὺς τὴν Βλαχίαν, καὶ τέθνηκεν ὁ αὐτὸς πάλιν ἐν ἔτει ͵ϛωξδʹ. μηνὸς Δεκεμβρίου. i. *Anno 6857. (Christi 1349.) accepit Stephanus Rex Valachiam, & obiit anno 6864. (Christi 1356.) mense Decembri.* Hic est Stephanus rex Serviæ cognomento Duscianus, cujus bella & victorias describit Cangius de familiis Byzantinis p. 291. Ibique item dicitur mortuus anno 1356.

CODEX VI. alias CCCLXXXII. ut præcedens membranaceus XIII. circiter sæculi, complectens catenam in libros Levitici, Numerorum, Deuteronomii, Josue, Judicum & Ruth.

Auctores ex quibus hæc catena contexta est, sunt.

Acacius,

Ἀνεπίγραφος de quo alibi dictum est. Sic autem varie scribitur in hoc Codice ἀν, ἀνε & ἀνεπιγρ.

Apolinarius,

Basilius,

Cyrillus,

Diodorus,

Dionysius Alexandrinus,

Ephraïm,

Eusebius Cæsariensis,

Eusebius Emesenus,

Gennadius,

Gregorius Nyssenus,

Gregorius Theologus,

Joannes Apostolus,

Joannes Chrysostomus,

Josephus,

Irenæus Lugdunensis,

Isidorus,

Justinus Martyr,

Nilus Monachus,

Origenes, sæpissime; semel, ἐκ τοῦ εἰς τοὺς ψαλμούς. Et infra, τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Φώτιον καὶ Ἀνδρέαν πρεσβύτ. ἐπιστολῆς. Sed hæc Epistola in Codice 8. Severo Antiocheno adscribitur.

Ἐκ τοῦ πανάρετου, (lege πανάρετου.) Sic vocatur sapientia Salomonis, unde locus citatus sumptus est. Est vulgo fœminini generis, ἡ πανάρετος, supple σοφία. Hic Librarius masculinum fecit.

Philo Hebræus,

Polychronius,

Severianus Gabalitanus,

Σευηριανοῦ Ἀντιοχ. ἐπιστ. μϛʹ. & οʹ. male. Sed rectius alibi adscribitur Severo Antioch. Paulo infra additur: τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολ. ρβʹ. Aliquando vice versa Σευήρου Γαβαλ. scribitur pro Σευηριανοῦ.

Severus Antiochenus, ἐκ τῶν κγʹ κεφαλαίων Ἀλεξάνδρου συνταγμάτων.

Symeon Monachus Calligraphus,

Theodoretus,

Theodorus Mopsuestenus,

Theodulus,

Victor Presbyter.

Sparsas etiam hinc inde Aquilæ, Symmachi, & Theodotionis Lectiones hic Codex suppeditat, quæ ex simili Regio inter alia Hexapl. fragmenta editæ sunt.

In fine Levitici numerus verſuum notatur ſic: στίχοι ͵βψʹ. id eſt, verſus 2700. & in fine Deuteronomii στίχοι γρʹ. id eſt verſus 3100.

Initio Codicis habetur folium unum Hebraïce ſcriptum. Pars eſt Geneſis ab his verbis Gen. 37. 14. וישלחהו רבר והשבני הצאן uſque ad illa cap. 38. v. 20. וישלח יהודה את־גדי העזים

CODEX VII. olim CCXIII. membranaceus XI. circiter ſæculi. Complectitur libros Joſue, Judicum, Ruth, & quatuor Regnorum, additis ad marginem ſcholiis ex variis Patribus & auctoribus, quorum hæc ſunt nomina.

Ανεπίγραφος de quo ſupra.
Baſilius,
Cyrillus,
Diodorus,
Euſebius,
Joannes Chryſoſtomus,
Joſephus,
Irenæus,
Iſidorus. Hujus Epiſtola Capitolino memoratur.
Origenes,
Severus Antiochenus,
Theodorus Mopſueſtenus,
Theodoretus,
Theodulus.

Multo plura ſine Auctorum nomine ſcholia in libros Regum, quæ tamen ſæpiſſime ex Procopio, collatione facta cum iis quæ hujus auctoris ſuperſunt, deſumta eſſe deprehenduntur.

Non raro Lectiones Aquilæ, Symmachi, & Theodotionis occurrunt, quæ ex aliis Codicibus ejuſdem Bibliothecæ jam editæ fuerunt.

Poſt librum Ruth fol. 39. quæſtio ſequitur: quot ſint Scripturæ ex Hebræo in Græcum verſiones, earumque auctores quinam fuerint.

De Judæorum captivitatibus undecim.

De decem divinis nominibus Hebraïcis.

De quatuor litteris quibus conſtat nomen Dei ἀνεκφώνητον.

Videtur hic Codex fuiſſe Monaſterii Sancti Athanaſii in monte Atho; nam vox Ἀθανασίου legitur in ſupremo margine primi folii.

CODEX num. VIII. olim CCXI. membranaceus fuit magnæ Lauræ ſancti Athanaſii in Monte Atho, ut & alii quam plurimi hujus Bibliothecæ Codices, quod in ipſa lignea tabella libro compingendo adhibita legitur: ἱερᾶς καὶ ἁγίας Λαύρας, *ſacroſanctæ Lauræ*. In primo folio ſcribitur βίβλος τῆς ἐννάτης θέσεως ιδʹ. *liber nonæ poſitionis decimus quartus*; id eſt, *hic liber in nono Pluteo* Bibliothecæ S. Lauræ, *decimus quartus* numero erat. Hæc in ſupremo primi folii margine. In imo autem: προσετέθη διὰ τοῦ μοναχοῦ κυροῦ Μακαρίου μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἰνδ. ϛʹ. ἔτει ͵ϛψκϛʹ. i. *Appoſitus eſt per Monachum Domnum Macarium menſe Februario, Ind. 6. anno 6726.* Hoc eſt anno mundi 6726. Chriſti vero 1218. Hæc autem poſterior nota eâdem quâ prior Macarii manu deſcripta eſt. Cum autem hæc in primo hodierno folio jaceant, & Codex initio magna ſui parte mutilus ſit, hinc ſequitur jam perinde mutilum fuiſſe quando hujuſmodi notæ exaratæ fuerunt, ſcilicet anno 1218. Quamobrem in ultimo hodierno folio eadem manu ſcribitur: αὕτη ἡ βίβλος ἀρχὴν οὐκ ἔχει καὶ τέλος. i. *hic Liber caret initio & fine.* Nam in fine quoque aliquot folia deſiderantur. Bibliothecæ Lauræ S. Athanaſii in monte Atho frequens mentio erit in ſequentibus. Vide præſertim in Codice CCII.

Codex hic decimo ſæculo conſcriptus fuit annis circiter trecentis antequam in Pluteo Lauræ apponeretur: eximiæ notæ, accuratiſſime exaratus. Continet primo libros quatuor Regum cum Commentariis variorum. Sed avulſis initio foliis, ut diximus, jam incipit Capite 14. libri I. verſ. 49. Hic nulli vel rariſſimi iotaciſmi occurrunt; ſed omnia peritiſſimam Librarii manum olent. Quod vero præcipuum eſt, Lectiones veterum Interpretum Aquilæ, Symmachi & Theodotionis innumeras in marginibus, hactenus non obſervatas exhibet; quas in Hexaplorum collectione noſtra cum notis edidimus, additis aliis pauciſſimis quæ a Druſio collectæ fuerant.

Ad hæc interſeruntur Commentaria variorum Patrum & Scriptorum, quæ vel poſt ipſum textum una ſerie, ſed longioribus lineis ponuntur; vel, quod rarius contingit, in marginibus locantur. Horum vero omnium non modo nomina, ſed etiam opuſcula quæ initio interpretationum declarantur, indicabimus; illa quidem tantum quæ minus nota ſunt.

Severi Antiocheni Archiepiſcopi.

Ἐκ τῆς πρὸς Βοστρηνοὺς ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Ἀμμώνιον πρεσβύτερον ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Θωμᾶν ἐπίσκοπον Γερμανικείας ἐπισ- & in Cod. 23. & in Cod. 195.

Ἐκ τῆς πρὸς Εὐφήμιον ὕπατον ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Φώτιον καὶ Ἀνδρέαν ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Ἀναστάσιον ὕπατον ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Δίδυμον ἐπιστολῆς ἐπερωτήσαντα, εἰ χρὴ τῶν γεγηρακότων πρεσβυτέρων περικοπῆναι τὰς σιτήσεις, καὶ παραδοθῆναι ἄλλοις τοῖς δυναμένοις αὐτὸ αὐτὸ (sic) ἐνεργεῖν.

Ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἐπισκόπους ἑορταστικῆς ἐπιστολῆς. δείκνυσιν ὅτι τύπος ἦν τῶν μελλόντων κατὰ ἑορτὴν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων γίνεσθαι, τὰ ὑπὸ τοῦ Δαυὶδ πεπραγμένα, & in Cod. Coiſlin. 17. ἐκ τῆς πρὸς ἐπισκόπους ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Αἴξανα ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Τιμόθεον Ἀρχιεπίσκοπον ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Ἰσίδωρον κόμητα ἐπιστολῆς.

Ejuſdem ut puto, ἐκ τῆς πρὸς Πέτρον ἐπισ-

Ἐκ τῆς πρὸς Μαρῖνον ἐπίσκοπον ἐπιστολῆς.

Ἐν ὑπακοῇ εἰς τοὺς μάρτυρας. Codex 23. Coiſlin. ἐν ὑπακοῇ ſolum. 25. Coiſl. ὑπακοή. & 195. Coiſlin. ἐν ὑπακοῇ.

Ἀπὸ λόγου ρν'.

Ἀπὸ λόγου ϛε'.

Ἐκ τῆς πρὸς Μισαὴλ διάκονον ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Φώτιον ἐπιστολῆς.

Ἀπὸ λόγου ξ.

Ἐκ τῆς πρὸς Κωνσταντῖνον ἐπιστολῆς.

Ἀπὸ λόγου μν'.

Ἐκ τῆς πρὸς Σέργιον ἐπιστολῆς.

Ἀπὸ λόγου π'.

Ἀπὸ λόγου ρι'.

Ἐκ τῆς πρὸς Ἰουλιανὸν στρατηγὸν ἐπιστολῆς.

Ἀπὸ λόγου με'.

Ἐκ τῆς πρὸς Καισάριον ἐπιστολῆς. Et Cod. Coiſlin. 23.

Ἀπὸ λόγου ϛγ'.

Ἀπὸ λόγου λδ'.

Ἐκ τῆς πρὸς Σωτήριχον ἐπίσκοπον ἐπιστολῆς.

Baſilii in Heſaiam. Item Baſilii ἐκ τῆς προοιμίας λόγος.
Origenis in Jeremiam,
Theodoreti ex quo plura, quam ex aliis adferuntur. Ex libro tertio ejuſdem contra Manichæos,
Euſebii Emeſeni Commentarii in librum Numerorum.
Joannis Chryſoſtomi,
Apolinarii,
Heſychii Preſb.
Euſebii Cæſarienſis,
Didymi,
Alexandri Nicæni,
Epiphanii,
Diodori,
Athanaſii Alexandrini,
Cyrilli Alexandrini,
Evagrii Monachi,
Gregorii Theologi Naz.
Theophili Alexandrini,
Victoris,

Polychronii,

Polychronii,
Josephi περὶ ἀλώπεως,
Isidori Pelusiotæ,
Irenæi, qui alicubi dicitur Λουγδῶν (sic)
& alibi, μαθητοῦ ἀποστόλων,
Theodori Heracleotæ,
Hippolytus Epis. Romæ,
Olympiodori Diaconi,
Gregorii Nysseni,
Eustathii Antioch.
Ephræm.

In specimen ab initio Codicis varias Lectiones adferemus, collatione facta cum Edit. Romana. Incipit ab his verbis cap. 14. v. 49. ὄ] νομα τῇ πρωτοτόκῳ Μερόβ.

Cap. 14. v. 51. ὑιὸς Ιαμείν. v. 52. ὑιὸν δυνάμεως, συνήγαγεν αὐτοὺς πρὸς ἑαυτόν.

Cap. 15. vers. 1. χρῖσαι σε ἐπὶ Ισραὴλ εἰς βασιλέα. 3. Αμαλὴκ καὶ Ιαρείμ. 7. Σοὺρ τὸ ἐπὶ προσώπον. 8. καὶ πάντα τὸν λαὸν Ιαβεὶν ἀπέκτεινεν. 11. μεταμεμέλημαι ὅτι ἔχρισα τὸν Σαοὺλ εἰς βασιλ- 12. καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαμουὴλ λέγοντες· ἥκει Σαοὺλ εἰς Κάρμηλον· καὶ ἰδοὺ ἀνέστακεν Σαοὺλ ἑαυτῷ χεῖρα· καὶ ἀπέστρεψεν τὸ ἅρμα καὶ κατέβη εἰς Γάλγαλα. καὶ ἦλθεν Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ. καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἀνέφερεν ὁλοκαύτωσιν κυρίῳ. 15. τυθῇ κυρίῳ θεῷ σου· τὰ δὲ λοιπά. 16. οὐχὶ μικρὸς σύ. 18. καὶ ἐξολόθρευσον τὸν Αμαλὴκ τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἐμέ, καὶ πολεμήσεις αὐτούς. 19. ἀλλ' ὥρμησας ἐπὶ τὰ σκῦλα. (sic) 20. τὸν δὲ Αμαλὴκ ἐξωλόθρευσα. 22. κρεῖσσος τοῦ μὴ εἶναι βασ- 27. αὐτοῦ τοῦ ἀπελθεῖν. 28. τὴν βασιλείαν Ισραὴλ ἐκ χειρός σου σήμερον. 29. καὶ οὐκ ἐπιστρέψει, οὐδὲ μετ.... τοῦ μετανοῆσαι. αὐτὸς ἀπειλήσει, καὶ οὐκ ἐμμενεῖ. 30. κυρίῳ τῷ θεῷ σου. 33. καὶ εἶπεν Σαμουὴλ πρὸς αὐτὸν Αγάγ. 35. καὶ οὐ προσέθετο Σαμουὴλ ἔτι ἰδεῖν τὸν .... ἐπὶ τὸν Ισραήλ. Cæteras Lectiones varias, quæ bene multæ ac notatu dignissimæ sunt, colligent ii quibus plus otii erit.

Libris Paralipomenôn, Tobiæ & Judith, qui postea sequuntur, præmittitur Index cum titulis Capitum, hoc pacto.

Paralipomenôn primus.

κη΄. περὶ τῶν υἱῶν Αδιήλ.
κθ΄. περὶ τῶν υἱῶν Οζαῦ καὶ τῶν κατασχέσεων αὐτῶν.
λ΄. περὶ τῶν υἱῶν Ασήρ.
λα΄. περὶ τῶν υἱῶν Βενιαμίν.
λβ΄. περὶ τῶν υἱῶν Αλφαάλ.
λγ΄. περὶ τῶν υἱῶν Ιωνάθαν.
λδ΄. περὶ τῶν υἱῶν Βενιαμίν. (ſic)
λε΄. περὶ τῶν πυλωρῶν καὶ Φινεες τοῦ ἄρχοντος αὐτῶν.
λϛ. ὅτι οἱ Λευῖται ἐπὶ τῶν παστοφόρων ἦσαν.
λζ΄. περὶ τῶν ἀρχόντων ψαλτῳδῶν.
λη΄. περὶ τοῦ ἐν Γελβουε γενομένου πολέμου, ἐν ᾧ ἔθανεν ὁ Σαοὺλ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
λθ΄. περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ σκηνώματος Σαούλ.
μ΄. περὶ τῆς ταφῆς Σαοὺλ καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.
μα. περὶ τῆς τοῦ Δαυὶδ χρίσεως, καὶ ὅτι οἱ Ιεβουσαῖοι ἐκώλυον αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς Ιερουσαλήμ.
μβ΄. περὶ τῶν δυνατῶν ἀρχόντων τοῦ Δαυίδ.
μγ. περὶ οὗ ἔσπεισεν ὕδατος Δαυὶδ τῷ θεῷ.
μδ΄. περὶ τῶν δυνατῶν τῶν δυναμένων. (ſic)
με΄. περὶ τῶν ἐλθόντων πρὸς Δαυὶδ ἐν Σικελάγ.
μϛ΄. περὶ τῶν ἐλθόντων ἀπὸ Μανασσῆ πρὸς Δαυίδ.
μζ. ὄνομα τῶν ἐλθόντων πρὸς Δαυὶδ ἐπιτρέψαι αὐτόν.
μη΄. περὶ ὧν συνεβουλεύσατο Δαυὶδ περὶ τῆς κιβωτοῦ.
μθ΄. περὶ τῆς μεταστάσεως τῆς κιβωτοῦ.
ν΄. περὶ ὧν ἀπέστειλε Χιράμ πρὸς Δαυίδ.
να. πόλεμος Δαυὶδ πρὸς ἀλλοφύλους.
νβ. περὶ ὧν ἐφρόντισεν Δαυὶδ ἆραι τὴν κιβωτόν.
νγ. περὶ τῆς τάξεως τῶν ψαλτῶν.
νδ. περὶ τῆς θυσίας Δαυὶδ καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, ἐν ᾧ καὶ ἐξουδένωσις Μελχόλ.
νε΄. περὶ Ασὰφ ἄρχοντος τῶν ψαλτῶν.
νϛ΄. ᾠδὴ τοῦ Δαυὶδ δι' Ασάφ.
νζ. περὶ τῆς ἐν Βαμὰ καταπαύσεως τῆς κιβωτοῦ.
νη. περὶ ὧν εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ναθαν τὸν προφήτην.
νθ΄. περὶ ἧς ηὔξατο Δαυὶδ εὐχῆς.
ξ. περὶ ὧν ἐπάταξεν Δαυὶδ ἀλλοφύλων μετὰ Αδραζάρ.
ξα΄. ὅτι Θοῦ ἀπέστειλεν πρὸς Δαυὶδ πρὸς εἰρήνην.
ξβ΄. ὅτι Αβισὰ ὁ υἱὸς Σαρουΐας ἐπάταξεν τὴν Ιδουμαίαν.
ξγ΄. ὅτι Δαυὶδ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐποίει.
ξδ΄. περὶ τῶν ἀτιμασθέντων ἀγγέλων τοῦ Δαυὶδ ὑπὸ Αναν.
ξε΄. περὶ τοῦ ἐν Γαζερ πολέμου.
ξϛ. περὶ τοῦ ἀριθμηθέντος λαοῦ.
ξζ΄. ὅτι ἡ σκηνὴ κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦν, ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς βασιλείας Σαλωμῶν.
ξη΄. περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν Λευιτῶν.
ξθ΄. ὅτι οὐκ ἦσαν οἱ αἴροντες τὴν σκηνὴν οἱ Λευῖται.
ο΄. ὁ πρῶτος κλῆρος ἔλαχεν τῷ Ιάσεϊ.
οα΄. περὶ ὧν ἐπάταξεν Δαυὶδ εἰς τὰ ἔργα (ſic l. ἔταξεν).
οβ. περὶ τῶν υἱῶν Αιμαν καὶ τῶν αὐτοῦ πατέρων.
ογ΄. περὶ τῶν υἱῶν Κορε τῶν διαιρεθέντων εἰς τὰς πύλας.
οδ΄. περὶ τῶν τεταγμένων φυλάττειν τοὺς θησαυρούς.
οε΄ περὶ τοῦ εὑρεθέντος δυνατοῦ αἰδέσος ἐν Ιαζήρ.
οϛ΄. περὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου.
οζ΄. ἐκκλησίασις τῶν ἀρχόντων Δαυίδ.
οη. διάλεξις Δαυὶδ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ περὶ ὧν τῷ Σαλωμῶν ἐνετείλατο.
οθ΄. περὶ ἧς ηὔξατο Δαυὶδ εὐχῆς αἰνῶν τὸν θεὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

π'. ὅτι Δαυὶδ ἐνετείλατο τῷ λαῷ εὐλογῆσαι τὸν κύριον.
πα'. θυσία τῇ ἐπαύριον τῆς προτέρας ἡμέρας.
πβ'. περὶ τῆς βασιλείας Σαλωμών.
πγ'. περὶ τῆς κοιμήσεως Δαυίδ.

Paralipomenôn secundus.

α'. ὅτι ἐμεγάλυνεν κύριος τὸν Σαλωμών.
β'. ὅτι ἐπορεύθη Σαλωμὼν μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ ἐν τῇ ὑψηλῇ ἐν τῇ σκηνῇ.
γ'. ὀπτασία τοῦ θεοῦ πρὸς Σαλωμών.
δ'. περὶ ὧν ἠτήσατο Σαλωμὼν ὀφθέντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ.
ε'. περὶ τῆς δοθείσης σοφίας τῷ Σαλωμών.
ϛ'. περὶ τῆς ἐλεύσεως Σαλωμὼν ἐκ Βαμὰ εἰς Ἱερουσαλήμ.
ζ'. περὶ ὧν ᾔτησεν Σαλωμὼν τὸν Χειράμ.
η'. περὶ ὧν ἔγραψεν Χειρὰμ πρὸς Σαλωμών, καὶ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ.
θ'. περὶ ὧν ἐποίησεν Χειρὰμ σκευῶν τοῦ ναοῦ.
ι'. περὶ ὧν συνήγαγεν ἐργατῶν Σαλωμών, καὶ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ.
ια'. ὅτι Σαλωμὼν ἐξεκκλησίασεν τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ ἀνενέγκαι τὴν κιβωτόν.
ιβ'. ὅτι πάντες οἱ εὑρεθέντες ἱερεῖς ἡγιάσθησαν.
ιγ'. περὶ ὧν ἐλάλησεν Σαλωμὼν μετὰ τὴν κατάπαυσιν τῆς κιβωτοῦ.
ιδ'. περὶ τῆς εὐχῆς ἧς ηὔξατο Σαλωμών.
ιε'. περὶ τοῦ καταβάντος πυρὸς καὶ τὰς θυσίας καταφαγόντος.
ιϛ'. περὶ τῆς θυσίας τοῦ ἐγκαινισμοῦ.
ιζ'. ὅτι ὤφθη τῷ Σαλωμῶν ὁ θεὸς ἐκ δευτέρου.
ιη'. περὶ τῆς ἐλεύσεως Σαλωμῶν εἰς Αἰμάθ.
ιθ'. περὶ τῆς βασιλίσσης Σαβά, ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ κομιζομένου χρυσίου πρὸς Σαλωμῶν.
κ'. περὶ ὧν ἔδωκε Σαλωμῶν τῇ βασιλίσσῃ Σαβά.
κα'. περὶ τῶν φερόντων δῶρα βασιλέων τῷ Σολομῶντι.
κβ'. περὶ τοῦ θανάτου Σαλωμῶν.
κγ'. περὶ τῶν μερισθέντων φυλῶν ἀπὸ Ροβοὰμ ὀπίσω Ἱεροβοάμ.
κδ'. περὶ τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀναβάσεως Σουσακείμ, καὶ περὶ ὧν εἶπεν Σαμαίας πρὸς Ροβοὰμ περὶ αὐτοῦ.
κε'. περὶ τοῦ θανάτου Ροβοάμ, καὶ περὶ ὧν ἐλάλησεν Ἀβιὰ πρὸς Ἱεροβοάμ.
κϛ'. περὶ τῆς βασιλείας Ἀσὰ υἱοῦ Ἀβιά, καὶ Ζαρὰ τοῦ Αἰθίοπος.
κζ'. περὶ τῆς ἀναβάσεως Βαασὰ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν.
κη'. περὶ τοῦ θανάτου Ἀσὰ καὶ τῆς βασιλείας Ἰωσαφάτ.
κθ'. περὶ τῆς ἐπιγαμβρείας τοῦ Ἀχαάβ.
λ'. ὅτι ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εἰς πόλεμον.
λα'. περὶ ὧν προεφήτευσεν Ἰηοὺ ὁ προφήτης τῷ Ἰωσαφάτ.
λβ'. περὶ τῶν ἐπιτολμασάντων τῷ Ἰωσαφὰτ ἀλλοφύλων.
λγ'. περὶ ὧν προεφήτευσεν Ὀζιὴλ ὁ ἱερεὺς τῷ Ἰωσαφάτ.
λδ'. περὶ τῆς κοιμήσεως Ἰωσαφὰτ καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας.
λε'. περὶ τῶν ἐπιδιαιρεθέντων τοῦ Ἰούδα ἀπὸ Ἰωράμ.
λϛ'. περὶ τῆς βασιλείας Ὀχοζίου.
λζ'. περὶ τῆς σωτηρίας Ἰωὰς υἱοῦ Ὀζίου.
λη'. πῶς ἐβασίλευσεν ὁ Ἰωδαὲ τὸν Ἰωάς.
λθ'. περὶ τοῦ θανάτου Γοθολίας.
μ'. περὶ ὧν κατέσπασεν εἰδώλων Ἰωδαέ.
μα'. περὶ τῆς τοῦ οἴκου ἐπισκευῆς.
μβ'. περὶ τῆς τελευτῆς Ἰωδαέ.
μγ'. περὶ τῶν τραπέντων μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰωδαέ.
μδ'. περὶ τῆς γενομένης ὀργῆς ἐπὶ Ἰούδαν.
με'. περὶ ὧν προεφήτευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἰωδαέ, ὃν καὶ ἐλιθοβόλησαν.
μϛ'. περὶ τῶν ἀναβάντων Σύρων ἐπὶ Ἰούδαν καὶ Ἱερουσαλήμ.
μζ'. περὶ τῆς βασιλείας Ἀμασίου.

μη'. περὶ ὧν προεφήτευσεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐπὶ Ἀμασίαν.
μθ'. περὶ τῆς εἰδωλολατρείας Ἀμασίου.
ν'. περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους συνελεύσεως Ἰωὰς καὶ Ἀμασίου.
να'. περὶ τῆς φυγῆς Ἀμασίου ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.
νβ'. ὅτι Ὀζίας βασιλεύει ἀντὶ Ἀμασίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
νγ'. περὶ τῆς ἐπάρσεως Ὀζίου τοῦ βασιλέως.
νδ'. περὶ τῆς βασιλείας Ἰωαθάμ.
νε'. περὶ τῆς κοιμήσεως Ἰωαθάμ, καὶ τῆς βασιλείας Ἄχαζ υἱοῦ αὐτοῦ.
νς'. περὶ ὧν ἠτήσατο Ἄχαζ βοηθῆσαι.
νζ'. ὅτι Ἄχαζ ἔκλεισε τὸν οἶκον κυρίου, καὶ ἔκοψε πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικά.
νη'. περὶ τῆς τελευτῆς Ἄχαζ καὶ τῆς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ βασιλείας.
νθ'. περὶ τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ναοῦ.
ξ'. περὶ τῆς θυσίας Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως.
ξα'. περὶ τῆς θυσίας τοῦ ναοῦ κατὰ κέλευσιν Ἐζεκίου, ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ Πάσχα.
ξβ'. περὶ τῶν καταλυθέντων θυσιαστηρίων ἐν Ἱερουσαλήμ· ἐν ᾧ καὶ προσευχὴ Ἐζεκίου ὑπὸ τοῦ λαοῦ.
(sic)
ξγ'. ὅτι εὐφροσύνην ἐποίησεν ὁ λαὸς μετὰ τὸ Πάσχα ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας.
ξδ'. περὶ τῆς τάξεως τῶν ἱερέων.
ξε'. περὶ τῆς συντελείας τῆς οἰκοδομῆς τῶν σωρῶν.
ξς'. περὶ Σενναχηρείμ.
ξζ'. περὶ ὧν ἐπέστειλεν ἀγγέλων Σενναχηρεὶμ πρὸς Ἐζεκίαν.
ξη'. προσευχὴ Ἐζεκίου βασιλέως.
ξθ'. περὶ τῆς ἀρρωστίας Ἐζεκίου καὶ οὗ ἔσχε πλούτου καὶ δόξης.
ο'. περὶ τῆς κοιμήσεως Ἐζεκίου, καὶ τῆς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Μανασσῆ βασιλείας.
οα'. περὶ τῆς μεταβολῆς τοῦ Μανασσῆ.
οβ'. περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ Μανασσῆ καὶ τῆς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ βασιλείας.
ογ'. περὶ τῆς βασιλείας Ἰωσίου.
οδ'. περὶ ὧν ἀπέστειλεν ἀγγέλων Ἰωσίας τοῦ κραταιῶσαι τὸν οἶκον κυρίου.
οε'. περὶ τοῦ βιβλίου τοῦ νόμου, οὗ εὗρεν Χελκίας ὁ ἱερεύς.
ος'. περὶ ὧν ἀπέστειλεν ἀγγέλων Ἰωσίας πρὸς Ολλαμ τὴν προφῆτιν.
οζ'. περὶ τῆς συναγωγῆς τῶν ἱερέων καὶ οὗ ἐποίησε Πάσχα Ἰωσίας.
οη'. περὶ [illegible] ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ὑπὸ Ἰωάς. (sic)
οθ'. ὅτι κατὰ τὴν κρίσιν ἀπέθανεν ὁ Φασέκ.
π'. περὶ ὧν ἐποίησεν ὁ Φασέκ ὁ λαὸς εὑρεθείς.
πα'. περὶ ὧν ἐποίησεν Φαραὼ Νεχαώ.
πβ'. περὶ τῆς βασιλείας Ἰωάχαζ.
πγ'. ὅτι Φαραὼ κατέστησε βασιλέα τὸν Ἐλιακείμ, ἤτοι Ἰωακείμ.
πδ'. περὶ τῆς κοιμήσεως Ἰωακεὶμ καὶ τῆς βασιλείας Ἰεχονίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.
πε'. περὶ τῆς βασιλείας Σεδεκίου, ἕως καὶ εἰς Βαβυλῶνα ἀπηνέχθη.
πς'. περὶ Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως.

Κεφάλαια τοῦ Τωβίτ.

α'. περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ τῆς θυσίας τοῦ Τωβίτ.
β'. ὅτι προαγοραστὴς ἦν Τωβὶτ τῷ Νεμεσσάρῳ, καὶ περὶ οὗ παρέθετο χρυσίου τῷ Γαβαήλῳ.
γ'. περὶ ἐλεημοσυνῶν τοῦ Τωβίτ, καὶ ὅτι ἔθαπτεν τοὺς νεκρούς.
δ'. διαβολὴ περὶ τοῦ θάπτειν τοὺς νεκρούς, καὶ ἀποφυγὴ τοῦ Τωβίτ.
ε'. ἐπιστροφὴ ἀπὸ τῆς φυγῆς τοῦ Τωβὶτ εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, καὶ ὅτι τοῖς αὐτοῖς ἐπεδίδοτο ἔργοις.
ς'. περὶ τῆς πηρώσεως τοῦ Τωβίτ.
ζ'. προσευχὴ Τωβίτ.
η'. περὶ Σάρρας, ἧς τοὺς ἄνδρας ἀπέκτεινεν ὁ δαίμων, καὶ τῆς ταύτης προσευχῆς.
θ'. νουθεσίαι καὶ ἐντολαὶ Τωβὶτ πρὸς τὸν ἴδιον υἱόν.
ι'. τὰ κατὰ τὸν ἄγγελον καὶ τὴν αὐτοῦ ἀποστολὴν μετὰ τοῦ υἱοῦ Τωβὶτ διὰ τὰ δέκα τάλαντα.

ια'. περὶ

ια'. περὶ τῆς χολῆς τῆς καρδίας τε καὶ τοῦ ἥπατος τοῦ ἰχθύος.
ιβ'. περὶ ὧν διελέχθη ὁ ἄγγελος τῷ υἱῷ Τωβὶτ περὶ Σάῤῥας.
ιγ'. ἄφιξις Τωβία καὶ Σάῤῥας, καὶ εὐχὴ Τωβία.
ιδ'. εὐχὴ Ραγουὴλ ὑπὲρ τοῦ σώματος τοῦ Τωβία, καὶ ὁ γάμος αὐτοῦ.
ιε'. ἐπιστροφὴ Τωβία καὶ τοῦ ἀγγέλου πρὸς τοὺς γονεῖς, μετὰ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ.
ις'. εὐχαριστία Τωβὶτ πρὸς τὸν θεὸν περὶ τῆς τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ διοίξεως.
ιζ'. περὶ ὧν διελέχθη ὁ ἄγγελος τῷ Τωβὶτ, καὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, τότε δηλώσας ἑαυτὸν ἄγγελον εἶναι.
ιη'. προσευχὴ Τωβὶτ μετὰ τὴν τοῦ ἀγγέλου ἀνάληψιν.
ιθ'. περὶ ὧν προεῖπεν Τωβὶτ ἔσεσθαι τῷ υἱῷ αὐτοῦ.
κ'. θάνατος Τωβὶτ καὶ μετοίκησις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀπὸ Νινευή.

Κεφάλαια τῆς Ιουδείθ.

α'. περὶ τοῦ ἔκτισεν τείχους Αρφαξάδ.
β'. περὶ τοῦ πολέμου Ναβουχοδονόσορ καὶ Αρφαξάδ.
γ'. διάταξις Ναβουχοδονόσορ πρὸς Ολοφέρνην.
δ'. ἀποστολὴ Ολοφέρνου ὑπὸ τοῦ βασιλέως εἰς ἐρήμωσιν τῆς γῆς.
ε'. περὶ τῶν συναντησάντων τῷ Ολοφέρνῃ διὰ φόβον ἀπὸ Αζώτου καὶ Ασκάλωνος.
ς'. ὑποχώρησις τῶν Ισραηλιτῶν ἀπὸ προσώπου Ολοφέρνου, καὶ περὶ ὧν ἔγραψεν αὐτοῖς ὁ ἱερεύς.
ζ'. δέησις τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν θεὸν μετὰ πένθους.
η'. περὶ ὧν ἠρώτησεν Ολοφέρνης διὰ τοὺς Ισραηλίτας.
θ'. περὶ ὧν ἐξηγήσατο Αχιὼρ τῷ Ολοφέρνῃ περὶ τῶν Ισραηλιτῶν.
ι'. περὶ ὧν διελέχθη Ολοφέρνης τῷ Αχιὼρ μετ' ὀργῆς.
ια'. ἀποστολὴ Αχιὼρ ὑπὸ Ολοφέρνου εἰς Βετουλύα εἰς παραφυλακὴν αὐτοῦ.
ιβ'. παρεμβολὴ εἰς Βετουλύα τῶν Περσῶν.
ιγ'. περὶ ἧς ἐκράτησεν πηγῆς ὁ Ολοφέρνης τῆς Βετουλύα.
ιδ'. ἀθυμία τῶν ἐν Βετουλύα καὶ κατακραυγὴ πρὸς τοὺς ἑαυτῶν ἄρχοντας.
ιε'. τα κατὰ τὴν Ιουδείθ.
ις'. διάλογος Ιουδείθ.
ιζ'. ἀπολογία τῶν πρεσβυτέρων πρὸς Ιουδείθ, καὶ παράκλησις.
ιη'. προσευχὴ Ιουδείθ.
ιθ'. ὅτι ἐξῆλθεν Ιουδείθ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους.
κ'. ἄφιξις Ιουδείθ πρὸς Ολοφέρνην, καὶ ὅσα αὐτοῖς συνεβούλευσεν.
κα'. περὶ ὧν εἶπεν Ολοφέρνης τῇ Ιουδείθ ἀποδεξάμενος αὐτήν.
κβ'. περὶ ὧν εἶπεν Ολοφέρνης Βαγώα τῷ εὐνούχῳ, ἀγαγὼν Ιουδείθ εἰς τὸν πότον.
κγ'. πῶς αἶρεν Ιουδείθ τὸν Ολοφέρνην.
κδ'. ἄφιξις Ιουδείθ εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν σὺν τῇ κεφαλῆς (sic) Ολοφέρνου.
κε'. ἐγκώμιον παρὰ Οζίου τῇ Ιουδείθ.
κς'. περὶ ὧν συνεβούλευσε τῷ λαῷ Ιουδείθ μετὰ τὸ κρεμάσαι τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ τεῖχος.
κζ'. ἀλλοίωσις Αχιὼρ καὶ πῶς ἐπίστευσεν τῷ θεῷ Ισραήλ.
κη'. ὅτε (sic) ἐπέβη ὁ λαὸς Βετουλύα τοῖς ἀλλοφύλοις.
κθ'. πένθος τῶν ἀλλοφύλων διὰ Ολοφέρνην καὶ φυγή.
λ'. διωγμὸς τῶν Ισραηλιτῶν ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων.
λα'. περὶ Ιωακεὶμ καὶ τῆς γερουσίας, καὶ ὧν ἔδωκαν τῇ Ιουδείθ ἐκ τῶν τοῦ Ολοφέρνου.
λβ'. αἶνος Ιουδείθ.
λγ'. περὶ ὧν ἀνήνεγκεν θυσιῶν ὁ λαὸς, καὶ ὧν ἀνέθετο τῷ θεῷ Ιουδείθ.
λδ'. περὶ τῆς ἐν τῇ χηρείᾳ πολιτείας Ιουδείθ, καὶ τῆς αὐτῆς κοιμήσεως.

Postea sequuntur pauca de nomine παραλειπόμενα, numeranturque versus sive στίχοι utriusque Libri; ac dicitur ambos habere quinque millia στίχων, primum nempe duo millia, secundum 3000. Deinde quædam præmittuntur de duobus Esdræ Libris, & quasi Synopsis eorum texitur: versuum numerus utriusque libri ad 3100. pertingere narratur. Estheris postea libri Synopsis editur, numeranturque versus illius 750. Sequitur libri Tobiæ Synopsis, ejusque versiculi similiter 750. numerantur. Agmen claudit liber Judith, cujus versus esse dicuntur 1300.

Sub hæc legitur Theodoreti opus in librum primum Paralipomenon, & quidem integrum, & abſque diviſione ulla. Pariter ſecundo libro Paralipomenon præmittitur alter Theodoreti tractatus in ſecundum librum Paralipomenon. Primus Theodoreti tractatus hoc titulo, τοῦ μακαρίου Θεοδωρήτου εἰς τὰ παραλειπόμενα, ſic incipit: τὴν βίβλον τῶν παραλειπομένων τὴν ὑπόθεσιν, & habetur in Editione Sirmondiana Tom. 1. p. 362. Alter hoc titulo, εἰς τὴν δευτέραν τῶν παραλειπομένων, ſic inchoatur: ἡ δευτέρα βίβλος διδάσκει ὡς ἡ σκηνὴ μὲν, & habetur eodem Tomo p. 372. Si quis umquam Theodoretum in lucem denuo edere voluerit, hunc eximium Codicem conferat neceſſe eſt.

Variarum Lectionum Paralipomenôn, quæ in hoc Codice obſervantur ſpecimen pro more damus.

Cap. 1. verſ. 1. Αδὰμ, Σὴθ, Ενὼς, Καϊνάν. v. 4. υἱοὶ δὲ Νῶε. v. 6. Γαμὲρ, Μαγὼς, Μαδαὶ, Ιωυάν. . . . καὶ Θηράς. 6. καὶ υἱοὶ Γαμερ· Ασχενὲζ, καὶ Ριφαθ καὶ Θογλαμά. 7. καὶ υἱοὶ Ιωυάν. 8. Φοὺγ καὶ... 10. ἤρξατο τοῦ εἶναι γίγας κυνηγὸς ἐπὶ τῆς γῆς. [καὶ Μεσραὶμ ἐγέννησε τοὺς Λουδιὶμ, καὶ τοὺς Αιναμιμ, καὶ τοὺς Λααβὶμ, καὶ τοὺς Νεφθαλὶμ, καὶ τοὺς Φοσσονιεὶμ, καὶ τοὺς Χασμονιὶμ, ὅς ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν Φυλιστιὶμ, καὶ τοὺς Καφθοριίμ. καὶ Χαναὰν ἐγέννησε τὸν Σιδῶνα πρωτότοκον αὐτοῦ, καὶ τὸν Χετταῖον, καὶ τὸν Ιεβουσαῖον, καὶ τὸν Αμορραῖον, καὶ τὸν Γεργεσαῖον, καὶ τὸν Ευαῖον, καὶ τὸν Αρουκαῖον, καὶ τὸν Ασενναῖον, καὶ τὸν Αράδιον, καὶ τὸν Σαμαραῖον καὶ Αμαθί.] Hæc deſunt in Edit. Romana. 17. καὶ υἱοὶ Σὴμ· Αἰλὰμ καὶ Ασσοὺρ, (ſic) καὶ Αρφαξὰδ [καὶ Λοὺδ, καὶ Αράμ. καὶ υἱοὶ Αρὰμ· Ως καὶ Οὐλ, καὶ Γαθὲρ, καὶ Μοσόχ. καὶ Αρφαξὰδ ἐγέννησε τὸν Καϊνὰν, καὶ Καϊνὰν ἐγέννησε τὸν Σαλὰ, καὶ Σαλὰ ἐγέννησε τὸν Εβερ. καὶ τῷ Εβερ ἐγεννήθησαν δύο υἱοὶ, ὄνομα τῷ ἑνὶ Φαλὲγ, ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ γῆ· καὶ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ιεκτάν. καὶ Ιεκτὰν ἐγέννησε τὸν Ελμωδὰδ, καὶ τὸν Σαλὲφ, καὶ τὸν Ασαρμὼθ, καὶ τὸν Ιαρὲδ, καὶ τὸν Αδωρὰμ, καὶ τὸν Οὐζὰλ, καὶ τὸν Δεκλὰ, καὶ τὸν Οὐβὰλ, καὶ τὸν Αβιμαὴλ, καὶ τὸν Σαβὰ, καὶ τὸν Ωφὶρ, καὶ τὸν Εὐιλὰ, καὶ τὸν Ιωβάβ· πάντες οὗτοι υἱοὶ Ιεκτάν] υἱοὶ δὲ Σὴμ, Αἰλὰμ καὶ Ασσούρ. 24. Σάλα καὶ Εβερ. 25. Ραγαῦ. Cætera obſervabunt, ſi qui omnes varietates excerpere volent.

Notandum eſt, initio Capitis 11. ubi de David rege agitur in margine ſcribi Δ
ſic: id autem ideo annotamus, quod in omnibus manuſcriptis hæc vox abbre- Α
viata ſic Δᾱδ jaceat. Unde contigit, ut in Novo Teſtamento, apudque omnes Υ
fere Patres Scriptoreſque Græcos, ſic ſcribatur Δαβὶδ, quia ii qui Editiones cu- Ι
rarunt, cum non poſſent in Manuſcriptis comperire quo pacto legendum eſſet Δ
Δαβὶδ an Δαυὶδ, (nam ubique Δᾱδ habetur, ut diximus), more infimorum Græcorum qui Δαβὶδ vulgo ſcribunt, & tamen ac ſi Δαυὶδ legeretur, quaſi per v conſonum pronuntiant, Δαβὶδ ubique poſuerunt. Secus tamen in Biblus τῶν O. Edit. Rom. ubi Δαυὶδ legitur. Δαυὶδ autem ubique legendum eſſe comprobant tum hoc exemplum, tum alia non pauca quæ exhibuimus in Præfatione ad Opera Athanaſii & in Palæographia Græca. Certe in nullo Codice qui annos quadringentos ſuperet, uſquam Δαβὶδ ſcriptum reperitur, ſed Δαυὶδ ubique.

Poſt ſecundum librum Paralipomenôn ſequitur Index capitum libri Eſdræ, qui Græcorum more primus numeratur, ſed in Eccleſia Romana inter Apocryphos jure cenſetur. Index autem ille centum & novem Capita exhibet, ita ut ſæpiſſime verſiculus unus Caput unum efficiat. In Indice vero hujuſmodi non argumenta & tituli, ſed prima cujuſque Capitis verba enuntiantur hoc modo:

α'. καὶ ἤγαγεν Ιωσίας τὸ πάσχα.

β'. καὶ ἐδωρήσατο Ιωσίας τοῦ λαοῦ.

γ'. καὶ ἔδωκεν Χελκίας καὶ Ζαχαρίας. Cætera ſimiliter uſque ad centeſimum nonum Caput, quod ſic habet, ρθ'. καὶ ἤρχοντο πάντες φαγεῖν. Speciminis causâ primi Capitis varias Lectiones pro more damus.

Cap. 1. verſ. 1. καὶ ἤγαγεν Ιωσίας. v. 3. Σαλομὼν ὁ υἱὸς τοῦ Δαυίδ. 4. λατρεύετε κυρίῳ τοῦ θεοῦ. 5. Σαλομῶν. 6. τῷ Μωϋσῇ. 9. ὁ ἀδελφὸς καὶ Σαβίας. 10. καὶ τούτων γενομένων εὐπρεπῶς ἔστησαν. 12. ἐν τοῖς χαλκίοις. 13. ἀδελφοῖς ἑαυτῶν. 16. ἡτοίμασαν ἑαυτοῖς. 18. καὶ προσενεχθῆναι τὰς θυσίας. 19. καὶ ἤγαγον οἱ. 20. καὶ οὐκ ἤχθη πάσχα τοιοῦτο. 21. καὶ πᾶς Ισραὴλ οἱ εὑρεθέντες. Hactenus contulimus.

Secundo item Esdræ libro, qui in Canonicis numeratur, præfigitur summa Capitum 80. additis ad singulos numeros, non titulis, sed primis cujusque Capitis verbis sic.

α΄. καὶ ἐν τῷ α΄ ἔτει Κύρου βασιλέως Περσῶν.

β΄. καὶ ἀνέστησαν οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν Ἰούδα.

γ΄. καὶ ὁ βασιλεὺς Κῦρος ἐξήνεγκε τὰ σκεύη οἴκου κυρίου, & cætera similiter. Hæc pro specimine variarum Lectionum adjicimus.

Cap. 1. vers. ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει. 4. καταλειπόμενος . . . καὶ ἐν ἀποσκευῇ . . . θεοῦ τοῦ ἐν Ιερ- 5. κυρίου ἐν Ἱερουσαλήμ. 6. καὶ ἐν ἀποσκευῇ . . . πλὴν τῶν ἐν ἑκουσίοις. 8. Μιθριδάτου. 10. χεφυρη (sic) χρυσοῖ τριάκοντα καὶ ἀργυροῖ, καὶ ἕτερα χίλια. πάντα τά. 11. Σασαβασάρ.

Cap. 2. καὶ οὗτοι οἱ υἱοὶ τῆς χώρας. 2. Μασφαρβαγουαι (sic) 3. υἱοὶ Φορὸς δισχ- Hactenus contulimus.

Post hunc Librum sequitur Neemias, ubi tituli more ponitur, λόγοι Νεεμία υἱοῦ Αχαλία· (sic) Deinde incipit sic, καὶ ἐγένετο ἐν μηνὶ Χασελεῦ ἔτους εἰκοστοῦ, καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν Συσαννάβειρα. (sic)

Post Neemiam sequitur Esther, præmisso ut in Esdra Indice Capitum, quæ numerantur quinquaginta quinque, & notantur ab initiis sic.

α΄. ἔτους δευτέρου βασιλεύοντος Αρταξέρξου. cap. 11. v. 2. hæc præpostere ponuntur in Manuscriptis.

β΄. καὶ ἐγένετο μετὰ τοὺς λόγους τούτους. cap. 1. vers. 1.

γ΄. καὶ ἄνθρωπος ἦν Ἰουδαῖος ἐν Σούσοις τῇ πόλει, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μαρδοχαῖος. cap. 2. vers. 5.

δ΄. καὶ εἰσῆλθεν Εσθὴρ πρὸς Αρταξέρξην τὸν βασιλέα. cap. 2. v. 16.

ε΄. καὶ ἐλυπήθησαν οἱ δύο εὐνοῦχοι τοῦ βασιλέως οἱ ἀρχισωματοφύλακες. c. 2. v. 21.

ς΄. καὶ μετὰ ταῦτα ἐδόξασεν ὁ βασιλεὺς Αρταξέρξης Αμαν. c. 3. v. 1.

ζ΄. καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος ὅτι Ἰουδαῖός ἐστιν. c. 3. v. 4.

η΄. καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλέα Αρταξέρξην λέγων. c. 3. v. 8.

θ΄. βασιλεὺς μέγας Αρταξέρξης ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας. c. 13. v. 1. usque ad versum 8.

ι΄. ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐπιγνοὺς τὸ συντελούμενον. c. 4. v. 1.

ια΄. καὶ εἰσῆλθον αἱ ἅβραι καὶ οἱ εὐνοῦχοι τῆς βασιλίσσης, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῇ. c. 4. v. 4.

ιβ΄. ἡ δὲ Εσθὴρ προσεκαλέσατο Αχραθαῖον τὸν εὐνοῦχον αὐτῆς. c. 4. v. 5.

ιγ΄. εἰσελθὼν δὲ ὁ Αχραθαῖος ἐλάλησεν αὐτῇ. c. 4. v. 9.

ιδ΄. εἶπεν δὲ Εσθὴρ πρὸς Αχραθαῖον. c. 4. v. 10.

ιε΄. καὶ ἀπήγγειλεν Αχραθαῖος Μαρδοχαίῳ. c. 4. v. 12.

ις΄. καὶ εἶπεν Μαρδοχαῖος πρὸς Αχραθαῖον. c. 4. v. 13.

ιζ΄. καὶ ἀπέστειλεν Εσθὴρ τὸν ἥκοντα πρὸς αὐτὴν. c. 4. v. 15.

ιη΄. καὶ βαδίσας Μαρδοχαῖος ἐποίησεν ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Εσθήρ. c. 4. v. 17. præmissa tantum verba; sed postea sequitur, καὶ ἐδεήθη κυρίου μνημονεύων, quæ habentur c. 13. v. 8. usque ad finem Capitis.

ιθ΄. καὶ Εσθὴρ βασίλισσα κατέφυγεν ἐπὶ τὸν κύριον. c. 14. v. 1. usque ad finem.

κ΄. καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. c. 15. v. 1.

κα΄. καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου. c. 15. v. 6.

κβ΄. καὶ ἔπεσεν ἡ βασίλισσα. c. 15. v. 7.

κγ΄. καὶ μετέβαλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα βασιλέως εἰς πραΰτητα. c. 15. v. 8.

κδ΄. καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἶδόν σε κύριε ὡς ἄγγελον θεοῦ. c. 15. v. 13.

κε΄. ἐν τῷ δὲ διαλέγεσθαι αὐτὴν. c. 15. v. 15.

κς΄. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς· τί θέλεις, Εσθήρ. c. 5. v. 3.

κζ΄. εἶπεν δὲ Εσθήρ· ἡμέρα μου ἐπίσημος σήμερόν ἐστιν. c. 5. v. 4.

κη΄. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς· κατασπεύσατε Αμαν. c. 5. v. 5.

κθ΄. καὶ ἐξῆλθεν Αμαν ἀπὸ τοῦ βασιλέως, ὑπερχαρης. (sic) c. 5. v. 9.

λ΄. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ζωσάρα ἡ γυνὴ αὐτοῦ. c. 5. v. 14.

λα΄. καὶ ἤρεσεν τὸ ῥῆμα τῷ Αμαν. c. 5. in fine versus 14.

λβ΄. ὁ δὲ κύριος ἀπέστησεν τὸν ὕπνον ἀπὸ τοῦ βασιλέως. c. 6. v. 1.

λγ'. ἐν δὲ τῷ πυνθάνεσθαι τὸν βασιλέα περὶ τῆς εὐνοίας τοῦ Μαρδοχαίου. cap. 6. vers. 4.
λδ'. εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς Αμάν· τί ποιήσω τῷ ἀνθρώπῳ, ὃν ἐγὼ θέλω δοξάσαι. c. 6. v. 6.
λε'. εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Αμάν· καλῶς ἐλάλησας. c. 6. v. 10.
λϛ'. ἔλαβεν δὲ ὁ Αμὰν τὴν στολὴν καὶ τὸν ἵππον, καὶ ἐπόλισεν (sic) τὸν Μαρδοχαῖον. c. 6. v. 11.
λζ'. Αμὰν δὲ ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια. c. 6. v. 12.
λη'. ἔτι αὐτῶν λαλούντων. cap. 6. vers. 14.
λθ'. εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς Εσθὴρ τῇ δευτέρᾳ ἐν τῷ πότῳ. c. 7. v. 2.
μ'. καὶ ἀποκριθεῖσα εἶπεν. c. 7. v. 3.
μα'. εἶπεν δὲ ὁ βασιλεύς· τίς οὗτος. c. 7. v. 5.
μβ'. εἶπεν δὲ Εσθήρ· ἄνθρωπος ἐχθρὸς Αμάν. c. 7. v. 6.
μγ'. ὁ βασιλεὺς ἐξανέστη ἐκ τοῦ συμποσίου εἰς τὸν κῆπον. c. 7. v. 7.
μδ'. ἐπέστρεψεν δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ κήπου. c. 7. v. 8.
με'. εἶπεν δὲ Βουγαθὰν εἷς τῶν εὐνούχων πρὸς τὸν βασιλέα. c. 7. v. 9.
μϛ'. εἶπεν δὲ ὁ βασιλεύς· σταυρωθήτω ἐπ' αὐτοῦ. c. 7. v. 9. in fine.
μζ'. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Εσθὴρ τῇ βασιλίσσῃ. c. 8. v. 7.
μη'. ἐκλήθησαν δὲ οἱ γραμματεῖς ἐν τῷ πρώτῳ μηνί. c. 8. v. 9.
μθ'. βασιλεὺς μέγας Αρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ινδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας. c. 16. & in fine pars versus 13. Capitis 8. desinit in ὑπεναντίους.
ν'. οἱ μὲν οὖν ἱππεῖς ἐξῆλθον σπεύδοντες. c. 8. v. 14.
να'. καὶ εἶπεν Εσθὴρ τῷ βασιλεῖ· δοθήτω τοῖς Ιουδαίοις χρῆσθαι ὡσαύτως καὶ τὴν αὔριον. c. 9. v. 13.
νβ'. ἔγραψεν δὲ ὁ Μαρδοχαῖος τοὺς λόγους τούτους εἰς βιβλίον. c. 9. v. 20.
νγ'. καὶ ἔγραψεν Εσθὴρ ἡ βασίλισσα θυγάτηρ Αμιναδάβ. c. 9. v. 29.
νδ'. ἔγραψεν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης. c. 10. v. 1.
νε'. ἔτους τετάρτου βασιλεύοντος Πτολεμαίου καὶ Κλεοπάτρας. cap. 11. versu 1. desinit autem in hæc verba, τῶν ἐν Ιερουσαλήμ.

Hæc, ut vides, quantum ad ordinem multum discrepant ab Editione Romana.

Tobit, sive Tobiæ liber sequitur, & sic incipit: βίβλος λόγων Τωβὶτ τοῦ Τωβιὴλ, τοῦ Ανανιὴλ, τοῦ Αδουὴλ, τοῦ Γαβαὴλ. (sic) Varias Lectiones explorabunt ii, quibus libuerit.

Post sequitur Judith hoc principio, ἔτους δωδεκάτου τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ.

Deinde duo libri Macchabæorum, in quorum primo desunt octo folia, nempe a versu 63. capitis 9. usque ad versum 4. capitis 15. In secundo item desunt folia a versu 23. capitis 14. usque in finem.

Nec prætermittendum est, initio & fine Codicis, quando jam avulsis utrinque foliis ultima vice compactus est anno videlicet Christi 1218. ut supra dictum est, duo folia extranea ad compactionem adjuncta fuisse, ex libro quodam ad medicinam pertinente desumpta. Qui liber vel nono vertente vel decimo ineunte sæculo exaratus fuisse videtur ex characteris forma. Ibi vero frequentissimi tituli maximis characteribus habentur: in primo nempe folio quod initio Codicis adjunctum fuit: περὶ μνήμης ἀπωλείας, καὶ λογισμοῦ, καὶ κάρου, καὶ μωρίας, *de defectu memoriæ & rationis, de sopore, & de fatuitate.* Postea vero grandi similiter charactere, θεραπεία, *remedium*; deinde, περὶ σκοτωμάτων, *de vertiginosis*; hinc περὶ θεραπείας, *de remedio*; postremo περὶ ἐπιληψίας, *de epilepsia*, ubi notes in vetustioribus Codicibus μ hujusmodi frequentissime inseri ante ψ λήμψη pro λήψη, ut in Colbertino antiquissimo Codice passim observatur.

In altero folio ad calcem libri, περὶ τῶν ἐν ἐγκεφάλῳ; deinde ... ΠΡΟΣ ΚΕΦΑΛΑΛΓΟΥΝΤΑΣ ἀπὸ ψύξεως θεραπεία; postea, περὶ τῆς ἀπὸ θερμῆς δυσκρασίας ΚΕΦΑΛΑΛΓΟΥΝΤΩΝ. Et similiter alii tituli περὶ κεFαλαλγίας, de dolore capitis, ubi semper pro littera φ scribitur F, idque in titulis tantum, quod nusquam alibi observatum a me fuit.

Quia vero hic Codex multa memorat Severi Antiocheni Opuscula, & alia plurima ex diversis hujus Bibliothecæ Mss. collegimus, sequentem Catalogum attexere visum est.

Catalogus

Catalogus Operum Severi Patriarchæ Antiocheni, Acephalorum principis qui florebat sæculo VI. quorum Operum excerpta habentur in Codicibus Coislinianis, & in Regio num. 1892. qui est Catena in Prophetas majores & minores. Ex iis vero pauca memorantur alibi. Vide Guillelmum Cave in Bibliotheca sua, ubi innumera pene ex hoc laterculo adjungi poterunt.

SERMONES.

Sermones ejus magno numero fuere: nam qui postremus memoratur in his Codicibus est centesimus sexagesimus, ignoraturque an plures fuerint. Ii autem quorum loca adferuntur sunt.

Decimus quartus in Codice Reg. ubi dicitur ἀπὸ λόγου ιδ'.

Decimus quintus in Codice Coislin. num. XXIII. ubi dicitur ἀπὸ λόγου ιέ. & sic semper ἀπὸ λόγου.

Decimus septimus in Cod. Reg. & in Catena Ghislerii in Jeremiam, T. I. p. 83.

Vigesimus in Codice Coislin. num. XXIII. & in Reg.

Vigesimus primus sæpe in Cod. Reg.

Vigesimus tertius in Coislin. XXV.

24. in Coislin. XVII.

27. in Reg.

28. in Codicibus Coislin. XVII. XXV. & LXXXI.

31. in Coislin. XVII. & in Reg.

32. in Coislin. XVII.

33. in Coislin. XVII. & in Reg.

34. in Coislin. VIII.

38. in Coislin. XXIII.

44. in Regio Cod.

45. in Coislin. VIII.

46. in Coislin. XXV. & in Reg.

47. in Regio.

48. in Coislin. VIII. & XXV.

51. in Coislin. XVII. & in Reg.

56. in Reg.

59. in Coislin. XXV.

60. in Coislin. VIII.

62. apud Ghislerium in Jerem. T. I. p. 438.

63. ibidem p. 561.

67. in Reg. & in Coislin. XXV.

69. in Reg.

70. in Reg.

72. in Reg.

74. in Coislin. XXV.

76. in Coislin. XVII.

77. in Coislin. XXIII. & XXV.

79. in Coislin. XXIII.

80. in Coislin. XVII. & in Reg.

82. in Reg.

84. in Reg.

85. in Coislin. VIII.

89. in Reg.

90. in Reg. sæpe.

93. in Coislin. VIII.

95. in Coislin. VIII.

98. in Reg.

101. in Coislin. XVII. & in Reg.

103. in Reg.

106. in Coislin. XVII. & in Reg. In utroque dicitur, ἀπὸ λόγου ρϛ'. τοῦ εἰς τὸ Φωτιστήριον εἰρημένου. i. *ex sermone 106. qui in Photisterium sive Baptisterium dictus fuit.*

108. in Coislin. VIII.

109. in Coislin. XXV.

110. in Coislin. VIII.

115. in Coislin. LXXXI.

116. in Coislin. XVII. & in Reg.

117. in Reg.

120. in Coislin. XVII. & in Reg.

123. in Reg.

125. in Reg.

160. in Reg.

SEVERI ANTIOCHENI POLEMICA.

Sermones seu Libri contra Grammaticum. In Codice Coislin. num. LXXXI. adfertur Fragmentum hoc titulo: Σεβήρου Ἀρχ. Ἀντιοχείας, ἐκ τοῦ κατὰ τοῦ Γραμματικοῦ λόγου γ'. κεφ. ϛ'. i. *Severi Archiepiscopi Antiocheni ex Libro 3. contra Grammaticum cap. 6.* In Regio autem, ἐκ τοῦ κατὰ τοῦ Γραμματικοῦ, *ex libro contra Grammaticum.* In adversariis R. P. Michaëlis Lequien legitur, τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν κατὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου τοῦ γραμματικοῦ τοῦ Καισαρέως λόγ. γ'. κεφαλ. ιζ'.

Libri contra Felicissimum. In Regio, ἐκ τοῦ κατὰ Φιλικισσίμου λόγου α'. κεφαλ. ζ'. *ex libro*

1. *contra Felicissimum cap.* 7. Alibi autem in eodem Codice, ἐκ τοῦ κτ΄ Φιλικισσίμου λόγου δ΄. κεφ. ζ΄. *ex quarto contra Felicissimum libro cap.* 7. Quatuor igitur saltem libros contra Felicissimum edidit Severus, & fortasse plures.

Syntagmata contra Julianum Halicarnasseum multa fuisse suadent, quæ supersunt Fragmenta. Nam in Coislin. XVII. & in Reg. legitur, ἐκ τοῦ πρὸς Ἰουλιανὸν συγγράμματος, *ex libro contra Julianum.* In eodem autem Regio dicitur alibi, ἐκ τῶν πρὸς Ἰουλιανὸν συγγραμμάτων, *ex libris contra Julianum.* In Codicibus vero Coislinianis num. XXIII. & XXV. necnon in Regio: ἐκ τοῦ πρὸς Ἰουλιανὸν συντάγματος, *ex syntagmate contra Julianum.* Idem autem puto hîc esse συντάγματος, quod supra συγγράμματος. In Codice XXV. enuntiatur Julianus Halicarnaseus, ἐκ τοῦ πρὸς Ἰουλιανὸν Ἁλικαρνασέα συντάγματος. Item in Codice Coisliniano num. XVII. ἐκ τοῦ κτ΄ τῶν προσθηκῶν τοῦ κατὰ Ἰουλιανοῦ λόγου, *ex libro contra additamenta libri contra Julianum.* Sed titulum sinceriorem esse puto in Regio, ubi legitur: ἐκ τοῦ κτ΄ τῶν προσθηκῶν Ἰουλιανοῦ, *ex libro contra additamenta Juliani.* Rursum in Codice Coislin. XXV. ἐκ τοῦ κατὰ τῆς τοῦ Ἁλικαρνασέως ἀπολογίας συντάγματος, *ex syntagmate contra Apologiam Halicarnasei.*

Contra Alexandrum, vel contra Codicillos Alexandri. In Coislin. legitur: ἐκ τῶν κατὰ κωδικίλλων Ἀλεξάνδρου συνταγμάτων, *ex syntagmatibus contra Codicillos Alexandri.* Incertum videtur, an idem opus enuntietur in Coislin. XVII. ἐκ τῶν κατὰ Ἀλεξάνδρου, *ex libris contra Alexandrum.* In Regio autem sic habetur, ἐκ τοῦ κατὰ κωδικέλλων (sic) Ἀλεξάνδρου συγγράμματος, *ex syngrammate*, seu *libro contra Codicillos Alexandri.*

Apologetici Severi Antiocheni magno numero fuere. In Cod. Coislin. XXIII. & in alio num. CXCV. adfertur excerptum ἐξ ἀπολογητικοῦ κβ΄. *ex Apologetico* 22. & in eodem Codice CXCV. ἐξ ἀπολογητικοῦ μς΄. *ex Apologetico* 46. Ut minimum igitur quadraginta sex Apologeticos edidit Severus Antiochenus. At fortasse errore Librariorum ille tantus Apologeticorum numerus invectus fuerit, qui ubi viderunt Σεβήρου ἀπὸ λόγου κβ΄. vel μγ΄. putarunt pro ἀπὸ λόγου legendum esse ἀπολογητικοῦ. Nam supra vidimus ejus λόγους magno numero fuisse; & sic in MSS. memorari, ἀπὸ λόγου α΄. ἀπὸ λόγου β΄. ἀπὸ λόγου κβ΄. &c.

Contra Testamentum Lampetii Syntagma edidit Severus Antiochenus, cujus locus adfertur in Codice XXV. ἐκ τοῦ κατὰ τῆς διαθήκης Λαμπετίου συντάγματος. Testamentum Lampetii Massaliani confutasse Severum refert Photius Cod. 62. antequam Severus Antiochenam sedem invaderet.

Τὰ φιλαλήθη. Liber hoc titulo laudatur in Codice Reg. τὰ φιλαλήθη sunt ea quæ ex amore veritatis proficiscuntur. Hoc opus scripsit contra Synodum Chalcedonensem. Anastasius Synaïta in ὁδηγῷ contra Severianos cap. 6. ejus libri meminit. Multis Patrum sententiis constabat, sed corruptis. Hunc Severi librum Orthodoxi refutarunt: quare aliud opus edidit, quod Apologiam τοῦ φιλαλήθους appellavit.

ALIA SEVERI ANTIOCHENI OPUSCULA.

Ὑπακοή, Hypacoë in Martyres. Quod genus operis fuerit, non satis capio. In Coislin. VIII. adfertur locus hoc titulo, ἐν ὑπακοῇ εἰς τοὺς μάρτυρας, sed in Codicibus Coislin. XXIII. XXV. & CXCV. ἐν ὑπακοῇ tantum.

Commentarii in Lucam Severi Antiocheni memorantur in Cod. Regio his verbis: ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου: eorumque locus adfertur ibidem.

Dialogus ad Anastasium, cujus locus describitur in eodem Regio hac præmissa nota: ἐκ τοῦ πρὸς Ἀναστάσιον διαλόγου.

Responsiones ad Eupraxium Cubicularium in duobus Codicibus Coislinianis memorantur hoc pacto: ἐκ τῶν πρὸς Εὐπράξιον κουβικουλάριον ἀποκρίσεων, earumque locus adfertur ibidem.

Syntagma in illud: *Sanctus Deus.* In Cod. Coisliniano num. 25. ἐκ τοῦ εἰς τὸ, ἅγιος ὁ

SEVERI ANTIOCHENI EPISTOLÆ.

1. Epiſtola ad Boſtrenos, Coiſlin. ἐκ τῆς πρὸς Βοςρηνοὺς ἐπιστολῆς.

2. ad Ammonium Preſbyterum, Coiſlin. VIII. ἐκ τῆς πρὸς Ἀμμώνιον πρεσβύτερον ἐπιστολῆς.

3. ad Thomam Epiſcopum Germaniciæ, Codicibus Coiſlinianis VIII. XXIII. & CXCV. ἐκ τῆς πρὸς Θωμᾶν ἐπίσκοπον Γερμανικίας ἐπιστολῆς.

4. ad Euphemium Conſulem, Cod. Coiſlin. VIII. ἐκ τῆς πρὸς Εὐφήμιον ὕπατον ἐπιστολῆς. Euphemius hic Conſul non memoratur in Tabulis.

5. ad Photium & Andream, Coiſlin. VIII. ἐκ τῆς πρὸς Φώτιον καὶ Ἀνδρέαν ἐπιστολῆς.

6. ad Conſtantinum Epiſcopum, Coiſl. VIII. ἐκ τῆς πρὸς Κωνςαντῖνον ἐπίσκοπον ἐπιστ-

7. ad Anaſtaſium Conſulem, Coiſl. VIII. ἐκ τῆς πρὸς Ἀναςάσιον ὕπατον ἐπιστολῆς. Anaſtaſii conſulatus cadit in annum Chriſti 517. Sed hunc Anaſtaſium Petavius putat Imperatorem ipſum eſſe; alii ſecus. Si autem ad Imperatorem tunc Conſulem ſcripſerit Severus, certe titulum Imperatoris non tacuerit. Res nondum explorata eſt.

8. ad Didymum: Coiſlin. VIII. ἐκ τῆς πρὸς Δίδυμον ἐπιστολῆς ἐπερωτήσαντα, εἰ χρὴ τῶν γεγηρακότων πρεσβυτέρων περικοπῆναι τὰς σιτήσεις, καὶ παραχωρηθῆναι ἄλλοις τοῖς δυναμένοις ἀντ' αὐτοῦ (l. ἀντ' αὐτῶν) λειτουργεῖν. *Ex Epiſtola ad Didymum qui interrogaverat, num oporteat Presbyteris ſenibus annonas adimere, & conferre aliis qui munia obire poſſint.*

9. Epiſtola Feſtalis (ἑορταςικὴ) ad Epiſcopos. Coiſlin. VIII. qui addit: δείκνυσιν ὅτι τύπος ἦν τῶν μελλόντων κατὰ ἑορτὴν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων γίνεσθαι, τὰ ὑπὸ τοῦ Δαυὶδ πεπραγμένα. *Oſtendit ea, quæ a Davide geſta ſunt, figuram eſſe eorum quæ ſummi Sacerdotes in feſtis facturi erant.* In Codice Coiſlin. XVII. legitur ſolum, ἐκ τῆς πρὸς ἐπισκόπους ἐπιστολῆς. An autem eadem hîc memoretur, incertum.

10. Epiſtola ad Auxonem, Coiſlin. VIII. ἐκ τῆς πρὸς Αὔξωνα ἐπιστολῆς.

11. Epiſtola ad Timotheum Archiepiſcopum, Coiſl. VIII. ἐκ τῆς πρὸς Τιμόθεον ἀρχιεπίσκοπον ἐπιστολῆς.

12. ad Iſidorum Comitem, Coiſlin. VIII. ἐκ τῆς πρὸς Ἰσίδωρον τὸν κόμητα ἐπιστολῆς.

13. ad Probum, Coiſlin. VIII. ἐκ τῆς πρὸς Πρόβον ἐπιστ-

14. ad Marinum Epiſcopum, Coiſlin. VIII. ἐκ τῆς πρὸς Μαρῖνον ἐπίσκοπον ἐπιστ-

15. ad Miſaëlem Diaconum, Coiſlin. VIII. ἐκ τῆς πρὸς Μισαὴλ διάκονον ἐπιστολῆς.

16. ad Photium, Coiſlin. VIII.

17. ad Conſtantinum, Coiſlin. VIII. Incertum an eadem ſit, ac ſexta quæ ſupra numeratur. Hîc non dicitur Epiſcopus ut ſupra.

18. ad Sergium ſine addito, Coiſlin. VIII.

19. ad Magnam, Coiſlin. XXIII.

20. ad Sergium Epiſc. Cod. Reg. Incertum an hic Sergius idem ſit qui ſupra.

21. ad Sergium Patriarcham, Coiſlin. XXIII.

22. ad Joannem Ducem, Coiſlin. VIII. ἐκ τῆς πρὸς Ἰωάννην ςρατηγὸν ἐπιστολῆς. Sed in Coiſlin. XXV. πρὸς Ἰωάννην ςρατιώτην, militem. An idem ſit qui ſupra ςρατηγὸς vocatur, incertum. Et Coiſlin. CCII. πρὸς Ἰωάννην ςατιώτην (ſic) mendoſe, ut videtur.

23. ad Cæſarium, Coiſlin. VIII. XXIII. & Reg.

24. ad Soterichum Epiſcopum, Coiſlin. VIII. ἐκ τῆς πρὸς Σωτήριχον ἐπίσκοπον ἐπιστολῆς, forte Σωτηρικόν.

25. ad Heraclianum, Cod. Reg.

26. ad Andronicum Cœnobiarcham, Coiſlin. XXV. ἐκ τῆς πρὸς Ἀνδρόνικον κοινοβίου ἀρχὴν (ſic) ἐπιστολῆς. In Reg. legitur, πρὸς Ἀνδρόνικον τὸν κοινοβιάρχην.

27. ad Bericianum vel Vericianum, Coiſlin. XVII. & Reg. ἐκ τῆς πρὸς Βερικιανὸν ἐπιστολῆς.

28. ad Epiſcopos, Coiſlin. XXV. ἐκ τῆς πρὸς ἐπισκόπους ἐπιστολῆς. Sic & Reg.

29. ad Ammonium, Coislin. XXV. Secunda ſupra, ad Ammonium Preſbyterum. In Reg. legitur ad Ammonium Scholaſticum, Σχολαςικόν, qui videtur alius eſſe ab Ammonio Preſbytero.

30. ad Maronem Episcopum. In Codicibus Coislin. XXV. & CCII. πρὸς Μάρωνα legitur, nec additur ἐπίσκοπον. Incertum an duo Marones.

31. ad Theodotum Archiepiscopum, Reg. In Catena Ghislerii ad Jeremiam est Fragmentum Epistolæ Severi ad Theodorum Archiepiscopum, T. 1. p. 83.

32. ad Sergium & Marinum, Reg.

33. ad Monachos, Reg. ἐκ τῆς πρὸς Μονάζοντας ἐπιστολῆς.

34. ad Anastasiam Consularem vel Consulis uxorem, Coisl. XXIII. & CXCV. ἐκ τῆς πρὸς Ἀναστασίαν ὑπάτισσαν ἐπιστολῆς. Sed Coislin. XXV. ἐκ τῆς πρὸς Ἀναστασίαν ὕπατον ἐπιστολῆς.

35. ad Anastasiam Diaconissam, Coislin. XXIII. & XXV. ἐκ τῆς πρὸς Ἀναστασίαν διακόνισσαν ἐπιστολῆς.

36. ad Joannem Tribunum, Coislin. LXXXI. & CCLXXV. ἐκ τῆς πρὸς Ἰωάννην Τριβοῦνον ἐπιστολῆς.

37. ad Ammonium & Petrum, Coislin. LXXXI.

38. ad Comites, in Coislin. LXXXI. ἐκ τῆς πρὸς Κομήτων (sic bis) ἐπιστολῆς.

39. ad Cæsariam, Coislin. CXCV. ἐξ ἐπιστολῆς πρὸς Καισαρείαν.

40. ad Anastasium Diaconum, Coislin. CCII.

41. ad Solonem Episcopum contra Euchitas. In Codicibus Coislin. XXV. & CCII. ἐκ τῆς πρὸς Σόλωνα ἐπίσκοπον ἐπιστολῆς τῆς κατὰ Εὐχιτῶν. In CCII. legitur, κατὰ Εὐχιτῶν. In Adversariis R. P. Lequien legitur, τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Σόλωνα ἐπιστολῆς, ἧς ἡ ἀρχή· ἦλθεν εἰς τὴν ἐμὴν μετριότητα.

42. ad Timotheum Archiepiscopum Alexandrinum, Codicibus Coislin. XXV. & CCII. Sed in hoc postremo non additur Ἀλεξανδρείας. Non dubium tamen est esse eumdem.

43. ad Essenos, Codic. Coislinianis XXV. & CCII. Prior habet Αἰδεσηνούς.

44. ad Phocam & Eupraxium Cubicularium, Coislin. XXV.

45. ad Phocam, Coislin. XXV.

46. ad Petrum Monachum, Coislin. XXV.

47. ad Monachos qui in Monasterio Isaaci, Coislin. XXV. ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἰσαακίου ἐπιστολῆς.

48. ad Constantinum Exconsulem, Coislin. XXV. ἐκ τῆς πρὸς Κωνσταντῖνον ἀπουπάτων (sic, alibi vero ἀποϋπάτων) ἐπιστολῆς.

49. ad Metram πρεσβεύοντα, Coislin. XXV. ἐκ τῆς πρὸς Μήτραν πρεσβεύοντα ἐπιστολῆς.

50. ad Misaëlem Cubicularium, Coislin. XXV. πρὸς Μισαὴλ κουβικουλάριον.

51. ad Niciam Episcopum, Coislin. XXV.

52. ad Photium πρεσβεύοντα, Coislin. XXV.

53. ad Orthodoxos Constantinopolitanos, Coislin. XXV. ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀρθοδόξους ἐπιστολῆς.

54. ad Leontium Chartularium, Coislin. XXV.

55. ad Heraclianam, Coislin. XXV.

Præterea in Schedis Combefisianis, referente doctissimo & amicissimo viro Michaële Lequien hæ memorantur.

56. ad Julianum Episcopum, πρὸς Ἰουλιανὸν ἐπίσκοπον.

57. ad Antonium Episcopum, πρὸς Ἀντώνιον ἐπίσκοπον.

58. ad Archimandritas, πρὸς Ἀρχιμανδρίτας.

Et apud Joannem Damasc. ejusdem doctissimi viri curâ editum Epistola de jejuniis, Tom. 1. p. 504.

Χρήσεις Σευήρου τοῦ Ἀκεφάλου καὶ αἱρεσιάρχου, καὶ Ἕλληνος, γενομένου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Συρίας, ἐκ τῶν ἐνθρονιαστικῶν αὐτοῦ λόγων εἰς τὴν τῶν νηστειῶν τεσσαρακοστήν· ἐλέχθη δὲ τῇ πρὸ αὐτῆς παρασκευῇ ἐν τῇ Κασιανοῦ ἐκκλησίᾳ. i. *Testimonia Severi Acephali, hæresisque principis & Ethnici, qui Antiochiæ Syriæ Archiepiscopus fuit, ex ejus de sua inauguratione sermonibus in sanctam jejuniorum Quadragesimam. Hic autem pronuntiatus est in Parasceve, quæ*

eam

eam præcedebat in Cassiani Ecclesia. Cujus initium, νόμος ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῶν σωματικῶν παλαισμάτων.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῶν ὑποσημειωθέντων ἰδιοχείρως διαφόρων κεφαλαίων ὑποσημείωσις δευτέρα ἐστὶν αὕτη. i. *Ejusdem ex libro Capitum variorum manu propria subsignatorum subsignatio secunda hæc est.* Init. ὅτι δεῖ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας.

Hæc item habentur in ejusdem R. P. Michaëlis Lequien Adversariis.

Τοῦ αὐτοῦ Σευήρου, ἐκ τῆς πρὸς Σέργιον τὸν γραμματικὸν δευτέρας ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ αἱρετικοῦ, ἐκ τῆς πρὸς τὸν αὐτὸν Σέργιον τρίτης ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἀπαθὴς ὁ λόγος.

Rursum in collectaneis contra Monophysitas.

Σευήρου Ἀντιοχείας, ἐκ τῆς πρὸς Ἰωάννην τὸν ἡγούμενον τρίτης ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἰατρὸν Προσδόκιον ἐπιστολῆς.

Σευήρου, ἐξ ἧς ἔγραψε πρὸς Ἰωάννην τὸν αἱρετικὸν ἐπιστολῆς ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας. Citatur etiam in Concilio Lateranensi sub Martino I. actione seu secretario V.

Σευήρου τοῦ δυσσεβοῦς, ἐκ τοῦ λόγου εἰς τὸ τελωνίον καὶ τὸν εὐαγγελισμόν.

In actis Synodi Lateranensis sub Martino I. hæc citantur Severi.

Σευήρου, ἐκ τοῦ προσφωνηματικοῦ τοῦ λεχθέντος παρ' αὐτοῦ ἐν Δάφνῃ ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας Εὐφημίας.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Ἐλευσίνιον ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Οἰκουμένιον ἐπιστολῆς.

In sexta Synodo act. 10. Σευήρου τοῦ δυσσεβοῦς, ἐκ τῆς πρὸς Οἰκουμένιον κόμητα δευτέρας ἐπιστολῆς, ἧς ἡ ἀρχή· ἔστι καὶ ἡμῖν ἐκ τῆς θεοπνεύστου γραφῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Παῦλον αἱρετικὸν ἐπιστολῆς. Cujus utique Pauli Hæretici Severiani seu Monophysitæ & Synodi Chalcedonensis hostis testimonia alia subinde afferuntur eadem actione 10.

Χρῆσις τοῦ αὐτοῦ, [Σευήρου] ἐκ τοῦ πρὸς Ἄνθιμον τὸν αἱρετικὸν, (Trapezuntium scilicet qui Constantinopolitanum Thronum conscenderat,) οὗ ἡ ἀρχή· Τῶν πρὸς τὴν σὴν θεοφιλίαν.

Χρῆσις τοῦ αὐτοῦ πρὸς Θεοδόσιον (Ἀλεξανδρείας scilicet) ubi Chalcedonensis Synodi fidem perinde impugnabat.

CODEX IX. olim CXXXII. bombycinus, XV. sæculi. Est Catena multorum in Job, haud multum dissimilis Catenæ Nicetæ jam cusæ, sed brevior. Codex plurimis in locis deficit. Initio desunt folia usque ad versum 21. capitis 6. Post folium quartum desunt quædam, nempe a versu decimo tertio capitis quarti ad versum undecimum capitis 8. & post fol. 18. a versu 10. capitis 9. usque ad versum 34. ejusdem. Et sic usque ad dimidium omnia præpostere ponuntur. In fine pauca desunt. Constat hæc catena his Scriptoribus Ecclesiasticis, Basilio, Joanne Chrysostomo, Didymo, Dionysio Alexandrino, Evagrio, Gregorio Theologo, Juliano, Methodio, Nilo, Olympiodoro, Origene, Polychronio, Severo.

CODEX num. X. olim CCXXXIII. membranaceus, in cujus primo folio scribitur recenti manu, γρόσσα δ'. *Grosa sive drachmæ quatuor*, quo pretio olim emtus fuisse videtur. In multis hujus Bibliothecæ Codicibus similes occurrunt notæ.

Decimo sæculo descriptus est eleganti manu. Estque Psalterium, cui interseruntur brevia Commentaria ex multis Patribus & Scriptoribus excerpta. Initio & fine mutilum est, incipitque ab his verbis Psalmi 7. v. 14. ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν: desinit in hæc verba, Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον, Psal. 118. vers. 165.

Scriptores porro, quorum Commentaria adferuntur sunt, Apolinarius, Basilius, Cyrillus, Didymus, Eusebius Cæsariensis, Gregorius Nazianzenus, Gregorius Nyssenus, Hadrianus, Hesychius, Hieronymus, Joannes Chrysostomus, Isidorus ut puto Pelusiota, (non notatur enim,) Maximus, Origenes, Theodoretus, Theodorus, (He-

racleota ut puto; nam cum in Catenis Theodorus ſimpliciter nominatur, intelligi ſolet Heracleotes,) Theodorus Antiochenus.

Non pauca adferuntur loca ex Aquila, Symmacho & Theodotione, quibus uſi ſumus in Hexaplorum collectione noſtra.

Quod vero notatu dignum eſt, δέλτα Græce perſæpe ſic ſcribitur in hoc Codice, Ͻ quâ forma nuſquam occurrerat nobis in Manuſcriptis Græcis Græca manu ſcriptis: reperitur autem in Codice Lactantii Bononienſi, in locis Græcis quæ identidem occurrunt, ſed Latina manu ſcriptis. Vide Diarium noſtrum Italicum p. 409.

CODEX XI. olim CCCLII. bombycinus, decimi quarti circiter ſæculi. Eſt Commentarium breve in Pſalmos, ubi non pauca ex Theodoreto excerpta deprehenduntur. Poſt Commentaria in Pſalmos ſequuntur Commentaria in Cantica Scripturæ; ſed pauca in fine deſunt.

Commentario in Pſalmos præmittitur procœmium ſat prolixum, ubi multa de Pſalmorum Auctoribus, deque iis qui Pſalmos in unum corpus redegerunt; diciturque id præſtitiſſe ex aliquorum ſententia Ezechiam, ex aliorum Eſdram. Exſcribuntur pene ad litteram ea quæ in fine Synopſeos Pſeudathanaſianæ leguntur de variis Scripturæ Sacræ Interpretationibus. Cæterum cum prima folia exciderint, excidit etiam Auctoris nomen; nec uſquam comparet in decurſu Operis. Sed perquiſitione rei habita deprehendimus eſſe EUTHYMII ZYGABENI Commentarium in Pſalmos jamdiu Latine cuſum ex Interpretatione Philippi Sauli, primo Veronæ in fol. anno 1530. deinde Lutetiæ in octavo, anno 1543. iterumque Lutetiæ 1547.

CODEX num. XII. olim LXII. decimi tertii circiter ſæculi, bombycinus. Eſt catena in Pſalmos. Adjunctus eſt initio quaternio membranaceus XII. circiter ſæculi, ubi Præliminaria quædam in Pſalmos, quorum initium, τῆς βίβλου τῶν ψαλμῶν ἡ διαίρεσις. Poſtea ſequitur ὑπόθεσις Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου εἰς τοὺς ψαλμούς, qualem edidimus in fronte Commentariorum ejuſdem in Pſalmos in collectione nova; (ſed in hoc Codice non pauca deſunt) deinde argumenta Canticorum Scripturæ Sacræ. Hæc ſequitur Epiſtola quædam ſine titulo, cujus principium ſic habet: οὐκ ἔστι τὸ ψαλτήριον, δέσποτά μου, βιβλίον, ὡς οἱ πολλοὶ νομίζουσιν πάντως ἐξ ἀγνωσίας, ἀλλ᾽ ἦν τὸ πρὶν δεκάχορδον. Ad calcem hujus Epiſtolæ indicatur remedium, quod aciem oculorum conſervat uſque ad ſenectutem; tuſſim, calvitiem, difficultatem anhelitus, dentium dolorem, demum infirmitatem quamlibet depellit. Verum hæc μυστικῶς adferri videntur; eſtque, puto, Græculi commentum.

Catena eſt mutila initio, incipitque a Pſalmo 7. v. 9. manca item in fine, deſinit in Pſalmo ſeptingenteſimo ſecundo verſ. 10. Conſtat Interpretationibus ſequentium Auctorum;

Athanaſii,

Baſilii,

Chryſoſtomi,

Theodori haud dubie Heracleotæ, cujus ſolius ſunt interpretationes Pſalmorum 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49.

Photii, cujus hæc nota legitur fol. 52. ὅτι ἀπὸ τοῦ ιγ΄. ψαλμοῦ ἕως τοῦ μβ΄. μέχρι νῦν ἑρμηνείαν τοῦ Χρυσοστόμου οὐχ εὕρομεν, ἀλλ᾽ οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ν΄. μέχρι τῶν ἀναβαθμῶν. εὗρον μέντοιγε ἐν τοῖς εἰς τὴν Ἰωάννου καθολικὴν α΄. ἐπιστολὴν σχόλιον παρακείμενον ὡς ἀπὸ ἑρμηνείας τοῦ Χρυσοστόμου ἀπὸ ψαλμοῦ ιθ΄. εἰς τὸ ῥητόν· ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον, καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον. ἐξ ὧν ἔστι συνιδεῖν ὅτι εἰ καὶ νῦν οὐχ εὕρηται, ἀλλ᾽ οὖν ὁ θεῖος ἐκεῖνος ἡρμήνευσεν. Et poſtea ſubjicitur, ὁ πατριάρχης Φώτιος ταῦτα γράφει. i. *A 13. uſque ad 42. Pſalmum Chryſoſtomi interpretationem non reperimus, ſed neque a quinquageſimo uſque ad Pſalmos graduum. Inveni tamen in Commentariis in primam Catholicam* Joannis *Epiſtolam ſcholion e regione po-*

situm, quasi ex interpretatione Chrysostomi in Psalm. 59. *nimirum in dictum illud* : est peccatum ad mortem, & est peccatum non ad mortem. *Unde animadvertere licet, quod etiamsi nos non invenerimus, divinus tamen ille vir ipsos interpretatus est.* Et postea subjicitur, *Patriarcha Photius hæc scribit.* Est & alia Photii nota quæ ipsum hujus Catenæ consarcinatorem esse subindicet. Qua de re in Editione proxima Sancti Joannis Chrysostomi differetur.

Illa autem Photii nota sic habet fol. 21. & 22. in fine Psalmi 8. in verba Joannis Chrysostomi paulum mutata.

Ερώτησις. ὅτι τίνος ἕνεκεν, φησὶν, ἴσος ὢν ὁ Χριστὸς τῷ πατρὶ πολλὰ ταπεινὰ φθέγγεται. Απόκρισις· καὶ ταπεινοφροσύνην παιδεύων, καὶ διὰ τὴν τῆς σαρκὸς περιβολὴν, καὶ διὰ τὴν τῶν Ιουδαίων ἀμαθίαν, καὶ διὰ τὸ δεῖν κατὰ μικρὸν ἀνάγειν πρὸς γνῶσιν τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, καὶ διὰ τὸ ἀτελὲς τῶν ἀκουόντων· καὶ πρὸς τὴν ὑπόνοιαν δὲ πολλὰ τῶν ἀκροωμένων φθέγγεται. ὅτι ἐνταῦθα πρὸς τῷ τέλει κατὰ Παύλου τοῦ Σαμοσατέως καὶ κατὰ Αρειανῶν ἀποτείνεται, λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τοῦ ψαλμικοῦ ῥητοῦ· ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου· ὅτι διαφόρως ἐν τῷδε ᾐνίξατο τῷ λόγῳ, ὡς ἐν ὁμιλίᾳ ταῦτα εἰπών· τὸ δὲ κάλλος τοῦ λόγου καὶ ἡ λαμπρότης καὶ τὸ τῶν ἐπιχειρημάτων, ἡνίκα δέοι δριμὺ καὶ ἐναγώνιον, μεῖζον ἢ καθ' ὁμιλίαν ἐστί.

ὁ Φώτιος γράφει.

Quæ sic Latine reddimus. *Interrogatio. Quare, inquit, Christus cum sit æqualis Patri humilia multa loquitur. Responsio. Ut humilitatem doceat, & quia carne amictus erat, & propter Judæorum stupiditatem, & quia humanum genus paulatim ad cognitionem procedere debet, & ob imperfectum audientium captum: certe multa secundum auditorum opinionem loquitur. Hîc circa finem contra Paulum Samosatenum & contra Arianos verba dirigit, occasione sumta ex hoc Psalmi dicto* : quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum. *Hæc diversimode in hoc sermone adumbravit, utpote qui homiliæ more loquatur. Pulchritudo sane splendorque sermonum, visque argumentationum, ubi acrimonia & contentione opus est, major utique est, quam ut in homilia locum habeat.*

Photius scribit.

CODEX XIII. olim CCLVI. & alio numero LXXIII. membranaceus, eleganter & grandi charactere descriptus anno Christi 1304. ut in nota sequenti fertur. Est Psalterium cum Canticis Scripturæ. Omnia στιχηρῶς, id est distinctis versiculis scripta sunt. Initio præmittitur talis nota.

Στίχοι εἰς τὸ ψαλτῆρα.

Τὴν ἀσματοδοψαλμοσύνθετον
βίβλον, τὴν βροντοκοσμοψυχόσωστον
θείαν πυξίδα περιφητοτερπνόφθεγκτον
ἔφησε στόμα καὶ πνεῦμα τ' ἐφόρητος ἦσε
καρδία, τὴν χρυσοχορδοβροντόχρυσον
ὄντως κινήραν (l. κινύραν) καὶ τὴν μελισαυλονευρο-
πληκτροκίνητον ᾠδὴν, καὶ λύραν
θέλγουσαν καὶ πλήττουσάν γε
τὴν ἀκτινοχρυσοφαιδρολαμπρο-
φεγγοφωτοστόλιστον, ὄντως δελ-
τίδα, ἤδη χερουβικογράφακτον
τινὰ ψαλτῆρα· ψαλμὸς
τῷ Δαυίδ, εἰς θεὸν μέλος.

Sic ludit Calligraphus ad modum Aristophanis.

In fine legitur hæc nota.

Πλήρωμα πάντων τῶν καλῶν θεὸς πέλει. ἀμήν.

Θεὸν ἱλεούμενος, τίμιε πάτερ,
Θεοδώρου μέμνησο τοῦ καλλιγράφου,
Ἐπικλίω δ' ἐγεῖται ἀπὸ Πετρίνης.
ἔτει ςωιβ'. Hoc est.

Omnium bonorum complementum Deus est. Amen.
Deum placans, honorabilis, Pater
Theodori Calligraphi memento,
Qui cognominatur a Petrina.
Anno 6812. id est, *Christi* 1304.

In ultima pagina habetur nota pene erasa, in qua memoratur magna Laura. Indicaturque haud dubie hunc librum fuisse magnæ Lauræ S. Athanasii in monte Atho : cujus etiam fuere alii permulti hujus Bibliothecæ Codices.

CODEX XIV. olim XXVI. bombycinus, cujus ætatem infra scripta Librarii nota indicat.

Continet expositionem brevissimam in Psalmos & in Cantica Scripturæ. Initio præmittuntur:

1°. Protheoria S. Joannis Chrysostomi in Psalmos.

2°. Expositio Eusebii in vocem διάψαλμα.

3°. in Davidem senarii aliquot anonymi Poëtæ.

4°. Apophthegmata quædam Gregorii Theologi, Nili, Maximi & Philonis Monachorum de variis argumentis ad Psalmos nihil spectantibus.

5°. altera anonymi Protheoria seu Præfatio in Psalmos. Quæ omnia præliminaria in fine Codicis diversâ manu iterum descripta sunt.

Fol. 118. hæc legitur Librarii nota : πέρας εἴληφεν ἤδη σὺν θεῷ ἡ παροῦσα βίβλος ἐπωφελὴς λίαν πρὸς πίστιν τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ ἐπιδημίας, ἥτις πρότερον ἐν τύποις παρὰ Δαυὶδ τοῦ βασιλέως, ἄρτιως δὲ κατ' ἐκλογὴν παρὰ τοῦ χρυσορρήμονος Ἰωάννου ἐξηγηταμένη, καὶ τοῖς πᾶσιν χριστιανοῖς ὠφέλιμος.

Μετεγράφη ἐφ' ἑτέρας παλαιᾶς ἤδη, διὰ πολλοῦ μόχθου, καὶ κόπου ἐμοῦ ἐλαχίστου Νικολάου Λίχινα τοῦ Μονεμβασιώτου, ἐς νῦν πρὸς Κυδωνίαν τε ... οἱ δ' ἀναγινώσκειν μέλλοντες ταύτην εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ ἅπαντες τῷ θεῷ. ἐν ἔτει αφμζ'. μηνὶ μαΐῳ ιζ'. ἐκ τῆς θεογονίας, ἀπὸ δὲ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως ζνε. (id est 7055.) Ινδ. ε'. i. *Finem accepit cum Deo hic liber utilis valde ad confirmationem adventus Jesu Christi Domini nostri & Dei ad nos; qui prius a Davide rege in figura prædictus fuerat, jam vero delectu locorum facto a Chrysostomo Joanne enarratur, cunctisque Christianis utilis est.*

Exscriptus est autem ex alio antiquo, multo labore ac defatigatione mea exigui Nicolai Lichina Monembasiotæ, qui nunc Cydoniæ versor. Qui hunc lecturi estis precamini Deum pro me omnes. Anno 1547. *Maii* 17. *a Dei ortu, a mundi autem constitutione* 7055. *Indict.* 5.

CODEX XV. alias CXLI. bombycinus, recens. Complectitur catenam in Parabolas Salomonis ex Apolinario, Apollonio, Basilio, Didymo, Diodoro, Epiphanio, Evagrio, Eusebio, Eustathio, Georgio, Hippolyto, Joanne Chrysostomo, Olympiodoro, Juliano, Origene, Polychronio, aliisque Anonymis. Initio præfixam habet præfationem pariter sine Auctoris nomine. Hæc catena non pertingit ultra versum 24. capitis 29. Latine edita fuit a Theodoro Peltano Societatis Jesu, Antuerpiæ 1614.

CODEX XVI. olim XVI. bombycinus, recens. Hæc continet.

Fol. 1. Quæstiones & responsiones in Sacram Scripturam.

Fol. 4. Quæstiones in Vetus Testamentum & responsiones, ex Theodoreto Cyri Episcopo aliisque Patribus.

Fol. 229. Interpretationes anagogicæ in Vetus Testamentum, collectæ ex libris Sanctorum Cyrilli & Maximi, aliorumque Interpretum.

CODEX XVII. olim CCLIX. membranaceus, XIII. circiter sæculi. Est Catena in Ezechielem ex diversis Patribus & Authoribus, nempe

Apolinario,
Basilio Cæsariensi,
Cyrillo Alexandrino,
Eusebio Cæsariensi,
Gregorio Nysseno, ἐκ τοῦ εἰς τὸ αἰθέροπον κεφαλαίου.
Hesychio,
Origene,
Polychronio,
Severo Antiocheno ex multis Operibus ejus nominatim. Vide catalogum eorum in Codice VIII. ἀπὸ λόγου, 24. 31. 32. 33. 51. 76. 80. 90. 101. 106. τοῦ εἰς τὸ φωτιστήριον εἰρημένου. 116. 120.
Ex τῆς πρὸς Βερινιανὸν ἐπιστολῆς.
Ex τοῦ πρὸς Ἰουλιανὸν συντάγματος.
Ex τῆς πρὸς ἐπισκόπους ἐπιστολῆς.
Ex τοῦ κατὰ Ἀλεξάνδρου. Ex scriptis Severi in Alexandrum plurima fragmenta affert Cod. XXV.
Ex τοῦ κατὰ τῶν προσθηκῶν τοῦ κατὰ Ἰουλιανοῦ λόγου.
Theodoreto.

Lectiones Hebræi Interpretis, Aquilæ, Symmachi, & Theodotionis, quæ in hoc Codice non infrequentes occurrunt, itemque Origenis notæ, inter edita Hexaplorum fragmenta ex aliis Codicibus relatæ fuerunt.

In fine libri fol. 302. legitur Ἰεζεκιὴλ στίχοι ηρπε'. id est, *Ezechielis liber constat versibus* 8185.

Initio vero tres Prologi præmittuntur.

Primus quidem ejus est qui hanc catenam concinnavit, cujus istud initium. Χρὴ τὸν ἐντυγχάνοντα τῇδε τῇ βίβλῳ γινώσκειν, ὅτι πολλὰ ἐπιζητήσας ὑπομνήματα τῶν ἁγίων πατέρων εἰς τὸν θεσπέσιον προφήτην Ἰεζεκιὴλ εἰρημένα εὑρεῖν οὐκ ἠδυνήθην, ἢ μόνον ἔν τισι λόγοις αὐτῶν, ὡς ἐν παραδρομῇ τινῶν ῥηθέντων, μνησθέντων, καὶ ἑρμηνευθέντων· Θεοδωρίτου (sic) δὲ καὶ Πολυχρονίου τῶν αἱρετικῶν εὗρον, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ὠριγένους ἃ καὶ ἀνέθηκα τῇδε τῇ βίβλῳ. εὗρον καὶ ἑτέρας παραγραφὰς μηδαμῶς φερούσας τοῦ συγγραψαμένου τὴν ἐπωνυμίαν, ἃς καὶ παρέθηκα ἐπιθήσας ταῖς αὐταῖς παραγραφαῖς τὸ, ἄλλος. μηδεὶς δὲ καταμεμφέσθω ὡς αἱρετικῶν χρήσεις ἤγουν παραγραφὰς συναγαγόντι. καὶ γὰρ οὐκ αὐτονόμως τοῦτο ἔπραξα, ἀλλ' ἀκολουθήσας τῷ ἁγιωτάτῳ πατρὶ τῷ τῆς Ἀλεξάνδρου φιλοχρίστου μεγαλοπόλεως ἀρχιεπισκόπῳ Κυρίλλῳ, φήσαντι ἐν τῇ πρὸς Εὐλόγιον ἐπιστολῇ· (Tom. 3. Concil. Labbei pag. 1147.) οὐ πάντα ὅσα λέγουσιν οἱ αἱρετικοὶ φεύγειν καὶ παραιτεῖσθαι χρή. πολλὰ γὰρ ὁμολογοῦσιν ὧν καὶ ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, &c. id est. *Sciat oportet is, qui hunc librum lecturus est, me, licet multa perquisitione facta Commentariorum Sanctorum Patrum in divinum Prophetam Ezechielem, nihil invenisse, nisi quædam in libris eorum quasi in transcursu dicta, commemorata & explicata. Theodoreti vero & Polychronii Commentaria reperi, necnon Origenis, quæ in hoc libro posui. Inveni etiam alias Annotationes, quæ auctoris nomen non præferebant, quas item inserui, præmissa singulis Annotationibus hac nota,* Alius. *Nemo igitur mihi vitio vertat, quod Hæreticorum explanationes sive annotationes collegerim. Non enim meopte arbitrio hoc feci, sed obsequutus sanctissimo Cyrillo Alexandriæ Christi amantis & magnæ urbis Archiepiscopo, qui in Epistola ad Eulogium ait: non omnia quæ dicunt Hæretici fugienda & repudianda sunt; multa enim profitentur, quæ nos etiam profitemur* &c.

His accinunt ea quæ Joannes Drungarius ait in Prologo, quem edidimus Præfatione in Commentarios Eusebii in Hesaïam in collectione nova Tomo secundo.

Prologus alter Theodoreti nomen præfert. Sic incipit: ὁ μακάριος Ἰεζεκιὴλ ὁ προφήτης ἤρξατο τῆς προφητείας ἐν τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας Ἰωακεὶμ τοῦ καὶ Ἰεχονίου. αὕτη δὲ ἡ αἰχμαλωσία οὐ πρώτη γεγένηται, καθάπερ ἔδοξεν Ἀπολιναρίῳ τε καὶ Πολυχρονίῳ, ἀλλὰ τῆς μὲν Ἰερουσαλὴμ τρίτη, τοῦ δὲ Ἰούδα τετάρτη, παντὸς δὲ Ἰσραὴλ ἕκτη &c. i. *B. Ezechiel Propheta incepit Prophetiam quinto anno captivitatis Joakim, qui & Jechonias. Hæc autem captivitas non prima fuit, ut visum est Apolinario & Polychronio; sed Jerusalem quidem tertia, Judæ autem quarta, totius Israël sexta* &c.

Tertius Prologus est Polychronii, cujus initium: ἦσαν δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον καὶ ψευδοπροφῆται ἀπατῶντες τὸν λαὸν, οὐκ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν Βαβυλῶνι &c.

Ultimum Codicis folium 303. quædam continet de Ezechielis ſepulcro & ipſius geſtis præcipuis, ſine titulo vel authoris nomine.

CODEX XVIII. olim CCCXIX. membranaceus, XI. circiter ſæculi, ubi ſequentes Scripturæ Sacræ libri.

Liber Judith initio mutilus; incipit enim ab his verbis: καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ολοφέρνης ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ &c. cap. 2. v. 14. Deinceps vero magna ex parte deletus eſt.

Μακκαβαίων α'

Μακκαβαίων β'

Μακκαβαϊκῶν ἢ Πτολεμαϊκῶν, ut in Editione Romana.

Ιωσήππου περὶ σώφρονος λογισμοῦ, ut in Editione Joſephi. In fine legitur: Μακκαβαίων τέταρτος περὶ σώφρονος λογισμοῦ. τῶν δὲ ἑπτὰ αὐτῶν παίδων τὰ ὀνόματα ταῦτά ἐστιν· Αντώνιος, Γουρίας, Μάρκελλος, Ευσεβωνᾶς, Αμής (al. Αβής) Σαμμωνᾶς, Ελεάζαρ ὁ πρεσβύτης. καὶ μήτηρ αὐτῶν Σολομονής.

Ησαΐας,

Ιερεμίας,

Βαροὺχ,

Θρῆνοι Ιερεμίου,

Επιστολὴ Ιερεμίου,

Ιεζεκιὴλ,

Δανιὴλ, cujus initium occupat hiſtoria Suſannæ.

Ωσηὲ, & alii Prophetæ minores eo ordine diſpoſiti quo in Editione Romana.

Ιωβ, cum additamento in fine, ut in Editione Romana.

Παροιμίαι Σολομῶντος. In fine poſt, καὶ αἰνείσθω ἐν πύλαις ἀνὴρ αὐτῆς, hic verſus additur: ὅτι οὐδὲ ἀνδρὸς πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσονται, καὶ κατορθώσουσιν αὐτῷ τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων.

Ασμα ἀσμάτων, ὅ ἐστι τῷ Σαλομῶν. In eo interlocutorum verba diſtincta ſunt, præfixo in ipſo textu nomine illius cujus vices loquendi redeunt. Sic cap. 1. v. 4. [ἡ νύμφη ταῖς νεάνισιν εἶπεν·] εἰσήνεγκέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμεῖον αὐτοῦ. [αἱ νεάνιδες εἶπον·] ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν &c. v. 5. [ἡ νύμφη πρὸς τὰς θυγατέρας Ισραήλ·] μέλαινά εἰμι καὶ καλὴ &c. v. 7. [καὶ πρὸς τὸν νυμφίον·] ἀπάγγειλόν μοι &c. v. 8. [αἱ νεάνιαι πρὸς τὴν νύμφην· ἐὰν μὴ γνῷς σεαυτὴν &c. v. 9. [ὁ νυμφίος πρὸς τὴν νύμφην·] τῇ ἵππῳ μου ἐν ἅρμασιν Φαραὼ ὡμοίωσά σε. v. 11. [αἱ νεάνιδες πρὸς τὴν νύμφην·] ὁμοιώματα χρυσίου ποιήσομέν σοι &c. v. 12. [ἡ νύμφη πρὸς αὐτάς·] νάρδος μου ἔδωκεν &c. Sic in toto libro, quem excipit

Εκκλησιαστής,

Σοφία Σολομῶντος,

Σοφία Ιησοῦ υἱοῦ Σιράχ.

Sequuntur ex Novo Teſtamento, 1. Prologus in Epiſtolas Catholicas, 2. Argumenta omnium Epiſtolarum unam in ſeriem congeſta, initio ducto ab Epiſtolis Catholicis.

Acta Apoſtolorum,

Septem Epiſtolæ Catholicæ.

Epiſtolæ Pauli Apoſtoli, præfixis initio cujuſque iiſdem argumentis de quibus ſupra: exceptâ Epiſtolâ ad Romanos, cui nullus præit Prologus.

Apocalypſis Joannis Apoſtoli. Sed hæc pars poſtrema Codicis, ſitu loci in quo diu jacuit, omnino fœdata eſt. Folia exeſa, ſcriptura abſterſa, vix ut aliquod ejus veſtigium ſuperſit.

CODEX num. XIX. olim XLVI. membranaceus, XI. ſæculi, bonæ notæ. Quatuor Evangelia cum Commentariis ex diverſis Scriptoribus quorum nomina tacentur; qua de re vide in ſequenti Codice. Commentaria in Evangelium Matthæi in hoc perinde atque in ſequenti, ſic incipiunt: εὐαγγέλιόν ἐστι λόγος περιέχων ἀγαθῶν ἀγγελίαν. In ſequentibus vero aliquando vel convenit cum illo, vel modo plura, modo pauciora adfert; ſed ſæpius pauciora Commentaria deſinunt in hæc Matthæi verba circiter, μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ. Deinde ab his

ἠθέτησα καὶ ἐπεσκέψασθε, usque in finem, altera manu textus sine Commentariis descriptus est.

In Marcum Commentaria in hoc perinde atque in sequenti Codice sic incipiunt, πολλῶν εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον. Ex hoc autem principio plura referimus ad sequentem Codicem, quia observatu digna sunt. Commentaria hæc aliquatenus differunt ab iis quæ in Codice XX. occurrunt. Sed in Codice XIX. de quo agimus, longe ante finem Evangelii Marci desinunt.

Initio Evangelii in Lucam adfertur quiddam ex Tito Bostrorum. Scholia longe prolixiora videntur esse, quam in sequenti Codice.

In Joannem quoque Scholia longissima sunt, ita ut post finem Evangelici textûs quindecim folia minuto charactere descripta Commentarium absolvant, quia non potuit in marginibus contineri. In fine vero hæc legitur nota.

Μνησθείη κύριος ὁ θεὸς τοῦ δωρησαμένου καὶ ἀναθεμένου τὴν θείαν καὶ ἱερὰν ταύτην βίβλον ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ τοῦ Ψώχας, προσφόρου καὶ τοῖς προγόνοις αὐτοῦ καὶ τῇ συμβίῳ καὶ τέκνοις· καὶ δωρήσηται αὐτοῖς τὰ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ τῷ μέλλοντι ἀγαθὰ, εὐχαῖς καὶ ἱκεσίαις τῶν ἁγίων αὐτοῦ τῶν ἀπ' αἰῶνος αὐτῷ εὐαρεστησάντων, πρὸς δὲ καὶ τῆς ἀσπόρως αὐτὸν τεκούσης ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ θεοτόκου, τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ καὶ θεοδόχου σταυροῦ. ἀμήν. ἐχάρισεν δὲ καὶ τὴν εὐχὴν ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς, τοῦ καὶ τῇ χειρί μου δεδεησομένου Νεοφύτου, τάχα καὶ δούλου τοῦ τιμίου σταυροῦ . . . . . ἔτει ͵αφκζ'. χριστοῦ, ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ κ'. ἡμέρᾳ ε'. Postea sequitur altera nota ejusdem temporis, cujus pars exsciſſo folio excidit; & sic habet.

. . . . παροῦσαν ἱερὰν βίβλον κτησάμενος κύριος Νεόφυτος, ἔδωκεν αὐτὴν ἐμοὶ Συμε (ὼνι . . . . .) μοναχῷ ἐλέει θεοῦ, καθηγητῇ καὶ οἰκέτῃ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου Κίκκου, ἐν ἔτει . . . τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἕνεκα νομισμάτων εἴκοσι· ἃ παρ' ἐμοῦ . . . . σατο πρὸ τοῦ με καθηγητὴν γενέσθαι, μονάζοντός μου ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ . . . . . μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τῶν Μαγγάνων.

Duarum scriptionum hic sensus est.

Meminerit Dominus Deus ejus, qui hunc divinum sacrumque librum dedit & consecravit venerando Monasterio pretiosæ & vivificæ Crucis cognomine Psocæ, Prosphori, progenitorum ejus, conjugis & filiorum; & concedat eis bona præsentis & futuri sæculi, precibus & intercessionibus Sanctorum ejus qui a sæculo ipsi placuerunt, necnon ejus qui ipsum sine semine genuit, semper Virginis Mariæ Deiparæ, virtute pretiosæ & vivificæ Crucis quæ Deum sustulit. Amen. Precentur item pro me vili qui propriis ipsum manibus dono accepi, Neophyto, servo pretiosæ Crucis . . . anno 1527. *Christi, mensis Junii* 20. *feriâ quintâ.*

. . . . *Præsentem librum nactus Dominus Neophytus, dedit illum mihi Symeoni Monacho, Præfecto & habitatori venerandi Monasterii sanctissimæ Deiparæ Cicci, anno . . . . Incarnationis Domini nostri Jesu Christi, pro nomismatibus viginti quæ a me mutuatus est antequam præfectus essem, cum essem Monachus in venerando Monasterio S. Georgii Manganorum.* Quod postremum Monasterium Constantinopoli erat.

CODEX num. XX. olim XXVI. alioque numero CCXXVII. membranaceus, elegantissime descriptus decimo sæculo. Fuit olim magnæ Lauræ S. Athanasii in monte Atho. Continet quatuor Evangelia cum Commentariis variorum, sed sine nomine Interpretum; qua de re infra. Præit Epistola Eusebii Carpiano minio descripta, seu in cinnabari; cujus initium, Ἀμμώνιος μὲν ὁ Ἀλεξανδρεύς. Post illam vero Epistolam sequitur nota hujusmodi.

Χρὴ εἰδέναι ὅτι ὅσα κεφάλαια διὰ τῆς χρυσογραφίας κεῖνται εἰς τὸν πρῶτον κανόνα, ἔχουσι προσγραφὴν διὰ κινναβάρεως ἄλφα· ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς κανόνας τῶν τεσσάρων εὐαγγελιστῶν εἰς οἷον κανόνα κεῖνται, ἔχει προσγραφὴν διὰ κινναβάρεως τὸ ποίου κανόνος ἐστὶν, εἴτε τοῦ πρώτου, εἴτε τοῦ δευτέρου, εἴτε τοῦ ἑξῆς. ὁ γὰρ ἀριθμὸς ὁ κείμενος εἰς τὸ κανόνιν (sic) διὰ κινναβάρεως οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ, εἰ μὴ τὸ πόσα κεφάλαια ἑκάστου εὐαγγελιστοῦ εἰσὶ τοῦ πρώτου κανόνος, καὶ πόσα τῶν λοιπῶν. i. *Sciendum est, quæcumque capita aureis litteris descripta sunt, in primo canone inscriptionem habere per cinnabarim* (i. *rubrum colorem*) *alpha. Similiterque in reliquis canonibus quatuor Evangelistarum in quocumque canone jaceant, per cinnabarim inſ-*

criptionem habent, cujus videlicet canonis sint, sive primi, sive secundi, sive reliquorum. Numerus autem in canonibus positus nihil aliud significat, quam quot capita cujusque Evangelistæ sint primi canonis, & quot cæterorum. Hæc vero nonnisi inspecto Codice intelligi possunt.

Postea sequuntur canones Eusebii, qui quoniam auro, minio variisque coloribus eleganter depicti erant a male feriatis hominibus, tribus exceptis, exscissi fuere.

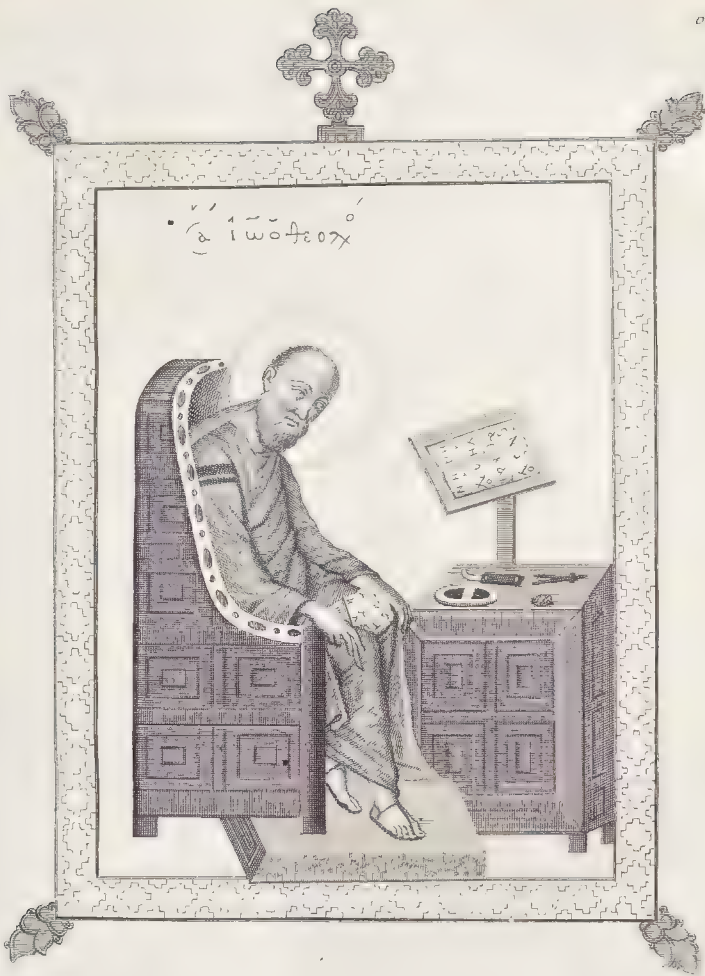
Deinde ponitur in cinnabari argumentum Evangelii secundum Matthæum, mox index capitum quæ ad 68. numerantur, hinc Matthæi in genu scribentis figura paulum erasa vetustate. Marci similiter imago præmittitur Evangelio ejus, numerantur capita 48. Idipsum de Luca dicimus, cujus capita 83. sunt.

Joannis, cujus notantur capita 18. figura longe sincerior cæteris est. Ibi depingitur S. Evangelista in sella undequaque clausa sedens, quæ scripserat in adverso pulpito legens, chartam in qua tunc scribebat genu impositam sinistrâ detinens, dexterâ vero calamum; in adversa mensula atramentarium ovatâ formâ duas in partes divisum, quarum alia atramentum, alia cinnabarim suo colore expressum continet. Adest ibidem culter concinnando calamo. Hanc imaginem hîc repræsentare visum est.

Evangelio secundum Marcum præit Monitum, quod est Victoris Antiocheni, licet non memoretur, (vide in Cod. CXCV.) & sic habet: πολλῶν εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον καὶ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον συνταξάντων ὑπομνήματα, ὀλίγων δὲ εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν, οὐδενὸς δὲ ὅλως, ὡς οἶμαι, εἰς τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον ἐξηγησαμένου· συνεῖδον τὰ κατὰ μέρος καὶ σποράδην εἰς αὐτὸ εἰρημένα παρὰ τῶν διδασκάλων τῆς ἐκκλησίας συναγαγεῖν, καὶ σύντομον ἑρμηνείαν συντάξαι, ὅπως μὴ μόνον ἀπὸ τῆς τοῦ χαρτίου δόξης ... ἢ ὡς μηδεμιᾶς ... ἢ ὡς δυναμένων ἡμῶν ἐκ τῆς τῶν λοιπῶν ἑρμηνείας καὶ τὴν τούτου ... &c. i. *Cum multi in Evangelia secundum Matthæum & secundum Joannem plurium tomorum Commentaria ediderint, pauci in Evangelium Lucæ, nullus, ut equidem arbitror, in Evangelium Marci; exploravi ut ea quæ per particulas & sparsim a Doctoribus Ecclesiæ in illud data fuerant, colligerem, & brevem Commentarium adornarem, ne hoc unum ex Novi Testamenti libris neglectum fuisse videretur; sive quasi nullo egeret ad intelligentiam exercitatione, sive quasi posset ejus mens & sententia ex aliorum (Evangeliorum) interpretatione percipi* &c. Deinde quædam de Marci vita & Evangelio, eaque trita dicuntur, quæ nos consulto prætermittimus. Monemus tamen hujus Procemii priora verba usque ad σύντομον ἑρμηνείαν συντάξαι, a Petro Lambecio referri Biblioth. Cæsar. lib. 3. p. 59.

In fine Evangelii S. Joannis legitur Epistolæ more: ἰδοὺ, φίλε, ἀποδίδωμι χρέος ὃ ὑπεσχόμην ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, & postea differitur de quadam dissonantia quæ in fine Evangelistarum videbatur esse. Post hoc opusculum legitur, τέλος τῶν σχολίων τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου ἀπὸ διαφόρων ἑρμηνευτῶν. Sequitur postea

Πάντες οἱ φιλοπόνως ἐντυγχάνοντες τῇ τῷδε τῷ εὐαγγελίῳ συγγραφῇ καὶ πολλὴν τῆς αὐτῆς ... ἐκ τῆς τῶν ποιήσεως ... τῶν ἀπὸ διαφόρων ἑρμηνειῶν συναγωγῆς ..., ... τῆς φιλοπονίας ἀπὸ πολλῶν βιβλίων ταῦτα συναγαγόντος καὶ συγγραψάντος καὶ συνθέντος. καὶ γὰρ ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων οὐ μόνον ἁγίων πατέρων, ἀλλὰ καὶ ἀδοκίμων αἱρετικῶν αὐτὴ ἡ βίβλος ἐσχεδίασται· λέγω δὴ Ἰωάννου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, Κυρίλλου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, καὶ Τίτου ἐπισκόπου Βοστρῶν, Εὐσεβίου καὶ Σευήρου καὶ Θεοδώρου Μοψουεστίας, καὶ Θεοδώρου Ἡρακλείας, Ἀπολιναρίου τε καὶ Ὠριγένους καὶ Βίκτορος, Θεοφίλου τε καὶ Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, καὶ Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, ἔτι τε δὲ καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Γρηγορίου Νύσσης, καὶ Ἰσιδώρου, Ἐπιφανίου τε Κύπρου, καὶ Μεθοδίου Πατάρων, Ἀναστασίου Ἀντιοχείας καὶ Διδύμου τοῦ τυφλοῦ, καὶ ἑτέρων πολλῶν ὧν τὰ ὀνόματα οὐχ εὕρηνται. ἐκ τούτων τοίνυν ἁπάντων τὸ βιβλίον ταύτην ἐσυντάξαμεν, οὐδὲν τῶν ἀδοκίμως καὶ κακοδόξως ἐν τοῖς τῶν αἱρετικῶν χρήσεσιν εἰρημένων ἐνθείς· ὥσπερ μὴ αὐτοὶ χρηστοῦ καὶ ὀλεθρίου φαρμάκου ἀλλήλοις καταμίξαντες, ὀλεθρίαν τῆς διδασκαλίας ἐργασώμεθα λύμην· ἀλλ' ὡς ἀνυπερβλήτως πᾶσι τοῖς ἁγίοις πατράσιν ἔδοξε, ταῦτα καὶ ἡμεῖς ἀθροίσαντες τῇ φιλοπόνῳ μελίσσῃ &c. i. *Quicumque hunc Evangeliorum librum studiose*

diose lecturi, plurimamque utilitatem ex diversis interpretationibus magno labore per nos collectis percepturi estis; precamini pro eo, qui hæc accurate ex multis libris consarcinavit, conscripsit & adornavit. Siquidem ex multis variisque non modo sanctis Patribus, sed etiam reprobatis Hæreticis hic liber concinnatus est; nimirum Joanne Chrysostomo Constantinopolis Episcopo, Cyrillo Episcopo Alexandrino, Tito Episcopo Bostrorum, Eusebio, Severo, Theodoro Mopsuesteno, Theodoro Heracleæ, Apolinario, Origene, Victore, Theophilo, Cyrillo Hierosolymitano, Athanasio Alexandrino interdum etiam Basilio Magno, Gregorio Theologo, Gregorio Nysseno, Isidoro, Epiphanio Cypri, Methodio Patarorum, Anastasio Antiocheno & Didymo Cæco, aliisque multis quorum nomina reperta non sunt. Ex his itaque omnibus hunc librum mutuatus, nihil ex iis quæ improbe & flagitiose in Hæreticorum scholiis dicta sunt, apposui; ne pro utili salutarique remedio toxicum præparantes, perniciosum doctrinæ verbum exhiberemus. Sed ea quæ Sancti Patres sine ulla dubitatione statuerunt, ea nos studiosæ apis instar &c. Sic ille scriptor nomina scriptorum quæ in decursu hujus Catenæ reticuit, in fine declaravit. Sunt autem variis in Bibliothecis aliæ Catenæ huic consimiles.

Initio Codicis habentur duo folia ex antiquiori Manuscripto ad compingendum excerpta ex quodam Pandecte noni sæculi, unciali charactere, oblongo ac deflexo cum accentibus & spiritibus. Eratque Pandectes, ubi de singulis virtutibus ex Scripturæ Sacræ locis, atque etiam ex SS. Patribus edisserebatur. v. g. περὶ ξένων καὶ φιλοξενίας, & ὅτι ἀπῤῥησίαστος ὁ ξένος πάντοτε.

In fine libri legitur hæc nota recenti manu. αὕτη ἡ ἱερὰ καὶ θεία βίβλος ἀφιερώθη εἰς τὴν σεβασμίαν καὶ βασιλικὴν Αθωνικὴν Λαύραν τοῦ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Αθανασίου. καὶ εἴ βουληθείη τινὰς (sic) ἢ ἱερομόναχος, ἢ ἰδιώτης, ἢ ἄλλον πρόσωπον, ἀλλοτριῶσαι καὶ μεταθῆναι εἰς ἕτερον μοναστήριον, ἢ χάριν φιλίας φιλοδωρήσασθαι τινὸς, ὥστε ἀποξενῶσαι παντελῶς τοῦ μοναστηρίου, ἐχέτω τὰς ἀρὰς τῶν τιη. θεοφόρων πατέρων, καὶ ἔστω ἀφωρισμένος ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος ἐν τῷ νῦν αἰῶνι & ἐν τῷ μέλλοντι, & μετὰ θάνατον ἄλυτος. i. *Hic sacer divinusque liber consecratus est venerandæ & imperatoriæ Athonicæ Lauræ Deiferi patris nostri Athanasii. Si quis sive Hieromonachus sive privatus, aliave persona voluerit illum alienare & transferre in aliud Monasterium, aut gratiæ ineundæ causâ cuipiam dare, ita ut penitus a Monasterio subducatur; incurrat in maledictiones Deiferorum* 318. *Patrum, sitque separatus a Deo omnipotente in præsenti sæculo & in futuro, & post mortem detestabilis.*

CODEX num. XXI. olim CCXXXVIII. membranaceus, XI. sæculi, complectitur quatuor Evangelia cum Commentariis. Præit pars Epistolæ Origenis ad Africanum, duobus foliis quæ initio libri ad compingendum adhibita sunt, manu duodecimi circiter sæculi. Quæ supersunt ab his verbis incipiunt, καὶ ἐναλλαγὴν τῆς λέξεως τῶν προφητευομένων εὕρομεν, desinunt in hæc verba, ἡμεῖς τετηρήκαμεν συνεξετάζοντες, ita ut maxima pars Epistolæ hîc habeatur.

In sequenti folio agitur de vestibus Sacerdotalibus; sed initium deficit. Prima verba sunt... στολὴ τοῦ ἱερέως ἐστὶ κατὰ τὴν ποδήρη Ααρών.

Deinde ponuntur Canones Eusebii in Evangelia, iique integri, secus quam in præcedenti Codice. Hinc sequitur Synaxarium, sive ordo Evangeliorum per annum hoc titulo, συναξάριον τῶν σαββατοκυριακῶν τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου, & pari modo tituli sequuntur secundum alios Evangelistas.

Post habetur Epistola Eusebii Carpiano, ut in præcedenti Codice. Deinde index Capitum in Matthæum. Sequitur ὑπόθεσις seu argumentum in Matthæum, & in sequenti folio recentiore manu annotationes levissimæ in Novum Testamentum; deinde Matthæi scribentis imago aureo fundo.

Commentaria in Evangelium Matthæi sic incipiunt, ἡ βίβλος τῆς γενέσεως ἐστὶ τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ σάρκα. Hæc porro Commentaria in multis conveniunt cum iis quæ in præcedenti Codice habentur; sed breviora sunt, nec pari modo desinunt.

Ad singulos similiter Evangelistas præmittitur Index Capitum, imago Evange-

listæ scribentis, & argumentum. Commentaria item in multis conveniunt cum præcedentibus. In quibus autem conveniant vel differant, minutatim explorabunt ii, quibus hos Codices mutuo conferre animus erit.

In fine Codicis separatim ponitur historia mulieris in adulterio deprehensæ hoc præmisso titulo : τὸ περὶ τῆς μοιχαλίδος κεφάλαιον, ὡς ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις μὴ κείμενον μεταγεγράφαμεν. Id est, *Caput mulieris adulteræ, utpote quod in multis Exemplaribus non exstet, post alia scripsimus.* Qua de re infra in Codice XXIII.

CODEX num. XXII. olim CCCLXXV. membranaceus, undecimi sæculi. Evangelia cum Commentariis, ut in præcedenti Codice. Præeunt Canones Eusebii ; post sequitur Epistola Eusebii Carpiano ; deinde Evangelia cum expositionibus, quæ præcedentibus similes sunt. Commentaria in Matthæum, sic incipiunt, βίβλος τῆς γενέσεως ἐστὶ τοῦ γενομένου, sic vero desinunt, ὡς μὴ δυνάμενοι τοῦτο ποιῆσαι, εἶπε τοῦτο. In Marcum init. πολλοὶ εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον καὶ εἰς τὸ, finis, μετὰ τὸ, ἐφοβοῦντο γάρ. Qua de re vide in Cod. sequenti in Fragmento Severi. In Lucam init. ἐπειδὴ ὑπάρχει νῦν τὸ ἐπιχείρημα, finis ἀποδοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. In Joannem init. οὗτος ὁ εὐαγγελιστὴς πατρίδος μὲν ἦν ἤτοι κώμης. In fine pauca desiderantur. Excepto Matthæo initio cujusque Evangelistæ habetur ὑπόθεσις, seu argumentum & index Capitum.

In fine recenti manu legitur, ἡ βίβλος αὕτη ὑπάρχει τῆς θείας καὶ ἱερᾶς μονῆς τοῦ μεγάλου Νικολάου, τοῦ ἐπικεκλημένου τοῦ σταυρονικήτα. i. *Hic liber est divini & sacri Monasterii Magni Nicolai, cognomento Stauroniceta*, in monte Atho, cujus Monasterii descriptionem habes in Palæographia Græca libro septimo.

Initio ad compingendum duo folia adhibita sunt ex vitis Sanctorum, & in fine totidem.

In interiore operimenti parte notatur, mensis Augusti 26. in die SS. Martyrum Adriani & Nataliæ horâ sextâ noctis Indictione sexta, non notato anno, fuisse Constantinopoli horrendum terræ motum ; & similiter Novembris vigesimâ nonâ, Indictione octavâ. Hæc vero Græcobarbara sunt & admodum vitiata.

CODEX XXIII. olim CCCXV. membranaceus, XI. circiter sæculi, in quo quatuor Evangelia cum Commentariis. In Matthæum quidem Commentarii Joanni Chrysostomo initio adscribuntur, & in fine fol. 108. ubi scriptum est, τέλος τῆς ἑρμηνείας τοῦ Χρυσοστόμου. Sed multæ præterea variorum Patrum expositiones intermiscentur. Fuit olim Monasterii Sancti Athanasii in monte Atho, ut ex duobus foliis in fine positis arguitur. Qua de re vide in Codice CCII. Scriptores autem unde interpretationes excerptæ sint, consequenter declarantur:

Anastasius Antiochenus,

Ανεπίγραφος,

Apolinarius, qui & ipse ex Papia Joannis discipulo hæc adfert fol. 102. verso. Ιστέον ὅτι ὁ Ιούδας οὐκ ἐναπέθανε τῇ ἀγχόνῃ, ἀλλ' ἐπεβίωκεν καθαιρεθεὶς πρὸ τοῦ ἀποπνιγῆναι. καὶ τοῦτο δηλοῦσιν αἱ τῶν ἀποστόλων πράξεις· ὅτι πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησε, καὶ τὰ ἑξῆς. τοῦτο καὶ σαφέστερον ἱστορεῖ Παπίας ὁ Ιωάννου τοῦ ἀποστόλου μαθητὴς λέγων· (Cod. XXV fol. 9. addit, ἐν τῷ δ'. τῆς ἐξηγήσεως τῶν κυριακῶν λόγων) μέγα ἀσεβείας ὑπόδειγμα ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ περιεπάτησεν ὁ Ιούδας· πρησθεὶς γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον τὴν σάρκα ὥστε μὴ δύνασθαι διελθεῖν ἁμάξης ῥαδίως διερχομένης, ὑπὸ τῆς ἁμάξης πιασθέντα τὰ ἔγκατα ἐγκενωθῆναι. Idem Papiæ locus plenior effertur in Codice XXV. fol. 9. & Cod. XXVI. fol. 5. ubi alia de morte Judæ, ejusque sepultura narrantur, quæ omnia apud Oecumenium habentur.

Basilius,

Clemens,

Cyrillus Archiepiscop. Alexandrinus,

Epiphanius,

Eusebius Cæsariensis,

Gregorius Nyssenus,

[Gregorius] Theologus,

Hesychius Presb. Hierosolymitanus,

Irenæus Episcopus,

Isidorus Pelusiota,

Origenes,

Severus Archiepiscopus Antiochiæ, ἀπὸ λόγου οθ'. & ex aliis nominatim opusculis, quæ in Catalogo Operum Severi posuimus Cod. VIII, scilicet

Εν ὑπακοῇ.

Ἐξ ἐπιστολῆς πρὸς Ἀναστασίαν ὑπάτισσαν.
Lege ὑπάτισσαν, id eſt, Conſulis uxorem.
Ex τοῦ πρὸς Ἰουλιανὸν συντάγματος. Idem non ſemel citatur, in Cod. XXV.
Severianus,
Thalaſſius Preſbyter & Monachus,
TheodoretusCyri,ſemel Κύπρου male,
Theodorus Heracleota,
Theodorus Monachus,
Theodorus Mopſueſtenus.

Fol. 108. maximum & inſigne fragmentum affertur ex Severo Antiocheno ſine ullo indicio libri unde ſumptum eſt. Sic autem incipit: τὸ δὲ ὀψὲ σαββάτων οὐ τὴν ἑσπέραν τὴν μετὰ τὴν ἐν σαββάτῳ δύσιν τοῦ ἡλίου δηλοῖ. οὐ γὰρ ἑνικῶς εἶπεν, ὀψὲ σαββάτου, ἀλλὰ πληθυντικῶς, ὀψὲ σαββάτων. σάββατον δὲ τὴν πᾶσαν ἑβδομάδα καλεῖν Ἑβραίοις ἔθος &c.

In eodem fragmento fol. 110. legitur hæc nota. Ἐν μὲν οὖν τοῖς ἀκριβεστέροις ἀντιγράφοις τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον μέχρι τοῦ, ἐφοβοῦντο γὰρ, ἔχει τὸ τέλος. ἐν δέ τισι πρόσκειται καὶ ταῦτα· ἀναστὰς δὲ πρωῒ πρώτῃ σαββάτων ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. τοῦτο δὲ ἐναντίωσίν τινα δοκεῖ ἔχειν πρὸς τὰ ἔμπροσθεν εἰρημένα &c. Sed totum hoc opuſculum, ubi Evangeliſtarum conſonantia defenditur, mox integrum dabimus.

Porro conjecturam noſtram de ætate illius Codicis ſupra poſitam confirmat hæc Librarii nota fol. 112. ἑρμηνεία τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου ἐν ἐπιτομῇ. ἐγράφη δὲ τὸ εὐαγγέλιον ἐκεῖνο εἰς τὸ πατριαρχεῖον, ἐπὶ Σεργίου τοῦ πατριάρχου. i. *Interpretatio Evangelii ſecund. Matth. in epitome. Scriptum eſt Evang. illud in Patriarchio ſeu in Patriarchalibus ædibus, ſub Sergio Patriarcha.* Non enim alius hic intelligi poteſt, quam Sergius II. qui ſub finem ſæculi X. & initium XI. Conſtantinopolitanam Sedem tenuit.

Altera ejuſdem ævi manu ſcriptum eſt Evangelium ſecundum Marcum, cum adjuncta expoſitione Victoris Preſbyteri Antiocheni, cujus titulus & initium. Βίκτωρος πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον. πολλῶν εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον, καὶ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην υἱὸν τῆς βροντῆς συνταξάντων ὑπομνήματα, ὀλίγων δὲ εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν, οὐδενὸς δὲ ὅλως εἰς τὸ κατὰ Μάρκον &c. ut in ſupra recenſitis Codicibus.

In fine fol. 147. εὐαγγελίου κατὰ Μάρκον στίχοι αχ'. *Evang. ſec. Marcum v. ſunt* 1600.

Deinde Epiſtola Dionyſii Epiſcopi Alexandrini: Διονύσιος Βασιλίδῃ (ſic) τῷ ἀγαπητῷ μου υἱῷ καὶ ἀδελφῷ, καὶ συλλειτουργῷ καὶ θεοπρεπεῖ, ἐν κυρίῳ χαίρειν. Initium: ἔστειλάς μοι, πιστότατε καὶ λογιώτατε υἱέ μου, πυνθανόμενος καθ' ἣν ὥραν ἀπονηστίζεσθαι δεῖ &c. Sic vero deſinit: ταῦτα μὲν οὖν, ὡς φρονῶ καὶ συμβουλεύω, περὶ τούτων ἔγραψα. Edita fuit a Beveregio in Synodico, Tomo 2. parte 1. pag. 1.

Sequitur Evangelium ſecundum Lucam cum Commentariis ex variis Scriptoribus, nempe

Ἀνεπιγράφῳ,
Apolinario,
Cyrillo Alexandrino,
Gregorio Nyſſeno,
Joanne Chryſoſtomo,
Irenæo Lugdunenſi,
Iſidoro Peluſiota,
Maximo,
Origene,
Severo, ἐξ ἀπολογητικοῦ κβ'.
Ex τῆς πρὸς Ἀναστασίαν διάκονον ἐπιστολῆς.
Ex τῆς πρὸς Μάγνον ἐπιστολῆς.
Tito Boſtrorum Epiſcopo,
Victore Preſbytero.

In fine: στίχοι βω'. i. verſus duo millia & octingenti.

Evangelium ſecundum Joannem cum Commentariis S. Joannis Chryſoſtomi, quibus aliorum etiam Patrum expoſitiones interſeruntur, nempe

Ammonii Preſbyteri,
Anaſtaſiii Patr. Antiocheni,
Ἀνεπιγράφου,
Antiochi Ptolemaïdis, εἰπὼν Ἰωάννου εἰς τό· καὶ ἐπέβαλεν ὁ θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδάμ. Sic Codex.
Apolinarii,
Baſilii,
Cæſarii fratris Theologi,
Cyrilli Alexandrini,
Didymi,
Euſebii Cæſarienſis,
Gregorii Nazianzeni,
Heſychii Preſbyteri Hieroſolymitani,
Iſidori Peluſiotæ,
Origenis,

Severi Antiocheni, ἀπὸ λόγου κ'. κη'. λη'. ἀπὸ λόγου οζ'. ιε'.

Ἐκ τῶν πρὸς Εὐπράξιον κουβικουλάριον ἀποκρίσεων.

Ἐκ τῆς πρὸς Θωμᾶν ἐπίσκοπον Γερμανικίας ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Θωμᾶν ἐπίσκοπον Γερμανικίας ἐπιστολῆς. ὁ Εὐσέβιος ὁ Καισαρεὺς ὁ Παμφίλου προσαγορευόμενος πρὸς Μαρῖνον ἐπὶ τῶν περὶ τοῦ θείου πάθους καὶ τῆς ἀναστάσεως ζητήσεσι καὶ ἐπιλύσεσι &c. At fine Epiſtolæ inſcriptione legitur in Catena in Joannem a Corderio edita, quæ tamen ab hac penitus diverſa eſt. Ejuſdem Epiſtolæ Severi aliud fragmentum prolixius affertur in Codice XXV. fol. 250. verſo, in quo Severus Manichæorum perditos mores ac errores inſectatur.

Ἐκ τῆς πρὸς Σέργιον πατριάρχην ἐπιστολῆς.

Theodoreti,

Theodori Heracleotæ,

Theodori Mopſueſteni.

Duo poſtrema folia ad compingendum Codicem adhibita, charactere antiquiſſimo, quadrato & rotundo ſcripta continent particulam Epiſtolæ ad Titum, ſcilicet ab initio uſque ad verſum 3. cap. 1. incluſive, & a v. 15. ejuſdem capitis uſque ad v. 5. cap. 2. præmiſſo Epiſtolæ argumento, cui hæc nota ſubſcribitur: ΣΤΙΧΟΙ Η. *i. verſus octo.* Sunt autem pars Apographi illius, quod ad fidem manuſcripti ipſa Pamphili Martyris manu exarati deſcriptum eſt, de quo infra in Cod. CCII.

EX CODICE COISLINIANO XXIII. qui ſcriptus fuit, ut ex Nota ſupra poſita arguitur, ſub Sergio II. Patriarcha CP. ineunte X. ſæculo; Severi Archiepiſcopi Antiocheni Concordantia Evangeliſtarum circa ea quæ in ſepulcro Domini contigerunt. Item de Sabbatis, & de varietate Exemplarium S. Marci Evangeliſtæ.

Σευήρου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας.

ΤΟ δὲ, ὀψὲ σαββάτων, οὐ τὴν ἑσπέραν τὴν μετὰ τὴν ἐν σαββάτῳ δύσιν τοῦ ἡλίου δηλοῖ· οὐ γὰρ ἑνικῶς εἶπεν, ὀψὲ σαββάτου, ἀλλὰ πληθυντικῶς, ὀψὲ σαββάτων. σάββατον δὲ τὴν πᾶσαν ἑβδομάδα καλεῖν Ἑβραίοις ἔθος. αὐτίκα γοῦν οἱ εὐαγγελισταὶ, τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, φησί· (ſic) δέον, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, εἰπεῖν. οὕτως δὲ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ κεχρήμεθα, δευτέραν σαββάτων, καὶ τρίτην σαββάτων προσαγορεύοντες τὴν δευτέραν, καὶ τρίτην τῆς ἑβδομάδος ἡμέραν. οὐκ εἶπεν οὖν, ὀψὲ σαββάτου, ἢ ἑσπέρας σαββάτου, ἵνα τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης δηλώσῃ· ἀλλ', ὀψὲ σαββάτων, ἵνα τὸ βράδιον τῆς ἑβδομάδος καὶ πολὺ διεστηκὸς ἐφαίη (ſic). καὶ γάρ που καὶ ἡμῖν σύνηθες λέγειν, ὀψὲ τοῦ καιροῦ παραγέγονεν, ὀψὲ τῆς ὥρας, ὀψὲ τῆς χρείας· οὐχὶ τὴν ἑσπέραν καὶ τὴν μετὰ ἡλίου δυσμὰς χρόνον δηλοῦντες, ἀλλὰ τὸ βράδιον κατόπιν τῆς ὥρας καὶ τῆς χρείας ἢ τοῦ καιροῦ γενέσθαι τοῦτον τὸν τρόπον μηνύουσι. οὕτως καὶ τὸ, ὀψὲ σαββάτων, τὸ βράδιον καὶ πόῤῥω τῆς περαιωθείσης ἑβδομάδος δηλοῖ. πληροῦται δὲ ἑβδομὰς ἑκάστη τῇ μετὰ τὸ σάββατον ἡλίου δυσμῇ· ἀμέλει καὶ τοῦ πολὺ διεστηκότος καιροῦ πρὸς τὸ τέλος τῆς πληρωθείσης ἑβδομάδος ὁ Ματθαῖος δηλῶν, καὶ ὥσπερ ἑρμηνεύων ἑαυτὸν ἐπήγαγε τῇ,

Severi Archiepiſcopi Antiocheni.

ILlud autem, *veſpere Sabbatorum*, non Sabbati poſt ſolis occaſum veſperam ſignificat: non enim ſingulariter dixit, *veſpere Sabbati*; ſed pluraliter, *veſpere Sabbatorum*. Sabbatum vero totam hebdomadem vocare mos eſt Hebræis. Evangeliſtæ igitur, *una Sabbatorum*, ſtatim dicunt; ubi dicendum erat, *primâ die hebdomadis*. Sic enim pro more ſolemus dicere, ſecundam Sabbatorum & tertiam Sabbatorum appellantes ſecundam & tertiam hebdomadis diem. Itaque non dixit, *veſpere Sabbati*, aut *veſperâ Sabbati*, ut diei illius veſperam indicaret, ſed, *veſpere Sabbatorum*, ut quod tardius erat in hebdomade, & longum interſtitium ſignificaret. Siquidem & nobis in more eſt dicere, *ſerotino tempore advenit*, *ſerotinâ horâ*, *ſerotino uſu*: ubi nec veſperam, nec tempus poſt ſolis occaſum intelligi volumus; ſed tardius quam vel hora, vel uſus, vel tempus poſtularet. Eodem quoque modo illud, *veſpere Sabbatorum*, tardius & diu poſt præteritam hebdomadem ſibi vult. Deſinit porro hebdomas quælibet in occaſum ſolis poſt ſabbatum. Sane Matthæus, ut diuturnum poſt elapſam præcedentem hebdomadem tempus indicaret, quaſi ſui ipſius interpres eſſet, adjecit, *quæ luceſcit in unam Sabbatorum*. Eouſque, ait, nox proceſſerat, ut gallicinii tempus adeſſet, quo ſequentis diei lux quaſi præpulſatur. Qua ratione eodem tempore poſt Sabbatum, veſpere jejunia ſolventes, lætitiæ initium facimus; ita ut

ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων· προκεχωρήκει, φησὶν, ἡ νὺξ τοσοῦτον, ὡς εἶναι καιρὸν τῆς τῶν ἀλεκτρυόνων βοῆς, ἥτις τὸ φῶς τῆς μελλούσης ἡμέρας προαναχρούεται. ταύτῃ τοι καὶ τῶν καιρῶν τούτων καὶ οὕτως μετὰ τὸ σάββατον ἑσπέρᾳ καταλύοντες τὰς νηστείας, τῆς εὐφροσύνης ἀρχόμεθα τῆς κατὰ πάντων συνηθείας κρατησάσης συνηγορούσης τῷ πράγματι. τοῦ καιροῦ τοίνυν ὄντος τούτου, ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ ἡ ὁμώνυμος ἐπὶ τὸν τάφον ἦλθον, καὶ τὸν ἄγγελον τὸν ἐξ οὐρανοῦ καταβεβηκότα, τὸν προειρημένον ἐθεάσαντο τρόπον, ἀποκυλίσαντα τὸν λίθον καὶ ἐπ' αὐτὸν καθήμενον. ὑφ' οὗ καὶ προσκληθεῖσαι, τὸν τόπον εἶδον ὅπου ἔκειτο ὁ κύριος. καὶ προσταχθεῖσαι δραμεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς, ἐξελθοῦσαι ταχὺ τοῦ μνήματος ἔδραμον. καὶ δὴ τρεχούσαις προσαπαντήσας ὁ Ἰησοῦς, ἐφώνησε· χαίρετε. καὶ γὰρ ἔδει πρῶτον τὸ τῶν γυναικῶν γένος, καὶ τὴν ἀνάστασιν εὐαγγελίσασθαι παρὰ τοῦ ἀγγέλου, καὶ τὸν Χριστὸν ἰδεῖν, καὶ πρώτην παρ' αὐτοῦ φωνὴν ἀκοῦσαι, χαίρετε· ἐπεὶ καὶ γυνὴ πρώτη τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφεως ἤκουσε, καὶ εἶδεν παρανόμως τὸν ἀπηγορευμένον τοῦ ξύλου καρπὸν, καὶ λύπῃ κατεδικάζετο. διὸ καὶ προσκυνεῖν ὁ σωτὴρ καὶ κρατεῖν συνεχώρει τοὺς πόδας, ὡς πρώταις ἀποπεσούσαις καὶ ἀλλοτριωθείσαις αὐτοῦ· καὶ τοῖς μαθηταῖς τὴν χαρὰν διαγγέλλειν ἐκέλευεν, χαρᾶς ἄγγελον ἀνδράσι γυναῖκα γενέσθαι βουλόμενος, τὴν λύπης τῷ Ἀδὰμ γενομένην διάκονον, τὰ ἐναντία διὰ τῶν ἐναντίων ἰώμενος.

ut recepta apud omnes consuetudo rei veritatem asserat. Hoc igitur tempore Maria Magdalene & ipsi cognominis altera in sepulcrum venerunt; & Angelum qui de cœlo descenderat, eo quo supra dictum est modo viderunt, qui lapidem revolverat & super eum sedebat. A quo compellatæ locum conspexerunt, ubi jacebat Dominus; jussæque currere & annuntiare Discipulis, egressæ statim ex monumento accurrerunt. Cum autem currentibus obviam venisset Jesus, vociferatus est, *gaudete*. Oportebat enim fœmininum genus & primum resurrectionis nuntium ab Angelo accipere; atque Christum videre, ac primam ab eo vocem audire, *gaudete*; quandoquidem mulier prima serpentis fallaciam audivit, prohibitum ligni fructum nefarie respexit, & ad dolorem condemnata est. Quamobrem Salvator ipsis concessit, ut & se adorarent & pedes suos attrectarent, utpote quæ priores a se excidissent & abalienatæ essent; præcepitque ut Discipulis gaudium annuntiarent, quod vellet viris gaudii nuncium esse mulierem, quæ Adamo doloris administra fuerat, ut contrariis contraria curaret.

» ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Πορευομένων δὲ αὐτῶν ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς, ἰδού τινες τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβούλιόν τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις λέγοντες· εἴπατε, ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν, ἡμῶν κοιμωμένων. καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν. ἡ μὲν οὖν ἄλλη Μαρία· ταύτην δὲ εἶναι τὴν θεοτόκον πιστεύειν, ἀκόλουθον· ὅτι μηδὲ ἀπελείφθη τοῦ πάθους, ἀλλ' ἵστατο παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ, ὡς ὁ Ἰωάννης ἱστόρησε· ᾗ καὶ ἔπρεπεν (ſic) ὁ κύριος τὰ τῆς χαρᾶς εὐαγγέλια ῥίζῃ τῆς χαρᾶς ὑπαρχούσῃ, καὶ καλῶς ἀκουσάσῃ (ſic) τὸ, χαῖρε κεχαριτωμένη. τὸ πρόσταγμα τοῦ κυρίου πληροῦσα τοῖς μαθηταῖς πάντως ἀπήγγελλεν· οὐ γὰρ ἦν μὴ πληρωθῆναι τὸ οὕτως σοφῶς οἰκονομηθέν τε καὶ προσταχθὲν, εἰ καὶ οὕτως ἠπίστησαν οἱ ἀκούσαντες· ἐπεὶ καὶ ἕπεται τοῦτο πολλάκις τῇ τῶν ἀπαγγελλομένων θαυμάτων ὑπερβολῇ. οὐ γὰρ ἂν ἀργοὶ διέμειναν, εἰ ἐπίστευσαν. ἡ δὲ Μαγδαληνὴ συμπορευομένη τῇ θεοτόκῳ, καὶ πρὸς ἀγγελίαν ὁμοίως ἐπειγομένη, πέπονθέ τι καὶ ἀνθρώπινον· καὶ ὥσπερ Πέτρος ὑπὸ Ἡρώδου συλληφθεὶς, καὶ διὰ τοῦ ἀγγέλου τῶν ἁλύσεων λυθεὶς αὐτομάτως καὶ τῆς

MATTHÆI. *Quæ cum abiissent nuntiatum Discipulis, ecce quidam de custodia venientes in civitatem nuntiaverant principibus Sacerdotum omnia quæ facta fuerant. Et congregati cum senioribus, consilio accepto, pecuniam copiosam dederunt militibus, dicentes: dicite quia Discipuli ejus nocte venerunt & furati sunt eum, nobis dormientibus. Et si hoc auditum fuerit a Præside, nos suadebimus ei; & securos vos faciemus.* Alia igitur Maria: hanc autem esse Deiparam credere convenit; quoniam non passione immunis fuit, sed adstabat juxta Crucem Jesu, ut Joannes narravit. Cui etiam consentaneum erat, ut gaudii nuncia darentur; utpote quæ gaudii radix esset, ac bene audivisset illud, *Ave gratia plena.* Quæ ut præceptum Domini impleret, hæc Discipulis nuntiavit. Non enim poterat non impleri id quod ita sapienter dispensatum ac præceptum fuerat; tametsi non crediderint ii qui audierunt, ut sæpe accidit, cum admodum mirabilia nuntiantur. Nam si credidissent, nequaquam otiosi remansissent. Magdalena autem quæ cum Deipara iter agebat, ac similiter ad id annuntiandum urgebatur, humanum quidpiam passa est ac quemadmodum Petrus ab Herode comprehensus, ac per Angelum a catenis sponte cadentibus solutus & extra carcerem positus, postquam diu ambulaverat ita ut etiam portam civitatis pertransiret, non putabat verum esse quod agebatur, sed existimabat se visum videre: sic & illa miraculi magnitudinem quasi per sopo-

φυλακῆς ἔξω γενόμενος, καὶ ἐπὶ πολὺ βαδίσας ὡς καὶ τὴν τῆς πόλεως πύλην διελθεῖν, ἀληθὲς οὐκ ᾤετο τὸ γινόμενον, ἀλλ' ἐνόμιζεν ὅραμα βλέπειν· οὕτως καὶ αὕτη τὴν ὑπερβολὴν τοῦ θαύματος οἱονεὶ κόρον τινὰ λογιζομένη, καὶ ἅμα τῶν φυλάκων ἐπεξαναστάντων καὶ ἐξαιμώνων μετὰ τὴν ἀρχιερέων τὴν συκοφαντίαν ἤδη μὲν τῆς ἀναστάσεως, αἰσθομένη ταύτης πάντη που πρὸς ἐπιφημιζομένου, πως τῆς ἀμφιβολίας προσεδέξατο λογισμοὺς, καὶ τῆς ἀπαγγελίας ὀλιγωρήσασα καὶ τοῦ σωτηρίου προστάγματος πρὸς τὸν τάφον ἔρχεται περὶ σκοτίας οὔσης, ὡς ὁ Ἰωάννης φησί. ὥσπερ γὰρ συνεχώρησεν ὁ κύριος τὸν Θωμᾶν ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν ἐλθεῖν καὶ εἰπεῖν, ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ διὰ τῆς ἐκείνου πολυπραγμοσύνης ἀπιστίας καὶ ψηλαφήσεως ἡμεῖς εἰς τὴν πίστιν ἐβεβαιώθημεν, ἐν ᾧ σώματι πέπονθεν ἐν αὐτῷ καὶ ἐγήγερται πιστεύσαντες τὸν Ἐμμανουὴλ, πᾶς τοὺς ἀκρίτως μύθους ἀποπεμψάμενοι· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὴν Μαγδαληνὴν Μαρίαν πρὸς ἀπιστίαν ὑποχωρῆσαι καὶ μᾶλλον εὐκαίρως τοῦτο παθεῖν, οὐκ ἀγνοῶν γὰρ τὸ τῆς γυναικείας εὐόλισθον φύσεως, συνεχώρησε δὲ διὰ τῆς περιέργου ζητήσεως πιστευθῆναι ἐργάσασθαι τὸ θαῦμα τῆς ἀναστάσεως, πάσας ὑπερβὰν πέρα καὶ πάντας λογισμούς. καὶ μετὰ ταύτης τῆς ἀμφιβολίας εἰς ὑπόνοιαν ἐλθοῦσα, καὶ ἰδοῦσα τὸν λίθον μόνον ἀποκυλισθέντα τῆς θύρας τοῦ μνήματος, οὐ μὴν ἔτι τὸν ἄγγελον ἐπ' αὐτοῦ καθάπερ ἤδη καθήμενον, δέδωκε τῇ ἀπιστίᾳ τὸ κράτος, φαντασίαν εἶναι θέα (sic) τὴν προτέραν θέαν καὶ ἔκστασιν καὶ ὡς ψευδῆ.

rem ſe videre rata cum etiam cuſtodes jam præoccuparent unà cum principibus Sacerdotum calumniam conflare contra reſurrectionem, cum hunc jam rumorem ſpargi ſentiret, dubitationis cogitationes admiſit, ac neglecto annuntiandi munere præceptoque Salvatoris, ad ſepulcrum mane cum adhuc tenebræ eſſent, concedebat, ut narrat Joannes. Quemadmodum enim Dominus conceſſit, ut Thomas ex incredulitate ad fidem veniret ac diceret : *nisi video in manibus ejus fiſſuram clavorum*, &c. ac propter ejus curioſam incredulitatem & contactum nos in fide firmati ſumus; atque credidimus Emmanuelem, in quo corpore paſſus fuerat in eodem reſurrexiſſe, rejectis omnibus fabulis in ſola ſpecie fundatis : ſic & Mariam Magdalenam in incredulitatem paululum deflectentem, imo potius opportune id paſſam, muliebris enim naturæ fragilitas non ignota eſt; conceſſit per curioſam inquiſitionem miraculum reſurrectionis credibilius efficere, quod omnem fidem & cogitationem exſuperat. Ac poſtquam in illam ſuſpicionem inciderat, cum veniſſet ac vidiſſet lapidem ſolum revolutum ab oſtio monumenti, neque Angelum ut antea ſuper eum ſedentem, incredulitatem roboravit, putans priorem viſionem & mentis exceſſum meram eſſe phantaſiam & quaſi mendacium.

» ΙΩΑΝΝΟΥ. Καὶ δραμοῦσα πρὸς τὸν Πέ-
» τρον καὶ τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, εἶπε
» λέγουσα· ἦραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ
» οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. ὁρᾷς, ἐκ τῶν λογοποιηθέντων νύκτωρ παρὰ Ἰουδαίοις μετὰ τὴν τῶν φυλάκων ἐπαγγελίαν παραπλήσιά τι ταύτην ὑπηχεῖσθαι (sic) τὸν λογισμὸν, καὶ οἴεσθαι τοὺς ἐναντίους ἄραντας τοῦ λίθου κλέψαι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν κλοπὴν τοῖς ἀποστόλοις ἐπιφημίσωσι;

JOANNIS. *Et accurrens ad Petrum & alium Diſcipulum quem amabat Jeſus, clamabat dicens : tulerunt Dominum de monumento, & neſcimus ubi poſuerunt eum.* Viden' ex ſparſis per Judæos noctu rumoribus poſt cuſtodum nuntium illam, cum quidpiam ſimile inſuſurrari ſibi audiviſſet, in talem cogitationem inci-diſſe, putaſſeque adverſarios ſublato lapide furatos eſſe corpus Jeſu, ut de furto hujuſmodi Apoſtolos inſimularent?

ΙΩΑΝΝΟΥ. Πλὴν ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἑτοίμως διανέστησαν καὶ ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον. οὐ γὰρ ἦν παράδοξον τὸ λεγόμενον, ἵνα ὡς ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως ἀπιστήσωσι· μᾶλλον δὲ καὶ πιστὸν, καὶ οὐκ ἀπᾷδον τῆς Ἰουδαϊκῆς κακουργίας. ἀδεῶς δὲ τοῦτο ἐποίουν, ὡς ἔτι σκότους ὄντος καὶ ἡσυχίας ὑπαρχούσης, καὶ πρὸς τὸν θεὸν τὸ θάρσος λαβόντες. ἀλλ' ἐλθόντες εὗρον ἐναργῆ τὰ σημεῖα τῆς ἀναστάσεως.

JOANNIS. Cæterum Petrus & Joannes promte ſurrexerunt, & ad ſepulcrum cucurrerunt. Non enim incredibile erat quod dicebatur, ut de reſurrectione non crederent; imo potius credibile, & Judaïca malitia non abſonum. Id autem ſine metu faciebant, quippe cum adhuc tenebræ eſſent & quies ubique, aſſumtâ quoque in Deum fiduciâ. Sed cum veniſſent, reſurrectionis ſigna invenere conſpicua.

ΙΩΑΝΝΟΥ, ΛΟΥΚΑ. Ὁρῶσι γὰρ ἐν τῷ μνήματι τὰ ὀθόνια κείμενα. τοῦτο δὲ οὐκ ἄν ποτε ἐγεγόνει, κλαπέντος τοῦ σώματος. πρῶτον μὲν γὰρ κλέπταις φίλον τὸ λωποδυτεῖν· ἔπειτα δὲ τὸ ταχέως ἀνύειν τὴν κλοπὴν, ἵνα μὴ φωραθῶσι, καὶ

JOANNIS, LUCÆ. Vident enim in monumento linteamina jacentia : illud porro numquam accidiſſet, ſi corpus ſubreptum fuiſſet. Primo namque ſolent fures ſpolia abripere; deinde confeſtim furtum peragere, ne deprehendantur, & atrocia patiantur. Et poſt

τὰ πολύδεινα παθοῦσι. καὶ μετ' ὀλίγα· ἀλλ' ὁ μὲν Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης πιστωθέντες ἐκ τῶν τεθεαμένων, ἀνεχώρουν οἴκαδε. τῇ Μαρίᾳ δὲ εἶπον οὐδέν. ᾠκονόμει γὰρ ὁ μόνος σοφὸς ὡς ἀπιστήσασαν, ἐκ θέας αὐτὴν προσάγεσθαι μᾶλλον ἢ ἀκοῆς.

» ΙΩΑΝΝΟΥ. Εἱστήκει τοίνυν πρὸς τῷ μνή-
» ματι κλαίουσα ἔξω, καὶ παρακύψασα εἶδεν
» ἀγγέλους δύο λευκοὺς καὶ φαιδροὺς τῇ στολῇ κα-
» θεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἕνα πρὸς
» τοῖς ποσὶν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. καὶ
δέον τὸν ὀδυρμὸν εἰς εὐφροσύνην μεταβαλεῖν, τῶν δακρύων οὐκ ἔληγεν, ὥστε τοὺς ἀγγέλους οἱονεὶ μετ' ἐπιτιμήσεως εἰπεῖν· γύναι τί κλαίεις; ὡσανεὶ ἔλεγον, γυναικεῖα ταῦτα δάκρυα καὶ οὐκ ἔμφρονος νοῦ. ποῦ γὰρ χώραν ἔχει τὸ μετὰ τοιαύτην θέαν ὀδύρεσθαι; κἀκείνη τῆς αὐτῆς ἀπιστίας ἐχομένη, (παρετείνετο γὰρ τὸ πάθος) ἵνα τοῖς κατὰ μικρὸν προστιθεμένοις εἰς πίστωσιν τελείως ἐκ-
» καθαρθείη, πρὸς αὐτοὺς εἶπει· ὅτι ἦραν τὸν
» κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτό. · καὶ
» ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ
» τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι· τοῦτο μὲν ὑπὸ τῶν δακρύων ἐπισκοτουμένη, καὶ
οἱονεὶ ἀχλύϊ βεβαρημένη· τοῦτο δὲ καὶ τοῦ δηλοῦντος τὸ μὴ γνωσθῆναι αὐτῇ.

» ΙΩΑΝΝΟΥ. Διὸ καὶ εἶπεν· γύναι τί κλαίεις,
» τίνα ζητεῖς; ἐκείνη δὲ δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός
» ἐστι λέγει αὐτῷ· κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν,
» εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτὸν, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ.
» καὶ μετ' ὀλίγα· ἐπιτρεπτικῶς δὲ τοῦ κυρίου βοή-
σαντος, Μαριάμ, παραχρῆμα ἐπιστραφεῖσα Ῥαββουνὶ προσηγόρευσεν, ὃ λέγεται διδάσκαλε· καὶ τῶν θείων ἐκείνων ποδῶν ἐζήτει λαβέσθαι,
» καὶ ἤκουεν· μή μου ἅπτου, οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα
» πρὸς τὸν πατέρα μου. ταύτης τῆς δωρεᾶς, φησὶν, ἤδη τυχοῦσα, καὶ ἁψαμένη μετὰ τῆς ἄλλης Μαρίας καὶ προσκυνήσασα καὶ τοὺς πόδας κρατήσασα, καταφρονήσασα ὡς καὶ ἀπιστῆσαι, καὶ οὐδὲν μέγα διενοήθης περὶ ἐμοῦ· ἀλλ' ἔτι περὶ τὸ μνῆμα ζητεῖς τὸν ἄνω θεϊκῶς πρὸς τὸν πατέρα ὑπάρχοντα. καὶ νῦν μή μου ἅπτου, εἰ μετὰ τοιαύτης διανοίας τὸ πρὸς τὸν πατέρα ἀναβῆναι νομίζεις ἐλλείπειν μοι· οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα κατὰ σὲ πρὸς τὸν πατέρα μου. καὶ
» μετ' ὀλίγα· ἔρχεται οὖν ἡ Μαγδαληνὴ Μα-
» ρία ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε
» τὸν κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

ΛΟΥΚΑ. Παραγενομένη δὲ καὶ ἀπαγγείλασα, πάλιν εὑρίσκει Μαρίαν τὴν Ἰακώβου καὶ Ἰωάνναν καὶ ἄλλας σὺν αὐταῖς, μετὰ παρασκευῆς καὶ ἀρωμάτων καὶ μύρων πρὸς τὸν τάφον ἐπειγομένας, τοῦ σκότους ὑποχωρήσαντος καὶ ὄρθρου βαθέως ὄντος, τουτέστιν ἀκριβοῦς. καὶ ἄρτι πρῶτον ἀρξαμένη, καθώς φησιν ὁ Λουκᾶς, καὶ ἀναμίξασα ἑαυτὴν σὺν αὐταῖς ἐπορεύετο· διὰ τὸ θερμὸν τοῦ

pauca: sed Petrus & Joannes ex visis confirmati, domum recedunt. Mariæ vero nihil loquuti sunt: solus enim ille Sapiens rem ita moderabatur, ut post incredulitatem ex visu magis, quam ex auditu adduceretur [ad veri notitiam.]

JOANNIS. *Stabat igitur ad monumentum plorans, & inclinans se vidit duos Angelos alba & hilari veste sedentes, unum ad caput & unum ad pedes ubi jacebat Corpus Jesu.* Ac cum oporteret fletum in lætitiam mutare, lacrymari non desiit; ita ut Angeli velut increpantes dicerent, *mulier quid ploras?* ac si dicerent: muliebres sunt hæ lacrymæ, mentisque non sagacis. Nam quis flendi locus post tale spectaculum? Illa vero in eadem incredulitate perseverans, (nam ille affectus protrahebatur) ut paulatim adjectis ad confirmationem rebus perfecte curaretur, dixit illis: *quia tulerunt Dominum meum, & nescio ubi posuerunt eum. Et cum hæc dixisset, conversa est retrorsum, & videt Jesum stantem, & nesciebat quod Jesus esset*; sive lachrymis obtenebrantibus & quasi gravem caliginem inducentibus; sive id efficiente eo qui declaraturus erat, ut non agnosceretur ab ea.

JOANNIS. Quamobrem dixit ei: *mulier, quid ploras, quem quæris? Illa autem existimans quia hortulanus esset, dicit ei: Domine, si tu sustulisti eum, dicito mihi ubi posuisti eum, & ego eum tollam.* Et post pauca, Domino autem præcipientis more clamante *Maria*, statim conversa *Rabuni* vocavit, quod dicitur *Magister*; & divinos illos pedes capere quærebat, audivitque: *noli me tangere, nondum enim ascendi ad patrem meum.* Cum hoc, inquit, donum jam assequuta sis, & cum alterâ Mariâ jam tetigeris & adoraveris ac pedes tenueris, ita despexisti ut non crederes, nihilque magnum de me cogitasti; sed etiamnum circa monumentum quæris eum qui sursum divinitus apud Patrem est. At nunc noli me tangere, si tali mente prædita putas mihi adhuc hoc deesse ut ad Patrem ascendam: nam secundum tuam opinionem nondum ascendi ad Patrem meum. Et paucis interpositis: *venit igitur Maria Magdalena annuntians Discipulis, quod viderit Dominum, & hæc dixerit sibi.*

LUCÆ. Cum autem advenisset & annuntiasset, rursum invenit Mariam Jacobi & Joannam & alias cum eis, cum apparatu & aromatibus & unguentis ad sepulcrum properantes; cum tenebræ recederent, idque valde diluculo, id est, summo mane. Tuncque primum incipiens, ut ait Lucas, seseque illis immiscens ibat; ob fervidum erga Jesum amorem principem inter illas locum obti-

πόθον τοῦ ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν ἐξάρχειν αὐτὴν δοκοῦσα, καὶ πρώτη παρὰ τοῖς εὐαγγελισταῖς ἀριθμουμένη διὰ τὸ αὐτόθι ἐπίσημον. ἐπεθύμει γὰρ καὶ αὐταὶ οὐκ ἐξ ὧν παρ' αὐτῆς καὶ τῆς ἄλλης Μαρίας ἀκοῆς, (sic) ἀλλ' ἐξ αὐτῆς θέας ἢ ἀγγέλων ἐπιφαίσα, (sic) πιστωθῆναι πρὸς τὴν ἀνάστασιν. καὶ συνῆν αὐταῖς συνετῶς σιωπῶσα, καὶ μηδὲν λέγουσα διαπορουμέναις αὐταῖς· ἀλλὰ τὴν τῶν πραγμάτων ἀναμένουσα μαρτυρίαν, καὶ πιστεύουσα καὶ αὐταῖς αὐτοῖς ὄμμασιν ἰδίαν πληροφορίαν τινὰ δοθήσεσθαι. καὶ δὴ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἰδοῦσαι τοῦ μνήματος, ἔνδον ἐγένοντο· καὶ οὐχ εὑροῦσαι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἀπορούμεναι βλέπουσιν ἐπιστάντας αὐταῖς ἄνδρας δύο ταῖς στολαῖς ἐξαστράπτοντας, καὶ ἤκουον αὐτῶν λεγόντων.

nens, & prior memorata apud Evangelistas ob eam prærogativam. Optabat enim illas non ex iis quæ a se & ab altera Maria audierant, sed ex ipso visu aut Angelorum conspectu in fide resurrectionis confirmari. Cum illis aderat prudenter silens, nihilque ipsis dubitantibus respondens, sed ipsum rerum testimonium expectans; quod crederet eas ipsis oculis plenam rei certitudinem accepturas. Sane cum revolutum monumenti lapidem vidissent, ingressæ sunt; & cum non invenirent Corpus Jesu, consternatæ vident adstantes duos viros vestibus fulgentes, eosque sic loquentes audierunt.

» ΛΟΥΚΑ. Τί ζητεῖτε ζῶντα μετὰ τῶν νε-
» κρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη, καὶ τὰ ἑξῆς.
» καὶ ὑποστρέψασαι, φησίν, ἀπὸ τοῦ μνήματος
» ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι
» τοῖς λοιποῖς. ἀλλ' ὡς πλῆθος ὄντας μᾶλλον ἠπί-
στησαν, καὶ τὸ ἀπαγγελθὲν ἐκώλυον καὶ διέπτυσαν·
» (ἐφάνησαν γάρ, φησίν, ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐ-
» τῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς.) ὥστε τὸν Πέτρον πρὸς τὴν ἐκείνων ἀπιστίαν διαναστάντα, καὶ ἠρέμα πως (sic) καὶ αὐτὸν θορυβηθέντα καὶ σαλευθέντα πάλιν ἐπὶ τὸ μνῆμα δραμεῖν, καὶ παρακύψαι καὶ ἰδεῖν αὖθις τὰ ὀθόνια κείμενα, ἅπερ ἤδη εἰσελθὼν ἴδεν καὶ θεασάμενος ἀκριβέστερον· ὅθεν ἀρκέσασθαι τῷ (sic) παρακύψαι μόνον. καὶ μηδὲν ἰδὼν, ἀλλοιότερον ἀπῆλθε, θαυμάζων τὸν ταῦτα οἰκονομήσαντα.

LUCÆ. *Quid quæritis viventem cum mortuis? Non est hic, sed surrexit*, &c. *Et regressæ*, inquit, *a monumento nuntiaverunt hæc omnia illis undecim & cæteris omnibus*. At illi, utpote qui multitudo essent, non crediderunt; imo nuntium deriserunt respueruntque, (*Visa enim sunt*, ait, *quasi deliramentum verba earum, & non crediderunt illis*.) ita ut Petrus conspecta illorum incredulitate surgeret, & quiete apud se turbatus commotusque rursum ad sepulcrum curreret, ac se inclinans denuo videret linteamina jacentia, quæ jam ingressus accuratius conspexerat: ita ut satis habuerit inclinare se. Et cum nihil videret, attonitus abiit, admirans eum qui hæc ordinaverat.

ΜΑΡΚΟΥ. Καὶ πάλιν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καθάπερ τῇ περὶ Ἰωάνναν ὄρθρου βαθέως συνεπορεύθη φερούσαις, ἃ ἡτοίμασαν πρὸ τοῦ σαββάτου μύρα τε καὶ ἀρώματα· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῇ Σαλώμῃ ξένῃ τε γυναικὶ παρὰ τὰς ὠνομασμένας, βραδέως μὲν ὠνησαμένῃ τὰ ὅμοια ἀρώματα, ἀλλὰ μετὰ τὸ σάββατον ἀόκνως μετὰ τῆς αὐτῆς διανοίας συνέτρεχεν, παραλαβοῦσα καὶ Μαρίαν τὴν Ἰακώβου μεθ' ἑαυτῆς· ὥστε καὶ τῇ ἀγορασίᾳ τῶν ἀρωμάτων κεκοινωνηκέναι δοκεῖν. κοινωνήσασαι γὰρ τῆς ὁδοῦ, τὸ πᾶν κοινῶς ἐπεγράψαντο σπούδασμα.

MARCI. Rursumque Maria Magdalena, quemadmodum cum Joanna & aliis ferentibus ea, quæ ante Sabbatum præparaverant unguenta & aromata, valde diluculo abierat: eodem modo cum Salome muliere supra memoratis peregrina, tardius quidem, sed emtis similiter aromatibus, post Sabbatum impigre eodemque mentis affectu concurrebat, assumtâ secum Mariâ Jacobi; ita ut emtionis aromatum consortes essent. Nam cum viæ sociæ essent, par in reliquis studii consortium inierant.

» ΜΑΡΚΟΥ. Καὶ λίαν πρωῒ τῇ μιᾷ τῶν
» σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον· οὕτως γὰρ
ἐπὶ τοῖς ἀκριβεστέροις τῶν ἀντιγράφων ἐμφέρεται
* εἴσοδος, πρὸς τὰς ἤδη γεγενημένας καὶ αὕτη τῶν
» γυναικῶν ἡ ἐπὶ τὸ μνῆμα ἄφιξις γέγονεν. τὸ
» δὲ λίαν πρωῒ σαφηνίζων ὁ Μάρκος, ἀνα-
» τείλαντος τοῦ ἡλίου προσέθηκε. καὶ ἔλεγον, φησί,
» πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἀπὸ
» τῆς θύρας τοῦ μνημείου. καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν
» ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.

MARCI. *Et valde mane unâ Sabbatorum veniunt ad monumentum*. Sic enim in accuratioribus fertur Exemplaribus; ad priores aditus hic mulierum ad monumentum accessus superadditur. Illud autem *valde mane* ut explicet, Marcus adjicit *orto jam sole*. *Et dicebant*, inquit, *ad invicem: quis revolvet nobis lapidem ab ostio monumenti? Et respicientes vident quod revolutus esset lapis; erat quippe magnus valde*. Nam cum Salome, ut par erat, dubitaret, utpote quæ nondum ad sepulcrum venisset; & hæc ad itineris socias diceret,

τῆς γὰρ Σαλώμης ἀναγκαίως ἀπορουμένης, ὡς τὸ παράπαν μὴ ἐπιδημησάσης τῷ τάφῳ, καὶ ταῦτα πρὸς τὰς συμβαδιζούσας λεγούσης· ἐκεῖναι σιωπὴν ἄγουσαι κατὰ τὸν προειρημένον ἡμῖν ἀνωτέρω τρόπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄρασαι, τῷ βλέμματι τὴν ἀπόκρισιν ἐποιήσαντο· καὶ γὰρ ὁ λίθος ἀποκεκυλισμένος ὑπ' ὄψιν ἐφαίνετο. διὰ δὲ τὴν κοινὴν καὶ μίαν ὁδοιπορείαν, πρὸς ἀλλήλας αὐτὰς ἠπορηκέναι καὶ διηλέχθαι γέγραπται· τῇ ἀληθείᾳ τῆς ἱστορίας καὶ τῇ φύσει τῶν πραγμάτων ἡμῶν προσεχόντων καὶ διακρινόντων, τίνος ἴδιον ὑπῆρχε τὸ ἀπορεῖν τὰς γυναῖκας. τὰς γὰρ ἤδη πολλάκις ἀποκεκυλισμένον θεασαμένας τὸν λίθον, περὶ τούτου φροντίζειν ἀπίθανον ἦν· ἀλλ' ἐπειδὴ τῶν παρὰ τῷ Μάρκῳ ταύταις γυναιξὶν ἀγνοοῦν τὸ τῆς Σαλώμης ἐμφέρεται πρόσωπον, ἀμφιλόγως ὁ λόγος ἔχει τὸ πιθανόν. ἐπεὶ κἀκείνων οὐκ ἀκόλουθον τὸ λέγειν·

ceret; illæ silentes eo quo supra diximus modo, sublatis oculis, ipso rei aspectu responsionem dederunt: siquidem revolutus lapis sub aspectum cadebat. Sed quod eamdem viam simul instituerent, eas dubitasse & mutuo collocutas esse scriptum est; nobis tamen interea ad veritatem historiæ & ad ipsam rerum naturam attendentibus judiciumque ferentibus, cui videlicet proprie conveniat quod dicitur, mulieres nempe dubitasse. Illas enim quæ jam sæpe revolutum lapidem viderant, hac de re solicitas fuisse verisimile non est. Sed quandoquidem ex mulieribus a Marco memoratis Salome rem ignorare indicatur, id procul dubio credibile est. Siquidem consentaneum non erat illas dicere:

ΜΑΡΚΟΥ. Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον, τῶν Ἰουδαίων σφραγισαμένων τὴν εἴσοδον τοῦ τάφου, καὶ τὴν τῶν στρατιωτῶν παρακαταστησάντων φρουρὰν, καὶ τῆς τρίτης ἡμέρας ἐνδιαφιλουσαμένης. πρὸς γὰρ τὸν Πιλᾶτον εἶπον οἱ μιαροί· ἐμνήσθημεν ὅτι ὁ πλάνος ἐκεῖνος εἶπε ἔτι ζῶν, ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. εἰ μὲν οὖν ᾔδεισαν αἱ γυναῖκες τὸ διὰ τοῦ ἀγγέλου θαῦμα γενόμενον, τήν τε ἀποκίνησιν τοῦ λίθου, καὶ τὴν τῶν φυλάκων ἐκ τοῦ τάφου νέκρωσίν τε καὶ ἀναχώρησιν· πῶς διηπόρουν περὶ τοῦ ἀποκυλισθῆναι τὸν λίθον; εἰ δὲ ἠγνόουν τὸ θαῦμα, τὴν στρατιωτικὴν φρουρὰν ἐννοεῖν ἔδει, καὶ τὴν ἄνοιξιν τοῦ μνήματος μὴ φαντασίζεσθαι. ἀλλ', ὡς ἔφην, ἡ Σαλώμη καὶ τούτου (sic) ἠγνόησεν, καὶ αὐτῆς μόνης τὰ ῥήματα ἦν. Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία καθεσθεῖσαι τοῦ μνήματος ἐξεναντίας, ὁ Ματθαῖος ἱστόρησεν, καὶ φιλοπόνως προσεδρευσάσαι, καὶ τὰς σφραγῖδας τῶν Ἰουδαίων καὶ τὴν τῶν ὁπλιτῶν φυλακὴν ὀψὲ παρέλαβον. ἡ δὲ Σαλώμη εἰσελθοῦσα σὺν ταῖς Μαρίαις ἀμφοῖν

MARCI. *Quis revolvet nobis lapidem*, cum Judæi ingressum sepulcri obsignassent, militumque custodiam posuissent, jamque tertia dies adesset. Scelerati quippe illi Pilato dixerant: *Recordamur quod seductor ille dixerit dum adhuc viveret, post tres dies resurgam.* Si ergo mulieres miraculum ab Angelo factum scivissent, remotionemque lapidis, ac custodes sepulcri velut mortuos factos fuisse recessisseque; quare solicitæ fuissent de removendo lapide? Quod si miraculum ignorabant, de custodia militum curare oportuit, nec de monumenti apertione tantam difficultatem comminisci. At, ut dixi, Salome & hæc ignorabat, & ejus solius erant prædicta verba. Siquidem Mariam Magdalenam & alteram Mariam ex adverso monumenti sedisse Matthæus narravit; quæ studiose excubantes, signacula Judæorum & militum custodiam sero edidicerunt. Salome autem & duæ Mariæ ingressæ

» ΜΑΡΚΟΥ. Νεανίσκον εἶδον καθήμενον ἐν
» τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν πᾶσαι· ἡ μὲν ὡς ἐνδεῶς ἔχουσα πίστεως, καὶ ἀνθρωπινώτερον διακειμένη· αἱ δὲ ὡς ἐπιχωριάζουσαι συχνῶς τῷ μνήματι, καὶ πολυπραγμονοῦσαι λοιπὸν δοκοῦσαι τὴν ἀνάστασιν πέρα τοῦ δέοντος. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ νεανίσκος ὤφθη, καταπλῆξαι τῷ μεγέθει καὶ φόβον ἐμποιῆσαι δυνάμενος, καὶ μιγνὺς τῷ φοβερῷ τὸ φαιδρὸν διὰ τοῦ λευκοῦ τῆς στολῆς καὶ ὡς ἐν ἑορτῇ, καὶ ἵνα μὴ παγῶσι τῷ δέει· καὶ σφοδρότερον δὲ αὐταῖς διαλέγεται, παιδεύων αὐτὰς δι' ὧν ἔλεγεν, μετὰ τοσαύτας θέας μὴ περιεργῶς διερευνᾶσθαι, βεβαίως δὲ μᾶλλον ἐφ' οἷς εἶδον ἑστάναι.

MARCI. *Viderunt juvenem sedentem a dextris, coopertum stolâ candida, & obstupuerunt omnes*; illa quidem quod fide indigeret, & humaniori sensu affecta esset; illæ vero, quod frequentius ad monumentum venissent, & curiosius quam par erat de resurrectione solicitæ essent. Ideo juvenis ille visus est, qui magnitudine sua terrorem timoremque incutere poterat, ac miscebat terrori lætitiam per vestem quasi in die festo albam, ne terrore prorsus consternarentur; qui eas vehementius alloquitur verbis suis illas erudiens, ne post tanta spectacula curiosius ultra perquirerent, sed potius in eorum quæ viderant fide consisterent.

» ΜΑΡΚΟΥ. Ὑπάγετε, γὰρ φησιν, εἴπατε τοῖς
» μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ, τοῖς μὲν μαθηταῖς

MARCI. Nam ait: *ite, dicite Discipulis ejus, & Petro*; Discipulis quidem, utpote qui sæpe

ὡς πολλάκις ἐπιστηκόσι, τῷ δὲ Πέτρῳ ὡς μετὰ τῆς αὐτῆς πολυπραγμοσύνης δεύτερον ἐπὶ τὸ μνῆμα ἐλθόντι· ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν, ὑμῖν ταῖς γυναιξί.

ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ὀψὲ σαββάτων τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων ἐπιφανείς, ὡς ὁ Ματθαῖος συνέγραψε. τοῖς γὰρ μαθηταῖς οὐδέποτε φαίνεται φῆσαι, ὡς μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῖς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ φανήσεται· εἰ μήτι γε ἐκεῖνο ἐρεῖ τις, ὅπερ ὁ Ματθαῖος καὶ Μάρκος ἔγραψε· μετὰ τὸ δεῖπνον τὸ μυστικὸν ἐξελθόντα αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ὑπὸ τοῦ σωτῆρος εἰρημένον ὧδέ πως· μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ἐξελθοῦσαι δὲ τοῦ μνήματος αἱ Μαρίαι καὶ ἡ Σαλώμη, τρόμῳ καὶ ἐκστάσει συνεχόμεναι φυγάδες ᾤχοντο, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον. ἐφοβοῦντο γάρ· τοῦτο μὲν διὰ τὸ φόβητρον τοῦ νεανίσκου· τοῦτο δὲ διὰ τὸ τὴν ἡμέραν ἤδη προελθεῖν, καὶ τοὺς Ἰουδαίους ὡς εἰκὸς φωνοῦντας ἄνω κάτω περιθεῖν.

ΜΑΡΚΟΥ. Ἐν μὲν οὖν τοῖς ἀκριβεστέροις τῶν ἀντιγράφων τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον μέχρι τοῦ, ἐφοβοῦντο γάρ, ἔχει τὸ τέλος· ἐν δέ τισι πρόσκειται καὶ ταῦτα· ἀναστὰς δὲ πρωῒ πρώτῃ σαββάτων, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ ἀφ᾽ ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. τοῦτο δὲ ἐναντίωσίν τινα δοκεῖ ἔχειν πρὸς τὰ ἔμπροσθεν εἰρημένα· τῆς γὰρ ὥρας τῆς νυκτὸς ἀγνώστου τυγχανούσης καθ᾽ ἣν ὁ σωτὴρ ἀνέστη, πῶς ἐνταῦθα ἀναστῆναι πρωῒ γέγραπται. ἀλλ᾽ οὐδὲν ἐναντίον φανήσεται τὸ ῥητόν, εἰ μετ᾽ ἐπιστήμης ἀναγνωσόμεθα. καὶ γὰρ ὑποστίξαι δεῖ συνετῶς· ἀναστὰς δέ, καὶ πρωῒ πρώτῃ σαββάτων ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ· ἵνα τὸ μέν, ἀναστάς, ἔχῃ τὴν ἀναφορὰν συμφώνως τῷ Ματθαίῳ πρὸς τὸν προλαβόντα καιρόν· τὸ δέ, πρωΐ, πρὸς τὴν τῆς Μαρίας γενομένην ἐπιφάνειαν ἀποδοθείη ὡς πρώτην σὺν τῇ ἄλλῃ Μαρίᾳ. καὶ πάλιν, αὕτη μόνη ἐκ δευτέρου ἔτι σκοτίας οὔσης, θεασαμένη τὸν κύριον. πρωῒ γάρ ἐστιν ἅπαν τὸ διάστημα, τὸ μετὰ τὴν τῶν ἀλεκτρυόνων βοήν. τεσσάρων τοίνυν ὄντων καιρῶν καὶ τοσούτων ἀφίξεων, καθ᾽ ὡς αἱ γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνῆμα ἦλθον, ἑκάστῳ εὐαγγελιστῇ ἕνα καιρὸν ᾠκονόμησε γράψαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ ὁ μὲν Ματθαῖος ὀψὲ σαββάτων παραγινομένας ἐπὶ τὸ μνῆμα ἱστόρησεν, ἄγγελον ἕνα τὸν καταβεβηκότα ἐξ οὐρανοῦ καὶ τὸν λίθον ἀποκυλίσαντα· ὁ δὲ Ἰωάννης, Μαρίαν γὰρ τὴν Μαγδαληνὴν ἐληλυθέναι μόνην ἐν τῷ σκότῳ πρὸ τῆς ἕω ὑπέγραφεν, καὶ δύο ἀγγέλους ἔνδον τοῦ τάφου τεθεᾶσθαι· Λουκᾶς δὲ ἄλλας κατ᾽ αὐτὸν τὸν ὄρθρον· Μάρκος δὲ ἑτέρας ἀνίσχοντος ἡλίου, συναναμιγνυμένων δέ τινων καὶ τῶν ἤδη παραγινομένων, καὶ τὰς μὲν δύο ἄνδρας ἐπι-

increduli fuissent; Petro autem, utpote qui cum tanta solicitudine bis ad monumentum venisset: *quod præcedit vos in Galilæam; ibi eum videbitis, sicut dixit vobis*, vobis mulieribus.

MATTHÆI. *Vespere Sabbatorum quæ lucescit in una Sabbatorum* apparens, ut Matthæus scripsit. Nam Discipulis nunquam videtur dixisse se post resurrectionem ipsis in Galilæa apparitурum esse; nisi cum dixerit quispiam, ut Matthæus & Marcus scribunt: post Cœnam mysticam egressus in montem Olivarum ut hymnum diceret, salvator dixit: *postquam resurrexero, præcedam vos in Galilæam.* Egressæ autem ex monumento Mariæ illæ & Salome tremore & pavore correptæ *fugerunt, & nemini quidquam dixerunt: timebant enim* tum ob terrorem a juvene illo incussum; tum quia dies jam procedebat, ac Judæi, ut verisimile est, vociferantes ultro citroque cursitabant.

MARCI. In accuratioribus Exemplaribus Evangelium secundum Marcum in hæc verba, *timebant enim*, desinit; in quibusdam autem adjiciuntur & hæc: *cum surrexisset autem mane prima Sabbatorum, apparuit primo Mariæ Magdalenæ de qua ejecerat septem dæmonia.* Hoc autem prius dictis quodammodo repugnare videtur. Nam cum noctis hora, qua Salvator resurrexit, ignota sit, quomodo hîc mane resurrexisse scribitur. Sed nihil repugnantiæ in hoc dicto deprehendetur, si scienter legamus. Siquidem sagaciter interpungendum est: *cum surrexisset autem, mane prima Sabbatorum apparuit primo Mariæ Magdalenæ*: ita ut illud quidem, *cum surrexisset*, perinde atque apud Matthæum referatur ad præcedens tempus; illud autem, *mane*, adscribatur ad apparitionem Mariæ factam, quæ prima erat cum altera Maria. Et rursum: ipsa sola secundò, cum adhuc tenebræ essent, vidit Dominum. Mane quippe est totum intervallum, quod post gallicinium intercedit. Cum quatuor itaque sint tempora & totidem accessus, quibus mulieres ad monumentum venerunt, ut quisque Evangelista unum tempus describeret, providit Spiritus Sanctus. Matthæus quidem, mulieres vespere Sabbatorum accessisse, Angelumque unum de cœlo descendisse & lapidem revolvisse; Joannes vero, Mariam Magdalenam solam in tenebris ante auroram venisse scripsit, & duos Angelos intra sepulcrum vidisse; Lucas iterum alias in ipso diluculo; Marcus autem alium accessum orto jam sole, commixtis quibusdam aliis quæ jam accesserant, & alias quidem duos viros adstantes sibi, alias vero sedentem a dexteris juvenem vidisse, omnesque vestibus candidis amictos: ita ut possit quispiam secundum temporum ordi-

ςάντας αὐταῖς, τὸν δὲ καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς (sic & supra) νεανίσκον ἰδεῖν, ςολαῖς δὲ ἅπαντας ἠμφιεσμένους λευκαῖς· ὥστε δύνασθαί τινα κατὰ τὴν τῶν καιρῶν τάξιν τὰ παρ' ἑκάστῳ γεγραμμένα συνθεῖναι, καὶ μίαν ἁρμονίαν εἰς ἓν σῶμα πάσης τῆς ἱστορίας ἐργάσασθαι, καθάπερ ἑνὸς τοῦ πάντα γεγραφότος καὶ οὐ πολλῶν. εἰ μὲν γὰρ μιᾶς ἀφίξεως τῶν γυναικῶν ἐν ἑνὶ καιρῷ γινομένης οἱ τέσσαρες ἐμνημόνευσαν, καὶ οὐ τοὺς αὐτοὺς ἀγγέλους εἶπον ἐπιφανῆναι· εἰ μὴ καὶ τὴν αὐτὴν ἐπιφάνειαν ἤτοι ὀπτασίαν ἅπαντες εἰπόντες, τὴν αὐτὴν ἔφασαν ἐν διαφόροις γεγενῆσθαι καιροῖς, οὐχ ἑνὸς μνημονεύσαντες ἕκαστος χρόνου, διαφωνίας εἶχε μέμψιν ὁ λόγος. εἰ δὲ καὶ οἱ καιροὶ διάφοροι, καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τῶν ἐπιφανέντων ὄψεις οὐχ αἱ αὐταί, τοῦ θεοῦ βουληθέντος διὰ πολλῶν τρόπων πιστώσασθαι τὸ ἄπιστον θαῦμα τῆς ἀναστάσεως, καὶ τὸ τῶν ἄλλων μὴ λεχθὲν ἕτερος ἱστόρησεν εὐαγγελιστής, πῶς οὐκ ἔστιν ἡ διήγησις καθαρὰ καὶ ἐλευθέρα πάσης βλάβης;

nem, quæ a singulis narrantur unà conferre, unamque harmoniam in unum corpus historiæ efficere, ac si unus omnia scripsisset & non plures. Nam si unicum mulierum accessum uno tempore factum quatuor Evangelistæ memorassent, nec eosdem Angelos apparuisse dixissent; nisi cum eamdem apparitionem seu visionem omnes narrassent, eamdem ipsam dixissent variis temporibus factam, nec unum singuli tempus memorassent, dissonantia in narratione reprehendi posset. Si vero & tempora diversa & personæ variæ sint, & visiones apparentium non eædem, Deo volente ut multis modis credibile fieret incredibile illud miraculum resurrectionis, & si Evangelista quilibet ea narravit quæ alii non narraverant, quomodo narratio pura & omni labe innoxia non fuerit?

Hæc quidem explanatio satis intricata videtur, paucosque fore puto, qui cum Severo talem Evangelistarum consensum statuant.

Quæ sequuntur autem post illud, ἐφοβοῦντο γάρ, quæ sunt postrema verba versûs octavi Capitis decimi sexti & ultimi secundum Marcum; id est, quæ habentur versu nono & sequentibus usque ad finem, in quibusdam Exemplaribus non exstabant, ut hîc & in sequenti Codice num. XXIV. dicitur. Atque sequentis Codicis Scholiastes illa quæ post ἐφοβοῦντο γὰρ sequuntur, esse νενοθευμένα. Sed perperam: nam præterquam quod ut ait supra Severus, quæ sequuntur si probe intelligantur, optime consonant cum præcedentibus; nullatenus dici potest his verbis, ἐφοβοῦντο γάρ, Marci Evangelium claudi. Nam hujusmodi sunt, ut alia consequentia postulent, quod nemo sanus negaturus est.

CODEX XXIV. olim CCXLI. membranaceus, XI. circiter sæculi, in quo 1°. Catena in Matthæum ex Anepigrapho, Apolinario, Basilio Cæsariensi, Chrysostomo, Cyrillo Alexandrino, Eusebio Cæsariensi, Gregorio Nysseno, Gregorio Theologo, Irenæo, Origene, Photio, Severo, Theodoreto, Theodoro Heracl. Theodoro Mopsuest.

In fine στίχοι βχʹ. i. *versus* 2600. Deinde τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ἐξεδόθη ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, μετὰ χρόνους ὀκτὼ τῆς Χριστοῦ ἀναλήψεως. i. *Evangelium secundum Matthæum ab ipso Hierosolymis editum est post annos octo a Christi Assumtione.*

2°. Commentarii in Evangelium secundum Marcum. Victori Presbytero tribuuntur, ut in Codice præcedenti. Sed quædam ex Photio interdum inseruntur, ipsius nomine ad marginem adscripto.

In versum 9. capitis postremi duplex scholium affertur; alterum jam annotatum in Codice XIX. & sequentibus; alterum vero sic: ἐπειδὴ δὲ ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων πρόσκειται τῷ κατὰ Μάρκον εὐαγγελίῳ· ἀναστὰς δὲ τῇ μιᾷ τοῦ σαββάτου πρωΐ, ἐφάνη Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, καὶ τὰ ἑξῆς. δοκεῖ δὲ τοῦτο διαφωνεῖν τῷ ὑπὸ τοῦ Ματθαίου εἰρημένῳ, ἐροῦμεν ὡς δυνατὸν μὲν ἦν εἰπεῖν, ὅτι νενόθευται τὸ παρὰ Μάρκῳ ἔν τισι φερόμενον &c. qua de re in præcedenti Codice agitur.

In fine στίχοι αχʹ. *versus* 1600. ἐξεδόθη μετὰ χρόνους ιʹ. τῆς Χριστοῦ ἀναλήψεως. *Editum est post annos decem a Christi Assumtione.*

CODEX XXV. alias CXXI. membranaceus, decimi sæculi, complectitur Acta Apostolorum & Epistolas Catholicas cum Commentariis ex Chrysostomo aliisque Patribus & Auctoribus collectis & in ordinem digestis ab Andrea Presbytero, ut docet nota ad calcem hujus Codicis exscribenda.

In folio Bombycino ad compingendum adhibito legitur hæc nota Græcobarbara: μνήσθητι κύριε τ̃ ψυχῆς τ̃ δούλου σου Αργυροῦ ἱερέως τ̃ Καριανοῦ, ὧν τὰ ἐπρεσπιλέπιν (sic) τὰ τρία βιβλία ταῦτα τ̃ πράξαποστόλον, τ̃ Ισαὰκ, καὶ τ̃ χρυσοστομικον, ἧς μνημόσυνον αὐτοῦ καὶ (sic) καὶ τ̃ γονέων τ̃, (sic) Ἔτει ,ζλζ. i. *Memento, Domine, animæ servi tui Argyri Sacerdotis Cariani, qui comparavit hos tres libros, Actus Apostolorum, Isaac & Chrysostomi Codicem in memoriam sui & (uxoris) & parentum anno 7037.* i. Christi 1529.

Præmittitur expositio Capitum Actuum auctore Pamphylo, ἔκθεσις κεφαλαίων τ̃ πράξεων, τ̃ Παμφίλου. Quam integram edimus infra. Subsequitur, ἀποδημία Παύλου τ̃ ἁγίου, peregrinatio seu itinerarium sancti Pauli, ut initio editi Oecumenii.

Catenæ in Acta hic titulus præfigitur.

Ερμηνεία τ̃ πράξεων τ̃ Χρυσοστόμου καὶ ἑτέρων διαφόρων. i. *Interpretatio Actuum ex Chrysostomo & diversis aliis.*

Diversi autem illi præter Chrysostomum sunt.

Ammonius Presbyter. Frequentissime, semel memorato libro vel libri parte cui titulus παραγραφή, sic ἐν παραγραφῇ, cujus fragmenti initium est: ἠρώτησέ με ὁ σχολαστικὸς Καισάριος, εἰ κατελθὼν ὁ Θεὸς Λόγος εἰς ᾅδου ... τῶν ψυχῶν ... τὰ δεσμά· καὶ εἶπον, Ναί. Εἶπε οὖν, φησι, καὶ ὁ Ἰούδας λελυμένος ἐστί; καὶ εἶπον, ἐκεῖνος, οὐ γὰρ ... τῶ παμβασιλέως ... τ̃ τύραννον ... αἰχμαλώτους κατέχειν ... τί οὖν ἐποίησε, φησί; ἐκήρυξεν ... ἐπὶ γῆς ... πᾶσι, τ̃ εἰς σωτηρίαν ἀγουσαν ὁδὸν .... καὶ τοὺς μὲν πιστεύσαντας αἰχμαλώτους ... ἑαυτῷ· τοὺς δὲ ἀπιστήσαντας εἴασε κάτω πάλιν ἐν τῇ ... καταστάσει &c. i. *Interrogavit me Cæsarius Scholasticus, an cum descendit ... Deus Verbum ad inferos, animarum omnium vincula soluta sint. Et dixi: etiam. Reponit ille: Judas ergo solutus est. Respondi: ita. Neque enim par erat omnium Rege præsente tyrannum ipsum, mortem dico, qui subactus fuerat adhuc captivos retinere. Quid igitur fecit, inquit ille? Iis qui in inferno erant, quod in terra fecerat, prædicavit viam quæ ad salutem ducit... eosque qui crediderunt secum reduxit; illos vero qui increduli fuerunt, infra reliquit in priori statu &c.* Hujus erroris occasione scripta videtur Severi Epistola ad eumdem Ammonium infra notata.

Ανεπίγραφος,

Apolinarius,

Arsenius Tripolitanus Episcopus,

Athanasius, ἐκ τῆς πρὸς Ναυατιανοὺς πραγματείας. ἐκ τῆς περὶ Ναυατιανοῦ βίβλου, λόγου γ΄. ἐκ τῆς πρὸς Ναυατιανοὺς τοὺς ἑαυτοὺς ὀνομάσαντας (sic) λόγου β΄. In collectione nova Tom. 2. p. 103. legitur, ἐκ τῆς πρὸς Ναυατιανοὺς πραγματείας. ἐκ τῆς πρὸς τοὺς λεγομένους Καθαροὺς βίβλου, λόγου γ΄. Quæ omnia cusa sunt in collectione nova nostra inter Opera S. Athanasii.

Basilius Cæsariensis,

Clemens Stromateus,

Cyrillus Alexandrinus. ἐκ τ̃ Ἰωὴλ ἑρμηνείας τόμου ε΄. ἐκ τ̃ εἰς τ̃ Ἀμὼς τόμου γ΄. ἐκ τῆς πρὸς Ῥωμαίους, τόμου β΄. ἐκ τῆς ἑρμηνείας τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς δευτέρας, τόμου β΄. ἐκ τ̃ α΄. τεύχους τ̃ κατὰ δυσσεβοῦς Ἰουλιανοῦ, τόμου β΄. Item ἐκ τ̃ β΄. τεύχους εἰς τ̃, πάτερ εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τ̃ πνεῦμά μου.

Didymus,

Dionysius Alexandrinus,

Ephræm,

Epiphanius Cypri Episcopus,

Evagrius Monachus,

Eusebius Cæsareæ Episcopus,

Eusebius Emisenus,

Gregorius Nyssenus,

Gregorius Theologus,

Hesychius Presbyter,

Josephus,

Irenæus Lugdunensis,

Isidorus Pelusiota,

Maximus Monachus,

Nicolaus Presbyter & Monachus. ἐκ τ̃ εἰς τ̃ προφήτην Ἰωήλ. ἐκ τ̃ εἰς τ̃ προφήτην Ἀμώς.

Origenes,

Pastor. ἐξ ὁράσεως ἐνάτης.

Philo,

Severianus Gabalorum Episcopus,

Severus Antiochenus. Ex multis Operibus nominatim supra recensitis: ἀπὸ λόγου ξζ. ἀπὸ λόγου κγ΄. κη΄. μτ΄. μν΄. νθ΄. οδ΄. οζ΄. ρθ΄.

Ὑπακοή.

Ἐκ τ̃ κτ̃ τ̃ ἐκκλησίας Λαυπεπὶς συνταγμάτων.

Ex

Ἐκ τοῦ Εἷς ὅ, ἅγιος ὁ θεὸς, συντάγματος.

Ἐκ τοῦ πρὸς τὸν Ἀλικαρνασέα συντάγματος. Aliter: πρὸς τὸν Ἰουλιανὸν Ἀλικαρν-

Ἐκ τοῦ κατὰ τῆς τοῦ Ἀλικαρνασέως ἀπολογίας συντάγματος.

Ἐκ τῶν πρὸς Εὐπράξιον κουβικουλάριον γραφέντων. al. ἀποκρίσεων.

Ἐκ τῆς πρὸς Φωκᾶν καὶ Εὐπράξιον κουβικ- ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Φωκᾶν ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Πέτρον μονάζοντα ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἐν τῇ μονῇ τῷ (ſic) Ἰσαάκου ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Ἰωάννην στρατιώτην ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Κωνσταντῖνον ἀπουπάτων, (al. ἀποϋπάτων) ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Ἀνασταςίαν (ſic) διάκονον ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Σόλωνα (ſic) ἐπίσκοπον ἐπιστολῆς τῆς κατ᾽ εὐχήν.

Ἐκ τῆς πρὸς Μήναν πρεσβεύοντα ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Μάρωνα ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Τιμόθεον ἀρχιεπίσκοπον Ἀλεξανδρείας ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Αἰδέσινους (ſic) ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Ἀμμώνιον ἐπιστολῆς. Probatque Chriſtum, cum ad inferos deſcendiſſet, non omnes qui ibi detinebantur ſolviſſe, ſed eos tantum qui dum viverent crediderant, ac fidem ſuam bonis operibus commendaverant: quod confirmat adductis teſtimoniis Gregorii Nazianzeni, ac Ignatii θεοφόρου.

Ἐκ τῆς πρὸς Ἀναστάσιαν (ſic) ὕπατον ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς ἐπισκόπους ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Μιχαὴλ κουβικουλάριον ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Νικίαν ἐπίσκοπον ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Φώτιον πρεσβεύοντα ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Ἀνδρόνικον κοινοβίου ἄρχην. (ſic bis)

Ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀρθοδόξους ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Λεόντιον χαρτουλάριον ἐπιστολῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς Ἡρακλιανὴν ἐπιστολῆς.

Theodoretus;

Theodorus Heracleæ Epiſcopus.

Theodorus Preſbyter & Monachus;

Theodotus Ancyranus,

Theophilus Alexandrinus.

Commentarii in Acta Apoſtolorum hac chronologica nota, tacito Authore, abſolvuntur.

Μαρτυρολόγιον Παύλου τοῦ ἀποστόλου.

Ἐπὶ Νέρωνος τοῦ Καίσαρος Ῥωμαίων ἐμαρτύρησεν αὐτόθι Παῦλος ὁ ἀπόστολος, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς ἐν τῷ τριακοστῷ ἕκτῳ ἔτει τοῦ σωτηρίου πάθους, τὸν καλὸν ἀγῶνα ἀγωνισάμενος ἐν Ῥώμῃ πέμπτῃ ἡμέρᾳ πανέμου μηνὸς, ἥτις λέγοιτ᾽ ἂν παρὰ Ῥωμαίοις ἡ πρὸ τριῶν καλανδῶν Ἰουλίων· καθ᾽ ἣν ἐτελειώθη ὁ ἅγιος ἀπόστολος τῷ κατ᾽ αὐτὸν μαρτυρίῳ, ἑξηκοστῷ ἐνάτῳ ἔτει τῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν παρουσίας. ἔστιν οὖν ὁ πᾶς χρόνος ἐξ οὗ ἐμαρτύρησεν τριακόσια τριάκοντα ἔτη μέχρι τῆς παρούσης ταύτης ὑπατείας, τετάρτης μὲν Ἀρκαδίου τρίτης δὲ Ὀνωρίου τῶν δύο ἀδελφῶν αὐτοκρατόρων Αὐγούστων, ἐνάτης ἰνδικτιῶνος ιέ. ἐτηρικῆς (lege πεντεκαιδεκαετηρικῆς) περιόδου, μηνὶ Ἰουνίῳ εἰκοστῇ ἐνάτῃ ἡμέρᾳ.

Martyrologium Pauli Apoſtoli.

Sub Nerone Romanorum Cæſare martyrium paſſus eſt Paulus Apoſtolus, gladio obtruncatus anno trigeſimo ſexto poſt Salvatoris Paſſionem, qui bonum certamen certavit Romæ quinta menſis Panemi die, id eſt apud Romanos tertio Kalendas Julias, quo die martyrio conſummatus eſt ſanctus Apoſtolus ſexageſimo nono anno adventus Salvatoris noſtri. A tempore igitur martyrii ejus effluxerunt anni trecenti triginta uſque ad præſentem Conſulatum, quartum videlicet Arcadii & tertium Honorii Imperatorum Auguſtorum, indictione nona periodi quindecim annorum, menſis Junii vigeſima nona die.

Hæc eadem nota habetur initio Oecumenii Editi.

Altera nota in fine Codicis ſcripta horum Commentariorum Collectoris nomen indicat, & ſic habet. Ἀνδρέου δὲ τοῦ ἐλεεινοῦ καὶ ταπεινοῦ πρεσβυτέρου τοῦ συναγαγόντος καὶ παραθεμένου τὰς ἐμφερομένας τῇ βίβλῳ ταύτῃ παραγραφὰς οἱ ἐντυγχάνοντες ὑπερεύχεσθε, ἵνα ὁ θεὸς δωρήσηται αὐτῷ ἔλεος ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ ἀδεκάστῳ τῆς κρίσεως ἡμέρᾳ. παρακαλῶ δὲ τοὺς γράφοντας ταύτην τὴν βίβλον καὶ τὴν προκειμένην εὐχὴν μετὰ παρακλήσεως τάττετε. Id eſt. *Qui legitis hunc librum, orate pro Andrea miſerabili & humili Presbytero, qui hujus libri Paragraphas collegit ac diſpoſuit, ut Deus ipſi miſericordiam largiatur in tremendo die judicii, in quo*

nullius personæ acceptio futura est. Hortor autem vos qui hunc librum estis exscripturi, ut hanc precationem una cum hortatione describere non omittatis.

In Opusculum Pamphili Martyris.

Hanc opellam esse vere Pamphili Martyris, non est quod dubitemus. Nam in eo fere totam ætatem contrivit S. Martyr, ut Scripturæ Sacræ libros manu sua describeret, ornaret titulis atque scholiis, ut docet Hieronymus de Scriptoribus Ecclesiasticis. Indicat item nota Codicis RR. PP. Jesuitarum, qui Prophetas omnes continet; asserit demum Calligraphus Codicis vetustissimi hujus Bibliothecæ num. CCII. qui ad calcem Epistolarum S. Pauli ait se illum ipsum Codicem contulisse in Bibliotheca Cæsariensi cum alio Codice, qui ipsius Pamphili manu exaratus fuerat. Ad hæc vero Calligraphus ille in nota sua, eadem loquendi formula eaque non vulgari utitur, quæ initio opusculi sequentis usurpatur; nimirum, περὶ ὧν ἀπολύτων τόλμης συγγνώμην αἰτῶ, εὐχῇ τῇ ὑπὲρ ἡμῶν τὴν συμπεριφορὰν κομιζόμενος, quæ verba ipse ex Pamphilo haud dubie mutuatus est. Hanc autem expositionem tum ob auctoris sanctissimi celeberrimique nomen, tum quia non fructu vacare putatur, hic edere visum est.

Ἔκθεσις κεφαλαίων τῶν πράξεων τοῦ Παμφίλου.

Ἐκ πατέρων ἡμῖν καὶ διδασκάλων τὸν τρόπον καὶ τὸν τύπον ὠφελημένοι, ἐγχειροῦμεν μετρίως τήνδε τῶν κεφαλαίων ἔκθεσιν, αἰτοῦντες συγγνώμην προπετείας ἡμῖν οἱ νέοι χρόνῳ τε καὶ μαθημάτων, (sic) ἑκάστου τῶν ἀναγινωσκόντων εὐχῇ τῇ ὑπὲρ ἡμῶν τὴν συμπεριφορὰν κομιζόμενοι. ἐκτιθέμεθα δὲ αὐτὴν καθ' ἱστορίαν Λουκᾶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ συγγραφέως. σημαίνειν δὲ διὰ μὲν τοῦ ἄλφα καὶ βῆτα αὐτοτελῆ τὰ κεφάλαια, διὰ δὲ τοῦ ἀστερίσκου τὰς ἐν μέρει τούτων ἐχούσας ὑποδιαιρέσεις ἐσημειωσάμεθα.

α΄. περὶ τῆς ἐξ ἀναστάσεως διδασκαλίας Χριστοῦ καὶ ὀπτασίας πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ περὶ ἐπαγγελίας τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος δωρεᾶς· θέας τε καὶ τρόπου τῆς ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ.

β΄. Πέτρου διάλεξις πρὸς τοὺς μαθητευθέντας περὶ θανάτου καὶ ἀποβολῆς Ἰούδα· ἐν ᾧ περὶ ἀντεισαγωγῆς Ματθίου κληρωθέντος χάριτι Θεοῦ διὰ προσευχῆς.

γ΄. περὶ θείας τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπιφοιτήσεως ἐν ἡμέρᾳ Πεντηκοστῆς γενομένης εἰς τοὺς πιστεύσαντας, ἐν ᾧ Πέτρου κατήχησις, καὶ περὶ τούτου ἐκ τῶν προφητῶν περὶ πάθους καὶ ἀναστάσεως, καὶ ἀναλήψεως Χριστοῦ, δωρεᾶς τε τοῦ ἁγίου πνεύματος. περὶ πίστεως τῶν παρόντων καὶ τῆς διὰ τοῦ βαπτίσματος αὐτῶν σωτηρίας. περὶ ὁμονοίας κοινωφελοῦς καὶ προσθήκης τῶν πιστευόντων.

δ΄. περὶ τῆς ἐν Χριστῷ θεραπείας τοῦ ἐκ γεννητῆς χωλοῦ· Πέτρου τε κατηχήσεως ἐλεγκτικῆς, συμπαθητικῆς, συμβουλευτικῆς πρὸς σωτηρίαν αὐτοῦ· ἐν ᾧ ἐπίστασις ἀρχιερέων ζήλῳ τοῦ γεγονότος, καὶ κρίσις τοῦ θαύματος, Πέτρου τε ὁμολογία τῆς Χριστοῦ δυνάμεώς τε

Pamphili expositio capitum Actuum Apostolorum.

Quam a Patribus & Doctoribus utilem formam & modum accepimus, in hac Capitum expositione pro modulo nostro tradimus, temeritatis nostræ veniam rogantes nos, qui & quoad ætatem & quoad doctrinam juvenes sumus; quique ex singulorum qui hæc legent precibus, utilitatem undique colligemus. Hanc igitur expositionem facimus secundum historiam Lucæ Evangelistæ & scriptoris. Per *Alpha* itaque & *Beta* integra capita, per Asteriscum vero eorum in partes subdivisiones annotavimus.

1. De doctrina Christi ex resurrectione (i. post resurrectionem) & de apparitione ad Apostolos, deque promissione doni Spiritûs Sancti; de specie & modo assumtionis Christi.

2. Petri dialogus ad Discipulos de morte & reprobatione Judæ, ubi & de cooptatione Matthiæ in ejus locum, qui forte electus est gratiâ Dei per orationem.

3. De divino Sancti Spiritus adventu ad eos qui crediderant, in die Pentecostes, ubi & Petri Catechesis, & loca ex Prophetis de passione, resurrectione & assumtione Christi; de dono item Spiritûs Sancti. De fide præsentium & de salute ipsorum per Baptismum. De concordia utili & de incremento fidelium.

4. De curatione in Christo ejus, qui ab ortu claudus erat. De Petri Catechesi, ubi redarguit, compatitur, & ad salutem dat consilia. Hinc adventus Sacerdotum ex rei gestæ livore, & judicium de miraculo, Petrique confessio circa Christi virtutem &

καὶ χάριτος. περὶ ἀπίστων ἀρχιερέων προσταττόντων, ὡς οὐ δεῖ παῤῥησιάζεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Χριστοῦ, καὶ ἀνανεώσεως τῶν ἀποστόλων. εὐχαριστία ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ὑπὲρ τῆς τῶν ἀποστόλων πιστῆς καρτερείας.

έ. περὶ ὁμοψύχου καὶ καθολικῆς κοινωνίας τῶν πιστευσάντων, ἐν ᾧ περὶ Ανανίου καὶ Σαπφείρας καὶ τῆς πικρᾶς αὐτῶν τελευτῆς.

ς'. ὅτι τοὺς ἀποστόλους ἐμβληθέντας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ὁ ἄγγελος κυρίου νύκτωρ ἐξέωσεν ἐπιτρέψας ἀκωλύτως κηρύσσειν τὸν Ιησοῦν· ἐν ᾧ ὅτι τῇ ἑξῆς οἱ ἀρχιερεῖς αὐτοὺς πάλιν συλλαβόμενοι, ἐφ' ᾧ μηκέτι διδάσκειν, μαστίξαντες ἀπέλυσαν. Γαμαλιήλου γνώμη πιστὴ περὶ ἀποστόλων, μετὰ παραδειγμάτων τινῶν καὶ ἀποδείξεων.

ζ'. (& ή. licet non notetur in Ms.) περὶ χειροτονίας τῶν ἑπτὰ διακόνων. Ιουδαίων ἐπανάστασις καὶ συκοφαντία κατὰ Στεφάνου, αὐτοῦ τε δημηγορία περὶ τῆς πρὸς Αβραάμ διαθήκης τοῦ θεοῦ καὶ περὶ τῆς τῶν ιβ'. πατριαρχῶν· ἐν ᾧ τὰ περὶ τοῦ λιμοῦ καὶ πυρωνίας, καὶ ἀναγνωρισμοῦ τῶν υἱῶν Ιακώβ· καὶ περὶ γενέσεως Μωσέως καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν Μωϋσέα θεοφανείας ἐν ὄρει Σινᾶ γενομένης· περὶ τῆς ἐξόδου καὶ μοσχοποιίας τοῦ Ισραὴλ ἄχρι τῶν χρόνων τοῦ Σαλομῶνος καὶ τῆς τοῦ ναοῦ κατασκευῆς· ὁμολογίας τῆς ὑπερουρανίου δόξης Ιησοῦ Χριστοῦ ἀποκαλυφθείσης αὐτῷ Στεφάνῳ, ἐφ' ᾗ λιθόλευστος γενόμενος αὐτὸς Στέφανος, εὐσεβῶς ἐκοιμήθη.

θ'. περὶ διωγμοῦ τῆς Εκκλησίας, καὶ ταφῆς Στεφάνου· ἐν ᾧ περὶ Φιλίππου ἀποστόλου πολλοὺς ἰασαμένου ἐπὶ τῆς Σαμαρείας.

ί. περὶ Σίμωνος τοῦ μάγου πιστεύσαντος καὶ βαπτισθέντος σὺν ἑτέροις πλείοσιν. ἐν ᾧ περὶ τῆς τοῦ Πέτρου καὶ Ιωάννου πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς, καὶ ἐπίκλησις τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπὶ τοὺς βαπτισθέντας.

ιά. ὅτι οὐκ ἀργυρίου, οὐδὲ ὑποκριταῖς, ἀλλ' ἁγίοις διὰ πίστεως ἡ μετοχὴ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐδίδοτο· ἐν ᾧ τὰ περὶ ὑποκρίσεως καὶ ἐπιπλήξεως Σίμωνος.

ιβ'. ὅτι τοῖς ἀγαθοῖς καὶ πιστοῖς εὐοδοῖ ὁ θεὸς τὴν σωτηρίαν, δήλην ἐκ τῆς κατὰ τὸν εὐνοῦχον ὑποθέσεως.

ιγ'. περὶ τῆς οὐρανόθεν θείας κλήσεως τοῦ Παύλου εἰς ἀποστολὴν Χριστοῦ, ἐν ᾧ περὶ ἰάσεως καὶ βαπτίσματος Παύλου διὰ Ανανίου κατ' ἀποκάλυψιν θεοῦ, παῤῥησίας τε αὐτοῦ καὶ συντυχίας τῆς διὰ Βαρνάβα πρὸς τοὺς ἀποστόλους.

ιδ'. περὶ Αἰνέου παραλυτικοῦ ἰαθέντος ἐν Λύδδη διὰ Πέτρου· ἐν ᾧ τὰ περὶ Ταβιθὰ τῆς φιλοχήρου, ἣν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν ὁ Πέτρος διὰ προσευχῆς ἐν Ιόππη.

ιε'. περὶ Κορνηλίου ὅσα τε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος εἶπεν· ἐν ᾧ καὶ ὅσα Πέτρῳ οὐρανόθεν περὶ κλήσεως ἐθνῶν

gratiam. De incredulis Sacerdotum Principibus, præcipientibus non oportere in nomine Christi confidenter agere; & de renovatione Apostolorum. Gratiarum actio Ecclesiæ pro fideli Apostolorum perseverantia.

5. De unanimi, & communi consensu fidelium, ubi de Anania & Sapphira, ac de acerba eorum morte.

6. Quod Apostolos in carcerem conjectos Angelus Domini noctu eduxerit, præcipiens ut sine impedimento Jesum prædicarent. Hinc quod insequenti die Sacerdotum principes ipsos rursum comprehensos, ut non ultra docerent, flagellis cæsos dimiserint. Gamalielis sagax sententia circa Apostolos cum exemplis quibusdam & demonstrationibus.

7. & 8. De ordinatione septem Diaconorum. Judæorum commotio & sycophantia contra Stephanum. Concio ejusdem de testamento Dei cum Abrahamo & duodecim Patriarchis: ubi de fame, frumenti emtione, & de filiis Jacob se mutuo agnoscentibus; de ortu Mosis, & de apparitione Dei ad Moysem facta in Monte Sina; de exitu & vituli fabrica a filiis Israël usque ad tempora Salomonis & Templi constructionem; de confessione cœlestis gloriæ Jesu Christi, quæ revelata est ipsi Stephano, super qua lapidatus ipse Stephanus pie obdormivit.

9. De persequutione Ecclesiæ, & sepultura Stephani; ubi de Philippo Apostolo, qui multos a morbis curavit in Samaria.

10. De Simone mago, qui credidit & baptizatus fuit cum aliis multis; ubi de missione Petri & Joannis ad illos, & invocatio Sancti Spiritûs in baptizatos.

11. Quod non argenti pretio, neque hypocritis, sed Sanctis per fidem participatio Sancti Spiritûs detur: ubi de hypocrisi & de increpatione Simonis.

12. Quod probos & fideles Deus ad salutem deducat, ut exemplo eunuchi palam est.

13. De divina ex cœlo facta vocatione Pauli ad Apostolatum Christi; ubi de curatione & baptismate Pauli per Ananiam secundum revelationem Dei, de ejus item fiducia in loquendo, de consortio ejus cum Apostolis per Barnabam.

14. De Ænea paralytico, qui Lyddæ per Petrum sanatus est, ubi & de Tabitha viduarum amante, quam Petrus Joppe per orationem a mortuis suscitavit.

15. De Cornelio, & quæ ipsi Angelus dixerit: ubi etiam ea quæ Petro de cœlo circa

ἐῤῥέθη. ὅτι μεταπεμφθεὶς ὁ Πέτρος ἦλθε πρὸς Κορνήλιον. ἐπανάληψις τοῦ Κορνηλίου, ὧν εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῷ τῷ Κορνηλίῳ. Πέτρου κατήχησις εἰς Χριστὸν, ὅ τε ἁγίου πνεύματος ἐπὶ τοὺς ἀκούοντας δωρεὰ, καὶ ὅπως ἐβαπτίσθησαν τότε οἱ ἐξ ἐθνῶν πιστεύσαντες.

ιϛʹ. ὡς Πέτρος τὰ καθ' ἑξῆς καὶ τὰ ἕκαστα τὰ γεγονότα διηγεῖται τοῖς ἀποστόλοις διακρίνουσι πρὸς αὐτόν· τὸν Βαρνάβαν ἐκπέμπουσι (f. ἔπεμψαν) πρὸς τοὺς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀδελφούς.

ιζʹ. προφητεία Ἀγάβου περὶ λιμοῦ οἰκουμενικῆς· (f. οἰκουμένῃ) καὶ καρποφορίας πρὸς τοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀδελφούς.

ιηʹ. Ἰακώβου τοῦ ἀποστόλου κατασφαγή· ἐν ᾗ καὶ Πέτρου σύλληψις παρὰ Ἡρώδου, ὅπως τε αὐτὸν ἄγγελος θεῖος κατὰ πρόσταξιν ἐξάγει τῆς φρουρᾶς, καὶ ὁ Πέτρος ἐμφανὴς γενόμενος παρὰ τοῖς ἀδελφοῖς ὑπανεχώρησεν· ἐν ᾗ περὶ τῆς τῶν φυλάκων κολάσεως, καὶ μετὰ ταῦτα περὶ τῆς τοῦ ἀσεβοῦς Ἡρώδου πικρᾶς τε καὶ ἐλεεινῆς κατασφαγῆς.

ιθʹ. ἀποστολὴ Βαρνάβα καὶ Παύλου πρὸς τῷ θείῳ πνεύματι εἰς Κύπρον, ἅ τε εἰργάσατο ἐν ὀνόματι Χριστοῦ εἰς Ἐλύμαν τὸν μάγον.

κʹ. Παύλου ἐξαίρετος διδασκαλία εἰς Χριστὸν, ἔκ τε τοῦ νόμου καὶ καθ' ἑξῆς τῶν προφητῶν, ἱστορική τε καὶ εὐαγγελική· ἐν ᾗ ἐλεγκτικῇ καὶ συλλογιστικῇ διδασκαλίᾳ χρῆται περὶ μεταθέσεως τοῦ κηρύγματος εἰς τὰ ἔθνη. διωγμοῦ τε αὐτῶν, καὶ ἀφίξεως εἰς Ἰκόνιον.

καʹ. ὅπως ἐν Ἰκονίῳ κηρύξαντες τὸν Χριστὸν, πολλῶν πιστευσάντων, ἐδιώχθησαν οἱ ἀπόστολοι.

κβʹ. περὶ τοῦ ἐν Λύστροις ἐκ γενετῆς χωλοῦ ἰαθέντος διὰ τῶν ἀποστόλων· διὸ θεοὶ εἶναί τε καὶ παρεῖναι ἔδοξαν τοῖς ἐγχωρίοις. εἶτα δὴ καὶ μετέπειτα λιθάζεται ὁ Παῦλος παρὰ τῶν ἀγοραίων.

κγʹ. ὅτι οὐ δεῖ περιτέμνεσθαι τοὺς ἐξ ἐθνῶν πιστεύοντας, δόγματι καὶ κρίσει τῶν ἀποστόλων· ἐν ᾗ ἐπιστολὴ αὐτῶν ἀποστολικὴ πρὸς τοὺς ἐξ ἐθνῶν περὶ τῶν φυλακτέων. (sic, καὶ διαίρεσις Παύλου πρὸς Βαρνάβαν διὰ Μάρκον.

κδʹ. περὶ κατηχήσεως Τιμοθέου, καὶ τῆς κατ' ἀποκάλυψιν ἀφίξεως Παύλου εἰς Μακεδονίαν· ἐν ᾗ περὶ πίστεως καὶ σωτηρίας γυναικός τινος Λυδίας, καὶ περὶ ἰάσεως τῆς πνεῦμα Πύθωνος ἐχούσης παιδίσκης, δι' ἣν τὸν Παῦλον καθεῖρξαν οἱ δεσπόται αὐτῆς τῆς παιδίσκης· καὶ περὶ τοῦ συμβάντος ἐκεῖ σεισμοῦ καὶ θαύματος· καὶ ὅπως πιστεύσας ὁ δεσμοφύλαξ, ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἐβαπτίσθη παραχρῆμα, πανοικήσιος (l. πανοικὶ) ἐπὶ παρακληθέντες ἐξῆλθον τότε ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου οἱ ἀπόστολοι.

κεʹ. περὶ στάσεως γενομένης ἐν Θεσσαλονίκῃ τοῦ κηρύγματος ἕνεκεν, φυγῆς τε Παύλου εἰς Βέροιαν κἀκεῖθεν εἰς Ἀθήνας.

vocationem gentium dicta sunt. Quod evocatus Petrus venerit ad Cornelium. Repetit Cornelius ea, quæ sibi Angelus dixerat. Petri Catechesis in Christum, & Sancti Spiritûs donum audientibus collatum, & quomodo tunc baptizati sint ii ex gentibus qui crediderant.

16. Quomodo Petrus ordine singula quæ facta fuerant Apostolis secum disceptantibus enarrat. Tunc Barnabam miserunt ad fratres qui Antiochiæ erant.

17. Prophetia Agabi de fame in orbe futura: & de largitione facta fratribus qui erant in Jerusalem.

18. Jacobi Apostoli cædes, & Petri ab Herode apprehensi historia; & quomodo ipsum Angelus divino jussu eruerit ex vinculis, ac Petrus, cum in conspectum fratrum venisset, recesserit; ubi etiam de pœna custodum, deinde de impii Herodis acerba & miserabili cæde per Angelum.

19. Missio Barnabæ & Pauli per divinum Spiritum in Cyprum, & quæ fecerit (Paulus) in nomine Christi erga Elymam magum.

20. Pauli excellens doctrina circa Christum ex lege ac deinde ex Prophetis, illaque historica & Evangelica, ubi confutatoria & syllogistica doctrina utitur circa translationem prædicationis ad gentes. De persequutione adversus illos excitata, & de fuga Iconium.

21. Quomodo Apostoli Christum Iconii prædicantes, multis credentibus, persequutionem passi sint.

22. De claudo ab ortu qui Lystris erat, quique ab Apostolis sanatus est: quapropter ab incolis deos esse & advenisse putatum est. Ubi etiam postea Paulus lapidatur a popularibus.

23. Quod ex dogmate & judicio Apostolorum non oporteat fideles ex gentibus circumcidi, ubi Epistola Apostolorum ad fideles ex gentibus circa ea a quibus sese custodire debebant. Dissidium Pauli cum Barnaba propter Marcum.

24. De catechesi Timothei, & de profectu Pauli in Macedoniam per revelationem; ubi de fide & salute mulieris cujusdam Lydiæ, & de curatione puellæ, quæ spiritum Pythonis habebat, propter quam domini puellæ Paulum in carcerem conjecerunt; ac de terræ motu qui ibidem contigit, necnon de miraculo: & quomodo carceris custos cum credidisset, ea ipsa nocte statim baptizatus est cum tota domo sua, quod rogati Apostoli tunc egressi sint ex carcere.

25. De seditione Thessalonicæ facta propter prædicationem, & de fuga Pauli Berœam & inde Athenas.

κϛʹ. περὶ

κϛ'. περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐπιβωμίου γραφῆς, φιλοσόφου τε κηρύγματος καὶ εὐσεβείας τοῦ Παύλου.

26. De inscriptione Athenis super altari, de philosophica prædicatione & pietate Pauli.

κζ'. περὶ Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης καὶ τῆς Κορινθίων ἀπειθείας, καὶ τῆς κατὰ πρόγνωσιν αὐτοῖς εὐδοκίας τοῦ θεοῦ ἀποκαλυφθείσης τῷ Παύλῳ· ἐν ᾧ περὶ Κρίσπου ἀρχισυναγώγου πιστεύσαντος σὺν ἑτέροις τισὶν καὶ βαπτισθέντος. ὅτι στάσεως κινηθείσης ἐν Κορίνθῳ, ὁ Παῦλος ὑπανεχώρησεν· ἐλθών τε εἰς Ἔφεσον καὶ διαλεχθεὶς, ἐξῆλθεν. καὶ περὶ Ἀπολλὼ ἀνδρὸς λογίου καὶ πιστοῦ.

27. De Aquila & Priscilla, & de incredulitate Corinthiorum, etiamsi Paulo secundum præscientiam beneplacitum Dei erga illos revelatum esset; ubi de Prisco (Crispo) archisynagogo, qui cum aliis quibusdam credidit & baptizatus est. Quod seditione Corinthi mota Paulus recesserit; & quod, cum Ephesum venisset ibique verba fecisset, exierit. De Apollo viro eloquente ac fideli.

κη'. περὶ βαπτίσματος καὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος δωρεᾶς δοθείσης διὰ προσευχῆς Παύλου τοῖς ἐν Ἐφέσῳ πιστεύουσι, καὶ περὶ ἰάσεως τοῦ λαοῦ. περὶ τῶν υἱῶν Σκευᾶ, καὶ ὅτι οὐ δεῖ προσχωρεῖν ἀπίστοις καὶ ἀναξίοις τῆς πίστεως γινομένοις, καὶ περὶ ἐξομολογήσεως τῶν πιστευόντων. περὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ κινηθείσης στάσεως ὑπὸ Δημητρίου τοῦ ἀργυροκόπου κατὰ τῶν ἀποστόλων.

28. De baptismate & de Spiritûs Sancti dono concesso credentibus Ephesi per orationem Pauli, & de curatione populi. De filiis Scevæ, & quod non oporteat accedere ad infideles & fide indignos, ac de confessione credentium. De seditione Ephesi mota per Demetrium argentarium contra Apostolos.

κθ'. περίοδος Παύλου, ἐν ᾗ τὰ περὶ τοῦ θανάτου καὶ ἀνακλήσεως Εὐτύχου διὰ προσευχῆς ἐν Τρωάδι, παραινέσεις τε αὐτοῦ Παύλου ποιμαντικαὶ πρὸς τοὺς ἐν Ἐφέσῳ πρεσβυτέρους· ἐν ᾧ παράπλους Παύλου ἀπὸ Ἐφέσου ἄχρι Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης.

29. Periodus Pauli, ubi de morte & resurrectione Eutychi in Troade per orationem Pauli; adhortationes pastorales ejusdem Pauli ad Presbyteros Ephesi. Navigatio Pauli Epheso Cæsaream Palæstinæ.

λ'. Ἀγάβου προφητεία περὶ τῶν συμβησομένων τῷ Παύλῳ ἐν Ἱερουσαλήμ.

30. Agabi prophetia de iis quæ Paulo contingere futurum erat in Jerusalem.

λα'. παραίνεσις Ἰακώβου πρὸς Παῦλον περὶ τοῦ, μὴ δοκεῖν κωλύειν Ἑβραίους περιτέμνεσθαι.

31. Adhortatio Jacobi ad Paulum, ne Hebræos cohiberet a circumcisione.

λβ'. περὶ τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τοῦ Παύλου κινηθείσης ἀταξίας, ὅπως τε αὐτὸν ὁ χιλίαρχος τοῦ πλήθους ἐξαιρεῖται· ἐν ᾧ Παύλου κατάστασις περὶ ἑαυτοῦ καὶ τῆς εἰς ἀπόστολον ἑαυτοῦ κλήσεως, περὶ ὧν ὁ Ἀνανίας πρὸς τὸν Παῦλον ἐν Δαμασκῷ, ὀπτασίας τε καὶ φωνῆς θεοῦ γινομένης ποτὲ πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ. ὅτι μέλλων ἐπὶ τούτοις ὁ Παῦλος τύπτεσθαι, εἰπὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν, ἀνείθη. (f. ἀνέθη.)

32. De tumultu orto in Jerusalem contra Paulum, & quomodo eum Centurio a multitudine eripuerit; ubi Pauli concio de seipso, & de vocatione sua in Apostolum, de adventu Ananiæ ad Paulum Damasci, de visione & voce Dei ad eum aliquando emissa in Templo. Quod cum his de causis Paulus mox verberandus esset, cum dixisset, *Romanus sum*, dimissus est.

λγ'. ὅσα Παῦλος καταβὰς εἰς τὸ συνέδριον ἔπαθέν τε καὶ εἶπεν, καὶ εὐθυβόλως ἔπραξεν.

33. Quænam Paulus cum venisset in concilium passus sit, quæ dixerit, & quæ sagaciter fecerit.

λδ'. περὶ ἐπιβουλῆς μελετωμένης Ἰουδαίοις κατὰ Παύλου, καὶ μηνύσεως αὐτῆς πρὸς Λυσίαν· ἐν ᾧ ὅτι παρεπέμφθη ὁ Παῦλος τῷ ἡγεμόνι εἰς Καισάρειαν μετὰ στρατιωτῶν καὶ γραμμάτων.

34. De insidiis per Judæos contra Paulum structis, & de monitione ejus ad Lysiam factâ. Quod Paulus missus sit Cæsaream ad præsidem cum militibus & litteris.

λε'. Τερτύλλου περὶ Παυλου κατηγορίας καὶ αὐτοῦ ἀπολογίας ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος. (sic)

35. De Tertulli contra Paulum accusatione, & de apologia ejus coram præside.

λϛ'. περὶ τῆς Φήλικος διαδοχῆς καὶ τῆς Φήστου προσαγωγῆς, τῆς τε ἐπ' αὐτῶν ἀνακρίσεως Παύλου καὶ ἀφέσεως.

36. Felici succedit Festus. Paulus causam suam agit apud ambos, & dimittitur.

λζ'. Ἀγρίππου καὶ Βερνίκης παρουσία, καὶ πεῦσις τῶν κατὰ Παύλου· ἐν ᾧ ἀπολογία Παύλου ἐπὶ Ἀγρίππου καὶ Βερνίκης, περὶ τῆς ἐν νόμῳ θρησκείας αὐτοῦ καὶ κλήσεως εἰς τὸ εὐαγγέλιον. ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ Ἰουδαίους ὁ Παῦλος, Ἀγρίππα ἔφη τῷ Φήστῳ.

37. Agrippæ & Bernices adventus, & interrogatio circa Pauli causam. Apologia Pauli coram Agrippa & Bernice, de suo secundum legem cultu, deque vocatione suâ ad Evangelium. Agrippa ait Festo Paulum Judæos nihil lædere.

λη΄. Πλοῦς Παύλου ἐπὶ Ῥώμην, κινδύνων πλείστων τε καὶ μεγίστων πάντοθεν, ἐν ᾧ παραίνεσις Παύλου πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ περὶ ἐλπίδος σωτηρίας. Ναυάγιον Παύλου, ὅπως τε διασώζονται εἰς Μελίτην τὴν νῆσον, καὶ ὅσα τε ἐν αὐτῇ ἐθαυματούργησε.

λθ΄. Ὅπως ἀπὸ Μελίτης εἰς Ῥώμην κατήντησεν ὁ Παῦλος. Περὶ διαλέξεως Παύλου πρὸς τοὺς ἐν Ῥώμῃ Ἰουδαίους.

Κεφάλαια μὲν τὰ ὅλα μ΄, τὰ δὲ τούτοις ἑπόμενα, ἅπερ ὑπ' ἀστερίσκοις ※ μη΄.

38. Navigatio Pauli Romam cum periculis multis maximisque, ubi adhortatio Pauli ad socios de spe salutis. Naufragium Pauli. Quomodo vectores in Melitam insulam evaserint, & quæ ibi mirabilia patraverit.

39. Quomodo ex Melita Romam Paulus advenerit. De colloquio Pauli cum Judæis, qui Romæ erant.

Capita quidem quadraginta sunt; quæ vero post capita asterisco notantur, quadraginta & octo.

Asteriscorum porro hujusmodi notæ penitus absunt ab hoc Codice; quia asterisci quos Pamphilus initio adscripserat, Librariorum oscitantiâ postea exciderant.

CODEX XXVI. olim CCXCVI. membranaceus, decimi circiter vel undecimi ineuntis sæculi, constans foliis 381. Commentarii in Acta Apostolorum, in Epistolas Catholicas septem, & in omnes Pauli Epistolas. Collectionis auctor non memoratur; sed quisquis ille sit, magnam habet cum Oecumenio affinitatem, cujus expositiones fere semper mutuatur, aut iisdem verbis aut brevius expressas, aut denique parum mutatas. Nunquam memorantur Patres & Scriptores, quorum explanationes usurpantur.

Duo postrema folia continent partem vitæ S. Longini militis charactere noni sæculi.

Hic Codex in duplici nota initio posita dicitur fuisse ordine quartus in Pluteo quarto, βιβλίον τῆς τετάρτης θέσεως δ΄. videlicet in Bibliotheca Monasterii S. Athanasii in monte Atho, unde multi Codices in Bibliothecam Seguerianam comportati sunt. Vide in Cod. VIII. & alibi.

CODEX XXVII. olim CCXCVII. membranaceus, X. sæculi, situ & humore fœdatus, deletusque multis in locis, atque mutilus. Continet Commentaria variorum in Epistolas Pauli; nimirum Basilii, Cyrilli, Dionysii Alexandrini, Dionysii sine addito, Eusebii, Gennadii, Gregorii Nysseni, Joannis Chrysostomi, Isidori, Methodii, Oecumenii sæpissime, Origenis, Severiani, Theodoreti.

Initio libri legitur, βιβλίον τῆς θ΄. θέσεως, *nonæ positionis sive Plutei*; qua de re jam diximus ad Codicem VIII. Postea eadem, ut videtur, manu legitur, τοῦτο τὸ βιβλίον δίδοται εἰς τὴν Λαύραν παρὰ Ἀθανασίου μοναχοῦ ὑπὲρ σωτηρίας ἑαυτοῦ καὶ τῆς ψυχῆς Ἡσαΐου μοναχοῦ . . . Μιχαὴλ καὶ Μαρίας. καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ αὐτῶν. . . . *Hic liber datur Lauræ (Sancti Athanasii in monte Atho) ab Athanasio Monacho pro salute sua & animarum Hesaiæ Monachi . . . Michaëlis & Mariæ. Qui legeritis, orate pro eis. . . .*

In fine Epistolæ ad Romanos legitur, ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς διακόνου τῆς ἐν Κεχρεαῖς ἐκκλησίας. Lege melius, Κεγχρεαῖς.

Præmittitur Catena προλόγους περὶ τοῦ ἁγίου Παύλου, cujus initium: Παῦλος ὁ ἀπόστολος, Ἑβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος, ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, Φαρισαῖος. Prologus paginis septem absolvitur. Initio Epistolarum præit de more ὑπόθεσις seu argumentum. Post primum argumentum habentur Leonis Metropolitæ Synnadensis quædam, quæ sic incipiunt: ζωὴ καὶ θάνατος, ὡς ἡμέρα καὶ νύξ, & recentioris manûs sunt.

CODEX num. XXVIII. olim CCLIII. membranaceus, undecimi sæculi. Commentaria variorum in Epistolas Pauli; ipsæque Epistolæ perinde atque in præcedenti grandiore characteris forma scribuntur. Præmittuntur Commentariis sex folia, quorum primum semilacerum est. Hæc paulo minoris quam reliqua magnitudinis, & alia manu descripta sunt undecimo circiter sæculo. Ibi agitur de cultu Angelorum, quorum tres solum proprio nomine vocantur in Scriptura. Reliqui autem Angeli, qui vulgi ore passim nominantur, commentitii dicuntur esse. Laudantur hac de re Epiphanius, Nicephorus C. P. & Dionysius. Postea disseritur de regibus Juda, deque variis rebus.

Commentariis præest μαρτύριον Παύλου ἀποστόλου, cujus initium, ἐπὶ Νέρωνος τοῦ Καίσαρος. Deinde ὑπόθεσις sive argumentum in Epistolam ad Romanos. Singulis vero Epistolis suæ hypotheses præmittuntur; imo binæ ad singulas, quarum secunda Theodoreti. Commentaria constant locis Scriptorum sequentium; (verum longe plura exstant sine scriptoris nomine loca, ut in præcedenti Catena.) Acacii, Basilii, Cyrilli, Dionysii Alexandrini, Eusebii, Gennadii, Gregorii Nysseni, Joannis Chrysostomi, Isidori, Methodii, Oecumenii sæpissime, Severiani, Theodoreti, Theodori.

In fine Commentariorum est Nota Calligraphi his verbis. κύριε βοήθει τῷ κτησαμένῳ τὴν βίβλον ταύτην, Νικηφόρῳ ἀσπαθαρίῳ (πρωτοσπαθαρίῳ) ὑπὲρ τὸν Ισμαήλ. ἐτελειώθη αὕτη ἡ βίβλος μηνὶ Ιουνίῳ εἰς τὰ κα'. ἡμέρα ς'. διὰ χειρὸς Παγκρατίου ἁμαρτωλοῦ. i. *Domine auxiliare ei, qui hunc librum acquisivit, Nicephoro Protospathario super Ismaëlem. Absolutus est hic liber mense Junio 21. feriâ sextâ, manu Pancratii peccatoris.* Protospatharius super Ismaëlem; id est, contra Saracenos.

Deinde apponitur hoc distichum Calligraphis familiare.

Ὥσπερ ξένοι χαίροντες ἰδεῖν πατρίδα,
Οὕτως καὶ οἱ γράφοντες ἰδεῖν βιβλίου τέλος.
ἔτει ςφξδ'. ἰνδ'. θ'.

Sicut peregrini gaudent conspectâ Patriâ,
Sic scribæ conspecto libri fine.
Anno 6564. ind. 9. hoc est, Christi 1056.

In sequenti pagina recentiore manu scribitur. ὅτε ἦν τὸ ςωμβ' ἔτος, ἦν ἡ παροῦσα βίβλος χρόνων σοη'. i. *Cum esset annus 6842. erat hic liber annorum 278.*

In penultimo folio legitur, βιβλίον τῆς ἁγίας Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου; & fol. sequenti, βιβλίον τῆς δευτέρας θέσεως. Erat igitur in Bibliotheca magnæ Lauræ S. Athanasii in monte Atho positione secunda, sive pluteo secundo. Eadem manu descripta videtur hæc nota quâ in Codice VIII. supra. Ibi vide.

Ad compingendum Codicem duo folia adjecta sunt longe vetustiora, noni sæculi, ex Operibus S. Joannis Chrysostomi. Primum fol. sic incipit: . . . τῶ ἀλλὰ καὶ τῷ πάθει, ἀλλὰ μετὰ πάσης φιλοσοφίας καὶ σωφροσύνης, καὶ τὴν παροῦσαν ἡμέραν. Ultimo fol. legitur, λόγος Ιωάννου ἀρχ. Κ. περὶ νηστείας. ἧκεν σήμερον Ιερεμίας.

CODEX XXIX. olim LXXXV. membranaceus, XII. vel XIII. sæculi, vetustiorem antiquitus habuit Scripturam. Sed deinde penitus abstersæ fuerunt priores litteræ, ita ut scriptionis quidem nullum, sed abrasionis plurima vestigia compareant. Continet autem Joannis Chrysostomi Commentaria in Epistolas Pauli; nempe in Epistolam ad Romanos, quæ initio mutila est; ad Corinthios 1. & 2. ad Galatas, ad Ephesios, ad Philippenses, ad Colossenses, ad Thessalonicenses 1. & 2. ad Hebræos, ad Timotheum 1. & 2. ad Titum, ad Philemonem.

Initio Epistolæ primæ ad Corinthios, & Epistolæ ad Philemonem præfigitur ὑπόθεσις.

Fol. 174. verso in spatio vacuo infimæ paginæ habetur recentiori manu Epistola Abgari Edesseni ad Jesum σωτῆρα.

Fol. 197. verso leguntur minuto charactere hypotheses seu argumenta Psalmorum aliquot, diversa ab Athanasianis in Editione nostra.

In fine legitur hæc nota recentiore manu. ἡ παροῦσα δέλτος περιῆλθε τῷ ἁμαρτωλῷ Μελιασηνῷ, ἐξωνηθεῖσα παρ᾽ αὐτοῦ εἰς ἄσπρα κδ'. καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τὸν κύριον. i. *Hic liber venit in manus peccatoris Meliaseni, emtus ab eo aspris viginti quatuor. Qui legeritis, orate pro eo per Dominum.*

Vocem ἄσπρα non sine scrupulo ponimus; nam ductu calami scribitur. Hujus significationem certo assequi non potuimus.

CODEX XXX. olim CCVI. membranaceus, XI. circiter sæculi. Commentaria variorum in Epistolas Pauli. Multis in locis quæ deficiebant, recentiore manu

ſupplentur. In aliquot foliis habentur in margine notulæ Latinæ annorum circiter quingentorum. Initio depingitur Paulus ſcribens in genu, pulpitum ante ſe habens & exiguam menſam cum inſtrumentis ad ſcriptionem, qualia ſupra repræſentavimus ad Codicem num. XX.

In ſuprema pagina duo Iambi leguntur his verbis:

Ζωγρεῖς, (ſic) θεόπτα, πᾶν ἔθνος σῷ καλάμῳ
Πρὸς τὴν ἀκραιφνῆ πίστιν, ὥσπερ ἰχθύας.

Hoc eſt.

Capis, ô Dei ſpeculator, gentem omnem calamo
Ad puram fidem, quaſi piſces.

In imo picturæ legitur:

Ἔμπνοος ὁ Παῦλος, ὡς δοκεῖ, τῷ ζωγράφῳ.
Ἡ χεὶρ ἐνεργός ἐστι Παύλου· καὶ γράφει
Ζωγρῶν λόγοις ἄριστα τὴν οἰκουμένην.

Hoc eſt:

Spirans Paulus, ut videtur, pictore. (*i.* pictoris operâ.)
Manus efficax eſt Pauli; atque ſcribit
Capiens ſermonibus orbem egregie.

Poſt picturam Prologus venit hoc initio: Παῦλος ὁ ἀπόστολος, Ἑβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος, ἐκ φυλῆς Βενιαμίν. Poſtea ſequitur hic titulus, ἀποδημίαι Παύλου τοῦ ἀποστόλου, quarum initium, ἀπὸ Δαμασκοῦ ἤρξατο, καὶ ἀνῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ. Deinde μαρτύριον Παύλου τοῦ ἀποστόλου, cujus initium: ἐπὶ Νέρωνος τοῦ Καίσαρος Ῥωμαίων. Sub hæc ὑπόθεσις ſive argumentum in Epiſt. ad Romanos, & Index Capitum; & ſic ante ſingulas Epiſtolas argumentum apponitur. Auctorum nomina aliquando expoſitionibus præfiguntur, ſæpius omittuntur. Sunt autem iſthæc; Athanaſius, Cyrillus, Gennadius, Joannes Chryſoſtomus, Iſidorus, Oecumenius, Severianus, Theodoretus, Theodorus.

Ante Epiſtolam 1. ad Timotheum poſt ὑπόθεσιν ad eamdem Epiſt. habetur imago depicta Timothei non imperita manu cum inſcriptione, ὁ ἅγιος Τιμόθεος ὁ ἀπόστολος. A lateribus ſcribuntur hi duo Iambi:

Παύλου συνεργὸς καὶ θεηγόρος μέγας,
Μάρτυς τε Τιμόθεος καὶ μυστηπόλος.

Hoc eſt:

Pauli adjutor & Dei prædicator magnus,
Martyrque Timotheus, & myſticus.

Similiterque ante Epiſtolam ad Philemonem repræſentatur ſat eleganti pictura Philemon hoc titulo, ὁ ἅγιος Φιλήμων. In margine autem utroque perpendiculari literarum ſitu ponuntur hi duo Iambi.

Φίλος μαθητῶν καὶ ξενιστὴς, Φιλῆμον,
Δειχθεὶς, συνήφθης τοῖς μαθηταῖς τοῦ λόγου.

Hoc eſt:

Amicus Diſcipulorum & hoſpes, Philemon,
Comprobatus, Verbi Diſcipulis conjunctus es.

CODEX XXXI olim CCCXXII. membranaceus, X. vel XI. circiter ſæculi. Conſtat foliis 286. Eſt Evangeliſtarium elegantiſſimum. Initio præmittuntur quatuor folia undecimi ſæculi, ubi Andreæ Cretenſis, εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς παναγίας θεοτόκου. Sermo primus initio mutilus eſt, ſecundus fine caret.

Evangeliſtarium hunc habet titulum aureo charactere. Ἐγλογάδιν (ſic) τῶν θεῶν ἐλ. τοῦ ἐνιαυτοῦ Κυριακῶν καὶ ἑορτῶν. Fol. 5. verſo habetur imago Joannis Evangeliſtæ ſcribentis in pictura floribus variis ornatiſſima, aureo fundo. Character eſt uncialis. Nam, ut in Palæographia Græca notavimus, unciales litteræ quæ pro Libris uſu tritis & ordinariis uſque ad finem noni ſæculi adhibitæ ſunt, in libris Eccleſiæ & Chori

Chori uſui deſtinatis etiam decimo, undecimo & fortaſſe poſterioribus ſæculis uſurpabantur. Characteres aurei ſunt uſque ad folium ſeptimum verso; exinde vero cinnabari ſive colore rubro exarati, eo nempe animo ut poſtea deaurarentur. Nam Chryſographi Græci prius cinnabari litteras ſcribebant, ut poſtea deaurarent. Hi vero characteres rubri ſine auro remanſerunt uſque ad folium 22. deinde atramento ſcribitur. Initia & notæ omnes ad cantum & inflexionem vocum ſpectantes auro illitæ ſunt uſque ad folium 7. ubi notæ hujuſmodi cinnabari delineantur, initia autem ſemper auro.

Fol. 70. eſt imago Matthæi ſcribentis, eodem cultu quo ſupra Joannis; fol. 100. imago Lucæ, & fol 136. Marci: eodem ritu omnes.

Ultimum folium ex alio Evangeliſtario excerptum ejuſdem circiter ætatis, extra ſeriem eſt. Nam liber eſt omnibus partibus ſuis abſolutus.

CAPUT II.

Synodi, Libri Canonum & Rituum.

CODEX XXXII. olim CCCLIX. membranaceus, XIII. circiter ſæculo ſcriptus, conſtans foliis 545. quibus alia bombycina ſine ſcriptura initio & fine addita ſunt. Continet Acta Concilii Epheſini cum aliis inſtrumentis plurimis ad ipſum pertinentibus, & jam editis in poſtrema Conciliorum collectione, ad quam recenſendam hoc Codice tunc Segueriano uſum eſſe ſe Labbeus declarat.

Initio præmittitur Index recens ſcriptus, ſed perneceſſarius: nam in ipſo libro omnia ſuſque deque poſita ſunt abſque ullo rerum geſtarum ordine.

In fine fol. ſcilicet 57. Epiſtola Nicephori Patriarchæ Conſtantinopolitani ad Leonem Papam Romanum. Non ſemel edita fuit; poſtremo autem in collectione Conciliorum ex hoc Codice emendata & illuſtrata, ut monet Labbeus. Tom. 7. pag. 1205.

CODEX XXXIII. olim CVI. bombycinus, recentiſſime ſcriptus, foliis conſtans 245. Hiſtoria Concilii Florentini, auctore Sylveſtro Sguropulo vel Syropulo. Codex CIV. ſcriptus eſt manu ejuſdem Sylveſtri qui in fine ſubſcripſit, ac Συροπούλου cognomen ſic exprimit. In fronte libri legitur. *Deſideratur liber primus, & pauca deſunt ex ſecundo; initio vero libri hujus lacunæ multæ ſunt, quæ etiam reperiuntur in Exemplari, a quo exſcriptus eſt.*

CODEX XXXIV. olim XLIII. membranaceus, XII. circiter ſæculo ſcriptus, conſtans foliis 212. Collectiones Canonum & alia quædam eo ordine qui ſequitur.

Fol. 1. recenſio Patrum quorum Canones in hoc Codice exhibentur.

Fol. 2. monitum de non ſervato in Synodorum Canonibus temporum ordine, ob quarumdam Synodorum præ cæteris dignitatem. Sequitur Prologus, cujus initium: *οἱ τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μαθηταὶ* &c. Definit vero in Catalogum decem Synodorum, ex quorum Canonibus hæc collectio partim conſtat, annotatis anno & Canonum numero.

Fol. 3. verſo, Prologus alter: *τὰ μὲν σώματα καταλλήλως ἐνύλου μεταλαμβάνοντα τροφῆς* &c. Recentiori manu: Baſilio Magno perperam adſcribitur.

Fol. 4. verſo, Prologus tertius Photii Patriarchæ: *ὁ μὲν ἱερῶν λόγος ἀφ' οὗ χριστιανῶν δόγμα τοῖς τῶν ἀποστόλων φθόγγοις εἰς τὴν οἰκουμένην διήπλωται* &c.

Fol. 5. Pauli Apoſtoli Eccleſiaſtici Canones 16.

Fol. 6. Petri & Pauli Canones 18.

Fol. 7. Syntagma Canonum diviſum in quatuordecim titulos, quibus plurima Capita ſubjiciuntur, ad quorum unumquodque Canones omnes eodem ſpectantes indicantur.

Τίτλος πρῶτος.

περὶ θεολογίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ κανόνων, καὶ χρονικῶν.

περὶ θεολογίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως.

Συνόδου τῆς ἐν Κωνσταντ. κἀμ. μθ'. ν'. &c. Huc maxime pertinent duo priores Prologi, in quibus hujus syntagmatis ratio exponitur.

Fol. 19. verso, Styliani de Trinitate. Titulus: περὶ τῆς ἁγίας τριάδος, τοῦ Κυροῦ Στυλιανοῦ. Init. Εἰ καὶ λόγου τυχεῖν καταλλήλου τοῖς περὶ θεὸν νοουμένοις ἀδύνατον &c. Opus ἀνέκδοτον mox edendum.

Fol. 20. vero, Μιχαὴλ Συγκέλου Ἱεροσολύμων λίβελλος περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. i. *Michaëlis Synceli Hierosolymitani libellus de orthodoxa fide.* Init. πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν ἀγέννητον &c. Nondum lucem vidit, & mox edendus est.

Fol. 22. Libellus Theodori Episcopi Scythopoleos religiosissimo Domino Justiniano, & beatissimis Patriarchis Eutychio, Apolinario, Domnino Eustochioque. Initium: ἐπειδὴ προσῆλθον, ὡς αἰσθέσθαι, τινὰ τῶν εἰρημένων τοῦ ἀθέου καὶ ἀσεβοῦς Ὠριγένους ἐφρόνουν περὶ προϋπάρξεως καὶ ἀποκαταστάσεως· νυνὶ δὲ &c. ἀνέκδοτον similiter, & ideo edendum.

Fol. 23. verso, iterum fusius de septem prioribus Synodis œcumenicis, quo tempore & quam ob causam fuerint celebratæ, qui ipsis insignes interfuerint, qui in ipsis damnati hæretici, eorum dogmata, ipsisque opposita a Synodis doctrina orthodoxa.

Fol. 26. verso, ὅρος τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου. i. *Definitio Synodi Chalcedonensis.* Init. ἡ ἁγία μεγάλη καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος. . . ὁ κύριος ἡμῶν καὶ σωτὴρ ὁ Χριστὸς τῆς πίστεως τὴν γνῶσιν &c. ut in Edit. Conc.

Fol. 29. Definitio Synodi C. P. [secundæ] contra impium Severum aliosque similia sentientes hæreticos. Titulus: ὅρος τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου τῆς κατὰ τὴν βασιλίδα συνελθούσης πόλιν, κατὰ Σεβήρου καὶ τῶν τὰ ὅμοια αὐτῷ φρονησάντων αἱρετικῶν. Initium: Εἰ καί τι νεώτερον τῶν &c. ut in Edit. Conc.

Fol. 29. verso, sententia sanctissimi Patriarchæ Menæ contra eosdem. Tit. ὁ ἁγιώτατος καὶ μακαριώτατος πατριάρχης εἶπεν. Init. Ἰωάννου τοῦ θεσπεσίου ἀποστόλου &c. ibidem.

Fol. 30. verso, Definitio Synodi Constantinopolitanæ quæ sexta numero est. Tit. ὅρος τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἕκτης συνόδου. Init. ἡ ἁγία μεγάλη καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος &c. ὁ τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς μονογενὴς υἱὸς &c. Similiter edita Tomo 6. Conciliorum pag. 1019.

Fol. 33. Definitio Synodi Nicænæ II. ut Tomo 7. Conciliorum pag. 552. Tit. ὅρος τῆς ἁγίας μεγάλης καὶ οἰκουμενικῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου τὸ δεύτερον. Init. ἡ ἁγία μεγάλη καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος. . . ὁ τὸ φῶς τῆς αὐτοῦ ἐπιγνώσεως ἡμῖν χαρισάμενος &c.

Fol. 35. verso, Epistola Synodi Nicænæ ad Alexandrinam Ecclesiam. Tit. ἐπιστολὴ τῆς ἁγίας μεγάλης καὶ οἰκουμενικῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου πρὸς τὴν τῶν Ἀλεξανδρέων ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν.

Ἐποφειλομένη πρὸς θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία, καθ' ἣν ἡμέραν ἀπελάβομεν τὴν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν σὺν ἀποδείξει τῆς εὐσεβείας δογμάτων, καὶ καταστροφῇ τῶν τῆς κακίας δυσσεβημάτων. Id est, *Epistola sanctæ, magnæ & œcumenicæ Synodi Nicænæ ad Alexandrinorum sanctissimam Ecclesiam.*

Debita apud Deum anniversaria gratiarum actio, illo die quo recepimus Ecclesiam Dei, assertis pietatis dogmatibus, & eversis impietatibus malitiæ. Deinde Epistola sic incipit: προφητικαῖς ἑπόμενοι ἀποστολικαῖς παραινέσεσιν εἴκοντες καὶ εὐαγγελικαῖς ἱεραῖς στιχούμενοι, τῶν ἐγκαινίων τὴν ἡμέραν ἑορτάζομεν &c. Hæc Epistola inter Nicænæ Synodi Acta non reperitur, & infra editur.

Fol. 37. Epistolæ præcedenti multa consequenter & sine ulla distinctione subjunguntur, quæ tamen ab illa aliena esse manifestum est: sunt enim plerumque anathemata in Iconomachos, ex Actione 8. Nicænæ Synodi magna ex parte sumta; aut vota pro Patriarchis, Imperatoribus & Abbatibus sacrarum Imaginum vindicibus. Inter orthodoxos autem ac sanctissimos Episcopos nominantur Tarasius, Ignatius, Photius, Nicephorus, Stephanus, Antonius, Methodius, Nicolaus, Eu-

thymius, Theophylactus, Polyeuctus qui fere 80. annis poſt Synodum Nicænam pontificatum iniit, Siſinnius 997. Imperatores recenſentur a Michaële & Theodora matre ejus uſque ad Joannem Tzimiſcen.

In Synodo C. P. de qua in Cod. XXXVI. lectum eſt κεφάλαιον ἐκ τοῦ συνοδικοῦ τῆς δευτέρου τῆς ἀναμνήσεως καὶ εὐχαριστίας, quod Caput in eadem Epiſtola etiamnum legitur.

Fol. 39. ἔκθεσις ἤτοι ἀνάμνησις τῆς γενομένης τῆς ἐκκλησίας ἑνώσεως ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ· τοῦ μὲν βασιλεύοντος, τοῦ δὲ ὃ τηνικαῦτα περὶ τῷ βασιλεοπάτορος ἀξιώματι διαπρέποντος. i. *Expoſitio ſeu memoria reſtitutæ Eccleſiæ unionis ſive pacis ſub Conſtantino & Romano, illo quidem imperante, hoc vero Imperatoris patris dignitate inſignito.* Hujus initium illud eſt: ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς &c. In collectione Niconis infra Cod. XXXVII. exhibetur ampliſſimum ejuſdem fragmentum, Synoduſque nuncupatur. Hujus annus notatur nempe mundi 6428. Indict. 8. is eſt annus Chriſti 920. Ad ejus calcem plurima adduntur, ut in ſuperiori Epiſtola.

Fol. 41. Epiſtola Synodica S. Leonis Romæ Archiepiſcopi ad Flavium Archiepiſcopum Conſtantinopolitanum.

Fol. 45. verſo, Canones Apoſtolorum quos ſequuntur alii Canones Conciliorum & Patrum. Etſi alio ordine, iidem tamen ſunt ac qui in collectione Beveregiana, exceptis ſcholiis, Synodo quoque Carthaginenſi I. carminibuſque Gregorii Theologi & Amphilochii, quæ in hoc Codice deſiderantur. Sed quædam iis ſuperaddita occurrunt; nempe ante Canones Concilii C. P. primi ſermo proſphoneticus Synodi ad Theodoſium Imperatorem; ante Synodi Epheſinæ Canones, Epiſtola Sanctæ Synodi ad Epiſcopos, Preſbyteros, Diaconos cunctumque populum omnium Provinciarum; poſtea vero, exemplar Epiſtolæ I. a B. Cyrillo ad Neſtorium ſcriptæ menſe Mechir, indictione 13. item, ejuſdem Cyrilli Epiſtola ad Joannem Antiochenum poſt reconciliationem, quæ omnia in Editis Conciliorum habentur.

Fol. 175. verſo, ἐπιστολὴ γραφεῖσα ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως Μαρτυρίῳ ἐπισκόπῳ Ἀντιοχείας περὶ τοῦ, ὅπως χρὴ δέχεσθαι τοὺς αἱρετικοὺς προσερχομένους τῇ ἁγίᾳ καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. i. *Epiſtola Conſtantinopoli ſcripta ad Martyrium Epiſcopum Antiochenum, quomodo hæreticos ad Eccleſiam venientes recipere oporteat.* Hujus initium: τινὰ διελέχθη μοι ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος Ἀντώνιος περὶ τῶν προστιθεμένων τῇ ὀρθοδοξίᾳ.

Fol. 177. B. Siſinnii Archiepiſcopi Conſtantinopoleos Tomus Synodicus. οὗτος ὁ τόμος ὁ γεγονὼς κατὰ τὸν Φεβρουάριον μῆνα, τῆς δεκάτης ἰνδικτιῶνος, ἐν ἔτει τῷ ςφε΄. &c. Id eſt, *Tomus ille editus menſe Februario, indictione decima, anno* 6505. (Chriſti 997.) Ejus tantum decreti, quod ad matrimonium ſpectat, Epitome ibi profertur.

Fol. 177. διὰ τοὺς φύσιν ἀσελγαίνοντας, καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τριχός τε καὶ κεφαλῆς καὶ τῶν τοιούτων· κελεύει ταῖς ἐσχάταις ὑποβάλλεσθαι τιμωρίαις. Id eſt, *contra eos qui laſciviunt, & eos qui jurant per capillos, vel per caput, aut alia ſimilia, quos jubet extremis ſubjici ſuppliciis.* Initium, πᾶσιν ἀνθρώποις τοῖς εὖ φρονοῦσιν &c. Eſt Novel. Juſtiniani, Conſtit. 77.

Eodem fol. verſo, & ſeqq. diverſæ conſtitutiones ex iis ſelectæ, quas poſt ſacrarum Novellarum Codicem Divus Juſtinianus edidit &c. Inter illas nonnullæ Novellæ reperiuntur. Titulus: ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα θείων νεαρῶν διατάξεων τοῦ τῆς θείας λήξεως Ἰουστινιανοῦ διάφοροι διατάξεις, συνᾴδουσαι ἐξαιρέτως τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς κανόσι, καὶ ἐκ περιουσίας τὴν οἰκείαν ἰσχὺν νέμουσαι· αἷς τάξιν τινὰ καὶ ἀριθμὸν ἐπεθήκαμεν πρὸς σύντομον εὕρεσιν τῶν ἐπιζητουμένων κεφαλαίων, διὰ τὸ, ὡς εἴρηται, ἐκ διαφόρων διατάξεων εἶναι τὰ συνταχθέντα, ὡς ὑποτέτακται.

Τῆς ἐγκειμένης μετὰ τοὺς κανόνας τῶν συνόδων διατάξεως τὰ κεφάλαια. Sequuntur Index & Summaria Capitum 87. quibus conſtat hæc διατάξεων collectio, cujus ſeptem priora Capita abſciſſis uno aut pluribus foliis deſiderantur.

Fol. 190. verſo, S. Epiphanii Epiſcopi Conſtantiæ in Cypro de hæreſibus, id eſt, pars ipſius Epiſtolæ ad Acacium & Paulum ab his verbis: πασῶν αἱρέσεων μητέρες καὶ πρωτότυποι τέσσαρες &c. uſque ad finem. Deinde Summaria initio Tomorum Pa-

narii præfixa uſque ad hæreſim Theodotianorum quæ eſt 8. libri 2. Tom. 1. Ceteræ abſciſſis aliquot foliis deſunt.

Fol. 195. de hæreſi Maſſalianorum ſine initio. Incipit ab his verbis, ἐν φωτὶ, καὶ κατὰ πνεῦμα [illegible] &c. cap. 18. eorum doctrinæ. Eodem fol. verſo, iterum de Maſſalianis ex Theodoreti Hiſtor. Eccl. lib. 4. cap. 10. Eſt autem liber de hæreſibus a doctiſſimo viro Michaële Lequien aſſertus Sancti Joanni Damaſceno, qui prædicta ex Epiphanio & Theodoreto in ſuum librum ad verbum tranſtulit. Cum edito pergit Codex noſter uſque ad hæreſim Mahumedanorum incluſive: poſt quam fol. 200. col. 1. ſequitur, ἔτι περὶ τῆς Εἰρηνιώτης [illegible] τῶν Ἰσμαηλιτῶν [illegible]. i. *iterum de Iſmaëlitarum cultu fuſior narratio.* Initium. ἕως [illegible] τῆς Ἡρακλείου [illegible] Εἰδωλολατροῦσι [illegible] ἀπὸ [illegible] Ἡρακλείου καὶ ἐνθάδε ψευδοπροφήτης αὐτοῖς ἀνεφάνη [illegible] Μαμὲδ ἐπονομαζόμενος, ὃς [illegible] Ἑβραίοις [illegible] χριστιανοῖς, δῆθεν Ἀρειανοῖς [illegible] Νεστοριανοῖς [illegible] ἐξ Ἰουδαίων μὲν τὸ μοναρχικὸν, ἐξ Ἀρειανῶν [illegible] καὶ πνεῦμα. i. *Hi igitur uſque ad Heraclii tempora palam idololatræ erant: ab Heraclio autem Pſeudopropheta apud ipſos prodiit nomine Mamed, qui [illegible] conſortium habuiſſe cum Hebræis & cum Chriſtianis, [illegible] Arianis & Neſtorianis; & undequaque mutuatus eſſe, ex Judæis quidem Monarchiam [illegible], ex Arianis autem Verbum & Spiritum* &c. Deinde ſequitur hæreſis [illegible], de quibus in edito ante Mahumedanos agitur; poſtea hæreſis [illegible], ut in Edito. Et ſic terminatur liber ille primus de hæreſibus.

Fol. 201. hunc alter excipit hoc titulo: ἔτι περὶ αἱρέσεων καὶ αἱρεσιαρχῶν ἐκ τῆς [illegible] Σαβὰ [illegible] Ἱεροσολύμοις, [illegible] ἀπ᾽ ἐκείνου καὶ δεῦρο. Initium: [illegible] &c.

Fol. 202. verſo, Timothei Preſbyteri C. P. ad Joannem Preſbyterum cuſtodem vaſorum ſanctæ Deiparæ ἐν χαλκοπρατείοις, de differentia eorum qui ad ſanctiſſimam fidem veniunt. Τιμοθέου πρεσβυτέρου τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Ἰωάννην πρεσβύτερον καὶ σκευοφύλακα τῆς ἁγίας θεοτόκου ἐν χαλκοπρατείοις περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν προσερχομένων τῇ καθαρωτάτῃ ἡμῶν πίστει. Initium: [illegible] προσερχομένων τῇ ἁγίᾳ [illegible] καθολικῇ [illegible] ἐκκλησίᾳ &c. Foliis extra ſeriem ſuam male compactis, ita ut omnia prius eſſent admodum perplexa, ſuum ordinem reſtituimus, illum in imis paginis annotando; quod in aliis quoque libris præſtitimus.

Fol. 207. Anonymi cujuſdam liber περὶ τῶν σχισμάτων [illegible]. (Ita vocati ſunt ii omnes hæretici qui Concilio Chalcedonenſi adverſabantur.) Initium: [illegible] ἀγαπητέ, [illegible] βραχέα τινὰ σχίσματα [illegible] καλουμένων. &c.

Fol. 211. περὶ τῆς [illegible] Εἰς πόσα τμήματα [illegible] Ἀκεφάλων [illegible] αἱρέσεις, [illegible] Θεοδοσιανοί [illegible] κεφάλαιον [illegible] ἀν ἦρξε [illegible] αἱρέσεως. &c. In fine ſic habetur. [illegible] πατριαρχεῖα [illegible]. Fol. 206. col. 1. Deinde ſequitur Anonymi, περὶ Μαρκιανιστῶν. Initium. Μαρκιανισταὶ καὶ Μασσαλιανοί, καὶ Εὐχῖται (Εὐχῖται) καὶ [illegible] &c.

EX CODICE XXXIV. fol. 19. verſo.

Περὶ τῆς ἁγίας τριάδος τοῦ κυροῦ Στυλιανοῦ.

Εἰ καὶ λόγου [illegible] καταλληλον [illegible] ἀδύνατον, ἔννοια δὲ κατ᾽ ἀξίαν ἐφικέσθαι τῶν πραγμάτων ἀδυνατώτερον· ἡμᾶς ὡς ἔοικεν, [illegible] τὸ παρὰ δύναμιν· ἐπεὶ [illegible] καὶ πᾶσι φίλον, ὃ κατὰ δύναμιν. τὸ περὶ θεοῦ καὶ τῶν θείων οὔτε ἐπίπακτον, οὔτε [illegible] οὔτε ὅλως παραλλαγὴν ἢ [illegible]

Domini Styliani de ſancta Trinitate.

Etiamſi iis quæ de Deo cogitantur, idoneus ſermo reperiri nequeat, multoque minus poſſit de illo pro rei dignitate cogitari; attamen vel ea quæ facultatem noſtram exſuperant pro viribus aggredi par eſt: quandoquidem ſi ea quæ poſſumus præſtemus, id & Deo & omnibus gratum acceptumque eſt. Quæ ad Deum & ad res divinas ſpectant, nihil aut inductum,

στάμενον· ταῦτα γὰρ τῆς γεννητῆς (l. γενητῆς) ἰδιώματα φύσεως, ἧς καὶ τὸ εἶναι πρόσφατον, καὶ τὰ περὶ τὸ εἶναι τῷ χρόνῳ περιγραφόμενα. θεοῦ δὲ καὶ θείων ἰδιωμάτων ἀπόξενα ταῦτα, καὶ ὡς ἐπίπαν ἀλλότρια. οὔκουν οὐδὲ τὸ γεννᾶν καὶ γεννᾶσθαι καὶ ἐκπορεύεσθαι, τὰ ἰδιώτατα τῶν τρισαρίθμων προσώπων γνωρίσματα, χρονικοῖς τισιν ὅροις καὶ περιγραφαῖς ὑποβάλλεται· ἀλλ' ἀϊδίως τοῖς οὖσιν ἡ τῶν ἰδιοτήτων συμπαρατείνεται φυσικὴ οὐσιώδης ἐνέργεια, οὐ δεομένη λήξεως εἰς ἀπαρτισμὸν τοῦ γεννήματος καὶ προβλήματος. οἷς μὲν γὰρ οὐκ ἄναρχος ὁ τοῦ εἶναι τρόπος, τούτοις ὡς εἰκὸς οὐδὲ τέλους ἀμέτοχος· ἀλλ' ὡς ἀρχῆς ἐδεήθη, οὕτω καὶ πέρατος εἰς ἀπαρτισμὸν τοῦ ὑπάρξαντος. οἷς δὲ ἀρχῆς χρονικῆς ὁ τῆς ὑπάρξεως τρόπος ὑπερεκτείνεται, τούτοις οὗτος καὶ τελευτῆς ὑπεραίρεται· οὐ προσδεόμενος τέλους εἰς ἀπαρτισμὸν τῆς ὀντότητος, τῷ δὲ ἀνάρχῳ μᾶλλον καὶ ἀτελευτήτῳ τοῖς ὄντως οὖσι τὸ ὑπερ (deficit) διασώζων. διὰ τοῦτο καὶ τριὰς ἡ τριάς, καὶ μοναρχοῦσα καὶ ἀδιαίρετος· ὅτι ἀϊδίως ἐκ τοῦ ἑνὸς τὰ ἐξ αὐτοῦ γεννᾶται καὶ ἐκπορεύεται ἀδιαιρέτως ἀνεκφοιτήτως, ὁ (deficit) ὅλου τοῦ προβολέως τε καὶ γεννήτορος ταῖς ἰδιότησι μόναις διαστελλόμενα. διὰ τοῦτο καὶ τοῖς τρισὶ θέλημα ἓν οὐ κατὰ θέσιν, ὡς ἐπὶ τῶν θέσει θεῶν· ἀλλὰ κατὰ φύσιν, ὅπερ ἀμήχανον ἐπὶ τῆς γεννητῆς ἐστι φύσεως. τριῶν προσώπων θέλημα ἕν, μὴ μελέτῃ συννεῦον ἐπὶ τὸ ἕν, ἀλλὰ φυσικῶς ὁμογνωμονοῦν· ὡς ὀφθαλμῶν τι νεῦμα ἑκούσιον, μίαν λαχόντων καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως, ἢ χειρῶν ὅρμημα συγκινουμένων ἀλλήλαις καὶ συνεργουσῶν πρὸς φυσικήν τινα τὴν προαίρεσιν. τοιοῦτος ὡς ἐν εἰκόνι διαλαβεῖν ἀμυδρᾷ, ὁ τοῦ ἔχεσθαι τρόπος τῶν θεϊκῶν ὑποστάσεων. ἐπεὶ τί καινὸν καὶ παράδοξον, εἰ ὡς αἱ καθ' ἡμᾶς ὑποστάσεις τὴν ἕνωσιν καὶ τὸν χωρισμὸν ἐπιδέχονται; εἰ γὰρ τῇ φύσει μόνῃ δῶμεν τὸ ἕν, τὰ δὲ τρία ταῖς ὑποστάσεσι· θέλημα δὲ ἕν, οὐ κατὰ τὴν τοῦ εἰκονίσματος ὑποτύπωσιν λάβοιμεν, ἀλλ' ὡς τριῶν ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμένων προσώπων· ταὐτόν τι τοῦτό ἐστιν οἷον ἀνθρώπων τριῶν συμπνευσάντων ἀλλήλοις καὶ ὁμογνωμονησάντων ὑπὸ συνθήματος, ἐφ' ὧν καὶ τὸ ἕν, καὶ τρία, καὶ ἡ τοῦ θελήματος μία κατ' ἐπιτήδευσιν ὁραθήσεται σύμπνοια. ἀλλὰ μὴ οὕτω τις ἐπὶ τῆς ἀγεννήτου διανοηθείη τριάδος, ἥτις διαιρεῖται μὲν ἀδιαιρέτως δὲ κατὰ τὴν θεολόγον φωνήν, τοῦ ἀδιαιρέτου μὴ τῇ φύσει μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς ὑποστάσεσιν αὐτοῦ συναλιφῆς (sic) ἐφαρμόττοντος· ὡς ὅγε μὴ οὕτω φρονῶν πῶς τὸν ἄθεον ἀρειανισμὸν διαφεύξεται; εἰπάτω γὰρ ὁ τῇ φύσει μόνῃ τὸ ἀδιαίρετον νέμων, ταῖς δὲ ὑποστάσεσιν ἀλλήλων ἀποκρίνων καὶ διαιρῶν· πότερον ἐξ ἑνὸς τὰ δύο συνομολογεῖ καὶ συντίθεται, ἢ παντάπασιν ἀλλήλων ἀποδιακρίνει τὰ πρόσωπα. εἰ μὲν γὰρ οὐκ ἐκ τοῦ πατρὸς εἶναι λέγει τὰ ἐξ αὐτοῦ, τρεῖς εἰσάγει ἀρχὰς καὶ

inductum, aut tempore divisum; aut mutationi vel varietati obnoxium admittunt: illa enim sunt conditæ naturæ proprietates, cujus & existentia recens, & ea quæ ad existentiam pertinent, tempore circumscripta sunt. A Deo autem & a divinis proprietatibus hæc peregrina sunt, & prorsus aliena. Enimvero neque gignere, neque gigni, neque procedere, quæ sunt propriæ trium numero personarum proprietates, temporaneis quibusdam terminis & circumscriptionibus subjiciuntur: sed existentibus ipsis proprietatum naturalis essentialisque vis duratione sempiterne coæquatur, nec eget terminatione ad perfectionem generati & producti. Nam iis quidem quorum existentiæ modus non caret initio, fine quoque non carere consentaneum est; sed ut initio opus habuit, ita & fine opus habet ad perfectionem existentis. Quibus autem existentiæ modus ultra initium temporaneum extenditur, iis etiam idem modus finem & terminum excedit; nec eget fine ad perfectionem essentiæ, imo potius per principii carentiam & immortalitatem vere existentibus [existentiam] conservat. Ideo Trinitas est Trinitas, & unius principii & indivisibilis; quia ab æterno, quia ex uno generantur vel procedunt sine divisione vel separatione, ab emittente vel generante solis proprietatibus distinctæ. Ideo tribus est una voluntas non secundum adoptionem, quemadmodum in iis qui per adoptionem dii sunt; sed secundum naturam, quod in natura condita locum habere nequit. Trium personarum voluntas una, non quæ meditatione ad unum inclinetur, sed quæ naturaliter uno consensu feratur; veluti spontanea inclinatio oculorum qui unam eamdemque naturam sortiti sunt, vel motus manuum quæ simul moventur, & simul operantur ad naturale quoddam voluntatis propositum. Hujusmodi est, quantum in obscura imagine percipi potest, modus quo se habent divinæ hypostases. Siquidem quid novi & admirandi esset, si perinde atque hypostases nostræ unionem & separationem admitterent? Nam si soli naturæ illud *unum* daremus, *tria* vero illa hypostasibus; voluntatem vero unam, non secundum illius imaginis exemplar acciperemus, sed quasi tribus personis ab invicem separatis: idipsum esset ac si tres homines mutuo unà conspirarent & in unam sententiam convenirent, in quibus & unum & tria & una studio parta voluntatis consensio conspiceretur. Verum ne quis ita cogitaverit de non facta Trinitate, quæ dividitur quidem (*i.* distinguitur) sed indivisibiliter secundum theologicum loquendi modum, indivisibilitate non naturæ tantum, sed etiam hypostasibus citra coalitionem conveniente; ita ut qui non hoc modo sentit, quomodo impium Arianismum effugere poterit? Dicat enim qui

τὴν μοναρχίαν ἠρνήσατο. καὶ τί τῆς ἑλληνικῆς δυσσεβείας διοίσει; πολυθεΐα γὰρ ἡ καθ' ὁπωσοῦν τῆς μοναρχίας παρέκβασις. εἰ δὲ καὶ αἴτιον τὸν ἐξ αὐτοῦ τὸν πατέρα συνομολογῶν, ἀποδιΐστα τοῦ ἀπ' ἀρχῆς τὰ ἐκεῖθεν ὁρμώμενα· δώσει πάντως ποτὲ τῷ αἰτίῳ συνεῖναι τὰ ἐξ αὐτοῦ, εἰ καὶ μὴ νῦν τοῦτο δίδωσι. τὸ γὰρ ἔκ τινος καὶ νῦν κεχωρισμένον αὐτοῦ, ἦν ὅτε συνῆν, καὶ οὐκ ἀπεκρίνατο τοῦ ἐξ οὗ, εἴπερ ἄρα καὶ ἐξ αὐτοῦ εἶναι λέγοιτο. εἰ δὲ συνῆν, τὸ δὲ νῦν οὐχὶ σύνεστι, τὰς χρονικὰς περιγραφὰς τὸ διαιρετὸν οὐκ ἐκπέφευγε, καὶ ὑπὸ χρόνων ὤφθη τὰ ὑπέρχρονα, κατά τινα χρόνον ἀποκριθέντα τοῦ φύσαντος. ὁρᾷς ὡς δι' ἀμφοῖν τὰ τῆς ἀτοπίας συνάγεται; οὕτως οὐδαμοῦ διαφυγεῖν ἔστι τὴν ἀσέβειαν, μὴ ἐπὶ τὴν ἄρρηκτον σχέσιν καταφυγόντα, καὶ ἄρρηκτον τὸ ἀδιαίρετον ὡς τῇ φύσει οὕτω δὲ καὶ ταῖς ὑποστάσεσι νέμοντα· οὐχ ὡς συναλείφεσθαι, (ἄπαγε) ἀλλ' ὡς σχέσθαι· ἵνα μὴ φεύγοντες τὸν ἀρειανισμὸν πρὸς τὴν ἑτερόκρημνον τοῦ Σαβελλίου δυσδοξίαν περιπέσωμεν. ἀλλ' ἐν ὅρῳ στῶμεν τῆς εὐσεβείας τῇ περὶ τὰς ὑποστάσεις διαιρετικῇ συναφείᾳ, καὶ διαιρέσει συναπτικῇ, τὸ παράδοξον· ἐν τῷ γεννᾶν καὶ γεννᾶσθαι καὶ ἐκπορεύεσθαι διαστέλλοντες ἀλλήλων τὰς ὑποστάσεις καὶ διακρίνοντες· κατὰ τοῦτο καὶ τὸν υἱὸν γεννηθῆναι μόνον ἐκ τῆς ἀεὶ παρθένου καὶ θεοτόκου Μαρίας γινώσκοντες, ὅτι καὶ τὴν ἄνω γέννησιν μόνος ἰδιοτρόπως τῶν τριῶν ἀποφέρεται.

naturæ ſoli indiviſibilitatem tribuit, hypoſtaſes autem ab invicem ſecernit ac dividit; utrum ex duobus unum profiteatur & componat, aut omnino perſonas ab invicem ſecernat. Nam ſi dixerit ex Patre non eſſe, quæ ex eo ſunt, tria inducit principia & monarchiam [id eſt unitatem principii] negat. Ecquid a Gentilium impietate differet? Etenim multiplicitas deorum eſt, ſi quantulumcumque a monarchia diſcedatur. Quod ſi dum Patrem cauſam eorum quæ ex ipſo ſunt confitetur, ſeparet ab eo qui ab initio eſt ea quæ inde proficiſcuntur; concedet plane cum cauſa aliquando coextitiſſe ea quæ ab ipſa ſunt, etiamſi nunc id non concedat. Nam quod ex aliquo eſt & nunc ſeparatum eſt ab eo, aliquando cum illo coëxiſtebat, nec ab illo ſeparabatur ex quo eſt, ſiquidem dicatur ab ipſo eſſe. Quod ſi coëxiſtebat, nunc autem non coëxiſtit, temporaneas circumſcriptiones id quod diviſum eſt non effugit. Et quæ ſupra tempora ſunt, ſub tempore viſa ſunt quodam tempore ſeparata a gignente. Viden' quomodo per utrumque ratiocinium abſurda colligantur? Ita impietatem nullatenus effugere poteſt is qui ad inſeparabilitatem non confugerit, quique inſeparabilitatem & indiviſibilitatem ut naturæ ita & hypoſtaſibus non tribuerit; non ita ut coaleſcant, (apage) ſed ita ut habeantur [perſonæ]: ne Arianiſmum vitantes in aliud præcipitium, nempe Sabellii impietatem, incidamus. Sed in definitione pietatis ſtemus circa hypoſtaſes per diſtinctivam conjunctionem, & per diſtinctionem conjunctivam, quod eſt admirandum: ac per id quod eſt gignere, gigni, & procedere hypoſtaſes diſtinguentes ab invicem ac diſcernentes; ſecundum hoc & Filium ſolum genitum eſſe ex ſemper Virgine ac Deipara Maria agnoſcentes, quia & ſupernam generationem ſolus ex tribus proprie retulit.

Stylianus, Mappa cognominatus, Neocæſareæ in Euphrateſia Metropolita, Synodo Conſtantinopolitanæ quartæ ſubſcripſit anno 870. Photiique adverſarius Ignatio ſemper favit. Ejus exſtant Epiſtolæ duæ ad Stephanum VI. papam Græcolatinæ, Conciliorum Tom. VIII. p. 1397. & 410.

EX CODICE XXXIV. fol. 20. verſo.

Μιχαὴλ Συγκέλλου Ἱεροσολύμων λίβελλος περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν πατέρα ἀγέννητον, καὶ εἰς ἕνα υἱὸν γεννητόν, καὶ εἰς ἓν πνεῦμα ἅγιον ἐκπορευτόν, τρεῖς ὑποστάσεις τελείας, νοερὰς, διηριθμημένας ἀριθμῷ καὶ ὑποστατικαῖς ἰδιότησιν, ἀλλ' οὐ θεότητι. διαιροῦνται γὰρ ἀδιαιρέτως καὶ συνάπτονται ἀσυγχύτως. πατὴρ γὰρ ἐνυπόστατος ὁ πατὴρ, ἀεὶ ὢν καὶ μένων ἐν τῇ πατρότητι, ἀγέννητος, ἄναρχος, ἀρχὴ καὶ αἰτία τῶν πάντων, μόνῃ τῇ ἀγεννησίᾳ διαφέρων τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῷ εἶναι πατήρ· ἐξ οὗ γεννᾶται μὲν ὁ υἱὸς πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, ἐκπορεύεται δὲ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀχρόνως καὶ ἀσωματῶς· ἅμα

Michaëlis Syncelli Hieroſolymorum libellus de orthodoxa fide.

CRedo in Deum Patrem ingenitum, & in unum Filium genitum, & in unum Spiritum ſanctum procedentem, tres hypoſtaſes perfectas, intellectuales diſtinctas numero & hypoſtaticis proprietatibus, ſed non deitate. Diſtinguuntur enim ſine diviſione, & conjunguntur ſine confuſione. Pater enim eſt propriâ hypoſtaſi pater, ſemper exiſtens & manens in paternitate, ingenitus, ſine principio, principium & cauſa omnium. ſola ingeniti ratione differens a Filio & Spiritu & eo quod ſit Pater; ex quo gignitur quidem Filius ante omnia ſæcula, procedit autem Spiritus ſanctus ſine tem-

γὰρ πατήρ, ἅμα υἱός, ἅμα πνεῦμα. υἱὸς αὐθυπόστατος ὁ υἱός, ὁμοούσιος, καὶ συνάναρχος τῷ πατρὶ τῷ γεννήτορι, τῇ γεννήσει μόνῃ διαφέρων τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ πνεύματος. πνεῦμα αὐθυπόστατον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ ὁμοούσιον καὶ συναΐδιον, ἔχον μὲν πάντα τὰ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ παρὲξ τῆς ἀγεννησίας καὶ τῆς γεννήσεως, κατ' οὐδὲν διαφέρον ἢ κατὰ τὴν ἐκπόρευσιν. κοινὸν μὲν γὰρ τῶν τριῶν ἡ θεότης, καὶ τὰ τῆς θείας φύσεως ἰδιώματα. ἴδιον δὲ ἑκάστου, τοῦ μὲν (πατρὸς) ἡ πατρότης, τοῦ δὲ υἱοῦ ἡ υἱότης, τοῦ δὲ ἁγίου πνεύματος ἡ ἐκπόρευσις. οὔτε γὰρ ὁ πατὴρ εἰς υἱὸν ἢ πνεῦμα μεταβαίνει, οὔτε ὁ υἱὸς εἰς πατέρα ἢ πνεῦμα, οὔτε τὸ πνεῦμα εἰς υἱὸν ἢ εἰς πατέρα· ἀκίνητοι γὰρ ἰδιότητες. θεὸν τοιγαροῦν ἀληθῶς φρονῶ τῶν τριῶν ἕκαστον καθ' ἑαυτὸν νοούμενον καὶ προσαγορευόμενον. θεὸς γὰρ τέλειος ὁ πατήρ, θεὸς τέλειος ὁ υἱός, θεὸς τέλειος τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἀλλ' οὐ τρεῖς θεοί. εἷς γὰρ θεός, ἐπεὶ καὶ μία θεότης ἐν τρισὶ προσώποις συναϊδίοις· οὐ φύσει διαστελλόμενος οὔτε προσώπῳ· ὅπου γὰρ ὁ πατήρ, ἐκεῖ καὶ ὁ υἱὸς καὶ τὸ πνεῦμα· καὶ ὅπου ὁ υἱός, ἐκεῖ καὶ ὁ πατὴρ καὶ τὸ πνεῦμα· καὶ ὅπου τὸ πνεῦμα, ἐκεῖ καὶ ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱός. ἁπλῶς δὲ φάναι, τριάδα προσκυνῶ ἐν μονάδι καὶ μονάδα ἐν τριάδι, μονάδα τρισυπόστατον καὶ τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμότιμον, καὶ συνάναρχον. μίαν ὁμολογῶ τῆς ἁγίας τριάδος θεότητα, μίαν φύσιν, μίαν οὐσίαν, μίαν κυριότητα, μίαν βασιλείαν. ταύτην μόνην γινώσκω ἀΐδιον, ἀγέννητον, ἄναρχον, ἄκτιστον, ἀόρατον, ἀπερίγραπτον, ἀπερινόητον, ἀόριστον, ἀναλλοίωτον, ἄτρεπτον, ἀθάνατον, ἀνώλεθρον, ἀπαθῆ· πάντων ποιητικήν τε καὶ συνεκτικὴν καὶ προνοητικήν, οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ θαλάσσης καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτοῖς, ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων, ἐξ οὐκ ὄντων αὐτὰ παραγαγοῦσαν. πιστεύω μὴ οὐσίαν εἶναι τοῦ κακοῦ τινά, ἢ βασιλείαν, ἢ ἄναρχον, ἢ παρ' ἑαυτῆς ὑποστᾶσαν, ἢ παρὰ τοῦ θεοῦ γενομένην· ἀλλ' ἡμέτερον ἔργον τοῦτο καὶ τοῦ πονηροῦ, ἐκ τῆς ἀπροσεξίας ἐπεισελθὸν ἡμῖν ἀλλ' οὐχὶ κτίσαντος. κατ' εἰκόνα γὰρ θεοῦ τοῦ πεποιηκότος αὐτὸν ἐπλάσθη ὁ ἄνθρωπος· τουτέστιν, αὐτεξούσιος, τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον καὶ τὸ χεῖρον ῥοπὴν αὐθαιρέτως ἐκλεγόμενος, καὶ πρὸς αὐτὴν αὐτομολῶν. φθόνῳ δὲ καὶ ἀπάτῃ διαβόλου δελεασθείς, καὶ πρὸς παράβασιν τῆς δοθείσης αὐτῷ θείας ἐντολῆς αὐτομολήσας, ὁμοῦ τῆς πανολβίου δόξης καὶ τῆς ἐν τῷ παραδείσῳ διατριβῆς ἐξορίζεται, θανάτῳ καὶ φθορᾷ ὑποπεσών, καὶ δοῦλος τοῦ ἀποστάτου γενόμενος. ἀλλὰ τοῦτον οὐ παρεῖδεν ὁ πλαστουργὸς θεὸς τυραννούμενον· διὰ πλῆθος δὲ μᾶλλον φιλανθρωπίας εὐδοκήσας βουλήσει πατρός τε καὶ πνεύματος τὸ οἰκεῖον ἀνασώσασθαι πλάσμα, ἐκ τῶν πατρῴων κόλπων ὅθεν οὐκ ἀπέστη κατελθών, καὶ τὴν παρθενικὴν μήτραν τῆς πανάγνου οἱονεὶ θεῖος

pore & incorporaliter: simul enim Pater, simul Filius, simul Spiritus. Filius propriâ hypostasi filius, consubstantialis & coæternus Patri genitori, solâ generatione differens a Patre & a Spiritu. Spiritus propriâ hypostasi est Spiritus Sanctus, Patri & Filio consubstantialis & coæternus, habens quidem omnia quæ Patris & Filii sunt præter rationem ingeniti & geniti, secundum nihil differens nisi secundum processionem. Communis namque tribus est deitas, communes divinæ naturæ proprietates. Proprium autem hoc est singulis, Patri quidem paternitas, Filio filiatio, Spiritui autem Sancto processio. Neque enim Pater in Filium vel in Spiritum transit, neque Filius in Patrem vel in Spiritum, neque Spiritus in Filium vel in Patrem: immobiles quippe sunt proprietates. Deum siquidem vere sentio unumquemque trium secundum se consideratum & nominatum. Deus enim perfectus est Pater, Deus perfectus Filius, Deus perfectus Spiritus Sanctus; sed non tres dii. Unus enim est Deus, quia una deitas in tribus personis coæternis; non naturâ divisus neque personâ. Ubi enim est Pater, ibi quoque est & Filius & Spiritus; & ubi Filius, ibi & Pater & Spiritus; & ubi Spiritus, ibi & Pater & Filius. Ut autem simpliciter dicam, Trinitatem adoro in unitate, & unitatem in trinitate, unitatem trishypostaticam & trinitatem consubstantialem, unius virtutis, unius honoris, & simul sine principio. Unam confiteor sanctæ Trinitatis deitatem, unam naturam, unam substantiam, unam dominationem, unum regnum. Hanc solam agnosco sempiternam, ingenitam (*vel*, non factam) sine principio, increatam, invisibilem; incircumscriptam, incomprehensibilem cogitatione, indeterminatam, invariabilem, immutabilem, immortalem, incorruptibilem, impassibilem; quæ omnia fecit & continet iisque providet, cœlum & terram, & mare & omnia quæ in eis sunt, visibilia & invisibilia; quæ ipsa ex non extantibus produxit. Credo non esse mali substantiam aut regnum, non esse eam sine principio, nec per se subsistentem, nec a Deo factam; sed esse opus nostrum & maligni, ex incogitantiâ & incuriâ ingressum in nos, sed non a Creatore. Ad imaginem namque factoris sui formatus est homo; id est, sui arbitrii; inclinationem ad bonum & malum libere eligens, & ad eam sponte concedens. Sed invidiâ & fallaciâ diaboli inescatus, cum ad transgressionem traditi sibi præcepti sponte accessisset, simul & a felicissima gloria & a paradisi habitatione extruditur, in mortem & corruptionem delapsus & apostatæ servus effectus. Sed eum plasmator Deus tyrannidi subjectum non despexit; imo ob vehementem erga hominis amorem beneplacito suo voluntateque Patris & Spiritûs, ut figmentum suum ad

ἀσπόρως εἰσδὺς, καὶ σάρκα ἐμψυχωμένην ψυχῇ λογικῇ τε καὶ νοερᾷ μὴ προϋποστάσῃ προσειληφὼς, προῆλθε θεὸς σεσαρκωμένος, γεννηθεὶς ἀρρήτως, καὶ τὴν παρθενίαν τῆς τεκούσης συντηρήσας ἀδιάφθορον· οὐ τροπὴν, οὐ σύγχυσιν, οὐ τὴν ἀλλοίωσιν ὑπομείνας· ἀλλὰ μείνας ὅπερ ἦν, γέγονεν ὅπερ οὐκ ἦν, προσλαβὼν τὴν τοῦ δούλου μορφὴν ἀληθείᾳ οὐ φαντασίᾳ, κατὰ πάντα πλὴν τῆς ἁμαρτίας ἡμῖν ὁμοιωθείς. αἰώνιον γὰρ αὐτὸν ἐπίσταμαι καὶ πρόσκαιρον, κτιστὸν καὶ ἄκτιστον, παθητὸν καὶ ἀπαθῆ, θνητὸν καὶ ἀθάνατον, θεὸν τὸν αὐτὸν καὶ ἄνθρωπον· οὐκ ἄλλον καὶ ἄλλον, ἀλλ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν πρὸ σαρκὸς καὶ μετὰ σάρκωσιν· μίαν σύνθετον ὑπόστασιν· τὸν αὐτὸν ἐν δύο φύσεσί τε τελείαις καὶ δύο φυσικαῖς ἰδιότησι, καὶ δύο φυσικαῖς θελήσεσί τε καὶ ἐνεργείαις ἀλλήλαις καθ' ὑπόστασιν ἡνωμέναις ἀναλλοιώτως καὶ ἀσυγχύτως γνωριζόμενον· τὸν αὐτὸν ἑκουσίως θέλοντα καὶ ἐνεργοῦντα ἀνθρώπινα ὡς ἄνθρωπον. οὐ γὰρ φυσικαῖς ἀνάγκαις ὑπέκειτο· ἑκὼν γὰρ ἐγεννήθη, ἑκὼν ἐπείνασεν, ἑκὼν ἐδίψησεν, ἑκὼν ἐκοπίασεν, ἑκὼν ἐδειλίασεν, ἑκὼν ἀπέθανεν. ἀληθῶς καὶ ἀφαντασιάστως πάντα τὰ φυσικὰ καὶ ἀδιάβλητα πάθη τῆς ἀνθρωπότητος. σταυρωθείς τε καὶ θανάτου γευσάμενος ὁ ἀναμάρτητος, καὶ ἀναστὰς τῆς ἰδίας σαρκὸς οὐκ ἰδούσης φθορὰν, τὴν ἀνθρωπίνην οὐσίαν ἄφθαρτον καὶ ἀθάνατον συνανέστησε, καὶ εἰς οὐρανοὺς συναναγαγὼν κεκάθικεν ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρός. ἥξει δ' αὖ πάλιν κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, ὃν τρόπον ἀνέβη, μετὰ τῆς ἰδίας σαρκὸς ὀφθησόμενος ὑπὸ τῶν ἐκκεντησάντων, καὶ ἀποδώσων ἑκάστῳ κατὰ τὸ ἴδιον ἔργον. ἀναστήσονται γὰρ οἱ νεκροὶ καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις· καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαντες μετὰ τῆς ὀρθῆς πίστεως πορεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες καὶ τὴν πίστιν ἀθετήσαντες, εἰς κόλασιν αἰώνιον.

salutem revocaret, ex sinu Patris unde non discessit descendendo virginalem castissimæ vulvam quasi divinum semen ingressus, carnem anima rationali & intellectuali non præexistente animatam accipiens, prodiit Deus incarnatus, ineffabili modo genitus, parientis virginitatem incorruptam custodiens; non commixtionem, non confusionem mutationemve passus; sed manens quod erat, factus est quod non erat, accipiens servi formam veritate non phantasiâ; secundum omnia præter peccatum nobis similis effectus. Æternum enim illum esse scio, & temporaneum, creatum & non creatum, passibilem & impassibilem, mortalem & immortalem, Deum ipsum & hominem; non alium & alium, sed unum & ipsum ante carnem & post incarnationem; unam compositam hypostasin: eumdem ipsum in duabus naturis perfectis & in duabus naturalibus proprietatibus, & duabus naturalibus voluntatibus & operationibus invicem secundum hypostasim unitis invariabiliter & sine confusione cognitum: eumdem ipsum sponte volentem & operantem humana ut hominem. Non enim naturalibus necessitatibus subjacebat: libens quippe natus est, libens esurit, libens sitivit, libens fatigatus est, libens timuit, libens mortuus est. Vere & sine phantasia fuerunt omnes naturales & omni calumniæ obnoxiæ passiones humanitatis. Crucifixus & mortem gustans qui sine peccato erat, & resurgens cum propria ejus caro non vidisset corruptionem, cum humanam substantiam incorruptibilem & immortalem reddidisset cum illa resurrexit, illam in cœlos secum adductam sedere fecit in dextera Patris. Veniet autem rursum judicare vivos & mortuos, quemadmodum ascendit, cum propria carne videndus ab iis qui eum transfixerunt, & redditurus unicuique secundum proprium opus. Resurgent enim mortui, & excitabuntur ii qui in sepulcris sunt; & qui cum recta fide bona egerunt, ibunt in vitam æternam; qui vero mala fecerunt & fidem contempserunt, in supplicium æternum.

Πρὸς τούτοις ἓν βάπτισμα ὁμολογῶ δι' ὕδατος καὶ πνεύματος, ἀναγεννητικόν τε καὶ καθαρτικὸν μολυσμῶν σαρκός τε καὶ πνεύματος· καὶ προσέρχομαι τοῖς ἀχράντοις μυστηρίοις, πιστεύων αὐτὰ ἀληθῶς εἶναι σῶμα καὶ αἷμα τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκωθέντος θεοῦ λόγου, καὶ δόντος αὐτὰ τοῖς πιστοῖς εἰς βρῶσιν καὶ πόσιν εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ad hæc unum baptisma confiteor per aquam & Spiritum qui regenerat & purgat inquinamenta carnis & Spiritus; & accedo ad intemerata mysteria, credens illa vere esse corpus & sanguinem Dei verbi pro nobis incarnati, qui dedit ipsa fidelibus in cibum & potum, in remissionem peccatorum.

Δέχομαι πάσας τὰς ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις ἐγγράφους τε καὶ ἀγράφους· προσπτύσσομαι καὶ προσκυνῶ τὴν πάνσεπτον εἰκόνα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος τοῦ θεοῦ λόγου τοῦ χρισθέντος θεότητι καὶ γεγονότος ἀμεταβλήτως ὅπερ τὸ χρῖσαν, πίστει λογιζόμενος αὐτὸν ὁρᾶν τὸν σαρκὶ ὀφθέντα θεὸν καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφέντα, καὶ διὰ τῆς ὁρωμένης σαρκὸς

Recipio omnes Ecclesiasticas Traditiones scriptas & non scriptas; amplector & adoro venerandam imaginem humani corporis Dei Verbi, quod unctum est deitate & factum est immutabiliter id quod unxerat, fide existimans me ipsum videre qui carne visus est Deus & cum hominibus conversatus est, ac per visam carnem salutem dispensavit

τὴν ἐμὴν σωτηρίαν οἰκονομήσαντα. προσκυνῶ δὲ ξύλον τοῦ τιμίου σταυροῦ, διὰ τὸν ἐπ᾽ αὐτῷ σαρκὶ κρεμασθέντα τὸν κύριον, καὶ πάντα τύπον τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ, τά ἱερά τε σκεύη, τούς τε σεπτοὺς καὶ θείους ναοὺς καὶ τόπους, καὶ τὰς ἱερὰς βίβλους· διὰ τὸν ἐν χειροποιήτοις δι᾽ ἡμᾶς εὐδοκήσαντα κατοικεῖν, καὶ τὰ ἑαυτοῦ θεῖα λόγια τοῖς ὑλικοῖς ἐγγράφεσθαι φιλανθρώπως ἐπινεύσαντα. προσκυνῶ καὶ τιμῶ καὶ τὴν εἰκόνα τῆς ἁγίας θεοτόκου, καὶ πάσας τὰς σεπτὰς τῶν τοῦ Χριστοῦ θεραπόντων εἰκόνας, διὰ τὴν πρὸς τὸν μόνον φύσει προσκυνητὸν θεὸν ἀγάπην, τοὺς τῆς ψυχῆς ὀφθαλμοὺς ἀναπτερῶν πρὸς τὰς πρωτοτύπους μορφὰς, καὶ οὐ μέχρι ὕλης καὶ χρωμάτων καὶ χαραγμάτων ἱστῶν τὴν διάνοιαν. προσκυνῶ καὶ τιμῶ τὰ τῶν ἁγίων πάντων λείψανα, ὡς ἁγιαστικὴν καὶ ἰαματικὴν παρὰ θεοῦ χάριν εἰληφότα.

Οὕτω πιστεύω, οὕτω φρονῶ, ἐπὶ τούτοις ἐβαπτίσθην καὶ ἐν τούτοις διαμένω, καὶ πάντας τοὺς αἱρετικοὺς καὶ ὁμογνώμονας αὐτῶν καὶ πάσας τὰς αἱρέσεις αὐτῶν φεύγω τε καὶ ἀναθεματίζω καὶ μυσάττομαι, δεχόμενος καὶ ἀσπαζόμενος τὰς ἁγίας καὶ οἰκουμενικὰς ἓξ συνόδους· πρώτην τὴν ἐν Νικαίᾳ τῶν ἁγίων τιη. πατέρων, ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Σοφίας· δευτέραν τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν ἁγίων ρη. πατέρων, ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Εἰρήνης· τρίτην τὴν ἐν Ἐφέσῳ τὴν προτέραν τῶν σ. ἁγίων πατέρων, ἐν τῷ Θεολόγου ναῷ· τετάρτην τὴν ἐν Χαλκηδόνι τῶν χλ. ἁγίων πατέρων· πέμπτην τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν ρξε. ἁγίων πατέρων ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Σοφίας· ἕκτην πάλιν τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν ρο. ἁγίων πατέρων, ἐν τῷ Τρούλλῳ τοῦ ἱεροῦ παλατίου. δέχομαι δὲ καὶ πάσας τὰς κατὰ θεοῦ χάριν κατά τινα καιρὸν ἢ τόπον πρὸς βεβαίωσιν εὐσεβείας καὶ εὐαγγελικῆς πολιτείας συναθροισθείσας ἁγίας συνόδους, ἃς καὶ ἡ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία ἐδέξατο. καὶ ἅπερ ἀπηγόρευσαν, ἀπαγορεύω· καὶ οὓς ἀνεθεμάτισαν, ἀναθεματίζω.

pensavit meam. Adoro lignum venerandæ Crucis propter eum qui in ipso suspensus est Dominus, necnon typum omnem vivificæ Crucis, sacra quoque vasa, & venerabilia divinaque Templa ac loca, itemque sacros libros; ejus causâ qui in manu factis nostrâ causâ habitare dignatus est; quique divina sua eloquia in materialibus describi perhumaniter voluit. Adoro veneror que imaginem sanctæ Deiparæ, omnesque venerandas Christi servorum imagines, propter caritatem erga solum naturâ adorandum Deum, animæ oculos sursum erigens ad prototypas formas; nec ad materiam, colores & figuras cogitationem sistens. Adoro ac veneror omnium Sanctorum reliquias, utpote quæ sanctificandi & sanandi gratiam a Deo acceperint.

Ita credo, ita sentio, in his baptizatus sum & in his persevero, omnesque hæreticos & asseclas eorum universasque eorum hæreses fugio, anathematizo & detestor, recipiens & amplectens sanctas & œcumenicas sex Synodos; primam Nicænam Sanctorum CCCXVIII. Patrum, in templo sanctæ Sophiæ; secundam Constantinopoli Sanctorum CVIII. Patrum, in templo sanctæ Irenes; tertiam Ephesi, quæ prior fuit, in templo Theologi SS. CC. Patrum; quartam Chalcedone, SS. DCXXX. Patrum; quintam Constantinopoli SS. CLXV. Patrum, in templo sanctæ Sophiæ; sextam iterum Constantinopoli SS. CLXX. Patrum, in Trullo sacri Palatii. Recipio item omnes, quæ per Dei gratiam quovis tempore & loco ad confirmationem pietatis & evangelicæ disciplinæ congregatæ sunt, sanctas Synodos quas Catholica & Apostolica Ecclesia suscepit. Quæ reprobarunt, reprobo; & eos quos anathemate percusserunt, anathemate percutio.

Michaëlis Synceli Hierosolymitani Presbyteri Encomium in sanctum Dionysium Areopagitam habetur ad calcem Operum ejusdem sancti Dionysii Tom. 2. pag. 207. Laudatur apud Suidam, ubi hic de sancto Dionysio agit. De eodem Michaële Syncelo hæc habet Martinus Delrius in Vindiciis Areopagiticis ad calcem Dionysii Operum similiter cusis Tom. 2. pag. 457. *Beatus Michaël Syncelus Presbyter Hierosolymitanus magnâ laude sanctimoniæ ac eruditionis scripsit quædam tempore non Mauritii Imperatoris sed Ludovici Pii, Hilduini ævo, quando a Theophilo Græcorum Imperatore Iconomacho propter Catholicam fidem multa pertulit, ut tradit Curopalata in historia; & laudatur a Theodoro Studita lib. 2. Epist. 213.*

Michaëlis Synceli hæc ipsa professio fidei habetur in Codice Cæsareo LXXVII. ejusque initium ut supra ipsis verbis adfert Petrus Lambecius Bibliothecæ Cæsareæ lib. 3. pag. 163. Exstat etiam infra in Codice CXX.

EX CODICE XXXIV. fol. 22.

Λίβελλος Θεοδώρου ἐπισκόπου Σκυθοπόλεως τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ θεοφυλάκτῳ μετὰ Θεὸν δεσπότῃ Ἰουστινιανῷ, καὶ τοῖς μακαριωτάτοις πατριάρχαις Εὐτυχίῳ, Ἀπολιναρίῳ, Δομνίνῳ, καὶ Εὐστοχίῳ Θεόδωρος ἐλέει Θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς Σκυθοπολιτῶν.

Libellus Theodori Epiſcopi Scythopolitani piiſſimo, in Dei cuſtodia poſito, poſt Deum Domino Juſtiniano, & beatiſſimis Patriarchis Eutychio, Apolinario, Domnino, & Euſtochio Theodorus miſericordiâ Dei Epiſcopus Scythopolitarum.

Ἐπειδὴ πρώην ὡς ἄνθρωπος, τινὰ τῶν εἰρημένων τῷ ἀθέῳ καὶ ἀσεβεῖ Ὠριγένει ἐφρόνουν περὶ προϋπάρξεως καὶ ἀποκαταστάσεως· νυνὶ δὲ καὶ ἀκριβέστερον ἐντυχὼν ταῖς θείαις γραφαῖς καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ θεοφόροις πατράσι, καὶ σαφῶς διδαχθεὶς ὡς τὰ τοιαῦτα δυσσεβῆ δόγματα ταῖς ἑλληνικαῖς συνᾴδει ληρῳδίαις καὶ Μανιχαϊκαῖς μυθολογίαις, καὶ πρός γε Ἀρειανικαῖς βλασφημίαις, καὶ τοῖς Ἰουδαϊκοῖς τοῖς ὑπὸ Νεστορίου ἤτοι Θεοδώρου τοῦ δυσσεβοῦς ἐπινοηθεῖσιν· εὑρηκὼς δὲ καὶ ὑμᾶς τοὺς εὐσεβεστάτους καὶ ἁγιωτάτους καὶ μακαριωτάτους ἀρχιεπισκόπους καὶ πατριάρχας, Εὐτύχιον τὸν τῆσδε τῆς βασιλευούσης πόλεως, καὶ Ἀπολινάριον τὸν τῆς Ἀλεξανδρέων, καὶ Δομνῖνον τὸν τῆς Θεουπολιτῶν, καὶ Εὐστόχιον τὸν τῆς Ἱεροσολυμιτῶν οἰκείως τὰ τοιαῦτα δόγματα ὡς μυσαρὰ βδελυσσομένους καὶ παντελῶς ἐκβάλλοντας· ἔθος δὲ ὂν τοὺς μετανοοῦντας καὶ τὴν ἰδίαν ἐξομολογουμένους πλάνην, ὑπὸ τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας δέχεσθαι· διὰ τοῦτο χάριν μεγίστην ὁμολογῶ τῷ Θεῷ καὶ τῇ ὑμετέρᾳ εὐσεβεστάτῃ γαληνότητι, καὶ τοῖς εἰρημένοις μακαριωτάτοις πατριάρχαις προξενήσασί μοι γενέσθαι τῆς τοιαύτης ψυχοφθόρου βλάβης ἐλευθερωθῆναι, καὶ τελείως αὐτῆς ἀπαλλαγῆναι. ἐπειδὴ δὲ δίκαιόν ἐστι καὶ ἐγγράφως τὴν τοιαύτην δυσσέβειαν ἀποκηρῦξαι, ὁμολογῶ διὰ τῶν παρόντων μου λιβέλλων ἐπομνύμενος κατὰ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος, καὶ τῆς νίκης καὶ διαμονῆς τῆς ὑμετέρας εὐσεβεστάτης γαληνότητος, ὡς ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ διανοίας ἀπέστην τῆς αἱρέσεως ταύτης καὶ τῆς συνλέξεως πλάνης· καὶ ἀλλοτρίαν ταύτην ἡγοῦμαι πάσης χριστιανικῆς ἀκοῆς, ἀναθεματίζων οὐ μόνον στόματι ἀλλὰ καὶ διανοίᾳ, ἰδικῶς μὲν αὐτὸν τὸν δυσσεβῆ Ὠριγένην τὸν καὶ Ἀδαμάντιον, καὶ τὰ αὐτοῦ μυσαρὰ καὶ ἄθεα δόγματα· γενικῶς δὲ πάντας τοὺς λέγοντας, ἢ ἔχοντας, ἢ φρονοῦντας, ἢ διδάσκοντας τὴν λεγομένην προϋπαρξιν καὶ ἀποκατάστασιν. διὸ ἑπόμενος τῷ ὑμετέρῳ κράτει καὶ τοῖς προειρημένοις μακαριωτάτοις πατριάρχαις, πληροφορῶ τὰ ὑποτεταγμένα.

Quoniam nuper utpote homo quædam ſentiebam ab atheo & impio Origene prolata circa præexiſtentiam & reſtitutionem: nunc autem lectis accuratius divinis Scripturis & Sanctis Deiferiſque Patribus, clare edoctus ejuſmodi impia dogmata cum Græcorum ſtultitiis & Manichæorum fabulis conſentire, imo etiam cum Arianicis blaſphemiis, & Judaïcis quæ a Neſtorio ſive ab impio Theodoro excogitatæ ſunt; cumque compererim vos piiſſimos, ſanctiſſimos beatiſſimoſque Archiepiſcopos & Patriarchas Eutychium hujuſce imperialis urbis antiſtitem, Apolinarium Alexandrinorum, Domninum Theopolitarum ſeu Antiochenorum, & Euſtochium Hieroſolymitanorum ejuſmodi dogmata utpote exſecranda jure abhorrere, ac omnino ejicere; ac in more ſit eos qui pœnitentiam agunt ac errorem confitentur ſuum, a ſancta Dei Catholica & Apoſtolica Eccleſia recipi; ideoque ego gratiam maximam profiteor Deo, veſtræque piiſſimæ ſerenitati, necnon memoratis beatiſſimis Patriarchis, qui mihi procurarunt ut ab hoc animæ pernicioſo damno liberarer, & omnino eruerer. Cum autem juſtum ſit talem impietatem ſcripto damnare, præſentibus meis libellis profiteor, & juro per ſanctam & conſubſtantialem Trinitatem, per victoriam & diuturnitatem veſtræ piiſſimæ Serenitatis, me ex tota anima & mente abſtitiſſe ab hoc impio & pernicioſo errore, & eum ab omni Chriſtiano auditu alienum reputare; anathematizando non ſolum ore ſed etiam animo, peculiariter quidem ipſum impium Origenem ſive Adamantium, ejuſque deteſtanda & impia dogmata; generaliter autem omnes qui proferunt, aut tenent, aut ſentiunt, aut docent memoratam illam præexiſtentiam & reſtitutionem. Quamobrem imperio veſtro ac præfatis beatiſſimis Patriarchis obtemperans, profiteor ea quæ ſubjiciuntur.

Κεφ. α. Εἴ τις λέγει, ἢ φρονεῖ, ἢ διδάσκει, ἢ κηρύττει ἢ φανερῶς ἢ κρυπτῶς, προϋπάρχειν τῶν σωμάτων τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχάς, οἷα πρώην νόας οὔσας

Cap. 1. Si quis dicat, aut cenſeat, aut doceat, aut prædicet, ſive clam ſive publice, hominum animas præexiſtere corporibus, utpote quæ prius fuerint mentes ac divinæ

καὶ ἁγίας δυνάμεις· κόρον τε λαβούσας τῆς θείας θεωρίας καὶ πρὸς τὸ χεῖρον τραπείσας, καὶ διὰ τοῦτο ἀποψυγείσας μὲν τῆς τοῦ θεοῦ ἀγάπης, ἐντεῦθεν δὲ ψυχὰς ὀνομασθείσας, καὶ τιμωρίας χάριν διὰ ἁμαρτίας εἰς σώματα καταπεμφθείσας· ἀνάθεμα ἔστω.

κ. β'. Εἴ τις λέγει, ἢ φρονεῖ, ἢ διδάσκει πρῶτον πεπλάσθαι τὸ σῶμα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἁγίας παρθένου, καὶ μετὰ ταῦτα ἑνωθῆναι αὐτῷ τὸν θεὸν λόγον, καὶ τὴν ψυχὴν προϋπάρξασαν· ἀνάθεμα ἔστω.

κ. γ'. Εἴ τις λέγει, ἢ ἔχει, ἢ φρονεῖ, ἢ διδάσκει πᾶσι τοῖς οὐρανίοις τάγμασιν ἐξομοιωθῆναι τὸν τοῦ θεοῦ λόγον, γενόμενον τοῖς Χερουβὶμ Χερουβὶμ καὶ τοῖς Σεραφὶμ Σεραφὶμ, καὶ πᾶσιν (sic) ἁπλῶς ταῖς ἄνω δυνάμεσιν ἐξομοιωθῆναι· ἀνάθεμα ἔστω.

κ. δ'. Εἴ τις λέγει, ἢ ἔχει, ἢ φρονεῖ, ἢ διδάσκει πέρας ἢ τέλος ἕξειν ποτὲ τὴν τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ βασιλείαν· ἀνάθεμα ἔστω.

κ. ε'. Εἴ τις λέγει, ἢ ἔχει, ἢ φρονεῖ, ἢ διδάσκει ἐν τῇ ἀναστάσει σφαιροειδῆ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐγείρεσθαι σώματα, καὶ οὐχ ὁμολογεῖ ὀρθίους ἡμᾶς ἐγείρεσθαι· ἀνάθεμα ἔστω.

κ. ς'. Εἴ τις λέγει, ἢ ἔχει, ἢ φρονεῖ, ἢ διδάσκει οὐρανοὺς καὶ ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἀστέρας καὶ τὰ ὕδατα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν ἔμψυχα, καὶ λογικάς τινας εἶναι δυνάμεις· ἀνάθεμα ἔστω.

κ. ζ'. Εἴ τις λέγει, ἢ ἔχει, ἢ φρονεῖ, ἢ διδάσκει, ὅτι ὁ δεσπότης Χριστὸς ἔχει ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι σταυρωθῆναι ὑπὲρ τῶν δαιμόνων, ὡς ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων· ἀνάθεμα ἔστω.

κ. η'. Εἴ τις λέγει, ἢ φρονεῖ, ἢ διδάσκει περασμένην (sic) εἶναι τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν, καὶ τοσαῦτα αὐτὴν δημιουργῆσαι ὅσων περιδράξασθαι καὶ προνοεῖν ἠδύνατο· ἢ τὰ κτίσματα συναΐδια εἶναι τῷ θεῷ· ἀνάθεμα ἔστω.

κ. θ'. Εἴ τις λέγει, ἢ φρονεῖ, ἢ διδάσκει πρόσκαιρον εἶναι τὴν τῶν δαιμόνων καὶ ἀσεβῶν ἀνθρώπων κόλασιν καὶ τέλος κατά τινα χρόνον αὐτὴν ἔχειν· ἢ ἀποκατάστασιν γενέσθαι δαιμόνων ἢ ἀσεβῶν ἀνθρώπων· ἀνάθεμα ἔστω.

κ. ι'. Εἴ τις λέγει, ἢ ἔχει, ἢ φρονεῖ, ἢ διδάσκει τὴν τοῦ κυρίου ψυχὴν προϋπάρχειν, καὶ ἡνωμένην γεγενῆσθαι τῷ τοῦ θεοῦ λόγῳ πρὸ τῆς ἐκ παρθένου σαρκώσεως· ἀνάθεμα ἔστω.

κ. ια'. Εἴ τις λέγει, ἢ φρονεῖ, ἢ διδάσκει ἐξισοῦσθαι ἡμᾶς τῷ σωτῆρι ἡμῶν Χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν τῷ τεχθέντι ἐκ τῆς ἁγίας θεοτόκου καὶ ἀεὶ παρθένου Μαρίας, καὶ μέλλειν καὶ ἡμῖν ἑνοῦσθαι τὸν θεὸν λόγον, ὡς τῇ ἐκ Μαρίας προσληφθείσῃ ἐμψυχωμένῃ σαρκὶ κατ' οὐσίαν καὶ καθ' ὑπόστασιν· ἀνάθεμα ἔστω.

virtutes; ac poſtea, cum divinam contemplationem faſtidirent ac in pejus verſæ fuiſſent, ideo frigidas in amore Dei effectas, inde pſychas ſeu animas fuiſſe vocatas, & in ſupplicium pro peccato in corpora demiſſas; anathema ſit.

Cap. 2. Si quis dicat, aut cenſeat, aut doceat primo formatum fuiſſe corpus Domini noſtri Jeſu Chriſti in vulva Sanctæ Virginis, & poſtea unitum ei fuiſſe Deum Verbum, & animam præexiſtentem; anathema ſit.

C. 3. Si quis dicat, aut teneat, aut cenſeat, aut doceat Dei verbum omnibus cœleſtibus ordinibus aſſimilatum eſſe, factum Cherubim Cherubinis & Seraphim Seraphinis, ac in ſumma omnibus ſupernis virtutibus aſſimilatum eſſe; anathema ſit.

C. 4. Si quis dicat, aut teneat, aut cenſeat, aut doceat terminum aut finem habiturum aliquando eſſe regnum magni Dei & Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti; anathema ſit.

C. 5. Si quis dicat, aut teneat, aut cenſeat, aut doceat in reſurrectione hominum corpora ſphærica reſurgere, & non confiteatur nos rectos reſurrecturos eſſe; anathema ſit.

C. 6. Si quis dicat, aut teneat; aut cenſeat, aut doceat cœlos & ſolem, lunam & ſtellas & aquas quæ ſuper cœlos ſunt animatas, & rationales quaſdam virtutes eſſe; anathema ſit.

C. 7. Si quis dicat, aut teneat, aut cenſeat, aut doceat Dominum Chriſtum in futuro ſæculo crucifigendum eſſe pro dæmonibus, ut pro hominibus; anathema ſit.

C. 8. Si quis dicat, aut cenſeat, aut doceat terminatam eſſe Dei virtutem, & tanta illum creaſſe quanta continere & quantis providere poterat; aut creaturas eſſe Deo coæternas; anathema ſit.

C. 9. Si quis dicat, aut ſentiat, aut doceat temporaneum eſſe dæmonum & impiorum hominum ſupplicium, & finem habiturum ipſum aliquo tempore; aut dæmonum hominumque impiorum reſtitutionem futuram eſſe; anathema ſit.

C. 10. Si quis dicat, aut teneat, aut cenſeat, aut doceat Domini animam præextitiſſe, & unitam fuiſſe Dei verbo ante incarnationem ex Virgine; anathema ſit.

C. 11. Si quis dicat, aut cenſeat, aut doceat nos exæquandos eſſe Salvatori noſtro Chriſto Deo noſtro, qui natus eſt ex Sancta Deipara & ſemper Virgine Maria, ac nobis uniendum eſſe Deum verbum, quemadmodum carni animatæ ex Maria aſſumtæ ſecundum ſubſtantiam & ſecundum hypoſtaſin; anathema ſit.

κ. ιβʹ. Εἴ τις λέγει, ἢ φρονεῖ, ἢ διδάσκει τὰ ἐξ ἀναστάσεως σώματα ἀφθαρσίαν καὶ ἀθανασίαν ἐνδεδυμένα, ἔτι γε μὴν καὶ τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπόλλυσθαι καὶ εἰς τὸ μὴ ὂν ἀναλύειν, καὶ μὴ διαμένειν εἰς ἀεί, καὶ ἐπ᾿ ἄπειρον· ἀνάθεμα ἔστω.

C. 12. Si quis dicat, aut cenſeat, aut doceat corpora poſt reſurrectionem incorruptione & immortalitate induta, inſuperque & magni Dei Salvatoriſque noſtri Jeſu Chriſti, peritura eſſe, & in non exiſtentiam reſolvenda, nec manſura ſemper & in infinitum; anathema ſit.

Ἀνάθεμα Ὠριγένει τῷ καὶ Ἀδαμαντίῳ τῷ ταῦτα ἐκθεμένῳ, μετὰ τῶν μυσαρῶν αὐτοῦ καὶ ἐπικαταράτων δογμάτων· καὶ παντὶ προσώπῳ φρονοῦντι ταῦτα, ἢ ἐκδιδάσκοντι, ἢ κηρύσσοντι, ἢ κατά τι παντελῶς ἐν οἱῳδήποτε χρόνῳ τούτων ἀντιποιεῖσθαι τολμῶντι, ἢ μὴ βδελυσσομένῳ ἀπὸ τοῦ νῦν. Θεόδωρος ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος τῶν Σκυθοπολιτῶν πεποίημαι τὸν προσκείμενον λίβελλον ὁλόγραφον ἐν χειρὶ ἐμῇ.

Anathema Origeni Adamantio qui hæc expoſuit, cum deteſtandis & maledictis ejus dogmatibus; omnique perſonæ hæc ſentienti, aut docenti, aut prædicanti, aut quæ ſecundum quidpiam quovis tempore hæc defendere auſa ſit, aut quæ a præſenti tempore hæc non deteſtata fuerit. Theodorus miſericordiâ Dei Epiſcopus Scythopolitarum præſentem libellum feci, & totum manu mea deſcripſi.

EX CODICE XXXIV. fol. 35. verſo.

Ἐπιστολὴ τῆς ἁγίας μεγάλης καὶ οἰκουμενικῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου πρὸς τὴν Ἀλεξανδρέων ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν.

Epiſtola Sanctæ magnæ & œcumenicæ Nicænæ Synodi ad ſanctiſſimam Alexandrinorum Eccleſiam.

Ἐποφειλομένη πρὸς θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία καθ᾿ ἣν ἡμέραν ἀπελάβομεν τὴν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν, σὺν ἀποδείξει εὐσεβείας δογμάτων καὶ καταστροφῇ τῶν τῆς κακίας διαπραγμάτων.

Anniverſaria Deo debita gratiarum actio qua die Eccleſiam Dei recepimus, cum declaratione piorum dogmatum & everſione impietatum a malitia [illegible].

Προφητικαῖς ἑπόμενοι ῥήσεσιν, ἀποστολικαῖς τε παραινέσεσιν εἴκοντες, καὶ εὐαγγελικαῖς ἱστορίαις στοιχούμενοι, τῶν ἐγκαινίων τὴν ἡμέραν ἑορτάζομεν. Ἡσαΐας μὲν γάρ φησιν ἐγκαινίζεσθαι νήσους πρὸς τὸν θεόν, τὰς ἐξ ἐθνῶν αἰνιττόμενος ἐκκλησίας. εἶεν δ᾿ ἂν ἐκκλησίαι, οὐχ αἱ τῶν ναῶν ἁπλῶς οἰκοδομαὶ καὶ φαιδρότητες, ἀλλὰ τῶν ἐν αὐταῖς εὐσεβούντων τὸ πλήρωμα, καὶ οἷς ἐκεῖνοι τὸ θεῖον ὕμνοις καὶ δοξολογίαις θεραπεύουσι. ὁ δὲ ἀπόστολος αὐτὸ τοῦτο παραινῶν ἐν καινότητι ζωῆς περιπατεῖν διακελεύεται, καὶ εἴ τις ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις, ἀνακαινίζεσθε. τὰ δέ γε κυριακὰ λόγια τὴν προφητικὴν ἐσχηκότα κατάστασιν· ἐγένετο, φησίν, ἐγκαίνια ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ χειμὼν ἦν· εἴτε νοητὸς καθ᾿ ὃν τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος κατὰ τοῦ κοινοῦ σωτῆρος τὰς τῆς μιαιφονίας ἐκίνει καταιγίδας καὶ τὸν τάραχον· εἴτε καὶ ὁ τὰς σωματικὰς αἰσθήσεις τῇ τοῦ ἀέρος ἐπὶ τὸ κρυμῶδες περιαλγύνων μεταβολῇ. γέγονε γὰρ δή, γέγονε καὶ καθ᾿ ἡμᾶς χειμὼν οὐχ ὁ τυχών, ἀλλὰ τῷ ὄντι τῆς μεγάλης κακίας ἐκχέων τὴν ὠμότητα. ἀλλ᾿ ἐξήνθησεν ἡμῖν τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ τὸ πρωτοκαίριον ἔαρ, ἐν ᾧ τὸ εὐχαριστήριον τῶν ἐπ᾿ ἀγαθοῖς θερισμῶν τῷ θεῷ συνεληλύθαμεν ποιήσασθαι, ὡς ἂν φαίημεν ψαλμικώτερον· θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά, μνήσθητι ταύτης. καὶ γὰρ τοὺς ὀνειδίσαντας κύριον ἐχθρούς, καὶ τὴν τούτου ἁγίαν προσκύνησιν ἐν ἁγίαις εἰκόσιν ἐξατιμάσαντας, ἐπι-

Prophetica ſequentes dicta, Apoſtoliciſque monitis obtemperantes, atque Evangelicis hiſtoriis inſtituti, Encæniorum ſive renovationis diem celebramus. Heſaias enim ait, innovari inſulas ad Deum, quibus verbis Eccleſias ex gentibus ſubindicat. Fuerint autem Eccleſiæ, non ſtructuræ ornatuſque templorum tantum, ſed piorum in ipſis congregatorum plenitudo qui hymnis & canticis divinum numen colunt. Apoſtolus autem ad idipſum adhortans, in novitate vitæ ambulare præcipit: &, *ſi qua in Chriſto nova creatura, renovamini.* Dominica autem eloquia prohetico more declarant: *Facta ſunt Encænia Hieroſolymis, & hyems erat;* ſive hyems ſpiritualis, quâ gens Judæorum ſanguinarias tempeſtates & tumultum contra communem Salvatorem commovebat; ſive hyems illa, quæ per commutationem aëris in frigus corporeos ſenſus dolore afficit. Fuit utique, fuit & noſtro tempore hyems non mediocris, ſed quæ ingentis malitiæ crudelitatem effundit. Sed effloruit nobis per Dei gratiam primum vernæ tempeſtatis tempus, in quo ad gratiarum actionem Deo pro beneficiorum meſſe reddendam congregati ſumus, ut congruentiore modo Pſalmorum illud proferremus: *æſtatem & ver tu plaſmaſti ea, memor eſto hujus.* Etenim inimicos Domino exprobrantes, & ſanctam adorationem ipſi in ſacris Imaginibus exhibendam inhonorantes, qui in

impietatibus

θέντας τε καὶ ὑψωθέντας τοῖς δυσσεβήμασιν κατέῤῥαξεν αὐτοὺς ὁ τῶν θαυμασίων θεὸς καὶ τοῦ τῆς ἀποστασίας φρυάγματος κατηδάφισεν, οὐδὲ παρεῖδεν τῆς φωνῆς τῶν βοώντων πρὸς αὐτόν· μνήσθητι κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὗ ὑπέχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν, οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου κύριε, οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ Χριστοῦ σου. ἀντάλλαγμα δ' ἂν εἶεν τοῦ Χριστοῦ οἱ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ ἐξαγορασθέντες καὶ πεπιστευκότες αὐτῷ διά τε λόγου ἀνακηρύξεως καὶ εἰκονικῆς ἀνατυπώσεως· δι' ὧν τὸ μέγα τῆς οἰκονομίας ἔργον τοῖς λελυτρωμένοις ἐπιγινώσκεται, διά σταυροῦ τε καὶ τῶν πρὸ τοῦ σταυροῦ καὶ μετὰ τὸν σταυρὸν παθῶν τε καὶ θαυμάτων· ἐξ ὧν καὶ ἡ τῶν αὐτοῦ παθημάτων μίμησις εἰς ἀποστόλους, ἐκεῖθέν τε εἰς μάρτυρας διέβαινε, καὶ δι' αὐτῶν μέχρις ὁμολογητῶν καὶ ἀσκητῶν κάτεισιν.

Τούτου τοίνυν τοῦ ὀνειδισμοῦ, ὃν ὠνείδισαν οἱ ἐχθροὶ κυρίου, ὃν ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, ἐπιμνησθεὶς ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῖς ἰδίοις σπλάγχνοις καὶ ταῖς μητρικαῖς αὐτοῦ δεήσεσιν ἐπικαμπτόμενος, ἔτι δὲ καὶ ἀποστολικαῖς καὶ πάντων ἁγίων, οἳ συνεξυβρίσθησαν αὐτῷ καὶ συνεξουδενώθησαν ταῖς εἰκόσιν, ἵνα ὥσπερ συνέπαθον σαρκί, οὕτως ἄρα ὡς ἔοικεν καὶ ταῖς κατὰ τὴν εἰκόνων αὐτῶν συγκοινωνήσωσιν ὕβρεσιν, ἐνήργησεν ὕστερον ὅ τε βεβούληται σήμερον, καὶ πέπραχε δεύτερον ὅπερ ἐτέλεσε πρότερον. πρότερον γὰρ μετὰ πολυετῆ τινα χρόνον τῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων ἐκφαυλήσεως καὶ ἀτιμίας, ἐπανέστρεψε τὴν εὐσέβειαν εἰς ἑαυτόν· νυνὶ δὲ, ὅπερ ἐστὶ δεύτερον, μικροῦ μετὰ τριακονταετηρίδα κακώσεως κατηρτίσατο τοῖς ἀναξίοις ἡμῖν τὴν τῶν δυσχερῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ τῶν λυπούντων τὴν ἀπολύτρωσιν, καὶ τῆς εὐσεβείας τὴν ἀνακήρυξιν, καὶ τῆς εἰκονικῆς προσκυνήσεως τὴν ἀσφάλειαν, καὶ τὴν πάντα φέρουσαν ἡμῖν τὰ σωτήρια ἑορτήν. ἐν γὰρ ταῖς εἰκόσιν ὁρῶμεν τὰ ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ δεσπότου πάθη, τὸν σταυρὸν, τὸν τάφον, τὸν ᾅδην νεκρούμενον καὶ σκυλευόμενον, τῶν μαρτύρων τοὺς ἄθλους, τοὺς στεφάνους, αὐτὴν τὴν σωτηρίαν, ἣν ὁ πρῶτος ἡμῶν ἀθλοθέτης καὶ στεφανίτης ἐν μέσῳ τῆς γῆς κατείργασατο.

Ταύτην σήμερον τὴν πανήγυριν ἑορτάζομεν. ἐν ταύτῃ εὐχαῖς καὶ λιτανείαις συνευφραινόμενοί τε καὶ συναγαλλόμενοι, ψαλμοῖς ἐκβοῶμεν καὶ ᾄσμασιν· τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. τοὺς φαυλιστὰς γὰρ τῆς σῆς δόξης ἐξεμυκτήρισας· τοὺς τολμητὰς κατὰ τῆς σῆς εἰκόνος καὶ θρασεῖς, δειλοὺς καὶ πεφυγότας ἀπέδειξας. ἀλλ' ἡ μὲν εἰς θεὸν εὐχαριστία, καὶ τὸ δεσποτικὸν κατὰ τῶν ἀντιπάλων τρόπαιον ἐν τούτοις. τὰ δέ γε κατὰ τῶν εἰκονομαχούντων ἆθλά τε καὶ παλαίσματα, ἕτερος ὁ λόγος καὶ λογογραφία διεξοδικωτέρα δηλώσει. ὡς ἐν καταπαύσει δέ τινι τῇ (sic) μετὰ τὴν ἐρημικὴν πρόοδον

impietatibus suis sese efferebant & superbiebant, confregit ille mirabilium opifex Deus & a defectionis fremitu deturbavit, neque despexit vocem clamantium ad se: *memor esto, Domine, opprobrii servorum tuorum, quod continui in sinu meo, multarum gentium; quod exprobraverunt inimici tui, Domine, quod exprobraverunt commutationem Christi tui.* Commutatio autem Christi fuerint ii qui morte ejus redemti sunt, & crediderunt ei per verbum prædicationis & per Imaginis ejus repræsentationem; per quæ magnum œconomiæ opus a redemtis cognoscitur, per crucem scilicet ac per passiones & miracula quæ & ante & post crucem exhibita sunt; ex quibus ejus passionum imitatio ad Apostolos, deindeque ad Martyres transivit, & per eos usque ad Confessores & Ascetas devoluta est.

Hujus itaque *opprobrii, quod exprobraverunt inimici Domini, quod exprobraverunt commutationem Christi ejus*, recordatus Deus noster, propriis visceribus & maternis inflexus supplicationibus, necnon apostolicis & omnium Sanctorum precibus, qui una cum illo contumeliis affecti & despecti sunt in imaginibus suis, ut sicut carne compassi sunt, ita ut par erat in contumeliarum quas in Imaginibus passus erat consortium venirent, demum id operatus est quod hodie decrevit; idque secundo fecit quod prius consummaverat. Prius enim postquam multo annorum curriculo sanctæ Imagines despectæ & inhonoratæ fuerant, pietatem erga seipsum reduxit: nunc autem, id est secundo, paulo post triginta afflictionis annos nobis indignis procuravit ærumnarum liberationem, ex affligentibus redemtionem, piæ doctrinæ prædicationem, adorationis Imaginum securitatem, & omnia nobis salutaria ferentem solennitatem. In Imaginibus enim videmus Christi cruciatus, quos pro nobis subiit, Crucem, sepulcrum, infernum destructum & devastatum, Martyrum certamina, coronas, ipsamque salutem quam primus noster præmiorum coronarumque largitor in medio terræ operatus est.

Hanc hodieque solennitatem celebramus. In hac precibus & supplicationibus una lætantes & exultantes, Psalmis exclamamus & Canticis: *quis Deus magnus sicut Deus noster? Tu es Deus noster qui facis mirabilia solus.* Nam gloriæ tuæ contemtores subsannasti; audaces illos & contra imaginem tuam feroces, timidos fugitivosque exhibuisti. Sed hactenus de gratiarum actione Deo referenda, deque Domino contra adversarios tropæo. Quod spectat autem ad certamina & prælia contra Iconomachos inita, alius sermo aliaque descriptio fusius declarabit. Verum quasi in requie quadam post transitum deserti ad possessionem spiritualis Je-

εἰς κατάταξιν τῆς νοητῆς Ἱερουσαλὴμ καθεστῶτες, μωσαϊκῇ τινι μιμήσει μᾶλλον δὲ θεϊκῇ διακελεύσει, οἷα στήλῃ τινὶ ἐκ μεγάλων λίθων συγκειμένῃ καὶ πρὸς ὑποδοχὴν γραφῆς διεσκευασμένῃ, τὰς τῶν ἀδελφῶν καρδίαις τάς τε εὐλογίας αἳ ὀφείλονται τοῖς νομοφυλακοῦσι, καὶ τὰς ἀρὰς οἷς καὶ ἑαυτοὺς ὑποβάλλουσιν οἱ παρανομοῦντες, δίκαιόν τε καὶ ὀφειλόμενον ᾠήθημεν ἀναγράψαι. διὸ φαμὲν τάδε.

Τῶν τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Θεοῦ Λόγου παραδεχομένων λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ τε καὶ νοΐ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογούντων, αἰωνία ἡ μνήμη.

Τῶν εἰδότων τῆς τοῦ Χριστοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον, καὶ ταύτῃ τὸ κτιστὸν καὶ ἄκτιστον, τὸ ὁρατὸν καὶ τὸ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ τὸ ἀπαθές, τὸ περιγραπτὸν καὶ ἀπερίγραπτον· καὶ τῇ μὲν θεϊκῇ οὐσίᾳ τὸ ἄκτιστον καὶ τὰ ὅμοια προσαρμοζόντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει τά τε ἄλλα καὶ τὸ περιγραπτὸν ἀνομολογούντων καὶ λόγῳ καὶ εἰκονίσμασι, αἰωνία ἡ μνήμη.

Τῶν πιστευόντων καὶ διακηρυκευομένων, ἤτοι εὐαγγελιζομένων τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σχημάτων· καὶ εἰς μίαν ἑκάτερον συντελεῖν ὠφέλειαν, τήν τε διὰ λόγων ἀνακήρυξιν καὶ τὴν δι' εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαίωσιν, αἰωνία ἡ μνήμη.

Τῶν τῷ λόγῳ ἁγιαζόντων τὰ χείλη, εἶτα τοὺς ἀκροατὰς διὰ τοῦ λόγου· εἰδότων τε καὶ κηρυσσόντων ὡς διὰ τῶν σεπτῶν εἰκόνων ὁμοίως ἁγιάζονται μὲν τὰ ὄμματα τῶν ὁρώντων, ἀνάγεται δὲ δι' αὐτῶν ὁ νοῦς πρὸς θεογνωσίαν, ὥσπερ καὶ διὰ τῶν θείων ναῶν καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν, καὶ τῶν ἄλλων ἁγίων κειμηλίων, αἰωνία ἡ μνήμη.

Τῶν ἐπισταμένων ὡς ἡ ῥάβδος καὶ αἱ πλάκες, ἡ κιβωτὸς καὶ ἡ λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα καὶ τὸ θυμιατήριον τὴν παναγίαν προδιέγραφέ τε καὶ προδιετύπου παρθένον τὴν Θεοτόκον Μαρίαν· καὶ ὡς ταῦτα μὲν προετύπου ταύτην, οὐ γέγονε δὲ ἐκείνη ταῦτα, γέγονε δὲ κόρη, καὶ διέμεινε μετὰ τὴν θεογνωσίαν (l. θεογονίαν) παρθένος· καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον κόρην αὐτὴν τοῖς εἰκονίσμασι γραφόντων, αἰωνία ἡ μνήμη.

Τῶν τὰς προφητικὰς ὁράσεις ὡς αὐτὸ τὸ θεῖον αὐτὰς ἐσχημάτιζε καὶ διετύπου, εἰδότων καὶ ἀποδεχομένων, καὶ πιστευόντων ἅπερ ὁ τῶν προφητῶν χορὸς ἑωρακότες διηγήσαντο· καὶ τὴν διὰ τῶν ἀποστόλων καὶ εἰς πατέρας διήκουσαν ἔγγραφόν τε καὶ ἄγραφον παράδοσιν κρατυνόντων, καὶ διὰ τοῦτο εἰκονιζόντων τὰ ἅγια καὶ τιμώντων, αἰωνία ἡ μνήμη.

Τῶν συνιέντων Μωσέως λαλοῦντος· προσέχετε ἑαυτοῖς, ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς ἐν Χωρὴβ ἐπὶ τοῦ ὄρους, φωνὴν ῥημάτων ὑμεῖς ἠκούσατε, ὁμοίωμα δὲ οὐκ εἴδετε· καὶ εἰδότων ἀποκρίνεσθαι ὀρθῶς· εἰ δὲ εἴδομέν τι ἀληθές, εἴδομεν ὡς ὁ τῆς

rusalem constituti; Mosaïco moti exemplo imo potius divinâ jussione, quasi in cippo quodam ex magnis lapidibus concinnato & ad recipiendam scripturam disposito, in fratrum cordibus benedictiones quæ legis cultoribus debentur, & maledictiones quibus se obnoxios præstant prævaricatores, justum & æquum censuimus describere. Quamobrem hæc dicimus.

Eorum qui carnalem Dei Verbi adventum verbo, ore, corde ac mente, scriptura (*f.* pictura) & Imaginibus confitentur, æterna memoria.

Eorum qui agnoscunt unius & ejusdem Christi hypostaseos in substantiis differentiam, & quod in ea est creatum & increatum, visibile & invisibile, passibile & impassibile, circumscriptum & incircumscriptum; & qui divinæ substantiæ increati rationem & similia attribuunt, humanæ autem naturæ tum cætera tum circumscriptionem competere tam verbo quam imaginibus profitentur, æterna memoria.

Eorum qui credunt & prædicant sive annuntiant verba in scriptis, res in figuris; & utrumque putant eamdem utilitatem conciliare, scilicet verba prædicationem, & Imagines veritatis confirmationem, æterna memoria.

Eorum qui verbo sanctificant labia, deindeque auditores per ipsum verbum; ac qui sciunt & prædicant per venerandas Imagines similiter sanctificari oculos videntium, mentemque eorum erigi ad Dei cognitionem, quemadmodum & per divina Templa, sancta vasa, aliaque sacra cimelia, æterna memoria.

Eorum qui sciunt virgam & tabulas, arcam & candelabrum, mensam & altare incensi præmonstrasse & præfigurasse sanctissimam Virginem Deiparam Mariam; & illa quidem hanc præfigurasse, quæ tamen non fuerit idipsum quod illa (symbola;) fuisse autem illam puellam, remansisseque post Dei partum virginem; quique propterea illam in Imaginibus puellam depingunt, æterna memoria.

Eorum qui propheticas visiones, ut ipsum divinum numen eas efformabat & figurabat, sciunt ac recipiunt; & credunt ea quæ Prophetarum chorus ab se visa enarravit; & qui traditionem per Apostolos in Patres derivatam, sive scriptam sive non scriptam corroborant, & ideo sancta per imagines repræsentant & honorant, æterna memoria.

Eorum qui intelligunt Moysem loquentem: *attendite vobismetipsis, quia eâ die, quâ locutus est Dominus Deus in Choreb supra montem, vocem verborum vos audivistis, similitudinem autem non vidistis;* sciuntque apte respondere: si autem quidpiam vidimus veri,

βροντῆς υἱὸς ἡμᾶς ἐδίδαξεν· ὃ ἦν ἀπ᾽ ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑωράκαμεν, ὃ ἐθεασάμεθα τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, καὶ ταῦτα μαρτυροῦμεν· καὶ πάλιν ὡς οἱ ἄλλοι τοῦ λόγου μαθηταί· καὶ συνεφάγομεν αὐτῷ, καὶ συνεπίομεν, οὐ πρὸ τοῦ πάθους μόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνάστασιν· τῶν γοῦν διαστέλλειν θεόθεν δυναμαθέντων τὴν ἐν τῷ νόμῳ παραγγελίαν καὶ τὴν ἐν χάριτι διδασκαλίαν, καὶ τὸ ἐν ἐκείνῳ μὲν ἀόρατον ἐν ταύτῃ ὂν καὶ ὁρατὸν καὶ ψηλαφητόν· καὶ διὰ τοῦτο τὰ ὁραθέντα καὶ ψηλαφηθέντα εἰκονογραφούντων καὶ προσκυνούντων, αἰωνία ἡ μνήμη.

vidimus utique ſicut Filius tonitrui nos docuit: *quod erat ab initio, quod audivimus, quod vidimus, quod contemplati ſumus oculis, & manus noſtræ contrectaverunt de verbo vitæ, & hæc teſtificamur;* ac rurſum ut alii Diſcipuli Verbi: & unà manducavimus & unà bibimus cum illo, non ſolum ante paſſionem & reſurrectionem, ſed etiam poſt paſſionem & reſurrectionem; eorum, inquam, qui divinitus diſtinguere poſſunt legis præceptum a doctrina gratiæ, & inviſibilitatem quæ in illo a viſibilitate & tangendi facultate quæ in hac reperitur; & ideo viſibilia & ſub tactum cadentia Imaginibus repræſentant & adorant, æterna memoria.

* Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογμάτισαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἡμῶν καὶ τοὺς αὐτοῦ ἁγίους, ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι· τὸν μὲν ὡς θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην καὶ ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες, καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες. αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν.

Prophetæ ut viderunt, Apoſtoli ut docuerunt, Eccleſia ut accepit, Doctores ut docuerunt; orbis ut unà conſenſit, gratia ut effulſit, veritas ut demonſtrata eſt, mendacium ut expulſum eſt, ſapientia ut fidenter loquuta eſt, Chriſtus ut præmia diſtribuit; ſic ſentimus, ſic loquimur, ſic prædicamus Chriſtum verum Deum noſtrum & Sanctos ejus, verbis, ſcriptis, cogitationibus, ſacrificiis, Templis, Imaginibus honorantes; illum quidem ut Deum & Dominum adorantes, illos vero propter communem Dominum ut germanos ejus famulos honorantes, & relative ipſis adorationem adſcribentes. Hæc eſt fides Apoſtolorum, hæc eſt fides Patrum, hæc eſt fides orthodoxorum, hæc fides orbem ſuſtentavit.

Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθήτως, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο ἀνευφημοῦμεν, καὶ λέγομεν· Γερμανοῦ, Ταρασίου, Νικηφόρου καὶ Μεθοδίου, τῶν ὡς ἀληθῶς ἀρχιερέων θεοῦ, καὶ τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων καὶ διδασκάλων, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ad hæc pietatis præconibus fraterno paternoque affectu in gloriam & honorem pietatis pro qua decertarunt, benedicimus ac dicimus: Germani, Taraſii, Nicephori & Methodii, qui vere ſummi ſacerdotes Dei fuere, rectæ fidei propugnatores & doctores, æterna memoria.

Ἰγνατίου καὶ Φωτίου, τῶν ἁγιωτάτων, ὀρθοδόξων καὶ ἀοιδίμων πατριαρχῶν, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ignatii & Photii, ſanctiſſimorum, orthodoxorum ac celebrium Patriarcharum, æterna memoria.

Στεφάνου, Ἀντωνίου καὶ Νικολάου, τῶν ἁγιωτάτων καὶ ὀρθοδόξων πατριαρχῶν, αἰωνία ἡ μνήμη.

Stephani, Antonii & Nicolai, ſanctiſſimorum & orthodoxorum Patriarcharum, æterna memoria.

Ἅπαντα τὰ κατὰ τῶν ἁγίων πατριαρχῶν, Ταρασίου, Νικηφόρου καὶ Μεθοδίου, Ἰγνατίου, Στεφάνου, Φωτίου, Ἀντωνίου καὶ Νικολάου γραφέντα ἢ λαληθέντα, ἀνάθεμα.

Omnia quæ contra ſanctos Patriarchas, Taraſium, Nicephorum, Methodium, Ignatium, Stephanum, Photium, Antonium & Nicolaum ſcripta aut dicta ſunt, anathema ſint.

Ἅπαντα τὰ παρὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν, καὶ τὴν διδασκαλίαν καὶ ὑποτύπωσιν τῶν ἁγίων καὶ ἀοιδίμων πατέρων καινοτομηθέντα, ἢ πραχθέντα ἢ μετὰ τοῦτο πραχθησόμενα, ἀνάθεμα.

Omnia quæ præter eccleſiaſticam traditionem, & doctrinam explanationemque Sanctorum & celebrium Patrum innovata, aut geſta aut in poſterum gerenda ſunt, anathema ſint.

Εὐθυμίου, Θεοφίλου καὶ Αἰμιλιανοῦ, τῶν ἀοιδίμων ὁμολογητῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων, αἰωνία ἡ μνήμη.

Euthymii, Theophili & Æmiliani, celebrium Confeſſorum & Archiepiſcoporum, æterna memoria.

Θεοφυλάκτου, Πέτρου, Μιχαὴλ καὶ Ἰωσήφ, τῶν μακαρίων μητροπολιτῶν, αἰωνία ἡ μνήμη.

Theophylacti, Petri, Michaëlis & Joſeph, beatorum Metropolitarum, æterna memoria.

* Hæc citantur in Synodo C. P. ſub Alexio Comneno infra exſcripta ex Codice XXXVI.

Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Γεωργίου, τῶν τρισολβίων ὁμολογητῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων, καὶ πάντων τῶν ὁμοφρονησάντων αὐτοῖς ἐπισκόπων, αἰωνία ἡ μνήμη.

Θεοδώρου τοῦ πανοσίου ἡγουμένου τῶν Στουδίου, αἰωνία ἡ μνήμη. Ἰσαακίου τοῦ Θαυματουργοῦ, καὶ Ἰωαννικίου τοῦ προφητικωτάτου, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ἱλαρίωνος τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιμανδρίτου καὶ ἡγουμένου τῶν Δαλμάτου, αἰωνία ἡ μνήμη. Συμεὼν τοῦ ὁσιωτάτου στυλίτου, αἰωνία ἡ μνήμη.

Θεοφάνους τοῦ ὁσιωτάτου ἡγουμένου τοῦ μεγάλου ἀγροῦ, αἰωνία ἡ μνήμη.

Τῷ φρυαξαμένῳ συνεδρίῳ κατὰ τῶν σεπτῶν εἰκόνων, ἀνάθεμα. τοῖς ἐκλαμβάνουσι τὰς παρὰ τῆς θείας γραφῆς ῥήσεις κατὰ τῶν εἰδώλων εἰς τὰς σεπτὰς εἰκόνας Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ, ἀνάθεμα.

Τοῖς κοινωνοῦσιν ἐν γνώσει τοῖς ὑβρίζουσι τὰς σεπτὰς εἰκόνας, ἀνάθεμα. τοῖς λέγουσιν, ὅτι πλὴν Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἄλλος ἡμᾶς ἐρρύσατο τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης, ἀνάθεμα.

Τοῖς τολμῶσι λέγειν τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν εἴδωλά ποτε δεδέχθαι, ὡς ὅλον τὸ μυστήριον ἀνατρέπουσι, καὶ τὴν Χριστιανῶν ἐνυβρίζουσι πίστιν, ἀνάθεμα.

Πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων· ὁ θεὸς φυλάξει τὸ κράτος αὐτῶν· ὁ θεὸς τὴν βασιλείαν αὐτῶν εἰρήνευσον. οὐράνιε βασιλεῦ τοὺς ἐπιγείους φύλαξον. Μιχαὴλ τοῦ ὀρθοδόξου ἡμῶν βασιλέως καὶ Θεοδώρας τῆς αὐτοῦ μητρὸς, αἰωνία ἡ μνήμη. Βασιλείου καὶ Κωνσταντίνου, Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου Χριστοφόρου καὶ Ῥωμανοῦ, Κωνσταντίνου Ῥωμανοῦ, Νικηφόρου καὶ Ἰωάννου, Βασιλείου, Κωνσταντίνου, Ῥωμανοῦ καὶ Μιχαὴλ τῶν τὴν οὐράνιον βασιλείαν τῆς ἐπιγείου ἀλλαξαμένων, αἰωνία ἡ μνήμη. Ζωῆς τῆς εὐσεβεστάτης Αὐγούστης, καὶ τρισμακαρίστου, αἰωνία ἡ μνήμη.

Γερμανοῦ, Ταρασίου, Νικηφόρου καὶ Μεθοδίου τῶν ἀοιδίμων πατριαρχῶν, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ἰγνατίου, Στεφάνου, καὶ Ἀντωνίου, Νικολάου καὶ Εὐθυμίου, Στεφάνου, Τρύφωνος, Θεοφυλάκτου, Πολυεύκτου, Ἀντωνίου, Νικολάου καὶ Σισιννίου τῶν ὀρθοδόξων πατριαρχῶν, αἰωνία ἡ μνήμη.

Αὗται ὡς εὐλογίαι πατέρων ἀπ' αὐτῶν εἰς ἡμᾶς τοὺς υἱοὺς ζηλοῦντας αὐτῶν τὴν εὐσέβειαν, διαβαίνουσιν· ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ ἀραὶ τοὺς πατραλοίας, καὶ τῶν δεσποτικῶν ἐντολῶν ὑπερόπτας καταλαμβάνουσι. διὸ κοινῇ πάντες ὅσον εὐσεβείας πλήρωμα, οὕτως αὐτοῖς τὴν ἀρὰν ἣν αὐτοὶ ἑαυτοῖς ὑπεβάλλοντο, ἐπιφέρομεν.

Τοῖς λόγῳ μὲν τὴν ἔνσαρκον οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ λόγου δεχομένοις, ὁρᾶν δὲ ταύτην δι' εἰκόνων οὐκ ἀνεχομένοις· καὶ διὰ τοῦτο ῥήματι μὲν δέχεσθαι καταδημα-

Joannis, Nicolai & Georgii, ter felicium Confessorum & Archiepiscoporum, & omnium qui ejusdem sententiæ fuerunt Episcoporum, æterna memoria.

Theodori sanctissimi Hegumeni Studii, æterna memoria. Isaaci Thaumaturgi, & Joannicii prophetico spiritu plenissimi, æterna memoria.

Hilarionis sanctissimi Archimandritæ & Hegumeni Dalmati, æterna memoria. Symeonis sanctissimi Stylitæ, æterna memoria.

Theophanis sanctissimi Hegumeni magni Agri, æterna memoria.

Conciliabulo quod contra sacras Imagines infremuit, anathema. Iis qui dicta Scripturæ sacræ contra idola, adversus venerandas Christi Dei nostri & Sanctorum ejus Imagines accipiunt, anathema.

Iis qui scienter participant cum contumeliosis erga sacras Imagines, anathema. Iis qui dixerint alium præter Christum nos liberasse ab idolorum errore, anathema.

Iis qui ausi fuerint dicere, Catholicam Ecclesiam idola aliquando admisisse, utpote qui totum mysterium evertant, & Christianorum fidem contumeliis afficiant, anathema.

Multos annos apprecamur Imperatoribus: Deus custodiat imperium eorum. Deus imperio eorum pacem concedat. Cœlestis Imperator terrenos custodi. Michaëlis orthodoxi Imperatoris nostri & Theodoræ matris ejus, æterna memoria. Basilii & Constantini, Leonis & Alexandri Christophori, & Romani, Constantini Romani, Nicephori & Joannis, Basilii, Constantini, Romani & Michaëlis, qui terrenum imperium cum cœlesti commutarunt, æterna memoria. Zoës piissimæ & beatissimæ Augustæ, æterna memoria.

Germani, Tarasii, Nicephori & Methodii venerabilium Patriarcharum, æterna memoria.

Ignatii, Stephani & Antonii, Nicolai & Euthymii, Stephani, Tryphonis, Theophylacti, Polyeucti, Antonii, Nicolai & Sisinnii orthodoxorum Patriarcharum, æterna memoria.

Quemadmodum hæ benedictiones ab ipsis Patribus in nos filios, eorum pietatem æmulantes, descendunt; sic & maledictiones parricidas & dominicorum præceptorum contemtores apprehendunt. Quamobrem communi voce omnes, quotquot pietatis cœtum & plenitudinem constituimus, ita in illos maledictionem cui se subjecerunt, inferimus.

Iis qui verbo quidem Dei Verbi in carne œconomiam recipiunt, ipsam vero in Imaginibus conspicere recusant; atque ideo dum

ιζομένοις, πράγματι δὲ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἀρνουμένοις, ἀνάθεμα.

dum ſe eam recipere verbo ſimulant, revera ſalutem noſtram abnegant, anathema.

Τοῖς τῷ ῥήματι τοῦ ἀπεριγράπτου κακῶς προσφερομένοις, καὶ διὰ τοῦτο μὴ βουλομένοις εἰκονογραφεῖσθαι τὸν παραπλησίως ἡμῖν σαρκὸς καὶ αἵματος κεκοινωνηκότα, Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐντεῦθεν φαντασιασταῖς δεικνυμένοις, ἀνάθεμα.

Iis qui verbo incircumſcriptum maligne admittunt, & ideo nolunt in Imagine repræſentari eum, qui perinde atque nos & carni & ſanguini communicavit, Chriſtum verum Deum noſtrum, atque inde phantaſiaſtæ comprobantur, anathema.

Τοῖς τὰς μὲν προφητικὰς ὁράσεις, κἂν μὴ βούλοιντο, παραδεχομένοις· τὰς δ' ὀφθείσας αὐτοῖς εἰκονογραφίας (ὢ θαῦμα;) καὶ πρὸ σαρκώσεως τοῦ λόγου μὴ καταδεχομένοις, ἀλλ' ἢ αὐτὴν τὴν ἄληπτόν τε καὶ ἀθέατον οὐσίαν ὀφθῆναι τοῖς τεθεαμένοις κενολογοῦσιν· ἢ εἰκόνας μὲν ταύτας τῆς ἀληθείας καὶ τύποις καὶ σχήματα ἐμφανισθῆναι τοῖς ἑωρακόσι συντιθεμένοις, εἰκονογραφεῖν δὲ ἐνανθρωπήσαντα τὸν λόγον καὶ τὰ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτοῦ πάθη οὐκ ἀνεχομένοις, ἀνάθεμα.

Iis qui propheticas quidem viſiones, velint nolint, admittunt; viſas autem ipſis Prophetis Imagines (ô res mira!) etiam ante incarnationem Verbi non recipiunt, ſed ipſam incomprehenſibilem & inviſibilem ſubſtantiam ab illis conſpectam effutiunt; aut hæc, Imagines quidem veritatis & figuras & formas videntibus apparuiſſe fatentur, ſed Verbum hominem factum ejuſque pro nobis ſuſceptas paſſiones Imaginibus repræſentari nolunt, anathema.

Τοῖς ἀκούουσι τοῦ κυρίου ὡς· εἰ ἐπιστεύετε Μωσῇ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί, καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ τό· προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ· τοῦ Μωσέως λέγοντος συνιοῦσιν, εἶτα λέγουσι δέξασθαι μὲν τὸν προφήτην, οὐκ εἰσάγουσι δὲ δι' εἰκονισμάτων τὴν τοῦ προφήτου χάριν, καὶ τὴν παγκόσμιον σωτηρίαν, ὡς ὤφθη, ὡς συνανεστράφη ἀνθρώποις, ὡς πάθη καὶ νόσους ἰάσεως μείζονας ἐθεράπευσεν, ὡς ἐσταυρώθη, ὡς ἐτάφη, ὡς ἀνέστη, ὡς πάντα ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθέ τε καὶ ἐποίησεν· τοῖς οὖν ταῦτα τὰ παγκόσμια καὶ σωτήρια ἔργα ἐν εἰκόσιν ὁρᾶν μὴ ἀνεχομένοις, μηδὲ τιμῶσιν αὐτὰ καὶ προσκυνοῦσιν, ἀνάθεμα.

Iis qui audiunt Dominum dicentem: *ſi crederetis Moyſi, mihi utique crederetis* &c. &: *Prophetam vobis excitabit Dominus Deus noſter ex fratribus veſtris, ſicut me*; Moyſemque loquentem intelligunt, deinde dicunt ſe Prophetam quidem recipere, ſed Prophetæ gratiam per Imagines non inducunt ac totius mundi ſalutem, ut viſa eſt, ut converſata cum hominibus, ut affectiones & morbos omni medela ſuperiores curavit, ut crucifixa & ſepulta eſt ac reſurrexit, ut omnia pro nobis paſſa & operata eſt; iis, inquam, qui hæc ad totius mundi ſalutem patrata opera in Imaginibus videre non ſuſtinent, neque illa honorant adorantque, anathema.

Τοῖς ἐπιμένουσι τῇ εἰκονομάχῳ αἱρέσει, μᾶλλον δὲ τῇ χριστομάχῳ ἀποστασίᾳ, καὶ μήτε διὰ τῆς Μωσαϊκῆς νομοθεσίας πρὸς τὴν σωτηρίαν αὐτῶν ἀναχθῆναι βουλομένοις, μήτε τῆς ἀποστολικῆς διδασκαλίαις ἐναναστραφῆναι τῆς εὐσεβείας προαιρουμένοις, μήτε τῆς πατριαρχικῆς παραινέσεσι καὶ εἰσηγήσεσι τῆς πλάνης αὐτῶν ἐπιστραφῆναι βουλομένοις, μήτε τῇ συμφωνίᾳ τῶν ἀνὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ δυσωπουμένοις· ἀλλ' ἐφάπαξ ἑαυτοὺς τῇ τῶν Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων μερίδι καθυποβαλλομένοις· (ἃ γὰρ ἀμέσως ἐκεῖνοι εἰς τὸ πρωτότυπον βλασφημοῦσι, καὶ οὗτοι διὰ τῆς αὐτοῦ εἰκόνος εἰς ἐκεῖνον τὸν εἰκονιζόμενον τολμᾶν οὐκ ἐρυθριῶσι·) τοῖς οὖν ἀνεπιστρόφως τῇ πλάνῃ ταύτῃ κατεχομένοις, καὶ πρὸς πάντα ψόγον θεῖον καὶ πνευματικὴν διδασκαλίαν τὰ ὦτα βεβυσμένοις, ὡς ἤδη λοιπὸν σεσηπόσι, καὶ τοῦ κοινοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας ἀποτεμοῦσιν ἑαυτούς, ἀνάθεμα.

Iis qui manent in Iconomachorum hæreſi, imo potius in Chriſtomachorum apoſtaſia, neque per Moſaïcam legem ad ſalutem ſuam adduci volunt, neque in apoſtolica doctrina pietatem verſari conſentiunt, neque patriarchalibus adhortationibus & inſtitutionibus ab errore ſuo converti volunt, neque ob conſenſum omnium per orbem Dei Eccleſiarum pudore adficiuntur; ſed ſe Judæorum ac Gentilium ſorti penitus ſubjecerunt; (nam quæ illi ſine ullo intermedio in prototypum blaſphemant, hi per ipſius Imaginem in ipſum Imagine repræſentatum audere non erubeſcunt:) iis itaque qui ſine ulla reſipiſcentia in hoc errore detinentur, & ad omnem divinam objurgationem & ſpiritualem doctrinam aures obturant, utpote jam putridis, qui ſe a communi Eccleſiæ corpore abſciderint, anathema.

Ἀναστασίῳ Κωνσ. καὶ Νικήτᾳ, τοῖς ἐπὶ τῶν Ἰσαύρων κατάρξασι τῶν αἱρέσεων, ὡς ἀνιέροις καὶ ὁδηγοῖς ἀπωλείας, ἀνάθεμα. Παύλῳ τῷ εἰς Σαῦλον ἀποστρέψαντι, καὶ Θεοδώρῳ τῷ ἐπικαλουμένῳ Γάστῃ, καὶ Στεφάνῳ τῷ Μολίτῃ, ἔτι δὲ Στεφάνῳ τῷ Κρι-

Anaſtaſio Conſtantinopolitano & Nicetæ, qui ſub Iſauris initium hæreſibus dederunt, ut exſecrandis & perniciei ducibus, anathema. Paulo qui in Saulum converſus eſt, & Theodoro cognomine Gaſtæ, Stephanoque Molitæ, inſuperque Stephano Crithino, &

θίνῳ, καὶ Λαλονδίῳ τῷ Λέοντι· καὶ πρὸς τούτοις εἴ τις τοῖς εἰρημένοις ὁμοίως τὴν δυσσέβειαν, ἐν ὁποίῳ δὴ εἴη καταλόγῳ κλήρου ἢ ἀξιώματός τινος ἢ ἐπιτηδεύματος ἐξεταζόμενος· τούτοις ἅπασιν ἐπιμένουσιν αὐτῶν τῇ δυσσεβείᾳ, ἀνάθεμα. Θεοδότῳ, Ἀντωνίῳ καὶ Ἰωάννῃ, τοῖς ἀλληλοπροξένοις τῶν κακῶν, καὶ ἐπεσδεξαμένοις τὴν δυσσέβειαν, ἀνάθεμα.

Γεροντίῳ τῷ ἐκ Λάμπης μὲν ὁρμωμένῳ, ἐν δὲ τῇ Κρήτῃ τὸν ἰὸν τῆς αὐτοῦ μιαρᾶς αἱρέσεως ἐξεμέσαντι, καὶ εἰλημμένον ἑαυτὸν ἀνακαλέσαντι ἐπ' ἀνατροπῇ (φεῦ;) τῆς σωτηριώδους οἰκονομίας τοῦ Χριστοῦ, σὺν τοῖς διεστραμμένοις αὐτοῦ δόγμασι καὶ συγγράμμασι καὶ τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ, ἀνάθεμα. ὅλοις τοῖς αἱρετικοῖς, ἀνάθεμα.

Πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων. Χριστοφόρου, Θεοδώρου, Ἀγαπίου, καὶ Ἰωάννου, Νικολάου, Ἠλιοῦ, Θεοδώρου καὶ Βασιλείου τῶν ἀοιδίμων πατριαρχῶν Ἀντιοχείας, αἰωνία ἡ μνήμη. ἡ ἁγία τριὰς αὐτοὺς ἐδόξασεν.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι, καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαί τε καὶ κρατύνεσθαι θεὸν ἐκλιπαροῦντες, καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιωθείημεν τῶν ἐξαιτουμένων οἰκτιρμῶν καὶ χάριτος τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θείων ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων. ἀμήν.

Leoni Lalondio ; ac præterea si quis supradictis impietate similis, in quocumque Cleri Catalogo aut dignitate aut officio reperiatur ; iis omnibus in impietate manentibus, anathema. Theodoto, Antonio & Joanni, qui sibi mutuo mala communicarunt, & impietatem alter ab altero successione quadam acceperunt, anathema.

Gerontio qui ex Lampe quidem venit, in Creta autem exsecrandæ hæresis suæ virus evomuit, & captum semetipsum revocavit ad eversionem (heu!) salutaris œconomiæ Christi, cum perversis ejus dogmatibus & scriptis & asseclis ejus, anathema. Omnibus hæreticis anathema.

Multos annos Imperatoribus apprecamur. Christophori, Theodori, Agapii, Joannis, Nicolai, Heliæ, Theodori & Basilii, venerabilium Patriarcharum Antiochenorum, æterna memoria. Sancta Trinitas ipsos glorificavit.

Horum pro pietate usque ad mortem præliis, certaminibus & doctrina nos institui ac roborari Deo supplicantes, ac eorum divinæ conversationis usque ad finem imitatores exhiberi rogantes, optata assequi mereamur miseratione & gratia magni & primi sacerdotum principis Christi veri Dei nostri, intercessionibus gloriosissimæ Dominæ nostræ Deiparæ & semper Virginis Mariæ, divinorum Angelorum, & omnium Sanctorum. Amen.

Anno 482. sub Imperatore Michaële & Theodora matre ejus, Methodio Patriarcha, celebratur Synodus C. P. ubi confirmatum est Synodi Nicænæ II. decretum. Hujus porro Synodi anniversaria dies apud Græcos celebrata est Dominica 1. Quadragesimæ, quæ Græcis prima dicitur. Sicque desiit Iconoclastarum hæresis post annos circiter 120. quam incœperat. Hæc Dominica vocatur a Græcis ἡ ὀρθοδοξία. Vide Jacobi Gretseri observationes in Georgii Codini Librum de officiis magnæ Ecclesiæ & aulæ Constantinopolitanæ, lib. 3. cap. 8.

CODEX XXXV. olim XXXVIII. membranaceus, XII. vel XIII. sæculi, constans foliis 143. Collectio Canonum ut in Codice præcedenti, additis in fine Gregorii Naz. carminibus & Amphilochii Iambis; Epistola Gennadii cum subscriptionibus 98. Ibidem quoque Canonum syntagma olim præmissum fuerat: nunc prioribus titulis deficientibus tertius decimus tantum & quartus decimus supersunt, præeunte duodecimi postrema parte.

Ad calcem fol. 134. additæ sunt Justiniani Constitutiones aliquot, quarum prima initio caret abscissis quibusdam foliis.

CODEX XXXVI. olim CCCV. membranaceus, XIV. circiter sæculi, constat foliis 312. Fuit olim Catechumenorum Lauræ S. Athanasii in monte Atho, ut in fine scribitur. In his continentur Expositio omnium sanctorum Conciliorum secundum ordinem temporum, & duplex syntagma Canonum, alterum brevius ut Cod. XXXIV. alterum fusius, in quo Canones civiles ad unumquodque caput pertinentes non indicantur solum, sed integri afferuntur.

Fol. 307. Acta cujusdam Synodi Constantinopoli congregatæ sub Alexio Comneno, ut tolleretur offendiculum.

Epiſtola a Leone Chalcedonenſi Metropolita ſcripta ad Nicolaum Epiſcopum Adrianopoleos, cujus titulus: τὸ σημείωμα τὸ γεγονὸς ἐπὶ τῇ προβάσῃ ἑνώσει τῆς συνόδου καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀπὸ Χαλκηδόνος Λέοντος καὶ εὐσεβεῖ ἀποφάσει περὶ τῆς προσκυνήσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων παρὰ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως κυρίου Αλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ... καὶ ἐπ' εὐσεβείᾳ θεοῦ χάριτι διαλάμψαντος. Initium autem: γραφὴ πρὸς τὸν Αδριανουπολίτην Νικόλαον πεμφθεῖσα παρὰ τοῦ χρηματίσαντος Μητροπολίτου Χαλκηδόνος Λέοντος πρὸς τοῖς ἄλλοις (ſic) παρ' ὅσοις ἐγένετο, ἔφθασεν ἐλθεῖν καὶ πρὸς τὸν κραταιὸν καὶ ἅγιον ἡμῶν βασιλέα &c.

Fol. ult. Canon quidam ἀνεπίγραφος, quomodo in mulierum Monaſteriis ſe gerere debeant ſacerdos & diaconus qui ibidem ſacra adminiſtrant, & de Monialium ſtricta clauſura: & Canon alter Nicephori Patriarchæ C. P. de jejunio Monachorum. In fine additur: ἀνατρέπει δὲ καὶ οὗτος ὁ κανὼν τοῦ Ιακώβου τὸ δόγμα καὶ τὴν τῶν Τετραδιτῶν αἵρεσιν.

Hic Codex fuit olim Lauræ S. Athanaſii in monte Atho, ut docet nota initio & in fine ſcripta, βιβλίον τῶν κατηχουμένων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Αθανασίου.

Altera nota: ἔχει ἡ βίβλος αὕτη φύλλα τριακόσια δύο, κομποθήλυκα ἑπτά, ἀμυγδάλια ὀκτώ, βούλας (l. βούλλας) στρογγύλας δέκα ἑπτά, καὶ ἑτέραν βούλλαν μεγάλην μίαν. Hîc erratur in numero foliorum quæ dicuntur eſſe 302. ſuntque 312. Bullæ quæ dicuntur eſſe ſeptemdecim præter unam majorem, ſunt foramina quædam in membranis occurrentia, ut plurimum rotunda bullarum more. Quid ſint κομποθήλυκα & ἀμυγδάλια ignoro. In aliis Codicibus ſimiles notas reperi.

Opuſcula ſupra memorata, quæ nondum publicata fuerunt, hîc edere viſum eſt.

EX CODICE XXXVI. Fol. 307.

Τὸ σημείωμα τὸ γεγονὸς ἐπὶ τῇ προβάσῃ ἑνώσει τῆς συνόδου καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀπὸ Χαλκηδόνος Λέοντος καὶ εὐσεβεῖ ἀποφάσει περὶ τῆς προσκυνήσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων παρὰ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως κυροῦ Αλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, τοῦ καὶ ἐπ' εὐσεβείᾳ θεοῦ χάριτι διαλάμψαντος.

Γραφὴ πρὸς τὸν Αδριανουπολίτην Νικόλαον πεμφθεῖσα παρὰ τοῦ χρηματίσαντος μητροπολίτου Χαλκηδόνος Λέοντος, πρὸς τοῖς ἄλλοις παρ' ὅσοις ἐγένετο, ἔφθασεν ἐλθεῖν καὶ πρὸς τὸν κραταιὸν καὶ ἅγιον ἡμῶν βασιλέα. καὶ ἀναγνωσθεῖσα εὑρέθη ἔχουσα περὶ τῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων προσκυνήσεως πολλὰ ἐναντιώματα τῆς τῶν ἁγίων πατέρων διδασκαλίας. καὶ ἀμφιβολίας διὰ ταῦτα ἐμπεσούσης, ἡ γαληνότης αὐτοῦ μὴ ἀνεχομένη τοὺς εὑρίσκοντας αὐτὴν καὶ ἀναγινώσκοντας σκανδαλίζεσθαι καὶ τοῦ εὐθέος ἐκτρέπεσθαι, εὐδόκησεν ἀθροισθῆναι τὴν συγκλητικὴν βουλὴν, τὴν ἀρχιερατικὴν ἁγιότητα, καὶ τὴν τῶν μοναχῶν ὁμήγυριν, παρεῖναι δὲ καὶ τὸν τῆς γραφῆς αἴτιον, καὶ οὕτω πᾶσαν ἀμφιβολίαν λυθῆναι. κατὰ γοῦν ταῦτα ἀθροισθέντων ἀπὸ μὲν συγκλήτου βουλῆς, τοῦ πρωτοσεβαστοῦ καὶ μεγάλου Δομεστίκου, τοῦ σεβαστοῦ καὶ πρωτοστράτορος κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Δούκα, τοῦ σεβαστοῦ καὶ μεγάλου Δουκὸς κυροῦ Ιωάννου τοῦ Δούκα, τοῦ σεβαστοῦ κυροῦ Γεωργίου τοῦ Παλαιολόγου, τοῦ σεβαστοῦ κυροῦ Ιωάννου τοῦ Ταρωνίτου, τοῦ σεβαστοῦ καὶ λογοθέτου κυ-

Decretum editum circa unionem Synodi cum Leone Chalcedonenſi, & circa piam ſententiam de adoratione ſanctarum Imaginum, ab optimo & ſancto Imperatore noſtro Domino Alexio Comneno, qui per Dei gratiam pietate conſpicuus fuit.

Reſcriptum ad Nicolaum Adrianopolitanum miſſum a Leone qui dicitur Metropolita Chalcedonis, præter alios in quorum manus venit, delatum eſt etiam ad potentem & ſanctum Imperatorem noſtrum. Et poſtquam lectum fuiſſet, deprehenſum eſt multa habere circa ſanctarum Imaginum adorationem, ſanctorum Patrum doctrinæ contraria. Qua de re obortâ diſputatione, ſerenitas ejus cum non pateretur eos qui id reperiſſent & legiſſent in offendiculum cadere, & a recta ſententia averti, juſſit congregari Senatum, ſanctum Epiſcopalem ordinem, & Monachorum cœtum, adeſſeque auctorem reſcripti, ſicque ſedari controverſiam. Ad hunc modum congregatis ex ſenatu, Protoſebaſto & magno Domeſtico, ſebaſto & Protoſtratore Domno Michaële Duca, ſebaſto & magno duce Domno Joanne Duca, ſebaſto Domno Georgio Palæologo, ſebaſto Domno Joanne Taronita, ſebaſto & logotheta Domno Michaële, ſebaſto Domno Conſtantino Maniace, Marino ſebaſto Neapolitano,

ρϛ Μιχαὴλ, τȣ̃ σεβαςοῦ κυρȣ̃ Κωνςαντίνȣ τȣ̃ Μανιάκη, Μαρίνȣ σεβαςοῦ τȣ̃ Νεαπολίτȣ, Κωνςαντίνȣ σεβαςοῦ τȣ̃ Οὐμπέρτου, Μανȣὴλ πρωτονωβελισίμου καὶ ἐπὶ τȣ̃ κανικλείȣ τȣ̃ Φιλοκάλου, Μιχαὴλ νωβελισσίμου μυστικοῦ καὶ ἐπάρχου, Ἀνδρονίκου πρωτονωβελισίμου καὶ λογοθέτου τȣ̃ δρόμου τȣ̃ σκληρȣ̃, Ισαακίου πρωτονωβελλισίμου τȣ̃ Κοντοςεφάνȣ, Στεφάνου πρωτονωβελλισίμου τȣ̃ αὐταδέλφȣ αὐτȣ̃, Γεωργίου πρωτονωβελισίμου τȣ̃ Παλαιολόγου, Βάρδα νωβελισίμου τȣ̃ Ικανάτου, Μιχαὴλ νωβελλισίμου τȣ̃ Δαλματηνȣ̃, Ιωάννου πρωτοκουροπαλάτου καὶ ἐπὶ τῶν δεήσεων τȣ̃ Ταρωνίτου, Μιχαὴλ πρωτοκουροπαλάτου τȣ̃ Βαρύς, Κωνςαντίνȣ πρωτοκουροπαλάτου τȣ̃ Κατακαλών, Νικολάου πρωτοπροέδρου τȣ̃ συγκλήτου καὶ μεγάλου δρουγγαρίου τȣ̃ Βίγλας τȣ̃ Μερμεντόλου, Ρωμανȣ̃ Κουροπαλάτου τȣ̃ υἱȣ̃ τȣ̃ Παλαιολόγου, Ιωάννου κουροπαλάτου τȣ̃ συναδηνοῦ, Κωνςαντίνου κουροπαλάτου καὶ μεγάλου ἑταιρειάρχου τȣ̃ Ἀντιόχου, τȣ̃ κουροπαλάτου Εὐθυμίου καὶ κριτȣ̃, Μιχαὴλ κουροπαλάτου τȣ̃ Σκληροῦ, Κωνςαντίνου κουροπαλάτου τȣ̃ Ιασίτου, Κωνςαντίνου κουροπαλάτου τȣ̃ χοιροσφακέλου, Ταπικίου πρωτοπροέδρου καὶ μεγάλου πριμικηρίου τῶν ἔσω βεςιαριτῶν .... τȣ̃ υἱȣ̃ τȣ̃ Ταρχανειώτου, Θεοδώρου πρωτοπροέδρου καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων τȣ̃ Σμυρναίου, Γεωργίου πρωτοπροέδρου τȣ̃ Μαγγάνη, Γεωργίου πρωτοπροέδρου τȣ̃ Βασιλάκη, Κωνςαντίνου πρωτοπροέδρου τȣ̃ Ωπῆ, Νικήτα πρωτοπροέδρου τȣ̃ Καςαμονίτου, Ιωάννου προέδρου καὶ γραμματικοῦ, Βασιλείου προέδρου τȣ̃ Μέρη, Μιχαὴλ προέδρου καὶ κριτȣ̃ Ιπποδρόμου τȣ̃ Αὐτωρειανοῦ, Γρηγορίου προέδρου τȣ̃ Ἀριςηνοῦ, Γεωργίου προέδρου τȣ̃ Πύρρου,

Constantino Umberto ſebaſto, Manuele Philocalo protonobiliſſimo qui erat ſuper caniculum ſeu atramentarium, Michaële nobiliſſimo Myſtico & Eparcho, Andronico protonobiliſſimo & logotheta dromi ſive curſus Scleri, Iſaacio protonobiliſſimo Contoſtephano, Stephano protonobiliſſimo fratre ejus, Georgio protonobiliſſimo Palæologo, Barda nobiliſſimo Icanato, Michaële nobiliſſimo Damateno, Joanne Taronita protocuropalata & ſuper ſupplicationibus, Michaële Bary protocuropalata, Conſtantino Catacalone protocuropalata, Nicolao Mermentolo protoproëdro Senatûs & magno Drungario Vigiliæ, Romano Curopalata Palæologi filio, Joanne Synadeno, Curopalata, Conſtantino Curopalata & magno Hetæriarcha Antiochi, Euthymio Curopalata & judice, Michaële Curopalata Scleri, Conſtantino Curopalata Jaſitæ, Conſtantino Curopalata Chœroſphaceli, Taticio protoproëdro, & magno primicerio Veſtiaritarum interiorum.. . filio Tarchaniotæ, Theodoro Smyrnæo protoproëdro & conſule Philoſophorum, Georgio protoproëdro Mangane, Georgio protoproëdro Baſilacæ, Conſtantino protoproëdro Opi, Niceta protoproëdro Caſtamonitæ, Joanne proëdro & grammatico, Baſilio proëdro Meri, Michaële Autoriano proëdro & judice Hippodromi, Gregorio proëdro Ariſteni, Georgio proëdro Pyrrhi, Michaële proëdro & primicerio Veſtiaritarum exteriorum Antiochi, Euſtathio Camytze proëdro & chartulario ſtabuli, Baſilio rectore & Papia Blachernarum, Joanne ſcutariate rectore, Theodoro rectore Pepagomeni, Leone veſtiario & grammatico, Michaële ophe[illegible] veſtarcho:

Μιχαὴλ προέδρου καὶ πριμικηρίου τῶν ἔξω βεςιαριτῶν τȣ̃ Ἀντιόχου, Εὐςαθίου προέδρου καὶ χαρτουλαρίου τȣ̃ ςαύλου τȣ̃ Καμύτζη, Βασιλείου Ραίκτορος καὶ παπίου τῶν Βλαχερνῶν, Ιωάννου Ραίκτορος τȣ̃ σκουταρειώτου, Θεοδώρου Ραίκτορος τȣ̃ Πεπαγωμένου, Λέοντος βεςάρχου καὶ γραμματικοῦ, Μιχαὴλ βεςάρχου καὶ γραμματικοῦ τȣ̃ Ὀφειομάχου.

Ἀπὸ δὲ τȣ̃ ἀρχιερατικοῦ καταλόγου, οἱ θεοφιλέςατοι Μητροπολῖται, Κοσμᾶς Καισαρείας Καππαδοκίας ὁ πρωτόθρονος, Κωνςαντίνου Νικομηδείας, Ιωάννου Σίδης, Κωνςαντίνου Τυανῶν, Νικηφόρου Γάγγρας, Θεοδούλου Θεσσαλονίκης, Ιωάννου Κλαυδιουπόλεως, Γρηγορίου Νεοκαισαρείας, Μιχαὴλ Λαοδικείας, Εὐςαθίου Ικονίου, Νικήτα Συνάδων, Σεργίου Κορίνθου, Νικήτα Ἀθηνῶν, Πέτρου Πατρῶν, Βασιλείου Λαρίσσης, Νικήτα Μιτυλήνης, Βασιλείου Γρυζαίων, Μιχαὴλ Πομπηιουπόλεως, Μιχαὴλ Σίδης, Νικολάου Κερκύρας, τȣ̃ ὑποκειμένου ἀρχιεπισκόπου τῆς Κυπρίων νήσου, καὶ ἑτέρων ἀρχιεπισκόπων τῶν ὑποκειμένων τῷ θρόνῳ τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, Λέοντος Βιζύης, Ιωάννου Καραβιζύης, Θεοδώρου Χερσῶνος, καὶ ἐπισκόπων τῶν ὑπὸ τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς Κύπρου ἀρ-

Ex Catalogo Archiepiſcopali, religioſiſſimorum Metropolitarum, Coſma Cæſareæ Cappadociæ primi throno ſive primate, Conſtantino Nicomediæ, Joanne Sides, Conſtantino Tyanorum, Nicephoro Gangræ, Theodulo Theſſalonicæ, Joanne Claudiopolis, Gregorio Neocæſareæ, Michaële Laodiceæ, Euſtathio Iconii, Niceta Synadorum, Sergio Corinthi, Niceta Athenarum, Petro Patrarum, Baſilio Lariſſæ, Niceta Mitylenæ, Baſilio Gryzæorum, Michaële Pompeiopolis, Michaële Sidæ, Nicolao Corcyræ, Archiepiſcopo primate Cypri inſulæ, & aliis Archiepiſcopis ſubditis throno ſanctiſſimi & œcumenici Patriarchæ, Leone Bizyes, Joanne Carabizyes, Theodoro Cherſonis, & Epiſcopis qui ſunt ſub throno Archiepiſcopi Cypri; & ab Eccleſiaſtica plenitudine ſeu ordine, Nicephoro Diacono olim Chartophylace, Pe-

ἀρχιεπισκόπου· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος, Νικηφόρου διακόνου τοῦ γεγονότος χαρτοφύλακος, Πέτρου διακόνου καὶ χαρτοφύλακος, Νικήτα διακόνου καὶ ῥαιφερενδαρίου, Βασιλείου διακόνου καὶ ὑπομνηματογράφου, Εὐσταθίου διακόνου καὶ διδασκάλου, Ἰωάννου τοῦ Μεσταξᾶ, Εὐφημιανοῦ τοῦ πριμικηρίου τῶν πατριαρχικῶν νοταρίων, Θεοφάνους, Νικήτα, Νικηφόρου, Λέοντος, καὶ Νικήτα τῶν πατριαρχικῶν νοταρίων·

tro Diacono & Chartophylace, Niceta Diacono & Referendario, Basilio Diacono & a commentariis, Eustathio Diacono & doctore, Joanne Mestaxa, Euphemiano Primicerio Patriarchalium Notariorum, Theophane, Niceta, Nicephoro, Leone, & Niceta Patriarchalibus Notariis:

Ἀπὸ δὲ τοῦ μοναχικοῦ συλλόγου, Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ καθηγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Στουδίου, τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Διομήδους Ἀθανασίου τοῦ παναγιωτάτου, Ἰωάννου τοῦ καθηγουμένου τῆς τοῦ Πολυελέου μονῆς τοῦ ἐπὶ τοῦ κανικλείου, Γεωργίου καθηγουμένου τῆς μονῆς τοῦ ἀκαταλήπτου σωτῆρος τῆς κατὰ τὴν Κάμαριν, Ἰωάννου τοῦ καθηγουμένου τῆς μονῆς τοῦ τροπαιοφόρου τῶν Μαγγάνων, τοῦ καθηγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Οἰκοπροτέρου, τοῦ καθηγουμένου τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Λαζάρου, Συμεὼν τοῦ ἐγκλείστου τῆς μονῆς τοῦ κυροῦ Φιλοθέου, Κυρίλλου τοῦ καθηγουμένου τῆς μονῆς τῶν ἁγίων μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου, τοῦ καθηγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Πρασιανοῦ, Ἰωαννικίου τοῦ καθηγουμένου τῆς μονῆς τῶν ὁδηγῶν, τοῦ καθηγουμένου τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Μωκίου, Λουκᾶ τοῦ καθηγουμένου τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Φωκᾶ, τοῦ καθηγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Πτερυγίου, τοῦ καθηγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Ἀτταλειάτου, καὶ πλήθους ἑτέρου μοναχῶν ἱκανοῦ ἐκ διαφόρων μοναστηρίων.

Ex Monastico cœtu, Joanne Monacho & Cathegumeno Monasterii Studii, sanctissimo Athanasio Hegumeno Monasterii sancti Diomedis, Joanne Cathegumeno Monasterii Polyelei qui est super Caniculum, Georgio Cathegumeno Monasterii Acatalepti sive incomprehensibilis Salvatoris quod est in Camari, Joanne Cathegumeno Monasterii Tropæa gestantis Manganorum, Cathegumeno Monasterii Oecoproteri, Cathegumeno Monasterii sancti Lazari, Simeone incluso Monasterii Domini Philothei, Cyrillo Cathegumeno Monasterii sanctorum Martyrum Probi, Tarachi, & Andronici, Cathegumeno Monasterii Prasiani, Joannicio Cathegumeno Monasterii Hodegorum, Cathegumeno Monasterii sancti Mocii, Luca Cathegumeno Monasterii sancti Phocæ, Cathegumeno Monasterii Pterygii, Cathegumeno Monasterii Attaliatæ; aliaque Monachorum multitudine magna ex diversis Monasteriis.

Τούτων οὖν πάντων ἀθροισθέντων ἐν τῷ νεουργηθέντι μεγάλῳ τρικλινίῳ τῶν Βλαχερνῶν, καὶ τῷ κραταιῷ καὶ ἁγίῳ ἡμῶν βασιλεῖ προκαθημένῳ παρισταμένων, μόνων συνεδριαζόντων αὐτῷ τοῦ τε πανευτυχεστάτου σεβαστοκράτορος καὶ τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν τοῦ τε Κωνσταντινουπόλεως κυροῦ Νικολάου, καὶ τοῦ Ἱεροσολύμων κυροῦ Συμεών· ἡ γαλήνιος καὶ εἰρηνικωτάτη αὐτοῦ βασιλεία θεάρεστόν τι καὶ βασιλικὸν τῷ ὄντι προδιεσκεψαμένη, εἰς ἔργον δὴ τοῦτο καὶ ὑπεξήγαγεν. πρὸ γὰρ τοῦ τὴν ὑπόθεσιν ὅλως προτεθῆναι εἰς μέσον, τὰς τῶν συνεληλυθότων ἁπάντων ἡμερῶσαι καὶ εἰρηνεῦσαι ψυχὰς ἐθέλουσα, καὶ παντελῶς ἀπαλεῖψαι εἴπου καρδίᾳ τινὸς ἐμφωλεῦον ἴχνος τι κακίας καὶ ἀνθρωπίνου φρονήματος ἢ θελήματος, καὶ οὕτω ποιήσασθαι τοῦ ζητήματος καὶ τὴν ἐξέτασιν· εὐθὺς ὄρθιος ἔστη καὶ πρὸς τὸ ὅλον ἄθροισμα ἐν σχήματι ταπεινῷ ἀποβλέψασα ἱλαρῷ τῷ βλέμματι καὶ συντετριμμένῃ καὶ πάθους παντὸς ἐλευθέρᾳ καρδίᾳ, παρακλητικῶς τε ὁμοῦ καὶ προτρεπτικῶς εἰς ἐπήκοον πάντων ἐξεφώνησεν.

His itaque omnibus congregatis in magno Triclinio Blachernarum recens exstructo, & adstantibus coram potente & sancto Imperatore nostro; assidentibus ipsi solis felicissimo Sebastocratore & sanctissimis Patriarchis Domno Nicolao Constantinopolitano, & Domno Symeone Hierosolymitano; serenissima & pacis studiosissima ejus Majestas, cum rem Deo placitam & vere regiam præstituisset, ipsam ad effectum eduxit. Nam prius quam res quæ agebatur produceretur in medium, cum ve let Imperator omnium animos tranquille & pacifice se habere, & si quod vestigium malignitatis aut humani sensûs & voluntatis in cujuspiam corde lateret, id vellet penitus abolere, & postea ad quæstionis examen venire; statim surrexit humili more totum cœtum respiciens, hilari aspectu, corde contrito & ab omni affectu libero, rogantis simul & hortantis modo hæc omnibus audientibus loquutus est.

Δεσπόται μου καὶ πατέρες καὶ οἱ τῶν συγκλητικῶν λογιώτεροι, ἐγὼ μὲν ὡς καὶ ὑμεῖς οἴδατε καὶ πρότερον διηνεκῶς ταῖς στρατιωτικαῖς καὶ δημοσιακαῖς καὶ κοιναῖς φροντίσιν ἐνασχολούμενος, καὶ πρὸς τὰς τῶν κοινῶν

Domini & patres mei, & ex Senatu quotquot eruditiores estis, ego quidem ut probe nostis jam pridem bellicis, popularibus & communibus curis detentus, & ad communes inimicos propulsandos semper prom-

ἐχθρῶν αἰτία παρατάξεως ἀεὶ παρασκευαζόμενος, καὶ νῦν δὲ πρὸς ἐκστρατείαν διὰ τὸ ἐπιστῆναι ἤδη τὸν αὐτῆς καιρὸν ἑτοιμαζόμενος, καὶ μὴ πρὸς ἄλλο τι ἑκάστοτε ἀπασχολεῖσθαι δυνάμενος· ἐβουλόμην τοῦτο μὲν καὶ διὰ τὸ πολυάσχολον τῶν κοινῶν πραγμάτων ὡς εἴρηται, τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὸ εὐχερὲς καὶ εὐδιάγνωστον τοῦ προκειμένου ζητήματος, μόνοις ὑμῖν τοῖς τοῦ θεοῦ ἀρχιερεῦσιν ὡς σοφοῖς οὖσι τὰ θεῖα θεοῦ χάριτι, τὴν περὶ τούτου ἀναθέσθαι διάσκεψιν καὶ διάλυσιν. ἀναμφίλεκτον γὰρ καὶ δοκεῖ καὶ ἔστι τοῦτο, κἂν τισιν ἁπλουστέροις ἐκ τῆς τοῦ ἀπὸ Χαλκηδόνος ἐπιστολῆς ἀμφιβολίαν οὐ μικρὰν ἤγειρεν. ἀναλογισάμενος δὲ πάλιν ὅσον καὶ οἷον ἀγαθόν ἐστιν ἡ ἀληθινὴ καὶ ὀρθόδοξος καὶ ἀμώμητος πίστις ἡμῶν, καὶ οἷον τὸ κέρδος τῷ ταύτης ἀντέχεσθαί τε καὶ ὑπερέχεσθαι· καὶ ταύτην ἐκ κοιλίας μητρὸς ποιούμενος ἐμαυτοῦ ἐντρύφημα, καλλώπισμα, καύχημα, στήριγμα, καὶ κατὰ τῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν ἐχθρῶν ὅπλον ἀκαταμάχητον· καὶ μὴ ἀνεχόμενος μικρὸν ἢ μέγα τι ῥῆμα τῶν τοῖς ἁγίοις πατράσιν ἡμῶν δεδογματισμένων παραλλαγῆναι, ἢ τῇ τούτων διδασκαλίᾳ ἀλλότριόν τι παρενσπαρῆναι, ἢ παρερμηνευθῆναι, ἢ παρά τινος τῶν χριστιανῶν νεοφανές τι ἐναντίον δόγμα ἢ κήρυγμα δεχθῆναι τὸ σύνολον· τῶν μὲν ἄλλων πάντων ἐπελαθόμην παντάπασι, δεύτερα τῆς προκειμένης ἡγούμενος ὑποθέσεως, ὅλον δὲ ἐμαυτὸν εἰς τὴν αὐτῆς ὁλοσχερῶς ἀπησχόλησα ζήτησιν, θελήσας καὶ αὐτὸς κοινωνὸς ὑμῖν καὶ συμμέτοχος γενέσθαι καὶ τοῦ κόπου καὶ τοῦ μισθοῦ· καὶ δὴ πρὸ πάντων παρακαλῶ ὑμᾶς ἀποθέσθαι θυμόν, φθόνον, μῖσος παλαιὸν ἢ καὶ νέον, καὶ κακίαν ἅπασαν πόῤῥω ποι ἀπελάσαι τῶν ψυχῶν ὑμῶν· καὶ μὴ ἐριστικῶς καὶ φιλονείκως, ἀλλὰ λογικῶς καὶ φιλανθρώπως, μὴ μετὰ προσωποληψίας καὶ τῆς ματαίας οἰήσεως ἢ μετά τινος ἄλλου ἀνθρωπίνου θελήματος, ἀλλὰ μετὰ πάσης πραότητος καὶ ἱλαρότητος, καὶ γνώμης ἐλευθέρας καὶ ἀπαθοῦς, καὶ εἰρήνης καὶ ὁμονοίας ποιήσασθαι τοῦ πράγματος τὴν διάγνωσιν, τὸν τοῦ θεοῦ φόβον πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντας, καὶ αὐτὸν παρεστάναι ἐνώπιον ὑμῶν βλέποντας. ἀλλὰ μηδὲ φιλίαν ἀνθρωπίνην τῆς ἀληθείας προτιμήσωμεν, μὴ δὲ διὰ πάθος ἀνθρώπινον παρίδωμεν τὴν ἀλήθειαν, ἢ καλύψωμεν ἢ παραδράμωμεν. οὐ γὰρ περὶ χρημάτων ἢ κτημάτων, ἢ τινος τῶν κάτω καὶ φθειρομένων ἡ ζήτησις, ἀδελφοί, ἀλλὰ περὶ πίστεως καὶ ὀρθοδόξου ἡμῶν δόγματος ἡ σπουδή· ὧν ἀμετακινήτων καὶ ἀπαρασαλεύτων μενόντων παρ' ἡμῖν θεοῦ χάριτι, τὸ κέρδος πάντως ἀσύγκριτον καὶ ἡ ὠφέλεια ἀνεκλάλητος, ὥσπερ πάλιν τῶν ἀπὸ τούτων χωρούντων ἢ κατά τι παρακεκινημένων ὁ κίνδυνος καὶ ἀφόρητος καὶ ἀδιήγητος.

Ταῦτα τοῦ βασιλέως ψυχῇ τῇ ἁγίᾳ πατρικῶς ἅμα καὶ παραινετικῶς προδιαφωνήσαντος, εὐθὺς ἅπαν τὸ τῶν συνεληλυθότων πλῆθος ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ παρα-

tus, nunc autem instante tempore ad militarem expeditionem paratus, ita ut nulli alteri negotio vacare possim; volebam tum propter gravissimas rerum publicarum sollicitudines, ut dictum est, tum quod hujus quæstionis solutio facilis expeditaque sit, vobis solis summis Sacerdotibus utpote qui per Dei gratiam in divinis sapientes sitis, illius examen & solutionem committere. Siquidem res omni prorsus difficultate vacat, etiamsi Chalcedonensis Archiepiscopi epistola non modicam apud simpliciores dubitationem excitaverit. At subinde mecum reputans, quantum & quale bonum sit vera, orthodoxa & immaculata fides nostra, & cujusmodi lucrum sit eam custodire eique patrocinari; cum eam ab utero matris meæ mihi fecerim gaudium, decorem, gloriam, fulcimentum, & inexpugnabilem contra visibiles & invisibiles inimicos armaturam; nec patiar quidpiam parvi aut magni in decretis Patrum nostrorum mutari, aut in eorum doctrina aliquid alienum inseri, vel eam perperam explicari aut a Christianorum quolibet novam & contrariam doctrinam vel prædicationem omnino suscipi: cætera omnia penitus oblitus sum, eaque præsenti negotio postponenda duxi, totamque meam sollicitudinem in hujus quæstionis disquisitionem converti, eo animo ut vobiscum laboris ac præmii consors sim. Præ omnibus autem rogo deponatis iram, invidiam, odium seu vetus seu recens, & malitiam omnem procul animis vestris abigatis; non litigiose aut contentiose sed rationabiliter & humaniter, non cum personarum acceptione vel vana existimatione aut alio quopiam vano affectu, sed cum omni mansuetudine & hilaritate, cum sententia libera nulli affectui obnoxia, cum pace & consensu rei disquisitionem faciatis, Dei timorem præ oculis habentes, ipsumque Deum in conspectu vestro stantem aspiciatis. Sed ne amicitiam humanam veritati anteponamus, neve ob humanum affectum veritatem despiciamus, aut operiamus aut prætermittamus. Non enim de pecuniis aut possessionibus, aut quapiam rerum inferiorum & incorruptibilium quæstio est, fratres, sed de fide & orthodoxa doctrina nobis sollicitudo est; quibus immotis & inconcussis apud nos per Dei gratiam manentibus, lucrum sane incomparabile & inestabilis utilitas aderit; contra vero excidentibus vel in quopiam mutatis, intolerabile inenarrabileque periculum sequetur.

Hæc cum sanctus Imperator noster paterno hortatorioque more præfatus esset, statim omnis coëuntium cœtus ejus commonitionibus hortationibusque compunctus

κλητικοῖς καὶ νουθετικοῖς λόγοις καὶ συμπεισθέντες καὶ ἀρεσθέντες, καὶ εὐχαριστήσαντες τῷ Θεῷ καὶ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, ὑπέσχοντο ἐλευθέρᾳ καὶ ἀδεκάστῳ καὶ ψυχῇ καὶ γνώμῃ ποιήσασθαι τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως, καὶ ὡς τοῦ Θεοῦ βλέποντος δοκιμάσαι τὰ τοῦ ζητήματος. ἐπὶ τούτοις εὐχαριστήσας καὶ ὁ βασιλεὺς ἡμῶν ὁ ἅγιος, ἐπιστραφεὶς πάλιν πρὸς τοὺς ἁγιωτάτους πατριάρχας καὶ τὴν παρατυχοῦσαν ἱερωτάτην σύνοδον ἐξεῖπε· παρακαλῶ καὶ τοῦτο, δεσπόται μου, ἵνα γένηται πρότερον παρ' ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἔντευξις περὶ τῆς τοῦ προκειμένου διαλύσεως, καὶ εἶθ' οὕτως ἵνα ἀπαρξώμεθα τῆς ζητήσεως, ταῖς ἁγίαις ὑμῶν εὐχαῖς ἑαυτοὺς ὀχυρώσαντες. γέγονε δὴ καὶ τοῦτο. καὶ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου τὴν συνήθη εὐχὴν ἐκτελέσαντος, εὐθὺς καὶ ὁ ἀπὸ Χαλκηδόνος μετάκλητος γέγονε· καὶ στάντος ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ, ὁ βασιλεὺς ἡμῶν ὁ ἅγιος ἱλαρῶς τε καὶ προσηνῶς πρὸς αὐτὸν ἀπιδὼν τοιαῦτα ἐφθέγξατο. παρακαλῶ καί σε, κῦρ Λέον, ἵνα τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον λάβῃς ἐπὶ λογισμόν· καὶ εἴπερ νοεῖς ἐν ἑαυτῷ ὡς δι' ἀνθρώπινόν τι πάθος ἢ δι' ἔριν τινὰ ἢ ἄκαιρον ἔνστασιν τὸ γεγονὸς παρὰ σοῦ ἐξετέθη ἔγγρα[μμα], μὴ θελήσῃς ἀνωφελῶς οὕτως καὶ μάτην ἐνίστασθαι, καὶ ζητεῖν ἕως τέλους τῷ οἰκείῳ ἐμμένειν θελήματι καὶ συγγράμματι διαγινωσκομένῳ παρὰ πάντων ἐναντίως ἔχειν, καὶ ταῖς φανεραῖς τῆς θείας διδασκαλίαις ἀντιβαίνοντα ἐπεκδικεῖν. τοῦτο γὰρ οὔτε ἀνδρὸς συνετοῦ ἢ χριστιανοῦ καθέστηκεν ἴδιον. ἤκουσε καὶ αὐτὸς ταῦτα, καὶ ὑπέσχετο μετὰ πάσης ἐλευθερίας καὶ καθαρᾶς ψυχῆς ἀπολογήσασθαι, καὶ ἀποβαλέσθαι εἴπερ ἂν προσιστάμενον φανείη τῇ θείᾳ τῶν πατέρων τῶν ἁγίων διδασκαλίᾳ. ταῦτα τούτου ὑποσχομένου, προσέταξεν ὁ κραταιὸς καὶ ἅγιος ἡμῶν βασιλεὺς καὶ αὐτῷ τῷ μητροπολίτῃ Εὐχαΐτων διαλλαγῆναι πρὸς τὸν ῥηθέντα ἀπὸ Χαλκηδόνος, καὶ ἄπαν λείψανον μνησικακίας τινὸς τῆς ἰδίας ἀπαλεῖψαι παντελῶς ψυχῆς· ὃ δὴ καὶ ἄμφω ποιήσαντες καὶ ἀλλήλοις συγχωρήσαντες, ἀδελφικῶς καὶ ἀλλήλους ἠσπάσαντο. ἀλλὰ καὶ τῆς λοιπῆς ἀρχιερατικῆς ὁμηγύρεως ὁμοίως συγχώρησιν πρὸς αὐτὸν μετὰ καλοθελοῦς ποιησαμένης προαιρέσεως, οὕτως ἀπήρχθη τὰ τῆς ὑποθέσεως. ἀνεγνώσθη γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐπ' ἄμβωνος κατὰ τὴν κυριακὴν τῆς ὀρθοδοξίας ἀναγινωσκομένου συνοδικοῦ τῆς ἑβδόμης συνόδου ἡ περὶ τῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων προσκυνήσεως ῥῆσις, ἐν ἐπηκόῳ τῶν ἀθροισθέντων ὡς εἴρηται, λέγουσα κατὰ λέξιν ταῦτα.

Ὁρίζομεν σὺν ἀκριβείᾳ πάσῃ καὶ ἐμμελείᾳ παραπλησίως τῷ τύπῳ τοῦ τιμίου σταυροῦ ἀνατίθεσθαι τὰς σεπτὰς εἰκόνας, τὰς ἐκ χρωμάτων καὶ ψηφίδων καὶ ἑτέρας ὕλης ἐπιτηδείως ἐχούσης ἐν ταῖς ἁγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις, ἐν ἱεροῖς σκεύεσι καὶ ἐσθῆσι, τοίχοις τε καὶ σανίσιν, οἴκοις τε καὶ ὁδοῖς· τήν τε τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ

iiſque acquieſcens, gratiaſque agens Deo & Majeſtati ejus; promiſit ſe libero omniſque acceptionis experte animo ſententiaque hujus negotii examen facturum, & quaſi Deo vidente quæſtionis diſcuſſionem peracturum eſſe. Ad hæc gratias agens ſanctus Imperator noſter, converſus iterum ad ſanctiſſimos Patriarchas & ad præſentem ſacratiſſimamque Synodum: & hoc, inquit, poſtulo, Domini mei, ut prius Deum precemur pro præſentis negotii ſolutione, deindeque diſquiſitionem incipiamus, poſtquam precibus veſtris nos confirmaverimus. Id vero factum eſt. Et poſtquam ſanctiſſimus & œcumenicus Patriarcha conſuetam orationem abſolverat, ſtatim Chalcedonenſis præſul accerſitus eſt; ipſumque in medio ſtantem hilari manſuetoque intuitu ſanctus Imperator ſic alloquitur. Rogo te, domine Leo, timorem Dei in mente ponas; & ſi tibi conſcius ſis, te ob humanum affectum aut contentionem quamdam aut intempeſtivam occaſionem hujuſmodi libellum edidiſſe, ne velis inutiliter & fruſtra inſiſtere, neu quæras uſque ad finem manere in propoſito & ſcripto tuo, quod omnes ſciunt ſecus quam oportet habere, & ſententiam divinæ doctrinæ oppoſitam vindicare. Id enim neque prudentis neque Chriſtiani viri proprium eſt. His auditis ille pollicitus eſt ſe cum omni libertate & animo ſincero cauſam ſuam defenſurum eſſe, & repudiaturum quidquid divinæ Patrum doctrinæ repugnare videretur. Hæc cum ille promiſiſſet, potens & ſanctus Imperator noſter præcepit, ut Euchaïtarum Metropolita, & memoratus Chalcedonenſis præſul ſeſe mutuo reconciliarent, omnemque injuriæ memoriam prorſus ab animo abjicerent: quod cum feciſſent ambo ſibique mutuo condonaſſent, ſeſe fraterne invicem amplexati ſunt. Imo etiam cum reliquus Epiſcoporum cœtus optimo propoſito veniam ipſi dediſſet, ita cœptum eſt negotium. Lectum eſt enim ex Synodico ſeptimæ Synodi, quod in Dominica Orthodoxiæ ex ambone legi ſolebat, dictum illud in quo de ſanctarum Imaginum adoratione agitur, omnibus qui ut dictum eſt congregati ſunt audientibus, cujus hæc verba ſunt.

Omni cum diligentia & ſollicitudine definitum eſt, perinde atque figuram honorandæ Crucis ita conſecrari debere venerandas imagines, ſive ex coloribus, ſive ex calculis aut lapillis, ſive ex alia quapiam materia apte diſpoſita in ſanctis Dei Eccleſiis, in ſacris vaſis & veſtibus, parietibus & tabulis, domibus & viis; nempe imaginem Domini Dei & Salvatoris noſtri Jeſu Chriſ-

Χριστοῦ, καὶ τῆς ἀχράντου ἡμῶν δεσποίνης τῆς ἁγίας θεοτόκου, τῶν τιμίων ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν ὁσίων καὶ ἁγίων ἀνδρῶν· (ὅσῳ γὰρ δι' εἰκονικῆς ἀνατυπώσεως ὁρῶνται, τοσοῦτῳ οἱ ταύτας θεώμενοι διανίστανται πρὸς τὴν τῶν πρωτοτύπων μνήμην τε καὶ ἐπιπόθησιν.) καὶ ταύταις ἀσπασμὸν καὶ τιμητικὴν προσκύνησιν ἀπονέμειν, οὐ μὴν τὴν κατὰ πίστιν ἡμῶν λατρείαν τὴν ἀληθινὴν ἣ πρέπει μόνῃ τῇ θείᾳ φύσει, ἀλλ' ὃν τρόπον τῷ τύπῳ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, καὶ τοῖς ἁγίοις εὐαγγελίοις, καὶ τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς ἀναθήμασι· καὶ θυμιαμάτων καὶ φώτων προσαγωγὴν πρὸς τὴν τούτων τιμὴν ποιεῖσθαι, καθὼς καὶ τοῖς ἀρχαίοις εὐσεβῶς εἴθισται. ἡ γὰρ τῆς εἰκόνος τιμὴ ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει· καὶ ὁ προσκυνῶν τὴν εἰκόνα προσκυνεῖ ἐν αὐτῇ τοῦ ἐγγραφομένου τὴν ὑπόστασιν. δῆλον δὲ τοῦτο καὶ τοῖς πρὸ ἡμῶν πεφανερωμένον καὶ κεκηρυγμένον καὶ ἐγνωσμένον, ὡς διὰ τῶν εἰκόνων καὶ ἐν εἰκόσι τιμᾶται ἡ ἀλήθεια καὶ προσκυνεῖται.

Καὶ τούτων ἀναγνωσθέντων ἠρώτησε κοινῶς ἅπαντας ὁ βασιλεὺς ὁ ἅγιος, εἰ οὕτω πάντες φρονοῦσι, καὶ οὐδεὶς κατά τι διαμφιβάλλει. καὶ ἀπεκρίθησαν ἅπαντες μιᾷ φωνῇ, οὕτω φρονεῖν καὶ οὕτω κηρύττειν. καὶ ὁ βασιλεὺς εἰπών, δόξα τῷ ἁγίῳ θεῷ, αὖθις ἠρώτησε· σχετικῶς ἢ λατρευτικῶς φατὲ προσκυνεῖν τὴν εἰκόνα τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ; καὶ εἶπον ἅπαντες· σχετικῶς προσκυνοῦμεν αὐτήν, ὡς εἰκόνα τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· οἱ δὲ μὴ οὕτω προσκυνοῦντες, ἀνάθεμα. καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκ ψυχῆς ἐξεφώνησεν· οἱ μὴ οὕτω φρονοῦντες, ἀνάθεμα. πάλιν ἠρώτησεν ὁ βασιλεύς, εἰκόνας ποίας λέγετε; τὰς εἰκονικὰς ὕλας ἢ τὰ ἐν ταύταις φαινόμενα ὁμοιώματα; καὶ εἶπον ἅπαντες, τὰ ὁμοιώματα ἐν ταῖς ὕλαις φαινόμενα. καὶ αὖθις ἠρώτησε· δύναται τὸ ὁμοίωμα τοῦ Χριστοῦ τὸ ἐν τῇ ὕλῃ ὁρώμενον λατρευτικῶς προσκυνεῖσθαι; καὶ εἶπον· οὐχί. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς· οὕτως ἔχει ἡ ἀλήθεια, ὡς εἴπατε. εἶπε δὲ ὁ Κλαυδιουπόλεως, ἔτι τινὲς οὐ μετέχειν λέγουσι θείας χάριτος τὰς ἁγίας εἰκόνας. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς μετὰ πάντων· ἀνάθεμα τῷ οὕτως λέγοντι· θείας μὲν γὰρ χάριτος μετέχουσιν αἱ ἅγιαι εἰκόνες, ὁμοφυεῖς δὲ τοῖς πρωτοτύποις οὐκ εἰσί. καὶ πρὸς τοῦτο ὁ Κλαυδιουπόλεως ἐπήγαγεν, οὕτω καὶ αὐτὸν φρονεῖν. εἶπεν ὁ βασιλεύς· ὁ ἐναντιούμενος κατά τι ταῖς ἁγίαις καὶ οἰκουμενικαῖς ἑπτὰ συνόδοις, ἢ προσθήκην ἢ ἐξαίρεσιν ποιῶν δόγματος, ἢ τι τῶν ἐν αὐταῖς ὁρισθέντων παρερμηνεύων ἢ ἀποβαλλόμενος, ἀνάθεμα. καὶ εἶπον ἅπαντες, ἀνάθεμα. αὖθις ἠρώτησε· τὸ ἐν τῇ ὕλῃ γραφόμενον ὁμοίωμα τοῦ Χριστοῦ, τοῦτό ἐστιν ἡ θεία φύσις; καὶ εἶπον ἅπαντες· οὐχί· ἡ γὰρ θεία φύσις ἀπερίγραπτος. εἶπεν ὁ βασιλεύς· οὕτως ἔχει ἡ ἀλήθεια, προσθεὶς καὶ τοῦτο· ὅτι ἐγὼ τέως λέγω καὶ φρονῶ, μὴ ἐνυποῦσθαι

Christi, immaculatæ Dominæ nostræ & sanctæ Deiparæ, venerabilium Angelorum, & omnium sanctorum virorum; (quanto enim magis per expressam Imaginem conspiciuntur, tanto magis earum spectatores excitantur ad prototyporum memoriam & desiderium:) ipsisque amplexum & adorationis honorem tribui debere; non quidem latriam illam veram quæ secundum fidem nostram soli divinæ naturæ competit; sed qualis debetur figuræ venerandæ ac vivificæ Crucis, sanctis Evangeliis, reliquisque sacris depositis; ac thymiamata luminaque in earum honorem adhibenda esse, quemadmodum & antiquis pio usu assuetum erat. Nam Imaginis honor ad prototypum transit; & qui Imaginem adorat, in ipsa depicti personam adorat. Palam autem est id antecessoribus declaratum, prædicatum & cognitum fuisse, nimirum per Imagines & in Imaginibus veritatem honorari & adorari.

His porro lectis sanctus Imperator omnes simul interrogavit, num omnes ita sentirent, & an quispiam in aliquo dubitaret. Responderunt omnes una voce, se ita sentire, ita prædicare. Imperator vero postquam dixisset, gloria sancto Deo, rursum interrogavit. Relative-ne an latriæ cultu dicitis adorandam esse Imaginem Domini & Dei & Salvatoris nostri Jesu Christi? Dixerunt omnes, relative adoramus ipsam, ut Imaginem Domini & Dei & Salvatoris nostri Jesu Christi; iis vero qui non sic adorant, anathema. Tum Imperator ex animi affectu sic vociferatus est: iis qui non ita sentiunt, anathema. Iterum interrogavit Imperator: Imagines quas esse dicitis, an materiam Imaginum, an similitudines in ea repræsentatas? Dixeruntque omnes: similitudines in materia repræsentatas. Denuo interrogavit: potest-ne similitudo Christi quæ in materia conspicitur, latriæ cultu adorari? Responderunt: nequaquam. Dixit Imperator: sic se res habet, ut dixistis. Ait autem Claudiopolis Episcopus: quidam dicunt sanctas Imagines non participare gratiæ divinæ. Dixit Imperator cum omnibus: anathema ei qui ita dixerit; nam sanctæ Imagines gratiæ divinæ participant, sed eamdem naturam non habent quam prototypi. Ad hæc Claudiopolitanus Episcopus subdidit, se quoque ita sentire. Tum Imperator: quisquis sanctis œcumenicisque septem Synodis in re quapiam contradixerit, eisve quidquam dogmatis addiderit aut dempserit, aut aliquod ex earum decretis prave interpretatus fuerit vel abjecerit, anathema. Dixeruntque omnes, anathema. Rursum interrogavit: quæ in materia depingitur Imago Christi, natura-ne ejus est? Responderunt omnes: nequaquam; natura quippe divina incircumscripta est. Dixit Imperator: ita vere se res habet. Il-

ἀλλήλοις τὰ συνοδικὰ δόγματα καὶ κηρύγματα· ὑμῖν οὖν τί δοκεῖ; Καὶ εἶπον ἅπαντες, συμφωνεῖν αὐτὰ πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς ἑαυτά. Εἶπεν ὁ βασιλεύς· τὰ ἐπ᾽ ἄμβωνος κηρυττόμενα καὶ ἀναγινωσκόμενα ἓν κηρύττουσι καὶ οὐκ ἐναντιοῦνται ἀλλήλοις ἔν τινι. Ἅπαντες εἶπον· οὕτως ἔχει. Καὶ ὁ βασιλεὺς ηὐχαρίστησεν εἰπών· δόξα τῷ ἁγίῳ θεῷ τῷ οἰκονομήσαντι οὕτωσί, ἅπαντες ὁμοφρονοῦμεν. Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη κεφάλαιον ἕτερον ἐκ τοῦ συνοδικοῦ τοῦ δευτέρου τῆς ἀναμνήσεως καὶ εὐχαριστίας τοῦ ἀναγινωσκομένου ὁμοίως ἐπ᾽ ἄμβωνος.

Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ ἐκκλησία ὡς παρέλαβε, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογμάτισαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύττομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἡμῶν καὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ, ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι· τὸν μὲν ὡς θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ λέγοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην καὶ ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες, καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τούτου, ὁ βασιλεὺς συναγαγὼν τῶν ἀναγνωσθέντων δύο κεφαλαίων τὸν νοῦν εἶπεν· εἰ οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογμάτισαν, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσε, καὶ τὰ λοιπά· οὕτω δὴ φρονεῖν παραδίδωσιν ἡμῖν τὸ συνοδικόν, καὶ οὐχ ἑτέρως· εὔδηλον, ὅτι κατὰ τὴν τούτου παράδοσιν τοὺς μὲν ἁγίους ὡς θεράποντας Χριστοῦ προσκυνοῦμεν διὰ τὸν Χριστὸν καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν οἰκείωσιν, τὸν δὲ Χριστὸν ὡς θεὸν καὶ δεσπότην δι᾽ ἑαυτὸν δηλονότι, καὶ οὐ δι᾽ ἕτερον· ὥστε τῶν μὲν ἁγίων τὰς εἰκόνας προσκυνοῦμεν ὡς θεραπόντων Χριστοῦ σχετικῶς δι᾽ αὐτούς, αὐτοὺς δὲ διὰ τὴν αὐτῶν πρὸς τὸν κοινὸν δεσπότην ἡμῶν οἰκείωσιν, ἐπ᾽ αὐτοῦ δὲ Χριστοῦ λατρευτικὴ ἡ προσκύνησις. ὁ προσκυνῶν γὰρ συμπροσκυνεῖ τὸν πατέρα καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἐπὶ δὲ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ ἡ αὐτὴ μέν· πῶς γὰρ οὔ; ὧν γὰρ τὸ κράτος ἓν καὶ ἡ δόξα μία, τούτων δηλαδὴ ἓν τὸ σέβας καὶ μία ἡ προσκύνησις. σχετικὴ δὲ ὅμως ἤγουν ὁμωνυμική, ὡς φησὶ καὶ ὁ ἅγιος καὶ ὁμολογητὴς Θεόδωρος ὁ Στουδίτης ἐν τῇ πρὸς Ἀθανάσιον ἐπιστολῇ αὐτοῦ.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ βασιλεὺς ἠρώτησεν· οὕτως καὶ ὑμῖν πᾶσι δοκεῖ ὡς καὶ ἡμεῖς εἴπομεν; οὕτως, εἶπον πάντες, καὶ τοῖς μὴ οὕτω φρονοῦσιν ἀνάθεμα. Καὶ πάλιν ὁ βασιλεύς· δόξα τῷ ἁγίῳ θεῷ τῷ φυλάξαντι ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρήνῃ, μὴ κατά τι διχαζομένους ἢ ἐναντιοφρονοῦντας τοῖς ἁγίοις πατράσιν ἡμῶν. ἐπὶ τούτοις ἅπαντες εὐχαριστήσαντες, τῷ θεῷ δόξαν ἀνέ-

ludque addidit: ego ſane dico ſentioque ſynodica dogmata & decreta non ſibi invicem adverſari. Quid videtur vobis? Dixerunt omnes, ea tum ſibi mutuo tum ſecum ipſa conſentire. Dixit Imperator: quæ ex ambone prædicata lectaque ſunt, unum & idem prædicant, nec in quopiam ſibi mutuo adverſantur. Reſponderunt omnes: ita ſe habet. Tum Imperator gratias egit his verbis: gratia ſancto Deo qui ita providit, omnes conſentimus. Poſt hæc lectum eſt caput aliud ex Synodico ſecundo commemorationis & gratiarum actionis, quod ex ambone, ut diximus, legi ſolebat.

Prophetæ ut viderunt, Apoſtoli ut docuerunt, Eccleſia ut accepit, Doctores ut docuerunt, orbis ut unà conſenſit, gratia ut effulſit, veritas ut demonſtrata eſt, mendacium ut expulſum eſt, ſapientia ut fidenter loquuta eſt, Chriſtus ut præmia diſtribuit; ſic ſentimus, ſic loquimur, ſic prædicamus Chriſtum verum Deum noſtrum & ſanctos ejus, verbis, ſcriptis, cogitationibus, ſacrificiis, Templis, Imaginibus honorantes; illum quidem ut Deum ac Dominum adorantes & prædicantes, illos vero propter communem Dominum & ut germanos ejus famulos honorantes, & relative ipſis adorationem exhibentes.

His perlectis, Imperator collecto duorum capitum quæ lecta fuerant ſenſu, dixit: ſi Apoſtoli ut docuerunt, Prophetæ ut viderunt, doctores ut commonſtrarunt, Chriſtus ut præmia largitus eſt, & cætera; ſic nobis ſentiendum eſſe tradit Synodicum & non alio modo: palam eſt ex ejus traditione nos quidem, ſanctos ut Chriſti famulos propter Chriſtum & eorum erga ipſum famulatum, Chriſtum vero ut Deum ac Dominum adorare propter ipſum videlicet, non propter alium; ita ut Sanctorum Imagines adoremus relative propter ipſos, ipſos autem propter eorum erga communem Dominum famulatum. Quæ autem ad Chriſtum ſpectat adoratio, Latriæ eſt. Nam qui ipſum adorat, unà Patrem & Spiritum ſanctum adorat. Quæ autem ejus Imaginem reſpicit, ea ipſa eſt. Quid enim vetat? Quorum enim virtus una & gloria una, eorum utique unus eſt cultus & una adoratio. Sed hæc tamen eſt relativa ſive homonymica, ut ait ſanctus Confeſſor Theodorus Studita in ſua ad Athanaſium epiſtola.

His dictis Imperator interrogavit: annon vobis omnibus ita videtur eſſe, ut nos diximus? Ita, dixerunt omnes, ac ſecus ſentientibus anathema. Iterum Imperator: gloria ſancto Deo, qui ſervavit nos in concordia & pace, nec in re quapiam diſſentientes aut repugnantes ſanctis Patribus noſtris. His de rebus omnes gratias agentes, glo-

πευμένου, καὶ τὴν συνήθη εὐφημίαν τῷ βασιλεῖ ἀπένειμαν. μετὰ ταῦτα ὁ βασιλεὺς τρέψας τὸν λόγον πρὸς τὸν ἀρχιεπισκοπεύοντα ἐν Χαλκηδόνι κῦρον Λέοντα, ἐπύθετο καὶ τοῦτον, εἰ δέχεται τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὸν Στουδίτην, καὶ εἰ συναινεῖ καὶ αὐτὸς τοῖς ἀναγνωσθεῖσι καὶ ἐμμένει ταῖς παρὰ πάντων ἀποκριθείσαις σήμερον, κἀκείνοις ἐπινεύει. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς τὸν μὲν ἅγιον Θεόδωρον ὡς κοινὸν διδάσκαλον ὁλοψύχως ἀποδέχεσθαι, τὰ δὲ ἀναγιωσθέντα (l. ἀναγνωσθέντα) καὶ ἐρωτηθέντα παρὰ πάντων τε συμφώνως ἀποκριθέντα ἀσπάζεσθαι καὶ αὐτὸν, καὶ ἐμμένειν αὐτοῖς. προσεπήγαγε δὲ καὶ ταῦτα· ὡς ὅσα αὐτοὶ ἀπὸ τοῦ ἐγγράφου μου ἀποβάλλετε, ἀποβάλλομαι ταῦτα κἀγώ· καὶ ὅσα δέχεσθε, δέχομαι. ταῦτα τοῦ ἀπὸ Χαλκηδόνος Λέοντος εἰπόντος, ἐπεὶ ἐφωράθησαν τινὰ τῶν ἐν τῇ αὐτοῦ ἐκτεθείσῃ ἐπιστολῇ ἐγγραφομένων τοῖς συνοδικοῖς (sic) τῷ ἄμβωνι ἀναγνωσθεῖσι, καὶ τοῖς ἄνω διηγηθεῖσιν ἐναντιούμενα, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ τῶν θείων πατέρων ἀσύμφωνα· ἔδοξεν ἀπόβλητα ταῦτα καὶ εἶναι καὶ λογίζεσθαι, ὡς δὲ καὶ τὸν τούτοις προσκείμενον. ἐπὶ πᾶσι δὲ ταῖς ἀναγεγραμμέναις ἐρωτήσεσι καὶ ἀποκρίσεσι καὶ διαγνώσεσι, ἐξεφώνησεν ὁ βασιλεὺς εἰς ἐπήκοον πάντων· εἴ τις ἐπὶ τοῖς διαγνωσθεῖσι κατά τι ἀμφιβάλλει, μέσον στὰς εἰπάτω τὸ ἀμφίβαλλον αὐτῷ. καὶ οὐδεὶς εὑρέθη ἀμφιβάλλων ἢ ἀντιλέγων ἐπί τινι τῶν διαγνωσθέντων, ἀλλὰ πάντες ἀπὸ τοῦ πρώτου ἕως τοῦ ἐσχάτου εὑρέθησαν συμφωνοῦντες ταῖς εἰρημέναις διαγνώσεσιν.

riam Deo retulerunt, & consuetam Imperatori benedictionem dederunt. Post hæc Imperator, verso ad D. Leonem Archiepiscopum Chalcedonensem sermone percontatus est eum, num reciperet sanctum Theodorum Studitam, ac num & ipse iis quæ lecta fuerant consentiret, necnon interrogationibus & responsionibus omnium ipsâ die prolatis acquiesceret, in iisque maneret. Respondit ille se sanctum Theodorum ut communem magistrum toto spiritu admittere, ac lectionem, interrogationes, responsionesque omnium consensu datas se etiam amplecti, in iisque manere. Hæc etiam adjecit: quæcumque vos in libello meo repudiatis, & ego repudio; & quæcumque admittitis, admitto. Hæc cum dixisset Leo Chalcedonensis, quia nonnulla in Epistola ejus, iis quæ in ambone ex Synodicis lecta fuerant necnon aliis quæ superius enarrata sunt, repugnare ac cum doctrina divinorum Patrum non consentire deprehensa sunt; decretum est hæc pro repudiatis habenda esse, quemadmodum & eum qui his adhæserit. Circa memoratas autem interrogationes, responsiones & definitiones Imperator omnibus audientibus vociferatur: si quis circa definita in quopiam dubitaverit, stans in medio dubitationem proponat. Nemoque repertus est qui dubitaret, aut definitorum cuipiam contradiceret, sed omnes a primis usque ad novissimos supradictis definitionibus consentire comperti sunt.

In eodem Codice consequenter.

Ἐν γυναικείῳ μοναστηρίῳ ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς λειτουργίας μεμαρτυρημένος πρεσβύτερος εὐλαβείας, καὶ κανονικὸς χειροτονούμενος διάκονος λειτουργείτωσαν, καὶ μὴ ὅλως συντυχίαν μετ' αὐτῶν ποιήσωσιν. ἀλλ' ἅμα τῷ αὐτοὺς εἰσελθεῖν λειτουργήσαντες, μεταδώσουσιν αὐταῖς τῆς θείας κοινωνίας διὰ* βηλοθύρου ἱσταμέναις, καὶ ταῖς ὄψεσι τοῖς μαφορίοις κεκαλυμμέναις. μὴ δ' ὅλως δὲ ἐκεῖ ἐσθιέτωσαν πλὴν διακλύσματος, καὶ ταχέως ἐξελθέτωσαν πρὸς τὸ αὐτῶν κοινόβιον. ἕτερος δὲ ἀνὴρ μὴ εἰσερχέσθω ἔσωθεν, μήτε ἔξωθεν ἀκαίρους ἀποκρίσεις φερέτω. ἀλλ' οὐδὲ κοσμικὰς γυναῖκας παρρησιάζεσθαι μετὰ μοναζουσῶν, ἀλλ' οὐδὲ αὐτὰς δίχα μεγάλης ἀνάγκης ἐξέρχεσθαι πώποτε. τὰς δὲ ἀποκρίσεις τῶν ἀναγκαίων χρειῶν ὁ προεστὼς μετὰ πιστοτάτου μαθητοῦ τιθέτωσαν ἔξω τοῦ πυλῶνος, καὶ διὰ κρούσματος ὑπομιμνήσκοντες ἀναχωρείτωσαν· ἐκεῖναι δὲ ἐξελθοῦσαι λαβέτωσαν τὰς διακονίας παρὰ τοῦ φυλάσσοντος ἔξωθεν παλαιοῦ γέροντος ἀνεμπτώτου καὶ συνετοῦ. ὃ (sic) δὲ ταῦτα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια μὴ ἰσχύων τηρῆσαι καὶ φυλάξαι, μηδὲ ὀνομαζέσθω γυναικεῖον μοναστήριον. ὁμοίως καὶ ἐν ταῖς πολιτικαῖς ἐκκλησίαις διὰ κατηχουμενείων ἢ βηλοθύρων, ἢ κάτωθεν διὰ φαρσωμάτων πρὸς τὸν πρόναον αἱ γυναῖκες τυπούσθωσαν ἀκριβῶς.

In Monasterio Monialium horâ Liturgiæ Presbyter pietatis testimonio probatus, & Canonicus Diaconus ordinatus, Liturgiam celebrent, nullumque cum iis colloquium habeant. Sed statim atque ingressi fuerint Liturgiâ celebratâ, ipsis in velothyro stantibus vultumque maforiis suis velantibus divinam communionem dabunt. Neque illic comedant excepto diluto, sed festinanter exeant ad cœnobium virorum. Alius autem quispiam vir ne ingrediatur intus, neque foris intempestiva responsa proferat; neque sæculares mulieres familiariter agant cum Monialibus, sed nec ipsæ Moniales citra magnam necessitatem umquam exeant. Responsa autem pro veris necessitatibus Præfectus cum fidissimo discipulorum extra ostium ponant, & dato pulsationis signo recedant: illæ porro exeuntes ministeria accipiant ab extrinsecus posito custode sene, illoque inculpato ac prudente. Quod autem hæc & his similia statuta servare non potest, ne nominetur Monasterium Monialium. Similiter in Ecclesiis urbis per catechumenia, aut velothyra, aut integumenta ad porticum mulieres decenter agere statutis legibus curetur.

* Βηλόθυρον erat velum in ostiis tegendi causa appendi solitum.

Νικηφόρου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὅτι δεῖ νηστεύειν τοὺς μοναχοὺς τῇ τετράδι τῆς τυροφάγου καὶ τῇ παρασκευῇ, καὶ μετὰ τὴν τῶν προηγιασμένων ἀπόλυσιν ἐσθίειν τυρὸν, ὅπου ἂν εὑρεθῶσιν. ἀνατρέπει δὲ καὶ οὗτος ὁ κανὼν τὸ Ἰακώβου τὸ δόγμα καὶ τὴν τῶν Τετραδιτῶν αἵρεσιν.

Nicephori Archiepisc. Constantinopolitani.

Quod oporteat jejunare Monachos quartâ Tyrophagi feriâ, & in Parasceve; ac post præsanctificata caseum comedere, quocumque in loco reperiantur. Hic autem Canon Jacobi dogma & Tetraditarum hæresim evertit.

CODEX num. XXXVII. olim CCXXXVI. membranaceus, XIII. vel XIV. sæculi, habet 369. folia. Fuit Lauræ S. Athanasii in monte Atho & in secundo Bibliothecæ ordine locatus, ut habetur in nota initio his verbis, βιβλίον τῶν κατηχουμένων τῆς β'. θέσεως. Deinde sequitur Index prolixus totius libri τῶν ἑρμηνειῶν, ubi ad singula capita datur compendium rerum de quibus agitur. Primus titulus Procœmium respicit. Secundus titulus sic habet, ἑρμηνεία τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ κυρίου. Sequens titulus, λόγος δ'. περὶ ἀποταγῆς &c. Postea λόγος ε'. περὶ ἀποταγῆς δούλων &c. λόγος ϛ'. περὶ ἀναχωρητῶν &c. λόγ. ζ. περὶ διαφορᾶς σκανδάλων, λόγος η'. περὶ διαφορᾶς διδασκάλων &c. Omnia vero capita ascetica vel moralia sunt.

Fol. 5. verso hæc nota legitur: ἡ παροῦσα θεία βίβλος τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος προσετέθη ἐν ἁγίᾳ Λαύρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου παρὰ τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Θετταλίας κυροῦ Ἰακώβου καὶ ποτὲ καθηγουμένου τῆς ἁγίας ταύτης Λαύρας. καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες ταύτην εὔχεσθε ὑπὲρ αὐτοῦ. i. *Hic divinus liber repositus est in S. Laura S. Patris nostri Athanasii a sanctissimo Metr. polita Thessalonicæ, hypertimo & Exarcho totius Thessaliæ Domno Jacobo, qui fuit olim præfectus sanctæ hujus Lauræ. Qui legeritis, orate pro eo.* Nota fere similis, sed brevior repetitur etiam in fine.

Initio hujus libri a S. Nicone adornati præmittitur prologus hoc titulo, λόγος διαλαμβάνων περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν ἑρμηνειῶν. Principium sic habet, αὕτη ἡ βίβλος τὰς τοῦ κυρίου μὲν ἐντολὰς καὶ τὰς τούτων ἑρμηνείας περιέχει. Deinde sequitur Procœmium in librum Niconis hoc initio: ἔδει μὲν ἡμᾶς, φησὶν ὁ θεῖος Χρυσόστομος, μηδὲ δεῖσθαι. Est totum opus amplissima collectio locorum Scripturæ, SS. PP. & Scriptorum Ecclesiasticorum, itemque Synodorum. Scriptores autem & Synodi unde loca desumta fuere, hi sunt; Joannes Chrysostomus sæpissime, Anastasius Sinaïta, Theodoretus, Maximus, Macarius, Basilius magnus, Athanasius, Isaac Syrus, Joannes Damascenus de hæresibus, Nilus, Isidorus Pelusiota, Joannes Climacus, Barsanuphius, septima Synodus, Synodus Chalcedonensis, Synodus C. P. in Templo Sanctorum Apostolorum, Ammonius, Γεροντικὸν, sexta Synodus, S. Ephræm, vita S. Sabæ, Testamentum Studitæ, Synodus Gangrensis, Leges Politicæ, Ignatius ad Polycarpum, Gregorius Theologus, Synodus Nicæna, Synodus Carthaginensis, Dorotheus, aliquis Inclusus ad S. Simeonem Thaumaturgum, vita S. Pachomii, S. Orsilius, Pœmen sive Pastor, Diadochus, Nomocanon Basilii, nona Synodus, Cassianus, Synodus Neocæsariensis, Marcianus, Synodus Laodicena, Gregorius Thaumaturgus, Synodus Ancyrana, Timotheus Alexandrinus, Marcus, Theodorus Studita, Philo Judæus, Clemens Romanus, Gregorius Nyssenus, Hesaïas Monachus, Martyrium Sanctæ Anastasiæ, vita Sancti Joannis Eleemosynarii, Gregorius Dialogus (id est, Dialogorum autor) Papa, Martyrium S. Dionysii Areopagitæ, magnus Philemon Monachus, vita S. Charitonis, Clementia sive Clementina, Petrus Alexandrinus, vita Danielis Stylitæ, Joannes Hesychastes, Macarius Alexandrinus ad magnum Eusebium Alexandrinum, Dionysius Areopagita, Chronicon forte Syncelli, vita S. Païsii, vita S. Theodori Edesseni, Tarasius C. P. Epist. ad Adrianum Papam, Gennadius C. P. vita S. Joannis Chrysostomi, ἡ εὐθυμιακὴ ἱστορία, (De Euthymiaca historia vide Petrum Lambec. lib. 8. p. 172.) Carpathius (Philo), Constitutiones Apostolicæ, Didymus, Methodius, vita S. Sabæ, S. Epiphanius, Eusebius Pamphili, Lausiaca historia, Simeonis Epistola ad Inclusum, vita S. Epiphanii, ex Chronico Imperatorum de tempore Basilii Macedonis, vita

S. Marcelli Monachi & Acœmetæ; vita S. Joannicii, Joannis C. P. Nesteutæ, Cyrilli Alexandrini; (Joannis Chrysost. ἐκ τοῦ μαργαρίτου.) (sic)

Fol. 318. Athanasii ἐκ τοῦ συντάγματος, & consequenter Athanasii ex sermone de fide; deinde ejusdem contra hæresin Aërii. Sed in hoc postremo loco Athanasius perperam nominatur pro Epiphanio, qui hæc ipsa habet in hæresi Aërii, quæ est LXXV. Infra in Codice CCCLXIII. hic ipse locus adfertur Epiphanii nomine. Item Nicephorus Constantinopolitanus, Dionysius Alexandrinus, Typicum veterum Monasteriorum, Sardicensis Synodus, Antiochena Synodus, Synodus in Templo Theologi celebrata; σύνοδος τῆς ἑνώσεως τῆς γενομένης ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ρωμανοῦ, τοῦ μὲν ἀπαλλάξαντος, τοῦ δὲ τὸ τηνικαῦτα τῶν τῆς βασιλείας πραγμάτων ἀξιώματι διαπρέποντος.

Fol. 365. Τιμοθέου πρεσβυτέρου τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ σκευοφύλακος τῆς ἁγίας θεοτόκου ἐν τοῖς Χαλκοπρατίοις, περὶ διαφορᾶς τῶν προσερχομένων τῇ ἁγίᾳ καὶ ἡμῶν πίστει. Init. πρὸς ταῖς εἰρημέναις.

Fol. 368. Μεθοδίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κ. Π. διάταξις περὶ τῶν ἀρνησαμένων διαφόρως ... καὶ ἡλικίᾳ. Init. εἰ μὲν παιδίον συνελήφθη καὶ ἠρνήσατο.

Vita sancti Nicolai. Quia vero ex tribus supra memoratis Athanasii fragmentis duo tantum cusa fuerunt, tertium hîc adferre ne gravemur.

Τοῦ μακαρίου Ἀθανασίου, ἐκ τοῦ περὶ πίστεως λόγου.

Συνάξεις δὲ ἐπιτελούμεναι τεταγμέναι εἰσὶν ἀπὸ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. τετράδα (sic) καὶ προσαββάτῳ ἐν νηστείᾳ ἕως ὥρας ἐννάτης· ἐπειδὴ τῇ ἐπιφωσκούσῃ τετράδι συνελήφθη ὁ κύριος, καὶ τὸ προσάββατον ἐσταυρώθη· καὶ παρέδωκαν οἱ Ἀπόστολοι ἐν ταύταις νηστείαν ἐπιτελεῖσθαι, πληρουμένου τοῦ ῥητοῦ· ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· καὶ οὐχ ἵνα χάριν ποιήσωμεν τῷ ὑπὲρ ἡμῶν πεπονθότι, (ἡ νηστεία ἡμῖν προστέτακται,) ἀλλ' ὅπως ὁμολογήσωμεν εἰς ἡμῶν σωτηρίαν τὸ τοῦ κυρίου πάθος, ὃ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸς ἀνεδέξατο, καὶ ὅπως ὑπὲρ τῶν ἑαυτῶν ἁμαρτιῶν αἱ νηστεῖαι ἡμῶν εὐλόγιστοι θεῷ γίνωνται. καὶ δι' ὅλου μὲν τοῦ ἔτους ἡ νηστεία φυλάττεται ἐν τῇ αὐτῇ ἁγίᾳ καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, φημὶ τετράδι καὶ προσαββάτῳ ἕως ὥρας ἐννάτης, δίχα μόνης τῆς πεντηκοστῆς ὅλης τῶν πεντήκοντα ἡμερῶν, ἐν αἷς οὔτε γονυκλισίαι γίνονται, οὔτε νηστεία προστέτακται· ἀντὶ δὲ τῆς πρὸς τὴν ἐννάτην συνάξεων τετράδι καὶ προσαββάτῳ, ὡς ἐν ἡμέρα κυριακῇ κατὰ τὰς πρωΐνας αἱ συνάξεις ἐπιτελοῦνται. ἔτι δὲ καὶ ἐν ταῖς πεντήκοντα ἡμέραις, αἷς προείπον τῆς πεντηκοστῆς, οὐκ εἰσὶν οὔτε νηστεῖαι, οὔτε γονυκλισίαι. καὶ μετὰ τὴν διάταξιν τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς πάλιν λέγει, ὅτι τὰς ἓξ ἡμέρας τὰς πρὸ τοῦ πάσχα, ἐν ξηροφαγίᾳ διατελοῦσι πάντες οἱ λαοί, φημὶ ἄρτῳ καὶ ἁλὶ καὶ ὕδατι τότε χρώμενοι πρὸς ἑσπέραν. ἀλλὰ καί τινες σπουδαῖοι διπλᾶς καὶ τριπλᾶς καὶ τετραπλᾶς νηστεύουσι, καὶ ὅλην τὴν ἑβδομάδα ἔνιοι ἄχρις ἀλεκτρυόνων κραυγῆς τῆς κυριακῆς ἐπιφωσκούσης, ἐν ἀγρυπνίαις διατελοῦσι τὰς ἕξ.

Beati Athanasii, ex sermone de Fide.

Synaxes vero celebrare statutum est a sanctis Apostolis. Feria quarta & prosabbato jejunandum usque ad horam nonam, quandoquidem illucescente feria quarta captus est Dominus, & prosabbato crucifixus est. Tradiderunt Apostoli his diebus jejunandum esse, ita ut impleatur dictum illud: *Cum ablatus fuerit ab eis sponsus, tunc jejunabunt in illis diebus*, non ut gratiam feramus ei qui pro nobis passus est, (jejunium nobis præceptum fuit) sed ut confiteamur in salutem nostram fuisse Domini passionem, quam pro nobis suscepit, & ut pro peccatis nostris jejunia nostra accepta & benedicta a Deo sint. Ac per totum quidem annum jejunium servatur in ipsa sancta & Catholica Ecclesia, videlicet feriâ quartâ & prosabbato usque ad horam nonam, exceptâ solâ Pentecoste totâ quæ quinquaginta constat diebus, quibus neque genu flexiones fiunt, neque jejunium præcipitur; ac pro synaxibus quæ horâ nonâ in feriis quartis & in prosabbato fiebant, matutinæ synaxes quasi in Dominica celebrantur. Insuperque in illis quinquaginta diebus Pentecostes, de quibus supra, neque jejunia servantur, neque genu flexiones. Et post constitutionem sanctæ Quadragesimæ rursum dicit: sex ante Pascha diebus siccis alimentis vescuntur omnes populi, nimirum pane, aqua & sale ad vesperam utentes. Imo quidam ferventiores, biduo, triduo & quatriduo jejunant; imo quidam tota hebdomade usque ad gallicinium Dominicæ illucescentis, sex diebus in vigiliis perseverant.

CODEX num. XXXVIII. olim CCXXXVII. bombycinus, anno 1422. scriptus, ut fertur in Nota, habet 503. folia. Fuit magnæ Lauræ sancti Athanasii in monte Atho. Initio est Typicum hoc titulo, τυπικὸν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης λαύρας. Estque ordo

officii minutatim descriptus, cum ceremoniis; ubi subinde notantur ritus varii, qui in aliis regionibus locum habent, in Armenia nempe, in Palæstina &c.

Fol. 31. διάταξις εἰς τὰ ἀπόδειπνα τοῦ τυπικοῦ τῆς ἁγίας μονῆς &c. Fol. 45. verso legitur, βιβλίον τῆς καθ' ἡμᾶς θείας καὶ ἱερᾶς βασιλικῆς μεγάλης Λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ ὄρει &c.

Fol. 46. τετραώδιον ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, καὶ καταλῆγον ἄχρι τῆς κυριακῆς τῶν ἁγίων πάντων, ἔχον τὴν ἤκχον, (sic) τοὺς ἀποστόλους, τὰ εὐαγγέλια, τὸν Ξανθόπουλον.

Fol. 129. & seqq. habetur historia Iconomachorum, & aliæ quædam historiæ breves hinc inde interseruntur. Fol. 214. verso, vita sancti Andreæ Cretensis, qui magni Canonis auctor fuit. Fol. 254. Pentecostarium.

Fol. 502. verso hæc nota legitur. ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν πανευσεβεστάτων βασιλέων καὶ αὐτοκρατόρων Ῥωμαίων Ἰωάννου καὶ Μαρίας τῶν Παλαιολόγων, ἐγράφη ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ εὐτελοῦς Διονυσίου ἱεροδιακόνου, δι' ἐξόδου καὶ σπουδῆς τοῦ ὁσιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Μελετίου ἐν ἔτει ςϡμ'. μηνὶ Νοεμβρίῳ ι. καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες καὶ ψάλλοντες ἐν αὐτῇ, εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ διδόντες συγγνώμην τοῖς πολλοῖς μου σφάλμασιν· ὅτι ἔν τισι μὲν ἐσφάλλην ἐκ ῥαθυμίας, ἔν τισι δὲ ἐξ ἀπροσεξίας, τὰ πλείω δὲ ἐξ ἀμαθίας. ὁ δὲ τὰ πάντα πληρῶν θεὸς γένοιτο ἵλεως κἀμοὶ καὶ ὑμῖν, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦ εἰς τοῦτο θεμένου (sic) τὴν ἀρχὴν τῆς σπουδῆς, ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ ἐνδόξῳ αὐτοῦ δευτέρᾳ παρουσίᾳ. αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. Et infra eadem manu. ἐγράφη δὲ ἐν τῇ ἐμῇ μονῇ τῇ μεγάλῃ Λαύρᾳ, τῇ συγκειμένῃ τῷ τοῦ Ἄθωνος ὄρει. i. *Regnantibus piissimis Romanorum Imperatoribus Joanne & Maria Palæologis, scriptus est hic liber manu meâ peccatoris & vilis Demetrii hierodiaconi, sumptibus & studio sanctissimi in Monachis Domni Meletii, anno 6490.* (i. *Christi* 1432.) *mensis Novembris* 10. *Qui legetis & psalletis in eo, precamini pro me, veniam concedentes quamplurimis meis erratibus. Nam in quibusdam ex segnitie, in aliis ex incogitantia, in pluribus vero ex ignorantia lapsus sum. Qui omnia implet Deus, propitius sit mihi & vobis, atque etiam ei qui hujus adornandi principium dedit, in tremendo atque glorioso secundo adventu suo. Ipsi gloria in sæcula sæculorum. Amen.* Et infra eâdem manu. *Scriptus est autem in meo Monasterio in magna Laura, quæ sita est in monte Atho.* Sunt & aliæ notæ quæ in magna Laura usui fuisse hunc librum indicant.

CODEX num. XXXIX. olim LXV. bombycinus, omnino recens. Fuit olim *Augusti Galland Parisini in suprema Parisiensi Curia Patroni*; ut fertur in nota initio posita. Continet Zonaræ & Balsamonis Canones, ut dicitur ibidem, hac subjuncta nota: *Ils ont été imprimez & corrigez sur le présent Manuscrit, duquel est fait mention en l'Impression derniére.*

Initio ponitur Index rerum Alphabeticus; deinde sequitur alter Index eorum quæ in Codice continentur, eodem quem in libro occupant, ordine. Præter ea vero quæ cusa fuere, alia non pauca sequuntur tum in Indice, tum in Manuscripto, quæ magna ex parte cusa non sunt, quorum hîc Catalogum subjicimus.

Νεαρὰ Μανουὴλ τοῦ Πορφυρογεννήτου περὶ φόνου. *Novella Manuëlis Porphyrogeniti de homicidio.*

Τοῦ αὐτοῦ πραγματικά· καὶ περὶ ποίας ἑορτὰς δεῖ τηρεῖν κατ' ἔτος. *Ejusdem Pragmatica, & qualia festa per annum observanda sint.*

Κατὰ τῆς Ἀθιγγάνων καὶ Μελχισεδεκιτῶν αἱρέσεως. *Contra hæresin Athinganorum & Melchisedecitarum.*

Περὶ Σαρακηνῶν εἰς τὴν Χριστοῦ πίστιν ἐπιστρεφόντων. *De Saracenis qui ad Christi fidem convertuntur.*

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου πρὸς Ναυκράτιον περὶ πολυγαμίας. *Theodori Studitæ ad Naucratium de polygamia.*

Κεφάλαια περὶ διαφόρων ὑποθέσεων, ἤτοι τινῶν κανόνων. *Capita de diversis hypothesibus, sive quibusdam Canonibus.*

Ἔκθεσις, ἤτοι ἀνάμνησις τῆς γενομένης ἑνώσεως ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν βασιλέων, καὶ

περὶ γάμων. *Expositio seu commemoratio unionis factæ sub Constantino & Romano Imperatoribus & de nuptiis.*

Ἀνώνυμος περὶ τῶν ἀζύμων. *Anonymus de Azymis.*

Τινῶν λέξεων ἑρμηνεῖαι καὶ ἄλλα τινά. *Quarumdam lectionum Interpretationes, & alia quædam.*

Διάφοραι ἐρωτήσεις μοναχῶν ἁγιορειτῶν περὶ τοῦ πατριάρχου Νικολάου. *Diversæ interrogationes Monachorum Hagioritarum* (i. montis Atho) *circa Nicolaum Patriarcham.*

Ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ περὶ ἐξομολογήσεως. *Joannis jejunatoris de confessione.*

Συνοδικὸν κατὰ Βογομίλων καὶ ἑτέρων αἱρετικῶν. *Synodicum contra Bogomilos & alios hæreticos.*

Σημείωμα, καθαιρέσεις τινῶν ψευδεπισκόπων τῆς ἐνορίας τοῦ Τυάνων, τῶν παρὰ τοὺς κανόνας χειροτονηθέντων, καὶ κατὰ Βογομίλων. *Decretum sigillatum, Depositiones quorumdam Pseudepiscoporum Diœcesis Tyanensis, qui præter canones ordinati sunt, & contra Bogomilos.* Cusum est apud Leonem Allatium, de perpetuæ Ecclesiæ Occidentalis & Orientalis consensione lib. 2. cap. 12. pag. 671.

Σημείωμα κατὰ Νίφωνος τοῦ Βογομίλου. *Decretum sigillatum contra Niphonem Bogomilum.*

Σημείωμα κατὰ Κλήμεντος μοναχοῦ σχετλίου Βογομίλων. *Decretum sigillatum contra Clementem Monachum missum Bogomilorum.* Leo Allatius libro supra citato pag. 674.

Ἕτερον σημείωμα κατὰ Νίφωνος. *Alterum decretum sigillatum contra Niphonem.* Leo Allatius ibid. pag. 678.

Σημείωμα καθαιρέσεως Κωνσταντίου πατριάρχου τοῦ Βογομίλων. *Decretum sigillatum condemnationis seu depositionis Constantii Patriarchæ Bogomilorum.*

Ἐκ τῆς Ἰουστινιανοῦ νεαρᾶς τῆς ἐν τῷ γ΄. βιβλίῳ τῶν βασιλικῶν νομίμων ἐγκειμένης. *Ex Justiniani novella quæ exstat in libro 3. Basilicorum.*

Σισιννίου πατριάρχου περὶ συνοικεσιῶν, ἤτοι γάμων καὶ συγγενείας. *Sisinnii Patriarchæ de cohabitatione, sive de nuptiis & de consanguinitate.*

Περὶ τοῦ πῶς εὑρετέον τὸ πάσχα, καὶ κύκλον τοῦ ἡλίου, καὶ Ἰνδικτιῶνα, καὶ αἱ ἀρχαὶ τῶν μηνῶν. *Quomodo inveniendum sit Pascha, quomodo cyclus solis & indictio, & principia mensium.*

Ὀφφίκια τῆς πατριαρχικῆς ἐκκλησίας. *Officia Patriarchalis Ecclesiæ.*

Τάξις τῶν θρόνων τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑπὸ τῷ πατριάρχῃ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, γενομένη ὑπὸ Λέοντος τοῦ σοφοῦ βασιλέως. *Ordo thronorum Ecclesiarum quæ sunt sub Patriarcha Constantinopolitano, concinnatus a Leone sapiente Imperatore.*

Post hæc in fine libri quædam habentur quæ non prænuntiantur in Indice; nempe decretum Clementis VII. Papæ contra Episcopos Latinos, qui Græcos sibi subditos rebaptizare, & alios ritus Græcorum qui in Synodo Florentina approbati fuerant, abrogari curabant. Ibique refert ad verbum decretum Leonis X. Papæ de eadem re. Datum est hoc Clementis decretum, ut in fine legitur, anno 1526. Martii 26.

Sub hæc recentiore manu habentur, ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις τῶν ἐρωτήσεων γεγονυιῶν παρὰ μοναχῶν ἔξω τῆς πόλεως ἀσκουμένων (sic) καὶ τῶν ἀποκρίσεων ἀπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει εὑρεθείσης συνόδου, ἧς προεΐστατο Νικόλαος πατριάρχης ἐπὶ τοῦ βασιλέως Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ. *Interrogationes & responsiones interrogationibus oblatis per Monachos extra urbem Asceticam vitam agentes, & responsionibus datis a Synodo quæ tunc Constantinopoli inventa est, cui præerat Nicolaus Patriarcha imperante Alexio Comneno.*

Ex hoc Codice plura colligere poterit, si quis Canones Ecclesiasticos vel edere vel denuo illustrare voluerit.

CODEX XL. olim CCCLXXXVI. membranaceus, XIII. circiter sæculi, foliis 180. constans. Liber Choralis, sive Officium Divinum Græcorum per totum annum, cum notis musicis.

CODEX XLI. olim CCCLIII. membranaceus, similis ejusdemque circiter ætatis, constat foliis 263. Liber Officiorum Divinorum cum notis.

CODEX XLII. olim CCCLXXVI. membranaceus, foliis 382. Idem ac duo præcedentes ſub titulo τῆς στιχηραρικῆς βίβλου.

CAPUT III.

Patres & Scriptores Eccleſiaſtici.

CODEX XLIII. olim CCCLXXII. bombycinus, XV. ſæculi, conſtans foliis 277. In eo continentur Philonis Judæi libri ſequentes.

De Circumciſione.
De Monarchia.
De præmiis ſeu de honoribus Sacerdotum.
De animalibus idoneis ſacrificio &c.
De victimas offerentibus.
De iis quorum in ſcripturis mutata ſunt nomina, & quare mutata ſint.
Sacrarum Legum allegoriæ, liber ſecundus cujus initium: καὶ ἐκρύβη &c.
Quis hæres divinarum rerum.
De præmiis & de pœnis.
De maledictionibus.
De fortitudine.
De vita Moſis libri tres.
De mundi opificio.
In Decalogum Moſis.
De conſtitutione principum.
Quod omnis probus ſit liber.
De vita contemplativa.
De mercede meretricis in templo non recipienda.

De ſpecialibus legibus quæ referuntur ad duo Decalogi capita, ſextum videlicet & ſeptimum &c. Deſinit in hæc verba: τοὺς δ᾽ οὐδ᾽ ἑτέρου κυρίους ἀπέφηνεν, ἀνθ᾽ ὧν ἐσυκοφάντησαν, quæ ſunt in Edit. Pariſ. anni 1640. pag. 787. D. 6. Libri hujus quæ ſequuntur, hoc in Codice in tres alios libros dividuntur. Primus eſt, Philonis Judæi de homicidis. Initium: ὄνομα μὲν ἀνδροφονία κατὰ τοῦ κτείναντος ἀνθρώπων ἐπιφημίζεται &c. Edit. pag. 789. D. 7. Secundus, de iis qui domeſticos interficiunt, ab his verbis: θεράποντες τύχῃ μὲν ἐλάττονι κέχρηνται &c. Edit. pag. 798. D. 4. Tertius, quod mulieres verecundiam amittere numquam debeant. Sic incipit: ἀγοραὶ καὶ βουλευτήρια, καὶ δικαστήρια &c. Edit. pag. 803. deſinitque cum libro de Legibus ſpecialibus.

Philonis Judæi Politicus, ſive de Joſeph.

CODEX XLIV. olim CCLIV. membranaceus, X. ſæculi, fol. 424. Complectitur Euſebii Cæſarienſis Commentarios in Pſalmos a quinquageſimo primo ad nonageſimum quintum incluſive. Hos in Collectione nova noſtra editos habes ex hoc Codice, qui fuit olim in Bibliotheca Lauræ S. Athanaſii in monte Atho, decimus Plutei 12. ut initio adſcripta nota ſignificat: βιβλίον τῆς ιβʹ. θέσεως δέκατον.

CODEX XLV. olim CXXXIII. membranaceus, XII. circiter ſæculi. fol. 434. In eo continentur plurima Athanaſii Opera, quæ in noviſſima noſtra Editione inde recognita & emendata prodierunt. Hujus Codicis catalogum poſuimus initio ejuſdem Editionis, ut ſequitur.

Index Operum S. Athanaſii, quæ in hoc Codice continentur.

Liber contra Gentes.
Liber de Incarnatione.

De Incarnatione, contra Paulum Samosatenum.
De Incarnatione, contra Arium & Apolinarium.
De Incarnatione Christi, contra Apolinarium 1.
De salutari adventu Christi, contra Apolinarium 2.
Contra omnes hæreses.
Epistola ad Epictetum Corinthi.
Expositio fidei.
Epistola Liberii ad Athanasium.
Epistola Athanasii ad Liberium.
Ad Antiochenos tomus.
De æterna existentia Filii, contra Sabellianos.
Oratio, *Quod unus sit Christus.*
Epistola ad Adelphium Episcopum.
Epistola ad Maximum Philosophum.
In illud: *Euntes in vicum* &c.
Contra Arianos Oratio prima. *Est Epistola Encyclica ad Episcopos Ægyptios.*
Contra Arianos Oratio secunda. *Est prima.*
Contra Arianos Oratio tertia. *Est secunda.*
Contra Arianos Oratio quarta. *Est tertia.*
Contra Arianos Oratio quinta. *Est quarta.*
In illud: *omnia mihi tradita sunt.*
Opusculum de Doctrina. *Excerptum ex aliis Operibus.*
De sabbatis & Circumcisione.
Epistola prima ad Serapionem de Spiritu Sancto.
Epistola secunda ad Serapionem de Filio.
Epistola tertia ad Serapionem de Spiritu Sancto.
Epistola quarta ad Serapionem de Spiritu Sancto.
Epistola de Decretis Nicænis.
Epistola Eusebii Cæsariensis ad Cæsarienses.
De sententia Dionysii.
Apologia de Fuga.
Apologia contra Arianos.
Epistola Synodi Alexandrinæ, *quæ in ea ipsa Apologia habetur.*
Epistola Encyclica. Olim *ad Orthodoxos* inscripta.
Epistola ad Serapionem de morte Arii.
Epistola ad Monachos, sive ad Solitarios.
Contestatio Alexandrinorum. *Habetur ad calcem epistolæ ad Monachos.*
Epistola de Synodis Arimini & Seleuciæ.
Apologia ad Constantium.
Epistola ad Joannem & Antiochum.
Epistola ad Palladium.
Epistola ad Dracontium.
Epistola ad Afros.
Epistola seu tomus ad Antiochenos. *Nam bis describitur.*
Epistola ad Jovianum Imperatorem.
Epistola Joviani ad Athanasium.
Petitiones Arianorum ad Jovianum, contra Athanasium.
Sermo in Passionem Domini.

CODEX XLVI. olim CCLXXIX. membranaceus, X. sæculi, elegantissime exaratus, constans foliis 469. Basilii Ascetica quædam, videlicet Moralia.
Regulæ fusiores, quibus præit Prologus asceticus: ἀσκητικὸς βίος ἕνα σκοπὸν ἔχει &c.
Regulæ breviores. His præfixus est Prologus asceticus: οἷς ἐνυπάρχει ὁ θεῖος νόμος &c.

&c. a Combefisio seorsim editus in Libello cui titulus est, *Basilius Magnus ex integro recensitus.* pag. 107.

Ejusdem Basilii Epistola ad Canonicam περὶ βίου κανονικοῦ, cui subjectæ sunt pœnæ in (Canonicos) delinquentes constitutæ.

Ejusdem de Baptismo sermo primus; quod primum instruendi sint qui ad sacrum Baptisma sunt admittendi. Hunc in editis duo alii sermones sequuntur hîc prætermissi.

De Baptismo sermo secundus in tredecim capita divisus, quæ cum sermone primo quatuordecim capita efficiunt. In Edito est liber secundus de Baptismo.

Constitutiones Monasticæ ad eos qui in Cœnobio vel in solitudine vitam agunt.

Hic Codex fuit olim τῶν κατηχουμένων Lauræ sancti Athanasii in monte Atho, ut docet nota fol. 467. verso.

Duo postrema folia ex alio libro vetere ad hunc compingendum sumpta sunt, charactere 8. circiter sæculi unciali, alterum deflexo, alterum oblongo & perpendiculari scriptum, in quibus fragmenta continentur Commentariorum in Acta Apostolorum.

CODEX XLVII olim CLXXX. membranaceus, XI. sæculi, constans foliis 346. in quo continentur

Basilii Homiliæ diversæ viginti quatuor omnes editæ. Harum vigesimâ secunda quæ in Edito est in sanctum Baptisma, aptiori titulo insignitur, nempe, *De Spiritu Sancto.* Sic quoque in Codice sequenti.

Homiliæ quindecim in Psalmos, omissâ videlicet Homiliâ in Psal. 37. & secundâ in Psalm. 28.

Epistola ad virginem lapsam. fol. 197. verso.

Epistola ad Monachum lapsum. fol. 202. vers.

CODEX XLVIII. olim CCLXXVIII. membranaceus, sæculo X. eleganti manu exaratus, constat foliis 300. Pars Operum sancti Basilii, videlicet

Homiliæ sexdecim in Psalmos, omissâ secundâ in Psal. 28. Homiliæ in Psalmos 14. 59. & 61. bis occurrunt.

Homiliæ diversæ numero XXXII. In Editione Parisiensi habentur præter has quarum prima, quod incomprehensibilis sit Deus: Σαρκὸς μὲν ὀφθαλμοῖς &c. fol. 212. verso. Iterumque fol. 292. verso; sed hæc imperfecta est. Altera, de misericordia & judicio: ὁ μὲν ἐπιλανθανόμενος τοῦ θεοῦ κόσμος &c. fol. 228. verso. De jejunio liber 3. νηστείας καὶ ἱλασμοῦ ὁ καιρὸς &c. fol. 235. A Cotelerio edita. περὶ φαντάσματος. Initium: ἤδη μακαριότητος ὀσμὴ &c. fol. 249. verso. Homilia quæ in Edit. est in sanctum Baptisma hîc inscribitur: *De Spiritu Sancto & quod oporteat eos qui sacro baptismate regenerati sunt, divinorum mysteriorum participatione nutriri.* fol. 79. verso. Prima pars terminatur his verbis: ἀρκείσθω τῇ κατὰ τὸ πνεῦμα προσκυνείᾳ καὶ ὁμοιώσει, ut in Edit. Tom. 1. pag. 440. Pro altera deinde sequitur. ἐπεὶ δὲ Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ χάριτι τῇ μνήμῃ &c. Est sermo 3. libri primi de Baptismo. Tom. 1. pag. 579.

Ejusdem Basilii Epistolæ, scilicet una ad Monachum lapsum, altera ad Episcopos Occidentis, tertia ad Optimum Episcopum, postrema ad virginem lapsam.

Hic Codex fuit olim τῶν κατηχουμένων Lauræ sancti Athanasii in monte Atho. Sic notatur fol. 6.

CODEX XLIX. olim CCXCIII. membranaceus, XI. circiter sæculi, constans foliis 369. complectitur Basilii Homilias sexdecim in Psalm. omissâ secundâ in Psal. 28. Homilias diversas 19. quarum una est Εἰς τὰ κατὰ τὸν Κάϊν ἑπτὰ ἐκδικούμενα, quæ in præcedenti Codice inscribitur Epistola ad Optimum Episcopum: Epistolas, scilicet unam ad virginem lapsam, alteram ad Simpliciam Syncleticam contra Eunuchos ipsius servos, qui sanctum contumeliâ affecerant, tertiam ad Theodoram Canonicam.

Jam dudum iste Codex in manus Latinas devenit: nam quædam Scripturæ loca Latine ad marginem scripta habentur XIII. circiter sæculi

CODEX L. olim XCVI. membranaceus, XI. circiter sæculi, constans foliis 583. In eo continentur quædam Basilii Opera, nempe

Homiliæ Morales 14.

Homiliæ sexdecim in Psalmos. Deest secunda in Psalmum 28. sicut in supra recensitis Codicibus. Hanc suspectam habent viri docti.

Iterum Homiliæ morales quatuor. Prima est in initium Proverbiorum, cui hæc præfixa nota est : ὅτε ὁ λόγος ἐῤῥέθη ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἁγίου Μελετίου, αὐτοῦ προτρεψαμένου, ἔτι τοῦ ἁγίου Βασιλείου διακόνου ὄντος. i. *Hic sermo habitus est præsente sancto Meletio, ipsoque hortante, cum adhuc sanctus Basilius Diaconus esset.*

Duæ Homiliæ sequentes sunt de jejunio.

Ultima, de misericordia & judicio, inedita.

CODEX LI. olim CCXLV. membranaceus, X. sæculi, fol. 495.

Sancti Gregorii Nazianzeni orationes 48. Prima initio caret, uno tantum abscisso folio. Est autem Apologia in qua narrat quare in Pontum fugerit &c. ipsaque in Editione Parisiensi primas etiam tenet. Ultima est πρὸς παρθένον παραινετικός. Initium : παρθένε νύμφη Χριστοῦ &c.

Hanc sequitur ejusdem Gregorii δοξολογία, cujus initium : σὲ καὶ νῦν εὐλογοῦμεν &c. fol. 472. Hæc cum præcedenti inter carmina refertur in Codice LVI. ubi vide.

A fol. 475. ad finem usque, (Nonni) Expositio historiarum profanarum quarum S. Gregorius meminit in oratione in sancta lumina, in sermone funebri in S. Basilium, & in utraque invectiva adversus Julianum. Prior initio, duæ posteriores fine mutilæ sunt.

CODEX LII. olim CCLXXX. membranaceus, XI. circiter sæculi, constans foliis 378. Complectitur Gregorii Nazianzeni Orationes 17. cum Scholiis. Prima est in sanctum Pascha & in tarditatem, ipsaque deficientibus primis foliis in charta bombycina scripta est manu decimi quarti sæculi, unà cum Scholiis Nicetæ, cujus tamen nomen reticetur.

Alia similiter Scholia nomen Auctoris non præferunt, suntque ab Editis Latinis omnino diversa, ac interdum ex sancto Maximo sumta, ejus præfixo nomine.

Post Orationem tertiam quæ est in novam Dominicam alia sequitur, cujus initium : ἐγκαίνια ἐγκαίνια ἡ τῆς πεντηκοστῆς, ἀδελφοὶ &c. fol. 42. verso. His inscriptionis loco præmissis, ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων ταῦτα οὐ κεῖνται διὰ τὸ μὴ εἶναι γνήσια τοῦ Θεολόγου. i. *Hæc in quibusdam Exemplaribus non habentur, eo quod non sint genuina Theologi opera.* Idem judicium fertur in apposito scholio : ὑποπτεύεται ταῦτα ὡς μὴ γνήσια. ἄλλως τε καὶ ἀπεμφαίνει (sic) ὁμοίοις ῥητοῖς. διὸ καὶ ὠβέλισται, ἐν πολλοῖς δὲ τῶν ἀντιγράφων οὐδὲ ἔγκειται. i. *Suspicio est hæc esse spuria. . . . . Quapropter obelis notata sunt, in multis autem Exemplaribus desunt.*

Ultima oratio quæ est prima de pace, ad tertiam paginam desinit imperfecta, sequentibus foliis abscissis.

CODEX LIII. olim CXXXVI. membranaceus, XI. sæculi, habens folia 276. Fuit quondam Monasterii unius eorum quæ ἐγκλῆστραι dicebantur, id est, in quibus Monachi inclusi degebant, ideo ἔγκλειστοι seu ἐγκλῆστοι vocati. Id indicat nota sequens Græcobarbara fol. 274. Αὐτὸ τα (sic) βιβλίον ὑπάρχει τῆς ἁγίας ἐγκλήστρας, καὶ εἴ τις αὐτὸ (sic) ἀποστερῆσαι (sic) ἔχει τὰς ἀρὰς τῶν ἁγίων πατέρων. ἀμήν. i. *Hic liber est sanctæ Enclistræ, & si quis illum abstulerit, incurrit maledictiones Sanctorum Patrum. Amen.* Similes notæ librorum sanctarum ἐγκλήστρων in insulis Rhodo, Cypro, Papho sæpius occurrunt Palæogr. L. 1. Aliò postea migrasse Codicem testatur altera nota, eodem folio verso, recentiori manu scripta : ἡ βίβλος αὕτη ἐγοράσθη (sic) χάμου (sic) Ἀρσενίου ἱερομονάχου καὶ καθηγουμένου μονῆς τοῦ ἁγίου Σάβα τῆς Καρύνης, καὶ ἐτέθη ἐν τῇ ἁγίᾳ μονῇ ταύτῃ. i. *Hic liber emptus est a me Arsenio Hieromonacho & Præposito Monasterii sancti Sabæ Caronæ, positusque est in hoc sancto Monasterio.*

Continet Gregorii Nazianzeni orationes 34.

Poſt fol. 173. multa alia exciderunt, quibus inerant duæ orationes integræ quæ nunc deſunt cum poſtrema parte præcedentis & ſequentis initio. Nam omnes orationes antea erant triginta ſex, ut initio libri annuntiatur: βιβλίον .... ἔχει φύλλα σλδ'. καὶ λόγους τριάκοντα ἕξ. Ab initio vero multo plures fuerant. Prima enim nunc notatur numero ιζ. prioribus proinde ſexdecim deperditis. In ſequentibus idem eſt numerorum ordo.

Oratio quadrageſima octava fol. 259. eſt, πρὸς παρθένον παραινετικός, ſine ulla rhythmorum diſtinctione ſcripta, ut in Codice LI.

Oratio quinquageſima ſecunda & ultima fol. 274. eſt εἰς μάρτυρας καὶ κατὰ Ἀρειανῶν. Initium: τί τοσοῦτόν ἐστιν εἰπεῖν; Latine tantum habetur in Editione Pariſ. Tom. 1. pag. 725.

CODEX LIV. olim CCXCII. membranaceus, XIII. circiter ſæculi, in quo folia ſunt 469. Quondam fuit Monaſterii ſancti Dionyſii in monte Atho, ut fert nota fol. 1. ſcripta: κτῆμα τοῦ κυροῦ Διονυσίου. Continet ſexdecim Gregorii Nazianzeni orationes cum Commentariis Nicetæ. Horum Commentariorum quædam integra ſed Latine tantum, aliorum excerpta ſolummodo habentur in Editione Pariſienſi Operum S. Gregorii Nazianzeni.

CODEX LV. olim CXXXIV. membranaceus, XIV. ſæculi, conſtat foliis 424. Eaſdem complectitur Gregorii Nazianzeni orationes ſexdecim cum iiſdem Nicetæ Commentariis.

CODEX LVI. olim CCII. bombycinus, XV. ſæculi, cujus folia ſunt 193. quorumque in ultimo verſo legitur hæc nota: βιβλίον (ſic) τῆς ἁγίας Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθω, ἐν τὸ (ſic) κελλίῳ τοῦ Ἰωακεὶμ τοῦ Καθα. καὶ ἤτις (ſic) τὸ ἀποξενώσῃ ἐκ τὸ (ſic) αὐτοῦ κελλίῳ, ἐχέτω τὸ ἀνάθεμα καὶ ἔστω ἀσυγχώρητος. i. *Liber ſanctæ Lauræ ſancti Athanaſii montis Atho, in cellula Joakim Catha. Et ſi quis hunc abſtulerit ab ejus cellula, incurrat anathema & veniam non obtineat.*

In eo continentur Gregorii Nazianzeni varia carmina 76. cum Gloſſis interlinearibus, in quibus poëticæ & difficiliores voces ac phraſes per communes & uſitatiores explanantur. Accedit ad marginem interpretatio perpetua ſolutâ oratione.

Carmen 28. quod inſcribitur θρῆνοι, eſtque fol. 101. verſo, novem verſibus auctius præter illos quos habet Edit. Pariſ. Primus eſt:

Τέτρωμαι πολλοῖσι κακοῖσι καὶ ἄλγεσι σαρκός.

qui cum ſequenti inſertus eſt poſt diſtichon octavum. Alii ſeptem nono & ultimo diſticho ſubjuncti ſunt, hoc præeunte:

Μή τις ἐμοῖς παθέεσσι καὶ ἄλγεσιν ἧε κάκιστος.

Sed omnes aliunde perperam huc tranſlatos eſſe manifeſtum eſt. Nam omnes ſunt hexametri, quos cum elegiacis Librarius argumenti ſimilitudine deceptus imperite copulavit. Illi autem alibi in Edit. non occurrerunt.

Carmen 68. fol. 189. verſo, quod eſt, εἰς ἑαυτοῦ ψυχήν, incipitque: τί σοι θέλεις γενέσθαι. Duas in partes ſcinditur contra quam in Edit. Altera pars eſt πρὸς τὸ σῶμα, habetque initium ab his verſibus.

Σὺ δ' εἰπέ μοι, κάκιστον

Ὦ σάρκιον δυσῶδες &c.

Quæ ſequuntur carmina in edito deſiderantur.

Fol. 168. carmen 56. γνῶμαι κατὰ στοιχεῖον παραινετικαί. Id eſt, *ſententiæ hortatoriæ ſecundum litterarum ſeriem.* Initium:

Ἀρχὴν νόμιζε τὴν πάντων εἶναι θεόν.

Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν &c.

Eodem fol. verſo, carmen 58. heroïcum ἀκεπίγραφον, verſibus 48. conſtans & cujus initium:

Ἄνδρες ἐχεροτιγέλωτες ὅσοι βιοπαίγμονι τέφρῃ &c.

Fol. 170. verso, carmen 62. περὶ ἐπισκόπων, i. *de Episcopis.*

Ἴσως μὲν ἐγχειρῶ ὡς κακούμενον φέρειν.
Ταῖς τοῦ παθόντος ἐντολαῖς τυπούμενον &c.

Constat Iambis 783. qui ita clauduntur.

Οὕτω τάχ' ἄν μοι τῶν φίλων πείσαιτό τις.
Πάλης θανούσης ἢ φθόνος στυγήσεται.

In Edito Latine tantum & solutâ oratione prodiit.

Fol. 199. carmen 67. Εἰς ἑαυτὸν, i. *in seipsum.*

Λέγουσιν οἱ μισοῦντες, ὡς δέ μοι δοκεῖ,
Λέγουσιν οὐ δίκαια &c.

Similes versus omnes sunt numero 52.

Fol. 193. carmen 73. ὕμνος ἑσπερινὸς ἤτοι πρὸς τῷ τέλει εἰρημένος, ὅμοιος τῷ περὶ παρθενίας. Id est, *hymnus vespertinus, sive in fine* (diei) *dictus, similis carmini de virginitate.* Hæc ultima verba Scholium illud præcedenti carmini de virginitate ut in edito præfixum respiciunt: ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ τὸν Συρακούσιον Σώφρονα μιμεῖται. οὗτος γὰρ μόνος ποιητῶν ῥυθμοῖς τισι καὶ κώλοις ἐχρήσατο ποιητικῆς ἀναλογίας καταφρονήσας. i. *In hoc sermone Syracusium Sophronem imitatur. Hic enim solus Poetarum rhythmis quibusdam & colis utebatur, neglecta poetica lege.* Hanc procul dubio ob causam a Librariis rhythmum non intelligentibus utrumque carmen inter prosaicas orationes in superioribus quibusdam Codicibus relatum est.

Hymni vespertini, qui in Cod. LI. inscribitur δοξολογία quique hîc constat versibus 50. initium illud:

Σὲ καὶ νῦν εὐλογοῦμεν,
Χριστέ μου, λόγε θεοῦ.

Ibidem carmen 74. Εἰς τὸν πονηρὸν, i. *in diabolum.* Constat versibus 14. & sic incipit.

Ἅρπασον, ἅρπασον &c.

Codex clauditur Epistolâ S. Amphilocii ad Seleucum Iambis scriptâ. Edita est.

CODEX LVII. olim CCXXXIV. membranaceus, egregiæ notæ, IX. sæculi, cujus folia sunt 251. Primum vero folium consulto avulsum fuit, quia pertinet ad Exemplar illud antiquissimum, quod ad autographum Pamphili Martyris manu scriptum collatum fuerat; cujus Exemplaris aliquot folia ad compingendos varios Monasterii S. Athanasii in monte Atho Codices adhibita abstraximus, ut Codicem num. CCII. conficeremus. Ibi vide. In operculo ligneo sic recenti manu scriptum legitur: . . . . Εἰ ὁ (βιβλίον) ἀποξενώσῃ, να (sic) ἔχῃ τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων, καὶ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. Et fol. 2. antiquiori charactere: βιβλίον τῆς πρώτης θέσεως λδ'. i. *Si quis hunc librum abstulerit, incurrat in maledictiones trecentorum decem & octo deiferorum* (*Patrum*) *& S. Athanasii. Liber tricesimus quartus Plutei primi*, scilicet Lauræ ejusdem S. Athanasii in monte Atho, in cujus Bibliotheca appositus fuit per Monachum P. Macarium anno mundi 6726. Christi 1218. ut legitur in inferiori margine eâdem manu: διὰ τοῦ μοναχοῦ κυροῦ Μακαρίου πρεσβυτέρου, ἔτει ϛψκϛ'. Vide notam similem in Codice VIII. Primum folium, ut dictum est, consulto avulsum fuit, quia pertinet ad Codicem CCII. ubi repositum est. Ibi vide. In hoc continentur.

1°. Sancti Gregorii Nysseni Commentarius in Cantica Canticorum, distinctus sermonibus quindecim.

2°. Sancti Gregorii Nysseni Commentarius in Ecclesiasten. Ita quidem nuncupatur hic liber. Nihil tamen cum altero ejusdem argumenti libro, qui sub eodem nomine vulgatus est, simile aut affine habet, ut ex sequenti notitia manifestum erit. In duodecim sermones dividitur, quorum primus sic incipit: Ἄμελγε γάλα καὶ ἔσται σοι βούτυρον, φησί που ὁ παροιμιακὸς καὶ σοφώτατον λόγιον. τί τοῦτο φάσκον, ἢ δηλονότι τὴν ἐπιπόλαιον ἡμᾶς εἰσηγούμενον ἔννοιαν τῶν θείων γραφῶν ἐρευνᾶν φιλοκάλως καὶ φιλοπόνως, ἵν' ἐντεῦθεν ἡμῖν ἀνακαλυφθῇ καὶ τὸ κατὰ βάθος ἀποῤῥητοτέρας καὶ λυσιτελεστέρας διανοίας ὁ κάλλος &c. fol. 128. (Prov. 30. 13.) Id est, *Mulge lac, & erit tibi butyrum. Quid sibi vult illud, nisi ut eam*

quæ

quæ in superficie sita est, divinarum Scripturarum mentem cum studio & labore scrutemur, ut inde nobis secretioris utiliorisque sententiæ penitior pulcritudo reveletur &c. In eodem sermone postquam auctor Ecclesiastæ initium interpretatus est, hæc subdit. Ἀλλὰ γὰρ τούτων οὕτως ἀποδοθέντων ἀπὸ τοῦ λόγου τῆς ἀληθείας, χρεὼν καλῶς ᾠήθημεν διασημῆναί τε καὶ εἰπεῖν, ὡς εἰκῆ καὶ μάτην ἔνιοι τῶν πρεσβυτέρων ἐξηγητῶν ἐξειλήφασι τὸ, ματαιότης ματαιοτήτων, καὶ περὶ τῶν ὄντων καὶ φαινομένων λέξεσιν αὐταῖς εἰπόντες. [λέγει γὰρ οὐχ ἁπλῶς εἶναι μάταια τὰ ἐν τοῖς οὖσι φαινόμενα, ἀλλὰ καθ' ὑπέρθεσιν τὸ κατὰ τὸ μάταιον σημασίας.] fol. 132. Id est. *His ita ab ipso veritatis verbo traditis, opportunum mihi visum est ostendere & dicere, quàm temere ac frustra veterum Interpretum quidam illud*, vanitas vanitatum, *de his & quæ revera sunt & tantum apparent intellexerint, ipsis verbis dicentes. [Dicit enim* (Ecclesiastes) *non simpliciter vana esse ea quæ in rebus apparent, sed repetit & superaddit ad vanitatis significationem.]* Uncinis inclusa ad verbum leguntur in Commentario ad Ecclesiasten, qui Gregorio Nysseno vulgo tribuitur, Tom. 1. pag. 377. D. 8. Ipsius nomen ad Codicis marginem prima manu adscriptum est, ut mirum profecto sit quomodo Librarius hunc Commentarium Gregorio Nysseno tribuat, ubi Gregorii Nysseni interpretatio confutatur. Pergit enarrator alterius Interpretis expositionem fusius confutare, ad cujus marginem scriptum est, ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ. Quod & in sermone quarto factum observatur fol. 180. verso.

CODEX LVIII. olim CCCLXXIX. membranaceus, X. sæculi, cujus folia numerantur 365. Βίβλος Ναθαναὴλ ἱερομονάχου τοῦ Κακούτζη. i. *Liber Nathanaël Hieromonachi Cacutze.* Sic habet nota XIV. sæculi scripta fol. 52. Continentur autem in hoc Codice Gregorii Nysseni varia Opera, nimirum

In octo Beatitudines Homiliæ octo,
In Orationem Dominicam Homiliæ quinque,
De virginitate Liber in 24. capita distributus,
Commentarius in Ecclesiasten, idem qui editus,
Commentarius in Cantica Canticorum,
De Filii & Spiritûs Sancti divinitate & de Abraham, sermo magna ex parte mutilus.

CODEX LIX. olim LXXII. sæculi XIV. membranaceus, fine mutilus, foliis constans 267. quorum plura sunt vel maculis situque pene abrasa & fœdata vel lacera, quæ vitia comparent præsertim in foliis, 1. 43. 197. 199. 200. 207. 222. 231. 235. 247. 248. 255. 262. & seqq. Hujus Codicis duo folia olim ea fuerunt omnino avulsa quæ adaptata fuerant in intervallis quæ sunt inter folia 3. & 4. atque inter folia 59. & 123. Scriptura per binas singulis in foliis columnas digesta valde mendosa est cùm propter accentus spiritusve male collocatos, tum maxime propter crebram aut vocalium η ι υ ο ω ε aut diphthongorum αι ει οι υι commutationem: in ipsaque tituli omnes præter unum fol. 25. verso, ac prima Opusculi cujusque, capitis, aliæve distinctionis littera, & aliquando capitis numerus cinnabari fulgent.

Complectitur Codex S. Ephræm gente Syri & Monachi Basilio magno æqualis Opuscula sex & septuaginta, quibus diversus est titulus, ut modo ἐπιστολή, modo qui potissimum convenit παραίνεσις, modo μακαρισμοί, modo λόγος vel λόγος ἀσκητικός. Præterea inest ad Codicis calcem de S. Mariæ Ægyptiæ vita tractatus a S. Sophronio Hierosolymorum Archiepiscopo compositus, ipseque fine mutilus. Quæ omnia Opuscula quot & qualia quove ordine sint, ut clarius pateat, uniuscujusque & locum seu folium in quo inest & titulum & initium hîc apponam; simulque per titulos & initia siquando inter sese discrepent Codices LIX. & LX. indicabo.

Folio primo, titulus ordine primus, qui & ipse solus inter alios exstat charactere maximo & quadrato scriptus, est his verbis. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μονάζοντα, περὶ ὑπομονῆς καὶ τοῦ μὴ ἀπατᾶσθαι τοῖς λογισμοῖς προσοχῇ δογμάτων καὶ λέγειν ὅτι βοσκὸς πορεύομαι, καὶ περὶ σωφροσύνης πάτερ ὑμῶν. (πάτερ ὑμῶν. id est, πάτερ ὑμῶν-

γητον, quæ verba ſunt poſt ſingulos hujus Codicis titulos; at a Codice LX. omnino abſunt.) Init. πολλὰ παραινέσαντες τὸν εὐλαβέστατον Θεόδωρον τοῦ μὴ ἀποστῆναι &c. Hæc Epiſtola eſt fine mutila propter avulſum in numerorum 3. & 4. intervallo folium, deſinitque in ea verba, πρὸς ζῆλον τῶν μετα.... Poſtea ſequuntur 4. admonitiones ſeu adhortationes ad virtutem juniori monacho miſſæ, quarum prima incipit.

Fol. 4. ipſaque carens titulo ac initio propter idem folium avulſum. Priora verba ſunt, [illegible] ἐν ἐρήμῳ κατὰ [illegible] &c.

Fol. 5. recto, tit. 3. παραίνεσις δευτέρα, (ſcilicet de virtute ad juniorem Monachum.) Init. [illegible] ἀπὸ [illegible] ὥσπερ γὰρ δύο τινὲς [illegible].

Fol. 8. tit. 4. παραίνεσις τρίτη. Init. [illegible] ἄν μοι λεγάληνας τὴν κατὰ [illegible], [illegible].

Fol. 11. tit. 5. παραίνεσις τετάρτη. Init. εἶπέν τις τῶν ἁγίων· μελέτα καλὰ, [illegible] μελέτην.

Fol. 14. tit. 6. κεφαλαιον (l. κεφαλαίων) δέκατον (l. δέκα τῶν) περὶ ἀρετῆς πρόλογος, id eſt, *Prologus ad capita decem de virtute.* Initium Prologi, ἀναγκαῖον δ' ἡγησάμην καὶ τὰ [illegible] ἐν [illegible], capitis vero primi illud, μακαρία πόλις ὑπὸ εὐ[illegible] [illegible] κυβερνώμενον.

Fol. 24. verſo, tit. 7. πρόλογος εἰς τὸ, πρόσεχε σεαυτὸν (l. σεαυτῷ.) Init. ὀφείλεται [illegible], ἀγαπητοί, [illegible] περὶ καλῶν εἰς τὸ [illegible].

Fol. eodem, tit. 8. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ λόγοι ἀσκητικοὶ εἰς τὸ, πρόσεχε σεαυτῷ, κεφαλ. ιβ'. i. *Sancti Patris noſtri Ephræm ſermones Aſcetici in illud*, Attende tibi ipſi; *capitibus decem.* Quorum capitum primi iſtud eſt initium; Ἄκουε, ἀγαπητέ, ὁ [illegible], ἀπὸ [illegible];

Fol. 40. tit. 9. [illegible], ἀλλὰ [illegible] καὶ [illegible] ἑαυτούς. Init. ἀρχὴ [illegible] μοναχοῦ [illegible].

Fol. 42. verſo, tit. 10. [illegible], Cod. LX. recte addit [illegible] πνευματικοῦ [illegible] πρὸς [illegible] μοναχὸν, κεφ. [illegible]. i. *Conſilium [illegible] ad [illegible] Monachum, capitibus* 93. Primi capitis initium eſt, [illegible] σου τὴν [illegible] καὶ τὴν [illegible] πρὸ [illegible];

Fol. 55. tit. 11. περὶ ὀρθοῦ βίου, κεφάλαια π'. i. *De recto vitæ genere, capita* 89 Initium primi capitis ſic eſt, [illegible] βίου ὀρεγῃ; [illegible] ἄσκη[illegible], in quo ſermone animadvertendum folium 61. eſſe multo tenuiori charactere quàm cætera folia exaratum; atque, quamquam in titulo ineſſe capita 89. dicantur, ea tamen adſunt in marginibus ad numerum 80. Numerus male poſitus eſt & præcipue fol. 60. ubi deſunt capitum numeri 62. 63. 64. 65. nihil enim deeſt in textu. In Codice LX. ad eumdem ſermonem habentur capita 89. tum in titulo, tum in marginibus.

Fol. 62. tit. 12. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ μακαρισμοί. i. *Sancti Patris noſtri Ephræm beatitudines ſeu præcepta quibus ſervatis quiſque fiat beatus ac felix* Ipſæ beatitudines ſunt numero 52. quarum primæ id initium eſt, Μακάριος [illegible] κυρίῳ ἀπὸ [illegible].

Fol. 65. tit. 13. μακαρισμοὶ ἕτεροι. Hæ beatitudines ſunt numero 19. Primæ initium hoc eſt, μακάριος ὃς μισήσας κατέλιπε τὸν βίον τοῦτον τὸν αἰθέριον. Has autem beatitudines conſequuntur admonitoriæ vel ſuaſoriæ oratiunculæ 48. Monachorum causâ compoſitæ, quarum prima prodit

Fol. 69. verſo, tit. 14. τοῦ μακαρ[illegible] ἡμῶν Ἐφραὶμ λόγος. παραινετικὸς πρὸς μοναχοὺς παραίνεσις [illegible]. Init. δόξα σοι [illegible] abeſt a Codice LX.) δόξα σοι· καὶ [illegible], δόξα σοι [illegible].

Fol. 70. tit. 15. [illegible]. Init. ἀγαπητέ, [illegible] τοῦ Χριστοῦ; [illegible].

Fol. 71. verſo, tit. 16. [illegible] μοναχοὺς παραίνεσις γ'. Init. ἀγαπητέ, [illegible], (Codex LX. habet [illegible]) ἐὰν εἰσελθῃς εἰς ἀδελφοὺς καὶ καταντήσῃς εἰς [illegible] ἀδελφῶν.

F.72. tit.17. παραίνεσις τετάρτη. In. ἀγαπητὲ, ἰδοὺ παρατίθημί σοι παρακαταθήκην ἑτέραν ἐν κυρίῳ·

Fol. 73. verso, tit. 18. πρὸς Ἀρχαρίους μοναχοὺς παραίνεσις ε΄. Init. ἐάν τις ἀπὸ μεγάλης ὑπολήψεως τοῦ ματαίου βίου, ἔλθῃ εἰς τὸ μοναχόν.

Fol. 74. tit. 19. παραίνεσις ϛ΄. Init. ἀγαπητὲ, ἐὰν βάλῃς καλῶς ἀρχὰς, οὕτως διατελέσεις καὶ τὸ γῆρας σου εὐαρέστως.

Fol. 74. verso, tit. 20. παραίνεσις πρὸς Ἀρχαρίους μοναχοὺς ζ΄. Init. καὶ περὶ τοῦ ἐργοχείρου μὴ ὀλιγώρει· πολλάκις γὰρ ὑποβάλλει σοι ὁ λογισμὸς λέγων.

Fol. 75. verso, tit. 21. παραίνεσις η΄. Init. καὶ περὶ τοῦ χρόνου μὴ ὀλιγώρει· τισὶ γὰρ ὑποβάλλει ὁ ἐχθρὸς ἐπιθυμίαν.

Fol. 76. verso, tit. 22. παραίνεσις θ΄. Init. ἀδελφὲ, μὴ ἐκλύου ὑπὸ ἐπερχομένων λογισμῶν· ἀρχὴ γὰρ ἀγῶνός ἐστιν.

Fol. 77. verso, tit. 23. παραίνεσις ι΄. Init. ἀδελφὲ, ἀγωνίζου ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ, ὡς ἔτι ἔχεις καιρόν.

Fol. 79. tit. 24. παραίνεσις ια΄. Init. δεῖ (Codex LX. addit γὰρ) τοὺς ἐξ οἰκτροῦ καὶ μοχθηροῦ βίου ἐρχομένους εἰς τὸν μονήρη βίον μὴ ὑψηλοφρονεῖν.

Fol. eodem, tit. 25. παραίνεσις ιβ΄. Init. ἀδελφὲ, ἐπιστεύθης ψυχήν; ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν σου· ἀγὼν γὰρ ἤκει οὐκ ὀλίγος.

Fol. 80. verso, tit. 26. παραίνεσις ιγ΄. Init. κατὰ μέρος οἰκοδομεῖται πόλις, καὶ μετὰ κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος.

Fol. 81. verso, tit. 27. παραίνεσις ιδ΄. Init. ἀδελφὲ, ἠξιώθης τοῦ ἁγίου ἐνδύματος τοῦ μοναχοῦ; μὴ ἐπαίρου κατὰ τῶν ὑπομενόντων εἰς τὸ ἐρχόμενον ἔτος.

Fol. 83. titul. 28. παραίνεσις ιε΄. Init. ἀδελφὲ, τί πλανᾶσαι ἐνεργούμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὑπερβαίνειν βαθμοὺς ἐν οἷς.

Fol. 83. verso, tit. 29. παραίνεσις ιϛ΄. Init. ἀδελφὲ, ὅταν κρούῃ σοι ὁ ἀδελφὸς νυκτὸς, ὅπως ἀναστῇς εἰς τὴν δοξολογίαν τοῦ θεοῦ.

Fol. 84. verso, tit. 30. παραίνεσις ιζ΄. Init. ἐννοηθῶμεν τοὺς ἑστῶτας, ἀγαπητοὶ, ἐνώπιον ἐπιγείου βασιλέως καὶ λειτουργοῦντας.

Fol. eodem, titul. 31. παραίνεσις ιη΄. Init. ὡς λογίζομαι, ἀδελφοὶ, ὅτι πρὸς εἰσὶ νυσταγμοὶ οἱ ἐνοχλοῦσι τὸν αἰσθητικὸν νυκτός· καὶ ὁ μὲν πρῶτος.

Fol. 86. tit. 32. παραίνεσις ιθ΄. Init. ἐὰν ἔλθῃ (Cod. LX. ἐξέλθῃ) ἀδελφὸς εἰς τὸ μοναχὸν ἐξ οἵας δήποτε προφάσεως, ἐὰν μὴ νήψῃ, εὐθὺς καὶ παραχρῆμα.

Fol. 87. verso, tit. 33. παραίνεσις κ΄. Init. τοῖς ἐν κοινοβίοις νεωτέροις μοναχοῖς διαφόρως πολεμεῖ ὁ ἐχθρός.

Fol. 89. tit. 34. παραίνεσις κα΄. Init. διαφόρως πολεμοῦνται οἱ ἐν ὑποταγῇ πνευματικοῦ πατρὸς καθεζόμενοι. ἐὰν ἴδῃ ὁ.

Fol. 92. verso, tit. 35. παραίνεσις κβ΄. Init. ὑποβάλλει ὁ λογισμὸς τῷ ἀδελφῷ λέγων· τοσαῦτα ἔτη ἔχεις ἐν τῷ ἁγίῳ τόπῳ τούτῳ.

Fol. 93. verso, tit. 36. παραίνεσις κγ΄. (Codex LX. addit ad titulum, ἀπὸ μετάρσεως τόπου εἰς τόπον.) Init. ἡ πίστις μήτηρ ἐστὶ παντὸς ἔργου ἀγαθοῦ, καὶ δι' αὐτῆς κτᾶταί τις τὰς ἐπαγγελίας τοῦ δεσπότου καὶ σωτῆρος ἡμῶν.

Fol. 95. verso, tit. 37. παραίνεσις κδ΄. Init. ἐὰν συμβῇ ἀδελφὸν τοῦ κοινοβίου χωρισθῆναι διαδήποτε προφάσει, καὶ αὐτόν.

Fol. 97. verso, tit. 38. παραίνεσις κε΄. Init. ἀδελφός τις διηγήσατό μοι λέγων· θεῖον ἔχον χρυσοχόον τὴν τέχνην, καὶ ἀποταξάμενος τοῦ βίου (Cod. LX. τῷ βίῳ) ἐλθέτω.

Fol. 98. verso, tit. 39. παραίνεσις κϛ΄. Init. γέγραπται· τῷ ἔχοντι δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· τί οὖν ἐροῦμεν.

Fol. 99. titul. 40. παραίνεσις κζ΄. Init. ἀδελφοὶ, ἐάν τις τῶν εὐλαβεστέρων ἀδελφῶν ἑστὼς ἐν τῇ συνάξει, ἢ περιπατῶν.

Fol. 101. tit. 41. παραίνεσις κη΄. Init. ἀγαπητὲ ἀδελφὲ, ἐὰν τύχῃς προκοπῆς, ὥστε σε εἶναι ἐν τῷ ἄνω βαθμῷ, μὴ ἐπιλανθάνου.

Fol. 101. verso, tit. 42. ὅτι δεῖ τὸν Χριστιανὸν μακρόθυμον καὶ ἀμνησίκακον (Cod. LXX. habet ἀνεξίκακον) εἶναι· παραίνεσις κθ΄. Init. ἐὰν συμβῇ σοι (σοι abest a Cod. LX.) πικρία, οὐ κάκιστον μὲν τὸ συμβῆναι, χαλεπὸν δὲ καὶ δεινὸν τὸ ἐμμένειν.

Fol. 103. verso, tit. 49. παραίνεσις λ΄. (Cod. LX. habet, περὶ παθῶν παραίνεσις τελευταία.) Init. ἀνήρ τις (τις abest a Cod. LX.) ἐν ἀμελείᾳ διάγων τὰς ἡμέρας αὐτοῦ, ἑαυτὸν ἀπαξ[illegible] καὶ [illegible].

Fol. 104. tit. 44. πῶς δεῖ παρακαλεῖν ὀλιγοψυχοῦντας, παραίνεσις λα΄. Init. ἀδελφὸς ἐζήτει τὸν [illegible] [illegible] αὐτῷ· ποῦ εἶ ἀδελφέ;

Fol. 107. tit. 45. ὅτι δεῖ τὸν ἀναχωρητὴν ἀδελφὸν [illegible] καὶ φιλοπόνως [illegible], παραίνεσις λα. (male pro λβ΄.) Init. ἀγαπητὲ, ἐὰν προσταχθῇ σοι [illegible] ἐν τοῖς [illegible] τῷ ἀδελφότητος, σημείωσαι μετ' ἀκριβείας, ποῦ τετέλεκεν ὁ ἐναρξάμενος.

Fol. 107. verso, tit. 46. αὐθεντικοὶ (Cod. LX. habet [illegible]) περὶ [illegible] καὶ [illegible], παραίνεσις λγ΄. Init. τῷ ἀδελφῷ ἢ (Cod. LX. εἴπε) τῇ ἀδελφῇ ὑποβάλλει ὁ [illegible] [illegible] λέγων· ἰδοὺ καθ' ἑκάστην [illegible] ἀπὸ τῆς πορείας.

Fol. 109. verso, tit. 47. παραίνεσις λδ΄. περὶ [illegible]. Init. [illegible] τὸ [illegible], ἀγαπητὲ [illegible], [illegible] τὴν [illegible] [illegible] ἔχε.

Fol. 110. verso, tit. 48. περὶ τοῦ μὴ [illegible] τοὺς ὀφθαλμοὺς ὧδε κἀκεῖσε, ἀλλὰ μᾶλλον [illegible], [illegible] πρὸς κύριον· καὶ ἐν τῇ κατήρξη, (sic. Sed melius Cod. LX. qui κατήρχηται [illegible] τῆς [illegible]· παραίνεσις λε΄. Init. οὐ μόνον δεῖ ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἀλλὰ [illegible] ἀπὸ [illegible] μα [illegible].

Fol. 112. tit. 49. περὶ [illegible] παραίνεσις [illegible]. Init. μοναχὲ, οὕτω τοῦ Χριστοῦ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] ἀπὸ [illegible] μὴ [illegible]. Cod. LX. [illegible].

Fol. 113. verso tit. 50. [illegible] ἀντιπίπτων καὶ περὶ καταστάσεως [illegible] θεοῦ & τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος. Cod. LX. recte addit λζ. supple παραίνεσις.) Init. ἀγαπητὲ, ἐὰν ἔλθῃ ὁ ἀδελφός [illegible] [illegible].

Fol. 119. tit. 51. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ. (Codex LX. habet παραίνεσις περὶ [illegible] λη΄.) Init. ἀγαπητὲ, πρόσεχε σφοδρῶς (Cod. LX. habet σφόδρα) μὴ ἀπόλεσαι τὴν [illegible].

Fol. 121. tit. 52. τοῦ [illegible] Ἐφραίμ [illegible], τοῦ [illegible] σχήματος. (at in Cod. LX. sic titulus, περὶ τῶν ἐκπιπτόντων [illegible] οἰκείας ἀμελείας & [illegible] [illegible] παραίνεσις [illegible].) Init. ἀδελφὲ τὸν [illegible] βίον ἐπεθύμησας; καλῶς [illegible] [illegible] τέλος.

Fol. 124. verso, tit. 53. [illegible] (sic) ἐν [illegible] μοναχοῖς. (at in Cod. LX. sic titulus, πρὸς [illegible] ἐκπεσόντα καὶ περὶ μετανοίας, & in utroque deest numerus μ΄.) Init. τις ἐν [illegible] [illegible] [illegible].

Fol. 130. verso, tit. 54. ὅτι οὐ δεῖ ὀμνύειν οὔτε δυσφημεῖν, παραίνεσις μα΄. (hæc duo verba ultima desunt a Cod. LX.) Init. τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ [illegible]· πάλιν ἠκούσατε [illegible] [illegible].

Fol. 132. verso, tit. 55. πρὸς τὸν ἀδελφὸν λόγος εἴρηται, (at Cod. LX. habet πρὸς τὸν ἀδελφὸν λέγοντα, [illegible] χρεία [illegible] ἢ πτωχεύεσθαι. (numerus [illegible] in utroque Codice deest. Cod. LX. post titulum addit ἀπόκρισις.) Init. [illegible] ἀλλ' [illegible] ἴδιον [illegible].

Fol. 133. verso, tit. 56. περὶ φόβου θεοῦ, παραίνεσις μγ΄. (Codex LX. habet μδ΄. Etenim hanc παραίνεσιν μγ΄. in eo Codice quædam παραίνεσις præcedit quæ tota abest ab hoc Codice LIX.) Init. πρόσεχε σεαυτῷ, ἀγαπητὲ, μήποτε ἐν ἀμελείᾳ [illegible].

Fol. 136. tit. 57. παραίνεσις μδ΄. (Cod. LX. με΄. habet propter rationem modo allatam) περὶ ἀγάπης. Init. ἐὰν [illegible] εἴτε ἰαμάτων, ὅρα μήποτε [illegible].

Fol. 137. tit. 58. παραίνεσις πρὸς [illegible]. (abest numerus με. Codex LX. habet [illegible].) Init. εἰς τὸν καρπὸν τῆς ὑπακοῆς ἀφορῶν, ἀδελφὲ, ἐσπούδαζα (Cod. LX. [illegible]) [illegible] [illegible] περὶ ὧν με (Cod. LX. μοι) προσέταξας.

Fol. 140. verso, tit. 59. πρὸς ἀκηδιῶντα μοναχὸν λέγοντα, ἀφείη μοι (pro ἀφείη μοι Codex LX. habet ἀφίημι) & εἰς τὸν κόσμον ὑπάγω, παραίνεσις μζ΄. (male, pro μς΄. At Cod. LX. est

est μδ'. male pro μζ'.) Init. ἔφη ὁ κύριος τῆς δόξης· εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης, ὅτι πλατεῖα καὶ εὐρύχωρος ἡ (Cod. LX. addit ὁδὸς ἡ) ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν.

Fol. 146. verso, tit. 60. παραίνεσις περὶ κακοηθείας μη' (male, pro μζ'. at in Codice LX. recte est μη'.) Init. ὃν τρόπον ξίφος νυσσόμενον ἵππον καὶ τὸν ἐπιβάτην καταβάλλει, οὕτως καὶ ἡ κακοήθης γνώμη κόπτει τοὺς τόνους τῆς ψυχῆς.

Fol. 147. verso, tit. 61. περὶ διαφορᾶς τοῦ μοναχικοῦ βίου παρὰ τὸν κοσμικόν. (numerus deest in utroque Codice, scilicet μη'. in hoc Codice, & μθ'. in Codice LX.) Init. ἀγαπητὲ ἀδελφέ, ἐὰν ἀποταξάμενος τῷ βίῳ γένῃ μοναχός, νῆφε· ὅτι πολλαὶ αἱ μεθοδεῖαι τοῦ ἐχθροῦ. Hactenus παραινέσεις.

Fol. 148. verso, tit. 62. τοῦ αὐτοῦ πῶς κτᾶταί τις ταπεινοφροσύνην, κεφάλαια ἑκατόν. i. *Ejusdem quomodo quis humilitatem possideat, capita centum*, quorum capitum numeri quidam prætermissi, quidam sunt abrasi. Primum his verbis incipit: ἀρχὴ καρποφορίας ἄνθος, καὶ ἀρχὴ ταπεινοφροσύνης ὑποταγὴ ἐν κυρίῳ.

Fol. 168. verso, tit. 63. τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ τέλειον εἶναι τὸν μοναχόν. Init. πέρυσί μοι προσῆλθόν τινες αἰτοῦντες μοναστηρίοις ποιῆσαι λυσιτελῆ τινα.

Fol. 177. verso, tit. 64. περὶ τῆς θείας χάριτος. Init. προσέχε ἔχειν τὴν θείαν χάριν ἐν τῇ διανοίᾳ, ἵνα μὴ ἐμπαιχθῇς. θεράπευσον αὐτὴν ὡς φύλακα.

Fol. 181. tit. 65. τοῦ αὐτοῦ περὶ γλωσσαλγίας καὶ παθῶν. Init. ἐσπαρμέναι εἰσὶν αἱ ἀναπαύσεις πᾶσαι ἐν πάσῃ τῇ ἀνθρωπότητι, ὅπως ὁ ἄνθρωπος. Reliqua hujus Codicis Opuscula desiderantur omnia in Codice LX. Horum primum est

Fol. 188. cum hoc titulo ordine 66. τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῆς καὶ κακιῶν. Init. μακαρίζω τὴν νῦν, (l. ὑμῶν) ζωήν, ὦ φιλόχριστοι, ὅτι ἐν παῤῥησίᾳ ἐστί· καὶ ταλανίζω τὸν ἐμὸν βίον, ὅτι ἄχρηστος ὑπάρχει. Hoc autem Opusculum est quasi Prologus ad sequentia 24. capita. Nam hæc sibi singula singulas virtutes habent assignatas, iisque singulis singula vitia contraria.

Fol. 189. titul. 67. περὶ φόβου θεοῦ. Init. μακάριος ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὃς ἔχει φόβον θεοῦ ἐν ἑαυτῷ.

Fol. 189. verso, tit. 68. περὶ ἀφοβίας. Init. ὁ μὴ ἔχων τὸν φόβον τοῦ θεοῦ ἐν ἑαυτῷ, εὐάλωτός ἐστιν· ὁ τοιοῦτος ποῖς τοῦ διαβόλου ἐπιχειρήμασι.

Fol. eodem, tit. 69. μακάριος ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ ἔχων ἀγάπην θεοῦ, ὅτι τὸν θεὸν ἐν ἑαυτῷ περιφέρει.

Fol. 190. tit. 70. περὶ τῶν μὴ ἐχόντων ἀγάπην. Init. ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος ὁ τῆς ἀγάπης μακρὰν ὑπάρχων. οὗτος γὰρ ἐνέργεια λαν.

Fol. 190. verso, tit. 71. περὶ μακροθυμίας. Init. μακάριος ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος ὃς τὴν μακροθυμίαν ἐκτήσατο, ὅτι τὸ τοιοῦτον καὶ ἡ ἁγία γραφή.

Fol. 191. tit. 72. περὶ τοῦ μὴ ἔχοντος μακροθυμίαν. Init. ὁ μὴ ἔχων μακροθυμίαν, καὶ ὑπομονῆς ἐκτὸς ἐστὶν ὁ τοιοῦτος· ὁ γὰρ μὴ ὢν μακρόθυμος.

Fol. eodem, tit 73. περὶ ὑπομονῆς. Init. μακάριος, ἀδελφοί, ὅστις ὑπομονὴν ἐκτήσατο· ὅτι ἡ ὑπομονὴ ἐλπίδα ἔχει, ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ.

Fol. 191. verso, tit. 74. περὶ τοῦ μὴ ἔχοντος ὑπομονήν. Init. ἄθλιος δὲ καὶ ταλαίπωρος ὁ μὴ κτησάμενος ὑπομονήν· τοῖς γὰρ τοιούτοις δὲ οὐαὶ ἠπείλησεν ἡ θεία γραφή.

Fol. 192. tit. 75. περὶ ἀοργησίας. Init. μακάριος ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ μὴ ῥᾳδίως ὀργιζόμενος ἢ θυμὸν ἐπιδεχόμενος· ὁ τοιοῦτος ἐν εἰρήνῃ ἐστὶν πάντοτε.

Fol. 192. verso, tit. 76. περὶ ὀξυχολίας. Init. ὁ δ' ἐστὶ ὀξυχολίᾳ πάντοτε κρατούμενος, καὶ πολλάκις ταχέως διὰ μηδαμινὸν πρᾶγμα ὀργιζόμενος, ἀκούσι (l. aut ἀκούσει aut melius ἀκοῦσαι) τοῦ ἁγίου ἀποστόλου λέγοντος· ὅτι ὀργή.

Fol. 193. tit. 77. περὶ πρᾳότητος. Init. μακάριος ἀληθῶς καὶ τρισμακάριος ὁ ἔχων πρᾳότητα· τοῦτο γὰρ καὶ ὁ ἅγιος σωτὴρ καὶ κύριος συνῳδὰ λέγων.

Fol. 193. verso, tit. 78. περὶ πονηρίας. Init. θρηνῶ σὺν, ἀδελφοί, ἐγὼ καὶ πενθῶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἔχοντας πρᾳότητα, ἀλλὰ τῇ πονηρίᾳ συνεζευγμένους.

Fol. 194. tit. 79. περὶ ἀληθείας. Init. μακάριος ὃς ἐν ἀληθείᾳ τὸν βίον αὐτοῦ ἐρύθμισε καὶ ἐπὶ πολὺ ψεύδει οὐκ (melius οὐχ) ἑάλωκεν.

Fol. eodem, tit. 80. περὶ ψεύδους. Init. ἄθλιος ὁ καὶ ταλαίπωρος ὁ πολλὰ ψεύδη ἐνδελεχίζων· ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς ὁ διάβολος ψεύστης ἐστί.

Fol. 194. verso, tit. 81. περὶ ὑπακοῆς. Init. μακάριος ὃς ἐκτήσατο καὶ ἔχει ὑπακοὴν ἀληθῆ καὶ ἀνυπόκριτον· ὅτι ὁ πιστὸς μιμητής ἐστιν τοῦ ἀγαθοῦ ἡμῶν διδασκάλου.

Fol. 195. tit. 82. περὶ ἀνυποταξίας καὶ γογγυσμοῦ. Init. ἐπικατάρατος ὁ καὶ ταλαίπωρος ὃς ὑπακοὴν οὐκ ἐκτήσατο, ἀλλὰ γογγύσμον· ὁ γὰρ γογγυσμός.

Fol. 195. verso, tit. 83. περὶ τοῦ μὴ ἔχειν ζῆλον ἢ φθόνον. Init. μακάριος ὃς ἐπὶ τῷ καὶ ζῆλος οὐχ ὑποτάσσει· ὁ ζῆλος γὰρ καὶ ὁ φθόνος.

Fol. 196. tit. 84. περὶ φθόνου καὶ ζήλου. Init. ὁ δὲ ἐν πᾶσι ἑαυτὸν καταπτωχεύων, ταλαίπωρος· συμμέτοχος γάρ ἐστι τοῦ διαβόλου.

Fol. 196. verso, tit. 85. περὶ τοῦ μὴ εἶναι λοίδορον. Init. μακάριος καὶ τρισμακάριος ὁ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ μὴ βλάψας ἐν λοιδορίαις ἑτέρων, καὶ διὰ τὴν πραότητα τῆς καρδίας.

Fol. eodem verso, titul. 86. περὶ λοιδορίας καὶ λοιδόρων. Init. ὁ ὅλη λοιδορία ἐπῆρται ἡδέως ὅτι φανερὸς ἐστί· ὅτι ἐν τῷ λοιδορῇ, ἑαυτῆς ἐλέγχει· ὁ γὰρ λοιδορῶν τὸν ἕτερον.

Fol. eodem verso, titul. 87. περὶ ἐγκρατείας. (l. ἐγκρατείας) Init. μακάριος ἀληθῶς καὶ τρισμακάριος ὁ ἐγκράτειαν φυλάξας· ὅτι ὄντως μεγάλη ἀρετή ἡ ἐγκράτεια.

Fol. 197. tit. 88. περὶ ἀκρασίας. Init. ὁ δὲ ἀκρατὴς καὶ μὴ ἐγκράτειαν ἔχων, ἐν παντὶ ἁμαρτήματι ῥᾳδίως ἁλίσκεται· ὁ ἀκρατὴς δέ ἐστιν καὶ φιλήδονος.

Fol. 198. tit. 89. ἔλεγχος αὐτοῦ καὶ ἐξομολόγησις. Init. ἀδελφοί μου, ... τε καὶ σπλάγχνα ἔχοντες οἰκτιρμῶν. οὐκ ἀργῶς εἴρηκεν ἡ θεία γραφή· ἀδελφοί ...

Fol. 200. verso, titul. 90. τοῦ αὐτοῦ περὶ καθαρέσεως ... Init. μακαρία πᾶσα ἄσκησις, πᾶσα ἐγκράτεια, πᾶσα ὑποταγή, πᾶσα ἀκτημοσύνη καὶ πᾶσα πολυμαθία (l. πολυμαθία) ταπεινοφροσύνης ἐστερημένη.

Fol. 203. verso, tit. 91. τοῦ αὐτοῦ λόγος κατανυκτικός. Init. δεῦτε ἀγαπητοί, δεῦτε πατέρες καὶ ἀδελφοί μου, τὸ ἐκλεκτὸν ποίμνιον τοῦ πατρὸς, ἡ ἐσφραγισμένη τοῦ Χριστοῦ στρατιά· δεῦτε τέκνα.

Fol. 211. tit. 92. τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀσκητικός. Init. ὁ πόνος τοῦ λέγειν ἀναγκάζει (sic) με, ηδε (sic, l. ἡ δὲ vel ἤδη) ἀναξιότης μου σιωπᾶν ἐπιτιμᾷ μοι.

Fol. 227. verso, tit. 93. τοῦ αὐτοῦ κατὰ μιμησιν τῶν παροιμιῶν. Init. ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, οὐ συγκλασθήσεται.

Fol. 228. tit. 94. περὶ φόβου. Init. φόβος τὸν κύριον, καὶ εὑρήσεις χάριν. οὐδὲ κυρίου ἡμέρα (l. ἡμέρᾳ) ... καὶ ἤδη δι᾽ ἂν σωθῶσιν αἱ ἀρεταί. Hactenus S. Ephræm Opuscula.

Fol. 254. verso, titulus ordine 95. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων εἰς τὸν βίον τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Init. μυστήριον βασιλέως κρύπτειν καλὸν, τὰ δὲ ἔργα τοῦ θεοῦ ἀνακηρύττειν ἔνδοξον· οὕτω γὰρ εἶπεν ὁ ἄγγελος τῷ Τωβίτ. Hujus Opusculi fine truncati verba ultima ultimo folio nempe 266. verso sunt, ξηρὰ δὲ οὖσα ἡ γῆ οὐδαμῶς ὑπήκουε κοπιῶντι τῷ γέροντι· ἀλλ᾽ ἔκαμνε ἱδρῶτι περιρρεόμενος, καὶ μηδὲ . . . . δυνάμενος. . . . .

Una nota invenitur secus folii 259. versi infimam oram recentissime scripta his verbis: βιβλίον τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ Εὔνα Παπᾶ ἐν τῷ θέματι τοῦ μετεώρου.

CODEX LX. olim XVII. bombycinus, foliorum 346. XIV. circiter sæculi. Initio & fine duo habentur folia membranacea ad compingendum adhibita, charactere unciali oblique posito. In primo autem folio membran. legitur hic titulus. Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἰ. παρθένους τῇ ἁγίᾳ γ΄. & hoc initium, Ορῶν τὸ εὐδιάπτωτον τῆς ζωῆς ἐννοῶν καὶ τοὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ διαπίπτοντα κύκλου, καὶ τὸ πολύπλοκον τῶν ἀνθρώπων διαγωγὴν καὶ τὰς ἀλλοκότους περιστάσεις, καὶ τὸ περιτρέχον τοῦ βίου καὶ τὴν σκιὰν τῶν πραγμάτων, καὶ τῆς δόξης τὸ πρόσκαιρον καὶ τῆς δυναστείας τὸ εὐκατάλυτον, καὶ τῆς εὐημερίας τὴν φαντασίαν καὶ τοῦ πλούτου τὸ ὄναρ· εἶτα σκοπήσω τὴν τῆς τελευτῆς ἡμέραν &c.

Eadem in hoc Codice Ephræmi Opuscula habentur, quæ in præcedenti: itemque, non pauca alia, quorum titulos & initia subjicimus.

Fol. 1. tit. ordine 1. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εφραὶμ εἰς πατέρας τελευτήσαντας. Init. τὴν καρδίαν μου ἀλγῶ, συμπαθεῖτε ἀδελφοί· δοῦλοι εὐλογημένοι δεῦτε καί.

Fol. 5. tit. 2. τοῦ αὐτοῦ λόγος ἕτερος εἰς πατέρας τελειωθέντας. Init. ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ πρώτῃ ἐν ἐπισήμῳ μνήμῃ τοῦ μονογενοῦς ἐνδόξως ᾄδοντες βοήσωμεν ὕμνοις.

Fol. 11. tit. 3. ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου τετρασύλλαβα. Init. νικηθεὶς δὲ κατὰ κράτος ὁ πονηρὸς διάβολος, καθίσας ἀπωδύρετο καὶ ἔλεγε.

Fol. 12. verso, tit. 4. τοῦ αὐτοῦ λόγου ἑπτασύλλαβα. Init. εἰδότες οὖν, ἀδελφοί, τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ, ἑαυτοῖς προσέχωμεν &c. Postea sequitur πίναξ seu Index Opusculorum in hoc Codice a folio 15. usque ad folium 346. ultimumque inclusorum, cujus Indicis titulus ordine quintus exstat

Fol. 14. his verbis, πίναξ ἀκριβὴς τῆς παρούσης πυκτίδος. Init. α΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ ἐπιστολὴ &c. β΄. περὶ ἀρετῆς πρὸς νεώτερον μοναχὸν &c. Index iste continet argumenta sex & triginta quorum ultimum, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ λόγος περὶ σωτηρίας ψυχῆς τῆς μελλούσης κρίσεως, nusquam tamen apparet in hoc toto Codice; & inter quæ nimirum post λα΄. περὶ κατανύξεως collocari debuisset illud prætermissum argumentum quod est fol. 275. sic: περὶ διαφορᾶς τοῦ μοναχικοῦ βίου πρὸς τὸν κοσμικόν.

Fol. 15. tit. 5. τοῦ ὁσίου πατρὸς Ἐφραὶμ ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μονάζοντα &c. Init. πολλὰ παραινέσαντες τὸν εὐλαβέστατον Θεόδωρον &c. Hæc Epistola in Codice præcedenti mutila ad finem, est integra in hoc Codice definitque fol. 21. verso in hæc verba: τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. ἄσπασαι τοὺς σὺν σοὶ ἀδελφούς. ἀσπάζονταί σε οἱ ἐνταῦθα ἀδελφοί. Ast etiam prima ad juniorem Monachum de virtute admonitio, quæ in præcedenti Codice caret titulo & fine, ipsa tota est integra in hoc Codice

Fol. eodem 21. verso. Hujus tit. ordine 6. sic: περὶ τῆς ἀρετῆς πρὸς νεώτερον μοναχὸν παραίνεσις πρώτη. Init. ὁ κύριος ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐπιδημήσας τῷ κόσμῳ, ἀγαπᾶν ἀλλήλους προσέταξεν ἡμῖν.

Fol. 245. tit. ordine 60. ἀπολογία πρὸς ἀδελφὸν περὶ Ἡλεὶ τοῦ ἱερέως, ἐρώτησις. Init. τῆς γραφῆς λεγούσης περὶ Ἡλεὶ τοῦ ἱερέως, ὅτι κακολογοῦντες &c. ἀπόκρισις· πρόσεχε σεαυτῷ μήποτε. Definit sic fol. 251. καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Hoc igitur Opusculum, ut duos sermones in Patres consummatos, tetrasyllaba heptasyllabaque, desideratur integrum in præcedenti Codice & totum est in præsenti.

Annotandum capitum numeros in hujus Codicis Opusculo cujus titulus fol. 89. est συμβουλία περὶ πνευματικοῦ βίου πρὸς νεόφυτον μοναχόν· κεφ. ϛγ΄. esse perturbatos, numeros scilicet 53. & 54. non notari, 55. bis scribi, pro 55. notari 25. deinde sequi 46. qui delendus.

Postrema Codicis textûs verba fol. 346. & ultimo sunt ea: τὴν ἁρμόζουσαν ἀπόφασιν· ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. Exinde inferius & separatim cinnabari scriptum est: τέλος σὺν θεῷ τοῦ προκειμένου βιβλίου.

Tandem eodem in fol. 346. verso insunt quatuor notæ quarum primâ hic Codex quando, secundâ a quo scriptus, tertiâ cujus fuerit indicatur, & quartâ obitus cujusdam Monachi. Prima cinnabari, reliquæ atramento, prima & secunda ejusdem Calligraphi manu qua Codex, cæteræ diversis characteribus, manibus, recentissimeque, sed omnes separatim scriptæ. Primæ verba sunt ea: ἔτους ϛωνγ΄. ἰνδικτιῶνος ιγ΄. μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κδ΄. ἡμέρα, παρασκευῆς ὥρα ὡσεὶ δεκάτη. i. *anno* 6853. (Christi 1345.) *indictione* 13. *mensis Septembris vicesimâ quartâ die, Parasceves horâ fere decimâ*. Secundæ ad primam pertinentis hæc sunt verba duobus versibus contenta.

Μελετίου πόνημα χειρὶ τοῦ Νείλου,
Δῶρον δὲ Χριστοῦ τοῦ παντοκράτορος δεσπότου.

Hoc est,

Meletii Nili manu scriptum opus;
Donum vero Christi omnipotentis Domini.

Tertia nota hæc est: ἡ παροῦσα βίβλος ὑπάρχει ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Κώνσταντος. καὶ εἴ τις ἀποξενώσει αὐτήν, ἔχετω τὰς ἀρὰς τῶν τιη΄. καὶ τοῦ ἁγίου Στεφάνου. νεόφυτος ἱερομόναχος. i. *Hic liber est ex Monasterio Constantis. Si quis illum abstulerit, incurrat in maledictiones* 318. (*Patrum*) *& S. Stephani. Neophytus Hieromonachus*. Monasterium Constantis seu Castamoniti

est in monte Atho. Vide Palæographiam Græcam lib. 7.

Quarta nota. ἐπὶ ἔτους ζκέ. ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ Ραφαὴλ μοναχὸς Ἀπριλίου τῇ ιβʹ. ἡμέρα, κυριακῇ τοῦ πάσχα. αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ. i. *Anno* 7025. (Christi 1527. *obiit servus Dei Raphaël Monachus Aprilis die duodecima, Dominica Paschæ. Æterna sit illius memoria.*

CODEX LXI. membranaceus, XI. circiter sæculi exceptis aliquot foliis, quæ excisis prioribus posteriori ævo substituta sunt. Omnia vero sunt numero 319. Liber κατηχουμένων Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. i. *Catechumenorum Lauræ S. Athanasii.* Sic in interiori margine folii primi. In eo autem continentur sequentia S. Joannis Chrysostomi Opera.

De Sacerdotio Libri VI. præfixis initio cujusque summariis, excepto Lib. 1. cujus primum fol. recentius additum est.

Contra Judæos Libri VI.

Contra Anomœos Libri VI.

Oratio prima ad populum Antiochenum adversus eos qui a synaxi remoti sunt, & quod filius sit Patri ὁμοούσιος.

CODEX LXI. olim CXIV. membranaceus, X. vel XI. sæculi, constans foliis 273. complectitur S. Joannis Chrysostomi Homilias priores 31. in Genesim. Primæ initium usu fere deletum fuit, postrema fine aliquantulum mutila est. Homilia decima nona ab hoc scripturæ textu exordium habet, Ἀδὰμ δὲ ἔγνω Εὔαν τὴν γυναῖκα &c. incipitque sic: σήμερον, ποτε τοῦτο ἐγένετο &c. Hæc in Edito sunt circa medium Homiliæ 18. pag. 171. cujus postrema pars resecto Epilogo morali, decimæ nonæ Homiliæ adnectitur, sic: πρῶτον ὅτι γνώμης ἁμάρτημα, καὶ κακίας ὑπερβολήν. (pag. 177. D. 10.) Ἀλλὰ πάντα τὰ αἴτια τῶν κακῶν &c. pag. 178. Hujus etiam Homiliæ Epilogus prætermittitur, & ita concluditur: μηδὲ ἐκ ... [illegible] ..., pag. 187. C. 4. [illegible] ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

CODEX LXII. olim CXXIX. membranaceus, XI. circiter sæculi, cujus folia sunt 179. Homiliæ S. Joannis Chrysostomi in Genesim, a tricesima prima quæ incipit ad quinquagesimam tertiam quæ claudit. Aliquot folia exciderunt, unàque cum iis particula quædam ex Homilia 50. Quinquagesima prima integra est, pársque circiter media quinquagesimæ secundæ.

CODEX LXIII. olim CCLXXXIX. membranaceus, XI. circiter sæculi, constans foliis 352. continet S. Joannis Chrysostomi Homilias 32. priores in Genesim,

CODEX LXIII. olim CXVII. membranaceus XII. sæculi, foliis 279. constans.

Sancti Joannis Chrysostomi Homiliæ 30. priores in Genesim, eodem quo editæ ordine.

CODEX LXIV. olim CXCII. membranaceus, XII. circiter sæculi, charactere tamen IX. sæculi formam referente, sed minus libere ducto, ita ut Calligraphi labor & studium imitandi facile deprehendatur.

Sancti Joannis Chrysostomi Homiliæ in Genesim. Liber initio mutilus, ita ut tricesimæ secundæ Homiliæ sola fere conclusio supersit. Tum aliæ sequuntur usque ad sexagesimam septimam, quæ & ipsa fine detruncata est. Primum ultimumque folium compingendo Codici adhibita, paulo vetustiori scriptura, continent partem ut videtur Encomii in aliquam sanctam virginem, & sanctorum 40. Martyrum mentionem habent. In prioris imo margine, recenti charactere scriptum legitur: ἡ βίβλος ἥδε ὑπάρχει τοῦ Ξηροποτάμου μικροῦ. *Hic liber est Xeropotami parvi.*

CODEX LXV. olim CXXVIII. membranaceus, X. sæculi præter initium ac finem, quæ cùm magna ex parte excidissent, recentissima manu resarcita sunt. Omnia folia sunt 423.

Complectitur autem S. Joannis Chrysostomi Homilias 35. in Genesim, nempe a tricesima tertia quæ incipit usque ad sexagesimam septimam quæ ultima est.

Multas

Multas notas hic Codex habet quarum præcipuæ illæ sunt. Fol. 40. verso: Γεώργιος ἱερεὺς εὐτελὴς τοῦ Μαίμων ἀπὸ χωρίου Ἀθρελλ. . . . ὁ αὐτὸν (sic) βιβλίον ἀναγνώσας ἕως τέλους. id est: *Georgius vilis Sacerdos Mæmon, ex vico Athrell. . . . qui hunc librum legit usque ad finem.* Et eodem fol. 422. verso. Μνήσθητι κύριε κᾀμοῦ τοῦ ἀναξίου δούλου σου Γεωργίου τοῦ Μαίμων, τάχα καὶ θυτολάτρου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Id est: *Memento, Domine, etiam mei indigni servi tui Georgii* τοῦ *Mæmon, forsan & Sacerdotis, cum veneris in regnum tuum.* Hæc formula τάχα καὶ θύτης vel ἱερεὺς *forte Sacerdos*, in Codicibus Græcis non infrequenter observatur.

Ibidem altera manu. αὕτη ἡ ἁγία βίβλος τοῦ μακαρίου Χρυσοστόμου εἶναι τῆς ἁγίας ἐγκλήστρας. εἴ τις βουληθῇ ἆραι αὐτὴν κλοπῇ ἐκ τῆς ἁγίας μονῆς, ἀρὰς ὑφέξει τῶν ἁγίων τιη. θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ. μνήσθητι κύριε τοῦ δούλου Θεοδούλου Ῥακενδύτου. μνήσθητι κύριε καὶ ἀνάπαυσε (sic) τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, τὴν αὐτὴν βίβλον ἀναγνόντος ἕως τέλους. . . . ἔτους ᾳφα. Χριστοῦ μηνὶ Ἰουνίῳ εἰς τὰς ιϛ'. ἡμέρα ε'. ἐσκύλευσαν οἱ ἄνομοι Ισμαηλῖται τὸ ἐλεεινὸν Κάρπαθος καὶ πολλοῖς κακοῖς εἰς τὴν ἐλεεινὴν Κύπρον. Id est: *Hic sanctus liber beati Chrysostomi est sanctæ Enclistræ. Si quis voluerit hunc furto ex sancto Monasterio auferre, subjiciatur maledictionibus Sanctorum 318. Deiferorum Patrum Nicænorum. Memento, Domine, servi Theoduli Racenduti,* (i. *Monachi.*) *Memento, Domine, & animæ ejus in die judicii requiem largire, qui hunc librum legit usque ad finem. . . . Anno autem Christi* 1501. *mense Junio, die* 16. *feriâ quintâ iniqui Ismaëlitæ miserabilem Carpathum vastaverunt, miseramque Cyprum malis affecerunt.*

Ibidem alia manu ᾳφκ'. Χριστοῦ, μηνὶ δεκεμβρίῳ κϛ'. τῆς αὐτῆς ἐγχρονίας ἦλθεν ὁ πατριάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὀνόματι Ἱερεμίας εἰς τὴν ἁγίαν ἐγκλήστραν μετὰ καὶ συντρόφοις (sic) ιε'. καὶ ἔμειναν ἡμέρας ιζ'. καὶ μετὰ ταῦτα ἐπῆγεν εἰς Πάφον καὶ ἀπέμεινεν ἄλλας ἡμέρας κζ'. καὶ ἐμήνυσε καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Ταμίαθην (l. Ταμίαθιν) καὶ εὗρε πολλὴν ῥίμουειν (sic) εἰς τοὺς Ισμαηλίτας, καὶ ἔστρεψεν πάλιν εἰς τὴν Κύπρον εἰς τὴν Αμοχωστόν, καὶ ἀπόμεινεν (sic) ἡμέρας. Id est: *Anno Christi* 1520. *mense Decembri die* 26. *ejusdem indictionis venit Patriarcha Constantinopolitanus nomine Jeremias, in sanctam Enclistram cum sociis* 15. *& ibi commoratus est dies* 17. *Et post hæc festinavit in insulam Paphum, ubi mansit alios dies* 27. *Indeque profectus propere perrexit Tamiathin, & invenit magnum tumultum in Ismaëlitas, & reversus est rursus in Cyprum in urbem Amagustam,* (vel *Famagustam*) *ubi mansit dies aliquot.*

Fol. 419. verso, κατὰ τὴν ιη'. φευρουαρίου μηνὸς ἱσταμένου τῆς ἐν σαρκὶ Χριστοῦ οἰκονομίας ᾳφϟγ'. μέγας ὄμβρος ἐχύεν (sic) εἰς τὴν ἐλεεινὴν τὴν Κύπρον, ὥστε τὰ ὄρη καὶ ἑξῆς πᾶς τόπος σαλευθῆναι ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν. καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οἶκοι ἔπεσον, καὶ ζημίαν πολλὴν ἐζημιώθησαν οἱ πτωχοί. καὶ οὐχὶ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ χωρία πάμπολλα ἄφαντα ἐγίναν. (sic) καὶ αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων ἀνεῴχθησαν, καὶ ἦν ξένον τοῦ θεάσασθαι θαῦμα· καὶ ἐπεκράτησαν ἡμέρας κε'. καὶ νύκτας κε'. ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς, κύριε κύριε, ἐκ τῆς τοιαύτης ὀργῆς. Id est: *Decimâ octavâ mensis Februarii anno Incarnationis Christi* 1593. *magnus imber effusus est in miserabilem Cyprum, ita ut montes, & deinceps omnia loca e suis sedibus mota fuerint, multæque hominum domus corruerint, ac multis calamitatibus pauperes afflicti fuerint. Neque id solum, sed & multa loca destructa sunt, aperti sunt fontes aquarum: horrendumque omnino fuit spectaculum, & obtinuerunt aquæ quindecim diebus. Sed libera nos, Domine Domine, a tali ira.*

CODEX LXVI. olim CCCXC. membranaceus, XI. circiter sæculi, cujus folia numerantur 457.

Sancti Joannis Chrysostomi Homiliæ in Matthæum a prima usque ad 45. quæ librum claudit. Magnifico ornatu fulget hic liber. Nam præter S. Matthæi imaginem initio depictam, qualem in aliis supra Codicibus indicavimus, Homiliarum initia litteris uncialibus inauratis scripta, elegantibus auroque illitis picturis cinguntur. Litteræ majusculæ omnes sunt in summis paginis; notæ marginales aliaque aureo charactere exarantur. Quam rem indicat carmen Iambicum folio primo verso scriptum majoribus ex auro litteris, ac picturis ornato circum margine.

Τοὺς μαργάρους σου τῶν λόγων χρυσοῖς λόγοις
Κεραννύων ἄριστα καὶ περιπλέκων,

Χειστοῦ μαθητὰ, σὸς μαθητὴς εἰκότως
Εδξξε πολλῷ μᾶλλον εὐπρεπέστερος,
Αῤῥητον ὥραν ἡδονὴν ψυχῶν ξένην,
Νύμφης τε Χειστοῦ κάλλος οὐκ ἔχον κόρον·
Ὧν τὴν ἀπαστράπτουσαν ἐν πλούτῳ χάριν
Ἀνθῶν τε νικῶν καὶ χεῖνα σοφὴν θέλων
Εἰς τοῦτο καινὸν ἐς γράφῃ βιβλίον,
Τοῖς εὐσεβοῦσι πρᾶγμα μυστικὸν τρόπον.

Folio sequenti *Epitome Moralium ex sancti Joannis Chrysostomi expositione in sancti Matthaei Evangelium*, cui illud breve monitum praemittitur. Ἐπειδὴ ἔθος ἦν τῷ μακαριωτάτῳ Ἰωάννῃ τῷ Χρυσοστόμῳ μετὰ τὸ ἑρμηνεῦσαι αὐτὸν προτεθὲν εὐαγγελικὸν ῥητὸν εἰς ἠθικὸν καταπαύειν τὸν λόγον, ἀναγκαῖον ἐνόμισα καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ ἐ. . . . ὡς ἠθικῶς τὸ πλάτος εἰρημένα ἐν συντόμῳ προτάξαι, ἵνα ἔχῃ ὁ βουλόμενος τὴν δύναμιν τοῦ παντὸς ἠθικοῦ ἀπόνως καὶ ἐν συντόμῳ εὑρίσκειν. Id est: *Quandoquidem mos erat beatissimo Joanni Chrysostomo, ubi primum Evangelii dicta exposuerat in moralem orationem desinere, necessarium duxi quae Ethico more fusius ille disseruit, ea compendio praemittere, ut possit quicumque voluerit, moralis Epilogi vim omnem sine labore & compendiose reperire.* Sequuntur postea tituli 45. seu argumenta totidem Epilogorum moralium quibus S. Chrysostomi Homiliae in hoc volumine comprehensae terminantur, quae iterum suo loco, ut dictum est supra, in summis paginis scripta sunt, ut in aliis Codicibus fieri solet.

CODEX LXVII. olim CCCXXI. membranaceus, XI. circiter saeculi, foliis 268. constans.

Sancti Joannis Chrysostomi Homiliarum in Matthaeum pars altera a quadragesima sexta ad nonagesimam inclusive. Ejusdem manûs videtur ac praecedens, minori tamen ornatu. Iidem versus initio habentur, septimo tantum mutato, qui sic legitur:

Οὓς καὶ πεφύτευσε σὸς λάτρης Κωνσταντῖνος.

Ubi Librarii nomen exprimitur, aut forsan ejus, cujus sumtu Codex scriptus est.

CODEX LXVIII. olim CCCLXXII. membranaceus, XI. circiter saeculi, foliis 409. constans. Complectitur S. Joannis Chrysostomi in Matthaeum Homilias priores 43. integras. In vigesima quarta quaedam desiderantur.

CODEX LXIX. olim CCCXIV. membranaceus, XI. circiter saeculi, exceptis non paucis quae in charta bombycina scripta sunt recenti manu initio & fine, ubi deficiebat Codex. Omnia folia sunt 359. complectunturque alteram partem Homiliarum sancti Joannis Chrysostomi in Matthaeum, videlicet a 46. usque ad 90. quae ultima est.

CODEX LXX. olim CCCXLVII. membranaceus, X. vel XI. saeculi. Folia numerantur 296.

Pars Homiliarum S. Joannis Chrysostomi in Matthaeum a prima ad quadragesimam secundam quae ultima hîc est. Quatuor priores diversa & recentiore manu scriptae sunt. Praemittitur initio synopsis Ethicorum qualem observavimus alibi. Primum ultimumque folium scripturae X. saeculi partem habent exhortationis, ut videtur, ad calamitatum tolerantiam, anonymi auctoris.

Fol. 295. verso statim post Homiliae 42. finem legitur haec nota prima manu scripta, fugientibus fere prae tenuitate litteris: Κεφάλαια μὲν . . . . μοναχοῦ Λεοντίου εἰσί. Καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες εὔχεσθε αὐτοῦ διὰ τὸν κύριον. ἀμήν. i. *Capita hujus libri Monachi Leontii sunt. Et qui legeritis, precamini pro eo per Dominum. Amen.* Et in altera parte ejusdem paginae: Ἐπληρώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς κἀμοῦ Γεωργίου ἀναγνώστου. . . . . ςωκέ. . . . . Id est: *Completus est hic liber manu mea Georgii Lectoris. . . . (anno)* 6825. (Christi 1317.) Videtur eadem esse manus quae quatuor priores Homilias supplevit.

CODEX LXXI. olim CXXVIII. membranaceus, fol. 192. Sex priora folia,

totidemque in fine XI. circiter sæculo scripta, continent vitam sancti Amphilochii Iconiensis Episcopi initio ac circa medium mutilam, initiumque vitæ S. Gregorii Episcopi Agrigentini. Ejusdem vitæ alia folia octo compingendo Codici LXXX. inserviunt. Reliqua libri pars paulo recentioris est manûs, XII. circiter sæculi, incipitque fol. 7. in hæc verba: Σώματος τοῦ κυρίου. Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου καὶ Ισιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου, περὶ τῆς ζωοποιοῦ ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Tum sequitur Commentarium in Matthæum, quod S. Joanni Chrysostomo tribuitur, a quo tamen prorsus alienum est. Illudque habet initium. Εὐαγγέλιον ἡ παροῦσα βίβλος λέγεται, ὅτι κολάσεως ἀναίρεσιν, καὶ ἁμαρτημάτων λύσιν, καὶ δικαιοσύνης ἁγιασμὸν, καὶ ἀπολύτρωσιν καὶ υἱοθεσίαν, καὶ κληρονομίαν τῶν οὐρανῶν πᾶσιν εὐαγγελίζεται. Id est: *Evangelium liber iste nuncupatur, quia pœnæ remissionem, destructionem peccati, justitiæ sanctificationem, redemtionem, filiorum adoptionem, cœlorumque hæreditatem omnibus annuntiat.* Pertingit usque ad finem cap. 24. fol. 135. quo verso hæc nota recens scripta legitur. Ενταῦθα πρὸς τὸ τέλος τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου λείπουσι κεφ. ί. . . . . ἡ βίβλος διελύθη παλαιωθεῖσα πρὸ τοῦ φθάσαι δοθῆναι ἁγίαν ἐμοῦ ἐγκλείστρῳ. Id est: *Hinc usque ad finem Evangelii secundum Matthæum desunt capita* 10. *Hic liber vetustate solutus est, antequam sanctæ meæ Enclistræ dono datus fuerit.* Initio autem libri legitur: Εν τῇ ἁγίᾳ ἐγκλείστρᾳ τιμίῳ σταυρῷ τοῦ ἐγκλείστου νεοφύτου. Item fol. seq. καὶ αὖθις ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου λείπουσι κεφ. λέ. *Et rursus in expositione Evangelii secundum Lucam deficiunt capita* 35. scilicet usque ad finem cap. 13.

In hoc Commentario sæpissime præcedens in Matthæum citatur, semel sanctus Cyrillus fol. 142. & Chrysostomus fol. 155. imperfectus quoque desinit in versum 25. cap. 24. fol. 155. verso. Quem excipit tertius in Joannem Commentarius a versu 27. capitis 13. ad cap. 21. v. 14. In hoc citatur sanctus Hesychius Hierosolymorum Presbyter, fol. 186. verso.

CODEX LXXII. olim CCCL. membranaceus, XI. sæculi, foliis 437. constans.

Sancti Joannis Chrysostomi in Joannem Homiliæ 88. In fine legitur hæc nota: κύριε βοήθει τὸν ἐλεεινὸν καὶ ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον γεγονότα ἐπίσκοπον πόλεως Βελεβούγδ, Νικήφορον τὸν τοῦ Απελάστου, (dub.) μεσιτευούσης τῆς πανάχραντου σου μητρὸς καὶ τοῦ ἠγαπημένου μαθητοῦ Ιωάννου τοῦ θεολόγου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου. ὅσοι δὲ ἀναγινώσκετε, εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ διὰ τὸν κύριον. ἐγράφη ἰνδ. ί. ἔτει ςφπ΄. Id est: *Auxiliare, Domine, misero peccatori & indigno Episcopo civitatis Belebugd, Nicephoro Apelasto, intercedente purissima matre tua, dilectissimo discipulo tuo Joanne Theologo, & omnibus Sanctis tuis. Quicumque legitis hunc librum, orate pro me per Dominum. Scriptus est indictione decima, anno* 6580. (Christi 1072.)

CODEX LXXIII. olim CCCLXXI. membranaceus, XIV. sæculi, foliis 362. constans.

Sancti Joannis Chrysostomi in Acta Apostolorum Homiliæ 55.

Folium ultimum hanc habet notam metro scriptam.

Η βίβλος ἥδε τῆς μονῆς Ακαπνίου,
Πόθῳ, πόνῳ τε καὶ συνδρομῇ συντόνῳ
Θύτου εὐτελοῦς Μαρκιανοῦ τὴν κλῆσιν,
Οἰκείας ἐξόδου τε σὺν σπουδῇ πάσῃ
Πέρας ἔλαβε καὶ τέλος ἀπηρτίσθη,
Συναραμένου τῆς σπουδῆς καὶ μερικῆς
Εξόδου θύτου Δανιὴλ τιμιωτάτου
Παύν &c.

Ετελειώθη δὲ ἡ παροῦσα βίβλος μηνὶ μαρτίῳ Ινδ. ά. ἔτους ςωμά. διὰ χειρὸς τοῦ καλλιγράφου μοναχοῦ Μάρκου. Id est: *Hic liber est Monasterii Acapnii. Ad finem perductus est studio ac diligenti labore Marciani vilis Sacerdotis, partim etiam accurante Daniel venerandissimo Sacerdote. Perfectus est autem mense Martio indict.* 1. *anno* 6841. (Christi 1333.) *per manum Calligraphi Monachi Marci.*

CODEX LXXIV. olim XXXIII. membranaceus, X. circiter sæculi, fol. 329. complectitur sancti Joannis Chrysostomi in Epistolam secundam ad Corinthios

Homilias 30. ejusdemque in Epistolam ad Ephesios Homilias 24.

CODEX LXXV. olim CCXXXV. membranaceus, XI. sæculi, fol. 245. Βιβλίον τῶν κατηχουμένων τοῦ ἁγίου πατρὸς Ἀθανασίου, τῆς δευτέρας θέσεως ις'. *Liber Catechumenorum* (Lauræ) *S. Patris Athanasii* (in monte Atho,) *secundi plutei sextus decimus*. Hæc nota initio & fine legitur pluribus in locis. Continentur autem in hoc Codice Homiliæ 24. S. Joannis Chrysostomi in Epistolam ad Ephesios, ejusdemque in Epistolam ad Philippenses Homiliæ 16. numerando videlicet hypothesim seu præfationem initio præfixam. Utrique præmittitur Index seu Synopsis Ethicorum quibus Homiliæ illæ terminantur, cum prævio monito, ut notavimus supra in Codicem LXVI.

CODEX LXXVI. olim XCVII. membranaceus, XI. circiter sæculi, fol. 210. S. Joannis Chrysostomi Homiliæ XXI. ad populum Antiochenum.

CODEX LXXVII. olim CCCXLIX. membranaceus, XI. sæculi, fol. 386. In eo habentur S. Joannis Chrysostomi sermones diversi numero 43. Horum Index initio præmissus indicat, quo quisque olim die in Ecclesia legi soleret.

Oratio prima de Pœnitentia, cujus initium: Ὁ μακάριος ἀπόστολος Παῦλος, ὁ τῶν ἐθνῶν διδάσκαλος, ὁ τῆς ἐκκλησίας ῥήτωρ, ὁ τῶν ὄπισθεν &c. Joanni νηστευτῇ tribuitur in Edit. Tom. 1. pag. 809. sed in hoc Codice, ut in aliis quibusdam, dicitur τοῦ Χρυσοστόμου.

Oratio 9. fol. 96. verso, iterum est de Pœnitentia. Initium, Πάλιν οἱ κάλαμοι τοῦ Χριστοῦ ἐπαίσθησαν· ὁ ναῦς τῆς ἀγάπης μελιβλυστάνουσι &c. Extat tantum apud Savilium.

Orat. 10. fol. 100. est in eos qui relicta Ecclesia libentius ad circū & theatra currebant. Initium: Ταῦτα ἀνεκτά; ταῦτα φορητά; ὑμῖν γὰρ αὐτοῖς καθ' ὑμῶν βούλομαι. Nondum edita, ut puto. Exstat in schedis nostris, aliunde exscripta & Editioni novæ inserenda.

Oratio 11. fol. 105. De charitate, sic incipit: Λόγος μὲν οὐδεὶς ἀνθρώπων περὶ ἀγάπης κατ' ἀξίαν εἰπεῖν ἰσχύει. Tantum apud Savilium.

Oratio 14. fol. 117. De compunctione & pœnitentia. Illud habet initium: Στεφάνω χρυσοῦς διὰ λίθων περιπεπλεγμένω. Apud Savilium.

Oratio 18. fol. 139. De patientia & compunctione, & desiderio futurorum bonorum. Init. Παρακαλῶ ὑμᾶς, ἀδελφοί, μὴ μόνον ἀπὸ τῶν παρόντων. Savil.

Oratio 19. fol. 147. In lacum Genesareth, & in sanctum Petrum Apostolum. Initium: Ὅτε διδάσκαλος εὐκλεής, τότε μαθητὴς εὐπειθής. Nondum est edita.

Oratio 20. fol. 152. *Quod non sit accedendum ad Theatra, & de Abraham quando filium suum obtulit in holocaustum.* Sic incipit: Πολλῆς οὖσης τῆς περὶ ὑμᾶς καταλειπόντων ἡμᾶς πρὸς τὰ θέατρα &c. Ex pluribus aliis hæc consarcinata videtur Oratio. Nam pars prior quæ est in theatrica spectacula prorsus eadem est ac Oratio 3. de Davide & Saüle, Tom. 2. Edit. Par. pag. 864. nisi quod maximum aliud fragmentum nescio unde avulsum, sed ab hoc argumento maxime alienum, huic insertum est. Pars altera, *De Abraham filio suo immolante*, haud scio an usquam edita sit: non certe in Edit. Paris.

Oratio 21. fol. 168. verso, De Pseudoprophetis & de signis consummationis sæculi &c. Initium: Ὀδυνηρὸς ὁ λόγος, καθότι καὶ ἔσχατος. Edita est Tomo 6. pag. 473. Sed multo compendiosior quam in Codice, in quo additamentis hinc inde frequentissime insertis fere duplo auctior est. Nihil plus hic habetur quam in editis; sed omnia unâ serie sine ulla lacunæ nota, secus quam in Editis, ubi lacunæ notantur.

Oratio 22. fol. 186. in Baptismum, in tentationem, in furem, contra Arianos, & expositio quorumdam verborum Apostoli. Hujus initium est: Ὥσπερ ἐστὶν ὁ ἥλιος τοῖς σώμασι, τοῦτο τῶν γραφῶν αἱ λαμπηδόνες τῇ ψυχῇ. Hujus finis deest, necnon initium sequentis cui in Indice hic titulus præfigitur, *De Pœnitentia*, in qua etiam invehitur in omnia hominum vitia. Neutra inter editas reperitur.

Oratio 24. fol. 207. verso in illud: *Exiit qui seminat seminare semen suum.* Init. Ἡ παροῦσα ἡμῖν ἔξεστιν ὑπὸ τῶν ἐμπείρων γεωργῶν &c. Extat apud Savilium.

Oratio 25. fol. 211. verso, De patientia, de consummatione hujus sæculi, de secundo

cundo Christi adventu &c. Init. Λαμπρὸς ὁ βίος τῶν δικαίων. πῶς δὲ λαμπρύνεται &c. Apud Savilium.

Oratio 29. fol. 250. verso in illud : *Ne timueris cum dives factus fuerit homo*, & de hospitalitate. Init. Ο μὲν γήπονος. Εἰς καθαρεὺς μὲν ἕλκει τόποις τῆς ἀρούρας. Ad marginem var. lect. τὸ ἄρξον.

Oratio 35. fol. 315. in illud : *Qui respicit mulierem ad concupiscendam eam, jam mœchatus est in corde suo.* Init. Ὥσπερ πνεύματα τῆς πνευματικῆς ἡμῖν ταύτης θαλάσσης τὰ κύματα &c. Nondum edita.

Oratio 38. fol. 340. Homilia in illud : *Pater noster qui es in cœlis.* Init. Εἰς τὸν θεολεκτον ὕμνον ὃν ἐδίδαξεν ἡμᾶς ὁ κύριος ἡμῶν. Inedita est.

Fol. 368. verso, fine mutila desinit Oratio 40. quæ est in serpentem æneum, quam sequitur fol. seq. initio pariter truncata Oratio 41. in illud : *Simile est Regnum cœlorum homini Patri familias, qui exiit primo mane conducere operarios in vineam suam.* Omnino diversa est ab alia ejusdem argumenti quam editam habemus Edit. Morel. Tom. 6. pag. 339. quæque etiam in hoc Codice septimo loco venit fol. 78. verso.

Oratio 42. fol. 372. In initium sanctorum jejuniorum, de homine, de pœnitentia & eleemosyna, de exitu animæ, & sententia judicii. Initium : Τὸ πνευματικὸν ἡμῖν σήμερον, ἀγαπητοὶ, ἔλαμψεν ἔαρ. Savil.

CODEX LXXVIII. olim CXXVI. membranaceus, XI. vel XII. sæculi, foliis 266. constans.

Homiliæ 33. ex variis S. Chrysostomi Operibus excerptæ, quibus Index accuratissimus præmittitur. Ad 31. quæ editæ sunt ad calcem Tomi sexti, duas hîc additas habemus. Prima est de virtute & fortitudine fol. 98. verso, cujus initium : Δῆλον καὶ ἄνανδρον τὴν ψυχὴν ἀμαθία ποιεῖ &c. Constat excerptis ex Hexaëmero, ex 2°. sermone in Oziam, & ex sermone in illud : *Saulus autem adhuc spirans minarum & cædis.* In Cod. seq. primo loco ponitur ex Commentariis in Joannem. Extat apud Savilium. Altera brevissima fol. 252. est de silentio & arcanis. Initium : Λόγος ἁπλῶς προσπνευσθεὶς ὁλοκλήρους ἀνέτρεψε &c. ἐκ τοῦ λόγου τῶν εἰς τοὺς ἀνδριάντας. Est apud Savilium Tom. 7. pag. 864.

CODEX LXXIX. olim CCCIX. membranaceus, ad usum Imperatoris Nicephori Botaniatæ, qui imperavit ab anno 1078. ad annum 1081. Continet Eclogas, sive selecta ex Operibus S. Joannis Chrysostomi, quorum catalogus initio.

α'. περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας. Init. Εἰ βούλεσθε.
β'. περὶ ἐλεημοσύνης. Init. ὁ τῆς ἐλεημοσύνης λόγος.
γ'. περὶ ἀγάπης. Init. βουλόμενος ὁ φιλάνθ-
δ'. περὶ διδαχῆς καὶ μακροθυμίας. Init. περὶ ὧν μὲν ἕνεκ-
ε'. περὶ ἁμαρτίας καὶ ἐξαγορεύσεως. Init. ἐπεδήμησέ τις.
ς'. περὶ ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας. Init. ὁ μακάριος λέγεται Κωνσταντῖνος.
ζ'. περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως. Init. πολλοὶ τῶν παρ' ἡμῖν.
η'. περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας. Init. Εἰσί τινες τῶν ἐνταῦθα.
θ'. περὶ ἀνδρίας καὶ ἰσχύος. Init. δειλὸν καὶ ἄνανδρον.
ι'. περὶ ὅρκων. Init. μὴ τὴν κατὰ ψυχήν.
ια'. περὶ θανάτου. Init. πολλὰ μὲν ἐπείγεται.
ιβ'. περὶ παίδων ἀναστροφῆς. Init. δέομαι καὶ ἀντιβολῶ.
ιγ'. περὶ ἀνεξικακίας. Init. τίνα ἕτερον εἰς μέσον ἀγαγ-
ιδ'. περὶ εὐχῆς. Init. μέγα ἀγαθὸν εὐχή.
ιε'. περὶ μετανοίας. Init. ἐγὼ τοῦτο συνεχῶς τόν.
ις'. περὶ νηστείας καὶ σωφροσύνης. Init. βούλει μαθεῖν.
ιζ'. περὶ ταπεινοφροσύνης. Init. ὅταν ἁμαρτία συμβ-
ιη'. περὶ ψυχῆς. Init. ἐοίκασιν οἱ ἔργοις.
ιθ'. περὶ τοῦ μὴ καταφρονεῖν τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καὶ τῶν ἁγίων μυστηρίων. Init. ὀλίγοι ἡμῖν σήμερον.

κ'. περὶ προνοίας. Init. τίνος ἕνεκεν οὐ τῆς ἐξ ἀρχῆς.
κα'. περὶ πλούτου καὶ πτωχείας. Init. ὅταν ἴδῃς τὸν πλουτ-
κβ'. περὶ γαστριμαργίας καὶ μέθης. Init. σάλευε ἰδόντων.
κγ'. περὶ ἀκρασίας καὶ ἰάσεως. Init. ὅταν ἀκρασία τυρ-
κδ'. περὶ γυναικῶν καὶ κάλλους. Init. οἱ γυναῖκας ἄγεσθαι.
κε'. περὶ πλεονεξίας. Init. τίνος ἕνεκεν ἀπὸ πλεον-
κς'. περὶ εὐτυχίας καὶ δυστυχίας. Init. οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθ-
κζ'. περὶ ἀρχαιρεσίας καὶ κενοδοξίας. Init. βουλόμενος τίν.
κη'. περὶ φθόνου. Init. οὐδὲν οὕτω μεῖζον καί.
κθ'. περὶ μίσους καὶ ἔχθρας. Init. Εἴ τις περὶ τοῦ πλη-
λ'. περὶ λύπης καὶ ἀθυμίας. Init. τὴν ἀθυμίαν.
λα'. περὶ ὀργῆς. Init. βούλει μαθεῖν πόσον.
λβ'. περὶ σιωπῆς καὶ ἀπορρήτων. Init. λόγος ἁπλῶς.
λγ'. περὶ τὸ ἐγκώμιον τὸ εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Παῦλον. Init. τὸ μὲν ἐπιγραφῆς.

Codex eſt grandi pulcroque charactere deſcriptus, ac titulis & initialibus literis aureis exornatus. Præmittuntur initio Codicis quatuor tabellæ eleganter depictæ.

In prima Tabella aureo fundo, quæ totam paginam primam occupat, repræſentatur Nicephorus Imperator in throno ſedens quâ formâ vides in tabella, hac ſupra poſita inſcriptione: Νικηφόρος ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ ὁ Βοτανειάτης, *Nicephorus Botaniates fidelis Imperator Romanorum.* Ante Imperatorem pulpitum cum libro aperto. Ante librum ſtat Sabas Monachus. Hujus nomen docet inſcriptio ſupra poſita ſic:

Ο ἐν μοναχοῖς δὲ . . . .
Σάβας καὶ . . . .
i. *Sabas in Monachis.* . . . :

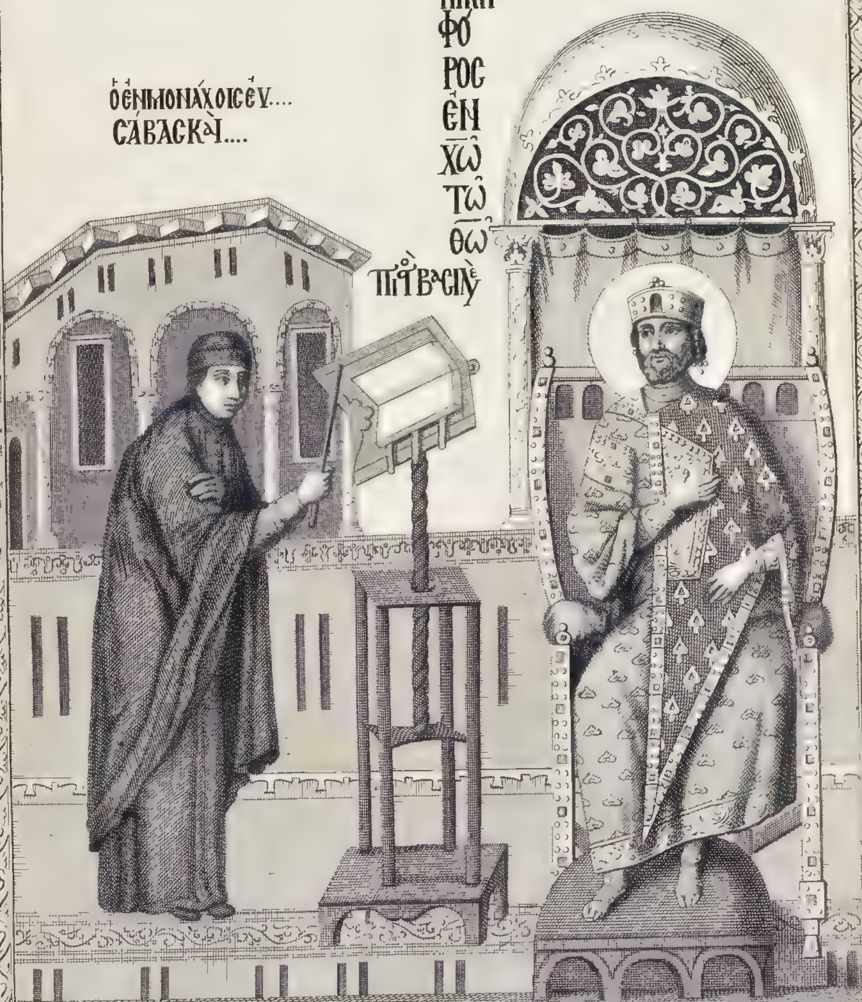
Supra Tabellam leguntur quatuor Iambi minio, ut alia in Tabellis omnia, deſcripti.

Ὕψος ἀνάκτων εὐκλεὲς σκηπτουχία,
Ταῖς ἡδοναῖς τέρπου τῇ ἐκ τῶν λόγων,
Καὶ τὴν ψυχὴν τέρπου καὶ χαίρων κρότει,
Σοῖς οἰκέταις βράβευε χεῖρα πλουσίαν.
Sceptrifera majeſtas, celſitudinis regum,
Voluptatibus fruere iis, quæ in ſermonibus ſitæ ſunt,
Animâque delectare gaudenſque plaude,
Famulis tuis divitem manum porrige.

Imperator in throno ſedet aureâ coronâ, pallio violaceo aureis figuris conſperſo, quales exhibentur in ſchemate, interula ejus violacea auro diſtincta ſimiliter: calcei rubri, ſcabellum pedum violaceum. Monachus Sabas pallio nigro, interula nigricante. Fundus throni intra columnas ruber; columnæ cæruleæ aureis capitellis.

ὙΨΟΥϹ ἌΝΑΚΤΩΝ ΕΥΚΛΕΗϹ ϹΚΗΠΤΟΥΧΙ· ΤΑΙϹ ΗΔΟΝΑΙϹ ΘΕΛΧΘΗ ΤΑΙϹ ΕΚ ΛΟΓ·

ΚΑΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΤΕΡΦΘΗ ΤΙϹ ΚΑΙ ΧΑΙΡΩΝ ΚΡΟΤΕΙ· ϹΟΙϹ ΟΚΤΑΙϹ ΒΙΒΛΟΥϹ ΧΕΙΡΑΠΛΟΥϹΙΝ·

※ϹΚΕΠΟΙϹΕΧϹΕΥΛΟΓΩΝΡΩΜΗϹΑΝΑΞ· ϹΥΝΒΑϹΙΛΙ ΤΗ ΠΑΝΕΥΓΕΝΕϹΤΑ·

Secunda Tabella in pagina ſequenti fundo aureo, Chriſtum exhibet cæruleo veſtitu qui ipſe dextera manu Imperatoris ſtantis coronam, ſiniſtrâ Imperatricis item ſtantis coronam attingit. Imperator autem regio cultu ſtans dexterâ ſceptrum, ſiniſtrâ ceu volumen vel baculum breviſſimum geſtat minio depictum. Inſcriptio ut ſupra: Νικηφόρος ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων ὁ Βοτανειάτης. Imperatrix item ſceptrum dextrâ gerens, hanc ſupra poſitam habet inſcriptionem: Μαρία ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστὴ βασίλισσα, καὶ αὐτοκρατόρισσα Ῥωμαίων. Supra tabellam hi duo Iambi eminent.

Σκέποι σε Χριστὸς εὐλογῶν, Ῥώμης ἄναξ,
Σὺν βασιλίδι τῇ πολυευγενεστάτῃ.
Protegat te Chriſtus benedicens, ô Romæ Imperator,
Cum Imperatrice nobiliſſima.

Imperator violaceo veſtitu aureis figuris diſtincto: limbi a collo ad pedes & inferne circumquaque aurei. Imperatrix cæruleo veſtitu cum ſimilibus auri ornamentis, adjectis etiam margaritis & lapillis. Sceptrum Imperatoris, ut vides, a ſceptro Imperatricis formâ differt: calcei utriuſque rubri.

Tertia Tabella eſt in folii ſecundi pagina prima, & aureo fundo effert Imperatorem in aureo throno ſedentem, dexterâ manu pectori admota, ſiniſtrâ volumen rubrum ſeu aliud quidpiam geſtantem ut ſupra. A dextris Imperatoris ſuper throno eminet virgo veritatem repræſentans, ut arguit ſupra ſcripta vox ἀλήθεια: a ſiniſtris eodem ſitu ſtat alia virgo nempe juſtitia quæ inſcribitur δικαιοσύνη. Inter duas virtutes nomen Imperatoris ut ſupra ſcribitur, Νικηφόρος ἐν Χριστῷ [illegible] &c.

Inferiori ſitu hinc & inde ſtant quatuor ex majoribus aulicis miniſtris ſuo quique ornatu. Qui a dextris proximus eſt Imperatoris, hac notatur inſcriptione, ὁ πρωτοπρόεδρος πρωτοβεστιάριος.

Prope illum remotior ab Imperatore ſtat alius, cujus inſcriptio ſic habet, ὁ πρωτοπρόεδρος καὶ ἐπὶ τοῦ κανικλείου.

A ſiniſtris proxime Imperatorem ſtat alius hoc titulo, ὁ πρωτοπρόεδρος καὶ δεκανός.

A ſiniſtris decani alius ſuo ornatus cultu ſic inſignitur, ὁ πρωτοπρόεδρος καὶ μέγας πριμικήριος.

Supra tabellam depictam hi ſex Iambi leguntur.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Quaſi luciferum fulgentem te thronus geſtat
Virtutibus maxime coronatum.
Adſtat tibi fidiſſimorum tuorum culmen,
Viri ſelecti, nobiles animo maximo.
Cæterum ſcribæ, Rex, clemens eſto.
Nam Imperio tuo fidem habet.

Imperator ornatur pallio cæruleo, quod lapillis & auro diſtinctum eſt: veſtis interior violacea eſt, calcei rubri gemmis ornati.

Qui prior ſtat a dextris albo pileo ſeu galero ornatus, veſtem habet violaceam, talarem, auro diſtinctam ſine pallio: vocaturque πρωτοπρόεδρος πρωτοβεστιάριος, *protoproëdrus protoveſtiarius*. πρωτοπρόεδρος autem dignitas erat pluribus competens, ut ait Cangius in Gloſſario mediæ & infimæ Græcitatis, ut etiam ex hac Tabella comprobatur, ubi quatuor illi primarii Officiales illa inſigniuntur nomenclatura. πρωτοβεστιάριος, *protoveſtiarius*, cujus munus erat circa veſtes Imperatoris, erat dignitas Palatina apud Codinum ordine ſexta. Inter eos recenſetur quibus conceſſum erat pileo uti rubro, & tamen hic albo pileo repræſentatur. Vide Cangium in Gloſſario, & Codinum de Officiis cum notis Gretſeri. Matthæus Monachus cum Codino typis Regiis editus pag. 39. ait Protoveſtiarium & Panhyperſebaſtum ſolos σκιαδίοις ἐρυθροῖς χρυσοῦ καθυφασμένοις, *pileis rubris auro intertextis* uti potuiſſe, verum hæc ad inferiora tempora ſpectare poſſunt. Calcei nigri ſunt.

Prope hunc ſtat a dextris ὁ πρωτοπρόεδρος ὁ ἐπὶ τοῦ κανικλείου, ſcilicet Præfectus canicleii, qui caniculum ſeu vas liquoris phœnicei vel cinnabaris Imperatori miniſtrabat, cujus frequens mentio eſt apud Codinum aliosque Hiſtoriæ Byzantinæ Scriptores. Hic ornatur pileo albo, pallio rubro aureis figuris reſperſo, interiori veſte violacea, nigris calceis.

A ſiniſtris proxime Imperatorem eſt ὁ πρωτοπρόεδρος καὶ δεκανός. Decanum non reperio inter dignitates Palatinas, ſed inter Eccleſiaſticas. Vide in Edito Codini p. 9. ubi Decanus inter Eccleſiaſticos nec inter primos cenſetur. Hic pallio rubro aureis figuris diſtincto ornatur, veſte interiore violacea, pileo rubro, nigris calceis.

Simili cultu prope ipſum ac remotior ab Imperatore ſtat ὁ πρωτοπρόεδρος καὶ μέγας πριμικήριος. Magni Primicerii munus præcipuum erat ſceptrum Imperatoris geſtare. Reliqua ejus munia vide ſis apud Codinum de Officiis.

In

Ὡς φωσφόρον φέρει σε λαμπτὸν τὰ θρόνου·
παρίστανται σοι πιστοτάτων ἀκρότης·
πλὴν τῷ γράφοντι συμπαθὴς ἔλθοις ἄναξ·

ταῖς ἀρεταῖς μάλιστα καλαῖς ἐστεμμένον
ἄνδρες λογάδες εὐγενεῖς ψυχὴν πλέον
πίστιν φέρει γὰρ εἰς τοσὸν πλείστην κράτ.·

157

*ΕΓѠ ΜΕΝ ΕΙΜΙ Ο ΣΟΦΙΑ ΛΑΞ ΣΤΕΦΗΦΟΡΕ· ѠΣ ΕΙΝ ΑΥΤ ΠΡΑΓΜΑΤѠΝ ΤΗΣ ΕΚΒΑΣΕΙΣ·

Ο ΔΑΥΓΕ ΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΧΡΥΣΟΥ ΠΕΡ Ν ΤΟΜΑ· ΟΣ ΥΠΟΓΡΑΦΕΥΣ ΕΙΤ ΗΚΕ ΝΕΙΣ ΔΥΣѠΠΙΑΝ·

ΑΙΤѠΝ ΣΥΝ ΗΜΙΝ ΓΡΑΦΕΩΣ ΤΟΥΣ ΧΑΡΙ· ΟΝ ΕΥΜΕΝѠΣ ΒΛΕΠΟΙΣ ΤΕΚΝ ΤΡΕΦΟΣ ΑΝΑΞ·

In quarta Tabella Imperator ſtans, violacea talari veſte indutus, crucemque auream in pectore geſtans, ſolitâ inſcriptione, Νικηφόρος ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων ὁ Βοτανειάτης.

A dextris ejus S. Joannes Chryſoſtomus Archiepiſcopali habitu librum Imperatori offert. Nomen ejus ſupra poſitum eſt, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.

A ſiniſtris Michaël Archangelus, hoc titulo: ὁ ἀρχιστράτηγος Μιχαὴλ ὁ Χων... In Manuſcriptis non infrequenter memoratur S. Michaël ἐν Χώναις.

In ſuprema Tabellæ parte ſex Iambi ſequentes leguntur.

Ἐγὼ μὲν εἰμὶ σὸς φύλαξ, στεφηφόρε,
Ὡς ἔγνως αὐτὸς πραγμάτων ταῖς ἐκβάσεις,
Ὁ δ' αὖ γε ῥήσεως καὶ χρυσοῦ φέρων στόμα.
Ὁ συγγραφεὺς ἕστηκεν εἰς δυσωπίαν
Αἰτῶν σὺν ἡμῖν γραφέως τοῦ σοῦ χάριν,
Ὃν εὐμενῶς βλέποις τε καὶ τρέφοις, ἄναξ.

Ego quidem cuſtos tuus ſum, ô coronate,
Ut ipſe cognoſcis ex rerum eventu,
Itemque hic qui ſermonis & oris aurei nomine inſignitur.
Scriba vero adeſt ad ſupplicandum,
Nobiſcum petens gratiam tuam,
Quem benigne reſpicias & nutrias, ô Imperator.

Licet autem hoc ævo ars picturæ jaceret, vultus Imperatoris quater repetitus in quatuor Tabellis, ne minimam quidem in ulla formæ varietatem exhibet. Codex licet ejuſdem ſæculi XI. eſſe videatur ex characterum forma, non Nicephoro Botaniatæ exaratus videtur, ſed alteri Imperatori qui prius deceſſerat. Nam picturæ priores, quæ in duobus foliis ex utraque facie depictis erant, exciſæ ſunt: ita tamen ut limbus totus qui circa fundum Tabellarum aureum ad ornatum habetur, relinqueretur cum marginibus undequaque & carminibus quæ in ſupremo margine habentur; & loco priorum Tabellarum quæ alium Imperatorem repræſentabant, hæ novæ Nicephori Botaniatæ agglutinarentur. Carmina quippe hujuſmodi ſunt, quæ cuilibet Imperatori adaptari valeant.

CODEX LXXX. olim XLIX. membranaceus, XI. ſæculi, foliorum 432. Quatuor priora folia cum totidem poſtremis partem continent vitæ S. Gregorii Agrigentini, cujus initium habetur in fine Codicis LXXI. Cætera complectuntur Theodoreti interpretationem in Pſalmos 150. additis ad marginem Scholiis interdum ſine auctoris nomine, ſæpius excerptis ex variis Patribus; ſcilicet ex Aſterio Ariano, Athanaſio Alexandrino, Baſilio, Cyrillo Alexandrino, Didymo, (ſemel additur, Monacho,) Diodoro Tarſenſi, (aliquando additur, hæretico,) Euſebio Nicomedienſi, Euſebio Pamphili, Georgio, Gregorio Nyſſeno, Gregorio Theologo, Heſychio Preſbytero Hieroſolymitano, Hieronymo Preſbytero Hieroſolymitano, Joanne Chryſoſtomo, Iſidoro Peluſiota, Maximo Monacho, Theodoreto (l. Theodoro) Heracleota, Theodoreto ipſo Cypri (l. Cyri) Epiſcopo, & Theodoto Ancyrano.

Fuit olim hic liber ſanctæ Encliſtræ, ut habet nota fol. 431.

CODEX LXXXI. olim CCC. membranaceus, XI. ſæculi, foliorum 386. Βιβλίον τῶν κατηχουμένων τῆς ἱερᾶς Λαύρας. Sic ſcribitur in fine Codicis. In eo ejuſdem Theodoreti expoſitio in Pſalmos, cujus præfatio folio primo. Scholia marginibus adſcripta, ſed non frequenter occurrunt, nec præmiſſo authoris nomine. Heſychius ſolus bis nominatur. Interdum etiam adnotantur Aquilæ, Symmachi, Theodotionis, aliorumque Interpretum Lectiones, præter eas quas habet Theodoretus. Iis uſi ſumus in Collectione Hexaplorum.

A fol. 344. ad finem uſque, Catena in Cantica Sacræ Scripturæ, ſcilicet Moy-

ſis in Exodo cap. 15. ejuſdem in Deuteronomio cap. 32. Annæ 1. Reg. 2. Heſaïæ cap. 26. Ezechiæ regis Heſaï. cap. 38. trium puerorum Dan. 3. Jonæ cap. 2. In Orationem Habacuc, cap. 3. & in Cantica Novi Teſtamenti, Luc. cap. 1. & 2. Conſtat autem hæc Catena excerptis Patrum Authorumque qui ſequuntur, quibus aliqua miſcuit anonymus conſarcinator.

Anepigraphi,
Chryſoſtomi,
Cyrilli Alexandrini,
Didymi,
Eudoxii Philoſophi,
Euſebii Cæſarienſis,
Gennadii,
Gregorii Nazianzeni,
Gregorii Nyſſeni,
Heſychii,
Hippolyti Epiſcopi Romæ, *i.* Portus-Romani,
Nicolai Preſbyteri,
Origenis,
Polychronii,
Severi Antiocheni, ἀπὸ λόγου κη΄. ριε΄. ἐκ τῆς πρὸς Ἰωάννην τριβοῦνον ἐπιστολῆς. ἐκ τῆς πρὸς Ἀμμώνιον καὶ Πέτρον ἐπιστολῆς. ἐκ τῆς πρὸς Κομήταν (ſic bis) ἐπιστολῆς. ἐκ τοῦ κατὰ τοῦ γραμματικοῦ λόγου γ΄. κεφ. ι΄.
Theodoreti,
Theodori Heracleotæ,
Victoris.

Ἀκακίου quoque nomen in margine ſæpe legitur, ſed mendum eſt graphicum pro Ἀκύλα, cujus Lectiones ſubjiciuntur ſicut & aliorum Interpretum, tam in textu quam in margine. Hæc Catena Latine edita eſt Tom. 1. Operum Theodoreti, Coloniæ Agrippinæ an. 1573.

CODEX LXXXII. olim CII. membranaceus, XI. circiter ſæculi, foliorum 293. in quo Commentarii Theodoreti in omnes Epiſtolas S. Pauli Apoſtoli. Exciſo poſtremo folio paucula deſiderantur in fine expoſitionis in Epiſtolam ad Philemonem.

CODEX LXXXIII. olim CCCXLVIII. membranaceus, X. circiter ſæculi, foliorum 357. Continet ea quæ ſequuntur.

Theodoreti Epiſcopi Cyri liber de vitis Sanctorum Patrum, qui dicitur φιλόθεος ἱστορία.

περὶ τῆς θείας ἀγάπης.

De divina dilectione (caput unicum) videtur eſſe præcedentis libri concluſio. Hoc habet initium. Ἡλίκοι μὲν οἱ τῆς ἀρετῆς ἀθληταί, καὶ ὅτι γε [illegible] σοφῶς, (l. σαφῶς) διδάσκει τὰ περὶ αὐτῶν συγγραφέντα ἡμῖν διηγήματα &c. fol. 132. uſque ad 147.

Orationis Dominicæ expoſitio breviſſima, duabus contenta paginis. Recentiori manu ſcripta eſt.

Vitæ Sanctorum Patrum, ſeu Palladii hiſtoria Lauſiaca, fol. 148.

Ἱερωνύμου ἡ κατ' Αἴγυπτον τῶν Μοναχῶν ἱστορία, fol. 266. Id eſt: *Hiſtoria Monachorum Ægyptiorum.* Liber Hieronymo perperam adſcriptus. Similis fere argumenti librum Palladio adſcriptum jamdiu notam fecit Joannes Meurſius, in præfatione videlicet ad Lauſiacam hiſtoriam, quod opus Græce primus edidit ille Lugduni Batavorum anno 1616. *Eſt*, inquit, *in bibliotheca mea ejuſdem Auctoris* διήγησις περὶ τῶν κατ' Αἴγυπτον διαλαμψάντων ἁγίων πατέρων. *Id quoque opus ſi placere hanc hiſtoriæ Lauſiacæ editionem intellexero, communicabo.* An idem qui hic noſter liber fuerit, incertum eſt. Vide notas Frontonis Ducæi in Lauſiacam Palladii, Tomo 2. Biblioth. Patrum Græcolatinæ. Authoris præfatio præmittitur, cujus initium hoc. Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ καὶ ἡμᾶς καθοδηγήσας ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, καὶ δείξας ἡμῖν μεγάλα καὶ θαυμαστά, καὶ μνήμης καὶ γραφῆς ἄξια &c. Id eſt: *Benedictus Deus qui omnes homines vult ſalvos fieri, & ad veritatis agnitionem venire. Qui & duxit nos in Ægyptum, ibique nobis oſtendit magna & mirabilia, memoria ſcriptoque digna.* Hunc librum conſcripſit, inquit, παρακληθεὶς συνεχῶς ὑπὸ τῆς εὐλαβεστάτης ἀδελφότητος τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τῶν ἐλαιῶν πολιτευομένης, id eſt, *frequenter rogatus a religioſa fraternitate quæ in ſancto monte Olivarum converſatur.* Deſcribit autem vitas Sanctorum Patrum, Joannis Lycopolitani, Abbatis Or, Ammonis, abbatis Be, Monachorum civita-

tis Oxyrynchi, Theonis, Eliæ, Apollo, Amun, Copretis, Pathermuthii, abbatis Surus, abbatis Elle, Apelle, Joannis, Paphnutii, Pityrionis, Eulogii Presbyteri, Isidori, Serapionis, Appollonii martyris, Dioscori, Monachorum Nitriæ, alterius Ammonii, alterius Didymi oculatissimi, Chronidis & eorum qui cum eo erant, Macarii Ægyptii, Amun, Macarii cognomento πολιτικοῦ, Pauli simplicis, Ammonæ, & Joannis. Deinde enumeratione factâ periculorum quibus hac in peregrinatione perfunctus est, claudit fol. 322. verso.

Sequitur iterum Palladii de Magnentino & de Evagrio. In Bibliotheca Patrum Græcolatina Tomo 2. utraque habetur, hæc quidem cap. 86. historiæ Lausiacæ. Prior vero cum conclusione præcedentis libri in unum caput 150. conjuncta, Latine tantum ex versione Gentiani Herveti.

Fol 326. Altera narratio Palladii vitæ Bragmanorum, quæ vocatur Paradisus, ad Joannem. Ἑτέρα διήγησις Παλλαδίου εἰς τὸν βίον τῶν Βραχμαίων, ὅστις λέγεται παράδεισος. Hunc librum ex unico Codice, sæpe a nostro insigniter variante Londini edidit Edoardus Bissæus anno 1668. hoc titulo. Παλλαδίου περὶ τῶν τῆς Ινδίας ἐθνῶν καὶ τῶν Βραχμάνων.

Fol. 342. verso. Ἐκ τοῦ δ'. λόγου τῆς ἐπανόδου τοῦ Χρυσοστόμου, συγγραφεὶς (sic) παρὰ Κοσμᾶ τοῦ Βεστήτορος, περὶ τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρέως. Id est: *Ex quarto libro reditus Chrysostomi, scripto a Cosma Vestitore, de sancto Cyrillo Alexandrino.* Initium: Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. Finis vero, τοῦ μίαν εἶναι σύμπνοιαν Ἰωάννου καὶ Κυρίλλου τῶν θεοφθόγγων φωστήρων.

Denique fol. 344. historia Tobit, ut in vulgatis Bibliis. Paucula lineæ ex fine cum postremo Codicis folio deerant quas manus recens in imo margine supplevit, hâc additâ notâ: Ἡ παροῦσα βίβλος ἐστὶ τῆς σεβασμίας μονῆς καὶ ἱερᾶς τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐπίκλην Σταυρονικήτα. Id est: *Hic liber est augusti & sacri Monasterii sancti Nicolai cognomento Stauronicetæ.* De quo Monasterio vide in Palæographia Græca libro VII.

Ut ad Hieronymi historiam Monachorum redeamus, fol. 266. ejus titulus sic habet. Ἱερωνύμου ἡ κατ' Αἴγυπτον τῶν μοναχῶν ἱστορία. Init. Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι &c. Est Procemium operis. Postea sequuntur vitæ Abbatum & Monachorum singulatim, hoc ritu.

α'. περὶ Ἰωάννου τοῦ ἐν Λυκῷ. Init. ἐθεασάμην οὖν ἐν τοῖς ὁρίοις Λυκῷ.
β'. περὶ ἀββᾶ Ὢρ. Init. ἐθεασάμεθα δὲ καὶ ἕτερον ἄνδρα.
γ'. περὶ ἀββᾶ Αμμωνος.
δ'. περὶ ἀββᾶ Βή.
ε'. περὶ Εξορύγκου (sic, lege Ὀξυρύγχου.) Init. παρεγενόμεθα καὶ ἐν Εξορύγχῳ πόλιν τινὰ Θηβαΐδος. (sic)
ς'. περὶ Θέωνος.
ζ'. περὶ Ηλία.
η'. περὶ Απολλώ.
θ'. περὶ Αμοῦν.
ι'. περὶ Κόπρη. In his non ponimus initia, quia vix differunt ab Editis.
Consequenter περὶ Παθερμουθίου. Init. ἦν γάρ τις πατὴρ παρ' ἡμῶν.
ια'. περὶ ἀββᾶ Σούρους.
ιβ'. περὶ ἀββᾶ Ελλή.
ιγ'. περὶ Απελλή.
ιδ'. περὶ Παφνουτίου.
ιε'. περὶ Πιτυρίωνος.
ις'. περὶ Εὐλογίου πρεσβυτέρου.
ιζ'. περὶ Ισιδώρου.
ιη'. περὶ Σεραπίωνος.
ιθ'. περὶ Απολλωνίου τοῦ μάρτυρος.
κ'. περὶ Διοσκόρου, ubi etiam de Monachis Nitriæ.

κα'. περὶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου. Init. διηγοῦντο δ' ἡμῖν πολλοὶ τῶν ἐκεῖ.
κβ'. περὶ Αὐγιῶ. Init. ἦν δέ τις περὶ πόντου ἐν τῇ Νιτρείας. (sic)
κγ'. περὶ Μακαρίου τοῦ πολιτικοῦ. Init. ἄλλον δὲ φησι Μακάριον.
κδ'. περὶ Παύλου. Init. γέγονε δέ τις μαθητὴς Ἀντωνίου.

Sequitur nomine Palladii, περὶ Μαγνεντίνου.

CODEX LXXXIV. olim CXLV. Latinogræcus, membranaceus, cujus folia numerantur 160. Boëtius de consolatione Latine & Græce, cum Commentariis Latinis. In imo margine folii primi recentiore manu scribitur, versionem Græcam esse Maximi Planudis. In fine legitur hæc nota initio mutila. . . . *In Monasterio . . . . Paduæ agentibus, vir venerabilis ac devotus Christi Sacerdos, & bonarum artium cultor, Græce, Latine, Hebraice æque peritissimus D. Petrus Montagnana, optimâ fide, pietatis studio proque salute adscripsit atque donavit. Quem quisque legens proficiat primum, deinde sit gratus.* 1478.

CODEX LXXXV. olim CCLXXI. bombycinus, XV. sæculi, foliorum 363.

Initio legitur: Τῶν κατηχουμένων τῆς ἱερᾶς Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. προσετέθη παρὰ τοῦ τιμιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Μάρκου τοῦ Κυρτοῦ. Id est: *Liber Catechumenorum sacræ Lauræ sancti Athanasii (in monte Atho). Appositus est ab honoratissimo inter Monachos Domno Marco Curto.*

Continet omnia Opera S. Dionysii Areopagitæ, cum Paraphrasi Georgii Pachymeræ, additis ad marginem S. Maximi Scholiis, quæ omnia edita sunt a Balthazare Corderio Antuerpiæ anno 1634.

CODEX LXXXVI. olim CCLXXIII. membranaceus, XII. circiter sæculi, foliis 379. constans. Βίβλος τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ μεγάλου Νικολάου τοῦ ἐπίκλην Σταυρονικήτα, fol. 396. verso. Id est: *Liber sacri Monasterii magni Nicolai cognomento Stauronicetæ.* In eo continentur sancti Dionysii Areopagitæ Athenarum Episcopi Opera cum Scholiis S. Maximi. Præfixum habet Glossarium Alphabeticum vocum quarumdam, quæ his in libris occurrunt & explanatione indigere visæ sunt.

Sancti Dionysii libris succedunt fragmenta ex aliis Scriptoribus collecta, nempe fol. 391. ex Polycratis ἐνδόξου Ephesiorum Archiepiscopi Epistola ad Victorem τὸν ἐνδόξου Archiepiscopum magnæ Romæ. Euseb. L. 5. Hist. Eccles. cap. 24.

Ibidem, Clementis Presbyteri Alexandrini, Præfecti Scholæ, ex libro cui titulus est: *Quis dives sit salvus?* Historia est juvenis illius quem ex latrocinio ad meliorem frugem sanctus Joannes Apostolus revocavit. Est apud Eusebium L. 3. Hist. Eccles. cap. 23.

Fol. 394. Φίλωνος περὶ τῶν ἐκ περιτομῆς πιστευσάντων ἐν Αἰγύπτῳ Χριστιανῶν ἅμα καὶ μοναχῶν, ἐκ τοῦ ἐπιγεγραμμένου αὐτῷ λόγου· περὶ βίου θεωρητικοῦ, ἢ περὶ εἰκετῶν (sic, l. ἱκετῶν.) Id est: *Philonis de iis qui in Ægypto ex circumcisione crediderant, Christianis simul & Monachis, ex libro qui inscribitur, De Vita Contemplativa, sive de Hiceus.*

Hinc exscriptis sex fragmentis illud veluti Scholium subjungitur. Μέμνηται τούτων καὶ Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου. τινὲς δέ φασιν ταῦτα τὸν Φίλωνα περὶ τῶν κοινῶν Ἰουδαίων εἰπεῖν, ἄλλοι περὶ Ἐσσηνῶν Ἐβιωναίων, ἄλλοι περὶ Ναζαραίων Ἰουδαίων, ἄλλοι περὶ τῶν ἐκ περιτομῆς πιστῶν καὶ πεπιστευκότων ἐπὶ Χριστὸν καὶ φυλαττόντων τὸν νόμον Μωσέως τυπικῶς, ἄλλοι περὶ τελείων Χριστιανῶν. οἵας (sic) εἶναι τῆς αἱρέσεως, μοναχικὸν ζῶντες βίον, θεραπευταὶ ἢ ἱκέται ὠνομάζοντο. οὐ μόνον Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου καὶ Φίλων ὁ Ἰουδαῖος, ἀλλὰ καὶ ὁ μακάριος Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης ὁ μαθητὴς τοῦ ἁγίου Παύλου τοῦ ἀποστόλου ὁ γενόμενος Ἀθηνῶν ἐπίσκοπος, ἐν τῷ περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας τοὺς μοναχούς ἔφη τοὺς παλαιοὺς θεραπευτὰς ὀνομάζεσθαι. Τοῦ δὲ μακαρίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Id est: *Horum meminit etiam Eusebius Pamphili. Quidam vero dicunt hæc Philonem dixisse de communibus Judæis; alii de Essenis Ebionæis; alii de Nazaræis Judæis; alii de iis qui ex circumcisione fideles erant & crediderant in Christum, ac legem Mosis in figura servabant; alii de perfectis Christianis. Qui hujus sectæ erant, monasticam vitam ducentes, Therapeutæ jure vocabantur. Non solum Eusebius Pamphili & Philo Judæus, sed etiam beatus Dionysius Areopagita discipulus sancti Pauli Apostoli, qui fuit Athenarum Episcopus, in libro de Ecclesiastica Hierarchia ait Mo-*

nachos

nachos olim vocatos fuisse Therapeutas. Beati vero Dionysii Areopagitæ &c. Huc desinit Codex.

CODEX LXXXVII. olim CCXCI. bombycinus, exscriptus XIV. circiter sæculo ex alio Codice vetustate penitus exstincto ὀλοτελῶς ἐσβεσμένῳ, ut monet nota marginalis fol. 296. Folia habet 300. quibus continetur sancti Joannis Climaci Scholastici, Abbatis montis Sina Scala, cum prolixis Commentariis Photio attributis. Ἐξήγησις τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυροῦ Φωτίου εἰς τὴς κλίμακος βίβλον. Προοίμιον. Ὅστις καὶ ὅσος τὴν ἀρετὴν ὁ τὴν παροῦσαν βίβλον συνθεὶς &c. In caput vero primum sic orditur: Πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς καὶ πιστοὺς βιαζομένους τὸ μέγαν τοῦτον τὴν βίβλον ταύτην συνθεῖναι ὃ τοῦ παρόντος λόγου προοίμιον ἀποτείνεται &c. Has exegeses alter Codex num. LXXXIX. aliis quibusdam a Radero in Isagoge ad Scalam S. Joannis laudatis Codicibus assentiens, Eliæ Cretensi vendicat. Et merito quidem. Nam Elias inter Scalæ Scholiastas notissimus est. Photium vero hanc in rem operam suam collocasse hactenus inauditum. Alterum ex Bavarica Bibliotheca Codicem Raderus olim conspexit, cujus initio scriptum erat, Φωτίου τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Quæ verba hunc librum olim Photii fuisse indicant, ut ibidem Raderus autumat. At hinc forsan objectus error Librario qui ex Photiano Codice Coislinianum exscripserit, ut Photium harum Exegeseωn auctorem crediderit. Hæc conjecturæ tantum fidem habeant. Ad Codicem redeo.

Præmittitur initio Synopsis totius libri 92. Iambis exposita. Deinde Epistola Joannis Abbatis Raïthu ad Joannem Abbatem montis Sina; hujus responsio, ejusdemque vita per Danielem Monachum Raïthinum. Calcem libri obtinet Joannis Climaci ad Pastorem exhortatio Commentariis destituta.

CODEX LXXXVIII. olim CCCLXIX. membranaceus, XI. circiter sæculi, foliis 229. constat. Sancti Joannis Climaci vita per Danielem Raïthinum, ejusdem Scala, & Exhortatio ad Pastorem. Omnia cum raris brevibusque Scholiis margini adscriptis, & ex eo qui in præcedenti Codice habetur Commentario plerumque excerptis.

Initio libri imago depicta, sed paululum lacera & labefactata Climacum exhibet sedentem, librumque suum scribentem. Sequitur Protheoria sacræ Scalæ, Indexque eorum quæ in hoc Codice continentur. Itemque fol. 12. verso alter specialis libri κλίμακος aureis litteris scriptus.

Folio 8. verso hoc habetur Calligraphi monitum. Παρακαλῶ τοὺς ἐντυγχανομένους τῇ θείᾳ ταύτῃ καὶ ἱερᾷ βίβλῳ. . . . . μὴ μέμψασθαί μοι τῷ ἀφυεῖ καλλιγράφῳ, εἴ τινα τῶν ἐν αὐτῇ ῥημάτων καὶ ὀνομάτων ὑπήλλαξα. οὐ γὰρ ὡς τι καινότερον αὐτὸς ἐνδεικνύμενος ἐποίησα τοῦτο, ἀλλ' εἰδὼς ὅτι πολλὰ παρὰ τὸ ἀμαθίας τῶν κατὰ καιροὺς γραφόντων * παρεποίηται. . . ὅσα ἠδυνήθην ἐπεσκεψάμην, φροντίσας μέντοι μετὰ πάσης ἐπιμελείας τοῦ πατρικοῦ χαρακτῆρος, καὶ τῷ σκοπῷ αὐτοῦ παρακολουθήσας ἐν ἀκριβείᾳ. μὴ οὖν τίς μοι μεμφέσθω τούτου χάριν. i. *Rogo eos qui hunc divinum sacrumque librum lecturi sunt, ne mihi succenseant inepto Calligrapho, si quædam verba nominaque in eo mutaverim. Non enim innovandi animo id feci; sed gnarus multa per imperitiam Librariorum præteriti ævi depravata fuisse, pro facultate mea advigilavi, cum omni sollicitudine patris characterem & stylum attendi, ejusque scopum sectatus sum accuratissime. Illud igitur nemo mihi vitio vertat.*

CODEX LXXXIX. olim CLXXXIII. membranaceus, XIV. sæculi, foliorum 393. Κτῆμα μονῆς τοῦ κυροῦ Διονυσίου, *liber Monasterii Domni Dionysii.* Sic fol. 1. In eo continetur Scala sancti Joannis Climaci cognomento Scholastici cum Commentariis iisdem qui in Codice LXXXVII. habentur, sed Auctori suo Eliæ Cretensi restitutis. Τοῦ θεοφιλεστάτου μητροπολίτου Κρήτης κυροῦ Ἠλίου ἑρμηνεία τῆς ἐξηγήσεως τῆς ἱερᾶς καὶ θείας Κλίμακος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου καθηγουμένου ὄρους Σινᾶ, τοῦ ἐπίκλην Σχολαστικοῦ. Vide supra. Ad finem Codicis picta Scala, & e regione Index Graduum ut in Cod. LXXXVIII. Ultimum folium hanc Calligraphi notam Iambis expressam effert.

Καὶ τὴν γε λαμπρὰν οὐρανοδρόμον βίβλον,

Τὴν τοὺς βροτοὺς φέρουσαν ἄνω πρὸς πόλον,
Τὴν τῶν ἁπασῶν ἀρετῶν πεπλησμένην,
Τὴν τοῦ κλίμακος τοῦ σοφοῦ Ἰωάννου
Κτᾶται σφοδρῷ τε καὶ διαπύρῳ πόθῳ
Ὁ Συναδηνὸς Κομνηνὸς Ἰωάννης,
Ἀνακτογαμβρὸς στρατοπεδάρχης μέγας.
Εἰδὼς γὰρ αὐτὴν στεῤῥὰν εὔχοδον βάσιν
Ἐς οὐρανὸν φθάνουσαν, αὐτῆς δὲ πλάτει
Τὰς ἀρετὰς ἔχουσαν ὥσπερ βαθμίδας,
Ποθεῖ δι' αὐτῆς μέχρις οὐρανοῦ φθάσαι,
Καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι τῶν ἄνω.
Ὃ καὶ γένοιτο, παντάναξ παντοκράτορ.
Αὕτη δ' ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Κωνσταντίνου,
Ἁγιοευφημίτου προσκεκλημένου.

Id est :

Hunc quoque ſplendidum ad cœlum tendentem librum,
Qui mortales ſurſum ad polum ducit
Omni virtutum genere repletus,
Joannis ſcilicet Climaci ſapientis,
Vehementi cum amore poſſidet
Joannes Comnenus Synadenus
Imperatoris gener, dux exercitûs magnus.
Sciens quippe ipſam ſolidam eſſe glorioſamque baſim
Quæ ad cœlum pertingit, in ſuaque latitudine
Virtutes habere veluti gradus;
Per eam optat ad cœlum uſque penetrare,
Superniſque frui bonis.
Quod utinam eveniat, omnium Rex & Imperator!
Hic vero ſcriptus eſt per me Conſtantinum,
Qui Hagioeuphemites ſive ſancti Euphemii cognominor.

CODEX XC. olim CCLII. membranaceus, XII. circiter ſæculi, foliorum 283. Βιβλίον τῶν κατηχουμένων τῆς Λαύρας ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου. i. *Liber Catechumenorum Lauræ S. Patris noſtri Athanaſii* (in monte Atho.) Ita initio & fine Codicis ſcriptum.

Sancti Maximi Operum pars magna, cum Scholiis libri marginibus non frequenter adſcriptis, de quibus in Prologo ſub ipſius Maximi nomine præfixo monentur Lector Librariuſque, ne in legendo aut exſcribendo ea prætereant, ut videre eſt in ejuſdem ſancti Patris Operum editione, in qua adornanda Combefiſius uſus eſt hoc Codice aliiſque Coiſlinianis, tunc Bibliothecæ Seguerianæ.

Hujus Codicis Operum magna pars in Edito Combefiſiano non comparet, quia ad tertium Tomum ab eodem deſtinabantur, ut ipſe monet. Sed fato præoccupatus fidem liberare non potuit.

1°. fol. 141. Περὶ διαφόρων ἀποριῶν τῶν ἁγίων Διονυσίου καὶ Γρηγορίου πρὸς Θωμᾶν τὸν ἡγιασμένον. Initium: Ἀπλανοῦς θεωρίας δεῖξ ἐμμελοῦς περὶ τὰ θεῖα σπουδῆς ἕξιν λαβὼν ἀναλλοίωτον &c. Deinde ſequuntur quatuor capita in primam ſancti Gregorii Orationem de Filio; quintum vero in Dionyſii Areopagitæ Athenarum Epiſcopi Epiſtolam ad Gaïum Therapeutam.

2°. fol. 147. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰωάννην ἀρχιεπίσκοπον Κυζίκου. Initium: Ἐπαινοῦνται μὲν καὶ τυχεῖν δικαίως παρὰ πάντων τῆς φιλομαθείας ἕνεκεν οἱ προθυμότεροι καλῶν ἐρασταὶ &c. Tum ſequuntur fuſiſſimi in varias Nazianzeni Orationes Commentarii uſque ad fol. 218. incluſive.

Ultimus Codicis libellus, ſcilicet *Capita Practica* (Edit. *Oeconomica*) & *Theologica*, fine mutilus ad caput 97. Centuriæ primæ pervenit, tribus ultimis cum quatuor aliis Centuriis integris abſciſſis.

CODEX XCI. olim CCCLXXVIII. membranaceus, foliis constans 283. cujus ætatem indicat nota sequens in fine scripta: Ἐτελειώθη σὺν θεῷ ἡ βίβλος αὕτη μηνὶ Μαΐῳ κβʹ. ἐν Ἰνδικτ. ζʹ. ἔτει ϛφοζʹ. i. *Perfectus est Deo juvante hic liber* 22. *mensis Maii*, *indictione 7. anno mundi 6577.* (Christi 1069.)

Continet vero sancti Joannis Damasceni Dialectica capita 50. ejusdemque librum de Fide orthodoxa in 150. capita distributum. Hoc aliisque Bibliothecæ Coislinianæ Codicibus usus est eruditissimus, mihique amicissimus P. Michaël Lequien qui novam egregiamque sancti Joannis Damasceni Editionem in publicum nuper emisit.

CODEX XCII. olim CCXII. bombycinus, X. circiter sæculi, foliorum 172. Continet sancti Joannis Damasceni Opera quæ sequuntur.

Introductio dogmatum ad Joannem Laodicenum.
De duabus in Christo voluntatibus & operationibus.
Dialectica capita 50.
De orthodoxa Fide liber in capita 99. distributus.
Liber de hæresibus.
Contra Nestorianos.
De Imaginibus oratio I.
De Adoratione. Pars est orationis 3. de Imaginibus.
Testimonia Patrum de Imaginibus.
De natura composita contra Acephalos.

CODEX XCIII. olim CVI. bombycinus, eximiæ nihilominus notæ & antiquus, videlicet XI. circiter sæculi. Folia sunt 603. Continet sancti Nicephori Patriarchæ C. P. libros pro Fide orthodoxa adversus Iconomachorum falsas criminationes & perversa dogmata. Horum librorum ineditorum Conspectum ante aliquot annos vulgavit V. Cl. D. Anselmus Bandurius. Librorum tantum argumenta & initia, ut in hoc Codice jacent, repræsentabimus.

Primus liber initio mutilus est, sed ex sequentibus agnoscitur esse Anthirrheticus. Exordium habet circa initium capitis secundi. Nam historia Imaginis Christi Edessenæ folio primo verso legitur. Pars ejusdem Antirrhetici secunda sine ulla distinctione incipit fol. 67. verso ad illa, ut puto, verba: Ἵνα δὲ μή τινες σκανδαλίζοιντο &c. Cætera interdum abscissis aut transpositis foliis mutila & perplexa sunt, sed restitui possunt ex uno Codice Regio; ac vicissim quædam in Regio manca, ex hoc resarciri possunt.

Fol. 159. sequitur Λόγος ὑπὲρ τῆς ἀμωμήτου καὶ καθαρᾶς καὶ εἰλικρινοῦς ἡμῶν τῆς Χριστιανῶν πίστεως, καὶ κατὰ τῶν δοξαζόντων εἰδώλοις προσκεκυνηκέναι. Id est: *Liber pro irreprehensibili puraque & sincera fide Christianorum, & contra eos qui idola a nobis adorari existimant.* Initium: Καιρὸν εἶναι τῷ πάντα πράγματι ὁ Σολομώντειον ἐκεῖνο καὶ σοφὸν ἡμᾶς ἐμπεδοῖ λόγιον &c.

Fol. 271. verso Appendix ad superiorem Librum, seu testimonia Patrum ad confirmationem Doctrinæ Catholicæ. Præfixum est procemium cujus initium: Τὸ περὶ τῆς ἀμωμήτου καὶ εἰλικρινοῦς ἡμῶν πίστεως &c.

Fol. 277. verso, Ἀντίῤῥησις καὶ ἀνατροπὴ τῆς παρὰ τοῦ δυσσεβοῦς Μαμωνᾶ, κατὰ τῆς σωτηρίου τοῦ θεοῦ λόγου σαρκώσεως ἀμαθῶς τε καὶ ἀθέως κενολογηθέντων ληρωμάτων. Id est: *Antirrheticus liber & refutatio ineptiarum, quas impius Mamonas* (i. Constantinus Copronymus) *contra salutarem Dei Verbi Incarnationem indocte & impie effutiit.* Initium: Οὕτω μὲν δὴ τῶν προτέρων ἡμῖν λόγων ἐκπεπόνηται ἀγώνισμα &c.

Fol. 320. verso, Antirrheticus secundus cujus initium: Ἀπορήσας ὁ Μαμωνᾶς &c.

Fol. 338. Antirrheticus tertius cujus initium: Ἄλλοι τῆς ἀπιστίας προασπισταὶ &c.

Fol. 410. verso, Appendix ad præcedentes libros seu testimonia Patrum, quibus præfixum procemium sic incipit: Τῶν ἐν χερσὶν ἡμῖν ἤδη διηνυσμένων &c.

Fol. 431. verso, Ἀντίῤῥησις καὶ ἀνατροπὴ τῶν Εὐσεβίου καὶ Ἐπιφανίδου λόγων τῶν κατὰ τῆς τοῦ σω-

πρὸς ἡμῶν Χριστοῦ σαρκώσεως ληρωδηθέντων. Id est: *Antirrheticus & confutatio eorum quæ Eusebius & Epiphanides contra Servatoris nostri Christi Incarnationem inepte disseruerunt.* Pars prior contra Eusebium sic incipit: Ἤδη μὲν οὖν ἄν τις παρέσχεν ἡμῖν εἰρημένοις &c. Pars altera contra Epiphanidem sic: Τῶν οὖν προειλεγμένων ἡ μὲν ἐπιγραφὴ &c.

Fol. 550. Appendix, seu χρήσεις αἱρετικῶν quæ Antirrhetico contra Epiphanidem subjunctæ sunt.

Fol. 552. verso, Πρόλογος καὶ ἀνατροπὴ τῶν διεναντίας (sic) χρήσεων. Id est, *Prologus & confutatio testimoniorum, quæ in contrariam partem afferuntur.* Hujus initium: Καὶ ἀπουδαῖα νομίζω καὶ ὅσια &c.

Fol. 587. Ἐπίκρισις ἤτοι διασάφησις τῶν ἐκ βίας ἀγῶς ἐκλεξάντων κατὰ τῶν ἱερῶν εἰκόνων χρήσεων, γνωσθεῖσα παρὰ τῶν προεστώτων τοῦ ὀρθοῦ τῆς ἐκκλησίας δόγματος. Id est, *De testimoniis quæ non sincere contra sacras Imagines usurpata sunt, judicium seu declaratio Antistitum orthodoxorum.* Proœmium sic incipit: Αἱ τῶν ἱερογράφων δέλτων προσπαθεῖς ῥήσεις &c.

CODEX XCIV. olim CCXC. bombycinus, XIV. circiter sæculi, foliis 290. constat. Sancti Theodori Studitæ Epistolæ hoc titulo: Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου ἡγουμένου τῶν Στουδίου ἐκ τῶν διαφόρων αὐτοῦ ἐπιστολῶν ἐκλογῆς (l. ἐκλογὴ, τῆς) πρώτης καὶ δευτέρας ἐξορίας. Id est, *S. Patris nostri & confessoris Theodori Hegumeni Studitarum selectæ ex diversis Epistolæ primi & secundi exilii.*

Præmittitur Index Epistolarum quingentarum & viginti sex, quas cum aliis viginti duabus in fine additis & in Indice non notatis hic Codex complectitur; ita ut omnes Epistolæ sint numero 548.

Priores ducentæ novemdecim e numero sunt Editarum Tomo 5. Operum Sirmondi. At lacunæ in Edito multæ & latissimæ occurrunt quæ fere omnes ex hoc Codice sarciri possunt. Videlicet,

L. 2. Epist. 93. ad Præpositam Gordinensis Monasterii ab initio mutila statim fere desinit, quæ in Codice integra habetur fol. 48. Et similiter sequens, quæ in Edito *Eudocimi Virgini* inscribitur, initio mutila est.

Epist. 95. Basilio Præposito fine in Edito decurtata, in Ms. Codice integra est fol. 48. verso, ut & sequens *Nicetæ Curatori*, cujus principium in Edito desideratur.

Epistola 135. catechetica fine, & sequens ad Theodorum (Ms. *Theodotum*) Strategum, initio mutilæ sunt, quas integras repræsentat Cod. Ms. fol. 179.

Epistola 185. *Eliæ Presbytero* magnâ interpositâ lacunâ cum alterius Epistolæ parte postrema in Edito conjungitur. Duæ sunt in Ms. Epistolæ & integræ, prior ad Heliam, altera ad Macarium Monachum, fol. 195. quæ postrema ibi inscribitur *Theodoro Stratego.*

Epistola 200. ad Petrum Nicænum fine, & 201. ad Philotheum Possessorem initio carent. In Codice Ms. integræ sunt, & inter utramque alia Epistola intercedit ad Symeonem Monachum inedita, cujus initium: Τὸ παρὰ τῆς τιμιότητός σου &c. fol. 203. In cæteris multa deprehendet vitia, si quis novam Editionem parabit. Nam vir doctissimus & accuratissimus Jacobus Sirmondus Codice mutilo ac mendoso usus est.

Supersunt præterea Epistolæ ducentæ & septuaginta septem, numquam hactenus emissæ in lucem, quarum laterculum damus. Incipiunt a fol. 210. verso, ubi

Epistola 272. ad Josephum fratrem & Archiepiscopum tertio exulem. Initium: ἐδεξάμην τὰ γράμματα τῆς σῆς ἀγιωσύνης &c.

273. ad eumdem. Initium: δὶς ἀρτὶ ἐπαγγελλόμεθα τὴν ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου ἄφιξιν &c.

274. Euthymio Sardensi. ἐμακρύνθη σου ἡ ὁσιότης &c.

275. Ignatio Episcopo Mileti. εὕρεμα καλὸν ἐθήρασα &c.

276. Joanni Præposito Chalcedon. in exilium misso. ἐδεξάμην διηνεκῶς γράψαι &c.

277. Irenæ Patriciæ. σοὶ πρέπει ὕμνος &c

278. Zachariæ σπαθαρίῳ. ἀσπάζομαί σε, αἰδεστὲ τοῦ θεοῦ &c.

279.

279. Athanasio filio. ἔγνω ὁ θεὸς τοὺς ὄντας αὐτοῦ.
280. Timotheo filio. ὦ καλὲ Τιμόθεε.
281. Anatolio & Sabbatio filiis. τρίτην ταύτην ἐπιστολὴν ὑμῖν.
282. Petro Nicææ. πολλάκις προθέμενος ἐπιστεῖλαι.
283. Josepho Præposito. ἐνήνεγκεν ὁ καιρός.
284. Gregoræ laïco. ἡ πολλή σου καὶ θερμὴ διακονία.
285. Annæ Præpositæ inclusæ ob Christum. τί αὖ ἀκούσας περὶ τῆς τιμιότητός σου.
286. Leoni Patricio. Εἰ αὐτὸς οὐκ ἀξιοῖς εὖ ποιεῖν.
287. Irenæ Patriciæ domo ob fidem ejectæ. ἐγὼ κἂν οὐ δέχομαι γράμματα.
288. Moscho laïco. πολλά σου τὰ ἀγαθά.
289. Euschemoni Lampsaceno. ἔγνων ὡς ἡ ὁσιότης σου εἴληπται ὑπὸ τῶν διωκτῶν.
290. Hilarioni Archimandritæ. δέον ὀψὲ τοῦ καιροῦ ἀσπάσασθαι.
291. Grammaticis duobus fratribus. οὐδὲν ἴδιον τὸ γράμμα τὸ ἐμόν.
292. Stephano consobrino. ἔμαθον ὡς κρατεῖσαι (sic) καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν δυσωνύμων αἱρετικῶν.
293. Κηροπράτῃ, *Cerario.* ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις.
294. Leoni ἀρωματοπράτῃ, *aromatario.* ἐπιστέλλω σοι καὶ ὡς ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ.
295. Politiano domestico. ὄντως ἔργῳ καὶ λόγῳ φίλος εἶ.
296. Annæ moniali. καὶ μὴ δεχόμενος ἀντίγραφα.
297. Zachariæ Hypato. καὶ πάλιν γράψαι τῇ θεοφιλεῖ εὐκλείᾳ σου.
298. Leoni amico. οὐκ ἐπιλέλησμαί σου, ὦ φίλε.
299. Hypato. ἐδεξάμην σου, ἀδελφέ.
300. Ἀνεπίγραφος. οὐκ ἔδει τῆς εὐσεβείας.
301. Isidoro Byzantio. μνημονεύεις μου ἀεὶ, ὦ φίλε καλέ.
302. Georgio xenodocho. καταγώγιόν σου μανθάνω εἶ).
303. Naucratio filio. ἐπειδὴ εὐδόκησεν ὁ ἀγαθὸς θεός.
304. Eidem. εὐχαρίστησα τῷ κυρίῳ ὁ ταπεινὸς ἰδὼν τὸν ἀδελφὸν Γρετέλον.
305. Eidem. ἐν τοῖς πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἀρχιεπίσκοπον γράμμασιν.
306. Eidem. πάντη προλαμβάνεις τέκνον μου.
307. Eidem. τῷ ὄντι τέκνον ἤγαλλον ἐν τῇ βραδύτητι.
308. Eidem. καλῶς ἐποίησας, τέκνον μου.
309. Eidem. ἀπό τε τῆς πρώτης καὶ δευτέρας σου ἐπιστολῆς.
310. Eidem. τὸν ἀδελφὸν Σιλουανὸν ἅμα τῷ Δωροθέῳ.
311. Josepho fratri & Archiepiscopo. ἐγὼ εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου.
312. Euthymio Sardensi. δὶς ἄρτι ἐπιστέλλω τῇ μακαριότητί σου.
313. Patricio. ὀφειλέτην ἐμαυτὸν λογιζόμενος.
314. Athanasio filio. γράφω σοι τὰ νῦν, τέκνον μου.
315. Naucratio filio. καὶ μὴ παρεμπιπλύσης ἀφορμῆς γραμμάτων.
316. Eidem. ὁπόταν μάθω τὸν χελανδάριον ἐπιστῆναι μόνον.
317. Eidem. ἐγρηγόρησας, τέκνον μου, δοῦναί μοι μικρὰν ἀμεριμνίαν.
318. Eidem. ὡς καλά σου τὰ γράμματα.
319. Eidem. ἱκανῶς ἡμᾶς ἐξεδίδαξας, ὦ τέκνον.
320. Eidem. ἐξέπληξέ με λίαν ἡ ἀγγελία.
321. Eidem. κόπος ἐστὶ, τέκνον, ἐν τῷ τηλικούτῳ χειμῶνι.
322. Gregorio filio. νῦν καιρὸς καὶ μονομερῶς σοι ἐπιστεῖλαι.
323. Theoctisto filio. εἰ καὶ τῷ σώματι ἐχωρίσθην σου.
324. Dorotheo filio. καιρός μοι μονοπροσώπως σοι ἐπιστεῖλαι.
325. Basiano filio. καιρός μοι μονομερῶς σοι ἐπιστεῖλαι.
326. Thaddæo filio & confessori. ὦ Θαδδαῖε στρατιῶτα Χριστοῦ. Mutila est.
327. Letoïo filio. οὐ διὰ μακρᾶς περιόδου μοι ὁ λόγος.
328. Bessarioni filio. χαρά μοι ἐπί σοι, τέκνον μου.
329. Tito & Philoni filiis. ἐπισκέπτομαι ὑμᾶς.
330. Ignatio filio. καὶ οὐκ ἠδυνήθην.

331. Eidem. ὦ καλέ μου Ιγνάτιε.
332. Naucratio filio. πεπονημένως ἀπεσκόπουν.
333. Eidem. αἱ περιστάσεις περὶ τῆς ψυχῆς προστάσεις αὔξουσι.
334. Eidem. ὅσον ηὐθύμησεν ἡμᾶς.
335. Eidem. καὶ ἀκήκοα τὰ γεγονότα καὶ τεθαύμακα.
336. Eidem. μιᾷ χειρὸς ῥοπῇ.
337. Eidem. τὴν προτέραν προσοχὴν τῆς ἐπιστολῆς σου.
338. Joanni Monacho Orientis. ἐπειδὴ καὶ αὖθις ἐπέστειλας.
339. Nicetæ Mandatori. διαγνοὺς τὴν μετὰ τῶν ἀδελφῶν.
340. Logothetissæ. ὁ καιρὸς χαλεπός.
341. Canonicis. ὅτι οὐκ ἐπιλελήσμεθα.
342. Præpositæ. γνώριμος ἡμῖν ἐστιν ἡ σεμνοπρέπειά σου.
343. Hypatissæ. χρεώστην ἐμαυτὸν λογισάμενος.
344. Sergio Hypato & fratris filio. ἐπέστειλάς μοι.
345. Naucratio filio. τὸ σπουδαῖόν σου, τέκνον μου.
346. Eidem. ἤδη ἀπεσώθημεν, τέκνον μου.
347. Præpositæ. ἐπειδὰν τὴν δυνάμιν τῶν τιμίων σου γραμμάτων.
348. Theodoro Spathario. τῆς ἐπιστολῆς ἄρτι εἰμὶ χαράττων.
349. Naucratio filio. γίνωσκε, τέκνον μου.
350. Eidem. ἵνα ἐπέστειλας, τέκνον.
351. Eidem. πεπάκις ἄρτι γράφων εἰμί.
352. Eidem. ἐπέμψας, τέκνον, τοῦ ἐπισκέψασθαι.
353. Letoïo filio. διὰ τῶν ἀμφοτέρων σου ἐπιστολῶν.
354. Eidem. οἶδα χαίρω ὁ ταπεινὸς δεξάμενός σου λόγια.
355. Irenæ Patriciæ. καὶ γράφοντες καὶ μὴ γράφοντες.
356. Joanni Episcopo Sardensi. οὔπω μοι μέχρι τοῦ δεῦρο ἤκουσται.
357. Petro Nicææ. κελεύεις με ἐπιστέλλειν.
358. Macario Præposito. ἐμοὶ χαρὰ πρώτη μὲν ἄλλα ὁμιλεῖν.
359. Τῷ φίλῳ ὁ φίλος. καιρός μοι τοῦ γράφειν.
360. Irenæ & Calæ sororibus. ὅτι προσεκλήθη ἡ τιμία ὑμῶν δυάς.
361. Sergio Hypato & fratris filio. οὐχ ὅτε γράφω, τότε μνημονεύω σου.
362. Gregorio Clerico. χαῖρε στρατιῶτα Χριστοῦ.
363. Anatolio filio. χαίρω ὁσάκις δέξομαι.
364. Symeoni filio. οὐχ ὅτε γράφω, μνημονεύω σου μόνον.
365. Theophilo filio. ἀδελφὲ Θεόφιλε.
366. Pasarioni filio. μαθὼν ὅτι ἀπέστης.
367. Laurentio filio. τίς ἐστιν ἡ τοσαύτη χάρις.
368. Athanasio Præposito. καὶ αὕτη σου ἡ ἐπιστολή.
369. Præposito Panagri. ἡ ἀγάπη οὐκ ἀβλαβὲς πρᾶγμα.
370. Parthenio filio. ὦ καλὲ Παρθένιε θεοῦ στρατιῶτα.
371. Hegesimo filio. εὖγε τέκνον Ἡγήσιμε.
372. Stephano filio. χαίροις σοὶ, ἀδελφὲ Στέφανε.
373. Ephræm filio. χαῖρε τέκνον Ἐφραίμ.
374. Epiphanio Præposito. παρὰ τὸ διδαχθῆναί με μεθορισθῆναί σου ἀγιωσύνην.
375. Naucratio filio. οἱ προμεμελετηκότες ἀκούειν τὰ θλιπτικά.
376. Tithoeo filio. μικρὰ ἡ ἐπιστολή σου, τέκνον.
377. Eidem. οὐ πολλοῦ μοι λόγου χρεία.
378. Domitiano filio. εἴωθας πώποτε, τέκνον μου.
379. Euthymio & reliquis fratribus. τίς ἡ ἀκοὴ ἡ τὰ ὦτα τῆς ἐμῆς ταπεινώσεως περιηχήσασα.
380. Gennadio filio. βραδὺ μὲν, ὅμως ἐδεξάμην σου γράμμα.
381. Thaddæo filio & confessori. τὰ καλά τὰ γράμματά σου.
382. Ignatio filio. ἐπέγνων σε καὶ νῦν διὰ τῶν γραμμάτων.

383. Sergio Notario. ἀκούων ὅτι φυλάττῃς ἑαυτήν.
384. Clydonio filio. ἐναγώνιος τῇ τῶν ἀδελφῶν σου ἀθλήσει γέγονας.
385. Dorotheo filio. χαίρω καὶ συγχαίρω σοι.
386. Jacobo filio. εὖγε Ἰάκωβε τέκνον ἐμόν.
387. Theodulo filio. ἰδὲ ποῦ περιῆλθες τόπον ἐκ τόπου μετερχόμενος.
388. Gregoræ laico. ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, σήμερον ὁ κύριος.
389. Annæ Patriciæ & moniali. λύπης τὰ γράμματα τῆς ἁγιωσύνης σου.
390. Spathareæ. ὁ οἶκός σου οἶκος εὐσεβείας.
391. Athanaſio filio. ἡδέως ἐδεξάμην σου καὶ νῦν ἐπιστολήν.
392. Joſepho fratri & Archiepiſcopo. παραμύθιον τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ.
393. Euchariſto filio. ἐπειδὴ ἐπεζήτησας.
394. Joanni Præpoſito. καὶ πάλιν ἐπιστέλλω τῇ ἁγιωσύνῃ σου.
395. Timotheo filio. ὡς καλὴ ἡ ἐπιστολή σου.
396. Baſiano filio. ἔμαθον οἷα συνέβη ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν.
397. Duabus ſororibus Irenæ & Calæ. πονῶν εἰμι περὶ τῆς τιμιότητος ὑμῶν.
398. Antonio Præpoſito. καὶ πάλιν ἐπιστέλλω.
399. Arcadio Monacho. ἤκουσταί μοι, πῶς ἄριστα διῆγον.
400. Comiti. ἀκούων ἀκούω, ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ.
401. Naucratio filio. ἀδολεσχίᾳ ἠδολέσχουν.
402. Petro filio. τὸ μὲν ἐπιστεῖλαι καλῶς.
403. Patriciæ. οὔπω οὔτε ἐν ὄψει, ὡς οἶμαι, ἦλθον.
404. Patriciæ aliæ. τὰ νῦν ἐπιστεῖλαι τῇ ἐμῇ κυρίᾳ.
405. Hilarioni filio. χαῖρε τέκνον ἀββᾶ Ἱλαρίων.
406. Nilo filio. προσαγορεύω σε, ὦ τέκνον.
407. Anepigrapha. μανθάνω σε, ὦ μακαριώτατέ μου πάτερ.
408. Irenæ & Calæ ſororibus. ὢ τῆς συμφορᾶς.
409. Euſebio filio. ἐδεξάμην σου τὸ γράμμα.
410. Euthymio filio. ἐκ τῶν γραμμάτων σου ἐπέγνων.
411. Theophani Præpoſito τοῦ Ἀγροῦ. ὀψὲ τοῦ καιροῦ, ὅμως ἔμαθον συλληφθῆναί σε.
412. Calliſto filio. οὐκ ἐπιλέλησμαί σου.
413. Caſſiæ Candidatiſſæ. ἅπερ ἀπέστειλάς μοι, διὰ κύριον ἐδεξάμην.
414. Meletio filio. καὶ ἀπὸ τῶν γραμμάτων τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωάννου.
415. Joanni filio. καὶ νῦν ἃ γέγραφας, ἐπέγνων.
416. Joſepho fratri & Archiepiſcopo. ἐμοὶ τὸ ἐπιστέλλειν τῇ ἁγιωσύνῃ σου.
417. Naucratio filio. τίς ὁ ἐμὸς βίος καὶ λόγος.
418. Ignatio filio. ἀπὸ τῶν γραμμάτων σου θεωρῶν εἰμι.
419. Mariæ Auguſtæ. νῦν δοξάζειν ἐστὶ τὸν θεόν.
420. Spathareæ. ἐκ πολλῶν παρακηκοὼς τῆς κατὰ θεόν σου πολιτείας.
421. Hypatiſſæ. ἀνέγνων τὴν ἐπιστολὴν τῆς τιμιότητός σου.
422. Macario Præpoſito. καὶ περὶ ἀναγνώσεως.
423. Athanaſio Præpoſito. ἀδολεσχοῦντά με ἤδη πολλοῦ χρόνου.
424. Philippo Monacho. τὰ συμβεβηκότα σοι.
425. Conſtantino Curatori. ἀκοὴ ἀγαθὴ τῆς τιμιότητός σου.
426. Siſoë Epiſcopo. ᾔνεσα τὸν θεὸν ἡμῶν τὸν ἀγαθόν.
427. Beſſarioni filio. ἡδέως ἀνέγνων σου τὴν ἐπιστολήν.
428. Hypatio filio. ἠρέσθην ἐν τοῖς γράμμασί σου.
429. Baſiano filio. ἐπισκέπτομαί σε καὶ αὖθις διὰ τοῦ γράμματος.
430. Evodio & Joanni filiis. καὶ νῦν δεξάμενος τὴν ἐπιστολήν.
431. Dorotheo filio. καὶ πάλιν κατάρχω τοῦ γράφειν σοι.
432. Alteri Dorotheo filio. καλὲ Δωρόθεε χαῖρε.
433. Tito & Philoni filiis. ὦ καλὲ Τίτε, καὶ ὦ καλέ μου Φίλων.
434. Nicolao mancipi. πῶς οἴει δέχεσθαί με τὰς ἀποστολάς σου.

435. Isidoro laïco. καὶ πάλιν κόπους σοι παρέχων.
436. Præpositæ. ἀπήγγειλέ μοι ὁ ἀδελφός.
437. Joanni Chalcedonensi. ἐν οὐκ μακροῦ χρόνου ὠδῖνον πόθον.
438. Euthymio filio. ὑγίαινε τέκνον μου.
439. Hyperechio filio. εὖγε εὖγε Ὑπερέχιε, τέκνον μου.
440. Aphrodisio filio. χαίροις Ἀφροδίσιε τὸ ἐμὸν τέκνον.
441. Amonæ filio. ἀδελφὲ Ἀμωνᾶ, χαῖρε ἐν κυρίῳ.
442. Symeoni filio. χαῖρε τέκνον μου.
443. Theophylacto Presbytero. δι᾽ ὧν ἐπέστειλεν ἡ τιμιότης σου.
444. Bessarioni filio. Εἰ καὶ μὴ ἐδεξάμην ἀντίγραφα.
445. Joanni filio. ἐπέγνων τὴν δύναμιν τῶν γραμμάτων σου.
446. Evodio filio. ἐπεὶ ἐδεξάμην σου τὴν διὰ τοῦ γράμματος ἀπολογίαν.
447. Nicetæ Præposito. καὶ περὶ τῶν γραμμάτων.
448. Antiocho Silentiario. ἄξιοι τῆς εὐσεβείας σου γράμμα.
449. Gregorio. αἱ ἀποπλοῦ τῶν ἐπιστολῶν σύζυγοι.
450 Luciano filio lapso. Αδαμ ποῦ εἶ; φωνή ἐστι Θεοῦ.
451. Myroni. ἀνεμάθην ἐπιστεῖλαι τῇ θεοσεβείᾳ σου.
452. Georgio Ιθανῆ. ὢ πῶς καλὸν τὸ πλάσμα τῆς ψυχῆς σου.
453. Pardo Ιθανῆ. ἐπιστέλλω τῇ τιμιότητί σου.
454. Gennadio filio. ἃ ἐπέστειλας, τέκνον ἠγαπημένον.
455. Cledonio filio. ἄρτι συνέφθασα, τέκνον ἠγαπημένον, ἀντεπιστεῖλαί σοι.
456. Eustratio ἀρχιατρῷ. ἐγίνωσκον μὲν τὴν τιμιότητα.
457. Josepho fratri & Archiepiscopo. ἠξίωμαι καὶ πανιῶ (sic) μαθεῖν σου τὰ τῆς ὑγείας.
458. Antho filio. τὸ μικρὸν ἐπιστολίδιόν σου.
459. Ignatio Episcopo Mleti. παρὰ τὸ μὴ εἰδέναι με ἀκριβῶς τὰ τῆς ἐξορίας τόπον.
460. Joanni Præposito. δύο ἐπιστολὰς τῆς ἁγιωσύνης σου.
461. Gregorio filio. ἄρτι ἀποκρίνομαι πρὸς ἃ ἐπέστειλας.
462. Protospathareæ. ἐγὼ φειδόμενος καὶ εὐλαβηθείς.
463. Basilio Archimandritæ Romæ. καὶ τὸ πρότερον οὐκ ἔγραψα διά τινα περιπέτειαν.
464. Joanni Episcopo Monembasiæ & Methodio Præposito. καλὴν βουλὴν ἐβουλεύσατο ἡ ἐμμελὴς ὑμῶν ἁγιωσύνη.
465. Isaac & Arsenio Monachis in sancta civitate. ἀγαπητὸν ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς.
466. Nicetæ Præposito. οἷα τὰ συμβεβηκότα τῇ ἁγιωσύνῃ σου.
467. Arsenio Monacho. ἐδεξάμην τὰ γράμματα τῆς ἀγάπης σου.
468 Sergio Hypato τοῦ ἀερικοῦ. πάλαι ἂν ἐπέστειλα τῇ εὐγενείᾳ σου.
469. Naucratio filio. βραχεῖσι συλλαβαῖς ἀμείβομαι.
470. Eidem. εἰ δὲ οὐκ ἐδεξάμεθά σου γράμματα.
471. Eidem. ἕως πότε, τέκνον, οὐ παύσῃ ἀποσεμνύων ἡμᾶς τοῖς λόγοις.
472. Eidem. ἐξ ἀγώνων εἰς ἀγῶνας.
473. Silvano. ἀξίαν τῆς εὐλαβείας σου.
474. Annæ moniali. αἱ πρὸς τὰ τέκνα μητέρων ἀποστροφαί.
475. Ignatio filio. ὁσάκις ἂν δέξωμαι σου γράμμα.
476. Theophani Præposito & confessori. φίλον παιδὶ πατρικὴ προσφώνησις.
477. Leoni Patricio. ὀφειλέτης εἰμὶ οὐ χάρτην καὶ μέλαν.
478. Gregoræ laïco. ἐπέγνων σου, ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, τὴν ἐπιστολήν.
479. Naucratio filio. ὅτι ζῇς ἐν κυρίῳ.
480. Proterio filio. ὡς βαρεῖα ἡ ἐπιστολή σου, τέκνον.
481. Joanni Præposito. παρὰ τὸ ἀποθεῶσαι τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν.
482. Nicolao mancipi. ὅτι μνημονεύω σου, φίλε καλέ.
483. Constantino laïco. πολυτρόπως ὁ θεός.
484. Proterio filio. ἐξεθρήνησα, τέκνον μου ἠγαπημένον.
485. Zachariæ Hypato. ἐγὼ καὶ γράφω πάλιν.

486. Oeconomo. ἤκουσα περὶ τῆς τιμιότητός σου.
487. Timotheo filio. τί ἀκήκοα.
488. Ignatio filio. ἃ γέγραφας, τέκνον ἠγαπημένον.
489. Mariæ Augustæ. ἐνέτυχον καὶ αὖθις τῇ ἐπιστολῇ.
490. Evodio & Joanni filiis. ἥσθην, τέκνα, ἐπὶ τῇ ἀμφοτέρων προσφωνήσει.
491. Anatolio filio. ἡ βραδύτης σου τῶν γραμμάτων.
492. Joanni Chalcedonensi. καὶ ὡς πατὴρ ἠξίωσας τέκνον ἐλάχιστον προσειπεῖν.
493. Annæ Præpositæ. ὅτι ἐπέστειλάς μοι, εἰκότως.
494. Joanni Præposito. αὐτὸς εἶ οὐκ ἐπιστέλλεις.
495. Nicetæ Præposito τοῦ M^{s}. (sic) φιλαὶ τοῦ δέχεσθαι ἀντίγραφα.
496. Joanni Præposito. ἡδέως ἐδεξάμην σου ἁγίαν ἐπιστολήν.
457. Athanasio Præposito. τίνος ἕνεκεν ἐχρόνισας ἐπιστεῖλαι.
498. Basilio Monacho. ὡς ἔμαθον ὅτι καὶ αὐτὸς συλληφθείς.
499. Gennadio filio. ἃ μὲν γέγραφας, τέκνον ἐμόν, ἔγνων.
500. Callisto filio. ἐν βραχέσι συλλαβαῖς ἡ ἐπιστολή σου.
501. Cledonio filio. τί με ἐγκωμιάζεις, ὦ τέκνον.
502. Meletio filio. ἀφ' οὗ ἔμαθον ἀπαντηθῆναι τὸν ἐλεεινὸν Γρηγόριον.
503. Jacobo filio. γέγραφάς μοι τοῦτο.
504. Euprepiano filio. ἐγώ, ὦ τέκνον.
505. Spathariæ Flavii. ἐν καιρῷ πειρασμοῦ.
506. Mariæ moniali. ἀγαθὸν ὄνομα ἠκουτίσθη μοι.
507. Athanasio filio. χαίρω, τέκνον, δεξάμενος σου γράμμα.
508. Antho filio. καὶ γράφων σοι, τέκνον.
509. Eucharisto filio. καὶ πάνυ σοι χρεία ἐπιστεῖλαί με.
510. Leoni. εὖ πεποίηκας, τέκνον πνευματικόν.
511. Constantino. τίς ἡ αἰτία ἐπιστεῖλαί με.
512. Presbytero. ἐν χειμῶνι εἴ τις ἴδοιε (sic) εὖδον.
513. Theodulo filio. ἡδέως ἔχω, τέκνον μου, δεξάμενός σου γράμματα.
514. Symeoni filio. ἄρτι ἔφθασα ἐπιστεῖλαί σοι.
515. Euthymio filio. χαῖρε ἐν κυρίῳ.
516. Ephræm filio. χάρις σοι παρὰ κυρίου.
517. Aphrodisio filio. εὖγε τέκνον μου.
518. Hyperechio filio. εὖγε εὖγε Ὑπερέχιε.
519. Amonæ filio. καλὲ Ἀμμῶνα χαῖρε.
520. Stephano filio. χαῖρε Στέφανε, τέκνον μου.
521. Symeoni filio. χαίροις Συμεών, τέκνον μου.
522. Parthenio filio. ὦ καλὲ Παρθένιε χαῖρε.
523. Hegesimo filio. ἡ χάρις σοι ἀπὸ θεοῦ, Ἡγήσιμε.
524. Dorotheo filio. εὐλογηθείης ὑπὸ κυρίου.
525. Petro filio. αὐτὸς οὐ διαλιμπάνεις.
526. Oeconomo τοῦ συμβόλου. ἀπεδεξάμην τὴν ἐπιστολήν.
527. Josepho fratri & Archiepiscopo. ὅτι ἤκουσα τῆς φωνῆς σου.
528. Letoeo filio. μετὰ τὸ ἀπαρτίσαι με τὴν ἀναστροφήν.
529. Theodulo filio. ἐφ' ὅσον οἰκονόμησεν ὁ θεὸς οὕτω γενέσθαι.
530. Naucratio filio. ὅτι ἀνέσφηλας εἰ καὶ μὴ τελέως ἧς.
531. Timotheo filio. ὑπομιμνήσκων ὑπόμνησον τὸν κύριον.
532. Basilio Monacho. τίς οὗτος ὁ ἀπὸ δύσεως ἀνατείλας ἀστήρ;
533. Macario Præposito. αὐτάρκως διαπεπαύων ὁ τῆς σιωπῆς χρόνος.
534. Constantino Præposito. προστίθημι τῇ προτεραίᾳ ἐπιστολῇ.
535. Michaël synadensi. πάλαι ἔμαθον, ὅτι σε τὸν στύλον καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας μεθῆκαν τοῦ προτέρου προσορισμοῦ.
536. Tithoe filio. καλῶς καὶ προσηκόντως, ἀδελφέ, τὸ γράμμα σου.

537. Silvano filio. ἤνεσα τὸν υἱόν μου.
538. Evodio & Joanni filiis. μικρᾶς συλλαβῆς.
539. Symeoni filio. ἐπειδὴ αἰτίαν σου τὴν ἐπιστολήν.
540. Constantino laïco. εὐλογία κυρίου ἐπί σε.
541. Casiæ. εἶτα ἡμῖν καὶ αὖθις ἐφθέγξατο ἡ κοσμιότης σου.
542. Macario Præposito. πάνυ ἐφιέμενος μαθεῖν.
543. Irenæ Patriciæ. τί σοι κόπους παρέχω.
544. Paulo filio. ἀνέγνων σου τὴν ἐπιστολήν.
545. Letoeo filio. χαίρω ἀκούων σου τὴν φωνήν.
546. Canonicis, χαλκονικαῖς. ἐπειδὴ ὑμᾶς οὐκ ἐνδίδωσι φιλεῖν εἰς τὸ ἐπιστῆ.
547. Epiphanio filio. καὶ αὖθις ἤκουσα τῆς φωνῆς σου.
548. Eidem. ἐκ παραδόξου μοι τὸ γράμμα σου.

CODEX XCV. olim CXVIII. membranaceus, XIII. circiter sæculi, foliis 348. constans. In imo margine fol. 1. scriptum est : *Ego Claudius Feverus Com.*

Sancti Pauli Epistolæ quatuordecim cum Commentariis Oecumenio vulgo adscriptis. Sed hi editis multo breviores sunt, resectis videlicet tum aliis pluribus, tum iis plerumque expositionibus quæ sub Photii nomine in edito feruntur. Alium supra observavimus Codicem Oecumenii Commentariorum, qui cùm multis similiter partibus sint breviores Editis, iis tamen de quibus nunc agimus prolixiores sunt.

CODEX XCVI. olim CCCXII. bombycinus, XIV. circiter sæculi, foliis 315. S. Thomæ Aquinatis Quæstiones disputatæ duæ in Græcum versæ. Prior ἀνεπίγραφος est de Potentia, in novem libros divisa ; altera est de spiritualibus creaturis Dei, in capita undecim distributa, hancque inscriptionem præfert : Βιβλίον τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Θωμᾶ, καὶ πρεδικάτορος ἤτοι κήρυκος, περὶ τῶν ἀΰλων κτισμάτων τοῦ Θεοῦ. Id est : *Liber sapientissimi & doctissimi Domini Thomæ Prædicatoris de immaterialibus creaturis Dei.* Fol. 262. verso.

CODEX XCVII. olim CXXXI. bombycinus, XV. circiter sæculi, initio & fine mutilus. Supersunt folia 233. quæ continent homilias Auctoris nomen non præferentes : sed eas Epistola ultimo loco posita docet esse Gregorii Palamæ Thessalocensis Archiepiscopi. Hujus porro scriptoris perampla quinque volumina in hac Bibliotheca consequenter posita habentur, quæ excepto primo de quo nunc agimus polemica omnia sunt. Horum omnium non levem notitiam dabit capitum & argumentorum omnium collectio quam subjicimus, additâ interpretatione Latina. Quinque priores Homiliæ abscissæ sunt. Earum quæ supersunt, catalogum damus.

VI. De jejunio dicta videtur, sed initio ac inscriptione caret.

VII. Ὁμιλία ἑτέρα περὶ νηστείας· ἐξεφωνήθη καὶ αὐτὴ κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς αὐτῆς τετράδος. *Homilia altera de jejunio : habita est & ista vespere ejusdem feriæ tetradi.* Hujus initium est : Ἡδὺ μὲν θάλαττα θέαμα γαλήνια πελάγη.

VIII. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ πίστεως, ἐν ᾗ καὶ ἡ κατ' εὐσέβειαν ὁμολογίας ἔκθεσις. ἐξεφωνήθη κατὰ τὴν κυριακὴν τῆς ὀρθοδοξίας. *Homilia de fide, in qua piæ confessionis fidei expositio. Habita Dominica Orthodoxiæ.* Initium, Πιστεύομεν εἰς τὸν Θεὸν &c.

IX. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία τῇ δευτέρᾳ Κυριακῇ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς, ὑπόθεσιν ἔχουσα τὸν ἐν Καπερναοὺμ ἰαθέντα παρὰ τοῦ κυρίου παραλυτικὸν &c. *Homilia in Dominica secunda S. Quadragesimæ, argumentum habens de paralytico per Dominum in Capernaüm sanato &c.* Initium, Αἱ τὰς [illegible] δεσποτικὰς [illegible] &c.

X. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. *Homilia in venerandam & vivificam Crucem Domini Dei & Salvatoris nostri Jesu Christi.* Initium, Ὁ τοῦ Χριστοῦ σταυρὸς προανεκηρύττετο.

XI. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ εὐαγγέλιον τῆς τετάρτης ἐν τῇ ἁγίᾳ τεσσαρακοστῇ κυριακῆς, ἐν ᾗ καὶ περὶ ἐπιμελείας τῶν ἔνδον λογισμῶν. *Homilia in Evangelium Quartæ in sancta Quadragesima die Dominica, ubi & de cura interioris cogitationis.* Initium, Πολλάκις πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀγάπην.

XII. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς πανυπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀεὶ παρθένου Μαρίας. *Homilia in Annuntiationem castissimæ Dominæ nostræ Deiparæ & semper Virginis Mariæ.* Init. Ὁ μὲν ψαλμῳδὸς προφήτης.

XIII. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων. *Homilia habita Dominicâ Palmarum.* Init. Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου.

XIV. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία δηλοῦσα τὸ τοῦ σαββάτου καὶ τῆς κυριακῆς μυστήριον· καὶ εἰς τὸ τῆς καινῆς κυριακῆς εὐαγγέλιον. *Homilia, quæ Sabbati & Dominicæ mysterium declarat; & in Evangelium novæ Dominicæ.* Init. Καὶ νῦν κυριακὴν ἑορτάζομεν. Hæc homilia ſcholia habet textui interpoſita.

XV. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία τῇ κυριακῇ τῶν μυροφόρων, ἐν ᾗ καὶ ὅτι πρώτη τὸν κύριον ἡ θεοτόκος εἶδεν ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα. *Homilia in Dominica Myrophorôn,* id eſt, *earum quæ Corpus Domini unctum venerunt in monumentum; & quod Deipara Dominum ex mortuis suscitatum prima viderit.* Init. Ἡ τοῦ κυρίου ἀνάστασις.

XVI. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ κατὰ τὴν Σαμαρεῖτιδα τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, καὶ ὅτι δεῖ καταφρονεῖν τῶν παρόντων. *Homilia in Evangelium Samaritanæ, & quod oporteat præsentia despicere.* Init. Διὰ πασῶν τῶν νῦν διερχομένων ἡμερῶν.

XVII. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην ἑωθινὸν ὄγδοον, ἐν ᾗ καὶ ὅτι μεγάλων δωρεῶν ἀξιωθήσονται οἱ μέχρι τέλους μετ' εὐλαβείας ἐν ταῖς ἱεραῖς συνάξεσι παραμένοντες. *Homilia in matutinum octavum secundum Evangeliſtam Joannem, & quod magnis muneribus digni habebuntur, quotquot uſque ad finem cum pietate in ſacris ſynaxibus permanſerint.* Init. Ἰωάννης ὁ παρθένος.

XVIII. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾗ καὶ πῶς ἀναπληροῦται τὸ νομικὸν σάββατον. *Homilia in Aſſumtionem Domini, Dei, & Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti; ubi etiam quomodo adimpletur & conſummatur ſabbatum legale.* Init. Ἑόρταζον Ἰουδαῖοι τὸ Φάσκα τὸ νομικόν.

XIX. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν, ἐν ᾗ καὶ περὶ παθῶν καὶ ἀρετῶν. *Homilia in eamdem ipſam ſolemnitatem, ubi etiam de paſſionibus & virtutibus.* Init. Βλέπετε τὴν κοινὴν ἡμῖν ἑορτήν.

XX. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς δέκατον ἑωθινὸν εὐαγγέλιον, ἐν ᾗ καὶ τοῦ κατὰ αἴσθησίν τε καὶ νοῦν πρὸς τὸν ἀντικείμενον ἡμῖν πολέμου. *Homilia in decimum matutinum, ubi etiam de bello contra adverſarium noſtrum tam ſecundum ſenſum, quam ſecundum mentem gerendo.* Init. Τὰ ἑωθινὰ τῶν θείων εὐαγγελίων οὐ πάντα εἰσὶν ἑωθινά.

XXI. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν κατὰ τὴν πεντηκοστὴν τελεσθεῖσαν φανέρωσιν καὶ διανομὴν τοῦ θείου πνεύματος, ἐν ᾗ καὶ περὶ μετανοίας. *Homilia in manifeſtationem & diſpenſationem Spiritûs divini in Pentecoſte factam; in qua etiam de pœnitentia.* Initium, Ἐθεασάμεθα πρὸ μικροῦ.

XXII. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα κατὰ τὴν κυριακὴν τῶν ἁγίων πάντων. *Homilia habita in Dominica Sanctorum omnium.* Initium, Θαυμαστὸς ὄντως ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

XXIII. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θέρους, ἐν ᾗ καὶ περὶ τοῦ πνευματικοῦ θέρους. *Homilia habita tempore meſſis, ubi & de meſſi ſpirituali.* Initium, Ὁ τῶν ἁπάντων ποιητής.

XXIV. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα καὶ αὕτη ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θέρους, ἐν ᾗ καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος ἡμῖν λογικοῦ θέρους. *Homilia item habita in tempore meſſis, ubi & de futura nobis rationali meſſe.* Initium, Ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ ὑμᾶς, ὁ κύριος ἐν εὐαγγελίῳ φησίν.

XXV. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. *Homilia habita in feſto ſanctorum Coryphæorum Apoſtolorum Petri & Pauli.* Init. Ἡ τῶν ἁγίων ἑκάστου μνήμη.

XXVI. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ὑπόθεσιν ἔχουσα, τὸν κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον, ἐν Καπερναοὺμ ἰαθέντα παράλυτον· ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς κατὰ θεὸν λύπης. *Homilia, cujus argumentum eſt Paralyticus, qui ſecundum Evangeliſtam Matthæum in Capernaüm ſanatus eſt; ubi etiam de ea, quæ ſecundum Deum eſt, triſtitia.* Init. Μελισσείῳ κηρίῳ ἔοικεν.

XXVII. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ὑπόθεσιν ἔχουσα τοὺς κατὰ Ματθαῖον ἐν οἰκίᾳ ἀναβλέψαντας τυφλοὺς, ἐν ᾗ καὶ ὅτι οὐκ ἔστι πίστιν ἔχειν ἀληθῶς χωρὶς τῶν ἔργων τῆς μετανοίας. *Homilia argumentum*

habens cæcos illos, qui secundum Matthæum in domo visum receperunt; ubi etiam probatur fidem non posse vere haberi sine operibus pœnitentiæ. Init. Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

XXVIII. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία [illegible] κατὰ τὴν [illegible] Αὐγούστου μηνός. *Homilia habita in processione, quæ celebratur prima die mensis Augusti.* Init. [illegible]

XXIX. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον τῆς ἐνάτης κυριακῆς [illegible] καὶ περὶ πειρασμῶν. *Homilia in Evangelium secundum Matthæum nonæ Dominicæ, ubi etiam de tentationibus.* Init. Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος.

XXX. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία [illegible] καὶ [illegible] ὁ κοσμοκράτωρ ὁ διάβολος [illegible] Ἡ[illegible]. *Homilia de virtutibus & de vitiis ipsis oppositis: & quod mundus cujus princeps est diabolus, non creaturæ Dei sunt, sed ii qui per abusum creaturarum [illegible] sunt. Habita est & hæc in processione.* Init. Ὥσπερ ἐπὶ γεωργ[illegible].

XXXI. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν σεβασμίαν μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾗ πα[illegible] ἐφάνη [illegible] κατὰ τὴν ἑορτήν. *Homilia in venerandam Transfigurationem Domini nostri Jesu Christi, ubi demonstratur lumen, quod in ea luxit, [illegible]. Habita est matutinis festi horis.* Init. Ἐπαινοῦμαι [illegible]. Edita est Latine Tom. 26. Biblioth. Patr. Lugdun. ex Interpretatione Combefisii.

XXXII. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν αὐτὴν [illegible] ἀλλ' [illegible] κατὰ τὴν [illegible]. *Homilia in eamdem venerandam Transfigurationem: ubi demonstratur lumen divinissimum quod in ea splenduit, etiamsi increatum sit, non esse tamen essentiam Dei. Habita est in sacris Liturgia.* Init. [illegible]. Edita ibidem eodem Interprete.

XXXIII. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία [illegible] κατὰ [illegible] κυριακῆς [illegible] Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία [illegible] ἀνθρώπῳ [illegible] καὶ περὶ [illegible]. *Homilia habita in [illegible] Dominica [illegible] Matthæum, argumentum habens parabolam illam:* Simile erit regnum cœlorum homini regi, qui voluit rationem ponere: *ubi de tolerantia & compassione.* Init. Ὁ θεὸς αὐτεξούσιον [illegible].

XXXIV. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν [illegible] Μαρίας. *Homilia in venerandam dormitionem castissimæ Dominæ nostræ Deiparæ ac semper Virginis Mariæ.* Init. Τὴν [illegible].

XXXV. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς [illegible] ἐν ᾗ [illegible] εἰ μὴ [illegible]. *Homilia in [illegible], in qua docetur non sufficere divinum Baptisma ad salutem hominis, nisi [illegible] sit ad observationem divinorum præceptorum.* Init. Ὁ περὶ [illegible].

XXXVI. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία [illegible]. *Homilia habita in processione, quæ facta est ob insolitam & frequentem, quæ tunc accidit, mortalitatem.* Initium, Ἰωάννης ὁ ἠγαπημένος.

XXXVII. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου προδρόμου [illegible] καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. *Homilia in decollationem venerabilis Prophetæ præcursoris & baptistæ Joannis.* Init. [illegible].

XXXVIII. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία [illegible] τοῦ Ματθαίου [illegible] γάμους [illegible] μηδαμῶς ἢ μὴ (sic) δι' ἔργων ὑπακούσοντας, καὶ διατί ἐποίησε τοὺς κολασθησομένους. *Homilia in decima quarta Matthæi Dominica, in parabolam evocantem ad nuptias Filii, ubi & adversus eos qui dicunt: Quare vocavit Deus, cum probe nosset eos qui nullatenus per opera obedituri erant, & cur supplicio dignos effecit.* Init. Τῆς σημερον [illegible].

XXXIX. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν σωτήριον γέννησιν τῆς [illegible] δεσποίνης καὶ θεομήτορος ἀεὶ παρθένου Μαρίας. *Homilia in salutarem nativitatem castissimæ Dominæ & Dei Matris*

semper

semper Virginis Mariæ. Initium, Πᾶς μὲν καιρὸς ἐπιτήδειός ἐστι.

XL. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ τῆς ἑπτακαιδεκάτης τοῦ Ματθαίου εὐαγγέλιον τὸ περὶ τῆς Χαναναίας, ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου εὐτελείας καὶ τῆς ἐπαινετῆς ταπεινώσεως. *Homilia in Matthæi Evangelium decimæ & septimæ Dominicæ de Chananæa, in qua de hominis vilitate, & de laudabili humilitate.* Init. Οὐ κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται.

XLI. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν καὶ τῷ Χριστῷ ἐξόχως ἠγαπημένον Ἰωάννην τὸν θεολόγον, ἐν ᾗ δὲ περὶ τῆς εἰς τὸν θεὸν καὶ τὸν πλησίον ἀγάπης. *Homilia in sanctum Apostolum & Evangelistam, atque a Christo eximie dilectum Joannem Theologum; in qua de caritate erga Deum & proximum.* Init. Ἑορτὴν ἄγομεν σήμερον.

LXII. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ τῆς δευτέρας κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ εὐαγγέλιον τὸ λέγον· Ὡς ἂν θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. ἐν ᾗ καὶ κατὰ τοκιζόντων. *Homilia in Evangelium Lucæ in secunda Dominica, ubi dicitur:* Quomodo vultis ut faciant vobis homines, & vos facite illis similiter. *In hac etiam est invectio in fœneratores.* Init. Ὁ πλάσας καταμόνας τὰς καρδίας ἡμῶν.

XLIII. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ τῆς τρίτης κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ εὐαγγέλιον, ὑπόθεσιν ἔχον τὸν ὑπὸ τοῦ κυρίου ἐγερθέντα τῆς χήρας παῖδα· ἐν ᾗ δὲ περὶ τοῦ συγγνωμονικοὺς ἡμᾶς καὶ συμπαθεῖς πρὸς ἀλλήλους εἶναι. *Homilia in Evangelium Lucæ tertiæ Dominicæ, argumentum habens puerum viduæ a Domino suscitatum; ubi docetur nos ad condonandum & miserandum pronos esse debere.* Init. Τὸ θεῖον δὲ κοινωφελές.

XLIV. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ τῆς τετάρτης κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ εὐαγγέλιον τὸ λέγον· Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς ὀφειλομένης πρὸ τοῦ σπόρου τούτου παρ' ἡμῶν τελείας καλλιεργίας. *Homilia in Evangelium Lucæ Dominicæ quartæ; ubi dicitur,* Exiit qui seminat, seminare semen suum. *In qua etiam agitur de bonis operibus, quæ antequam semen spargatur, complere debemus.* Init. Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

XLV. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ τῆς πέμπτης κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ εὐαγγέλιον λέγον· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος δὲ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν δὲ βύσσον. ἐν ᾗ δὲ περὶ πλουσίων τε καὶ πενήτων, τίς ὁ σωζόμενος. *Homilia in Evangelium Lucæ quintæ Dominicæ, ubi dicitur,* Homo quidam erat dives & induebatur purpurâ & bysso: *in qua de divitibus & pauperibus, quis salvus fiat.* Init. Τῶν κατὰ σῶμα χρειῶν.

XLVI. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸν ἐν ἁγίοις μεγαλομάρτυρα καὶ θαυματουργὸν καὶ μυροβλύτην Δημήτριον. *Homilia in S. magnum Martyrem miraculorum patratorem, & unguenta effundentem Demetrium.* Init. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ θεός.

XLVII. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ τῆς ἕκτης τοῦ Λουκᾶ κυριακῆς εὐαγγέλιον τὸ λέγον· Ἐξελθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν γῆν ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν. *Homilia in Evangelium Lucæ sextæ Dominicæ, cujus verba sunt,* Egredienti Jesu in terram occurrit vir de civitate, qui habebat dæmonia a temporibus multis. Init. Ὁ ὢν ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει.

XLVIII. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία, ὅτι ἡ πρὸς τὸν θεὸν συνεχὴς διὰ προσευχῆς καὶ ψαλμῳδίας ἔντευξις ἕδρα ἐστὶ καὶ ἀσφάλεια παντὸς καλοῦ, καὶ ἀποτροπὴ καὶ λύτρωσις πάσης κακίας τε καὶ δυσχερείας. Homilia, *quod frequens cum Deo colloquium per orationem & psalmodiam, sit firmamentum & tutamen omnis boni, & aversio atque liberatio ab omni malo & infortunio.* Init. Ἐπὶ νοῦν λαβὼν ὁ Δαβὶδ καὶ ἀναλογισάμενος.

XLIX. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἴσοδον, καὶ τὸν ἐν αὐτοῖς θεοειδῆ βίον τῆς πανυπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου δὲ ἀεὶ παρθένου Μαρίας. *Homilia in ingressum in sancta Sanctorum, & inibi vita divina castissimæ Dominæ nostræ Deiparæ ac semper Virginis Mariæ.* Init. Ἐπὶ τῶν μειζόνων.

L. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα κατὰ τὴν αὐτὴν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσόδιον ἑορτὴν πανυπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου. *Homilia habita in eadem solennitate ingressûs in sancta Sanctorum castissimæ Dominæ nostræ Deiparæ.* Init. Εἰ ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται.

LI. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία, ὅτι μετὰ τὴν τοῦ κυρίου παρουσίαν καὶ τοῖς . . . . μείζων ἀμοιβή, καὶ τοῖς ἀπειθοῦσι πλείων ἡ κόλασις, δὲ περὶ διαφόρων παθῶν καὶ ἀρετῶν. ἐξεφωνήθη κατὰ δεκάτην τοῦ Λουκᾶ κυριακήν, ἥτις ἐστὶ τῆς τῶν προπατόρων. *Homilia, quod post Domini adventum & cre-*

dentibus major retributio, & non obsequentibus majus supplicium paretur; ac de diversis vitiis virtutibusque. Habita est decimâ Lucæ Dominicâ, quæ est primorum Patrum. Init. Ἐκήρυττε μὲν καὶ ὁ παλαιὸς νόμος.

LII. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία, ἐκφωνηθεῖσα τῇ κυριακῇ τῶν προπατόρων, ἐν ᾗ καὶ πρὸς τοὺς ῥαθύμως ἔχοντας εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διδασκαλίας διὰ τὸ τοῦ καιροῦ δυσχερὲς καὶ τὸ σωματικῶν χρειῶν ἔνδειαν. *Homilia habita Dominicâ primorum Patrum, in qua adversus eos agitur qui segniter se habent in audienda doctrina, tum ob difficultatem temporis seu calamitatem, tum ob penuriam corporalium necessitatum.* Init. Τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ. Hæc magna ex parte mutila est.

LIII. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ τῶν ἁγίων καὶ φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἐκφωνηθεῖσα πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως. *Homilia de sanctis & horrendis Christi mysteriis, habita quatuor diebus ante Christi ortum.* Init. Ὁ λόγος ὁ συντελῶν πρὸς σωτηρίαν. Bis descripta occurrit, num. 53. & 64.

LIV. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία τῇ κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως τῶν ἁγίων πατέρων περὶ τῆς κατὰ σάρκα γενεαλογίας τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς αὐτὸν ἐν παρθενίᾳ τεκούσης ἀεὶ παρθένου θεοτόκου. *Homilia in Dominica ante Christi nativitatem ex SS. Patribus de genealogia secundum carnem Domini, & Dei nostri Jesu Christi, necnon ejus qui ipsum in virginitate genuit, semper Virginis Mariæ.* Init. Ἀγενεαλόγητον εἶναι τὸν κύριον.

LV. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν κατὰ σάρκα θείαν καὶ σωτήριον γέννησιν τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. *Homilia in divinam & salutarem secundum carnem nativitatem Domini & Salvatoris nostri Jesu Christi.* Init. Τῆς παρθενικῆς λοχείας ἡ νῦν τελετή.

LVI. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ τῶν κατὰ τὸ θεῖον βάπτισμα τελουμένων, καὶ περὶ μετανοίας καὶ περὶ τῶν περὶ αὐτῆς εἰρημένων παρὰ τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. ἐξεφωνήθη τῇ παραμονῇ τῶν φώτων. *Homilia de iis qui secundum divinum Baptisma initiati sunt, ac de pœnitentia, deque iis quæ a Joanne Baptista circa illam dicta sunt. Habita est in exspectatione luminum.* Init. Ἡ μετάνοια καὶ ἀρχή ἐστι καὶ μεσότης καὶ τέλος.

LVII. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ῥηθεῖσα τῇ ἁγίᾳ καὶ σεβασμίᾳ ἑορτῇ τῶν φώτων, ἐν ᾗ κατὰ τὸ ἐγχωροῦν ἔκφανσις τοῦ μυστηρίου τοῦ Χριστοῦ βαπτίσματος. *Homilia habita in sancto & venerando festo Luminum, ubi pro facultate expositio mysterii baptismatis Christi.* Init. Χθὲς συνεκκλησιάζων καὶ συνεορτάζων ὑμῖν.

LVIII. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία τῇ ιβ. κυριακῇ τοῦ Λουκᾶ, ὑπόθεσιν ἔχουσα τὴν δέκα λεπρῶν παράδοξον ἴασιν· ἐν ᾗ περὶ τῆς πρὸς θεὸν καὶ πρὸς ἑαυτούς τε καὶ ἀλλήλους εἰρήνης. *Homilia in duodecima Dominica Lucæ, cujus argumentum est decem leprosorum mirabilis curatio; ubi de pace cum Deo & inter nos mutuo habenda.* Init. Τὰ τοῦ παλαιοῦ νόμου πάντα συμβολικά.

LIX. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία τῇ ιε'. κυριακῇ τοῦ Λουκᾶ, ὑπόθεσιν ἔχουσα τὴν τοῦ ἀρχιτελώνου Ζακχαίου ἐπιστροφὴν καὶ σωτηρίαν, ἐν ᾗ καὶ κατὰ φιλαργυρίας. *Homilia in decima quinta Dominica Lucæ, argumentum habens:* Zacchæi principis telonii pœnitentia & salus. *In qua etiam contra avaritiam.* Init. Πρώην μὲν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

LX. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν θαυμαστὸν καὶ ἰσάγγελον βίον τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει Ἄθῳ ἀσκήσαντος. *Sermo in admirandam & Angelicæ parem vitam S. Patris nostri Petri, qui in sancto monte Atho asceticam vitam duxit.* Initium, Οὐ δίκαιόν ἐστιν ὥς γε μοι δοκεῖ. Hæc oratio fine mutila est, uno videlicet exciso folio.

LXII. Libellus moralis ἀκέφαλος. Huic præfixa erat præfatiuncula seu Epistola, ut videtur, nuncupatoria ad virginem, cujus initium cum præcedenti folio abscissum est. Pauca supersunt ex fine quæ sic incipiunt: Θυγατέρας τοῦ μεγάλου Βασιλέως, καὶ μάλιστα τὴν σύνεσιν τὴν ἐκ τοῦ σοῦ γένους τῷ χορηγῷ τῆς ἀφθαρσίας νυμφευθεῖσαν ποθεῖς. Hic Liber dividitur in Capita quæ sequuntur.

Ὅτι ἐστί τις καὶ ψυχῆς θάνατος τῆς ἀθανάτου φύσει. *Quod animæ naturâ immortalis quædam mors sit.*

Τίς οὗτός ἐστιν ὁ θάνατος; *Quænam hæc mors?*

Ὅτι οὗτος ὁ κατὰ ψυχὴν θάνατος καὶ τὸν σωματικὸν προεξένησε θάνατον. *Quod illa mors animæ, mortem etiam corporis procuraverit.*

Ὅτι καὶ τοῦ αἰωνίου θανάτου πρόξενος οὗτος γίνεται. *Quod illa mors, æternæ quoque mortis causa sit.*

Τίς ἡ ὄντως τῆς ψυχῆς ζωή; *Quænam vere sit animæ vita?*

Ὅτι ἡ ζωὴ αὕτη καὶ τὸ σῶμα ἀπαθανατίζει. *Quod hæc vita corpus etiam immortale faciat.*

Οὕτω καὶ ἀναληφθήσονται, καθάπερ καὶ ὁ κύριος, οἱ κατὰ Χριστὸν πολιτευσάμενοι. *Quod sicut Dominus, sic etiam ii qui secundum Christum vixerint, aßumendi sint.*

Ὅτι ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα λαμβάνει τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἡ αἰωνία ζωή. *Quod æterna vita ex hoc sæculo in homine initium habeat.*

Ὅτι οὐδ' ὅλως ἔχει χώραν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἡ ἀπόγνωσις. *Nullum in homine esse desperationi locum.*

Περὶ φιλανθρωπίας θείας. *De amore Dei erga homines.*

Περὶ παρθενίας. *De virginitate.*

Ὅτι δεῖ τὴν παρθένον φεύγειν τοὺς κατὰ σάρκα συγγενεῖς. *Quod oporteat virginem fugere cognatos secundum carnem.*

Διατί τοὺς πτωχοὺς τῷ πνεύματι μακαρίζει ὁ κύριος. *Cur pauperes spiritu beatos prædicet Dominus.*

Περὶ φιλοκτημοσύνης. *De avaritia seu poßeßionum amore.*

Περὶ τῶν ἐπερχομένων πειρασμῶν. *De tentationibus irruentibus.*

Πῶς ἐκ τῆς κατὰ νοῦν σχολῆς τὸ πένθος τίκτεται. *Quomodo ex otio secundum mentem luctus gignatur.*

Περὶ φωτισμοῦ θείου, καὶ τῆς κατ' αὐτὸν θεωρίας. *De illuminatione divina, & de contemplatione inde proveniente.*

Homilia 63. deest. Homilia 64. eadem est ac Homilia 53.

LXV. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ τῆς κατὰ σάρκα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας, καὶ τῶν δι' αὐτῆς κεχαρισμένων τοῖς ὡς ἀληθῶς εἰς αὐτὸν πιστεύουσι &c. *Homilia de œconomia secundum carnem Domini nostri Jesu Christi, & de bonis quæ per eam vere credentibus concessa sunt.* Initium, Ὁ τοῦ θεοῦ προαιώνιος καὶ ἀπερίληπτος.

LXVI. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ ἣν ἐξ Ἀσίας αἰχμάλωτος ὢν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ἐκκλησίαν ἔγραψεν. *Ejusdem Epistola quam ex Asia, captivus cum eßet, ad Ecclesiam suam scripsit.* Initium, ... Ταπεινὸς μητροπολίτης Θεσσαλονίκης πᾶσι τοῖς ἐν ἁγίῳ πνεύματι. Hujus postrema pars abscissis aliquot foliis desideratur. Et insuper tam Epistolæ quam Homiliæ præcedentis exesa in interiori margine folia ad litteras usque rescidit nuperus Codicis compactor, & novâ chartâ agglutinatâ scripturam magna ex parte obtexit. Fere integra inseritur in ejus Gregorii vita per Philotheum scriptâ Cod. seq. fol. 263. & seqq. Postrema pars quæ hîc desideratur fere tota est fol. 264. verso col. 1. lin. ult. & fol. seqq.

CODEX XCVIII. olim CCII. bombycinus, XV. sæculi, foliorum 292. Fuit olim τῶν κατηχουμένων τῆς ἱερᾶς Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. Ita initio libri. In eo habentur Gregorii Palamæ opera, ejusque vita. Index initio præfixus dicitur τοῦ πρώτου βιβλίου, *Tomi primi*, quem sequitur secundus in Cod. sequenti. In hoc autem primo continentur ea quorum argumenta sequuntur.

Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης πρὸς τὸν ἐλλογιμώτατον καὶ θεοφιλέστατον ἀρχιεπίσκοπον Κυζίκου Ἀθανάσιον, ἐρωτήσαντα περὶ τῶν Ἀκινδύνου συγγραμμάτων, εἰ τοῖς τοῦ Βαρλαὰμ ἐκείνου συμφωνεῖ, περὶ τοῦ θεοῦ φωτὸς καὶ τῆς θείου χάριτος. *Gregorii Archiepiscopi Thessalonicensis ad eruditissimum & religiosissimum Archiepiscopum Cyzicenum Athanasium, qui de scriptis Acyndini sciscitatus erat, utrum scilicet concordarent cum scriptis Barlaami de Dei lumine & de divina gratia.* Initium, Πυθάνῃ περὶ τῶν τοῦ Ἀκινδύνου συγγραμμάτων.

Fol. 18. verso, Λόγος δεύτερος. ποσαχῶς ἡ θεία ἕνωσις καὶ διάκρισις· καὶ ὅτι μὴ κατὰ τὰς ὑποστάσεις μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς κοινὰς προόδους καὶ ἐνεργείας διάκρισιν ἐδιδάχθημεν ἐπὶ θεοῦ, καὶ ὅτι καθ' ἑκατέραν ἕνωσίν τε καὶ διάκρισιν ἄκτιστον φρονεῖν παρελάβομεν αὐτόν, κἂν Βαρλαὰμ καὶ Ἀκίνδυνος ἀπαρέσκωνται. *Sermo secundus. Quotuplici modo divina unio & distinctio intelligantur; & quod non secundum hypostases tantum, sed etiam secundum communes emissiones & operationes distinctionem esse in Deo didicerimus; & quod secundum utramque unionem & distinctionem ipsum esse increatum acceperimus, quantumvis id Barlaamo & Acindyno displiceat.* Init. Διονύσιος ὁ μέγας αὐτήκοος γενόμενος τῆς τῶν ἀποστόλων φωνῆς.

Fol. 29. & deinceps Antirrhetici libri septem contra Acindynum. Singulorum librorum ac capitum argumenta, ut in Codice præfixa jacent, proferemus.

Τῶν πρὸς Ἀκίνδυνον ἀντιῤῥητικῶν πρῶτος, κατάλογον ἔχων τῶν αἱρέσεων, αἷς περιπίπτειν κινδυνεύουσιν αὐτός τε καὶ ὅσοι κατ' αὐτὸν, ἓν καὶ ἀδιάφορον παντάπασιν ἐπὶ Θεοῦ λέγοντες οὐσίαν καὶ ἐνέργειαν. *Antirrheticus primus contra Acindynum. Catalogus hæresium, in quas incidere periclitantur tum ipse tum quotquot ut ille unam & indistinctam omnino in Deo esse dicunt essentiam & operationem.*

Τὰ κατὰ μέρος τοῦ πρώτου λόγου κεφάλαια. *Primi libri capita singula.*

Κεφ. α΄. Ὅτι δεόντως γράφειν ἐπεχειρήσαμεν αὖθις. *Cap. 1. quod merito rursum scribere aggrediamur.*

κεφ. β΄. Τίς ὁ τοῦ λόγου σκοπὸς, καὶ τί λεγόντων ἡμῶν διθεΐαν οἱ ἀντίθεοι καταψεύδονται. *Cap. 2. Qui sit sermonis scopus, & quod illi Dei inimici nos duos esse Deos dicere mentiantur.*

κεφ. γ΄. Περὶ τῶν κοινῶν τῆς ἀνωτάτω Τριάδος ἀκτίστων ἐνεργειῶν, ἃς ἀναιρεῖν ἐπιχειρεῖ πολυειδῶς ὁ Ἀκίνδυνος. *Cap. 3. De communibus supernæ Trinitatis increatisque operationibus, quas de medio tollere multipliciter conatur Acindynus.*

δ΄. Παράστασις διὰ πλειόνων, ὅτι δυσσεβῶς οὗτος τοιαύτας ἐνεργείας εἶναι λέγει τὸν υἱὸν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. *Cap. 4. Pluribus demonstratur ipsum impie dicere hujusmodi operationes esse Filium & Spiritum Sanctum.*

ε΄. Ἑτέρα παράστασις, ὅτι δυσσεβῶς ὁ αὐτὸς μόνην ἄκτιστον εἶναι θεότητα φησὶ τὴν οὐσίαν τοῦ Θεοῦ. 4. *Demonstratio altera, quod idem impie dicat solam increatam divinitatem esse substantiam Dei.*

ϛ΄. Ὅτι καὶ τὸ τοῦ θείου Μαξίμου, ὅτι τὸν μήτε τῶν νοούντων μήτε τῶν νοουμένων εἶναι τὸν Θεὸν, κεφάλαιον καθ' ἑαυτοῦ προβάλλονται. 6. *Quod sibi Maximi caput illud,* Deum neque cogitantium, neque cogitatorum esse, *contra seipsum afferat.*

ζ΄. Ὅτι ἐξ ὧν περὶ θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας ἐδογμάτισεν Ἀκίνδυνος καὶ οἱ κατ' αὐτὸν, πλεῖον ἢ πεντήκοντα κακοδοξίαις περιπίπτουσι· καὶ πάσαις ἁπλῶς ταῖς ἀπ' αἰῶνος πονηραῖς αἱρέσεσι θύραν ἀνοίξαντες εἴσοδον παρέχουσιν. 7. *Quod ex iis quæ de divina essentia & operatione docuerunt Acindynus & asseclæ ejus, in errores plus quinquaginta incidant, & quod omnibus omnino quæ a sæculo fuerunt hæresibus januam aperiant, ingressumque præbeant.*

η΄. Περὶ τοῦ κατεφθαρμένου τούτων ἤθους, καὶ ὡς προσηκόντως τοῖς αὐτῶν τρόποις τὸν κατὰ τὴν ἐμφύλιον στάσιν λαβόμενοι καιρὸν, καίτοι δὶς πρότερον κατὰ κράτος ἡττηθέντες, πάλιν ἐπ' ἀναιδείας ἐπανίστανται τῇ εὐσεβείᾳ. 8. *De corruptis eorum moribus, & quod ut viros ita moratos decebat, arrepto popularis seditionis tempore, etiamsi bis antehac fortiter confutati & prostrati fuerint, rursum impudenter contra pietatem insurgant.*

θ΄. Ὅτι μηδ' ἑαυτοῖς ἀκόλουθα οἱ τοιοῦτοι φθέγγονται, μᾶλλον δὲ καὶ εἰς τἀναντιώτατα περιπίπτουσι κακά· διὸ καὶ τῆς ἐκ διαμέτρου δυσσεβείας καθεστᾶσιν ἔνοχοι. 9. *Quod ne sibi quidem consequenter loquantur; imo potius in omnino contraria mala incidant, quamobrem impietatum ex diametro oppositarum rei sunt.*

ι΄. Ὅτι κατὰ τῆς ἑαυτῶν κεφαλῆς καὶ τὸν συνοδικὸν ἐπιχειροῦσι παρεξηγεῖσθαι τόμον, καὶ ὡς τοῖς ἐκεῖ φρικώδεσιν ἀφορισμοῖς καὶ τοῖς ἐξαισίοις ἀποκηρύξεσι πολλαχῶς ἀναφαίνονται διαπεπτωκότες ἔνοχοι. 10. *Quod etiam contra caput suum, synodicum Tomum detorquere satagant, & quod horrendis excommunicationibus & proscriptionibus in eo contentis in multis obnoxii appareant.*

ια΄. Ὅτι περὶ πάντων ὧν ὁ Βαρλαὰμ πρότερος καὶ μετ' αὐτὸν Ἀκίνδυνος κατὰ τῆς εὐσεβείας ἐπεχείρησε λέγειν, διαλαμβάνει τε καὶ ἀποφαίνεται ὁ προβὰς ἐπὶ ταῖς αὐτῶν καταψηφισαμέναις μεγίσταις συνόδοις τόμος. 11. *Quod tomus ille, proferens ea quæ in maximis Synodis adversus illos decreta sunt, de omnibus quæ primo Barlaam, deinde Acindynus contra pietatem dicere ausi sunt, edisserat & sententiam contra proferat.*

ιβ΄. Μετρία προτροπὴ τοῖς Βαρλααμίταις πρὸς ἐπιστροφὴν, καὶ τοῖς εὐσεβέσιν αἱρουμένοις πρὸς τὴν τούτων ἀνεπιστρόφως ἐχόντων ἀποστροφήν. 12. *Moderata admonitio Barlaamitis ut resipiscant, & pietatem amplectentibus ut eos in errore pertinaces aversentur.*

ιγ΄. Ὅτι καιρίως τε ἀκολούθως τοῖς ἑαυτοῦ πονηρεύμασιν ὁ ἀρχέκακος, τῇ τοῦ Θεοῦ θείᾳ χάριτι διὰ τῶν αὐτῷ πειθομένων νῦν ἐπεστράτευσεν. 13. *Quod opportune & consequenter secundum nequitiam suam princeps mali, per asseclas suos contra divinam Dei gratiam bellum gerat.*

ιδ΄.

ιδ'. Ὅτι πρὸς ἃ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκίνδυνος σκανδαλίζεσθαι πλάττονται, καὶ ταῦτ' ἐλεγχός ἐστι τῆς αὐτῶν κακοδοξίας. 14. *Quod ea ipsa quæ Barlaam & Acindynus sibi offensioni esse simulant, eorum pravæ doctrinæ confutatio sint.*

Πρὸς τὸν αὐτὸν αἱρεσιώτην τῆς τοῦ Βαρλαὰμ κακοδοξίας Ἀκίνδυνον, μετὰ τὴν ἐκείνου φυγὴν καὶ τὴν αὐτοῦ συνοδικὴν καταδίκην ὑπὲρ αὐτῆς συγγραψάμενον, λόγος ἀντιρρητικὸς δεύτερος. *Adversus eumdem hæreticum Acindynum Barlaami pravæ doctrinæ sequacem, qui post ejus fugam, & suam in Synodo condemnationem, pro ea (hæresi) scripsit, sermo antirrheticus secundus.*

Τὰ κατὰ μέρος τοῦ δευτέρου λόγου κεφάλαια. *Secundi libri capita per ordinem.*

α'. Ὅτι κοινὸν πᾶσι τοῖς αἱρετικοῖς τὸ, προφάσει τῆς τοῦ θεοῦ ἁπλότητος διθεΐτας ἢ τριθεΐτας ὀνομάζειν τοὺς ὀρθοδόξους· ὧν κατὰ ζῆλον καὶ ὁ Ἀκίνδυνος διθεΐαν τοῦ Παλαμᾶ καταψεύδεται. 1. *Quod commune sit omnibus hæreticis, Dei simplicitatis obtentu orthodoxos ditheïtas & tritheïtas nominare, quorum imitatione Acindynus Palamam ditheïtam, seu duos asserentem deos esse mentitur.*

β'. Ὅτι τῷ Ἀκινδύνῳ πᾶς ὁ τῶν λόγων ἀγὼν, κτιστὴν δεῖξαι τὴν λαμπρότητα τῆς θείας φύσεως, καθ' ἣν καὶ τοὺς μαθητὰς περιήστραψεν ἐν Θαβὼρ ὁ κύριος. 2. *Quod Acindynus vi ratiociniorum nitatur ostendere, splendorem divinæ naturæ, quo in Thabor discipulos illuminavit Dominus, creatum esse.*

γ'. Ὅτι ἄθεος ἀναφαίνεται ὁ Ἀκίνδυνος, ἐξ ὧν κατασκευάζει δῆθεν τὴν τῆς διθεΐας κατηγορίαν· ἐν ᾧ συντομωτάτη ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς τοῦ Βαρλαὰμ δυσσεβείας καὶ συνοδικῆς καταδίκης. 3. *Quod Acindynus atheus esse comprobetur, vel ex iis quibus ditheïæ accusationem concinnat: ubi brevissima Expositio Barlaami impietatis circa res easdem, & Synodicæ condemnationis.*

δ'. Ὅτι καὶ δόλῳ πρὸς ἀθεΐαν ἐφέλκεσθαι πειρᾶται πάντας Ἀκίνδυνος. 4. *Quod Acindynus omnes ad atheïam, seu nullitatem deorum dolo pertrahere conatur.*

ε'. Ὅτι οὐ δύο φησὶν ὁ Παλαμᾶς θεότητας, ἐξαιρεῖται δὲ μᾶλλον τῆς Ἀκινδύνου καὶ Βαρλαὰμ ἀθεΐας ὁμοῦ καὶ διθεΐας τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἐκτραπέντας· δείξας ὡς οὐδὲν προσίσταται πρὸς τὸ μίαν εἶναι καὶ ἁπλῆν θεότητα ἡ τῆς θείας φύσεως λαμπρότης ἄκτιστός τε οὖσα καὶ θεότης ὀνομαζομένη. 5. *Quod Palamas non duas deïtates dicat; sed potius ab Acindyni & Barlaami atheia simul & ditheïa eximat eos qui ab ipsis circumventi sunt, ostendens nihil obstare, quominus una & simplex deitas sit, divinæ naturæ splendorem qui increatus est & deïtas appellatur.*

ς'. Ὅτι ἀδύνατόν ἐστι καὶ προφητικῶς ἀπηγόρευται, τινὰ τῶν μετὰ χριστὸν διθεΐᾳ περιπεσεῖν· οἱ δὲ συκοφαντικῶς τοῦτο κατὰ τῶν ὀρθοδόξων προφέροντες, ὑπὸ τῆς σφῶν κακίας εἰς αὐτὸ περιτρέπονται. 6. *Quod fieri nequeat, & prophetice prænuntiatum est, ut quispiam eorum qui post Christum futuri sunt, in ditheïam incidat; & qui autem id per calumniam orthodoxis exprobrant, a malitia sua in hoc ipsum proruant.*

ζ'. Ὅτι δι' ἑτέρας ὁ Ἀκίνδυνος ὁδοῦ εἰς τὸ αὐτὸ φέρεται βάραθρον, ποτὲ μὲν τῷ Ἀρείῳ, ποτὲ δὲ τῷ Σαβελλίῳ. 7. *Quod per aliam viam Acindynus in barathrum incidat, modo cum Ario, modo cum Sabellio.*

η'. Ὅτι καὶ τρίτην ἄλλην παρὰ ταύτας οὗτος δυσσέβειαν ἐκαινοτόμησε, καὶ τίς αὕτη. 8. *Quod præter has aliam tertiam impietatem de novo protulerit, & quænam illa sit.*

θ'. Ἐπανάληψις καὶ κατὰ μέρος ἔλεγχος τῶν εἰρημένων Ἀκινδύνῳ περὶ θεότητος, καὶ παράστασις τῶν περὶ αὐτῆς τοῦ Παλαμᾶ λόγων, ὡς ἀσφαλῆς. (sic) 9. *Resumtio & confutatio per partes dictorum Acindyni circa deïtatem, & declaratio eorum quæ Palamas circa eamdem dixit, & quam tuto illa prolata sint.*

ι'. Μαρτυρίαι τῶν ἁγίων, ὅτι ἡ θεία φύσις πηγὴ θείων ἐνεργειῶν ἐστιν· ἐν ᾧ παράστασις σαφὴς, ὅτι Ἀρειανός ἐστιν ὁ Ἀκίνδυνος. 10. *Testimonia Sanctorum, quod divina natura fons divinarum operationum sit, ubi probatio perspicua quod Acindynus sit Arianus.*

ια'. Μαρτυρίαι τῶν ἁγίων, ὅτι ὑπέρκειται ἡ τοῦ θεοῦ οὐσία τῆς οἰκείας ἀκτίστου ἐνεργείας, καὶ τῆς ἁπλότητος οὐκ ἐξίσταται τὸ θεῖον παρὰ τοῦτο· ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν αὐτομετόχων. 11. *Testimonia Sanctorum quod Dei essentia superjaceat suæ increatæ operationi, & quod divinum numen non ideo a sua simplicitate excidat; ubi & de comparticipibus.*

ιβ'. Παράστασις σαφὴς διὰ πλειόνων, ὅτι Ἀρειανὸς ὁ Ἀκίνδυνος· ἔκθεσις καὶ ἀνατροπὴ τῆς αὐτοῦ δόξης, κτιστὰ κατασκευάζοντος εἶναι πάντα τὰ κατὰ τὸν θεῖον Μάξιμον οὐσιωδῶς περὶ τὸν θεὸν θεωρούμενα. 12.

Demonstratio clara pluribus exhibita, quod Acindynus sit Arianus. Expositio & eversio illius sententiæ, qua creata constituit ea omnia esse, quæ secundum divum Maximum essentialiter circa Deum considerantur.

ιγ'. Παράστασις πάλιν, ἐν ᾗ διαφέρει τῆς ἀκτίστου οὐσίας ἡ ἄκτιστος ἐνέργεια· καὶ περὶ θεότητος. 13. *Demonstratio rursum, quod increata essentia differat ab increata operatione. Et de divinitate.*

ιδ'. Ὅτι ῥῆσιν τοῦ Νύσσης θείου Γρηγορίου ὡς τοῦ Παλαμᾶ προβαλλόμενος ὁ Ἀκίνδυνος, φρενοβλαβῶς ἀντιλέγει ταύτῃ. 14. *Quod dictum divi Gregorii Nysseni, quasi Palamæ esset proferens, stulte refutet Acindynus.*

ιε'. Ἔκθεσις τῆς κατὰ τοῦ θειοτάτου φωτὸς ἐφεξῆς Ἀκινδύνου ῥήσεως, καὶ σαφὴς παράστασις ἐκ τοῦ ἐλέγχου ταύτης, ὅτι αὐτὴν ἐφ᾽ ἑαυτὴν ἐγείρει τὴν θεόπνευστον γραφὴν, καὶ ὅτι μηδεμίαν οὗτος πρεσβεύει θεότητα. 15. *Expositio sequentis ab Acindyno prolatæ contra divinissimum lumen sententiæ, ac demonstratio clara ex refutatione illius, quod ille divinam Scripturam adversus se ipsam committat, & quod nullam ille deitatem propugnet.*

ιϛ'. Ἔτι περὶ τοῦ θειοτάτου φωτὸς, ὡς εἰ καὶ ἄκτιστόν ἐστιν, ἀλλ᾽ οὐκ οὐσία· καὶ ὡς οὐ κτιστῇ τινι δυνάμει, ἀλλ᾽ ἀπορρήτως ὁρᾶται, εἰ καὶ ὀφθαλμοῖς ὁρᾶσθαι γέγραπται. 16. *Iterum agitur de divinissimo lumine; quomodo etiamsi increatum sit, non tamen substantia sit; & quod non creata quadam facultate, sed arcano modo videatur, etiamsi oculis conspici scriptum sit.*

ιζ'. Ὅτι ἃς προφέρει παρὰ τῶν θείων πατέρων μαρτυρίας ὁ Ἀκίνδυνος, καθ᾽ ἑαυτοῦ προφέρει· διὸ καὶ παρ᾽ αὐτῶν ἐξελέγχεται διατελῶν ὁμόδοξος τῷ Εὐνομίῳ. 17. *Quod ea quæ Acindynus ex sanctis Patribus profert testimonia, contra seipsum proferat: quamobrem ab iis convincitur eadem sentire quæ Eunomius.*

ιη'. Ὅτι ἐξ ὧν ὁ Ἀκίνδυνος γράφει καὶ φρονεῖ, ὁρατὴν καθ᾽ ἑαυτὴν εἶναι κατασκευάζει τὴν οὐσίαν τοῦ θεοῦ. 18. *Quod ex iis quæ Acindynus scribit & sentit, essentiam Dei secundum se visibilem esse astruat.*

ιθ'. Μαρτυρίαι τῶν ἁγίων, ὅτι ἡ θεία ἐνέργεια ἧς καὶ ἡ θεότης ἐστὶ προσηγορία, καὶ τῆς θείας οὐσίας διενήνοχε καὶ ὑπόστασις οὐκ ἔστι καὶ ἄκτιστός ἐστι· καὶ ὡς ὁ συνάγων ἐκ τούτου σύνθετον εἶναι τὸν θεὸν, ὁμόδοξός ἐστι τῷ Εὐνομίῳ. 19. *Testimonia Sanctorum, quod divina operatio cujus & deitas appellatio est, & a divina essentia differat & hypostasis non sit & increata sit: & quod qui inde colligit compositum esse Deum, cum Eunomio [illegible] consentiat.*

κ'. Ὅτι καὶ τοῖς Ἕλλησιν ὁμόδοξός ἐστιν ὁ Ἀκίνδυνος, καὶ αὐτῷ τῷ Ἐπικούρῳ· καὶ ὡς ἐξ ὧν ὁ Παλαμᾶς ἔφη, εἷς ἀναφαίνεται θεὸς ἁπλοῦς καὶ ἀσύνθετος ἐν μιᾷ θεότητι. 20. *Quod cum Græcis consentiat Acindynus, imo cum ipso Epicuro; & quod ex iis quæ Palamas dixit, unus declaretur Deus incompositus in una deitate.*

κα'. Ἔτι παράστασις, ὅτι ἡ ἄκτιστος δύναμις ἧς καὶ ἡ θεότης προσηγορία καθέστηκεν, οὔτε οὐσία ἐστὶν οὔθ᾽ ὑπόστασις, καὶ πρὸς τὸ μίαν εἶναι θεότητα οὐκ ἐμποδίζει. 21. *Demonstratio alia, quod increata virtus, cujus deitas est appellatio, neque essentia sit neque hypostasis, & nihil impediat quominus una sit deïtas.*

Πρὸς τὰ τῷ Ἀκινδύνῳ κατὰ τῆς τοῦ θεοῦ θείας χάριτος καὶ τῶν ὑπ᾽ αὐτῆς κεχαριτωμένων θείως συγγεγραμμένα, λόγος ἀντιρρητικὸς τρίτος. *Adversus ea quæ Acindynus contra divinam Dei gratiam, ejusque munera dixit, liber antirrheticus tertius.*

Τὰ κατὰ μέρος τοῦ τρίτου λόγου κεφάλαια. *Secundi libri capita minutatim.*

α'. Ὅτι οὐκ ἀπηχέστως παρῆλθε τὸν Βαρλαὰμ ὁ Ἀκίνδυνος τῷ ἀνακολούθῳ τῶν λόγων, καὶ τῇ ποικίλῃ κατ᾽ αὐτοὺς ἀπάτῃ καὶ συκοφαντίᾳ. 1. *Quod Acindynus non leviter prætereat Barlaamum, in eo quod non consequenter loquatur, & in vario fallaciæ & sycophantiæ genere.*

β'. Ὅτι καὶ ὁ Βαρλαὰμ ἐκ τοῦ τοῖς τῶν ἀποστόλων [illegible] τὸ θειότατον φῶς· καὶ ὅπως ἐξηλέγχθη. 2. *Quod etiam Barlaam, ex eo quod Apostolis visum sit, creatum demonstrare conetur divinissimum lumen, & quomodo convictus fuerit.*

γ'. Μαρτυρίαι τῶν ἁγίων δεικνῦσαι, ὡς οἱ τῆς θείας χάριτος ἐν μεθέξει γεγονότες, ἄναρχοι καὶ ἀτελεύτητοι κατ᾽ αὐτὴν εἶναι λέγονται. 3. *Testimonia Sanctorum quibus demonstratur eos, qui divinæ gratiæ participes fuere, secundum ipsam sine principio & sine fine dici.*

δ'. Ῥήσεις τοῦ Ἀκινδύνου ἀντικείμεναι τῶν ἁγίων ῥήσεσι ταύταις· καὶ διαβολαὶ πρὸς τοὺς ἁγίους, ὡς εἰς τὸν Παρμενίδην· οὗ πάλιν ἀντίθεσις τῶν ἁγίων ὑπεραπολογουμένη, καὶ τὸ δυσσεβὲς παριστᾶσα. 4.

Dicta Acindyni opposita dictis Sanctorum; & calumniæ ejusdem adversus Sanctos, dum Palamam vult impetere; rursumque antithesis, quâ ex Sanctis Patribus Palamas defenditur, ejusque sententia pia esse comprobatur.

ε'. Ὅτι τὸ προσγεγενῆσθαι ἀξίωμα τῷ παρ' ἡμῶν δεσποτικῷ προσλήμματι, καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ κυρίου εἰρημένον, καὶ παρὰ Παύλου κεκηρυγμένον καὶ τῶν μετ' αὐτὸν θεοφόρων ἀθετῶν ἐξ ὧν φησὶν ὁ Ἀκίνδυνος, ἄθεος ἀναφαίνεται πάλιν. 5. *Quod dignitatem Dominici assumti, a nobis facti, ab ipso Domino prolati, a Paulo prædicati, necnon a divinis viris qui post ipsum fuere, despiciens & & dictis suis vilipendens Acindynus, atheus rursum deprehendatur.*

ϛ'. Ἔκφανσις ἐν ἐπιτόμῳ τοῦ μυστηρίου κατὰ τὸ ἐγχωροῦν, πῶς εἷς μὲν Χριστός, πολλοὶ δὲ χριστοειδεῖς· καὶ πῶς οὗτοι νῦν μὲν καινὴ κτίσις καλοῦνται, νῦν δὲ ἄναρχοι καὶ ἀΐδιοι· καὶ ὅτι γεννώμεθα κατὰ τὴν χάριν ταύτην, ἀλλ' οὐ κτιζόμεθα. 6. *Declaratio compendiosa mysterii pro facultate, quomodo unus sit Christus, multi autem Christiformes; & quomodo isti, modo nova creatura vocentur, modo sine principio & æterni; & quod secundum hanc gratiam generemur, non vero creemur.*

ζ'. Ὅτι ὡς ἄνθρωπος ὁ Χριστὸς εἰληφέναι λέγεται τὴν ἄκτιστον χάριν τοῦ πνεύματος, καὶ ὅτι ταύτης τῆς ἀκτίστου χάριτος, καὶ τοῖς οἰκείοις μετέδωκέ τε καὶ μεταδίδωσι. 7. *Quod Christus ut homo dicatur increatam Spiritûs gratiam accepisse, & quod increatam illam gratiam suis communicaverit & communicet.*

η'. Ὅτι τὴν παρὰ θεοῦ διδομένην καὶ παρὰ τῶν ἁγίων λαμβανομένην, θεοποιὸν χάριν τοῦ πνεύματος, νῦν μὲν κτίσμα φησὶν ὁ Ἀκίνδυνος, νῦν δ' αὐτὸν εἶναι τὸν θεόν, αὐτὴν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν· ἐν ᾧ καὶ πολλοῖς ἀτόποις περιπίπτων ἐλέγχεται. . . . 8. *Quod Spiritûs gratiam illam divinos facientem, a Deo datam, & a Sanctis acceptam, modo creaturam esse dicat Acindynus, modo ipsum esse Deum, ipsamque Dei essentiam, unde in multas absurditates cadere arguitur. . . .*

θ'. Ποσαχῶς ἐπὶ τοῦ θεοῦ τοὔνομα τῆς χάριτος, καὶ ὡς ἡ θεία λαμπρότης ἓν τῶν ὑπ' αὐτῆς σημαινομένων, καὶ ὡς αὕτη τῆς θείας φύσεως διενήνοχεν. 9. *Quotupliciter nomen gratiæ apud Deum intelligatur, & quod divinus splendor sit unum ex significatis per eam, quodque ille a divina natura differat.*

ι'. Ἔκθεσις καὶ ἀνασκευὴ τῶν Ἀκινδύνου ῥήσεων, δι' ὧν κατασκευάζει τὴν χάριν αὐτὴν εἶναι τὴν οὐσίαν τοῦ θεοῦ· καθ' ἃς καὶ τοῦ Εὐνομίου δυσσεβέστερος τελῶν, ἄθεός τε ἅμα καὶ πολύθεος ἐξελέγχεται τό τε θεῖον συνθείς. 10. *Expositio & refutatio dictorum Acindyni, quibus astruit gratiam ipsam esse Dei essentiam, quibus etiam Eunomium impietate superans, atheus simul & Polytheus sive multorum deorum cultor, atque Deum compositum faciens deprehenditur.*

ια'. Ἕτεραι ῥήσεις Ἀκινδύνου, ἐν αἷς καὶ μαρτυρία ἐκ τῶν τοῦ μεγάλου Βασιλείου παρακεκομμένη μέν τοι, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἀντικειμένη διὰ πάντων δείκνυται τῇ τούτου πολυβλασφήμῳ κἀνταῦθα δεικνυμένῃ δόξῃ. 11. *Alia Acindyni dicta, in quibus est testimonium ex magno Basilio detruncatum, sed quod nihilominus ejus blasphemæ sententiæ hîc expositæ omnino oppositum demonstratur.*

ιβ'. Ἑτέρα ῥῆσις Ἀκινδύνου μετὰ τῆς αὐτῆς μαρτυρίας, παρ' ὧν ἀναφαίνεται διατεινόμενος μηδὲ δύνασθαι τοῖς ἁγίοις ὁμοφρονῆσαί ποτε. 12. *Aliud dictum Acindyni cum illo ipso testimonio, ubi ostenditur illum conantem licet, numquam posse cum Sanctis concordare.*

ιγ'. Παράστασις, ὅτι τὰ τὸν αὐτὸν ἐπιδεχόμενα λόγον οὐ πάντη τε καὶ πάντως ἕν· καὶ ὅτι μὴ μόνον τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται λόγον τῇ ἀκτίστῳ ἐνεργείᾳ ἡ ἄκτιστος οὐσία, ἀλλὰ καὶ οὐ τὸν αὐτὸν κατὰ τὸν μέγαν Βασίλειον· ἐν ᾧ καὶ πολυειδὴς ἀνασκευὴ πάσης τῆς Ἀκινδύνου κακονοίας. 13. *Demonstratio, quod ea quæ eamdem rationem admittunt, non semper prorsus unum sint; & quod increata essentia non modo non eamdem solam rationem admittat quam divina operatio, sed ne eamdem quidem secundum magnum Basilium; ubi & refutatio totius Acindyni pravæ doctrinæ.*

ιδ'. Ἰσχυρὰ παράστασις διὰ πλειόνων, ὅτι τῆς ἀκτίστου ἐνεργείας τοῦ θεοῦ, ἀλλ' οὐχὶ τῆς οὐσίας μετέχουσιν οἱ ἅγιοι. 14. *Prævalida & fusa demonstratio, quod Sancti increatæ operationis Dei, non ejus essentiæ participes sint.*

ιε'. Ἔκθεσις ἑτέρας τοῦ Ἀκινδύνου ῥήσεως, ἀφ' ἧς ὁμολογῶν ἐλέγχεται, καὶ τὸ τῆς θείας μεταμορφώσεως φῶς ἄκτιστον θεότητα λέγειν τοὺς ἁγίους, αὐτὸς δὲ παραινῶν μὴ προσέχειν αὐτοῖς ὡς διθεΐταις καὶ ψευδομάρτυσιν οὖσιν. 15. *Expositio alterius dicti Acindyni, quo arguitur confiteri, Sanctos Patres dixisse lumen divinæ Transfigurationis increatam deitatem fuisse, ac monere ne ipsis utpote ditheitis & falsis testibus fides habeatur.*

ις'. Οτι ὁ κτιστὸν εἶναι λέγων τοῦτο τὸ φῶς, οὐ δύναται μίαν λέγειν θεότητα, καὶ ὡς ἐξ ὧν φησιν ὁ Παλαμᾶς, μία ὄντως κηρύττεται θεότης. 16. *Quod is qui hoc lumen creatum esse dicit, non possit unam dicere deitatem, & quod ex Palamæ dictis, una vere deitas prædicetur.*

ιζ'. Εφεξῆς ἑτέρα τοῦ Ακινδύνου ῥῆσις, ἧς ἐλεγχομένης ἄκτιστον μὲν αὖθις ἀναφαίνεται τὸ θεῖον φῶς, αὐτὸς δὲ τὰ τῶν θείων ἡμῶν πατέρων πολυτρόπως ἐξουθενῶν συγγράμματα καὶ ἀδόκιμα λέγων φαίνεται. 17. *Aliud insuper Acindyni dictum, quo refutato increatum rursus ostenditur divinum lumen; ipse vero Sanctorum Patrum nostrorum doctrinam multis modis despicere & nefarie loqui comprobatur.*

ιη'. Εφεξῆς τοῦ αὐτοῦ ῥῆσις, ἧς ἐλεγχομένης αἱ πλειονοθεΐαι δείκνυνται τῷ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγελίῳ· Βαρλαάμ τε καὶ τοῖς αἱρετικοῖς ἅπασι συνηγορῶν, ἄθεός τε καὶ τοῖς ἁγίοις ἀντίθετος· καὶ δὶς κατασκευάζων ἔχειν οὐσίας τὸν θεὸν ἀλλήλαις ἐναντίας. 18. *Aliud ejus dictum, quo refutato, Christi Evangelio contrarias leges dare convincitur: quod Barlaam quoque qui hæreticis omnibus patrocinatur, atheus sit & Sanctis oppositus, qui bis adstruit Deum habere essentias mutuo oppositas.*

ιθ'. Οτι ἐξ ὧν φησιν ὁ Παλαμᾶς, εἷς δείκνυται θεὸς ἐν μιᾷ καὶ ἁπλῇ καὶ ἴσῃ ἀκτίστῳ θεότητι· ἐξ ὧν δὲ ὁ Ακίνδυνός φησι, δύο θεοὶ καὶ δύο ἀνίσους θεότητας * ὑπερκειμένην καὶ ὑφειμένην. (mel. ὑπερκειμένη καὶ ὑφειμένη.) 19. *Quod ex iis quæ Palamas dicit, unus ostendatur esse Deus in una & simplici & æquali increata deitate; ex iis vero quæ Acindynus ait, duo dii & duæ deitates esse probentur, quarum alia supereemineat, alia demissior sit.*

κ'. Παράστασις, ὅτι τὰ ἡτοιμασμένα πρὸς θεοῦ τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη ἄκτιστά ἐστι, καὶ ἔλεγχος τῶν κτιστὰ ταῦτα κατασκευαζόντων Ακινδύνου ῥητῶν. 20. *Demonstratio, quod ea quæ præparata sunt a Deo diligentibus ipsum, quæ nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascenderunt, increata sint; & refutatio dictorum Acindyni, quæ illa esse creata adstruunt.*

κα'. Ετι παράστασις, ὅτι τοὺς ἁγίους αὐτοὺς ὁ Ακίνδυνος πολυθέους καὶ καινοὺς φησὶ θεολόγους, ὡς τῆς ἀνωτέρω ῥηθείσης ἀκτίστου κληρονομίας ἄνω καὶ ὑψηλότερον εἶναι τὸ θεῖον κατ' οὐσίαν διδάσκοντας. 21. *Demonstratio iterum, quod ipsos Sanctos Acindynus dicat esse polytheos & novos Theologos, utpote qui docuerint Deum secundum substantiam superiorem & excelsiorem esse supradictâ increatâ hæreditate.*

κβ'. Ετι παράστασις, ὡς οὐκ ἔστιν ἄλλως εἶναι τὸν θεὸν ἐν μιᾷ θεότητι, εἰ μὴ ὡς ὁ Παλαμᾶς φησι τοῖς πατράσιν ἑπόμενος· ἐν ᾗ καὶ τινων ἀντιθέσεων λύσις. 22. *Demonstratio iterum, quod non possit Deus alio modo in una deitate esse, nisi ut Palamas Patres sequutus dixit; ubi & quarumdam objectionum solutio.*

κγ'. Ως ἐν ἐπιλόγῳ σύνοψις τῶν Ακινδύνου δυσσεβημάτων, εἰ καὶ μὴ πάντων· καὶ περὶ τῆς ἐπὶ τῷ ἐπωνύμῳ τοῦ ὀνόματος μεγαλαυχίας αὐτοῦ. 23. *Quasi in Epilogo Synopsis impietatum Acindyni, etiamsi non omnium; ac de ejus super bono nominis sui omine jactantia.*

Πρὸς τὰ παρ' Ακινδύνου κατὰ τοῦ φωτὸς τῆς θείας χάριτος συγγράμματα, ἀντιρρητικὸς τέταρτος. *Adversus ea quæ Acindynus contra lumen divinæ gratiæ scripsit, antirrheticus quartus.*

Τὰ κατὰ μέρος τοῦ τετάρτου λόγου κεφάλαια. *Quarti libri capita minutatim descripta.*

α'. Οτι πολλαῖς τεχνάσμασι προκαταλαβὼν τὸν ἀκροατὴν ὁ Ακίνδυνος, εἶτα φανερῶς ὑπεξαιρεῖται τῆς ἀκτίστου θεότητος τὸ τῆς θείας μεταμορφώσεως φῶς. 1. *Quod multis artibus auditorem captans Acindynus, deinde manifeste eliminat ab increata Deitate divinæ Transfigurationis lumen.*

β'. Οτι προπετὴς οὗτος ἑαυτοῦ ὀλέθριος, πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ διθεΐας ἀναφαίνεται. 2. *Quod in suam perniciem temerarius, præter alia etiam ditheita ostendatur.*

γ'. Δεῖξις, ὅτι ἃ μὴ ἐφικτὰ εἶναι λέγει, αὐτὸς ἐφάπτεται, καὶ πολυπραγμονεῖ κακῶς. 4. *Demonstratio, quod ea quæ attingi non posse dicit, ipse attingat, & curiose perperamque disquirat*

δ'. Ελεγχος τῆς Ακινδύνου ῥήσεως, δι' ἧς ἐπιχειρεῖ τοὺς ἁγίους οὔτε ἑαυτοῖς ἀκόλουθα φρονεῖν, οὔτε τε καὶ ἀλλήλοις. 4. *Refutatio dicti illius Acindyni, quo probare conatur Sanctos nec sibi ipsis, nec inter se mutuo congruentia & consequentia sentire.*

ε'. Οτι τὸ κατὰ τὸ Θαβώριον τοὺς μαθητὰς περιαστράψαν φῶς, ἀχώριστόν ἐστι τῆς θεότητος, ὡς φυσικῶς αὐτῇ προσὸν, καὶ τῆς θείας φύσεως λαμπρότης ὄν. 5. *Quod lumen in Thaborio discipulos illustrans, inseparabile fuerit a deitate, utpote quod ipsi naturaliter adesset, & divinæ naturæ splendor esset.*

ς'. Οτι

ς'. Οὐκ ἀνέκφαντος καθ' ἑαυτὴν ἡ θεία φύσις, καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις οἷς ἀπορρήτως ἐπιφαίνεται τὸ θεῖον τοῦτο φῶς. 6. *Quod divina natura per se apparere nequeat etiam iis ipsis, quibus divinum hoc lumen arcano modo apparet.*

ζ'. Ὅτι οὐχ οἱ λέγοντες ὑπερκεῖσθαι πάσης ἐκφάνσεως τὴν θείαν φύσιν, ἀλλ' οἱ μὴ τοῦτο λέγοντες εἰς πολυθεΐαν περιπίπτουσιν ὡς ἀληθῶς. 7. *Quod non ii qui dicunt divinam naturam omni apparitione supereminere, sed qui hoc negant in polytheïam sive multiplicitatem deorum incidant.*

η'. Ὅτι οὐχ οἱ ἄκτιστον, ἀλλ' οἱ κτιστὸν λέγοντες τὸ θεῖον φῶς, τὸ θεῖον φυσιολογοῦσιν. 8. *Quod non ii qui increatum, sed qui creatum dicunt divinum lumen, Deum rebus naturalibus annumerent.*

θ'. Ὅτι τὸ μὴ γινώσκεσθαι τὸν θεὸν ἐκ φυσικῆς ἐμφάσεως οὐκ ἀναιρεῖ τὸ γινώσκεσθαι αὐτὸν ἐκ τῶν θείων αὐτοῦ προόδων καὶ ἐνεργειῶν· ἐν ᾧ κτιστὴν τὴν θείαν πρόνοιαν καὶ καταληπτὴν τὴν θείαν φύσιν ὁ Ἀκίνδυνος ἐλέγχεται ποιῶν. 9. *Quo ex eo quod Deus per naturalem apparitionem non cognoscatur, non tollatur cognitio ejus per divinas emissiones & operationes; ubi convincitur Acindynus, quod divinam providentiam creatam, divinamque naturam comprehensibilem faciat.*

ι'. Ἕτεραι ῥήσεις Ἀκινδύνου καὶ μαρτυρίαι τῶν ἁγίων παρ' αὐτοῦ κακῶς ἐκλαμβανόμεναι, παριστᾶν ἐπιχειροῦντος, μὴ εἶναι τὸν θεὸν κατ' οὐσίαν μὲν ἀκατάληπτον, ἀπὸ δὲ τῶν οἰκείων ἐνεργειῶν ἐπιγινωσκόμενον. 10. *Alia Acindyni dicta & testimonia Sanctorum ab ipso male usurpata, quibus demonstrare conatur Deum non esse incomprehensibilem secundum substantiam, sed ex propriis operationibus cognosci.*

ια'. Ὅτι καὶ τὴν παρ' ἑαυτοῦ προβεβλημένης ἐκ τῶν τοῦ θείου Μαξίμου μαρτυρίας, πᾶν τοὐναντίον εἰσηγεῖται ὁ Ἀκίνδυνος, καὶ ὑπεναντία τοῖς πρὸ αὐτοῦ θεολόγοις δείκνυσι λέγοντα τὸν ἅγιον, καὶ τοὺς θείους ἡμῶν ἅπαντας πατέρας παραινεῖ φεύγειν καὶ ἀποτρέπεσθαι. 11. *Quod Acindynus ex testimonio divi Maximi ab se prolato, omnino contraria inducat; & sanctum virum adversantia Theologis qui ante se fuerunt, dicere ostendat, omnesque Sanctos Patres nostros fugere & aversari moneat.*

ιβ'. Παράστασις, ὅτι καλῶς ὁ θεῖος ἔφη Μάξιμος ὑπὲρ ἀπειρίαν εἶναι τὸν θεόν, εἰ καὶ ἄκτιστος ἡ ἀπειρία ἐστίν· ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ Ἀκίνδυνος δυσσεβῶς διαστρέψαι ἐξεδέξατο. 12. *Demonstratio, quod probe dixerit divus Maximus Deum esse supra infinitatem, etiamsi increata sit infinitas; sed non quo sensu Acindynus impie detorquere conatus est.*

ιγ'. Ὅτι ἐκ τῶν κτισμάτων οὐ τῆς θείας οὐσίας, ἀλλὰ τῶν θείων ἐνεργειῶν ἐν περινοίᾳ γινόμεθα. τοῦτο δ' ἀθετῶν ὁ Ἀκίνδυνος συναΐδια τῷ θεῷ τὰ κτίσματα δοξάζων, Ἕλλησί τε καὶ τῷ Εὐνομίῳ συμφωνῶν ἐλέγχεται. 13. *Quod ex creaturis non divinæ essentiæ, sed divinarum operationum cognitionem assequamur. Hoc cum neget Acindynus, creaturas esse Deo coæternas existimans cum Græcis & cum Eunomio consentire deprehenditur.*

ιδ'. Ἔλεγχος ἔτι τῆς αὐτοῦ δόξης ἀπαγορεύοντος πνευματικῶς ὁρᾶσθαι τὸ θειότατον φῶς, ἐν ᾧ παράστασις, ὡς οὐ τὸ φῶς μόνον ἄκτιστον, ἀλλὰ καὶ ἡ δύναμις καθ' ἣν ὁρᾶται. 14. *Refutatio ejus sententiæ, quâ negat divinissimum lumen spiritualiter videri; ubi etiam demonstratur non modo lumen increatum esse, sed etiam facultatem per quam videtur.*

ιε'. Ἔκθεσις καὶ ἀνασκευὴ ῥήσεως ἄλλης τοῦ αὐτοῦ, ἀδιάφορον πάλιν πειρωμένου δεικνύναι τῇ θείᾳ οὐσίᾳ τὴν ἐνέργειαν, καὶ κτιστὴν τὴν ἐπιφανεῖσαν ἐν Θαβὼρ τοῖς ἀποστόλοις τοῦ θεοῦ λαμπρότητα. 15. *Expositio & refutatio alterius ejusdem dicti, quo probare nititur divinam essentiam non distinctam esse a divina operatione, & splendorem Dei qui in Thabore Apostolis apparuit fuisse creatum.*

ις'. Ὅτι εἰ καὶ σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ θεῖον ὤφθη φῶς, ἀλλὰ μετασκευασθεῖσι τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος. 16. *Quod etiamsi corporeis oculis divinum lumen visum sit, sed transformatis virtute Spiritûs.*

ιζ'. Ἑτέρα ῥῆσις Ἀκινδύνου, παρ' ἧς ἄθεος τελέως ἐλέγχεται τὸ εἶναι τὸν Χριστὸν θεὸν ἀνελεῖν ἐπιχειρῶν, καὶ δεικνύναι τοὺς ἁγίους πάντας αὐτῷ τε τῷ κυρίῳ καὶ ἀλλήλοις ἐναντίους. 17. *Alterum Acindyni dictum, quo convincitur perfecte atheus esse, utpote qui conetur Christum Deum non esse probare, & ostendere Sanctos omnes & ipsi Domino & sibi invicem repugnare.*

ιη'. Παράστασις διὰ πλειόνων, ὅτι σύμφωνος τῷ Βαρλαὰμ ὁ Ἀκίνδυνος· καὶ μεταξὺ δὲ Βαρ-

χέων ἀνασκευὴ τῶν ἀμφοτέρων δογμάτων. 18. *Demonstratio pluribus facta, quod Acindynus cum Barlaamo consentiat, & paucis inter hæc refutatio dogmatum utriusque.*

ιθ'. Ὅτι τὸ μὴ κτιστῇ δυνάμει καθορᾶσθαι πεφυκός, οὐδὲ κτιστόν· καὶ ὡς ἐκ τῶν περὶ αὐτὸν ὁρῶσι τὸν θεὸν καὶ οἱ τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος ὁρῶντες. 19. *Quod illud quod a creata facultate videri non potest, creatum non sit; & quod ii qui virtute Spiritûs Deum vident, ex iis quæ circa illum sunt ipsum videant.*

κ'. Ὅτι οὐδὲν τῶν αἰσθητῶν τὸ περιλάμψαν ἐν Θαβὼρ τοὺς ἀποστόλους φῶς. 20. *Quod lumen Apostolos illustrans in Thabor non ex rerum sensibilium numero fuerit.*

κα'. Ὕμνος εἰς αὐτὸ τὸ φῶς, καὶ ὡς ἀνυψοῖ τοῦτο καὶ τὰ ταπεινῶς γεγράφθαι περὶ αὐτοῦ δοκοῦντα. 21. *Hymnus in illud ipsum lumen, & quod ipsum erigat ea quæ videntur humiliori modo de illo dicta fuisse.*

κβ'. Ἕτερος ὕμνος εἰς αὐτὸ τὸ φῶς, καὶ μετρία προτροπὴ τοῖς ἀπιστοῦσι πρὸς ἐπιστροφήν. 22. *Alius hymnus in illud ipsum lumen, & moderata adhortatio incredulis ad resipiscentiam.*

Ἔτι πρὸς τὰ παρ' Ἀκινδύνου κατὰ τοῦ φωτὸς τῆς χάριτος καὶ τῶν πατρικῶν χαρισμάτων συγγεγραμμένα λόγος ἀντιρρητικὸς πέμπτος. *Iterum adversus ea quæ ab Acindyno contra lumen gratiæ & paterna dona scripta sunt, liber Antirrheticus quintus.*

Τὰ κατὰ μέρος τοῦ πέμπτου λόγου κεφάλαια. *Quinti libri capita minutatim.*

α'. Ὅτι τῶν τυφλῶν τὴν κατ' αἴσθησιν ὄψιν τυφλότερος ὁ Ἀκίνδυνος τὴν διάνοιαν, ὡς οὐκ ἀγνοῶν ἁπλῶς, ἀλλ' ἄμφω τἀναντία περὶ τοῦ θείου διαγορεύων φωτός. 1. *Quod iis qui secundum sensibilem visum cæci sunt, excæcatior mente sit Acindynus, utpote qui non modo ignarus sit, sed etiam duo contraria de divino lumine proferat.*

β'. Ῥήσεις Ἀκινδύνου, ὧν ἐξεταζομένων ἀναφαίνεται διὰ πολλῶν τὸ αὐτὸ φῶς κτίσμα κατασκευάζων εἶναι καὶ οὐσίαν τοῦ θεοῦ. 2. *Dicta Acindyni, quibus examinatis comprobatur illud idem lumen & creaturam & essentiam Dei esse adstruere.*

γ'. Ὅτι διὰ τὸ πολυσήμαντον τῆς τοῦ θεοῦ φωνῆς, ἔστι μὲν ὡς ἐδίδαξαν, ἔστι δ' ὡς ἀπηγόρευσαν οἱ πατέρες ὁρᾶσθαι τὸν θεόν· ὃ μὴ συνεὶς ὁ Ἀκίνδυνος ἐκπολεμῶν πρὸς ἑαυτὰς καὶ ἀλλήλας χρῆται ταῖς τῶν ἁγίων φωναῖς. 3. *Quod propter diversas vocis Dei significationes, Patres modo docuerint, modo negaverint videri posse Deum; quod cum non intelligeret Acindynus, Sanctorum vocibus ita utitur, ut eas contra se invicem pugnare faciat.*

δ'. Ὅτι τοῦτ' αὐτὸ ποιεῖ καὶ ἐπὶ τοῦ ὁρᾶν διπλῆν ἔχοντος τὴν σημασίαν, ἅμα καὶ τὴν θείαν πρόνοιαν ἐξελέγχεται κτιστὸν φρονῶν. 4. *Quod idipsum faciat circa verbum* videre, *quod duplicem habet significationem, & quod simul divinam providentiam creatam sentire arguatur.*

ε'. Ἀπόδειξις καὶ παρ' ὧν αὐτός φησιν, ὡς τὸ ἐν Θαβωρίῳ λάμψαν φῶς ἄκτιστόν ἐστι καὶ οὐκ οὐσία θεία, κἂν αὐτὸς μὴ βούληται. 5. *Demonstratio ex ejus etiam dictis petita, quod lumen in Thaborio fulgens increatum fuerit, non autem divina essentia, licet id ipsi minime placeat.*

ϛ'. Ἐπανάληψις τῆς αὐτῆς ῥήσεως, ἧς πάλιν ἐξελεγχομένης, τὸ μὲν θεῖον τοῦτο φῶς ἀναφαίνεται τῶν ἁγίων ἱερὸν θέαμα κοινόν, αὐτὸς δὲ μηδένα τούτων ἀληθῆ θεολόγον ἡγούμενος καὶ τοῖς εὐαγγελικοῖς θεσπίσμασιν ἀντιταττόμενος. 6. *Resumtio illius dicti, quo rursum confutato, apparet divinum illud lumen esse Sanctorum sacrum & commune spectaculum, ipsum autem nullum eorum vere Theologum existimare, ac Evangelicis oraculis contradicere.*

ζ'. Ὅτι μὴ μόνον νῦν μὲν κτίσμα, νῦν δὲ τοῦ θεοῦ οὐσίαν τοῦτο δείκνυσιν οἰόμενος τὸ φῶς, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς τοῖς τρισὶν ἀθέατον, οἷς μόνοις πρότερον θεατὸν ἀπεφήνατο γενέσθαι. 7. *Quod non tantum modo creaturam, modo substantiam Dei lumen illud existimare arguatur, sed etiam a tribus illis non visum, a quibus solis visum fuisse prius pronuntiaverat.*

η'. Ὅτι δύο προβαλλόμενος μάρτυρας τὸν Χρυσόστομον καὶ τὸν θεολόγον Γρηγόριον, τὸν μὲν καθ' ἑαυτοῦ προβάλλεται, τὸν δὲ χρυσορρήμονα πατέρα καὶ συκοφαντεῖ. 8. *Quod duos proferens testes Chrysostomum & Gregorium Theologum, hunc quidem contra se proferat; patrem autem illum aureæ eloquentiæ calumnietur.*

θ'. Ὅτι ὡς ἀποστερεῖ τῆς τοῦ ἱεροῦ φωτὸς ἐκείνου θέας καὶ τοὺς τῷ κυρίῳ συναναβάντας ἐπὶ τὸ Θαβώριον. 9. *Quod ab illius sacri luminis visione privaverit etiam eos, qui cum Domino ascenderunt in Thaborium.*

ι'. Ὅτι καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐξ ὧν φησι, κτίσμα δείκνυσιν ὑπάρχειν. 10. *Quod dictis ille suis etiam Spiritum sanctum creaturam esse declaret.*

ιά. Ἑτέρα ῥῆσις Ἀκινδύνου, παρ' ἧς ἐλέγχεται τὸν μὲν θεὸν ἀθέλητον λέγων καὶ ἀνενέργητον, τὰ δὲ κτίσματα τούτῳ συναΐδια. 11. *Aliud Acindyni dictum, quo convincitur dicere Deum ſine voluntate & ſine operatione eſſe; creaturas vero ipſi coæternas.*

ιβ΄. Ἕτεραι ῥήσεις τοῦ αὐτοῦ, παρ' ὧν ἐλέγχεται πάντας τοὺς ἐνθέους λόγους καὶ τοὺς αὐτοῖς ὁμολογοῦντας πολυθέους ἀποφαινόμενος εἶναι. 12. *Alia ejuſdem dicta, quibus arguitur illum declarare omnes divinos ſermones, & qui ipſos profitentur polytheos eſſe.*

ιγ΄. Ἕτεραι τοῦ αὐτοῦ ῥήσεις, ἐν αἷς καὶ μαρτυρία ἐκ τῆς τοῦ μεγάλου Διονυσίου, καθ' ἃς ἐλέγχεται τὴν μὲν καὶ παραχαράττων καὶ παρεξηγούμενος, αὐτὸς δὲ πολλοὺς θεοὺς καὶ πολλὰς θεότητας πρεσβεύων. 13. *Alia ejuſdem dicta, inter quæ eſt teſtimonium magni Dionyſii, quibus evincitur illum præfatum quidem teſtimonium adulterare & detorquere, ipſum vero multos deos & multas deitates prædicare.*

ιδ΄. Ἑτέρα ῥῆσις τοῦ αὐτοῦ, καθ' ἣν ἐξελέγχεται κατασκευάζων μὴ ἀληθῶς ἡμῖν τὸν θεὸν ἐπαγγείλασθαι τὸ πνεῦμα, εὐσεβοῦντι καὶ ἀσεβῶν μεταξὺ μὴ διακρίνων. 14. *Aliud ejuſdem dictum, quo demonſtratur eum adſtruere Deum non vere nobis promiſiſſe Spiritum Sanctum, ac inter pios & impios non diſcernere.*

ιέ. Παράστασις, ὅτι τὰ ἐπαναπεπαυμένα τῷ Χριστῷ κατὰ τὴν προφητείαν ἑπτὰ πνεύματα, αὐτὸ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν ἐστι· καὶ ὡς τοῦτο κτίσμα λέγει ὁ Ἀκίνδυνος, ταῦτα λέγων κτίσματα. 15. *Demonſtratio, quod ſeptem ſpiritus qui ſecundum prophetiam in Chriſto requieverunt, eſſe ipſum Spiritum Sanctum; & quod Acindynus hunc dicat eſſe creaturam, cum illos dicit eſſe creaturas.*

ιϛ΄. Περὶ τοῦ φόβου τοῦ πνεύματος, τί τέ ἐστι, καὶ πῶς ἐγγίνεται τοῖς καταξιουμένοις. 16. *De timore Spiritûs, quidnam ſit, & quomodo adveniat in eos, qui ipſo digni habentur.*

ιζ΄. Ἔτι περὶ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων τούτων, ὅτι ἄκτιστα, καὶ μαρτυρίας διασάφησις παρ' Ἀκινδύνου κατ' αὐτοῦ κακῶς προσαγομένης· ἐν ᾗ καὶ περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ ἐνεργεῖν. 17. *Item de ſeptem his ſpiritibus, quod increati ſint; & teſtimonii illius declaratio, quod Acindynus contra ſeipſum male protulit, ubi etiam quid ſit facere & operari.*

ιή. Ὅτι καὶ ῥῆσιν παραχαράξας τοῦ Χρυσοστόμου πατρὸς, κατὰ τῶν χαρισμάτων τοῦ πνεύματος προσενήνεγκεν ὁ Ἀκίνδυνος. 18. *Quod dictum Patris Chryſoſtomi depravans Acindynus, ipſum contra dona Spiritûs protulerit.*

ιθ΄. Ἔκθεσις καὶ διασάφησις ἀσφαλὴς τῆς τοῦ Χρυσοστόμου ῥήσεως ταύτης. 19. *Expoſitio & explicatio certa hujus Chryſoſtomi dicti.*

κ΄. Ἔτι διασάφησις, τίς καὶ πρὸς τίνας καὶ παρὰ τίνος, ἣν φησιν ἐν ταύτῃ τῇ ῥήσει παραμυθίαν. 20. *Explicatio iterum, quis, ad quos, & a quo conſolationem in hoc dicto expreſſam mittat.*

κά. Παράστασις ἐκ ταύτης, ὅτι καὶ τοὺς ἀπίστους καὶ τὰ ἄλογα τῶν ζώων καὶ αὐτοὺς (βαβαί;) τοὺς δαίμονας μέλη κατασκευάζει τοῦ Χριστοῦ τελεῖν Ἀκίνδυνος, καὶ πρὸ τῶν πιστῶν τεύξεσθαι τῆς μελλούσης ἐπαγγελίας. 21. *Demonſtratio inde, quod infideles & bruta animalia, & ipſos (papæ!) dæmones membra Chriſti faciat Acindynus, ſtatuatque ipſos prius quam fideles futuram promiſſionem conſequuturos eſſe.*

κβ΄. Παράστασις ἐκ διαιρέσεως, τίνα τὰ πνευματικὰ χαρίσματα, καὶ τίνα τὰ μὴ πνευματικά. 22. *Demonſtratio per diſtinctionem, quæ ſint ſpiritualia dona, & quæ non ſpiritualia.*

κγ΄. Ὅτι οὐκ ἄκτιστα πάντα τὰ πνευματικὰ χαρίσματα, καὶ τί τὸ ἄκτιστον ἐν τούτοις. 23. *Quod omnia ſpiritualia dona non ſint increata, & quodnam increatum ſit in illis.*

κδ΄. Παράστασις διὰ πλειόνων, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ οὐσία τοῦ πνεύματος, ἡ ἄκτιστος ἐνέργεια καὶ χάρις τοῦ πνεύματος. 24. *Demonſtratio prolixa, quod increata operatio & gratia Spiritûs non ſit eſſentia Spiritûs.*

κέ. Ὅτι κακῶς ἐκλαμβάνων ὁ Ἀκίνδυνος τὸ ὅλος ἐπὶ τοῦ θεοῦ, ἀνώτερον ἑαυτὸν δείκνυσι (βαβαὶ τῆς ἀπονοίας;) καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ. 25. *Quod Acindynus prave accipiens illam vocem* univerſus *in Deo, ſeipſum Chriſto ſuperiorem (proh inſaniam!) oſtendat.*

κϛ΄. Ὅτι διαφόρως τὸ ὅλος ἐπὶ τοῦ θεοῦ παρὰ τῶν ἁγίων ἐκλαμβάνεται, καὶ ποσαχῶς· ἐν ᾧ ῥήσεις Ἀκινδύνου φανερῶς ἀντιλέγουσαι πρὸς τοὺς ἁγίους καὶ βλασφημίαις ἀλλοκότοις περιπίπτουσαι. 26. *Quod illa vox* univerſus *in Deo a Sanctis varie accipiatur, & quotuplici modo; ubi dicta Acindyni adferuntur, quæ cum ſanctis viris pugnant & in abſurdas blaſphemias incidunt.*

κζ. Οτι διττῆς οὔσης τῆς ἐπὶ τοῦ θεοῦ διακρίσεως ἐδείχθη παρὰ τῶν θεολόγων, ὅτε μὴ περὶ τῆς μιᾶς αὐτῶν λέγηται τὸ ὅλον, οὐ συμπαραλαμβάνεται καὶ τὴν ἑτέραν· καὶ ὅτι τῆς θείας ἐνεργείας, ἀλλ' οὐ τῆς θείας οὐσίας μετέχει τὰ τοῦ θεοῦ μετέχοντα. 27. *Quod cum duplex sit in Deo distinctio, demonstratum sit a Theologis, quod cum illud* universum *de una dicitur, altera non simul accipitur, & quod ea quæ Deo participant, divinæ operationi, non divinæ essentiæ participent.*

κή. Οτι καὶ ἡ τοῖς ἁγίοις παρὰ Χριστοῦ χορηγουμένη σοφία καὶ ἀρετὴ, θεία τοῦ θείου πνεύματός ἐστιν ἐνέργεια. 28. *Quod sapientia & virtus a Christo divinis hominibus data, divina divini Spiritus operatio sit.*

Ετι πρὸς τὰ παρ' Ακινδύνου κατὰ τοῦ θείου φωτὸς, καὶ τῶν θείων κοινῶν ἐνεργειῶν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος συγγεγραμμένα, λόγος ἀντιῤῥητικὸς ἕκτος. *Iterum adversus ea quæ ab Acindyno contra divinum lumen, & communes operationes Patris & Filii & Spiritus Sancti scripta sunt, liber Antirrheticus sextus.*

Τὰ κατὰ μέρος τοῦ ἕκτου λόγου κεφάλαια. *Sexti Libri Capita minutatim.*

ά. Τί τὸ τέλος ἑκατέρου εἴδους ἑκατέρας φιλοσοφίας, τῆς τε κατὰ κόσμον καὶ τῆς κατὰ Χριστόν· καὶ ὅτι περὶ λόγους ἑκάτερα, τὸ ζητούμενον ἡ ἀλήθεια· ἧς οἱ ἐκπεσόντες, ἐξ ἀνάγκης τοῖς ψεύδεσι περιπίπτουσι. 1. *Quis sit finis utriusque speciei Philosophiæ, ejus scilicet quæ secundum mundum est & ejus quæ secundum Christum; & quod utraque circa ratiocinia versetur & quærat veritatem, a qua qui exciderint necessarie in mendacio complicantur.*

β́. Περὶ τῆς ἐντεῦθεν Ακινδύνου ψευδογραφίας. 2. *De pravis & falsis Acindyni scriptis inde ductis.*

γ. Οτι ἐξ ὧν οὗτος γράφει περὶ τοῦ ἐν τῇ μεταμορφώσει τοῦ κυρίου φωτὸς, ἀνυπόστατόν τι φάσμα καὶ κτιστὸν καὶ αἰσθητὸν δείκνυσιν οἰόμενος αὐτό· καὶ τρεῖς μὲν φύσεις ἔχειν κατασκευάζει τὸν Χριστὸν, δύο δὲ θεότητας, ὑπερκειμένην καὶ ὑφειμένην κατὰ πάντα τρόπον. 3. *Quod ex iis quæ scribit de lumine Christi in Transfigurationem, spectrum quoddam sine hypostasi creatum & sensibile ipsum putare convincitur: ac tres naturas Christum habere adstruit, duasque deitates, aliam supereminentem, aliam demissiorem secundum omnem modum.*

δ́. Παράστασις, ὡς εἰ καὶ ὑποκρίνεται τῇ μιᾷ συνηγορεῖν, ἀλλ' οὐδὲ μίαν ἄκτιστον ὁ Ακίνδυνος πρεσβεύει θεότητα. 4. *Demonstratio, quod etiamsi se uni patrocinari simulet Acindynus, nullam tamen deitatem increatam prædicet.*

έ. Οτι τὸ ὑπερουράνιον καὶ προκόσμιον καὶ ὑπερκόσμιον φῶς κτίσμα εἶναι κατασκευάζει καὶ φανερῶς ἀποφαίνεται. 5. *Quod supercœleste & quod ante mundum & supra mundum est lumen, creaturam esse adstruat & aperte declaret.*

ς́. Παράστασις ὅτι διθεΐτας ὁ Ακίνδυνος οὐχ ἡμᾶς καλεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ τοὺς θεοφόρους πατέρας καὶ τὴν καταψηφισαμένην τοῦ Βαρλαὰμ ἐκκλησίαν τε καὶ βασιλείαν. 6. *Demonstratio, quod Acindynus non nos tantum ditheitas vocet, sed etiam deiferos Patres, & Ecclesiam & Imperium a quibus Barlaam damnatus fuit.*

ζ́. Οτι τῶν θεοφόρων ἀκούσας τὸ αὐτὸ λεγόντων εἶναι φῶς, τό τε προκόσμιον καὶ τὸ φανὲν ἐν Θαβωρίῳ, δέον τῆς πλάνης ἀπηλλάχθαι, καὶ μὴ νομίζειν ἐκ τοῦ ὄρους λαβεῖν τοῦτο τὴν ἀρχὴν, ὁ δὲ δόλῳ παρεὶς ἐκείνους, ὡς τοῦθ' ἡμῶν λεγόντων ὑπερκόσμιον κατηγορεῖ. 7. *Quod Deiferos Patres audiens dicentes, idipsum esse lumen quod ante mundum fuit & quod in Thaborio apparuit, cum oporteret eum ab errore se expedire, nec putare lumen illud ex monte principium accepisse, ille dolo tacitis patribus nos insimulet, quod dicamus ipsum esse supra mundum.*

ή. Οτι τὸ προκόσμιον καὶ ὑπερκόσμιον καὶ τῶν * ἀϊδίων ἀγγέλων φῶς ὁ θεὸς ἐστὶν αὐτὸς, καὶ τοῦτο κτιστὸν εἶναι δείκνυσι. Ακίνδυνος ἐκεῖνο κτιστὸν ἀποφαινόμενος. 8. *Quod Angelorum lumen ante mundum & supra mundum, Deus ipse sit; ideoque Deum creatum esse dicit, qui lumen illud creatum declarat.*

θ́. Παράστασις, ὅτι οὐχ ἡμεῖς, ἀλλὰ Βαρλαὰμ καὶ Ακίνδυνος ἐστὶν οἱ μεταξὺ θεοῦ καὶ ἀγγέλων εἶναι δογματίζοντες φῶς ὃ μήτε θεὸς, μήτ' ἄγγελός ἐστιν· ἐν ᾧ καὶ ὅτι φῶς ὁ θεὸς οὐ κατ' οὐσίαν, ἀλλὰ κατ' ἐνέργειαν λέγεται. 9. *Demonstratio, quod non nos, sed Barlaam & Acindynus inter Deum & Angelos lumen esse doceant, quod neque Deus neque Angelus sit; ubi etiam Deus lumen dicitur non secundum substantiam, sed secundum operationem.*

ί. Παράστασις, ὅτι τὸ ὑπερουράνιον φῶς διακόπτεται ὑπὸ τῆς οὐρανίου περιφερείας ὁ μέγας ἔφη Βα-

σιλείος

στίλβος, οὐχ ὡς ὑλικὸν ὑπάρχον καὶ διὰ τοῦτο μὴ δι' ἐκείνης δυνάμενον χωρεῖν, καθάπερ ὁ Ἀκίνδυνος ἐξεδέξατο φρενοβλαβῶς, ἀλλ' ὡς τῶν αἰσθητῶν μὴ δεκτικῶν ὄντων ἐκείνης τῆς λαμπρότητος, μηδὲ δι' ἐκείνης ὁρᾶσθαι πεφυκότων. 10. *Demonstratio, quod supercæleste lumen a cælesti circumferentia præscindi dixerit magnus Basilius, non quod materiale sit ideoque non possit eam penetrare, ut stulte Acindynus id accepit, sed quod sensibilia splendorem illum non admittant ac per illum videri non possint.*

ια'. Παράστασις ἐξ ὧν ὁ Ἀκίνδυνος προηνέγκε τοῦ μεγάλου Διονυσίου καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς παρ' ἑαυτοῦ γέγραφεν, ὅτι μίαν μὲν ἡμεῖς θεότητα πρεσβεύομεν, δύο δὲ αὐτὸς ἐκφύλους καὶ ἀνίσους καὶ ἀπεσχοινισμένας παντελῶς ἀλλήλων. 11. *Demonstratio ex iis quæ Acindynus protulit magni Dionysii dictis & ex iis quæ ipse suo marte scripsit, quod nos quidem unam deitatem prædicemus, ille vero duas extraneas, inæquales, & a se invicem omnino separatas.*

ιβ'. Ὅτι καὶ ῥῆσιν παραχαράξας τοῦ σεπτοῦ Μαξίμου προεβάλετο, καθ' ἣν πολλοῖς ἀλλοκότοις περιπίπτων ἐξελέγχεται, σάρκα τε κατασκευάζων τὸ τῆς μεταμορφώσεως φῶς, καὶ διὰ πολλῶν πολύθεός τε ἅμα καὶ ἄθεος δεικνύμενος. 12. *Quod dictum venerandi Maximi protulerit ab se detortum, quo posito in multa absurda labitur, carnem aßerens esse lumen Transfigurationis, & multis modis Polytheus simul & Atheus comprobatur.*

ιγ'. Ὅτι πάλαι μὲν ὁ σοφιστὴς τῆς κακίας διὰ τῆς πολυθείας ἀπατᾶν ἐπεχείρει, νῦν δὲ τῷ ἑνιαίῳ δῆθεν συνηγορῶν τοῦ ἑνὸς δολίως ἀφιστᾶναι θεοῦ. 13. *Quod olim quidem improbus ille Sophista per multiplicitatem deorum fallere conatus sit; nunc autem unitati patrocinans ab uno Deo absistat.*

ιδ'. Ὅτι λῆρος τὸ παρ' Ἀκινδύνου λεγόμενον, ὡς διὰ τὸ ἀσθενὲς τῆς ἡμετέρας γνώσεως πολλὰς καὶ διαφόρας λέγομεν τὰς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ. 14. *Quod nugæ sint hæc dicta Acindyni, nos scilicet ob infirmitatem cognitionis nostræ multas & varias dicere operationes Dei.*

ιε'. Ὅτι ὡς αὐτὸς ἐνέργειαν εἶναι λέγει τὸν υἱὸν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τῷ Σαβελλίῳ συμφωνεῖ. 15. *Quod cum dicit Filium & Spiritum Sanctum esse operationem, cum Sabellio sentiat.*

ιϛ'. Ὅτι κακῶς ἐκλαμβάνει τὸ, δύναμιν καὶ ἐνέργειαν τοῦ πατρὸς λέγεσθαι μόνον τὸν υἱόν· καὶ ὅτι τοῦτο καλῶς ἐκλαμβανόμενον, ἄκτιστον εἶναι παρίστησι τὴν κοινὴν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ τῆς κοινῆς οὐσίας διαφέρουσαν. 16. *Quod male accipiat illud: Virtutem & operationem Patris dici solum Filium; & quod, illud si recte accipiatur, increatam eße declaret communem virtutem & operationem Patris & Filii & Spiritûs Sancti, & a communi essentia distinctam.*

ιζ'. Τίς ἡ εὐσεβὴς διάνοια καθ' ἣν ἕκαστον τῶν τριῶν προσκυνητῶν προσώπων δύναμις καὶ ἐνέργεια καλεῖται· ἐν ᾧ πάλιν περὶ τῆς κοινῆς τῶν τριῶν δυνάμεως καὶ ἐνεργείας. 17. *Quænam sit pia sententia secundum quam singulæ tres adorandæ Personæ virtus & operatio vocantur; ubi rursum de communi trium virtute & operatione.*

ιη'. Ὅτι τῶν θεολόγων καὶ μὴ εἶναι καὶ εἶναι τὸν θεὸν ἐνέργειαν λεγόντων καὶ τούτων ἑκάτερον διχῶς, πρὸς δὲ καὶ κοινὴν τῶν τριῶν προσώπων εἶναι δεικνύντων ἄκτιστον δύναμίν τε καὶ ἐνέργειαν, ὁ Ἀκίνδυνος πλὴν τοῦ λέγεσθαι δύναμίν τε καὶ ἐνέργειαν τἄλλα πάντα ἀθετεῖ. 18. *Quod cum Theologi Deum & esse & non esse operationem dicant, & utrumque seorsim: cum declarent etiam communem eße trium Personarum increatam virtutem & operationem, Acindynus tantum dicat virtutem & operationem, cæteraque omnia neget.*

ιθ'. Παράστασις, ὅτι ἡ ἐνθεωρουμένη τῇ οὐσίᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος κατὰ τὸν θεολόγον ἐνέργεια, ἄκτιστός ἐστι, καὶ σύνθεσιν οὐδεμίαν ἐμποιεῖ, κἂν ἐπὶ τῆς οὐσίας διενήνοχεν. 19. *Demonstratio, quod operatio in essentia Spiritûs Sancti secundum Theologum considerata, increata sit, & compositionem nullam faciat, etiamsi ab essentia distinguatur.*

κ'. Ὅτι ταύτην κτιστὴν εἶναι φανερῶς δογματίζων ὁ Ἀκίνδυνος, τὴν πέμπτην καὶ τὴν ἕκτην τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων τελέως ἀθετεῖ. 20. *Quod cum illam esse creatam aperte doceat Acindynus, sextam & septimam Oecumenicas Synodos omnino vilipendat.*

κα'. Παράστασις, ὅτι κἂν συμβεβηκός πως λέγηται ἡ ἐνέργεια αὕτη, ἀλλ' οὐχ οἷον μὴ προσεῖναι τῷ θεῷ· ἐν ᾗ διὰ πολλῶν ἀπόδειξις, ὅτι διαφέρει τῆς ἀκτίστου οὐσίας ἄκτιστος ἐνέργεια. 21. *Demonstratio, quod etiamsi hæc operatio accidens esse quodammodo dicatur; non tamen ita ut Deo non adsit; ubi etiam demonstratio prolixa adfertur, quod increata operatio differat ab increata essentia.*

κβʹ. Ὅτι ἡ ἐνέργεια αὕτη καὶ οὐσιωδῶς προσεῖναι τῷ Θεῷ καὶ ἐνεργεῖσθαι παρὰ τῶν θεολόγων μαρτυρεῖται, καὶ ὡς ταύτην κτίσμα φανερῶς λέγων ὁ Ἀκίνδυνος, κτίσμα τὸν Θεὸν ποιεῖ. 22. *Quod hæc operatio & essentialiter adesse Deo & operari a Theologis asseratur; & quod cum illam esse creaturam aperte dicat Acindynus, Deum ipsum creaturam faciat.*

κγʹ. Ὅτι τὸ λέγειν καθάπερ οὗτος, τὸν υἱὸν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τὴν οὐσίαν εἶναι τοῦ Θεοῦ, πολὺ μὲν ἔχει τὸ ἄλογον, πλεῖον δὲ τὸ δυσσεβές· ἐν ᾧ κεφαλαίῳ πάλιν παράστασις, ὅτι καὶ ἄναρχός ἐστιν ἡ διαφέρουσα τῆς θείας οὐσίας θεία ἐνέργεια. 23. *Quod dicere ut ille dicit, Filium & Spiritum Dei essentiam Dei esse, magnam præferat absurditatem, majorem vero impietatem. In quo Capite rursum demonstratur divinam operationem a divina essentia distinctam, esse sine principio.*

κδʹ. Παράστασις, ὅτι οὐχ ἡμεῖς, ἀλλὰ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκίνδυνός εἰσιν οἱ ἄνισον καὶ ἀνόμοιον εἶναι δογματίζοντες τὴν θείαν οὐσίαν καὶ τὴν θείαν ἐνέργειαν, καὶ δύο θεότητας λέγοντες ἐντεῦθεν, ὑπερκειμένην καὶ ὑφειμένην. 24. *Demonstratio, quod non nos, sed Barlaam & Acindynus doceant inæqualem & dissimilem divinæ essentiæ esse divinam operationem, & quod hinc duas deitates dicant, aliam supereminentem, aliam demissiorem.*

κεʹ. Ὅτι πρὸς πολλαῖς ἑτέραις δυσσεβείαις, καὶ τὰς θείας ὑποστάσεις ἀνίσους πρὸς ἀλλήλας εἶναι δείκνυσιν ὁ Ἀκίνδυνος, καὶ ὡς πολλαχῶς τὸ ἑνιαῖον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ τῆς ἁγίας τριάδος ἀναιρεῖ μυστήριον· ὁ δὲ Παλαμᾶς ὡς ἀληθῶς ἐστι πρεσβεύων ἕνα τρισυπόστατον Θεὸν ἐν μιᾷ θεότητι. 25. *Quod præter alias multas impietates, divinas hypostases inæquales inter se esse dicat Acindynus, & quod multis modis unitatem Dei & mysterium S. Trinitatis de medio tollat; contra vero Palamas unum prædicet in tribus hypostasibus & in una deitate Deum.*

Πρὸς τὰ τῷ Ἀκινδύνῳ κατὰ τοῦ φωτὸς τῆς χάριτος καὶ τῶν ὑπ᾽ αὐτοῦ κατὰ διαφόρους καιροὺς πεφωτισμένων συγγεγραμμένα λόγος ἀντιρρητικὸς ἕβδομος. *Adversus ea quæ Acindynus contra lumen gratiæ & contra eos qui per lumen illud variis temporibus illuminati sunt scripsit, liber Antirrheticus septimus.*

Τὰ κατὰ μέρος τοῦ ἑβδόμου λόγου κεφάλαια. *Septimi Libri Capita minutatim.*

αʹ. Ὅτι εὐλόγως ὁ λόγος καθ᾽ ὁδὸν προϊὼν, ἐν τοῖς περὶ θεωρίας λόγοις τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων ἔληξεν. 1. *Quod sermo recte & rationabiliter procedens, in eorum verba de contemplatione qui sacræ ejusmodi quieti vacant, desinat.*

βʹ. Ὅτι ἡ θεοποιὸς χάρις καὶ τὸ θεῖον φῶς, οὐ δι᾽ ἕτερόν τι θεῖον καὶ ἄκτιστόν ἐστιν. 2. *Quod deifica gratia & divinum lumen, non per aliud quidpiam divina & increata sint.*

γʹ. Ὅτι θυμήρες μὲν ἡμῖν τὸ κακῶς ἀκούειν μετὰ τῆς εὐσεβείας, (sic) ἐλεεινοὶ δὲ οἱ κακῶς λέγοντες ἡμᾶς διὰ ταύτην. 3. *Quod nobis quidem voluptati sit cum pietate male audire; quodque miseri sint ii qui nobis ob illam maledicunt.*

δʹ. Ὅτι οὐκ ἄλλως δύναται ὁ Ἀκίνδυνος καθ᾽ ἡμῶν λέγειν, ἢ διὰ τοῦ τὴν ἡμῶν πανούργως ὑποκρύπτειν καὶ συκοφαντεῖν διάνοιαν. 4. *Quod non alio modo possit nobis Acindynus maledicere, quam mentem nostram vafre occultando atque calumniando.*

εʹ. Ὅτι κατὰ μίμησιν Ἀρειανῶν τε καὶ Σευηριανῶν γυναικὸς πλουτούσης ὑποδὺς προστασίαν Ἀκίνδυνος, ταύτης αὐτῷ συναιρομένης χρήμασι, τήν τε ἱερὰν ἐκκλησίαν πρὸς ἑαυτὴν καὶ τοὺς ἐκ παλαιοῦ ἁγίους πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον ἐσπούδακεν ἐκπολεμῶσαι. 5. *Quod ad imitationem Arianorum & Severianorum Acindynus ad mulieris divitis præsidium confugiens, illâ pecunias subministrante, sacram Ecclesiam contra seipsam & eos qui ab antiquo Sancti erant contra se mutuo & unumquemque contra seipsum committere conatus sit.*

ϛʹ. Ῥήσεως τούτου περὶ θεωρητικῆς ὁράσεως ἔλεγχος. 6. *Refutatio dicti ejus circa visionem contemplativam.*

ζʹ. Ἑτέρας τοῦ αὐτοῦ ῥήσεως ἔλεγχος ἀπατηλαῖς συμβουλαῖς καταργεῖν ἐπιχειροῦντος τὰς ἐπὶ τοὺς ἀξίους τῆς θείας χάριτος ἐπιφανείας. 7. *Refutatio alterius ejusdem dicti, quo fallacibus consiliis apparitiones ad homines gratiâ dignos factas tollere satagit.*

ηʹ. Ἑτέρων τῶν αὐτοῦ ῥήσεων ἀνασκευὴ, τὴν γνῶσιν μόνην δογματίζοντος ἀπλανὲς ὑπάρχειν φῶς, καὶ τὸν εἰς ἄγγελον φωτὸς μετασχηματιζόμενον κατὰ τοῦ φωτὸς τῆς χάριτος ἐπιστρατεύοντος. 8. *Refutatio aliorum ejus verborum, quibus solam cognitionem erroris expers lumen esse docet; & eum qui in Angelum lucis transformatur, ad bellum contra lumen gratiæ suscipiendum concitat.*

θʹ. Καθ᾽ ἑλληνικῆς ἐποψίας, καὶ τῆς κατ᾽ αὐτὴν πεπλανημένης θεωρίας, καὶ περὶ τοῦ ἀπλανοῦς καὶ

θείου φωτισμοῦ, καὶ τῶν τούτου τεκμηρίων· καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ ὑπερβάλλον τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης τοῦ θεοῦ παρίσταται. 9. *Contra speculationem a Græcis & Gentilibus inductam, & contra erroneam hujusmodi contemplationem, ac de erroris experte divinâ illuminatione, deque illius signis: quodque ex illa re supereminens Dei erga nos caritas demonstretur.*

ι. Κεφάλαιον τοῦ ἁγίου Διαδόχου περὶ τοῦ φωτὸς τῆς θεωρίας, ὃ παρ' Ἀκινδύνου κατὰ τοῦ φωτὸς τούτου προενηνεγμένον, παρ' ἡμῶν ἐξεταζόμενον, ὑπέρ τε τοῦ φωτὸς αὐτοῦ καὶ κατὰ τοῦ κακῶς αὐτὸ προβαλλομένου γεγραμμένον ἀναφαίνεται. 10. *Caput S. Diadochi de lumine contemplationis, quod ab Acindyno contra hoc lumen adductum est, a nobis autem examinatum, pro hoc lumine & contra eum qui ipsum protulit, scriptum esse deprehenditur.*

ια. Περὶ τῆς κατὰ νοῦν σχολῆς, καὶ τῶν ἀπὸ ταύτης γινομένων· ἐν ᾧ καὶ περὶ θείου πάλιν φωτισμοῦ, καὶ ὅθεν ἄν τις τεκμηριώσαιτο τοὺς κεκτημένους. 11. *De otio mentali, & de iis quæ inde proficiscuntur: ubi iterum de divina illuminatione, & unde cognosci possint qui illam obtinent.*

ιβ'. Ὅτι καὶ πονηρὸν εἶναι πειρᾶται δεικνύναι ὁ Ἀκίνδυνος τὸ φῶς τῆς τοῦ κυρίου μεταμορφώσεως, καὶ τοὺς μὴ τοῦτο τοιοῦτον οἰομένους ἀπείρους εἶναί φησι τῆς ἀπλανοῦς φωτοφανείας. καὶ παρακλήσεως ὁ δ' ἡμέτερος λόγος θεῖόν τε ὡς ἀληθῶς καὶ ὑπὲρ τὴν ἀπλανῆ (sic) κλῆσιν εἶναι δείκνυσι τὸ θεῖον φῶς. 12. *Quod Acindynus lumen Transfigurationis Domini malum esse demonstrare conetur, & eos qui illud non tale esse putant, imperitos esse dicat errore vacuæ illustrationis. At vice versa sermo noster vere divinum & plus quam errore vacuum ejusmodi lumen divinum esse demonstrat.*

ιγ'. Ὅτι ἀφρόνως ὁ Ἀκίνδυνος καὶ τὸ ἰδιαίτατον ἑαυτοῦ φῶς ὁρᾶν φησι τὸν δι' ἀρετῆς κεκαθαρμένον νοῦν χωρὶς θείου φωτισμοῦ. καὶ κακοβούλως μᾶλλον τὴν ἄλλην τῆς ψυχῆς παράκλησιν ἐκφεύγειν τοῦτο παραινεῖ. 13. *Quod stulte Acindynus eum qui per virtutem purgatam habet mentem, proprium sibi lumen videre ait sine divina illuminatione. Quin etiam pravo consilio omnem aliam animæ consolationem fugere hortatur.*

ιδ'. Ὅτι ἐξ ὧν νῦν αὖθις ὁ αὐτός φησι, πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος καὶ προφήτας καὶ ἀποστόλους καὶ πατέρας, καὶ μάρτυρας πεπλανημένους εἶναι καὶ μεμηνότας ὁ τάλας ἀποφαίνεται. 14. *Quod ex iis quæ rursum dicit, omnes a sæculo Prophetas, Apostolos, Patres & Martyres in errore & furiosos fuisse miser ille declarat.*

ιε'. Ὅτι καὶ τὸ τῆς τοῦ κυρίου ἐνανθρωπήσεως μυστήριον διαβάλλει, τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ σύμβολον εἶναι λέγων φωτός, ὡς τὴν ἑωραμένην τῷ βαπτιστῇ περιστερὰν σύμβολον τοῦ πνεύματος· ἐν ᾧ καὶ ὅτι πίστεως, ἀλλ' οὐκ ἀποδείξεως εἰσὶ ῥήματα, ὅσα παρ' ἡμῶν περί τε τῶν προφητικῶν θεαμάτων καὶ τοῦ θείου λέγεται φωτός. 15. *Quod etiam ipsum divinæ Incarnationis mysterium calumnietur, Corpus Christi symbolum luminis esse dicens, quemadmodum & columbam Baptistæ visam symbolum Spiritus. Item docetur, quæcumque verba a nobis dicuntur circa propheticas visiones & divinum lumen, fidei esse & non demonstrationis.*

ιϛ'. Ὅτι μανιώδους πλάνης κάτοχος ἐστὶν εἰκότως αὐτός, ἣν ἀνωτέρω τῶν θεοφόρων κατεψεύσατο. 16. *Quod furiosi erroris vere reus ille sit, quem deiferis Patribus supra mendaciter adscripsit.*

Huic ultimo Capiti adnexæ sunt duæ Gregorii Epistolæ. Prima est τῷ τιμιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς Δαμιανῷ τῷ φιλοσόφῳ. Hujus initium est: Ἠνέχθη πολλαχόθεν τὰ τοῦ Ἀκινδύνου πρὸς ἡμᾶς συγγράμματα &c. fol. 196. verso. Altera πρὸς τὸν εὐσεβέστατον ἐν μοναχοῖς κυρὸν Διονύσιον. Initium: Τελοῦν ὄντων τῶν τῆς ἀληθείας ὡς εἰπεῖν γλωσσῶν &c. fol. 204.

Sequitur deinde ἔκθεσις τῶν τῶν Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου δυσσεβημάτων ἀλλοκότου πλήθους. Id est: *Expositio stupendæ multitudinis impietatum Barlaami & Acindyni.* Ibi videlicet errores Barlaamo & Acindyno adscripti capitibus 41. exponuntur sigillatimque rejiciuntur. Initium est: Ἀποβαλλόμεθα τὴν ἀσεβεστάτην ἀλλόκοτον πληθὺν τῶν τοῦ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου κακοδόξων δογμάτων &c. fol. 211.

Codicem denique claudit ejusdem Gregorii vita per Philotheum Patriarcham. Φιλοθέου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν βίον τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης. Initium: Γρηγόριος μὲν ὁ μέγας πανηγύρεως ὑπόθεσις &c. fol. 213.

CODEX XCIX. olim CCXV. bombycinus, XV. sæculi, foliorum 182. Initio hanc notam præfert. Βιβλίον τῶν κατηχουμένων τῆς θείας καὶ ἱερᾶς Λαύρας τοῦ ἁγίου ὄρους καὶ Ἀθανασίου πατρὸς ἡμῶν. Id est, *Liber Catechumenorum divinæ ac sacræ Lauræ sancti montis* (Atho)

& Patris nostri Athanasii. Et in fine : Ὧδε ἔλαβε τέρμα ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς Φιλοθέου μοναχοῦ τοῦ ἐκ Κωνσταντίνου πόλεως. Id est : *Hîc finem accepit iste liber per manum Philothei Monachi ex urbe Constantinopoli.* Est autem Tomus alius Operum Gregorii Palamæ contra Acindynum, quorum Index habetur initio : Πίναξ τοῦ δευτέρου βιβλίου &c. In quo sequentia Gregorii Opera exhibentur.

α'. Ἀπολογία διεξοδικωτέρα πρὸς τοὺς οἰομένους δύο δεικνύναι θεοὺς, ἐκ τοῦ τὴν θεοποιὸν δωρεὰν τοῦ πνεύματος ἣν ὑπερέχειν φησὶ κατ' οὐσίαν ὁ θεὸς, οὐκ ἀγέννητον μόνον θέωσιν, ἀλλὰ καὶ θεότητα ὑπὸ τῶν ἁγίων ὀνομάζεσθαι· ἢ περὶ θείων ἐνεργειῶν, καὶ τῆς κατ' αὐτὰς μεθέξεως. 1. *Apologia prolixior adversus eos qui putant duos ostendi deos, si deificum donum Spiritus, cui secundum substantiam supereminet Deus, non solum non facta deificatio, sed etiam deitas a Sanctis nominetur: aut de divinis operationibus, & de participatione secundum ipsas.* Initium : Εἰ μὲν τις ἦν ὁ τῆς τοσαύτης ἐκστρατεὺς τόλμης &c. Fol. 2.

β'. Περὶ θείας καὶ θεοποιοῦ μεθέξεως, ἢ περὶ τῆς θείας καὶ ὑπερφυοῦς ἁπλότητος. 2. *De divina & deifica participatione, seu de divina & supernaturali simplicitate.* Initium : Φέρε δὴ προσ-θῶμεν νῦν ὃ τοῖς ἀμφοτέροις [illegible] λεγομένων &c. Fol. 19. verso.

γ'. Τοῦ αὐτοῦ λόγος τρίτος, ὅτι Βαρλαὰμ καὶ Ἀκίνδυνος εἰσὶν οἱ διχοτομοῦντες κακῶς ὄντως καὶ ἀθέως εἰς δύο ἀνίσους θεότητας τὴν μίαν. 3. *Ejusdem liber tertius, quod Barlaam & Acindynus ii sint, qui unam deitatem in duas vere inæquales perperam & impie diviserunt.* Initium : Τῆς τῶν μακαρίων τῶν ἁγίων πατέρων ἑπομένοι [illegible] &c. Fol. 29. verso.

δ'. Διάλεξις ὀρθοδόξου μετὰ Βαρλααμίτου, κατὰ μέρος ἀνατρέπουσα τὴν Βαρλααμιτικὴν πλάνην. 4. *Dialogus orthodoxi cum Barlaamita, quo Barlaamiticus error minutatim refutatur.* Initium : Ὀρθόδοξος. Μάλιστα ἐβουλόμην περὶ τῶν ζητουμένων καὶ ἐκδικουμένων τὰ λείψανα &c. Fol. 37.

ε'. Τοῦ αὐτοῦ ὀρθοδόξου Θεοφάνους διάλεξις πρὸς τὸν ἀπὸ Βαρλααμιτῶν ἐπιστρέψαντα Θεότιμον. Θεοφάνης, ἢ περὶ θεότητος καὶ τῆς κατ' αὐτὴν ἀμεθέκτου τε καὶ μεθεκτοῦ. 5. *Ejusdem orthodoxi Theophanis dialogus cum eo qui ex Barlaamitis conversus fuerat Theotimo. Theophanes sive de deitate, & de eo quod non participari vel participari ex illa potest.* Initium : Ἐπιθυμῶ κατὰ σπουδὴν [illegible], ἀδελφὲ Θεότιμε &c. Fol. 58. verso.

ς'. Ἀντίθεσις πρὸς ἃ συνέθηκεν ὁ Ἀκίνδυνος κατὰ τοῦ Παλαμᾶ δῆθεν, ὡς ἀληθῶς δὲ κατὰ τῆς εὐσεβείας αὐτῆς καὶ τῶν εὐσεβῶν ἁπάντων· ἐκληφθεῖσα παρὰ διαφόρων τοῦ Παλαμᾶ λόγων, καὶ δείξασα σαφῶς, ὅτι τὰ παρὰ τοῦ Ἀκινδύνου πρὸς συνηγορίαν οἰκείαν ἐκ τῶν πατερικῶν λόγων καὶ παρ' ἑαυτοῦ προβαλλόμενα οὐ συνηγορεῖ, ἀλλὰ κατηγορεῖ αὐτοῦ. 6. *Antithesis contra ea quæ Acindynus composuit adversus Palamam, sed revera contra pietatem ipsam & contra pios omnes; excerpta ex diversis Palamæ libris, & clare demonstrans ea quæ ab Acindyno ad sui defensionem prolata sunt tum ex SS. PP. tum ex seipso non illum purgare, sed in crimen vocare.* Huic libro præmittuntur singulorum Capitum argumenta, quæ hic exscribenda duximus.

Τὰ κατὰ μέρος τοῦ λόγου κεφάλαια. *Libri Capita per partes.*

α'. Ὅτι ἄλλο μὴ ἔχων ἄλλο, κατὰ τῆς ἐπιγραφῆς μόνης ὁ Ἀκίνδυνος ἐπεχείρησε· καὶ ὡς ἐξ ὧν ἐνταῦθα οὗτος γράφει, διθεΐτης ἂν καὶ Ἀρειανὸς ὑποφωραθῇ. 1. *Quod cum aliud non posset, inscriptionem & titulum solum Acindynus aggressus sit : & quod ex iis quæ hoc loco scribit, ditheita & Arianus comprobetur esse.*

β'. Ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Παλαμᾶ προβεβλημένων μαρτυριῶν ἃς πλάσας παρέλιπεν ὁ Ἀκίνδυνος, ὀλίγαι, παρ' ὧν εὐσεβῆ τὰ τοῦ Παλαμᾶ δείκνυται, καὶ τὰ τοῦ Ἀκινδύνου κακοδόξως ἔχοντα. 2. *Ex testimoniis quæ Palamas protulerat & quæ per dissimulationem prætermiserat Acindynus, pauca adferuntur, quibus pia Palamam sentire, Acindynum vero pravam tueri doctrinam demonstratur.*

γ'. Ῥήσεις τοῦ Ἀκινδύνου δεικνῦσαι τὴν αὐτοῦ δόξαν, καὶ ἀντιθέσεις περὶ τούτων ὡς Εὐνομιανὸν τοῦτον ἐξελέγχουσαι. καὶ ὅτι προσωπεῖον περιτιθέμενος τοῦ Παλαμᾶ, κατὰ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων [illegible]. 3. *Dicta Acindyni quibus ejus doctrina ostenditur, & ad ea responsiones quibus Eunomianus esse arguitur. Et quod personam prætendens Palamæ, contra Deum & Sanctos procedat.*

δ'. Ὅτι ὁ πλάσας ἑτέραν ἐπιγραφὴν ὅτι τοῦ αὐτοῦ λόγου, καὶ αὐτῆς πάλιν αὐτὸς χωρεῖ καὶ δι' αὐτῆς κατὰ τῶν ἐνθέων θεολόγων. 4. *Quod alteram inscriptionem seu titulum in eumdem li-*

brum

brum fingens, contra illam procedat, & per illam contra divinos Theologos.

ε'. Ὅτι τὰ γενναιότερα πλεῖστα παραλιπὼν, ῥηματίου τινὸς ἔπειτα τοῦ Παλαμᾶ μνημονεύει· ἀλλὰ καὶ δι' αὐτοῦ καλῶς νοουμένου πᾶν Ἀκινδύνου καθαιρεῖται τὸ φρύαγμα, καθαιρεῖν ἐγχειροῦντος αὐτοῦ φρενοβλαβῶς τὸ τρισυπόστατον τῆς θεότητος. 5. *Quod multis præstantioribus prætermissis, voculam quamdam Palamæ memoret, quâ etiam probe intellectâ totus Acindyni fremitus de medio tollitur, quo trinam deïtatis hypostasin evertere insane conatur.*

ϛ'. Ἀντίῤῥησις Ἀκινδύνου πρὸς τὸ ῥημάτιον ἐκεῖνο, ἧς ἐλεγχομένης νῦν μὲν Ἄρειος, νῦν δὲ Σαβέλλιος οὗτος ἀναφαίνεται, πολλοὺς δ' ἄλλοτε λέγων υἱοὺς θεοῦ καὶ πνεύματα τὰ πολλά. 6. *Objectio Acindyni contra voculam illam, quâ refutatâ modo Arius ipse, modo Sabellius esse demonstratur, cum etiam aliunde multos filios Dei & multos spiritus esse dicat.*

ζ'. Μαρτυρίαι παρὰ τοῦ Ἀκινδύνου προβεβλημέναι τῶν ἁγίων κατὰ τοῦ Παλαμᾶ δῆθεν, αἵτινες ἐξεταζόμεναι καὶ νοούμεναι καλῶς πρὸς μὲν τὰ τοῦ Παλαμᾶ οὐδαμῶς ἀντικείμεναι δείκνυνται, τὸν δὲ Ἀκίνδυνον ἐλέγχουσι πολλαῖς καὶ δειναῖς αἱρέσεσι περιπίπτοντα. 7. *Testimonia Sanctorum ab Acindyno contra Palamam prolata, quæ si examinentur & probe intelligantur, sententiæ quidem Palamæ nullatenus repugnare probantur, Acindynum vero arguunt in multas gravesque hæreses incidisse.*

η'. Ἀντίθεσις τοῦ Ἀκινδύνου, τὰς ἐνυποστάτους μόνας εἶναι λέγοντος ἀκτίστους ἐνεργείας, ἧς ἐλεγχομένης καὶ Ἀρείου χείρων δείκνυται τελῶν, ὡς τὴν μίαν τῶν τριῶν προσώπων θεότητα κτιστὴν ποιῶν. 8. *Objectio Acindyni, quâ dicit hypostaticas solum operationes increatas esse; illâ vero refutatâ, Ario pejor ostenditur, utpote qui unam ex tribus personis deïtatem creatam faciat.*

θ'. Παράστασις ἐξ αὐτῶν τούτων τῶν ὑπ' Ἀκινδύνου προβεβλημένων μαρτυριῶν, ὅτι διαφέρει τῆς θείας οὐσίας ἡ θεία ἐνέργεια· ἐν ᾗ πάλιν Σαβέλλιος ἄλλος ὢν ἀποδείκνυται. 9. *Demonstratio ex ipsis testimoniis ab Acindyno prolatis, quod divina operatio differat a divina essentia; ubi rursum alius Sabellius esse probatur.*

ι'. Ἑτέρα μαρτυρία τῷ αὐτῷ προβεβλημένη παρὰ τῶν τοῦ ἁγίου Μαξίμου κεφαλαίων, ἧς ἐξεταζομένης Σαβέλλιος πάλιν οὗτος ἀναφαίνεται. 10. *Aliud testimonium ab eodem allatum ex Capitibus S. Maximi, quo examinato Sabellius rursum esse convincitur.*

ια'. Παράστασις καὶ ἀπὸ τοῦ κεφαλαίου τούτου, ὅτι διαφέρει τῆς θείας οὐσίας ἡ ἐνέργεια, παρ' ἧς εἰς καταγελάστους ἐκπίπτειν δόξας ἐλέγχεται ὁ τοῦτο κακῶς προβαλλόμενος. 11. *Demonstratio ex eodem Capite, quod divina operatio differat a divina essentia; ubi qui illud protulit, in ridiculas sententias delapsus esse comprobatur.*

ιβ'. Ἑτέρα μαρτυρία ἐκ τῶν εἰς τὸν μέγαν Διονύσιον σχολίων προβεβλημένη παρ' Ἀκινδύνου, ἧς ἐξεταζομένης κτίσμα λέγων οὗτος δείκνυται τὴν οὐσίαν τοῦ θεοῦ. 12. *Aliud testimonium ex Scholiis in magnum Dionysium ab Acindyno prolatum, quo expenso essentiam Dei, creaturam dicere convincitur.*

ιγ'. Διασάφησις τοῦ σχολίου τούτου, καὶ παράστασις κἀντεῦθεν, ὅτι διαφέρει τῆς ἀκτίστου οὐσίας ἡ ἄκτιστος ἐνέργεια. 13. *Explicatio Scholii hujus & demonstratio ex illo sumta, quod increata operatio differat ab increata essentia.*

ιδ'. Ἀπορία καὶ λύσις, πῶς ὁ μέγας Διονύσιος τῶν ἀκτίστων ἐνεργειῶν τὴν μὲν πρώτην φησὶ καὶ πρεσβυτέραν, τὰς δ' ἄλλας μετ' ἐκείνην· καὶ παράστασις ἐντεῦθεν, ὅτι τῆς θείας οὐσίας αὗται διενηνόχασιν. 14. *Quæstio & solutio, quomodo magnus Dionysius increatarum operationum primam dicat & seniorem, alias autem post illam: & demonstratio inde petita, quod illæ ab essentia divina differant.*

ιε'. Ὅτι τὸ ὅλον εἶναι τὸν θεὸν οὐσίαν καὶ ὅλον ἐνέργειαν, οὐδὲν ἐμποδίζει πρὸς τὸ διαφέρειν τῆς θείας οὐσίας τὴν ἐνέργειαν. 15. *Quod etsi Deus totus sit essentia & totus operatio, hoc nihil impedit quominus operatio differat ab essentia.*

ιϛ'. Ἕτεραι μαρτυρίαι τῷ Ἀκινδύνῳ προβεβλημέναι παρὰ τῶν τοῦ ἁγίου Κυρίλλου λόγων, αἵτινες ἐξεταζόμεναι μὴ μόνον οὐκ ἀντικείμεναι τοῖς τοῦ Παλαμᾶ λόγοις, ἀλλὰ καὶ συνᾴδουσαι δείκνυνται. 16. *Alia Testimonia ab Acindyno prolata ex libris sancti Cyrilli, quæ cum examinantur non modo Palamæ verbis non repugnare, sed etiam illis suffragari deprehenduntur.*

ιζ'. Ἑτέρα ῥῆσις Ἀκινδύνου λέγουσα, τίς ἡ ἄλλη παρὰ τὴν οὐσίαν τοῦ θεοῦ ἐνέργεια; καθ' ἣν ἐλέγχεται καὶ κατ' αὐτὰ δυσσεβῶν τὰ ῥήματα. 17. *Aliud Acindyni dictum sic habens:* Quænam

alia præter essentiam operatio Dei? *Ubi convincitur impie loqui.*

ιη'. Παράστασις, ὅτι ἣν ἔλεγε τῆς οὐσίας τοῦ θεοῦ ἑτέραν καὶ κτιστὴν, φυσικὴν εἶναι αὕτη τοῦ θεοῦ ἐνέργεια, ἣν πρότερον ἄκτιστον εἶναι διετείνετο καὶ μηδὲν τῆς θείας οὐσίας διαφέρειν. 18. *Demonstratio, quod ea quam dixerat aliam ab essentia Dei & creatam, naturalis sit hæc Dei operatio, quam prius increatam & ab essentia Dei non differre dicebat.*

ιθ'. Ὅτι καὶ ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ προβαλλομένων αὐτίκα ἐλέγχεται ὁ Ἀκίνδυνος, καὶ τῶν πώποτε ἀθέων ἀθεώτατος. 19. *Quod ex dictis a se prolatis Acindynus comprobetur esse inimicus Dei, & Atheorum omnium qui umquam fuerant Atheissimus.* Initium hujus sexti Libri illud est: Ὁρᾶτε δὲ τῆς Ἀκινδύνου μανίας ἀκαθεκτόν.

ζ'. Τῷ σοφωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ καὶ ἐμοὶ ἐν κυρίῳ ποθεινοτάτῳ Ἰωάννῃ τῷ Γαβρᾷ. 7. *Sapientissimo, eruditissimo, mihique carissimo Joanni Gabræ.* Initium: Φησί που τῶν παροιμιῶν ὁ Σολομῶν· δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται &c. Fol. 77. verso.

η'. Πρὸς τὸν ἱερώτατον καὶ τὰ θεῖα σοφὸν μητροπολίτην Αἴνου κῦρ Δανιήλ. 8. *Ad Danielem Æni Metropolitam.* Initium: Ὄντως αἰδοῖος εἰσιμένης ἐκ ψυχῆς ἱμερθὴς ἅπας αἰτίας ἐκ κακῶν &c. Fol. 94.

θ'. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἀκίνδυνον ἐπιστολὴ· ἐστάλη δ' ἀπὸ Θεσσαλονίκης πρὸ τῆς τοῦ Βαρλαὰμ καὶ αὐτοῦ συνοδικῆς καταδίκης. 9. *Ejusdem Epistola ad Acindynum; missa est Thessalonica ante Barlaami & Acindyni synodicam condemnationem.* Initium: Τὸ δίπλωμα ... τὸ χρυσόγραφον Βαρλαὰμ λέγει &c. Fol. 102. verso.

ι'. Τῷ πάντα καλῷ κἀγαθῷ καὶ σοφῷ νομοφύλακι. 10. *Optimo & sapientissimo Nomophylaci.* Initium: Τὰ γράμματα ... ἐπιστολαῖς &c. Fol. 110.

ια'. Πρὸς τὸν ἱερώτατον ἐν ἱερομονάχοις Κύριον (sic) Παῦλον τὸν Ἀσάνην. 11. *Ad sanctissimum Paulum Asanum Hieromonachum.* Initium: Ἐναγχος ἡμῖν ἐντυχὼν, ὁ καθ' αἷμα μὲν τοῖς βασιλεῦσι προσήκων σὺ &c. Fol. 116. verso.

ιβ'. Πρὸς τὸν τὰ θεῖα σοφὸν, Ἀρσένιον μοναχὸν τὸν Στουδίτην. 12. *Ad Arsenium in divinis sapientem, Monachum Studitam.* Initium: Εἰδείην σε ... θεσπέσιε πάτερ, ὡς ... αὐτοῖς περὶ ... &c. Fol. 122.

ιγ'. Ὅτι καὶ ὃ τοῦ Ἀντιοχείας κατὰ τοῦ Παλαμᾶ γράμμα ψευδὲς ... αὐτόγραμμα, καὶ τῷ συνοδικῷ τε καὶ ἁγιορειτικῷ τόμῳ διὰ πάντων ἀντίθετον· ... καὶ κατὰ τῶν εὐσεβῶν ἐστὶ πάντων, καὶ τοῦ τῶν εὐσεβῶν βασιλέως καὶ τῆς εὐσεβείας αὐτῆς, καὶ αὐτοῦ ... ὡς ἀληθῶς τοῦ γράψαι τοῦτο παρὰ τῶν Βαρλααμιτῶν ἐξηπατημένου. 13. *Quod Antiocheni Patriarchæ contra Palamam scriptum vere mendacium sit, & Synodico & Hagioritico Tomo in omnibus oppositum: quare & contra pios omnes est, contra piorum Imperatorem & ipsam pietatem, imo etiam contra eum qui ad hæc scribenda Barlaamitarum fraude inductus est.* Initium: Εἰς χαιρὸν ἄρα τοῦ ἱερέως μνησθησόμεθα φωνῆς &c. Fol. 143.

ιδ'. Ὅτι παρεξήγησίς ἐστι καὶ ἀνασκευὴ τοῦ τόμου σαφὴς, ἣν ὁ τοὺς Βαρλααμίτας προσδεξάμενος πατριάρχης γράψας ἐξήγησιν τοῦ τόμου πρὸς ἀπάτην καλεῖ. 14. *Quod scriptum illud sit prava interpretatio & refutatio clara Tomi illius, quod Patriarcha Barlaamitis adjunctus expositionem Tomi per fraudem vocat.* Initium: Ὥσπερ εἷς ἐστι Χριστὸς ἀληθινὸς ὁ ἐπὶ πάντων θεὸς, ἀντίχριστοι δὲ πολλοὶ γεγόνασι &c. Fol. 153.

ιε'. Τῷ ὁσιωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις καὶ ἐμοὶ ἐν κυρίῳ φιλτάτῳ καὶ ἀδελφῷ καὶ πατρὶ καὶ δεσπότῃ, τῷ ὄντως Φιλοθέῳ. 15. *Sanctissimo in Hieromonachis mihique in Domino carissimo, fratri & patri & domino vere Philotheo.* Initium: Ὦ ἐδόθη πολὺ, πολὺ καὶ ἀπαιτηθήσεται αὐτὸν κατὰ τὸν τοῦ κυρίου λόγον &c. Fol. 162. verso.

ις'. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει σεβασμιωτάτους γέροντας. 16. *Ejusdem ad venerabilissimos senes qui in Sancto monte (Atho) sunt.* Init. Ὑμεῖς τὴν εὐπείθειαν καὶ ... αὐτοῖς ἀρετώσατε &c. Fol. 173.

ιζ'. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν τὸν τιμιώτατον ἱερομόναχον κυρὸν Μακάριον. 17. *Ejusdem ad fratrem suum venerabilissimum Hieromonachum dominum Macarium.* Initium: Οὕτω μοι δοκεῖτε καταλέγειν, ... καὶ καιρὸς ... &c. Fol. 176.

ιη'. Τοῦ αὐτοῦ τῷ τιμιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς καὶ ἀσκητικωτάτῳ κῦρ Βησσαρίωνι. 18. *Ejusdem venerabilissimo & exercitatissimo Monacho domno Besarioni.* Initium: Εὐλογημένε τῷ θεῷ, καὶ

ἐμοὶ ἐκ ψυχῆς ἠγαπημένε κῦρ Βησαρίων &c. Fol. 177. verso.

ιθ'. Τοῦ αὐτοῦ ἑτέρα πρὸς τὸν ἀνωτέρω εἰρημένον ἴδιον ἀδελφόν. 19. *Ejusdem altera ad supra memoratum fratrem suum.* Initium : Τοῦτο κῆπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου φησὶν ὁ ψαλμῳδὸς προφήτης. &c. Fol. 178. verso.

κ'. Τῇ κρατίστῃ καὶ εὐσεβεστάτῃ δεσποίνῃ, τῇ Παλαιολογίνῃ. 20. *Potentissimæ & piissimæ Dominæ Palæologinæ.* Initium : Οὐδὲν οὕτως ἀναγκαιότατον, οὐδὲ λυσιτελέστατόν τε, ἅμα καὶ πρεπωδέστατον &c. Fol. 181.

CODEX C. olim CCLXI. bombycinus, ejusdem ætatis & manûs ac præcedens, constans foliis 342. Fol. 12. verso scriptum est : Βιβλίον τῶν κατηχουμένων τῆς ἱερᾶς Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ. i. *Liber Catechumenorum sacræ Lauræ S. Athanasii in Monte Atho.* Tertius Tomus est Operum Gregorii Palamæ.

Primo loco ponitur ejusdem Epistola ad Damianum præeunte hoc monito. Ὁ λόγος οὗτος ἐκ τῶν πρὸς Ἀκίνδυνον ἀντιρρητικῶν ἐστὶ τοῦ πρώτου βιβλίου δέκατος· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐγράφη (sic) εἰς τὸν αὐτοῦ τόπον ἐν τοῖς βιβλίοις ἐκείνοις, προσετέθη ἐνταῦθα. Id est : *Hic sermo ex Antirrheticis est adversus Acindynum decimus Tomi I. Quoniam autem suo loco scriptus non fuit in his libris, hîc additus est.* In Codice CXVIII. qui primus Tomus inscribitur Operum Gregorii, sed non ejusdem manûs est ac duo sequentes, hæc Epistola ad Damianum decimo loco scripta est.

Sequitur deinde in hoc centesimo Codice fol. 11. Index accuratus aliorum Operum quæ in eo continentur, ut sequitur.

Τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Γρηγορίου λόγος ἀποδεικτικὸς πρῶτος, ὅτι οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, ἀλλ' ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. *Sanctissimi Archiepiscopi Thessalonicæ Gregorii liber demonstrationum primus, quod non ex Filio, sed ex solo Patre procedat Spiritus Sanctus.* Initium : Πάλιν ὁ δεινὸς καὶ ἀρχέκακος ὄφις τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν καθ' ἡμῶν &c. Fol. 13.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος δεύτερος περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὅτι οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ· καὶ πρὸς τὰ παρὰ Λατίνων ἐκ τῆς θείας γραφῆς εἰς συνηγορίαν αὐτῶν δῆθεν προτεινόμενα. *Ejusdem liber secundus de processione Sancti Spiritûs, quod non ex Filio quoque procedat. Item adversus ea quæ a Latinis ex divina Scriptura ad sui patrocinium adferuntur.* Initium : Ὧν μὲν οὖν ἔδει καὶ αὐτοὺς τῶν εὐσεβούντων καταλόγῳ &c. Fol. 33. verso.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς παρὰ τοῦ Βέκκου ὑπὲρ Λατίνων ἐπὶ τῶν συλλεγείσαις παρ' αὐτοῦ γραφικαῖς χρήσεσιν ἀντεπιγραφαί, δεικνῦσαι δυσσεβῶς ἐχούσας τὰς τοιαύτας ἐπιγραφάς, καὶ ἀντιθέτους οὔσας τῶν συνειλεγμένων τῶν ἁγίων ῥήσεσιν. *Ejusdem in inscriptiones quas Veccus pro Latinis, congregatis a se scriptis locis præposuit oppositæ inscriptiones, quibus ostenditur illas inscriptiones impie se habere, & collectis Sanctorum locis adversari.*

Ἐπιγραφὴ Λατίνων πρώτη. *Inscriptio prima Latinorum.*

Χρήσεις διάφοροι γραφικαὶ συλλεγεῖσαι εἰς ἀπόδειξιν τοῦ, εἶναι τὸ πνεῦμα καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ &c. *Loca diversa scripta collecta ad demonstrandum, quod Spiritus etiam ex Filio &c.*

Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης ἀντεπιγραφὴ πρώτη. *Gregorii Archiepiscopi Thessalonicæ adversaria inscriptio prima.*

Ὅταν ἐπὶ τῆς θεολογίας ἰσοδυναμοῦσι πρὸς ἀλλήλαις ἡ ἐκ καὶ ἡ διὰ &c. Fol. 64. Sicque deinceps præmissis Latinorum propositionibus respondet articulis undecim.

Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι Λατῖνοι λέγοντες καὶ ἐξ υἱοῦ τὸ πνεῦμα, οὐκ ἔχουσι διαφυγεῖν τοὺς ἐγκαλοῦντας αὐτοῖς, ὅτι τοῦ ἑνὸς πνεύματος δύο λέγουσιν ἀρχάς, καὶ ὅτι τοὺς θεολογικοὺς συλλογισμοὺς ἀποδεικτικοὺς μᾶλλον δεῖ καλεῖν, ἢ διαλεκτικούς. ἐγράφη δὲ πρὸς Ἀκίνδυνον ἔτι τοῖς εὐσεβέσι καὶ φίλοις ἐναριθμούμενον. *Ejusdem, quod Latini dicentes ex Filio quoque esse Spiritum, non possint effugere ab accusantibus se, quod unius Spiritûs duo principia dicant : & quod Theologicos syllogismos potius demonstrativos oporteat dicere, quam dialecticos. Scriptum est autem ad Acindynum, qui adhuc cum piis & amicis nunc numerabatur.* Initium : Σὺ μὲν ἡμᾶς ἴσως χρῆναι εἶναι λόγον ἀποδοῦναι δοκεῖς &c. Fol. 69.

Τοῦ αὐτοῦ τῷ φιλοσόφῳ Βαρλαάμ, οὐ καλῶς ἀπολογησαμένῳ περὶ ὧν ἔφη δύο ἀρχῶν· ἢ καθ' ἑλληνικῆς ἐπιπλείας. *Ejusdem Philosopho Barlaamo, qui non recte se defenderat circa duo prin-*

[illegible]ημα; sive contra speculationem Græcanicam. Initium: Ὦ [illegible] τῆς αἰωνίου περὶ λόγους παιδείας &c. Fol. 77.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Βαρλαὰμ γράψαντα ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόδειξις ἐπ' οὐδενὸς τῶν θείων, ἔλεγχος, ὅτι ἔστιν ἐπ' ἐνίων· καὶ ὅτι κυρίως ἀπόδειξις αὕτη, ἡ δὲ κατ' Ἀριστοτέλην ἀπόδειξις ἀσύστατος· ἧς ἡ ἀρχή. Ejusdem adversus Barlaam, qui scripserat super nulla divinarum rerum demonstrationem haberi, refutatio; quod sit demonstratio super quibusdam: & quod illa vere sit demonstratio, Aristotelica vero demonstratio sit incerta & instabilis .... Initium: Τὰ μὲν τῆς δυσφημίας ἐκ μέσου γέγονεν· ἐξεκόπη γὰρ τῶν λόγων τοῦ φιλοσόφου &c. Fol. 90.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων, τῶν προτέρων ὁ πρῶτος, κατὰ τί καὶ μέχρι τίνος λυσιτελὴς ἡ περὶ λόγους παίδευσις. ἀπόκρισις πρώτη. Ejusdem liber priorum primus pro iis qui in sacra quiete degunt, in quo & usque ad quam metam studium litterarum sit utile. Responsio prima. Initium: Ἀδελφὲ, καλὸν χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν &c. Fol. 103. verso.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων, τῶν προτέρων ὁ δεύτερος· ὅτι τοῖς προῃρημένοις ἐν ἡσυχίᾳ προσέχειν ἑαυτοῖς, οὐκ ἀπόβλητον τὸ ἐν τῷ σώματι πειρᾶσθαι κατέχειν τὸν ἑαυτῶν νοῦν. ἀπόκρισις δευτέρα. Ejusdem liber priorum secundus pro iis qui in sacra quiete degunt; quod iis qui elegerunt in quiete sibi ipsis attendere, non sit impossibile intra corpus propriam mentem continere. Responsio secunda. Initium: Ἀδελφὲ, οὐκ ἀκούεις τοῦ ἀποστόλου λέγοντος, ὅτι τὰ σώματα &c. Fol. 115.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων, τῶν προτέρων ὁ τρίτος· περὶ φωτὸς καὶ φωτισμοῦ θείου, καὶ ἱερᾶς εὐδαιμονίας καὶ τῆς ἐν Χριστῷ τελειότητος. ἀπόκρισις τρίτη. Ejusdem liber priorum tertius de iis qui in sacra quiete degunt, de lumine & illuminatione divina, de sacra felicitate & de perfectione in Christo. Initium: Οὐκ ἄρα μόνον τῆς ἀρετῆς αἱ κακίαι [illegible]σι &c. Fol. 120.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων, τῶν ὑστέρων ὁ πρῶτος, ἐπεὶ διήγησις καὶ ἀνατροπὴ τῶν ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου Βαρλαὰμ συγγραφέντων κατὰ τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων, τίς ἡ ὄντως σωτήριος γνῶσις καὶ τοῖς ὄντως μοναχοῖς περισπούδαστος, ἢ κατὰ τῶν λεγόντων τὴν ἐκ τῆς ἔξω παιδείας γνῶσιν ὄντως σωτήριον. Ejusdem liber posteriorum primus pro iis qui in sacra quiete degunt; sive enarratio & eversio eorum quæ a Philosopho Barlaam scripta sunt contra eos qui in sacra quiete degunt. Quænam sit vere salutaris scientia a veris Monachis culta; sive contra eos qui dicunt scientiam externæ illius disciplinæ esse vere salutarem. Initium: Οὐδὲν ψεύδους δεινότερον, οὐδὲν συκοφαντίας ἀληθῶς βαρύτερον &c. Fol. 140. verso.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων, τῶν ὑστέρων ὁ δεύτερος περὶ προσευχῆς. Ejusdem liber posteriorum secundus pro iis qui sacram quietem agunt, de Oratione. Initium: Τῶν μὲν οὖν οὐδὲν μέγα [illegible] ἀπὸ τῆς ἔξω παιδείας [illegible] &c. Fol. 156. verso.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων, τῶν ὑστέρων ὁ τρίτος [illegible]. Ejusdem liber posteriorum tertius, pro iis qui in sacra quiete degunt, de sacro lumine. Initium: Ὁ δὲ [illegible] κατὰ τὴν [illegible] &c. Fol. 168. verso.

Τοῦ αὐτοῦ ἔλεγχος τῶν συμβαινόντων, ἐκ τῶν δευτέρων τοῦ φιλοσόφου Βαρλαὰμ συγγραμμάτων, ἢ περὶ θεώσεως. Ejusdem refutatio absurdorum quæ sequuntur ex secundis Barlaami Philosophi scriptis; sive de deificatione. Init. Ἀλλ' εἰ μὴ κατὰ Μασσαλιανοὺς [illegible] οἷς τὸ βιβλίον πεποίηται &c. Fol. 197. verso.

Τοῦ αὐτοῦ κατάλογος τῶν ἐκβαινόντων ἀτόπων ἐκ τῶν τοῦ φιλοσόφου Βαρλαὰμ προτάσεων, λόγος δεύτερος κατὰ δευτέρων. Ejusdem Catalogus absurdorum quæ sequuntur ex Barlaami Philosophi protasibus, liber secundus contra secunda scripta. Init. Ἠρετό τις [illegible] &c. Fol. 211. verso.

Τοῦ αὐτοῦ κατάλογος τῶν ἐκβαινόντων ἀτόπων ἐκ τῶν τοῦ φιλοσόφου Βαρλαὰμ συμπερασμάτων, κατὰ τῶν δευτέρων ὁ τρίτος. Ejusdem Catalogus absurdorum quæ sequuntur ex Philosophi Barlaami conclusionibus, liber tertius contra secunda scripta. Init. [illegible] τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῷ τῆς ἀληθείας θεῷ &c. Fol. 220.

[illegible] κατὰ τὸ δυνατὸν διήγησις [illegible] Θεσσαλονίκης κυροῦ Γρηγορίου καὶ Γρηγορᾶ τοῦ φιλοσόφου, [illegible] αὐτικῶς γεγονυίας. Compendiosa pro facultate narratio dialogi, qui in

in Palatio coram Imperatore habitus est inter D. Gregorium Archiepiscopum Thessalonicæ & Gregoram Philosophum, scriptus a quodam ex illustrioribus Senatoribus qui hæc præsens audierat. Initium: Θειωθεὶς παρὰ τοῦ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως &c. Fol. 226.

Τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Γρηγορίου ὡς ἀπό τινος ἑτέρου συγγραφεὶς, περὶ τῆς τοῦ Γρηγορᾶ ψευδογραφίας ὁμοῦ καὶ δυσσεβείας λόγος πρῶτος. *Beatissimi Gregorii Archiepiscopi Thessalonicensis de Gregoræ in scribendo mendaciis & impietate liber primus, ab alio quodam descriptus.* Initium: Μεταλαχεῖν ἀθλίως τὸν Γρηγορᾶν, Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου τῶν κακοδόξων &c. Fol. 232.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τοῦ Γρηγορᾶ ψευδογραφίας ὁμοῦ καὶ δυσσεβείας λόγος δεύτερος. *Ejusdem de Gregoræ in scribendo mendaciis & impietate liber secundus.* Initium: Ἐξ ὀνύχων φασὶ τὸν λέοντα, καὶ ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα &c. Fol. 244.

Ἔλεγχος τῆς εἰς τὸ θειότατον φῶς τῆς τοῦ κυρίου μεταμορφώσεως, παντοδαπῆς τοῦ Γρηγορᾶ βλασφημίας· καὶ παράστασις ἐξ ἀντιθέσεως, ὅτι ἄκτιστον τοῦτό ἐστιν ὡς ἀληθῶς καὶ ἀΐδιον. ἐγράφη καὶ ἀπεστάλη τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ. *Refutatio omnimodæ blasphemiæ Gregoræ circa divinissimum lumen Transfigurationis Domini; ac demonstratio ex antithesi, quod illud increatum vere sit & æternum. Scripta & missa est ad sanctissimum & œcumenicum Patriarcham.* Initium: Οὐδὲν οἷον, ὦ φίλε δέσποτα, εἰ μὴ λίαν ἐντέχνως ποιοῖμεν τοὺς λόγους &c. Fol. 266.

Ἔλεγχος ἔτι τῆς εἰς τὸ θειότατον φῶς τῆς τοῦ κυρίου μεταμορφώσεως, παντοδαπῆς τοῦ Γρηγορᾶ βλασφημίας· καὶ παράστασις ἔτι διὰ πλειόνων, ὅτι ἄκτιστον τοῦτό ἐστιν ὡς ἀληθῶς καὶ ἀΐδιον, οὐχὶ θεία φύσις, ἡ πᾶσι παντάπασιν ἀνέκφαντος ὄν· (sic) ἀλλὰ τὸ περὶ αὐτὴν κατὰ τοὺς θεηγόρους ἀληθινὸν καὶ ἐρασμιώτατον κάλλος, μόνοις τοῖς ἁγίοις καὶ νῦν ὡς ἐν ἀρραβῶνος μέρει κἀπὶ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἀδιαλείπτως ὑπάρχον, μεθεκτόν τε καὶ θεωρητόν. *Refutatio iterum omnimodæ blasphemiæ Gregoræ circa divinissimum lumen Transfigurationis Domini; & demonstratio prolixior, quod illud vere increatum sit & æternum, non autem divina natura, quæ omnibus omnino invisibilis est: sed pulcritudo illa vera & amabilissima quæ ipsam circumdat secundum Theologos, solis sanctis & nunc quasi pignoris loco & in futuro seculo incessanter participabilis & visibilis.* Initium: Ὅτι μὲν οὖν καὶ ἦν καὶ ἔστι, καὶ ἔσται, ὃ τοῖς ἐκκρίτοις τῶν μαθητῶν &c. Fol. 273. verso.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ, πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα περὶ τῆς ἐγκειμένης ἐν τῷ συνοδικῷ τόμῳ τοῦ μεγάλου Βασιλείου ῥήσεως, καὶ παρὰ τοῦ Γρηγορᾶ συκοφαντουμένης ὡς μὴ γνησίας. *Ejusdem Epistola ad quemdam interrogantem circa dictum Basilii magni in Synodico Tomo allatum, & a Gregora calumniis impetitum quasi non genuinum.* Initium: Δεῖ καὶ ἀναγκαῖόν ἐστιν, ἀδελφὲ, τοὺς παραδεδομένους ὑπὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας &c. Fol. 287. verso.

Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια ἑκατὸν πεντήκοντα φυσικὰ καὶ θεολογικὰ, ἠθικά τε καὶ πρακτικὰ, καὶ καθαρτικὰ τῆς Βαρλααμίτιδος λύμης. *Ejusdem Capita centum quinquaginta physica & theologica, ethica & practica, & purgantia a Barlaamitica lue.* Init. Ἦρχθαι τὸν κόσμον καὶ ἡ φύσις διδάσκει καὶ ἡ ἱστορία πιστοῦται &c. Fol. 290.

Συνοδικὸς τόμος κατὰ τῆς Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου πλάνης τοῖς προτέροις καθ' αὐτῶν τόμοις ὁμόλογος. ἐγένετο δὲ διὰ τοὺς ὕστερον ἀκολουθήσαντας τῇ τούτων πλάνῃ τόν τε χρηματίσαντα Ἐφέσου καὶ τὸν Γάνου, Γρηγορᾶν τε καὶ Δεξιὸν, καὶ τοὺς αὐτοῖς συναπαχθέντας. *Synodicus Tomus contra Balaam & Acindyni errorem, qui Tomus cum prioribus contra eos editis Tomis consentit. Factus est autem contra eos qui postremo ipsorum errorem sequuti sunt; Ephesi nempe & Gani Episcopum, Gregoram & Dexium, & alios ab iis secum adductos.* Initium: Οὔτε τὴν κατὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ κοινοῦ πολεμίου μανίαν ἀγνοεῖν οὐδένα νομίζομεν &c. Fol. 321. verso. Acta est hæc Synodus anno ͵ϛωνθ. id est mundi 6859. Christi 1351. cui subscribunt post Imperatorem, Joannem Cantacuzenum & Patriarcham C. P. Callistum, Metropolitæ 23. & Episcopi 3.

CODEX CI. olim CCCVII. bombycinus, cujus folia numerantur 298. Maxima ex parte scriptus est manu Sylvestri Syropuli qui hanc notam in fine scripsit. Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς τοῦ μεγάλου ἐκκλησιάρχου τῆς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας διακόνου Σιλβέστρου τοῦ Συροπούλου, ἐν ἔτει ͵ϛϡνγ'. μηνὶ Αὐγούστῳ Ἰνδικτ. η'. Id est, *Absolutus est hic liber manu magni Ecclesiarchæ sanctissimæ Dei magnæ Ecclesiæ Diaconi Sylvestri Syropuli, anno (mundi) 6953. (Christi 1445.) indictione 8.*

Fol. 3. inſcribitur hic Codex, τῶν κατηχουμένων τῆς ἱερᾶς Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, id eſt: *Catechumenorum Sacræ Lauræ S. Athanaſii* (in monte Atho.) In eo continentur Philothei Patriarchæ C. P. opera adverſus Gregoram Philoſophum. Extat initio duplex eorumdem Protheoria, quas accuratus index hujuſmodi ſequitur.

Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ σοφωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Φιλοθέου, πρὸς τὰ συγγραφέντα τῷ φιλοσόφῳ. *Sanctiſſimi & ſapientiſſimi Archiepiſcopi Conſtantinopolitani novæ Romæ, Oecumenici Patriarchæ D. Philothei, adverſus ea quæ a Philoſopho ſcripta ſunt.*

Γρηγορᾶ κατά τε τοῦ ἱεροῦ τῆς ἐκκλησίας τόμου καὶ θείας ἐνεργείας καὶ θεοτικῆς χάριτος, καὶ δὴ καὶ τῆς ὀφθείσης ἐν Θαβωρίῳ [illegible] θεοφανείας τε καὶ θεότητος, [illegible] αὐτῷ λόγων ἀντιρρητικὸς πρῶτος. *Gregoræ contra ſacrum Eccleſiæ Tomum & divinam operationem, & viſam in Thaborio apparitionem Dei & deïtatem primus liber hîc refutatur, Antirrheticus primus.* Initium: Ἐδεξάμην τὰ καθ' ἡμῶν τε καὶ τῆς εὐσεβείας τοῦ φιλοσόφου Γρηγορᾶ [illegible] συγγράμματα, κράτιστε [illegible] &c. Fol. 5.

Πρὸς τὸν κατὰ τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ ἱεροῦ ταύτης τόμου δεύτερον διάλογον τοῦ φιλοσόφου Γρηγορᾶ λόγος ἀντιρρητικὸς δεύτερος, περὶ διαφορᾶς οὐσίας θείας καὶ ἐνεργείας. *Adverſus ſecundum Gregoræ philoſophi dialogum contra piam fidem & ejus ſacrum Tomum Antirrheticus ſecundus, de differentia eſſentiæ divinæ ab operatione.* Init. Οὐκ ἐργῶδες μὲν τι [illegible] χαλεπόν, ὦ [illegible] καὶ φιλοχριστε βασιλεῦ &c. Fol. 15.

Πρὸς τὸν αὐτὸν φιλόσοφον Γρηγορᾶν λόγος ἀντιρρητικὸς τρίτος περί τε διαφορᾶς ἔτι θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας, καὶ περὶ θείας δυνάμεως ἣν ὁ Θεὸς φυσικῶς ἔχει κατὰ τοὺς ἱεροὺς θεολόγους. *Adverſus eumdem philoſophum Gregoram liber Antirrheticus tertius, rurſum de differentia divinæ eſſentiæ ab operatione, & de divina virtute quam Deus naturaliter habet ſecundum ſacros Theologos.* Initium: Λέγε δή μοι, ὦ καλὲ Γρηγορᾶ, τὰ κατὰ τῆς ἱερᾶς ἐκείνης συνόδου τε καὶ τοῦ τόμου γυμνὰ &c. Fol. 22. verſo.

Πρὸς τὸν αὐτὸν Γρηγορᾶν λόγος ἀντιρρητικὸς τέταρτος ἔτι περὶ διαφορᾶς οὐσίας θείας καὶ ἐνεργείας, καὶ περὶ δυνάμεως θεοῦ φυσικῆς· ἑρμηνεία τε τῶν ῥητῶν Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τῶν ἱερῶν θεολόγων, ἅπερ ὁ Γρηγορᾶς καθ' ἡμῶν ὡς ἡμέτερα δῆθεν κατατεμὼν καὶ διαστρέψας κακῶς προσήνεγκε· καὶ περὶ αἰτίου καὶ αἰτιατοῦ, καὶ ὅπως οἱ ἅγιοι ἐχρήσαντο ταῖς τοιαύταις φωναῖς θεολογοῦντες. *Adverſus eumdem Gregoram liber Antirrheticus quartus rurſum de differentia divinæ eſſentiæ & operationis, & de virtute Dei naturali. Interpretatio item dictorum Cyrilli & Joannis ſacrorum Theologorum, quæ Gregoras truncata & diſtorta contra nos ac ſi noſtra eſſent protulit, & de cauſa & cauſato, & quomodo ſancti Theologice loquentes his vocibus ſint uſi.* Initium: Ἀλλὰ πρὶν εἰς τοὺς ἱεροὺς ἐμβαλεῖν λόγους ἐκείνους &c. Fol. 34.

Πρὸς τὸν αὐτὸν φιλόσοφον Γρηγορᾶν λόγος ἀντιρρητικὸς πέμπτος περὶ ἡνωμένης καὶ διακεκριμένης θεολογίας, καὶ [illegible] ἰδικῶς αὖ τῆς θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας, καὶ δὴ καὶ περὶ τοῦ αὐτῶν ἡνωμένου· καὶ ὅτι ἡ [illegible] αὐτῶν [illegible] θεωρεῖται κατὰ τοὺς θεολόγους, ἡ δὲ διαφορὰ [illegible] τούτων ἀποδείξεις ἔκ τε Διονυσίου καὶ Ἱεροθέου, τῶν διαδόχων τῶν ἀποστόλων, ἐκ τῶν θείων γραφῶν, ἀπὸ τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων καὶ τινων ἀπὸ μέσου θεολόγων διδασκάλων. *Ad eumdem philoſophum Gregoram liber Antirrheticus quintus de unica & diſtincta Theologia; & rurſus ſpecialiter de differentia inter divinam eſſentiam & operationem, ac de eo quod in ipſis unitum eſt; & quod unio eorum re perſpiciatur ſecundum Theologos, differentia vero perſpicacitate. Horum porro demonſtrationes ex Dionyſio & Hierotheo ſucceſſoribus Apoſtolorum, ex divinis Scripturis, ex œcumenicis Synodis, ex quibuſdam Magiſtris Theologis.* Init. Νῦν δ' ἐπὶ τὴν θείαν καὶ [illegible] (ſic) τῆς θεότητος ἕνωσίν τε καὶ διάκρισιν ἰόντες τῷ λόγῳ &c. Fol. 55.

Πρὸς τὸν τρίτον καὶ τὸν τέταρτον λόγον τοῦ αὐτοῦ Γρηγορᾶ περὶ μετοχῆς θείας καὶ ἐνεργείας καὶ χάριτος, λόγος ἀντιρρητικὸς ἕκτος. *Ad tertium & quartum librum ipſius Gregoræ de participatione divina & operatione & gratia, Antirrheticus ſextus.* Init. Ἀ μὲν οὖν ὁ τῶν μεμαθηκότων σοφίαν [illegible] τις οἰόμενος εἶναι φιλόσοφος οὑτοσὶν &c. Fol. 78.

Ἔτι πρὸς τὸν τέταρτον λόγον τοῦ αὐτοῦ φιλοσόφου Γρηγορᾶ περὶ τῆς τοῦ θεοῦ φυσικῆς καὶ οὐσιώδους θείας ἐνεργείας, ὅτι ἄκτιστος, λόγος ἀντιρρητικὸς ἕβδομος. *Ad quartum librum ejuſdem philoſophi Gregoræ de Dei naturali & eſſentiali divina operatione, quod ſit increata, Antirrheticus*

liber septimus. Initium : Ἐπεὶ δὲ τὸν περὶ μετοχῆς ἱερᾶς θεοῦ καὶ θείου πνεύματος ἀπορρήτου κοινωνίας τε καὶ θεώσεως λόγος &c. Fol. 104. verso.

Ἔτι πρὸς τὸν τέταρτον καὶ δὴ καὶ τὸν πέμπτον λόγον τοῦ αὐτοῦ Γρηγορᾶ λόγος ὄγδοος περὶ θείας ἐνεργείας, ὅτι ἄκτιστος, καὶ ὅτι οὐ σύνθετον διὰ ταύτην τὸ θεῖον, ἀλλ' ἁπλοῦν κατὰ φύσιν. *Iterum ad quartum & insuper ad quintum ipsius Gregoræ librum. Liber octavus de divina operatione, quod sit increata, & quod Deus non sit ideo compositus, sed simplex secundum naturam.* Initium : Ὁ τοίνυν ἐκ Δαμασκοῦ θεῖος Ἰωάννης περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ φιλοσοφῶν, ὥς φησι Γρηγορᾶς &c. Fol. 117.

Πρὸς τὸν πέμπτον καὶ τὸν ἕκτον λόγον τοῦ αὐτοῦ φιλοσόφου Γρηγορᾶ λόγος ἀντιρρητικὸς ἔνατος περὶ θεότητος καὶ θεοῦ, καὶ θείας αὖθις ἐνεργείας καὶ θεώσεως, ὅτι ἄκτιστος. *Ad quintum & sextum philosophi Gregoræ librum liber Antirrheticus nonus de deitate & Deo, ac rursum de divina operatione & deificatione, quod sit increata.* Initium : Ἥκει δὴ λοιπὸν ὁ ἡμῖν ἐπ' αὐτὸ τὸ τοῦ λόγου κεφάλαιον &c. Fol. 140.

Πρὸς τὸν αὐτὸν φιλόσοφον Γρηγορᾶν. ὅτι ἄληπτος καὶ ἀμίμητος ἡ θεία χάρις καὶ θέωσις ἀνθρωπείᾳ φύσει, εἰ καὶ πνεύματι ἁγίῳ ἐν χριστῷ καὶ μιμητὴ γίνεται ἡ αὐτή· καὶ πῶς καὶ κατὰ τίνας τοὺς λόγους, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ἐνέργειαι λέγονται τοῦ πατρὸς παρὰ τῶν θεολόγων, καὶ αὖθις οὐκ ἐνέργειαι οἱ αὐτοί· λόγος δέκατος. *Adversus eumdem philosophum Gregoram, quod divina gratia & deificatio sit incomprehensibilis & inimitabilis humanæ naturæ . . . . . & quomodo ac secundum quas rationes Filius Dei & Spiritus Sanctus, operationes Patris dicantur a Theologis. Rursum quod iidem ipsi non sint operationes. Liber decimus.* Init. Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα κατὰ τῆς μιᾶς πνευματωνύμου καὶ ἀκτίστου θεότητος &c. Fol. 155.

Πρὸς τὸν αὐτὸν φιλόσοφον Γρηγορᾶν λόγος ἀντιρρητικὸς ἑνδέκατος περὶ τῆς Χριστοῦ θείας μεταμορφώσεως καὶ τοῦ καθ' αὐτὴν φυσικοῦ τῆς θεότητος φωτὸς, περί τε θεώσεως ὑπερφυοῦς αὖθις καὶ μετοχῆς τῆς θεοποιοῦ καὶ φυσικῆς τοῦ πνεύματος χάριτος. ἐν ᾧ λόγῳ τούτῳ Γρηγορᾶς ἐξελέγχεται ἢ μηδὲ γενέσθαι τὴν μεταμόρφωσιν ὅλως τοῦ Χριστοῦ λέγων, ἢ τραπῆναι καὶ μεταβληθῆναι τὴν ἀνθρωπείαν μορφὴν ἢ τὸ εἶδος τοῦ Χριστοῦ μετὰ τῶν Εἰκονομαχῶν· καὶ προσέτι ῥητὴν καὶ ὁρατὴν τὴν τοῦ θεοῦ δοξάζων οὐσίαν ἅμα ταῖς ὑποστάσεσι μετ' Εὐσεβίου καὶ τῶν Ἀρειανῶν, καὶ κτιστὸν καὶ ὁρατὸν εἰσάγων σὺν ἐκείνοις θεὸν ὃν δήπου καὶ κατ' οὐσίαν ἰδεῖν ἐνδέχεσθαι καὶ προσκυνῆσαι· ταῦτα καὶ γὰρ ὁ τῆς ὁμολογίας αὐτοὺς ἐξελέγχει φίλος Θεόδωρος ὁ Γραπτὸς ὑπὸ Γρηγορᾶ προσενεχθεὶς καθ' ἡμῶν δῆθεν. *Adversus eumdem Philosophum Gregoram liber Antirrheticus undecimus de divina Christi Transfiguratione, deque naturali secundum ipsam deïtatis lumine, de deificatione supernaturali, & de participatione deificæ & naturalis Spiritûs gratiæ. In hoc libro Gregoras arguitur aut dicere nullam omnino fuisse Christi Transfigurationem, aut dicere versam mutatamque fuisse humanam formam speciemque Christi, idque cum Iconomachis; atque insuper cum Eusebio & Arianis putare Dei essentiam cum hypostasibus esse effabilem & visibilem, ac cum illis creatum & visibilem inducere Deum, quem scilicet secundum essentiam & videri & adorari admittunt. Siquidem ille confessione clarus Theodorus Graptus a Gregora contra nos adductus illos ita sentire coarguit.* Initium : Μὴ ἀποκρίνου ἄφρονι κατὰ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ, φησὶν ὁ σοφὸς Σολομὼν &c. Fol. 171. verso.

Τοῦ αὐτοῦ πνευματικωτάτου πατριάρχου πρὸς τὸν αὐτὸν φιλόσοφον Γρηγορᾶν λόγος ἀντιρρητικὸς ιβ'. ὑπὲρ τῶν τῷ ἁγίῳ ὄρει τῷ Ἄθῳ μοναστῶν (sic) καὶ τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων ἐκεῖ καὶ δὴ καὶ τῆς ἐνταῦθα· ὑπέρ τε τῶν κατὰ τῶν θειοτάτων βασιλέων κακῶς εἰρημένων αὐτῷ ἀπολογία, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν κατὰ τοῦ θείου Γρηγορίου καὶ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ θαυμάτων· πρός γε μὴν τῷ τοῦ λόγου τέλει καὶ ἀνακεφαλαίωσις τῶν προειρημένων. *Ejusdem sanctissimi Patriarchæ adversus eumdem Philosophum Gregoram liber Antirrheticus* **12.** *pro Monachis in sancto monte Atho degentibus, & iis qui ibidem ut & hîc in sacra quiete vivunt (i. Hesychastis.) Defensio divinissimorum Imperatorum contra ejusdem dicta; similiterque D. Gregorii & miraculorum ejus apologia. Insuperque in fine libri recapitulatio eorum quæ supra dicta sunt.* Init. Ἐνταῦθά με βουλόμενον στῆσαι τὸν λόγον ὁ δὴ κἀν τοῖς φθάσασι προὔφην &c. Fol. 197.

Τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Φιλοθέου τῷ εὐσεβεστάτῳ μεγάλῳ Δομεστίκῳ τῷ Παλαιολόγῳ περὶ τοῦ ἐν τοῖς πρὸς Εὐνόμιον ἀντιρρητικοῖς τοῦ μεγάλου Βασιλείου ῥητοῦ τοῦ λέγοντος· ὁ γὰρ τεθηκὼς βώλοις δρόσου κατὰ τὸν Ἰὼβ λόγον, οὐχ ὁμοίως ταῖς τε βώλοις καὶ τὸν υἱὸν

ὑποστήσαιο· καὶ περὶ θεότητος. λόγος ιγ'. *Ejusdem sanctissimi & œcumenici Patriarchæ Domini Philothei nobilissimo magno Domestico Palæologo, de dicto S. Basilii in Antirrheticis contra Eunomium, qui ait in hunc Jobi locum,* qui enim peperit glebas roris, *non similiter glebas & Filium constituisse, & de deitate liber decimus tertius.* Init. Αγε δὴ καὶ πάλιν φίλων ἄνδρῶν εὐλαβέστατε καὶ φιλομαθέστατε, πρὸς τὰς λύσεις ἰωμὲν τῶν ζητημάτων &c. Fol. 212.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῆς ἐν Θαβωρίῳ θείας τοῦ Χριστοῦ μεταμορφώσεως, ὅτι οὔτε οὐσία θεοῦ τὸ καὶ αὐτὸ φῶς οὔτε κτίσμα· καὶ ὅτι εἶδον αὐτὸ οἱ ἀπόστολοι, καὶ πῶς εἶδον· καὶ ὅτι οὐ σιωπᾶν δεῖ περὶ τούτων λόγοις κατά τινας χρὴ, ἀλλὰ καὶ κηρύττεσθαι, καὶ πρὸς τὴν μετοχὴν μάλιστα σπεύδειν πάντας τοῦ θείου φωτὸς ἐκείνου. *Ejusdem ad eumdem de divina Transfiguratione in Thaborio, quod lumen in ea exhibitum neque substantia Dei sit neque creatura; & quod Apostoli ipsum viderint ac quomodo viderint, quod hæc tacere non oporteat, ut quidam volunt, sed potius prædicare. Et quod ad illius divinæ lucis participationem omnes festinare debeant.* Init. Επεὶ δὲ τὰς περὶ τὰς λέξεις καθ' ἡμῶν συκοφαντίας τε καὶ καινοτομίας &c. Fol. 221.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῶν αὐτῶν λόγος ιε'. *Ejusdem ad eumdem de re eadem liber* 15. Init. Αλλὰ καιρὸς ἂν εἴη λοιπὸν, καὶ τὸν οἰονεὶ τέλος τε καὶ σφραγῖδα &c. Fol. 227. verso.

Μέχρι μὲν τούτων συμπληροῦται ὁ βίβλιον, καθὼς ἐν ταῖς προθεωρίαις ἐμφαίνεται. προσετέθησαν δὲ ἐν τῷ βιβλίῳ καὶ τὰ ἐφεξῆς. *Hic desinit liber, ut in protheoriis indicatur. In hoc autem Exemplari addita sunt quæ sequuntur.* Ο αὐτὸς τῷ Πετριώτῃ, ὅτι ὥσπερ εἷς θεὸς ἡ ἁγία τριὰς, οὕτω καὶ μία ἡ θεότης· καὶ περὶ θείας ἐνεργείας. *Idem Petriotæ, quod sicut S. Trinitas unus est Deus, sic una sit deitas: & de divina operatione.* Init. Χθὲς καὶ προσελθών μοί τις τῶν συνήθων ἀγγελίαν ἧκε κομίζων &c. Fol. 237.

Τοῦ αὐτοῦ τοῖς ἐνδοξοτάτοις καὶ περιφανεστάτοις μεγάλοις Δομεστίκοις περὶ τῆς παλαιᾶς περιτομῆς ἐρωτήσασιν. *Ejusdem gloriosissimis & illustrissimis magnis Domesticis de veteri circumcisione.* Initium: Εγὼ μὲν ὑμᾶς ἀμύνω ἐκ τῆς μακρᾶς ἀποδημίας &c. Fol. 243. verso.

Τὰ κεφάλαια (ιδ'.) τῆς αἱρέσεως Ακινδύνου καὶ Βαρλαὰμ καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῖς, πρῶτα μὲν ὡς αὐτοὶ συνεγράψαντο, ἐφεξῆς δὲ ἀνατρεπόμενα παρὰ τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου. *Capita* 14. *hæreseos Acindyni & Barlaami ac sequacium eorum, posita quidem ut ipsi scripserunt, deinde vero eversa ab eodem Patriarcha.* Initium: Propositio Acindyni. λέγουσιν ἐνδυναμούμενοι τῇ θείᾳ γραφῇ &c. Fol. 249.

Συνοδικὸς τόμος γεγραμμένος ἐπὶ ταῖς ἐξελεγξάσαις καὶ ἀποβαλλομέναις τὴν τοῦ Βαρλαὰμ καὶ Ακινδύνου δυσσέβειαν μεγάλαις συνόδοις, ἐν αἷς οὐχ ἡ ἐκκλησία πᾶσα μόνον ἀλλὰ καὶ ἡ σύγκλητος καὶ οἱ καθολικοὶ τῶν Ρωμαίων κριταὶ, προκαθημένου καὶ τοῦ θειοτάτου βασιλέως ἕως οὗ περιῆν. *Synodicus Tomus scriptus in magnis Synodis quæ Barlaami & Acindyni impietatem confutarunt & proscripserunt, quibus non tota solum Ecclesia, sed etiam Senatus & Catholici Romanorum judices aderant, præsidente divinissimo Imperatore, quamdiu superstes fuit.* Initium: Επαινετὸς ἀληθῶς ὁ εἰπὼν τὴν τῆς ἀληθείας εἶναι ἐπίγνωσιν &c. Fol. 258. Acta est hæc Synodus mense Augusto, indictione 9. anno mundi 6849. id est Christi 1341. Subscribit Joannes Patr. C. P. cum Metropolitis octo. Jam sequitur Ισον τοῦ παρὰ τῶν Αρχιερέων (ς.) γεγονότος γράμματος κατὰ τὴν πεντεκαιδεκάτην ἰνδικτιῶνα περὶ τοῦ συνοδικοῦ τούτου τόμου. Illum nempe approbant, Barlaamque in hac Synodo damnatum se quoque damnare profitentur.

Συνοδικὸς τέλειος τόμος κατὰ τῆς Βαρλαὰμ καὶ Ακινδύνου πλάνης, τοῖς προτέροις ὁμοίως, ἐγένετο δὲ διά τινας ὕστερον ἀκολουθήσαντας τῇ τούτων πλάνῃ, τόν τε χρηματίσαντα Εφέσου καὶ τὸν Γαν, Γρηγορᾶν τε καὶ Δέξιον καὶ αὐτοῖς συναπαχθέντας. Idem Synodicus liber jam notatus fuit Codice C. variantibus tantum subscriptionibus. Insuper post subscriptiones ita in hoc Codice legitur, Εἶχε καὶ ἑτέραν ὑπογραφὴν μετὰ καὶ προγράμματος τόδε. 1. *Habet & aliam subscriptionem cum hoc proœmio.*

Proœmii initium: Η βασιλεία μου μέλλουσα ὑπογράψαι ἐν τῷ παρόντι τόμῳ, προσεγράφη παρὰ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου μου αὐθέντου καὶ βασιλέως τοῦ πατρὸς τῆς βασιλείας μου, καὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου &c. Sic vero definit: Ταῦτα δὲ πάντα ἡ βασιλεία μου, ὡς ἐκ θεοῦ κατασταθεῖσα διὰ τῆς αὐτοῦ χάριτος δεφένσωρ (sic) καὶ ἐκδικητὴς τῆς αὐτοῦ ἐκκλησίας, ὥστε δεῖ μένειν τὸν παρόντα ὁρισμὸν τῆς βασιλείας μου βέβαιον καὶ ἀκίνητον εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, καὶ ὑπογράφεται μετὰ τῆς αὐτῆς καὶ τῶν ἁγίων

[illegible]

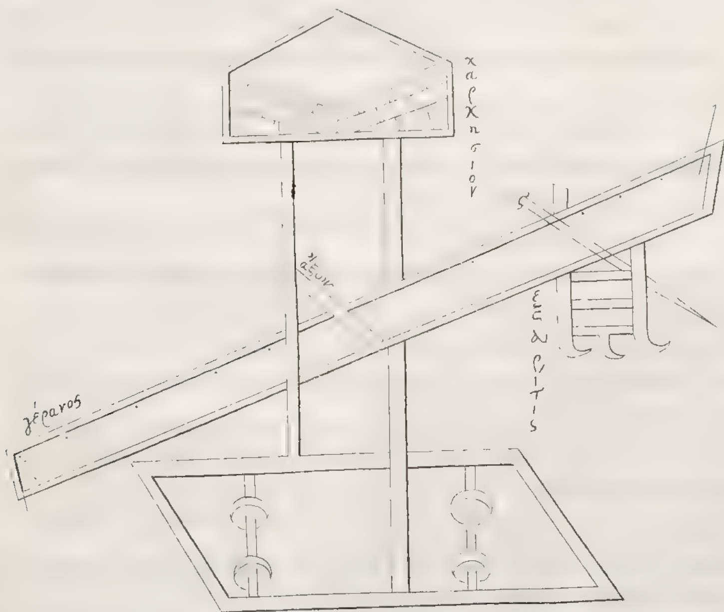
θυσιαστηρίῳ ταῖς ἐμαυτοῦ χερσὶν ὥσπερ ἱερὸν ἀνάθημα, παρουσίᾳ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου μου αὐθέντου καὶ βασιλέως τοῦ πατρὸς τῆς βασιλείας μου, καὶ τοῦ παναγιωτάτου μου δεσπότου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Φιλοθέου καὶ τῆς περὶ αὐτὸν θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου. μηνὶ Φεβρ. Ἰνδ. ζ΄.

Ματθαῖος ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων, Ἀσάνης ὁ Καντακουζηνός.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ διδασκάλου τῆς ἱερᾶς θεολογίας κυροῦ Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου πρὸς κυρὸν Ἰωάννην τὸν Βασιλικὸν ἐρωτήσαντα περὶ τῆς τοῦ μακαρίου Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ ῥήσεως, ἀφ᾽ ἧς οἱ ματαιόφρονες Ἀκινδυνισταὶ θορυβοῦσιν· ἔτι δὲ καὶ περὶ ὧν οἱ αὐτοὶ περὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου σοφίζονται. *Sapientissimi & eruditissimi Sacræ Theologiæ Magistri Domni Georgii Scholarii ad Domnum Joannem Basilicum, qui interrogaverat de Theodori Grapti dicto, cujus causâ vane sentientes Acindynistæ turbas movent. Itemque de iis quæ iidem ipsi de Spiritu sophistice disputant.* Initium: Χάρις πολλή σοι τῆς εἰς ἡμᾶς εὐνοίας, ἄριστε φίλων &c. Fol. 284.

Exstant in Codice Cæsareo CCLXXIX. Marci Ephesini capita 68. contra hæresim Acindynistarum. Vide P. Lambec. Bibliothecæ Cæsareæ lib. 5. p. 226.

Duo initio Codicis totidemque in fine folia membranacea compacta sunt. Duò priora decimo sæculo exarata de instrumentis bellicis tractant. Auctor appellatur 2°. fol. verso, ubi sic legitur: Βίτωνος κατασκευὴ πολεμικῶν ὀργάνων καὶ καταπελτικῶν. Sic incipit: Λιθοβόλου ὀργάνου κατασκευὴν ἐπιβέβλημαι γράψαι, ὦ πάλα (sic) βασιλεῦ. Vide Voss. de Mathematicis. Ejusdem argumenti sunt quæ præcedunt. Primo nempe folio agitur de κριοῦ κατασκευῆς, secundo pag. 1. de constructione gruis, cujus figura hîc exhibetur.

Duo posteriora folia duodecimi circiter sæculi continent fragmenta διατάξεων imperialium. Altero folio pag. 1. sic legitur: Περὶ τῶν πτωχῶν καὶ τῶν δυνατῶν ἐτέθη μηνὶ

Μαρτίῳ Ἰνδ. ε'. νεαρὰ Κωνσταντίνου περὶ στρατιωτῶν. Initium: Θεσπίζομεν τοίνυν ὅπερ ἡ συνήθεια ἐγγράφως &c.

CODEX CII. olim CXLII. bombycinus, recens, foliorum 189. Nicephori Monachi Blemmidæ Expoſitio in Pſalmos. Initio præfixum habet prooemium, cujus initium illud eſt: Ψαλτήριον κυρίως εἶδος ὀργάνου ἐστὶ μουσικοῦ, ναῦλα παρ' Ἑβραίοις ὀνομαζόμενον &c.

Poſt Commentarium in Pſalmos fol. 178. ſequitur Expoſitio in Cantica Scripturæ, quæ an ejuſdem Auctoris ſit necne, non exprimitur. In fine legitur hæc nota. Ταῦτα ἀπέγραψεν ὁ Ἰωάννης Τινερὲλ ἀπὸ τοῦ Βελλεροφόντος, καὶ ἀνέθηκε τῷ πάνυ τῷ Φραγκίας ἀρχικαγκελαρίῳ Πέτρῳ Σεγουήρῳ ἐπιστημονιάρχῃ, καὶ τῶν ἐπιστημόνων προστάτῃ. Id eſt: *Hæc ſcripſit Joannes Tinerel a Bellerophonte, obtulitque Petro Seguerio Franciæ Cancellario, eruditorum Principi ac protectori.*

CODEX CIII. olim CCCXXXIV. ab eodem Joanne Tinerel, qui hunc libro titulum indidit. *Enarrationes in aliquot Davidis Pſalmos, a clariſſimo viro Ægidio Bourdino in ſuprema Regni curia Cognitore Catholico collectæ, & in Savaroniana Bibliotheca apud Arvernos repertæ,* πορεινίας *anno 1650. jubilæo ſeu ſemiſæculari.*

Joannes Tinerel a Bellerophonte.

Extat initio ejuſdem Epiſtola Latina nuncupatoria ad Auguſtiſſimum Franciæ Cancellarium D. Dominum Petrum Seguier.

Pſalmi omnes numero triginta ſex, quorum Enarrationibus inſeruntur Scholia S. Joannis Chryſoſtomi in Canticum Symeonis folio 84. Omnia folia ſunt 128. ab una tantum parte ſcripta, alterâ interpretationi Latinæ, ut videtur, reſervatâ.

CODEX CIV. olim CCXXXVII. membranaceus, XIV. vel XV. ſæculi, folior. 323. In tit. Θεοδώρου πέφυκεν εἰς πολὺ (ſic) πόνος. Euthymii Zygadeni (ſic) Commentarii in Pſalmos, & in Cantica Scripturæ. Priora folia paululum corroſa ac fœdata ſunt, pauca item deſunt ex fine: nam deſinit Codex in Canticum ſeptimum, quod eſt Danielis cap. 3. v. 26. Alter Codex ejuſdem Euthymii poſitus eſt inter Catenas in Pſalm.

CODEX CV. olim CXIV. membranaceus, XII. circiter ſæculi, foliorum circiter 300. Fuit Monaſterii dicti Ἐγκλείστρα in inſula Cypro. Continet vitas Sanctorum aliquot & paſſiones Martyrum pro menſibus Novembri, Decembri, Januario, Februario, & in fine unam pro Septembri.

Initio habetur Index non accuratus eorum quæ in Codice continentur, eodem ferme quo Codex tempore deſcriptus.

1. Primo loco ponitur in Indice Joannis Chryſoſtomi Homilia in Seraphim, pro octava die Novembris. Sed hæc in fine Codicis reperitur.

2. Vita S. Gregorii Thaumaturgi ſcripta a S. Gregorio Nyſſeno. Eſt initio mutila, incipitque ab his verbis in Codice. . . . τὸ καὶ διαιρεῖσθαι τὴν θεότητα, μία ἀρχὴ σωματικῆς . . . ἡ προσηγορία. Deſinit in hæc verba, ἡ πλεονεξία ἐφ' ἑαυτὴν ἔχει . . . ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ &c. pro 17. Novembris.

3. Fol. 28. Sancti Germani Archiepiſcopi C. P. in S. Mariam Deiparam, ὅτε ἀπετέθη ἐν τῷ ναῷ τελεσθεῖσα ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῆς, pro 21. Novembr. Init. Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἑορτὴ ἑτέρα &c πληρούσα φαιδρά.

4. Fol. 32. Martyrium S. Petri Alexandrini pro 25. Novembris. Init. Ἐβδόμω τοῦ μαρτυρίου . . . καταγγελθέντος ὑπὸ τῶν τότε . . .

5. Fol. 37. verſo. Martyrium S. Æcaterinæ, Αἰκατερίνης. (ſic) Init. Τοῦ παρανόμου καὶ ἀσεβεστάτου Μαξεντίου. 24. Novembris.

6. Fol. 46. Martyrium S. Jacobi Perſæ ſub Araran rege. 27. Novembris. Init. Καὶ . . . .

7. Fol. 52. verſo. Vita & geſta S. Andreæ Apoſtoli. 30. Novembris. Init. Τὸν πρωτόκλητον . . . τῶν δώδεκα . . .

8. Fol. 59. Reliqua ejuſdem vitæ cum Martyrio & depoſitione Reliquiarum

ejus. Initium : Πάντως μέμνηθε, ὦ συνετὸν καὶ πιστότατον ἀκροατήριον.

9. Fol. 77. verſo. Martyrium S. Barbaræ, Decembris 4. Init. Καὶ ἐκείνοις τοῖς καιροῖς βασιλεύοντος Μαξιμιανοῦ.

10. Fol. 181. Acta ſancti Nicolai Myrenſis. Decembr. 6. Initium : Ἐν τοῖς καιροῖς Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου.

11. Fol. 86. S. Andreæ Hieroſolymitani Epiſcopi Cretæ, Encomium S. Nicolai Myrenſis. Init. Ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, πιστὲ θεράπων.

12. Fol. 90. verſo, Martyrium SS. Euſtratii, Auxentii, Eugenii, Mardarii, & Oreſtæ. Decembris 13. Init. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ.

13. Fol. 106. verſo. Κυριακὴ τῶν περὶ πατέρων (ſic) Joan. Chryſoſt. quod non ſit accedendum ad Theatra, & in Abraham. Init. Πολλοὺς οἶμαι τῶν πρώην καταλιπόντων ἡμᾶς

14. Fol. 119. S. Joannis Chryſoſtomi in S. Philogonium &c. Decembris. 20. Init. Ἐγὼ μὲν καὶ σήμερον παρεσκευαζόμην.

15. Fol. 126. Martyrium S. Anaſtaſiæ & S. Theodotæ, Decembris 22. Init. Ὑποστρέφοντος τοῦ Διοκλητιανοῦ, προσηνέχθη.

16. Fol. 133. Κυριακὴ ἑτέρα περὶ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Certamen SS. trium puerorum Ananiæ, Azariæ, Miſaëlis, & Danielis Prophetæ. Initium : Βούλομαι, ἀγαπητοί, ὑφήγησιν ἀγαθήν.

17. Fol. 135. verſo. Viſio prima Danielis eſt hiſtoria Suſannæ. Initium : Ἦν δὲ ἀνὴρ οἰκῶν ἐν Βαβυλῶνι.

18. Fol. 137. verſo. Viſio ſexta Danielis. Init. Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ἐποίησε δεῖπνον μέγα.

19. Fol. 139. Viſio duodecima Danielis. Init. Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀστυάγης προσετέθη.

20. Fol. 142. S. Ephræm Sermo in Optimum Joſeph. Initium : Ὁ θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, ὁ θεὸς τοῦ Ἰσαάκ.

21. Fol. 156. S. Gregorii Theologi in Natale Domini. Init. Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν.

22. Fol. 153. S. Baſilii Cæſarienſis in Natale Domini. Init. Χριστοῦ γέννησις ἡ μὲν οἰκεία καὶ πρώτη.

23. S. Joannis Chryſoſtomi in Natale Domini. Init. Μυστήριον ξένον καὶ παράδοξον βλέπω.

24. Fol. 171. verſo. Procli Archiepiſcopi C. P. in S. Stephanum Protomart. Init. Ὁ μὲν αἰσθητὸς ἥλιος.

25. Fol. 175. S. Joannis Chryſoſt. in Herodem & occiſos pueros. Init. Ἤθελον μὲν ἀεὶ καὶ πάντοτε τῶν

26. Fol. 177. verſo. Amphilochii Iconii, vita & miracula S. Baſilii. 1. Januarii. Init. Ἀγαπητοί, οὐκ ἦν ἀπεικὸς εὐγνώμονας ὑμᾶς.

27. Sancti Gregorii Theologi in S. Epiphania. Init. Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμός, καὶ πάλιν μυστήρια.

28. Fol. 207. S. Baſilii Cæſarienſis Homilia in S. Baptiſma. Init. Ὁ μὲν σοφὸς Σολομὼν τῶν κατὰ τόν.

29. Fol. 215. Sancti Gregorii Theologi in S. Lumina. Initium : Χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων ἡμέρᾳ.

30. Fol. 226. verſo. S. Joannis Chryſoſtomi in ſanctum Baptiſma. Init. Ἡ πηγὴ τῶν εὐαγγελικῶν διδαγμάτων αἱεὶ γμ-

31. Fol. 229. Narratio Ammonii Monachi de SS. Patribus in monte Sina per Barbaros occiſis. Januarii 14. Init. Ἐγένετό μοί ποτε καθεζομένῳ.

32. Fol. 249. verſo. Vita S. Xenophontis & uxoris & duorum filiorum ejus. Decembris 22. Init. Διηγήσατό τις ὅσιος καὶ μέγας γέρων.

33. Amphilochii Iconii, in Deiparam, Symeonem & Annam. Februarii 2. Init. Πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων τὴν παρθενίαν.

34. Fol. 261. verso. Leontii Episcopi Neapolis in Cypro Sermo in Symeonem. Init. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω.

35. Fol. 268. Martyrium sancti Blasii. Februarii. 11. Initium: Ἤνθει ὁ χρυσὸς τῶν μυστικῶν εἰδῶν [illegible].

36. Fol. 283. verso. Narratio quomodo caput sancti Joannis Baptistæ ex Herodis urbe, ἐκ τῆς Ἡρώδου πόλεως, Emesam translatum sit. Februarii 20. Init. [illegible] δὶς ἐκ τ [illegible].

37. Fol. 285. verso. Inventio Capitis S. Joannis Baptistæ. Initium: Ἐπεφάνη πάλιν ἡμῖν ὁ τετιμημένος καὶ οἰκουμενικός.

αφκγ'.

Μηνὶ Δεκεμβρίῳ εἰς τὰς κγ'. τοῦ αὐτοῦ ἐγχρονίας, ἤρται ὁ πατριάρχης οἰκουμενικὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὀνόματι Ἱερεμίας. i. *An.* 1523. 23. *Decembris anni qui supra, sublatus est Patriarcha œcumenicus Constantinopolis, nomine Jeremias.* Deinde sequuntur quædam confusa & Græcobarbara de Enclistra, cujus Monasterii erat hic liber, ut jam diximus. Qui Notam scripsit, erat Timotheus Hieromonachus.

Ibidem legitur τέλος τῆς α' βιβλίου, ἤτοι ἑξαμήνου. *Finis primi libri, qui sex menses continet.*

37. Miraculum S. Michaëlis in Chonis, ἐν ταῖς Χώναις. Init. Ἡ [illegible] τῶν ἰαμάτων καὶ δωρεῶν. Septembris 6.

Fol. 294. Joannis Chrysostomi in Seraphim. Initium: Μόλις ποτὲ ὁ καιρὸς τοῦ Ὀζίου. In fine mutila.

Monendus est Lector vitam S. Gregorii Thaumaturgi a Greg. Nysseno scriptam, quæ est secunda in hoc Codice, plura habere in fine, quàm Editi & sequens Ms. in quo eadem vita est præferant. Nam sequens Ms. in hæc verba definit: Ψαλμοῖς, [illegible] μένει, τοῖς γεγραμμένοις οὐ προστεθείκαμεν, quibus Editi addunt conclusionem in Homiliis & vitis Sanctorum solitam. At hic Codex post hæc verba, τοῖς γεγραμμένοις οὐ προστεθείκαμεν, hæc subjicit certe notatu digna. Ἐπεὶ [illegible] ηὔξατο [illegible] τὴν ἐπιστροφὴν [illegible] μετέθετο [illegible] μὴ κτήσασθαι αὐτὸν τόπον πρὸς ταφὴν [illegible]. Εἰ γὰρ [illegible] τόπον [illegible] οὐκ κατεδέξατο, ἀλλὰ [illegible] οὐδὲ [illegible] ἐπαισχυνθήσεται. ἀλλ' ἔστω [illegible] ὅτι [illegible] Γρηγόριος [illegible] τί, καὶ [illegible] πάσης τῆς γῆς [illegible] ἀλλοτριώσας [illegible] μόνην γὰρ αὐτοῦ [illegible] τιμίαν ἐκείνην [illegible] ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα σὺν πατρὶ καὶ πνεύματι νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Id est: *Postquam igitur precatus est pro iis qui jam crediderant, ut usque ad finem in melius proficerent, & infidelibus ut converterentur; sic ex humana vita ad Deum transfertur, cum domesticis suis præcepisset, ut ne ipsi locum sibi proprium ad sepulturam emerent: nam quia dum viveret numquam voluerit loci cujuspiam dominus vocari, sed ut peregrinus & advena in aliis locis vitam degerit, neque post mortem pudebat peregrinam agere. Sed post hanc vitam, inquit, hoc in ore hominum versetur, nempe Gregorium dum in vivis esset nulli loco nomen indidisse suum, & post mortem apud alienos quasi advenam fuisse, quia se a toto orbe terrarum alienum fecerat; ita ut ne in loco quidem sibi proprio sepeliri voluerit: solam qui possideret possessionem honorabilem esse eam quæ avaritiæ nullum admittit vestigium, in Christo Jesu Domino nostro cui gloria cum Patre & Spiritu nunc & in sæcula sæculorum. Amen.*

CODEX CVI. olim CCXLVII. bombycinus, XV. sæculi, foliorum circiter 260. Macarii Philadelphiensis Metropolitæ Chrysocephali sermones duodecim.

1. In novem Ordines Angelorum & in S. Michaëlem caret initio. In 14. capita distributus est. Initium sic profertur a Leone Allatio, Αἰδεῖ μὲν καὶ ἡ τῶν ἐρωμένων [illegible].

2. Fol. 19. in Principes Angelorum Michaëlem & Gabrielem. Init. Ἤδη μοι τῶν [illegible] θεῶν. In 15. capita divisus est.

3. Fol. 40.

3. Fol. 40. In Hypapanten. Initium : Φαιδρὰ τ̃ ἑορτῆς τὰ προπύλαια, καὶ φέγγη.

4. Fol. 50. In festum τ̃ ὀρθοδοξίας. Init. Τίς ὁ ἦχος τῶν ἑορταζόντων.

5. Fol. 66. verso. In tertiam jejuniorum Dominicam, in qua præcipue fit adoratio Crucis. Init. Μεγάλη μὲν ἡ παροῦσα ἡμέρα, καὶ περιφ-

6. Fol. 80. verso. In Ramos palmarum. Init. Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών· κήρυττε.

7. Fol. 93. In S. Joannem Apostolum & Theologum ejusque Theologiam. Init. Αποστολικὴν ἐπιδημίαν εὐφημοῦσα.

8. Fol. 104. verso. In Natale sancti Joannis Baptistæ. Initium : Ιωάννη τῇ φωνῇ τοῦ λόγου τοὺς λόγους.

9. Fol. 120. In Decollationem sancti Joannis Baptistæ. Init. Πάλιν Ιωάννης ὁ μέγας, ὁ πρόδρομος.

10. Fol. 139. In Exaltationem sanctæ Crucis. Init. Εμοὶ μὲν τὸ χαριέστατον ἁπάντων, καὶ μάλιστα.

11. Fol. 151. verso. In Transfigurationem Domini nostri Jesu Christi. Init. Θεὸς κύριος ἐπ' ὄρεις ἐπέφανεν.

12. Fol. 173. verso Joan. Chrysost. In Annuntiationem Deiparæ. Init. Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια· πάλιν ἐλευθ- Hactenus Macarii Chrysocephali Sermones. Postremus vero Chrysostomi fertur. Duos alios memorat Allatius in Præcursoris Decolationem, & in Exaltationem Crucis.

Fol. 177. verso. B. Joannis Geometræ Sermo gratiarum actionis in Annuntiationem Deiparæ. Init. Χαίρετε τοῦτό μοι τὸ βραχὺ καὶ μέγα τοῦ. Ad calcem hujus Sermonis seu Orationis fol. 186. verso, legitur, Οἷς κρίμασιν οἶδε θεὸς, παρεδόθη ἡ μεγάλη πόλις Φιλαδέλφεια, κατὰ τοῦ ϛωζη'. ἔτους, Ινδικτιῶνος ιγ'. i. *Deo cognitis judiciis tradita est urbs magna Philadelphia* (in manus Turcarum) *scilicet anno* (mundi) 6898. (Christi 1390.) *Indictione* 13.

Fol. 187. Quædam ex Synaxario in Annuntiationem Deiparæ & Panegyris Anonymi, quæ sic incipit : Εν τ̃ ἡμέραις Αὐγούσου τοῦ βασιλ-

Fol. 195. S. Joannis Chrysost. in S. Ignatium Antiochenum. Januarii 29. Init. Οἱ πολυτελεῖς καὶ φιλότιμοι τῶν ἑστιατόρων.

Fol. 202. S. Joannis Chrysost. in Maximum Presbyterum, & de nuptiis. Pro ultima Dominica Januarii. Init. Οτι μὲν ἀπελείφθην ὑμῶν τ̃ παρελθούσῃ.

Fol. 215. verso. S. Joan. Chrysost. in Hypapanten, & de lege Circumcisionis Pro secundâ Februarii. Init. Οὐχ οὕτω τὸν οὐρανὸν οἱ φωστῆρες, ὡς ἡ.

Fol. 227. Ejusdem, in Priscillam & Aquilam, & de non maledicendis Dei Sacerdotibus. Init. Αρχ. ἐπαινέσατε μηδὲν εἶ) νομίζ.

Fol. 238. Sancti Gregorii Nysseni, de vita & miraculis S. Gregorii Thaumaturgi. Init. Ο μὲν σκοπὸς εἷς ἐστι τ̃ τε ἡμετέρου λόγου. Desinit autem in hæc verba, ψευδεῖς εἰόμενοι τοῖς γεγραμμένοις ὡς προσεπιτείνοντα. Vide in Codice præcedenti.

Initio & fine ad compingendum librum duo folia membranacea adhibita sunt, quorum prior Scriptura, quæ XI. circiter sæculi fuisse videtur, aliquod Ecclesiasticæ Historiæ segmentum continet, ubi de Donatistis agitur. In primo hujusmodi folio initio libri supra priorem scripturam exarata est recenti manu Oratio sancti Epiphanii Episcopi Cypri in magno Sabbato, de sepultura Domini, de Joseph Arimathiæ, & de descensu Christi ad inferos. Init. Τί τοῦτο σήμερον σιγὴ πολλὴ ἐν τῇ γῇ.

CODEX num. CVII. olim XCI. decimi vel undecimi sæculi, membranaceus, habet 270. folia. Homiliæ diversorum, quarum Catalogus initio.

1. Fol. 3. Andreæ Hierosolymitani Episc. Cretensis. Homil. in Ramos Palmarum. Init. Χθὲς ἡμᾶς μετὰ τοῦ δεσπότου Λάζαρος.

Manu decimi quinti circiter sæculi in supremo margine legitur, ἐκ τῶν τοῦ Παφνουτίου καὶ τὸ πρὶν Ιερομονάχου.

2. Fol. 15. verso. Joannis Chrysostomi in Ramos Palmarum, & in illud Joannis: *unus autem ex illis Caiphas* &c. Init. Ενεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ.

3. Fol. 24. verso. Joannis Chrysost. de Jejunio, de ultima & magna Hebdomada &c. Init. Διηνύσαμεν λοιπὸν τῆς νηστείας τὸ πλεῖον.

4. Fol. 33. Joannis Damasceni in ficum aridam, & in Parabolam Vinitoris. Init. Κινεῖ με πρὸς τὸ λέγειν ὁ ἐνυπόστατος.

5. Fol. 45. verso. Epiphanii Cypri in sepulturam Domini, & in Joseph Arimathiæ. Init. Τί τοῦτο σήμερον, σιγὴ πολλή.

6. Fol. 56. Gregorii Nysseni, de Paschate & de triduo. Init Εἴ τις πατριαρχῶν εὐλογία θεία πνεύματι.

7. Fol. 68. verso. Ejusdem in S. Pascha & in Resurrectionem communem. Init. Οἱ πένητες τὴν αἰσθητὴν φιλέορτοι.

8. Fol. 80. verso. Ejusdem in S. Pascha. Init. Η μὲν ἀληθινὴ τοῦ σαββάτου κατάπαυσις.

9. Fol. 82. Ejusdem in S. Pascha, & quod Evangelistæ non dissentiant invicem. Init. Πάντες μὲν, ἀγαπητοὶ, ὡς εἰπεῖν ἀποδέχονται τὴν.

10. Fol. 92. verso. S. Joannis Chrysost. contra Ebriosos & in Resurrectionem. Init. Ἀπεθέμεθα τῆς νηστείας τὸ φορτίον· ἀλλά.

11. Fol. 100. verso. Basilii Seleuciæ in novam Dominicam & in S. Thomam. Init. Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν τὴν τῶν ἀνθρώπων ζωὴν.

12. Fol. 104. verso. Ejusdem in claudum ad portam speciosam sedentem. Init. Οἱ μὲν τὰς μικρὰς ζώνας καὶ χαμαί.

13. Fol. 107. verso. Gregorii Antiocheni, in sepulturam Domini & in Joseph Arimathiæ &c. Init. Επαινετὸς καὶ οὗτος ἐστὶ τῆς ἐκκλησίας ὁ νόμος.

14. Fol. 115. Joannis Chrysost. in Paralyticum &c. Init. Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὅτι καθ' ἑκάστην συνάξιν.

15. Fol. 124. Joannis Chrysost. in Pentecosten ex Commentariis in Joannem. Init. Ηδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσούσης, ἀνέβη.

16. Fol. 128. verso. Joannis Chrysost. in Samaritanam ex Comm. in Joannem. Init. Τίνος ἕνεκα ἀκριβολογεῖται ὁ εὐαγ-

17. Fol. 134. Ejusdem in cæcum a nativitate, ex Comm. in Joannem. Init. Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον.

18. Fol. 138. verso. Asterii Amaseæ in cæcum a nativit. Init. Ηκούσατε μὲν ἀρτίως τοῦ υἱοῦ τῆς βροντῆς.

19. Fol. 144. verso. Gregorii Nysseni in ἐπισωζομένην a Cappadocibus dictam, quæ erat Assumtio Domini. Init. Ως γλυκεῖς συνέμποροι τοῦ ἀνθρωπίνου βίου.

20. Fol. 146. verso. Basilii Cæsariensis in Assumtionem Domini. Init. Η μὲν τῆς ἀναστάσεως μνήμη τὰ κατὰ θαν-

21. Fol. 150. Leonis Imperatoris, λόγος ὅτε φέρων τὸ τοῦ πλάσματος &c. in Assumtionem Domini. Init. Τῇ μὲν ἀναστάσει τὸ θνητὸν κατεπόθη.

22. Fol. 152. verso. Joan. Chrysost. in Assumtionem Domini dicta in Martyrio Romanesiæ &c. Init. Καὶ ὅτε σταυροῦ μνείαν ἐπετελοῦμεν ἔξω τῆς πόλεως.

23. Fol. 161. Gesta in Synodo Nicæna & de vita sancti Constantini magni. Init. Εννεακαιδεκάτῳ ἔτει τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας.

24. Fol. 167. verso. Gregorii Nysseni in Pentecosten. Init. Πασῶν ἑορτῆς ὑπόθεσιν φαιδροτέραν ὁ Δαυίδ.

25. Fol. 170. verso. Joannis Chrysost. in Pentecosten. Init. Πάλιν ἑορτὴ, καὶ πάλιν πανηγύρεις, καὶ πάλιν.

26. Fol. 180. verso. Asterii Amaseæ in SS. Petrum & Paulum. Init. Πᾶσαι μὲν αἱ πανηγύρεις αὗται ἐκ κατὰ νόμον.

27. Fol. 196. verso. Basilii Seleuciæ in illud : *Venite post me, faciam vos piscatores.* Init. Οἱ σοφοὶ τῶν ἰατρῶν πότε παῖδες ἔλεγον.

28. Fol. 199. Joan. Damasceni, in Transfigurationem Domini. Init. Δεῦτε πανηγυρίσωμεν σήμερον, ὦ φιλόθεοι.

29. Fol. 211. verso. Andreæ Hierosolymitani Episc. Cretensis in Transfigurationem Domini. Init. Οσοι τῇ κενώσει τοῦ λόγου τὸ ἀληθές.

30. Fol. 223. Andreæ Cretensis ejusdem in dormitionem Deiparæ. Init. Μυστήριον ἡ παροῦσα πανήγυρις ἀποθ-

31. Fol. 239. verso. Joan. Damasceni in eamdem festivitatem. Init. Ἐστι μὲν ἀνθρώπων οὐδεὶς ὃς κατ' ἀξίαν.

32. Fol. 252. verso. Andreæ Hierosol. Cretensis in Decollationem Joan. Baptistæ. Init. Πηδᾷ καὶ γέγηθε ὡς τὰ πολλὰ προφητ-

33. Fol. 266. Joan. Chrysost. ex Comment. in Matth. in Decollationem sancti Joannis Baptistæ. Init. Ὁ λόγος τῆς ἀληθείας φέρει μέν τινα καὶ τοῖς καταγ- Finis desideratur. Codex enim deficit. Postea vero sequebatur hîc Hesychii Sophistæ Byzantii Sermo in Joannem Baptistam, qui pariter avulsus est.

CODEX CVIII. olim CCLXXXVII. membranaceus, XI. vel XII. sæculi, habet folia 296. Continet Parænses SS. Patrum, Abbatum & Monachorum. Incipit fol. 3. ubi in supremo margine scribitur, βιβλίον ὁ παράδεισος. Ibid. Prologus cujus init. Ὁ ὢν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεὸν θεὸς λόγος διὰ πολλὴν ἀγαθότ-

1. Fol. 8. Parænses Sanctorum Patrum 21. Capitibus. Init. Ἠρώτησέ τις τὸν ἀββᾶν Ἀντώνιον λέγων.

2. Fol. 37. verso. De quiete adipiscenda. Init. Ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος καθεζόμενός ποτε ἐν τῇ.

3. Fol. 47. De compunctione. Init. Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος· περὶ ὀφθαλμῶν.

4. Fol. 62. De temperantia non in cibis modo, sed etiam in reliquis animi affectibus. Init. Ἀδελφοὶ παρέβαλον τῷ ἀββᾷ Ἀντωνίῳ.

5. Fol. 74. verso. Narrationes variæ circa fornicationem. Init. Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος· λογίζομαι.

6. Fol. 93. De paupertate & avaritia fugienda. Initium: Ἀδελφὸς ἀποταξάμενος τῷ κόσμῳ, καί.

7. Fol. 100. Narrationes ad patientiam & fortitudinem incitantes. Init. Παρέβαλον ἀδελφοί, τῷ Ἀββᾷ Ἀντωνίῳ.

8. Fol. 120. Nihil faciendum ad ostentationem. Initium: Ἤκουσεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος περί τινος.

9. Fol. 127. De nemine judicando. Init. Ἀδελφῷ ποτε συνέβη πειρασμός.

10. Fol. 135. De discretione. Init. Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος, ὅτι εἰσί τινες καταλ-

11. Fol. 174. verso. Semper vigilandum esse. Initium: Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος· οἶδα μοναχούς.

12. Fol. 186. Quod sit sine intermissione orandum. Init. Ἀδελφὸς παρέβαλε τῷ ἀββᾷ Ἀντωνίῳ.

13. Fol. 189. De hospitalitate & misericordia. Initium: Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀπολλῶς περὶ τῆς ὑποδοχῆς.

14. Fol. 199. verso. De obedientia. Init. Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος, ὅτι ἡ ὑπακοή.

15. Fol. 206. De humilitate. Init. Ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος ἀτενίσας.

16. Fol. 232. vers. De injuriarum tolerantia. Initium: Παρέβαλον, ἀδελφοί, τῷ ἀββᾷ Ἀντωνίῳ.

17. Fol. 239. verso. De caritate. Init. Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος· ἐγὼ οὐκέτι φοβοῦμαι.

18. Fol. 248. verso. De perspicacibus. Init. Τῷ ἀββᾷ Ἀντωνίῳ ἀπεκαλύφθη.

19. Fol. 273. De signiferis sive de iis qui signa edunt. Init. Ἔλεγον περὶ τοῦ ἀββᾶ Ἀμμωνᾶ.

20. Fol. 278. verso. De vita in virtute agenda. Init. Εὐχομένου ποτὲ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου.

21. Fol. 286. vers. De duodecim Anachoretis. Initium: Ἀναχωρηταὶ ἅγιοι, σοφοί, καὶ πνευματικοί.

22. Fol. 291. Apophthegmata Ascetarum veterum. Initium: Ἠρωτήθη ὁ ἅγιος πατὴρ ἡμῶν Ἀθανάσιος ὁ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, πῶς ἴσος ὁ υἱὸς τῷ πατρί, καὶ ἀπεκρίθη, ὡς ἐν δυσὶν ὀφθαλμοῖς τὸ ὁρᾶν.

23. Fol. 292. Dialogus SS. Senum per interrogationem & responsionem. Init. Πῶς δεῖ εἶναι τὸν μοναχὸν ἐν τῷ κελλίῳ.

In fine manu XIII. circiter sæculi legitur : Κατὰ τὸν Μάϊον μῆνα τῆς ἐνεστώσης Ινδικτιῶνος τοῦ Ιουνίου μηνὸς, (sic) ἔγκλησιν ἐποίησατο ὁ μοναχὸς Λεόντιος ὁ τοῦ Μουρτινοῦ κατὰ τοῦ Αββᾶ Παύλου τῶν Ῥωδαιῶν, οὐκ οἶδα καὶ ἀληθῶς, καὶ ψευσάμενος. *Mense Maio præsentis indictionis mensis Junii Leontius Monachus criminatus est Paulum Abbatem Rhodamorum , an vere dixerit, an mentitus sit nescio.*

Ad compingendum librum initio apposita sunt duo folia ex quodam Commentario in Evangelia : & in fine duo alia ex vitis SS. ubi sic incipit Martyrium SS. Probi , Tarachi, & Andronici. Init. Διοκλητιανὸς τὸν αὐτοκράτορα Ῥωμαίοις διέπων θεσμόν.

CODEX CIX. olim CCCIX. membranaceus, XI. vel XII. sæculi. Constat foliis 264. Fuit Lauræ sancti Athanasii in monte Atho, ut in 3. folio scribitur. Initio præmittitur hæc nota : Βιβλίον τοῦτο τοῦ εὐκτηρίου τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου. καὶ εἴ τις ἀφέλῃ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ναοῦ τούτου, ἐχέτω τὰς ἀρὰς τῶν τιη. θεοφόρων πατέρων, καὶ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Νείλου ἱερομονάχου, καὶ μετὰ τοῦ προδότου Ιούδα ἡ μερὶς αὐτοῦ. i. *Hic liber Oratorii sanctissimæ Dominæ nostræ Deiparæ & S. Patris nostri Petri Athonitæ. Et si quis illum abstulerit ab hoc Templo, incurrat in maledictiones Deiferorum* 318. *Patrum, & mei peccatoris Nili Hieromonachi, & cum proditore Juda sit portio ejus.* Hæc nota in fine etiam repetitur. De sancto Petro Athonita seu montis Atho vide in Palæographia Græca initio libri septimi.

Fol. 1. recenti manu preces aliquot.

Fol. 2. S. Nili, Quod ii qui in Eremo quietam & solitariam vitam agunt, præferendi sint iis, qui in urbibus. Init. Τέχνης μὲν ἁπάσης τὰ τεχνητά. (sic)

Fol. 7. verso in margine, Doctrina Sanctorum Patrum Nicænorum. Init. Χρὴ πάντα ἄνθρωπον, μάλιστα ἐπισκόπους, & sic in marginibus pergitur.

Fol. 11. verso in margine quædam Chrysostomi, & fol. sequenti in margine quædam Joannis Antiocheni.

Fol. 14. in margine Canon Laodicenæ Synodi. Initium : Ὅτι οὐ δεῖ ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ ἱερά.

Fol. 15. Nili Monachi de octo cogitationibus. Init. Ἀρχὴ καρποφορίας, ἄνθος.

Fol. eodem vers. Canon Sextæ Synodi. Init. Τὰς τοῦ σωτηρίου πάθους ἡμέρας ἐν νηστείᾳ. Sequuntur & alii quidam Canones in margine.

Fol. 23. verso. Nili Monachi, de proba & vera secundum Deum Philosophia. Init. Φιλοσοφεῖν ἐπετήδευσαν μὲν καὶ Ἑλλήνων πολλοί.

Fol. 62. S. Nili ad Agathium Monachum de viris & mulieribus quæ Deo placuerunt : Capita 36. Init. Ἔθος ἔχοντί μοι τὰ πολλὰ τὰς ἀχθέρεις.

Fol. 126. verso. Ejusdem Protheoria de Oratione Capitibus 135. Init. Πυρέττοντά με τῷ ὄντι.

Fol. 137. Evagrii Capita, de constitutione Monachorum in Ægypto. Init. Ἐπειδή μοι σαφῶς διεδήλωκας

Fol. 149. vers. Ejusdem, de cogitationibus Capita. Init. Τῶν ἀντικειμένων δαιμόνων τῇ πρακτικῇ.

Fol. 189. verso. S. Athanasii Alex. Quæstiones ad Antiochum principem. Init. Πιστεύσαντες καὶ βαπτισθέντες εἰς τριάδα. Quæstiones sunt numero 133.

Fol. 229. S. Maximi Prologus de Caritate. Initium : Ἰδοὺ πρὸς τῷ περὶ ἀσκητικοῦ βίου λόγῳ.

Eodem fol. vers. ejusdem ad Elpidium Presbyterum de Caritate Capita centum: Init. Ἀγάπη μέν ἐστι διάθεσις.

Fol. 237. Ejusdem alia centum Capita. Init. Ὁ γνησίως τὸν θεὸν ἀγαπῶν.

Fol. 243. in margine Nicephori Xanthopuli Collectio Sanctorum per annum ad singulos menses versibus Iambicis. Init. Ἐγὼ Συμεὼν καὶ τὸν Μαμέντα σέβω. Et consequenter in margine de festis per annum, & similiter in margine pars vitæ sancti Petri Athonitæ.

CODEX CX. olim CXL. membranaceus, constat foliis 221. Continet vitas

Sanctorum

Sanctorum pro media postrema Octobris parte. Est XI. circiter sæculi.

Fol. 1. μηνὶ Οκτωβρίῳ ιζʹ.

Theodoreti Prologus in 12. Prophetas. Initium: Ισως μὲν τινες παράδοξόν τι ποιεῖν καὶ περιττὸν ... ἐφέλκειν.

Fol. 2. Hypothesis libri duodecim Prophetarum. Init. Οἱ δυοκαίδεκα προφῆται οὐχ ὡς ἀλλήλοις.

Ibid. verso, Hypothesis Oseæ Prophetæ. Init. Τῆς τοῦ λαοῦ διαιρέσεως ἐπὶ Ροβοάμ. Est Commentarius ejusdem in Oseam.

Fol. 35. Finis cujusdam Homiliæ, quæ est mutila ab initio, quia folia quædam abscissa sunt.

Ibidem verso, Vita & Martyrium SS. Chrysanthi & Dariæ. 17. Novembr. Init. Τὴν ἱστορίαν τῆς ἀθλήσεως τῶν προγεγονότων.

Fol. 46. Encomium in S. Apostolum & Evangelistam Lucam. 18. Octobr. Init. Μεγάλη τῆς ἀποστολικῆς εὐκλείας ἡ δυὰς.

Fol. 35. Encomium aliud in S. Lucam. Init. Ω λαμπρότης, ὢ αἴνεσις, ὢ σήμερον.

Fol. 59. Octobr. 19. Theodoreti hypothesis Prophetiæ Joëlis. Init. Ιωὴλ ὁ θεῖος προφήτης, τὸν μὲν χρόνον. Est Commentarius ejusdem in Joëlem.

Fol. 171. verso, Martyrium S. Vari & eorum qui cum eo. Init. Εν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς.

Fol. 83. eadem die 19. Octob. S. Joan. Chrysost. Encomium in Martyres Ægyptios. Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, καὶ ἐξ Αἰγύπτου μάρτυρες.

Fol. 87. ead. die. Martyrium S. Andreæ sub Constantino Copronymo. Initium: Μέγα μὲν ὡς ἀληθῶς, καὶ παντὸς ἄλλου.

Fol. 94. Octobr. 21. Vita S. Hilarionis. Init. Ιλαρίωνος τοῦ θαυμασίου ὁ βίος, ὑπόθεσις.

Fol. 105. Μετάφρασις in vitam S. Albercii. Init. Οὐκ ἀγώνων ἐνστάσεις μόνον μαρτυρικῶν. Octobr. 22.

Fol. 116. Octob. 23. Υπόμνημα in S. Jacobum Apost. fratrem Domini. Init. Οκνεῖν μὲν ἔδει προσβαίνειν τοῖς ὑπὲρ δύναμιν.

Fol. 123. vers. In S. Jacobum fratrem Domini. Init. Ως γλυκεῖα τῆς παρούσης ἡμέρας ἡ χάρις.

Fol. 131. Μετάφρασις in Martyrium S. Aretæ & Sociorum. Init. Ετος ἤδη πέμπτον ἐνίστατο τῷ εὐσεβεῖ. Octobr. 24.

Fol. 145. vers. In SS. Martyres, Marcianum & Martyrium. Initium: Αγώνων ἱεροὶ ἀθληταὶ, καὶ λαμπροῖς. Octobr. 25.

Fol. 150. Octobr. 26. Encomium in S. Demetrium Martyrem. Init. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Fol. 156. vers. Martyrium S. Demetrii. Initium: Οτε Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ

Fol. 158. vers. Martyrium S. Demetrii. Init. Μαξιμιανὸς ὁ καὶ Ερκούλιος ὑποτάξας.

Fol. 161. vers. Narratio miraculorum sancti Demetrii Martyris. Init. Μαριανός τις ἀνὴρ τῶν ἐν ἀξίᾳ.

Fol. 176. Encomium in S. Demetrium Martyrem. Init. Μαρτύρων ἔπαινος, ἔπαινος ὑπάρχει θεοῦ.

Fol. 181. Martyrium SS. Capitolinæ & Erotidis. Init. Πολλῶν δὲ μεγάλων καὶ καλλινίκων μαρτύρων. 27. Octobr.

Fol. 187. 29. Octobr. in S. Mart. Anastasiam. Initium: Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις.

Fol. 199. vers. Vita compendio sancti Abramii & Mariæ neptis ejus. Init. Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Αβράμιος.

Fol. 200. vers. Vita S. Abramii & neptis ejus Mariæ. Init. Ο προβιβάσαντες ἐν ἁγίοις πατράσι πατήρ.

Fol. 218. Vita & Martyrium S. Zenobii & Zenobiæ sororis ejus. Octob. 30. Init. Πόλις διάκειται ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Κιλίκων

Fol. 221. verſ. Martyrium S. Epimachi. 31. Octobr. Initium. Ο ἅγιος μάρτυς Επίμαχος, οὗτος ἦν ἀνήρ.

CODEX CXI. olim CXIII. membranaceus, conſtat 373. foliis, XIII. circiter ſæculi.

Eſt Opus contra Judæos ἀκέφαλον, cujus prima folia, ubi fortaſſe nomen auctoris & pars Prologi ferebatur, abſciſſa ſunt. Prologus deſinit fol. 6. verſo in hæc verba, ἀλήθειαν τῶν δογμάτων ἀντικαθίστανται. Ibid. Caput. 1. incipit hoc titulo: Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ παλαιοῦ νόμου καὶ τῆς καινῆς διαθήκης, καὶ σύγκρισις ἀμφοτέρων. Init. Δεῖ δὲ γνῶναι τὸν μέλλοντα τὰ πρὸς Ἰουδαίους διαλέγεσθαι.

Fol. 13. verſ. cap. 2. De lege, quod ſit carnalis, non ſpiritualis, & pro infantibus. Fol. 17. verſ. cap. 3. De concupiſcentia Judæorum, & de imperfectione eorum in ſentiendo. Fol. 23. verſ. cap. 4. de incredulitate Judæorum, de contradictione, & de exploratoribus.

In toto Opere numerantur Capita 51. quorum poſtremum de Reſurrectione Chriſti &c. ſic incipit, Πολλοὶ πολλάκις τὴν πεῖραν τῶν πολυτίμους αἰμ- Eſtque mutilum in fine.

CODEX CXII. olim CCXLII. bombycinus, conſtat foliis 502. Hujus ætas notatur in fine ſic. Επληρώθη ἡ παροῦσα ἱερὰ καὶ θεόπνευστος βίβλος, μηνὶ Απριλλίῳ ιβ΄. ἡμέρα τετάρτῃ ἔτους ςωλζ΄. Ινδ. ιβ΄. οἱ ἐν αὐτῇ ἐντυγχάνοντες, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἀπαλλαγὴν γεέννης, καὶ κλῆρον ἐν οὐρανοῖς αἰτήσασθε παρὰ θεοῦ τῷ γράψαντι ἀχρείῳ καὶ ῥυπαρῷ Νείλῳ. i. *Abſolutus eſt hic ſacer & a Deo inſpiratus liber menſis Aprilis* 12. *feria quarta anno* 6837. (Chriſti 1329.) *Indictione* 12. *qui legeritis, remiſſionem peccatorum, liberationem a gehenna, & ſortem in cælis poſtulate a Deo ei qui ſcripſit, Nilo inutili & ſordido.*

Poſtea vero alia manu, βιβλίον τῆς Λαύρας (ſic) τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Αθανασίου ἐν τῷ Αθῳ. *Liber Lauræ S. Athanaſii in Atho.*

Eſt Collectio rerum moralium ex Operibus S. Joannis Chryſoſtomi & aliorum quorum Catalogus ſequitur.

Ex Anaſtaſio Antiocheno, Aſterio, Athanaſio Alexandrino, Barſanuphio, Baſilio Cæſarienſi, Clemente Alexandrino, Cyrillo Alexandr. Dionyſio Areopagita, Dionyſio Alexandrino, Ephræm Syro, Epiphanio, Euſebio Cæſarienſi, ex vita S. Euthymii, Gregorio Nazianz. Gregorio Nyſſeno, Joanne Chryſoſtomo, Heſaïa Monacho, Iſidoro Peluſiota, Leontio Preſbytero C. P. ex vita S. Lucæ junioris, Macario Magnete, Macario Monacho, Marco Monacho, Maximo, Nicolao Patriarcha C. P. Nilo, Origene, ex vita S. Païſii, ex vita S. Symeonis Thaumaturgi, ex Theodoreto, Theodoro Edeſſeno, Tito Boſtrorum.

Fol. 457. verſo Epiſtolæ quædam S. Iſidori Peluſiotæ, ſcilicet Zoſimo Preſbytero. Init. Ανὴρ ἐλλόγιμος, τὸ ὀρθὸν μὲν τῆς ἦθος. Nilammoni Diacono. Init. Οἱ μὲν πλήρεις καὶ πιστοὶ ἱεροῖς μυστηρίοις. Silvano. Init. Εἰ ἀληθῶς βούλει τῷ θεῷ δωροφορεῖν.

Fol. 495. verſo. Anaſtaſii Antiocheni de tribus Quadrageſimis. Init. Εδει μὲν ἡμᾶς ἐξακολουθοῦντας τῶν ἀποστολικῶν.

CODEX CXIII. olim LXXI. membranaceus, conſtat 435. foliis, elegantiſſimus, verſus finem noni ſæculi ſcriptus, ut videtur, refert omnino ſcripturam p. 273. Palæographiæ Græcæ allatam. In tertio folio quod eſt primum operis, (nam duo præcedentia ad compingendum inducta ſunt,) legitur in ſupremo margine, Βιβλίον τῆς ἐννάτης δέκατον, ſupple θέσεως: id eſt, *Liber noni plutei ſive pluteorum decimus*, eademque prorſus manu, qua nota Codicis VIII. ſcilicet Macarii Monachi, qui anno Chriſti 1218. ut ibidem legitur, Libros Bibliothecæ Monaſterii ſeu Lauræ ſancti Athanaſii in monte Atho per ordinem in pluteis collocavit. Vide ſupra in Codice VIII.

Multa complectitur, nimirum fol. 3. Cyrilli Alexandrini ἐξήγησις ὑπομνηματικὴ in Zachariam Prophetam. Init. Εν τῷ δευτέρῳ μὲν ἔτει δευτέρου ἐπὶ Δαρείου. . . . Προφητεύει μὲν ὁ μακάριος Ζαχαρίας ἐν τῇ Ιερουσαλήμ.

Dividitur in Tomos, & in fine primi legitur τόμος α'. Deinde sequitur τόμος β'. fol. 22. Init. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί· καὶ ἐξήγειρέν με ὃν τρόπον ὅταν ἐξεγ-... Τὸ ἐπέστρεψεν ἐν τούτοις οὐχ ὡς ἐκ τόπου.

Fol. 39. τόμος γ'. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως ἐγένετο λόγος κυρίου..... Μετὰ τὴν τῶν ὁράσεων ἐπίδειξιν.

Fol. 47. vers. τόμος δ'. Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυσσε ... Επιτήρει δὲ ἔτι τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

Fol. 79. τόμος ε'. Καὶ εἶπεν κύριος πρὸς μέ· ἔτι λάβε σεαυτῷ σκεύη ... Τοῦ ἀγαθοῦ ποιμένος, σοφοῦ τε καὶ ἐπιστήμονος.

Fol. 86. vers. τόμος ς'. Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται τοῦ κυρίου, καὶ διαμερισθήσονται ... Τὸ ἐπὶ σταυρῷ σωτήριον καὶ σωτήριον πάθος.

Fol. 110. vers. Basilii Cæsariensis Interpretatio in Hesaïam. Init. Εὔξασθε δὴ μὴ γένεσθαι τὴν φυγὴν ὑμῶν χειμῶνος ἢ σαββάτῳ.

Fol. 287. Theodoreti in loca difficilia S. Scripturæ. Init. Καὶ ἄλλοι μὲν φιλομαθεῖς ἄνδρες ἐπήγγειλαν.

Locis porro Theodoreti admiscentur alia permulta quædam longissima SS. PP. & Scriptorum veterum, quorum Catalogus sequitur.

Acacii Cæsariensis in Genesim locus prolixus fol. 288. verso, & alibi.
Apollinarii,
Basilii Cæsariensis,
Clementis Alexandrini fol. 368. verso.
Cyrilli Alexandrini,
Diodori Tarsensis,
Eusebii Cæsariensis,
Eustathii Antiocheni,
Gennadii C. P frequenter,
Gregorii Nazianzeni,
Gregorii Nysseni,
Joannis Chrysostomi,
Josephi,

Isidori Pelusiotæ fol. 302. vers. Epist. Init. χρηστὸν μὲν ποιοῦσιν οἱ τῷ βελτίονι. Fol. 306. Epist. 51. τὴν συκῆν οὐχ ἁπλῶς ὁ κύριος. Fol. 328. Epist. 80. ἐπειδὴ ἔφης δι' ἣν αἰτίαν ἡ Σάρρα. Fol. 330. Epist. 43. ἀπόθου τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τὴν μηρόν μου. Verum hæc non sunt initia Epistolarum: quare numeros solum dehinc notabimus. Fol. 332. ex Epistola 547. Fol. 352. Gregorio Episc. Epistola 125. ὃ μὲν μῆκος αἰσχύνομαι, ὅσον τὸ γράμμα. Fol. 378. verso ex Epist. 581. Agatho Presbytero Epist. 881. Ἐπειδὴ γέγραφας τί βουλόμενος ὁ Μωϋσῆς.
Severiani Gabalorum multa.

Hæ interrogationes & responsiones in scripturam pertingunt fere usque ad finem libri Regum. In fine vero notatur recentiore manu. τὰ δὲ λοιπὰ κεφάλαια ζήτει ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ τῆς ζ'. θέσεως μέσα λόγου (sic) ἤγουν ἐν τῷ λα'. κεφαλαίῳ τῆς πρώτης τῶν βασιλειῶν. i. *Reliqua Capita quære in primo Libro septimi plutei in medio, scilicet Capite 31. Libri primi Regum.* Quod ut intelligas: vide quæ dicuntur initio hujus Codicis, necnon Codicis VIII. Numerus autem Capitum Libri primi Regum non idem est qui hodiernus: qua de re in eodem Codice vide sis.

CODEX CXIV. olim LVII. bombycinus, XV. sæculi, constat foliis 340.

Primo collectanea seu flores Basilii, ex variis ejus Operibus, quæ ad singula loca citantur, in libros 22. distributa. Desunt aliquot folia initio.

Fol. 70. Collectanea seu flores ex Chrysost. in 32. capita distributa. 1. de patientia & longanimitate. 2. de eleemosyna seu misericordia. 3. de caritate. 4. de doctrina & admonitione. 5. de peccato & confessione. 6. de principatu & potestate. 7. de futuro judicio. 8. de virtute & malitia. 9. de fortitudine. 10. de juramentis. 11. de morte. 12. de educatione puerorum. 13. de malitia & injuriarum recordatione. 14. de oratione. 15. de pœnitentia. 16. de jejunio & temperantia. 17. de non contemnendis sacris mysteriis. 18. de humilitate. 19. de anima. 20. de providentia. 21. de divitiis & paupertate. 22. de edacitate & ebrietate. 23. de infirmitate & de medicis. 24. de mulieribus & de pulcritudine. 25. de avaritia. 26. de felicitate & infelicitate. 27. de arrogantia & vana gloria. 28. de invidia. 29. de odio & inimicitia. 30. de tristitia & animi mœrore. 31. de ira & furore. 32. de silentio

circa ſecreta. Encomium S. Pauli, ex variis S. Joannis Chryſoſtomi ſermonibus. Theodoro Magiſtro adornatum.

Opera Chryſoſtomi, unde loca excerpta fuere ſemper citantur in margine.

Fol. 330. altera manu. Ἱστορία ἐκκλησιαστική, καὶ ἐξήγησις τῆς θείας λειτουργίας, καὶ μυστικὴ θεωρία, συντεθεῖσα παρά τε Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου, παρὰ Βασιλείου τοῦ μεγάλου, καὶ παρὰ Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου τῶν Ἀλεξανδρείας ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. Id eſt, *Hiſtoria Eccleſiaſtica, & explicatio divinæ liturgiæ, & myſtica explicatio ad theoriam, compoſita a Jacobo fratre Domini, Baſilio magno, necnon ab Athanaſio & Cyrillo Archiepiſcopis Alexandrinis, item a Joanne Chryſoſtomo Archiepiſcopo Conſtantinopolitano.* Initium: Το σημαντήριον ἀγιάζεται [illegible] τῶν ἀγγέλων τὰς σάλπιγγας, ἐν αἷς [illegible] σαλπίσουσιν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἐξαναστήσονται πάντα τὰ ἔθνη. Eadem myſtica ratione explicantur Eccleſia, ejuſque partes, vaſa & ornamenta, officium Eccleſiæ & reliqua hoc ordine. Ἐκκλησία Eccleſia: κόγχη concha, ſeu vas ampliſſimum: σύνθρονον, thronus: τὰ λοιπὰ συνθρόνου, cætera quæ ad thronum pertinent: ἡ ἁγία τράπεζα, ſacra menſa: τὸ κιβώριον, ciborium ſive arca vel capſa quædam quæ altari imminet: τέσσαρα κιόνια, quatuor columnæ: θυσιαστήριον, altare. Cætera longum eſſet perſequi. Totum Opuſculum undecim foliis abſolvitur.

CODEX CXV. olim CCX. membranaceus, XII. circiter ſæculi. Conſtat foliis 342. Fuit olim Monaſterii ſancti Athanaſii in monte Atho, ut indicat hæc in fine nota, βιβλίον τῆς ιϛ΄. θέσεως τῶν κατηχουμένων, *Liber decimæ ſextæ claſſis Catechumenorum.* Continet autem Anaſtaſii Quæſtiones & Reſponſiones ex variis Sacræ Scripturæ partibus, exque SS. Patribus & Scriptoribus Eccleſiaſticis. Init. Ἐρώτ. τί ἐστι τὸ σημεῖον τοῦ τελείου χριστιανοῦ. Ἀπόκρ. Πίστις [illegible] καὶ ἔργα [illegible]. [illegible] ἀληθινὸς εἶναι Χριστιανὸς δι' ἔργων ἀγαθῶν. Loca autem his ex Patribus & Scriptoribus deſumta ſunt, ſcilicet ex Apoſtolicis conſtitutionibus.

Athanaſio Alexandrino,
Baſilio Cæſarienſi,
Chalcedonenſi Synodo,
Clemente Alexand. & Stromatibus.
Cyrillo Alexandrino,
Cyrillo Hieroſolymitano ex Catecheſibus,
Diadocho,
Dionyſio Alexandrino,
Dionyſio Areopagita,
Ephræm Syro,
Epiphanio ex Panario & Anchorato, & de 12. Lapidibus ejuſdem ad Diodorum.
Euſebio Pamphili,
Gregorio Nazianzeno,
Gregorio Nyſſeno,
Heſychio,
Hippolyto,
Joanne Chryſoſtomo,
Joanne Climaco,
Iſidoro Peluſiota,
Ex limonario ſive prato ſpirituali,
Marco Monacho,
Maximo Monacho,
Nemeſio Emeſæ Epiſcopo de providentia, de natura hominis.
Nicephoro Patr. C. P.
Nilo Monacho,
Olympiodoro in Job,
Origene,
Palladio ex vita Chryſoſtomi,
Severo Antiocheno,
Theodoreto.

CODEX CXVI. olim XXXIV. bombycinus, XV. ſæculi, conſtat 279. foliis. Anaſtaſii Monachi Sinaïtæ, τοῦ Σιναΐτου Quæſtiones & Reſponſiones eædem quæ in præcedenti Codice, quantum ad ſenſum, ſed verbis multum variat. Init. Ἐρώτ. τί ἐστι τὸ σημεῖον τοῦ τελείου χριστιανοῦ. Ἀπόκρ. Οἱ μὲν φασιν ὅτι πίστις ὀρθὴ, καὶ ἔργα [illegible] Χριστὸν οὐκ ἐν τούτοις ἐλέγχεται τὸν ἀληθῆ χριστιανὸν, δύναται γάρ τις καὶ πίστιν ἔχειν [illegible] ἔργα [illegible], καὶ [illegible] ἐπ' αὐτῆς, [illegible] χριστιανός. ὁ [illegible] ἐν τῇ [illegible] δοκιμάζεται. ὁ γὰρ ἀληθὴς χριστιανὸς [illegible] ἐστι τοῦ θεοῦ &c. quæ ſatis perplexa ſunt initio.

Mendis ſcatet. Fol. 3. Κυρίλλου Ἱεροσολύμων ἐκ τῶν [illegible] pro ἐκ τῶν κατηχήσεων. Plura autem habet ex his Catecheſibus, quam præcedens Codex. Fol. 6. locum Maximi Monachi non habet qui eſt in præcedenti, & in ſequentibus quoque non

pauca

pauca habentur in uno Codice, quæ desiderantur in altero.

Versus finem fol. 274. habetur Index Quæstionum & Responsionum, altera & paulo antiquiore manu hoc titulo: Πίναξ σὺν θεῷ τῶν προτοερωταποκρίσεων καὶ διαφόρων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου ἀρχιεπισκόπου Θεουπόλεως i. Antiochiæ. Init. Περὶ τοῦ τί ἐστι τὸ σημεῖον τοῦ τελείου χριστιανοῦ. Totusque Index sive laterculus centum quinquaginta sex Quæstionibus absolvitur; quæ quidem Quæstiones initio Codicis ut vides tribuuntur Anastasio Monacho Sinaïtæ, in fine autem initio Indicis altera manu scripti Anastasio Antiocheno Archiepiscopo.

CODEX CXVII. olim LXIV. bombycinus, constat foliis 236. Scriptus est anno mundi 6840. Christi 1332. ut scribitur fol. 224. In primo fol. verso præmittuntur aliquot carmina in honorem B. Virginis Mariæ.

Fol. 2. Anastasii Monachi montis Sinai Homilia in VI. Psalmum, & in ingressum jejuniorum. Init. Πρέπουσα ἀρχὴ εἰλικρινοῦς μετανοίας τῶν νηστειῶν.

Fol. 11. alia manu minus eleganti, quam ea quæ in principio adhibita est, scribitur usque ad fol. 73. verso, ubi prima manu resumitur in medio folio & consequenter: unde arguitur scripturam utramque ejusdem esse ætatis. Ibidem præmittitur hic Iambus.

Πάντων τῶν καλῶν ἀρχὴ Χριστὸς καὶ τέλος.
Η παροῦσα βίβλος λέγεται περίληψις.

Βίβλος περιέχουσα τὰς τοῦ κυρίου ἐντολάς, ἔτι γε μὴν καὶ τὰς ἑρμηνείας αὐτῶν· πρὸς τούτοις, καὶ τὰς συναρμοζούσας ταύταις καὶ ἐξακολουθούσας διδασκαλίας.

Liber Dei præcepta continens, insuperque interpretationes eorum, necnon doctrinam iis convenientem & congruentem.

Πρόλογος τοῦ παρόντος συντάγματος.

Prologus hujus Operis.

Hunc Prologum, quia non cusum reperi, hîc apponam.

Ἀντίοχος μὲν ἐκεῖνος ὁ πάνυ, πάντη τῷ κόσμῳ ἀποταξάμενος, καὶ τῇ τοῦ μεγάλου Σάβα ἐν Ἱεροσολύμοις μονῇ ἐφησυχάσας χρόνον οὐχὶ μικρόν· οὕτω τε καθ' ἑαυτὸν γεγονώς, καὶ σχολάσας καὶ γνοὺς τὰ σωτήρια κατὰ τὴν, σχολάσατε καὶ γνῶτε, κελεύουσαν ἐντολήν· πλοῦτόν τε οὕτω συνεγείρας τοῦ πνεύματος, καὶ μεταδοῦναι τούτου πλουσίως οὐ κατοκνήσας τοῖς χρῄζουσι, καρποφορήσας δὲ μᾶλλον εἰς ἑκατὸν, καὶ πολυπλασιάσας τὸ τάλαντον, ἵνα ὡς δοῦλος πιστός τε καὶ φρόνιμος, καὶ ἀγαθὸς παρὰ τοῦ φιλαγάθου δεσπότου εὐλογηθῇ· οὗτος οὖν ὁ Ἀντίοχος κατὰ καιροὺς ἐκείνους ὅτε ἡ τῶν Περσῶν θηριώδης γνώμη, καὶ μιαιφόνος ὁρμὴ πᾶσαν χώραν ὁρμὸν (sic) πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον τῷ Ῥωμαϊκῷ σκήπτρῳ τελοῦσαν ὑποτελῆ ἐλεεινῶς ἑλκύσατο, πότου αὐτοῦ ὥσπερ εὐκαίρου δῆθεν δραξάμενος ἀφορμὴν, ἱερὰν τινα βίβλον ἐκ τῶν θείων λογίων συνετάξατο, ὥσπερ αὐτὸς ἐν αὐτῇ ἀριδηλότατα περιστᾷ αὕτη (sic) ἐπονομάσας, καὶ προαχθεὶς εἰς μέσον αὐτὴν εἰς μεγίστην τῶν ἔκτοτε καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἐντυγχανόντων ὠφέλειαν. κατὰ (l. μετὰ) δὲ ταῦτα τοῦτο (sic) καί τις ἕτερος μοναχὸς ἰδιώτης μὲν τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τὴν γνῶσιν κατὰ τὸν Παῦλον τὸν θεοκήρυκα, καὶ ἐκ βρέφους μὲν τῷ θείῳ νόμῳ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐμμελετήσας, ὡς ὁ ᾀσματογράφος ἐκδιδάσκει Δαυίδ,

Antiochus ille, qui mundo penitus renuntiavit, & in magni illius Sabæ Monasterio non exiguo tempore in secessu vitam duxit; dum sibi ipsi vacaret & attenderet, adeptus rerum salutarium notitiam secundum illud præceptum, *Vacate & scitote*, collectis Spiritûs Sancti divitiis, neque segnis ad eas egentibus largiter effundendas, cum centenarium fructum retulisset & talentum multiplicasset, ut tamquam servus fidelis, prudens & bonus a Clemente Domino benedictionem acciperet: hic, inquam, Antiochus quo tempore efferus Persarum animus, impetusque eorum sanguinarius totam Orientalem plagam Romano sceptro parentem miserabili exitu ad suum traxit imperium, hinc opportunam nactus occasionem, sacrum quemdam librum ex divinis eloquiis adornavit, ut ille eodem in libro manifestissime declarat, eidemque hujusmodi titulum indidit; illumque in medium protulit ad maximam præsentium sui temporis & futurorum utilitatem Post hæc autem alius quidam Monachus, verbo quidem imperitus, sed non scientiâ secundùm Paulum divinum præconem, qui a teneris in lege divina meditatus fuerat die ac nocte, ut docet Psalmista David, oliva fructifera

ἐλαία κατάκαρπος γεγονὼς, ἐν οἴκῳ πεφυτευμένος Θεοῦ, κατ' αὐτὸν ὄρος πάλαι Εἰρηθὲν δὲ τοῖς κατὰ τὸ ὄντες (sic) ἐγχωρίοις τε καὶ ἀπλοϊκῶς (f. ἀποίκοις) Μαύρον (Μαῦρον legitur Cod. 122.) ὄρος καλούμενον σημείοις ἐνδιατρίβων χρόνον ἐφ' ἱκανὸν, κατ' ἐκεῖνον καιρὸν ἡνίκα δὴ Κωνσταντῖνος ὁ Δούκας ὁ ἐπώνυμος, τοὺς τῆς βασιλείας ἐνεχειρίζετο οἴακας εὑρηκὼς τὴν ἀφορμὴν καὶ αὐτὸς τὴν τῶν ἀθέων Τούρκων ἐπιδρομὴν, καὶ καθ' ἑαυτὸν ὡς ἄν (deficit) συμπεριλογισάμενος ὡς οὐσία (sic) τῆς καθ' ἡμᾶς ἱεραρχίας, κατὰ τὸν τοῦ μεγάλου (deficit) φάναι καὶ μέγιστον Διονύσιον τὰ θεοπαράδοτα λόγια· καὶ ὅτι ἐν μᾶλλον ὄλεθρος ἀληθὴς καὶ θάνατος ψυχικὸς, οὐ λιμὸς ἄρτου, οὐδὲ δίψα ὕδατος, ἀλλὰ λιμὸς τοῦ ἀκοῦσαι λόγον κυρίου· καὶ ὡς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἀδυνάτως ἔχομεν, εἰς ἱερὰς βίβλους πλείστας ἐπιφορτίζεσθαι, ἅτε δὴ πλείστῳ φόβῳ ἐκ χώρας εἰς χώραν μεταβαίνοντες, καὶ γυμνὴν μόλις τήν τε ζωὴν καὶ ψυχὴν αὐτὴν διασώζοντες· καὶ μάλιστα ὅτι πρὸς πλῆθος [illegible] ταῖς τῶν κατὰ καιροὺς ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων διδασκαλίαις ἐπιδέδωκασι· [illegible] καὶ αὐτὸν ἐξ ἁπάσης τῆς θείας σχεδὸν γραφῆς, μέλισσά τε φιλεργὸς (sic) καὶ φιλόπονος, ἄνθη πνευματικὰ συλλεξάμενος τὴν παροῦσαν βίβλον ὡς ἄριστα συνετάξατο περὶ [illegible] (sic, τὴν θείαν ἐντολὴν, μὴν καὶ ταῖς αὐτῇ (sic) ἔτι καὶ τὰς συναρμοζούσας δὲ ἐξηγήσεις [illegible] τῶν θείων πατέρων διδασκαλίας περιέχουσαν κατονομάσας αὐτὴν, προθεὶς τε ταύτην εἰς κοινὸν ὥσπερ ὅρμον τινὰ ψυχωφελῆ καὶ σωτήριον τοῖς ἐν τῷ βυθῷ τῆς ἀγνοίας ἐλεεινῶς καταποντίζεσθαι κινδυνεύουσιν, ἢ τ' ἀληθὲς εἰπεῖν τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου τούτου πεπλανημένοις πυρσὸν ἀνάψας· τηλαυγῆ δὲ [illegible] ἐκ βαράθρων τε καὶ ἐξ (deficit) [illegible] κοίλης, τῆς χαμερποῦς [illegible] καὶ [illegible] καὶ ποικίλων αἱρέσεων καὶ τῆς βαθείας ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας σκοτομήνης τε καὶ πλάνης [illegible] θεοφιλῶν καὶ πρὸς ἀπλανοῦς ὄντι καὶ θείας φέγγος χειραγωγῶν ἐπιγνώσεως.

effectus plantatus in domo Dei in monte cui nomen Maurus, multo tempore signis apud indigenas & advenas celebratus, quo tempore Constantinus cognomento Ducas imperii gubernacula administrabat, arrepta & ipse occasione invasionis impiorum Turcarum; secum reputans eloquia divinitus tradita secundum magnum & sublimem illum Dionysium esse nostræ Hierarchiæ quasi substantiam & facultates, veramque perniciem & animæ mortem nec esurie nec siti induci, sed potius penuria audiendi verbi Dei, nec posse [illegible] temporum conditione sacros libros magno numero transportari, quandoquidem grandi instante metu ex regione in regionem transmeantes, vix vitam ipsam in tuto collocare poterant; maxime vero quia hujusmodi libri ad [illegible] Sanctorum ac deiferorum Patrum Commentariis, in magnum numerum excreverant: unum hunc librum ex tota pene divina Scriptura, quasi apis laboriosa, spiritualibus collectis floribus quæ divinarum legum collectio est, composuit iis additis Divinorum Patrum Commentariis quæ ipsi adaptantur & congruunt; ipsumque proposuit in communem quasi portum animabus utilem & salutarem iis, qui in profundum ignorantiæ miserabiliter demergi periclitantur; sive ut vere dicatur, iis qui in tenebris hujus vitæ aberrant facem accendens procul apparentem & ætheream, ut ex barathris erueret eos quibus prospicit D[illegible]; educens, inquam, ex demissis illis humi [illegible] repentibus & perplexis hæresibus & ex profunda caligine, quæ versatur in tenebris ignorantiæ, atque in errore erigens ad sublimitatem religiosorum dogmatum, & ad rectam vere divinæ scientiæ lucem manu ducens.

Hanc porro narrationem mire corruptam sæpe divinando Latine reddidimus. Ille vere Monachus infra memoratus, qui tempore Constantini Ducæ floruit est Nicon, ut docet infra Codex Coislinianus CXXII.

His longe diversa refert Petrus Lambecius ex Codice LXXIII. Bibliothecæ Cæsareæ L. 3. p. 140. ubi narratio de Antiocho sic incipit: [illegible] Γαλάτης [illegible] ἀπὸ κώμης λεγομένης Μεδοσαγᾶ, διακειμένης ἐν τοῖς μέρεσι τῆς αὐτῆς πόλεως Ἀγκύρας.

Postea sequitur expositio fidei ampla, quæ incipit a fide Nicæna.

Fol. 13. Expositio fidei Justiniani Imperatoris.

Ibidem sequitur Index cum argumentis Capitum Operis Antiochi, quæ ad triginta octo numerantur: omnia res asceticas & morales complectuntur.

Fol. 17. Prologus de argumento libri hujus. Init. Αὕτη ἡ βίβλος ταῖς τοῦ κυρίου ἐντολαῖς.

In hoc Opere frequentia adferuntur Scripturæ Sacræ & SS. Patrum loca, quorum Catalogus sequitur.

Joannis Chrysostomi frequentissime. Fol. 132. ex accusationibus contra S. Joann. Chrysostomum. οἱ πικροὶ κατήγοροι. Eædemque habentur in Cod. 119. fol. 81.

Anastasii Sinaïtæ 11.
Maximi,
Macarii,
Athanasii fol. 22. καὶ ἕτερος τῶν ἁγίων λέγει, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὃ διακρίνειν, & alia.
Isaaci Syri,
Theodoreti,
Laus Chrysostomi, καὶ οὗτοι μὲν καὶ ἄλλοι πλείονες οἱ τὴν παλαιὰν ἡρμηνευκότες ἐν τῇ δυνάμει.
Ex sexta Synodo sæpe,
Theodori τοῦ ἡγιασμένου,
Ex vita S. Pachomii,
S. Ephræm,
Basilii Cæsar.
S. Joan. Damasceni de hæresibus.
Nili,
Isidori Pelusiotæ,
Joannis Climaci,
Barsanuphii,
Ex Synodo septima,
Ammonii Petræ,
Ex Grontico,
Ex Synodo C.P. in templo Sanctorum Apostolorum,
Ex vita S. Sabæ,
Ex testamento Studitæ,
Epiphanii,
Ex politica lege,
Ignatii Deiferi ex Epistola ad Polycarpum,
Ex constitutionibus Apostolorum,
Ex Synodo Gangrensi,
Gregorii Theologi,
Ex Synodo Nicæna,
Dorothei,
Ex Epistola Symeonis Thaumaturgi,
Marci Monachi,
Agathonis,
Ex Dialogis S. Gregorii magni,
Orsilii,
Cassiani,
Ex Synodo Laodicena,
Ex Synodo Carthaginensi,
Ey Synodo Chalcedonensi,
Ex Synodo Neocæsariensi,
Gregorii Thaumaturgi. Ex canonicis ejus Epistolis fol. 123.
Ex Synodo Ancyrana,
Timothei Alexandrini,
Ex Nomocanone jejunatoris τοῦ νηστευτοῦ,
Diadochi,
Ex vita S. Epiphanii,
Ex Theodoro Studita,
Gregorii Nysseni,
S. Hesaïæ,
Evagrii,
Ex vita S. Joannis Eleemosynarii,
Ex Nicæna secunda Synodo,
Ex historia Lausiaca,
Dionysii Areopagitæ,
Ex vita S. Philemonis,
Ex vita S. Danielis Stylitæ,
Ex vita S. Joannis Hesychastæ Hagiosabitæ,
Ex interrogatione vel quæstione Beati Alexandri ad S. Eusebium Alexandr.
Ex vita S. Macarii,
Ex martyrio S. Eugeniæ,
Ex Epistola Tarasii ad Adrianum Papam,
Ex Gennadio,
Ex Historia Euthymiaca,
Ex vita S. Paysii,
Ex Carpathio,
Didymi,
S. Methodii,
Arsenii,
Ex vita S. Chrysostomi,
Ex vita S. Sabæ.

Fol. 225. De pœnitentia serio facta & efficaci ex Climaco. Initium: Μετάνοιά ἐστιν ἀνάκλησις βαπτίσματος.

Fol. 229. verso, de memoria mortis sermo sextus. (sic) Init. Παντὸς λόγου προηγεῖται ἔννοια.

Fol. 231. Ex S. Isaac Syro: *In quo conservetur vitæ Monasticæ decus* &c. Init. Δεῖ τὸν μοναχὸν εἶναι ἐν πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ πράγμασι.

Fol. 234. Αναφορὰ Πιλάτου ἡγεμόνος περὶ τοῦ δεσπότου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ πεμφθεῖσα Αὐγούστῳ. Init. Εν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις σταυρωθέντος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου.

CODEX CXVIII. olim CCCXVII. membranaceus, XIII. circiter sæculi, constat foliis 460. Fuit Monasterii seu Lauræ sancti Athanasii in monte Atho ut variis in locis scribitur, & ex decimo Bibliothecæ pluteo, τῆς δεκάτης θέσεως, erat. Continet Ascetica varia in quinquaginta Capita distributa, quorum Index cum ar-

gumentis initio ponitur. Primum Caput est : *Quod non oporteat ex suspicione quempiam condemnare.* Eorumdem ferme Patrum & Scriptorum loca varia usurpantur, quæ in præcedenti. Quare si qui Scriptores novi hîc adferantur, eos solum indicabimus. Liber vocatur εὐεργετικόν.

Antiochus hîc citatur hoc nomine Ἀντιόχου τοῦ πανδέκτου.
Ex vita S. Pelagiæ,
Ex vita S. Syncleticæ,
Ex vita S. Lucæ τοῦ ἐν Ἑλλάδι,
Ex vita S. Joannicii,
Ex vita S. Stephani junioris,
Ex Palladio,
Ex vita S. Theodosii Cœnobiarchæ,
Ex vita S. Euthymii,
Ex vita S. Nicolai,
Ex vita S. Marciani,
Ex vita S. Alypii,
Ex vita S. Arsenii.
Fol. 220. habetur Index Libri εὐεργετικοῦ. 50. Capitibus.
Ex vita S. Hilarionis,
Ex vita S. Melaniæ,
Ex vita S. Vari fol. 313.
Ex S. Amphilochio.

S. Basilii Epist. ad Cæsariam Patriciam. Initium: Καὶ τὸ κοινωνεῖν δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ μεταλαμβ-

Ex vita S. Joannis Calybitæ,
Ex vita S. Petri Archiepiscopi Alexandrini,
Ex vita S. Abramii.

Omnia ex Scriptis Asceticis & vitis Sanctorum, nihil ex Synodis.

CODEX CXIX. olim CCLVIII. membranaceus, XV. circiter sæculi, constat foliis 274. Est liber Asceticus, ut præcedentes, in 62. libros seu λόγους distributus. Primum folium abscissum est. Loca adferuntur ex Scriptura Sacra, ex Synodis, & Sanctis Patribus & Scriptoribus Ecclesiasticis & Asceticis iisdem fere qui in præcedentibus Codicibus notantur, paucis additis nempe,

Ex Philone & quidem Carpathio ut videtur fol. 50. verso.
Ex Clementinis τὰ κλημέντια fol. 96. verso.
Ex vita S. Theodori Edesseni fol. 119. verso.
Ex martyrio sanctæ Eugeniæ fol. 122.
Gennadii Constantinopolitani & Synodi fol. 126. verso.
Ex vita S. Symeonis.
Ex Epistola sancti Symeonis inclusi fol. 168.

Epistola Dionysii Alexandrini de Paschate fol. 252. verso. Init. Ἀπίστῳ ἐμοὶ πιστοτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ.

Ex vita sancti Charitonis fol. 264.

In fine legitur, αὕτη ἡ βίβλος ὑπάρχει τῆς μονῆς τοῦ Κώνσταντος. *Hic liber est Monasterii Constantis* sive Castamoniti in monte Atho. Vide Palæographiæ Græcæ librum septimum.

CODEX CXX. olim CCIX. membranaceus, optimæ notæ, X. sæculi ineuntis ut infra probatur, constat 263. foliis. Est liber miscellaneorum. Incipit fol. 4. nam tria priora folia & duo in fine ad compingendum inducta sunt. Fuit olim Lauræ sancti Athanasii in monte Atho, ut ex hac nota Macarii folio quarto anno 1218. scripta, arguitur. Βιβλίον τῆς τρίτης θέσεως λς'. *Liber tertiæ positionis* vel *tertii plutei trigesimus sextus.* Qua de re vide quæ diximus ad Codicem VIII. initio.

Fol.

Fol. 4. S. Basilii ex Libro contra Eunomium de Trinitate. Init. Ὁ δὲ ψυχῆς νόσημά ἐστι τὸ κακῶς.

F. 6. vers. S. Cyrilli de consubstantiali Trinitate. In. Μὴ γὰρ δή τινες ὅλως τὴν ὀρθότητος.

Fol. 13. Justini Philosophi & Martyris de recta fide. Initium : Ἕνα τοίνυν θεὸν σέβειν ἡμᾶς ἀεί τε δεῖ.

Fol. 20. verso, ex sermone, *quomodo inhabitaverit Deus Verbum, & quid sit inhabitatio.* Init. Ἡ ἐνοίκησις κατά τινα ἰδιάζοντα λόγον.

Fol. 21. verso, sancti Anastasii, *Quomodo possit parvum corpus incircumscriptum esse* &c. Init. Ὁ μὲν θεὸς ἀπερίγραπτος ὤν.

Fol. 22. S. Gregorii Nysseni ex Catechetico. Init. Μικρὸν οὖν φησιν καὶ εὐπερίγραπτον. Et consequenter de eadem re locus Chrysostomi ex Comm. ad Corinth.

Fol. 25. verso. Michaëlis Syncelli Hierosolymitani Libellus de orthodoxa fide. Init. Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν πατέρα ἀγέννητον. Habetur etiam supra in Cod. XXXIV.

Fol. 28. De sanctis & œcumenicis Synodis. Init. Πρώτη σύνοδος γέγονεν οἰκουμενικὴ ἐν Νικαίᾳ, Sex numerantur Synodi.

Fol. 31. verso, S. Athanasii Quæstiones. Prima est, τί ἐστι τὸ σημεῖον τοῦ τελείου Χριστιανοῦ; Adferuntur loca ex Sacra Scriptura, ex Apostolicis constitutionibus & ex Sanctis Patribus Scriptoribusque Ecclesiasticis, Gregorio Nysseno, Joanne Chrysostomo, Basilio, Joanne Climaco, Marco Monacho, Maximo Monacho, Diadocho, Isidoro Pelusiota, Cyrillo Alexand. Nilo Monacho, Nicephoro C. P. contra Iconomachos, Cyrillo Hierosolymitano ex Catechesibus, Dionysio Areopagita, Josepho ex Macchabaïcis, Eusebio Pamphili ad Marinum, Gregorio Theologo, Clemente Papa, Origene Theodoreto, Dionysio Alexandrino ex libro contra Origenem, (Locus sic incipit : Ἐὰν δὲ τὸ παράδοξον μὴ τοῦ κόσμου μέρος εἶναι λέγῃς.) Nemesio Episcopo, Epiphanio, Maximo Confessore ὁμολογητοῦ, Hippolyto in Canticum Canticorum, Eusebio Pamphili ἐκ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἱστορίας, i. *ex Chronico*, ut in margine scribitur. Alter adfertur locus ejusdem Chronici prolixus fol. 178. Item ex Synodo Carthaginensi, ex Limonario sive Prato spirituali, ex Athanasio, ex Sexta Synodo, Theodoro Presbytero Raithu.

Quæ sequuntur ad res Philosophicas & logicas pertinent: de substantia, de hypostasi, de persona, de specie, de differentia, de proprio, de habitu & privatione, de quantitate & qualitate, de relationibus περὶ τὸ πρός τι, de oppositis &c.

Fol. 204. verso, Maximi, περὶ οὐσίας καὶ ἐνυποστάτου.

Fol. 208. verso, locus Epiphanii ex Panario.

Fol. 205. verso, Georgii Chœrobosci de figuris.

Fol. 209. Dialogus Basilii & Gregorii Theologi. Init. Βασίλ. τί ἐστιν ἀρχή; Γρηγόρ. τὸ πάντων αἴτιον.

Fol. 210. verso, Theodoreti de S. Trinitate.

Fol. 213. verso, Αὐγουστίνου ἐκ τῶν δογμάτων. Init. Σκοπήσωμεν ποία τοῦ πυρὸς ἡ δύναμις.

Fol. 214. Hesychii ex sermone in Christi ortum. Init. Ἐν γὰρ τῷ μβ'. ἔτει τῆς βασιλείας Αὐγούστου μηνὶ δεκεμβρίῳ κε'. ἡμέρα ς'. ὥρα ζ'.

Ibid. verso, Ἰάννου (sic) Δαμασκηνοῦ περὶ τῶν Μακεδόνων ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκδόσεως. Editum ab Erud. Michaël Lequien Tom. I. p. 577.

Fol. 215. verso, de Decalogo. Ibid. de libris Scripturæ Sacræ.

Fol. 216. verso. Ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ θεολόγου ἐκ τῶν ἐπῶν.

Ὄφρα δὲ μὴ ξείνησι νόον κλέπτοιο βίβλοισι,
(Πολλαὶ γὰρ τελέθουσι παρέγγραπτοι κακοήθεις;)
Δέχνοισο (sic) τοῦτον ἐμεῖο τὸν ἔγκριτον, ὦ φίλ', ἀριθμόν.
Ἱστορικαὶ μὲν ἔασι βίβλοι δυοκαίδεκα πᾶσαι.

Id est:

Ut ne mente abducaris peregrinis libris,
(Multi enim sunt adulteri prave introducti,)

Hunc, amice, accipe a me ſelectum numerum.

Hiſtorici quidem omnes libri ſunt duodecim.

Hinc ſequitur Index librorum Scripturæ: & repetitur poſtea Index, ubi Scripturæ libri ad ſexaginta numerantur. Poſt hæc ſubjunguntur alii de quibus in margine dicitur, περὶ τῶν ἔξω βιβλίων, nempe ſapientia Salomonis, ſapientia Sirach, quatuor Macchabaïci, Eſther, Judith, Tobith.

Deinde numerantur Apocryphi libri ſic: καὶ ὅσα ἀπόκρυφα. α΄. Αδαμ, β΄. Ενώχ, γ΄. Λάμεχ, δ΄. πατριάρχαι, ε΄. προσευχὴ Ιωσὴφ, ς΄. Ελδαδ καὶ Μωδαδ, ζ΄. διαθήκη Μωσέως, (octavus deſideratur in Ms) θ΄. ψαλμοὶ Σολομῶντος, ι΄. Ηλίου ἀποκάλυψις, ια΄. Ησαΐου ὅρασις. ιβ΄. Σοφονίου ἀποκάλυψις, ιγ΄. Ζαχαρίου ἀποκάλυψις, ιδ΄. Εσδρα ἀποκάλυψις, ιε΄. Ιακώβου ἱστορία, ις΄. Πέτρου ἀποκάλυψις. ιζ΄. περίοδοι καὶ διδαχαὶ τῶν ἀποστόλων, ιη΄. Βαρνάβα ἐπιστολαὶ, ιθ΄. Παύλου πράξεις, κ΄. Παύλου ἀποκάλυψις, κα΄. διδασκαλία Κλήμεντος, κβ΄. Ιγνατίου διδασκαλία, κγ΄. Πολυκάρπου διδασκαλία, κδ΄. εὐαγγέλιον κατὰ Βαρνάβα, κε΄. εὐαγγέλιον κατὰ Ματθίαν.

Deinde Epiphanii de Prophetis & Propheteſſis.

Fol. 223. Hippolyti de duodecim Apoſtolis, & ubinam prædicaverint ac mortui ſint. Opus editum a Combefiſio.

Ejuſdem de LXX. Apoſtolis ſive Diſcipulis Domini.

Fol. 24. verſ. Catalogus Patriarcharum Romæ annotatis cujuſque annis. Incipit a B. Petro, deſinit in Honorium I. ſexageſimum quartum, qui ſedebat anno 626.

Catalogus Patriarcharum Hieroſolymitanorum. Incipit a Jacobo fratre Domini, deſinit in Modeſtum ſexageſimum.

Catalogus Patriarcharum Alexandrinorum. Incipit a B. Marco in Petrum quadrageſimum quartum numero.

Catalogus Patriarcharum Antiochenorum. Incipit a B. Petro Apoſtolo, deſinit in Anaſtaſium Sinaïtam quinquageſimum ſecundum.

Catalogus Patriarcharum Conſtantinopolitanorum. Incipit a Stachy, quem conſtituit S. Andreas, deſinit in Nicolaum ſecundò octogeſimum nonum, quo ſedente ſcriptus videtur hic Codex, nempe verſus annum 912.

Fol. 229. Catalogus Regum Juda & Iſraël; item Regum Perſiæ, Regum Ægypti Ptolemæorum, Imperatorum Romanorum, qui mutilus eſt abſciſſo folio.

Poſtea reſumuntur Philoſophica; de vocibus, de figuris, de genere, de ſpecie.

Fol. 238. σύντομος ἀπὸ φωνῆς Θεοδώρου ἡ εἰσαγωγὴ, ὅ ἐστι ἐπίταλμα, Ιακώβου. (ſic) Init. Τα τῇ συνῇ [illegible]. Agitur de genere, differentia &c.

Fol. 241. verſo, Αἰδεσίμου ἀξιεπαινετοῦ περὶ παθῶν. Init. Πάθος ἐστὶν ἄλογος ψυχῆς κίνησις. Deficit in fine.

In quæſtionibus Anaſtaſii ubi agitur de ſitu Paradiſi, in margine legitur eadem manu. Ονόματα τῶν μεγάλων ποταμῶν· Φισὼν, Γεὼν, Τίγρις, Εὐφράτης, Ιορδάνης, Νεῖλος, Τάναϊς, Δαίαπος, Μαίανδρος, Ερμαῖος, (ſic) Αλύης, Ασωπος, Θέρμωδος, Ηριδανος, Φᾶσις, Βαρύστενος, (ſic) Αλφείας, Τίγρος, Ευφράτας, Ηλκος, Μέανδρος, Ηγυπος, Αξιος, Πύραμος, Βέος, Εβρ., Σαγαρ, Αλφειος, Υπέρχιος, Κάλλιρος, Σίμος, Σκαμανδρος, Στρύμωνος, Αχελος, Ρέσης, Ρόδανος, Βόρεος, Σέργεις, Σίκοτος ὁ καὶ Δαινδος, Ρεδῶν. (ſic) ὁμοῦ. μ΄.

Ονόματα τῶν μεγάλων ὀρέων· Λίβανος, Καύκασος, Ταῦρος, Ακλας. (ſic pro Ατλας) Ολυμβος, (ſic) Αραράτ, Θαβώριον, Σινᾶ, Πιερίων, Κιθαιρώνιον, Θερμώδον, [illegible] ὅ ἐστι Σιών. ὁμοῦ ιβ΄. Joannes Comnenus in deſcriptione montis Atho, quam edidimus in fine Palæographiæ Græcæ, ait montem Atho eſſe unum ex duodecim maximis orbis montibus, qui tamen hîc non memoratur.

Ad locum Theodoreti ubi agitur de diis & ſuperſtitionibus Ægyptiorum, in margine legitur. Σχόλιον. Υπὸ χρόνον τινὰ κατὰ πόλιν τις Αἰγυπτίοις ἐγεννᾶτο βοῦς ἔχων σημεῖον τινα (ſic) περὶ τὴν γλῶτταν καὶ τὸ κέρας. ἐξῆς ἐφημίζετο ὅτι Απις ἐστὶν [illegible]. ὅθεν καὶ ἑορτὴν ἐποιοῦντο οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς θεοῦ [illegible], καὶ περιεπέχασι (ſic) [illegible] ἐν Φάτνῃ τιμὴν δαψιλῆ πολλὴν [illegible] τὸν θεὸν αὐτῶν. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸν τράγον ἐσέβοντο Μενδὴν (ſic) λεγόμενον κατὰ τὴν ἑαυτῶν γλῶτταν, ὡς ἀνακείμενον τῇ γονίμῳ δυνάμει· οὗ τινος Μενδήτου καὶ

ἱερὸν ὑπῆρχεν, ἐν ᾧ τὸν τραγοσκελῆς ὄρθιον τὸ αἰδοῖον ἔχων. ἔτι μὴν καὶ τοὺς κροκοδείλους ἐσέβοντο καὶ τοὺς ὄφεις αἰλούρους τε καὶ ἰχθύας, ἐξ ἀλόγου τιμῆς ἀτιμίαν ἑαυτοῖς πορίζομενοι. i. *Quodam tempore apud Ægyptios natus est bos habens signum quoddam circa linguam & caudam. Deinceps vero agnitus est esse Apis, id est, Deus. Quamobrem festum celebrabant Ægypti, ac si Deus apud ipsos peregrinatus esset, & apponebant bovi lautas epulas in præsepi quasi Deo suo similiterque hircum colebant Menden dictum linguâ suâ, utpote cui incumberet vis generandi cujus Mendetis templum erat, ubi ipse repræsentabatur cum hirci cruribus virilibusque erectis. Insuperque crocodilos colebant ac serpentes, feles quoque & pisces, ex irrationabili honore dedecus sibi conciliantes.*

Initio habentur duo folia ex alio ejusdem ætatis libro evulsa, & in fine totidem ad operimentum libri adhibita, ubi de rebus medicis agitur.

CODEX CXXI. olim LVII. bombycinus, scriptus anno 1343. ut in nota habetur ad calcem, mire lacerus, constat foliis 202. Calligraphus imitatur characterem decimi sæculi : quod alios fecisse diximus in Palæographia Græca. Continet vitas Sanctorum & homilias per annum.

In fine habetur Index accuratus eorum quæ in Codice continentur, quorumque multa avulsa sunt.

1. Andreæ Cretensis in Exaltationem εἰς τὴν ὕψωσιν. Excidit; sed recentiore manu descriptus est fol. 1. Init. Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν.

2. Martyrium S. Nicetæ. Excidit.

3. Joannis Theologi Apocalypsis : *quomodo Christus descensurus sit de cælis.* Excidit.

4. Martyrium S. Ananiæ Apostoli. Init. Ἀνέτειλεν μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν. Fol. 5.

5. Periodi & consummatio sancti Lucæ Apostoli & Evangelistæ. Initium : Οἱ μὲν ἅγιοι τοῦ θεοῦ μάρτυρες. Martyrium S. Jacobi fratris Domini. Fol. 12. verso. Non est in Indice.

6. Encomium in S. Apostolum Lucam. Init. Πράξεων ἐκ λόγων ἅμιλλαν ὁρᾷς.

7. Martyrium S. Demetrii. Init. Μαξιμιανὸς ὁ καὶ Ἑρκούλιος ὑποτάξας Γοτθούς. Fol. 13.

8. Acta Sanctorum Anargyrorum Cosmæ & Damiani. Init. Τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ βασιλεύοντος.

9. Revelatio S. Archippi προσμονάριου S. Principis militiæ Michaëlis. Initium : Ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων καὶ δωρ- Fol. 18.

10. Vita & consummatio S. Joannis Chrysostomi. Init. Ἀγαπητοὶ, ἀψευδὴς ὁ θεὸς ὁ διὰ τοῦ προφήτου. Fol. 21.

11. Encomium S. Philippi Apostoli. Init. Ἀποστολικῆς μνησθῆναι ἠξιωμένος χάριτος. Fol. 28. verso.

12. Sanctorum Confessorum Samonæ, Guriæ & Abibi. Init. Νῦν χαρᾶς εὐχαρις μετὰ τοῦ πν- Fol. 31.

13. Sancti Germani Archiepiscopi C. P. in Præsentationem Deiparæ. Init. Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις.

14. Periodi & consummatio sancti Apostoli Andreæ. Init. Ἄπερ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἐθεασάμεθα. Fol. 37.

15. Martyrium S. Barbaræ. Deest initium.

16. Vita S. Nicolai Myrensis. Deest initium.

17. S. Andreæ Cretensis in Conceptionem B. Annæ. Init. . . . . δεύτερον ἡ προσφιλέστερον τοῖς. Fol. 46. verso.

18. S. Ephræm in Dominica τῶν ἁγίων προπατόρων. Initium : Ἀπῳκίσθη ὁ θεὸς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ. Fol. 51.

19. Sancti Cyrilli Alexandr. in tres pueros & Danielem. Initium: Πρόφασις χαρᾶς πρόκειται, ἀγαπητοί. Fol. 53.

20. Martyrium S. Anastasiæ. Deest initium.

21. Sancti Gregorii Nazianzeni in diem Christi Natalem. Init. Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Fol. 57. verso.

22. Sancti Procli Archiep. C. P. in sanctum Stephanum Mart. Init. Ὁ μὲν αἰσθητὸς ἥλιος ὑπὲρ γῆς ἀνατέλλων. Fol. 60. verso.

23. Sancti Joannis Chrysostomi in infanticidium Herodis. Initium : Ἤθελον μὲν ἀεὶ καὶ πάντοτε τ πνευμ- Fol. 62.

24. Andreæ Cretensis in Circumcisionem Christi & in S. Basilium. Initium: Πάντα τὰ ὑπὲρ ἡμῶν θεανδρικῶς.

25. Sancti Gregorii Nazianz. in sancta Lumina. Deest initium.

26. Sancti Chrysostomi in sancta Lumina. Init. Ἄνδρες ἀγαπητοὶ, φιλόχριστοι καὶ φιλάδελφοι, ἅμα τε καὶ φιλόξ-

27. Vita sancti Joannis Calybitæ. Init. Βίον καλὸν καὶ ἐνάρετον καὶ ἀμέμ- Fol. 71. vers.

28. Sermo in Epitomen S. Joannis Chrysostomi. *i.* vita ejus. Init. Τὸ μὲν γένος Ἀντιοχεὺς ἦν ὁ ἅγιος. Lacera.

29. Amphilochii Iconii in Hypapantem & Simeon & Annam. Deest initium.

30. Martyrium Sanctorum quadraginta Martyrum Sebaste. Init. Κατὰ τοὺς καιροὺς Λικιανοῦ (sic) τοῦ βασιλέως. Fol. 77.

31. Vita sancti Alexii. Initium lacerum.

32. Sancti Joannis Chrysostomi in Annuntiationem Deiparæ. Initium lacerum.

33. Leontii Constantinopolitani in Annuntiationem Deiparæ. Init. Τῆς πρώτης πόλεως καὶ βασιλικῆς. Fol. 84.

34. Vita sanctæ Mariæ Ægyptiæ per Sophronium Hierosol. Init. Μυστήριον βασιλέως κρύπτειν καλόν. Fol. 89.

35. Martyrium S. Georgii Tropæophori. Init. Η μὲν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ προαιώνιος. Fol. 96. verso.

36. S. Apostoli Prochori in S. Joannem Evangelistam, quando scripsit Evangelium. Initium lacerum . . . . κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ τὴν χα . . .ητος διὰ τῶν.

37. Visio Constantini magni S. Crucis contra Barbaros. Initium deest.

Fol. 106. verso, Inventio S. Crucis. Init. Η δὲ μακαρία Ἑλένη.

38. Miraculum S. Martyris Theodori. Init. Ην τις ἀνὴρ πίστιν πολλὴν ἔχων.

39. Hesychii Presb. Hierosolym. in conceptionem Prodromi. Initium deest.

40. Joan. Chrysost. in nativitatem Prodromi. Initium deest.

41. Acta & Martyrium SS. Petri & Pauli. Initium: Ἐγένετο μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τ Παῦλον. Fol. 114.

42. Martyrium S. Cyriacæ. Init. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξ- Fol. 121. verso.

43. Martyrium sancti Procopii. Init. Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ. Fol. 124. verso.

44. Martyrium S. Cirici & matris ejus Julittæ. Init. Ηγεμονεύοντος Ἀλεξάνδρου ἐν πόλει Ικονίῳ.

45. Martyrium S. Marinæ. Τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ. Fol. 132.

46. Joannis Chrysost. in Prophetam Heliam & Jezabelem. Initium: Οἱ τ ὁμοουσίου τριάδος κήρυκες.

47. Martyrium S. Parasceves. Init. Η ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων τοῦ Χριστοῦ. Fol. 139.

48. S. Gregorii Nazianz. in 7. pueros & matrem eorum Solomen. Init. Ἐν ταῖς Μακκαβαϊκαῖς βίβλοις αἱ αγ-

49. S. Joannis Chrysostomi in Transfigurationem. Initium deest.

50. S. Joannis Apostoli & Theologi in dormitionem Deiparæ. Init. Τῇ θαυμαστῇ καὶ ὑπερενδόξῳ, καὶ ὄντως μεγ- Fol. 144. verso.

51. S. Joannis Chrysostomi in decollationem Præcursoris. Init. Πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται, πάλιν ταράττεται.

52. Ejusdem de salute animæ, de patientia, &c. sabbato τ ἀποκρέω. Init. Φέρε σήμερον μάλιστα τὴν περὶ . . .

53. Eusebii

53. Eusebii Archiepiscopi Alexandrini in secundum adventum Domini. Initium: Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν. Fol. 156.

54. S. Joannis Chrysostomi, in expulsionem Adami. Init. Πρόκειται ὑμῖν, ἀγαπητοὶ, πνευματικὴ τράπ-

55. Narratio de Imagine Christi Beryti. Init. Ακούσατε πνευματικοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί. Fol. 166. verso.

56. S. Ephræm Syri de compunctione animæ. Init. Κατανύγηθι ψυχή μου, κατανύγηθι.

57. S. Joannis Chrysostomi in divitem, in mendicum Lazarum. Init. Μέγιστόν ἐστι διδασκαλίας τὸ τῆς ἐκκλησίας στάδιον. Fol. 170.

58. Ejusdem Εἰς τὰ βαΐα, in Ramos. Init. Ηδη τῆς πνευματικῆς ἀκολουθίας περιλάμπει.

59. Ejusdem in decem Virgines & in magnam Tertiam. Init. Οτε μὲν ὁ εὐδιαπόνητον τῆς ζωῆς ἐννοήσω. Fol. 175.

60. Ejusdem in magnam Quintam, in diabolum, & in infernum. Init. Ακούσας ὁ διάβολος τοῦ κυρίου εἰπόντος. Fol. 177. verso.

61. Ejusdem in proditionem, in Passionem Christi, in Parasceve. Init. Τῆς μὲν τῆς ὑποσχέσεως ὁ χρέως σήμερον. Fol. 179.

62. S. Epiphanii Cypri, in sepulturam Domini magno Sabbato. Initium deest.

63. Sancti Gregorii Nazianzeni, in S. Pascha & de tarditate. Initium: Αναστάσεως ἡμέρα, καὶ ἡ ἀρχὴ δεξιά. Fol. 186.

64. Ejusdem in secunda τῆς διαχειροτονίας μου. Init. Επὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι, φησὶν ὁ θεσπ-. Fol. 187.

65. Sancti Joannis Chrysostomi, in S. Thomam Apostolum. Init. Τῷ μὲν νόμῳ τῆς ἐκκλησίας πειθόμενος.

66. Ejusdem, in Paralyticum, & de non judicando secundum faciem. Initium: Ωσπερ ἡ φαεσφόρος (sic) σελήνη τὰ τῆς.

67. Ejusdem, in Mesopentecosten. Initium lacerum. Οπου δ' ἂν ὁ δεσπότης Χριστὸς ὡς πηγὴ ζωῆς.

68. Ejusdem, in Samaritanam & de interpretatione Messiæ. Init. Σήμερον ὁ Χριστὸς τοὺς ἄθλους τῆς Σαμαρείτιδος. Fol. 93. verso.

69. Ejusdem, in Assumtionem Domini. Init. Φαιδρὸν σήμερον τὸ τῆς ἐκκλησίας θέατρον. Fol. 197.

70. Sancti Gregorii Nazianz. in S. Pentecosten. Init. Περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα φιλοσοφήσωμεν.

In fine legitur hæc scribæ nota.

Δόξα σοι, δόξα σοι, δόξα σοι, πάτερ, υἱὲ, καὶ ἅγιον πνεῦμα, ὃ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας προσκυνοῦμεν. Ετελειώθη ἡ ἱερὰ δέλτος αὕτη τῆς ἁγίας καὶ ἁγίας βίβλου ταύτης ἐν τῇ ἐμῇ χειρὶ ἁμαρτωλῷ καὶ πενιχρᾷ Μιχαὴλ τοῦ Βαρσαμοῦ ἐπὶ ἔτους τρέχοντος ϛωνά. ἐν Ν. ιά. ἐτελειώθη δὲ ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ εἰκάδι πέμπτῃ, καὶ ἡμέρᾳ παρασκευῇ, ὥρᾳ γ'. τῆς ἡμέρας. καὶ οἱ ἀναπτύξαντες τήνδε τὴν βίβλον καὶ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ διὰ τὸν κύριον, ὅπως εὕρω ἄφεσιν πολλῶν πλασμάτων &c. Gloria tibi, gloria tibi, gloria tibi, Pater, Fili, & Spiritus Sancte, semper & in sæcula adoramus te. Completus est hic sanctus liber manu mea peccatrice & paupere Michaelis Barsami anno currente 6851. (i. Christi 1343.) *indictione 11. Absolutus est autem mense Novembri 25. die Parasceves horâ tertiâ diei. Qui evolvetis aut legetis hunc librum, orate pro me per Dominum, ut inveniam remissionem multorum delictorum &c.*

Codex mendis plenus est.

CODEX CXXII. olim CXXIII. bombycinus, XV. sæculi, constat foliis 415.

Sancti Niconis Collectanea ex S. Scriptura, ex sanctis Synodis, Patribus, Scriptoribus Ecclesiasticis & Asceticis, distributa in 63. Capita, quorum Catalogus accuratus initio. Titulus est: Βιβλίον ποιηθὲν παρὰ ἁγίου Νίκωνι ἐν τῷ Μαύρῳ ὄρει τοῦ λεγομένου· Γαγκόσμιοι· ὑπόθεσις τῆς παρούσης βίβλου.

Ο μοναχὸς Αντίοχος τῆς τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Σάβα &c. Eadem ipsa sunt quæ initio Codicis

CXVII. ſupra leguntur, licet verbis parumper differant & in præſenti Codice longe breviora ſint.

Prologus: Αὕτη ἡ βίβλος τὰς τοῦ κυροῦ μὲν ὄντ-

Hæc porro Aſcetica & Moralis collectio longe major eſt præcedentibus. Loca adferuntur ex ſequentibus Scriptoribus & Synodis, ſcilicet

Ex Chryſoſtomo, cujus loca varia prolixiora videntur, quàm in aliis Collectionibus.

Anaſtaſio Sinaïta,
Maximo,
Macario,
Baſilio, ex Proverbiis ἐκ τῶν παροιμιῶν, fol. 103. verſo.
Athanaſio Alex.
Iſaac,
Nilo,
Joanne Climaco,
Ephræm,
Joanne Damaſceno,
Theodoro Studita,
Ex Sexta Synodo,
Epiphanio,
Synodo Gangrenſi,
Ex Politica Lege,
Ignatio ad Polycarpum,
Ex Conſtitutionibus Apoſtolicis,
Ex Gerontico,
Greg. Nazianzeno Theologo,
Ex Synodo Conſtantinopolitana in templo Apoſtolorum,
Ex Synodo Nicæna,
Ex Synodo Carthaginenſi,
Ex S. Simeone incluſo ad incluſum,
Barſanuphio,
Marco,
Ex vita S. Pachomii,
Orſiſio,
Diadocho,
Dorotheo,
Caſſiano,
Ammonio ex interpretatione Actuum Apoſtolorum,
Ex vita S. Sabæ,
Marciano Bethlehemita,
Ex Synodo Neocæſarienſi,
Ex Nicæna Secunda,
Ex Laodicena,
Gregorio Thaumaturgo,
Ex Synodo Ancyrana,
Timotheo Alexandrino,
Theodoreto,
Synodo Chalcedonenſi,
Philone Judæo,
Gregorio Nyſſeno,
Ex vita S. Joannis Eleemoſynarii,
Ex Hiſt. Lauſiaca,
S. Gregorio magno ex Dialogis,
Ex martyrio S. Dionyſii Areop.
Ex vita S. Philemonis,
Ex Clemente Papa,
S. Petro Alex. ex Canonibus,
Alexandro ad magnum Euſebium,
Dionyſio Areop.
Ex vita S. Antonii,
Ex vita S. Theodori Edeſſeni,
Ex martyrio S. Eugeniæ,
Gennadio Conſtantinopolitano,
Ex vita S. Joannis Chryſoſtomi,
Ex Hiſtoria Euthymiaca,
Iſidoro Peluſiota,
Ex vita S. Paiſii,
Ex vita S. Simeonis,
Methodio Conſtantinopolitano,
Euſebio Pamphili,
Ex Hiſtoria Lauſiaca,
Ex vita S. Epiphanii,
Ex vita S. Stephani junioris,
Evagrio,
Philone Carpathio,
Cyrillo Hieroſolymitano,
Ex vita S. Joannicii,
Joanne jejunatore,
Ex Synodo Antiochena,
Ex Synodo Sardicenſi,
Ex vita S. Symeonis Archimandr.
Ex vita S. Nicolai,
Ex S. Petro Alexandr. Canon. 15.
Ex S. Ignatio,
Ex S. Nicephoro C.P.
Ex vita S. Simeonis Thaumaturg.
Ex vita S. Theodori τοῦ ἠλιασμένου,
Dionyſio Alexandrino,
Ex Nomocanone jejunatore,
Theophilo Alexandrino,
Ex vita S. Charitonis,
Ex vita Sanctorum Ἀββάδων,
Ex Septima Synodo.

CODEX CXXIII. olim X. membranaceus, XI. circiter sæculi. Fuit Lauræ S. Athanasii in monte Atho, ut multis in locis dicitur. In primo folio habetur nota Macarii Monachi, ut videtur, manu scripta, ubi dicitur in quo Bibliothecæ pluteo esset hic Codex. Qua de re vide in Codice VIII. supra. Constat hic Codex foliis 372.

Primo fol. S. Dorothei doctrinæ variæ, ex Patribus Ascetis qui hîc numerantur in titulo. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου διδασκαλίαι διάφοροι πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ ἐκ τῆς τοῦ ἀββᾶ Σερίδου, καὶ τὸ ἴδιον σὺν θεῷ συστησαμένου μοναστήριον μετὰ τὴν ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ προφήτου τελευτὴν (sic) καὶ τελείαν σιωπὴν τοῦ ἀββᾶ Βαρσανουφίου περὶ ἀποταγῆς. Init. Ἐν ἀρχῇ ὅτε ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον. Postea de humilitate; de conscientia; de timore divino; quod nemo debeat propriam sequi sententiam; de non judicando proximo; de reprehensione sui ipsius; de recordatione injuriarum; de mendacio; de metu futuri supplicii; de tentationibus sine perturbatione & cum gratiarum actione ferendis; de ædificatione & harmonia virtutum; de sacris jejuniis.

Fol. 81. ἰστέον ὅτι δύο γεγόνασι Δωρόθεοι καὶ δύο Βαρσανούφιοι· οἱ μὲν τὰ Σευήρου νοσήσαντες, οἱ δὲ ὀρθοδοξίαν καὶ τελείαν ἄσκησιν ἀσπασάμενοι, καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐμφερόμενοι ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ &c. quæ cusa sunt in Bibliotheca Patrum Græcolatina.

Ibid. περὶ τοῦ ἀββᾶ Δοσιθέου (mendum ut videtur pro Δωροθέου·) Init. Ὁ μακάριος ὄντως ἀββᾶς Δωρόθεος τὸν μονήρη βίον.

Fol. 87. verso, Ἑρμηνεία τινῶν ῥητῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ψαλλομένων μετὰ τρόπου εἰς τὸ ἅγιον πάσχα. Init. Ἡδέως ἐλάλουν ὑμῖν ὀλίγα.

Fol. 91. ejusdem ψαλλομένων εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας, & cætera quædam Ascetica. Hesaïæ quædam Ascetica Capitibus 30.

Fol. 206. verso, Marci Monachi Opera, nempe 1. De lege spirituali. Init. Ἐπειδὴ πολλάκις ἠβουλήθητε. (sic) 2. De iis qui putant se ex operibus justificari. Init. Ἡ τ ἔξωθεν κακοπιστία ἐν τοῖς.

3. De Pœnitentia quæ semper omnibus convenit. Init. Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ τοῦ θεοῦ δύναμις.

4. De sancto Baptismate. Init. Ἐπειδὴ οἱ μὲν τέλειον λέγουσιν.

5. Epistola ad Nicolaum. Init. Ἐπειδήπερ περὶ ὧν πολὺς ἦς φρ·

6. Consilium mentis ad animam suam. Init. Ἄκουε ψυχὴ λογική.

7. Dialogus adversus quemdam Scholasticum. Init. Ἠρώτησέ τις τῶν ἐλλογίμων δικανικὸς γέροντα.

8. De jejunio. Init. Προσήκει τοὺς ἀσκοῦντας ἐναρχομένους.

9. Contra Melchisedechitas. Init. Ὁ κύριος τὸν μὲν κόσμον, ἀγαθῷ.

Fol. 304. Diadochi Capita moralia & Ascetica decem. Init. Πάσης πνευματικῆς, ἀδελφοί, ἡγεῖσθω.

Fol. 338. S. Nili Capita Ascetica 153. Init. Πλοῦτον εἰ μὲν ἔχεις, σκόρπιζε.

Fol. 350. verso, S. Nili de octo cogitationibus. Primo de gastrimargia. Initium: Ἀρχὴ καρποφορίας ἄνθος, καί.

Fol. 369. S. Nili Sermones varii. Init. Ἠρώτησεν ἀδελφὸς Σκητιωτῶν πρός τινα γέροντα.

CODEX CXXIV. olim CCVII. membranaceus, XII. sæculi, constat 468. foliis. Fuit olim Lauræ S. Athanasii in monte Atho, ut in fine notatur.

Initio mutilus. Quatuor centenaria Capitum sive præceptorum Asceticorum, quorum primum & pars secundi exciderunt cum nomine Auctoris.

Fol. 16. S. Theodori primo Monachi in Laura sancti Sabæ, deinde Archiepiscopi Edesseni Capita 92. Init. Ἐπειδήπερ θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ χάριτι ἀποταξάμενοι.

Fol. 38. S. Basilii Cæsariensis ad Monachos. Init. Τὴν κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίαν ἐπιμελούμενος.

Fol. 40. verso, ejusdem, περὶ τῆς τῶν λογισμῶν ἐπιστάσεως, καὶ ὅτι οὐ κακὸν τὸ σῶμα ὥς τινες ὑπειλήφασι. Init. Καὶ πρῶτον μὲν δεῖ κρατητέον ἐκ πάντων. Sunt Constitutiones Monasticæ Basilii jam cusæ. Hîc dividuntur in Capita 29. Postea vero fol. 93. extra nu-

merum, τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ δεῖν τὴν ψυχὴν προσέχειν πάντων. Init. Πᾶσα πρᾶξις ἀγαθή τε καὶ πᾶς λόγος τοῦ σωτῆρος.

Fol. 101. verso, S. Basilii, de renuntiatione vitæ, de vera virginitate, & de forma Asceticæ vitæ. Init. Ο ἄνθρωπος κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐγένετο. Cusum inter Opera Basilii.

Fol. 110, ejusdem epistola ad Canonicam. Initium : Οκνηροτέρους ἡ τῆς ποιῆς πρὸς σὲ γράφειν.

Fol. 111. verso, ejusdem Epistola ad Gregorium Theologum. Init. Επέγνων σου τὴν ἐπιστολὴν ὥσπερ εἴ τις.

Fol. 118. verso, ejusdem Parænesis de renuntiatione vanæ vitæ, & consummatione spirituali. Init. Δεῦτε πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι. Post hæc sequuntur Capita centum post avulsum folium, quæ an sint Basilii an alterius, videndum est.

Fol. 166. Capita 50. selecta de vario profectûs genere &c. Init. Τῷ ἑαυτῷ ἐπιγράφειν τὴν κατορθωμάτων.

Fol. 175. verso, Συγκλητικῆς ἀειπαρθένου βίος ἀσκητικὸς, Πολυκάρπου ἀσκητοῦ λόγος. Init Εδεῖ πάντας ἀνθρώπους τὴν καλῶν μὴ ἀμυήτους. Alibi Athanasio adscribitur. Vide Monitum Editionis nostræ Operum S. Athanasii, ubi inter spuria jacet Tomo II.

Fol. 224. Responsio magni senis ad Joannem a Berosaba. Asceticum opus constat Responsionibus 224. quas subsequuntur Capita quædam Ascetica num. 150.

In fine legitur, τέλος σὺν θεῷ τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων λόγων τοῦ μακαρίου Μακαρίου. Postea alia manu, βιβλίον μα'. τῶν κατηχουμένων τῆς ἁγίας Λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς, supple Athanasii in monte Atho.

CODEX CXXV. olim CXLVII. membranaceus, XII. sæculi, constat foliis 172. Panoplia dogmatica Euthymii Zygabeni. In primo folio quidam Iambi habentur pene erasi.

Fol. 1. vers. initium Panopliæ : Καὶ πάντα μὲν τὰ κατορθώματα τοῦ μεγίστου καὶ θεοκυβερνήτου βασιλέως Αλεξίου. Videtur ipsius Auctoris ævo scripta. Cusa fuit Latine sæpe, Græce numquam. In fine quædam desiderantur.

CODEX CXXVI. olim LX. membranaceus, X. vel XI. sæculi, constat foliis 353.

Apophthegmata Abbatum & Patrum in Eremo, initio & fine mutila.

CODEX CXXVII. olim CCXLIV. membranaceus, XI. sæculi, constat foliis 311. Fuit Lauræ S. Athanasii in monte Atho, ut indicat nota initio repetita, βιβλίον τῆς τρίτης θέσεως ιη'. i. Libri tertii plutei 18. Qua de re vide ad Codicem VIII. ubi Macarius Monachus qui hanc item notam scripsit, & annum & nomen suum profert.

Geronticon, seu dicta & Apophthegmata Patrum de rebus Asceticis.

Fol. 1. Præit prologus hoc initio. Ο ὢν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεὸν θεὸς λόγος.

Fol. 7. Index Parænesεôn 21. Prima sic incipit. Ηρώτησέ τις τὸν ἀββᾶν Αντώνιον λέγων.

Fol. 285. Ιερωνύμου μοναχοῦ περὶ ἀποκαλύψεων. Init. Αξιόν ἐστιν, ἀγαπητοὶ, τὴν ἁγίαν πατ-

Est mutilus in fine.

CODEX CXXVIII. olim CCXLIX. membranaceus, XII. circiter sæculi, constat foliis 344. Fuit Lauræ S. Athanasii, ut initio & ad calcem fertur.

Theophylacti Archiepiscopi Bulgariæ Commentaria in 4. Evangelia.

Præmittitur Hypomnema in sanctum Matthæum. Initium : Ματθαῖος ὁ Εὐαγγελιστὴς πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Γαλ-

Fol. 2. Sancti Maximi εἰς τὴν ὑπογραφὴν (sic) τῶν ἁγίων εὐαγγελίων. Init. Η τῶν ἁγίων εὐαγγελίων συγγραφή.

Fol. 3. Ejusdem in S. Evangelium. Init. Η ἀρχὴ τῆς πρὸς εὐσέβειαν μαθητείας.

Fol. 3. verso ex Commentariis Joannis Chrysostomi in Matthæum. Init. Τί δήποτε πάντων ὄντων τῶν μαθητῶν.

Fol. 4. vers. Ερμηνεία τῶν λέξεων Εβραϊκῶν τῶν κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίῳ ἐμφερομένων. Init. Αμιναδὰμ λαοῦ ἑκουσίου λαός.

Fol. 5. vers. Incipiunt Commentaria Theophylacti. Init. Οἱ μὲν πρὸ τοῦ νόμου ἐκεῖνοι.

In

In fine legitur Ραουλλένης εὔξασθε οἱ ἐν Λαύρᾳ. i. *Qui in Laura degitis precamini pro Raullene.*

Fol. ſequenti, Βιβλίον τῆς ιά. θέσεως. *Liber undecimæ poſitionis vel undecimæ tabulæ.*

Poſtea ſequitur, ἐδόθη. Εἰς τὴν ἁγίαν Λαῦραν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου παρὰ τῆς ἀειμνήστου Θεοδώρας τῆς πρωτοβεστιαρίας ἔτους ςωθ'. Ν. ιδ'. *Datus eſt S. Lauræ S. Patris noſtri Athanaſii a ſemper celebranda Theodora Protoveſtiaria anno* 6809. (i. Chriſti 1301.) *Indictione* 14.

Poſtea recentiore manu ſequitur :

Ἡ βίβλος αὕτη τῶν κατηχουμένων
Τῆς ἱερᾶς πέφυκε καὶ θείας Λαύρας·
Μνημονεύῃς δὲ τῆς δεδωκυίας ταύτην,
Καὶ τῆς ψυχικῆς ἕνεκα σωτηρίας
Οἱ πατέρες εὔχεσθε τῆς Ραυλένης.
Δοσίθεος ταῦτ' εἶπε μοναχοθύτης
Οἰκτρὸς, χθαμαλὸς, ἀλιτρὸς, ῥακενδύτης
Ἔτι παροικῶν ἐνταυθοῖ καὶ μὴ θέλων,
Βίᾳ συνεχόμενος βουλαῖς πατέρων.
Μάρτυς ὁ θεὸς, τὴν ἀλήθειαν λέγω.
ἔτους ςϡξγ'.

Id eſt :

Hic liber Catechumenorum
Sacræ & divinæ Lauræ eſt.
Recordare autem ejus quæ dedit,
Et pro ſalute animæ
Patres precamini pro Raulena.
Doſitheus hæc dixit Monachus Sacerdos
Miſer, vilis, peccator, pannis indutus laceris
Adhuc hîc habitans invitus licet,
Vi detentus conſiliis Patrum.
Teſtis Deus, veritatem dico.
Anno 6963. (Chriſti 1455.)

Raulena eadem eſt quæ Theodora.

CODEX CXXIX. olim CCCLXXIV. membranaceus, XIII. circiter ſæculi, conſtat foliis 317.

Primo fol. legitur. Κτῆμα μονῆς τοῦ κυροῦ Διονυσίου. i. *Monaſterii ſancti Dionyſii* in monte Atho.

Ibid. Titulus, Θεοφυλάκτου πόνημα ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας τοῦτο ἐστὶ τὸ βιβλίον. Initium : Οἱ μὲν περὶ τοῦ νόμου ἐκεῖνοι θεῖοι ἄνδρες. Deinde ſequuntur Commentarii.

In fine legitur τοῦτο τὸ βιβλίον ἠγόρασα ἐγὼ Μεθόδιος ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς πατὴρ ἐν ἔτει ζ. . ν'. *Hunc librum emi ego Methodius Hieromonachus & ſpiritualis Pater anno* 7050. (i. Chriſti) 1542. Poſtremi duo numeri in utraque computatione dubii ſunt.

Poſtea, Βιβλίον τοῦ τιμίου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου τοῦ κυροῦ Διονυσίου.

CODEX CXXX. olim CCCLI. bombycinus, omnino recens, conſtat foliis 216.

Fol. 1. Manuelis Palæologi Imperatoris ad fratrem ſuum Theodorum Palæologum Dialogus, quem habuit cum quodam Perſa dignitate Muterizæ Μουτερίζη in Ancyra Ἀγκύρᾳ (ſic) Galatiæ. Init. Καὶ τὸ πείθειν σπουδῆς ποιήσας τοὺς πεπ-

Opus in 26. Dialogos diſtributum. Agitur de vera Religione.

CAPUT IV.

Historia tum Ecclesiastica tum Prophana.

CODEX CXXXI. olim CXLIX. bombycinus, XIV. sæculi, constat foliis 238. In spatio vacuo fol. 213. quispiam Rationem Paschatis & Festorum per annum ordinavit ab anno mundi 6889. (*i.* Christi 1381.) quo positæ sunt hæ notæ, non diu post descriptum Codicem ad annum 6894. (*i.* Christi 1396.) Flavii Josephi de bello Judaïco. Multis in locis, manu recentiore, avulsis vel laceratis antea foliis, restitutus est.

Primo folio legitur recentiore manu. Ἰωσήπου ἐκ τοῦ πρὸς Ἕλληνας λόγου τοῦ ἐπιγεγραμμένου κατὰ Πλάτωνος, περὶ τῆς τοῦ παντὸς αἰτίας. Id est, *Josephi ex libro contra Græcos qui inscriptus est, contra Platonem, de causa universi.* Initium: Ναὶ ὅτι μὲν ὁ περὶ δαιμόνων λόγος, περὶ δὲ ᾅδου, ἐν ᾧ συνέχονται ψυχαὶ δικαίων τε καὶ ἀδίκων ἀναγκαῖον εἰπεῖν. ὁ ᾅδης τόπος ἐστὶν ἐν τῇ κτίσει ἀκατασκεύαστος, καὶ ὑπόγειος &c. Desinit eodem fol. vers. in hæc verba, ἅμα δικαίοις ἀγγέλοις καὶ πνεύμασι τούτοις, οἱ πεισθέντες τοῖς λόγοις ἄνθρωποι, ἔσονται καὶ τῶν δικαίων κοινωνοὶ καὶ τῶν μελλόντων τεύξονται ἀγαθῶν, ἃ οὔτε ὀφθαλμὸς εἶδεν, οὔτε οὖς ἤκουσεν οὔτε ἐπὶ καρδίας ἀνθρώπου ἀνέβη, ὅσα ἡτοίμασε τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

Consequenter legitur, Τοῦ αὐτοῦ Ἰωσήπου ἐκ τοῦ ιή. λόγου τῆς ἀρχαιολογίας, & describitur locus ubi de Christo agitur; de cujus loci veritate, sinceritateque disputatur: deinde locus ubi de Joanne Baptista, demum tertius ubi de Jacobo fratre Domini per Ananum Pontificem occiso, ad verbum describitur.

Fol. 3. manu recentiore XV. sæculi incipitur sine titulo Fl. Josephi de bello Judaïco, spatio relicto ad vocem ἐπειδὴ, quæ est prima, τὸν τῶν Ἰουδαίων πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον συστάντα μέγιστον οὐ μόνον τῶν καθ' ἡμᾶς, σχεδὸν δὲ καὶ ὧν ἀκοῇ παρειλήφαμεν.

Deest finis septimi & ultimi libri, nempe a Cap. 17. usque ad finem. In hoc Codice Capitum nulla distinctio adest.

Codex est sat bonæ notæ, & in multis sinceriores quam Editi Lectiones præfert; in aliis secus. Specimen variarum Lectionum damus ex libro secundo, ubi omnia sunt primæ manûs, usi Editione Genevensi an. 1634.

Cap. 1. Fol. 67. Codicis. Init. Ἀρχέλαος δὲ νέαν ἦρξατο θορύβων. Edit. melius Ἀρχελάῳ δὲ νέων ἦρξε θορύβων.

Fol. --6. Edit. A. 5. Ms. ἐπεῖχεν. Edit. ἐπεῖχε.

Cap. 7. Ms. διεξῆγεν. Edit. διεξῆγον.

E. 4. Ms. συνεχῆ. Edit. συνεχής mendose.

G. 5. Ms. ἐπεχείρει διανεῖμαι τοῖς τῶν χρημάτων ἀναλώσαι. Edit. ἐπεχείρει διανέμειν τοῖς τῶν χρημάτων ἀναλογισμοῖς. l. ul. Ms. κατεφρόνουν. Edit. κατημέλουν.

Fol. 777. B. 3. Ms. ἐπεπίεζε. Edit. πεπίεζε.

D. 6. Ms. ἐπεσαλμένα recte. Edit. ἀπεσαλμένα. Paulo post Ms. αὐτὸς ἐκάθισε. Edit. αὐτοῖς ἐκάθισε. l. ult. Ms. μεταχρηματίζων. Edit. ὑποχρηματίζων.

Fol. --8. A. 2. Ms. βασιλικῶν. Edit. βασιλικοῖς. Mox Ms. ἀκροατὴς ἂν ὑγιαίνοντος λογισμοῦ recte. Edit. ἀκρατὴς ἂν ὑγιαίνοντο λογισμοῦ pessime.

D. 1. Ms. φιλοσοφίας. Edit. φιλοσοφίαν male.

Hæc satis sunto. Aliis in locis multo plures & graviores Lectionum varietates deprehendi. Si quis igitur novam Fl. Josephi Operum Editionem aggredi in animo habeat, hunc consulere Codicem ne omittat.

CODEX CXXXII. olim CL. bombycinus, omnino recens, constat foliis 160. *Procopii Rhetoris Cæsariensis de ædificiis D. Justiniani.* Hujus Codicis mentionem facit Claudius Maltretus Aniciensis S. J. Præfatione ad Editionem Procopii Parisinam typis Regiis factam anno 1663. ubi talia fatur: *Hujus beneficii primam originem po-*

sitam audio in locupletissima Dn. SEGUIERII illustrissimi Franciæ Cancellarii Bibliotheca. Ibi Ms. asservatur, cujus, ut ita dicam propago est Codex, unde textus Græcus Regiæ huic Editioni suppetiit. Eum ego Codicem in Lectionibus variis Tolosanum jure appello; propterea quod doctissimi Philippi Jacobi Maussaci Tolosatis curâ descriptus, post ejus obitum e manibus possessoris optimi ac spectatissimi Dn. Vitelli Senatoris dono transiit ad virum clarissimum Bernardum Medonium. Qui ut privatum munus publicum faceret, mihi amico veteri multisque obstricto beneficiis ipsum benignissime obtulit.

Primo fol. habetur titulus, divisioque Operis hoc pacto.

Προκοπίου ῥήτορος τοῦ Καισαρέως περὶ τῶν τοῦ δεσπότου Ἰουστινιανοῦ κτισμάτων.

Ὁ πρῶτος λόγος ἔχει πάντα τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐκτήρια καὶ λοιπὰ κτίσματα τοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως Ἰουστινιανοῦ μετὰ τῶν ἐν τοῖς προαστείοις.

Ὁ δεύτερος λόγος ἔχει πάντα αὐτοῦ τὰ ἐν τῇ ἀνατολῇ κτίσματα, ἀπὸ τοῦ Δάρεως ἕως Παλμυρείας.

Ὁ τρίτος λόγος ἔχει τὰ ἐν πάσαις ταῖς Ἀρμενίαις αὐτοῦ κτίσματα, τὰ ἐν τῇ Τζανικῇ, καὶ Λαζικῇ, καὶ τὰ περὶ Εὔξεινον πόντον.

Ὁ τέταρτος λόγος ἔχει πάντα αὐτοῦ τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ κτίσματα μετὰ τῶν περὶ τὸν Δάνουβιν ποταμόν.

Ὁ πέμπτος λόγος ἔχει πάντα αὐτοῦ τὰ ἐν τῇ ἄλλῃ Ἀσίᾳ κτίσματα ἕως τοῦ ὄρους Σινᾶ.

Ὁ ἕκτος λόγος ἔχει τὰ ἐν τῇ Λιβύῃ αὐτοῦ κτίσματα ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἕως Σέπτου, ἥ ἐστιν ἐν ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις.

Init. Οὐκ ἀρετῆς ἐπίδειξιν ποιήσασθαι ἐθέλων.

In ultimi libri fine desunt pauca, nempe ab his verbis p. 117. Editi παράλιοι καὶ κατάφυτοι δένδροις ἀρώματα, ubi deficit Codex, usque ad finem.

In Codice nulla distinctio Capitum.

In quodam Æschyli Codice Bibliothecæ Monasterii B. Mariæ Florentinæ legitur in nota anno Christi 1344. scripta, Ἔκτισεν δὲ ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς τριακοσίας ἑξήκοντα πέντε ἐκκλησίας. i. *Excitavit autem piissimus Imperator Justinianus trecentas sexaginta Ecclesias.* Diarii Italic. p. 369.

Fol. 116. Ejusdem Procopii Cæsariens. Historia arcana. Initio mutila incipit ab his verbis, λόγοις ἐρρήθη . . . . τε καὶ . . . . ἔτι ἀποκρυπτομένων. Quæ in Editione Parisina typis Regiis anno 1663. adornata sunt paulo post initium Capitis 1. pag. 3. B. 10.

Opus est in fine mutilum, desinitque in hæc verba quæ initio Capitis 30. & ultimi in Edito habentur p. 85. Εἰ δέ τινα καὶ τοῦ τῆς πολιτείας ξυμφόρου. Nulla in hoc Codice capitum distinctio. In fine Codicis legitur ad marginem, Λείπει ἐνταῦθα ἐν τῷ παλαιῷ φύλλα ὀκτὼ παρά τινος μισαληθοῦς ἐκκεκομμένα, ἀξίου εἰς τεμάχη κατακοπῆναι αὐτοῦ τοῦ ἐναγοῦς ἀνδρός. (sic) i. *Desunt hic in veteri Codice folia octo, a quodam veri Osore abscissa, qui sane sceleratus homo dignus erat ut membra ejus in frusta conciderentur.*

CODEX CXXXIII. olim CCCLVII. *al.* CCCLVI. membranaceus, XII. circiter sæculi, constat foliis 301. Ante principium libri scribitur, Χρονογράφος τοῦ Σταυρονικήτα ἢ τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐπὶ ἔτει ζζθʹ. μαΐῳ ἐν τῇ λʹ. ἡμέρᾳ κυριακῇ ὁ Ἰσαὰκ ἔγραψε. i. *Chronographus Stauronicetæ, sive S. Nicolai anno 7099.* (Christi 1591.) *trigesima die Maii die Dominica Isaac scripsit.* Stauroniceta est Monasterium montis Atho. Desunt in principio folia, ubi S. Nicephori Chronographia σύντομος, maxima sui parte mutila. Primum folium erasum & fœdatum est, ut vix legi possit. Incipitur ibidem Catalogus Pontificum Romanorum cum numeris annorum, & desinit in Bonifacium quem VI. dicimus, qui sedebat anno 618.

Sequitur Catalogus Episcoporum Byzantinorum & Constantinopolitanorum, qui incipit ab Andrea Apostolo, desinit in S. Ignatium Eunuchum.

Postea Catalogus Episcoporum Alexandrinorum. Incipit a Marco Evangelista, desinit in Petrum, qui quartus est post Joannem Eleemosynarium.

Deinde Catalogus Episcoporum Antiochenorum. Incipit a Petro Apostolo, desinit in Anastasium.

Sub hæc fol. 4. sequitur Opusculum Nicephori sequens hoc titulo.

Καὶ ὅσαι εἰσὶ θεῖαι γραφαὶ ἐκκλησιαζόμεναι ϗ κεκανονισμέναι, ϗ ἡ τούτων στιχομετρία οὕτως.

α'. Γένεσις στίχοι δτ'. (Sic legendum non ατ'. ut in Edito.)
β'. Ἔξοδος στίχοι βω'. (2800.)
γ'. Λευιτικὸς στίχοι βψ'. (2700.)
δ'. Ἀριθμοὶ στίχοι γφλ. Editis male αφλ'.
ε'. Δευτερονόμιον στίχοι γρ. (3100)
ς'. Ἰησοῦς στίχοι βρ'.
ζ'. Κριταὶ καὶ Ῥοὺθ στίχοι βυν'.
η'. Βασιλειῶν Α. ϗ Β. στίχοι δσμ'. (In Ms. & Edito male ασμ'.)
θ'. Βασιλειῶν Γ. καὶ Δ. στίχοι βσγ'. (Editi βιθ.)
ι'. Παραλειπόμεναι Α. καὶ Β. στίχοι ες'.
ια'. Ἔσδρας Α. καὶ Β. στίχοι εφ'.
ιβ'. Βίβλος ψαλμῶν στίχοι ερ. (5100.)
ιγ'. Παροιμίαι Σολομῶντος στίχοι ψ.
ιδ'. Ἐκκλησιαστὴς στίχοι ζ'. Sic mendose in Ms. & Edit.
ιε'. Ἆσμα ᾀσμάτων στίχ. σπ'.
ις'. Ἰὼβ στίχοι αω'. (mendum pro δω'.)
ιζ'. Ἠσαΐας προφήτης στίχοι γω.
ιη'. Ἱερεμίας προφήτης στίχοι δ'. (4000.)
ιθ'. Βαρούχ στίχοι ψ'.
κ'. Ἐζεκιὴλ στίχοι δ'. (i. 4000.)
κα'. Δανιὴλ στίχοι β. (2000.)
κβ'. Οἱ δώδεκα προφῆται στίχοι γ'. (3000.)
Ὁμοῦ τῆς παλαιᾶς διαθήκης βιβλία κβ'.

Τῆς νέας διαθήκης.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον στίχοι βφ.
Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον στίχοι β. (i. 2000.)
Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν στίχοι βχ'.
Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννου στίχοι βγ'. (Ed. βτ'. melius.)
Πράξεις ἀποστόλων στίχοι βω.
Παύλου ἐπιστολαὶ ιδ'. στίχοι ετ'.
Καθολικαὶ ζ. Ἰακώβου α'. Πέτρου β'. Ἰωάννου γ'. Ἰούδα α'.
Ὁμοῦ τῆς νέας διαθήκης βίβλοι κς.

Καὶ ὅσα ἀντιλέγονται ταῦτά εἰσιν.

α'. Μακκαβαϊκὰ γ'. στίχ (sic) βγ'. Puto legendum ζγ'. in Ms.
β'. Σοφία Σολομῶντος στίχ αρ'.
γ'. Σοφία Ἰησοῦ βασιλέως (sic) Σιραχ στίχ. βω'.
δ'. Ψαλμοὶ καὶ ᾠδὴ Σολομῶντος, στίχ. βρ'.
ε'. Ἐσθὴρ στίχοι τν'. (Editus male γν'.)
ς'. Ἰουδὴθ στίχοι αψ.
ζ'. Σωσάννα στίχοι φ'.
η'. Τωβὶτ ὁ καὶ Τωβίας στίχοι ψ'. (Editus male ερ'.)

Καὶ ὅσα τῆς νέας ἀντιλέγονται.

α'. Ἐνὼχ στίχοι δω'.
β'. Πατριάρχαι στίχοι ερ'.
γ'. Προσευχὴ Ἰωσὴφ στίχοι αρ'.
δ'. Διαθήκη Μωϋσέως στίχοι αρ'.
ε'. Ἀνάληψις Μωϋσέως στίχοι αν'.
ς'. Ἀβραὰμ στίχοι τ. (Edit. ςτ'.)
ζ'. Ἐλδὰδ ϗ Μωδὰδ στίχοι υ'.
η'. Ἠλίας προφήτης στίχοι τις'.
θ'. Σοφονίου προφητεία στίχοι χ'.

ι'. Ζαχαρίου

ι'. Ζαχαρίου πατρὸς Ιωάννου στίχοι φ'.
ια'. Βαρούχ, Αμβακούμ, Εζεκιὴλ καὶ Δανιὴλ ψευδεπίγραφα, στίχοι . . . .
Καὶ ὅσα τῆς νέας εἰσὶν ἀπόκρυφα.
α'. Περίοδοι Πέτρου, στίχοι ͵βψφ'. (ſic) Edit. melius ͵βψν'.
β'. Περίοδος Ιωάννου, στίχοι ͵γχ'. (i. 3600.)
γ'. Περίοδος Θωμᾶ, στίχοι ͵αχ'.
δ'. Η ἀποκάλυψις Ιωάννου . . . στίχοι ͵αθ'. Hoc eraſum fuit.
ε'. Διδαχὴ ἀποστόλων, στίχοι σ'.
ς'. Κλήμεντος A. B. στίχοι ͵βχ'. (i. 2600.)
ζ'. Ιγνατίου, Πολυκάρπου, ποιμένος καὶ Ερμᾶ, στίχοι . . . .

Hæc deſcripſimus, quia hic Codex frequenter in numeris differt ab Editione Regia anni 1652.

Fol. 4. verſ. Γεωργίου τοῦ εὐσεβεστάτου μοναχοῦ, καὶ συγκέλλου γεγονότος Ταρασίου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως σύνταξις ἤτοι χρονογραφία ἐν ἐπιτόμῳ ἀπὸ τῆς βασιλείας Ιουλίου Καίσαρος Ρωμαίων ἔτεις ἀπὸ κτίσεως κόσμου ͵ευλδ'. μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ πρώτου ἔτους Διοκλητιανοῦ. Incipit, Πομπήϊος πολιορκίᾳ λαβὼν τὰ Ιεροσόλυμα, Αριστόβουλον μὲν. Cætera quæ ab initio mundi ad hoc uſque tempus Georgii Syncelli Chronographia edita præfert, non habentur in hoc Codice. Monet autem Jacobus Goarus Edit. Regia 1652. p. 299. pleroſque Georgii Syncelli Codices ab hinc Chronographiam incipere.

Fol. 58. verſo poſt abſolutam Georgii Syncelli Chronographiam ſtatim ſequitur, Θεοφάνους ἁμαρτωλοῦ μοναχοῦ, ἡγουμένου τοῦ ἀγροῦ καὶ ὁμολογητοῦ χρονογραφία ἐτῶν φκη'. ἀρχομένη ἀπὸ πρώτου ἔτους Διοκλητιανοῦ ἕως δευτέρου ἔτους Μιχαὴλ καὶ Θεοφυλάκτου υἱοῦ αὐτοῦ, τουτέστιν ἀπὸ τοῦ ͵εψοζ'. ἔτους τοῦ κόσμου ἕως ἔτους ͵ςτε'. (Edit. ͵ςτε'.) κατὰ τοὺς Αλεξανδρέας, κατὰ δὲ Ρωμαίους ͵ςτκ'. (Edit. ͵ςτκα'.) Init. Ο μὲν Μακάριος ἀββᾶς Γεώργιος, ὁ καὶ σύγκελλος γεγονὼς Ταρασίου.

In fine deſunt folia duo. Folium autem ultimum, quod eſt 301. in hæc verba deſinit, ῥήματι μόνον χριστιανοὶ, τῇ δὲ ἀληθείᾳ Παυλικιανοὶ οἵ τινες μὴ . . . Quæ in Edito Franciſci Combefiſii Pariſ. 1655 habentur p. 425. C. 8. paulo ante finem.

Codex eſt optimæ notæ, dignus qui conſulatur a Chronographis, ut ex iis quæ ſupra dicta ſunt liquidum eſt.

Fol. 300. verſo legitur: Τοῦτο τὸ βιβλίον ἀφιερώθη παρ' ἐμοῦ Μαξίμου ἁμαρτωλοῦ μοναχοῦ ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μονῇ καὶ σεβασμίᾳ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεράρχου καὶ θαυματουργοῦ Νικολάου, τῇ ἀνακαινισθείσῃ (ſic) ὑπὸ τοῦ πανα (f. παναγιωτάτου) ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότου καὶ οἰκουμενικοῦ. ὁ γοῦν ἀποξενώσαι βουληθεὶς, ἐχέτω τὰς ἀρὰς τῶν ἁγίων πατέρων καὶ αὐτοῦ τοῦ ἁγίου τοῦ ἔχοντος τὴν ἐπωνυμίαν ἐν τῇ μονῇ. i. *Hic liber conſecratus eſt* (i. *in ſacrum donum oblatus eſt*) *a me Maximo peccatore Monacho in ſanctiſſimo & venerando Monaſterio S. Patris noſtri & Thaumaturgi Nicolai, quod reſtauratum eſt a ſanctiſſimo noſtro Authente domino & œcumenico. Qui igitur illum abſtulerit, ſubjiciatur maledictioni Sanctorum Patrum & ipſius Sancti cujus nomen habet Monaſterium.* Vide in fine Palæographiæ.

CODEX CXXXIV. olim CCCI. ſæculi circiter XII. membranaceus, a minus perito Librario deſcriptus, conſtat foliis 311.

Χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφόρων χρονογράφων τε καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν καὶ συντεθὲν παρὰ Γεωργίου μοναχοῦ. Id eſt, *Chronicon breve ex diverſis Chronographis & narratoribus collectum a Georgio Monacho.* Init. Βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων ᾗ ἡμέρᾳ ἔπλασεν ὁ θεὸς τὸν Αδάμ.

Hujus Chronici extrema tantum pars edita eſt a Franciſco Combefiſio typis Regiis anno 1685. inter Scriptores poſt Theophanem p. 499. ubi ſic incipitur, Τῷ ͵ςτι'. ἔτει τοῦ κόσμου, τῆς δὲ θείας σαρκώσεως ωι'. ἐβασίλευσε Λέων Αρμένιος ὁ Πατρίκιος, καὶ παραβάτης ὕστερον ἀναφανείς. In Manuſcripto autem noſtro ſic ſine anni nota fol. 300. Μετὰ δὲ Μιχαὴλ ἐβασίλευσε Λέων ὁ Αρμένης, (ſic) καὶ παραβάτης ὕστερον. In ſequentibus item plurima magnaque diſcrimina reperiuntur. In Codice qui integer eſt & omnibus ſuis partibus abſolutus ſic hiſtoria deſinit fol. 311. hæc vero referenda ſunt ad pag. 528. Editi B. 1. καὶ ἀνέθησαν οἱ ἐν ἐξορίαις καὶ πικραῖς φυλακαῖς πατέρες ἅμα καὶ τὸ πλῆθος τῶν μο-

ναζόντων, καὶ μέντοι καὶ τῶν εὐσεβῶν κοσμικῶν οὐκ ὀλίγοι, ἃν ὁ τόλος (Edit. male τέλος) καὶ ἀλιτήριος τυραννικῶς ταῖς ὑπάρξεσιν ἀφαιρούμενος, καὶ τοὺς μὲν δυσθανατώσας, τοὺς δὲ μάστιξι πολυειδέσι καὶ πολυτρόποις καὶ δειναῖς τιμωρίαις παραδοὺς ἐξώρισε μὴ πειθομένους παντελῶς, μήτε τῇ δυσπίᾳ μήτε μὴ τῇ πολῇ (sic) καὶ κακοδοξίᾳ τοῦ φένακος καὶ ἀλάστορος. Postea sequitur anacephalæosis Chronici sic: Γίνονται οὖν ἀπὸ μὲν τοῦ Ἀδὰμ μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτη δισχίλια διακόσια τεσσαράκοντα δύο &c.

CODEX CXXXV. olim CCXCIII. membranaceus, XIII. vel XIV. sæculi, constat foliis 419. & mendis scatet.

Joannis Curopalatæ Scylitzæ Historia. Titulus & prima verba erasa sunt. Joannis Curopalatæ nomen in adversa pagina descriptum habetur manu recenti hoc modo: Τοῦτο τὸ βιβλίον ἐστὶ (sic) σύνοψις ἱστοριῶν Ἰωάννου Κουροπαλάτου τοῦ Σκυλίτζη. Init... ἐπραγματεύσαντο πρῶτον μὲν ὁ μοναχὸς Γεώργιος καὶ Σύγκελλος. Initium ducit a principio mundi & pergit usque ad finem Imperii Alexii Comneni. Post Georgium Cedrenum typis Regiis cusum anno 1647. extant excerpta ex Breviario historico Joannis Curopalatæ, quæ historiam excipiunt ubi Cedrenus desinit; sed toto cœlo differunt ab hoc Joannis Curopalatæ Opere, non modo quoad seriem & verba, sed etiam quoad res ipsas. Exempli causâ, Isaacus Comnenus graviter arguitur in Manuscripto, quod bona Monasteriis data quæ superflua videbantur, in usus publicos acceperit: sed ea in re secus in Edito.

CODEX CXXXVI. olim CCXLV. membranaceus, XII. circiter sæculi, bonæ notæ, constat foliis 249 Fuit olim Monasterii sive Lauræ S. Athanasii in monte Atho, ut primo folio dicitur in imo margine. In folio vacuo ante initium leguntur hæc. *MCCCLVIII. die II. de Maio in Constantinopoli compre questo libro de Cronicha... de lo filio de costa. a fabla comenza de lo imperio de Mickele Rathave che fo circa ad annum Domini DCCC. e regna ann. II. el Leo Armenio lo resiarcha ycononomacho li lieva lo imperio. e noto que circa lo dito tempo Carollo magno fo fatto imperadore de Roma.* Quæ scripta sunt Italico vitiato illius ævi idiomate. Sensus est: *Anno millesimo trecentesimo quinquagesimo octavo, die 2. mensis Maii Constantinopoli, emi hunc librum Chronicorum (ad usum) filii hic degentis. Incipit historia ab Imperio Michaelis Rathave (l. Rangabe) quod fuit circa annum Domini DCCC. & regnavit annis duobus. Ac Leo Armenus hæresiarcha Iconomachus imperio ipsum spoliavit. Notum est circa illud ipsum tempus Carolum magnum electum fuisse Imperatorem Romæ.*

Ejusdem Joannis Curopalatæ Opus hoc titulo: Σύνοψις ἱστοριῶν συγγραφεῖσα παρὰ Ἰωάννου Κουροπαλάτου καὶ μεγάλου δρουγγαρίου τῆς βίγλας, τοῦ Σκυλίτζη. i. *Synopsis historiarum scripta a Joanne Scylitze Curopalata & magno Drungario vigiliæ seu excubiarum.* Init. Τὴν ἐπιτομὴν τῆς ἱστορίας ἄριστα μετὰ τοὺς παλαιοὺς ἐπραγματεύσατο, πρῶτον μὲν ὁ μοναχὸς Γεώργιος καὶ Σύγκελος (sic) &c.

Fol. 1. verso, post hoc procemium incipitur ab imperio Michaëlis Rangabe, ut docet hic titulus: Ἀρχὴ γίνεται χρονικῶν ἀπὸ τῆς Μιχαὴλ Ραγγαβὲ [illegible]. Init. Νικηφόρου τοῦ βασιλέως ἐν Βουλγαρίᾳ ἀναιρεθέντος, Σταυρακίου τε τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ [illegible]. Est porrò ipsissima Historia Joannis Cedreni parvo discrimine. In Manuscripto tamen non pauca notatu digna habentur, quæ in Edito prætermittuntur. Desinit hæc historia in Codice, fol. 167.

Sequitur fol. 167. verso, λόγος προσφωνητικὸς ἐκφωνηθεὶς παρὰ Μιχαὴλ μαγίστρου Ρέσου . . . . τοῦ Ἀτταλειάτου πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Βοτανειάτην. Init. Συ μὲν ὦ θειότατε βασιλεῦ, πᾶσαν παιδείαν.

Fol. 168. ἱστορία ἐκτεθεῖσα παρὰ τοῦ Μιχαὴλ, αἰδεσιμωτάτου κριτοῦ ἐπὶ τοῦ ἱπποδρόμου καὶ τοῦ βήλου τοῦ Ἀτταλειάτου. Init. Τὸ τῆς ἱστορίας χρῆμα πολλοῖς τῶν πάλαι σοφῶν. Continet Historiam Michaëlis Paphlagonis, Michaëlis Calephati, Constantini Monomachi Theodoræ, Michaëlis, Isaacii Comneni, Constantini Ducæ & Romani Diogenis usque ad Nicephorum Botaniaten, ut videtur.

Fol. 240. Basilii Imperatoris ad Leonem filium monita acrosticha. Init. Βιβλίον τὸ χρῆμα καὶ σπουδαιότατον. Hujus Operis Titulus sic habet.

Ἡ ἀκροστιχὶς οὕτως.

Βασίλειος ἐν Χριστῷ βασιλεὺς Ῥωμαίων Λέοντι τῷ ποθεινοτάτῳ υἱῷ καὶ συμβασιλεῖ. Totidem porro monita ſunt, quot litteræ in hac clauſula, ita ut monita ſingula a literis ſingulis illa ſerie poſitis incipiant. Hoc porro Baſilii Macedonis Opuſculum folia 240. 241. & 242. occupat minutiſſimo charactere, & ſæpe editum fuit.

Fol. 243. Michaëlis Straboromani Opuſculum ἀκέφαλον ad Imperatorem Alexium Comnenum. Folium primum exciſum eſt. Quæ folia ſuperſunt, incipiunt ab his verbis, ... μᾶς τε πεποίηκε καὶ μέχρι τοῦ παρόντος ἐργάζεται. Agitur de vi aſtrorum, dicunturque aſtra eſſe Dei litteræ quas ignari & ruſtici neſciunt, viri autem docti legunt; & earum adminiculo non modo varias mundi plagas diſtinguunt & agnoſcunt, ſed etiam futura proſpiciunt.

Fol. 246. verſo, Manuelis Straboromani ad eumdem Imperatorem. Init. Λόγον παῖδα ἐμὸν διδάξας ὅσα χρὴ λέγειν.

Fol. 247. Alexii Comneni Imp. reſponſio ad Manuelem Straboromanum. Init. Οὐχὶ σὺ ὁ εἰς πρεσβείαν σταλεὶς, οὐχὶ ὁ λόγος.

Ibid. aliud Manuelis Straboromani Opuſculum. Init. Δόξω μὲν ἴσως ἐπὶ τυχοῦσι τὸν λόγον ὑπερήμερος ἔρχεσθαι. Opus eſt imperfectum, deſunt enim folia in fine.

Quoniam vero Præfatio, quæ in hoc Codice initio Hiſtoriæ Joannis Curopalatæ præmittitur, longe prolixior eſt eâ quæ præit Georgii Cedreni Hiſtoriæ, & non pauca de Scriptoribus Hiſtoriæ Byzantinæ nova ac notatu digna continet; eam viſum eſt hîc deſcribere & Latine reddere.

Σύνοψις ἱστοριῶν συγγραφεῖσα παρὰ Ἰωάννου κουροπαλάτου καὶ μεγάλου δρουγγαρίου τῆς βίγλας, τοῦ Σκυλίτζη.

ΤΗν ἐπιτομὴν τῆς ἱστορίας ἄριστα μετὰ τοὺς παλαιοὺς ἐπραγματεύσατο, πρῶτον μὲν ὁ μοναχὸς Γεώργιος καὶ Σύγκελος (ſic) χρηματίσας Ταρασίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου· μετ' ἐκεῖνον δὲ ὁ ὁμολογητὴς Θεοφάνης καὶ τοῦ ἀγροῦ ἡγούμενος· ἐπιστημονικώτερον ταῖς ἱστορικαῖς ἐπιδραμόντες βίβλοις καὶ συνοψίσαντες λόγῳ μὲν ἀφελεῖ καὶ ἀπερίεργῳ, μονονουχὶ δὲ τῆς οὐσίας αὐτῆς ἐφαπτομένῳ τῶν πεπραγμένων. ἀλλ' ὁ μὲν Γεώργιος ἀπὸ καταβολῆς ἀρξάμενος κόσμου, ἐς τοὺς τυράννους κατέληξε, Μαξιμιανόν φημι καὶ τὸν τούτου υἱὸν Μαξιμῖνον· (l. Maxentium) ὁ δὲ Θεοφάνης τὸ ἐκείνου τέλος οἰκείαν ἀρχὴν ποιησάμενος, καὶ τὴν ἐπίλοιπον συντεμὼν χρονογραφίαν καὶ εἰς τὴν τελευτὴν τοῦ βασιλέως Νικηφόρου τοῦ ἀπὸ γενικῶν καταντήσας, ἔστη τοῦ δρόμου. μετὰ δὲ τοῦτον οὐδεὶς ἄλλος ἐπέδωκεν ἑαυτὸν τῷ τοιούτῳ σπουδάσματι. ἐπεχείρησαν μὲν γάρ τινες, οἷον ὁ Σικελιώτης διδάσκαλος καὶ ὁ καθ' ἡμᾶς ὕπατος τῶν φιλοσόφων καὶ ὑπέρτιμος ὁ Ψελλὸς, καὶ πρὸς τούτοις ἕτεροι. ἀλλὰ παρέργως ἁψάμενοι τοῦ ἔργου, τῆς τε ἀκριβείας ἐκπεπτώκασι τὰ πλεῖστα τῶν καιριωτέρων παρέντες, καὶ ἀνόνητοι τοῖς μετ' αὐτοὺς γεγόνασιν ἀπαρίθμησιν μόνην ποιησάμενοι τῶν βασιλέων, καὶ διδάξαντες τίς μετὰ τίνα τῶν σκήπτρων γέγονεν ἐγκρατὴς καὶ πλέον οὐδέν. ἀλλὰ καὶ ταύτας οὐκ ἐστοχασμένως συγγραψάμενοι, ἔβλαψαν τοὺς ἐντυγχάνοντας, οὐκ

Synopſis Hiſtoriarum ſcripta a Joanne Scylitze Curopalata, & magno Drungario Vigilæ.

HIſtoriæ compendium optime poſt veteres concinnavit, primo quidem Georgius Monachus, qui Syncelus fuit Taraſii ſanctiſſimi Patriarchæ, poſt illum autem Theophanes confeſſor Hegumenus Agri, qui ambo peritius hiſtoricos libros percurrerunt & in compendium redegerunt, ſermone quidem ſimplici nec affectato, ſed ipſi pene rerum naturæ adhærenti. Verum Georgius a mundo condito orſus, in tyrannos deſiit, Maximianum nempe & Maximinum (*l.* Maxentium) ejus filium: Theophanes vero ab illius fine exordium ducens, & reliquam Chronographiam epitomes more referens, uſque ad obitum Nicephori Imperatoris qui ex Genicis ſeu Logotheta Genicorum fuerat, progreſſus finem narrandi fecit. Poſt hunc nullus alius huic ſe ſtudio dedidit. Quidam tamen tentavere, ut Siculus ille doctor, ac noſtro tempore Philoſophorum princeps & Hypertimus Pſellus. Præter hos item alii. Sed ii perfunctorie operi manum admoverunt, & ab accurata narratione lapſi, maximam rerum majoris momenti partem prætermiſere, poſteriſque inutiles fuere, nudam texentes Imperatorum enumerationem, ut docerent quis quem Imperatorem exceperit, & nihil præterea. Verum qui ſic hiſtorias non recto ſcopo conſcripſere, plus nocuere lectoribus, quam profuere. Nam Theodorus Daphnopates,

ὠφέλησιν. ὁ γὰρ Δαφνοπάτης Θεόδωρος, Νικήτας ὁ Παφλαγών, Ἰωσὴφ Γενέσιος καὶ Μανουὴλ οἱ Βυζάντιοι, Νικηφόρος ὁ διάκονος ὁ Φρύξ, ὁ Ἀσινὸς Λέων, Θεόδωρος ὁ τῆς Σίδης γεγονὼς πρόεδρος καὶ ὁ τούτου ἀνεψιὸς καὶ ὁμώνυμος ὁ τῆς ἐν Σεβαστείᾳ καθηγησάμενος ἐκκλησίας, καὶ ἐπὶ τούτῳ Δημήτριος ὁ τῆς Κυζίκου καὶ ὁ μοναχὸς Ἰωάννης ὁ Λυδὸς οἰκείαν ἕκαστος ὑπόθεσιν προθέμενος· ὁ μὲν ἔπαινον βασιλέως· ὁ δὲ ψόγον πατριάρχου· ἕτερος δὲ φίλου ἐγκώμιον, καὶ ἐν ἱστορίας σχήματι τὸν ἑαυτοῦ ἕκαστος ἀποπληροῦντες σκοπόν, πόῤῥω τῆς τῶν εἰρημένων ἀνδρῶν πεπλώκασι διανοίας. * ἀποτάδην (sic) γὰρ τὰ κατὰ τοὺς αὐτῶν χρόνους συνενεχθέντα καὶ μικρὸν ἄνωθεν ἱστορικῶς συγγεγραψάμενοι, καὶ ὁ μὲν συμπαθῶς, ὁ δ᾽ ἀντιπαθῶς, ὁ δὲ καὶ κατὰ χάριν, ἄλλος δὲ καὶ ὡς προσετέτακτο τὴν ἑαυτοῦ συνθεὶς ἱστορίαν, καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐν τῇ τῆς αὐτῶν ἀφηγήσει διαφερόμενοι, ἰλίγγου καὶ ταραχῆς τοὺς ἀκροατὰς ἐμπεπλήκασιν. ἡμεῖς δὲ τῷ πόνῳ τῶν εἰρημένων ἀνδρῶν ἐκεῖ ἐντυχόντες καὶ λυσιτελήσειν οὐ μικρὰ τὴν σύνοψιν τοῖς φιλιστοροῦσιν ἐλπίσαντες, καὶ μάλιστα τοῖς τὸ ῥᾷστον τοῦ ἐπιπονωτέρου προτιθεμένοις, συντομωτάτην διδάξειν κατάληψιν τῶν ἐν διαφόροις συμβεβηκότων καιροῖς καὶ τοῦ βάρους τῶν ὑπομνημάτων ἐλευθεροῦσαν· τὰς τῶν ἄνωθεν ῥηθέντων συγγραφείας ἐπ᾽ ἀκριβὲς ἱστορίας ἀναμαξάμενοι καὶ τὰ ἐμπαθῶς ἢ καὶ πρὸς χάριν λεχθέντα ἀποδιαπομπησάμενοι, καὶ τὰς διαφορὰς καὶ διαφωνίας περιελόντες, ἀποξέσαντες δὲ καὶ ὅσα εἰς ἐρχόμενα εὕρομεν τοῦ μυθώδους· τὰ δὲ εἰκότα καὶ ὁπόσα τοῦ πιθανοῦ μὴ ἀπέπιπτε συλλεξάμενοι, προσθέντες δὲ καὶ ὁπόσα ἀγράφως ἐκ παλαιῶν ἀνδρῶν ἐδιδάχθημεν, καὶ ὑφ᾽ ἓν ἐπιδρομάδην συνθέμενοι τοῖς μεταγενεστέροις καταλελοίπαμεν τροφὴν ἁπαλὴν καὶ τῇ τοῦ λόγου (* μύλῳ) ἀληλεσμένην, ἵν᾽ οἱ μὲν τὰς τῶν ῥηθέντων ἱστορικῶν βίβλους ἐπελθόντες ὑπομνήματα ἔχοιεν συνέκδημον φέροντες καὶ ἐπιόντες τοῦτο τὸ βιβλίον. οἶδε γὰρ ἡ ἀνάγνωσις ἀνάμνησιν ἐμποιεῖν, ἡ δὲ ἀνάμνησις τρέφειν καὶ μεγαλύνειν τὴν μνήμην. ὥσπερ τοὐναντίον ἡ ἀμέλεια καὶ ῥᾳστώνη ἐπιφέρειν ἀμνηστίαν, ᾗ τινι πάντως ἕπεται λήθη ἀμαυροῦσα καὶ συγχέουσα τὴν μνήμην τῶν πεπραγμένων. οἱ δὲ μήπω ἐντυχόντες ταῖς ἱστορίαις ὁδηγὸν ἔχοιεν τήνδε τὴν ἐπιτομήν, καὶ ἀναζητοῦντες τὰ πλατικῶς (sic) γεγραμμένα, εὐτελεστέραν τῶν πεπραγμένων λάβοιεν εἴδησιν.

Nicetas Paphlagon, Joseph Genesius & Manuel Byzantii, Nicephorus Diaconus Phryx, Leo Asinus, Theodorus qui fuit Sidæ præses, ejusque consobrinus & cognominis qui Sebastenæ præfuit Ecclesiæ, insuperque Demetrius Cyzicenus ac Joannes Lydus Monachus, suum singuli sibi proponentes argumentum; alius Imperatoris laudem, alius Patriarchæ vituperium, alius amici encomium, atque historiæ nomine suum singuli sequuti scopum, a laudatorum virorum mente & instituto longe aberrarunt. Ea enim quæ suo tempore gesta sunt conscribentes, pauloque altius resumentes, alius affectu ductus, alius odio, alius ad gratiam, alius prout sibi statutum fuerat, historiam edentes, inter se in narratione dissenserunt, ac caligine perturbationeque auditores repleverunt. Nos autem memoratorum virorum lectis operibus, historiæ amatoribus eorum synopsim non parum utilem fore sperantes, maximeque iis qui facilitatem labori anteponunt; utpote quæ variis gesta temporibus brevissime repræsentet, & a commentariorum mole liberet: supra dictorum historias diligenter excutientes, ejectis iis quæ ex affectu & ad gratiam dicta sunt, missis iis quæ dissensionem & repugnantiam olebant, expunctis etiam iis quæ fabulam sapere visum est narrationibus, collectis quæ verisimilia & probabilia putabantur, additis etiam iis quæ nondum scripta ab antiquis viris edidicimus, iisque in unum corpus compendio redactis, tenerum cibum molâ sermonis præparatum posteris reliquimus; ut qui memoratorum historicorum libros percurrerunt, commentaria habeant, secum vel in via ferentes hunc libellum. Solet quippe lectio recordationem inducere, recordatio vero memoriam alere & augere; quemadmodum contra negligentia & incuria gestorum, reminiscentiam auferre, unde prorsus oblivio sequitur, quæ gestorum memoriam obscurat atque confundit. Qui vero nondum Historias legerunt, hoc compendio ductoris loco utantur, & requisitis iis quæ fusius scripta sunt, faciliorem rerum notitiam assequantur.

CODEX CXXXVII. olim CCCXX. bombycinus, XV. sæculi, constat foliis 345.

Joannis Zonaræ Monachi Chronographia sive Annales, cum Niceta Choniate & Nicephoro Gregora. Initio habetur Index Capitum 202. Historiæ Zonaræ, cui præmittitur hæc nota: O δὲ Ζωναρᾶς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὑπατείας τῶν αὐτοκρατόρων, ἐξ αὐτοῦ τοῦ Πομπηΐου Μάγνου καὶ Σκιπίωνος καὶ Σύλλα καὶ Καίσαρος· καὶ λήγει μέχρι τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ· ὁ δὲ Χωνιάτης ἀπ᾽ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ μέχρι τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, περιλαμβάνων καὶ τὰ ἐν τῇ ἁλώσει, καὶ .... ἀνάῤῥησιν τοῦ γαμβροῦ τοῦ βασιλέως

Λάσκαρ

Λάσκαρι τοῦ Θεοδώρου. . . . ὁ δὲ Γρηγορᾶς ἄρχεται ἀπ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως Λάσκαρι τοῦ κυροῦ Θεοδώρου, καὶ διηγεῖται μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Καντακουζηνοῦ. i. *Zonaras itaque incipit a consulatu Imperatorum, ab ipso Pompeio magno, & Scipione & Sylla & Cæsare, ac desinit in imperium Alexii Comneni; Choniates autem ab ipso Imperatore Alexio Comneno usque ad captam Constantinopolin, ipsumque urbis excidium complectitur, & . . . inaugurationem generi Imperatoris Theodori Lascaris . . . . Gregoras vero incipit ab ipso Imperatore Theodoro Lascari, & Historiam perducit usque ad Imperium Cantacuzeni.* Init. Ἐξ ἀρχῆς μὲν οὖν, ὡς ἐν τῇ προτέρᾳ βίβλῳ μοι προείρηται, βασιλεῦσιν ἡ τῶν Ῥωμαίων αὔξη. Et hic est liber decimus in Edito typis Regiis anno 1685. curante V. Cl. Carolo du Fresne du Cange, pag. 472.

In fine Historiæ Zonaræ fol. 148. legitur hæc Calligraphi nota. Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος, ἥτις περιέχει τὴν ἱστορίαν τοῦ Ζωναρᾶ ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ λήγουσαν μέχρι τῆς βασιλείας κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, μηνὶ Σεπτεβρίῳ ἰνδ. α΄. ἔτους ϛϡλα΄. i. *Absolutus est hic liber, qui continet historiam Zonaræ incipientem a magno Imperatore Constantino & desinentem in imperium D. Alexii Comneni, mense Septembri Indictione prima anno* 6931. (*i.* Christi 1423.)

Sequitur Historia Nicetæ Choniatæ. Præit Index in viginti duos Tomos distributus, & fol. 151. incipit historia hoc titulo. Τοῦ λογιωτάτου τῶν σεκρέτων καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεων, γεγονότος δὲ καὶ ἐφόρου τε κοιτῶνος τοῦ βήλου καὶ προκαθημένου τοῦ κοιτῶνος, Νικήτα τοῦ Χωνειάτου ἱστορία ἀρχομένη ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ υἱοῦ κυροῦ Ἀλεξίου. Init. Αἱ ἱστορίαι ἄρα κοινωφελές τι χρῆμα, ut in Edit. Parisiensi typis Regiis curante Carolo Annibale Fabroto anno 1647.

Fol. 257. Index Historiæ Nicephori Gregoræ, in libros duodecim distributus.

Fol. 259. verso, Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ, Ῥωμαϊκῆς συντάξεις ἱστορίας περιέχουσα ἐτῶν ἑκατὸν πεντήκοντα διήγησιν. Προοίμιον. Init. Τοῖς τε πάλαι καὶ μέχρις ἡμῶν γενομένων. In fine multa desunt ex libro duodecimo. Editio Paris. typis Regiis anno 1702. curante viro doctissimo & amicissimo Joanne Boivin, duplo plura habet nempe libros XXIV. cum eruditis ejusdem notis Anecdotorum copiâ respersis. Ultimo fol. legitur post finem. Ἐν ἔτει ϛϡη΄. ἰνδ. η΄. μηνὶ δεκεμβρίῳ δ΄. ἦλθεν ὁ βασιλεὺς κυρὸς Ἰωάννης υἱὸς κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ βασιλέως ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰρηνικῶς, προγεγονότων ὅρκων μετὰ συμφωνίας· ἐν κβ΄. δὲ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐξῆλθεν ὁ αὐθέντης ἡμῶν βασιλεὺς κυρὸς Μανουὴλ, ἀναβὰς εἰς κάτεργα τῶν Βενετικῶν καὶ ἀπέλευσεν εἰς τὴν Φραγγίαν, ἕνεκα βοηθείας τῆς εἰρηνεύσεως Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν. i. *Anno* 6908. (Christi 1400.) *Indictione octava mensis Decembris* 4. *venit Imperator D. Joannes filius D. Andronici Imperatoris Constantinopolin pacifice, præmissis uno consensu juramentis. Vigesimâ autem secundâ ejusdem mensis egressus est authentes Imperator D. Manuel, conscensisque Venetorum triremibus solvit in Franciam, ut Constantinopoli partibusque Orientalibus auxilium impetraret.*

In fine Codicis habentur duo folia separata ex minoris molis avulsa libro, qui olim fuit S. Athanasii in monte Atho, ubi Macarii Chrysocephali Metropolitæ Philadelphiensis sermo in duodecim ordines & in S. Michaëlem. Init. Ἀεὶ ἐστι μὲν ἡ τῶν ὁρωμένων εὐπρέπεια.

CODEX CXXXVIII. & CXXXIX. CXL. CXLI. CXLII. CXLIII. qui sex olim uno tempore C.I. inscripti erant, in charta vulgari papyracea recenti omnino manu scripti sunt. Primus habet 272. folia, secundus 308. tertius 302. quartus 247. quintus 260. sextus 286.

In primo num. CXXXVIII. habentur tres priores libri Georgii Pachymeræ qui cusi sunt Romæ 1669. hoc titulo: Τοῦ σοφωτάτου πρωτεκδίκου τῆς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ δικαιοφύλακος τοῦ εὐαγοῦς βασιλικοῦ κλήρου, διακόνου κυροῦ Γεωργίου τοῦ Παχυμέρη Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος πρῶτος. Init. Γεώργιος Κωνσταντινουπολίτης μὲν τὸ ἀνέκαθεν. Usque ad finem Capitis 16. in adversa pagina habetur Versio Latina diversa ab ea, quam adornavit & edidit Petrus Possinus S. J. aliquot item in margine scholia, quæ in Edito non comparent.

In ſecundo num. CXXXIX. quartus & quintus Hiſtoriæ liber.

In tertio num. CXL. ſextus & ſeptimus liber. Sextus vero primum tomum Romanæ Editionis abſolvit. Septimus qui anno 1669. eodem curante Petro Poſſino cuſus eſt, & primus ibi dicitur, ſecundum tomum Romanæ Editionis incipit his verbis : Οὕτω μὲν τοῦ βασιλέως Μιχαήλ.

In quarto num. CXLI. octavus & nonus Hiſtoriæ liber, qui dicuntur in Edito ſecundus & tertius.

In quinto num. CXLII. decimus & undecimus, in edito quartus & quintus.

In ſexto num. CXLIII. duodecimus & decimus tertius. In fine differt ab Edito ab his verbis. Φαρέντα δὲ τζιμῆς, ἀπογνοὺς τοῖς ὅλοις ὥσπερ τις ἀλήτης (ſic) καὶ μετανάστης ἀτίμως, αὐτομολεῖ τινι τῶν μεγιστάνων τοῦ βασιλέως, ὃ καὶ μόλις γνωσθὲν προσάξειν, καὶ τῷ βασιλεῖ προσάρχεται· οἱ δὲ μὴ πεσόντες ἐν τῷ πολέμῳ τῶν Ἰταλῶν εἰσήρησαν (ſic) τὸ Ρομοφόρτε. ἐκεῖθεν δὲ ἀπαναστάντες, ἀπῆλθον ὡς εἶχεν ἡ φήμη πρὸς Θήβας. ἡ μέντοιγε σωλὴν &c. ut in Edito. Ex hac porro, ut cuique conferenti patebit, notatu digna ſeriei differentia, ſuſpicari licet alias plurimas in decurſu operis deprehendi poſſe; cujus rei periculum facient ii, quibus & animi & otii ſatis erit.

CODEX num. CXLIV. olim CCCXI. bombycinus, XV. ſæculi, conſtat foliis 343.

Joannis Cantacuzeni ἀποβασιλέως qui Imperator fuerat, Hiſtoria. Edita typis Regiis, Pariſ. 1645.

Præit Epiſtola Nili Chriſtodulo. Nomina fictitia ſunt, & Epiſtolæ ipſius Cantacuzeni eſſe putantur. Init. Ἐπειδή σε βούλεσθαι οἶδα μηδὲν τῶν ἡμετέρων. Fol. 2 Chriſtodulus Nilo. Init. Ἐπῄνεσά σου τὸν τρόπον, ὦ φίλε Νεῖλε, τῆς σῆς ἐπιστολῆς. Initium Hiſtoriæ, quod habetur in Edito, conſequenter & ſine titulo poſt Epiſtolam ponitur his verbis: Ὁ τρίνεω βασιλεὺς οὑτοσὶ Μιχαὴλ συμβασιλεύων. In fine quædam alio ordine locantur in Ms. diciturque ante hæc verba capitis 50. in Edito p. 908. Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους καὶ Κάλλιστος, miniato charactere & prima manu: Καὶ ταῦτα μετὰ τὸ συντάξαι τὴν ἱστορίαν τὸν συγγραφέα, τῶν ἔμπροσθεν εἰρημένων συμβάντα (ſic) χρησίμως ὕστερον παρὰ τούτου προσετέθη.

In extremo margine ultimi folii verſo legitur : *Iſta Chronica Conſtantinopolitana eſt Franciſci Barbari.*

CODEX CXLV. olim LXI. membranaceus, X. vel XI. ſæculi, conſtat foliis 279.

Vitæ SS. menſis Octobris.

Fol. 1. martyrium S. Apoſtoli Ananiæ. Init. Λουκιανὸς . . . . τὰ τοῦ ἔω. Prima die menſis.

Fol. 4. verſo, vita & martyrium SS. Cypriani & Juſtinæ. Init. Πολλὰ καὶ μεγάλα μετὰ τὴν Ἀντιόχου θαυμάζειν. 2. die menſis.

Fol. 20. verſo, martyrium S. Dionyſii Areopagitæ. Init. Πάλαι μὲν ἐν τύποις τὰ τῆς πίστεως καὶ αἰνί- 3. die menſis.

Fol. 30. verſo, martyrium S. Charitinæ. Init. Ἐκράτει ποτὲ τὰ τῆς ἀσεβείας, ὅτε βασιλεῦς. 5. die menſis.

Fol. 33. verſo, Hypomnema, ὑπόμνημα in S. Apoſtolum Thomam. Init. Πάλαι μὲν γὰρ κατὰ γῆν [illegible]. 6. die menſis.

Fol. 40. verſo, martyrium SS. Sergii & Bacchi. Init. Μαξιμιανοῦ βασιλεύοντος τοῦ τυράννου, καὶ τοῦ. 7. die menſis.

Fol. 53. vita S. Pelagiæ Antiochiæ. Init. Γνωρίσαι ἀρετὴν τοῦ τῶν ἀνδρῶν σπουδὴ ἀπολειφθέντων. 8. die menſis.

Fol. 59. martyrium SS. Eulampii & Eulampiæ. Init. Ἀρχὴ τῆς θεογνωσίας εἰς πάντα τὸν κόσμον. 10. die menſis.

Fol. 65. verſo, martyrium SS. Probi, Tarachi & Andronici. Init. Διοκλητιανὸς τὴν αὐτοκράτορα Ρωμαίων διέπων. 12. die menſis.

Fol. 72. Martyrium SS. Carpi, Papyli & ſociorum. Init. Μεμνῆσθαι τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντων, εἴπερ. 13. die menſis.

Fol. 83. SS. Nazarii, Gervasii, Protasii & Celsi martyrium. Init. Νέρωνος ἄρτι τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος. 14. mensis.

Fol. 89. verso, vita & martyrium S. Luciani. Init. Σαμόσατα πόλις τῆς Συρίας ἐστὶν. Εὐφράτης. 15. mensis.

Fol. 99. martyrium S. Longini centurionis. Init. Τοῦ θεοῦ λόγου διὰ τὴν ἐκ τῆς παρθένου ἐπιδημίαν... 16. mensis.

Fol. 105. Hypomnema, ὑπόμνημα in S. Lucam Evangelistam. Init. Εἰ καὶ δικαίου μνήμην μετ' ἐγκωμίων πλέξαι. 18. mensis.

Fol. 111. verso, martyrium S. Vari & Sociorum. Init. Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου τὸ δυσσεβὲς ἀνὰ πᾶσαν. 19. mensis.

Fol. 121. verso, martyrium S. Andreæ τοῦ ἐν τῇ κρίσει. Init. Πολλὴ μὲν τῶν τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων τοῦ διαβόλου. 19. mensis.

Fol. 130. martyrium S. Artemii. Init. Μετὰ τὴν τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν εἰς οὐρανούς. 20. mensis.

Fol. 158. verso, vita S. Hilarionis. Initium: Ἐν Παλαιστίνῃ πόλις ἐστὶν οὐκ ἔλαττον. 21. mensis.

Fol. 183. Vita S. Abercii Episcopi Hierapoleos. Init. Μάρκου Ἀντωνίου (sic) καὶ Λουκίου Βήρου τὴν αὐτοκράτ- 22. mensis.

Fol. 202. verso, Hypomnema in S. Jacobum Apostolum. Init. Οὐχ οὕτως ἡδύ τι τοῖς φιλαρέτοις. 23. mensis.

Fol. 212. martyrium S. Arethæ & Sociorum. Init. Ἔτος ἤδη μὲν πέμπτον ἐνειστήκει τοῦ εὐσεβοῦς Ἰουστίνου. 24. mensis.

Fol. 234. martyrium SS. Marciani & Martyrii Notariorum. Init. Ἐπεχώριαζε μὲν καὶ πρότερον ἤδη τὸ τῶν Ἀρειανῶν. 25. die mensis.

Fol. 236. verso, certamen S. martyris Demetrii. Init. Εἶχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Μαξιμιανὸς ὁ Ερκ- 26. mensis.

Fol. 245. verso, vita & martyrium S. Anastasiæ Romanæ. Init. Διττὰς ἡμῖν ὁ λόγος Ἀναστασίας οἶδε. 28. mensis.

Fol. 254. vita S. Abramii. Init. Ἀνδρῶν φιλαρέτων βίος καὶ ἡ τῆς αὐτῶν πολιτείας διήγησις. 29. mensis.

Fol. 273. verso, martyrium S. Zenobii & Zenobiæ sororis. Init. Αἰγαὶ πόλις ἐστὶν ἐπὶ κόλπῳ μὲν τοῦ. 30. mensis.

Fol. 278. verso, martyrium S. Epimachi. Initium: Ἄρτι μὲν ἡ τῆς ἀσεβείας ἀχλύς. 31. mensis. Deficit in fine.

CODEX CXLVI. olim CCCLXXXV. membranaceus, XIII. vel XIV. circiter sæculi, habet folia 316.

Homiliæ & vitæ Sanctorum mense Novembri, quarum Index initio.

Fol. 2. Joannis Stauracii Chartophylacis Thessalonicæ sermo de miraculis S. Demetrii. Init. Ὁ λόγος τοῦ μυροῤῥόα Δημητρίου τὰ θαύματα.

Fol. 85. Arcadii Episcopi Cypri Homilia in S. martyrem Georgium, 3. die Novembris. Init. Συγκαλεῖ πάλιν ἡμᾶς, ὦ φιλόχριστοι, ὁ φιλόστοργος.

Fol. 91. Encomium SS. anargyrorum Cosmæ & Damiani, 1. Novembris. Init. Τὴν σὴν, ὦ τῶν καλῶν ἐραστὰ, θαυμάζειν μὲν ἐμοί.

Fol. 110. Nicetæ rhetoris in S. Apostolum Philippum. Initium: Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης.

Fol. 121. verso, ejusdem Encomium in S. Matthæum Apostolum & Evangelistam. Init. Ματθαίου ἡ μνήμης τί ἂν γένοιτο χαριέστερον.

Fol. 132. S. Basilii magni, Encomium S. Barlaam. Init. Πρότερον μὲν τῶν ἁγίων οἱ θάνατοι κοπετοῖς.

Fol. 136. vita & miracula S. Gregorii Decapolitæ. Init. Ἀπάντων μὲν τῶν πάντων οὐδὲν οὕτω πέφυκε.

Fol. 171. Pantoleonis diaconi & Chartophylacis magnæ Ecclesiæ, narratio mi-

raculorum sancti Michaëlis, 8. Novembris. Initium : Μεγάλαι καὶ πολλαὶ καὶ ποικίλαι τῶν ἀσωμάτων.

Fol. 217. Michaëlis Syncelli magnæ Ecclesiæ in SS. Michaëlem & Gabrielem. Init. Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσα πνεῦμα.

Fol. 233. Sancti Joannis Chrysostomi Hom. in Seraphim. Init. Μόλις ποτὲ ὁ κατὰ τὸν Ὀζίαν διεπλ-

Fol. 247. S. Germani C. P. in S. Deiparam, quando triennis oblata est in Templo. Init. Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἑτέρα ἑορτὴ, καὶ φαιδρά.

Fol. 256. Georgii Archiepisc. Nicomediensis in εἰσόδια S. Deiparæ. Init. Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις ἀρχαὶ ἡ παροῦσα.

Fol. 274. verso, S. Tarasii Archiep. C. P. in εἰσόδια S. Deiparæ. Init. Φαιδρὰ καὶ παράδοξος ἡ παροῦσα.

Fol. 292. verso, Nicetæ rhetoris Paphlagonis Encomium in S. Andream Apostolum. Init. Πᾶσι μὲν τοῖς τοῦ θεοῦ λόγου ...

Fol. 313. Opus ἀκέφαλον. Init. Τῆς ἀλόγου εἰς λογικὴν ὑπὸ τοῦ μεγάλου λόγου.

CODEX CXLVII. olim XCII. bombycinus, partim manu XIV. sæculi, partim recentiore descriptus. Habet 465. folia.

Vitæ Sanctorum mensis Decembris.

Fol. 2. vita S. Joannis Damasceni scripta a Joanne Patriarcha Hierosolymitano. Init. Τοὺς τετηρηκότας τὸ κατ' εἰκόνα θεοῦ.

Fol. 17. certamen S. Barbaræ Martyris. Init. Μαξιμιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς βασιλεύοντος πολλὴ ... εἴδωλα.

Fol. 24. vita S. Patris nostri Sabæ. Init. Οὐδὲν οὕτω νικῆσαι ψυχὴν εἰς ἀρετῆς ἐπιθ- 5. Decembris.

Fol. 101. vita & miracula S. Nicolai Myrensis. Init. Σοφόν τι χρῆμα ζωγράφων χεὶρ, καὶ δεξιά.

Fol. 123. verso, vita S. Ambrosii Episc. Mediolanensis. Init. Οὐαλεντιανὸς (sic) μετὰ τὴν ... τα.

Fol. 134. verso, vita sancti Patapii. Initium : Οὐ πολλοῖς Αἴγυπτος ἐπ' αὐτὸ τέχνη. 8. Decembris.

Fol. 140. martyrium SS. Menæ, Hermogenis & Eugraphi. Init. Μετὰ τὴν ἐπὶ γῆς τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ παρουσίαν. 10. Decembris.

Fol. 167. verso, vita S. Danielis Stylitæ. Initium : Ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀριστέων ὁπόταν περὶ πολέμου.

Fol. 204. verso, vita S. Spiridonis (sic) Episc. Trimithuntis. 12. Decembr. Init. Μέγιστον εἰς ψυχῆς ὠφέλειαν ...

Fol. 231. certamen SS. Martyrum Eustratii, Auxentii, Eugenii, Mardarii & Orestæ, 13. Decembr. Init. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ πᾶσα ἡ τῶν Ῥωμαίων.

Fol. 252. verso, martyrium SS. Thyrsi, Lucii, Callinici, Philemonis & Apollonii. Init. Τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κοινωνία σαρκός.

Fol. 277. martyrium S. Eleutherii. Init. Αἰλίου Ἀδριανοῦ Ῥωμαίων μὲν βασιλεύοντος, δαίμοσι. 15. Decembris.

Fol. 283. verso, Hypomnema in S. Danielem & tres pueros. Init. Ἄρτι Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Ἱερ-

Fol. 296. verso, S. Joannis Chrysostomi Sermo, *Quod nemo læditur nisi a seipso, & in tres pueros*. Init. Οἶδα μὲν, ὅτι τοῖς παχυτέροις καὶ πρὸς τὰ παρόντα.

Fol. 312. verso, in Dominica τῶν ἁγίων πατέρων καὶ προπατέρων, S. Joannis Chrysostomi, *quod non sit accedendum ad theatra, & in Abraham*. Init. Πολλοὺς οἶμαι τῶν πρώην καταλιπόντα.

Fol. 325. verso, ejusdem in sanctum Abraham. Init. Εἴδετε πολιαὶ σφριγῶσαν καὶ γῆρας ἀκμάζον.

Fol. 332. martyrium sancti Sebastiani & uxoris Zoës, Tranquillini, Nicostrati, Claudii,

Claudii, Castoris, Tiburtii, Castuli, Marcellini, Marci. 18. Decembr. Initium: Πολλαῖς ᾧ διαφόροις καιροῖς, ᾧ Χριστοῦ καὶ τῶν.

Fol. 342. martyrium S. Bonifacii Romani. Init. Καὶ τὰ τῶν ἄλλων μὲν τῶν Χριστοῦ μαρτύρων ἆθλα. 16. Decembris.

Fol. 348. verso. martyrium sancti Ignatii Deiferi. Init. Ἄρτι τὰ τῆς Ρωμαίων βασιλείας σκῆπτρα Τραιανοῦ. 20. Decembris.

Fol. 355. S. Joannis Chrysostomi in S. Philogonium &c. Init. Ἐγὼ μὲν καὶ τήμερον παρεσκευαζόμην πρὸς. Eadem die.

Fol. 361. verso. martyrium S. Julianæ Nicomediæ. Init. Καὶ ἡ καλλίστη τῶν πόλεων ἡ Νικομήδους φημί. 21. Decembris.

Fol. 367. martyrium S. Anastasiæ. Init. Ἀναστασία γυναικῶν ἡ καλλίστη, Ρώμης μὲν τὸ 22. Decembris.

Fol. 381. martyrium SS. decem Martyrum in Creta. Init. Ἄλλος μὲν ἄλλο τι τῆς θρυλλουμένης διεξιέτω. 23. Decembris.

Fol. 383. verso, vita & certamen S. Eugeniæ & parentum ejus. Init. Κομόδου μετὰ Μάρκον τὸν αὐτοῦ πατέρα. 24. Decembris.

Fol. 399. S. Basilii magni sermo in Natale Christi. Init. Χριστοῦ γέννησις ἡμῖν οἰκεία καὶ ἑορτὴ ἐστὶ ἰδία. 25. Decembris.

Fol. 404. verso, vita S. Theodori Grapti, & Theophanis fratris ejus. Init. Τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ τὸν ἄθλησιν ἑλομένων οἱ μὲν. 27. Decembris.

Fol. 413. verso, martyrium SS. Indæ, Domnæ & viginti millium Martyrum Nicomediæ. Init. Ἄρτι Μαξιμιανοῦ δεύτερον ἄγοντος ἔτος ἐν τῇ Ρωμ- 28. Decembris.

Fol. 430. verso, ejusdem (cujusnam non dicit,) in infantes in Bethlehem occisos. Init. Πάλιν ὁ γέρων ἐγὼ πρὸς ὃ τῶν λόγων ἄγομαι. 29. Decembris.

Fol. 434. vita S. Marcelli Archimandritæ. Init. Ἔννοιά μοι πολλάκις γέγονε, τί δήποτε μύειοι.

Fol. 450. vita S. Melanes (i. Melaniæ) Romanæ. Init. Ἦν ἄρα καὶ τοῦτο τῆς μεγίστης τῶν πάλαι.

CODEX CXLVIII. olim CCCLXVI. membranaceus, XI. sæculi, habet folia 283.

Vitæ Sanctorum mensis Decembris. Est autem secunda pars mensis. Incipit a martyrio SS. Thyrsi, Lucii, & cæterorum. Eadem sunt initia, quæ in præcedenti, nisi aliter notetur. Martyrium S. Eleutherii.

Vita S. Pauli junioris, qui in Latro. Init. Μάτην οἱ πολλοὶ τὸν χρόνον αἰτιον. 16. Decembris. De Monasterio S. Pauli Latris vide Palæographiam Græcam lib. 2.

Fol. 85. SS. trium puerorum & Danielis per Joannem Chrysostomum. Hîc folio avulso deest initium.

Fol. 101. martyrium S. Bonifacii. Hîc ponitur 18. Decembris.

Fol. 110. martyrium SS. Bonifacii, Nicostrati &c. Hîc ponitur 19. Decembris.

Fol. 125. martyrium S. Ignatii. 20. Decembris.

Fol. 134. verso, S. Joannis Chrysostomi in S. Philogonium &c. eadem die.

Fol. 144. martyrium sanctæ Julianæ, eadem die.

Fol. 151. verso, martyrium sanctæ Anastasiæ & Sociorum, die 22. Decembris.

Fol. 172. verso, martyrium SS. decem Martyrum in Creta, 23. Decembris.

Fol. 176. verso, martyrium sanctæ Eugeniæ, 24. Decembris.

Fol. 200. verso, vita S. Theodori Grapti, 27. Decembr.

Fol. 214. martyrium S. Domnæ & Sociorum Nicomediæ, 28. Decembris.

Fol. 240. vita sancti Marcelli Hegumeni monasterii Acœmetarum, 29. Decemb.

Fol. 266. vita sanctæ Melanes Romanæ. Desunt folia in fine.

CODEX CXLIX. olim XL. bombycinus, XV. sæculi, habet paginas 780.

Diodori Siculi Bibliotheca Historica.

Præit Index Capitum primi libri, ab eo qui cusus est longe diversus. Initium pri-

mi libri: Τοῖς τὰς κοινὰς ἱστορίας πραγματευσαμένοις μεγάλας χάριτας. In Editione Hanoviana anno 1604. primus liber desinit in hæc verba, ἀρχὴν ποιησάμενοι τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν τοῖς Ἀσσυρίοις πραχθέντα, quibus hæc subjunguntur in Codice nostro: περὶ μὲν οὖν τῶν κατ' Αἴγυπτον ἱστορουμένων καὶ μνήμης ἀξίων ἀρκεσθέντες, ταύτην μὲν τὴν βίβλον αὐτοῦ καταλήξομεν· τὴν δ' ἐχομένην ταύτης ἀναπληρώσομεν τῶν ἄλλαις βαρβαρικαῖς πράξεσιν, ἄλλοις ἔθνεσι συντελεσθείσαις ἐν τοῖς ἄλλοις χρόνοις.

P. 95. liber secundus, præmisso Capitum Indice qualis in Edito habetur. Initium: Η μὲν πρὸ ταύτης βίβλος τῆς ὅλης συντάξεως οὖσα πρώτη, περιέχει. Postrema hujus libri verba sic habet Editus, παραγράψομεν τήνδε τὴν βίβλον, MSS. vero, περιγράψομεν τήνδε τὴν βίβλον.

Tertius liber eumdem habet præmissum Indicem, qui in Edito legitur, & sic incipit. Τῶν πρὸ ταύτης τῆς βίβλου δυεῖν οὐσῶν, ἡ μὲν πρώτη. Editus variat. Sic Ms. desinit: τετελεκότες (Ed. τετελειωκότες) αὐτοῦ περιγράψομεν τὴν τρίτην βίβλον.

Quartus liber, præmisso Indice de more. Init. Οὐκ ἀγνοῶμεν (Ed. ἀγνοοῦμεν) ὅτι τοῖς τὰς παλαιὰς μυθολ- Desinit ut in Edito.

Quintus liber post Indicem sic incipit. Πάντων μὲν τῶν ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς χρησίμων προνοητέον τοὺς ἱστορίαν συνταττ- Desinit in hæc verba, οὐκ ὀλίγην ἦν, καὶ τῆς Ἀσίας τῆς παραθαλαττίου κατέσχε. Reliqua quæ in Edito habentur, in Codice nostro desiderantur.

Liber undecimus, præmisso Indice de more sic incipit. Η μὲν οὖν πρὸ ταύτης βίβλος τῆς ὅλης συντάξεως. Desinit ut in Edito.

Liber 12. post Indicem Edito similem incipit sic. Δικαίως ἄν τις ἀπορήσειε τῶν νῦν ἐπιστήσας τῇ κατά. Editi paulo aliter. Desinit ut in Edito.

Liber 13. post Indicem ut in Edito sic incipit. Εἰ μὲν ὅμοια (Edit. ὁμοίαν) τοῖς ἄλλοις ἱστορίαν ἐπραγματευόμεθα. Finis ut in Edito.

Liber 14. post Indicem ut in Edito sic incipit. Πάντας μὲν ἴσως εἰκός ἐστι προσηνῶς ἀκούειν. Finis ut in Edito.

Libri 15. init: Παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν εἰωθότες χρῆσθαι, (Edit. χρήσασθαι) finis ut in Edito. Finis, τὰς γεγενημένας (Editi γενομένας) ἐν τοῖς προειρημένοις τῆς οἰκουμένης μέρεσι. Et huc desinit Codex.

Variarum autem hujus Codicis Lectionum specimen ex libro undecimo Tom. 2. hîc Lectori offerre visum est.

P. 1. B. 5. Edit. Κύμανος, Ms. Κίμωνος.
B. 12. Edit. ὁ κηδεστὴς ὢν Ξέρξου, Ms. καὶ κηδεστὴς Ξέρξου. Vox ὢν superflua.
B. 15. Edit. ἐπεθύμη, Ms. ἐπεθύμει, recte.
C. 2. Edit. πάντων. Ms. πάντας.
P. 2. D. 12. Edit. νενιβηκότας, Ms. νενικηκότας.
15. Edit. ὁ τῶν τοῦ Μαρδονίου συμβουλιῶν, Ms. καὶ τὴν Μαρδονίου συμβουλίαν.
A. 2. Edit. παρήγγελεν, Ms. παρήγγειλεν.
B. 5. Edit. σοφός, Ms. συνετός.
Lineâ ult. Edit. τοῖς ἀφιγμένοις ἀγγέλοις ἀπὸ Ξέρξου, Ms. τοῖς ἀφιγμένοις ἀπὸ Ξέρξου.
P. 3. D. 3. Edit. αὐτοὺς πεπραχότας, Ms. αὐτοῖς πεπραχόσι.
11. Edit. τὴν δύναμιν διήγαγεν, Ms. τὴν δύναμιν ἤγαγεν.

Consulendus itaque hic Codex est ab iis, qui novam Diodori Siculi Editionem parare voluerint. Certe Scriptor hic manu medica eget: nam Editio Hanoviana mendis scatet.

CODEX CL. olim CCCLXVIII. bombycinus, XV. sæculi, habet folia 651.

Dionysii Halicarnassei Romanarum Antiquitatum libri XI. & Zosimi historia.

Dionysii Halicarnassei libri undecim Romanarum Antiquitatum, Edit. Vvechel. Francofurti 1586.

Fol. 1. Lib. primus. Init. Τοὺς εἰωθότας ἀποδίδοσθαι τοῖς προοιμίοις.

Fol. 56. Liber 2. ubi hoc argumentum præmittitur, quod deest in Edito: Δευτέρα βίβλος τῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας, ἣν συνέγραψε Διονύσιος Ἀλεξάνδρου Ἁλικαρνασσεύς, περιείληφε τά

πραχθέντα ὑπὸ Ῥωμύλου τοῦ κτίσαντος Ῥώμην, καὶ ὑπὸ Νουμᾶ Πομπιλίου τοῦ μετ' ἐκεῖνον ἄρξαντος τῆς πόλεως. χρόνος τῶν πραχθέντων ἀμφοτέροις τοῖς βασιλεῦσιν ἀπὸ τῆς ἑβδόμης ὀλυμπιάδος ἣν ἐνίκα Δαίτης Μεσσήνιος, ἄρχοντος Ἀθήνησι Χαρόπου.

Fol. 95. Liber tertius, Init. Τελευτήσαντος δὲ Νομᾶ (ſic) Πομπιλίου γενομένη πάλιν ἡ βουλή.

Fol. 144. Liber quartus. Init. Η τετάρτη βίβλος τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας, ἣν συνέγραψε Διονύσιος Ἀλικαρνασεὺς, περιείληφε τὰ πραχθέντα ὑπὸ βασιλέως Σερουίου Τυλλίου τοῦ μετὰ Λεύκιον Ταρκύνιον Πρίσκον ἄρξαντος, καὶ ὑπὸ Λευκίου Ταρκυνίου Σουπέρβου, τοῦ τελευταίου τὴν δυναστείαν κατασχόντος. χρόνος ὃς περιείληφε τὰς ἀμφοτέρας τῶν βασιλέων πράξεις, (in margine emendatur, τὰς αὐτῶν πράξεις) ἔτη ἑξήκοντα ἐννέα. Poſt ſequitur, Βασιλεὺς δὲ Ταρκύνιος, οὐ μικρὰν, & hîc incipit liber in Edito omiſſis prioribus.

Fol. 195. Liber 5. Init. Η μὲν δὴ βασιλικὴ Ῥωμαίων πολιτεία διαμείνασα.

Fol. 239. Liber 6. Init. Οἱ δὲ ἐν τῷ κατόπιν ἐνιαυτῷ τὴν ὕπατον.

Fol. 290. Liber 7. Init. Τίτου δὲ Γεγανίου Μακερίνου καὶ Ποπλίου Μινουκίου.

Fol. 333. Liber octavus. Init. Οἱ δὲ μετὰ τούτων ἀποδειχθέντες ὕπατοι.

Fol. 388. Liber 9. Init. Τῷ δὲ μετὰ τούτους ἔτει, διαφορᾶς γενομένης.

Fol. 432. Liber 10. Init. Η δεκάτη βίβλος τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας, ἣν συνέγραψε Διονύσιος Ἀλεξάνδρου Ἀλικαρνασεὺς, περιείληφε τὰ πραχθέντα ὑπὸ Ῥωμαίων ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς ὀγδοηκοστῆς ὀλυμπιάδος ἔτους, καὶ ἀπὸ ὑπάτων Ποπλίου Οὐολουμνίου, καὶ Ποπλίου Σουλπικίου. χρόνος τῶν ὑπὸ τῆς βουλῆς δηλουμένων πράξεων, ἔτη δεκαδύο. Μετὰ δὲ τούτους ὀλυμπιὰς μὲν ἦν ὀγδοηκοστὴ, ἣν ἐνίκα στάδιον. In Edito decimus Liber incipit ab his verbis, Μετὰ δὲ τούτους.

Fol. 481. Liber 11. Init. Ἐπὶ δὲ τῆς ὀγδοηκοστῆς καὶ τρίτης ὀλυμπιάδος.

Fol. 507. verſo, poſt hæc verba, τὸν στρατιωτικὸν ἠσεβηκότων ὅρκον. Λεύκιος δὲ Οὐαλέριος, quæ in Edito habentur fol. 725. in Manuſcripto relinquuntur ſex paginæ vacuæ, reſumiturque poſtea ab his verbis, μηδὲν δὲ αὐτῶν ἀποκρινομένων, ἀλλ' ἀγανακτούντων, ita ut quæ habentur in Edito a pag. 725. lin. 20. ἀλλ' ὑπὲρ τῶν Ῥωμαϊκῶν νόμων, uſque ad hæc verba pag. 729. l. 24. καὶ οἱ περὶ τούτων ἀρχὴν παραλαβόντες, Μάρκος Γε- hîc non habeantur in Manuſcripto, ſed locentur in fine poſt hæc verba quæ ultima ſunt in Edito, ἐν ᾧ περιέσει (Ed. περιέσαι) ζῆν αὐτοῖς ὡς πεπήρωται. ἀλλ' ὑπὲρ τῶν Ῥωμαϊκῶν νόμων, οὓς ἐν ταῖς δώδεκα δέλτοις ἀναγεγραμμένους εὕρομεν.

Varias lectiones pauciſſimas ex hoc Codice erui poſſe exiſtimo, quia ex eodem Exemplari exſcriptus videtur, unde manarunt Editiones. In marginibus multæ Lectiones habentur, ſed ex conjectura poſitæ.

Fol. 523. Zoſimi hiſtoria hoc titulo: Ζωσίμου κόμητος καὶ ἀποφισκοσυνηγόρου ἱστορίας νέας βιβλίον πρῶτον. Init Πολυβίῳ τῷ μεγαλοπολίτῃ μνήμη. Deſinit in hæc verba, perinde atque Editi. καλῶς τε καὶ δικαίως οἰκονομήσαντι τὴν ἀρχήν.... Ibid. in margine ponitur nota: Ἰστέον ὡς ἐνταῦθα λείπει τὸ τέλος τοῦ πρώτου λόγου, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ δευτέρου. i. *Sciendum hîc deficere finem primi libri, & initium ſecundi.* Hîc octo paginæ vacuæ relinquuntur.

Fol. 548. Liber ſecundus initio mutilus ſic incipit. * * * * * ἐκ τοῦ τὸν μακρότατον ἀνθρώπου βίον τὸ μέσον.

Fol. 570. Liber 3. Init. Ταῦτα ἐπὶ Γάλλῳ τῷ Καίσαρι πεπραγὼς ὁ Κωνστάντιος.

Fol. 590. Liber 4. Init. Τὰ μὲν οὖν ἄχρι τῆς περὶ Ἰοβιανοῦ τελευτῆς.

Fol. 618. Liber 5. Init. Τῆς δὲ τῶν ὅλων ἀρχῆς εἰς Ἀρκάδιον καὶ Ὀνώριον.

Fol. 630. Quæ in Editione Oxoniana anni 1679. deeſſe indicantur poſt hæc verba, ἕως ὁ Φραβίτης ἐπιστρατεύσας, καὶ ὅσοις ἐνέτυχεν ἀνελὼν ἔξω φόβου πεποίηκε τοὺς οἰκήτορας . . . . . λίαν ἔγνωκε, quæque quatuor punctulis deeſſe deſignantur, ea longe plura fuiſſe oſtenduntur in Codice noſtro, ubi inter οἰκήτορας & λίαν duæ paginæ vacuæ relinquuntur.

Fol. 647. Liber ſextus. Init. Ἀλλάριχος (ſic) μὲν οὖν ἐπὶ ταῖς οὕτω μετρίαις αἰτήσεσι. Sic paſſim ſcribitur in Codice Ἀλλάριχος. Liber ſextus in fine mutilus in hæc verba deſinit ut in Edito, πρὸς Ἀλλάριχον πολέμου. Cum hic Codex ex eodem exſcriptus ſit, ex quo manarunt Editiones omnes, ut ex hiatibus iiſdem arguitur; paucas præfert Lectionum varietates.

CAPUT V.

Jus Canonicum & Civile.

CODEX CLI. olim CCXIV. bombycinus, XV. ſæculi, habet folia 269. Baſilicorum Libri novem.

Prima octodecim folia continent Indicem Librorum ſexaginta cum argumentis & titulis Capitum.

Fol. 19. *Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν βασιλικῶν.* Et repetuntur tituli novem priorum Librorum, qui tituli verbo differunt nonnunquam ab Edito Caroli Annibalis Fabroti anno 1647.

Primus Liber qui incipit fol. 23. ſic habet, *περὶ τῆς αἰωνίου τριάδος καὶ πίστεως καθολικῆς, καὶ περὶ τοῦ μηδένα τολμᾶν περὶ αὐτῆς δημοσίως ἀμφισβητεῖν.* Init. *Παῖδας τοὺς* [illegible], *εἰς τὸ ἡμετ-* In Edito alia ponuntur poſt titulum, quæ in Codice non habentur.

Poſt vocem *καταπροδαινεῖσθαι*, Edit. p. 2. B. 9. in Codice legitur, *πῶς δεῖ* [illegible] *ἐν τῇ* [illegible], *καὶ* [illegible] *διάταξις τοῦ* [illegible] *τίτλου.* [illegible] *μάθησιν ἐν τῷ* [illegible] *τίτλῳ τοῦ παρόντος βιβλίου, διατάξεις β'. καὶ νεαρὰ ρθ'.* quæ non habentur in Edito.

Pag. 9. lin. ult. Edit. *τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὡς ἔφαμεν.* Ms. poſt *τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν*, adjicit *τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ θεὸν, καὶ μὴ ὁμολογοῦντας κυρίως*, & alia bene multa, quæ in Edito, quia jam dicta fuerant, omiſſa ſunt, ut indicat illud, *ὡς ἔφαμεν.*

P. 10. titulus *Ἐπιφανίῳ ἀρχιεπισκόπῳ* deeſt in Ms. Ibid. poſt hæc Epiphanii ultima verba, *μᾶλλον ἠλέγξαμεν*, multa conſequenter adjiciuntur in Ms. a fol. nempe 26. verſo uſque ad fol. 28. verſo, ubi ponitur Epiſtola Joannis Papæ quæ in Edito poſt illud, *μᾶλλον ἠλέγξαμεν*, ſtatim ſequitur.

Fol. 30. verſo Ms. ſequitur alia Epiſtola Joan. Papæ, quæ incipit ſic, *ἀκριβῶς τοίνυν, ἐνδοξότατε αὐτοκρ-* quæ videtur eſſe pars prioris, ut ex modo ordiendi liquet. Itaque longe plura habentur in hoc Codice, quam in Edito.

Fol. 48. Lib. 2. *Περὶ δικαιοσύνης νόμου καὶ μακρᾶς συνηθείας.* Init. *Ὁ νόμος ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης ὠνόμασται.* Nomen Ulpiani, necnon alia nomina Juriſconſultorum quæ legibus præponuntur in Edito, non habentur in Ms. Edit. p. 33. Scholion habetur hîc, ſed non in Manuſcripto. Edit. p. 48. habetur hiatus B. 6. poſt hæc verba *θηλυγονίας κατιόντες*; monet enim Fabrotus hîc folium in Codice Regio quo uſus eſt, deſiderari. Reſumitur poſtea, *μάγιστροι λέγονται.* Sed in Manuſcripto hæc conſequenter ponuntur in media pagina, ſine ulla hiatûs nota. Quidam fortaſſe credent hunc Codicem ex Regio tranſcriptum fuiſſe, atque ideo hiatum non eumdem in utroque reperiri. Verum tanta tamque prolixa Lectionum diſcrimina hîc habentur, ut nullo modo potuerit ab Exemplari Regio hic Codex tranſcribi. Verum fortaſſe in Codice Regio aliquod Scholion in folio abſciſſo deſcriptum erat: in noſtro autem Codice ſcholia non habentur.

Fol. 71. Liber 3. de Epiſcopis &c. Init. *Ἐπίσκοπος ἀπὸ* [illegible].

Fol. 85. verſo, Liber 4. *Περὶ μοναστηρίων καὶ μοναχῶν καὶ ἀσκητηρίων.* (Edit. *ἀσκητῶν.* Init. *Θεσπίζομεν ὥστε κατὰ πάντα.*

Fol. 92. Lib. 5. ut in Edito titulum & initium habet; itemque Liber ſextus.

Ubi de Prætorum, Proconſulum & Magiſtratuum Officiis agitur, Edit. habet ſolos titulos, nempe de Prætore Piſidiæ, de Prætore Lycaoniæ, de Prætore Thraciæ, de Comite Iſauriæ, de Moderatore Helenoponti, de Prætore Paphlagoniæ, de diſpoſitione quatuor Præſidum Armeniæ, de Moderatore Arabiæ, de Proconſule Cappadociæ, de Proconſule Palæſtinæ, de defenſoribus & conſervatoribus locorum. At in Manuſcripto non tituli modo, ſed etiam officia & munia cujuſque Prætoris aut magiſtratûs fuſe & accurate deſcribuntur a fol. 130. verſo uſque ad folium 159. verſo. In reliquis etiam longe plura habet hic Codex, quam Editio Fabroti.

Fol.

Fol. 174. Liber 7. eodem titulo & initio, quo Editus.

Fol. 218. verso, Liber 8. περὶ συνηγόρων, eodem initio, quo Edit.

Fol. 229. verso, περὶ ἐκκλητῶ, eodem initio, quo Edit.

CODEX CLII. olim CCXIV. membranaceus, XIV. circiter sæculi, constat foliis 151. Fuit olim Lauræ S. Athanasii in monte Atho, ut ex hac nota fol. 3. arguitur: εὑρέθη ἐν τῇ ὀγδόῃ θέσῃ ἀνεπίγραφος. i. *Inventus est in octava positione sive in octavo pluteo sine inscriptione.* Qua de re passim in hac Bibliotheca.

Est pars Basilicorum, complectens Librum undecimum.

Fol. 3. βιβλίον ἑνδέκατον, Liber undecimus, περὶ πάκτων ἤτοι συμφώνων, de pactis sive conventionibus. Init. α΄. ULPI. Σύμφωνόν ἐστι δύο ἢ καὶ πλειόνων. ULPI. Id est, *Ulpianus.* Sic litteris Latinis scriptus est, non Græcis Οὐλπ. ut in Edito Caroli Annibalis Fabroti.

Hîc habentur Scholia longissima minuto charactere descripta, & interlinearia quoque; ita ut textus ne decimam quidem Scholiorum partem attingat. Quæ in undecimo Libro annotantur Scholia, sæpe nomina Scriptorum præferunt, nempe Cyrilli sæpissime, Anonymi, Nicolai, Gregorii, Theodori, Anatolii, Enantiophani sæpe. Nomen hoc postremum fictitium est, q. d. *adversarii.*

Fol. 11. & Editi p. 724. l. 31 ante illud, καὶ ὁ ἔχων πολλὰς ἀγωγ- in Manuscripto ponitur PAUL. i. *Paulus.* Et sic sæpe nomina ponuntur ubi desunt in Edit.

Fol. 74. Liber duodecimus, περὶ κοινωνίας καὶ λύσεως αὐτῆς, *de societate & ejus solutione.* Init. PauLos. (sic) Συνίσταται κοινωνία, ἢ διηνεκῶς. In hoc Libro Scholiastæ sunt Cyrillus, Stephanus, Anonymus, Enantiophanus, Theodorus, Gregorius, Celsus.

Fol. 108. Liber decimus tertius, περὶ τῆς ἐναγωγῆς &c. Init. Ulpi. Κινεῖται δὲ κινητὰ καὶ ἀκίνητα, καί. Iidem Scholiastæ insunt. Fol. 129. vers. Liber decimus quartus, περὶ ἐντολῶν ἐπιθεμένων &c. Init. Paulos. Η τῆς ἐντολῆς ἐνοχή. Scholiastæ Stephanus, Anonymus, Theophilus. Desinit Codex in hæc verba, ὃ τίμημα ἀπαιτῆσαι.

Initio ad compingendum Codicem adhibita sunt duo folia, quorum scriptura est noni sæculi, & in fine totidem. In primo folio est fragmentum cujusdam Homiliæ in Natale Christi, in altero Historia Joachim, Annæ & Beatæ Virginis nugis plena & ridicula. In fine primum folium cujusdam Homiliæ, secundum sermonis partem habet de Epiphania, ubi dicitur duas esse Epiphanias.

CODEX CLIII. olim XVIII. bombycinus, constat foliis 632. & hanc ætatis notam in fine habet: Ἰάκωβος Ρόδιος ὁ Διασωρινὸς γέγραφεν τῷ ͵αφμα. ἔτους ἀπὸ τῆς θεογονίας. Id est, *Jacobus Rhodius Diasorinus scripsit anno 1541. a Natali Dei.* Titulum præfert secunda manu Θεοδώρου Ερμοπολίτου, prima manu Ερμενοπολίτου, & ab iis qui jamdiu Catalogum hujus Bibliothecæ brevissimum ediderunt, *Theodori Hermopolitæ* vel *Hermenopolitæ* sic utroque modo scriptum habetur initio, sed additur ibidem, *non ita certum.* Ut ut sit de nomine ejus qui hanc collectionem adornavit, exstat procheiron sive promptuarium legum Constantini Harmenopuli ab hoc diversum. In hoc autem Codice habentur decem primi Libri Basilicorum, ut initio Indicis legitur. Πίναξ τοῦ πρώτου τεύχους τῶν ἐκλογῶν, ἤτοι τῶν δέκα βιβλίων τῆς ἑξηκοντα βίβλου. i. *Index primi voluminis Eclogarum, seu decem Librorum Hexacontabibli, seu Operis sexaginta Librorum:* quod opus est tota Basilicorum collectio. Index igitur decem Librorum qui in hoc tomo continentur, præmittitur initio. Licet autem Index initio positus eosdem fere titulos efferat, qui in Basilicis habentur, in decursu tamen Operis longe alia sæpe proferuntur. Scholia autem si qua sint, cum ipso textu ita commiscentur, ut vix possint distingui.

Fol. 4. vers. primus Liber περὶ νόμου καὶ δικαιοσύνης βασιλέως. Init. Βασιλεὺς ἐστὶν ἔννομος ἐπιστασία.

Postea vero fol. 6. verso, habetur initium primi Basilicorum Libri, περὶ τῆς ἁγίας τριάδος, adeo compendiose ut fol. 7. verso incipiat secundus, περὶ δικαιοσύνης καὶ νόμου καὶ μακρᾶς συνηθείας.

Fol. 154. verſ. Liber 3. περὶ ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν &c. Init. Ο συκοφαντήσας ἐγκληματικῶς ἐπίσκοπον.

Fol. 170. Lib. 4. περὶ μοναστηρίων &c. Init. Μηδεὶς ἐπιβαλέσθω κτίζειν μοναστήριον.

Fol. 185. Liber 5. περὶ ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων &c. Init. Ἐξέστω ἑκάστῳ τελευτῶντι τὰ οἰκεῖα.

Fol. 210. Liber 6. περὶ ἀρχόντων καὶ τάξεως &c. Init. κατὰ τοὺς δικάσιμους ἐν ὑπάρχια.

Fol. 232. Liber 7. περὶ δικαστῶν ἐμπεράκτων &c. Init. Μηδέποτε χωρὶς τῶν ἀρχόντων οἱ σύμ- Cætera ad finem uſque multum differunt ab Edito.

In fine fol. 624. Λεξικὸν τῶν Ῥωμαϊκῶν λέξεων. Init. Ανάλιον, λησάπον ἐπίπεον

CODEX CLIV. olim XXXIX. bombycinus, omnino recens, habet folia 314.

Conſtantini Harmenopuli πρόχειρον legum, qui Liber etiam Hexabiblos dicitur, quia in ſex libros diviſus eſt. Vide Petrum Lambec. Biblioth. Cæſar. lib. 6. p. 45.

Fol. 1. Κειτῶν προκατάστασις, ἢ περὶ δικαιοσύνης. γέγονε δὲ καὶ αὕτη παρὰ τοῦ τὸ βιβλίον συντεταχότος. Init. Ο κρίνειν λαχὼν καὶ κριτὴς εἰς.

Fol. 6. Index accuratus ſex Librorum.

Fol. 10. titulus, Περὶ νόμων καὶ δικαστικῆς καταστάσεως, ἔτι τε περὶ ἀποκαταστάσεως &c. Init. κατὰ τοὺς παλαιοὺς νόμους ἔτε μοναρχίαι.

Conſtantini Harmenopuli ætatem præfert Codex Cæſareus juridicus XI. in nota quam attulit Petrus Lambecius lib. 6. p. 40. quam quia in Palæographia Græca prætermiſimus, hîc adſcribere libet. Το παρὸν ὅλον τοῦτο βιβλίον τῶν τε θείων καὶ φιλευσεβῶν νόμων καὶ τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων συνετέθη (ſic) πολλῷ πόνῳ, καὶ οὕτως ἀρμόνθη (ſic) παρὰ τοῦ πανσεβάστου νομοφύλακος τοῦ εὐαγοῦς βασιλικοῦ σεκρέτου καὶ κριτοῦ τῆς θεοσώστου πόλεως Θεσσαλονίκης κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἀρμενοπούλου, ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς εὐσεβεστάτης καὶ φιλοχρίστου δεσποίνης ἡμῶν καὶ αὐτοκρατορίσσης κυρᾶς Ἄννης τῆς Παλαιολογίνης, καὶ τοῦ ἐρασμιωτάτου ταύτης υἱοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου ͵ϛωνγʹ. ἰνδικ. ιγʹ. Hoc eſt. *Hic totus liber divinarum ac piarum legum, & ſacrorum atque divinorum Canonum multo labore compoſitus & ita concinnatus eſt a venerabiliſſimo Nomophylace ſacri imperatorii ſecreti, & Judice a Deo ſervatæ urbis Theſſalonicæ, Domno Conſtantino Harmenopulo, imperantibus Domina Anna Palæologina piiſſima & Chriſti amante Domina noſtra & Imperatrice, & dilectiſſimo filio ejus, piiſſimo & Chriſti amante Imperatore Romanorum, Domino Joanne Palæologo, anno a creatione mundi 6853. indictione 13. ſive anno Chriſti* 1345.

CAPUT VI.

Philoſophi, Medici, Aſtronomi, Mathematici, Geographi, & Poëtæ aliquot.

CODEX CLV. olim CXI. bombycinus, XIV. vel XV. ſæculi, habet folia 309.

Platonis Opera quorum Catalogus initio.

Primum, folio 1. Euthyphron. Init. τί νεώτερον, ὦ Σωκρ-

2. Socratis Apologia. Init. ὅτι μὲν ὑμεῖς πεπόνθατε. F. 6.

3. Crito. Init. τί τηνικάδε ἀφῖξαι. Fol. 13. verſo.

4. Phædon. Init. αὐτὸς ὦ Φαίδων, παρεγένου. F. 18.

5. Cratylus. Init. βούλεσθ' οὖν καὶ Σωκράτει. Fol. 39 verſo.

6. Theætetus. Init. Ἄρτι, ὦ Τερψίων, ἢ πάλαι. F. 59. verſ.

7. Sophiſta. Init. κατὰ τὴν χθὲς ὁμολογίαν. F. 82. verſo.

8. Politicus. Init. ἦ πολλὴν χάριν, ὀφείλω σοι. F. 99. verſ.

9. Parmenides. Init. Ἐπειδὴ Ἀθήναζε οἴκοθεν. F. 117. verſ.

10. Philebus. Init. ὅρα δή, Πρώταρχε, τίνα. Fol. 131.

11. Sympoſion. Init. Δοκῶ μοι περὶ ὧν πυνθάν- F. 149. verſ.

12. Phædrus. Init. ὦ φίλε Φαῖδρε, ποῖ δὲ καὶ. Fol. 166. verso.
13. Alcibiades. 1. Init. ὦ παῖ Κλεινίου, οἶμαί σε. F. 181. verſ.
14. Alcibiades 2. Init. ὦ Ἀλκιβιάδη, ἆρά γε πρὸς. F. 193. verso.
15. Hipparchus. Init. τί γὰρ τὸ φιλοκερδὲς, τί. Fol. 198.
16. Ἐρασταὶ, i. Amatores. Init. εἰς Διονυσίου τοῦ γραμματιστοῦ. Fol. 200. verso.
17. Theages. Init. ὦ Σώκρατες, ἐδεόμην. Fol. 202. verso.
18. Charmides. Init. ἧκον μὲν τῇ προτεραίᾳ. Fol. 206.
19. Laches. Init. τεθέασθε μὲν τὸν ἄνδρα μαχ- Fol. 114.
20. Lysis. Init. Ἐπορευόμην μὲν ἐξ Ἀκαδημίας. Fol. 221.
21. Euthydemus. Init. τίς ἦν, ὦ Σώκρατες, ᾧ. Fol. 227.
22. Protagoras. Init. πόθεν, ὦ Σώκρατες, φαίνῃ. Fol. 238.
23. Gorgias. Init. πολέμου καὶ μάχης φασί. Fol. 254. verso.
24. Menon. Init. ἔχεις μοι εἰπεῖν, ὦ Σώκρατες. Fol. 278. verso.
25. Hippias major. Init. Ἱππίας ὁ καλός τε καὶ σοφός. Fol. 287. verso.
26. Hippias minor. Init. σὺ δὲ δὴ τί σιγᾷς, ὦ. Fol. 295. verso.
27. Ion, Init. τὸν Ἴωνα χαίρειν, πόθεν τὰ νῦν. Fol. 299. verso.
28. Menoxenus. Init. ἐξ ἀγορᾶς ἢ πόθεν Μενέξενος. Fol. 303.
29. Clitophon. Init. κλειτοφῶντα τὸν Ἀριστωνύμου. Fol. 308. verso. Deficit in fine.

CODEX CLVI. olim CVIII. vel CX. bombycinus, omnino recens, habet folia 307.

Olympiodori in Gorgiam & in Phædonem Platonis.

Fol. 1. Σχόλια σὺν θεῷ εἰς τὸν τοῦ Πλάτωνος Γοργίαν ἀπὸ φωνῆς Ὀλυμπιοδώρου μεγάλου φιλοσόφου. Init. Πολέμου καὶ μάχης φασὶ χρῆναι. In his Scholiis sunt πράξεις seu Acta quinquaginta.

Sequens Liber est mutilus initio, & incipit ab his verbis fol. 152. . . . . οὐ μέντοι ἴσως βιάσεται αὐτόν. οὐ γάρ φασι θεμιτὸν εἶναι.

Post fol. 192. multa desiderantur.

CODEX CLVII. olim CCXLII. & CCXXXII. membranaceus, XIV. vel XV. sæculi, habet folia 614.

Organon Aristotelis cum Commentariis.

Codex est initio mutilus, incipitque ab his verbis Commentarii . . . εἴω ὡς συμβαλλομένην εἰς τὰς κατηγορίας τὰς περὶ τοῦ Ἀριστοτέλους. Postea resumitur eodem fol. 1. textus Aristotelis, his verbis: Ἀναγκαίου ὄντος, Χρυσαόριε, καὶ εἰς τὴν τῶν παρὰ Ἀριστοτέλει... [sic] ... περὶ γενῶν καὶ εἰδῶν· τὸ μὲν, εἴτε ὑφέστηκεν. Liber de genere, de specie, de proprio, de differentia, & de accidente desinit fol. 27.

Fol. 29. τοῦ Μιτυληνοῦ (* Leonis Magentini. V. Cod. CLXXX.) Init. διατί εἰσι πέντε φωναί. Eodem fol. ἐκ τοῦ Σιμπλικίου αἱ εἰς τὰς κατηγορίας προθῆκαι. Init. ὅτι ὁ Εὐφραδὴς Θεμίστιος ἐπὶ τὸ σαφέστερον.

Fol. 29. verso, Aristotelis Cathegoriæ. Init. ὁμώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα μόνον. Intermiscentur Commentaria τοῦ Μιτυληνῆς. Init. διαφωνία τις ἐγένετο. Commentaria aliquando sunt τοῦ Μιτυληνῆς, aliquando ἄλλου sine nomine.

Fol. 175. verso, σύνοψις τῶν τελείων σχημάτων. Init. τὸν συνόψεως τῶν συλλογισμῶν στοχαζόμενοι.

Fol. 179. ἐξήγησις τοῦ Μαξιμίνου σύντομος εἰς τρία σχήματα τοῦ Ἀριστοτέλους. Init. σκοπὸς τοῦ Ἀριστοτέλους ἐν τοῖς τρισὶ σχήμασι.

Fol. 180. Ἀριστοτέλους ἀναλυτικῶν προτέρων πρῶτον. Initium: πρῶτον εἰπεῖν περὶ τί καὶ τίνος. Commentariorum init. ληπτέον ἔξωθεν τὸ δὲ κατ'. Commentaria Analyticorum aliquando sunt τοῦ Μιτυληνῆς, aliquando sine nomine.

Fol. 362. Aristotelis Topica præit Commentator. Init. διαφωνία γέγονε τοῖς σοφοῖς περὶ διαλεκτικῆς. Aristotelis Topicorum primus. Init. Ἡ μὲν πρόθεσις τῆς πραγματείας.

Post octo Topicorum Libros cum Commentariis sequitur fol. 525. Proœmium in Sophisticos Elenchos Aristotelis, quod quidam Ephesio, alii Psello tribuunt. Titulus sic habet: Προλεγόμενα εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους, οἱ μὲν ὅτι τοῦ Ἐφεσίου, οἱ δὲ ὅτι τοῦ Ψελλοῦ. Init. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος τέλος ἐστί.

Ariſtotelis de Sophiſticis Elenchis. Fol. 526. verſo. Init. Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων, καὶ τῶν φαινομ-

CODEX CLVIII. olim CXXIII. bombycinus, omnino recens, habet folia 116.

Fol. 1. Μετάφρασις τοῦ δευτέρου βιβλίου τῆς ἀποδεικτικῆς πραγματείας, ἤτοι τῶν ὑστέρων ἀναλυτικῶν Ἀριστοτέλους. Init. Διαλαβὼν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ τῆς ἀποδεικτικῆς. Opus in 14. Capita diviſum.

Fol. 50. Γεωδαισία τοῦ Ἥρωνος τῶν σχημάτων ἀποδεικνύουσα μοδισμὸν καὶ πάντα τὰ κατὰ μέρος αὐτοῦ. Init. Σημεῖόν ἐστιν οὗ μέρος οὐθὲν, γραμμὴ δέ.

Fol. 57. verſo, Iſaac Argyri Monachi, de reducendis triangulis non rectis in rectos. Init. Η τῶν γαγομεξευμένων χωρίων μέτρησις. (ſic)

Fol. 60. verſo, Σχόλιον Κυρ . . . aut Κυζ . . . ἡ ἑρμηνεία διὰ τὸ κατὰ σχολὴν παραπέμπεσθαι πρὸς σαφεστέραν ἑρμηνείαν τῶν διαφόρων τῶν νοημάτων ἢ ῥημάτων. Init. Κλεομήδους κυκλικῆς θεωρίας.

Fol. 80. altera & paulo antiquiore manu, Βιβλίον Ἁρποκρατίωνος, σύνθεσις δὲ Κυρανοῦ βασιλέως περὶ κδ΄. λίθων, πετεινῶν τε καὶ ἰχθύων, καὶ βοτανῶν κατ᾽ ἀλφάβητον. Init. Ἄμπελος λευκὴ ἱερωτάτη ἡ πρώτη καὶ θαυμαστὴ βοτάνη, ἥτις ἐστὶ θεῖα, ἡ λεγομένη βενονία (ſic, l. βρυωνία.)

Fol. 91. Mechanica Anonymi. Init. Τῆς πνευματικῆς πραγματείας σπουδῆς ἠξιωμένης. *Mechanica Anonymi*, ſic ſcribitur Latine. In veteri Catalogo initio Libri poſito hæc inſcribuntur, *Spiritalia Heronis*. Opus ſæpe cuſum.

CODEX CLIX. olim CXXI. bombycinus, omnino recens, conſtat foliis 306.

Scholia Anonymi & Michaëlis Pſelli in octo Libros Phyſicorum Ariſtotelis.

Scholia vetera in Ariſtotelis φυσικὴν ἀκρόασιν. Init. Ἐπειδὴ τὸ εἰδέναι καὶ τὸ ἐπίστασθαι ὡς γένος.

Fol. 119. Τοῦ σοφωτάτου καὶ ὑπερτίμου Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ σύντομος καὶ σαφεστάτη ἐξήγησις εἰς τὴν φυσικὴν ἀκρόασιν Ἀριστοτέλους. Initium: Καὶ πρῶτα μὲν σοι φοιτητῶν ἄριστε, τὴν ὀργάνου βίβλον.

CODEX CLX. olim CXXXVIII. bombycinus, XIII. vel XIV. ſæculi, habet folia 655.

Joannis Philoponi Grammatici Commentaria in quædam Ariſtotelis Opera, ſcilicet in Librum περὶ ἑρμηνείας, & in priora & poſteriora Analytica.

Fol. 1. ἐξήγησις συντομωτάτη, καὶ σαφεστάτη εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας. Init. Περὶ τῆς . . . τῆς σαφηνείας εἴπωμεν τὰ εἰωθότα προζητεῖσθαι.

Fol. 97. Ἰωάννου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως εἰς τὸ πρῶτον τὸ προτέρων ἀναλυτικῶν σχολαίων (ſic) καὶ ἀποσημειώσεις ἐκ τῶν συνουσιῶν Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου τῶν εἰς τὰ γ΄. τὸ α΄. Init. Ἤδη μὲν ἡμῖν ἐν τοῖς προειληφόσιν εἴρηται συγ-

Fol. 290. Ἰωάννου σχολαστικοῦ (ſic) Ἀλεξανδρέως εἰς τὸ πρῶτον τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν Ἀριστοτέλους σχολαστικαὶ ἀποσημειώσεις ἐκ τῶν συνουσιῶν Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου τῶν εἰς γ΄. τὸ δεύτερον. Init. Πῶς δὲ εὐπορήσομεν αὐτοὶ πρὸς τὸ τιθέμ-

In fine legitur, Μάρκου ἱερομοναχοῦ.

CODEX CLXI. olim CCCIV. bombycinus, XIV. vel XV. ſæculi, conſtat foliis 448. Fuit olim Lauræ S. Athanaſii in monte Atho & τῶν κατηχουμένων, ut initio & fine ſcribitur.

Fol. 1. Ariſtotelis Ethica magna, ſeu magna Moralia, Lib. 1. Init. Ἐπειδὴ προαιρούμεθα λέγειν ὑπὲρ ἠθῶν.

Fol. 9. Liber 2. Μετὰ δὲ ταῦτα ὑπὲρ ἐπιεικείας.

Fol. 16. Euſtratii Metropolitæ Nicæni in Ariſtotelis Ethica Nicomacheia. Init. Ἡ φιλοσοφίας εἰς δύο διαιρουμένης, λέγω δέ.

Fol. 16. verſo, Ariſtotelis Ethica Nicomacheia Lib. 1. Init. Πᾶσα τέχνη καὶ πᾶσα μέθοδος, ὁμοίως δέ. Habentur in marginibus ampliſſima Scholia ſeu Commentarii ejuſdem, ut videtur, Euſtratii.

Fol. 40. verſ. Ethica Nicom. L. 2. Init. Διττῆς δὲ τῆς ἀρετῆς οὔσης, τῆς μέν.

Fol.

Fol. 46. verso, Ethica Nicom. Lib. 3. Init. Τῆς ἀρετῆς δὴ περὶ πάθη καὶ πράξεις οὔσης.

Fol. 56. Ethica Nicom. Lib. 4. Init. Λέγωμεν δ' ἑξῆς περὶ ἐλευθεριότητος, δοκεῖ δή.

Fol. 64. Michaëlis Ephesii in quintum Librum Ethicorum. Initium : Ἐν τῷ παρόντι πέμπτῳ βιβλίῳ, ὄντι.

Ibid. Aristotelis Ethica Nicomacheia, Lib. 5. Init. Περὶ δὲ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας σκεπτέον. In marginibus sunt amplissimi Commentarii ejusdem, ut videtur, Michaëlis Ephesii.

Fol. 80. Eustratii Metropolitæ Nicæni in Librum sextum Ethicorum. Init. Εὖ σοι γένοιτο βασιλὶς θεοσεβὴς, βασιλὶς φιλόλογε, βασιλὶς φιλάγαθε. (Forte ad Eudociam uxorem Constantini Ducæ.)

Fol. 80. verso, Ethica Nicom. L. 6. Init. Ἐπειδὴ τυγχάνομεν πρότερον εἰρηκότες ὅτι δεῖ. cum amplissimis Commentariis Eustratii.

Fol. 109. Ethica Nicom. L. 7. Init. Μετὰ δὲ ταῦτα λεκτέον, ἄλλην ποιησαμένους ἀρχήν. cum amplis Commentariis.

Fol. 123. vers. Aspasii in octavum Librum Ethicorum. Init. Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ φιλίας, ἕως τοῦ λανθάνοντας.

Ibid. Ethicorum Nicomach. L. 8. cum Commentariis Aspasii. Init. Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ φιλίας ἕποιτ' ἂν διελθεῖν.

Fol. 132. verso, Michaëlis Ephesii in L. 9. Ethicorum. Init. Ὅτι μὲν ἡ φιλία μεῖόν ἐστι τῆς ὅλης δικαιοσύνης.

Ibid. Ethica Nicom. L. 9. cum Commentariis Michaëlis Ephesii. Init. Ἐν ἁπάσαις δὲ ταῖς ἀνομοειδέσι φιλίαις.

Fol. 147. Ejusdem Michaëlis Ephesii in decimum Lib. Ethicorum. Init. Τὸ παρὸν βιβλίον, ὃ δέκατον μέν ἐστι.

Ibid. Ethicorum Nicom. Liber 10. Init. Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ ἡδονῆς ἴσως.

Fol. 168. Aristotelis Politicorum Liber 1. Init. Ἐπειδὴ πᾶσαν πόλιν ὁρῶμεν κοινωνίαν τινά.

Fol. 173. Aristotelis Politicorum Liber 2. Initium : Ἐπεὶ δὲ προαιρούμεθα θεωρῆσαι περὶ τῆς.

Fol. 181. Arist. Polit. Lib. 3. Init. Τῷ περὶ πολιτείας ἐπισκοποῦντι, καὶ τίς.

Fol. 188. verso, Aristot. Politic. Lib. 3. Init. Ἐν ἁπάσαις ταῖς τέχναις καὶ ταῖς ἐπιστήμαις.

Fol. 196. Aristot. Politic. Lib. 5. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ὧν προειλόμεθα.

Fol. 204. verso, Lib. 6. Init. Πόσαι μὲν οὖν διαφοραὶ καὶ τίνες.

Fol. 208. Lib. 7. Init. Περὶ δὲ πολιτείας ἀρίστης τὸν μέλλοντα.

Fol. 216. Lib. 8. Init. Ὅτι μὲν οὖν τῷ νομοθέτῃ μάλιστα.

Fol. 220. Aristotelis Oeconomicus 1. Init. Ἡ οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ διαφέρει, οὐ μόνον.

Fol. 221. Aristot. Oeconomicus 2. Init. Τὸν οἰκονομεῖν μέλλοντά τι κατὰ τρόπον.

Fol. 226. Procemium in Aristotelis Metaphysica. Init. Σκοπός ἐστιν Ἀριστοτέλει ἐν τῇ μετὰ τὰ φυσικά.

Fol. 228. Aristotelis Metaphysicorum 1. cum amplissimis Commentariis. Init. Πάντες ἄνθρωποι τοῦ εἰδέναι ὀρέγονται φύσει.

Fol. 248. verso, Aristotelis Metaphysicorum 1. alius. Initium : Ἡ περὶ τῆς ἀληθείας θεωρία, τῇ μέν.

Fol. 253. Metaphysicorum Lib. 2. Init. Ἀνάγκη πρὸς τὴν ἐπιζητουμένην ἐπιστήμην.

Liber tertius Metaphysicorum, ubi duplex Commentarius, alter τοῦ αὐτοῦ, cujus nomen non reperi : nam deletum est initio Metaphysicorum. Init. Προθέμενος ἐν τῇ μετὰ τὰ φυσικά. Alter Syriani Philoxeni. Init. Ὑφηγηματικὸν μέν ἐστι τοῦτο τὸ βιβλίον. Metaphysicorum Libri 3. initium, Ἔστιν ἐπιστήμη τις ἣ θεωρεῖ τὸ ὂν ᾗ ὄν.

Fol. 289. verso, Metaphysicorum Lib. 4. cum Commentariis τοῦ αὐτοῦ, de quo supra. Init. Libri, Ἀρχὴ λέγεται ἡ μὲν ὅθεν ἄν τις τοῦ πράγματος. Init. Commentarii, Ὅτι μὲν Ἀριστοτέλους ἐστὶ τὸ ἐπιγραφόμενον.

Fol. 310. Michaëlis Ephesii Scholia in Metaphysicorum quintum. Init. Πολλάκις τὴν προκειμένην.

Ibid. Metaph. 5. Init. Αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ αἴτια ζητοῦνται τῶν ὄντων.

Fol. 314. Aristotelis Metaphysicorum 6. cum Scholiis. Init. Τὸ ὂν λέγεται πολλαχῶς καθάπερ διῃλόμεθα.

Fol. 333. Metaphysicorum 7. Init. Ἐκ δὴ τῶν εἰρημένων συλλογίζεσθαι δεῖ.

Fol. 338. Metaphysicorum 8. Init. Περὶ μὲν οὖν τοῦ πρώτως ὄντος, καὶ πρὸς ὃ πᾶσαι.

Fol. 347. Metaphysicorum Lib. 9. Init. Τὸ ἓν ὅτι μὲν λέγεται πολλαχῶς, ἐν τοῖς περὶ.

Fol. 356. Metaph. L. 10. Init. Ὅτι μὲν ἡ σοφία περὶ ἀρχὰς ἐπιστήμη ἐστὶ. cum Scholiis.

Fol. 367. Metaph. L. 11. Init. Περὶ τῆς οὐσίας ἡ θεωρία· τῶν γὰρ οὐσιῶν.

Fol. 379. Metaph. L. 12. Init. Περὶ μὲν οὖν τῆς τῶν αἰσθητῶν οὐσίας. cum Scholiis.

Fol. 396. L. 13. Init. Περὶ μὲν οὖν τῆς οὐσίας ταύτης εἰρήσθω ταῦτα.

Fol. 410. Syriani Philoxeni, in Aristotelis Metaphysicorum Librum 2. Init. Ἐν τῷ μείζονι α. τις ἡ πρόοδος σκέψις.

Fol. 421. Syriani Philoxeni, in Aristotelis dubia circa Mathemata & numeros in undecimo & duodecimo Metaphysicorum. Init. Οὐκ εἰμὶ τῶν φιλαπεχθημόνων, οὔτε τῶν ἐν ὀλίγοις.

Fol. 447. verso, Εἰς τὰ περὶ προνοίας τινὸς συντελοῦντα. Init. Τῶν οὐσιῶν κατὰ Ἀριστοτέλην ἡ μέν ἐστιν.

CODEX CLXII. olim CXXX. in charta vulgari, habet folia 315.

Eversio Dogmatum Thomæ Campanellæ, opus nuncupatum CL. V. Petro Seguerio Cancellario Græce scriptum. Aliquando quædam Latina inseruntur. Init. Εἰ μὲν ἐφυλάττετο παρὰ πάντων ἄθικτος.

CODEX CLXIII. olim CXXIV. bombycinus, habet folia 144. Scriptus anno 1560. Februarii 10.

Galeni in Hippocratis Librum 1. περὶ χυμῶν, de succis. Init. Διεφώνησαν πρὸς ἀλλήλους οἱ παλαιοὶ ἐξηγηταὶ περὶ τούτου.

Fol. 61. verso, Galeni in Hippocratis Librum 2. περὶ χυμῶν. Init. Ὀρθῶς εἴρηται πρὸς Ἱπποκράτους, ἐπίσασθαι.

Fol. 101. vers. Lib. 3. initio mutilus.

Fol. 144. in fine legitur. Ταύτην τὴν βίβλον ἔγραψεν ὁ Ἀνδρέας Ταρμάριος ὁ Ἐπιδαύριος, ἐκ τοῦ κατορθώματος τοῦ ἐνδόξου ἀνδρὸς Θεοδωρίκου τοῦ Φλορεντίου, ἐν τῷ Παταβίῳ ἔτει ἀπὸ θεογονίας αφξ. μηνὸς τοῦ Φευρουαρίου ι. i. *Hunc librum scripsit Andreas Tarmarius Epidaurius, sumtibus gloriosi viri Theodorici Florentii, Patavii anno a Dei ortu* 1560. Hujus Andreæ Tarmarii mentionem fecimus in Palæographia Græca, ut in Indice videas.

CODEX CLXIV. olim CV. bombycinus, omnino recens, constat foliis 408.

Georgii Pachymeræ Protecdici Philosophia.

Fol. 1. Διαίρεσις τῶν διαλεκτικῶν ἃς διεῖλε αὐτὸς τῶν Ἰταλῶν τις καλούμενος Βοήτιος &c. Init. Εἰδέναι χρὴ, ὅτι τεττάρων ὄντων τῶν κατηγορουμένων.

Fol. 8. Prooemium.

Fol. 10. Index Operis.

Fol. 23. Georgii Pachymeræ Protecdici Liber 1. Γενναται παρ' Ἡσιόδῳ καὶ Ἶρις τῷ θαύματι.

Fol. 80. verso, ejusdem Lib. 2. Init. Ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου τούτου, ζητῆσαι.

Fol. 109. ejusdem Liber 3. Init. Σκοπός ἐστιν ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ &c. Totum Opus in duodecim Libros dividitur.

CODEX CLXV. olim XXXVII. in charta vulgari, quam vocant papyrum, omnino recens, habet folia 321.

Theodori Metochitæ Logothetæ Opus de rebus Philosophicis, Politicis, Ethicis &c. Quorum Index talis initio.

Προοίμιον, ἐν ᾧ, ὅτι οὐκ ἔστι νῦν λέγειν.

Περὶ μνήμης, καὶ ὅτι ἀναγκαῖον.

Περὶ τῆς ἀσαφείας τῶν Ἀριστοτέλους συνταγμάτων.

Ὅτι πάντες ἥττηνται δοξοσοφίας.

Περὶ τῆς Ἀριστοτέλους δοξοσοφίας, καὶ περὶ τῶν μαθηματικῶν.

Ὅτι πολὺ πάντες ἥδονται οἷς ἂν συνεπαθῶσιν.

Περὶ τῆς εἰς τὸν Πυθαγόραν πάντων σοφῶν εὐλαβείας, καὶ περὶ μαθηματικοῦ.

Ὅτι πᾶσι συνήθης τοῖς σοφοῖς εἰρωνεία, καὶ τὸ χαριεντίζεσθαι, καὶ Πλάτωνι μάλιστα καὶ Σωκράτει.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς νοεῖ τις λέγειν.

Περὶ Ἀριστοτέλους καὶ τῆς εἰς τὸ φυσικὸν καὶ λογικὸν εὐδοκιμήσεως τοῦ ἀνδρός.

Ὅτι περὶ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ περὶ τοῦ φυσικοῦ κατ' αὐτὸν καὶ λογικοῦ.

Περὶ Πλάτωνος, καὶ τοῦ μαθηματικοῦ τῆς σοφίας, καὶ μάλιστα περὶ τοῦ ἁρμονικοῦ.

Ὅτι οὐκ ἐξ ἀρχῆς τέλειον κατέστη τὸ τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης.

Περὶ Ἰωσήπου.

Περὶ Φίλωνος.

Ὅτι πάντες ὅσοι ἐν Αἰγύπτῳ ἐπαιδεύθησαν, τραχύτερον τῷ λέγειν χρῶνται.

Περὶ Συνεσίου.

Περὶ Δίωνος.

Περὶ Ξενοφάντος.

Περὶ τῶν Ἀριστοτελικῶν βιβλίων τῶν μετὰ τὰ φυσικά, καὶ περὶ τοῦ βιβλίου Ἑρμογένους τοῦ περὶ μεθόδου δεινότητος.

Περὶ τοῦ ἐν τῇ μαθηματικῇ ἐπιστήμῃ ἀστασιάστου.

Περὶ τοῦ ἐν τῇ φυσικῇ θεωρίᾳ ἀβεβαίου.

Τί διὰ τὸν πρὸς ῥητορικὴν πόλεμον ἀεὶ διαλόγοις ὁ Πλάτων χρῆται.

Ὅτι διὰ τὴν πρὸς Πλάτωνα μάχην σπουδάζειν ἠξίωσεν Ἀριστοτέλης περὶ ῥητορικῆς.

Capita omnia centum viginti numerantur. Quæ ſequuntur, eamdem quam ſupra, argumentorum varietatem præferunt. Præcipua ſolum notabimus, ſcilicet

De infelicitate & mutabilitate rerum humanarum ſæpe.

De imperitia multorum hominum, & quod imperiti & inſipientes perinde, ut plurimum, glorientur atque docti.

Planctus de Romanarum (*i.* Græcarum) rerum occaſu.

De dulci, ſed inutili præteritæ felicitatis recordatione.

De contemplatione rerum creatarum.

Quod homines ſæpe repugnantia loquantur non ſolum aliis, ſed etiam ſibimetipſis.

Sequuntur alia multa Philoſophica & Ethica.

De Plutarcho.

De Politicis Capita multa.

De Democratia.

De Ariſtocratia.

De regno.

De Athenienſium & Lacedæmonum republica.

Quod Cyrene in Libya a principio Græca fuerit.

De Carthagine ejuſque republica.

De Romanis rebus ab Origene Capita quatuor.

De Scythis.

De rebus Græcorum veterum Capita aliquot.

De inſtabilitate fortunæ.

CODEX CLXVI. olim CXCVI. bombycinus, XV. ſæculi, conſtat foliis 492.

Ariſtotelis Phyſicæ Acroaſes cum Commentariis Joannis Grammatici ſeu Philoponi, cujus nomen non habetur in Commentariis Operis τῆς φυσικῶν ἀκροάσεων.

Fol. 1. Lib. 1. Init. Ἐπειδὴ τὸ εἰδέναι καὶ τὸ ἐπίστασθαι. Commentarii init. Δύο μερῶν ὄντων τῆς φιλοσοφίας θεωρη-

Fol. 13. verſ. Lib. 2. Init. Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐστι φύσει, τὰ δὲ δι'. Comment. init. Ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ παραδοὺς πόσαι αἱ.

Fol. 26. Lib. 3. Init. Ἐπεὶ δὲ ἡ φύσις μέν ἐστι ἀρχὴ κινήματος. Comment. init. Ἐν τῷ περὶ τούτου βιβλίῳ περὶ τῶν αἰτιῶν.

Fol. 37. verſo, Lib. 4. Init. Ὁμοίως δ' ἀνάγκη καὶ περὶ τόπου. Comment. init. Περὶ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν καὶ αἰτιῶν τὴν πραγ-

Fol. 57. verſ. Lib. 5. Init. Μεταβάλλει μὲν τὸ μεταβάλλον πᾶν. Præmittitur, Σιμπλικίου εἰς τὸ ε'. τῶν φυσικῶν ἀκροάσεων. Init. Ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ ταύτης τῆς πραγματείας περί. Alter Comment. Joannis Philoponi, ut videtur. Init. Προθέμενος δεῖξαι μερικωτέραν.

Fol. 66. Liber 6. Init. Εἰ δέ ἐστι συνεχὲς καὶ ἁπτόμενον καὶ. Simplicii Commentar. Init. Ἔθος ἔχοντες οἱ ἐκ τοῦ περιπάτου.

Fol. 79. verſ. Lib. 7. Init. Ἅπαν τὸ κινούμενον ἀνάγκη ὑπό τινος. Simplicii Comment. Init. Ἔστι μὲν οὖν ἕβδομον τοῦτο τῆς φυσικῆς ἀκρ-

Fol. 87. verſ. Lib. 8. Init. Πότερον δὲ γέγονέ ποτε κίνησις οὐκ οὖσα. Simplicii Comm. Init. Τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως Ἀριστοτέλους ποι τελευταῖο.

Fol. 111. Argumenta Librorum de cœlo.

Fol. 112. Ariſtotelis de cœlo L. 1. Init. Ἡ περὶ φύσεως ἐπιστήμη σχεδὸν ἡ πλείστη. Commentarius longiſſimus ſine Interpretis nomine. Init. Τοῦτο αὐτῆς εἶναι τῆς πραγματείας σκοπόν φασι.

Fol. 170. Ariſtot. de cœlo Lib. 2. Init. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε γέγονεν ὁ πᾶς οὐρανός. Comment. init. Καὶ τοῦτο τὸ βιβλίον τῆς τοῦ πρώτου ὑποθέσεως ἤρτηται.

Fol. 223. L. 3. Init. Περὶ μὲν οὖν τοῦ πρώτου οὐρανοῦ καὶ. Hic habentur duo Commentarii, quorum alter ſic incipit: Διαλεχθεὶς ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ δευτέρῳ μετὰ τό. Alter vero: Καὶ ἐνταῦθα πάλιν τὸ αὐτὸ χρήσασθαι προοιμίῳ.

Fol. 240. Lib. 4. Init. Περὶ δὲ βαρέος καὶ κούφου, τί τε. Commentarius alter: Init. Ὁ σκοπὸς τῷ Ἀριστοτέλει ἐν τῷ προοιμίῳ. Alter: Τὸν ὅλον σκοπὸν καὶ τῆς περὶ οὐρανοῦ πραγματείας.

Fol. 251. Ἰωάννου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως τοῦ Φιλοπόνου σχόλια καὶ ἀποσημειώσεις ἐκ τῶν συνουσιῶν Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου, καὶ ἐπιστάσεις εἰς τὸ πρῶτον τῶν περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς Ἀριστοτέλους. Init. Διαλαβὼν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ φυσικῇ ἀκροάσει περὶ τῶν ἀρχῶν. Ariſtotelis de Generatione & Corruptione Liber primus. Init. Περὶ δὲ γενέσεως καὶ φθορᾶς τῶν φυομ-

Fol. 284. Lib. 2. Init. Περὶ μὲν οὖν μίξεως καὶ ἀφῆς καὶ τοῦ ποιεῖν. Comment. Init. Περὶ μὲν οὖν μίξεως καὶ ἀφῆς, ut ſupra.

Fol. 303. Ἰωάννου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως τῆς εἰς τὸ πρῶτον τῶν μετεωρολογικῶν Ἀριστοτέλους τῶν εἰς τὰ τρία τὸ πρῶτον. Init. Εἴρηται μὲν ἤδη καὶ πρότερον ἡμῖν, ὡς εἰκότως.

Fol. 313. Ejuſdem εἰς τὰ τρία τὸ δεύτερον. Initium: Τούτων δὲ διαιρουμένων λεγομένων δι' ἃ τίνα αἰτίαν.

Fol. 335. Ejuſdem εἰς τὰ τρία τὸ τρίτον. Initium: Περὶ μὲν οὖν τῶν γινομένων ἐν τῷ περὶ τὴν γῆν.

Fol. 349. Olympiodori Philoſophi Alexandrini in Ariſtotelis Meteororum Lib. 1. Init. Περὶ μὲν οὖν τῶν πρώτων αἰτιῶν τῆς φύσεως τὸ προοίμιον τοῦ πρακ- Eodem fol. verſ. Ariſtotelis Meteororum Lib. 1. Init. Περὶ μὲν οὖν τῶν πρώτων αἰτιῶν τῆς φύσεως.

Ibid. Alexandri Aphrodienſis hypomnema. Init. Ἀρχόμενος τῶν μετεωρολογικῶν.

Fol. 377. Olympiodori in Meteor. Lib. 2. Initium: Ὁ σκοπὸς τοῦ δευτέρου λόγου, ἤτοι βιβλίου. Eodem fol. verſo, Ariſtot. Meteor. Lib. 2. Περὶ δὲ θαλάττης καὶ τίς ἡ φύσις αὐτῆς. Alexandri Aphrod. Comment. Init. Ἐν τῷ προτέρῳ τῶν μετεωρολογικῶν.

Fol. 409. Commentarius Olympiodori in tertium Meteororum initio mutilus, ab his verbis incipit: Ἵνα εἰ ἡ ἀτμὶς παχεῖα φέρεται. Eodem fol. verſ. Ariſtot. Meteor. Lib. 3. Init. Περὶ δὲ τῶν ὑπολοίπων εἴπωμεν ἔργων. Comment. Alexandr. Aphrod. Init. Προθέμενος ἐν τῷ περὶ τούτου βιβλίῳ.

Fol. 427. verſo, Olympiodori in 4. Lib. Meteororum. Init. Ὁ σκοπὸς τοῦ παρόντος βιβλίου διαλεχθῆναι.

Fol. 428. Ariſtotelis Meteororum Lib. 4. Init. Ἐπεὶ δὲ τέτταρα αἴτια ὁ ἀὴρ ... τῶν στοιχ- Comment. Alexandr. Aphrod. Init. Τὸ τέταρτον ἐπιγραφόμενον τῶν Ἀριστοτέλους.

Fol. 477. Ariſtotelis de mundo ad Alexandrum. Init. Πολλάκις ἐμοὶ γε θεῖόν τι καὶ δαιμόνιον.

Fol.

Fol. 485. verso, Aristotelis περὶ μακροβιότητος καὶ βραχυβιότητος. Init. Περὶ δὲ τοῦ τὰ μὲν εἶναι μακρόβια τῶν ζώων. Scholia : Init. Ο μὲν σκοπὸς τοῦ περὶ μακροβιότητος.

Fol. 487. verso, Aristotelis de senectute & juventute, de vita & morte & de respiratione. Initium : Περὶ δὲ νεότητος καὶ γήρως, καὶ περὶ ζωῆς. Scholia. Init. Μετὰ τὸ περὶ μακροβιότητος καὶ βραχυ-

CODEX CLXVII. olim CCXLVI. bombycinus, XIV. sæculi, habet folia 317.

Ἀριστοτέλους σοφιστικοὶ ἔλεγχοι. Ἑρμηνεία τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Μιτυλήνης κυροῦ Λεοντίου τοῦ Μαγεντινοῦ. Init. Τὰ πράγματα, ἢ πάντα ἀληθῆ εἰσιν ἢ πιθανά.

Fol. 113. Aristotelis περὶ ὑποθετικῶν προτάσεων ἐξήγησις Μαγεντινοῦ. Ἀρχὴ τοῦ περὶ ὑποθετικῶν προτάσεων. Init. Πῶς δ' ὑπορήσομεν αὐτοὶ συλλογισμῶν.

CODEX CLXVIII. olim CLXVII. bombycinus, scriptus anno 1356. habet folia 310.

Pauli Æginetæ Opera medica in septem Libros distributa. Index accuratus initio cujusque Libri.

Fol. 2. in summo margine hic Iambus legitur.

Τοὔνομά μοι Παῦλος, Αἴγινα μοι πατρίς.

Ibid. Παύλου Αἰγινήτου προοίμιον. Postea Procemium hoc initio. Οὐχ ὡς τῶν παλαιοτέρων ἐν τοῖς κατὰ τὴν τέχνην τι. In fine Procemii legitur : *Visto per mi Francesco Lucha.*

Fol. 4. primus Liber sic incipit : Τῶν συμπιπτόντων τῶν κυούσαις, ἐπειδή.

Fol. 31. secundus Liber habet 60. Capita & incipit ab hoc Galeni loco : Οὐ γὰρ δὴ τοῦτ' ἔστι κεφαλῆς ἄλγημα.

Fol. 53. tertius Liber constat Capitibus octoginta & uno. Init. Καθάπερ τῶν φυτῶν ἔνια μὲν ὑγρότητος.

Fol. 131. quartus Liber habet Capita 58. Init. Ορθῶς οἶμαι τὸν Καππαδόκην Ἀρεταῖον.

Fol. 161. quintus Liber Capita 65. Init. Τὴν περὶ τῶν ἰοβόλων ζώων.

Fol. 177. sextus Liber Capita 122. Init. Τὸν περὶ τῶν χειρουργουμένων λόγον διχῇ διελόντες.

Fol. 235. septimus Liber Capita 26. Init. Οὔτε ἐξ ὀσμῆς ἐστὶν ἀσφαλές τι τεκμήρασθαι.

A fol. 307. vers. usque ad finem 308. vers. de mensuris & ponderibus tractatus longe prolixior eo, quem in Analectis Græcis edidimus.

Fol. 309. Nota Calligraphi in Cinnabari sic habet.

Χριστῷ τελεσφόρῳ τι δόξαν (sic) καὶ χάρις εἰς τοὺς ἀλλήλους πάμπολυ αἰῶνας (l. αἰώνων) κύκλοις.

Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον χειρὶ Πέτρου τοῦ Τηλεμάχου ἐν ἔτει ςωξδ'. μηνὶ σεπτεμβρίῳ ζ'. οἱ γοῦν ἐντυγχάνοντες, εἴτε ἀκεστόρων παῖδες, εἴτε ἁπαξαπλῶς ἐλλόγιμος ἐν χειρί τις, μεμνῆσθε. καὶ εἴ τι δ' αὖ τοῦ δέοντος παρελείφθη, συγγνώμην ἔχοιτε, ὅπως λάβοιτε βασιλείου τοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ κρίσεως. συνδοξάσατε δὲ πᾶσι τοῖς οἰδάσιν προθύμως διεργαζόμενοι ταῦτην. i. *Absolutus est hic Liber manu Petri Telemachi anno* 6864. (Christi 1356.) *mensis Septembris septima die &c.*

In ima ejusdem paginæ parte scribitur Calligraphi nomen, primo per monocondilion ductibus calami admodum perplexis concinnatum, deinde per arcanos characteres sic :

κ ἐψλω λ' ψβοεξ θ'υλω.

Πέτρος ὁ τηλεμάχος.

De Monocondiliis vide Palæograph. Græc. p. 350. & de Scriptura arcana, p. 286.

CODEX CLXIX. olim CCCXVI. bombycinus, XIV. sæculi, habet 358. folia.

Fol. 1. Vita Plotini Philosophi per Porphyrium. Init. Πλωτῖνος ὁ καθ' ἡμᾶς γεγονὼς φιλόσοφος.

Fol. 2. Porphyrius omnium Plotini Operum Catalogum texit, & singulorum initia adfert.

Fol. 11. Plotini ex Enneade prima Liber primus, *Quid sit animal, & quid homo.* Init. Ἡδοναὶ καὶ λῦπαι, φόβοι τε καὶ θάρρη.

Fol. 14. Plotini ex Enneade prima de virtutibus Lib. 2. Init. Ἐπειδὴ τὰ κακὰ ἐνταῦθα, καὶ τόνδε τόν.

Fol. 14. Plotini ex Enneade prima Lib. 3. Init. Τίς τέχνη, ἢ μέθοδος, ἢ ἐπιτήδευσις.

Fol. 25. Aristoteles de cœlo cum Commentariis interlinearibus & marginalibus. Init. Η περὶ φύσεως ἐπιστήμη σχεδὸν ἡ πλείστη.

Fol. 54. vers. Aristotelis de cœlo Lib. 2. Init. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε γέγονεν ὁ πᾶς οὐρανὸς, οὔτε ἐνδέχεται φθαρῆναι. Cum Commentariis.

F. 80. L. 3. de cœlo. Init. Περὶ μὲν οὖν τοῦ πρώτου οὐρανοῦ καὶ τῶν μερῶν, ἔτι δὲ περὶ τῶν ἐν αὐτῷ.

Fol. 100. Liber 4. de cœlo. Init. Περὶ δὲ βάρεος καὶ κούφου, τί τέ ἐστιν ἑκάτερον.

Fol. 110. vers. Aristotelis de generatione & corruptione Lib. 1. Init. Περὶ δὲ γενέσεως καὶ φθορᾶς τῶν φύσει γινομ- Cum Comment.

Fol. 155. vers. Lib. 2. Init. Περὶ μὲν οὖν μίξεως καὶ.

Fol. 199. Euripidis vita compendio. Init. Εὐριπίδης Μνησάρχου, ἢ Μνησαρχίδου. Eodem folio verso, argumentum.

Fol. 200. Euripidis Hecuba. Init. Ηκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας. Cum Commentariis interlinearibus & marginalibus, quorum initium: Ηκω ἀντὶ τοῦ, ἄρτι ἦλθον.

Fol. 227. argumentum Orestis. Init. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν, ὧδ' εἰπεῖν ἔπος.

Fol. 251. Phœnissæ cum argumento. Init. Ὦ τὴν ἐν ἄστροις.

Fol. 285. Hesiodi Opera & dies. Init. Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδῇσι κλείουσαι. Cum Comtariis quorum initium: Ἰστέον ὅτι πάντα οἱ Ἕλληνες ἃ δυνάμιν. Duo Libri qui inscribuntur ἔργα καὶ ἡμέραι, & alius inscriptus ἡμέραι, hîc sine ulla distinctione ponuntur.

Fol. 317. Theocriti Thyrsis cum Commentariis. Init. Ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα. Comment. init. Ἁδύ τι, ὦ Αἰπόλε. Titulus est. Θύρσις Δωρίδι.

Fol. 322. verso, φαρμακεύτριαι, i. veneficæ Theocriti. Init. Πᾶ μοι ταὶ δάφναι. Cum Commentariis.

Fol. 326. verso, κῶμος Δωρίδι. Ἀμαρυλλὶς, ἢ αἰπόλος, ἢ κωμαστής. Init. Κωμάσδω ποτὶ. Cum Commentariis.

Fol. 327. Βουκολιασταὶ ἢ νομεῖς. Βάττος, Κορύδων. Init. Εἰπέ μοι, ὦ Κορύδων, τίνος αἱ βόες.

Fol. 329. verso, ὁδοιπόροι. Init. Αἶγες ἐμαὶ τῆνον τόν.

Fol. 333. Damœtas. Init. Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βουκ-

Fol. 334. Thalysia. Init. Ης χρόνος ἁνίκ' ἐγώ τε καὶ.

Fol. 338. Daphnis & Menalcas. Init. Δάφνιδι τῷ χαρίεντι.

Fol. 340. Daphnis & Menalcas. Init. Βουκολιάσδεο Δάφνι· τὺ δὲ.

Fol. 341. Ἐργατίναι ἢ θερισταί. Init. Ἐργατίνα Βουκαῖε.

Fol. 342. Cyclops. Init. Οὐδὲν ποτὸν (sic) ἔρωτα πεφύκει.

Fol. 344. Aites. Init. Ἤλυθες, ὦ φίλε κοῦρε, τρίτῃ.

Fol. 344. verso, Hylas. Init. Οὐχ ἁμῖν τὸν ἔρωτα μόνοις.

Fol. 346. Æschines & Thyonichus. Init. Χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον.

Fol. 347. verso, Θεοκρίτου ἐπιτάφιος Βίωνος βουκόλου ἐρωτικοῦ. Init. Αἴλινά μοι στοναχεῖτε νάπαι. Sunt qui Moscho tribuant. Definit in hoc carmen,

Σικελικὸν δυνάμαν, παρὰ Πλουτεῖ κἀντὸς ἄειδεν.

Fol. 350. Syracusiæ. Init. Ενδοῖ Πραξινόα; ΓΟΡ. Γοργὼ φίλα.

Fol. 353. Χάριτες ἢ Ἱέρων. Init. Αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει.

Fol. 355. Encomium in Ptolemæum. Init. Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα.

Fol. 356. verso, Epithalamium in Menelaum & Helenam. Init. Ἐν ποκ' ἄρα Σπάρτα.

Hactenus Theocriti Idyllia.

CODEX CLXX. olim CLXIV. bombycinus, XIV. sæculi, habet folia 344. Fuit olim Lauræ S. Athanasii in monte Atho, oblatus a Galactione Hieromonacho, ut in principio dicitur.

Fol. 1. M. . . . . ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον τῶν εἴκοσι τεσσάρων γραμμάτων, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ ἄλφα μέχρι τοῦ ω. Τὸ ἄλφα μετὰ τοῦ ἄλφα.

Ἀάτινα σημαίνει τὸ ὀνειδὸς καὶ ἄνια.

Αα. σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα καὶ σύσημα ὑδάτων.

Ἀαδεῖν, ὀχλεῖν, ἀπορεῖν.

Ἀακρατὶς, (dubium an legatur ibi ἀακραγὲς) ὑπὸς κύπρεως.

Λασάμην, ἐβλάβην.

Λασιφόρος, βλάβην φέρων,

Λατος, ἀβλαβὴς, ἀπλήρωτος· οἱ δὲ, μέλας.

Desinit fol. 2. in vocem ἀείσυρον, nec pergitur ultra. Nomen Auctoris ita erasum est ut legi prorsus nequeat.

Fol. 6. Leonis Magenteni Metropolitæ Mitylenensis in Aristotelis Topicorum primum. Init. Διαφωνία γέγονε τοῖς σοφοῖς περὶ τῆς διαλεκτικῆς.

Fol. 35. verso, ejusdem in secundum Topicorum. Init. Ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ εἴπων, τίς τε ὁ σκοπός.

Fol. 55. verso, in tertium Topicorum. Init. Διδάξας ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς τοῦ συμβ-

Fol. 71. in 4. Topicorum. Init. Δι' ἃς μὲν αἰτίας παρέδωκε τοὺς τόπους.

Fol. 90. in 5. Topicorum. Init. Δι' ἣν αἰτίαν προετάγησαν τὰ γενικά.

Fol. 105. in 6. Topicorum. Init. Ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς ἀποδεικτικῆς περὶ ὅρου.

Fol. 130. in 7. Topicorum. Init. Ὥσπερ τὴν ζήτησιν τὴν ἀπὸ τῶν διαφορῶν.

Fol. 135. verso in 8. Topicorum. Init. Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ τῶν τοπικῶν, ἐδίδαξε.

Fol. 165. ejusdem Leonis (sic Λέοντος) Μαγεντίνου enarratio quinque vocum. Init. Ζητητέον τὰ ὀκτὼ κεφάλαια τὰ εἰωθότα.

Fol. 166. Porphyrii Isagoge. Init. Ὄντος ἀναγκαίου Χρυσαόριε. Cum interpretatione ejusdem Magenteni.

Fol. 174. Ejusdem Magenteni in decem Cathegorias. Init. Διαφωνία τις ἐγένετο τοῖς ἐξηγηταῖς.

Fol. 229. ejusdem in Librum περὶ ἑρμηνείας. Init. Μέλλων διδάξαι ἐν τῇ συλλογιστικῇ.

Ejusdem Magenteni, Εἰς τὰ τρία σχήματα Ἀριστοτέλους. Init. Σκοπὸς τῷ Ἀριστοτέλει ἐν τοῖς περὶ σχη-

CODEX CLXXI. olim CXXII. bombycinus, omnino recens, constat foliis 133.

Fol. 1. Ἐξηγητὴς ἀνώνυμος εἰς τὴν τετράβιβλον Πτολεμαίου. i. *Commentator Anonymus in quatuor Libros Ptolemæi.* Init. Τὰ προοίμια ποιεῖται ὁ Πτολεμαῖος πρὸς τοὺς τὴν ἀστρονομίαν. Opus Astronomicum.

Fol. 41. Ἐξήγησις τοῦ δευτέρου βιβλίου. Init. Τὰ μὲν δὴ κυριώτατα τῶν πινακικῶν.

Fol. 67. in tertium Librum. Init. Σκοπός ἐστιν αὐτῷ ἐν τοῖς προοιμίοις.

Fol. 110. in quartum Librum. Init. Τὰ μὲν οὖν περὶ τῆς γενέσεως ἐπλήρωσα.

CODEX CLXXII. olim CCLV. membranaceus, XIV. vel XV. sæculi, constat foliis 268. Fuit olim Lauræ S. Athanasii in monte Atho, ut initio dicitur.

Ptolemæi Opera quædam.

Initio præmittuntur hæc. Καὶ τὸ παρὸν βιβλίον διωρθώσατο καὶ ἀνεπλήρωσε, καὶ ἡρμήνευσεν ὁ φιλόσοφος Νικηφόρος Γρηγορᾶς. ὁ γὰρ μακρὸς χρόνος φαύλων γραφέων χερσὶν εἰς διαδοχὴν τῆς βίβλου χρησάμενος, τὰ μὲν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς εἰς σφαλερὸν μετήνεγκε, τὰ δ' ἀμαθῶς διακόψας ἐκ μέσου πεποίηκεν· ὡς ἐργῶδες ἐντεῦθεν εἶναι τοῖς μετιοῦσι συνάπτειν τὸν νοῦν. οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ ὅλα κεφάλαια διέκοψεν ὁ χρόνος καὶ ἠφάνισεν, ἃ πάντα φιλοπονίᾳ χρησάμενος οὗτος, οἴκοθεν ἀνεπλήρωσεν. οὐ μόνον δὲ, (sic) ἀλλὰ καὶ ἅπερ ἐκεῖνος ἐβούλετο μὲν εἰς τέλος ἐκτεῖναι κεφάλαια, ἐκωλύθη ὑπὸ τῆς μεταξὺ γενομένης αὐτῷ τοῦ βίου τελευτῆς· καὶ ταῦτα κατὰ τὴν ὅμοιον τῆς φιλοπονίας ἀνεπλήρωσε (sic) τρόπον. *Hunc quoque Librum correxit & resarcivit Philosophus Nicephorus Gregoras. Cum enim diuturnum tempus successione quadam varias imperitorum Librariorum manus admiserit, alia ex sinceris vitiata reddidit, quædam etiam ignoranter detruncavit; ita ut legentibus difficile deinceps fuerit veram intelligentiam consequi. Neque id tantum, sed & integra Capita injuriâ temporum perierunt, quæ omnia summa cum diligentia ille suo marte restauravit. At omnia omnino Capita ad finem usque reficere fato coercitus est: alioquin illa etiam Capita simili studio & labore absolvisset.*

Fol. 1. Κλαυδίου Πτολεμαίου ἁρμονικῶν τῶν εἰς τρία τὸ πρῶτον. Hic primus Liber Harmonices constat Capitibus 16. quorum Index præmittitur. Init. Ἁρμονική ἐστι δύναμις καταληπτική. Præit hæc nota: Καὶ τὸ παρὸν βιβλίον διωρθώσατο καὶ ἡρμήνευσεν ὁ Γρηγορᾶς κυρὸς

Νικηφόρος, καὶ ἀνεπλήρωσε τὸ λεῖπον. *Hunc quoque librum emendavit & interpretatus est D. Nicephorus Gregoras, & quæ deerant supplevit.* Scholia igitur marginalia in hoc Codice Gregoræ sunt.

Fol. 14. Liber 2. constat Capitibus 15. Init. Ἀμοιβὴν δ᾽ αὖ καὶ καθ᾽ ἕτερον τρόπον.

Fol. 28. Liber 3. constat Capitibus 16. Init. Αὐτάρκης ὅσον δόξῃ πρός γε.

Fol 41. Ptolemæi Mathematicorum Liber primus, constat Capitibus 16. Initium: Πάνυ καλῶς οἱ γνησίως φιλοσοφήσαντες.

Fol. 58. Mathematicorum Liber 2. constat Capitibus 13. Init. Διεξελθόντες ἐν τῷ πρώτῳ τῆς συντάξεως.

Fol. 85. verso, Mathematicorum tertius Capitibus 9. Initium: Ἐφωδευμένων ἡμῖν ἐν τοῖς πρὸ τούτου.

Fol. 103. Mathematicorum quartus constat Capitibus 11. Init. Ἐν τῷ πρὸ τούτου συντάξαντες ὅσα ἄν τις.

Fol. 120. verso, Mathematicorum quintus constat Capitibus 19. Init. Ἕνεκεν μὲν δὴ τῶν πρὸς τὸν ἥλιον συζυγιῶν.

Fol. 141. Lib. 6. constat Cap. 13. Init. Ἐφεξῆς δὲ τυγχανούσης τῆς περὶ τὰς ἐκλειπτικάς.

Fol. 159. Lib. 7. habet Capita 5. Init. Διεξελθόντες ἐν τοῖς πρὸ τούτου συντεταγμένοις, ὦ Σύρε.

Fol. 174. Lib. 8. Capita 6. Init. Χηλῶν ἀστερισμός.

Fol. 188. Liber 9. Capita 11. Init. Ὅσα μὲν δὴ καὶ περὶ τῶν ἀπλανῶν.

Fol. 208. Lib. 10. Capita 10 Init. Αἱ μὲν οὖν τοῦ Ἑρμοῦ ἀστέρος.

Fol. 220. Lib. 11. Capita 12. Init. Δεδειγμένων δὲ τῶν περὶ τοῦ Ἄρεως.

Fol. 138. vers. Lib. 12. Capita 10. Init. Τούτων ἀποδεδειγμένων ἀκόλουθον ἄν.

CODEX CLXXIII. olim CXCIX. bombycinus, XIV. sæculi, constat foliis 311. Fuit olim Monasterii sancti Athanasii in monte Atho, ut indicat hæc nota initio Libri: Βιβλίον τῆς σεβασμίας μεγάλης Λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ. *Liber venerandæ & magnæ Lauræ sancti & deiferi patris nostri Athanasii in monte Atho.*

Fol. 1. Procœmium Anonymi in Librum Synesii de somniis. Initium: Οὐδ᾽ ἐν χρόνοις οἱ πολλὰ τῶν παλαι.

Fol. 3. Synesii de somniis. Initium: Εἰ δέ εἰσιν ὕπνοι, προφῆται. Cum Commentariis. Commentariorum initium: Ὥσπερ τὰ τῶν βασιλέων κειμήλια. Adsunt etiam notæ interlineares.

Fol. 31. Ptolemæi Harmonicorum Libris præmittitur hæc nota. Ταὐτόν τι συνέβη καὶ Πτολεμαίῳ ἐνταῦθα περὶ τὸ τῆς ἁρμονικῆς τελευταῖον βιβλίον, ὁποῖον πάλαι Σόλωνι καὶ Πλάτωνι, καὶ Ἀριστείδῃ τῷ ῥήτορι, καὶ προσέτι γε ἔτι τῷ μεγάλῳ Βασιλείῳ. ὁ γὰρ Σόλωνος τὴν Ἀτλαντικὴν ὑπόθεσιν ἀτελῆ καταλιπόντος, ὁ Πλάτων ἐξεργάσασθαι καὶ διακοσμῆσαι φιλοτιμούμενος προθύρα μὲν καὶ αὐλὰς μεγάλας τῇ ἀρχῇ περιέθηκεν· ὀψὲ δ᾽ ἀρξάμενος, ὁμοίως τῷ Σόλωνι καὶ αὐτὸς προκατέλυσε τοῦ ἔργου τὸν βίον. Ἀριστείδης δὲ τὸ τελευταῖον τῶν ἱερῶν αὐτοῦ λόγων, καὶ αὐτὸς ἡμιτελῆ κατέλιπε τελευτήσας. καὶ ὁ μέγας δέ τι (sic) Βασίλειος, πρὶν ἐπιθεῖναι τὸ προσῆκον τῇ ἑξαημέρῳ τέλος, καὶ αὐτὸς κατέλυσε τὸν βίον· ὁ δ᾽ ἀδελφὸς αὐτοῦ Γρηγόριος ὁ Νύσσης ἀνεπλήρωσεν ὕστερον· κατὰ δὴ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ Πτολεμαῖος τὸ τρίτον βιβλίον αὐτοῦ τῆς ἁρμονικῆς ἀτελὲς καταλιπὼν ἔοικεν ἔξω τοῦ προκαταλελυκέναι τὸν βίον. Hoc est: *Idipsum Ptolemæo hîc contigit circa postremum Harmonices Librum, quod olim Soloni, Platoni, & Aristidi rhetori, insuperque magno Basilio. Cum enim Solon Atlanticam hypothesin imperfectam reliquisset; illamque Plato perficere & exornare studeret, vestibula quidem & atria magna initio posuit: sed cum sero cœpisset, prius vitam quam opus absolvit. Aristides quoque sacrorum Librorum postremum moriens reliquit. Magnus autem Basilius ante quam Hexaëmero congruentem finem imponeret, mortem & ipse obiit, sed frater ejus Gregorius Nyssenus opus illud postea absolvit. Eodem autem modo Ptolemæus tertium Librum Harmonices, quia prius vitam clauserat, imperfectum reliquit.*

Fol. 32. Libris Harmonicorum præmittitur eadem nota circa Nicephorum Gregoram, quæ supra legitur in Codice CLXXII. Tres Harmonicorum Libri ut in præcedenti Codice hîc habentur.

Fol.

Fol. 112. Κλαυδίου Πτολεμαίου Γεωγραφικῆς ὑφηγήσεως. Præmittitur Index 24. Capitum. Initium primi Capitis : Η γεωγραφία μίμησίς ἐστι διὰ γραφῆς.

Fol. 138. Liber 2. Init. Τὰ μὲν οὖν καθόλου λαμβανόμενα.

Fol. 145. Κλαυδίου Πτολεμαίου Γεωγραφικῆς ὑφηγήσεως ή (sic, intermediis omissis Libris.) Init. Οσα μὲν οὖν ἐχρῆν εἰς τὴν γεωγραφικήν.

Fol. 148. Porphyrii in Harmonica Ptolemæi. Init. Πολλῶν αἱρέσεων οὐσῶν ἐν μουσικῇ.

Fol. 176. titulus, ἔτι τοῦ αὐτοῦ, id est, *ejusdem* (Porphyrii.) Init. Χρὴ γινώσκειν ὅτι τῆς ἁρμονικῆς.

Fol. 198. ejusdem in secundum Harmonicorum Librum. Init. Λάβοιμεν δ' ἄν. Πρότερον μὲν ὁ Πτολεμαῖος.

Fol. 206. Nicomachi Pythagorei Geraseni Harmonicum Enchiridion cum Indice Capitum. Init. Εἰ καὶ πολύχους καθ' ἑαυτὸν καὶ δυσπερίληπτος.

Fol. 211. verso, Domnii Philosophi Larissæi Enchiridion arithmetices. Init. Ὅπως ἐπιταττώμεθα λόγον ἀφελῆ.

Fol. 212. vers. Ocelli, de universi natura. Init. Τάδε συνέγραψεν Ωκελλος ὁ Λευκανός.

Fol. 217. Bacchii senis, τοῦ γέροντος, introductio ad Musicam. Init. Μουσική ἐστιν εἴδησις μέλους καὶ τῶν περί.

Fol. 223. Manuelis Briænii, Βρυεννίου, Harmonica Lib. 1. Init. Επειδήπερ ὁ χρόνος καὶ τὴν ἁρμονικήν. Habet novem sectiones.

Fol. 231. vers. Lib. 2. Initium : Επεὶ δὲ περὶ τῶν θεωρουμένων μερῶν. Habet quindecim sectiones.

Fol. 252. Lib. 3. Init. Διαλαβόντες συντόμως καθάπερ ὁ διηκριβ- In novem sectiones distributus.

Fol. 263. Theonis Alexandrini Astronomicum opus. Procœmii init. Τὴν λογικὴν ἔφοδον τῆς τῶν προχείρων. Initium Operis : Πρὸ τῆς πραγματείας τῆς τῶν ἀστέρων.

CODEX CLXXIV. olim CLIII. bombycinus, XIV. vel XV. sæculi. Fuit olim Domini Danielis Cajetani de Cremona, ut initio legitur. Constat foliis 408.

Cleomedis κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων Liber 1. de mundo. Init. Τοῦ κόσμου πολλαχῶς λεγομένου, ὁ νῦν.

Fol. 21. Lib. 2. Init. Επίκουρος καὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἀπὸ τῆς.

Fol. 41. Nicomachi Geraseni Pythagorici introductionis ad Arithmeticam Lib. 1. Init. Οἱ παλαιοὶ καὶ πρῶτοι μεθοδεύσαντες.

Fol. 59. ejusdem Lib. 2. Init. Επεὶ δὲ στοιχεῖον λέγεται καὶ ἔστιν.

Fol. 81. Joannis Grammatici Alexandrini in Nicomachi Arithmeticam Liber 1. Init. πλατωνικὸς ὢν ὁ πατὴρ τοῦ βιβλίου τούτου.

Fol. 103. in Librum 2. Init. Εἴρηται ἤδη ὅτι τοῦ πρός τι.

Fol. 121. Euclidis Elementum 1. Init. Σημεῖόν ἐστιν οὗ μέρος οὐθέν. Fol. 136. Elem. 2. Πᾶν παραλληλόγραμμον. Fol. 144. Elem. 3. Ισοι κύκλοι. Elem. 4. Σχῆμα εὐθύγραμμον. Elem. 5. Μέρος ἐστὶ μέγεθος. Elem. 6. Ομοια σχήματα. Elem. 7. Μονάς ἐστι καθ' ἣν ἕκαστος. Elem. 8. Εὰν ὦσιν ὁσοιδη- Elem. 9. Εὰν δύο ὅμοιοι ἐπίπεδοι. Elem. 10. Σύμμετρα μεγέθη. Elem. 11. Στερεόν ἐστι ὃ μῆκος καὶ πλάτος. Elem. 12. Τὰ ἐν τοῖς κύκλοις. Elem. 13. Εὰν εὐθεῖα γραμμή.

Fol. 345. Claudii Ptolemæi primus Liber Harmonicorum. Secundus & tertius consequenter ut supra.

Ante tertii Libri Caput 14. cujus titulus est, κατὰ τίνας αἱ πρῶτοι ἀριθμοὶ &c. initium vero, τὰ μὲν οὖν κοινῶς, legitur hæc nota. Ἀπὸ τοῦ παρόντος κεφαλαίου καὶ μέχρι τέλους τοῦ βιβλίου τὰ ὅλα κεφάλαια ἔλιπον παντελῶς ἀπὸ τῶν παλαιῶν ὅλως βιβλίων, ὡς ἐντεῦθεν ἠκρωτηριασμένην εἶναι τὴν πραγματείαν τῆς μουσικῆς· ἀλλ' ὁ ἐν φιλοσόφοις ἔξοχος κυρὸς Νικηφόρος ὁ Γρηγορᾶς καλῶς ποιῶν καὶ τῆς ἑαυτοῦ σπουδῆς καὶ ἀγχινοίας ἀξίως ὡς καὶ ἐν ἄλλοις πλείοσι, καὶ ταύτην ἀνεπλήρωσε συνυφάνας τοῖς ὄπισθεν κεφαλαίοις καὶ τὰ ἑξῆς ταῦτα. *Ab hoc Capite usque ad finem Libri omnia Capita penitus deficiebant in omnibus vetustis Exemplaribus, ita ut ab hinc detruncatum esset Opus Musices ; sed eximius inter Philosophos D. Nicephorus Gregoras pulcre, & ut studio ejus ingeniique acrimoniâ dignum erat, ut in aliis multis præstitit, hunc quoque*

Librum complevit, ac præcedentibus Capitibus sequentia attexuit. Capita a Nicephoro Gregora adjecta sunt decimum quartum, decimum quintum, & decimum sextum.

CAPUT VII.

Grammatici, Lexica, Rhetores.

CODEX CLXXV. olim CLXVI. partim membranaceus, partim bombycinus, XV. sæculi, constat foliis 127. Fuit olim Danielis Cajetani de Cremona, ut in fine scribitur; exaratusque est manu Piladis, ut hæc ad calcem posita nota docet. *Scriptum est manu Piladis hoc volumen, qui Pilades Plautum commentavit.*

Theodori ad Grammaticam introductionis Lib. 1. Initium: Τῶν τεσσάρων καὶ εἴκοσι γραμμάτων.

Fol. 11. verso, Lib. 2. Init. Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἀπὸ τῶν.

Fol. 33. Lib. 3. Init. Ἐφεξῆς δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Fol. 60. Lib. 4. Init. Λοιπὸν δὲ περὶ συντάξεως τῶν.

Fol. 83. Μιχαήλου πρεσβυτέρου συγέλου (sic) τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως, σχεδιασθεῖσα ἐν Ἐδέσσῃ τῆς Μεσοποταμίας, αἰτήσει Λαζάρου διακόνου καὶ λογοθέτου, φιλολόγου ὄντος. Id est: *Michaëlis Presbyteri Syncelli Apostolici throni Hierosolymorum Methodus de syntaxi orationis, elaboratum Opus Edessæ in Mesopotamia, rogatu Lazari Diaconi & Logothetæ viri studiosi.* Init. Ἡ περὶ τῆς συντάξεως τοῦ λόγου διδασκαλία.

Fol. 108. verso, de Dialectis. Init. Ἰδού σοι καὶ τὰς διαλέκτους.

In fine legitur altera manu: Κυρίου Δανιήλου τοῦ Καϊετάνου τοῦ Κρέμωνος καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὅτε τῷ χρόνῳ εἶχε τὴν ἀνάγνωσιν ἐν τῷ βυλευτείῳ τῆς μητροπόλεως τῶν Ἰνσουβρῶν πουβλικήν. *Domni Danielis Cajetani Cremonensis & filiorum ejus, quo tempore lectionem publicam habuit Metropoleos Insubrum.*

CODEX CLXXVI. olim CLI. bombycinus, XV. sæculi, habet folia 361.

Fol. 1. Theodosii Grammatici Alexandrini Canones grammaticales. Init. Τὰ εἰς ας καθαρὰ ὀνόματα δισύλλαβα.

Fol. 30. Προλεγόμενα τῶν Θεοδοσίου ὀνοματικῶν (sic) κανόνων ἀπὸ φωνῆς Γεωργίου Χοιροβόσκου. Init. Ἐπειδὴ ὁ Θεοδόσιος ἐν συντόμῳ παραδίδωσιν.

CODEX CLXXVII. olim CCXVI. bombycinus, XIV. sæculi, constat foliis 284.

Lexicon Græcum sat amplum. Desinit in literam Π, cujus partem solum continet, licet nihil in fine Codicis desideretur. Cæteras autem litteras alter haud dubie Tomus complectebatur. Initio mutilum est. Eorum vero quæ supersunt prima pagina multis in locis abrasa est, ut legi vix possit. Ex singulis porro litteris, ut Eruditorum quorumdam votis faciamus satis, initia exscripsimus. Tum si qua notatu digna occurrant, ea referre non negligimus. Est quasi compendium Suidæ: non pauca tamen refert quæ apud Suidam non exstant. Animadvertimus autem plurima posse ex hoc Lexico apud Suidam loca restitui.

Cæterum quia compertum nobis bene multos viros doctos exoptare, ut ex Lexicis longiuscula specimina dentur, ipsis morem gerere visum est.

Fol. 1. verso.

Αἰρεῖς, δοξάζεις, ἡγῇ.
Αἱρεῖσθαι, ἐργάζεσθαι.
Αἱρῇ, βούλει.
Αἱρησειομένων, βουλευσαμένων.
Αἱρήσασθαι, λαβεῖν.
Αἱρήσῃ, λήψῃ.
Αἱρήσειν, κρατήσειν.
Αἱρήσω τάχα. οἱ πειρώμενοι μετελθεῖν τινας εἰώθασι τοῦτο λέγειν. καὶ αἱροῦντες ἡρήμεθα, ἐπὶ τῶν ἐλπισάντων κρατήσειν τινῶν καὶ ὑπ' ἐκείνων ἀλόντων.
Αἱρήσομαι, λήψομαι, σκέψομαι, βουλεύσομαι.
Αἱρείτω, καταιρέτω.
Αἰρεσίων, ὄνομα ἔθνους. καὶ Αἰρεσιεῖς.
Αἰρόμενος, φερόμενος.
Αἰρόπινον, σκοτεινόν· καὶ τὸ κόσκινον ἐν ᾧ πυροὶ σήθονται παρὰ τὸ τὰς αἴρας διελθεῖν.
Αἰρούμενος, βουλόμενος.
Αἱρῇ, λαμβάνεις, μετέχεις.
Αἶσα, ἡ μοῖρα.
Αἴσακος, ὁ κλάδος τῆς δάφνης.
Αἴσηπος, ὄνομα ποταμοῦ.
Αἴσιμα, καλά, προσήκοντα· ἔσθ' ὅτε καὶ τὰ εἱμαρμένα.
Αἰσιμία, ἡ μαντεία.
Αἴσιμος, ὁ χωλὸς καὶ ἄτιμος καὶ ἀμαθής.
Αἴσιον, τὸ καλόν, μέτριον, δίκαιον καὶ ὑπεραίσιον.
Αἴσιος, ὁ καθήκων, ὁ ἀληθής.
Αἰσθάνεσθαι· τοῦτο δύο σημαίνει, τὸ κατὰ δύναμιν καὶ κατ' ἐνέργειαν. αἰσθάνεσθαι τοίνυν λέγονται οἱ κοιμώμενοι δύναμιν ἔχοντες τοῦ αἰσθάνεσθαι. αἰσθέσθαι δὲ τοῦ αἰσθάνεσθαι διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ αἰσθέσθαι ἐπὶ τοῦ ἀκριβῶς εἰδέναι τι, τὸ δὲ αἰσθάνεσθαι ἐπὶ τοῦ ὑπονοεῖν τι.

Veterum exemplis utitur hic Lexicographus. Verbi gratiâ in voce ἀμύνασθαι. Θουκυδίδης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι· Σιμωνίδης δὲ ἀντὶ τοῦ χάριτας ἀποδιδόναι· Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαλεξῆσαι· κυρίως γοῦν τὸ ἀμύνομαι ἐπὶ τῶν προηδικημένων, καὶ εἰς μάχην μετὰ τοῦτο κεκινημένων λέγεται.

Hic nomina Scriptorum passim occurrunt, quorum plerique vel ignoti vel minus noti sunt: multa item ad historiam pertinentia.

Ἀρχὴ τοῦ βῆτα στοιχείου. Fol. 62. verso.

Βάαλ.
Βαβακατρεῦ, βάρβαρός ἐστι φωνή.
Βαβάκινος, εἶδος χύτρας.
Βαβάκτης, ὁ ὀρχηστής. (sic)
Βαβαί, θαυμαστικὴ φωνή.
Βαβαὶ Μύξος, ἐπὶ τῶν κομπαζόντων καὶ μεγαλαυχούντων· Μύξος γὰρ ἐγένετο τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεὺς ἀστεῖός τις καὶ μεγάλαυχος.
Βαβείας ἢ Βάβειος, ὄνομα κύριον.
Βάβοις, ὄνομα κύριον.
Βαβύας, πηλὸς, βάραθρον, βῆμα.
Βάβυς, ὄνομα κύριον. In margine medio.
Βάβυος χορὸς, (in margine supremo) ἐπὶ τῶν ἀτακτότερον καὶ ἀφυέστερον τῆς μουσικῆς χρωμένων.
Βαβυλᾶς, ὄνομα κύριον.
Βαβυλὼν, πόλις ἐστὶ, καὶ κλίνεται, Βαβυλῶνος, ἀφ' ἧς Βαβυλώνιοι παῖδες καὶ Βαβυλωνία κάμινος.
Βαγαῖος, ὄνομα κύριον.
Βαγεύει, πλημμυρεῖ.
Βάγιον, μέγα.
Βαγώας, ὄνομα κύριον.
Βάδην, βασιλικῶς περιπάτῳ ἐρχόμενος· καὶ βάδην ἐχώρει, ἀντὶ τοῦ σχολαίως.
Βαδδὶν, στολὴ ἱερά.
Βαδίζω, περιπατῶ.
Βαδιστέα, ἀντὶ τοῦ πορευτέον.
Βαδιστικοῦ, ὀξύποδος.
Βάδιλλος.
Βάδος, ἡ βάδισις. Ἀριστοφάνης· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ περιπατοῦ πάτος, καὶ Ὅμηρος, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων· οὕτως ἀπὸ τοῦ βαδίζειν, βάδος.
Βαήλ.
Βατάλη, ὄνομα κύριον.
Βαθεῖα κόμη, ἡ δασεῖα· βαθεῖα νὺξ, ἡ σκοτεινή.
Βάθος φάλαγγος. φάλαγγος βάθος ἐστὶ, τὸ μετὰ τὸ μέτωπον ἅπαν. καὶ ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος, κατὰ βάθος λέγεται.

Ἀρχὴ τοῦ γάμμα στοιχείου. Fol. 71. verso.

ΓΑβαώ πόλις· καὶ Γαβαωνῖται, οἱ ἀπὸ ταύτης.
Γαβριὴλ καὶ Γαβριηλᾶς, ὀνόματα κύρια.
Γάγαι, πόλις Λυκίας· καὶ Γαγαῖος, ὁ ἐξ αὐτῆς.
Γαγγαμῶν, δικτύων.
Γαγγαμουλκοὶ, σαγηνευταί· γαγγάμη γὰρ κυρίως ἡ σαγήνη.
Γαγγαλίζω.
Γαδης, ὄνομα κύριον.
Γάγγρα, ὄνομα πόλεως.
Γάγγραινα, εἶδος πάθους.
Γάδειρα, τόπος περὶ τὸ τέλος τῆς ἑσπερίας γῆς. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως· ἀπὸ τοῦ γῆ καὶ δειρὴ ὁ τράχηλος. ἐνταῦθα ἐλθὼν Ἡρακλῆς στήλας ἔπηξε, δηλῶν δι' αὐτῶν ἄχρι τοῦ τῆδε βατὴν εἶναι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν.
Γαδαρηνοὶ, ἀπὸ τόπου ὃς Γάδαρα καλεῖται.
Γαζοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον. γάζα γὰρ ὁ θησαυρός.
Γαῖα, ἡ γῆ ποιητικῶς.
Γαιηὸς καὶ Γάϊος, ὀνόματα κύρια.
Γαιζῆται, οἱ Γαλάται, ὡς τὴν γῆν ζητοῦντες. ἐκπεσόντες γὰρ τῆς ἑαυτῶν χώρας πολλὴν γῆν περιῆλθον ζητοῦντες ὅπη οἰκήσουσιν.
Γαισοδόται, οἱ ἀρχιτέκτονες.
Γαίφος, ὄνομα κύριον. In margine.
Γαιήοχος καὶ γαιήϊος, ὁ γήϊος. In marg. γαιοῦχος.
Γαισαρά, πόλις.
Γαῖσος, εἶδος ἀκοντίου· καὶ γαῖσα ὁμοίως.
Γαιὼν, ὄνομα ποταμοῦ. In margine.
Γαλααδίτης χώρα.
Γαλαθηνὸν, τὸ ὑπομάζιον καὶ γαλαθηνὸς υἱός.
Γαλακτίων, Γαλακτίωνος, ὄνομα κύριον.
Γαλακτοπότης, ὁ γάλα πίνων.
Γαλαξίας, τόπος ἐν τῷ οὐρανῷ φωτεινὸς ἢ λευκός.

Ἀρχὴ τοῦ δέλτα στοιχείου. Fol. 80. verso.

ΔΑ'βαινα, ὄνομα τόπου καὶ Δαβαινίτης.
Δαγίαθαιος, ὄνομα κύριον.
Δαγὼν, εἴδωλον τῶν.
Δᾶδες, λαμπάδες καὶ δαδίον περὶ (l. παρὰ) πολλοῖς.
Δαδουχεῖ, φαίνει, λάμπει.
Δᾶς, τὸ δαδίον, τῆς δᾳδός. καὶ δαῒς, δαΐδος.
Δαὴρ, ὁ ἀνδράδελφος. ἡ κλητικὴ, δᾶερ.
Δάθρα, ὄνομα κύριον.
Δαήμων, δαήμονος, ὁ ἔμπειρος, καὶ δαημονέστατος γράφεται περὶ (l. παρὰ) πολλοῖς.
Δαῆναι ὅσον, ἀγωνιστικὴν καὶ ἔμπειρον, ἀπὸ τοῦ δαῆναι ὅ ἐστι μαθεῖν· ἡ αἰτιατικὴ λόγον.
Δαιδάλου ποιήματα, ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς τὰ τεχνάσματα ποιούντων· ἀπὸ Δαιδάλου τινὸς μηχανοποιοῦ σοφοῦ.
Δαΐζων, μερίζων, κατακόπτων· καὶ δαϊζομένοις ἀντὶ τοῦ κατακοπτομένοις, ἀναιρουμένοις.
Δαῒς, ἡ μάχη.
Δαιμονᾷ, δαίμονι κατέχεται.
Δαιμονίως, εὐφυῶς λίαν· καὶ δαιμόνιος, ὁ εὐφυής.
Δαιδαλέον, ποικίλον· καὶ δαιδαλοεὶς.
Δαίδαλον, ποικίλον.
Δαιδαλόχειρ, ὁ ποικίλα ἐργαζόμενος.
Δαιδάλου πτερὰ, ἐπὶ τῶν δι' ἀπειλὴν προσθήκης χρωμένων παρελκύσεις.
Δαιμονήσας, δαίμονι κατασχεθείς· ὁ δὲ ἐξέλιπε τὸ εἶναι δαιμονήσας.
Δαίμονα, ἐκστατικόν.
Δαιμόνιος, εὐτυχὴς, μακάριος. δαιμόνιος ὁρμὴ, τοῦ δαίμονος ἢ τοῦ θεοῦ.
Δαιμονίως, παραδόξως· καὶ δαιμόνια ὡσαύτως. ὁ δὲ ἐς τὰ ἀφροδίσια δαιμόνια ἐσπουδακώς. ἀντὶ τοῦ παραδόξως, λίαν, ὑπερφυῶς.
Δαίμων, ἡ ἑκάστου τύχη. καὶ δαιμόνιον, ἡ τύχη. ὁ δὲ κακῷ δαίμονι χρησάμενος.
Δαίνυ, εὐώχει· καὶ δαινύμενος, ὁ εὐωχούμενος.
Δαῖον, τέρας πολεμικόν.
Δαίω, τὸ μανθάνω, δαίσω, δαίσκω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι δάσκω, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, διδάσκω.
Δαίρω, τὸ τύπτω.
Δαὶς, δαιτὸς, ἡ εὐωχία· καὶ δαῖτα καὶ δίαιτα ἐκ τοῦ.

Ἀρχὴ τοῦ ε στοιχείου. Fol. 104.

E''A, συγχώρει, ἄφες.
Ε'α δὴ, ἄγε δή.
Ε'άγη, ἐκλάσθη· ἄγω, τὸ κλῶ· ἄξω, ἦξα ὁ ἀόριστος πρῶτος· ὁ παθητικὸς, ἤγην. καὶ διαλύσει τοῦ η εἰς ε καὶ α ἐάγη.
Ε'αδότα, ἀρέσκοντα· ἥδω, ἥσω, ἧδα· διαλύσει, ἕαδα, ἑαδὼς, (sic spiritus) ἑαδότος, ἑαδότα.
Ε'ακότες, παραιτησάμενοι, ἀποπεπαυκότες.
Ε'άλω, ἐκρατήθη· ἁλόω, ἁλῶ, ἅλωμι, ἁλώσω· ὁ β'. ἀόριστος, ἥλων, καὶ διαλύσει τοῦ η εἰς ε καὶ α ἑάλων· φυλάσσει δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ α τὸ ε. καὶ ἑάλωκεν ἀντὶ τοῦ ἐκρατήθη, καὶ ἑαλωκὼς καὶ ἑάλωσαν.
Ε'ὰν, ὁλοκλήρως οἱ περὶ Θουκυδίδην τότε λέγουσι·

σιν, ὅτε προστέτακται ὁ ν· ὅτε δὲ μὴ οὕτως ἔχει τάξεως, συνηρημένως λέγει. ἐν δευτέρᾳ. ἢ ἐὰν οἱ πολέμιοι νηίτῃ στρατῷ ἐπιπλεύσιν. ἢ ἐὰν βιασθῇ, ὑπάρχει τοῖς ἀπιστήσασι πολεμίοις.

Ἑανόν, τὸ λεπτόν, οὐ μόνον δὲ λέγεται ἐπὶ ἱματίου, ἀλλὰ καὶ ἐφ' ἑτέρων, ὡς τὸ ἑανοῦ κασσιτέροιο, τοῦ ἐπὶ λεπτὸν ἐληλασμένου.

Ἔαρ, ὁ περὶ τοῦ θέρους καιρός, καὶ κλίνεται ἔαρος, καὶ κρᾶσις, ἦρος· ἡ δοτική, τῷ ἔαρι, καὶ κρᾶσις ἦρι. λέγεται ἔαρ καὶ ἡ εὐκρασία, καὶ τὸ αἷμα διὰ τὸ ἐν τῷ ἔαρι πλεονάζειν. ἔχει κνίσσῃ ἄξιοι· λύθρῳ τε καὶ εἴαρι πεπλήθασιν.

Ἔαρος χρήζει, ἐπειδὴ παλαιὸν χιτῶνα ἔχει· ἐπὶ τῶν τὰ πρόσφορα θελόντων.

Ἐάρινον, τὸ τοῦ ἔαρος.

Ἔασιν, (in margine) εἰσίν· καὶ ἰωνικῶς ἔασιν ἀντὶ τοῦ ὑπάρχουσιν.

Ἕαται, ἑαῦ, ἧμαι, ἕεμαι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ κάθημαι· τὸ τρίτον ἧνται· ἕαται ἰωνικῶς, καὶ πλεοναστικῶς εἵαται· ὡς μέμνηται μεμνέαται ἑαυτοῦ, ἐπὶ τρίτου προσώπου. οἱ Ἀττικοὶ δὲ καὶ ἐπὶ δευτέρου προσώπου κέχρηνται.

Ἑαυτούς, ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν.

Ἑαυτοῦ Νουμηνίας κηρύττειν· ἐπὶ τῶν βουλομένων αὐτοῖς τι ἀγαθὸν γενέσθαι ἀταλαιπώρως, ἤτοι ἐπὶ τῆς ἀνέσεως ἑαυτοῖς πορίζοντων.

Ἑάφθη, ἐπηκολούθησε. ἕπω, ἕψω, ἧφθα, ἧμμαι, ἥφθην· καὶ διαλύσει ἑάφθην, τὸ τρίτον ἑάφθη.

In supremo margine, Ἐβεβολήατο. οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ βέλω βολῶ λέγουσιν, ὡς πένω πονῶ. βολήσω, βεβόληκα, βεβόλημαι, ἐβεβολήμην, ἐβεβόληντο, καὶ ἰωνικῶς ἐβεβολήατο.

Ἀρχὴ τοῦ ζῆτα στοιχείου. Fol 173. verso.

ΖΑβρξον, ἐν ᾧ αἱ ζάβαι αἵ εἰσιν ὅπλα πολεμικά, ἀπόκεινται. ζάβα γὰρ τὸ λωρίκιον.

Ζαβουλών, χώρα, λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ βουλόμενος.

Ζαβορόν, πολυφάγον.

Ζαγρεύς, ὁ Διόνυσος παρὰ ποιηταῖς.

Ζάγκλον, τὸ δρέπανον.

Ζαές, μέγα, πολύ, λαμπρόν, ἢ ἰσχυρόν· ζαὴν ἄνεμον, τὸν σφοδρῶς πνέοντα.

Ζαθέη, ἄγαν θεία· καὶ ζαθέων.

Ζαθερές, ἄγαν θερμόν.

Ζακόρος, ὁ νεωκόρος, ὁ λίαν ἐπιμελητής. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ Ἀττικοῖς.

Ζάκοτον, ἄγαν ὀργίλον· κότος γὰρ ἡ ὀργή.

Ζακχαῖος, ὄνομα κύριον.

Ζάλευκος, ὄνομα κύριον.

Ζάλη, ἡ ταραχὴ τῆς θαλάσσης. Et in margine, ζάλη καὶ ἡ χάλαζα.

Ζαμενής, ὀργίλος, λοίδορος.

Ζαμβρής, ζαμβρῆ, ὄνομα κύριον.

Ζαμβύκη, μουσικὸν ὄργανον.

Ζάμολξις, ὄνομα κύριον καὶ θηλυκὸν καὶ ἀρσενικόν, καὶ κλίνεται Ζαμόλξιδος.

Ζαπληθές, ἄπειρον, ἄμετρον.

Ζάπλουτος, ὁ ἄγαν πλούσιος.

Ζάραξ, ὄνομα ὄρους. In marg. θ

Ζατρεφής, ὁ εὐτραφὴς καὶ τὸ πα· (sic) ζατρεφέων.

Ζατρεύω, βασιλεύω.

Ζαφελής, ὁ ἀφελής· καὶ ζαφελῶς, πάνυ ἀφελῶς.

Ζαχαρίας, ὄνομα κύριον.

Ζαχρεής, ὁ ἄγαν χρεώδης, ζαχρεῖς δὲ ζαχρεέντες.

Ζεβεέ, ὄνομα κύριον, καὶ Ζεβεδαῖος.

Ζεά, εἶδος σπέρματος.

Ζεῖ, βράζει· ἀπὸ τοῦ ζέω ῥήματος. In margine: εἰ χύτρα ζεῖ, φιλία· παροιμία ἐστίν, ὅταν πλουτῇ τις, φίλους ἔχει.

Ζείδωρον, τὸν τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρούμενον. ἔστι δὲ ἡ γῆ· καλεῖται δὲ καὶ βιοδώρα καὶ φερέσβιος.

Ἀρχὴ τοῦ ἦτα (sic) στοιχείου. Fol. 176.

ΠΑρὰ Ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις ἢ ἤ. σιώπα, μηδὲν εἴπῃς νήπιον· συγκαταθετικῶς, μὴ εἴπῃς δὲ εὐήθες. ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς, καθώς.

Ἤ, διαζευκτικὸς σύνδεσμος.

Ἦ, ἀντὶ τοῦ ἔφη· φημὶ καὶ ἀφαιρέσει τοῦ φ ἠμί· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦν, ἦς, ἦ.

Ἦ χωρὶς τοῦ ν ἀντὶ τοῦ ἦν. ἀλλ' οἷάπερ αὐτὸς ἔμαθον, ὅτε παῖς ἦ. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· ἃ κρύπτειν ἢ περισκυθισμένος, ἀντὶ τοῦ ἤμην τίθεται καὶ ἐπὶ τρίτου προσώπου· ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἤμην ἐκ τῆς ὁμηρικῆς διαιρέσεως, ὡς ἐὸν εἴποτ' ἔην γε.

Ο δὲ ἢ σύνδεσμος ἢ διαζευκτικός ἐστιν, ἢ διασαφητικός, ἢ ὑποδιαζευκτικός. καὶ διαζευκτικὸς μέν, ὅταν ἐναντία ἐν τῇ συντάξει διϊστῶν, οἷον· ἡμέρα ἢ νύξ, ἢ νέον ἢ παλαιόν. ὑποδιαζευκτικὸς δέ ἐστιν ὁ διάφορα πράγματα τιθεὶς, μηδὲν ἕτερον ἐν τῇ διαιτήσει διϊστῶν, οἷον· δός μοι χρυσὸν ἢ ἄργυρον, ἢ λίθους τιμίους. διασαφητικὸς δέ, ὅταν τῶν δύο προ-

πεθεῖται δὲ εἰ ἀναιρεῖται, οἷον· κρέσσον ἐν ἡ πενεαὶ, ἢ πλέοντα πλουτεῖν· καὶ, ἔλω πύργος ςαλας, ὑὸν, ἢ Φρενεῖν τι...

Ηῖ, ἀντὶ τοῦ ὅπου· ἢ σὺ φιλνεῖν, ὅπως γὰρ ἀρέσκῃ, καὶ μὴν ἔγωγε.

Ηα· διασυλλαβεῖς, δὲ ἐπορευόμην, ἐπὶ τῷ ι γράφεται. οἱ γὰρ Ἴωνες, ἦια λέγουσι καὶ ἤιτην, καὶ ἤιτε δὲ ἦε δὲ. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ οὕτως ἀναγνωστέον, ὅτι ἀκμάζοντές τε ἤισαν ἐς αὐτό. οἱ Ἴωνες ἤεσαν καὶ ἤισαν. Ἀριστοφάνης ὁλκάσιν· ἐπειδὴ ἐχθόμην, οἷον ἤι (sic) ἐπὶ ξύλα. δὲ οὖν ἦα δὲ ἐπορευόμην ἀπὸ τοῦ πορεύομαι γίνεται. ὁ μὲν παρακείμενος εἶα, καὶ διαλύσει εἶα· καὶ ἐκτροπῇ τοῦ ε ἐς η ἦα, μένοντος καὶ τοῦ ι προσγεγραμμένου· Ἰωνικὸν δὲ τὸ ἦια· ἀπὸ τοῦ εἴω τούτου γίνεται ὁ παρακείμενος εἶκα, ὅθεν καὶ τὸ εἴκοσι αὐτὶ τοῦ ἐλθόντα· δὲ ἦα αἰτι τοῦ ὑπῆρχον· εἰμὶ καὶ ὁ παρακείμενος εἶν (l. εἶα) καὶ διαλύσει ἔϊα καὶ ἦα· ἐπεὶ οὐ φιλοπτόλεμος ἦα.

Αρχὴ τοῦ θῆτα στοιχείου. Fol. 185.

ΘΑβὰρ, ὄνομα ἱερέως. λέγεται καὶ Θαβώρειον.

Θαιμὸν, τόπος τῆς αἰθιοπίας· καὶ Θαιμανίτης, ὁ ἀπὸ τούτου.

Θαιρὸς, ὁ στρόφιγξ τῆς θύρας.

Θάκος, τόπος ἔνθα πολλοὶ συνέρχονται σκεπτόμενοι.

Θάκει, θέσει, καθέδρα.

Θαλα (hîc vacuum ſpatium relinquitur.) θαλάμαξ, θαλάμακος, ὁ κωπηλατῶν ἐν τῷ κάτω μέρει τῆς νηὸς ἐπὶ τῆς τριήρεις, ὃς καὶ μικρᾷ χρῆται κώπῃ πρὸς τὰ ζυγὰ τῶν ἐρετῶν· οἱ μὲν γὰρ κάτω θαλαμῖται λέγονται, οἱ δὲ μέσοι ζυγῖται, οἱ δὲ ἄνω θρανῖται, ἢ θρανίτης ὁ πρὸς τῇ πρύμνῃ.

Θαλάμιος, ὁ πρὸς τῇ πρύμνῃ κωπηλατῶν· θαλάμια δὲ, ἡ ὀπὴ δι' ἧς ἐξέρχεται ἡ κώπη.

Θαλάμη καὶ θάλαμος· οἶκος ἢ κοιτὼν, ὁ τῶν νυμφίων οἶκος.

Θαλαμηπόλος, ἡ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφομένη καὶ φυλάττουσα δούλη.

Θαλαμίδιοι κώπαι, αἱ ἠρέμα ἐλαύνουσαι.

Θαλάττιον, κῦμα.

Θαλαττοκοπεῖς, ματαιολογεῖς, περάτῃ, θορυβῇ· ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἡ ὑπὸ ὑπὸ ἀνέμων ταραχθεῖσα, ἀλλήλοις συγκρούει τὰ κύματα.

Θαλεῖαι, τρυφῶσ θάλλειν ποιούσης. ἐγὼ θαλέεσσι. ἀέτειον.

Θαλέθοντες, θάλλοντες.

Θαλέλαιος, ὄνομα κύριον.

Αρχὴ τοῦ ἰῶτα στοιχείου. Fol. 193.

Ια· μία, ἡ φωνὴ, ἡ βία.

Ιακὼβ καὶ Ἰάκωβος, ὄνομα κύριον.

Ιαξάρτης, ὁ Ταΐαις ποταμός.

Ιαζύγων, ὄνομα ἔθνους.

Ιαϊρος, ὄνομα κύριον.

Ιαβὰκ, ὄνομα κύριον.

Ιάρεος, ὄνομα κύριον.

Ἰαιρα, ὄνομα κύριον.

Ιαὶς, εὐφραίνῃς.

Ιακχάζουσι, λέγουσι, φυλάττουσιν· Ἡρόδοτος.

Ἴακχος, ὁ Διόνυσος, ὁ ὕμνος εἰς Διόνυσον.

Ιάλεμος, εἶδος ᾠδῆς· ἡ ἐπὶ τοῖς ἀπολωλόσιν ᾠδή· καὶ ὁ υἱὸς καλλιόπης καὶ ὁ ὀρφανός. ἔνιοι δὲ καὶ τὸν κακοδαίμονα, καὶ τὸ εὐτελές.

Ιαλεμώδη, τὰ ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια, καὶ τὰ θρηνώδη.

Ἴαλλος, ὁ σκωπτόλης· καὶ ἴαλλοι τὰ σκώμματα. (ſic)

Ιάλλω, ἐκτείνω.

Ιαμβεῖος λόγος· καὶ τὸ οὐδέτερον, ἰαμβεῖον.

Ιάμβιον δὲ καὶ Ἰάμβιος, ὄνομα κύριον.

Ιάμβη, ὄνομα κύριον.

Ιαμβείζω, τὸ ὑβρίζω.

Ιάμβλιχος, ὄνομα κύριον.

Ιαμβρης, ὄνομα κύριον· καὶ κλίνεται, Ἰαμβροῦ.

Ιαμβύκαι, ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ᾖδον· οἱ δὲ σαμβύκαι.

Ιαμνῆς, ὄνομα κύριον.

Ιάμνια, πόλις.

Ιάνδρα, ὄνομα κύριον.

Ιαννῆς, Ἰαννοῦ, ὄνομα κύριον.

Ιάνθη, ἐχάρη.

Ιανοκρήδεμνος, ὁ στέμμα ἐξ ἴων φορῶν.

Ιανόκροκον, τὸ λεπτόν.

Ἴανος.

Ιανουάριος, ἄγαλμα τετράμορφον διὰ τὰς δ' τροπάς.

Ιαπετὸς, ἀρχαῖος εἷς τῶν γιγάντων. ὅθεν λέγεται καὶ Ἰαπετὸς ὁ μωρός.

Ιάπτων, βλάπτων, ὑβρίζων.

Ιαπυγία, ὄνομα τόπου καὶ Ἰάπυγες ἔθνος.

Ιάπυξ, ἄνεμος ἐλαφρὸς ἢ ὄνομα τόπου.

Ιαρδάνης, ὄνομα ποταμοῦ.

Ιᾶσι, πέμπουσιν. ἴασι δὲ αὐτὶ τοῦ ἐπορεύοντο.

Ἀρχὴ τοῦ κ στοιχείου. Fol. 201.

Καβάδης, ὄνομα κύριον.
Καβαλὶς, (ſic) ὁ καταβάλλων· οἷον ἀπὸ κάπης ἅλις (in marg. κάπης ἄλλης) ἐσθίων. κλίνεται δὲ καββαλῖνος· ἔγκειται δὲ ἡ κάπη καὶ τὸ ἅλις· περίττωμα γάρ ἐστι τὸ ἀπὸ κάπης ἐσθιόντων ἀλόγων.
Καββαλών, καταβαλών· ἀπὸ τοῦ, κατὰ, προθέσεως καὶ τοῦ βαλὼν ἀντὶ τοῦ ῥίψας, καὶ συγκοπῇ Αἰολικῇ καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς τὸ ἐπαγόμενον σύμφωνον τὸ β', καββαλών. οὕτως καὶ τὸ κατέπεσε, κάππεσε, καὶ κάμμορος ὁ κακόμορος.
Κάβαξ, πανοῦργος.
Κάβαισος, ἄπληστος. κάβος γὰρ μέτρον σιτικόν. καὶ λέγεται ὡς ἀπὸ τοῦ μέτρου· ὡς καὶ τὴν μέθυσον ὑμεῖς πίθον φαμέν.
Καβηρών, πόλις. καὶ καβησὸς, καβησόθεν. (ſic)
Κάβειροι, οἱ μὲν διὰ τοῦ ι, Ἡρωδιανὸς διὰ τῆς ει διφθόγγου· καὶ ἴσως συνεξέδραμε τῷ μάγειρος, ὄνειρος, πέπειρος· Κάβειροι δὲ δαίμονες περὶ τὴν Ῥέαν, οἰκήσαντες τὴν Σαμοθράκην, ὧν οἱ μεμυημένοι τὰ μυστήρια ἐν καιρῷ ἀνάγκης εἰσακούονται· ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ Καβείρων ὀρέων.
Κάβος, εἶδος μέτρου· καὶ παροιμία, κάβου κάβος.
Καβύλη, χώρα τῆς Θράκης.
Κάγχανον, ξηρόν.
Καγχάζει, γελᾷ.
Κάγχρυ, τὰς κριθὰς· καὶ καγχρυδίας ἄρτος· κάγχρεις οὖν τὰς ἀληλεσμένας (ſic) κριθάς.
Κάδης, ἁγία· καὶ συσσείσει κύριος τὴν ἔρημον Κάδης.
Καδίσκος, ἀγγεῖόν τι, εἰς ὃ ἐψηφοφόρουν οἱ δικασταί.
Καδμεία, ἡ τῶν Θηβαίων ἀκρόπολις· καὶ Καδμεία γυνή, καὶ καδμεία νίκη, διὰ διφθόγγου. Καδμια δὲ χώρα διὰ τοῦ ι. οἱ δὲ, καὶ τοῦτο διὰ διφθόγγου.
Καδμεία νίκη· λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ νικώντων. οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι Θηβαῖοι νικήσαντες, ὕστερον ὑπὸ τῶν ἐπιγόνων ἡττήθησαν· οἱ δὲ διὰ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην λέγουσιν, οἵτινες μονομαχήσαντες ὑπ' ἀμφοτέρων ἀπώλοντο.

Fol. 236. verſo. Deeſt hîc ſolus titulus qui aſſolet.

Λᾶας, λίθος· καὶ λᾶυ τοῦ λίθου. ἀπὸ τοῦ λᾶος εὐθείας ἡ γενικὴ λᾶυ.
Λαβαῖς, ἐπαφαῖς, ἢ ἀφορμαῖς, ἢ μέμψεσι· λαβὰς δὲ ἀμφιστόμους, τὰ ὦτα τοῦ κρατῆρος· καὶ λαβαὶ φιλοσοφίας, ἀριθμητικὴ καὶ γεωμετρία.
Λαβεῖν τιμωρίαν ἀντὶ τοῦ ἐκδικηθῆναι.
Λάβη, αὐθυπότακτον.
Λαβίνιος, ὄνομα κύριον.
Λαβραγόρην, σφοδρῶς δημηγοροῦντα.
Λάβραξ, εἶδος ἰχθύος· καὶ παροιμία, λάβρακας Μιλησίους, ὅταν ἐν ἀγορᾷ εἰς πλῆθος φανῶσιν· ἐν γὰρ τῇ Μιλήτῳ πλεῖστοί τε καὶ μέγιστοί εἰσιν.
Λαβρότατος, πλουσιώτατος, λίχνος.
Λαβρώνιον, εἶδος ἐκπώματος. καὶ λαβρώνιος.
Λαβύρινθος, κοχλοειδὴς τόπος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φλυάρων. παρὰ τὸ μὴ λαβεῖν θύραν, ἢ παρὰ τὸ πολλοὺς λόγων κύκλους (ſic) κεχρῆσθαι· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀντειλάδων νυμφῶν ἀνάθημα.
Λάγανα, πλακουντάρια καπυρώδη. καὶ λαγανισὸν παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ.
Λαγαρὸν, ὑπόκενον, καὶ λαγαρότης.
Λαγαρυζόμενον.
Λάγειον αἷμα, τὸ τοῦ λαγωοῦ.
Λαγίδης, ὁ τοῦ λαγωοῦ. (ſic)
Λαγίσκα, ἑταίρα τις.
Λαγνεία, πορνεία.
Λάγνης· ἀρσενικόν. ἀντὶ τοῦ λάγνος.
Λάγνος, πόρνος, αἰσχρὸς, κατωφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια.
Λαγόβαρδος, ἐθνικόν.
Λαγέβιος, ὄνομα κύριον.
Λαγὼν, λαγόνος.
Λαγεία, ὄνομα πόλεως.
Λάγος, ὄνομα κύριον.
Λαγωΐος, ὁ πανδεκτικός.
Λαγωβόλιον, ἐν ᾧ τοὺς λαγωοὺς ἀγρεύουσι.
Λαγώδιον.

Ἀρχὴ τοῦ μῦ στοιχείου. Fol. 247.

ΜΑ'· τοῦτο Ὅμηρος ὡς συλλαβῆς τάξιν ἔχον τίθησι, ποτὲ μέντοι ἀντὶ τοῦ μὰ τῷ ναὶ κεῖται, ὡς, ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, ὅτε ὄμνυσι. ὅτε δὲ ἀπόμνυσί τι, συζεύγνυσι τὸ τῆς ἀποφάσεως, οἷον· οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα. καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ· οὐ μὰ Ζῆν' ἀγέλαε. ἡμεῖς δὲ τὸ μὰ, ὡς μέρος λόγου ἀπομνύντες παραλαμβανόμενοι, μὰ τὸν Δία λέγοντες.

Μαγγανευτὴς· ὁ μιγνὺς παντοδαπά.

Μαγγανεία, ἡ γοητεία.

Μάγγανον, παρὰ τὸ δεῖξόν τι.

Μαγὰς, σανὶς τετράγωνος, ὑπόκυφος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτὴν τὰς τῆς κιθάρας νεύρας, καὶ ἀποτελοῦσα φθόγγον· ἢ ἡ τῆς κιθάρας καβάλη καὶ τῆς λύρας ἡ τὰς νευρὰς βαστάζουσα. ἔτι δὲ καὶ εἰληπτικὸν μέρος.

Μαγδαλιωὴ, ἀπὸ τόπου.

Μαγέστερ, διδάσκαλε.

Μαγεία, γοητεία, καὶ φαρμακεία διαφέρει. μαγεία, ἐπίκλησίς ἐστιν ἀγαθοποιῶν δαιμόνων· γοητεία δὲ ἐπίκλησις δαιμόνων κακοποιῶν, περὶ τοὺς τάφους γινομένη· φαρμακεία δὲ, ἡ διά τινος σκευασίας καὶ πόματος διὰ στόματος διδομένη.

Μάγειρος, ὁ τὰς μάζας μερίζων· καὶ μαγειρεύω μαγειρεύσω.

Μαγῆα, τὸ ἀπομάσσονται.

Μαγὶς, μάχαιρα, ἢ μερίς. μαγὶς ἄρτου, οἷον μερὶς ἄρτου.

Μαγιστεία, ἀρχή· ὅθεν καὶ μαγίστερ ὁ διδάσκαλος.

Μαγιστριανὸς, ὑπέργιος.

Μάγκινον.

Μαγκίταπες, ὁ χειρόφετος παρὰ Ῥωμαίοις.

Μάγνης, ὄνομα κύριον.

Μαγνησία, τόπος.

Ἀρχὴ τοῦ νῦ στοιχείου. Fol. 262.

ΝΑ'βα, παρὰ Ῥωμαίοις τὸ πορθμεῖον.

Ναβάται, γένος Ἀράβων.

Ναβαταῖοι, ἐθνικοί.

Νάβλα, εἶδος ὀργάνου.

Νάβις, Νάβιδος, ὄνομα κύριον.

Ναβουθαὶ, ὄνομα κύριον.

Ναβουχοδονόσορ, ὄνομα κύριον.

Ναέται, οἰκήτορες.

Ναζαρηνὸς, ὁ ἀπὸ Ναζαρέτ.

Ναζιραῖος, ὁ Θεῷ κεχαριτωμένος (f. κεχωρισμένος) καὶ ἀφιερωμένος· ὁ μοναχός.

Νάζις, ἐθνικόν.

Ναζωραῖος, ὁ ἀπὸ Ναζαρέτ.

Νάει· στάζει, ῥέει.

Ναΐδες· πηγαὶ ἢ νύμφαι περὶ τοῖς νάμασι διατρίβουσαι.

Ναϊνέν.

Ναΐς· ἑταίρα τις ἦν, ἧς μέμνηται Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης.

Ναὶ, συγκαταθέσεως ἐπίρρημα.

Ναίεθος, ὄνομα ποταμοῦ.

Ναιετάουσιν, οἰκοῦσι.

Ναιέτης, ἐγκάτοικ...

Ναιετάω, ναιετ..., οἰκῶ.

Ναίει, οἰκεῖ, διατελεῖ.

Ναὶ μὴν, ναὶ ὄντως.

Ναὶ ναὶ μαμμάκωνος χλόλιο· ὅρκος ἐπὶ χλευασμοῦ.

Ναίχι ἀντὶ τοῦ ναί.

Νάκη, προβάτων δορά.

Νακώλεια, ὄνομα τόπου.

Νᾶκος, ἔντριχον δέρμα, ἤτοι δορὰ προβάτου· κυρίως δὲ τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα· κῶας (sic accentus) δὲ τὸ τοῦ προβάτου. τὸ νᾶκος, ἡ δοτικὴ, τῷ νάκει· Ἰώσηππος.

Νακοτίλται, οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς.

Νᾶμα, ὕδωρ, ποτόν.

Νάνακος, ὄνομα κύριον, οὗτος παλαιὸς ἦν, ὅθεν καὶ παροιμία· Ναννάκου παλαιότερος.

Νάννοι, νάνοι, λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ νανοφυεῖς. οἱ δὲ τῶν ἵππων κολοβοὶ, ἰννοί.

Ναίνιον.

Ἀρχὴ τοῦ ξῦ (sic) στοιχείου. Fol. 267. verso.

ΞΑίνω, τύπτω, διαλύω.

Ξαινᾶν, κοπιᾶν, πονεῖν τοὺς τῶν χειρῶν καρπούς.

Ξαίνεται, κοπιάσει.

Ξανθιῶ, πυρράζω.

Ξανθίζετε, πυρρὰ τῇ ὀπτήσει ποιεῖτε· τὰ γὰρ κρέα ὀπτώμενα ξανθὰ γίνεται.

Ξανθίζεσθαι, κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας.

Ξάνθος, ὄνομα ποταμοῦ. ξανθὸς δὲ, ὁ πυρρός.

Ξανθοῖσιν ὀρνέοις.

Ξάνιον,

Ξαίνιον, κλίνιον ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἀναδέμασιν.
Ξαλνοῦ, κοπιοῦ.
Ξένα, θαυμαστά.
Ξεναγία, δύο πεντακοσιαρχίαι. (sic)
Ξεναγὸς, ὁ τῶν ξένων ἡγεμών.
Ξεναγῶν, ξενοδοχῶν. παρὰ Θουκυδίδῃ δὲ οἱ τῶν μισθοφόρων ἄρχοντες· ξένους γὰρ ἐκάλουν τοὺς μισθοφόρους.
Ξεναλίζω, τὸ συναθροίζω.
Ξέναρχος, ὄνομα κύριον.
Ξένη, ἡ θαυμαστή.
Ξενηλατεῖν, τοὺς ξένους ἐλαύνειν.
Ξενίζω, ξένια δίδωμι.
Ξενίαν· καταγώγιον, κατάλυμα.
Ξενίζειν, ξένῃ χρῆσθαι φωνῇ, ἢ ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν.
Ξενίζεται, θαυμάζει.
Ξενικὸν ἐμπόριον, ὅπου οἱ ξένοι ἐμπορεύοντο, (sic) ὥσπερ ἀστικὸν ὅπου οἱ ἀστοί.

Ξενικὸς, ὁ ξένος, ὁ ἀλλότριος.
Ξενικοῖς, ἀλλοτρίοις, τοῖς μὴ προσήκουσιν· ἢ ξενικοῖς, τοῖς ἀπὸ τῶν ξένων πρέσβεων λεγομένοις. Αριστοφάνης.
Ξένιον, δῶρον περὶ τῶν ξένων διδόμενον.
Ξένιος, ὁ τῆς ξενίας ἔφορος θεὸς, ὥσπερ καὶ φίλιος ὁ τῆς φιλίας.
Ξενίων, Ξενίωνος, ὄνομα κύριον.
Ξενιτευομένοις, ἀντὶ τοῦ μισθοφοροῦντας.
Ξενοκτονεῖν, ἐπὶ τοῦ πληγὰς λαβεῖν· οὕτω Μεταγένης.
Ξενοδοχεῖον, τὸ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενον· καὶ ξενοδόχος.
Ξενολόγιον· καὶ ξενολόγος, ξένους συλλέγων στρατιώτας.
Ξένος, ὁ φίλος. παρὰ δὲ τῷ ἀποστόλῳ ξένος, ὁ ξενοδόχος.
Ξενῶν, ξενῶνος, δόμους (l. δόμος) τοὺς ξένους ἀρρωστοῦντας ὑποδεχόμενος.
Ξεστίον, μέτρον ἐπὶ ὑγρῶν.

Ἀρχὴ τοῦ ο στοιχείου. Fol. 269.

Ὄα, ἀκροδρύων εἶδος μήλοις μικροῖς ἐμφερές. ὀπώρα ἢ ὄα.
Ὀαρίζω, τὸ γυναιξὶ λαλῶ. ὄαρος γὰρ ἡ μετὰ γυναικὸς ὁμιλία.
Ὀαρισμοὶ, διαλογισμοί.
Ὀαριστὺς, γυναικώδης ὅμιλος.
Ὀβελίας ἄρτος.
Ὀβελὸς καὶ ὀβελίσκος, ἡ σούβλα.
Ὀβολὸς, εἶδος νομίσματος. ὀβολὸς δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἓξ ἐστὶ χαλκῶν, ὁ δὲ χαλκοῦς λεπτῶν ἑπτά. ὀβολοὶ δέ εἰσιν οὓς καλοῦμεν φόλλεις.
Ὀβολοστατεῖ, δανείζει· οὕτω Λυσίας· καὶ ὀβολοστάτας, τοὺς δανειστάς.
Ὀβριμοεργὸς, ὁ μεγάλα ἔργα ποιῶν.
Ὄβριμος, ἰσχυρός.
Ὀβρῶν, ὄνομα ποταμοῦ.
Ὀγδόη, ἡ μέλλουσα κατάστασις, ὡς μετὰ τὴν ἑβδόμην ἤτοι τὸν παρόντα αἰῶνα ἐσομένη.
Ὀγδοήκοντα καὶ ὀγδώκοντα, ὁ ἀριθμός.

Ὀγδοηκοστὸς καὶ ὀγδοηκονταέτης.
Ὄγκιον, ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ σίδηρα.
Ὄγκος, τὸ βάρος· καὶ φόρτον, τὸ ἐλαφρόν.
Ὄγκοι, αἱ ἀκίδες.
Ὀγκύλλεσθαι, ὑψαυχενεῖν, σεμνύνεσθαι, καὶ ὄγκους περιβάλλεσθαι.
Ὀγκυλώμενος, ὑπερήφανος.
Ὄγμος, ἡ κατὰ στίχον ἔφοδος τῶν θεριστῶν· καὶ ὄγμοι σταχύων· καὶ Σοφοκλῆς, ὀσιβογμεύς (sic) φησιν. καὶ ἐπόγμιος δημήτηρ, ἔφορος τοῦ θέρους.
Ὄγχναι, αἱ ἀχράδες, ἢ ἄπιοι.
Ὀδὰξ, μετὰ ὀδόντων, δηκτικῶς.
Ὀδαξησμὸς, (sic) κνησμὸς, καὶ ὀδόντων πρισμός.
Ὅδαια, τὰ ἐφόδια.
Ὀδαίναθος, ὄνομα κύριον.
Ὅδε ἐγὼ, αὐτὸς ἐγώ.
Ὅδε τις, ἀντὶ τοῦ ἄλλος τίς.

Ἀρχὴ τοῦ πῦ (sic) στοιχείου. Fol. 281.

Παγανοὶ, ἀστράτευτοι.
Παγαὶ, ἐπίνειόν ἐστι Φεραῖον. Δημοσθένης.
Πάγας, παγίδας, δίκτυα.
Παγασαὶ, πόλις· καὶ Παγασιτικὸς κόλπος.
Πάγγαιον.
Παγίως, βεβαίως, ἰσχυρῶς.
Παγκάλης, πάνυ καλῆς.
Παγκράτιον, ὁ ἀγών· καὶ παγκρατιαστὴς, ὁ ἀθλητής.

Πάγκοινος, λίμνη ἡ τοῦ ᾅδου.
Πάγοι, αἱ βροχαὶ τῶν ὀρνέων τῶν πετεινῶν.
Παγχενίτης, ὄνομα χώρας.
Πάγχυ, παντελῶς.
Πάδος, ὄνομα ποταμοῦ τοῦ παρ' Ἕλλησιν Ἠριδανοῦ ὀνομαζομένου.
Πάθη, θετικὸν τὸ πάθος, ἡ συμφορά· ὡς πάγη τὸ περὶ τὰς πάθας· Σοφοκλῆς.

Παθηζίτης, ὄνομα κύριον.

Πάθωμεν · αὐθυπότακτον.

Παιάν · εἶδος ᾠδῆς, καὶ κλίνεται παιᾶνος · καὶ παιών, παιῶνος.

Παιᾶνας, ὕμνους.

Παιανιεῖς καὶ Παιανίδας, δῆμοι διττοί εἰσιν Παιανίων τῆς Πανιονίδος (sic) φυλῆς.

Παιανίας, ὄνομα κύριον.

Παιανίσαι, τὸ παιᾶνα ἐπικαλέσαι · ἦν δὲ ἔθος γὰρ ἔργου ἀρχομένου τοῦτο λέγειν.

Παιανισμός · ᾠδὴ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακοῦ.

Παιγνία, ἑορτή.

Παιγνιωδέστατος, τοῖς παιγνίοις ἐπιτήδειος.

Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν, αἰτίᾳ τοῦ εἰσαχθῆναι τήν.

Παιδάριον · οὐ μόνον ἐπὶ ἀρρένων κέχρηνται τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ θηλειῶν.

Παιδεύειν, παιδεῦσαι.

Παιδεία, ἡ παίδευσις.

Παιδεύσεις, μετονομαστικὸν ὁ τῆς παιδείας · σύμβολον ἀγωγῆς παιδείας.

Ultima Codicis verba sunt hæc: Παραγγείλας, σημήνας. Παραγκωνίσας ἐκ τῶν ἀγκώνων δήσας.

CODEX CLXXVIII. olim CLXXXVIII. bombycinus, XV. sæculi, habet folia 292.

Fol. 1. Συναγωγὴ λέξεων συλλεγεῖσα ἐκ διαφόρων βίβλων τῆς παλαιᾶς τε φημὶ γραφῆς καὶ τῆς νέας, καὶ αὐτῆς ἐκτὸς τῆς θύραθεν.

Τὸ α μετὰ τοῦ α.

Ααπλος, ὁ ἀπερισπάστος, παρὰ τὸ ἅπτω ἅπτος, οὗ οὐκ ἄν τις ἅψαιτο · ἢ ὁ ἀπερίσπαστος, ἢ ὁ ἄγαν ἀπλήρωτος ἐπιτάσει τοῦ α. Ααπτος, ἀβλαβές. ἄτη γὰρ ἡ βλάβη. ἢ καὶ ὁ χαλεπὸς καὶ ὁ βλαβερὸς ἐπιτάσει τοῦ α. οὕτω Μεθόδιος, ἢ παρὰ τὸ (sic videtur legendum, dubium est) ἅω τὸ πνέω, ἄσω, ἄτος, καὶ ἄατος. Ααγετος, ἀκράτητος. ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἄξω, ἦχα, ἦγμαι, ἦκται, ἦκται, γενὶς ὁ ἄγετος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ἀάγετος. Ααβακτοι, μεγάλοι, ἀβλαβεῖς. Ααγες, ἄθραυστον · ἄγω γὰρ τὸ κλῶ, ἀγές. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀαγές.

Hæc ad specimen sufficiant. In margine scribitur ἀρσενικόν, vel ἀρσενικά, quando masculina nomina sunt; θηλυκόν, quando fœminina, οὐδέτερα, quando neutra, ἐπίρρημα, quando adverbium, ῥῆμα, quando verbum. Sed hæc non semper accurate notantur.

Nomina Scriptorum unde dictiones sumuntur, in margine notantur in littera A tantum. Nam in sequentibus Librarius ab incœpto destitit. At præter Scripturæ Sacræ Libros hi Scriptores memorantur; Methodius, Antiphon, Homerus, Hermippus, (cujus hoc dictum fertur: Αβρων, Φρὺξ, ἢ Ῥόδιος γραμματικὸς. μαθητὴς Τρύφωνος, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ · γεγονὼς δὲ ἐκ δούλων, ὥς φησιν Ερμιππος,) Anacreon, Herodianus, Timæus, Plato, Pisides, (cujus locus adfertur in voce ἀγορά. ἡ Ηλιος, παρὰ τοῖς ἀγωγεῖς ἐτράπη τοῦ Τέγριδος) (sic) Herodotus, Lycophron, Psellus, Aristophanes, Xenophon, Hyperides, Polybius, Philo, Isocrates, Theologus (Gregorius), Agathias, Philocorus, (cujus locus sic habet. Αδυνάτοι, οἱ πεπηρωμένοι τὸ σῶμα. ἐλάμβανον γὰρ οὗτοι δοκιμασθέντες ὑπὸ τῆς βουλῆς, οἱ μὲν ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας ὀβολοὺς δύο, οἱ δὲ ὀβολόν, Φιλόχορος δέ φησι δραχμὰς κατὰ μῆνα.) Thucydides, Apollophanes, Demosthenes, Isæus, Damascius, Sophocles, Æschylus, Lycurgus, Lysias, Pherecrates, (cujus locus in voce Ακαλήφη, quæ est marina planta, sic habet. Βουλοίμην γὰρ κἂν ἀκαλήφαις τὸν ἴσον χρόνον ἐστεφανῶσθαι.) Josephus, Duris, (qui in voce Ακράγαντος sic memoratur. Πόλις Σικελίας, ἀπὸ ποταμοῦ παραρρέοντος. φησὶ γὰρ Δοῦρις, ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν Σικελῶν πόλεων ἐκ τῶν ποταμῶν ὀνομάζονται. ἢ δὲ ἀπὸ τοῦ Ακράγαντος Διὸς, καὶ Αστερόπης τῆς Ωκεανοῦ.) Item Callimachus, Euphorion, Hesiodus, Piton sic memoratus, (Αμάσεια πόλις Ποντική, ἀφ' ἧς Στράβων ὁ πολίτης Αμασεύς, κατὰ δὲ Πίτωνα Αμασειώτης. πειστέον δὲ ἄρα Στράβωνι, ὡς πολίτῃ.) Item Pindarus, Ælianus, Dionysius, Cratinus in voce ἀπαγορεύειν & alibi, Dinarchus, Philippus, Jamblichus, Procopius, Epicharmus & alii. Præmissa vero Scriptorum loca apud Suidam leguntur, sed diversa plerumque.

CODEX CLXXIX. olim CC. bombycinus, XV. sæculi, Latina manu scriptus, constat foliis 317.

Lexicon Græcolatinum, cujus initium:

Ἄατος,	Innocuus.
Ἄαπτος,	Intangibilis.
Ἀαγὸς,	
Ἄβρα,	Ancilla.
Ἀβρὸς, λαμπρὸς, τρυφερὸς, ἁπαλὸς,	Mollis, delicatus.
Ἀβελτηρία,	Ruditas, insipientia.
Ἀβέλτερος,	Stolidus, ignavus.
Ἀβίωτος.	Qui male vivit propter necessitatem.

CODEX CLXXX. olim CXIX. bombycinus, omnino recens, constat foliis 120. ineleganti manu scriptus.

Fol. 1. *Πρεσβευτικὸς ὑπὲρ Ελένης πρὸς τοὺς Τρῶας.* Initium: *Εἰ μὲν ἐβούλετο Αλέξανδρος, ὦ Τρῶες, κ᾽ἄν.*

Fol. 3. *Δύσκολος λάλου γυναι.* (dub.) Init. *Εδει μὲν, ὦ βουλὴ, τεθνάναι με πρίν.*

Fol. 6. vers. *ἀνεπίγραφος.* Init. *Παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς βουλόμενος.*

Ἀπὸ πάθους τὸ προοίμιον. Init. *Ισχύω οὐδ᾽ ἃ πέπονθα πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν.*

Fol. 8. verso, Aristidis rhetoris legatio ad Achillem. Ulysses loquitur. Initium: *Αειστε Αχιλλεῦ, τὸ μὲν θυμοῦσθαί σε.*

Fol. 11. verso, Libanii, Responsio Achillis ad Ulyssem & Phœnicem. Init. *Οτι πρῶτον ὑμᾶς εἶδον ἐπὶ τὰς θύρας ἰκ-*

Fol. 19. argumentum. Init. *Αφαιρεθεὶς Αχιλλεὺς τῆς Βρισηΐδος.*

Ibid. *ἡ προθεωρία.* Init. *Πόθεν τοῖς Ελλησιν ἤδη συνάγεται Πάτροκλος.*

Fol. 20. *ἡ μελέτη.* Init. *Ωμην μὲν, ὦ Αχιλλεῦ τὰς τῶν ἐμῶν δακρύων.*

Fol. 26. *Προθεωρία.* Init. *Νόμος τὸν εὑρόντα θησαυρὸν χιλίας τῇ πόλει διδόναι δραχμάς.* Ibid. *ἡ μελέτη.* Init. *Εχετε, ὦ βουλὴ, τὰς πεντακοσίας δραχμάς.*

Fol. 30. verso, *Προθεωρία.* Init. *Εν τούτῳ τῷ λόγῳ μάλιστα παρατηρεῖν ἄξιον.* Ibid. *πρεσβευτικὸς β'. πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ τῆς Ελένης.* Ulysses alloquitur. Init. *Ωμην μὲν ὦ Τρῶες, μηδενὸς ὑμᾶς ἔτι προσδεήσεσθαι.*

Fol. 36. verso, *Προθεωρία.* Init. *Μετὰ Τροίας ἅλωσιν καὶ Αγαμέμνονος τελευτήν.*

Fol. 37. *ἡ μελέτη.* Init. *Ωμην μὲν, ὦ ἄνδρες, μόλις ποτέ.*

Fol. 42. *Μονῳδία ἐπὶ Ιουλιανῷ τῷ παραβάτῃ.* Init. *Ω πόποι, ἦ μέγα πένθος, οὐκ Αχαΐδα γῆν μόνον.*

Fol. 43. verso, Epitaphium sive Oratio funebris in Julianum apostatam. Init. *Εδει μὲν, ὦ παρόντες, ἅπερ ἤλπιζον ἐγώ γε.*

Fol. 69. *Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Αριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν.* Init. *Οἶδα μὲν ὅτι καὶ τῶν φίλων τοῖς σεμνοτέροις.*

Fol. 73. *Λεξικὸν ὡραῖον*, Lexicon elegans. Init. *Ασέλγεια, πονηρία καὶ πορνεία ἀκρατής. Ασέλγεια*, &c. Mendis plenissimum: pertingit usque ad litteram ε quam non absolvit. In voce *βλαχέρναι* litterâ β. Theophylacti meminit Lexicographi.

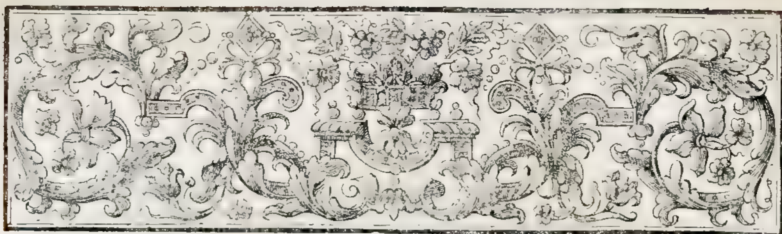
Fol. 107. Hermogenis Rhetorica. Init. *Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων ἃ τὴν ῥητορικήν.*

CODEX CLXXXI. *Etymologies Greques recueillies par M. Auguste Galland fils, sous Monsieur Charron Advocat en Parlement, lequel luy enseignoit la Langue Greque.* Hæc satis sunt ad notitiam.

CODEX CLXXXII. olim CXXV. constat foliis 438. Initio scribitur: *Extraits d'Eustathius sur Homere faits par Pierre de Marcassus ce semble.*

Fol. 1. *Extrait des choses les plus remarquables qui se trouvent dans les Poëtes Grecs & dans leurs Scholiastes, & premierement dans Homere & dans Eustathius.*

CODEX CLXXXIII. est secunda pars præcedentis.

BIBLIOTHECA COISLINIANA,

OLIM

SEGUERIANA.

PARS SECUNDA.

Codices in parvo folio & in quarto.

CAPUT PRIMUM.

Complectens Sacram Scripturam & Catenas.

CODEX CLXXXIV. olim LV. bombycinus XII. vel XIII. sæculi, foliis 136.

Heptateuchus sive pars prima Bibliorum.

Fol. 1. Genesis Capitibus mutila. Incipit ab his verbis. Ἐξάγαγε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, ἵνα συγγνώμεθα αὐτοῖς, Cap. 19. v. 5. Pauca contuli, & aliquot Lectionum discrimina reperi. Fol. 15. verso deficit Codex excisis foliis ab his verbis Cap. 41. v. 18. καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ Ἄχει. καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ, usque ad hæc verba Cap. 43. v. 19. προσελθόντες δὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου Ἰωσήφ.

Fol. 44. Cap. 36. Exodi convenit cum Editione Romana in rerum ordine, qui multum differt ab Hebræo.

Fol. 88. in imo margine recentiore manu legitur : Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ εἰς τὰς γʹ. ἔτους ͵ϛψνηʹ. ἰνδ. ἐγεννήθη Νικηφόρος, ὁ κύριος φυλάξει αὐτὸν, καὶ ἀναθρέψει αὐτόν. i. *Mensis Octobris die* 3. *anno* 6758. (Christi 1250.) *natus est Nicephorus. Dominus custodiet eum, & nutriet eum.*

Fol. 136. & ultimo desinit in hæc verba, καὶ τὰς πόλεις τὰς εὑρεθείσας ἐνεπύρισαν ἐν πυρί. Illa verba, ἐν πυρί, Caput 20. Libri Judicum absolvunt, ita ut vigesimum primum totum desit.

CODEX CLXXXV. olim LII. membranaceus, constat foliis 244. Compactus cum sequenti; ita ut foliorum numerus duos Codices eodem volumine junctos complectatur.

Primus Codex inter antiquissimos & præstantissimos computandus complectitur

Opera

Opera S. Cypriani, quorum Catalogus sequitur. Est unciali charactere quadrato & rotundo descriptus sexto vel septimo sæculo, ut existimant periti. Ejus specimen infra dabitur. Folia 1. 2. & 3. recenti manu descripta sunt ad supplenda ea, quæ avulsis aliquot foliis initio deerant.

Cæcilius Cyprianus Donato salutem. Init. *Bene admones, Donate charissime: nam & promisisse me memini.*

Fol. 4. incipit vetus scriptura his verbis: *Numquam temporibus crimen obruitur.*

Fol. 9. *Cæcili* (sic) *Cypriani ad Donatum explicit. Incipit de habitu virginum feliciter.* Init. *Disciplina custos spei, retinaculum fidei, dux itineris salutaris, fomes ac nutrimentum bonæ indolens.* (sic)

Fol. 13. verso, *De habitu virginum explicit. Incipit de lapsis feliciter.* Init. *Pax ecce, dilectissimi fratres, Ecclesiæ reddita est: & quod difficile nuper incredulis.*

Fol. 31. verso, *Cæcili* (sic) *Cypriani de lapsis explicit. Incipit de Catholica Ecclesiæ unitate.* Init. *Cum moneat Dominus & dicat, vos estis sal terræ, cumque esse nos jubeat ad innocentiam simplices.* Hîc Cypriani sermo deficit in fine excisis foliis, necnon initium sequentis de Oratione Dominica. Quæ supersunt, incipiunt ab his verbis fol. 36. ... *te Deo tumultuosa loquacitate jactare, quia Deus.*

Fol. 53. *de habitu virginum* initio & fine mutilus. Eorum quæ supersunt initium: *Sic & mulier & virgo innupta cogitat ea quæ sunt Domini, ut sit sancta & corpore & spiritu.* Aliquot folia transposita sunt, ideoque finis sermonis de Oratione Dominica post sermonem de Habitu virginum habetur.

Fol. 61. verso, *Cæcili* (sic) *Cypriani de Dominica Oratione explicit. Incipit de mortalitate.* Init. *Etsi aput* (sic) *plurimos vestrum, fratres dilectissimi, mens solida est, & fides firma.*

Fol. 74. *Cæcili Cypriani de mortalitate explicit. Incipit de opere & eleemosynis.* (sic) Init. *Multa & magna sunt, FF. carissimi, beneficia divina, quibus in salutem.* Mutilus est, & desinit fol. 82. verso. Et fol. 83. est Epist. ad Demetrianum mutila initio. Quæ supersunt, incipiunt ab his verbis: *Quia ad malum motus est, mendacio fallente, multo magis ad bonum.* In fine mutilus.

Fol. 92. avulsis foliis deest principium Sermonis *de zelo & livore.* Quæ supersunt, sic incipiunt: ... *nis? palmis in faciem verberaretur, qui palmas veras vincentibus tribuit? spoliaretur.* In fine quædam desiderantur avulsis foliis.

Fol. 99. ejusdem ad Fortunatum. Hoc folium manu omnino recenti descriptum est. Fol. 101. vetus scriptum sic incipit ... *q. filias, ipsi soli salvi erunt. Item in Regnorum.* I. *Si delinquendo vir peccet adversus virum.*

Fol. 116. *Cæcili Cypriani ad Fortunatum explicit. Incipit ad Cæcilium.* Init. *Cyprianus Cæcilio fratri salutem. Quamquam sciam, Frater carissime, Episcopos plurimos Ecclesiis Dominicis.*

Fol. 126. verso, *Cæcili Cypriani ad Cæcilium explicit. Incipit de his qui in lecto consequuntur.* (sic) Init. *Cyprianus Magno salutem. Pro tua religiosa diligentia consuluisti mediocritatem nostram.*

Fol. 133. verso, *Cæcili Cypriani ad Magnum, de Novatiano, & de his qui in lecto consequuntur explicit. Incipit sententia Episcoporum numero LXXXVII.* Init. *Cum in unum Cartaginem* (sic) *convenissent Kal. Sept. Episcopi plurimi ex Provincia.* In nominibus Episcopatuum non parum differt ab Editis. Post fol. 141. abscissis foliis desunt sententiæ Episcoporum a quinquagesima tertia ad sexagesimam nonam.

Fol. 145. *Sententiæ Episcoporum de Hæreticis baptizandis explicit. Incipit ad Rogatianum & cæteros de observanda disciplina.* Initium: *Cyprianus Rogatiano Presbytero & cæteris Confessoribus fratrib. salutem. Et jampridem vobis, Fratres carissimi,* &c.

Fol. 148. Initium sermonis *de laude Martyrii* desideratur, incipiturque ab his verbis: ... *sa sufferre quo pessimus omni scelere carere, sicut per Prophetam suum dixit.*

Paginæ duabus columnis constant; ita ut inter columnas sit spatium quasi unius

pollicis. In ſupremo paginarum margine, perinde atque in hodiernis Libris cuſis ſcribitur ſemper titulus Operis, verbi gratiâ : *ad Donatum de Habitu Virginum.* Scripturæ ſpecimen hîc damus ex fol. primo.

NUMQUAMTEMPORIB
CRIMENOBRUITURNU-
QUAMSCELUSOBLIUIONE
SEPELITUR-EXEMPLAFIUN
QUAEESSEIAMFACINO
RADESTITERUNTTUMDE
LECTATINMIMISTURPI
TUDINUMMAGISTERIO
UELQUIDDOMIGESSERIT
RECOGNOSCEREUELQUID
GERERE POSSITAUDIRE·
ADULTERIUMDISCITUR
DUMUIDETUR;

CODEX CLXXXVI. eodem in volumine compactus a folio 156. uſque ad finem, continet Pſalmos Græce & Latine ; ita ut Græca in altera pagina, Latina vero in altera & adverſa locentur. Eſt unciali quadrato & rotundo charactere deſcriptus ſine accentibus & ſpiritibus, ſeptimi circiter ſæculi, initio & fine mutilus, incipitque ab his verbis : Καὶ ἀπὸ ἀλλοτείων φίσαι (ſic) τὸ δούλου σου. (ſic) Pſal. 18. v. 13. Deſinit vero in hæc verba : *Ideo convertitur populus meus huc.* (ſic) Pſal. 72. verſu 10.

Tam in Græco quam in Latino multa occurrunt Lectionum diſcrimina, quarum ſpecimen hic damus. Pſal. 18. (Edit. Rom. 19.) v. 13. Ms. κατακυειεύσωσι. Edit. κατακυριεύσωσι. Ibid. Ms. ἀπὸ τ ἁμαρτίας. Ed. ἀπὸ ἁμαρτίας. v. 14. Ms. βοηθός μου, Ed. βοηθέ μου. Pſal. 19. (Ed. Rom. 20.) v. 2. Ms. ἀντιλάβεντο (ſic) σε, Edit. ἀντιλάβοιτό σου. v. 3. πιανάτω deeſt in Ms. Verum his ulterius notandis ſuperſedemus, quia Codex mendis ſcatet in Græcis.

In Latinis plura ſunt diſcrimina. Pſal. 19. v. 8. *nos vero reſurreximus, & erecti ſumus.* v. 9. *in die qua invocaverimus te.* Pſal. 20. v. 5. *Vitam petiit, & tribuiſti ei longitudinem dierum in æternum & in ſæc.* v. 6. *Maxima eſt gloria ejus in ſalutari tuo.* v. 8. *& in miſericordia Altiſſimi non conturbabitur.* Pſal. 21. 2. *per diem, nec exaudies.* v. 8. *Omnes qui videbant me, aſpernabantur me.* v. 10. *qui eduxiſti me de ventre.* v. 11. *In te jactatus ſum ex utero . . . ne diſcedas a me.* v. 14. *aperuerunt in me os ſuum.* v. 16. *Aruit velut teſta virtus mea . . . . & in pulverem mortis deduxerunt me.*

Plerumque convenit cum veteri illa Pſalmorum Editione, cujus laciniæ frequentes in cantu hodierno Eccleſiaſtico deprehenduntur.

Vetuſtiſſimi Codicis ſpecimen hîc damus

XXV psalmos (sic) dauid

Iudica me dne quoniam ego in innocentia
mea (sic) ingressus sum et in dno
sperans non infirmabor
Proba me dne et temptame ure
renes meos et cor meum
Quoniam misericordia tua ante oculos
meos est semper et conplacui in ueritate
tua

κε ψαλμος το (sic) δαυιδ

Κρινον με κε οτι εγω εν ακακια
μου επορευθην και επι τω κω
ελπιζων ου μη ασθενησω
Δοκιμασον με κε και πιρασον με πυρωσον
τους νεφρους μου και την καρδιαν μου
Οτι το ελεος σου κατεναντι των οφθαλμων
μου εστιν και ευηρεστησα εν τη
αληθια σου

CODEX CLXXXVII. olim XC. membranaceus, XI. vel X. sæculi, foliis 193.

Psalterium initio mutilum. Incipit a Psalmo 17. v. 37. ἡ παιδεία σου, αὐτή με διδάξει. Psalmorum versus scribuntur charactere unciali, Commentaria brevia intermedia charactere ligato & currente. In margine etiam Scholia habentur ex variis Auctoribus excerpta, nempe Theodoreto, Cyrillo, Hieronymo Presbytero, Maximo, Hesychio, Nilo Monacho, Joanne Chrysostomo, Cosma Indicopleuste, Germano, Origene.

Fol. 175. vero, Cantica Scripturæ cum Commentariis brevibus, ubi Eusebius semel memoratur.

In margine item sæpe reperiuntur Lectiones Aquilæ, Symmachi & Theodotionis, quibus usi sumus in collectione Hexaplorum.

CODEX CLXXXVIII. olim XLVIII. membranaceus, X. sæculi, constans foliis 222.

Psalterium cum Commentariis variorum, Diodori, Origenis, Joannis Chrysostomi, Hesychii, Theodoreti, Athanasii, Cyrilli, Didymi, Eusebii, Maximi, Gregorii Theologi, Basilii, Isidori Pelusiotæ, Gregorii Nysseni, Joannis Sardensis, (Ἰω. Σαρδέων) Severi, Arethæ (Ἀρέθα, sic, & repetitur) Archiepiscopi, Olympiodori, Anastasii Nicæni.

Fol. 199. verso, Cantica Scripturæ Sacræ cum Expositionibus PP. Eusebii, Cyrilli, Gregorii, Nysseni, Severi, Chrysostomi, Theodoreti, Hesychii, Nicolai Presbyteri, Arethæ, Theodori Heracleotæ, Eudoxii, Origenis, Hippolyti. Inter eas multæ habentur sine Scriptorum nomine.

Fol. 219. verso, Oratio Manassis Regis Judæ. Init. Κύριε παντοκράτωρ (sic) ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Fol. 221. Symbolum fidei (Nicænæ.) Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν πατέρα.

Ibid. Εἰς τὰ προηγιασμένα, *in præsanctificata.* Init. Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν.

Ibid. verso, ψῆφοι τῆς ἐπινεμήσεως, *calculi Indictionis*, ubi exemplum sumit ab anno quo scribit nempe mundi 6502. i. Christi 956. & similiter de ratione inveniendi paschatis, exemplum accipit ab eodem anno.

CODEX CLXXXIX. olim LI. bombycinus, XV. sæculi, foliorum 476.

Catena in Psalmos cum Commentariis & Scholiis Theodoreti, Chrysostomi, Basilii, Origenis, Georgii, Gregorii Theologi, Pselli, Ammonii, Cyrilli, Gregorii Nysseni, Eusebii, Basilii, Hesychii, Isidori. Pertingit usque ad Psal. 75. tantum, qui non est integer. Maxima pars Commentariorum sunt Theodoreti.

CODEX CXC. olim CLXXXIV. membranaceus, XIV. circiter sæculi, foliorum 259.

Τοῦ Μακαριωτάτου μητροπολίτου Ἡρακλείας Νικήτα συναγωγὴ ἐξηγήσεων εἰς τὸ ψαλτήριον, ἐξηγηθεῖσα παρὰ διαφόρων πατέρων. Id est: *B. Nicetæ Metropolitæ Heracleæ, collectio expositionum in Psalterium ex diversis Patribus.* Est tantum postrema pars a Psalmo octogesimo usque ad finem. Tota collectio edita fuit a Baltasare Corderio S. J. tribus in folio Tomis.

Hic Codex olim antiquiore scriptura exaratus erat IX. vel X. sæculi. Sed postea erasis prioribus hæc recentiora substituta sunt. Quæ prius aderant, videntur fuisse cujusdam S. Patris Opera; ut ex quibusdam locis quæ adhuc legi possunt, arguitur.

CODEX CXCI. olim XLVII. membranaceus, XIII. circiter vel XIV. sæculi, foliis constans 477.

Duodecim Prophetæ minores. Item Hesaïas, Jeremias & Baruch, Ezechiel & Daniel.

CODEX CXCII. olim CCXXII. bombycinus, XIV. sæculi, foliorum 282.

Fuit olim τῶν κατηχουμένων Lauræ S. Athanasii in monte Atho, ut in principio legitur.

Initio præmittuntur quædam ad ritum Ecclesiæ pertinentia.

Fol.

Fol. 13. breves Expoſitiones in Heſaïam Prophetam. Init. Μηδεὶς οὖν ἑτεροδόξων ἑρμηνείας συναγαγόντι ἐγκα- Collectæ ex Origine, Euſebio Cæſarienſi, Theodoro Heracleota, Euſebio Emeſeno, Apolinario, Theodoreto, Baſilio, Cyrillo, Severo, Athanaſio, Irenæo ex libro contra hæreſes, Joſepho, Joanne Chryſoſtomo.

Fol. 50. Maximi Holoboli Protoſyncelli in S. Mariam Ægyptiacam. Init. Ἀποστολικῆς ἐνθέου γραφῆς πέρας φθάνει. Repetitur & fol. 120.

Fol. 51. Ποσειδίππου, κατὰ δέ τινας Κράτητος τοῦ Κυζικηνοῦ. i. *Poſidippi, ſecundum quoſdam Cratetis Cyziceni.* Init. Ποῖ τις βιότοιο τάμῃ τρίβον εἰν ἀγορῇ μέν. (ſic)

Fol. 51. verſo, In Iſagogem Porphyrii Phœnicis, diſcipuli Plotini. Init. Η Λυκόπολις ἐν Αἰγύπτῳ ἐστὶν, περὶ δέ.

Fol. 52. Theodori Curopalatæ Smyrnæi, de proceſſione Spiritus Sancti e Filio a Latinis ſic dicta. Init. Τὸ πνεῦμα φασὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι. Et contra Azymum.

Fol. 59. verſo, Γαρδίτησις τοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἀθανασίου.

Fol. 60. Χρονικὸν, Chronicon. Init. Μέγας Ἀθανάσιος ὁ ἐν Τύρῳ συνόδου προεστὼς. Eſt omnino breve.

Fol. 67. Gregorii contra Latinos.

Fol. 94. Abdicatio Patriarchæ Gregorii. Init. Μὲ προεβίβασαν εἰς τὸν θρόνον τὸν πατριαρχικόν.

Fol. 98. Philæ verſus monodici in Imperatorem Andronicum Palæologum, qui nomen mutavit in Antonium, μετωνομάσθη. Init. Τίς ἡ τοσαύτη σύγχυσις, τίς ἡ τοσαύτη ζάλη.

Fol. 100. verſo, Cabaſilæ Monodia in Imperatorem. Init. Πρὸς τῇ πολλῇ καὶ μεγίστῃ τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης.

Fol. 105. verſo, Libanii Monodia in Templum Apollinis in Daphne. Init. Ανδρες, ὧν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀχλὺς κατακέχυται.

Fol. 112. de Arithmetica quædam.

Fol. 116. verſo, excerptum ex Joſepho. Poſtea farrago rerum conſarcinatarum.

Fol. 145. Nicephori Gregoræ Technologiæ de Grammaticis. Init. Οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν.

Fol. 166. quædam ex Maximo Planude.

Fol. 181. Maximi Planudis Quæſtiones Grammaticæ. Dialogi perſonæ ſunt Neophron & Palætimus. Init. Πρὸς τῶν λόγων αὐτῶν, ὦ Παλαίτιμε.

CODEX CXCIII. olim CCXCVIII. membranaceus, XI. ſæculi, foliorum 167. In principio eſt imago ſemieraſa.

Fol. 1. Σχόλια εἰς τὰς παροιμίας ἐκ διαφόρων ἑρμηνειῶν, τῇ β'. τῆς α'. ἑβδομάδος. i. *Scholia in Proverbia ex variis interpretationibus, feriâ ſecundâ primæ hebdomadis.* Hæc Scholia deſumta ſunt ex Diodoro, Baſilio, Hippolyto, Chryſoſtomo. In margine ſæpe ſcribitur nomen Symmachi & Aquilæ: ſed nihil eorum habetur in textu. Scholia deſinunt in hæc verba: ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ θεοῦ, καὶ κρίνε πάντα ὑγιῶς &c.

Fol. 17. Scholia in Eccleſiaſten. Ῥήματα ἐκκλησιαστοῦ υἱοῦ Δαυίδ. Init. Ἐκκλησιαστής ἐστιν ῥημάτων καθαρῶν γνῶσις. Deſinit in hæc Eccleſiaſtæ verba, λόγοι σοφῶν ὡς τὰ βούκεντρα, καὶ ὡς ἧλοι πεπυρωμένοι.

Fol. 33. Anaſtaſii Archiep. Antiocheni ex Interpretatione in Evangelium Matthæi. Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς Καπερναοὺμ &c. Init. Τὸ δίδραχμον τοῦτο περὶ οὗ νῦν πρόκειται.

Fol. 35. verſo, ejuſdem ex nono tomo cujus initium erat, τὸν μὲν ὄγδοον θεοῦ χάριτι διανύσαντες τόμον.

Fol. 36. Hippolyti Epiſcopi Romæ de Ezechia. Init. Ἐπὶ μακαρισθέντος τοῦ Ἐζεκίου.

Fol. 36. verſo, Joannis (Chryſoſtomi abeſt) Archiepiſcopi, in Martyres. Init. Αἱ τῶν μαρτύρων ἑορταὶ, οὐκ ἐν τῇ περιόδῳ.

Fol. 40. verſo, Interpretationes variorum ex Prophetiis Heſaïæ, ex Geneſi, & ex Proverbiis. Contra fatum ex Baſilio, Hippolyto, Olympiodoro, Athanaſio, Epiphanio, Gregorio Theologo, Nicephoro Patriarcha.

Fol. 66. Interpretationes in Evangelium Matthæi, ubi ſolvuntur difficultates, & nomina minus uſitata explicantur, v. g. quid ſit milliare, quid ſatum, quid didrachmon, denaria, τρύβλιον, & conſequenter in Marcum & Lucam.

Fol. 71. Dialogus Chriſtiani cum Judæo.

Fol. 74. Interrogationes & Reſponſiones Aſceticæ.

Fol. 77. verſo, ex Macario Scetiota quædam.

Fol 79. Ex Theſauris S. Cyrilli.

Fol. 80. Sancti Ephræm, *quod Chriſtiani non debeant ludere*, & de Philoſophia. Init. Ὅτι μὲν οὐ δεῖ χριστιανοῖς παίζειν.

Fol. 89. Euſebii Emeſeni de pœnitentia. Init. Τῶν τὴν μετάνοιαν ἀναιρεῖν τολμώντων.

Fol. 96. verſo, Sancti Baſilii ſermo, περὶ ἀσκήσεως. Init. Ὁ φιλάνθρωπος θεὸς ὁ διδάσκων ἀνθρώπων γνῶσιν.

Fol. 98. Sancti Procli Archiepiſcopi Conſtantinopolitani in S. & magnam Quintam. Initium: Ἐπέστη, ἀγαπητοὶ, τῶν ἱερῶν μυστηρίων πανήγυρις. In aliis Codicibus Chryſoſtomo tribuitur.

Fol. 101. S. Joannis Chryſoſtomi εἰς τὸν νιπτῆρα. Init. Ἔλεον θεοῦ καὶ φιλανθρωπίαν κηκηρύττομεν.

Fol. 105. verſo, S. Procli in S. Paraſcevem. Initium: Φοβερὰ, ἀδελφοὶ, τῆς σημερινῆς περιστάξεως.

Fol. 107. verſo, S. Joannis Chryſoſtomi in finem Proverbiorum, φόβος κυρίου προστίθησιν ἡμέρας. Init. Ὁρᾷς ὅτι οὐχ ὅρος ἐστὶν, ἀλλὰ κακία.

Fol. 119. verſo, S. Joannis Carpathii Capita 117. Init. Καλὰ ἐξ ἀγαθοῦ τὰ πάντα γεγένηται.

Fol. 138. Capita ex diverſis Interpretibus in Geneſim. Initium: Ἰστέον ὅτι τῆς τῶν ὅλων δημιουργίας.

Fol. 153. verſ. Capita in Geneſim & in Exodum ex Severiano, (fol. 174. verſo, Σευηριανοῦ τοῦ γαβαλῶν) Cyrillo, Iſidoro Peluſiota, Diodòro, Theodoreto, Baſilio, Gennadio, Acacio, Euſtathio.

Fol. 195. ψῆφος χρονικοῦ συντάγματος. i. *ſupputatio Operis Chronici*. Init. Ἀπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ κυρίου ἕως τῆς μάγων παρουσίας, ἔτη δύο. Spectat ad vitam Chriſti tantum.

Fol. 197. & ſeqq. quædam quæſtiones in Scripturam.

Fol. 203. Quid ſignificat habitus Monachi, & detonſio capillorum. Initium: Πάντων τῶν ἐν σώματι μελῶν. Poſtea continuantur Quæſtiones in Scripturam, & in fine de Phœnice & de Charadrio.

Fol. 207. S. Athanaſii Archiep. Alexand. Quæſtio, *Quomodo cognoſcat homo, quod baptizatus ſit & Spiritum Sanctum acceperit*. Reſp. Ὁ προφήτης Ἡσαΐας, φησί. Sequuntur aliæ ejuſdem Pſeudathanaſii Quæſtiones uſque ad fol 227.

Fol. 227. verſo, Hiſtoria Chronica brevis de annis mundi. Incipit a Phalec, pergit uſque ad Captivitatem Babylonis.

Fol. 240. verſo, Interpretatio illius dicti: *Omnis qui occiderit Caïn, ſeptem vindictas exſolvet*. Init. Τὸ πολυθρύλλητον ἐκεῖνο, καὶ παρὰ πᾶσιν.

Fol. 242. verſo, Συναγωγὴ χρόνων κατὰ τὴν ἀκριβῆ ψῆφον τῶν Ἀλεξανδρέων καθὼς ὑποτέτακται. Init. Ἀδὰμ ἔτη διακόσια τριάκοντα. Perſequitur uſque ad Captivitatem Babylonis. Poſtea ſequuntur Reges Medorum & Perſarum, Reges Macedonum, Imperatores Romani; poſtea Imperatores Conſtantinopolitani, qui deſinunt in Leonem (ſapientem) & Alexandrum. Supputatio annorum a creatione mundi ad ortum Chriſti eſt 5500.

Fol. 247. Reges Iſraël.

Fol. 248. Quæſtio, *Quoties lapſis peccatum remittitur*. Item aliæ quæſtiones, & res Aſceticæ.

CODEX CXCIV. olim CCXIX. bombycinus, XII. circiter ſæculi, foliorum 372. Fuit olim Monaſterii ſeu Lauræ S. Athanaſii in monte Atho, ut ex hujuſ-

modi nota in fine arguitur. Τοῦτο τὸ βιβλίον δίδοται εἰς τὴν Λαῦραν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου παρὰ Ἀθανασίου μοναχοῦ ὑπὲρ σωτηρίας ἑαυτοῦ καὶ τῶν ψυχῶν Ἡσαΐου μοναχοῦ, καὶ Καλῆς, Μιχαὴλ καὶ . . . . καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ αὐτῶν διὰ τὸν κύριον. i. *Hic Liber datus est Lauræ S. Athanasii ab Athanasio Monacho pro salute ejus & animarum Hesaiæ Monachi, Cales, Michaëlis & . . . . . qui legeritis, orate pro eis propter Dominum.*

Fol. 1. Proverbia Salomonis cum Scholiis, initio mutila. Deest tantum pars Prologi. Proverbia cum Scholiis seu Commentariis incipiunt fol. 2. Sunt autem Scholia Basilii, Hippolyti, Diodori, Epiphanii, Apolinarii, Polychronii, Juliani, Didymi, Chrysostomi, Eusebii, Olympiodori, Cyrilli, Evagrii, Eustathii Antiocheni. Fol. 60. verso altera manu elegantiore scribitur. A medio circiter usque ad finem non scribuntur nomina Scholiastarum.

Fol. 67. verso, Ecclesiastes cum Commentariis. Init. Ο ἐκκλησιαστὴς φυσιολογίας ἁπτόμενος. ἀποκαλύπτει.

Fol. 93. verso, Cantica Canticorum cum Commentariis. Initium: Τὰ πρόσωπα τοῦ βιβλίου τοῦ ᾄσματος· νύμφος.

Fol. 117. ἑρμηνεία τοῦ Ψελλοῦ εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων. Init. Υμνος ἐπιθαλάμιος εἰς θεὸν τὴν εἰρήνην.

Fol. 144. Polychronii Prologus in Job. Init. Η ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἀσάφεια πολλὰς ἔχει.

Fol. 155. verso, Polychronius dicitur Episcopus Apameæ.

Fol. 144. verso, Hypothesis in Job. Init. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ιὼβ διαφόρως ἐξηγήσαντο οἱ ὑπομνηματισταί.

Fol. 146. verso, Juliani Episcopi Halicarnassei in Librum Job. Initium: Σημαίνει ἡ βίβλος τοῦ μακαρίου Ιὼβ τὴν εἰς Ιουδαίους τοῦ θεοῦ.

Fol. 148. verso, Liber Job cum Commentariis & Scholiis variorum. Init. Commentariorum: Η χώρα ἡ Αὐσίτης, χώρα ἦν τοῦ Ησαῦ.

Commentaria sunt Joannis Chrysostomi, Olympiodori, Polychronii, Didymi, Evagrii, Gregorii Theologi, Dionysii, Theodori Mopsuesteni, Juliani, Clementis, Apolinarii, Origenis, Severi Antiocheni, Cyrilli, Alexandrini, Methodii, Isidori, Theophili Alexandrini. Totum dividitur in Capita 31.

CODEX CXCV. olim CCCVI. membranaceus, X. sæculi, elegantissime descriptus, foliorum 468.

Quatuor Evangelia cum Commentariis variorum.

Fol. 1. vers. præmittuntur quædam in Evangelia recentiore manu. Ibidem Pselli in illud, *Pater meus usque nunc operatur.*

Fol. 3. Pselli illud: *Estote prudentes sicut serpentes.* Init. Μία καὶ αὐτὴ τῶν παρὰ τοῦ θείου λόγου. Hæc vero sunt longe recentiore manu.

Fol. 4. prima manu Epistola Eusebii Carpiano. Init. Αμμώνιος μὲν ὁ Αλεξανδρεὺς πολλὴν ὡς εἰκός. Postea sequuntur Canones Eusebii, in fine mutili

Fol. 9. verso, figura Matthæi scribentis, aureo fundo, in cujus suprema parte hæc duo carmina leguntur.

Γράψε θεοῦ σαρκώσιος ἔξοχα θαύματα πάντα
Ματθαῖος σελίδεσσιν, ἐπεὶ λίπε δῶμα τελώνου.

Scripsit Dei Incarnationis eximia miracula omnia
Matthæus in paginis, postquam reliquerat domum telonii.

In imo autem legitur, Τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ἐξεδόθη ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ιερουσαλὴμ μετὰ χρόνους η. τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναλήψεως. i. *Evangelium secundum Matthæum editum est ab ipso in Jerusalem post annos octo ab Assumtione Domini.*

Fol. 10. Incipit Evangelium Matthæi cum Commentariis Joannis Chrysostomi, Origenis, Anepigraphi seu incerti, Eusebii, Cyrilli Alexandr. Basilii, Isidori Pelusiotæ, Theodori Monachi, Severiani, Theodori Heracleotæ, Severi (ἐν ὑπαγωγῇ. ἐξ ἐπιστολῆς πρὸς Καισαρείαν. ἐξ ἐπισ. πρὸς ἀναστασίαν ὑπάτισσαν.) Gregorii Nysseni, Cle-

mentis, Theodori Mopſueſteni, Apolinarii, Theodoreti, Irenæi Epiſcopi, Heſychii Presbyteri.

Fol. 165. Euſebii Pamphili. Init. Πῶς παρὰ μὲν τῷ Ματθαίῳ, ὀψὲ σαββάτων.

Fol. 166. Ejuſdem Euſebii. Init. Πῶς παρὰ μὲν τῷ Ματθαίῳ ἡ Μαγδαληνή.

Fol. 168. Ερμηνεία τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου ἐν ἐπιτόμῳ. ἐγράφη δὲ τὸ εὐαγγέλιον ἐκεῖνο εἰς τὴν πατριάρχην (dubia lectio) ἐπὶ Σεργίου τοῦ πατριάρχου. Init. Χρὴ νοεῖν ὅτι τὴν μητέρα ὡς ἀπὸ τοῦ Λευιτικοῦ. Poſtea ſequuntur quædam traditiones, & explicationes vocum ſingularium in Evangeliis, ut κοδράντης, ἀσσάριον &c.

Fol. 171. verſo, Imago Marci in fundo aureo cum inſtrumentis ad ſcriptionem. In ſupremo margine leguntur hæc duo carmina.

Οὐ κατ' ἐπωνυμίην Αἰγύπτιον ἔλαχε λαὸν

Ορφνη, ἐπεὶ φωνῆς Μάρκου ἔδεκτο φάος.

Non ſecundum appellationem Ægyptium populum obtinuit

Caligo, poſtquam vocis Marci lumen accepit.

In imo margine legitur: Τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον ἐξεδόθη μετὰ χρόνους ι. τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναλήψεως. i. *Marci Evangelium editum eſt poſt annos decem a Chriſti Aſſumtione.*

Fol. 172. Evangelium ſecundum Marcum cum Commentariis Victoris Antiocheni. Init. Πολλῶν εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον, καὶ εἰς τὸ κατὰ Ιωάν- Vide ſupra in Cod. XX.

Fol. 209. verſo, habetur quidpiam ex Aſceticis Baſilii.

Fol. 238. poſt Evangelium Marci, Dionyſii Epiſc. Alexandrini Epiſtola Baſilidi τῷ συλλειτουργῷ. Init. Επέστειλάς μοι, πιστότατε καὶ λογιώτατε υἱέ μου, πυνθανόμενος.

Fol. 240. verſo, Imago S. Lucæ Evangeliſtæ ſcribentis. Fundus eſt aureus. In ſupremo margine leguntur hæc duo carmina.

Αθανάτου βιότοιο πλεσφόρα ἕρματα Χριστοῦ

Πυκτίου ἐν λαγόνεσσι σαφῶς ἐνέπασσέ γε Λουκᾶς,

Immortales vitæ perfecta Chriſti monilia

In Libri intimo intexuit Lucas.

In imo margine: Τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον ἐξεδόθη μετὰ χρόνους ιε'. τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναλήψεως. i. *Evangelium ſecundum Lucam editum eſt poſt annos quindecim a Chriſti Aſſumtione.*

Fol. 241. Evangelium S. Lucæ cum Commentariis Joannis Chryſoſtomi, Tibi Boſtrenſis, Anepigraphi, Origenis, Iſidori Peluſiotæ, Cyrilli Alexandr. Gregorii Nyſſeni, Victoris Presbyteri, Gregorii Theologi, Maximi Monachi, Apollinarii, Severi ex Apologetico 22.

Fol. 349. verſo, Imago S. Joannis Apoſtoli meditantis. Fundus eſt aureus. In ſummo margine:

Αρχιερεὺς Εφεσόθεν θεηγόρος ἐκ θεοῦ εἶπεν

Πρῶτος Ιωαννης, ὡς θεος ἦν ὁ λόγος.

Summus Antiſtes Epheſi divinus præco a Deo afflatus dixit

Primus Joannes, quod Deus erat Verbum.

In imo margine:

Στῆθι θεουργῷ τοῦ θεαρχικοῦ λόγου,

Εὐαγγελιστὰ τῆς τελεταρχικῆς θεαρχίας.

Επικληθεὶς ἐξέπλησας ἀρρήτους λόγους,

Εν οἷς θεουργῶν ποίμνιον τὸ σὸν σκέπε.

Τὸ κατὰ Ιωάννην εὐαγγέλιον ἐξεδόθη μετὰ χρόνους λβ'. τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναλήψεως. i. *Sancti Joannis Evangelium editum eſt poſt annos 32. a Chriſti Aſſumtione.*

Fol. 350. Evangelium ſecundum Joannem cum Commentariis S. Joannis Chryſoſtomi, Cyrilli Alexandr. Origenis, Ammonii Presbyteri, Thodori, Severi (ἐκ τῆς πρὸς Εὐπράξιον κουβικουλάριον ἀποκρίσεων, ex apologetico 46. ex epiſtola ad Thomam epiſcopum Germaniciæ.) Apollinarii, Theodori Heracleotæ, Didymi, Theodori Mopſueſteni, Anaſtaſii Patriarchæ Antiocheni. In fine multa eraſa vetuſtate ſunt.

CODEX

CODEX CXCVI. olim CCXXIII. membranaceus, XI. vel XII. sæculi, foliorum 289. Fuit Lauræ S. Athanasii in monte Atho, ut aliquot in locis scribitur.

Evangelistarium sive Evangelia per annum.

Fol. 3. Epistola Eusebii Carpiano, ut supra.

Fol. 3. verso, Programma in Matthæum Evangelistam. Init. Ελθωμεν λοιπὸν, καὶ ἐπὶ τοὺς εὐαγγελιστὰς καὶ ἀποστόλους. Ex Cosma Ægyptio. Vide in Collectione nova nostrâ Tom. 2. pag. 245.

Fol. 5. Capita Evangelii secundum Matthæum cum argumentis cujusque. Sunt autem Capita numero 68. & consequenter carmina in Matthæum, quæ brevitatis causâ non adferimus, quod vel parvi vel nullius usûs sint.

Fol. 7. Canones Eusebii.

Fol. 12. verso, in fundo aureo Imago Matthæi scribentis, & supra Caput Matthæi figura Christi cum quatuor animalibus.

Fol. 13. Evangelium Matthæi cum notis Menæorum.

Fol. 50. verso, Programma in Marcum. Init. Οὗτος ὁ δεύτερος Πέτρου ἐν Ῥώμῃ συνεκδημῶν. Ex Cosmæ Ægyptii Topographia Christiana T. 2. p. 246.

Fol. 51. capita 48. cum argumentis Evangelii secundum Marcum.

Fol. 52. vers. Imago in fundo aureo Marci Evangelium scribentis, assistente Petro.

Fol. 53. Evangelium secundum Marcum.

Fol. 75. Programma in Lucam. Init. Οὗτος ὁ Λουκᾶς ὁ τρίτος τῶν εὐαγγελιστῶν. Ex eodem Cosma p. 247.

Fol. 75. verso, Capita 83. cum argumentis Evangelii Lucæ.

Fol. 78. verso, Imago in fundo aureo Lucæ scribentis, assistente S. Paulo.

Fol. 79. Evangelium secundum Lucam.

Fol. 116. Programma in Joannem. Init. Οὗτος ὁ θεολόγος Ἰωάννης, ὁ ἔξαρχος τῶν εὐαγγελιστῶν. Ex eodem Cosma p. 248.

Fol. 117. Capita 18. cum argumentis Evangelii Joannis.

Fol. 118. verso, Imago in fundo aureo S. Joannis Evangelistæ Evangelium dictantis Prochoro discipulo.

Fol. 119. Evangelium secundum Joannem.

Fol. 147. ἐκλογάδιον, ubi Evangeliorum per annum initium & finis adfertur incipiendo a Joanne. Postea Matthæus, Marcus & Lucas eadem ratione adferuntur. Deinde Evangelia per annum secundum præcipuas solennitates adferuntur: post hæc Evangelia per annum in festis SS. incipiendo a mense Septembri pro more Græcorum.

Fol. 159. verso, Imago Lucæ rursum.

Fol. 160. Acta Apostolorum.

Fol. 192. Imago S. Jacobi in fundo aureo, & ibidem incipit Epistola S. Jacobi.

Fol. 196. Imago S. Petri & Epistola prima S. Petri, præmisso Capitum 11. Indice.

Fol. 199. verso, Epistola secunda S. Petri, præmisso Capitum 4. Indice.

Fol. 202. Imago S. Joannis Apostoli, & Epistola prima sancti Joannis Apostoli, præmisso Capitum 8. Indice.

Fol. 205. verso, Epist. Joannis secunda, Capitibus tribus.

Fol. 206. Epistola tertia Joannis, Capita quatuor habet.

Fol. 207. Imago S. Judæ Apostoli & Epistola ejusdem, præmisso Capitum quinque Indice cum argumentis, ut alibi.

Fol. 209. Imago S. Pauli cum Epistolis ejusdem, præmissis ad singulas Epistolas Capitum Indicibus.

Epistola ad Romanos, Capita 26.

Fol. 221. prima ad Corinthios, Capita 24.

Fol. 232. secunda ad Corinthios, Cap. 15.

Fol. 241. Epist. ad Galatas, Capita 12.

Fol. 245. Epist. ad Ephesios, Capita 10.
Fol. 249. ad Philippenses, Capita 6.
Fol. 252. ad Colossenses, Capita 10.
Fol. 255. prima ad Thessalonicenses, Cap. 6.
Fol. 258. secunda ad Thessalonicenses, Cap. 9.
Fol. 260. prima ad Timotheum, Capita 20.
Fol. 264. secunda ad Timotheum, Capita 9.
Fol. 266. Epistola ad Titum, Capita 6.
Fol. 268. Epistola ad Philemonem, Cap. 2.
Fol. 269. Epist. ad Hebræos, Capita 30.
Fol. 279. Menologium.

Fol. 268. verso, in illud, *De die autem & hora illa nemo novit* &c. S. Basilii Cæsariensis. Init. Τὸ οὐδεὶς καθολικὸν μὲν εἶναι δοκεῖ.

Fol. 288. in charta bombycina manu omnino recenti quædam ad Officium Ecclesiæ spectantia.

CODEX CXCVII. olim XLI. membranaceus, XII. circiter sæculi. Est foliorum 275.

Quatuor Evangelia, quæ olim fuerunt D. Hectoris d'Ailli Episcopi Tullensis, ut docent inscriptiones in operculi superficie auro descriptæ, ubi ab una parte legitur in summa ora: *De ton effort d'Ally*, (sic) in ima autem, *nasci, laborare, mori*; ab altera vero, *R. P. Hector d'Ally LXVIII. Episcopus Tullensis.* In medio insignia Gentilitia sic. In campo coccinei coloris serpens argenteus sinuosis flexibus, cum tribus hinc & totidem inde merulis, *merletes*, argenteis.

In fine fol. 275. sic legitur: *Codicem hunc ita ut est compactus, quatuor Evangelistarum Opera Græce scripta complectentem P. R. D. Hector Dailly Episcopus Tullensis, Cathedralis Ecclesiæ Tullensis Bibliothecæ dono dedit anno Domini* 1530.

Initio præmittitur ordo Evangeliorum per annum. Deinde sequebantur Canones Eusebii in Evangelia auro minioque ornatissimi, qui duobus tantum exceptis foliis excisi fuerunt. Quatuor Evangeliis Capitum Indices præmittuntur, ut in præcedenti.

CODEX CXCVIII. olim CXLVI. bombycinus, XIII. circiter sæculi, foliorum 434.

Theophylacti in quatuor Evangelia. Initio & fine desiderantur quædam. Præmittuntur Canones Eusebii mutili. Hic Codex videtur fuisse Monasterii Bulgarorum in monte Atho, ut ex inscriptionibus quibusdam licet perplexis colligi videtur. De Monasterio Bulgarorum in monte Atho vide Palæographiam Græcam Libro septimo.

CODEX CXCIX. olim XLIV. membranaceus, XI. circiter sæculi, foliorum 325. optimæ notæ.

Quatuor Evangelia, Acta Apostolorum, Epistolæ Jacobi, Petri, Joannis & Judæ; item quatuordecim Epistolæ Pauli, & Apocalypsis.

Fol. 309. Sancti Joannis Chrysostomi in Dominicam Resurrectionis sermo brevis. Init. Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω.

CODEX CC. olim XLV. membranaceus, XIII. ut videtur, sæculo jussu Michaëlis Palæologi Imperatoris descriptus. Constat foliis 300.

Quatuor Evangelia, Acta Apostolorum, Epistolæ Catholicæ & Apocalypsis. Initio Evangeliorum adest imago cujusque Evangelistæ; initio Actuum S. Lucæ, in Epistolis quoque imagines Apostolorum ad quos pertinent. Hic Codex dono missus fuit S. Ludovico, hujus nominis nono, Francorum Regi, a Michaële Palæologo Imperatore, ut docent notæ sequentes.

Initio habentur quædam Severi Antiocheni, multis in locis deleta.

Fol. 1. verso, in ima pagina hæc leguntur S. Ludovici tempore scripta; *Elcham (f. Elcham) Alahu Imperator Tartarorum. Ejus filius Elcham Apagan, qui duxit filiam Michaëlis, & baptizatus est & multi alii.*

Fol. 2. In summa pagina: *Joannes Porastrus.* Infra vero: *Cum Romana.* (sic) *Anno Domini* 1269. *itaque in æstate istius anni fuerunt ad Dominum Regem. Et in hieme sequente, venit alius nuncius ab eodem Mikaële ad eundem Regem.* In ima pagina: *Michail in Christo Deo fidelis Imperator & moderator Romeorum, Ducas, Angelus, Comninus, Paleologus,* (sic) *& novus Constantinus, semper Augustus, serenissimo Domino Ludovico illustrissimo Regi Franciæ, salutem . . . . & augmentum. Hic Rex Franciæ recepit. . . . . . .*

Fol. 2. verso, ubi est imago S. Matthæi scribentis, in supremo margine & ad latus manu ipsius ut videtur Imperatoris legitur: Μιχαὴλ ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ (scribitur αὐτοκρά τῶ) τῶν Ρωμαίων, Δούκας (sic) Ἄγγελος, Κομνηνὸς ὁ Παλαιολόγος. Ibid. sub imagine: *Ex Bibliotheca Patrum Cadomensium Societatis Jesu* 1640.

Fol. 3. in supremo margine: *Mr. D. Prez Savigny.*

In marginibus Codicis habentur hinc inde interpretationes Latinæ, paulo post oblatum Codicem factæ.

CODEX CCI. olim CCXCV. bombycinus, XV. sæculi, foliorum 605. Scriptus a Joanne Chrysocephalo Holobolo, ut docet hæc nota in fine. Ἐγράφη παρὰ τοῦ ὑπομνηματογράφου τῆς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας διακόνου Ἰωάννου Χρυσοκεφάλου τοῦ Ὀλοβώλου. *Scriptus est ab hypomnematographo* (*i.* qui erat a Commentariis) *sanctissimæ Dei magnæ Ecclesiæ Diacono Joanne Chrysocephalo Holobolo.* Infra vero scribitur: Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ σταυρονικήτα (sic) καὶ ὁποῖος τὸ στερήσῃ &c. *Hic Liber est Monasterii S. Nicolai Stauronicetæ & qui eum abstulerit* &c. Monasterium Stauronicetæ est in monte Atho. Vide Palæographiam Græcam Libro septimo.

Fol. 1. Joannis Damasceni, de Corpore & Sanguine Domini. Init. Περὶ τοῦ κυριακοῦ σώματος οὗ μεταλαμβανόμεθα, σημαινόμενον τῇ ὑμετέρᾳ ἀγάπῃ.

Ibid. Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαιον εἰς τὸ αὐτό. εὑρέθη δὲ τοῦτο τὸ κεφάλαιον εἰς χάρτην παλαιότατον κατεφθαρμένον, ἐξ ἰδιογράφου αὐτοῦ, ἐσχεδιασμένον γράμμασι κατασιγήλοις. ὡς ἦν δὲ δυνατὸν, τὰ γράμματα ἀνελέχθησαν, εἰ καὶ ἀτελῶς, ἵνα μὴ παντῃ ἀπόλωνται. i. *Ejusdem Caput in idipsum Inventum autem est hoc Caput in Charta antiquissima corrupta manu ipsius* (*Joannis Damasceni*) *scripta litteris arcanis. Quantum vero fieri potuit, litteræ collectæ sunt, etiamsi imperfecte, ne prorsus interirent.* De scriptura arcana seu κρυπτογραφίᾳ vide Palæographiam Græcam, ubi varia arcanarum litterarum genera explicavimus. Init. Τὸ οὗ κυρίου σῶμα οὗ μεταλαμβανόμεθα, ἀδελφὲ, αὐτό ἐστι τὸ σῶμα.

Fol. 3. Συναγωγὴ ἐξηγήσεων εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον ἐκ διαφόρων ἑρμηνευτῶν παρὰ Νικήτα διακόνου τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ διδασκάλου γεγονυῖα. i. *Collectio interpretationum ex diversis Interpretibus in sanctum Evangelium secundum Lucam, facta per Nicetam Diaconum magnæ Dei Ecclesiæ & doctorem.* Init. Ἐξ ἀρχῆς ὁ μαθητὸς δι' ἑαυτοῦ τοῖς ἀνθρώποις.

Collectio autem ex hisce Scriptoribus excerpta est; Basilio, Gregorio Theologo, Joanne Chrysostomo, Hierosolymitano (*i.* Hesychio,) Symeone, Theodoreto, Cyrillo, Dionysio Areopagita, Athanasio, Origene, Severo Antiocheno, Maximo, Antipatro Bostrensi, Geometra (Joanne,) Gregorio Nysseno, Photio, Isidoro, Eusebio, Epiphanio, Tito Bostrensi, Andrea Cretensi, Joanni Damasceno, Irenæo, Justino Victore Presbytero, Metaphraste, Macario Tito contra Manichæos, Alexandro Monacho, Ephræm, Cosma Monacho, Anastasio, Methodio Patrensi, Hippolyto, Nilo, Amphilochio, Joanne Climaco, Ignatio, Africano, Marco Monacho, Theophane, Isaac Monacho, Josepho, Gennadio, Dorotheo, Niceta Paphlagone, Asterio, Philone Carpathio, Theodoro Heracleota, Evagrio, Synesio, Clemente Alexandrino, Theodoro Mopsuesteno, Psello, Cassiano, Apolinario, Eutychio Patriarcha, Dionysio Alexandrino in Origenem, (Init. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰρήσθω περὶ τοῦ θελήματος.) Sylvestro ex opere contra Judæos, Ambrosio ad Gratianum, Leone Papa, Flaviano, Cypriano.

CODEX CCII. membranaceus, constans foliis 14. complectens partem Epistolarum Pauli, inter antiquissimos Europæ numerandus, sæculi nempe V. vel VI. cujus & originem & fortunas ex notis non dubiis enarrare aggredimur.

Scriptus esse videtur in Palæstina vel Syria eo circiter quo diximus ævo. Nam Calligraphus qui notam infra edendam in fine posuit, hoc exemplar se contulisse significat in Bibliotheca Cæsareæ cum Codice ipsius Pamphili manu exarato; antequam videlicet Cæsarea funditus dirueretur, quod contigit ante medium sæculi VII. Alia autem nota Codicis hujus antiquitatem prædicat, forma videlicet litterarum cum vetustissimis libris comparanda. Primitus vero nullos habuit accentus vel spiritus: sed postea aliquot videlicet elapsis post primam scriptionem sæculis, cum litteræ priscum nigrorem penitus amitterent ac pene evanescerent, novo atramento omnes litteræ restitutæ sunt, sed minus libero & firmo ductu; ita ut characteres priscam prorsus elegantiam amiserint. Id vero liquido probatur, tum quia cum secundus ille scriba litteras restitueret, non semper priorem ductum sequutus est, sed ductus veteres a latere intactos reliquit, quos facile est animadvertere; tum quia Appendix illa in Epistolam ad Titum, quæ charactere rubro seu cinnabari delineatur & ob liquoris præstantiam certis maxime in locis priscum nitorem retinuit, characterum formam elegantissimam præfert, quoniam secunda restaurante manu non opus habuit. Cum porro characteres novo sunt atramento restituti, tunc accentus & spiritus primo positi fuisse videntur. Certe primæ manus omnino esse nequeunt: nam in Appendice illa cinnabari exarata accentus & spiritus atramento secundis curis delineati sunt, quia videlicet ruber color tunc scribæ non suppetebat. Cæterum atramentum illud, quo secundò perfusæ sunt litteræ tam acris conditurae erat, ut plerisque in locis membranam prorsus corroserit; ita ut secundum formam litterarum foramina sæpe remaneant, & in littera O quæ hujusmodi atramento claudebatur, totus circulus interior frequenter avulsus fuerit.

Certum est hunc Codicem in Monasterium seu Lauram S. Athanasii, quod est in monte Atho translatum fuisse: utrum autem ante restauratas novo atramento litteras, an prisca etiam tunc remanente scriptura, incertum est. Illud solum constat Codicem hunc anno 1218. solutum fuisse, foliaque ejus compingendis aliis libris adhibita, quo tempore Macarius Monachus Lauræ Bibliothecam in pluteos distribuit, & librum quemlibet numero suo notavit. Quod sane liquet ex nota Codicis LVII unde duo hujus Codicis folia excerpta sunt & ubi legitur fol. 2. βιβλίον τῆς πρώτης θέσεως λδʹ. *Liber primæ positionis, sive primi plutei trigesimus quartus*, & in inferiori margine eadem manu, διὰ τοῦ μοναχοῦ κυροῦ Μακαρίου προσετέθη. ἔτει ͵ϛψκϛʹ. *Per Monachum Domnum Macarium appositus est anno 6726.* (hoc est Christi 1218.) & in nota alia Græcobarbara, εἴ τις ἀποξενώσει, να ἔχη τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων, καὶ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. *Si quis hunc librum alienaverit, incurrat in maledictiones trecentorum decem & octo deiferorum Patrum & sancti Athanasii.* Quas notas ut facilius intelligas, repetenda sunt ea quæ circa Codicem VIII. diximus; ubi in ipsa lignea tabella libro compingendo adhibita legitur, ἱερᾶς καὶ ἁγίας Λαύρας, *sacrosanctæ Lauræ*. Monasterium vero S. Athanasii in monte Atho sæpe Laura simpliciter vocatur. In primo ejusdem VIII. Codicis folio ad supremum marginem legitur, βίβλος τῆς ἐννάτης θέσεως ιδʹ. *Liber noni plutei decimus quartus*; in imo margine sic scribitur: προσετέθη διὰ τοῦ μοναχοῦ κυροῦ Μακαρίου μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἰνδʹ. ϛʹ. ἔτει ͵ϛψκϛʹ. 1. *Appositus est per Monachum Domnum Macarium mense Februario Ind. 6. anno 6726.* Christi videlicet 1218. ut supra. In Codice autem CCXLI. unde quatuor hujus Codicis CCII. folia ad compingendum adhibita, extracta sunt, initio scribitur Codicem illum fuisse Lauræ S. Athanasii in monte Atho tertii plutei septimum. Certo itaque certius est hunc Codicem CCII. ex aliquot Manuscriptis excerptum, ad compingendos alios libros in Laura S. Athanasii solutum discerptumque fuisse; illud vero eodem tempore contigisse, quo Bibliotheca illa per Monachum Macarium exornata & numeris ad libros appositis ordinata fuit: vel hinc liquidum videtur, quod omnes Codices ubi folia ex illo vetustissimo Exemplari desumta operimentis concinnandis inservierunt, annum 1218. ætate superent. Certumque habeo in eadem ipsa Bibliotheca

multos alios adhuc ſupereſſe Codices, qui hujuſmodi folia ex eodem Manuſcripto excerpta initio & fine habent. Commodum autem accidit ut in uno foliorum, quæ in Bibliotheca Coisliniana ſunt, nota Calligraphi reperiatur.

Folia igitur primum & ſecundum avulſa ſunt ex Codice CCLXXV. membranaceo X. vel XI. ſæculi, qui continet Anaſtaſii Metropolitæ Nicæni Commentaria in Pſalmos.

Folia tertium & quartum ex Codice CCXCIX. membranaceo XI. ſæculi, ubi diſputationes cum Judæis & alia Opuſcula.

Folia, quintum, ſextum, ſeptimum & octavum ex Codice CCXLI. membranaceo X. ſæculi, ubi Scholia Baſilii junioris ſeu minimi in Gregorium Nazianzenum.

Folia nonum & decimum ex eodem Codice CCLXXV. de quo ſupra.

Folia undecimum & duodecimum ex Codice XXIII. membranaceo, XI. ſæculi, ubi quatuor Evangelia cum Commentariis Patrum & Scriptorum Græcorum.

Folia decimum tertium & decimum quartum ex Codice LVII. qui IX. ſæculo vertente vel X. ineunte ſcriptus videtur, ubi Gregorii Nyſſeni Commentarius in Cantica Canticorum & in Eccleſiaſten.

Accentus & ſpiritus ſecunda manu poſiti ſunt, ſed ab imperito Librario qui hæc ſecus ponit non infrequenter. Sic fol. 1. *οἰκοδομεὶ* pro *οἰκοδομεῖ*, & ibidem *μὴδεὶς* pro *μηδεὶς* aut *μηδ' εἷς*, & mox *ἑτέρου* cum ſpiritu tenui, & paulo poſt fol. verſo *ἱερόθυτον* cum tenui male, & ibidem *ἐκείνον* ſic male. Fol. 2. *τούτο* pro *τοῦτο*. & eodem fol. verſo *κοινὰ* pro *κοινᾶ*. Fol. 3. *ἐνεστώτος* pro *ἐνεστῶτος*, ibidemque *ὢ* pro *ᾧ cui.*

Non infrequentes etiam commutationes occurrunt τοῦ ει in ι, & ι in ει, & ε in αι. Sic Fol. 1. verſo *ὑμεῖν* bis pro *ὑμῖν*, *ἐσθίεται* pro *ἐσθίετε*. Fol. 2. *ὀφίλι* pro *ὀφείλει*, & ſimilia.

De linearum ſitu, & de diſtinctione in *κῶλα* & *κόμματα* non loquimur, quia id quivis mox obſervare poterit. Omnia quippe illa fragmenta edimus *στιχηρῶς*, id eſt diſtinctis verſiculis, ut in Codice ſunt.

Ordo Epiſtolarum Pauli in Codice XXIX. ſupra ad Rom. ad Corinth. 1. 2. ad Galat. ad Epheſ. ad Philippenſ. ad Coloſſenſ. ad Theſſalonicenſ. 1. 2. ad Hebr. ad Timoth. 1. 2. ad Titum, ad Philemonem.

Fol. 1. exceptum ex Cod. CCLXXV.

Ex Epiſt. 1 ad Corinth. c. 10. v. 23.

ἐσμέν;	ſumus?
πάντα μοι ἔξεστι,	Omnia mihi licent,
ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει.	ſed non omnia expediunt:
πάντα μοι ἔξεστιν.	Omnia mihi licent,
ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ ÷	ſed non omnia ædificant.
μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζη-	Nemo quod ſuum eſt quæ-
τείτω,	rat,
ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου·	ſed quod alterius.
πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πω-	Omne quod in macello væ-
λούμενον	nit
ἐσθίετε μηδὲν ἀνα-	manducate nihil in-
κρίνωντες (ſic) διὰ τὴν	terrogantes propter
συνείδησιν·	conſcientiam:
τοῦ γὰρ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλή-	nam Domini eſt terra & ple-
ρωμα αὐτῆς.	nitudo ejus.
Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν	Si quis autem vocat vos
F. 1. verſo. ἀπίστων καὶ	infidelium &
θέλεται (ſic) πορεύεσθαι,	vultis ire,
πᾶν τὸ παρατιθέμε-	omne quod apponi-
νον ὑμεῖν (ſic) ἐσθίετε	tur vobis, manducate
μήδεν (ſic) ἀνακρίνοντες	nihil interrogantes

διὰ τὴν συνείδησιν.
ἐὰν δέ τις ὑμεῖν (sic) εἴπῃ·
τοῦτο ἱερόθυτόν
ἐστιν·
μὴ ἐσθίεται δι᾽ ἐκεῖνον
τὸν μηνύσαντα,
καὶ τὴν συνείδησιν, ✠
συνείδησιν δὲ λέγω
οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ,
ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου·
τί γὰρ ἡ ἐλευθερία.
In margine infima.
✠ τοῦ γὰρ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα (sic) αὐτῆς.

Fol. 2 eodem Cod. Ex Epist. 1. ad Corinth. c. 11. v. 9.
ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα,
ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.
διὰ τοῦτο ἡ γυνὴ ὀφίλι (sic)
ἐξουσίαν ἔχειν ἐ-
πὶ τῆς κεφαλῆς,
διὰ τοὺς ἀγγέλους.
πλὴν οὔτε γυνὴ χωρὶς
ἀνδρός,
οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυ-
ναικὸς ἐν κυρίῳ.
ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ
τοῦ ἀνδρός,
οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ
γυναικός·
τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ·
ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε.
F. 2. verso Πρέπον ἐστὶ γυναῖκα
ἀκατακάλυπτον τῷ
θεῷ προσεύχεσθαι;
οὐδὲ ἡ φύσις αὐτὴ δι-
δάσκει ὑμᾶς,
ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ,
ἀτιμία αὐτῷ ἐστι·
γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ,
δόξα αὐτῇ ἐστι,
ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβο-
λαίου αὐτῇ δέδοται.
Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλό-
νικος (sic) εἶναι,
ἡμεῖς τοιαύτην συνή-
θειαν οὐκ ἔχομεν,
οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ.

F. 3. ex Cod. CCXCIX. Ex Epist. ad Galat. c. 1. v. 4.
ἡμῶν,
ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς
ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος (sic)
αἰῶνος πονηροῦ,
κατὰ θέλησιν τοῦ θεοῦ

propter conſcientiam.
Si quis autem vobis dixerit,
Hoc immolatum idolis
eſt;
ne manducetis propter illum
qui indicavit,
& conſcientiam. ✠
conſcientiam autem dico
non meam,
ſed alterius.
Quid enim libertas.
In margine infima.
✠ nam Domini eſt terra & plenitudo ejus.

Ex Epiſt. 1. *ad Corinth. cap.* 11. *v.* 9.
vir propter mulierem,
ſed mulier propter virum.
Ideo mulier debet
poteſtatem habere ſu-
pra caput,
propter Angelos.
Verumtamen neque mulier ſine
viro,
neque vir ſine mu-
liere in Domino.
Sicut enim mulier de
viro,
ita & vir per
mulierem:
omnia autem ex Deo.
In vobis ipſis judicate,
decet mulierem
non velatam
Deo orare?
Nec ipſa natura do-
cet vos,
quod vir quidem ſi comam nutriat,
ignominia eſt illi;
mulier vero ſi comam nutriat,
gloria ipſi eſt,
quoniam coma pro vela-
mine ipſi data eſt.
Si quis autem videtur conten-
tioſus eſſe,
nos talem conſuetu-
dinem non habemus,
neque Eccleſiæ Dei.

Ex Epiſt. ad Galat. cap. 1. *v.* 4.
noſtris,
ut eriperet nos
de præſenti
ſæculo nequam,
ſecundum voluntatem Dei

	καὶ πατρὸς ἡμῶν,	& patris noſtri,
	ᾧ (ſic) ἐστιν ἡ δόξα εἰς τοὺς	cui eſt gloria in
	αἰῶνας (ſic) τῶν αἰώ-	ſæcula ſæculo-
	νων, ἀμήν.	rum, amen.
	θαυμάζω ὅτι οὕτω (ſic) τα-	Miror quod ſic ci-
	χέως μετατίθεσ-	to transferi-
	θαι (ſic) ἀπὸ τοῦ καλέσαν-	mini ab eo qui voca-
	τος ἡμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ,	vit vos in gratia Chriſti,
	εἰς ἕτερον (ſic) εὐαγγέλιον	in aliud Evangelium
	ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο·	quod non eſt aliud;
	εἰ μή τινές εἰσιν οἱ	niſi aliqui ſunt qui
F. 3. verſo.	ταράσσοντες ὑμᾶς,	conturbant vos,
	καὶ θέλοντες μετα-	& volunt con-
	στρέψαι τὸ εὐαγγέ-	vertere Evange-
	λιον τοῦ Χριστοῦ.	lium Chriſti.
	ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγ-	Sed licet nos aut An-
	γελος ἐξ οὐρανοῦ	gelus de cœlo
	ὑμῖν εὐαγγελίζηται	vobis evangelizet
	παρ' ὃ εὐαγγελισάμεθα	præter id quod evangelizavimus
	ὑμεῖν, (ſic)	vobis,
	ἀνάθεμα ἔστω.	anathema ſit.
	ὡς προειρήκαμεν	Sicut prædiximus
	καὶ ἄρτι πάλιν λέγω·	& nunc iterum dico:
	εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζε-	ſi quis vos evangelizave-
	ται παρ' ὃ παρελάβεται, (ſic)	rit præter id quod accepiſtis,
	ἀνάθεμα ἔστω·	anathema ſit.
	ἄρτι γὰρ ἀνθρώποις πείθω.	Modo enim hominibus ſuadeo.
Fol. 4. ex eodem Codice.	Ex Epiſt. ad Galat. c. 2. v. 9.	*Ex Epiſtola ad Galatas c. 2. v. 9.*
	. καὶ Βαρνάβα κοινω-	& Barnabæ ſocie-
	νίας·	tatis:
	ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη,	ut nos in gentes,
	αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν πε-	ipſi autem in cir-
	ριτομήν·	cumciſionem;
	μόνον τῶν πτωχῶν,	tantum pauperum
	ἵνα μνημονεύωμεν,	ut memores eſſemus
	ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ	quod etiam ſolicite curavi hoc
	τοῦτο ποιῆσαι·	ipſum facere.
	ὅτε δὲ ἦλθεν (ſic) Κηφᾶς	Cum autem veniſſet Cephas
	εἰς Ἀντιόχιαν, (ſic)	Antiochiam,
	κατὰ πρόσωπον αὐτῷ	in faciem ei
	ἀντέστην,	reſtiti,
	ὅτι κατεγνωσμένος ἦν·	quia reprehenſibilis erat.
	πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινας	Prius enim quam venirent quidam
	ἀπὸ [Ἰακώβου,]	a Jacobo,
F. 4. verſ.	μετὰ τῶν ἐθνῶν	cum gentibus
	συνήσθιε·	comedebat:
	ὅτε δὲ ἦλθον,	cum autem veniſſent,
	ὑπέστελλε καὶ ἀφώ-	ſubtrahebat & ſegre-
	ριζεν ἑαυτόν,	gabat ſe,
	φοβούμενος τοὺς	timens eos qui
	ἐκ περιτομῆς·	ex circumciſione:
	καὶ συνυπεκρίθησαν	& ſimulationi conſenſerunt

αὐτῷ δὲ οἱ λοιποὶ
Ιȣδαιοι, (sic)
ὥστε δὲ Βαρνάβας συν-
απήχθη, (sic) τῇ ὑποκρίσει αὐτῶν.
ἀλλ' ὅτε εἶδε, (sic) ὅτι οὐ-
κ ὀρθοποδοῦσι (sic)
πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

ejus & cæteri
Judæi,
ita ut & Barnabas simul
abduceretur in simulationem eorum.
Sed cum vidissem quod non
recte ambularent
ad veritatem.

Fol. 5. r. ex CCXLI. Ex argumentis in Epist. ad Hebr.

Ex argumentis in Epist. ad Hebræos.

Deficiunt initio.

. . . παρὰ τῷ
ὁμοιοπαθήσαντι ἡ-
μῖν ἀνθρωπίνως.
Ζ. ἐπιτίμησις ὡς ἔτι δεο-
α. μένοις εἰσαγωγῆς.
β. ἐν ᾧ παραίνεσις εἰς ἐπί-
δοσιν, ὡς οὐκ οὔσης
δευτέρας ἀρχῆς.
γ'. προτροπὴ σὺν ἐπαίνῳ.
Η ὅτι βεβαία ἡ ἐπαγγελία
τοῦ θεοῦ, καὶ ταῦτα σὺν ὅρκῳ.
Θ περὶ Μελχισεδὲκ τοῦ

. . . apud eum qui
similia passus est nobis humanitus.
VII. Increpatio quasi iis qui adhuc egeant
1 institutione.
2 Ubi & admonitio ad profectum, quippe cum non sit
secundum principium.
3 Adhortatio cum laude.
VIII. Quod firma sit promissio
Dei, & hæc cum juramento.
IX. De Melchisedec
* * * * * *

Desunt aliquot lineæ.

F. 5. verso. β'. ἐν ᾧ ὅτι καὶ τοῦ Ἀβραὰμ
προετιμήθη.
Ι ὅτι παύεται ἡ τοῦ Ἀαρὼν
ἱερωσύνη ἡ ἐπὶ γῆς
οὖσα· (sic) ἵσταται δὲ ἡ οὐ-
ράνιος ἡ Χριστοῦ ἐξ ἑτέρου
γένους, οὐ κατὰ σάρκα,
οὐ διὰ νόμου σαρκικοῦ·
ΙΑ ὑπεροχὴ τῆς δευτέρας
διαθήκης παρὰ τὴν
προτέραν ἐν ἱλασμῷ (sic)
καὶ ἁγιασμῷ.

2 Ubi quod præ Abrahamo
honoratus sit.
X. Quod cessaturum sit Aaronis Sacerdotium, quod super terram
est: stet autem illud cœleste, quod Christi est ex altero
genere, non secundum carnem,
non per legem carnalem.
XI. Excellentia novi
Testamenti præ
priori in propitiatione
& sanctitate.

Deficit.

Deficit.

Fol. 6 ex CCXLII. Ex Epist. ad Heb. c. 2. v. 11.

Ex Epist. ad Hebr. cap. 2. v. 11.

δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισ-
χύνεται ἀδελφοὺς
αὐτοὺς καλεῖν λέγων·
θ̄ „ ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου
ψαλμ. κά „ τοῖς ἀδελφοῖς (sic) μου.
„ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας
„ ὑμνήσω σε.
ī „ καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι πε-
Ἠσα. „ ποιθὼς ἐπ' αὐτῷ.
„ καὶ πάλιν. ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ
„ παιδία ἅ μοι ἔδωκεν ὁ θεός.
ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κε-

Deficit.

Propter quam causam non confunditur fratres
eos vocare, dicens:
Annuntiabo nomen tuum
fratribus meis,
in medio Ecclesiæ
laudabo te.
Et iterum: Ego ero fidens in eum.
Et iterum: Ecce ego &
pueri, quos mihi dedit Deus.
Quia ergo pueri . . .

Deficit.

F. 6. verso. ἵνα διὰ τοῦ θανάτου κα-
ταργήσῃ τὸν τὸ κρά-

Ut per mortem destrueret eum qui impe-

τος

	τὸς ἔχοντα τοῦ θανά-	rium habebat mor-
	του, τοῦτ' ἔστι τὸν	tis, id est
	διάβολον,	diabolum,
	καὶ ἀπαλλάξῃ τούτοις	& liberaret eos
	ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ	quotquot timore mortis per
	παντὸς τοῦ ζῆν ἔνο-	totam vitam obno-
	χοι ἦσαν δουλείας ÷	xii erant servituti.
	οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων	Nusquam enim Angelos
	ἐπιλαμβάνεται,	apprehendit,
	ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ.	sed semen Abrahæ.
Fol. 7. ex Cod. CCXLI.	Ex Epist. ad Hebræos c. 3. v. 13.	*Ex Epist. ad Hebræos c. 3. v. 13.*
	ἄχρις οὗ τὸ σήμερον	donec Hodie
	καλεῖται,	nominatur,
	ἵνα μὴ σκληρωθῇ τις ἐξ ὑ-	ut non obduretur quis ex vo-
	μῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας.	bis fallaciâ peccati.
	μέτοχοι γὰρ τοῦ Χριστοῦ γεγό-	Participes enim Christi effec-
	ναμεν, ἐάνπερ τὴν	ti sumus, si tamen
	ἀρχὴν τῆς ὑποστάσε-	initium substan-
	ως μέχρι τέλους βε-	tiæ usque ad finem fir-
	βαίαν κατάσχωμεν.	mum retineamus.
	ἐν τῷ λέγεσθαι, σήμερον.	Dum dicitur, Hodie.
	Deficit.	*Deficit.*
F. 7. verso.	παρεπίκραναν, ἀλλ' οὐ	exacerbaverunt, sed non
	πάντες οἱ ἐξελθόν-	universi qui profecti
	τες ἐξ Αἰγύπτου διὰ	sunt ex Ægypto per
	Μωϋσέως.	Moysem.
	τίσι δὲ προσώχθισε	Quibus autem infensus est
	τεσσαράκοντα ἔτη;	quadraginta annis?
	οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσα-	nonne illis qui peccave-
	σιν ὧν τὰ κῶλα (sic) ἔπε-	runt, quorum membra prostra-
	σεν ἐν τῇ ἐρήμῳ;	ta sunt in deserto?
	τίσι δὲ ὤμοσε μὴ εἰσε-	Quibus autem juravit non intro-
Fol. 8. ex Cod. CCXLI.	Ex Epist. ad Hebræos c. 4. v. 12.	*Ex Epist. ad Hebræos cap. 4. v. 12.*
	ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ	vivus est enim sermo Dei
	καὶ ἐνεργής, (sic)	& efficax,
	καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶ-	& penetrabilior omni
	σαν μάχαιραν δίστομον,	gladio ancipiti,
	καὶ διϊκνούμενος ἄχρι	& pertingens usque ad
	μερισμοῦ ψυχῆς	divisionem animæ
	καὶ πνεύματος,	& spiritûs,
	ἁρμῶν τε (sic) καὶ μυελῶν,	compagum quoque ac medullarum,
	καὶ κριτικὸς ἐνθυμή-	& discretor cogitatio-
	σεων καὶ ἐννοιῶν.	num & intentionum.
	Deficit.	*Deficit.*
F. 8. verso.	πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.	ad quem nobis sermo.
	ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα	Habentes ergo Pontificem
	μέγαν διεληλυθότα	magnum, qui penetravit
	τοὺς οὐρανοὺς Ἰησοῦν	cœlos Jesum
	τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, κρα-	filium Dei, te-
	τῶμεν τῆς ὁμολογί-	neamus confessio-
	ας. οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα	nem. Non enim habemus Pontificem
	μὴ δυνάμενον συμ-	qui non possit com-

παθῆσαι τῆς ἀσθε-
νίαις (sic) ἡμῶν.

pati infirmitati-
bus nostris.

Fol. 9. ex Cod. CCLXXV

Ex Epist. ad Timoth. 3. 7.

δεῖ δὲ καὶ μαρτυρίαν κα-
λὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν
ἔξωθεν,
ἵνα μὴ εἰς ὀνιδισμὸν (sic) ἐμ-
πέσῃ καὶ παγίδα τοῦ
διαβόλου·
διακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς,
μὴ διλόγους,
μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέ-
χοντας,
μὴ αἰσχροκερδεῖς,
ἔχοντας τὸ μυστήριον
τῆς πίστεως ἐν καθα-
ρᾷ (sic) συνειδήσει.
(καὶ αὐτοὶ δὲ δοκιμαζέσ-
θωσαν πρῶτον,

F. 9. verso. εἶτα (sic) διακονίτωσαν (sic)
ἀνέγκλητοι ὄντες.)
γυναῖκας ὡσαύτως
σεμνὰς,
μὴ διαβόλους, νηφαλίους,
πιστὰς ἐν πᾶσιν.
διάκονοι ἔστωσαν μι-
ᾶς γυναικὸς ἄνδρες,
τέκνων καλῶς προϊσ-
τάμενοι καὶ τῶν
ἰδίων οἴκων.
οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαν-
τες, βαθμὸν ἑαυτοῖς
καλὸν περιποιοῦνται,
καὶ πολλὴν παῤῥησίαν ἐν
πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ex Epist. ad Timoth. cap. 3. v. 7.

Oportet autem & testimonium bo-
num habere ab iis qui
foris sunt,
ut non in opprobrium in-
cidat & laqueum
diaboli:
Diaconos similiter pudicos,
non bilingues,
non multo vino de-
ditos,
non turpe lucrum sectantes,
habentes mysterium
fidei in pu-
ra conscientia:
(Et ii autem pro-
bentur primum,
deinde ministrent
nullum crimen habentes.)
mulieres similiter
pudicas,
non detrahentes, sobrias,
fideles in omnibus.
Diaconi sint u-
nius uxoris viri,
qui filiis bene præ-
sint &
suis domibus.
Qui enim bene ministrave-
rint, gradum sibi
bonum acquirunt,
& multam fiduciam in
fide quæ est in Christo Jesu.

Fol. 10. [illegible]

Argumenta Epist. 1. ad Timoth.
lacera & erasa.

Περὶ διδασκάλων . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

Argumenta Epist. 1. ad Timotheum
lacera & erasa.

De magistris . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

Fol. 10. vers.

Eorum argumentorum series.

περὶ ἐπιμελείας ἑαυτοῦ
καὶ τῆς ἐκκλησίας.
περὶ τοῦ ἁρμοζόντως ἑ-
κάστῳ προσφέρεσθαι.
περὶ χηρῶν ἡλικίας (sic) καὶ
τρόπου καὶ διοικήσεως.
περὶ πρεσβυτέρων τινά· &c.

Eorumdem argumentorum series.

De cura sui ipsius
& Ecclesiæ.
Quod congruenter sit sin-
gulis offerendum.
De viduarum ætate &
moribus & administratione.
De Presbyteris quædam &c.

lectu difficilia ob vetustatem, quæ referre non est necesse.

Fol. 11. ex Cod. XXIII. Argumenta Epist. ad Titum uno tantum numero mutila.

. . . .

Β̄ κατὰ τῶν σαρκικὰς καθάρσεις πρεσβευόντων καὶ ὑπὲρ πνεῦμα. . . .

Γ̄ παραινέσεις ἃς δεῖ παραινεῖν καθ' ἡλικίαν ἑκάστοις.

Δ̄ περὶ δούλων . . . καὶ αὐτοὶ τῆς Χριστοῦ χάριτος ἀξίως δουλεύοιεν.

Ε̄ περὶ ἀρχόντων ὑπακοῆς πρεπούσης τῇ ἐπιεικίᾳ (sic) τῶν Χριστοῦ.

ϛ'. παραινέσεις περὶ τοῦ ἐκκλίνειν τοὺς αἱρετικοὺς (sic) ζητητάς·

στίχοι η'.

F. 11. verso. Παύλου ἀποστόλου ἐπιστολὴ πρὸς Τίτον.

Παῦλος δοῦλος θεοῦ,
ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ
κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν
θεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν
ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν,
ἐν ἐλπίδι (sic) ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο
ὁ ἀψευδὴς θεὸς πρὸ
χρόνων αἰωνίων·
ἐφανέρωσε δὲ καιροῖς
ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι,
ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτή- (sic)

II. Contra eos qui carnales purificationes prædicant, & super spiri-

III. Admonitiones quas singulis secundum ætatem facere oportet.

IV. De servis . . . si quidem ipsi digne Dei gratiâ serviant.

V. De obedientia principibus exhibendâ, quæ Christi mansuetudini conveniat.

VI. Admonitiones, quod declinandum sit ab hæreticis quæsitoribus.

versiculi 8.

Pauli Apostoli Epistola ad Titum.

Paulus servus Dei,
Apostolus autem Jesu Christi
secundum fidem electorum
Dei, & agnitionem
veritatis quæ secundùm
pietatem est,
in spe vitæ æternæ quam promisit
qui non mentitur Deus ante
tempora sæcularia:
manifestavit autem temporibus
suis verbum suum in prædicatione,
quæ credita est mihi secundum præceptum Salva-

Fol. 11. ex eodem Cod. Ex Epist. ad Titum cap. I. v. 15.

ἀπίστοις οὐδὲν καθαρόν,
ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ
νοῦς καὶ ἡ συνείδησις.
θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι,
τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται
βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς,
καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.
σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ·
Γ̄ πρεσβύτας νηφαλίους
εἶναι,
σεμνούς,

Ex Epist. ad Titum cap. I. v. 15.

infidelibus nihil mundum,
sed inquinatæ sunt eorum &
mens & conscientia.
Deum confitentur se nosse,
factis autem negant;
cum sint abominabiles & increduli,
& ad omne opus bonum reprobi.
Tu autem loquere quæ decent sanam doctrinam:
senes ut sobrii
sint,
pudici,

σώφρονας,	prudentes,
ὑγιαίνοντας τῇ πίστει,	ſani in fide,
τῇ ἀγάπῃ,	in dilectione,
F. 12 verſ. τῇ ὑπομονῇ·	in patientia:
πρεσβύτιδας ὡσαύτως	Anus ſimiliter
ἐν καταστήματι ἱερω-	in habitu
πρεπεῖς, (ſic)	ſancto,
μὴ διαβόλους,	non criminatrices,
μὴ οἴνῳ πολλῷ δεδου-	non multo vino ſer-
λωμένας,	vientes,
καλοδιδασκάλους,	bene docentes,
ἵνα σωφρονίζουσιν	ut prudentiam doceant
τὰς νέας	adoleſcentulas,
φιλάνδρους εἶναι,	ut viros ſuos ament,
φιλοτέκνους,	filios diligant,
σώφρονας,	prudentes,
ἁγνάς,	caſtas,
οἰκουργούς,	domûs curam habentes,
ἀγαθάς.	benignas.
Fol. 13. ex Cod. LVII. Ex Epiſt. ad Titum c. 3. v. 13.	*Ex Epiſt. ad Titum cap. 3. v. 13.*
Ζηνᾶν τὸν νομικὸν	Zenam legiſperitum
καὶ Ἀπολλῶ σπου-	& Apollo ſoli-
δαίως πρόπεμψον,	cite præmitte,
ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ.	ut nihil illis deſit.
μανθανέτωσαν δὲ	Diſcant autem
καὶ οἱ ἡμέτεροι κα-	& noſtri bo-
λῶν ἔργων προΐσ-	nis operibus præ
τασθαι εἰς τὰς ἀναγ-	eſſe ad neceſ-
καίας χρείας, (ſic)	ſarios uſus,
ἵνα μὴ ὦσι (ſic) ἄκαρποι.	ut non ſint infructuoſi.
ἀσπάζονταί σε οἱ μετ' ἐ-	Salutant te qui me-
μοῦ πάντες.	cum ſunt omnes.
ἄσπασαι τοὺς φιλοῦν-	Saluta eos qui nos
τας ἡμᾶς ἐν πίστει.	amant in fide.
ἡ χάρις μετὰ πάντων	Gratia cum omnibus
ὑμῶν, ἀμήν.	vobis. Amen.
F. 13. verſo Παύλου ἀποστόλου	Pauli Apoſtoli
ἐπιστολὴ πρὸς Τίτον	Epiſtola ad Titum
τῆς Κρητῶν ἐκκλησίας	Cretenſium Eccleſiæ
πρῶτον ἐπίσκοπον	primum Epiſcopum
χειροτονηθέντα.	ordinatum.
ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως	Scripta eſt Nicopoli
τῆς Μακεδονίας, στίχοι ϟζ'.	Macedoniæ. verſiculi XCVII.
Fol. 14 recto ult. Cod.	. . . .
ἔγραψα καὶ ἐξεθέμην κα-	ſcripſi & edidi pro
τὰ δύναμιν στιχηρὸν (ſic)	viribus hunc librum
τόδε τὸ τεῦχος (ſic) Παύλου	Pauli Apoſtoli
τοῦ ἀποστόλου πρὸς ἐγ-	verſiculis diſtinctum
γραμμὸν καὶ εὐκατάλημ-	ſcriptione commoda (*i.* majuſculis literis)
πτον (ſic) ἀνάγνωσιν τῶν κα-	ad faciliorem lectionem
θ' ἡμᾶς ἀδελφῶν· παρ' ὧν	fratrum qui penes nos ſunt;
ἁπάντων τόλμης συγ-	a quibus omnibus audaciæ

veniam

γνώμην αὐτοῦ, εὐχῇ τῇ
ὑπὲρ ἐμοῦ (sic) τὴν συμπε-
ριφορὰν (sic) κομιζόμενος.
ἀντεβλήθη δὲ ἡ βίβλος
πρὸς τὸ ἐν Καισαρίᾳ (sic) ἀντί-
γραφον τῆς βιβλιοθήκης
τοῦ ἁγίου Παμφίλου, χειρὶ
F.14. verso. γεγραμμένον αὐτοῦ.

Προσφώνησις.

Κορωνὶς εἰμὶ, (sic) δογμά-
των θείων διδάσκαλος.
ἄν τινι με χρήσῃς, ἀντί-
βιβλον λάμβανε· εἰσὶ γὰρ
ἀποδόται κακοί.

Ἀντίφρασις.

Θησαυρὸν ἔχων σε πνευματι-
κῶν ἀγαθῶν, καὶ πᾶσιν
ἀνθρώποις ποθητὸν,
ἁρμονίαις τε καὶ ποικί-
λαις γραμμαῖς κεκοσμη-
μένον, νὴ τὴν ἀλήθειαν;
οὐ δώσω σε προχείρως
τινὶ, οὐ δὲ αὖ φθονέσω τὸ * * *

veniam peto, precibus pro
nobis emissis utilitatem
undique colligens.
Collatus est autem hic liber
cum Exemplari, quod est
Cæsareæ in Bibliotheca
sancti Pamphili, manu
ejus descripto.

Alloquutio.

Coronis sum, dogma-
tum divinorum doctor.
Si cui me commodaveris,
Libri pretium accipe: nam
debitores improbi.

Responsio.

Cum te spiritualium bonorum
thesaurum habeam, omnibus
hominibus desiderabilem,
ornatibus multis variisque
picturis decoratum,
per veritatem! non
te facile cuipiam dabo,
nec rursum invidebo * * *

Hæc clausula quæ in nota Calligraphi observatur, εὐχῇ τῇ ὑπὲρ ἡμῶν τὴν συμπεριφορὰν κομιζόμενος, habetur supra in Prooemio Pamphili Martyris in argumenta sua & προθεωρίαν ad Acta Apostolorum in Codice XXV. unde videtur eam mutuatus esse Calligraphus. Hujus porro antiquissimæ & nobilissimæ scriptionis specimina duo proferimus. Primum videlicet Appendicis illius in Epistolam ad Titum, quæ sic incipit, Παύλου ἀποστόλου ἐπιστολὴ πρὸς Τίτον &c. ubi characteres cinnabari exarati priscum pene nitorem conservarunt; accentus autem posteriori ævo adjectos & atramento delineatos, utpote omnino spurios & peregrinos omittendos censuimus. Secundum specimen insignem illam Calligraphi notam repræsentat, quæ sic incipit, ἔγραψα καὶ ἐξεθέμην, ubi characteres non omnino primigenii sunt. Etenim, uti diximus, cum priscum atramentum flavesceret & quasi deletum videretur, litteras omnes nescio quis novo atramento illevit, nec ita accurate priscum ductum calamo sequutus est ut elegantiam scriptionis servaret, quam tamen elegantiam in primo specimine animadvertere potes.

ΠΑΥΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ
ΤΗΣ ΚΡΗΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΠΡΩΤΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ
ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕΝΤΑ
ΕΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ
ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, ΣΤΙΧ ϥζ

ἔγραψα καὶ ἐξεθέμην κα
τὰ δύναμιν στειχηρὸν
τόδε τὸ τεῦχος παύλου
τοῦ ἀποστόλου πρὸς ἔγ
γραμμὸν καὶ εὐκατάλημ
πτον ἀνάγνωσιν τῶν κα
θ' ἡμᾶς ἀδελφῶν παρ' ὧν
ἁπάντων τόλμης συγ
γνώμην αἰτῶ εὐχῇ τῇ
ὑπὲρ ἐμῶν τὴν συμπε
ριφορὰν κομιζόμενος
ἀντεβλήθη δὲ ἡ βίβλος
πρὸς τὸ ἐν καισαρίᾳ ἀντί
γραφον τῆς βιβλιοθήκης
τοῦ ἁγίου παμφίλου χειρὶ
γεγραμμένον

CODEX CCII. olim XCIV. partim membranaceus XI. circiter sæculi, partim bombycinus XIII. Constat foliis 327. quorum 26. priora membranæ sunt, cætera bombycina.

Fol. 1. Ἀνδρέου πρωτοθρόνου εἰς τὴν ἀποκάλυψιν. i. *Andreæ primi præsulis* (Cretensis) *in Apocalypsin*. Init. Πολλάκις αἰτηθεὶς ὑπὸ πολλῶν ἐξ ἀγάπης.

Fol. 27. Sancti Joannis Chrysostomi in Acta Apostolorum. Init. Ἤδη μὲν ἐν τοῖς παραλαβοῦσι βίβλοις τῆς θεοπ-

Ibid. Ejusdem. Init. Πολλοῖς τουτὶ τὸ βιβλίον οὐδ' ὅτι ἔτι γνώριμόν ἐστι.

Fol. 28. verso, ὑπόθεσις τῆς βίβλου τῶν πράξεων. Init. Πράξεις ἀποστόλων τὸ βιβλίον καλεῖται.

Fol. 29. Ἀποδημίαι Παύλου τοῦ ἀποστόλου. Initium: Ἀπὸ Δαμασκοῦ ἤρξατο καὶ ἀνῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

Fol. 30. Acta Apostolorum cum Commentariis. Initium Commentariorum ex Chrysostomo, Ἀντιοχεὺς ὑπάρχων τὸ γένος ὁ μακάριος Λουκᾶς. Commentarii sæpius ex Chrysostomo; occurrunt etiam ex Athanasio, Apolinario, Severiano Gabalorum, Severo Antiocheno, Cyrillo, Gregorio Theologo, Didymo, Irenæo, Gregorio Nysseno, Ammonio, Isidoro, Origene, Eusebio Emeseno, Eusebio Cæsariensi, Nicolao Presbytero, Epiphanio, Theophilo Episc. Alexandrino, Theodoreto, Theodoro Primicerio & Monacho. Hæc porro Severi opera memorantur scilicet

Fol. 55. Severi Epist. ad Joannem σαλιώτην. (sic)

Fol. 56. vers. ejusd. σύνταγμα ad Julianum.

Fol. 64. ejusd. Epistola ad Anastasium Diaconum.

Fol. 64. vers. ejusd. πρὸς Σόλωνα ἐπίσκοπον κατὰ Εὐχητῶν.

Fol. 72. verso. ejusd. Ex Epist. ad Maronem.

Ibid. Ex Epistola ad Timotheum Archiepiscopum.

Fol. 73. Ex Epist. ad Edessenos.

Fol. 109. ejusd. contra Codicillos Alexandri.

Fol. 118. Epistola Jacobi cum Commentariis. Init. Ἐπειδὴ αὐτὸς Ἰάκωβος ταύτην γράφει τοῖς ἀπό. Nomina Commentatorum non scribuntur: versus finem solum in margine memorantur Origenes, Cyrillus & Maximus.

Fol. 126. Epistola prima Petri cum Commentariis. Init. Ἐπειδὴ ὁ μέγας ἀπόστολος καὶ κορυφαῖος. In margine Origenes, Basilius & Cyrillus.

Fol. 135. Epist. 2. Petri cum Commentariis. Init. Ἐπειδὴ καὶ ταύτην πάλιν ὁ αὐτὸς Πέτρος ἐπιστέλλει. Nullus Scriptorum memoratur præter Athanasium paulo ante finem.

Fol. 140. Epist. 1. Joannis Theologi cum Commentariis. Init. Ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ Ἰωάννης ὁ τὸ εὐαγγέλιον. Memorantur in marg. Cyrillus & Origenes.

Sequitur Epistola secunda, deinde tertia ejusdem: postea Judæ Apostoli.

Fol. 156. Sancti Joannis Chrysostomi in Epistolam Pauli ad Rom. Init. Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Κορίνθου, μήπω μέν.

Fol. 157. Epist. ad Romanos cum Commentariis brevibus ex ipso Chrysostomo ut videtur excerptis. Initium: Τὸ ἀποδοῦσι γράφειν αἴτιον τοῦ κεῖσθαι αὐτήν. Sequuntur aliæ S. Pauli Epistolæ.

In fine leguntur hi Iambi manu recentiore.

Εὐλαβέστατε ἐν ἱερεῦσιν, ὄντως
Κῦρ Θεόδωρε, φίλε, ἠγαπημένε,
Λάβε τὴν σαυτοῦ βίβλον τὴν θαυμασίαν,
Ἥτις ἐστὶ τιμιωτέρα λίθων,
Λίθων διαυγῶν, μαργάρων πολυτίμων.
Βάθος γὰρ ἔχει σοφίας κεκρυμμένης.
Πλοῦτον γνώσεως, μυστήρια μεγάλα.
Διὸ τοῖς πολλοῖς ἀμύητος τυγχάνει.
Ἡμεῖς δ' αὐτῆς τρυφήσαντες ἐκ μέρους,
Χάριν σοι ὀφείλομεν τῷ δεδωκότι ταύτην.

Ἔῤῥωσο, ἱλαρὲ μετὰ τῶν σῶν ἁπάντων
Θεοδώρῳ Ἰωάσαφ ἐλάχιστος.

Piissime inter Sacerdotes, vere
Domne Theodore, amice, dilecte,
Accipe librum tuum admirabilem,
Qui est pretiosior lapillis,
Lapillis pellucidis, margaritis pretiosissimis.
Profundum enim habet sapientiam absconditam,
Divitias scientiæ, mysteria magna.
Quamobrem multis impenetrabilis est.
Nos autem qui illum ex parte saltem in delitiis habemus
Gratias tibi habemus qui dedisti illum.
Vale, salve cum tuis omnibus.
Theodoro Joasaph minimus.

CODEX CCIII. olim CLVIII. membranaceus, XIII. circiter sæculi, foliorum 435

Commentarii in quatuor Evangelia sine Auctoris nomine, quia initium Matthæi deest. Fol. 1. incipitur ab his verbis . . . δείκνυσι δὲ ὅτι κἂν πολλὰ μεριμνήσῃς, οὐ[illegible] ἴσῃ καλλωπισθῆναι ὡς τὰ κρίνα, ὅπουγε καὶ Σολομῶν ὁ σοφώτατος. Initium Commentarii in Evangelium Marci excisum est. Itemque fol. 149. Initium Evangelii secundum Lucam ablatum fuit.

Fol. 265. Initium Commentarii in Joannem, Ἡ τοῦ πνεύματος δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ πληροῦται κατὰ τὸ γεγραμμένον.

CODEX CCIV. olim CXLIII. membranaceus, XI. circiter sæculi, foliorum 312.

Catena in Epistolas Pauli. Init. Τοῦ κηρύγματος εἰς τὰ ἔθνη δεχθέντος τινὲς τῶν

Præit Epistola ad Galatas.

Scriptores autem unde excerpta Commentaria, hi sunt: Eusebius Cæsar. Eusebius Emesenus, Chrysostomus, Theodoretus, Severus, Theodorus, Origenes, Severianus, Gregorius Nazianz. Cyrillus, Theodorus Mopsuestenus, Gennadius, Athanasius, Didymus.

Fol. 47. In Epist. ad Ephesios.
Fol. 109. in Epistolam ad Philippenses.
Fol. 139. ad Colossenses.
Fol. 161. verso, Epist. 1. ad Thessalonicenses.
Fol. 177. in Epist. 2. ad Thessalonicenses.
Fol. 181. verso, Epist. 1. ad Timotheum.
Fol. 210. verso, Epist. 2. ad Timotheum.
Fol. 223. verso, Epist. ad Titum.
Fol. 231. Epist. ad Philemonem.
Fol. 234. verso, Epist. ad Hebræos.
Ante 243. deest folium.

Fol. 211. verso, post finem Commentariorum in Epist. ad Hebræos hæc habentur. [illegible] τοῦ [illegible], καὶ τί δήποτε αὐτῷ [illegible] προσέπταισε [illegible]. Initium: Αὐτὸς ὁ [illegible] αἴτιον [illegible]. Deest quidpiam in fine.

CODEX CCV. olim XLII. membranaceus, elegantissime descriptus, XI. circiter sæculi, foliorum 269.

Fol. 1. Ἀρχὴ καὶ τέλος σὺν θεῷ τοῦ ἀποστόλου. Id est, *Initium & finis Lectionum Apostoli*, per annum scilicet recitandarum. Postea sequitur Synaxarium breve.

Fol. 9. Hypotheses seu argumenta Actuum Apostolorum, & Epistolarum Novi Testamenti.

Fol. 36. verso, Prologus in Acta Apostolorum. Init. Ὅσοι τὸ ὄντως πολύ πως ἀγχίνουν καὶ θεωρητικὸν ἀδαν-

Fo

Fol. 40. Acta Apoſtolorum.

Fol. 41. in margine habetur annotatio parva Macarii Magnetis in Judam.

Fol. 95. verſo, Jacobi Catholica Epiſtola, & conſequenter Petri 2. Joannis 3. Judæ una.

Fol. 122. verſo, Pauli Epiſtolæ.

Fol. 226. Joannis Apocalypſis. Hîc tria folia habentur recentiore manu ſcripta.

Fol. 250. Ὀνόματα τῶν προφητῶν, καὶ πόθεν εἰσὶν καὶ ὅπως ἀπέθανον, καὶ ποῦ κεῖνται. i. *Nomina Prophetarum, undenam ſint, & quomodo mortui ſint, ac ubi jaceant.* Init. Ησαΐας ἦν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, θνήσκει δὲ ὑπὸ Μανασσῆ, πρισθείς.

Fol. 258. verſo. Σύγγραμμα ἐκκλησιαστικὸν περὶ τῶν ἑβδομήκοντα μαθητῶν τοῦ κυρίου Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου, ἀρχαίου ἀνδρὸς πνευματοφόρου καὶ μάρτυρος γεγονότος ἐν τοῖς καιροῖς Λικινίου καὶ Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων. Init. Οὗτος ὁ προλεχθεὶς ἀοίδιμος ἀνὴρ, καὶ συγγράμματα. Editum opus a Guillelmo Cave ad annum 303. qui optime probat titulum ementiri Dorotheum ſub Licinio & Conſtantino paſſum.

Fol. 268. Περὶ πίστεως ὀρθοδοξίας.

Πιστεύω εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα, τριάδα ὁμοούσιον, μίαν θεότητα, μίαν δύναμιν, μίαν ἐξουσίαν, μίαν θέλησιν, μίαν ἐνέργειαν, τοῦτ' ἔστιν, ἕνα θεὸν ἐν τρισὶ γνωριζόμενον ταῖς ὑποστάσεσι, νοεραῖς, τελείαις, καθ' αὑτὰς ὑφεστώσας, (ſic) ἀριθμῷ διαιρεταῖς, καὶ οὐ διαιρεταῖς θεότητι. ἓν γὰρ ἐν τρισὶν ἡ θεότης· καὶ τὰ τρία ἓν ἐν οἷς ἡ θεότης, ἤ, τό γε ἀκριβέστερον εἰπεῖν, ἃ ἡ θεότης. ὁμολογῶ δὲ καὶ πιστεύω τὸν ἕνα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν μονογενῆ τοῦ θεοῦ υἱὸν, πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα ἀχρόνως καὶ ἀσωμάτως· ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου καὶ ἀληθῶς θεοτόκου σαρκὶ ἐψυχωμένῃ (ſic) λογικῇ καὶ νοερᾷ, (hæc corrupta ſunt) καὶ γενόμενον ἄνθρωπον κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας· τέλειον ἐν θεότητι, καὶ τέλειον τὸν αὐτὸν ἐν ἀνθρωπότητι· ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· ἐκ δύο φύσεων καὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν γνωριζόμενον ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀδιαιρέτως, ἀχωρίστως· θελητικὸν τὸν αὐτὸν καὶ ἐνεργητικόν· κατ' ἄμφω τὰ ἐξ ὧν καὶ ἐν αἷς ὑπάρχει αὐτεξουσίως θέλοντα καὶ ἐνεργοῦντα καθ' ἑκατέραν οὐσίαν τε καὶ μορφὴν, ὡς θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον. αὐτοῦ γὰρ τὰ θαύματα, αὐτοῦ καὶ τὰ παθήματα. διπλοῦς γὰρ τὴν φύσιν ὁ αὐτὸς μονογενὴς, διπλοῦς καὶ τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἐνέργειαν, μοναδικὸς δὲ τὴν ὑπόστασιν. τούτων οὕτως ὁμολογηθέντων, δεχόμεθα καὶ περιπτυσσόμεθα καὶ ἀσπαζόμεθα τὰς ἁγίας καὶ οἰκουμενικὰς συνόδους τὴν ἐν Νικαίᾳ τιη'. ἁγίων πατέρων κατὰ Ἀρείου τοῦ δυσωνύμου, καὶ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν ρν'. ἁγίων πατέρων κατὰ Μακεδονίου τοῦ πνευματομάχου, καὶ τὴν ἐν Ἐφέσῳ τὴν προτέραν διακοσίων ἁγίων πατέρων κατὰ Νεστορίου τοῦ ἀνθρωπολάτρου καὶ Ἰουδαιόφρονος, καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι χλ'. ἁγίων πατέρων κατὰ Εὐτυχοῦς τοῦ ἀτυχοῦς καὶ Διοσ-

Definitiones fidei orthodoxæ.

Credo in Patrem & Filium & Spiritum Sanctum, Trinitatem conſubſtantialem, unam deïtatem, unam potentiam, unam voluntatem, unam operationem, id eſt, unum Deum in tribus cognitum hypoſtaſibus, intelligibilibus, perfectis, per ſeipſas ſubſiſtentibus, numero diſtinctis, ſed non diſtinctis deïtate. Unum quippe eſt in tribus deïtas; & tria unum ſunt in quibus deïtas, vel, ut accuratius loquamur, quæ ſunt deïtas. Confiteor autem & credo unum ✠ ſancta & conſubſtantiali Trinitate Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum, unigenitum Dei Filium, ante ſæcula quidem ex Patre genitum ſine tempore & ſine corpore, in noviſſimis autem diebus propter nos & propter noſtram ſalutem incarnatum ex Spiritu Sancto & Maria Virgine carne animata . . . . . ac hominem factum per omnia ſecundum ſimilitudinem præter peccatum, perfectum in deïtate eumdemque perfectum in humanitate, conſubſtantialem Patri ſecundum deïtatem, & eumdem conſubſtantialem nobis ſecundum humanitatem: ex duabus naturis & in duabus naturis cognitum ſine mutatione, ſine converſione, indiviſibiliter, inſeparabiliter; voluntate præditum eumdem ipſum & operatione; & ambo ea ex quibus & in quibus ineſt libere volentem & operantem ſecundum utramque ſubſtantiam & formam, ut Deum pariter & hominem. Ipſius enim ſunt miracula, ipſius & operationes. Duplex enim naturâ eſt ipſe unigenitus, duplex item voluntate & operatione, unicus autem hypoſtaſi (*i.* perſonâ.) His ita in confeſſo habitis, accipio; amplector, & admitto ſanctas & œcumenicas Synodos SS. Patrum Nicænorum 318. contra Arium illum execrandum, & Conſtantinopolitanam 150. SS. Patrum contra Macedonium Pneumatomachum, & Epheſinam primam 200. SS. Patrum contra Neſtorium hominis adoratorem & cum Judæis ſentientem, & Chal-

κόρῳ τοῦ ἀσεβοῦς, καὶ τὴν αὖθις ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ τῆς θείας λήξεως κατὰ Ὠριγένους Εὐαγρίου τε καὶ Διδύμου, καὶ τὴν αὖθις ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν ς΄. σύνοδον τὴν καταλλήλως ταῖς φύσεσι δύο φυσικὰς καὶ αὐτεξουσίους θελήσεις καὶ ἐνεργείας ὁρίσασαν, καὶ τὰς πρὸ αὐτῆς ἁγίας συνόδους βεβαιώσασαν· καὶ ἀναθεματίζω πᾶσαν αἵρεσιν ἀπὸ Σίμωνος τοῦ μάγου καὶ τῶν καθ᾿ ἑξῆς, ἐξαιρέτως δὲ α΄. Ἄρειον, β΄. Εὐνόμιον, γ΄. Μακεδόνιον, δ΄. Ἀπολινάριον, ε΄. Νεστόριον, ς΄. Θεόδωρον τὸν Μοψουεστίας, ζ΄. Εὐτυχῆ, η΄. καὶ Διόσκορον, θ΄. Τιμόθεον τὸν Ἔλλουρον, (sic) ι΄. Σευῆρον τὸν ἀσεβῆ καὶ ἑλληνόφρονα, ια΄. Ἰάκωβον τὸν Σύρον, ιβ΄. καὶ Θεοδόσιον τὸν Ἀλεξανδρέα, ιγ΄. Ἰουβιανὸν, (l. Ἰουλιανὸν) τὸν Ἁλικαρνασέα, ιδ΄. καὶ Γάϊον, (l. Γαϊανὸν) ιε΄. Ὠριγένην, ις΄. Εὐάγριον, ιζ΄. Δίδυμον, ιη΄. Σέργιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως, ιθ΄. καὶ Πύῤῥον, κ΄. καὶ Παῦλον, κα΄. καὶ Πέτρον, τοὺς αὐτοῦ διαδόχους, κβ΄. Κῦρον τὸν Ἀλεξανδρείας, κγ΄. Θεόδωρον τὸν τῆς Φαρὰν, κδ΄. Ὀνώριον τὸν τῆς Ῥώμης, κε΄. Μακάριον τὸν Ἀντιοχείας, κς΄. καὶ Στέφανον τὸν αὐτοῦ μαθητὴν, κζ΄. Πολυχρόνιον τὸν λῆρον· σὺν πᾶσι δὲ τούτοις καὶ πρὸ τούτων καὶ μετὰ τούτους Μάνην τὸν μανίας ἐπώνυμον, κθ΄. καὶ Πέτρον τὸν κναφέα τὸν ἐν τῷ τρισαγίῳ ὕμνῳ προσαρμόσαι σταυρὸν θρασυνόμενον, καὶ πάντας τοὺς ὁμόφρονας αὐτῶν καὶ τοὺς μὴ ἀναθεματίζοντας, οὓς ἀνεθεμάτισαν αἱ ἅγιαι καὶ οἰκουμενικαὶ ἓξ σύνοδοι, καὶ δεχομένους οὓς οὐκ ἐδέξαντο ἐκεῖνοι (sic) καὶ ἀλλοτρίους ἡγοῦμαι τῆς ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

cedonensem 630. SS. Patrum contra Eutychen, Atychen sive infortunatum, & Dioscorum impium; ac rursus Constantinopolitanam sub Justiniano divinæ sortis (principe) contra Origenem, Evagrium, & Didymum; atque iterum Constantinopolitanam sanctam & œcumenicam sextam Synodum, quæ duas naturis congruentes naturales & liberas voluntates & operationes definivit, & præcedentes sanctas Synodos confirmavit, & anathemate damno omnes hæreses a Simone Mago, & sequentibus; præcipue autem 1. Arium, 2. Eunomium, 3. Macedonium, 4. Apolinarium, 5. Nestorium, 6. Theodorum Mopsuestenum, 7. Eutychen, 8. & Dioscorum, 9. Timotheum Ellurum, 10. Severum impium & cum Græcis (*i.* gentilibus) sentientem, 11. Jacobum Syrum, 12. & Theodosium Alexandrinum, 13. Julianum Halicarnasseum, 14. Gaianum, 15. Origenem, 16. Evagrium, 17. Didymum, 18. Sergium Constantinopolitanum, 19. & Pyrrhum, 20. & Paulum, 21. & Petrum, ejus successores, 22. Cyrum Alexandrinum, 23. Theodorum Pharanensem, 24. Honorium Romæ, 25. Macarin (sic) Antiochenum, 26. Stephanum ejus discipulum, 27. Polychronium illum delirum; cum omnibus autem his & ante hos & post hos Manetem, a mania seu insania nomen habentem, 29. & Petrum fullonem qui in hymno Trisagio ausus est crucem adjungere, necnon omnes paria cum illis sentientes; insuperque eos qui non anathematizant anathematizatos a sex sanctis & œcumenicis Synodis, & qui eos recipiunt quos illæ non receperunt; ipsosque alienos existimo a sancta, Catholica & Apostolica Ecclesia & ab orthodoxa fide.

In fine hæc nota legitur : Ταύτην οὖν τὴν βίβλον ἐξαγοράσας . . . . αὐτῆς ἐποίησεν Ἀντώνιος μοναχὸς καὶ ξένος. καὶ ὅπου αὐτὴν καταλήψεσθε, εὔχεσθε ὡς ἔξω τὸν μισθὸν εἰς καὶ . . . ἔγραψε τὰ γράμματα ταῦτα. ἠγοράσθη τῇ ἰνδ. β΄. ἔτους ςφπζ΄. i. Mutilæ hujus subscriptionis sensus est, *hunc Librum scripsisse Antonium Monachum & hospitem, emtum autem fuisse anno* 6587. (*i.* Christi 1079.) *indictione secunda.*

CODEX CCVI. olim CCCLV. membranaceus, XI. circiter sæculi, foliorum 433.

Commentarii variorum in quatuor Evangelia.

Fol. 1. breve Synaxarium.

Fol. 3. Index Capitum Evangelii secundum Matthæum, in cujus fine legitur: Ταύτην τὴν βίβλον ἔγραψεν Ἰωάννης, βασιλικὸς κληρικὸς, ὁ ἀνεψιὸς Ἰωάννου ἀμι (sic) πρωτοβεστιαρίου, ὁ μικρός. i. *Hunc librum scripsit Joannes parvus, Imperatorius Clericus, consobrinus Joannis Ami Protovestiarii.*

Fol. 4. Commentarius in Matthæum & alios Evangelistas ex Joanne Chrysostomo maxime, itemque ex aliis Patribus, nempe Athanasio, Origene, Cyrillo, Apolinario, Isidoro Pelusiota, Hesychio. Nomina negliguntur sæpe.

In fine Evangelii secundum Joannem, quod locatur ante Evangelium Marci, legitur : Ἐπληρώθη ἡ τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον ἑρμηνεία χάριτι θεοῦ. ὁ δὲ ἀναγινώσκων εὐχέσθω διὰ τὸν κύριον ὑπὲρ τοῦ γράψαντος Στρατηγίου ἁμαρτωλοῦ. ἐτελειώθη ἡ βίβλος ἰνδ. ς΄. τῇ μεγάλῃ β΄. i. *Completa est per Dei gratiam Chrysostomi interpretatio in Evangelium secundum Joannem. Qui legerit, oret propter Dominum pro eo qui scripsit, Strategio pec-*

catore. Abſolutus eſt liber ind. 6. in magna ſecunda. Itaque Codex à duobus Calligraphis ſcriptus eſt.

CODEX CCVII. olim CCIV. bombycinus, XIV. circiter ſæculi, foliorum 295.

Initio ſcribitur, Βιβλίον τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου πλησίον τοῦ κυροῦ Ἡσαΐου. *Liber S. Athanaſii prope Domnum Heſaïam.*

Fol. 1. Commentaria in Evangelium Joannis, Theophylacti ut videtur. Deeſt quippe folium initio. Incipitur autem ab his verbis, Καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν. Καὶ ἐντεῦθεν σαφέστερον δείκνυσι συναΐδιον ·. . ὅτι ἦν ποτε ὁ πατὴρ χωρὶς τοῦ υἱοῦ. Deſinit autem in hæc verba fol. 112. verſo : τινὲς δὲ γραφικῷ ἔθει ὑπερβολικῶς τοῦτο ῥηθῆναι φασίν.

Fol. 113. Λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὰς μυροφόρους &c. Init. Φέρε δὴ καὶ περὶ τῆς τῶν εὐαγγελιστῶν ἱστορίας εἰς τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν.

Fol. 118. In illud : *Erat autem tunica inconſutilis* &c. ex variis Scriptoribus, nempe Anepigrapho, Cyrillo, Severo, Chryſoſtomo.

Fol. 120. Theophylacti Archiepiſc. Bulgarorum Expoſitio brevis in Epiſtolas Pauli. Init. Ἡ συνεχὴς ἀνάγνωσις τῶν θείων γραφῶν εἰς. Quaſi media pars Epiſtolarum deeſt.

CODEX CCVIII. olim XXXI. in charta vulgari, *papier* dicta, foliorum 109. ſcriptus & compoſitus a Joanne Tinnerel Bellerophon, ut hæc in fine nota indicat. Ταῦτα ἐγὼ ὁ Τινέρελλος ἐπίκλην ὁ Βελλεροφῶν σχόλια συνέταξα, θεόδουλος ὢν καὶ τῇ ἡλικίᾳ πρεσβύτερος ἐν Ἀρβέρνοις ἔτει ἀπὸ θεογονίας αχνϛʹ. i. *Hæc ego Tinerellus cognomento Bellerophon Scholia compoſui, Theodulus ſive Dei ſervus cum ſim & ætate Presbyter* (i. *ſenex*) *in Arvernis anno ab Incarnatione* 1656. Alludit ad ſequentem titulum, quem ipſe ſibi affingit.

Fol. 1. Θεοδούλου τοῦ πρεσβυτέρου εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴν σχόλια σὺν θεῷ, εἰς κεφ. αʹ. Init. Παῦλος μετὰ τὴν Σεργίου τοῦ ἀνθυπάτου ἐπιστροφήν.

Ibid. minore volumine foliorum 50. ejuſdem Tinerelli manu, & cum Paraphraſi ejuſdem ut in fine dicitur. Fol. 1. Σχόλια Νικηφόρου τοῦ Βλεμμίδου μοναχοῦ εἰς τὰς ᾠδὰς τοῦ Μωσέως καὶ τῶν ἄλλων σὺν θεῷ. Init. Ἀσῶμεν τῷ κυρίῳ· ἐνδόξως γάρ.

CAPUT II.

Canones Synodorum & Libri Rituum Eccleſiaſticorum.

CODEX CCIX. olim XXIII. membranaceus, 286. foliorum, IX. vel X. ineuntis ſæculi uſque ad folium 260. exinde vero XI. circiter.

Collectio Canonum Joannis Patriarchæ Conſtantinopolitani.

Fol. 1. quod manu recentiore ſubſtitutum fuit, Συναγωγὴ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν τίτλοις διῃρημένη. Init. Τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Fol. 2. Ἡ τάξις τῶν συνόδων. Init. Οἱ μὲν ἅγιοι τοῦ κυρίου μαθηταὶ καὶ ἀπόστολοι π̅ε̅ διὰ Κλήμεντος.

Fol. 3. Τίτλων κατάστασις. Init. Αʹ. περὶ τῆς ὁρισθείσης τοῖς πατριάρχαις ἐκ τῶν κανόνων τιμῆς &c. Index titulorum eſt charactere unciali. Sunt autem tituli numero 50.

Fol. 7. verſo, longe recentiore manu : Μηνὶ ἀπριλλίῳ εʹ. ἡμέρᾳ γʹ. ἔτους ϛψξθʹ. ἰνδ. δʹ. ἐκοιμήθη ὁ εὐλαβὴς ἀνὴρ κυρὸς Κωνσταντῖνος ὁ σεκρετικός. i. *Menſis Aprilis die* 5. *feria tertia anno* 6769. (Chriſti 1261.) *obiit pius vir Domnus Conſtantinus Secreticus.* Secretici erant miniſtri ejus tribunalis quod Σέκρετον vocabatur. Vide Cangium in Gloſſario Græco.

Fol. 8. & ſequentibus quinquaginta titulis Canones adferuntur. In fine vero legitur, Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ μέσον Εὐτυχίου συναγωγὴ κανόνων εἰς νʹ. τίτλοις διῃρημένη.

Fol. 66. Epiſtola Canonica Gregorii Thaumaturgi. Init. Οὐ τὰ βρώματα.

Fol. 69. S. Athanasii Epist. ad Amoun, Init. Πάντα μὲν καλά.

Fol. 71. S. Basilii ad Amphiloch. Init. Ανοήτω φησὶν ἐπι-

Fol. 77. verso ejusd. ad Diodorum Tarsensem. Init. Αφίκετο ἡμῖν γράμματα τὰ ἐπιγε-

Fol. 80. Ejusdem ad Gregorium Presb. Init. Ενέτυχόν σε τοῖς.

Fol. 81. Ejusd. ad Episcopos. Init. Το τοῦ πράγματος ἄτοπ...

Fol. 82. S. Gregorii Nysseni ad Letoïum. Init. Εν καὶ τοῦτο τῶν εἰς τὴν.

Fol. 89. Timothei Alexandrini unius ex Patribus qui Constantinopolin convenerunt responsiones canonicæ ad objecta sibi. Init. Ερώτ. ἐὰν παιδίον κατηχούμενον ὡς ἐτῶν ἑπτά. Quindecim sunt interrogationes & responsiones.

Fol. 91. verso, S. Cyrilli Alexandrini ad Domnum. Initium: Εκαστα τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων.

Fol. 93. Ejusdem ad Episcopos Libyæ & Pentapoleos. Init. Παντὸς τοῦ γενομένου ἐ ... καὶ.

Fol. 93. verso, Gennadii & Synodi Constantinopolitanæ Epistola Encyclica. Init. Ο δεσπότης ἡμῶν καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ.

Fol. 96. [illegible] Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας [illegible] περὶ μετανοίας αὐτῷ λόγῳ. Init. Επεὶ τοίνυν τέταρτον ἤδη Πάσχα [illegible].

Fol. 103. Sancti Basilii de Canonibus Epistola 2. Init. Πάλαι πρὸς τὰς παρὰ τῆς εὐλαβείας σου προσαχθείσας.

Post fol. 103. aliqua desunt, & fol. 104. Synodus in Trullo initio mutila sic incipit. Τὸν αὐτοῦ μαθητὴν τὸν ἄφρονα Πολυχρόνιον.

Fol. 127. Subscriptiones ejusdem Synodi, quæ incipiunt a Justiniano Imperatore, qui subscribit ... κωνσταντινουπόλεως.

Fol. 13?. Canones Nicænæ secundæ Synodi. [illegible] Init. Τοῖς τὴν ἱερατικὴν λαχοῦσιν ἀξίαν.

Fol. 146. verso, Epist. Dionysii Basilidi. Init. [illegible]

Fol. 149. verso, Theophili Alexandr. in Theophania fragm. Init. [illegible]

Fol. 150. Ejusdem, ὑπομνηστικὸν ὅπερ ἔλαβεν Αμμῶν ... Init. [illegible] Αρσενιώταις.

Post fol. 151. aliqua deesse videntur. Fol. 152. ex Novellis Justiniani διατάξεις seu statuta numero 87. quæ fol. 156. verso desinunt.

Fol. 157. Justinianus Epiphanio œcumenico Patriarchæ, διάταξις circa Episcopos & Clericos. Init. Μέγιστα ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ δῶρα θεοῦ. In 87. Articulos digesti.

Fol. 177. Διατάξεις νόμων πολιτικῶν Justiniani Imperatoris ex Novellis. Init. Αὐτοκράτωρ [illegible]. Desinunt illæ Justiniani Novellæ legesque fol. 259. verso.

Fol. 260. manu recentiore, Dorothei Episcopi Tyri &c. de LXX. Discipulis Domini & de Apostolis. Init. Οὗτος ὁ ἀοίδιμος ἀνὴρ ὁ προλεχθεὶς, ut supra.

Fol. 268. Τάξις προκαθεδρίας τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν. Sunt autem Patriarchæ, Romæ, Constantinopolis, Alexandriæ, Antiochiæ, Hierosolymorum. Sequuntur nomina Eparchiarum, postea nomina Episcopatuum in singulis Eparchis.

Hunc porro Codicem Canonum, necnon alios omnes hujusmodi qui in hac Bibliotheca habentur, cum Editis conferant oportet ii, qui Canonum collectionibus vel illustrandis vel emendandis vel denuo edendis operam dabunt.

CODEX CCX. olim XCIII. bombycinus, XIV. circiter sæculi, foliorum 270.

Canones Apostolorum, Synodorum & Patrum, cum Commentariis Joannis Zonaræ.

Fol. 1. quædam nullius pretii.

Fol. 2. Αὐτοσχέδιον Γεωργίου εἰς τὸ, πάλιν Ιησοῦς ὁ ἐμός. Init. Τῆς πολυκινήτου ἰδέας ἐ οὔπω

ὁ λόγος. Illud porro, πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς eſt, initio Orationis 39. Gregorii Nazianzeni in ſancta Lumina, quam notis illuſtrat Georgius.

Fol. 12. Τίτλος πρῶτος, κεφ. α΄. περὶ θεολογίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ κανόνων καὶ χειροτονιῶν. Sequitur Index Canonum omnium Synodorum, qui quatuordecim τίτλοις comprehenduntur.

Fol. 18. verſo, Expoſitio ſeu enumeratio Canonum, ubi quot Canones Apoſtolici, quot Synodorum ſingularum, quot Sanctorum Patrum hîc habeantur, carptim dicitur.

Fol. 19. verſo, Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων τῶν τε ἁγίων καὶ σεπτῶν ἀποστόλων, καὶ τῶν ἱερῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν ἤτοι μερικῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων πατέρων· πονηθεῖσα Ἰωάννῃ μοναχῷ τῷ Ζωναρᾷ τῷ γεγονότι μεγάλῳ δρουγγαρίῳ τῆς βίγλας, καὶ πρωτοασηκρήτις. i. *Explicatio ſacrorum & divinorum Canonum ſanctorum & venerabilium Apoſtolorum, & ſacrarum œcumenicarum Synodorum, atque etiam Synodorum provincialium, & reliquorum SS. Patrum; ſtudio ac labore Joannis Monachi Zonaræ, olim magni Drungarii vigiliæ & Protoaſecretis.* Init. Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ.

Fol. 270. deſinit in opuſculum S. Nicephori Patriarc. C. P. Ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν συντάξεων, cujus Init. Τὰς ὑπὸ αἱρετικῶν. Illud autem eſt mutilum fine.

CODEX CCXI. olim CCCLXVII. membranaceus, XII. circiter ſæculi, fol. 350. Canones Conciliorum initio mutili.

Primum σύνταγμα complectitur τίτλους ſeu titulos 49. & deſinit fol. 53. verſo, ubi ſecundi ſyntagmatis ſive ſecundæ collectionis Prologus ſic incipit: Τὰ μὲν σώματα καταλλήλως ἐν ὕλῃ. Continet autem Canones SS. Apoſtolorum, Synodorum & Patrum.

F. 158. verſ. Epiſt. ad Martyrium Epiſ. Antioch. In. Τινὰ διελέχθη μοι ὁ θεοφιλέστατος.

Fol. 159. Epiſt. Athanaſii ad Rufinianum.

Fol. 292. Joannis τοῦ νηστευτοῦ ἐπιτιμία τῶν παραπιπτόντων. Init. Αἱ ποσότητες καὶ ποιότητες καὶ τὰ διάφορα.

Fol. 302. Dionyſius Alexandrinus Paulo Samoſateno. Init. Καὶ πρότερόν σοι γράψαντος ἀντεγράψαμεν.

Fol. 305. Sancti Leonis Magni Papæ Epiſt. ad Flavianum C. P. contra Eutychen. Init. Ἀναγνόντες τὰ γράμματα τῆς ἀγάπης.

Epiſt. S. Flaviani ad S. Leonem Papam. Init. Εὐσεβείας καὶ τοῦ ὀρθοτομεῖσθαι.

Fol. 312. verſo, Nicephori C. P. Patriarchæ, ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ συντάξεων, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων πατέρων, κεφ. α΄. Init. Ἐάν διὰ πνευματικὸν πατέρα καταλύσῃ τις. Sexdecim articulis abſolvitur.

Fol. ſequenti, ejuſdem σύμβολον πίστεως διὰ κεφαλαίων ιϛ΄. &c. Init. Οὐ τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβεν.

Fol. 316. verſo, ejuſdem differentia inter imaginem & crucem Chriſti, ſyllogiſmis decem. Init. Ἐπὶ ἡ εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ ὁμοίωμα αὐτοῦ.

Fol. 318. verſo, ex Euchologio, *Quomodo oporteat hæreticos ad Eccleſiam Catholicam accedentes* &c. Init. Ἀρειανοὺς δὲ καὶ Μακεδονιανούς.

Fol. 319. verſo, Πῶς χρὴ ἀναθεματίζειν ἐγγράφως τοὺς ἀπὸ Μανιχαίων προσερχομένους τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ. Init. Ἀνάθεμα Μανέντι, ἤτοι Μανιχαίῳ.

Fol. 320. verſo, ex Epiſtola S. Nicephori Patriarchæ C. P. ad Leonem Papam Romæ. Init. Πιστεύειν τοίνυν ὁμολογῶ εἰς ἕνα.

Fol. 325. verſo, Germani C. P. enarratio de Synodis quæ celebratæ ſunt. Init. Σοφῶν ἀνδρῶν αἱ ἐρωτήσεις, μελέτης.

Sequentem Epiſtolam Athanaſii ad Epiſcopum Perſarum Latine edidimus inter ſpuria Athanaſii Opera T. 2. p. 716. Eſtque vetus interpretatio Græcæ quam hîc damus Epiſtolæ: & in fine quædam habet quæ in textu Græco non obſervantur. Græcus porro ille textus licet Athanaſium in titulo ementiatur, quia tamen antiqua eſt hæc Epiſtola, & Græce numquam edita, hîc locum habere commode poteſt. Vide quæ de hac Epiſtola diximus T. II. Operum Athanaſii p. 716.

Fol. 344. verso, Ἀγαπητῷ πάπᾳ, καὶ τῷ ὑπ' αὐτὸν κλήρῳ καὶ τοῖς τὴν Περσῶν οἰκοῦσι χώραν, Ἀθανάσιος ἐν κυρίῳ χαίρειν.

Ἡ Ἁγία θεόπνευστος γραφὴ τὰς τῶν ἀρχαιοτέρων ἡμῖν διηγεῖται πράξεις, ποδηγοῦσα ἡμᾶς ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τὰ χρήσιμα τῶν πρακτέων, βδελυττομένους πᾶν εἶδος πονηρίας καὶ δυσσεβείας. ἐν γοῦν ταῖς βασιλείοις φησὶν ἠνομηκέναι τὸν Ἰσραὴλ, καὶ προσκυνεῖν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα. ἴστε δὲ ὅσον κακὸν, τὸν δημιουργὸν καταλιπόντας καὶ τὴν αὐτῷ ὀφειλομένην δόξαν προσάπτειν εἰδώλοις καὶ κτίσμασι. τοῦτο δρασάντων ἐκείνων, ἀφίστησιν ὁ θεὸς τὴν αὐτοῦ βοήθειαν ἐξ αὐτῶν, καὶ παραδίδονται εἰς δουλείαν τοῖς ὑμετέροις βασιλεῦσιν. αἰχμάλωτοι δὲ γενόμενοι, καταδικάζονται ὑπὸ Σαλαμανασάρου βασιλέως Ἀσσυρίων οἴκησιν ἀντὶ τῆς αὐτῶν γῆς, Παλαιστίνης φημὶ, τὴν Ἀσσυρίων ἐν Ἀλαὲ, καὶ ἐν Ἀμὼρ, ποταμοῖς Γιζὰν, καὶ ὄρη Μήδων. εἰσάγει ἀντ' αὐτῶν οἴκησιν τὴν Σαμάρειαν, Βαβυλωνίους ἐκ Χουθὰν, καὶ ἀπὸ Αἰὰν, καὶ ἀπὸ Ἐμὰθ, καὶ Σεφαρουὲμ, καὶ κατῳκίσθησαν ἐν ταῖς πόλεσι Σαμαρείας ἀντὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. καὶ ἐγένετο ἐν ἀρχῇ τῆς καθέδρας αὐτῶν, οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν κύριον, καὶ ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς τοὺς λέοντας, καὶ ἦσαν ἀποκτείνοντες αὐτούς. καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων λέγοντες· τὰ ἔθνη ἃ ἀπῴκισας, καὶ ἀντεκάθισας (sic) ἐν πόλεσι Σαμαρείας, οὐκ ἔγνωσαν τὸ κρίμα (sic) τοῦ θεοῦ τῆς γῆς, καὶ ἀπέστειλε τοὺς λέοντας εἰς αὐτούς. καὶ ἰδού εἰσι θανατοῦντες αὐτούς, καθότι οὐκ οἴδασι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς. καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, λέγων· ἀπαγάγετε ἐκεῖθεν καὶ πορευέσθωσαν, καὶ κατοικείτωσαν ἐκεῖ, καὶ φωτιοῦσιν αὐτοὺς τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς. καὶ ἤγαγον ἕνα τῶν ἱερέων, ὧν ἀπῴκισαν ἀπὸ Σαμαρείας, καὶ ἐκάθισεν ἐν Βαιθήλ· καὶ ἦν ὁ ἱερεὺς φωτίζων αὐτοὺς, ὅπως φοβηθῶσι τὸν κύριον. καὶ διδαχθέντες οἱ μετοικισθέντες τὸν δεδομένον νόμον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, οὐκ ἐφύλαξαν εἰς τέλος· ἀλλ' ἦσαν καὶ τῷ νόμῳ δουλεύοντες ἐκ μέρους, καὶ τοῖς ἔθεσι. τούτοις κέχρηνται ἐκβεβλημένοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ, διὰ τὸ μὴ καθαρὰν ἀλλὰ μεμιγμένην ἔχειν τινὰ λατρείαν, οὔτε τῷ νόμῳ Μωσέως, οὔτε τοῖς ἔθεσι τοῖς πατρῴοις λατρεύοντες εἰς τέλος. ταῦτα γνόντες, ἀγαπητοὶ, καθαρὰν προσάγωμεν τῷ θεῷ λατρείαν, μὴ μεμιγμένον ἔχουσαν δυσσεβείας εἶδος, ἀλλ' ἄσπιλον καὶ εὐσεβῆ, ᾗ θεὸς ἥδεται. οὐδένα γὰρ ἀποδέχεται, μᾶλλον δὲ κατακρίνει δυσὶ κυρίοις δουλεύοντα. ἀποστράφητε τὴν πατροπαράδοτον ὑμῶν εἰδωλολατρείαν, αἱρετικοῖς μὴ συναπτέσθε. κρεῖττον γὰρ τοῖς τοιούτοις μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ἀλήθειαν, ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπὶ τὰ ὀπίσω ἀνακάμψαι. λεκτέον γὰρ αὐτοῖς· κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, καὶ,

Dilecto Papæ & Clero ipsi subdito, iisque qui Persarum regionem incolunt, Athanasius in Domino salutem.

Sancta & divinitus inspirata Scriptura antiquorum nobis gesta enarrat, ex iis nos ad utilia opera deducens, ut omnem nequitiæ & impietatis speciem aversemur. In Regnorum itaque libris ait, prævaricatum fuisse Israëlem, & adorare maluisse creaturam quam Creatorem. Scitis autem quantum malum sit Creatorem relinquere, debitamque ipsi gloriam idolis & creaturis adtribuere. Id cum illi agerent, aufert Deus ab illis auxilium suum, & in vestrorum regum servitutem traduntur. Et captivi abducti damnantur a Salmanasare Assyriorum rege ad sedes mutandas; ita ut relictâ terrâ suâ, Palæstinâ nempe, in Assyriorum regione habitarent, nempe in Alaë & in Amor, in fluviis Gizan & in montibus Medorum. Eorum autem loco Samariam inducit Babylonios ex Chusthan, & ex Aïan & ex Emath, & ex Sepharvem, & habitare jussi sunt in urbibus Samariæ pro filiis Israel. Et factum est initio habitationis eorum, cum non timerent Dominum, immisit in eos leones qui occidebant eos. Et dixerunt regi Assyriorum: Gentes quas transtulisti & habitare fecisti in urbibus Samariæ, non noverunt judicium Dei terræ, & immisit in eos leones, & ecce occidunt eos, quia nesciunt judicium Dei terræ. Et misit rex Assyriorum dicens: Ducite inde (Sacerdotes) & accedant habitentque ibi, & accedant & habitent ibi, & illuminent eos judiciis Dei terræ. Et adduxerunt unum ex Sacerdotibus, quos transtulerant ex Samaria, & sedit in Bæthel. Et erat Sacerdos illuminans eos ut timerent Dominum. Et edocti ii qui translati fuerant, legem filiis Israël traditam, eam non perfecte custodierunt; sed simul & legi ex parte serviebant & patriis consuetudinibus. Ita se gesserunt, ejectique a Deo sunt, quod non purum, sed mixtum cultum exhiberent, neque legi Moysis, neque patriis consuetudinibus perfecte servientes. Hæc cum sciamus, dilecti, purum Deo cultum exhibeamus, nulloque impietatis genere permixtum, sed immaculatum & pium, cui Deus sibi complacet. Nullum enim admittit, imo potius condemnat eum qui duobus dominis serviat. Aversammi a Patribus traditam vobis idololatriam, hæreticis ne conjungamini. Optabilius enim illis fuisset veritatem non cognovisse, quam postquam cognoverant retrocedere. Dicendum enim illis est, *canis reversus ad proprium vomitum, & sus lota in volutabro luti.*

τῇ λουσαμένῃ εἰς κύλισμα βορβόρου. ἡμεῖς δὲ οὐχ οὕτως· εἷς γὰρ θεὸς ἡμῖν ἐξ οὗ τὰ πάντα· τριὰς τελεία, ὁμοούσιος, ἰσοδύναμος, ἰσοκλεής· πατὴρ ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν πηγή, ἐξ οὗ ὁ υἱὸς ἐγεννήθη, ἐξ οὗ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται κατὰ τὸ γεγραμμένον· μία θεότης ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι γνωριζομένη. ἀλλ᾽ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς κατελεήσας τὸ ὠλισθηκὸς εἰς ἀσέβειαν γένος τῶν ἀνθρώπων, τὸ κτισθὲν κατ᾽ εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν θεοῦ, τραπὲν εἰς προσκύνησιν τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, καθῆκεν ἑαυτὸν εἰς ἑκούσιον κένωσιν ὁ μονογενὴς τοῦ θεοῦ λόγος, ὁ ὁμοούσιος τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁμοούσιος ὁ αὐτὸς ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· καὶ σαρκοῦται ἐκ τῆς ἁγίας καὶ θεοτόκου παρθένου· καὶ ῥυθμίζει τὸν ἡμέτερον βίον, διδάξας πῶς δεῖ βιοῦν διὰ τῆς τῶν εὐαγγελικῶν κηρυγμάτων διδασκαλίας· καὶ πάσχει τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ σαρκί, καὶ σκυλεύσας τὸν ᾅδην, ἀνεβίω τριήμερος, ἀνελήλυθέ τε εἰς οὐρανούς, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. αὐτὸν ἥξειν προσδοκῶμεν ἐν δόξῃ τοῦ πατρὸς κρίνοντα ζῶντας καὶ νεκρούς· ἑκάστῳ ἀποδιδόντα κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, τοῖς μὲν εὐσεβέσιν, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὓς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη· ἀσεβεῖς δὲ ἀποστέλλοντα εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, ὅπου ὁ ἀτελεύτητος σκώληξ, καὶ ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Nos autem non sic: unus enim Deus nobis ex quo omnia; Trinitas perfecta, consubstantialis, æqualis virtutis, æqualis gloriæ; Pater omnium bonorum fons, ex quo Filius natus est, ex quo Spiritus Sanctus procedit, sicut scriptum est; una deitas in tribus hypostasibus cognita. Sed in novissimis temporibus misertus generis humani quod lapsum erat, quod creatum fuerat ad imaginem & similitudinem Dei, & conversum fuerat ad adorationem operum manuum suarum, demisit seipsum ad voluntariam evacuationem unigenitum Dei Verbum, consubstantiale Patri secundum deitatem, & consubstantiale quoque nobis secundum humanitatem; & incarnatur ex sancta & Deipara Virgine, vitamque nostram ad rectum ordinem deducit, docens per Evangelicarum prædicationum doctrinam, quomodo oporteat vivere; & patitur propria sua carne, & postquam spoliasset infernum, triduanus revixit, ascenditque in cœlos, sedetque ad dexteram Majestatis in excelsis. Ipsum venturum exspectamus in gloria Patris, judicantem vivos & mortuos; reddentem unicuique secundum opera ejus, piis quidem quæ oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit; impios autem mittentem in ignem æternum, ubi vermis qui non moritur, ac fletus & stridor dentium.

Fol. 346. Opusculum initio mutilum: nam quædam folia hîc desunt. Interrogationes & Responsiones ad disciplinam spectantes. Prima verba sunt ..... οὐκ ἐδέξαντο δὲ Φλαβιανόν, οὐδὲ τὸν ἐν ἁγίοις Εὐθύμιον, καὶ Μακεδόνιον. διότι τὸν Ἀκάκιον ἐπὶ τῶν διπτύχων ἀνέβαλον &c. Prima interrogatio quæ sequitur, ejusmodi est: Πόσων ἐκκλησθέντων πατριαρχῶν, τῇ τῶν κρατούντων πρὸς αὐτοὺς τῶν βασιλέων ἀπειθείᾳ, οἱ μετ᾽ αὐτοὺς ὀρθόδοξοι ἀποδέχονται.

Fol. 349. verso, Methodii Patriarchæ C. P. διάταξις περὶ τῶν διαφόροις τρόποις καὶ ἡλικίαις. Cætera corrosa. Init. Εἰ μὲν παιδίον συνελήφθη καὶ ἠρνήσατο, ἢ φόβῳ καὶ

CODEX CCXII. olim CCXX. membranaceus, scriptus anno Christi 1111. ut in nota fertur infra. Constat foliis 149.

Fol. 1. Apostolicæ Constitutiones in 7. Libros distributæ, καθολικὴ διδασκαλία περὶ λαϊκῶν. Init. Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι, πᾶσι τοῖς ἐξ ἐθνῶν. In fine legitur, διαταγαὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων διὰ Κλήμεντος ἀποσταλεῖσαι τοῖς ἔθνεσι, i. *Constitutiones sanctorum Apostolorum per Clementem missæ gentibus.*

Fol. 131. Constitutiones circa ordinationem Presbyterorum, Diaconorum, Subdiaconorum, Lectorum, Diaconissarum. Liber 8. Περὶ χειροτονίας πρεσβυτέρων, ἐγὼ ὁ φιλούμενος ὑπὸ τοῦ κυρίου διατάσσομαι ὑμῖν τοῖς ἐπισκόποις. Init. Πρεσβύτερον χειροτονῶν, ὦ ἐπίσκοπε, τὴν χεῖρα. Et sic ordinatio Diaconorum a Philippo, Diaconissæ a Bartholomæo, subdiaconorum a Thoma, Lectorum a Matthæo constituitur. Postea de Confessoribus Jacobus & de virginibus; de viduis Thaddæus statuit &c.

Fol. 143. verso, S. Basilii τὰ ἐπιτίμια, i. *correptiones*. Init. Εἴ τις ἐξέλθοι ἐκ τοῦ μοναστηρίου μὴ λαβών.

Fol. 145. Theodori Studitæ ἐπιτίμια seu *correptiones*. Init. Ὁ μὴ εὐλογησάμενος εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ, δόξα ἐν ὑψίστοις.

Fol. 146. verso, κεφάλαια κατ᾽ ἐπιλογεῖ, (sic) τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐρωτήσεις παρά τινων ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν.

Ἐρώτησις. Ἐάν τις πιστὸς ὢν δαιμονίζηται ὀφεί-

Fol. 147. verso, Hippolyti Episcopi Romæ, & Dorothei Episcopi Tyri & Martyris de Discipulis Domini. Init. Πέτρος. οὗτος ἐκήρυξεν ἐν Γαλιλαίᾳ. In fine legitur:

Τῷ συμπληρωτῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις. Id est : *Bonorum perfectori Deo gratia.*

Ἐτελειώθη ἡ δέλτος αὕτη μηνὶ μαΐῳ α'. ἰνδ. δ'. ἔτει ϛχιθ'. ἐπὶ βασιλέως Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ. Id est : *Absolutus est hic liber mensis Maii prima Ind. 4. anno 6619.* (Christi 1111.) *imperante Alexio Comneno.*

Πάτερ, λόγε καὶ πνεῦμα, τριάς, φύσις μία,
Στήριξον, ἑδραίωσον ἐν σοὶ προσμένειν.
Πλῆσόν με παντὸς εὐσεβεστάτου φόβου.
Λιταῖς τῶν ἁγίων σου καὶ τῆς ἁγνῆς παρθένου.
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Θεοδώρου μοναχοῦ.
Pater, Verbum, Spiritus, Trinitas, natura una,
Firma, robora, ut in te permaneam.
Imple me omni piissimo timore
Precibus Sanctorum & castæ Virginis.
Dei donum & labor Theodori Monachi.

CODEX CCXIII. olim CLXXIX. membranaceus, scriptus anno 1027. ut in nota fertur infra. Constat foliis 211. Primum & secundum folium inferioris ævi res parvi momenti continent.

Fol. 3. Πίναξ ἀκριβὴς τῆς γραφῆς τοῦ βιβλίου· εὐχολόγιον ἐστὶ δὲ τὸ βιβλίον Στρατηγίῳ κτηθὲν μοι τῷ θυηπόλῳ. Id est : *Index accuratus libri, qui est Euchologium & possidetur a me Strategio Sacerdote.* Index autem ille est 142. Capitum, ubi fuse exponuntur omnia totius libri argumenta. Confer cum Euchologio Jacobi Goari.

Fol. 8. Incipit Euchologium. Εὐχὴ ἐπὶ θεμελίου ἐκκλησίας, καὶ ἐπὶ σταυροπηγίου.

In fine legitur hæc nota : Ἐγράφη ἡ παροῦσα τοῦ εὐχολογίου βίβλος, καὶ ἐτελειώθη μηνὶ αὐγούστῳ ἰνδ. ι. ἔτους ϛφλέ. κτηθεῖσα Στρατηγίῳ πρεσβυτέρῳ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ τῶν πατριαρχικῶν εὐκτηρίων· περιέχουσα πᾶσαν ἀκολουθίαν καὶ τάξιν ἀκριβῆ, καθὼς ἐν τῇ ἀρχῇ ὁ πίναξ δηλοῖ, ἐκτὸς τῶν λειτουργιῶν τοῦ ἁγίου Βασιλείου καὶ τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τῆς τριτοέκτης, καὶ τῆς τῶν προηγιασμένων, θελήσει τοῦ γράψαντος καὶ κτησαμένου, διὰ τὸ ἔχειν ταῦτα εἰς κοντάκια μεθ' ὧν καὶ ἐνεργοῦσι. ἔχει δὲ αὐτὸς καὶ ἐν ἑτέρῳ βιβλιδαρίῳ εὐχὰς τῶν ἀντιφώνων τοῦ ψαλτῆρος, ὡς στιχολογεῖ ἡ μεγάλη ἐκκλησία κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δ'. καὶ τῶν ᾠδῶν εὐχῶν η'. καὶ ἑτέρας εὐχὰς διαφόρους λεγομένας κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐπὶ κοίτην, μετὰ κοίτην, ἐπὶ κοινωνίᾳ, ἐπὶ ἐξομολογήσει, εἰς ὠφέλειαν ψυχῆς καὶ κατάνυξιν, καὶ τὰ κατὰ ἀμφότερα νδ'. καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν διαφόρων ῥητῶν περὶ τῆς ἁγίας τριάδος. ταῦτα γὰρ ὧδε οὐκ ἐγράφη. *Scriptus est Euchologii liber, & absolutus est mense Augusto Ind. 10. anno 6535.* (*i.* Christi 1027.) *& possidetur a Strategio presbytero magnæ Ecclesiæ & patriarchalium Oratoriorum; continens totum officium & ordinem accuratum sicut index initio declarat, præter liturgias sanctorum Basilii & Chrysostomi, Tritoecten, & præsanctificata: idque secundum voluntatem ejus qui scripsit & possidet, quia illa habet in contaciis, cum quibus celebrant. In alteroque libello habet Orationes Antiphonarum Psalterii, ut recitat magna Ecclesia secundum earum numerum 4. & Canticorum supplicum 8. necnon alias Orationes diversas, quæ variis temporibus recitantur ad lectum, post lectum, ad communionem, ad confessionem, ad utilitatem animæ & compunctionem, & reliqua utraque 54. & collectionem variorum dictorum de sancta Trinitate. Hæc quippe scripta non sunt in hoc libro.*

CODEX CCXIV. olim III. membranaceus, XII. sæculi, foliorum 236.

Liturgia cum ritibus; deinde preces variæ & Rituale Sacramentorum, atque alia ad Euchologium pertinentia. Confer cum Goaro.

CODEX CCXV. olim XXIV. bombycinus, scriptus anno Christi 1360. ut in nota dicitur infra, foliorum 211.

Fol. 1. Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάβα. αὕτη δὲ ἡ ἀκολουθία γίνεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ταῖς ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίαις μοναῖς.

Etenim

Εἴδησις τῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ. i. *Typicum Ecclesiastici officii Lauræ, quæ est Hierosolymis sancti & Deiferi Patris nostri Sabæ. Hoc autem officium persolvitur etiam in reliquis, quæ Hierosolymis sunt Monasteriis. Notitia parvi Vespertini.* Init. Περὶ τὸ δῦσαι τὸν ἥλιον, ἤγουν περὶ ὥραν δεκάτην τῆς ἡμέρας. Est ordo & ritus Officii Ecclesiastici vespertini.

Fol. 177. legitur: Ἐπληρώθη τὸ παρὸν τυπικὸν διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Ἀλήκη διὰ ἐξόδου συνδρομῆς κυροῦ πάπα Λετζάρδου. ἔνε (sic) δὲ τὸ παρὸν τυπικὸν τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίας Λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάβα. ἐν ἔτει ςωξη΄. Ν. ιγ΄. ἰουνίου ιε΄. ὁ εὐτελὴς ἱερεὺς Ἰωάννης ὁ Ἀλήκης μαρτυρῶν. i. *Absolutum est hoc Typicum manu mea peccatoris Joannis Alecæ Sacerdotis, sumptibus & auxilio Domni papæ Letzardi. Est autem præsens Typicum sanctæ Lauræ sancti & deiferi Patris nostri Sabæ Hierosolymis. Anno* 6868. (Christi 1360.) *Ind.* 13. *Junii* 15. *Vilis Sacerdos Joannes Alecces testis.* Post sequitur Index amplus dubiorum, quæ in Typico continentur.

Fol. 179. verso, Marci Hieromonachi εἰς τὰ ἄπορητα sive in dubia, quæ in Typico occurrunt. Init. Χρὴ εἰδέναι ὅτι εἰ τύχῃ ἡ α΄. τοῦ σεπτεβρίου μηνὸς ἐν κυριακῇ.

In fine habentur duo folia vetustissimi libri, octavi vel noni sæculi, unciali charactere, ubi erant Evangelia per annum.

CODEX CCXVI. olim CCL. bombycinus, eodem circiter quo præcedens Codex tempore scriptus, foliorum 207. Sed magna pars foliorum versus finem sunt avulsa, & extra locum posita.

Typicum Lauræ S. Sabæ, eodem titulo, eademque forma, quâ superius Typicum.

CODEX CCXVII. olim LXXXVI. membr. XIII. circiter sæculi, foliorum 227.

Fol. 1. 2. 3. & 4. ex quodam Evangeliorum & Epistolarum per annum libro excerpta sunt.

Fol. 5. & decem sequentia excerpta sunt ex quodam Libro ascetico. Nam fol. 6 legitur λόγοι τῶν πατέρων ἡμῶν, & consequenter, τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ θείου φόβου, λόγος ϛ΄. Init. Λέγει ἐν ταῖς καθολικαῖς ὁ ἅγιος Ἰωάννης.

Postea sequuntur Epistolæ Pauli cum brevissimis Commentariis variorum.

Fol. 16. Ἡ τῶν ἐπιστολῶν ὑπόθεσις διὰ ἰάμβων. Init. Ὁ Παῦλος ὁ αὐλὸς ἐκ τῶν πραγμάτων. Sequuntur multi alii Iambi, quibus abundant maxime Græci.

Postea sequitur Prologus de S. Paulo Apostolo pro more aliorum Codicum: item ὑποθέσεις solita & Index Capitum.

Fol 22. incipiunt Epistolæ Pauli cum Commentariis brevissimis excerptis ex Theodoreto, Gennadio, Oecumenio, Severiano, Cyrillo, Basilio, Joanne Chrysostomo, Dionysio, Eusebio, Athanasio, Methodio. Multo sæpius omittuntur nomina, quam ponuntur.

CODEX CCXVIII. olim XCV. membranaceus, XI. sæculi, foliorum 232.

Officium Græcorum mense Augusto. Init. Μηνὶ αὐγούστῳ α΄. εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωο-

Fol. 191. altera pars officii Græcorum mense Augusto, recentiore manu scripta, ubi vitæ Sanctorum, & historiæ solennitatum compendio referuntur.

CODEX CCXIX. olim LXXII. membranaceus, XIV. circiter sæculi, foliorum 412.

Fol. 1. Ἐξήγησις τοῦ φιλοσοφωτάτου προδρόμου κυροῦ Θεοδώρου εἰς τοὺς κανόνας τῶν θείων καὶ δεσποτικῶν μεγάλων ἑορτῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. i. *Enarratio eximii Philosophi Domni Theodori Prodromi in Canones divinarum & dominicarum magnarum solennitatum; incipiens ab Exaltatione venerandæ & vivificæ Crucis.* Init. Ἐοικας, ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, πρὸς τὴν τῶν ἐν τῇ δεσποτικαῖς. Explicantur Cantica, & Troparia sive versiculi, quæ in singularum solennitatum officiis occurrunt.

Fol. 219. Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ γεγονότος μεγάλου δρουγγαρίου τῆς βίγλας, καὶ πρωτασηκρῆτις, ἐξήγησις τῶν ἀναστασίμων κανόνων τῶν τοῦ Δαμασκηνοῦ πονηθέντων, περὶ κανόνων καὶ εἱρμῶν, καὶ τροπαρίων καὶ ᾠδῶν. i. *Joannis Monachi Zonaræ, olim magni Drungarii vigiliæ, & Protasecretis, enarratio Canonum Anastasimorum* (seu Dominicalium) *auctore Damasceno, de Ca-*

nonibus, *hirmis* (est genus hymni,) *versiculis & Canticis.* Init. Ἐπειδὴ χρόνων ἑρμηνεία ἐστὶ ὃ παρὸν σύνταγμα.

Fol. 404. Interpretatio Symboli Apostolorum.

CODEX CCXX. olim CCLXIV. membranaceus, XI. circiter sæculi, foliorum 273.

Fol. 1. Εἱρμολόγιον σὺν θεῷ τῶν ψαλλομένων ὀκτὼ ἤχων. ἦχος πρῶτος.

Liber pro cantu Ecclesiastico Græcorum cum notis musicalibus.

CODEX CCXXI. olim CCCXCIV. bombycinus, XIV. circiter sæculi, foliorum 173.

Fol. 1. Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν κοντακίων τοῦ ὅλου χρόνου. κοντάκιον εἰς τὸν ὅσιον Συμεὼν τὸν Στυλίτην, καὶ ἀρχὴ τῆς ἰνδίκτου.

Contaciorum cantus notis musicalibus, longe prolixiore vocum inflexione persolvitur, quam cæteræ Officii partes, ut arguitur ex hoc Codice.

CODEX CCXXII. olim XXVI. bombycinus, XIV. sæculi, foliorum 232.

Fol. 1. Cosmæ Melodi expositio Hymnorum Ecclesiasticorum. Deest initium. Est omnino similis ad verbum ei quæ supra Theodoro Prodromo tribuitur.

Fol. 39. verso, S. Joannis Damasceni in festum Theophaniorum.

Fol. 178. verso, S. Joannis Damasceni Anastasimus in S. & magnam Dominicam. Init. Εἰ συνεσταυρώθημεν Χριστῷ καὶ συνετάφημεν.

CODEX CCXXIII. olim CCCIII. membranaceus, scriptus anno 1301. foliorum 309.

Synaxarium pro media anni parte, scilicet pro mensibus Martio, Aprili, Maio, Junio, Julio, Augusto.

In fine fol. 307. verso legitur hæc Calligraphi nota. Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος ἐν ἔτει ϛωθ'. Ν̄. ιδ'. σπουδῇ καὶ ἐξόδῳ τοῦ πανοσιωτάτου ἡμῶν Πατρὸς ἱερομονάχου Ἰωαννικίου καὶ πρώτου τοῦ ἁγίου ὄρους, χειρὶ δὲ νωθρᾷ καὶ ἀφελεῖ Μελετίου ἁμαρτωλοῦ. καὶ ἀφιερώθη τῇ σεβασμίᾳ . . . . *Absolutus est hic liber anno 6809. Indict. 14. studio & expensis sanctissimi Patris nostri Joannicii Hieromonachi & primi in sancto monte, manu segni & ignava Meletii peccatoris; & consecratus est venerando. . . .* Postrema verba erasa fuere, quia ibi nomen Monasterii, cui consecratus liber fuerat, memorabatur. Cum enim hic Codex dono oblatus postea fuerit, nomen primi possessoris eradendum fuit. Id vero indicat sequens inscriptio, Τὸ παρὸν συναξάριον ἐδόθη εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Συμεὼν τοῦ Νείλου. i. *Hoc Synaxarium traditum est in manus Symeonis Nili.*

Fuisse autem primitus hunc Codicem Lauræ S. Athanasii in monte Atho suadet tum illud, τοῦ πρώτου τοῦ ἁγίου ὄρους, (nam primus S. montis, in primo S. montis Monasterio, scilicet in Laura S. Athanasii erat;) tum vita ipsius S. Athanasii Athoniti quæ in duobus sequentibus bombycinis foliis descripta est, cujus init. Οὗτος ὁ περιφανὴς τῆς οἰκουμένης ἀστήρ.

CODEX CCXXIV. olim CXV. membranaceus, elegantissime descriptus tempore Basilii & Constantini Imperatorum decimo vertente vel undecimo ineunte sæculo, foliorum 379. Multa continet.

Fol. 1. Συναξάριον περιέχον τὰ ἀναγνώσματα τῶν τε πράξεων καὶ τῶν ἐπιστολῶν, τὰ ἀναγινωσκόμενα ἔν τε σάββασι καὶ κυριακαῖς καὶ λοιπαῖς ἑορταῖς τῶν ἁγίων. i. *Synaxarium continens lectiones Actuum & Epistolarum, quæ leguntur in Sabbatis & Dominicis, & reliquis festis Sanctorum.*

Fol. 8. verso, Δωροθέου ἀρχιεπισκόπου Τύρου ἀρχαίου ἀνδρὸς πνευματοφόρου καὶ μάρτυρος γενομένου ἐν τοῖς χρόνοις Λικιννίου καὶ Κωνσταντίνου βασιλέων σύγγραμμα εἰς τοὺς ιβ'. ἀποστόλους καὶ εἰς τοὺς ο'. Init. Οὗτος ὁ λεχθεὶς ἀοίδιμος ἀνὴρ συγγράμματα διάφορα. Post hunc Prologum sequuntur gesta duodecim Apostolorum, & postea Catalogus LXX. Discipulorum. Opus hoc jam supra sæpius occurrit.

Fol. 12. Περὶ τοῦ βαπτίσματος τῶν ἀποστόλων καὶ τῆς θεοτόκου. Init. Ἀπορούντων τινῶν φιλοπευστούντων.

Fol. 12. verſo, ὁσαχῶς ἡ ἀνάστασις. i. *Quoties vox ἀνάστασις* in ſcriptura occurrat & quo uſu. Init. Τῷ τῆς ἀναστάσεως ὀνόματι κέχρηται ἡ γραφὴ κατὰ πλείους τρόπους. Ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος. Et conſequenter quot modis accipitur φύσις.

Fol. 14. Ἑρμηνεία Ἑβραϊκῶν λέξεων, *Interpretatio Hebraïcorum vocum.* Initium: Μανὴ, μεμέτρηται· θεκὲλ, ἐστάθμισται &c.

Fol. 17. verſo, Dorothei Epiſcopi Tyri. Init. Εὕρομεν καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ἱστορικοῖς συγγράμμασι τοῦ προλεχθέντος θείου ἀνδρὸς Δωροθέου, ὅτι Σίμων ὁ Κυρηναῖος ἐσταυρώθη ὑπὲρ Χριστοῦ. i. *Hoc etiam invenimus in ſcriptis hiſtoricis prædīti divini viri Dorothei, quod Simon Cyrenæus crucifixus ſit pro Chriſto.*

Fol. 18. Nomina Prophetarum, Patria, mortis genus, & ubi quieſcant. Initium: Ἠσαΐας ὁ μέγας προφήτης ἦν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.

Fol. 25. verſo, Imago in fundo aureo S. Joannis Chryſoſtomi ſcribentis.

Fol. 27. verſo, Imago in fundo aureo S. Lucæ ſcribentis Acta Apoſtolorum.

Fol. 28. Acta Apoſtolorum cum Scholiis ex Chryſoſtomo. Init. Scholiorum, Τὰ θαύματα καὶ τὰς διδασκαλίας.

Fol. 112. Epiſtolæ Catholicæ præmiſſis ad ſingulas indicibus capitum, cum Commentariis Chryſoſtomi, Apolinarii, Cyrilli Alexandrini, Severi Antiocheni, Dionyſii Alexandrini, Origenis, Didymi, Heſychii, Theodori Monachi, Maximi Monachi, Theodoreti, Baſilii, Euſebii, Philonis.

Fol. 151. Prologus continens vitam S. Pauli. Init. Τὸ φιλομαθὲς καὶ σπουδαῖον ἀγάπῶν τῆς σῆς.

Ibid. in margine Ἀποδημίαι Παύλου. Init. Ἀπὸ Δαμασκοῦ ἤρξατο.

Fol. 162. Epiſtolæ Pauli præmiſſis ad ſingulas argumentis & Indicibus. In marginibus Epiſtolarum Scholia breviſſima ex Chryſoſtomo, ut putamus.

Fol. 329. De Apocalypſi Prologus. Init. Ὅτι μετὰ τὸ συγγράψασθαι τὸ κατ᾽ αὐτὸν θεῖον. Ubi probatur contra quoſdam ſecus ſentientes Apocalypſin eſſe vere Joannis Apoſtoli. Ibid. in margine Commentarii more tractatus habetur, qui ſic incipit, Βουλομένοις διηγήσασθαι περὶ τοῦ μετὰ πόσους χρόνους.

Fol. 330. verſo, Ἐκ τῶν Οἰκουμενίῳ τῷ μακαρίῳ ἐπισκόπῳ Τρίκκης τῆς Θεσσαλίας θεοφιλῶς πεπονημένων εἰς τὴν ἀποκάλυψιν Ἰωάννου τοῦ θεολόγου, σύνοψις σχολική. Init. Ὅτι καὶ τοῦτο τὸ σύγγραμμα μόνοις τοῖς ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὸ στῆθος. Hîc autem probatur auctoritate SS. Athanaſii, Baſilii, Methodii, Cyrilli, Hippolytæ Romæ in Commentario in Danielem, Apocalypſin eſſe germanam Scripturæ ſacræ partem.

Fol. 333. verſo, in fundo aureo Imago ſancti Matthæi ſcribentis, quæ eſt extra proprium locum: nam in adverſa pagina incipit Apocalypſis B. Joannis cum Commentariis, quorum principium: Ἀποκάλυψίς ἐστιν ἡ τῶν κρυπτῶν μυστηρίων δήλωσις

Fol. 374. verſo, Explicatio nominum Hebraïcorum, quæ habentur in Apocalypſi, nec non lapidum pretioſorum.

Fol. 375. nomina menſium Romanorum, Græcorum, Hebræorum, Ægyptiorum, Cappadocum, Lacedæmoniorum, Bithynorum, Macedonum.

Fol. 375. verſo, Alphabetum Hebraïcum Græcis litteris.

Fol. 376. Catalogus Epiſcoporum Byzantii a Chriſto ad Conſtantinum magnum, & Patriarcharum Conſtantinopolis a Conſtantino magno, qui mutilus eſſe videtur uno folio.

Fol. 378. Catalogus Imperatorum Romanorum, & poſtea Conſtantinopolitanorum. Deſinit in Baſilium & Conſtantinum Imperatores, qui regnarunt in fine decimi & initio undecimi ſæculi, quorum tempore ſcriptus eſt hic Codex.

Fol. 379. & ult. quod eſt bombycinus legitur hæc nota longe poſterioris ævi: Τὸ παρὸν βιβλίον ὁ πραξαπόστολος σὺν τῇ ἐν αὐτῷ θείᾳ ἀποκαλύψει τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου ἀγορᾶ (ſic) καὶ ἴδιον κτῆμα ὂν τοῦ μακαρίτου μεγάλου χαρτοφύλακος τῆς καθολικῆς μεγάλης ἐκκλησίας, κυροῦ Μανουὴλ ἱεροδιακόνου, τοῦ Ξανθικοῦ, τοῦ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθέντος Μαξίμου μοναχοῦ, ἀφιέρωται δὲ προσηλώθη παρ᾽ ἡμῶν τῶν ἐκείνου τέκνων εἰς τὴν θείαν

καὶ ἱερὰν καὶ σεβασμίαν μονὴν τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας τῆς περὶ τὴν ἐπαρχίαν τῆς μεγαλοπόλεως Θεσσαλονίκης, ἔγγιστα οὔσης τῆς Γαλατίτζας, ἣν τινα ἀνήγειρον καὶ χάριν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰακώβου τοῦ καὶ Ἀββᾶ ἐπικεκλημένου οἱ ἀπὸ τοῦ ἐκείνου τάγματος καταγόμενοι μοναχοὶ βοηθείᾳ καὶ συνδρομῇ χριστιανῶν πολλῶν ἱερωμένων τε καὶ λαϊκῶν ἐν ταύτῃ ἀδελφότητι γενομένων· μεθ' ὧν εἷς ἐστι τῶν αὐτῶν ἀδελφῶν καὶ ὁ ἀνωτέρω ῥηθεὶς κυρὸς Μάξιμος μοναχὸς, ὃς καὶ ὀφείλει μνημονεύεσθαι ἀδιαλείπτως ἐν τῇ θείᾳ αὐτῇ μονῇ σὺν τῇ κατὰ κόσμον Ζωῇ τῇ χρηματισάσῃ συμβίῳ ἐκείνου. καὶ ὅστις τὴν τοιαύτην &c. Sequitur maledictio rapienti pro more. Sensus est. *Hic Liber Actuum Apostolorum & divinæ Apocalypsis in eo contentæ S. Joannis Apostoli, quem emerat & possidebat bonæ memoriæ magnus Chartophylax Catholicæ magnæ Ecclesiæ D. Manuel Xanthicus Hierodiaconus, qui per divinum & angelicum habitum cognominatus est Maximus Monachus; consecratus est a nobis filiis ejus divino, sacro & venerando Monasterio S. Anastasiæ Pharmacolytriæ*, (seu quæ liberat a veneficiis,) *quæ est in Eparchia Thessalonicæ prope Galatitzam, quod in honorem S. Martyris Jacobi Abba cognominati excitarunt Monachi illius Ordinis, ope Christianorum multorum ecclesiasticorum & laïcorum qui in eadem fraternitate fuerant, quorum unus est supra dictus Domnus Maximus Monachus, cujus memoria perpetuo celebrari debet in hoc divino Monasterio, nec non Zoës quæ fuit uxor ejus.*

Procemium in Apocalypsin, Cod. CCXXIV. Fol. 329.

Περὶ τῆς ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ συγγραφείσης τῆς θείας ἀποκαλύψεως, ἣν ἀπεκάλυψεν ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ τῷ θεολόγῳ.

Ὅτι μετὰ τὸ συγγράψασθαι τὸ κατ' αὐτὸν θεῖον εὐαγγέλιον, καὶ δοῦναι τοῖς αἰτησαμένοις, ἐθεάσατο τὴν θείαν ἀποκάλυψιν. διὸ καὶ ἀναγραπτὸν ταύτην θέμενος, ἔτι γε μὴν καὶ ταῖς ἐν αὐτῇ ἑπτὰ ἐκκλησίαις ἐμφερομέναις ἐπιστείλας, καὶ διὰ ταύτης διδάξας ἀπόρρητά τινα μυστήρια, καὶ μόνοις ἐφικτὰ τοῖς κατ' ἐνέργειαν τοῦ πνεύματος, (sic) καὶ μελλόντων πραγμάτων ὑπαινιξάμενος ἐκβάσεις· οὕτως τῇ Ἐφεσίων ἐπιδημεῖ, φωτίσων καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ τῷ λόγῳ τοῦ Χριστοῦ.

Τινές φασι νόθον εἶναι ταύτην τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ θεολόγου, ἀλλ' οὐχὶ γνησίαν, πρὸς οὓς ἐροῦμεν. ὅτι ἐπειδὴ, ὦ οὗτοι, τὴν ὑμετέραν νόησιν διαδιδράσκει τὰ ἐν ταύτῃ νοήματα, διὰ τοῦτο τάχα φατὲ μὴ εἶναι τοῦ θεολόγου, ταὐτὸν ποιοῦντες τοῖς μὴ τὸ θεῖον καταλαβεῖν δυναμένοις, ἀναιροῦσιν αὐτοῦ τὴν ὕπαρξιν. ἐπεί τοί γε καὶ ὁ μέγας θεολόγος Γρηγόριος πειθέτω ὑμᾶς τῆς ἀποκαλύψεως μεμνημένος ἐν τῷ ἀπολογητικῷ αὐτοῦ λόγῳ, ὡς δῆλον ὧν φησι, γνησίαν ποιήματα τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ θείου Ἰωάννου· λέγει γὰρ οὕτως. Πείθομαι γὰρ ἄλλους δηλαδὴ ἀγγέλους ἄλλης προεστάναι ἐκκλησίας, ὡς Ἰωάννης διδάσκει με διὰ τῆς ἀποκαλύψεως. ὁμοίως καὶ ἐν τῷ περὶ υἱοῦ λόγῳ, ἐν ᾧ φησιν· ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ἐρχόμενος. Εἰ δὲ καὶ ἐν τῷ νομοκανόνι οὐ τέτακται παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων διαστελλομένων τὰ βιβλία ἃ ὀφείλουσιν ἐκκλησιάζεσθαι, τί τοῦτο; περὶ γὰρ τῶν ἀναγκαίων ἦν αὐτοῖς ἡ σπουδὴ, καὶ πρὸς τὰ κατεπείγοντα ἵσταντο, ταύτην μὴ ἐγκρίναντες αὐτοῖς, ἢ διὰ τὸ μερικῶς μὴ ἐκτίθεσθαι

De divina Apocalypsi in Patmo insula descripta, quam revelavit Dominus noster & Deus servo suo Joanni Theologo.

Postquam divinum suum scripserat Evangelium, & petentibus tradiderat, divinam vidit Apocalypsin seu revelationem. Quamobrem cum eam descripsisset, atque septem Ecclesiis in ea memoratis misisset, perque eam secreta quædam mysteria docuisset, quæ soli attingere poterant ii qui sicut ille spiritu divino afflarentur, futurarumque rerum eventum adumbrasset; ad Ephesiorum urbem profectus est, ut eos Christi verbo illuminaret.

Quidam dicunt hanc Apocalypsin spuriam esse & Theologo affictam, non autem genuinam, quibus respondemus. Quoniam, heus vos, ejus sententiæ captum intellectus vestri longe superant, ideo fortasse dicitis non esse Theologi; idipsum agentes quod ii qui cum Deum comprehendere nequeant, ejus existentiam negant. Atqui vobis saltem id persuadeat magnus Theologus Gregorius in Apologetico suo, qui ex dictis suis Apocalypsin divini Joannis germanum opus esse declarat. Sic enim loquitur: *Puto certe alios Angelos alii Ecclesiæ præfici, ut me Joannes per Apocalypsin docet.* Similiterque in Oratione de Filio, ubi ait: *Qui est, & qui erat, & qui venturus est.* Quod si illa in Nomocanone non posita fuerit a sanctis Patribus, quando libros assignant in Ecclesia legendos, quid inde? Nam de necessariis tantum sollicitudo ipsis erat, & instabant solum quæ magis urgebant; illamque ideo cum aliis non annumerarunt, aut quia il-

αὐτοῖς,

αὐτοῖς, ἢ διὰ τὸ ἀσαφὲς αὐτῆς καὶ δυσέφικτον, καὶ ὀλίγοις καταλαμβανόμενον καὶ νοούμενον· ἄλλως τε οἶμαι διὰ τὸ μηδὲ συμφέρον εἶναι τοῖς πολλοῖς τὰ ἐν αὐτῇ βάθη ἐρευνᾷν, μηδὲ λυσιτελές.

lam minutatim non expoſuerant, aut propter obſcuritatem ejus ac difficultatem, quod a paucis capi & intelligi poſſet; itemque, ut exiſtimo, quod multis non expediret, neque utile eſſet ejus profunditatem inveſtigare.

Ad marginem eorum quæ præmiſſa ſunt, hæc ſcribuntur.

Βουλομένοις ἡμῖν διηγήσασθαι περὶ τοῦ μετὰ πόσους χρόνους τῆς Χριστοῦ ἀναλήψεως συνεγράφη ἡ παροῦσα ἀποκάλυψις, ἀναγκαῖον ἐφάνη ἀναποδίσαι καὶ ἄνωθεν ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν· φημὶ δὲ ἀπὸ τοῦ τοῦ φανέντος ἀστέρος τοῖς μάγοις, ὡς ἂν εὐδρομώτερος ἡμῖν ὁ λόγος πρὸς τὴν ὑπόθεσιν φανείη, καὶ εὐδηλότερον τὰ τῆς διηγήσεως χωροίη. ἀπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοίνυν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μέχρι τῆς τῶν μάγων παρουσίας εἰσὶν ἔτη β΄. πρὸ γὰρ τοῦ γεννηθῆναι αὐτὸν ἐφάνη ὁ ἀστὴρ τοῖς μάγοις. καὶ ἐκ τῆς εἰς Αἴγυπτον ἀναχωρήσεως μέχρι τῆς τελευτῆς Ἡρώδου υἱοῦ Ἀντιπάτρου ἔτη γ΄. καὶ παρῴκησεν εἰς Αἴγυπτον ἐν Ἡλιουπόλει τῇ κατὰ Πεμφῶθ σὺν τῷ Ἰωσὴφ καὶ τῇ μητρὶ θεοτόκῳ ἔτος α΄. μετὰ δὲ τὴν ἐπάνοδον τῆς οἰκήσεως αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ μέχρι τῆς τελευτῆς Ἀρχελάου ἔτη κδ΄. σὺν τῷ Ἀρχελάῳ δὲ ἐτελεύτησεν καὶ ὁ Αὔγουστος. ἔζησε δὲ ἔτη πη΄. καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη νς΄. καὶ ἀπὸ τῆς τελευτῆς Ἀρχελάου μέχρι τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίσματος τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὸ Ἰωάννου, ἔτη γ΄. ὁμοῦ ἔτη λ΄. ἀπὸ δὲ τοῦ βαπτίσματος αὐτοῦ μέχρι τῆς τοῦ Ζαχαρίου λιθοβολήσεως ἔτος α΄. ἐν γὰρ τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν κατὰ τὸ ἔθος ἐκστράφησαν (ſic) καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰωσαφάτ. ἀπὸ δὲ τῆς λιθοβολήσεως Ζαχαρίου μέχρι τῆς Ἰωάννου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τελευτῆς ὑπὸ Ἡρώδου υἱοῦ Ἀρχελάου ἔτος α΄.

Cupientibus nobis enarrare poſt quot annos a Chriſti Aſſumtione deſcripta fuerit hæc Apocalypſis, neceſſarium viſum eſt rem altius repetere, & principium a priori tempore ducere, nimirum a ſtella quæ Magis apparuit, ut narratio nobis ad præſens inſtitutum expeditior eſſe videatur, ſimulque clarior evadat. Igitur ab Incarnatione Domini noſtri Jeſu Chriſti uſque ad Magorum adventum anni ſunt duo. Nam prius quam ille naſceretur, ſtella Magis apparuit. Et a ſeceſſu in Ægyptum uſque ad obitum Herodis filii Antipatri, anni 3. Manſitque in Ægypto Heliopoli, quæ eſt juxta Pemphoth cum Joſepho & Matre Deipara anno uno. Poſt reditum autem habitationis eorum in Galilæa uſque ad mortem Archelaï, anni ſunt 24. Cum Archelao autem mortuus eſt & Auguſtus. Vixit autem annis 88. & imperavit annis 56. A morte Archelaï uſque ad baptiſmum in Jordane per Joannem, anni tres. Simul anni triginta. A baptiſmo ejus ad lapidationem Zachariæ annus unus. Nam cum pro more ſuo ſacra faceret, ipſum interfecerunt, & projecerunt in vallem Joſaphat. A lapididatione Zachariæ uſque ad necem Joannis filii ejus per Herodem Archelaï filium, annus unus &c.

Hoc ceu ſpecimen damus, ubi & hiſtoriæ & chronologiæ multa depravata animadvertet quivis eruditus. Poſt hæc ſequuntur alia plerumque fabuloſa de Jacobo fratre Domini, de Dionyſio Areopagita, ejuſque cum Joanne Apoſtolo familiaritate. Demum dicitur Apocalypſin anno poſt Chriſti Aſcenſionem trigeſimo ſecundo ſcriptam fuiſſe. A quibus omnibus fuſius referendis nullo rei litterariæ diſpendio ſuperſedemus.

Sequens autem opuſculum ſtylo tam perplexo ſcriptum eſt, vix ut intelligi poſſit. Aliquot etiam in locis vitiatum videtur. Ipſum tamen pro facultate mea Latine interpretari ſtudui.

Fol. 130. verſo ejuſdem Cod.

Ἐκ τῶν Οἰκουμενίῳ τῷ μακαρίῳ ἐπισκόπῳ Τρίκκης Θεσσαλίας θεοφιλῶς πεπονημένων εἰς τὴν ἀποκάλυψιν Ἰωάννου τοῦ θεολόγου, σύνοψις σχολικὴ μετὰ τῆς δεούσης ὅσον κατὰ σύνοψιν ἀνελλιποῦς αὐταρκείας. Χριστὲ ὁ θεὸς σύμπραξον ἡμῖν.

Ex iis quæ beatus Oecumenius Epiſcopus Triccæ in Theſſalia in Apocalypſin Joannis Theologi edidit, Synopſis non ita compendioſa, ubi ſufficienter omnia enuntiantur quantum licet in ſynopſi. Chriſte Deus auxiliare nobis.

ΟΤι καὶ τοῦτο τὸ σύγγραμμα, μύησις τῆς ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὸ στῆθος ἀνακλήσεως (l. ἀνακλίσεως)

HUnc librum eſſe dilecti ſupra pectus divinæ ſapientiæ recumbentis myſticam inſtitutionem, utpote divinitus inſpi-

τῆς ὑπερθέου σοφίας τοῦ ἠγαπημένου, ἅτε θεόπνευστον ὂν καὶ ὠφέλιμον, ἀναμφιλόγως κατείληπται· ἀλλ' οὐ τὴν ἐναντίαν, ὥς τινες πλάνῳ συγκροτούμενοι πνεύματι ἐληρῴδησαν, εἰ μὴ καὶ γνήσιον, καὶ οὐ τοῦ βροντῆς ἐπάξιον υἱοῦ, εἴγε πιστέον (sic) Ἀθανασίῳ τῷ παμμεγίστῳ ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν κανονιζομένων τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας βιβλίων, τοῖς γνησίοις καὶ τοῦτο ἐγκρίνοντι· ἀλλὰ καὶ Βασιλείῳ τῷ θείῳ τοῦτο ἐν τῇ περὶ υἱοῦ συζητήσει συντόμῳ ἔδοξε, καὶ Γρηγορίῳ τῷ θείῳ τῶν λόγων ἐν τῷ συντακτηρίῳ αὐτοῦ λόγῳ, καὶ Μεθοδίῳ τῷ σοφωτάτῳ ἐπισκόπῳ Πατάρων ἐν τῷ περὶ ἀναστάσεως, Κυρίλλῳ τε τῷ μεγάλῳ ἐν τοῖς περὶ τῆς ἐν πνεύματι προσκυνήσεως καὶ λατρείας αὐτοῦ πόνοις, πρὸς τούτοις καὶ Ἱππολύτῳ τῷ Ῥώμης προέδρῳ ἐν τῇ τοῦ Εἰς τὸν Δανιὴλ ἑρμηνείᾳ λόγων, καὶ ἄλλοις δὲ πολλοῖς ἵνα μὴ μακρολογῶμεν· οἷς εἰς νόθον καὶ ἀπόβλητον οὐκ ἔδοξεν ἀπερρῖφθαι, εἰ μὴ γνήσιον κριθῆναι. Οὐκ ἂν τοιούτοις καὶ τοσούτοις ἀκριβεστάτοις τοῦτο δοκοῦν, εἰ μὴ τὸ μέτριον αὐτοῦ ᾔδεσαν σπουδαζόμενον. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο, μηδὲ τὸ ἔντριτον σπαρτίον κατὰ τὸν ἐκκλησιάζοντα Σολομῶντα, ἄρρηκτον μένον, (vitium suspicor) οὐ ταχέως διαρραγήσεται· πολλῷ ἂν τὸ ἑξάπλοκον. διὰ τῆς ἀποκαλύψεως οὖν ταύτης δείκνυσιν ὁ Χριστοῦ μαθητής, ὡς καὶ τὸ προφητικὸν κατεπλούτει χάρισμα· εἴπερ τῶν ἐνεστώτων καὶ τῶν παρῳχημένων τε καὶ μελλόντων γνῶσιν τὸ μετὰ χεῖρας σύγγραμμα θησαυρίζει, ὧν καὶ πᾶσα ἐγκύμων προφητεία, ὃ καὶ τοῖς παρ' ἡμῖν θυραυλοῦσιν ἐν λόγῳ σοφοῖς. * ἐπεὶ δέ τινες αὐθαδέστερον, ἢ καὶ προσελέλεκται νοθείας ἐγκλήματι τὸ θεοτελὲς τοῦτο χρησμῴδημα ἀπηξίουν· ἐπείπερ ἔθος ὁ θεόληπτος οὗτος τοῦ λόγου πατὴρ ἐκ τῆς αὐτοῦ θεολογίας σημειοῦσθαι τῶν θεοπρεπῶν αὐτοῦ τόμων τὴν ἐκ βαλβῖδος αὐτῶν ὡς ἂν εἴποι τις πρόοδον, οὐ νῦν τοῦτο ποιεῖ· περὶ δὲ τὸ καθ' ἡμᾶς πρόσλημμα διὰ φιλανθρωπίαν ἄφατον τὴν περὶ ἡμᾶς τὸ προοίμιον προσπεριγράφει· ἀναγκαῖον ἐκεῖνο ἐρεῖν, ὡς ἀδιάφορον εἰδὼς τὸ περὶ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ὑπάρξαι τῇ ἀρρήτῳ ἑνώσει τῶν συνελθόντων, ὅπως οὖν ἑκατέρως χρῆσθαι, εἴτ' ἀπὸ τῶν θειοτέρων τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ ἀρξάμενον, ἢ ἀπὸ τῶν ἀνθρωποπρεπῶν. ἐν τοῖς προτέροις αὐτοῦ γράμμασιν ἀπὸ τῶν θεοπρεπεστέρων ἀρξάμενος, ἐπὶ τὰ ἀνθρώπινα χωρεῖν οὐκ ἀπηνήνατο, ἀφ' ὧν φάσκει· καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο· ἐν τῷ μετὰ χεῖρας αὐτοῖς συγγράμματι ἀπὸ τῶν ἀνθρωποπρεπῶν ἀρξάμενος, ὡς ἂν μὴ δόξαι ἀπὸ τῶν θειοτέρων μόνων αὐτὸν γινώσκειν, οὐ μέντοι καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων, οὐκ ἠνέσχετο τοῖς ἀνθρωποπρεπέσιν ἐπαναπαῦσαι τὸν λόγον· ἀλλὰ κἀν τούτοις τὰ θεοπρεπέστερα προσνέμειν οὐ κατοκνεῖ, δι' ὧν καὶ τῷ ἀνθρωπίνῳ τοῦ κυρίου τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐνθεωρεῖσθαι βούλεται. ὃς καὶ Παύ-

ratum & utilem, ineluctabiliter evincitur non autem ex numero spuriorum, ut quidam erroris spiritu concitati nugaciter effutierant, sed contrà genuinum & filio tonitrui dignum. Si quidem credendum sit Athanasio Maximo in Expositione librorum Veteris & Novi Testamenti in Canone locum habentium, qui hunc germanis Scripturæ libris annumerat; atque etiam divino Basilio in compendiaria Quæstione de Filio idipsum visum est: itemque Gregorio divinæ eloquentiæ viro in libro ejus syntaxis more adornato, & Methodio sapientissimo Patarorum Episcopo in sermone de Resurrectione, Cyrillo quoque magno in operibus suis de adoratione & cultu in spiritu, præter hos Hippolyto Romæ Præsuli in Expositione in Danielem, aliisque multis, ne longiores simus: quibus sane non visum est hunc librum quasi spurium & abjiciendum respuere, sed genuinum esse statuere. Neque vero tantis talibusque viris ejusmodi sententia fuisset, nisi ipsum omnibus modis & numeris absolutum esse scivissent. Nam si id non ita se haberet, verum sane non esset quod ait in Ecclesiaste Salomon, *funiculum triplicem infractum manere nec facile rumpi.* Quanto autem magis funiculus sextuplex (non rumpetur). Per hanc itaque Apocalypsin ostendit Christi Discipulus se propheticâ gratiâ ditatum esse, siquidem hic liber præsentiū, præteritorum, & futurorum notitiam ceu thesaurum continet, quibus omnis prophetia repleta est: quod pro iis dictum sit apud nos sapientibus, qui scientiam vix a limine salutarunt. Quia vero nonnulli eo audaciæ proruperunt, ut dictum est, ut divinum hoc oraculum quasi spurium accusarent; quia scilicet cum divinus hic Verbi Pater libros suos divinos a principio theologiâ ornare soleat, id in hoc libro non præstat; sed tempori se accommodans, de assumta natura nostra quam amore nostrûm ineffabili accepit, procemium concinnat: necesseque est dicere ipsum, cum probe sciret indifferens esse argumentum, cum de uno eodemque agitur per unionem ineffabilem concurrentium naturarum, utroque modo usum esse, ita ut vel a divinitate Salvatoris Christi inciperet, vel ab humanis ejus attributis. Cumque in prioribus scriptis suis a divinioribus cœperit, ad humana procedere non dedignatus est, quando dicit, *Et Verbum caro factum est*: in præsenti quoque libro ab humanis orsus, ne videretur ipsum a divinis dumtaxat cognoscere, non autem ab humanis, noluit tamen in humanis sermonem sisti; sed in his divina etiam tradere non omittit, per quæ vult ut ex humanitate Domini ea quæ supra hominem sunt speculemur. Quem etiam scopum habuit divinus

λῳ τοῦ θείῳ σκοπὸς ἐν τῇ πρὸς Κολασσαεῖς ἐπιστολῇ· ἐν αὐτῷ, περὶ τοῦ Χριστοῦ φάσκοντι, ἐκτίσθη τὰ πάντα τά τε ἐν οὐρανῷ καὶ τὰ ἐπὶ γῆς· πάντα δι' αὐτοῦ ἔκτισται, καὶ αὐτὸς ἐστὶ πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν. καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας, ὅς ἐστιν ἀρχὴ, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν· ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων. ἡ προσληφθεῖσα γὰρ αὐτῷ σὰρξ ἐψυχωμένη νοερῶς, ἵν' ἐκ δύο φύσεων ἀσυγχύτως νοοῖτο ὁ Ἐμμανουὴλ συνημμένων θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι, τελείως ἐχούσης ἑκατέρας κατὰ τὸν οἰκεῖον λόγον καὶ τὸν κατὰ ποιότητα φυσικὴν ἰδιότητα καὶ διαφοράν· οὐ συγχυθέντων, οὐκ ἀλλοιωθέντων τῶν συνδεδραμηκότων, οὐδ' αὖ διαιρουμένων τῇ ὁλοκληρείᾳ τῶν φύσεων μετὰ τὴν ἄφραστον ἕνωσιν· ἵνα καὶ Νεστόριος καταισχύνοιτο, καὶ Εὐτυχὴς συναπόλλοιτο. ἀλλ' ὅπως μὲν ἡ τὸ περὶ τοῦ σωτῆρος ἐν τοῖς ἄλλοις θείοις ἀκριβὲς καὶ ἀπηξεσμένον δόγμα, ἐνδιατρίψας ὡς εἴρηται ἐνταῦθα τοῖς ἀνθρωπίνοις κατεχρήσατο ῥήμασιν, πλὴν οὔτε τὰ θεῖα τῶν ἀνθρωπίνων ἀπήλλακται, οὐκ ἔμπαλιν τὰ ἀνθρώπινα τῶν θείων· κατὰ τὸ μᾶλλον δὲ καὶ ἧττον ἡ χρῆσις πρόεισιν.

Paulus in Epistola ad Colossenses: *In ipso*, de Christo loquitur, *creata sunt omnia quæ in cœlo & quæ in terra. Omnia per ipsum creata sunt, & ipse est ante omnia, & omnia in ipso constant. Et ipse est caput corporis Ecclesiæ, qui est principium, primogenitus ex mortuis; ut sit in omnibus primatum tenens.* Nam caro ab ipso assumta animata intelligibiliter, ut ex duabus naturis inconfuse intelligatur Emmanuel, conjunctis scilicet deïtate & humanitate, utraque secundum rationem suam perfecte habente, & secundum qualitatem physicam, proprietatem, & differentiam; non confusis nec mutatis naturis concurrentibus, neque divisis omnino naturis post inenarrabilem unionem, ut & Nestorius confundatur, & Eutyches una pereat. Sed ut dogma de Salvatore in aliis divinis accuratum & exactum esset, cum hîc versaretur, ut dictum est, humanis usus est verbis. Cæterum neque divina ab humanis, neque rursum humana a divinis sejuncta sunt: sed secundum magis & minus usus procedit.

CAPUT III.

Patres & Scriptores Ecclesiastici.

CODEX CCXXV. olim CCCXXIII. bombycinus, XV. sæculi, foliorum 28.

Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος ἔκθεσις πίστεως, περὶ τῆς ὀρθῆς ὁμολογίας, ἤτοι περὶ τριάδος. i. *Justini Philosophi & Martyris expositio fidei, de recta confessione sive de Trinitate.* Init. Ἱκανῶς τὸν κατὰ Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων λέξαντες ἔλεγχον.

CODEX CCXXVI. olim CCCXXXVI. in charta vulgari *papier* dicta, omnino recens, paginarum 268.

Philocalia Origenis.

Pag. 2. Ἐκλογὴ ἡ προοῦσα περιέχει βίβλος γραφικῶν ζητημάτων καὶ ἐπιλύσεων, ἐκ διαφόρων βίβλων τοῦ Ὠριγένους ποιηθεῖσα ἡ διεσπαρμένη ὑπὸ τῶν τὰ θεῖα σοφῶν Βασιλείου καὶ Γρηγορίου· ἐν πυκτίῳ τε παρὰ θατέρου τούτων Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, Θεοδώρῳ τοῦ τηνικαῦτα ἐπισκοποῦντι τὰ Τύανα ἐπεσταλμένη, καθὼς ἡ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴ δείκνυσιν ἔχουσα οὕτως.

Ἑορτὴ καὶ τὰ γράμματα, ὃ τὸ χρήσιμον ὅτι.

Pag. 3. Περὶ τοῦ θεοπνεύστου τῆς θείας γραφῆς, καὶ πῶς ταύτην ἀναγνωστέον καὶ νοητέον. τίς τε ὁ τῆς ἐν αὐτῇ ἀσαφείας λόγος καὶ τοῦ κατὰ τὸ ῥητὸν ἔν τισιν ἀδυνάτου ἢ ἀλόγου ἐκ τοῦ δ'. τοῦ περὶ ἀρχῶν, καὶ διαφόρων ἄλλων συνταγμάτων. Init. Ἐπειδὴ περὶ τούτων ἐξετάζοντες πραγμάτων.

Initio manu recenti legitur; *Origenis hic liber est, qui Philocalia inscribitur: exstatque Græce etiam in Augustanæ Reipublicæ & Bavarica Bibliotheca. Latine vero convertit Gilbertus Genebrardus, exstatque Latine in extremo operum Origenis.*

CODEX CCXXVII. olim CI. membranaceus, XI. circiter sæculi, foliorum 230. Fuit olim Enclistræ in Cypro, ut sæpius scribitur.

Sancti Cyrilli Hierosolymitani Catecheses.

Fol. 1. Catechesis prima initio mutila incipit ab his verbis; Ὥσπερ γὰρ κάλαμος γραφικὸς καὶ βέλος χρείαν ἔχει τοῦ συνεργοῦντος.

Fol. 2. verſo, Κατήχησις β'. φωτιζομένων ἐν Ἱεροσολ- &c. Init. Δεινὸν ἡ ἁμαρτία, καὶ νόσος χαλεπωτάτη.

Fol. 11. Κατήχησις γ'. φωτιζομένων ἐν Ἱεροσ- &c. Init. Εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ.

Fol. 18. verſo, Κατήχ. δ'. φωτιζομ. Init. Μιμεῖται τὴν ἀρετὴν ἡ κακία.

Fol. 34. verſo, Κατήχ. ε'. φωτιζομένων &c. Init. Ἡλίκον ἡμῖν ἀξίωμα ὁ Ἰησοῦς ὁ κύριος.

Fol. 42. verſo, Κατήχ. ϛ'. φωτιζομ. Init. Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

Fol. 61. verſo, Κατήχ. ζ'. φωτιζομ. Init. Περὶ μὲν τῆς τοῦ θεοῦ μοναρχίας αὐτάρκως.

Fol. 68. verſo, Κατήχ. η'. φωτιζομ. Init. Διὰ μὲν τῆς πιστεύειν εἰς ἕνα θεὸν.

Fol. 71. verſo, Κατήχ. θ'. φωτιζομένων. Init. Σαρκὸς μὲν ὀφθαλμοῖς θεωρῆσαι θεὸν

Fol. 79. verſo, Κατήχ. ι'. φωτιζομ. Init. Οἱ πιστεύειν εἰς ἕνα θεὸν πατέρα παντοκρ-

Fol. 91. verſo, Κατήχ. ια'. φωτιζομ. Init. Ὅτι μὲν εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν ἐλπίζω.

Fol. 103. Κατήχ. ιβ'. φωτιζομ. Init. Ἁγνείας συντροφοι καὶ σωφροσύνης μαθηταί.

Fol. 121. Κατήχ. ιγ'. φωτιζομ. Init. Καύχημα μὲν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

Fol. 143. Κατήχ. ιδ'. φωτιζομ. Init. Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, καὶ πανηγυρίσατε.

Fol. 160. Κατήχ. ιε'. φωτιζομ. Init. Χριστοῦ παρουσίαν καταγγέλλομεν οὐ μίαν μόνον.

Fol. 178. verſo, Κατήχ. ιϛ'. Init. Πνευματικῆς ἀληθῶς χρεία χάριτος.

Fol. 194. Κατήχ. ιζ'. φωτιζομ. Init. Ἐν μὲν τῇ πρὸ ταύτης κατηχήσει.

Fol. 218. verſo, Μυσταγωγία πρώτη πρὸς τοὺς νεοφ. Initium : Ἐπόθουν ὑμῖν καὶ πάλαι, ὦ γνήσια.

Fol. 222. verſo, Κατήχ. μυσταγωγικὴ β'. Initium : Χρήσιμοι ἡμῖν αἱ καθ' ἡμέραν μυσταγωγίαι.

Fol. 225. Κατήχησις μυσταγωγικὴ γ'. Init. Εἰς Χριστὸν βεβαπτισμένοι καὶ Χριστὸν.

Fol. 228. Κατήχησις μυσταγωγικὴ δ'. Init. Καὶ αὐτὴ τοῦ μακαρίου Παύλου ἡ διδασκαλία.

Fol. 230. Κατήχησις μυσταγωγικὴ ε'. ἐκ τῆς Πέτρου ἐπιστολῆς, διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν. Solus hujus titulus habetur, nihilque præter ea ſcribitur.

CODEX CCXXVIII. olim VIII. partim membranaceus, partim bombycinus, cujus variæ partes diverſæ ætatis ſunt, conſtat foliis 122.

Fol. 1. S. Baſilii in Hexaëmeron Homilia prima, ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Init. Πρέπουσα ἀρχὴ τῷ περὶ τῆς συστάσεως τοῦ.

Fol. 10. Hom. 2. περὶ τοῦ, ἀόρατος ἦν ἡ γῆ καὶ ἀκατασκεύαστος. In. Μικροῖς ἕωθεν ἐνδιατρίψαντες.

Folia priora undecim in charta bombycina ſunt manu XIV. ſæculi; quæ ſequuntur autem, ſunt membranacea, ſæculi XI. circiter.

Fol. 17. verſo, Homil. 3. Init. Τὰ τῆς πρώτης ἡμέρας ἔργα, μᾶλλον δὲ τά.

Fol. 23. verſo, Homil. 4. Init. Εἰσί τινες πόλεις πανδήμοις θεάμασι.

Fol. 28. Homilia 5. Καὶ εἶπεν ὁ θεός· βλαστησάτω ἡ γῆ. Init. Ἀκόλουθος μετὰ τὸ ἀναπαύσασθαι τὴν.

Fol. 34. Homil. 6. Init. Τὸν ἀθλητῶν θεατὴν μετέχειν τινὸς προσήκει.

Fol. 43. verſo, Homil. 7. Καὶ εἶπεν ὁ θεός· ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ἑρπετὰ &c. Init. Μετὰ τὴν τῶν φωστήρων δημιουργίαν.

Fol. 48. verſo, Homil. 8. Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς, ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν. Initium: Ἦλθε τὸ πρόσταγμα ὁδῷ βαδίζον.

Fol. 55. verſo, Homil. 9. Init. Πῶς ὑμῖν ἡ ἑωθινὴ τῶν λογων.

Fol. 62. Τῷ ἀδελφῷ δούλῳ θεοῦ Πέτρῳ ἐπισκόπῳ Γρηγόριος ἐπίσκοπος Νύσσης. Init. Εἰ τῇ ἀξίᾳ τῶν ἀρετῶν τιμᾶσθαι ἔδει γεραίρειν.

Fol. 63. Gregorii Nyſſeni fratris magni Baſilii, de formatione hominis &c. Init. Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, φησὶν ἡ γραφή. Deſinit in fol. 74. verſ. & mutila eſt.

Fol. 75. in charta bombycina, manu XIV. ſæculi, Dialogus Timothei, Thracis & Marci de natura dæmonum & de phantaſticis eorum formis, initio & fine mutilus. Quæ ſuperſunt ab his verbis incipiunt : Τῆς ἐν αὐτοῖς σατανικῆς ἐνεργείας, περιγραφούσης ἐν αὐτοῖς τὰ χρωμάτων εἴδη. καθάπερ γὰρ ἡμῶν φοβηθέντων ὦχρος εἷλε παρειάς.

Fol. 81. Opus Aſtronomicum in charta bombycina, alia manu, XIV. ſæculi,

Græco-

Græcobarbarâ linguâ descriptum. Eorum quæ supersunt, (nam initio mutilum est opus) hoc est principium: . . . . που ἐδ[illegible]ικασι τῆ ὀςαῖς ἄνωθεν τῶν ἡμερῶν τῆ σωςῶν.

Fol. 88. in membranis cum septem sequentibus foliis, manu XI. circiter sæculi, Flavii Josephi de bello Judaïco. Incipit ab his verbis lib. 2. cap. 6. Edit. Genev. anno 1634. p. 780. l. 1. Εν δὲ Σεπφώρει τῆς Γαλιλαίας Ἰούδας υἱὸς Εζεκίου τοῦ κατατρέχοντός ποτε τὴν χώραν ἀρχιλῃστοῦ. Variarum hîc lectionum specimen damus.

Edit. p. 780. C. 2. κατὰ Βηθαραμάθον, M. καὶ τὰ Βηθαραμάθου.

Mox Edit. αἰτποιήσασθαι βασιλεία, ἐπόλμησεν. Αθρογγαῖος ἐκαλεῖτο, ubi Interpres, *cui nomen Athrongæus.* Hæc corruptissima lectio sic ex hoc Ms. restituitur; αὐτοποιήσασθαι βασιλείας ἐτόλμησεν ἀθεόν· Γαῖος ἐκαλεῖτο.

C. 8. Edit. αὐτοῦ δὲ καθ' ἀφ' βασιλεὺς, Ms. αὐτὸς δὲ καθ-

P. 781. l. 7. Ed. πόλεως περιέχετο, μηδὲν ἐν τοῖς, Ms. πόλεως περιέχε, τῶν μηδὲν ἐν τοῖς. & mox Ed. δώρων, Ms. δῶρον.

B. 2. Edit. ἐπιτυγχάνων, Ms. ἐπετύγχανε.

Fol. 1. Edit. ὅτι κατὰ τοῦ βασιλέως, Ms. ὅτι καὶ οἰκείου βασιλέως.

Hæc octo folia desinunt in hæc verba Lib. 2. cap. 17. pag. 791. D. 4. ἐπαραλαβὼν ὁ Πετρώνιος.

Fol. 96. Fragmentum amplum Isagoges Galeni, quod desinit in fol. 116. Ab his autem verbis incipit: Ετερον γάρ τί ἐστιν ἡ τέχνη, καὶ ἕτερον τὸ τέλος αὐτῆς.

Fol. 116. Fragmentum Stephani de urbibus non ex epitome ejus, sed ex opere ipso Stephani integro. Constat octo foliis membranaceis, quorum unum magna sui parte mutilum est, descriptum decimo sæculo a perita manu. Hoc nobilissimum fragmentum sæpius cusum fuit & quidem a viris doctis, sed ex apographo V. Cl. Samuelis Tennulii ad hujus nunc Coisliniani Codicis fidem exarato, mendisque gravissimis resperso; ita ut operæ pretium sit, ipsum emaculatum & accuratissima ut facultas feret interpretatione donatum hîc publicari. Quatuor priores lineæ in Edit. omissæ fuere, quas hîc edimus.

Fragmentum insigne Stephani Byzantii de urbibus.

Priores lineæ pertinent ad vocem Δυμᾶν quæ erat tribus Dorica, editæque non sunt.

* * * ΚΑὶ Δυμανὶς τὸ θῆλυ.
Στέλλεο, νεῦ ἐπὶ τῆλε Δυμανίδος (a) ἐξ ἀπείροιο.
καὶ Δύμαινα· Εὐφορίων χιλιάσι.
Δαίμων. . . . σαῖς Φιλοπλοκάμοισι Δυμαίναις.
τὰ ἐθνικὰ δὲ τῶν λοιπῶν ἐν τοῖς περὶ αὐτῶν ἐροῦμεν τόποις.

Δύμη πόλις Αχαΐας ἐσχάτη πρὸς δύσιν, ὅθεν καὶ Καλλίμαχος ἐν ἐπιγράμμασιν.

Εἰς Δύμην ἀπιόντα τὴν (b) Αχαϊκήν.

Καὶ Δύμη ἡ χώρα πάλαι ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ πόλις Στρατός· ὕστερον δὲ καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα Δύμη ἐκλήθησαν. λέγεται καὶ πληθυντικῶς, ὡς Απολλόδωρος· τούτων ἀπέχουσα σταδίοις ρκ'. ἐσχάτη κεῖται πρὸς δύσιν Δύμαι. ὁ πολίτης Δυμαῖος. Εφορος κδ'. παραγινομένης δὲ τῆς στρατιᾶς εἰς τὴν Δύμην, πρῶτον μὲν οἱ Δυμαῖοι καταπλαγέντες. (c) καὶ Παυσανίας

* * * ET Dumanis, fœmininum.
. . . .

& Dymæna: Euphorion in Chiliadibus.
. . . .
Gentilia autem nomina cæterorum suis in locis dicemus.

Dyme, urbs Achaïæ ultima ad occasum, unde & Callimachus *in epigramm.*

Dymen profectus Achaïcam.

Et Dyme regio olim vocabatur, urbs autem Stratus. Postea vero & urbs & regio Dyme vocatæ sunt. Dicitur etiam pluraliter, ut Apollodorus: *Ab his distans stadiis CXX. ultima jacet ad Occasum* [urbs] *Dymæ.* Civis, Dymæus. Ephorus XXIV. *Cum advenisset exercitus Dymen, primum quidem Dymæi timore perculsi.* Et Pausanias VII.

(a) In Ms. legitur, Δυμανὶ πείροιο, intermedia erasa sunt. Infra post δαίμων extrema ora folii cum litteris avulsa est, & linea sequenti legitur σαῖς.

(b) In Ms. legitur Αχαι- solum; reliquæ litteræ deficiunt.

(c) Editi male, καὶ Παυσανίας ἐν Βοιωτικοῖς. Ανδρεῖ, in Ms. legitur, καὶ Παυσανίας [illegible] τοι ἀνδρεὶ Δυμαίῳ. In Pausania Edito L. 7. legitur Οἰβώτᾳ.

ζʹ. Βοιωτοὶ (l. Οἰβώτᾳ) ἀνδρὶ Δυμαίῳ σαδίȣ μὲν ἀνελομένῳ νίκίω. ϗ πάλιν· Δυμαίοις μέν ἐστιν Ἀθηνᾶς ναὸς ϗ ἄγαλμα. ϗ ἐν τῷ α. τάδε πρὸς Ἀχαΐαν Δυμαίων εἰσὶν ὅμοροι. ϗ Ἀπολλόδωρος, ἢ ὁ τὰ τούτȣ ἐπιτεμνόμενος· τ̃ δὲ χώραν ἔχουσι Δυμαῖοι. ϗ Φίλιστος Σικελικῶν α. ἐπὶ τ̃ Ὀλυμπιάδος (a) ἐν ᾗ Οἰβώτας ἐνίκα στάδιον, καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν α. πόλεμος ἐνέστη τοῖς τε Δυμαίοις. ὅθεν ϗ Θεόπομπος μʹ. προεστάται δὲ τ̃ πόλεως ἦσαν, τῶν μὲν Συρακοσίων Ἀθηνῖς ϗ Ἡρακλείδης, τ̃ δὲ μισθοφόρων Ἀρχέλαος ὁ Δυμαῖος. τὸ θηλ. Δυμαία. Εὐφορίων·

Ἥτις ἔχεις (b) κληίδας ἐπιζεφύροιο Δυμαίης.

διὰ τὸ πρὸς δύσιν ἐπιζέφυρον. Ἀντίμαχος δὲ Καυκωνίδα φησὶν αὐτὴν ἀπὸ Καύκωνος ποταμοῦ, ὡς Διρκαίας· ἔνιοι δὲ καὶ Ἀπιτίδα. διαστέλλεται δὲ τῆς Ἠλείας κατὰ τὴν Βȣπρασίαν Λαρίσῳ τῷ ποταμῷ. λέγεται ϗ Δύμιος, ὡς (c) Βοίβη Βοίβιος. Ἀντίμαχος ἐν ε. Θηβαΐδος.

Ἐν δὲ σὺ τοῖσι μάλα πρόφρων ἐπίκουρος ἀμορβέων,

(d) Ὦ Μιλήσιε, ὡς διεπέρσατε Δύμιον [illegible].

Δυνδασον, πόλις Καρίας. Ἀλέξανδρος ἐν [illegible] περὶ Καρίας βʹ. αὖτις δ' ἐπὶ Δύνδασον καὶ Κάλυνδα ὁρμῆσαι. ϗ ἐθνικὸν Δυνδασεύς, ὡς Πηγασεύς.

Δυρβαῖοι, ἔθνος καθῆκον ἐπὶ Βάκτρους καὶ τ̃ Ἰνδικήν. Κτησίας ἐν Περσικῶν ιʹ. » Χώρα δὲ πρὸς αὐ- » τὴν προσοικῆται Δυρβαῖοι. οὗτοι εὐδαίμονες ἄνδρες ϗ » πλούσιοι, ϗ [illegible] δίκαιοί εἰσι, πρὸς τ̃ Βακτριανὴν » καὶ Ἰνδικὴν κατατείνοντες. οὗτοι οὔτε ἀδικοῦσιν, οὔτε » ἀποκτείνουσι [illegible] ἐὰν δὲ [illegible] » σιν ἐν τῇ ὁδῷ χρυσίον ἢ ἱμάτιον, ἢ ἀργύριον, ἢ ἄλλο » τι, οὐδὲν ἀποκινῆσαι (e) [illegible], οὔτε ἀποπατοῦσιν, » οὔτε ἐσθίουσιν, οὔτε νομίζουσιν (l. σιτοῦνται [illegible]) ἐὰν » μὴ ἱερῶν οὕνεκεν. ἄλφιτα δὲ ποιοῦσιν [illegible] » καθάπερ οἱ Ἕλληνες, καὶ ἐσθίουσι (f) μάζας ποιοῦν.

Δυρράχιον, πόλις Ἰλλυρική, Ἐπίδαμνος κληθεῖσα ἀπὸ Ἐπιδάμνου. τούτȣ θυγάτηρ Μέλισσα, ἧς ϗ Ποσειδῶνος Δυῤῥάχιος· ἀφ' ἧς ἐστιν ἐν Ἐπιδάμνῳ τόπος Μελισσώνιος, ἔνθα Ποσειδῶν αὐτῇ συνῆλθεν. μετὰ δὲ τ̃ Ῥιζονικὸν Λίσσος ἐστὶ πόλις καὶ Ἀκρόλισσος, ϗ Ἐπι-

Oebotæ viro Dymæo, qui stadii quidem victoriam reportaverat. Et iterum, *Dymæis quidem est Minervæ templum & simulacrum.* Et in primo libro: *versus Achaïam autem Dymæis sunt contermini.* Et Apollodorus, vel qui ejus scripta in compendium redegit: *Regionem vero tenent Dymæi.* Et Philistus rerum Sicularum primo de Olympiade qua Oebotas stadium vicit. & Apollodorus in Chronicorum I. *Bellum instabat Dymæis.* Unde Theopompus libro XL. *Præfecti autem urbis erant, Syracusanorum quidem Athenis & Heraclides, mercenariorum vero Archelaus Dymæus.* Fœmininum, Dymæa. Euphorion:

Quæ habes claves ad Zephyrum positæ Dymææ.

Quod ad occasum sita versus zephyrum erat. Antimachus vero Cauconidem ipsam vocat a Caucone fluvio, ut Dircæas; quidam vero Alopida. Separatur ab Elide ad Buprasiam Lariso fluvio. Dicitur etiam Dumius, quemadmodum ex Bœbe Bœbius. Antimachus quinto Thebaïdis.

Inter hos vero tu prudens auxiliator comitum,

O Milesie, cum diripuistis Dymium oppidum.

Dyndasum, urbs Cariæ. Alexander Lib. II. de Caria: *Iterum vero contra Dyndasum & Calynda movere.* Gentile Dyndaseus, ut Pegaseus.

Dyrbæi, gens pertingens ad Bactros & Indiam. Ctesias rerum Persicarum X. *Regionem autem ipsi adjacet, Dyrbæi. Hi felices viri & divites, admodumque justi sunt, ad Bactriam & Indiam pertinentes. Hi neque injuria afficiunt neque occidunt hominum quemquam. Si autem in via aliquid invenerint vel aurum, vel vestem, vel argentum, vel aliud quidpiam, nihil umquam loco moverint. Neque [illegible], neque edunt, nec cibum [illegible] causa. Polentas vero [illegible], quemadmodum Græci, comeduntque pulmentaria ex herbis confecta*

Dyrrachium, urbs Illyrica, Epidamnus vocata ab Epidamno. Hujus filia Melissa, cujus & Neptuni Dyrrachius. Hujus (Melissæ) nomine est Epidamni locus Melissonius, ubi Neptunus cum illa rem habuit. Post Rhizonicum autem Lissus est urbs &

(a) Sic Ms. Editi vero καθ' ἣν [illegible].

(b) Editi [illegible], male. In Ms. clare legitur κληῖδας. Et paulo ante, [illegible] sic cum tribus punctis supra δι, quibus notatur expungendum [illegible], [illegible] θηλυ δὲ Δυμαία. Paulo [illegible] Λαρίσῳ [illegible] Edito legitur [illegible], & in notis [illegible] dicitur Λαρίσω. Sed in Manuscripto certissime legebatur Λαρίσω. Cum enim extrema folii ora adusta fuerit, [illegible] quæ littera si non adfuisset, hæc linea non æqualis fuisset sequentibus quæ integræ sunt.

(c) Editi ὡς [illegible] [illegible] liquet. In Ms. perspicue legitur [illegible], & quidem optime. Atque adeo expungenda [illegible] quæ a Thoma de Pinedo circa [illegible] hoc lectionis [illegible] dicuntur. Ibid. Edit [illegible] Sed δὲ non habetur in Ms.

(d) Ὦ Μιλήσιε. Sic Manuscriptus [illegible]: Editi vero, [illegible], cui pravæ lectioni [illegible] vult substitui Pinedo [illegible]. Vox præcedens, ἀμορβέων, legitur in Ms.

(e) Ms. [illegible], Edit. αὐτ. male. Infra illud νομίζουσιν correctum erat in margine antiqua manu, sed exciso folio primæ litteræ [illegible], ita ut legatur [illegible]. [illegible] sine dubio legendum esse [illegible]. [illegible] expungenda omnino est. Ibid. Editi [illegible], Ms [illegible].

(f) Editi, [illegible] Sed in Ms. ϗ ἐσθίουσι μάζας ποιοῦν, clare.

δαμνος Κερκυραίων κτίσμα, ἡ νῦν Δυρράχιον ὁμωνύμως τῇ χερρονήσῳ πρότερον λεγομένη ἐφ' ἧς ἵδρυται, ὡς Φίλων. Δέξιππος δὲ ἐν χρονικῶν ι'. φησιν οὕτως· καὶ Μακεδόνων τὴν μὲν Ἐπίδαμνον, (a) ἐς ὕστερον δὲ Δυρράχιον μετονομασθεῖσαν, πόλιν τῆς Μακεδονίας μεγάλην καὶ εὐδαίμονα κατὰ κράτος αἱροῦσιν. Ἀλέξανδρος δὲ ἐν Εὐρώπῃ μετὰ τοῦ σ Δυσράχιον αὐτὴν καλεῖ.

Δυσραχίου τ' Ἐπίδαμνος (b) ἐπ' ἀγχιάλου χθονὸς ἀκτῆς.

ἔστι καὶ ἄλλη Λακωνικὴ μία τῶν ρ. λέγεται δὲ καὶ ἡ χώρα τῆς Ἰλλυρίας Δυρραχία. Εὐφορίων.

Ἄστεα Δυρραχίης τε καὶ ἔθνεα Ταυλαντίνων.

καὶ δῆλον ὅτι Δυρράχιος τὸ τούτου ἀρσενικόν, ὡς τοῦ Ἀνάκτορον τὸ Ἀνακτόριος, Βυζάντιον Βυζάντιος, Θούριον Θούριος, Κούριον Κούριος. Ἐρατοσθένης γ'. γεωγραφουμένων· « ἐχόμενοι (c) δ' οἰκοῦσι Ταυλάντιοι. » πόλις δ' Ἑλληνὶς Ἐπίδαμνος ἐπὶ χερρονήσου τῆς καλουμένης Δυρραχίου. ποταμοὶ δὲ Δείλων καὶ Λάος, περὶ οὓς οἱ Κάδμου καὶ Ἁρμονίας τάφοι δείκνυνται. ὅμως » δὲ νῦν Δυρραχηνοὶ λέγονται. » οὕτω γὰρ καὶ Βάλαγρος ἐν Μακεδονικοῖς φησι· καὶ τούτων αἱ πόλεις Δυρραχηνοῖς τε καὶ Ἀπολλωνιάταις ἐπιδιῄρηνται. καὶ Ἐρέννιος Φίλων ἐν τοῖς ἰατρικοῖς Δυρραχηνὸν ἀναγράφει Φιλωνίδην οὕτως. Ἀσκληπιάδης ἀκροατὰς ἔσχε Τίτον Αὐφίδιον Σικελὸν καὶ Φιλωνίδην Δυρραχηνὸν καὶ Νίκωνα Ἀκραγαντῖνον. καὶ πάλιν· Φιλωνίδης δὲ ὁ Δυρραχηνὸς ἤκουσε μὲν Ἀσκληπιάδου· ἰατρεύσας δὲ ἐν τῇ πατρίδι ἐνδόξως συνετάξατο βιβλία με'. λέγει δὲ Παυσανίας (d)... η. τῆς περὶ ἀρχαίας καὶ τῆς νῦν πόλεως οὕτως· Ἐπιδάμνιοι μὲν χώραν ἥνπερ καὶ ἐξ ἀρχῆς, πόλιν δὲ οὐ τὴν ἀρχαίαν ἐπὶ ἡμῶν ἔχουσιν, ἐκείνης δ' ἀφεστηκυῖαν ὀλίγον· ὄνομα δὲ τῇ πόλει Δυρράχιον ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ.

Δυσπόντιον, πόλις Πισαίας, ἀπὸ Δυσποντίου τοῦ Πέλοπος, παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐξ Ἤλιδος εἰς Ὀλυμπίαν. ἀπὸ ταύτης Ἀντίμαχος ὁ ὀλυμπιονίκης, νικήσας ἐν Ὀλυμπιάδι στάδιον. Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδι δ'. Ἀντίμαχος Ἠλεῖος ἐκ Δυσποντίου, στάδιον. καὶ ἐν κζ'. Δαΐππος Κροτωνιάτης πύξ, Ἠλείων ἐκ (e) Δυσπόντου τέθριππον. μέμνηται αὐτῆς καὶ Τρύφων ἐν Παρωνύμοις γράφων οὕτως τὸ ἐθνικόν· οἱ δὲ Δυσπόντεις οὐ παρὰ τὴν πόλιν Δυσπόντιον καλοῦνται, (f) ἐλέγοντο γὰρ Δυσποντιεῖς, παρὰ δὲ τὸν Πέλοπος υἱὸν Δύσποντον.

Acrolissus, & Epidamnus a Corcyræis fundata, quæ nunc Dyrrachium eodem nomine atque Chersonnesus, in qua sita est, ut ait Philo. Dexippus vero in Chronicorum libro decimo sic ait: *Et Macedonum Epidamnum, postea vero Dyrrachium mutato nomine dictam, urbem Macedoniæ magnam & felicem vi capiunt.* Alexander vero in Europâ Dysrachium per s eam vocat:

Dysrachiique Epidamnus maritimæ terræ littoris.

Est & alia Laconica una ex centum. Dicitur autem & regio Illyriæ Dyrrachia. Euphorion:

Urbes Dyrrachiæque & gentes Taulantinorum.

Et manifestum est huius masculinum esse Dyrrachius, ut Anactoron Anactorius, Byzantium Byzantius, Thurium Thurius, Curium Curius. Eratosthenes libro tertio Geographumenôn: *Finitimi habitant Taulantii. Urbs vero Græca Epidamnus in Chersonneso, quæ vocatur Dyrrachium. Fluvii vero Drilo & Laüs, circa quos Cadmi & Harmoniæ sepulcra ostenduntur. Attamen nunc Dyrracheni dicuntur.* Sic & Balagrus in Macedonicis ait: *Et horum urbes inter Dyrrachenos & Apolloniatas divisæ sunt.* Et Herennius Philo in Iatricis, id est in Medicis Dyrrachenum memorat Philonidem his verbis: *Asclepiades auditores habuit Titum Aufidium Siculum & Philonidem Dyrrachenum & Niconem Agrigentinum.* Et rursus: *Philonides vero Dyrrachenus audivit quidem Asclepiadem, cum vero medicinam exerceret in patria magna cum gloria, composuit libros XLV.* Ait autem Pausanias lib. VIII. de antiqua & hodierna urbe: *Epidamnii regionem quidem quam & antiquitus; urbem vero non antiquam illam ætate nostra habent; sed ab ea paulo dissitam. Nomen autem urbi Dyrrachium a conditore.*

Dyspontium, urbs Pisææ a Dyspontio Pelopis filio, juxta viam quâ ex Elide ad Olympiam. Ex hac erat Antimachus Olympionices, qui vicit in Olympiade stadium. Phlegon in Olympiade IV. *Antimachus Eleus ex Dyspontio stadium.* Et in XXVII. *Daïppus Crotoniates pugil ex Dysponto quadrigis.* Hujus meminit & Tryphon in Paronymis, (seu denominativis,) gentile nomen sic exprimens: *Dysponteis non ab urbe Dyspontio vocantur, dicerentur enim Dyspontieis, sed a Pelopis filio Dysponto.*

(a) Sic Ms. Edit. vero εἰς ὕστερον.

(b) Ms. ἐπ' ἀγχιάλου, Edit. una voce ἐπαγχιάλου. Mox Edit. ἄλλη τις. Sed τις deest in Ms.

(c) Sic Ms. δ' deest in Edito. Paulo postea, ποταμοὶ δὲ Δείλων καὶ Λάος. In hæc verba notatur ad imum marginem prima manu, περὶ τοὺς ποταμοὺς τούτους οἱ Κάδμου καὶ Ἁρμονίας ταφοι δεικνυνται.

(d) In Ms. littera deest ante η.

(e) Sic Ms. Editi vero Δυσποντίου. Ibid. Ms. μέμνηται δ' αὐτῆς.

(f) Hæc prorsus corrupta sunt in Edito ubi legitur, ἐλέγοντο γὰρ Δυσποντεῖς. παρὰ τὸν Πέλοπος υἱὸν Δύσποντον.

Δύστος, πόλις Εὐβοίας. Θεόπομπος ἐν Φιλιππικῶν κδ'. ἀποστήσας δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ περιοικίᾳ τῶν Ἐρετριέων, ἐστράτευσεν ἐπὶ πόλιν Δύστον. τὸ ἐθνικὸν, Δύστιος.

Δωδώνη, πόλις τῆς Μολοσσίδος ἐν Ἠπείρῳ, καθ' ἣν Δωδωναῖος Ζεὺς Δωδώνης μεδέων. καὶ Διονύσιος.

Δωδώνης Ἤπειρος ἀπείριτος ἐκτετάνυσται.

Φιλόξενος δὲ ὁ τὴν Ὀδύσσειαν ὑπομνηματίζων δύο φησὶ, Θετταλικὴν καὶ Θεσπρωτικήν, οὕτως· Δωδώνην νῦν φησι τὴν Θεσπρωτικήν, ἐν ᾗ τὸ μαντεῖον ἐκ τῆς δρυός· ἑτέρα δὲ ἡ Θετταλικὴ ἀφ' ἧς ὁ Ἀχιλλεὺς καλεῖ τὸν Δία. ἔοικε δὲ οὕτως (a) ἐπιλελῆσθαι τὸ,

ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.

πῶς γὰρ τούτων μέμνηται ἀπὸ τῆς Θετταλικῆς καλῶν αὐτόν. οὕτω δὲ καὶ Ἐπαφρόδιτος ἐν τῇ π'. τῆς Ἰλιάδος· τιμᾷ τοὺς ἐν Δωδώνῃ ἔχοντας ἐπιφανὲς μαντεῖον.

τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι.

(b) Ἐπικέκληκε δὲ Ἀχιλλεὺς τὸν ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ, γειτνιῶντα θεόν· ὡς καὶ ὁ Πίνδαρος εὔχεται τῷ Λυκηγενεῖ, καὶ ὁ Χρύσης τῷ Σμινθεῖ. τὸν δὲ Δωδωναῖον ἔλεγον (c) καὶ Νάϊον. Ζηνόδοτος δὲ γράφει, Φηγωναῖε· ἐπεὶ ἐν Δωδώνῃ πρῶτον φηγὸς ἐμαντεύετο· καὶ Σουΐδας δέ φησι Φηγωναίου Διὸς ἱερὸν εἶναι ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ (d) τοῦτον ἐπικαλεῖσθαι. ἕτεροι δὲ γράφουσι Βωδωναῖε· πόλιν γὰρ εἶναι Βωδώνην ὅπου τιμᾶται. Κινέας δέ φησι πόλιν ἐν Θεσσαλίᾳ εἶναι καὶ φηγὸν, καὶ τὸ τοῦ Διὸς μαντεῖον εἰς Ἤπειρον μετενεχθῆναι. ὠνομάσθαι δὲ κατὰ Θρασύβουλον, ὡς Ἐπαφρόδιτος ὑπομνηματίζων τὸ β'. αἴτιον, ἀπὸ Δωδώνης μιᾶς τῶν Ὠκεανίδων νυμφῶν· Ἀκεστόδωρος δὲ, ἀπὸ Δωδώνου τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης· εἰκὸς δ' ἀπὸ Δώδωνος ποταμοῦ, ὃν παρατίθησιν ὁ Τεχνικὸς ἐν τῷ α'. τῆς καθόλου λέγων οὕτως· Δώδων ποταμὸς Ἠπείρου. διτταὶ δ' εἰσὶ Δωδῶναι, αὕτη καὶ ἡ ἐν Ἰταλίᾳ, καθάπερ ἄλλοι καὶ Μνα-

Dystus, urbs Eubœæ. Theopompus in Philippicarum XXIV. *Cum ad defectionem impulisset eos qui in Eretriensium vicinia habitabant, contra urbem Dystum exercitum duxit.* Gentile, Dystius.

Dodone, urbs Molossidis in Epiro, ubi Dodonæus Jupiter *Dodonæ præsidens.* Et Dionysius,

Dodonæ Epirus immensa extensa est.

Philoxenus vero qui Odysseam commentatus est, duas esse dixit, Thessalicam nempe & Thesproticam, his verbis: *Dodonem nunc ait Thesproticam in qua oraculum ex quercu; altera autem Thessalica, ex qua Achilles Jovem vocat.* Videtur porro oblitus esse illius:

circum autem Selli
Te habitant vates, illoti pedibus humi cubantes.

Quomodo enim horum meminisset ex Thessalica invocans illum? Sic autem & Epaphroditus in XVI. Iliadis: *Honorat eos qui Dodone habent illustre oraculum.*

Hunc vero Dodonem dicebat ivisse.

Invocavit autem Achilles eum qui in Thessalia, vicinum deum; quemadmodum & Pindarus in Lycia genitum (*Apollinem*) precatur, & Chryses Smintheum. Dodonæum autem vocabant etiam Næum. Zenodotus autem scribit, Phegonæe; quia Dodonæ primitus fagus oracula edebat. Suidas vero ait Phegonæi Jovis templum esse in Thessalia, & hunc invocari. Alii vero scribunt Bodonæe; urbem enim esse [aiunt] Bodonam ubi colitur. Cineas autem narrat urbem in Thessalia esse & fagum, Jovisque oraculum in Epirum translatum fuisse. Nomen habuit secundum Thrasybulum, ut Epaphroditus commentans [illegible] tion sive causam [illegible] a Dodone una Oceanidum Nympharum: Acestodorus autem a Dodono Jovis & Europæ filio. Verisimile autem est a Dodone fluvio [nomen accepisse] quem affert Technicus primo libro [Geographiæ] universalis, his verbis: *Dodon fluvius Epiri.* Duæ vero sunt Dodo-

(a) Editi male: ἐπικεκλῆσθαι τὸ ἀμφὶ &c. qua admissa lectione omnia turbantur. Ms. clare ἐπιλελῆσθαι, atque ita series postulat. Post τὸ, virgula ponenda est. Hanc partem Homerici versûs & integrum sequentem [illegible] qui prior exscripsit: nam prosæ more hæc extulit & vitiavit hoc modo, τὸ ἀμφὶ Σελλοὶς, οἱ ναίουσιν ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι. In Codice legitur, τὸ, ἀμ . . . Σελλοὶς, οἱ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦ . . . Ubi puncta notantur, voces in extrema ora positæ semiustæ sunt.

(b) In Ms. ad vocem ἐπικέκληκε supra scribitur ἐπικέκληται.

(c) Ms. τὸν δὲ Δωδωναῖον ἔλεγον καὶ Νάϊον, & sic etiam recte Editi. Sed notam adjicit Pinedo quâ hanc lectionem labefactare nititur: *Est locus, inquit, ut qui maxime corruptus, sed non prorsus occisa res est. Stephanus noster sine ope divini senis eum pristinæ sanitati restituet, apud quem in Epitoma in voce Δωδώνη, pro καὶ νάϊον, legitur καιναῖον, non absimili modo apud Strabonem lib. 7. pro δεξιὸν scribitur δεκίνεον. Vel si malueris, pro καὶ [illegible] leges Βωδωναῖον tanquam ab urbe Δωδώνη. (dixerit Βωδώνη) ubi Jupiter iste de quo agit, colebatur, ut mox inquit ipse.* At ego existimo [illegible] bene habere, & sic restituendam esse in Epitome Stephani ad fidem hujus Codicis. [illegible] tentia, Jovem [illegible] Næum, [illegible] ubi [illegible] nihil ad significationem [illegible] ut [illegible] apud Zenodotum, [illegible] fago, quam Zenodoti lectionem firmat ille ex Suidæ loco. Nam quod dicit postea alios scribere Βωδωναῖε, [illegible] Zenodotum, id nihil prius dictis repugnat, [illegible] lectionem Φηγωναῖε altero exemplo [illegible].

(d) Sic Ms. recte; Editi autem [illegible].

σίας. λέγεται καὶ Δώδων, ἧς τὴν γενικὴν Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι,

νῦν δ' οὔτε με Εἰς (ſic) Δωδῶνος.
οὔτε πυθικῶν (a) γυνή τις ἂν πείσειεν.

καὶ δοτικήν·
Δωδῶνι ναίων Ζεὺς ὁμέστιος βροτῶν.

καὶ ἐν Τραχινίαις·
Ὡς τὴν παλαιὰν αὐδῆσαί ποτε
Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.

καὶ Καλλίμαχος· τὸ ἐν Δωδῶνι λεγόμενον οὕνεκα χαλκὸν ἤγειρον. καὶ τὴν αἰτιατικὴν φησιν Εὐφορίων Δωδῶνα ἐν Ἀνίῳ.

(b) Ἴκτο μὲν ἐς Δωδῶνα Διὸς φηγοῖο προφῆτιν.

λέγεται δὲ καὶ εἰς ω. Σιμμίας ὁ Ῥόδιος·

Ζηνὸς ἕδος Κρονίδαο μάκαιρα ὑπεδέξατο Δωδώ.

ἠδύνατο δὲ ἡ Δωδῶνος γενικὴ μετὰ τῆς λοιπῆς κινήσεως καὶ κλίσις εἶναι τοῦ Δωδών, εἴπερ ἦν ἐν χρήσει τῆς πόλεως ἡ εὐθεῖα. διόπερ ἔοικεν ὁ Τεχνικὸς (c) μεταπλασμὸν ἡγεῖσθαι, τὸ ἐθνικὸν ταύτης ἄρρητον ὡς πεπονθυίας. εἰ δέ τις σχηματίσειεν, ἔσται Δωδώνιος, ὡς Πλευρῶνος Πλευρώνιος, Καλυδῶνος Καλυδώνιος. τοῦ μέντοι Δωδώνης, Δωδωναῖος. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· Μολοσσῶν πρὸς μεσημβρίης οἰκέουσι Δωδωναῖοι. καὶ Ὅμηρος·

Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε.

καὶ Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις·
Δωδωναίῳ.
Κναὶ βωλοκόπῳ πίτθῃ γεράνῳ προσεοικώς.

καὶ τὸ θῆλυ Δωδωνὶς ἀπὸ τοῦ Δωδώνη, ὡς (d) Παλλήνη Παλληνίς. Ἀπολλώνιος·

Στεῖραν Ἀθηναίης Δωδωνίδος ἥρμοσε φηγοῦ.

καὶ Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι·

Τὰς θεσπιῳδοὺς (ſic) ἱερέας Δωδωνίδας.

Ἀπολλόδωρος δ' ἐν α. περὶ θεῶν, τὸν Δωδωναῖον οὕτως ἐτυμολογεῖ· καθάπερ οἱ τὸν Δία Δωδωναῖον μὲν καλοῦντες, ὅτι δίδωσιν ἡμῖν τὰ ἀγαθά· Πελασγικὸν δὲ, ὅτι τῆς γῆς πέλας ἐστίν. ἔστι καὶ Δωδωναῖον χαλκεῖον, παροιμία ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων, (e) ὡς μὲν ὁ Δήμων φησίν· ἀπὸ τοῦ τὸν ναὸν τοῦ Δωδωναίου Διὸς τοίχους μὴ ἔχοντα, ἀλλὰ τρίποδας πολλοὺς ἀλλήλων πλησίον, ὥστε τὸν

næ, hæc & quæ in Italia, quemadmodum alii & Mnaſeas. Dicitur & Dodon, cujus genitivum Sophocles in Ulyſſe ſpinis laniato:

Nunc vero neque me in Dodonis . . .

Neque Pythicarum mulier quæpiam mihi ſuaſerit.

Et Dativum:

In Dodone habitans Jupiter contubernalis mortalium.

Et in Trachiniis:

Ut antiquam fagum cecinisse aliquando

In Dodone duabus ex columbis dicebat.

Et Callimachus: *Illud in Dodone memoratum æs ideo ſuſcitabant:* Et Accuſativum Dodona dicit Euphorion in Anio;

Ierat quidem Dodonem Jovis fagi fatidicam.

Terminatur etiam in O. Simmias Rhodius.

Jovis ſedem Saturnii beata excepit Dodo.

Poterat autem Genitivus Dodonis cum reliquis caſibus declinatio eſſe vocis Dodon, ſi quidem in uſu eſſet urbis nominativus. Quamobrem videtur Technicus metaplaſmum exiſtimare gentile hujus tamquam inuſitatum paſſæ. Quod ſi quis efformaverit, erit Dodonius, ut Pleuronis Pleuronius, Calydonis Calydonius. Sed Dodones [gentile eſt] Dodonæus. Hecatæus in Europa: *Moloſſorum ad meridiem habitant Dodonæi.* Et Homerus:

Jupiter rex Dodonæe.

Et Cratinus in Archilochis:

Dodonæo

Cani glebas frangenti mamma grui ſimilis.

Fœmininum Dodonis a nominativo Dodone, ut Pallene, Pallenis. Apollonius:

Carinam Minervæ Dodonidis aptavit fago.

Et Sophocles in Ulyſſe ſpinis laniato:

Fatidicas ſacerdotes Dodonidas.

Apollodorus autem libro primo de Diis, Dodonæi etymologiam ſic explicat: *Quemadmodum ii Jovem Dodonæum vocant, quod det nobis bona; Pelaſgicum vero, quod ſit prope terram, PELASGES.* Eſt etiam Dodonæum æs, proverbium in eos qui multa loquuntur, ut Demon quidem ait; ex eo quod Jovis Dodonæi templum muros non haberet, ſed tripodes multos ſibi invicem proximos, adeo ut ſi unum quiſpiam tan-

(a) In Ms. legitur γυ, ſyllabaque ſequens cum tota Codicis ora aduſta fuit. Sed legendum haud dubie γυνή. Ibid. Editi male ἀπείσειεν, in Ms. ἂν πείσειεν. Ibid. Editi perperam καὶ δοτικὴ, Ms. καὶ δοτικήν. Atque ita legendum, ut ſupra τὴν γενικήν. Mox ζεὺς ὁμέστιος βροτῶν. Sic legit Tennulius: in Ms. autem ad extremam lineam ὁμ, in ſequenti vero linea aduſtis litteris ſupereſt οσ. Sequentes duo Sophoclis verſus in Trachiniis habentur ut nos edimus. In Ms. autem perperam legitur αὐδήσῃ, & πεδιάδων pro πελειάδων. Locum Callimachi ſic habet Ms. ut nos edimus, editi vero, οὗ ἠχὼ χαλκὸν ἤγειρον.

(b) Ἴκτο μὲν, ſic Ms. Editi vero ἵκονει.

(c) Sic Ms. Edit. vero μετὰ πλασμὸς

(d) Sic Ms. recte & clare, Editi Παλλωνη Παλλωνίς.

(e) In Ms. extremâ lineâ legitur ὡς με, extremæ vero litteræ cum margine folii exuſtæ ſunt, in ſequenti linea Δήμων. Legendum autem eſt non ὡς Μενεδήμων, ut ſcripſit Tennulius; ſed ὡς μὲν Δήμων, ut recte conjectat Pinedo Suidæ loco fultus.

ἑνὸς ἁπτόμενον παραπέμπειν διὰ τῆς ψαύσεως τὴν ἐπήχησιν ἑκάστῳ, καὶ διαμένειν τὸν ἦχον ἄχρις (a) ἄν τις τοῦ ἑνὸς ἐφάψηται. ἡ παροιμία δὲ οὔ φησιν εἰ μὴ χάλκιον ἕν, ἀλλ' οὐ λέβητας ἢ τρίποδας πολλούς. προσθετέον οὖν τῷ περιηγητῇ Πολέμωνι ἀκριβῶς τὴν Δωδώνην ἐπισταμένῳ, καὶ Ἀριστείδῃ τὰ τούτου μεταγεγραφότι, λέγοντι κατὰ τὸ β. » Ἐν τῇ Δωδώνῃ στῦλοι δύο παράλληλοι καὶ παρεγγὺς ἀλλήλων· καὶ ἐπὶ μὲν θατέρου χαλκίον ἐστὶν οὐ μέγα, τοῖς δὲ νῦν παραπλήσιον λέβησιν· ἐπὶ δὲ θατέρου παιδάριον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ μαστίγιον ἔχον, οὗ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος ὁ τὸ λεβήτιον ἔχων κίων ἕστηκεν. ὅταν οὖν ἀνέμον συμβῇ πνεῖν, τοὺς τῆς μάστιγος ἱμάντας χαλκοῦς ὄντας ὁμοίως τοῖς ἀληθινοῖς ἱμᾶσιν αἰωρουμένους ὑπὸ τοῦ πνεύματος συνέβαινε ψαύειν τοῦ χαλκίου· καὶ τοῦτο ἀδιαλείπτως ποιεῖν ἕως ἂν ὁ ἄνεμος διαμένῃ. καὶ κατὰ μέντοι τοὺς ἡμετέρους, φησὶν ὁ Ταῤῥαῖος, εἰ μὲν λάβῃ τὴν μάστιγος, οἱ δὲ ἱμάντες (b) ἀποπεπτώκασιν. ἡμεῖς μέντοι τῶν ἐπιχωρίων τινὸς ἠκούσαμεν, ὡς ἐπείπερ ἐτύπτετο μὲν ὑπὸ μάστιγος, ἠχεῖ δ' ἐπὶ πολὺν χρόνον, ὡς χειμερίας τῆς Δωδώνης ὑπαρχούσης. εἰκότως εἰς παροιμίαν περιήγετο. μέμνηται αὐτῆς Μένανδρος ἐν Ἀῤῥηφόρῳ. » ἐὰν δὲ κινήσῃ μόνον τὴν Μυρτίλην ταύτην τις ἣν τίτθην καλεῖ, πέρας ποιεῖ λαλιᾶς τὸ Δωδώνειον. (c) ἄν τις χάλκιον, ὃ λέγουσιν ἠχεῖν, ἂν παραψηλαφῇ ὁ παριὼν, τὴν ἡμέραν ὅλην καταπαῦσαι θᾶττον, ἢ ταύτην λαλοῦσαν· νύκτα γὰρ προσλαμβάνει.

geret, per contactum singulis sonitum transmitteret, atque sonus perduraret donec quis unum iterum contingeret. Parœmia vero solum unum æs dicit, non autem lebetes vel tripodas multos. Assentiendum igitur est Polemoni Periegetæ, qui accurate Dodonam noverat, & Aristidæ qui ejus dicta transcripsit: *Dodonæ duæ sunt columnæ parallelæ & sibi invicem propinquæ; & alteri quidem impositum est vas æneum non magnum, sed hodiernis lebetibus simile; alteri vero puerulus in manu dextera flagellum tenens, ad cujus dexteram stat columna lebetem habens. Cum igitur ventum flare contingeret, flagelli lora ænea vera quæ loris similia, a vento elata vas illud æneum percutiebant, & hoc indesinenter agebant, quamdiu ventus perseveraret. Et secundum nostros*, inquit Tarrhæus, *si quis apprehenderit flagellum, lora ceciderunt. Ab incolarum quodam audivimus æs illud a flagello verberatum longo tempore resonare, cum Dodone sit hiemalis. Merito in proverbium abiit:* Meminit ejus Menander in Arrephoro: *si quis Myrtilem hanc quam mammam vocat, tantum moverit, is demum illud ad finem loquendi facit. Si quis autem æs quod resonare dicunt, transiens tetigerit, totam autem aiunt citius desinere, quam hanc loquentem: noctem enim attingit.*

Δωνέττινοι, ἔθνος Μολοσσικόν. Ῥιανὸς δ'. Θεσσαλικῶν·

Αὐτὰρ Δωνέττινοι (d) ἰδ' ἄγριοι Κεραῖνες.

καὶ ἐν τῷ ζ.

Ἑπτὰ δὲ Δωνέττινοι, ἀτὰρ ὀκτὼ καὶ δέκα Κᾶρες.

Donettini, gens Molossica, Rhianus quarto Thessalicorum:

Cæterum Donettini, & sedule Ceraines.

Et in septimo:

Septem vero Donettini, at octodecim Cares.

Δώρα, νῆσος ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ. κατὰ Στράβωνα (e) ιϛ'. τὴν δὲ Μαζήνην ἐπάρχειν νήσου τινὸς τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ, καλεῖσθαι δὲ τὴν νῆσον Δώρα· ὁ νησιώτης Δωρίτης, ὡς τὸ Στάγειρα Σταγειρίτης, Ἄβδηρα Ἀβδηρίτης. οὕτω καὶ Ὦρος. εἰ δὲ τῷ τῆς χώρας τύπῳ χαρακτηρίζεσθαι δεῖ, Δωρηνὸς, ὡς Σωφηνὸς, Ἀραξηνὸς, Νισαηνός.

Dora, insula in Persico sinu secundum Strabonem Lib. XVI. *Mazenen vero præfuisse insulæ cuidam earum quæ sunt in Persico sinu, vocari autem insulam Dora.* Insulanus Dorites, ut a Stagira Stagirites, Abdera Abderites. Sic & Orus. Si vero regionis forma utendum est, Dorenus, ut Sophenus, Araxenus, Nisoenus.

Δώριον, πόλις μία τῶν τριῶν ὧν Ὅμηρος μνημονεύει·

καὶ Πτελεὸν, Ἕλος τε καὶ Δώριον.

Δικαίαρχος δὲ τέσσαρας ταύτας εἶναί φησιν, καὶ Πτελεὰς οὐ Πτελεὸν τὴν μίαν καλεῖ κατὰ τὸ πρῶτον τοῦ

Dorium, urbs una trium quarum Homerus meminit:

Et Pteleon, Helosque & Dorium.

Dicæarchus vero quatuor has esse dicit, & unam Pteleas non Pteleum vocat libro primo de vita Græciæ: *Doriensium vero quæ*

(a) Sic Ms. Editi vero male αὖθις. Infra Edit. εἰ μὴ χαλκίον, ἐν ἄλλῳ λέβητας ἢ τρίποδας πολλούς. Ms. vero, εἰ μὴ χάλκιον (sic) ἐν ἄλλα λέβητας ἢ τρίποδας πολλούς: quæ lectio germana est si mutentur aliquot accentus & spiritus sic, εἰ μὴ χάλκιον ἓν, ἀλλ' οὐ λέβητας ἢ τρίποδας πολλούς. In Ms. χάλκιον semper scribitur proparoxytonum.

(b) Ms. ἀποπεπτώκασιν, & infra ἐπιχωρίων τινὸς. in edito τινὸς deest. Hæc vero aliquantum perplexa videntur esse.

(c) Sic Ms. Edit. vero ἄν τι χαλκίον.

(d) Ms. ἰδ' Edit. ἠδ'. Infra Ms. Δωρα penacutum.

(e) In Manuscripto legitur ιϛ'. Ibi hæc reperiuntur in decimo sexto. Ibid. τὴν δὲ Μαζήνην ἐπάρχειν νήσου τινὸς, Edit male τὴν Δωριαζήνην. Sed [illegible] lectionem [illegible] Strab. hodiernus qui habet, τὸν δὲ Ἀμαζήνην ἐπάρχειν νήσου τινὸς τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ· καλεῖσθαι δὲ τὴν νῆσον Δωρακά. Loco postremæ vocis habet Stephanus Δώρα paroxytonum. Infra in Edito τύπῳ, pro τύπῳ mendo Typogr. [illegible]

βίου τῆς Ἑλλάδος βιβλίον· τῶν δ' ἐν τῇ Πελασγιώτιδι
χώρᾳ Δωριέων κατοικησάντων (a) μέρος τι μετὰ τῶν ἐν τῇ
ἐσχάταις] . . . .
των εἰς Κρήτην ψ . . . . .
λέμβιον αὐτοῦ κ . . . . . .
ων· τὴν πρότε . . . .
Δωρίδα καλ . . . . . .
ᾤκισε· κυτι . . . . . .
ὕστερον οἱ μ . . . . . .
ἐν Πελοπ . . . . . .
μονα ἄρ . . . . . .
σθην· ὃ δ- . . . . . .
ἐν πεδ- . . . . . .
διτος . . . .
μεταγ- . . . . . .
δωρι- . . . .
γραφ- . . . . .
ολ- . . . .
στρ- . . . .
ἀρ- . . . .
α- . . . .
φ . . . . . .
ρ- . . . . . .
μ- . . . . . .
φ . . . . . .
. . . . . ᾳ περὶ Μεσσήνην κα-
. . . . . ἁρμονίην καὶ τῆς
. . . . ορθοῦσαι Δώριον. εἰ
. . . . ου πρῶτον ἐν δελ-
. . . . . στήματι τούτῳ
. . . . . θοῦσαι τοῖς ἄλλοις.
. . . . . ιοι γὰρ ἀφ' ὧν
. . . . . ὡς Σουμιεὺς
. . . . . ὃ γένος
. . . . . γρείην Ελ-
. . . . . Δωριαὶ
. . . . . σ Ζεὺς
. . . . . Δωριεῦς δὲ
. . . . . . ὶ τῆς
. . . . . . ον οἱ
. . . . . ο. θου-
. . . . . . -ομ-
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . ον
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

in Pelasgiotide regione habitant, pars quædam . . . .

(a) Ab his verbis μέρος τι quæ sequuntur mutila sunt, quia folium a summo ad imum abscissum est, ita ut extrema tantum linearum verba manserint. Sequens vero post abscissum folium pagina sic incipit, γνώμην ἔχοντων ἀποικίαν ἐκπέμπειν, quæ in Edito consequenter ponuntur, ac si nihil deficeret.

γνώμην εἶχον τὴν ἀποικίαν ἐκπέμπειν, τοῖς τε Τραχινίοις βουλόμενοι καὶ Δωριεῦσι παρέχειν. Ἡρόδοτος δὲ ἐν τῇ α΄. (a) τὸ τοῦ Δωρικοῦ γένος φησὶ, πολυπλάνητον αὐτὸ καλῶν καὶ δεικνὺς οὕτως. » Τὸ δὲ πολυπλά-
» νητον κάρτα· ἐπὶ μὲν γὰρ Δευκαλίωνος βασιλέως
» ᾤκεε τὴν Φθιῶτιν, ἐπὶ δὲ Δώρου τοῦ Ἕλληνος, τὴν
» ὑπὸ τὴν Ὄσσαν τε καὶ τὸν Ὄλυμπον χώρην καλεο-
» μένην Ἱστιαιῶτιν. ἐκ δὲ Ἱστιαιώτιδος ὡς ἐξανέστη ὑπὸ
» Καδμείων, οἴκεε ἐν Πίνδῳ Μακεδνὸν καλεόμενον.
» ἐντεῦθεν δὲ (b) αὖτις εἰς τὴν Δρυοπίδα μετέβη,
» καὶ ἐκ τῆς Δρυοπίδος οὕτως ἐς Πελοπόννησον ἐλθὸν,
» Δωρικὸν ἐκλήθη, καὶ οἱ Κρῆτες Δωριεῖς ἐκαλοῦντο.

Δωριέες τε Τριχάϊκες δῖοί τε Πελασγοί.

περὶ ὧν ἱστορεῖ Ἄνδρων, Κρήτης ἐν τῇ νήσῳ βασιλεύοντος, (c) Τέκταφον τὸν Δώρου τοῦ Ἕλληνος ὁρμήσαντα ἐκ τῆς ἐν Θετταλίᾳ τότε μὲν Δωρίδος, νῦν δὲ Ἱστιαιώτιδος καλουμένης, [illegible] εἰς Κρήτην μετὰ Δωριέων τε καὶ Ἀχαιῶν καὶ Πελασγῶν τῶν οὐκ (d) ἀπαράντων εἰς Τυῤῥηνίαν. μέμνηται τῆς Δωρίδος τῆς Θετταλικῆς Χάραξ ἐν ζ΄. [illegible] δὲ γράφων περὶ Θεσσαλοῦ τοῦ Αἰάτου, ὃς ἐξήλασε τοὺς ἐν Ἄρνῃ Βοιωτούς· » ὁ δὲ Θεσσαλὸς οὐδὲ τὴν τετάρτην μοῖραν τῆς
» ἐπωνυμίας μετέβαλεν, [illegible] Ἱστιαιῶτιν αὐτὴν ὡς
» πρὶν καλεῖσθαι εἴασε. κεῖται [illegible] πρὸς δυσμὰς τῆς
» Πίνδου· Δῶρος δὲ αὐτὴν ὁ Ἕλληνος εἰλήχει τὰ
» πρῶτα, καὶ Δωρὶς ἀπ' ἐκείνου ἐκαλεῖτο πρότερ-
» ον, ὕστερον δὲ Ἱστιαιῶτις μετωνομάσθη.

Δῶρος, πόλις Φοινίκης. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· μετὰ δὲ ἡ πάλαι Δῶρος, νῦν δὲ Δῶρα καλεῖται. καὶ οὕτως Ἰώσηπος καλεῖ ἐν ε΄. τῆς Ἰουδαϊκῆς ἱστορίας· ἀπὸ μὲν Ἰορδάνου μέχρι Δώρων πόλεως. καὶ πάλιν· Ἀζώτῳ καὶ Δώροις ὁριζόμενον. καὶ ἐν ς΄. [illegible] γυναῖκα ἐν πόλει Δώρῳ. καὶ πάλιν· [illegible] εἰς τὸν Δῶρον. καὶ Κλαύδιος Ἰούλιος ἐν γ΄. Φοινικικῶν· » μετὰ Καισάρειαν
» Δῶρα κεῖται βραχεῖα πολίχνη, Φοίνικες αὐτὴν
» οἰκοῦντες, [illegible] τήν τε αἰγιαλὸν καὶ
» [illegible] συναγείροντες κόχλους αὐτόθι ἀκο-
» δομήσαντο, καὶ [illegible] ὑπήκουεν
» [illegible] τὰ τῆς ἐργασίας, τεμνόμενοι τὰς πέτρας διὰ
» τῶν ἐξαιρουμένων λίθων, τὰ τείχη κατεβάλοντο, καὶ
» τὴν ἔνορμον (e) χώραν· ὅπως τε ἀσφαλῶς ἐπείγοντο,
» ἐπώνυμον αὐτὴν τῇ πατρίῳ γλώσσῃ Δῶρα κα-
» λοῦντες· οἱ δ' Ἕλληνες ἄμεινον τῆς φωνῆς [illegible]
» φόρῳ καλεῖν ἤρκεσαν Δῶρον τὴν πόλιν. καί τινες ἱσ-
» τοροῦσι Δῶρον τὸν Ποσειδῶνος οἰκιστὴν αὐτῆς γεγονέ-
» ναι. » καὶ Ἀρτεμίδωρος Δῶραν τὴν πόλιν οἶδεν ἐν ἐπιτομῇ τῆς ια΄. συνεχὴς δ' ἐστὶ Στράτωνος πύργος· εἶτα ἐπὶ Δῶρα, ἐπὶ Χερσονησοειδοῦς τόπου κειμένη

in sententia erant deducendi coloniam, Trachinios etiam & Dorienses ulcisci volentes. Herodotus libro primo de Dorica gente loquens, multivagam illam dicit & ostendit his verbis: *Gens multivaga fuit: nam sub Deucalione rege Pthiotidem incoluit, sub Doro autem Hellenis filio regionem sub Ossam & Olympum vocatam Istiotidem. Ex Istiotide ut a Cadmeis ejecta fuit, habitavit in Pindo Macednum dictum. Hinc rursus in Dryopida migravit; & ex Dryopide [illegible] in Peloponnesum veniens, Dorica vocata est.* Et Cretenses Dorientes vocabantur.

Dorienses que Trichaïces, divinique Pelasgi. De quibus narrat Andron, Crete in insula regnante, Tectaphum filium Dori Hellenis filii, a Thessaliæ regione quæ tunc Doris nunc autem Histiæotis vocatur, abiisse in Cretam cum Doriensibus Achæisque & Pelasgis, qui non profecti erant in Tyrrheniam. Meminit Doridis Thessalicæ Charax libro septimo, sic scribens de Thessalo Aeatæ filio, qui Bœotos Arnæ habitantes vicit: *[illegible] vero neque quartam regionis partem nomine mutavit; [illegible] Istixotidem eam ut antea vocari permisit. Jacet vero ad Occasum Pindi. Dorus autem Hellenis filius eam primus sortitus est, & Doris ab eo prius vocabatur. Postea vero Istixotis mutato nomine vocata est.*

Dorus, urbs Phœnices. Hecatæus in Asia: *[illegible] antiqua Dorus, nunc vero Dora vocatur.* Et sic Josephus eam vocat Lib. V. Judaicæ Historiæ: *A Jordane [illegible] ad Dora urbem.* Et rursum: *Azoto & Doris terminati.* Et Lib. VI. *Esse quandam mulierculam in urbe Doro.* Et rursum, *Quando tulit Dorum.* Et Claudius Julius Phœnicicorum III. *Post Cæsaream Dora jacet exiguum oppidulum Phœnicium qui in eo habitant, qui [illegible] ter petrarum concava in littore [illegible] purpuræ fœcunditatem convenientes [illegible] construxerunt; & vallo se munientes, ubi ex animi sui sententia opus sibi succedebat, secantes petram, ex fragmentis lapidum muros & maritimam [illegible] tutam [illegible] ubi [illegible] patria [illegible] vocarunt [illegible] Græci vero [illegible] facilis, urbem vocant Doram. Et aliqui tradunt Dorum Neptuni [illegible] ejus conditorem fuisse.* Et Artemidorus in Epitome decima-prima, Doram urbem memorat: *Contigua autem est Stratonis turris, deinde Dora [illegible] habentem jacens, [illegible] illic [illegible].*

(a) Ms. ις. mendose. Herodoti locum referens Stephanus Ionismos ejus aliquot in communem dialectum mutavit ἱστιῶτιν. Apud Herodotum legitur Ἱστιαιῶτιν.

(b) Sic Ms. & sic legendum Ionice. Edit. αὖθις.

(c) Sic Ms. Editi vero Τέκταφος. Alii vocant K[illegible], & melius, ut videtur & probat Pinedo.

(d) Sic clare & optime legitur in Ms. non καταράντων, ut habet Edit.

(e) Pinedo putat legendum χηλήν. Quæ sequuntur perplexa sunt.

πολισμά-

πολισμάτιον, ἀρχομένου τοῦ ὄρους τοῦ Καρμήλου. καὶ ἐν θ'. γεωγραφουμένων τὸ αὐτό. Ἀπολλόδωρος δὲ Δῶρον καλεῖ ἐν χρονικῶν δ'. Εἰς Δῶρον οὖσαν ἐπιθαλάττιον πόλιν. καὶ Ἀλέξανδρος ἐν Ἀσίᾳ.

Δῶρός τ' ἀγχίαλος τ' Ἰόπη προὔχουσα θαλάττη.

καὶ Χάραξ ια'. Τρύφων ἐν Δώρῳ κοίλης Συρίας πόλει πολιορκούμενος ὑπ' Ἀντιόχου, ἔφυγεν εἰς Πτολεμαΐδα τὴν Ἀκὴν λεγομένην. τὸ ἐθνικὸν, Δωρείτης· ὃ καὶ ταῖς δύο καταλήξεσιν ἀναλογεῖ· τῇ μὲν Δῶρα Δωρείτης, ὡς Στάγειρα Σταγειρείτης ὡς εἴρηται· τῷ δὲ Δῶρος ὁμοίως Δωρείτης, Σκῖρος Σκιρείτης, Χῶρος Χωρείτης, Μέσος Μεσίτης, Κοπτὸς Κοπτίτης, Δίολκος Διολκίτης. Παυσανίας δὲ ἐν τῇ τῆς πατρίδος αὐτοῦ κτίσει Δωριεῖς αὐτοὺς καλεῖ, τῇδε γράφων· Τύριοι, Ἀσκαλωνῖται, Δωριεῖς, Ῥαφανεῶται. ὥστε παρὰ τὴν Δῶρον τὸ Δώριος εἶναι, οὗ ἂν εἴη (a) τὸ Δωριεύς, ὡς τοῦ Χήσιον τὸ Χησιεύς. ἔστι καὶ Καρίας Δῶρος πόλις, ἣν συγκαταλέγει ταῖς πόλεσι ταῖς Καρικαῖς Κρατερὸς ἐν τῷ περὶ ψηφισμάτων γ'. Καρικὸς φόρος, Δῶρος, Φασηλῖται. (sic)

Δώτιον, πόλις Θεσσαλίας ὅπου μετῴκησαν οἱ Κνίδιοι, ὧν ἡ χώρα Κνιδία. Καλλίμαχος ἐν τοῖς ὕμνοις.

Οὔπω τ' αὖ Κνιδίαν, ἔτι Δώτιον ἱερὸν ἔναγεν.

ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Δωτίας τῆς Ἐλάτου· Φερεκύδης δὲ ἀπὸ Δώτιος τοῦ Ἀστέρου καὶ Ἀμφικτυόνης τῆς Φθίου· ὡς δὲ Ἀρχῖνος, ἀπὸ Δώτου τοῦ Νέωνος τοῦ Ἕλληνος· Μνασέας δ' ἀπὸ Δώτου τοῦ Πελασγοῦ. ἔστι δὲ τὸ πεδίον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἰδίοις ὄρεσι περιεχόμενον. ὁ πολίτης, Δωτιεύς. Σοφοκλῆς Λαρισσαίοις·

Καί μοι τρίτον ῥίπτοντι Δωτιεὺς ἀνὴρ
Ἀγχοῦ προσῆψεν ἐλα. . ος (b) ἐν δισκήματι.

καὶ ἐν Λημνίαις προτέραις·

Φερηκίδας δ' Ἄδμητος ἢ δ' ὁ Δωτιεὺς Λαπίθης Κορωνός.

τὸ θηλυκὸν Δωτιΐς. Ῥιανὸς ἐν δ'. Μεσσηνιακῶν·

Αὐδὴν (c) εἰσάμενος Δωτηΐ νικοτελείῃ.

καὶ Δωτιὰς ὡς Ἰλιὰς τοῦ Ἰλιεύς. Σοφοκλῆς ἐν Πηλεῖ· βασιλεὺς χώρας τῆς Δωτιάδος. καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν Ῥόδου κτίσει·

ὅσσα τε γαίης
Ἔργα τε Δωτιάδος πρῶτοι κάμον Αἱμονιῆες.

(Alius legit Ἀσμονιῆες. dubium est in Ms.)

Et libro nono Geographumenôn idem habetur. Apollodorus vero Dorum vocat Lib. IV. Chronicorum : *Ad Dorum maritimam urbem.* Et Alexander in Asia.

Dorusque litoralisque Jope prominens mari.

Et Charax undecimo : *Tryphon Dori Cœlesyriæ urbe obsessus ab Antiocho, fugit Ptolemaïdem quæ Ace dicitur.* Gentile Dorites, quod duabus terminationibus analogiâ formatur : a Dora quidem Dorites, ut Stagira Stagirites : a Doro similiter Dorites, [ut] Scirus Scirites, Chorus Chorites, Mesus Mesites, Coptus Coptites, Diolcus Diolcites. Pausanias vero in origine patriæ suæ Dorienses eos appellat, hoc modo scribens : *Tyrii, Ascalonitæ, Dorienses, Rhaphaneotæ.* Ita ut a Doro sit Dorius, cujus esset Doriensis, ut a Chesium, Chesiensis. Est & Dorus Cariæ urbs, quam inter urbes Caricas recenset Craterus Psephismatum (*i.* Decretorum) Lib. III. *Caricum vectigal, Dorus, Phaselitæ.*

Dotium, urbs Thessaliæ, quò transmigrarunt Cnidii, quorum regio Cnidia. Callimachus in hymnis :

Nondum Cnidiam, adhuc Dotium sacrum habitabant.

Appellata autem fuit a Dotia Elati filiâ : Pherecydes a Dotio Asteri & Amphictyones Phthii ; ut Archenus vero, a Doto Neoni filio Hellenis nepote ; Mnaseas autem a Doto Pelasgi filio. Ipsa vero planicies per se propriis montibus circumdatur. Civis, Dotieus. Sophocles Larissæis:

Et me tertio jacientem Dotieus vir
Prope attigit in projectione disci.

Et in Lemniis prioribus :

Pherecidas vero Admetus, & Doticus Lapithes Coronus.

Fœmininum Doteïs. Rhianus Libro IV. Messeniacorum :

Voce similis Doteï Nicoteliæ.

Et Dotias, ut Ilias ab Ilieus. Sophocles in Peleo : *rex regionis Dotiadis.* Et Apollonius Rhodius de fundatione Rhodi :

quantaque terræ
Operaque Dotiadis primi elaborarunt Harmonienses.

a) Sic Ms. Editi vero ὁ Δωριεὺς minus recte : Aliquot lineis interpositis Callimachi versum edimus qualem exhibet Ms. In Edito Callimacho sic legitur melius :

Οὔτω τὰν Κνιδίαν, ἔτι Δώτιον ἱρὸν ἔναιον.

(b) Sic Ms. Editi vero δυσκήματι. Vox autem præcedens, quam ἐλαφρὸς extulit Tennulius in Ms. sic habetur : in extremâ lineâ legitur ἐλα, in principio autem sequentis ος, ita ut ο extremam caudam præcedentis litteræ habeat, quæ videtur fuisse τ. Nam adusto margine folji prima littera excidit & quidem una tantum, ut ex sequentibus lineis quæ integræ sunt arguitur : ita ut legendum videatur ἐλατός. Hæc porro ita perplexa & corrupta sunt, ut vix sensum expiscari possis. Mox Ms. Φερηκίδας, non Φερηκύδας ut Tennulius.

(c) Editi male εἰσώμενος. Ibidem Ms. Δωτηΐ νικοτελείῃ, Editi mendose Δωτηῒν ἴκτο τελείῃ. Sic haud dubie legitur in Ms. cujus tamen lectio an sana sit, non ita certum.

καὶ Ἀντίμαχος ἐν β΄. Λύδης·

Φεύγοντας γαίης ἔκτοσθε Δωτιάδος.

καὶ οὐδέτερον. Δώτιον· Διονύσιος ἐν α΄. Γιγαντιάδος·

Καὶ κελάδων Σπερχειὸς (a) ἔχουσι δὲ Δώτια Τέμπεα.

καὶ τὸ ἐθνικὸν ἐν τῷ β΄.

Καὶ κενεὸν βρόντησε λέβης ἀνὰ Δώτιον Ἄργος.

ἐκλήθη δὲ Δώτιον ἀπὸ Δώτου τοῦ Πελασγοῦ παιδός. ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν η΄. Δῶτος ὁ Πελασγοῦ, ἀφ᾽ οὗ τὸ Δώτιον πεδίον. οὐκ ὀρθῶς τοίνυν Ὦρος ἐν τοῖς ἐθνικοῖς τῆδε γράφει· καὶ τὰ περὶ Θάμυριν ἐν Δωρίῳ παριστοροῦντος τοῦ ποιητοῦ. πάλιν Ἡσίοδος Δωτίῳ ἐν πεδίῳ φάσκει αὐτὸν τετυφλῶσθαι. συντάσσει γὰρ τοῦτο τοῖς διχογραφουμένοις πρωτοτύποις τῶν ἐθνικῶν. ἐπάγει γοῦν· οὐ γὰρ ὡς ἡ (b) Καλχηδὼν καὶ Καρχηδὼν, καὶ τὰ τοιαῦτα λέγεται. ἡ μὲν γὰρ διὰ τοῦ λ, περὶ τὸν Πόντον· ἡ δὲ διὰ τοῦ ρ, πρὸ τῆς Λιβύης. ἡμεῖς δὲ (c) προὔφθημεν δείξαντες διὰ πολλῶν μαρτυριῶν, ἕτερον διὰ τοῦ ρ Δώριον, καὶ ἕτερον τὸ διὰ τοῦ τ Δώτιον.

Et Antimachus in secundo de Lyde:

Fugientes terram extra Dotiadem.

Et neutrum Dotium. Dionysius libro primo Gigantiadis:

Et murmurans Sperchius: habent autem Dotia Tempe.

Et Gentile Libro II.

Et vacuus intonuit lebes per Dotium Argos.

Vocatum autem est Dotium a Doto Pelasgi filio, ut Herodianus in octavo: *Dotus Pelasgi filius, a quo Dotius campus.* Superflue igitur Orus in Ethnicis sic scribit: *Et illa circa Thamyrin in Dorio perperam narrante Poëta.* E contrario Hesiodus Dotio in campo docet ipsum excæcatum fuisse. Collocat enim hoc inter ea prototypa Ethnicorum quæ dupliciter scribuntur. Subdit igitur: *Non enim ut Calchedon & Carchedon, (i. Carthago) & hujusmodi dicuntur.* Nam quæ per L scribitur, est circa Pontum; quæ vero per R est ante Libyam. Nos vero præoccupavimus ostendentes multis testimoniis, aliud esse Dorium per R & aliud Dotium per T.

Στεφάνου Γραμματικοῦ Κωνσταντινουπόλεως περὶ πόλεων, νήσων τε καὶ ἐθνῶν, δήμων τε καὶ τόπων, καὶ ὁμωνυμίας αὐτῶν, καὶ μετονομασίας, καὶ τῶν ἐντεῦθεν παρηγμένων ἐθνικῶν τε καὶ τοπικῶν καὶ κτητικῶν ὀνομάτων· βιβλίον ια΄. (d) οὗ τὰ κεφάλαια ταῦτα.

Stephani Grammatici Constantinopolitani de urbibus, insulisque, gentibus, populis & locis, deque homonymia, & metonomasia ipsorum; ac de hinc deductis gentilibus, localibus, possessivisque nominibus, liber undecimus cujus hæc sunt Capita.

Ἔαρες,	ἔθνος.	Eares, gens.
(e) Ἔβορα,	πόλις.	Ebora, urbs.
Ἑβραῖοι,	ἔθνος.	Hebræi, gens.
Ἕβρων,	πόλις.	Ebron, urbs.
Ἔγγαδα,	κώμη.	Engada, urbs.
Ἐγγελᾶνες,	ἔθνος.	Engelanes, gens.
Ἐγγύιον,	πόλις.	Engyium, urbs.
Ἔγεστα,	πόλις.	Egesta, urbs.
Ἐγρά,	πόλις.	Egra, urbs.
Ἐγχελεῖς,	ἔθνος.	Encheleis, gens.
Ἔδδανα,	πόλις.	Eddana, urbs.
Ἐδεβεσσόν,	πόλις.	Edebesson, urbs.
Ἔδεσσα,	πόλις.	Edessa, urbs.
Ἐδουμαῖοι,	ἔθνος.	Edumæi, gens.
. . . . ἡ καθέδρα.		. . . . . Cathedra.
Ἐθνέσται,	ἔθνος.	Ethnestæ, gens.
Εἰδομένη,	πόλις.	Idomene, urbs.
Εἴζιλος, (al. Εἴζηλος,)	φρούριον.	Izelus, præsidium.
Εἰλάσιον, (al. Εἰλέσιον,)	πόλις.	Ilasium, urbs.
Εἰληθυιάς,	πόλις.	Ilethyias, urbs.
Εἴνατος,	πόλις.	Inatus, urbs.

(a) Sic Ms. Edit. vero ἔχουσί τε. Mox Ms. βρόντησε, Edit. κρότησε.

(b) Sic Ms. Edit. vero Χαλκηδών.

(c) Ms. προὔφθημεν, Edit. autem προὔθεμεν. Mox Ms. ἕτερον bis, non ἑτέραν ut primo loco habet Edit.

(d) Sic Ms. clare. Tennulius male ὀγδοήκοντα κεφάλαια τάγε ταῦτα. Hîc tot Capita numeranda quot nomina, quæ ad LXXVI. solum pertingunt.

(e) Edit. Ἔβωρα male.

Εἰρεσιάδαι, (al. Εἰρεσίδαι,	δῆμος.	Iresiadæ, populus.
Ἐκαδήμεια,	τόπος.	Ecademia, locus.
Ἐκάλη,	δῆμος.	Ecale, populus.
Ἐκατησία, (al. Ἑ cum aſpero.)	πόλις.	Ecateſia, urbs.
Ἑκατόννησοι,	νῆσοι.	Hecatonneſi, inſulæ.
Ἑκατόμπυλον,	πόλις.	Hecatompylum, urbs.
Ἐκβάτανα,	πόλις.	Ecbatana, urbs.
Ἐλαία,	πόλις.	Elæa, urbs.
Ἐλαιεύς,	δῆμος.	Elæeus, populus.
Ἐλαίου τεῖχος,	πόλις.	Elæi tichos, (i. murus,) urbs.
Ἐλαιοῦς,	πόλις.	Elæus, urbs.
Ἐλαιοῦσσα,	νῆσος.	Elæuſſa, inſula.
Ἐλάτεια,	πόλις.	Elatea, urbs.
Ἐλαουΐα,	φρούριον.	Elavia, præſidium.
Ἐλαφόννησος,	νῆσος.	Elaphonneſus, inſula.
Ἐλβέστιοι,	ἔθνος.	Elbeſtii, gens.
Ἐλβωνθίς,	πόλις.	Elbonthis, urbs.
Ἐλβώ,	νῆσος.	Elbo, inſula.
Ἔλγος,	πόλις.	Elgus, urbs.
Ἐλέα,	πόλις.	Elea, urbs.
(a) Ἐλέγεια,	χωρίον.	Elegia, regio.
Ἑλένειος,	τόπος.	Helenius, locus.
Ἑλένη,	νῆσος.	Helene, inſula.
Ἐλεύθεραι, Κιλικίας μέρος.		Eleutheræ, Ciliciæ pars.
Ἐλεύθεραι,	πόλις.	Eleutheræ, urbs.
Ἐλευθέριον,	πόλις.	Eleutherion, urbs.
Ἐλευθερίς,	πόλις.	Eleutheris, urbs.
Ἐλευθερίσκος,	πόλις.	Eleutheriſcus, urbs.
Ἐλεύθερνα,	πόλις.	Eleutherna, urbs.
Ἐλευσίς,	δῆμος.	Eleuſis, populus.
Ἐλεύτιοι,	ἔθνος.	Eleutii, populus.
Ἐλεφαντίνη,	πόλις.	Elephantina, urbs.
Ἐλεών,	πόλις.	Eleon, urbs.
Ἐλιβύργη,	πόλις.	Eliburge, urbs.
Ἑλίκη,	πόλις.	Helice, urbs.
Ἐλίμεια,	πόλις.	Elimea, urbs.
Ἐλινοί,	ἔθνος.	Elini, gens.
Ἐλίξοια,	νῆσος.	Elixœa, inſula.
Ἐλίκυσοι,	ἔθνος.	Elicyſi, gens.
Ἑλάς,	χωρίον.	Helas, locus.
Ἑλλάς,	πόλις.	Hellas, urbs.
Ἑλληνόπολις,	πόλις.	Hellenopolis, urbs.
Ἑλληνικὸν καὶ Καρικόν,	(b) τόποι.	Hellenicum & Caricũ, loca.
Ἑλλήσποντος,	ἡ χώρα.	Helleſpontus, regio.
Ἐλλοπία,	ἡ χώρα.	Ellopia, regio.
Ἐλλόπιον,	πόλις.	Ellopium, urbs.
Ἐλμαντίκη,	πόλις.	Elmantice, urbs.
Ἕλος,	πόλις.	Helos, urbs.
Ἔλουροι,	ἔθνος.	Eluri, gens.
Ἐλοῦσα,	πόλις.	Eluſa, urbs.

(a) Sic Ms. Edit. vero Ἐλίεια.

(b) Sic Ms. Editi vero male, τόπος.

Ἔλπια,	πόλις.	Elpia, urbs.
Ἐλυμαΐα,	χώρα.	Elymæa, regio.
Ἐλύμνιον,	νῆσος.	Elymnium, insula.
Ἔλυρος,	πόλις.	Elyrus, urbs.
Ἔλωρος,	πόλις.	Elorus, urbs.

Post hæc nomina locorum nihil deest.

Σφάλματα καλλιγράφων πολυώδυνα μυρία φεύγων, — *Errata Calligraphorum deploranda sexcenta fugiens,*

Χερσὶν ἑαῖς Θεόφιλος ὅλας ἐγράψατο βίβλους — *Manibus suis Theophilus integros libros scripsit*

Τῶν ἐθνικῶν, Στεφάνοιο σοφῆς στάζοντα μελίσσης. — *Ethnicorum, quæ a Stephano sapiente api distillant.*

Ἔαρες, ἔθνος Ἰνδικὸν τῶν μετὰ (a) Δωριάδου Διονύσῳ πολεμησάντων. Διονύσιος ἐν Βασσαρικῶν δ΄. — Eares, gens Indica ex iis qui cum Doriade contra Bacchum pugnarunt. Dionysius in Bassaricorum Libro IV.

Οἱ δὲ θοῶς προέηκαν Διωνύσου κατὰ (b) φήμης. — *Cito autem illi processerunt Dionysii (sive Bacchi) ad famam.*

Hic deficit Codex.

CODEX CCXXIX. olim CCVII. membranaceus, foliorum 210. vertente IX. sæculo vel ineunte X. scilicet imperante Leone Philosopho scriptus.

Fuit olim Lauræ S. Athanasii in monte Atho, ut initio notatur: Βιβλίον τῆς τρίτης θέσεως κ΄. i. *Liber vigesimus tertiæ positionis sive tertii plutei.* Quæ nota eadem manu scripta est, atque ea quæ Codice VIII. ubi vide sis. Nota porro hæc scripta est anno Christi 1218. ut ibidem probatur.

Fol. 1. S. Basilii in Hexaëmeron, ubi eadem principia quæ in præcedenti.

Fol. 83. verso, Gregorii Nysseni Petro Episcopo fratri. Init. Εἰ τῇ ἀξίᾳ τῶν χρημάτων τιμῷτο.

Fol. 85. Index Capitum triginta & unius, ubi enarratio de mundo & de iis quæ ante hominem condita sunt, ejusd. Gregorii Nysseni. Init. Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, φησὶν ἡ γραφή.

Fol. 154. Gregorii Nysseni ad Petrum fratrem in Hexaëmeron. Init. Τί [illegible] πρέπεις, ὦ ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, καταπεπλευκ[illegible].

Fol. 158. Πέτρου χερσιδνοῦ καὶ ὀρθοδόξου Ἀλεξανδρέως ἔκθεσις χρόνων ἐν συντόμῳ ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως νῦν. Init. Ἀδὰμ καὶ Εὔα ἡ γυνὴ αὐτοῦ γενόμενοι ἐτῶν. Desinit in Leonem sapientem & Alexandrum Basilii Macedonis filios, quorum tempore scriptus est Codex.

Fol. 203. additur quaternio manûs recentioris XII. circiter sæculi, ubi Apocalypsis initio & fine mutila. Quæ supersunt, incipiunt ab hisce verbis: Ἔφυγε καὶ ὄρη οὐχ εὑρέθησαν, καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία καταβαίνει.

Folium 210. unciali charactere descriptum nono circiter sæculo, est segmentum historiæ cujusdam, ubi de Gregorio Papa qui Romam venit. Init. Νικ[illegible] [illegible]ψεν αὐτὰ ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, καὶ ἀπῆλθεν ἕως τῆς σήμερον καὶ ἀνοικοδόμησεν (sic) νέον θυσιαστήριον. ἐξιλασθέντων δὲ τῶν δύο ἐπισκόπων &c. quæ fabulam sapiunt.

CODEX CCXXX. olim LXXX. membranaceus, IX. sæculi vertentis, ut præcedens. Est foliorum 419. Aliquot in locis, avulsis primis foliis, alia recentiora substituta sunt.

Basilii Opera, quorum Catalogus initio, nempe

Fol. 2. verso, in 1. Psalm. Init. Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος.

Fol. 23. in 14. Psalmum. Init. Τὸν τέλειον ἡμῖν ὑπογράψαι.

Fol. 28. verso, in reliqua ejusdem Psalmi. Init. Χθὲς ἐκ τοῦ ιδ΄. ψαλμοῦ.

Fol. 35. verso, in 28. Psalm. Init. Ὁ καὶ ψαλμὸς ἐπὶ μὲν γάρ.

Fol. 50. verso, in 29. Psalm. Init. Ψδὴν ... ἐγκαινισμῶν.

(a) Sic Ms. Editi Διεριάδου. Apud Stephanum abbreviatum legitur Δηριάδου.

(b) Sic Ms. Editi vero perperam κατὰ Θήβης. Vox præcedens Διωνύσου cum ω scribitur in Ms. & sic scribenda est ut metri ratio servetur.

Fol.

Fol. 60. verso, in Psalm. 32. Init. Συνήθης τῇ γραφῇ τὸ ἀγαλλ-

Fol. 77. in Psalm. 33. Init. Επὶ δύο ὑποθέσεις ἕλκει ἡμᾶς.

Fol. 100. in Psalm. 37. Init. Οἱ τὸ θεοπνεύστου γραφῆς λόγοι.

Fol. 114. in Psalm. 44. Init. Φαίνεται μὲν ὁ ἦτος ὁ ψαλμός.

Fol. 132. verso, in Psalm. 45. Init. Προφητικὴν μοι δοκεῖ περιέχειν.

Fol. 143. in Psalm. 48. Init. Εφαντάσθησάν μὲν τινες καὶ τῶν ἔξω.

Fol. 162. in Psalm. 59. Init. Πρὸς τὸ προέθυμον ἀφορῶν τὸ ὑμετέρας.

Fol. 168. verso, in Psal. 61. Init. Δύο ψαλμοὺς ἔγνωμεν παρ' Ιδιθούμ.

Fol. 177. in Psalm. 114. Init. Πάλαι καταλαβόντες τὸ ἱερὸν τοῦτον τῶν μαρτύρων.

Fol. 184. verso, in Psal. 115. Init. Πίστις ἡγείσθω τῶν περὶ θεοῦ λόγων.

Fol. 192. verso, ejusd. in illud, *Deus non est auctor malorum*. Init. Πολλοὶ τὸ διδασκαλίας οἱ τρόποι.

Fol. 208. in illud: *Attende tibi ipsi*. Init. Τοῦ λόγου τὸ χρῆσιν δέδωκεν.

Fol. 220. in principium Proverbiorum. Init. Αγαθὸς ὁ τὸ εὐπαιδείας μαθ-

Fol. 233. προτρεπτικὴ εἰς τὸ βάπτισμα. Init. Ο μὲν σοφὸς Σολομών.

Fol. 253. verso, Homilia in fame & siccitate. Init. Λέων ἐρεύξεται, καὶ τίς οὐ.

Fol. 267. verso, Hom. in Lacizis. Init. Ανταγωνίζεται ὁ ἐχθρὸς φιλο-

Fol. 278. de pœnitentia & ad virginem lapsam: Init. Νῦν καιρὸς ἐκβοῆσαι τὸ προφητικόν.

Fol. 285. in illud, *Destruam horrea mea*. Init. Διπλοῦν τὸ εἶδος τῶν πειρ-

Fol. 294. verso, contra Sabellianos, Arium & Anomœos. Initium: Μάχεται Ιουδαϊσμὸς ἑλληνισμῷ.

Fol. 304. contra divites sermo 2. Init. Εἴρηται καὶ πρώην ἡμῖν τὰ περί. Ab hinc quæ sequuntur, recentiore manu scripta sunt.

Fol. 315. de jejunio sermo 1. Init. Σαλπίσατε φησιν ἐν Νεομ-

Fol. 324. verso, de jejunio sermo 1. Init. Παρακαλεῖτε φησιν ἱερεῖς.

Fol. 329. verso, in SS. 40. martyres. Init. Μαρτύρων δὲ μνήμης τίς.

Fol. 335. verso, contra ebriosos. Init. Κινεῖ μὲν πρὸς τὸ λόγον.

Fol. 342. de ira adversus iracundos. Init. Ωσπερ ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν παραγγελ-

Fol. 348. de invidia. Init. Αγαθὸς ὁ θεὸς καὶ ἀγαθῶν τοῖς ἀξίοις.

Fol. 353. de gratiarum actione sermo 1. Init. Ηκούσατε τῶν ῥημάτων τοῦ ἀπ-

Fol. 359. verso, in mart. Julittam & de Eucharistia sermo 2. Init. Η μὲν ὑπόθεσις τὸ ἐκκλησίας ἐστί.

Fol. 367. verso, in juvenes & quomodo &c. Init. Πολλά με τὰ παρακαλοῦντά ἐστι συμβουλεῦσαι.

Fol. 376. in S. Gordium mart. Init. Νόμος ἐστὶ φύσεως τὸ μελ-

Fol. 381. verso, in Christi ortum. Init. Χριστοῦ γέννησις ἡ μὲν οἰκεία.

Fol. 387. de Fide. Init. Θεοῦ μεμνῆσθαι μὲν διηνεκῶς.

Fol. 389. verso, in illud: *In principio erat Verbum*. Init. Πᾶσα μὲν ἡ τῶν εὐαγγελίων φωνή.

Fol. 393. quod non oporteat tres deos profiteri. Init. Μεγάλη παράκλησις ψυχαῖς.

Fol. 395. in 7. in ultiones Caïn. Init. Καὶ ἄλλως ἡδέως ὁρῶν.

Fol. 399. quod incomprehensibilis sit Deus. Init. Σαρκὸς μὲν ὀφθαλμοῖς τὸ θεὸν θεωρῆσαι.

Fol. 403. in aquas & in baptisma. Init. Τὸν λόγον χθὲς ἐπὶ τοῖς προφ-

Fol. 404. verso, in Monachum lapsum. Init. Διπλός μοι φόβος ἐνεσκήψατο.

Fol. 409. verso, ad Monachos Occidentis. Init. Ο κύριος ἡμῶν Ιησοῦς Χριστὸς σῶμα.

Fol. 412. ad eosdem sermo 2. Init. Αγαθὸς ὁ θεὸς ὁ ἀεὶ τὸ.

Fol. 414. verso, ad eos qui Sozopoli. Init. Ενέτυχεν τοῖς γράμμασιν ὑμῶν, ἀδελφοὶ τιμιώτατοι.

Fol. 416. Πρὸς Αμφιλόχιον περὶ Ηρακλείδου. Init. Εγὼ καὶ τῶν ὁμιληθέντων περὶ ἡμῖν.

Fol. 417. verso, quod non oporteat jurare. Init. Οὐ παυσόμεθα κατὰ πᾶσαν συνόδον.

Fol. 418. in illud: *Horam autem illam vel diem nemo novit nisi Pater*. Init. Εἰ δημιουργὸς τῶν ὅλων ὁ υἱός.

Fol. 418. verso, ad Canonicas. Init. Ὅσοι κλῆσιν ἱερὰν πρέπτως, ἢ ἐλήν.

In Indice principio libri posito memoratur aliud postremum opusculum, Καλλιοδὴ περὶ τοῦ μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χρήμασι, quod avulso folio jam abest.

CODEX CCXXXI. olim CCLXXXII. membranaceus, XI. circiter sæculi, foliorum 187.

Folium primum altera manu descriptum continet fragmentum, cujus init. . . . τῆς μὲν οὖν διερωτηθέντων· ὅτι καὶ ἐγὼ οἶδα πολλά, οὐκ ἐπίσταμαι δὲ αὐτὸν τὸν Θεόν. Ὅτι μὲν γὰρ πανταχοῦ ἐστιν ὁ Θεός, οἶδα, καὶ ὅτι ὅλος ἐστὶ πανταχοῦ· τὸ δὲ πῶς, οὐκ οἶδα.

Fol. 2. sermo mutilus initio. Incipit ab his verbis : . . . , τὴν ἀδιάστατον τὴν ἐν ἀλλήλοις συμφωνίαν διὰ τὴν πρὸς τὸν καθηγούμενον ὑπείξαι. Finis, καὶ δι᾽ ἐκείνης χαλινοῦ ὁ δὲ χαλινωθέν. Est autem Basilii sermo de institutione Monachi cujus initium : Ὁ ἀσκητικὸς βίος ἕνα σκοπόν.

Fol. 8. S. Basilii ὅροι πρὸς τοὺς κατὰ θεὸν ἄσκησιν προσερχομένους. In Editis. Procœmium in Regulas fusius disputatas. Init. Ἐπειδὴ Θεοῦ χάριτι ἐν ὀνόματι τοῦ.

Fol. 14. verso, Tabula Regularum fusius disputatarum & Regularum breviorum simul junctarum, ita ut ante ambæ hîc unum corpus efficiant. Sunt autem Quæstiones simul 350. Secus in Editis, ubi Regulæ fusius disputatæ, & Regulæ breviores diversis titulis & Quæstionum numeris dantur. Qua de re fusius aget sodalis noster D. Julianus Garnerius qui novam Basilii operum Editionem parat.

CODEX CCXXXII. olim XXXVII. membranaceus, XI. circiter sæculi, foliorum 298.

Opus Asceticum. 31. priora folia sunt bombycina, XIV. sæculi. Reliqua omnia primæ manûs.

Fol. 1. opus & fine mutilum, quod sic incipit : . . . ἔφωτι κατ᾽ ἄκρας ἀλσεῖς, ἐπαγγελτέ. .

Fol. 2. S. Basilii de renuntiatione vitæ, & de perfectione spiritualis conversationis. Init. Δεῦτε πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι.

Fol. 6. verso, ejusdem, *Quomodo debeat esse Monachus*. Init. Ἠκούσατε, ἀδελφοί μου, ἠγαπημένοι ὑπὸ κυρίου.

Fol. 10. incipiunt Ascetica quædam sine titulo. Init. Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἠσαΐας, ἀδελφὸς ὢν ἐν πολ-

Fol. 27. περὶ τῆς παναγίας. Historia Assumtionis B. V. Initium : Τί ἐστι τοῦτο ὃ μετὰ τὴν ἱστορίαν.

Fol. 28. de vita Ascetica, ubi Patrum & Abbatum dicta ordine alphabetico secundum seriem nominum eorum per capita disponuntur.

In A ponuntur Abbates, Antonius, Arsenius, Agathon, Ammona, Achilla, Ammoï, Amun Nitriota, Anub, Abraham, Are, Alonius, Apphu, Apollo, Andreas, Aio, Amnonotha.

In B Basilius, Bessarion, Benjamin, Biare, (Βιαρέ.)

In G Gregorius Theologus, Gelasius, Gerontius.

In D Daniel, Dioscorus, Dulas.

In E Epiphanius Cyprius, Ephræm, Eucharistus sæcularis, Eulogius Presbyter, Euprepius, Elladius, (*l.* Helladius) Evagrius, Eudæmon.

In Z Zeno, Zacharias.

H ἦτα, Hesaïas, Helias, Heracleus.

Θ Th Theodorus Phermæ, Theodorus ὁ ἔνατος, *nonus*, Theodorus in Sceti, Theodotus, Theophilus archiepiscopus, Theodora Abbatissa.

I Joannes Colobus, Isidorus Scetis, Isidorus Pelusiotes, Isaac Presbyter cellularum (κελλίων,) Joseph in Panepho, Jacobus, Hierax, Joannes Eunuchus, Joannes Persa, Joannes Thebæus, Joannes discipulus Abbatis Pauli, Isaac Thebæus, Joseph Thebæus, Ischyrius.

K C. Cassianus, Cronius, Carion, Copri, Cyrus.

L Lucius, Lot, Longinus.

M Macarius Ægyptius, Moyſes, Maton, Marcus diſcipulus Sylvani Abbatis, Mileſius, Motius, Megethius, Mios, Marcus Ægyptius, Macarius Politicus.

N Nilus, Niſtherûs, Nicon.

Ξ Xoïus.

O Olympius.

Π Pœmen.

Ρ Romanus.

Σ Siſoë, Serapion, Sarra Abbatiſſa, Syncletice Abbatiſſa.

T Tithoë.

Υ Hyperechius.

Φ Philix, aut Felix.

X Chamaï.

Ψ Pſenthæſius.

Ω Or.

Fol. 160. Apophthegmata Sanctorum ſenum. Initium : Ηρωτήθη ὁ ἅγιος πατὴρ ἡμῶν Ἀθανάσιος ὁ ἐπίσκ. Ἀλεξανδρ.

Fol. 182. verſo, de Anachoretis. Init. Διηγήσατό τις τῶν ἀναχωρητῶν. De virtutibus Aſceticis.

Fol. 262. verſo, de Abbate Daniel Scetiota. Init. Ην τις γέρων ἐν τῇ Σκήτει ὀνόματι Δανιήλ. Sequuntur quædam Aſcetica.

CODEX CCXXXIII. olim CLIV. membranaceus, XI. vel XII. ſæculi, foliorum 250.

Fol. 1. S. Baſilii ſermo Aſceticus. Πολλῶν ὄντων τῶν ὑπό.

Fol. 4. ejuſdem, ὑποτύπωσις ἀσκήσεως. Init. Τοῦ κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ προστάσσοντος. Edita a Combefiſio.

Fol. 19. verſo, S. Baſilii Regularum fuſius diſputatarum. Init. Επειδὴ δέδωκεν ἡμῖν ὁ λόγος. Regulas fuſius diſputatas ſequuntur ſine aliqua diſtinctione Regulæ breviores, ut in Codice CCXXXI.

Fol. 170. verſo, Baſilii Epiſtola ad Gregorium (Theologum.) Init. Επέγνων σου τὴν ἐπιστολὴν, ὥσπερ οἱ τοὺς τῶν φίλων.

Fol. 176. verſo, ejuſdem ad Monachum lapſum. Init. Διπλός μοι φόβος.

Fol. 179. ejuſdem, *quod oporteat orationem præmittere omnibus.* Init. Πᾶσα πρᾶξις ἀγαθή τε καὶ πᾶς.

Fol. 185. verſo, ejuſdem ſermo ad Monaſticam vitam exercentes. Init. Τὴν κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίαν.

Fol. 187. verſo, ejuſdem, de moderandis cogitationibus, & quod corpus non ſit malum. Init. Πρῶτον μὲν οὖν κρατητέον ἐκ παντός. Hæ ſunt Conſtitutiones Monaſticæ, in Editis 34. capitibus comprehenſæ.

Fol. 236. Joannis Damaſceni, de iis qui in fide obdormierunt, & quomodo Liturgiæ & bona opera ipſos juvent. Initium : Τὰ τῶν βρωμάτων ἡδέα καὶ τίμια. In fine mutila.

CODEX CCXXXIV. olim CCCLVI. membranaceus. Characteris forma ad X. ſæculum ſpectat. Sed ſuſpicor ævo poſteriori ad X. ſæculi formam expreſſum fuiſſe, quod & alibi contingit. Conſtat foliis 178.

Sancti Baſilii Conſtitutiones Monaſticæ, quarum Index triginta Capitum initio.

Fol. 1. verſo, Prologus. Init. Τὴν κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίαν.

Fol. 31. verſo, ejuſdem Prologus Aſceticorum. Init. Ο ἀσκητικὸς βίος ἕνα σκοπὸν ἔχει. Hæ ſunt Regulæ fuſius diſputatæ conferendæ.

Fol. 83. Regulæ breviores numero 317.

Fol. 141. καὶ ὅσα ἐπιτίμια. Init. Εἴ τις ὑγιαίνων τῷ σώματι ἀμελεῖ τῶν προσευχῶν. Sunt autem ἐπιτίμια undecim.

Fol. 141. verso, πρὸς κανονικὴν περὶ βίου κανονικοῦ. Init. Οκνηροτέρους ἡμᾶς ποιεῖ πρὸς τὸ γραφήν. Inscribitur in Editis, *Theodori Canonicæ.* Breves constitutiones sunt num. 55.

Fol. 144. παραίνεσις ἀποταξαμένῳ τῷ βίῳ καὶ μονάζοντι. Initium: Ο δεῖνα, ὡς λέγε, καταγνοὺς.

Fol. 144. Τοῦ αὐτοῦ Αντιλογία ὡς πρὸς Ηρακλέα. περὶ ἀποταγῆς καὶ βίου μοναχικοῦ. Init. Εγω καὶ τὴν σιωπηθεῖσαν ἡμῖν.

Fol. 147. verso, S. Basilii capita de Baptismate. Init. Ο κύριος ἡμῶν Ιησοῦς Χριστὸς, ὁ μονογενὴς.

Fol. 150. ejusdem. Init. Τοῦ κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ ἁπλῶς δεξαμένους.

Fol. 165. ejusdem. Init. Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ χάριτι. Sequuntur capita varia de Baptismo.

CODEX CCXXXV. olim LXIII. membranaceus, X. circiter sæculi, foliorum 219.

Fol. 1. S. Basilii Cæsariensis in Hexaëmeron.

Fol. 121. Gregorius Episc. Nyssenus Petro Episcopo fratri. Init. Αεὶ τὸ δῶρον τῶν χρημάτων ἡμῶν ἐστί. Sequuntur postea de mundo Capita 31. Desunt quædam in fine.

Fol. 205. Hinc usque ad finem scriptura est manûs recentioris. Incipitur ab opere acephalo. Prima verba sunt: Οὐ νέφος, οὐ πνεῦμα, οὐκ ἀτμὶς, οὐκ ἀναθυμίασις, οὐχ.

Fol. 210. ejusdem in illud, *cum subjecta ei fuerint omnia, tunc* &c. Init. Πάντα μὲν τὰ λόγια τοῦ κυρίου, λόγιά ἐστιν ἁγνά. Deficit in fine.

CODEX CCXXXVI. olim CCXXIV. membranaceus, X. circiter sæculi, foliorum 211. Fuit olim Lauræ S. Athanasii in monte Atho.

Basilii ἐλαχίστου sive junioris Scholia in Gregorium Nazianzenum.

Fol. 1. alia & recentiori manu, περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας κατὰ στοιχεῖον τοῦ θεολόγου. Initium: Αγαθὰ πρώτιμως καὶ πάλαι καὶ μανθάνε.

Fol. 3. verso, item recentiore manu. Init. Πίναξ ἄριστος τῆς παρούσης πυκτίδος. i. *Index libri sequentis.*

Fol. 4. Βασίλειος ἐλάχιστος ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας τῷ φιλοχρίστῳ δεσπότῃ αὐτοκράτορι Κωνσταντίνῳ. Init. Εν ταῖς μεγίσταις καὶ δημοτελέσι τῶν πανηγύρεων. Deinde consequenter ponuntur Scholia in sermonem Gregorii Nazianzeni in ortum Christi. Init. Χριστὸς γεννᾶται. Pro sequentibus autem ipsum Indicem initio positum exscribimus.

Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν ἐπιτάφιον τοῦ ἁγίου Βασιλείου, οὗ ἡ ἀρχὴ, Εμελλεν ἄρα.

Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν λόγον τῶν φώτων, οὗ ἡ ἀρχὴ, Πάλιν Ιησοῦς ὁ ἐμός.

Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν λόγον τῆς αὐτῆς ἑορτῆς, οὗ ἡ ἀρχὴ, χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων ἡμέρα.

Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν συντακτήριον (sic) οὗ ἡ ἀρχὴ, Πῶς ὑμῖν τὰ ἡμέτερα.

Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν λόγον τοῦ πάσχα, οὗ ἡ ἀρχὴ, Αναστάσεως ἡμέρα.

Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν β'. λόγον, οὗ ἡ ἀρχὴ, Επὶ τῆς φυλακῆς μου.

Εἰς τὸν λόγον τῶν ἐγκαινίων, οὗ ἡ ἀρχὴ, Εγκαίνια τιμᾶσθαι.

Εἰς τὸν τῆς πεντηκοστῆς λόγον, οὗ ἡ ἀρχὴ, Περὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Μακκαβαΐκους, οὗ ἡ ἀρχὴ, Τί δαὶ οἱ Μακκαβαῖοι.

Εἰς τὸν αὐτὸν λόγον, οὗ ἡ ἀρχὴ, Μικροὶ Κυπριανοῦ.

Εἰς τὸν περὶ τῶν λόγων λόγον, οὗ ἡ ἀρχὴ, Τίς ἡ τυραννίς.

Εἰς τὸν περὶ Γρηγορίου λόγον, οὗ ἡ ἀρχὴ, Φίλου πιστοῦ.

Εἰς τὸν μέγαν Αθανάσιον, οὗ ἡ ἀρχὴ, Αθανάσιον ἐπαινῶν.

Εἰς τὸν περὶ φιλοπτωχίας λόγον, οὗ ἡ ἀρχὴ, Ανδρες ἀδελφοί.

Εἰς τὸν λόγον, οὗ ἡ ἀρχὴ, Τι λύσατε ταξιν.

Εἰς τὸν α'. στηλιτευτικόν.

Εἰς τὸν β'.

Εἰς τὸν α'. τῶν Εἰρηνικῶν.

Εἰς τὸν β'. &c.

Fol. 208. posteriore manu, Georgii Mocii, Μωκίου vel Μωκίωος. Init. Αναστάσεως ἡμέρα

ἡμέρα, ἡ σήμερον δηλονότι. Sunt Scholia in Homiliam S. Gregorii Naz. in Pascha.

CODEX CCXXXVII. olim LXXIV. membranaceus, XI. circiter sæculi, foliorum 247. Fuit olim τοῦ Μετεώρου, ut duobus in locis scribitur.

Epistolæ S. Basilii magni numero 351. a perita manu. Codex est præstantissimus & optimæ notæ. Hujus ope Epistolarum S. Basilii nova Editio paratur, ut & aliorum ejus operum, ut supra dicitur.

Fol. 93. Arcadio Episcopo. Init. Ηὐχαρίστησα τῷ ἁγίῳ θεῷ. In Editis inscribitur *Callistheni.*

Fol. 107. verso, Τερεντίῳ κόμητι· γρ. Τερατίνῳ κόμ. Init. Οτε ἠκούσαμεν τὴν σεμνότητά σου πάλιν. Non est in Edito operum Basilii.

Fol. 186. verso, Αθανασίῳ πατρὶ Αθανασίου ἐπισκόπου. Init. Οτι μὲν κρείττονα εἶναι διαβολῶν. Non est inter opera Basilii edita.

Fol. 245. verso, Απολιναρίῳ περὶ τῆς θείας οὐσίας. Init. Εδεξάμην τὸ γνώρισμα τῆς πίστεως ἐν σοί. Non est inter opera Basilii edita.

Fol. 246. verso, Περὶ τοῦ σώματος τοῦ κυρίου. Init. Οὔτε οὐράνιον ποίημα, οὔτε γήϊνον. Non est in operibus editis.

Fol. 247. Πρὸς τοὺς μὴ δεχομένους τὸν κύριον.

CODEX CCXXXVIII. olim CCCXCV. (alium habet numerum nempe CLXXVII.) membranaceus, XII. vel XIII. sæculi, foliorum 299.

Continet primo Incerti opera quædam. Desunt initio nonnulla.

Fol. 1. Init. . . . προσκόπτων οὐκ ἐᾷ τὰ πάθη τρεφασθῆναι κατ' αὐτοῦ.

Fol. 1. verso, Τοῦ αὐτοῦ, περὶ φόβου τῆς κολάσεως &c. Init. Εν τῷ ἀλγεῖν με τοὺς πόδας, ὡς ἀσθενῆ.

Fol. 4. verso, Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀπαράλλως καὶ εὐχαρίστως ὑποφέρειν τοὺς πειρασμούς. Initium: Καλῶς εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ποιμὴν, ὅτι τὸ σημεῖον τοῦ μοναχοῦ.

Fol. 6. verso, Περὶ οἰκοδομῆς καὶ ἁρμολογίας τῶν τῆς ψυχῆς ἀρετῶν. Init. Η γραφὴ λέγει περὶ ἐκείνων τῶν μαγων.

Fol. 9. verso, Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν νηστειῶν. Initium: Εν τῷ νόμῳ προσέταξεν ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς Ισραήλ.

Fol. 11. *de duobus Dorotheïs & duobus Barsanuphiis.* Eadem hîc dicuntur, quæ in Codice CXXIII. ubi vide.

Fol. 12. S. Ephræm Syri Epistola ad Joannem Monachum de patientia &c. Init. Πολλὰ προτρεψάμενος τὸν εὐλαβέστατον Θεόδωρον. Sequuntur postea Capita & Paræneses ejusdem numero 49.

Fol. 98. verso, ejusdem Capita centum Ascetica. Init. Αρχὴ καρποφορίας ἄνθος, καὶ ἀρχή.

Fol. 109. S. Ephræm sermo de timore. Init. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὃς ἔχει. Sequuntur & alii sermones Ascetici.

Fol. 168. S. Ephræm Testamentum, διαθήκη. Init. Εγὼ Εφραὶμ ἀποθνήσκω, γνωστὸν ὑμῖν ἔστω πᾶσιν, ἄνδρες Εδεσσηνοί. διαθήκην γὰρ ὑμῖν καταλιμπάνω σύμβολον.

Fol. 174. Vita S. Ephræm Syri. Init. Οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Εφραὶμ, ἦν δὲ ἀνατολῶν Σύρος.

Fol. 175. S. Gregorii Nysseni Encomium in S. Ephræm. Init. Αἴρει με πρὸς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν ἡ ἐν τοῖς.

Fol. 181. Anastasii Antiocheni ἀπόδειξις, ὅτι μέγα καὶ ἀγγελικὸν τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα &c. Init. Εν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ Φίλωνος (sic) τοῦ φιλοσόφου εὗρόν τι τοιοῦτον.

Fol. 182. Epistola Antiochi Monachi Lauræ S. Sabæ ad Eustathium Hegumenum Αταλικῆς πόλεως Αγκύρας τῆς Γαλατίας. (sic) Init. Επειδὴ γεγράφηκάς μοι, τίμιε πάτερ Εὐστάθιε.

Fol. 184. ejusdem Prologus & postea Index Capitum centum & triginta Asceticorum. Sequuntur postea illa centum & triginta Capita.

CODEX CCXXXIX. olim CCLXVI. membranaceus, eleganter & aureis ple-

rumque litteris depictus XII. vel XIII. circiter sæculo. Est foliorum 295. Deficientibus foliis multis adjecta sunt hinc & inde folia bombycina infimo sæculo.

Fol. 3. Gregorii Naz. in Pascha & tarditatem. Init. Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ ἡ ἀρχὴ δεξιά.

Fol. 6. ejusdem Orat. 2. in Pascha. Init. Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι.

Fol. 22. ejusd. in novam Dominicam & in mart. Mamantem. Init. Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι, παλαιὸς νόμος.

Fol. 28. ejusd. in Pentecosten. Init. Περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα.

Fol. 37. verso, ejusd. in Macchabæos. Init. Τί δαὶ (sic) οἱ Μακκαβαῖοι τούτων

Fol. 46. verso, ejusd. in S. Cyprianum. Init. Μικροῦ Κυπριανὸς διέτυχεν.

Fol. 57. ejusd. in sermones suos & in Julianum. Init. Τίς ἡ τυραννὶς τῶν ἐξ ἀγάπης.

Fol. 65. verso, ejusd. in Nativitatem Christi. Init. Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε.

Fol. 74. in magnum Basilium. Init. Ἔμελλεν ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθ-

Fol. 120. ejusd. in S. Lumina. Init. Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς, καὶ πάλιν.

Fol. 130. verso, εἰς τὰ ἅγια φῶτα. Init. Χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων.

Fol. 158. verso, in Gregorium Nyssenum. Init. Φίλου πιστοῦ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα.

Fol. 163. in S. Athanasium. Init. Ἀθανάσιον ἐπαινῶν, ἀρετὴν.

Fol. 182. sermo in præsentia 150. Episcoporum. Init. Πῶς ὑμῖν τὰ ἡμέτερα, ὦ φίλοι, ποιμ-

Fol. 196. verso, de pauperum amore. Init. Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ συμπένητες

Fol. 217. in plagam grandinis. Init. Τί λύετε τάξιν ἐπαινουμένην.

Fol. 229. vita S. Gregorii Theologi. Init. Συγκαλεῖ ἡμᾶς, (sic) ὦ.

Fol. 256. verso, Apologeticus in fugam. Init. Ἡττήμαι καὶ τὴν ἧτταν ὁμολογῶ.

CODEX CCXL. olim CCXXXIX. membranaceus, XI. circiter sæculi, foliorum 222. Fuit olim Lauræ S. Athanasii in monte Atho, & in tertio pluteo numero sextus, ut initio dicitur. Qua de re vide in Cod. VIII.

In fine legitur altera & recentiore manu, ὁ ἁμαρτωλὸς Θεόδουλος. Et postea eadem manu hi duo Iambi:

Πόσως αἰαγνοῖς τὴν προσόδου πυκτίδα
Ταύτην, μεμακάρικα τὴν συγγραφέα.

Et consequenter eadem manu: μηνὶ ἰουνίῳ Ν. τ'. ἔτει ςφκτ'.

Fol. 1. *Basilii minimi Episcopi Cæsareæ Cappadociæ Christi amanti Domino Constantino Imperatori.* Sunt Basilii Scholia in Gregorium Nazianzenum, ut supra Codice CCXXXVI.

CODEX CCXLI. olim CCLXXII. membranaceus, X. circiter sæculi, foliorum 225. Fuit etiam Lauræ S. Athanasii in monte Atho, in tertio pluteo septimus, ut initio scribitur.

Ejusdem Basilii junioris eodem titulo ac initio quo præcedentes. Sed Orationes Gregorii Nazianz. cum Scholiis non eodem ordine ponuntur. Initio & fine habebantur folia quatuor ex Epistolis Pauli unciali charactere quadro & rotundo, quæ avulsa sunt & reposita in Codice CCII. ubi vide sis.

CODEX CCXLII. olim CCXCIX. optimæ notæ, X. sæculi, membranaceus, foliorum 374.

Scholia in S. Gregorium Nazianzenum.

Fuit olim Lauræ S. Athanasii in monte Atho, inque Catechumenis repositus, ut sequentibus notis declaratur. Primo folio legitur: Παρετέθη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν τοῖς κατηχουμένοις παρὰ τοῦ τιμιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ καθηγουμένου τῆς καθ' ἡμᾶς ἁγίας Λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, τοῦ ἱερομονάχου θεογνώστου, ψυχικῆς ἕνεκα σωτηρίας αὐτοῦ· ᾧ καὶ κύριος τὸν μισθὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. i. *Repositus est hic liber in Catechumenis a sanctissimo & cathegumeno sanctæ nostræ Lauræ S. P. N. Athanasii Hieromonachi Deo cogniti (sive Deo familiaris,) pro salute animæ suæ; cui Deus mercedem dederit in regno cælorum.*

Postea vero eadem manu a linea resumitur: μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδ. ή. ἔτους ςφμγ'.

i. *Mense Septembri Indictione octava, anno* (mundi scilicet) 6743. hoc est Christi incarnati 1235.

Secundo folio legitur in suprema paginæ parte, βιβλίον τ̃ τρίτης θέσεως ν. i. *Liber tertiæ positionis (vel tertii plutei) quinquagesimus.* Et infima pagina, βιβλίον σχόλια τ̃ θεολόγου δεύτερον, id est ni fallor: *Secundus Liber Scholiorum in Theologum*, (i. Gregorium Nazianzenum.)

Primo folio verso, est laterculus Orationum Gregorii Nazianzeni, quarum Scholia hoc in Codice habentur hoc ordine ab exordio cujusque Orationis.

1. Τίς ἡ τυραννὶς, ἐκ ἐξ ἀγάπης ἀεί. In Exactorem Julianum. Est nona in Editis.
2. Χριςὸς γεννᾶται, δοξάσατε. In Ortum Christi: est trigesima octava in Editis.
3. Εμελλεν ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις. Oratio funebris in S. Basilium: est vigesima in Editis.
4. Πάλιν Ιησοῦς ὁ ἐμὸς, καὶ πάλιν. In sancta Lumina: est trigesima nona in Editis.
5. Χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων. In sanctum Baptisma: est quadragesima in Editis.
6. Πῶς ὑμῖν τὰ ἡμέτερα, ὦ φίλοι. In præsentia 150. Episcoporum: est trigesima secunda in Editis.
7. Ἀθανάσιον ἐπαινῶν, ἀρετὴν ἐπαινέσομαι. In Athanasium: est vigesima prima in Editis.
8. Φίλου πιςοῦ ἐκ ἔςιν ἀντάλλαγμα. In Gregorium Nyssenum: est sexta in Editis.
9. Ανδρες ἀδελφοὶ καὶ συμπένητες. De pauperum amore: est decima sexta in Editis.
10. Εγκαίνια τιμᾶσθαι παλαιὸς νόμος. In novam Dominicam: est quadragesima tertia in Ed is.
11. Περὶ τ̃ ἑορτῆς βραχέα φιλοσοφήσωμεν. In sanctam Pentecosten: est quadragesima quarta in Editis.
12. Τί δαὶ (sic) οἱ Μακκαβαῖοι τούτων. In Macchabæos: est vigesima secunda in Editis.
13. Μικροῦ Κυπριανὸς διέφυγεν ἡμᾶς. In S. Cyprianum: est decima octava in Editis.
14. Τί λύετε τάξιν ἐπαινουμένην; τί βιάζεσθε. In plagam grandinis: est decima quinta in Editis.

Tituli & Scholiorum initia hæc sunt.

Fol. 2. Σχόλια λόγου τ̃ εἰς τ̃ ἐξισωτὴν Ιουλιανὸν, συμφοιτητὴν αὐτ̃ γενόμενον, καὶ ἔκδικον Ναζιανζοῦ. Init. Υπόθεσις· ὁ μετ̃ χεῖρας λόγος τ̃ συμβουλευτικοῦ εἴδους ἐςί.

Fol. 26. Basilii Cæsareæ Cappadociæ Archiepiscopi Epistola ad Imperatorem Constantinum. Init. Εν τ̃ μεγίςαις καὶ δημοτελέσι τ̃ πανηγύρεων, μέγιςε αὐτοκράτορ, ὃ μόνον οἱ ἐν τέλει καὶ βαρεῖ πλούτῳ καὶ.

Fol. 27. Commentarius in Gregorii Naz. Orationem de Christi ortu. Initium: Ο λόγος ὁ κατ̃ ἀπιπάδην καὶ διεξοδικὸς, σώματι ζώου ἔοικε, ἀναλογοῦσαν ἔχων ψυχῇ μὲν τὴν ἔννοιαν.

Fol. 74. Commentarius in hæc ipsius verba, ἔμελλεν ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις, seu in ipsius funebrem de S. Basilio Orationem. Init. Ζητεῖται ἐν πρώτοις δῆθεν οὐχὶ ἐγκώμιον, ἀλλ' ἐπιτάφιος ὁ εἰς τ̃ μέγαν Βασίλειον ἐπιγέγραπται λόγος.

Fol. 142. Commentarius in ipsius Orationem de sanctis Luminibus, quæ sic incipit, πάλιν Ιησοῦς ὁ ἐμὸς καὶ πάλιν &c. Commentarii vero initium sic: Τὸ πάλιν πρὸς τὸ, Χριςὸς γεννᾶται, τ̃ ἀναφορὰν ἔχει· καὶ τὸ μυςήριον ὁμοίως.

Fol. 160. Commentarius in ipsius Orationem de sancto baptismate, quæ his verbis incipit, χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων. Commentarii initium: Χθὲς τῇ λαμπρᾷ τ̃ φώτων ἡμέρᾳ. Τῆς πανηγυρικῆς ἰδέας τ̃ βαπτίσματος ὁ πρότερος οὗτος λόγος ὤν.

Fol. 188. item in Orationem coram 150. Episcopis habitam. Init. Πῶς, φησὶ, τὰ καθ' ἡμᾶς παρ' ὑμῖν ἔχει; Επιεικείας ἐςὶ τὸ προοίμιον, συγκεκραμένης αὐτῇ καὶ εἰρωνείας.

Fol. 227. verso, in Orationem de Athanasio. Init. Ο εἰς τ̃ μέγαν οὗτος Ἀθανάσιον λόγος πρόδηλον ὡς τ̃ πανηγυρικῆς ἰδέας ὑπάρχων, ἐγκώμιον ἐςί.

Fol. 259. in Orationem de Gregorio Nysseno. Initium: Πρὸς τὰ κάτω καὶ αἰσθητά. Τὰ αἰσθητὰ καὶ ὁρώμενα παραλητέον.

Fol. 261. in Orationem de pauperum amore. Init. Τὸν προχείμενον τύπον περὶ φιλοπτωχίας λόγον ἐν τῷ πτωχείῳ ἐκπεφωνῆσθαι.

Fol. 275. verso, in Orationem de nova Dominica. Init. Ὁ παρὼν λόγος τοῦ πανηγυρικοῦ εἴδους ἐστί. μέμικται δὲ καὶ τῷ συμβουλευτικῷ.

Fol. 307. verso, in Orationem de sancta Pentecoste. Init. Ὁ λόγος πανηγυρικὴν ὑπισχνεῖται τὴν ἰδέαν· ἡ δέ ἐστιν οὐ μᾶλλον τοῦτο, ἢ τῆς δικανικῆς ἀνάγκης.

Fol. 350 in Orationem de Macchabæis. Init. Ὁ εἰς τοὺς Μακκαβαίους λόγος οὗτος πρόδηλον ὡς τῆς πανηγυρικῆς ἰδέας ὑπάρχων, ἐγκώμιόν ἐστι.

Fol. 361. in Orationem de S. Cypriano martyre. Init. Ὁ παρὼν λόγος τοῦ πανηγυρικοῦ, εἴτουν τοῦ ἐπιδεικτικοῦ ὢν εἴδους, ἐγκώμιόν ἐστι.

Fol. 366. in Orationem de plaga grandinis. Init. Ὡς ἠναγκασμένως (sic) ὑπὸ τοῦ πάθους εἰς τὸν λόγον ἐλθὼν ταῦτα φθέγγεται. διὸ καὶ μᾶλλον.

Adjunguntur altera manu ad Codicis calcem quorumdam signorum significationes, quas illinc huc exscribendas duxi.

Τὸ ἡλιακὸν τοῦτο σημεῖον τέτακται ἐν οἷς χωρίοις ὁ πατὴρ περὶ θεολογίας διαλέγεται· διὰ τὸν (sic) ἥλιον τῆς δικαιωσυνῆς (sic) ἐν τῇ θείαις γραφαῖς τὸν θεὸν ὀνομάζεσθαι. i. *Hoc solare signum in iis locis ponitur in quibus Pater* (scilicet Gregorius Nazianz.) *disserit de Theologia, quia Deus in Scripturis sacris appellatur sol justitiæ.*

⋇ Ὁ ἀστερίσκος οὗτος τέτακται ἐν οἷς χωρίοις ὁ θεολόγος περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διαλέγεται· διὰ τὸν φανέντα τοῖς μάγοις ἀστέρα. *Hic asteriscus ponitur in quibus locis Theologus de adventu in carne magni Dei & Salvatoris nostri Jesu Christi loquitur; idque ob stellam quæ Magis apparuit.*

Τὸ σημεῖον τοῦτο τέτακται ἐν τοῖς χωρίοις οἷς εὑρίσκεταί τι ξένον ἢ κατὰ δόγμα, ἢ καθ' ἱστορίαν ἢ κατὰ φράσιν, ἢ κατά τι τοιοῦτον ὀφεῖλον σημειωθῆναι τῷ ἀναγινώσκοντι. *Hoc signum ponitur ubi reperitur aliquid singulare aut secundum doctrinam, aut secundum historiam, aut secundum phrasin, aut secundum quid simile, quod debeat a Lectore annotari.*

Τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ ἀστίγμωτος ὀβελὸς τίθεται ἐν τοῖς χωρίοις τοῖς ἔχουσιν ἐκ προφητικῶν ἢ εὐαγγελικῶν ἢ ἀποστολικῶν μαρτυρίαν, ἢ κατά τι χρειῶδες παράγεται ῥητόν. *Hoc signum nempe obelus sine punctis ponitur in locis, quæ vel ex Propheticis, vel ex Evangelicis, vel ex Apostolicis scriptis testimonium habent, cum ad aliquem usum dictum producitur.*

Ὁ περιεστιγμένος οὗτος ὀβελὸς τίθεται ἐν τοῖς ἀμφιβαλλομένοις χωρίοις μὴ εἶναι τοῦ πατρός. *Hic obelus punctis notatus ponitur in locis, quæ an ex S. Patre sint dubitatur.*

Ἡ δὲ περιεστιγμένη καὶ διεστραμμένη μακρὰ ἐν τοῖς ὡς ἀπὸ ἐναντίων τῷ πατρὶ λεγομένοις, εἰς * ἀναντίῤῥησιν τῶν ὀρθῶν δογμάτων. *Hæc longa linea tortuosa punctis notata ponitur in locis quæ ab adversariis a S. Patre referuntur, * ad propugnanda recta dogmata.*

Τὸ σημεῖον τοῦτο τὸ ὡραῖον τέτακται ἐν τοῖς χωρίοις ἐν οἷς ἡ φράσις κεκαλλώπισται, ἢ τὸ νόημα ἐξύψωται, ἢ ἀμφότερα συναίρεται. *Hoc signum, quod significat* speciosum, *ponitur in iis locis in quibus aut dictio ornate procedit, aut sententia lepida, aut utrumque sublime est.*

Postea longis & continuis calami ductibus hi duo Iambici versus scripti sunt:

Τετέρμαται ἡ βίβλος, ἀλλ' οὐχὶ λόγοι·
Καὶ γὰρ ἄβυσσος τὸ θεολόγου στόμα.

Id est:

Absolutus est hic liber, sed non sermones:
Nam os Theologi abyssus est.

CODEX CCXLIII. olim CCLXXIV. membranaceus, foliorum 260. XV. sæculi.

S. Nili Archiepiscopi Constantinopolitani Homiliæ 43. quarum Index initio. Prima in S. Gregorium Archiepisc. Init. Οὐδὲν οὕτως ἐπαχθὲς καὶ πολλῆς.

Fol. 191. ejusdem sermo in S. Anthimum Archiepisc. Athenarum, Confessorem. Init. Τῶν διηγήσεων ἐκείνας μᾶλλον θαυμάζουσιν.

Fol. 205. S. Joannis Chrysostomi ad Patrem fidelem. Init. Φέρε δὴ λοιπὸν καὶ τὸν πιστὸν πατέρα διδ-

Fol.

Fol. 232. verſo, ejuſdem comparatio regiæ poteſtatis cum Monacho. Init. Ὁρῶν ἐγὼ τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων τὰ δοκοῦντα.

Fol. 236. S. Baſilii ad S. Gregorium Theologum de vita quieta. Init. Ἐπέγνων σου τὴν ἐπιστολὴν, ὥσπερ οἱ τοὺς φίλων.

Fol. 239. S. Joannis Chryſoſtomi de ſacra menſa & ſynaxi &c. Περὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης καὶ συνάξεως, καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν. Init. Ἀεὶ μὲν ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος χάρις διὰ πάσης τῆς τοῦ θεοῦ γραφῆς.

Fol. 245. ejuſdem Homilia in Priſcillam & Aquilam. Init. Ἆρα ἐπαισθάνθητε μηδὲν εἶναι νομίζειν.

Fol. 253. S. Nili Archiepiſcopi C. P. Doctrina teſtamenti formâ ex perſona patris ſui ad Monachos ſuos de Cœnobitica vita. Init. Τῶν κατὰ θεὸν ἑλομένων ζῆν, καὶ τὸν.

In fine legitur, ἡ παροῦσα θεία βίβλος ὑπάρχει τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου τῆς ἐπικεκλημένης Σταυρονικήτα. *Hic divinus liber eſt venerandi Monaſterii S. Nicolai cognominati Stauronicetæ.* Vide in fine Palæographiæ Græcæ.

CODEX CCXLIV. olim . . . membranaceus, XI. circiter ſæculi, foliorum 259.

S. Joannis Chryſoſtomi in ſtatuas Homiliæ 23. priores, quæ eodem ordine hic habentur quo in Editis.

Fol. 243. ejuſdem in Parabolam ejus qui decem millia talenta. Init. Ὡς ἐκ μακρᾶς ἀποδημίας ἐπανελθών.

Fol. 256. ejuſdem ſermo dictus in magna Hebdomada &c. Initium: Διανύσαμεν τῆς νηστείας τὸ πλέον.

CODEX CCXLV. olim CCCLXXVII. membranaceus, XI. circiter ſæculi, foliorum 217. Fuit olim Encliſtræ de qua ſæpe.

S. Joannis Chryſoſtomi de Sacerdotio.

Fol. 57. in S. Philogonium.

Fol. 64. altera manu XII. circiter ſæculi, τοῦ αὐτοῦ περὶ ἱερωσύνης λόγος ζ'. Init. Ὢ θαῦμα παράδοξον, ὢ δύναμις ἄρρητος.

Fol. 68. S. Ephræm de compunctione. Init. Κατανύγηθι ψυχή μου.

Fol. 72. Vita S. Ephræm Syri. Init. Κινεῖ με πρὸς τὴν πρόοδον.

Fol. 89. Οὐκ ἐκ ἀρχῆς νηστεία &c. ſine nomine. Init. Πρὸς τὸ τέλος ἡμῖν τῆς νηστείας ὁ καιρός. Eſt Chryſoſtomi Hom. 22. ad populum Antiochenum.

Fol. 104. ejuſdem Catecheſis ad illuminandos. Init. Ὡς ποθεινὸς καὶ ἐπέραστος.

Fol. 114 ejuſd. ἔπαινος τῶν ἀπαντησάντων &c. Init. Πολλὴν ὁρῶ τὴν σπουδὴν.

Fol. 126. Πρὸς τοὺς εἰς τὰς ἱπποδρομίας &c. Init. Βούλομαι τῆς σωτηρίας ἀψασθαι πάλιν.

Fol. 137. verſo, in dictum Apoſtoli, *de iis autem qui dormierunt* &c. Init. Ἡμέρας τέσσαρας ἀπηλλάγημεν.

Fol. 149. ad Theodorum lapſum Epiſt. 2. Init. Εἰ καὶ δάκρυα καὶ στεναγμοὺς.

Fol. 157. verſo, Reſponſio Theodori lapſi. Init. Πάντοτε οἱ ἐν ὑδίοις λιμέσιν.

Fol. 162. verſo; in ingreſſum jejuniorum. Init. Τὸ πνευματικὸν ἡμῖν σήμερον.

Fol. 173. ejuſdem in illud: *Omnes adſtabimus Tribunali Chriſti.* Init. Νομίζω με γαληνὰ καὶ ἀπόφυγ.

Fol. 183. verſo, ejuſd. de perfecta caritate. Init. Πᾶσα πρᾶξις ἀγαθή.

Fol. 198. ejuſdem in illud: *Salutate Priſcillam* &c. Initium: Πολλοὺς ὑμῶν οἶμαι

Fol. 209. ejuſd. in Aquilam & Priſcillam. Init. Ἆρα ἐπαισθάνθητε.

CODEX CCXLVI. olim CCCLXI. membranaceus, X. circiter ſæculi, foliorum 274.

S. Joannis Chryſoſtomi de Sacerdotio ſex Libri.

Fol. 80. ejuſd. contra Judæos ſex Libri, ut in Editis.

Fol. 188. verſ. ejuſd. contra Anomœos & de incomprehenſibili. Quinque primi ſermones ut in Edito Pariſienſi: in quarto multa ſupplentur recenti manu.

Deinde fol. 252. verſo, contra Anomœos. Init. Μέλλω ὑμῖν διαλεχθῆναι.

Fol. 260. verso, de incomprehensibili sermo 7. Init. Πάλιν ἱπποδρομίαι. Codex scriptus a Joanne Monacho, ut in fine dicitur.

CODEX CCXLVII. olim CCCXXXV. omnino recens, foliorum 91.

Aliquot excerpta ex S. Joanne Chrysostomo, a Joanne Tinnerel a Bellerophonte collecta & D. Petro Seguerio Cancellario oblata anno 1649.

CODEX CCXLVIII. olim CXCV. membranaceus, scriptus anno mundi 6574. (i. Christi 1066.) foliorum 187.

S. Cyrilli Thesaurus alio modo distributus, quam in Edito. Nam in hoc Codice in duos Libros dividitur, quorum primus viginti priores Libros continet, secundus a vigesimo primo usque ad quadragesimum.

In fine legitur hæc Calligraphi nota: Ἐτελειώθη σὺν θεῷ ἡ βίβλος αὕτη τῶν θησαυρῶν μηνὶ Δεκεμβρίῳ δ'. ἡμέρᾳ κυριακῇ ἰνδ. δ'. ἔτους ςφοδ'. . . . . . (hæc de industria erasa sunt). . . . γραφεῖσα διὰ χειρὸς Θεοδοσίου ἁμαρτωλοῦ &c. *Completus est hic Liber Thesaurorum, mensis Decembris 4. die Dominica, Indict. 4. anno 6574. (i. Christi 1066.) scriptus manu Theodosii peccatoris.*

CODEX CCXLIX. olim CCXXI. membranaceus, X. circiter sæculi, foliorum 168.

Continet primo Synesii opera quædam.

Fol. 1. Synesii Cyrenæi, Encomium calvitiei. Init. Δίων τὸ χρυσοῦν τὴν γλῶτταν ἐποίησε βιβλίον κόμης ἐγκώμιον.

Fol. 12. verso, Δίων, ἢ περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς. Initium: Φιλόστρατος μὲν ὁ Λήμνιος ἀναγράφων τούς.

Fol. 25. verso, Ægyptii, aut de providentia L. 1. Initium: Γέγραπται μὲν ἐπὶ τοῖς Ταύρου παισί.

Fol. 39. Ægyptii, aut de providentia Lib. 2. Init. Ἄρχεται δὲ ὑποσημαίνειν ἐνθένδε τὰ τῶν θεῶν.

Fol. 45. verso, ejusdem ad Pæonium de dono. Init. Ἀκούων σου περὶ τὴν ὑπὲρ φιλοσοφίας.

Fol. 49. ejusd. de insomniis. Init. Ἀρχαῖον εἴρηται καὶ λίαν Πλατωνικόν.

Fol. 60. verso, (eadem manu) Marini Neapolitani Proclus. Init. Εἰ μὲν εἰς τὸ μέγεθος τῆς ψυχῆς, καὶ τήν.

Fol. 74. verso, Gorgias, de Helena Encomium. Init. Κόσμος πόλει μὲν εὐανδρία, σώματι δὲ κάλλος.

Fol. 76. Excerpta paucula ex Dionysio Halicarnasseo.

Fol. 77. Æschinis rhetoris contra Timarchum. Init. Οὐδένα πώποτε τῶν πολιτῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. Cum Scholiis exiguis in margine.

Fol. 98. Æschinis, περὶ παραπρεσβείας. Init. Δέομαι ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐθελῆσαι μετ'. Cum parvis Scholiis.

Fol. 100. decem Rhetorum nomina.

Fol. 116. Æschinis contra Ctesiphontem prævia Hypothesi. Initium: Τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ Ἀθην-

Fol. 142. Æschinis Epistolæ. Prima Philocrati. Init. Αὔσαντες ἐκ Μουνυχίας ἑσπέρας.

Fol. 142. verso, Ctesiphonti. Init. Ἐπέστελλεν ἡμῖν Νικόστρατος.

Ibid. Epist. 3. Init. Οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ὅσοι φθέγγουσιν.

Fol. 143. Epist. 4. Init. Ἐπεὶ δοκεῖ σοι πυνθάνεσθαι περὶ κλεοχ-

Fol. 143. verso, Epist. 5. Init. Ὁ μὲν Ἰουλιάδης, ᾧ μάλιστα ἐπεπ-

Fol. 144. Epist. 6. Init. Ἀρίστων οὗτος ὁ κομίζων σοι.

Ibid. Epist. 7. Init. Ἐπυθόμην τὰ ῥηθέντα μελανώπων.

Ibid. verso, Epist. 8. Init. Σὺ μὲν οὐδέπω εἰς νεῶν ἀφῖξαι.

Ibid. verso, Epist. 9. Init. Περαιωθεὶς ἐπὶ Φύσκον.

Fol. 145. Epist. 10. Init. Ὁ δὴ Κίμων οἷα κατὰ πόλιν.

Ibid. verso, Epist. 11. Init. Τὰ μὲν ἄλλα δεῖν ὑμῖν ἐπιστέλλειν.

Fol. 145. verso, Epist. 12. Init. Ἐγὼ προσῆλθον τοῖς πολιτεύεσθαι.

Fol. 148. Lysiæ Epitaphium commilitonibus Corinthiorum. Init. Εἰ μὲν ἡγούμην οἷόν τε εἶ.

Fol. 154. Synesii de regno. Init. Ἆρα εἰ μή τις ἐκ πόλεως ἥκοι.

CODEX CCL. olim CXX. membranaceus, XI. circiter sæculi, foliorum 216.

Theodoreti opera.

1. Theodoreti Episc. Cyri, θεραπευτικὴ ἑλληνικῶν παθημάτων. Init. Πολλάκις μὲν τῶν τῆς ἑλλην. κτλ.

2. Fol. 23. ejusdem περὶ πίστεως. Init. Τὸ φῶς τὸ αἰσθητὸν καὶ πρὸ τοῦ.

3. Fol. 67. de Angelis & falsis diis. Init. Δημόκριτον τὸν Δαμασίππου.

4. Fol. 44. verso, de Angelis &c. Init. Τῶν σωμάτων ἐκεῖνα θαυμάζειν.

5. Fol. 82. verso, de natura hominis. Init. Εἴ τις λίθου φύσις, ἣν μαγ-

6. Fol. 101. verso, de divina Providentia. Init. Τῶν τὸν θαλάττιον βίον ἀσπαζ-

7. Fol. 121. verso, de sacrificiis. Init. Φιλοπαίγμονες ὡς ἐπίπαν καὶ φιλογ-

8. Fol. 130. de Martyrum honore. Init. Πυθαγόρου ἐκεῖνον, οὗ κλέος εὐρύ.

9. Fol. 146. de legibus. Init. Ὑμεῖς μὲν, ὦ ἄνδρες, κεκαλλιεπημένων. Deficit in fine; & initium sequentis desideratur, qui est decimus liber περὶ χρησμῶν.

11. Fol. 165. verso, de fine & judicio. Init. Ἀρίστιππον ἐκεῖνον ἴσως.

12. Fol. 200. περὶ τῆς εὐαγγελικῆς ἀρετῆς. Init. Τὰ δένδρα φέρουσι μὲν αἱ. Ultimum folium pertinet ad cantum Græcorum.

CODEX CCLI. olim CCXV. membranaceus, X. circiter sæculi, foliorum 307.

Theodoreti Episcopi Cyri in Scripturam.

Præmittuntur Indices Quæstionum in Libros 4. Regum.

Fol. 12. Prologus. Init. Ἐπειδὴ τῆς θείας χάριτος ἀπολαύειν. Sex priora Capita tertii Regnorum Libri in Edito, sunt postrema secundi in Codice. Cætera ut in Edito.

Fol. 186. In Libros 2. Paralipomenôn, ut in Edito.

Fol. 227. Incerti, Εἰς τοὺς προφήτας. καὶ εἰς τὰς ἐκδόσεις· δι' ἣν αἰτίαν ἐκδέδονται ὑπὸ τῶν Ο. ἔτι τε ὑπὸ Ἀκύλα, Θεοδοτίωνος, Συμμάχου, καὶ τῆς ἀγίας Λουκιανοῦ· Ἰωσήπου τε καὶ τῶν δύο ἀνωνύμων. καὶ ἐν ποίοις χρόνοις ἐκδέδονται καὶ εὕρηνται αἱ αὗται ἐκδόσεις. Init. Τὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀεὶ θέλων καὶ ἐφιέμενος. Hæc ex Epiphanio desumta sunt, ut plurimum, & cum Synopsi Athanasio adscripta conveniunt.

Fol. 232. verso, Prologus in Prophetas minores. Init. Ἴσως μέν τινες περιττόν.

Hic habetur Osee tantum, & initium Joëlis, ut in Editis. Cætera desiderantur.

CODEX CCLII. olim CXXXVIII. membranaceus, X. circiter sæculi, egregiæ notæ, dignus qui cum Edito conferatur, foliorum 165.

Theodoreti in Prophetas minores.

Initio præmittitur enarratio Incerti ut supra de versionibus Scripturæ Sacræ. Init. Τὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀεί.

CODEX CCLIII. olim XCVIII. membranaceus, XIII. circiter sæculi. Calligraphus tamen IX. sæculi formam characterum imitatus est. Constat foliis 339.

S. Dionysii Areopagitæ Opera.

Fol. 1. Prologus in S. Dionysium. Init. Τὴν μὲν εὐγένειαν.

Fol. 5. verso, interpretatio ordine alphabetico vocum quæ in hoc libro feruntur.

Fol. 11. verso, Scholiorum initium: ἰστέον ὥς τινες τῶν ἔξω φιλοσόφων. Scholia S. Maximo tribuuntur.

Fol. 15. S. Dionysii ad Timotheum de cœlesti Hierarchia. Initium: Ὅτι πᾶσα θεία ἔλλαμψις κατὰ ἀγαθότητα.

Fol. 55. de Ecclesiastica Hierarchia Capita 7.

Fol. 115. de Divinis nominibus Capita 15.

Fol. 199. de mystica Theologia Capita 5.

Fol. 205. Epiſtolæ decem, quatuor ad Gaïum Therapeutum, ad Dorotheum, ad Sopatrum, ad Polycarpum, ad Demophilum, ad Titum, ad Joannem Theologum.

Fol. 230. Gregorii Nyſſeni in Hexaëmeron. Init. Τί ταῦτα παῖς, ὦ ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ.

Fol. 266. verſo, ejuſd. κατὰ Μανιχαίων ἔπη συλλογιστικά, numero 12.

Fol. 274. ejuſdem de anima hominis Capitibus 96. Init. Ἐπειδὴ τοῦ ἀνθρώπου βίου πρὸς τὸν θεόν. In fine deficit.

CODEX CCLIV. olim . . . . bombycinus, XV. ſæculi, foliorum 277.

S. Dionyſii Opera, ut ſupra.

CODEX CCLV. olim CXLIV. membranaceus, XIII. circiter ſæculi, foliorum 118.

S. Gregentii Archiepiſcopi Dialogi quinque cum Erban Judæo. Opus eſt initio & fine mutilum. Quæ ſuperſunt, incipiunt ab his verbis: θεοῦ σοφία καὶ σύνεσις, ὁ ἅγιος, ὁ δυνάστης, ὁ ὀφθαλμὸς ὁ εἰς τὰ πάντα ἀποβλέπων.

CODEX CCLVI. olim C. membranaceus, XII. circiter ſæculi, foliorum 229.

Antiochi Capita 130. Ethica & Aſcetica. Deeſt principium. Quæ autem ſuperſunt, incipiunt ab his verbis: αἰχμαλωσίαν εἰς γῆν καὶ πατρίδα.

Poſt hæc Capita fol. 205. enumerantur hæretici ex Epiphanio uſque ad Meſſalianos ſive Euchitas.

Fol. 207. verſo, Apocalypſis B. Joannis. In cujus fine dicitur hunc librum fuiſſe Encliſtræ ſive Monaſterii Incluſorum in inſula Cypro.

Ultimo folio alia manu: Περὶ τῆς μεσίτης, ἅμα ἐκ τοῦ Πατριαρχίου, καὶ τοῦ Φιλοχ... Νοταρίου. Init. Οὐ μεσίτην ὀνομάζουσιν αἱ θεῖαι γραφαί.

CODEX CCLVII. olim CXCIV. membranaceus, X. vel XI. ſæculi, foliorum 243.

Pratum ſpirituale Joannis Moſchi, initio mutilum.

Fol. 79. verſo, vita & certamen virginis apud Perſas pro virginitate. Init. Οἱ τὰς θείας ἐντολὰς καταλείποντες.

Fol. 87. verſo, Apohpthegmata ſenum ordine alphabetico ut ſupra.

Codex deficit in fine.

CODEX CCLVIII. olim XCIX. membranaceus, XII. circiter ſæculi, foliorum 303.

Anaſtaſii Sinaïtæ Quæſtiones, quarum pars initio deſideratur. Interſeruntur loca Patrum eadem quæ in Editione Gretſeri.

Fol. 196. Joannis Damaſceni, de menſibus Macedonum, Romanorum, Ægyptiorum, Græcorum. Item de Decalogo, de libris Scripturæ Sacræ; de ſexaginta libris, deque iis qui in illorum numero non comprehenduntur.

Fol. 200. Epiphanii de ſeptuaginta duobus Prophetis & Prophetiſſis.

Fol. 207. verſ. Hippolyti de duodecim Apoſtolis, & de ſeptuaginta Diſcipulis.

Fol. 210. Dialogus Baſilii & Gregorii Theologi.

Fol. 212. verſo, Dorothei de ſeptuaginta Diſcipulis.

Fol. 216. Hiſtoria Suſannæ a Daniele.

Fol. 220. verſo, ejuſdem de ſomnio Nabuchodonoſoris viſio 3. & totus liber Danielis.

Fol. 250. Vita S. Antonii per Athanaſium. Init. Ἀγαθὴν ἅμιλλαν. In loco illo poſt initium, de quo magna oritur controverſia ſic legitur, καὶ μαθεῖν (ſic omiſſo ἃ) παρὰ τοῦ ἀκολουθήσαντος αὐτῷ χρόνον ὀλίγον, καὶ ἐπιχέοντος. Qua de re vide in Edit. Athanaſii noſtra notam ad Prologum in vitam Antonii. Eſt in fine mutila.

CODEX CCLIX. olim I. membranaceus, XI. ſæculi, ſcriptus a Michaële quodam anno mundi 6564. Chriſti 1056. ut in fine notatur, foliorum 165.

Fol. 1. Sancti Anaſtaſii Monachi Sinaïtæ in ſextum Pſalmum & in principium ſanctæ Quadrageſimæ. Init. Πρέπει τὰ ἄρχῃ ἐπιλαμβ...

Fol.

Fol. 13. Joannis Chryſoſt. Homilia in quinquageſimum Pſalmum. Init. Τὰ λείψανα τῆς χθεσινῆς τραπέζης.

Fol. 25. ejuſdem ſermo Parænetićus de pœnitentia, ubi de omnibus hominum affectibus. Init. Ἀεὶ μὲν μνημονεύειν θεοῦ καλὸν &c.

Fol. 48. S. Anaſtaſii Monachi Sinaïtæ ſermo de ſacra Synaxi, & quod non ſit judicandum neque injuriarum recordandum. Init. Ἀεὶ μὲν ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος χάρις.

Fol. 57. ejuſdem Reſponſiones ad Quæſtiones Orthodoxorum de variis Capitibus. Ἐρώτησις· τί ἐστι τὸ σημεῖον τοῦ τελείου χριστιανοῦ. ἀπόκρισις. πίστις ὀρθὴ καὶ ἔργα. Citantur hîc loca Scripturæ Sacræ, Conſtitutiones Apoſtolicæ, Cyrillus Hieroſolymitanus, Chryſoſtomus, Baſilius, Joannes Climacus, Marcus Monachus, Maximus Monachus, Diadochus, Cyrillus, Nilus, Nicephorus C. P. Gregorius Theologus, Dionyſius Areopagita, Theodoretus, Athanaſius, Joſippi Macchabaïca, Euſebius Pamphili, Gregorius Nyſſenus, Palladius de vita Chryſoſtomi, Clementis ſtromata, Olympiodorus, Nemeſius, Dionyſius ut puto Alexandrinus περὶ τῶν ἱερῶς κεκοιμημένων, Epiphanius, ipſe Anaſtaſius Sinaïta, Iſidorus Peluſiota, Moſchion, Euripides.

Fol. 149. Ephræm Syri ſermo in πάγκαλον Joſeph. Init. Ὁ θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, ὁ θεὸς τοῦ Ἰσαάκ. Cum ipſius Anaſtaſii Sinaïtæ loca in hac Collectione adferantur, liquet hoc opus poſt Anaſtaſium ab aliquo auctum fuiſſe.

CODEX CCLX. olim XIII. membranaceus, XI. circiter ſæculi, foliorum 326.

Dorothei opera ſpiritualia capitibus 30. præmiſſâ brevi Protheoria.

Fol. 164. verſo, ejuſdem Epiſtolæ diverſæ de inſenſibilitate animæ & de refrigeratione caritatis, περὶ ψύξεως ἀγάπης. Init. Περὶ τῆς ἀναισθησίας τῆς ψυχῆς.

Fol. 170. S. Maximi ſermo Aſceticus. Init. Ἀδελφὸς ἠρώτησε. Ejuſdem Centenaria quatuor Aſcetica.

Joannis Carpathii Centenarium unum Aſceticum.

S. Nili de Oratione capita 153.

In fine leguntur hi Iambi Meletii Calligraphi:

Ἡγουμένῳ (ſic) Συμεῷ τήνδε προστάξας
Βίβλον ἱστορίσασθαι ψυχωφελῆ τε,
Ἤτοι περιφέρει γὰρ τούσδε πατέρας,
Δωροθέῳ τῷ σεπτῷ καὶ φιλοσόφῳ,
Καὶ Μαξίμῳ τῷ σοφῷ καὶ θεολόγῳ,
Καρπαθίῳ ῥήτορι καὶ θεοφόρῳ,
Νείλῳ τῷ πνευματικῷ καὶ φιλοθέῳ,
Παντοδύναμε θεὲ ὧν τῇ πρεσβείαις
Συνεργεῖν τῇ διδαχαῖς τούτων αἱρεῖσθαι
Τοὺς τῶν ὅλων σε θεὸν ἐπεγνωκότας
Εὕρωμι προστάτας τοῦ καιροῦ καλοῦντος
Ἐγὼ ὁ παμβέβηλος καὶ παραβάτης
Προσαχθεὶς, ὃς γέγραφα τήνδε πυκτίδα
Μελετίῳ μοναχῷ καὶ φρενολείπτῳ.

Græcobarbaræ ſubſcriptionis hic eſt ſenſus: *Hegumenus Symeo, vel Symeon juſſit hunc librum ſcribi, qui continet hos Patres, Dorotheum venerandum & Philoſophum, & Maximum ſapientem & Theologum, Carpathium rhetorem & deiferum, Nilum ſpiritualem & Dei amantem* &c. *Hæc ſcripſit Meletius Monachus mente deficiens.*

CODEX CCLXI. olim CCLXXVI. membranaceus, XI. circiter ſæculi, foliorum 304.

Maximi Monachi ad Thalaſſium Quæſtiones in Sacras Scripturas. Præmittitur Prologus hoc initio: Φυσικὸν μὲν τοῖς λογικοῖς.

Fol. 195. verſo, ſermo Aſceticus ejuſdem per interrogationem & reſponſionem.

Fol. 217. Nili ad Magnam Diaconum Ancyranum.

Fol. 257. verſo, de differentia Aſcetarum urbicolarum & deſerticolarum.

Fol. 272. ejuſdem Nili Monachi, de cæde Monachorum Sinaïtarum & de captivitate Theoduli filii ſui. Init. Ανάλημψις ἐγὼ μετὰ τὴν ἔξοδον τῶν βαρβάρων. Initio & fine habentur quatuor folia ex vetuſtiore libro unciali charactere de vitis Sanctorum.

CODEX CCLXII. olim CLXXVIII. membranaceus, XI. circiter ſæculi, foliorum 175.

S. Joannis Climaci ſcala.

Fol. 1. repræſentatur ſcala ad cœlum pertingens, cujus gradibus interſeruntur hi Iambi:

Κλίμαξ νενόμισται τέρπνη τὴν χάριν
Τὰς ἀρετὰς τε καὶ τὰ προσκύνημα,
Ὑψ' ὧν οὐρανίων τὴν πάλι προσῆμα &c.

Fol. 2. vita ἐπιτομὴ Joannis Hegumeni ſacri montis Sina, cognomento Scholaſtici per Danielem Monachum Raïthinum. Init. Τὸ μὲν, τίς ἡ ἐνεγκαμένη τὸν.

Fol. 4. verſo, Joannis Hegumeni Raïthu ad Joannem Scholaſticum ſive Climacum Epiſtola. Init. Γινώσκοντες ἡμεῖς οἱ εὐτελεῖς.

Fol. 5. verſo, Joannis Climaci ἐπιστολὴ ἀμοιβαία. Init. Απεδεξάμην ὡς πρέπουσαν τῷ σεμνῷ.

Fol. 7. κλίμακος ſive ſcalæ Joannis initium. Τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ὑπεραγάθου καὶ παναγάθου. In marginibus habentur Scholia ex Baſilio, Joanne Damaſceno, Ephræm, Diadocho, Thalaſſio, Maximo, Macario, Joanne Carpathio & aliis.

Fol. 164. Τὰ ἔπη τοῦ μεγάλου. . . . Γρηγορίου τοῦ θεολόγου ſeptem libris vel λόγοις. Init. Οἶδα μὲν, ὡς ἔοικε μακρὸν πλόον ἐκπεράων.

CODEX CCLXIII. olim IV. membranaceus, XI. circiter ſæculi, foliorum 165.

Scala Joannis Climaci cum præmiſſis ut ſupra Epiſtolis.

Fol. 8. repræſentatur ſcala duplex, in cujus ſummitate Chriſtus cum aſcendentibus hinc & inde Monachis.

Fol. 8. verſo, & fol. 9. Imago Joannis Climaci ſedentis, ſtantibus Monachis ab utroque latere. Deinde vita Joann isClimaci & ſcala ut ſupra, ſed cum Scholiis paucioribus & brevioribus.

CODEX CCLXIV. olim LXIX. membranaceus, XII. vel XIII. ſæculi, foliorum 274.

S. Joannis Climaci ſcala. Præmittuntur Iambi multi in ſcalam. Init. Ἔχουσιν οἱ λειμῶνες ἄνθη ποικίλα.

Fol. 7. Index operis; deinde vita Joannis Climaci compendio cum Epiſtolis ut ſupra; poſtea Scholia quædam in vitam Climaci; demum ſcala ipſa ſeu Liber Joannis Climaci cum Scholiis.

CODEX CCLXV. olim CCLVII. membranaceus, ſcriptus anno Chriſti 1037. ut in nota fertur, foliorum 259.

Scala Joannis Climaci præmiſſis Epiſtolis & vita Joannis Climaci, ut ſupra.

In fine legitur hæc nota:

Ἄναξ Χριστὲ ὑπερεκέσατε θεοῦ λόγε,
Σῆς εὐυπερόχου δόξης ἀφθόνου
Ὁ κτησάμενος ταύτην τὴν πυκτίδα,
Τὰς πλουσίας εἰκὼν χαρίτων.

Ἐγράφη δὲ τὸ πυκτίον τοῦτο βιβλίον διὰ χειρὸς Ἰωάννου μοναχοῦ ταπεινοῦ ξένου (vox dubia) . . . . . ἔτους ϛφμεʹ. Ν̄. εʹ. ἐπὶ ἄνακτος Μιχαὴλ Φιλοχρίστου.

Id eſt:

Rex Chriſte veriſſimum Dei Verbum,
Abundanti gloria tua fruatur

Qui hunc librum possidet,
Qui est imago felicissimarum gratiarum.
Scriptus est hic a Deo inspiratus liber manu Joannis Monachi humilis.... anno 6545. (*i.* Christi 1037.) *Indict. V. imperante Michaële Christi amante*, nempe Michaële Paphlagone.

CODEX CCLXVI. olim CII. membranaceus, XII. circiter sæculi, foliorum 415.

S. Maximi Monachi opera. Hoc Codice usus est Franciscus Combefisius in Editione operum S. Maximi.

Præeunt Hecatontades sive centenaria Ethica & Ascetica. Prima Hecatontas est initio mutila. Secunda Hecatontas incipit fol. 13. vers. tertia fol. 31. quarta fol. 47.

Fol. 61. verso, de Theologia & de Incarnatione capita 215.

Fol. 111. Sermo Paræneticus ad Georgium qui fuerat Præfectus Africæ. Sequuntur & cætera ejusdem opera quæ partem Combefisianæ collectionis efficiunt.

CODEX CCLXVII. olim CII. vel CIII. membranaceus, XIII. circiter sæculi, foliorum 564.

Operum S. Maximi pars magna.

Quia vero his maxime MSS. usus est Combefisius ὁ μακαρίτης, ejus prospectum ad opera S. Maximi hîc subjungere visum est, utpote qui plura S. Maximi opera enuntiet, quam in editis ab eodem Combefisio S. Maximi operibus compareant.

Sancti Maximi Confessoris, Martino primo Pontifice, Constante Imperatore, fidei Catholicæ acerrimi propugnatoris, Theologi, Philosophi, Ascetæ sive Monachi undequaque doctissimi, subtilissimi, religiosissimi, exegetica, dogmatica, polemica, ascetica, Epistolis, Tractatibus, Libris comprehensa opera Græcolatina, amplissimi Ordinis Patrum ad Comitia solita Cleri Gallicani congregatorum pietate ac zelo votis sæpius ad prælum expetita, primumque Laudunensis Collegii Præfecto D. Auberto commendata, tumque Illustrissimo ac Reverendissimo bonæ memoriæ Carolo de Monchal Archiepiscopo Tolosano (cujus id partium iidem Patres esse voluerant) eodem ipso Auberto annuente, R. P. Francisci Combefis Ordinis FF. Prædicatorum Congregationis sancti Ludovici curis derelicta; superioribusque Cleri Comitiis, Illustrissimis ac Reverendissimis Venciensi ac Monspeliensi Episcopis, Reverendissimisque Abbatibus de Rance & de Ligny (nunc Meldensi Episcopo) Commissariis, probata, laudata, Vitreiano prælo (irrito licet successu) imperata; Illustrissimis ac Reverendissimis Archiepiscopo Tolosano, ac Monspeliensi Episcopo, perque eorum absentiam Illustrissimis ac Reverendissimis Archiepiscopo Senonensi, ac Meldensi bonæ memoriæ Episcopo, promovendæ causâ editionis commendata; idem P. Franciscus Combefis, eo præsertim ex tempore diligenti suâ indagine, ac indefesso labore, ex Vaticanis, Regiis, Florentinis, Mazarinis, Barberinis, Seguierianis, Venetis Codicibus Græcis manu exaratis, atque antiquis, possessorum indulgentiâ, custodum humanitate, virorum procerum commendatione, quæsita, parata, aucta, emendata, vix non ex integro a se Latio reddita, notisque maximè historicis, in iis quæ ipsum Maximum ejusque temporis rem Ecclesiasticam spectant, illustrata, pleraque nusquam edita triplici circiter volumine, lucis publicæ facienda, amplissimi ejus Ordinis auspiciis, benignaque opitulatione, laboribus ejusmodi, Græcisque Patribus seu è tenebris eruendis, seu augustius producendis (antiquâ ipsius liberalitate in Ducæi cumprimis Chrysostomo spectatâ) Christiani orbis gratulatione, reique Ecclesiasticæ munimento pariter ac ornamento, deditâ; subjecto ad specimen indiculo sistit ac repræsentat.

ELENCHUS OPERUM SANCTI MAXIMI,

R. Patri Francisco Combefis, *hactenus quæsitorum, ejusque curâ ad eorum proximam Editionem, Cleri Gallicani jussu & auspiciis, paratorum.*

IN locos Scripturæ difficiles, Quæstiones ad Thalassium LXV. Photio ad unam recensitæ. Ex Regio Cod. dupliciique Excel. Viri Petri Seguierii Franciæ Cancellarii : ex quibus, ad ea quæ desiderabantur plurima in Regio Cod. accesserunt continua fere ac luculenta ejusdem S. Maximi Scholia, ipsius seriâ obtestatione cum textu pariter edenda, atque legenda, ut sibi mutuo luci sint. Prologus, quo extat ea obtestatio, incipit, Φυσικὸν μὲν τοῖς λογικοῖς πέφυκε κάλλος. Ipsa præfatio ad opus quæstionum, τῆς σαρκὸς κατὰ φύσιν. Extat pariter cum iisdem Scholiis accurate ad marginem appositis in Vat. Cod. DV. Veneto perantiquo Reverendissimi Abbatis Gerasimi Blachi, Scoriacensi Regis Catholici, perscribente humanissimo eruditissimoque D. Gabriele a S. Hieronymo Hieronymiani instituti alumno, quem utinam diutius præfectum ea Bibliotheca meruisset, liberalior viri ipsa humanitate, eaque clarior orbi Christiano futura.

In Psalmum LIX. Ex Reg. Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιωθησομένοις.

In Orationem Dominicam. Ex cod. Αὐτὸν ἐδεξάμην τὸν θεοφύλακτον.

Liber Asceticus; id est, exercens ad pietatem, ut reddit Nobilius; sive, de vita pie ac religiose instituenda, ad Elpidium. Ex Eminentissimi Cardinalis Mazarini duplici Cod. Ἀδελφὸς ἠρώτησε γέροντα. Extat perinde passim alibi, ut & superiora.

Quater centena capita de charitate, ad eundem. Produxit Obsopæus vitioso satis Cod. paulo emendatius Gesnerus Græca recudit : prodeunt nunc multis Regiis Cod. collatis auctiora ac emendatiora. Ἰδοὺ πρὸς τῷ περὶ τοῦ ἀσκητικοῦ βίου.

Quinquies centena capita ad Theologiam & œconomiam spectantia, deque virtute ac vitio Joanni Pico, Classium Inquisitoriarum in Senatu Parisiensi Præsidii pridem producta, nuncque multis Regiis Codd. collatis auctiora, & emendatiora. Ἓν ἐστὶ προάναρχον.

Bis centena capita de theologia, ac Filii Dei in carne œconomia. Ex Codice Reg. Εἷς Θεὸς ἄναρχος.

Interrogationes & Responsiones. Ex Reg. & Seguier. Τίνες αἱ ἀρεταὶ ψυχῆς.

Capita Theologica, sive scite dicta ac electa ex diversis tum nostratium, tum profanorum libris, ex Gesneri duplici editione : productiora ex Eminent. Cardinalis Barberini Cod. Ributii versio necdum reperta. Ὅταν τὴν θείαν βίβλον.

Mystagogia; hoc est, de sacris Missæ Ritibus; David Hœschelio primum producta, ac Gentiano Herveto Latine reddita. Πῶς σοφώτερος.

Christiani Paschatis enarratio, Dionysio Petavio S. I. Interprete. Ἐπειδή σε πολύφημε καὶ θεοφόρητε.

Libellus de anima, ex Eminent. Cardinalis Mazarini Cod. Πρῶτον μὲν ἁπάντων ἀποζητουμένη.

Libellus de duabus in Christo naturis. Ex nostro S. Hilarii Cod. ac Meursii editis. Ὁ ἄγιος τὰς τρεῖς ὑποστάσεις ὁμολογῶν. Codex Vat. DV. subnectit opuscula Turiano reddita, ac Gretsero Latine producta. Hæc suffecit Reverendissimi Gerasimi Blachi Abbatis S. Georgii Cretensis Græci probatissimus Codex, hoc ordine, qui & ipse Vaticani Codicis est.

1. Ad Marinum Presbyterum. Σκοπὸν θέμενος σαυτοῦ.

2. Ex libro de Operationibus & Voluntatibus, caput 50. & 51. Ὅτι δύο φύσεις κεχωρισμένας ταὐτὸν εἰπεῖν. Male Græca, κεφάλαια πεντήκοντα : tumque iterum, ἐκ τῆς αὐτῆς πραγματείας

μαπείας κεφάλαια νά. Sic imperitus Librarius vocem breviatam male produxit : eodemque laboravit errore, Turiani Cod. plusque ille æquo religiosus expressit : non sic Vatican. nisi sapientissimus Lucas Holstenius exscribendo quæ Maximi erant transmissurus, emendavit.

3. Ad Gregorium Presbyterum & Præpositum, de Mysterio Christi. Νεωσὶ μὲν τ̃ εἰκόνα.

4. Quod non dicenda una Christi operatio. Πρῶτον μὲν δύο ἐνεργείας.

5. In illud, *Pater, si possibile est*. Εἰς τὸ, Πάτερ εἰ δυνατόν.

6. Tomus dogmaticus ad Marinum Diaconum. Οὐ μᾶλλον σε τ̃ πολλῆς εὐλαβείας.

7. Ad Nicandrum Episcopum: Αὐτὸς θεοτίμητε καὶ παμμακάριστε. Extat in Cod. Vatic. DVII. Repræsentavit Grets. initio mutilam.

8. Ad Præpositos & Monachos, plebemque fidelem in Sicilia constitutam, Πλείων πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τ̃ νόμον σε.

Sententiæ demonstrativæ duarum in Christo voluntatum. Cod. Vatic. DVIII. Εἰ ὥσπερ μιᾶς ὑποστάσεώς ἐστιν ὁ λόγος. Latina habet Grets.

Testimonia SS. Patrum de duabus Voluntatibus & Operationibus in una persona Christi, ex Clemente Alexandrino, Irenæo, Justino, &c. Cod. Vatic. DVIII. de quibus sic doctissimus Holstenius pronuntiat. *Puto esse illa, quæ laudat ipse in opusculis editis a Gretsero sub principium pag. 146. ubi ipsa testimonia desiderantur* : ex cujus censura iis subnectentur.

Definitiones variæ, Græce Hœschelio, Latine Gretsero, editæ. Οὐσία καὶ φύσις ταυτόν.

Ex τ̃ ῥητῦ τῦ ἁγίυ Κυρίλλυ, Καινὴν τινα καὶ θεανδρικὴν ἐνέργειαν. Vatic. DXI. Ακριβῶς εἰδὼς τὰς τῶν γεννησαμένων ἀμφιβολίας ὁ διδάσκαλος.

Ad duas quæstiones Theodori Diaconi Byzantini ac Rhetoris, Pauli Archiepiscopi Constantinopolitani Synodicarii: Vatic. eodem. Εἰ κατ' αὐτὸν τῷ θελήματι λόγον, καὶ τὴν ἄγνοιαν. Εἰ πᾶσα λέξις καὶ φωνὴ μή τις παντάπασι [illegible]. Sancti Maximi solutio earumdem quæstionum ad Marinum Presbyterum. Αἱ [illegible] ὁ ῥήτορος πεῦσις, ἁγιώτατε.

Disputatio cum Pyrrho Turiano reddita, & Baronio utraque linguâ editâ: extantque passim ejus exemplaria. In Vatic. illo jam laudato Cod. habet titulum ejusmodi, Η γενομένη ἐν Αφρικῇ διάλεξις τῦ ὁσίυ Μαξίμου πρὸς Πύῤῥον : quem titulum perspicuitatis causâ non omittendum rite monet Holstenius.

De duabus Voluntatibus in uno Christo Deo nostro. Vatic. DVIII. Αλλα μὲν ἄλλοις εἰς ἀσφάλειαν τε ὁμοῦ καὶ κόσμον.

Περὶ ὅρων διαφορῶν. Η τ̃ ὄντων πᾶσα διαφορά. Eodem Cod. quo sequitur Epistola ad Constantinum Sacellarium. Ηκε τὸ τίμιον τ̃ θεοφυλάκτυ μου δεσπότυ : Itemque ad Theodorum Presbyterum Raithu, Τὸ μὲν τ̃ ὁσίας ὄνομα. (*Sed non reperitur in ipsa edit. Combe.*)

Capitula XV. dubitationum, de naturalibus voluntatibus & operationibus. Reg. Cod. extat. & Vat. DIV. ex quo capitula alia XIII. de iisdem, Οὐ ὁσια μὲν αὐτὸ τὸ εἶδος : cum subjunctis definitionibus Clementis Alexandrini, & Eulogii Patriarchæ Alexandrini, capitula VII. Tum aliæ XI. definitiones.

Quod nullo modo dici possit una voluntas in Christo. Eodem Vatic. Cod. Τὸ Χριστὸς ὄνομα, ὁ φύσεως. Περὶ τῶν ἀπαθῶν. Πρώτη ἐστὶν ἀπάθεια. Quæ sint virtutes animi & corporis. Αρεταὶ τ̃ ψυχῆς εἰσι. Quæ sit ira Dei. Οργὴ θεοῦ ἐστὶν ἡ τ̃ παιδαγωγυμένων. quæ magis videntur excerpta.

· Sancti Maximi tomus dogmaticus ad Marinum Presbyterum, Cod. Lolliniano. Ων ὁ λόγος ταῖς ἀρεταῖς ὡραΐζεται, τούτων ὁ νοῦς γνωστικοῖς. De qualitate & proprietate & differentia, Theodoro Presbytero, τῷ ἐν Μαζαρίῳ, Οὐκ οἶμαι πρὸς γνῶσιν ἑτέρου δεῖσθαι τινὸς τῶν ἁπάντων.

Capita spiritualia, sive ascetica CCXLI. Εξεστι παντὶ Χριστιανῷ τῷ ὀρθῶς πιστεύοντι. Vatic. DCCIII.

Epistolarum ad diversos ex Regio Cod. hæc συλλογή.

1. Ad Georgium Præfectum Africæ. Οὐδεὶς ἔτως τὴν φωτό. (*Non reperitur.*)

2. Ad Joannem Cubicularium, de charitate. Τῆς περὶ θεὸν κτ̃ χάριν.

3. Ad eundem. Τὰ τίμια τ̃ ὑμετέρας ἐν κυρίῳ.

4. Ad eundem, de tristitia secundum Deum. Χαίρω καὶ εὐφραινόμενος.

5. Ad Constantinum. Εἰ ὡς παρόντι μοι συντυγχάνων.

6. Ad Joannem Archiepiscopum, esse animam incorpoream. Τὸ τίμιον τ̃ ὑμετέρας.

7. Ad Joannem Presbyterum, habere animam etiam post mortem intelligendi actum. Τῇ δευτέρᾳ τ̃ ἐνεστῶτος.

8. Ad eundem, de charitate. Ὁ κτ̃ σάρκα πόθος.

9. Ad Thalassium Presbyterum & Hegumenum, sive abbatem. Τεία καθώς φασι.

10. Ad Joannem Cubicularium. Ἐπειδὴ τὴν αἰτίαν.

11. Ad Abbatissam, de recipienda Moniali. Οἱ τ̃ ἀληθείας κήρυκες.

12. Ad Joannem Cubicularium [Photius, Philosophum, nisi in eo mendum est] de rectis Ecclesiæ Dei decretis, & adversus Severum. Καλῶς ἔχειν λογισάμενος.

13. Ad Petrum illustrem, adversus Severi doctrinam. Ἐδήξεν ὡς ἀληθῶς ὁ εὐλογημένος.

14. Ad eundem Epistola dogmatica, Ὁ μὲν ὢν θεὸς κτ̃ φύσιν.

15. Ad Cosmam Diaconum Alexandrinum, de communi & proprio; id est, de essentia & persona. Ἐπειδὴ γὰρ πολύς.

16. Ad eundem. Πολλαῖς με λύπης αἰκιζόμενον μάστιξι.

17. Ad Julianum advocatum Alexandrinum, de Incarnationis Dominicæ doctrina. Χαρᾶς μεγάλης.

18. Ex persona Georgii Præfecti Africæ, ad Moniales quæ ab Ecclesia Catholica Alexandriæ defecerant. Ἐγὼ μὲν ᾤμην.

19. Ad Pyrrhum Presbyterum & Hegumenum, seu abbatem. Τὴν ἁγίαν σε, θεομίμητε.

20. Ad Marinum Monachum. Ἐγὼ μὲν εἰδὼς τὴν οἰκείαν.

21. Ad Joannem Episcopum Cydoniæ. Αὐτὸν ἑαυτῷ τ̃ θεὸν ἴσον.

22. Ad Auxentium. Εἰ μὴ θαῤῥοῦντες τῷ πνεύματι.

23. Ad Stephanum Presbyterum. Ἀγάπης ἴδιον ὑπάρχει.

24. Ad Cononem Presbyterum & Hegumenum, sive abbatem, Πιστεύω καθὼς παρέλαβον.

25. Ad Thalassium Presbyterum, de Regibus Ethnicis qui ad avertendam Dei iram filios immolaverunt. Καὶ Ἕλλησιν ὁ θεὸς συνεχώρει χρηματίζειν.

26. Ad Joannem Cubicularium. Οἱ μὲν κατὰ κόσμον.

27. Ad Cyricium Episcopum. Τῆς θείας ἐπὶ γῆς.

28. Ad eumdem. Ὁ μὲν θεὸς ζητῶν κατῆλθεν.

29. Ad Joannem Episcopum. Φασὶν οἱ τ̃ τὴν ὄντων φύσιν.

30. Ad eumdem. Ὥσπερ ἀκτὶς ἐπιπατῶν περιστικῶς.

31. Ad Polychronium abbatem. Ἐπειδὴ ταφὴν τῷ πατρί.

Sexque aliæ ad eumdem familiares & breviores: extantque partim in Florentinis, Barbe. aliisque Codd.

Ad Marinum Presbyterum Cypri. Νόμῳ θείῳ κατὰ θεόν. Ex alio Regio Cod. non satis emendato. Clara illa est Epistola, ex cujus rationibus inita Latinos inter ac Græcos in Concilio Florentino concordia; perinde Georgio Metochitæ Diacono Constantinopolitano, Joanni Becco Patriarc. aliisque eam quæstionem in utramque partem moventibus, vexata.

De secundo adventu. Ex Seguier. Ἐπὶ τούτοις πᾶσιν. (*Sed non reperitur.*)

Ad Theopemptum advocatum, qui quæsierat de Judice iniquitatis. Ex eodem. Οἷα λόγος ὑπάρχει.

Spiritualis & dogmatica oratio de innovatione Imperatoris Heraclii ad Stepha-

num Dorensem Episcopum ex Eminentissimo Cardinali Barberino Cod. (*Non reperitur in edit. Combefis.*)

Ad Thalassium Abbatem & Presbyterum. Ὁ εἰς Χριστὸν πάντα αἰχμαλωτίζειν ὑπὸ τοῦ Πνεύματος δεδιδαγμένος. Ex Florentino Serenissimi Magni Ducis Cod.

Ad eumdem. Ὁ μακάριος Δαβὶδ ὁ μέγας ὄντως. Ex eod.

Ad Joannem Cubicularium περὶ θεϊκοῦ. Διὰ νόμου καὶ προφητῶν πάλαι τοῖς ἀνθρώποις. Ex eod.

Ad eumdem. Πάσῃ μὲν χρείᾳ καὶ καιρῷ, Ex eod.

In Dionysii ac Gregorii Theologi locos aliquot difficiles, ad Thomam. Ex Reg. Cod. Ἀπλανοῦς θεωρίας. (*Non reperitur in edito.*)

In Gregorii Theologi locos difficiles. Ex eod. Opus est spissum atque arduum: Scoto Erigenæ olim tentatum, inscriptâ versione Carolo Calvo; ex qua emendata in Regio Cod. aliqua & suppleta. Recepta versio hæc ex Cluniacensi Bibliotheca: extat & apud Carmelitas excalceatos. Collatus deinde textus cum probato Reverend. Abbatis Blachi Cod. humanissime Venetiis eam in rem submisso. (*Sed non reperitur apud Combefis.*)

Aliud vero opus a Scoto Erigena tentatum prodiit Oxonii anno 1681. *in fol.*

Scholia in Dionysii Areopagitæ, asserente Maximo, opera. Ex Reg. Sandionysiano, ac duplici Mazarino. Codd. multis aucta & emendata.

Disceptatio cum Theodosio Cæsareæ Bithyniæ Episcopo. Ex Seguier. Cod. Ex Scoriac. scribit Gabriel a S. Hieronymo. *Disputationes cum Pyrrho & Theodosio, quas descripsit Anastasius socius S. Maximi: ad quem est Epistola Maximi.* III. H. 19. pag. 232. sed hæc alterius sunt examinis.

Narratio disceptationis Maximum inter ac Proceres in Secretario. Ex eodem Seguier. Cod. Τῇ ἡμέρᾳ ᾗ προσωρμίσθησαν.

Ad Anastasium Monachum. Ex eodem. Χθὲς ὀκτωκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἥτις ἦν ἡ ἁγία πεντηκοστή.

Incerti invectiva, στηλιτευτικὸς, adversus Constantinopolitanos, ob ea quæ in S. Maximum ab illis patrata sunt. Ex eod. Seguier. Cod.

De vita & certamine S. Maximi. Ex Reg. Καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ θεόν.

Athanasii nomine Dialogi specie edita, ejus operum tom. 2. adversus Arianos, Anomœos, Apolinaristas, Romanus Cod. Baronio relatus, ut & Reverendissimi Abbatis Blachi Venetianus Maximo vendicant: cujus etiam nomine Joannes Beccus, Cametarenus, aliique non semel citant; etsi citent etiam Athanasii nomine, variante scilicet ipsorum Codicum inscriptione, Maximo dabimus, qui ipse Athanasii nomine hæc scripserit, uti Vigilius Tridentinus (ni Vigilius Afer Diaconus) disputationem cum Ario Laodiceæ, eaque ratione huicce ambiguitati occasionem dederit. Theodoreto sunt qui vendicent ex Photio.

Si qua alia, Christiani orbis illustres Bibliothecæ, tanti Viri Opuscula conservent, eorum discussis pluteis, pii ac eruditi, reique Christianæ ac literariæ studiosi admonere ne graventur, indeque eruendis, ac dandis luci, præstare operam, ut & ipsi horum productione partem aliquam præmii laudisque recipiant. Plures jam eo nomine enituerunt: Exceptis namque quorum juris Codices erant, vel quorum commissi fidei, quorum omnium in omne retro ævum consecranda memoria, diligentissimi intercessores fuere Illustrissimus ac Reverendissimus Archiepiscopus Cæsariensis apud Regem Christianissimum Nuntius Apostolicus, necnon Illustrissimi ac Reverendissimi Episcopi, Meldensis bonæ memoriæ, suo ipsius, Clerique nomine, ac Vasionensis.

F. Franciscus Combefis, *Ord. Prædic.*
Congregationis Sancti Ludovici ad Sanctæ Mariæ Annuntiatæ.

Parisiis 3. Kalend. Decembr.
ann. M. DC. LX.

Hactenus Combefisii prolog[illegible].

CODEX CCLXVIII. olim CX. bombycinus, XIV. sæculi, foliorum 251.

Isaac Syri Anachoretæ & Episcopi Ninives Sermones Ascetici. Præmittitur In[illegible] 92. Sermonum. Initium primi [illegible]

In marginibus Scholia ex Basilio, Antiocho, Hesaïa, Symeone, Joanne Monacho, Joanne Chrysostomo, Isidoro, Marco, Dorotheo, Bulgaro (Theophylacto), Hesychio, Barsanuphio, Maximo, Z[illegible]adino, Gregorio Theologo, Pœmen, Copres, Joseph, Theodoro nono, Evagrio, Diadocho, Athanasio, Antonio, Macario, Ephræm, Longino Abbate, Carione Abbate, Sisoë Abbate, Petro Abbate, Cassiano, Nilo, Thalassio, Arsenio, Anastasio, Carpathio, Joanne Climaco, Cyrillo, Nistherio Abbate, Zosima, S. Petro Alexandrino.

Epistola ad Symeonem Abbatem e Cæsarea.

In fine Sylloge præceptorum Monasticorum: & postremo ponitur nomen [illegible]κείμ, qui videtur esse scriba.

Omnes hic memorati Patres non scripserunt, sed quorumdam dicta tantum adferuntur.

CODEX CCLXIX. olim CLIX. membranaceus, X. circiter sæculi, in fine mutilus, foliorum 457.

Theodori Studitæ Epistolæ quarum Catalogum damus. Etsi enim supra ejusdem Operum Catalogum peramplum Epistolarum tantum anecdotarum ex Cod. XCIV. dederimus, quia tamen in hoc Codice antiquiori, longe alio ordine Epistolæ ponuntur, eumdem hîc ordinem repræsentare non inutile fore putamus, ubi cusas Epistolas cum non cusis enuntiamus.

Titulus primus hic est: [illegible] *Sancti Patris nostri & Confessoris Theodori Hegumeni Studii [illegible]*

Deinde sequuntur Epistolæ, quarum prima,

α'. Platoni spirituali patri. Initium: Τί σοι, ὦ πάτερ γλυκύτατε ἡμῶν. [illegible]

β'. Eidem. Init. [illegible] (sic) [illegible] &c.

γ'. Eidem. Init. [illegible]

δ'. Nicephoro Abbati. [illegible]

ε'. Stephano a secretis. Ἐν τῇ χθὲς ἡμέρᾳ, ἐπειδὴ τ εὐκλεοῦς σου [illegible]

ς'. Θεοκτίστῃ Matri suæ. Εἰ οἷόν τε ἦν δάκρυα ἐν γράμμασιν [illegible]

ζ'. Irene Imperatrici. Φωνὴ, φησὶν, ἐν Ῥαμμᾶ (sic) [illegible]

η'. Symeoni Abbati. [illegible]

θ'. Gelasio discipulo. Ω [illegible]

ι'. Anastasio Episcopo [illegible] (sic) [illegible]

ια'. Εἰς τὴν διακονίαν τῶν [illegible]. Init. [illegible]

ιβ'. Ignatio Abbati. [illegible]

ιγ'. Theodulo [illegible]. [illegible]

ιδ'. Nicephoro Imperatori [illegible] ἑαυτοῦ ἐκκλησίας φροντίζειν.

ιε'. Joanni Spathario. [illegible]

ις'. Stauracio Spathario consolatoria. [illegible]

ιζ'. Pinuphio & Maræ filiis. Οὐκ [illegible]

ιη'. Symeoni solitario περὶ Ιωσὴφ τοῦ καθῃρημένου. Εγνωμεν, ὦ πάτερ, διὰ τῶν προσλαβόντων οἷος καὶ ἡλίκος γέγονας.

ιθ'. Eidem. Καὶ πάλιν παρακαλέσαι σου τὴν πατρικὴν ἁγιωσύνην καλὸν ἡγησάμεθα.

κ'. Eidem. Οὐδὲν ὧν δεδήλωκας ἡμῖν τὸ πρὶν, ἅγιε πάτερ, λυπηρόν.

κα'. Theoctisto magistro de œconomia. Οπερ πονουμένη ἐστὶν τὰ καθ' ἡμᾶς ἡ μεγίστη συμφορά.

κβ'. Nicephoro Patriarchæ. Παραπετάσματί τινι χρώμενοι τῷ εὐτελεῖ ἡμῶν γραμματίῳ.

κγ'. Nicetæ Patricio. Τοῖς μὲν ἄλλοις τυχὸν, χάρις ἀνθρωπίνη ἀναβιβάζειν πέφυκεν.

κδ'. Basilio Eremitæ. Εδεξάμεθά σου τὰ γράμματα τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης.

κε'. Leoni orphanorum nutritori. Εβουλόμεθα ἡμεῖς αὐτοὶ παρεῖναι καὶ κοινωνῆσαι.

κϛ'. Nicephoro Patriarchæ. Οὐκ ἀναγκαῖον διὰ γράμματος σημᾶναι (sic) τῷ ἀγγέλῳ τῆς μακαριότητός σου.

κζ'. Fratribus in Saccoudione. Εως μὲν ἦν καιρὸς τοῦ οἰκονομεῖν καὶ κρύπτειν τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀκοινωνησίας Ιωσὴφ τοῦ.

κη'. Nicolao Chartulario. Υπελάβομεν (sic) πῶς ἀπεχθῶς ἔχειν τὴν μεγάλην σου εὐσέβειαν.

κθ'. Leoni Papæ Romæ. Τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ κορυφαιοτάτῳ πατρὶ πατέρων Λέοντι τῷ δεσπότῃ μου, ἀποστολικῷ πάπᾳ, Θεόδωρος ἐλάχιστος πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος τῶν Στουδίου. i. *Sanctissimo & omnium supremo Patri Patrum Leoni Domino meo Apostolico Papæ Theodorus minimus Presbyter & Hegumenus Studii.* Init. Επειδήπερ Πέτρῳ τῷ μεγάλῳ δέδωκε Χριστὸς ὁ θεὸς μετὰ τὰ σημεῖα.

λ'. Eidem. Τῷ ἰσαγγέλῳ, μακαριωτάτῳ καὶ ἀποστολικῷ πατρὶ πατέρων Λέοντι πάπᾳ Ρώμης, Πλάτων ἔγκλειστος καὶ Θεόδωρος πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος τῶν Στουδίου. i. *Angelis æquali, beatissimo & Apostolico Patri Patrum Leoni Papæ Romæ, Plato inclusus & Theodorus Presbyter & Hegumenus Studii.* Init. Μέγα ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς ὡς ἀληθῶς καὶ εὐχῆς ἔργον τῆς αἰωτάτω, ἀξιωθῆναι.

λα'. Joseph Archiepiscopo Thessalonicensi. Init. Αξια τῆς ταπεινοφροσύνης καὶ σοφίας σου τῆς τε πρὸς με τὸ παλαίπωρον ἀγάπης.

λβ'. Annæ solitariæ. Εδόκουν τετελευτηκέναι τὴν μακαρίαν μου μητέρα.

λγ'. Joseph fratri & Archiepiscopo. Καὶ ἡ πρώτη ἐπιστολὴ τῆς ἀδελφικῆς καὶ πατρικῆς σου ἁγιωσύνης. Post hæc folia confunduntur.

λδ'. Athanasio filio. Ενέτυχον τοῖς σου γράμμασιν, ἀδελφὲ ἠγαπημένε μακροθύμως.

λε'. Naucratio filio περὶ τῶν διγάμων. Θερμὸς εἶ, τέκνον ἠγαπημένον περὶ τοῦ ἐρωτᾷν καὶ μανθάνειν τὰ χρήσιμα.

λϛ'. Philippo Diacono. Μὴ οἴου με, ὦ ἱερὲ ἀνὲρ, κλείειν τὴν πύλην τῆς μετανοίας.

λζ'. Stephano lectori, & iis qui cum ipso sunt. Γράμματα ἐδεξάμην τῆς θεοζήλου ἀγάπης τοῦ τῇ μὲν ἐπιγραφῇ ἐξ ἑνός.

λη'. Antonio Abbati S. Petri & iis qui cum eo sunt. Τὰς ἐκ πολλῆς στενοχωρίας καὶ θλίψεως καρδίας γραφείσας ἡμῖν ἐπιστολάς.

λθ'. Ejusdem Epistola ad Platonem patrem suum, de cultu sanctarum Imaginum. Εαυτοὺς παραμυθούμεθα, προσλαλοῦντες τῇ ἱερᾷ κεφαλῇ ὑμῶν.

μ'. Sanctis Patribus meis & Confessoribus Christi, Joanni, Michaëli & Basilio. Καὶ νῦν ἐπιστεῖλαι εὖ ἔχειν ἐδοκίμασα τοῖς ἐμοῖς πατράσι.

μα'. Hegumenæ τῶν Γορδίνα. Απήτησεν ἡμᾶς ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Αντώνιος τὸ πρὶν γραμματεῖον.

μβ'. Basilio Abbati. Εν οἷς γέγραφεν ἡ τιμιότης σου, ἀδελφὲ, ὑπέδειξεν ἑαυτὴν εὐδοκοῦσαν ἐν τοῖς ἐπιτιμίοις.

μγ'. Gregorio Abbati. Ηδη ἐπεστείλαμεν σοι κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ὡς ἡμετέρῳ υἱῷ.

μδ'. Irene & Euphrosyne quæ vitam solitariam degunt. Εἰσερχομένου τοῦ ἀδελφοῦ καὶ παροικονόμου, εὔκαιρον ἡγησάμεθα χαράξαι ὑμῖν.

με'. Abolio & Joanni vitam solitariam degentibus. Προσηγορίαν ὑμῶν τῶν ἁγίων κομισάμενος παρὰ Ησαΐου τοῦ θεοφιλεστάτου.

μϛ'. Τῇ περὶ τὸν πνευματικὸν υἱὸν Γρηγόριον ἀδελφότητι. Init. Αδελφοὶ καὶ πάτερες, παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ παιδὸς ὑμῶν, ὡς πατὴρ κἀκείνου καὶ ὑμῶν δι' ἐκείνου.

μζ'. Κανονικαῖς. Χθὲς ἰδὼν ὑμᾶς τὰς ἐν κυρίῳ ἀδελφὰς, ἐπεὶ κατεπείγων (sic) τὴν διὰ τῆς.
μη'. Mariæ virginitatem servanti. Ἐπειδὴ καὶ ἅπαξ καὶ δὶς ἀποστολὰς ἔφθασα μὴ παρὰ τῆς τιμιότητος σου δέξασθαι.
μθ'. Τῇ ἀδελφότητι Κιζάρων. In. Ἡ ἀγγελία τῆς κοιμήσεως τοῦ πνευματικοῦ ἡμῶν καὶ ὑμῶν πατρὸς, ἠγαπημένοι ἀδελφοὶ, ἐθέησεν ἡμῶν τὴν ψυχὴν ὡς τὸ εἰκός. (Hæc pagina situ ac mucore pene deleta est.)
ν'. Ephraïm & Agathoni & cæteris filiis. Οὐκ ἐκοιμήθη ὁ μακάριος Λαυρέντιος, ἐκείνῳ μὲν ἀνάπαυσις ὁ θάνατος αἰσθεὶ ἐπὶ ἀγαθῷ.
να'. Procopio solitario. Ἄρτι ἐπιστέλλω τῇ τιμιότητί σου, ὁπότε τὸ διάκονον τοῦ γράμματος ἐμόν τε καὶ σὸν εὗρον.
νβ'. Theodoro Diacono. Ἥκω τῇ ἐπιτροπῇ τῆς ἀγάπης σου ἐπὶ τὴν ἀπάντησιν τῶν αἱρετικῶν προβλημάτων. (Hic refertur hæretici cujusdam problema, subjungiturque solutio ejusd.)
Problema hæretici. Init. Μίαν φύσιν τοῦ θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην ὁμολογοῦντες, ὅλον τι τὸν Χριστὸν, ἤγουν μίαν ὁλότητα &c.
Ipsius solutio. Init. Μίαν φύσιν τοῦ λόγου σεσαρκωμένην ὁμολογοῦντες, οὐχ ἁπλῶς ὅλον τι τὸν Χριστὸν, ἀλλ' ἐκ δυοῖν ὁλοτήτων συνενηνεγμένην.
Ipsius hæretici alterum problema. Init. Οὗτος ὁ Χριστὸς ὁ παρ' ὑμῶν ὁμολογούμενος συναριθμεῖται τῇ ἁγίᾳ τριάδι ἢ οὔ;
Ipsius solutio. Init. Οὗτος ὁ Χριστὸς ὁ παρ' ἡμῖν ὁμολογούμενος, εἰς λύσεις ἀληθότητος ἐξεκρέσατο τὸ προτέρον.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου ἡγουμένου τῶν Στουδίου ἐπιστολαὶ διάφοροι ἐξορίας τρίτης. i. *Sancti Patris nostri & Confessoris Theodori Hegumeni Studii Epistolæ diversæ, tertii exilii.*
α'. Epistola pro cultu S. Imaginum, Abbatum nomine scripta. Νόμοις θείοις καὶ κανονικοῖς θεσπίσμασιν ἑπόμενοι, τοῦ μὴ δεῖν παρὰ τὴν τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου γνώμην πράξει τι ἢ λέγειν.
β'. Joseph fratri & Archiepiscopo. Ἐδεξάμην τὰ γράμματα τῆς σῆς ἁγιωσύνης ἐν οἷς υαφὰν τὴν πρὸς τίν.
γ'. Eidem. Δὶς ἄρτι ἐπιστέλλω μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου ἄφιξιν.
δ'. Euthymio Σάρδεων. Ἐμακαρίσθη σου ἡ ὁσιότης ὑπὸ ἐξουσίας διὰ τὴν ἀπάντων ἐξουσίαν.
ε'. Ἰγνατίῳ ἐπισκόπῳ Μιλήτου, (l. Μιλήτου.) Εὕρεμα καλὸν ἐνόμισα ἐπιτυχὼν γραμματηφόρου.
ϛ'. Joanni Abbati Chalces. Ἐβουλόμην διὰ ἀνάγκης γεύσασθαι τοῦ παρόντος γραμματέως.
ζ'. Irene Patriciæ. Σοὶ πρέπει ὕμνος ἀληθῶς· ὁ παρ' ἐμοῦ μικροῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλά.
η'. Zachariæ Consuli. Ἀσπάζομαί σε, αὐθέντα τοῦ θεοῦ, κάλλιστε φίλων, ἐν ἀγάπῃ Χριστοῦ. τί παρ' ἡμῶν.
θ'. Athanasio filio. Ἔγνω ὁ θεὸς τοὺς ὄντας αὐτοῦ καθὰ γέγραπται· διὰ τοῦτο, τέκνον μου ποθεινότατον.
ι'. Timotheo filio. Ὦ καλὲ Τιμόθεε, πολύτιμέ σε οἶδα φίλε, φιλοπάτορα.
ια'. Anatolio & Sabatio filiis. Τρίτην ταύτην ἐπιστολὴν ἤδη ἐξελείπομεν.
ιβ'. Petro Nicææ. Πολλάκις προεθυμήθης ἐπιστεῖλαι τῇ ἐμοὶ ποθητῇ καὶ πατρικῇ ἁγιωσύνῃ σου.
ιγ'. Joseph Abbati. Ἤνεγκεν ὁ καιρὸς γλυκύτατά με φιλικῷ γράμματι τῇ ἁγιωσύνῃ σου.
ιδ'. Gregoræ laïco. Ἡ πολλή σου καὶ θερμὴ συμπάθεια καὶ προστασία τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς ἀδελφῶν.
ιε'. Annæ Abbatissæ. Τί αὖ ἀκούσας περὶ τῆς τιμιότητός σου, συγχαρῶς ἐδεξάμην.
ιϛ'. Leoni Patricio. Εἰ αὐτὸς ὁ καλὸς ποθῶν τῇ ἐμῇ ταπεινώσει δι' αὐτὸν φιλοσοφίας.
ιζ'. Irene Patriciæ. Ἐγὼ κἂν οὐ δέχομαι γράμματα παρὰ τῆς τιμιότητός σου, ὦ κυρία.
ιη'. Moscho laïco. Πολλά σου τὰ ἀγαθὰ, θεοφιλέστατε δέσποτα, ἃ ἐφ' ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς οὐ μόνον εἰργάσω.
ιθ'. Εὐσχήμονι Λαμψάκου. Init. Ἔγνων ὡς ἡ ὁσιότης σου εἴληπται ὑπὸ τῶν διωκτῶν· καὶ τοῦτο τῆς προνοίας·
κ'. Ἱλαρίωνι Ἀρχιμανδρίτῃ. Εὗρον ὅλῃ τοῦ καιροῦ ἀσπάσασθαι τὸν ἐμὸν ἅγιον πατέρα διὰ γράμματος.

κα΄. Τοῖς γραμματικοῖς τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς. Init. Οὐδὲν ἰσχύει τὸ γράμμα τὸ ἐμὸν πρὸς τὸ πρά-
κβ΄. Στεφάνῳ αἰρετικῷ. Ἔμαθον ὡς κρατῆσαι καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν δυσωνύμων αἱρετικῶν.
κγ΄. Κηροπεράτῃ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, μέγα φιλίας καὶ εὐσεβείας δεῖγμα χαιρε-
κδ΄. Λέοντι χρωματοπεράτῃ. Ἐπιστέλλω σοι καὶ ὡς αἰδεσιμωτάτῳ τοῦ θεοῦ καὶ ὡς φίλῳ γνησίῳ.
κε΄. Politiano Domestico. Οὕτως ἔργῳ καὶ λόγῳ φίλος εἶ γνήσιος τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν.
κϛ΄. Annæ solitariæ. Καὶ μὴ δεχόμενος ἀντίγραφα, ποθῶ ἐπιστέλλειν τῇ ἐμῇ κυρίᾳ.
κζ΄. Zachariæ Consuli. Καὶ πάλιν γράψαι τῇ θεοφιλεῖ εὐκλείᾳ σου, κύριέ μου, ὀφείλε-
κη΄. Leoni amico. Οὐκ ἐπιλέλησμαί σου, ὦ φίλε, καὶ τῆς ἀγάπης ἐγὼ ὁ ταπεινός.
κθ΄. Ὑπάτῳ. Ἐδεξάμην σου, ἀδελφέ, τὸ πιττάκιον, καὶ ἐπειδὴ ἐκβεβίακας μου τὴν ταπείνωσιν.
λ΄. Epistola titulo carens. Οὐκ ἔδει τὸν τῆς εὐσεβείας θησαυρὸν εἰς πρόσωπον κρύπτεσθαι· ἐλυμή-
λα΄. Isidoro Constantinopolitano. Μνημονεύεις μου ἀεί, ὦ φίλε καλέ, ἀλλὰ ἀντιμνη-
λβ΄. Γεωργίῳ ξενοδόχῳ. Καταγόμενόν σου μανθάνω εἶναι τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, τὸν εὐλογημένον σι-
λγ΄. Naucratio filio. Ἐπειδὴ εὐδόκησεν ὁ ἀγαθὸς θεὸς ἰδεῖν ἡμᾶς τὸν ἀδελφὸν Ἀδριανόν.
λδ΄. Eidem. Ηὐχαρίστησα τῷ κυρίῳ ὁ ταπεινὸς ἰδὼν τὸν ἀδελφὸν Πρωτέριον.
λε΄. Eidem. Ἐν τοῖς πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἀρχιεπίσκοπον γράμμασιν, ἱκανῶς.
λϛ΄. Eidem. Παύλῳ προσλαμβάνεις, τέκνον μου, πάντως θεοῦ εὐοδοῦντος.
λζ΄. Eidem. Τῷ ὄντι τέκνον ἔσκαλον (sic) ἐν τῇ βραδύτητι, ἀλλ᾽ ὅτι ὁ χειμών.
λη΄. Eidem. Καλῶς ἐποίησας, τέκνον μου θεοπόθητον· τὸν ἀδελφόν.
λθ΄. Eidem. Ἀπό τε τῆς πρώτης καὶ δευτέρας σου ἐπιστολῆς, ἤκουσα τέκνον μου.
μ΄. Eidem. Τὸν ἀδελφὸν Σιλουανὸν ἅμα τῷ Δωροθέῳ εὐδοκίᾳ Χριστοῦ, τέκνον μου.
μα΄. Joseph fratri & Archiepiscopo. Ἐγὼ εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου ὅτι ὑγιαίνων διατε-
μβ΄. Εὐθυμίῳ Σάρδεων. Δὶς ἄρτι ἐπιστέλλω τῇ μακαριότητί σου, ἀλλὰ φεῦ τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας.
μγ΄. Πατρικίᾳ. Ὀφειλέτην ἐμαυτὸν λογιζόμενον τῆς παραδόξου μεγαλοφυΐας σου.
μδ΄. Athanasio filio. Γράφω σοι τὰ νῦν τέκνον ὡς ἐβουλόμην, καὶ τὸν τρόπον οἶδας.
με΄. Naucratio filio. Καὶ μὴ παρεμπιπτούσης ἀφορμῆς γραμμάτων, φιλῶ σοι διαλέγεσθαι.
μϛ΄. Eidem. Ὁπόταν μάθω τὸν χελανδάριον ἐπιστῆναι μόνον, ἕως ἂν ἀναγνῶ τινί.
μζ΄. Eidem. Ἐγρηγόρησας, τέκνον μου, δοῦναί μοι μικρὰν ἀμοιβήν.
μη΄. Eidem. Ὡς καλά σου γράμματα, τέκνον ἠγαπημένον, πάντα ἡμῖν εὐκτικῶς εὐαγγελιζόμενα.
μθ΄. Eidem. Ἱκανῶς ἡμᾶς ἐξεδίδαξας, ὦ τέκνον ἠγαπημένον, τὰ γενόμενα αὐτοῖ.
ν΄. Eidem. Ἐξέπληξέν με λίαν ἡ ἀγγελία τέκνον, καὶ τί εἰπεῖν οὐκ ἔχω.
να΄. Eidem. Κόπος ἐστί, τέκνον, ἐν τῷ τηλικούτῳ χειμῶνι περιγίνεσθαί τινα ἐνταῦθα.
νβ΄. Gregorio filio. Νῦν καιρὸς καὶ μονομερῶς σοι ἐπιστεῖλαι, υἱέ μου ἠγαπημένε.
νγ΄. Theoctisto filio. Εἰ καὶ τῷ σώματι ἐχωρίσθην σου, τέκνον μου Θεόκτιστε, ἀλλ᾽ οὐ τῷ.
νδ΄. Dorotheo filio. Καιρός μοι μονοπροσώπως σοι ἐπιστεῖλαι, τέκνον ἠγαπημένον.
νε΄. Basiano filio. Καιρός μοι μονομερῶς σοι ἐπιστεῖλαι, τέκνον ἠγαπημένον.
νϛ΄. Thallæo filio & confessori. Ὦ Θαλλαῖε στρατιῶτα Χριστοῦ, τέκνον μου ποθητόν, ἀνήρ.
νζ΄. Letoïo filio. Οὐ διὰ μακρᾶς περιόδου μοι ὁ λόγος. οὐδὲ γὰρ ἐᾷ τὸ πάθος τῆς περιχαρείας.
νη΄. Besarioni filio. Χαρά μοι ἐπὶ σοί, τέκνον μου ἠγαπημένον, Βισαρίων, (sic) ὅτι ἐκλο-
νθ΄. Tito & Philoni filiis. Ἐπισκέπτομαι ὑμᾶς, τέκνα μου ἠγαπημένα, καὶ διὰ τῆς ἐπιστολῆς.
ξ΄. Ignatio filio. Κἂν οὐκ ἠδυνήθην τὸ πρότερον ἰδίᾳ σοι ἐπιστεῖλαι, νῦν τέκνον μου.
ξα΄. Eidem. Ὦ καλέ μου Ἰγνάτιε, γίνωσκε ὅτι με αἴρουσι τῶν ἐνταῦθα καὶ μετεξορίζουσιν.
ξβ΄. Naucratio filio. Πεπονημένως ἀπεσκόπουν τὴν τῶν γραμμάτων σου ἀπαγγελίαν.
ξγ΄. Eidem. Αἱ περιστάσεις ταῖς τῆς ψυχῆς ὑποστάσεις αὔξουσι. διὸ χρή, τέκνον.
ξδ΄. Eidem. Ὅσον ἠθύμησεν ἡμᾶς ἡ ἀκοὴ τῆς ἀσθενείας σου, τοσοῦτον εὐθύμησεν ἡ.
ξε΄. Eidem. Καὶ ἀκήκοα τὰ γεγονότα καὶ τεθαύμακα οὐκ εἰς τὸν ἀποστάτην Νεκτάριον τοσοῦτοι.
ξϛ΄. Eidem. Μία καιροῦ ῥοπὴ πόσα γίνεται· ἤρθη ὁ Εὐπρεπιανός, ἐφ᾽ ᾧ καὶ λυπούμεθα.
ξζ΄. Eidem. Τὴν πρώτην περιοχὴν τῆς ἐπιστολῆς σου, τέκνον, μετά.
ξη΄. Ἰωάννῃ μοναχῷ ἀνατολικῷ. Init. Ἐπειδὴ καὶ αὖθις ἐπέστειλας, ὦ φίλτατε παίδων καὶ ἀδελφῶν.
ξθ΄. Νικήτα Μανδάτωρι. Διαγνοὺς τὴν μετὰ τῶν ἀδελφῶν μέχρι τοῦ Βυζαντίου διάσωσιν τοῦ ἠγα-
ο΄. Λογοθετίσσῃ (l. Λογοθετίσσῃ.) Ὁ καιρὸς χαλεπὸς τοῦ διακομίζεσθαι γράμμα τῆς ταπεινώ-
οα΄. Κανονικαῖς. Init. Ὅτι οὐκ ἐπιλέλησμαι τῆς κατὰ θεοῦ ὑμῶν ἀγάπης, λογίζομαι καὶ αὐταῖς.
οβ΄. Ἡγουμένῃ. Init. Γνώριμος ἡμῖν ἐστιν ἡ σεμνοπρέπειά σου ἀπὸ διηγήσεως

ογ'. Υπατνσι (l. ὑπαπαν.) Init. Χρεστῶν (sic) εὐχαῖν λογιζόμενος τὸ [illegible] σου [illegible]
οδ'. Σεργίῳ ὑπάτῳ καὶ ἐξάδελφῳ. Init. Α ἐπέστειλας μοι, [illegible] (sic) [illegible]
οε'. Naucratio filio. Init. Τὸ σπουδαῖόν σου, τέκνον μου, [illegible]
ος'. Eidem. Ηδη ἀπεστάλη μου, τέκνον μου ἀγαπητέ, ἕως τῆ [illegible] ὁ ἀγαθὸς [illegible]
οζ'. [illegible]. Init. Επειδὴ [illegible] τὴν [illegible] σου χαρισμάτων [illegible]
οη'. Theodoro Spathario. Τὴν [illegible] εἶναι [illegible]
οθ'. Monachis. Εν τῷ καιρῷ τούτῳ [illegible] διάκειται [illegible]
π'. Naucratio filio. Γίνωσκε, τέκνον μου, ὅτι πάλιν κατέλαβεν ὁ δεξιώσας ἡμᾶς ἀγαθὸς ἀνήρ.
πα'. Eidem. Οσα ἐπέστειλας, τέκνον ἠγαπημένον, ἠθέλω, ἀγαθὰ καὶ σοὶ ἀγαθά.
πβ'. Eidem. Τετράκις ἄρτι γράφων εἰμὶ, ἐξότε ἀπεχωρίσθην σου, τέκνον μου ἠγαπημένον.
πγ'. Eidem. Επάγωσας, τέκνον, τοῦ ἐπισκέψασθαι ἡμῶν τὴν ταπείνωσιν.
πδ'. Letoïo filio. Διὰ τῶν ἀμφοτέρων σου ἐπιστολῶν, τέκνον ἠγαπημένον, ἔγνων καὶ νῦν τήν.
πε'. Eidem. Οἷα χαίρω [illegible] καρδίᾳ.
πς'. [illegible]. Init. [illegible]
πζ'. [illegible] Σαρδεῖς [illegible]. Init. [illegible]
πη'. [illegible]. Init. [illegible] ἐρασμιος.
πθ'. Macario Abbati. [illegible]
ϟ'. Amicus amico. Καιρὸς μοι [illegible]
ϟα'. Irene & Kale sororibus. Οτι [illegible] ἡ τιμία ὑμῶν δυὰς, ἀπὸ [illegible]
ϟβ'. [illegible]
ϟγ'. [illegible]
ϟδ'. Anatolio filio. [illegible]
ϟε'. [illegible] τέκνῳ. Init. Οὐχ ὅτι [illegible]
ϟς'. Theophilo filio. Αδελφὲ Θεόφιλε, [illegible]
ϟζ'. Pasarioni filio. Μαθὼν ὅτι [illegible]
ϟη'. Laurentio filio. Τίς ἐστιν ἡ [illegible]
ϟθ'. Athanasio Abbati. Καὶ αὕτη σου ἐπιστολὴ θεοχαράκτος εὐφρανεν μὲν ἡμᾶς [illegible]
ρ'. [illegible]. Init. Η [illegible]
ρα'. Parthenio filio. Ω καλὲ Παρθένιε [illegible]
ρβ'. [illegible]
ργ'. Stephano filio. Init. [illegible]
ρδ'. Ephraim filio. [illegible] Χριστοῦ, [illegible]
ρε'. [illegible] Νικολάῳ. Init. [illegible]
ρς'. Epiphanio Abbati [illegible]. Init. [illegible]
ρζ'. Naucratio filio. Init. Οἱ [illegible]
ρη'. [illegible] τέκνῳ. Init. [illegible]
ρθ'. Eidem. [illegible]
ρι'. Dometiano filio. [illegible]
ρι'. Euthymio & cæteris fratribus. (Idem numerus repetitur in Ms. In. Τίς ἡ [illegible]
ρια'. Gennadio filio. [illegible]
ριβ'. Θαδδαίῳ τέκνῳ [illegible]. Init. [illegible]
ριγ'. Ignatio filio. [illegible]
ριδ'. Σεργίῳ [illegible]. Init. [illegible]
ριε'. Naucratio filio. [illegible]
ρις'. Κλεδονίῳ (l. Κληδονίῳ) τέκνῳ. Init. [illegible]
ριζ'. Dorotheo filio. Χαίρω καὶ συγχαίρω σοι, Δωρόθεε, [illegible]
ριη'. Jacobo filio. Εὖγε Ιάκωβε τέκνον ἐμὸν σεβαστὸν [illegible]
ριθ'. Theodulo filio. Ιδε [illegible] Θεόδουλε.
ρκ'. Gregoriæ laicæ. [illegible]
ρκα'. [illegible]. Init. [illegible]
ρκβ'. [illegible]. Init. [illegible] κατὰ γῆς τῆς.
ρκγ'. Athanasio filio. [illegible]

ρκδʹ. Joseph fratri & Archiepiscopo. Παραμύθιον τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ τὸ τῆς ἁγιωσύνης.
ρκεʹ. Eucharisto filio. Ἐπειδὴ ἐπεζήτησας, τέκνον μου ἠγαπημένον, γράμμα μου ἔχειν.
ρκϛʹ. Joanni Abbati. Καὶ πάλιν ἐπιστέλλω τῇ ἁγιωσύνῃ σου, καὶ ἐπιστέλλων.
ρκζʹ. Timotheo filio. Ὡς καλὴ ἡ ἐπιστολή σου, τέκνον ἠγαπημένον πίστει τε καὶ ἀγάπῃ.
ρκηʹ. Basiano filio. Ἔμαθον οἷα συνέβη ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν, ὦ τέκνον, καὶ ὡς αὐτὸς ἀναπέμψας.
ρκθʹ. Duabus sororibus Irene & Kalle (*melius* Cale.) Init. Πονῶν εἰμι περὶ τῆς τιμιό-
ρλʹ. Antonio Abbati. Καὶ πάλιν ἐπιστέλλω τῇ θεοσεβείᾳ σου συμπροθυμούμενος καὶ συγχαι-
ρλαʹ. Arcadio Monacho. Init. Ἤκουσταί μοι πῶς ἄριστα διέθου τὰ κατὰ σέ, ἠγαπημένε, καὶ ἐδο-
ρλβʹ. Κόμητι, i. *Comiti*. Ἀκούων ἀκούω, ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, τὰς ἀριστείας σου καὶ θεοσεβείας.
ρλγʹ. Naucratio filio. Ἀδολεσχίᾳ ἠδολέσχουν τι τὸ ἀποβησόμενον εἰς τοὺς ἀδελφούς.
ρλδʹ. Petro filio. Τὸ μὲν ἐπιστέλλειν, καλῶς· φίλον γὰρ ἀεί, τέκνον μου ἠγαπημένον, ὁμιλεῖν.
ρλεʹ. Πατρικίᾳ. Init. Οὔπω οὔτε ἐν ὄψει, ὡς οἶμαι, ἦλθον τῆς εὐγενείας σου, οὔτε εἰς λόγον.
ρλϛʹ. Πατρικίᾳ ἄλλῃ. Init. Τὰ νῦν ἐπιστεῖλαι τῇ ἐμῇ κυρίᾳ ἐκ προφάσεως γέγονε τοῦ πνευ-
ρλζʹ. Ἰλαρίωνι τέκνῳ. Init. Χαῖρε τέκνον ἀββᾶ Ἰλαρίων· πυνθάνομαί σε πῶς ἔχεις, πῶς διεξά-
ρληʹ. Νείλῳ τέκνῳ. Init. Προσαγορεύω σε, ὦ τέκνον μου ἀγαπητὸν Νεῖλε· ἀπεδεξάμην σου.
ρλθʹ. Epistola titulo carens. Init. Μανθάνω σε, ὦ μακαριώτατέ μου πάτερ, εἰρημένον.
ρμʹ. Irene & Cale duabus sororibus. Ὢ τῆς συμφορᾶς· ἀπὸ γὰρ στεναγμοῦ ἐνάρχομαι τῆς.
ρμαʹ. Eusebio filio. Ἐδεξάμην σου τὸ γράμμα, τέκνον· καὶ γνοὺς συνῆκα ὅτι φοβῇ.
ρμβʹ. Euthymio filio. Ἐκ τῶν γραμμάτων σου ἐπέγνων, τέκνον μου ἠγαπημένον, τὴν θλί-
ρμγʹ. Θεοφανεῖ ἡγουμένῳ. Init. Ὀψὲ τοῦ καιροῦ, ὅμως ἔμαθον συλληφθῆναί σε ὑπὸ τῶν Ἰουδαιο-
ρμδʹ. Πρεσβυτέρῳ ὑπογράψαντι. Init. Οἷον πέπονθεν ἡ τιμιότης σου ἐν τῷ ναυαγίῳ τῆς ἐπιγραφῆς.
ρμεʹ. Καλλίστῳ τέκνῳ. Init. Οὐκ ἐπιλέλησμαί σου, τέκνον μου ἠγαπημένον κάλλιστε, ἀλλὰ καὶ μέ-
ρμϛʹ. Κασίᾳ κανδιδατήσῃ, (l. κανδιδατίσσῃ.) Init. Ἀφ' οὗ ἀπέστειλάς μοι διὰ κυρίου ἐδεξάμην.
ρμζʹ. Meletio filio. Καὶ ἀπὸ τῶν γραμμάτων τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωάννου πρότερον, καί.
ρμηʹ. Joanni filio. Ἥδομαι, τέκνον καὶ ἀδελφέ, ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς σου, ὅτι καὶ καθαρμόν.
ρμθ. Ὑπατίῳ τέκνῳ. In. Καὶ νῦν ἃ γέγραφας ἐπέγνων, τέκνον ἠγαπημένον, καὶ περὶ.
ρνʹ. Θεοδώραις πάσαις ταῖς ἀδελφότησιν, ἤτοι συνοδίαις πανταχοῦ &c. Init. Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη.
ρναʹ. Joseph fratri & Archiepiscopo. Ἐμοὶ τὸ ἐπιστέλλειν τῇ ἁγιωσύνῃ σου, πολύ ποτε ποθη-
ρνβʹ. Naucratio filio. Πονηρὰ ἡ ἀμελία τῶν γραμμάτων σου, ὦ τέκνον, ἥτις καθαψα-
ρνγʹ. Eidem. Τίς ὁ ἐμὸς βίος καὶ λόγος, ὅτι οὕτως προτεύζετέ με, ὦ τέκνον.
ρνδʹ. Eidem. Παρὰ προσδοκίαν ἴδον τὰ γράμματά σου, τέκνον ἠγαπημένον.
ρνεʹ. Ignatio filio. Ἀπὸ τῶν γραμμάτων σου θεωρῶν εἰμι τὴν καρδίαν σου.
ρνϛʹ. Μαρίᾳ Αὐγούσῃ. Init. Δοξάζειν δεῖ τὸν θεὸν ἐπὶ παντὶ ἀνθρώπῳ τῷ ἐνισταμένῳ ὑπό.
ρνζʹ. Σπαθαρέᾳ. Init. Ἐκ πολλῶν προακηκοὼς τὰ κατὰ θεόν σου πολιτείας τὰ ἐξαίρετα.
ρνηʹ. Ὑπατίσσῃ. Init. Ἀνέγνων τὴν ἐπιστολὴν τῆς τιμιότητός σου, καὶ ἐπὶ μὲν τῇ ὑγιείᾳ σου.
ρνθʹ. Macario Abbati. Καὶ πρὸ ἀναγνώσεως, ἀπ' αὐτοῦ μόνου τοῦ ἐπὶ χεῖρας δέξασθαί με.
ρξʹ. Athanasio Abbati. Ἀδολεσχοῦντά με ἤδη ἐκ πολλοῦ χρόνου καὶ ποθοῦντα μαθεῖν.
ρξαʹ. Philippo solitario. Τὰ συμβεβηκότα σοι, τέκνον πνευματικόν, γνωστὰ ἡμῖν.
ρξβʹ. Κωνσταντίνῳ κουράτωρι. Init. Ἀκοὴ ἀγαθὴ τῆς τιμιότητός σου ἐλθοῦσα ἐν ὠσί μου ἔπεισέν με.
ρξγʹ. Σισοῒ ἐπισκόπῳ. Init. ᾔνεσα τὸν θεὸν ἡμῶν τὸν ἀγαθὸν ἐντυχὼν τοῖς γράμμασι τῆς.
ρξδʹ. Besarioni filio. Ἡδέως ἀνέγνων σου τὴν ἐπιστολήν, τέκνον μου, ἐν ᾗ εὗρόν με.
ρξε. Ὑπατίῳ τέκνῳ. Init. Ἠρέσθην ἐν τοῖς γράμμασί σου, τέκνον μου, ὅτι ἐκεῖνα στέργεις.
ρξϛʹ. Basiano filio. Ἐπισκέπτομαί σε καὶ αὖθις διὰ τοῦ γράμματος, τέκνον μου Βασιανέ.
ρξζʹ. Evodio & Joanni filiis. Καὶ νῦν δεξάμενος τὴν ἐπιστολήν σου, τέκνον μου ἠγαπημένον.
ρξηʹ. Dorotheo filio. Καὶ πάλιν κατάρχω τοῦ γράφειν σοι, τέκνον μου ἠγαπημένον.
ρξθʹ. Dorotheo filio alteri. Καλὲ Δωρόθεε χαῖρε· εἴη σοι χάρις, ἔλεος ἀπὸ θεοῦ καὶ κυρίου.
ροʹ. Tito & Philoni filiis. Ὦ καλὲ Τίτε, καὶ ὦ καλέ μου Φίλων, τί τὸ ξένον θέαμα ὅτι.
ροαʹ. Νικολάῳ μαθητῇ. Init. Πῶς οἴει δέχεσθαί με τὰς ἀποστολάς σου καὶ εὐλογίας, ἠγαπη-
ροβʹ. Ἰσιδώρῳ λαϊκῷ. Init. Καὶ πάλιν κόποις σοι παρέχων, ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ καὶ γνήσιε φίλε.
ρογʹ. Ἡγουμένῃ. Init. Ἀπήγγειλέν μοι ὁ ἀδελφὸς ἑωρακέναι σου τὴν τιμιότητα.
ροδʹ. Ἰωάννῃ Χαλκηδόνος. Init. Ὃν ἐκ μακροῦ χρόνου ὤδινον πόθον, νῦν ἀποτεκών.
ροεʹ. Euthymio filio. Ὑγίαινε, τέκνον μου ἠγαπημένον Εὐθύμιε· οὐ παύομαι οὖν.

ροϛʹ. Hyperechio filio. Εὖγε εὖγε Ὑπέρεχε τέκνον ἐμὸν, καλὸν ἆθλον ἠξίωθης.

ροζʹ. Aphrodisio filio. Χαίροις, Ἀφροδίσιε δὲ ἐμὸν τέκνον, μᾶλλον δὲ θεοῦ, ὑπὲρ οὗ.

ροηʹ. Ἀμωνᾷ τέκνῳ. Init. Ἀδελφὲ Ἀμωνᾶ, χαῖρε ἐν κυρίῳ. ἀσπάζομαί σε ἀπὸ χειλέων.

ροθʹ. Συμεὼν τέκνῳ. Init. Χαῖρε, τέκνον μου Συμεὼν, ὁ κληθεὶς ὑπὸ τῆς χάριτος εἰς ὁμολογίαν Χριστοῦ.

ρπʹ. Theophylacto Presbytero. Init. Ἐξ ὧν ἐπέστειλεν ἡ τιμιότης σου, ἐφανέρωσεν ἑαυτῆς τὴν ἀρετήν.

ρπαʹ. Besarioni filio. Εἰ καὶ μὴ ἐδεξάμην ἀντίγραφα ὧν ἐπέστειλά σοι, τέκνον μου.

ρπβʹ. Joanni filio. Ἐπέγνων τὴν δύναμιν τῶν γραμμάτων σου, τέκνον μου, καὶ ηὐχαρίστησα τῷ θεῷ.

ρπγʹ. Evodio filio. Ἐπεὶ ἐδεξάμην σου τὸ διὰ τοῦ γράμματος ἀποστολικὸν, τέκνον.

ρπδʹ. Nicetæ Abbati. Καὶ περὶ τῶν γραμμάτων διὰ φωνῆς τὸ γραμματηφόρου.

ρπεʹ. Antiocho Silentiario. Init. Ἄξιον τῆς εὐσεβείας σου τὸ γράμμα ὅτι ἐν χαρᾷ ἐν ... θέρουσιν.

ρπϛʹ. Gregorio. Αἱ ἀποστολαὶ τῶν ἐπιστολῶν σύζυγοι, σὺ δὲ ὦ φίλων ἄριστε.

ρπζʹ. Luciano filio. Ἀδὰμ ποῦ εἶ, φωνὴ ἐπὶ θεοῦ, οὐ μόνον πρὸς τὸν ἀρχιπάτορα ἡμῶν, ἀλλὰ γὰρ καί.

ρπηʹ. Myroni. Ὠψίασθην ἐπιστεῖλαι τῇ θεοσεβείᾳ σου διὰ τοὺς πειρασμούς.

ρπθʹ. Georgio Μιθανῆ. (In Cod. XCIV. Ἠθανῆ.) Init. Ὢ πῶς καλὸν τὸ πλάσμα τῆς ψυχῆς σου, φίλε καλὲ καὶ πιστέ.

ρϟʹ. Pardo Μιθανῆ. (In Codice XCIV. Ἠθανῆ.) Init. Ἐπιστέλλω τῇ τιμιότητί σου χρεωστικῶς, διότι ἄνθρωπος εἶ τοῦ θεοῦ.

ρϟαʹ. Gennadio filio. Ἃ ἐπέστειλας, τέκνον ἠγαπημένον, ἐπέγνων· λυπῇ ὅτι ἐν τῷ διωγμῷ.

ρϟβʹ. Cledonio filio. Ἄρτι συνέφθασα, τέκνον ἠγαπημένον, ἀντεπιστεῖλαί σοι.

ρϟγʹ. Eustratio ἀρχιητρῷ. Init. Ἐγνώσαμεν μὲν τὴν τιμιότητα τῆς ἀγάπης σου καὶ πρότερον.

ρϟδʹ. Joseph fratri & Archiepiscopo. Initium: Ἠξιώμην καὶ τὰ νῦν μαθεῖν σου τὰ τῆς ὑγείας καὶ σωτηρίας.

ρϟεʹ. Antho filio. Τὸ μικρὸν ἐπιστολίδιόν σου, τέκνον ἠγαπημένον, μέγιστόν μοι.

ρϟϛʹ. Ignatio Episcopo Mileti. Παρὰ τὸ μὴ εἰδέναι με ἀκριβῶς τὰ τῆς ἐξορίας τόπου.

ρϟζʹ. Joanni Hegumeno. Δύο ἐπιστολῶν τῆς ἁγιωσύνης σου, ἔκπτωσις δὲ πρὸ γραμματείων.

ρϟηʹ. Gregorio filio. Ἄρτι ἀποκρίνομαι πρὸς ἃ ἐπέστειλας πάλαι, καὶ ἀποκρίνομαι.

ρϟθʹ. Πρωτοπαπαθαλείᾳ. Init. Ἐγὼ φειδόμενος καὶ εὐλαβηθεὶς μήτι διὰ τοῦ γράφειν με.

σʹ. Πασχαλίῳ πάπᾳ Ῥώμης τῷ τὰ πάντα παναγιωτάτῳ φωστῆρι μεγάλῳ, ἀρχιερεῖ πρώτῳ, κυρίῳ ἡμῶν δεσπότῃ, ἀποστολικῷ πάπᾳ, Ἰωάννης, Θεοδόσιος, Ἀθανάσιος, Ἰωάννης, Θεόδωρος, ἐλάχιστοι πρεσβύτεροι καὶ ἡγούμενοι τῶν Καθαρᾶ, τῶν Πικριδίου, τοῦ Παυλοπετρίου, τῆς Εὐχαρείας, τῶν Στουδίου. Id est: *Paschali Papæ Romæ, prorsus sanctissimo lumini magno, Archiepiscopo primo, domino nostro dominatori, Apostolico Papæ, Joannes, Theodosius, Athanasius, Joannes, Theodorus, minimi Presbyteri & Hegumeni Catharæ, Picridii, Paulopetrii, Euceriæ & Studii.* Init. Ἤδη που πάντως ἤκουσται τῇ κορυφαίᾳ ὑμῶν μακαριότητι.

σαʹ. Eidem. Τῷ παναγιωτάτῳ πατρὶ, κορυφαίῳ φωστῆρι, οἰκουμενικῷ, κυρίῳ ἡμῶν δεσπότῃ, ἀποστολικῷ πάπᾳ, Ἰωάννης, Θεοδόσιος, Ἀθανάσιος, Θεόδωρος, ἐλάχιστοι πρεσβύτεροι καὶ ἡγούμενοι τῶν Καθαρᾶ, τοῦ Πικριδίου, τοῦ Παυλοπετρίου, τῶν Στουδίου. Id est: *Sanctissimo Patri, Coryphæo lumini, œcumenico domino nostro dominatori, Apostolico Papæ, Joannes, Theodosius, Athanasius, Theodorus, minimi Presbyteri & Hegumeni Catharæ, Picridii, Paulopetrii, Studii.* Initium: Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, τὴν σὴν ἐν τῇ δύσει.

σβʹ. Βασιλείῳ ἀρχιμανδρίτῃ Ῥώμης. Init. Καὶ τὸ πρότερον οὐκ ἔγραψα διὰ τὴν ἀπέτειαν, ἀλλ' ἄγε νῦν.

σγʹ. Ἰωάννῃ ἐπισκόπῳ Μονοβασίας, (sic) καὶ Μεθοδίῳ ἡγουμένῳ. Titulus: Τοῖς θεοτιμήτοις καὶ πνευματικοῖς μου πατράσι Ἰωάννῃ τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Μονοβασίας καὶ Μεθοδίῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἡγουμένῳ, Θεόδωρος ἁμαρτωλὸς, μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τῶν Στουδίου. Init. Καλὴν βουλὴν ἐβουλεύσατο ἡ ἐπιμελὴς ὑμῶν ἁγιωσύνη, ἀπαρτίσασα.

σδ'. Πάπᾳ Ἀλεξανδρείας. Titulus : Τῷ τὰ πάντα ἁγιωτάτῳ πατρὶ πατέρων, φωστῆρι φωστήρων, κυρίῳ μου δεσπότῃ, μακαριωτάτῳ πάπᾳ Ἀλεξανδρείας, Θεόδωρος ἐλάχιστος πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος τῶν Στουδίου. In margine scribitur, ἡ αὐτὴ δὲ ἐπιστολὴ καὶ πρὸς τὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ πατριάρχην ἀπεστάλη : Id est : *Hæc ipsa autem Epistola ad Antiochenum etiam Patriarcham missa est*. Init. Ὡς μέγιστον τῇ ἐμῇ ταπεινώσει δῶρον, καὶ εὐχῆς τῆς αἰωνίου ἔργον.

σε'. Patriarchæ Hierosolymorum. Titulus : Τῷ τὰ πάντα ἁγιωτάτῳ πατρὶ πατέρων, φωστῆρι φωστήρων, κυρίῳ μου δεσπότῃ, πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων, Θεόδωρος ἐλάχιστος πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος τῶν Στουδίου. Init. Τίς ἀνήγγειλε Ἀβραάμ, ὅτι Σάρρα θηλάζει φησί, που ὁ ἱερὸς λόγος.

σϛ'. Τῷ θεοτιμήτῳ ἠγαπημένῳ καὶ πνευματικῷ μου πατρὶ κυρίῳ καθηγεμόνι, τῆς πρεσβεύοντος Λαύρας τοῦ παμμάκαρος ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Σάβα, καὶ τοῖς ὑπ' αὐτῇ ὁσίοις μου πατράσι, Θεόδωρος ἐλάχιστος πρεσβύτερος, καὶ ἡγούμενος τῶν Στουδίου. In margine autem scribitur : Ἡ αὐτὴ ἐπιστολὴ ἀπεστάλη καὶ πρὸς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου. Init. Εἰκὼν καὶ πρωτότυπον. διὰ τοῦτο διερευνήσεις καὶ ἐκζητήσεις, καί.

σζ'. Τῷ θεοτιμήτῳ ἠγαπημένῳ καὶ πνευματικῷ μου πατρί, κυρίῳ καθηγεμόνι τῆς μεγίστης Λαύρας τοῦ παμμάκαρος ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Χαρίτωνος, καὶ τοῖς ὑπ' αὐτῇ ὁσίοις μου πατράσι, Θεόδωρος ἐλάχιστος πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος τῶν Στουδίου. In margine scribitur : Ἡ αὐτὴ ἐπιστολὴ ἀπεστάλη καὶ πρὸς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου. Init. Ἐπειδὴ παρ' ἐλπίδα ἡ ἐπίδειξις τῶν γραμμάτων, θαυμαστικῶς βοῶσαι.

ση'. Τοῖς ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει μονάζουσιν Ἰσαὰκ καὶ Ἀρσενίῳ. Init. Ἀγαπητὸν ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς πόλει πατρὶ τῆς ἁγίας γῆς προσφθέγξασθαι.

σθ'. Nicetæ Abbati. Τὰ τὰ συμβεβηκότα τῇ ἁγιωσύνῃ σου κατὰ τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας.

σι'. Arsenio Monacho. Ἐδεξάμην τὰ γράμματα τῆς ἀγάπης σου, ἃ κατεμνημόνευσας ἐμμελῶς.

σια'. Sergio ὑπάτῳ τοῦ ἀερικοῦ. (Quid sit ἀερικὸν, genus scilicet vectigalis hoc nomine. Vide Cangium in Glossario Græco.) Init. Πάλαι ἂν ἐπέστειλα τῇ εὐγενείᾳ σου δεδιδαγμένος μὴ ἀπονεῖν.

σιβ'. Naucratio filio. Βραχέσι συλλαβαῖς ἀμείβομαί σου, τέκνον ἠγαπημένον.

σιγ'. Eidem. Εἰ καὶ οὐκ ἐδεξάμεθά σου γράμματα, τέκνον ἠγαπημένον διὰ τοῦ.

σιδ'. Eidem. Ἕως πότε, τέκνον, οὐ παύσῃ ἀποσμυγύων ἡμᾶς τοῖς λόγοις.

σιε'. Nicephoro sanctissimo Patriarchæ. Πολλάκις προθέμενος ἐπιστεῖλαι τῇ ἱερᾷ κορυφῇ τῆς μακαριότητος.

σιϛ'. Naucratio filio. Ἐξ ἀγώνων εἰς ἀγῶνας, ἐκ θλίψεως εἰς θλίψεις τὰ καθ' ὑμᾶς.

σιζ'. Sylvano filio. Ἀξίαν τῆς εὐλαβείας σου, τέκνον ἐπιπόθητον, ἐχάραξάς μοι τήν.

σιη'. Ἄννῃ μοναζούσῃ. (in marg. τριφ.) Init. Αἱ πρὸς τὰ τέκνα τῶν μητέρων ἀποστροφαί, σχεδὸν πως εἰσί.

σιθ'. Ignatio filio. Ὁσάκις ἂν δέξωμαί σου γράμμα, εὑρίσκω σου τὴν ἀληθινήν.

σκ'. Theophani Hegumeno & Confessori. Φίλον παρὰ πατρικὴ προσφώνησις, ὥσπερ καὶ τὸ ἔμπαλιν.

σκα'. Μοναζούσαις. Init. Ἀγαθὴν ἀκοὴν ἐνηχούμενος περὶ τῆς τιμιότητος ὑμῶν χαίρω.

σκβ'. Leonti Patricio. Ὀφειλέτης εἰμὶ οὐ χάρτην καὶ μέλαν, ἀλλ' εἰ ἐνδέχοιτο, δέρμα καὶ αἷμα ἀποστέλλειν τῇ ἁγίᾳ σου ψυχῇ.

σκγ'. Macario Hegumeno. Τί ποιεῖς, ὦ θεῖε πάτερ, ἑαυτὸν ταπεινῶν τὸν ὑψηλὸν τῇ ἀρετῇ.

σκδ'. Gregorio laïco. Ἐπέγνων σου, ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, τὴν ἐπιστολήν· ἀλλ' ἰδού σοι καὶ ἑτέρα.

σκϛ'. Proterio filio. (Hîc numerus turbatur.) Ὡς βαρεῖα ἡ ἐπιστολή σου, τέκνον, τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα μηνύσασα, ὥστε.

σκζ'. Joanni Abbati. Παρὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν τὸν θεοφιλέστατον.

σκε'. Naucratio filio. Ὅτι ζῇς ἐν κυρίῳ καὶ διαμένεις ἄτρεπτος τῆς ἐν πίστει θεοῦ ἀληθείας

σκη'. Nicolao Μαΐκτῃ. Init. Ὅτι μνημονεύω σου, φίλε καλέ, ἰδοὺ τὸ γράμμα μάρτυς.

σκθ'. Constantino laïco. Πολυτρόπως ὁ θεὸς τὰς τῆς σωτηρίας ὁδοὺς ἀνέῳξεν ἡμῖν.

σλ'. Θεόδωρος τοῖς διὰ κύριον ἐν διαφόροις φυλακαῖς τηρουμένοις ἀδελφοῖς ἀγάπη, τοῖς ἐν κυ-

εἴω χαίρειν. In margine ſcribitur δογματική. Init. Τί τὰ παρόντα, χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις, ὅτι ἐν τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ μάρτυσιν.

σλά. Omnibus qui abſunt fratribus. Πάντοτε μὲν διατίθεσθε τὰ πρὸς θάνατον χρὴ τὸ χριστιανόν.

σλβ'. Proterio filio. Ἐθρηνήθην, τέκνον μου ἠγαπημένον, ἐν τῇ παρουσίᾳ σου.

σλγ'. Zachariæ Conſuli. Ἐγὼ δὲ γράφω πάλιν καὶ γράφειν οὐ παύσομαι· ἀποληρούμενος καὶ

σλδ'. Hegumeno. Ἐβράδυνα ἐπιστεῖλαι τῇ πατρικῇ σου ἁγιωσύνῃ.

σλέ. Oeconomio. Ἤκουσα περὶ τῆς τιμιότητός σου ὅπως καλῶς ὑπὲρ Χριστοῦ.

σλϛ'. Timotheo filio. Τί ἀκήκοα; καὶ σὺ τέκνον Τιμόθεε, μετὰ μαρτύρων ἠρίθμησαι.

σλζ'. Ignatio filio. Ἃ γέγραφας, τέκνον ἠγαπημένον, ἔγνων, καὶ χαίρω ἀκούων.

σλή. Mariæ Auguſtæ. Ἐνέτυχον καὶ αὖθις τῇ ἐπιστολῇ τῆς σεμνοπρεπείας σου κτλ.

σλθ'. Evodio & Joanni filiis. Ηὐθύμησα, τέκνα, ἐπὶ τῇ ἀμφοτέρων περιστροφῇ, ὅτι σεσωσμένοι ὄντες.

σμ'. Anatolio filio. Ἡ βραδύτης σου τῶν γραμμάτων, ὦ ἱερὸν τέκνον, εἰς λογισμούς ...

σμά. Joanni Chalcedonis. Καὶ ὡς πατὴρ ἠξίωσας τέκνον ἐπιστεῖλαι προσφιλεῖ, καὶ ὡς σοφός.

σμβ'. Petro Nicææ. Εὖ οἶδας ὅτι σιγῆς φθέγξασθαί με τῆς σῆς ἀξί... πρὸς σὲ τιμῆς.

σμγ'. Theophylacto Nicomediæ. Πάλαι ἐπεθύμουν ἐπιστεῖλαι τῇ μακαριότητι σου, καὶ νῦν.

σμδ'. Timotheo filio. Οἶδα σου ἡ ψυχή, τέκνον μου ποθητόν, πάντα καὶ τὰ γράμματα.

σμέ. Annæ Hegumenæ. Οὐκ ἐπιστέλλεις μοι, εἰκότως· μᾶλλον γὰρ διὰ τῶν γραμμάτων ἐν γνώσει χρεία.

σμϛ'. Baſilio Abbati. Πάντα καταμαθὼν ἀπὸ διὰ κείνου ὑπέστη σου ἡ ὁσιότης.

σμζ'. Joanni Hegumeno. Αὐτὸς εἰ οὐκ ἐπιστέλλεις, οἶδ᾽ ὅτι οὐκ ὀκνεία, ἀλλ᾽ ἀπειλὰ ποποι.

σμή. Nicetæ Hegumeno τοῦ μεσ. Φθάσαν τὰ διὰ τῶν αὐτογράφων παρὰ τῆς τιμιότητός σου.

σμθ'. Joanni Abbati. Ἡδέως ἐδεξάμην σου τὴν ἁγίαν ἐπιστολήν, καὶ ἀνέγνων ἡδύτερον.

σν'. Athanaſio Abbati. Τίνος ἕνεκεν ἐχρόνισα ἐπιστεῖλαι τῇ ἁγιωσύνῃ σου; πολλὰ τὰ αἴτια.

σνά. Baſilio ſolitario. Ὡς ἔμαθον ὅτι καὶ αὐτὸς συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν ἐνέθλιψας.

σνβ. Μονάζουσαις. Τὸ γράμμα ὑμῶν τίμιον, καὶ ἡ προσηγορία σεμνή, ἡ δ᾽ ἀγγελία τί εἶπα.
Aliquid laceratum eſt in medio hujus Epiſtolæ 252.

σνγ'. Gennadio filio. Ἃ μὲν γέγραφας, τέκνον, ἔγνων, καὶ ἃ γέγραφας πεποιθήσεως καὶ ἀγαθοποιΐας δείγματα.

σνδ'. Calliſto filio. Initium Epiſtolæ omnium breviſſimæ: ... ἡ ἐπιστολή σου, τέκνον, καὶ ... ἀρκεῖ γὰρ σημαίνειν.

σνέ. Cledonio filio. Τί με ἐγκωμιάζεις, ὦ τέκνον, τῆς αἰσχ κωμίασον; τί δὲ ἐπεζήτησας.

σνϛ'. Meletio filio. Ἀφ᾽ οὗ ἔμαθον ἀπατηθῆναι τὸν ἀδελφὸν Γρηγόριον διὰ τῆς αὐτοῦ ... χειρογραφῆς.

σνζ'. Jacobo filio. Γέγραφάς μοι τοῦτο κἀκεῖνο πολλοῖς λόγοις ἐπαινῶν με.

σνή. Euprepiano filio. Ἐγώ, ὦ τέκνον, ἐπειδὴ ἦλθεν σὺ πρός με εἰς ἀναπαύσιν.

σξ. (ſic) Mariæ ſolitariæ. Ἀγαθὸν ὄνομα ἐκτήσατο καὶ τῆς τιμιότητός σου καὶ πράξεις ὁσίαι καί.

σξά. Σπαθαρέα τῷ Φλαβίῳ. Init. Ἐν καιρῷ πνικτικῷ οἱ ἀληθινοὶ φίλοι δοκιμάζονται ...

σξβ'. Simeon ſolitario. Δεξάμενος ἐπὶ χεῖρα τὸ τῆς ἁγιωσύνης σου ἐπιστολῶν ...

σξβ'. Joſeph fratri & Archiepiſcopo. Ὅσον μὲν ἀπὸ γραμμάτων οὐκ ἔμαθον τὰ τῆς ὑγιείας σου, ἀλλὰ θεοῦ.

σξγ'. Athanaſio filio. Χαίρω, τέκνον δεξάμενος σου γράμμα τῆς ἐπιμελείας, ὅπερ ἦν οὐ μόνον.

σξδ'. Antho filio. Καὶ γράφων σοι, τέκνον, καὶ μὴ γράφων, ἀληθάρηστόν σε ἔχω ἐν τῷ.

σξέ. Euchariſto filio. Καὶ πρὸν σοι χρεία ἐπιστεῖλαί με, ὦ τέκνον, καὶ αὐτὸς σὺ οὐκ ἐπεζήτησας.

σξϛ'. Leoni. Εὖ πεποίηκας, τέκνον πνευματικόν, ἐπιστεῖλαι ἡμῖν, εἰ καὶ βραχέα.

σξζ'. Conſtantino. Τίς ἡ αἰτία τοῦ ἐπιστεῖλαί με τῇ τιμιότητί σου; ἡ καλή σου.

σξή. Presbytero. Ἐν χειμῶνι εἴ τις ἴδοιεν ῥόδον, εἰκότως περιτρέχει, ὡς ξένον.

σξθ'. Thalelæo filio. Καλῶς ἐποίησας ἐπιστείλας μοι, τέκνον ἠγαπημένον.

σο'. Theodulo filio. Ἡδέως ἔσχον, τέκνον μου, δεξάμενος σου γράμματα· ἐλυπήθην δέ.

σοά.

σοα'. Symeon filio. Ἄρτι ἔφθασα ἐπιστεῖλαί σοι, τέκνον μου ἠγαπημένον.

σοβ'. Euthymio filio. Χαῖρε ἐν κυρίῳ, καλὲ Εὐθύμιε· ἠξίωμαι καὶ αὖθις σε ἰδεῖν.

σογ'. Ephraïm filio. Χάρις σοι παρὰ κυρίου, τέκνον Ἐφραΐμ· ἰδοὺ καὶ πάλιν ὁρῶ σε.

σοδ'. Aphrodisio filio. Εὖγε τέκνον μου Ἀφροδίσιε, εὖγε τέκνον μου ἠγαπημένον· εἰρήνη σοι.

σοε'. Hyperechio filio. Εὖγε εὖγε, Ὑπερέχιε τέκνον μου, φέρε φέρε τὸν χαλεπὸν καιρόν.

σοϛ'. Amonæ filio. Καλὲ Ἀμωνᾶ, χαῖρε χαρὰ μεγάλῃ, ὅτι διὰ Χριστὸν ἡ ἐξορία καὶ ὁ περιορισμός σου.

σοζ'. Stephano filio. Χαῖρε, Στέφανε τέκνον μου τιμιώτατον· ἀπὸ θεοῦ σοι χάρις, ἔλεος.

σοη'. Symeon filio. Χαίροις Συμεὼν τέκνον μου· ἰδού σοι πάλιν ὁ λόγος· εἰ δὲ ὅτι βραδύ.

σοθ'. Parthenio filio. Ὦ καλὲ Παρθένιε, χαῖρε τέκνον μου ποθητόν, υἱὲ φωτὸς ἀληθινοῦ.

σπ'. Hegesimo filio. Ἡ χάρις σοι ἀπὸ θεοῦ, Ἡγήσιμε τέκνον μου ἠγαπημένον.

σπα'. Dorotheo filio. Εὐλογηθείης ὑπὸ κυρίου, τέκνον μου Δωρόθεε, χάρις σοι καὶ ἔλεος.

σπβ'. Petro filio. Αὐτὸς οὐ διαλιμπάνεις δι' ἑκάστης ἐπιστολῆς ἐγκωμιάζειν ἡμᾶς.

σπγ'. Τῷ οἰκονόμῳ τοῦ συμβόλου. Initium: Ἀπεδεξάμην τὴν ἐπιστολὴν τῆς ἀγάπης σου καὶ ἀνέγνων καὶ ἐπέγνων αὐτήν.

σπδ'. Joseph fratri & Archiepiscopo. Ὡς ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, ὦ τριπόθητε, ἐσκίρτησε τὸ ταπεινόν μου πνεῦμα.

σπε'. Letoïo filio. Μετὰ τὸ ἀπριλίσαι με τὴν ἀναστροφὴν, ἐδεξάμην πάλιν τοὺς ἰάμβους καί.

σπϛ'. Theodulo filio. Ἐφ' ὅσον ᾠκονόμησεν ὁ θεὸς οὕτω γενέσθαι, οὐδὲν ἥμαρτε, τέκνον, ὑποχωρήσας ἐκ μέσου.

σπζ'. Naucratio filio. Ὅτι ἀνέστρεψας εἰ καὶ μὴ τελέως ἦς, ἐπάλαισας δυσφορωτάτης.

σπη'. Πρὸς τοὺς ἀντιλέγοντας μὴ περιγραπτὸν εἶναι τὸν Χριστόν. Init. Ὁ μὴ περίγραπτον εἶναι σώ-

σπθ'. Timotheo filio. Ὑπομένων ὑπόμενον τὸν κύριον, τέκνον μου πεποθημένον.

σϟ'. Basilio solitario. Τίς οὗτος ὁ ἀπὸ δύσεως ἡμῖν ἀνατείλας ἀστὴρ τῆς εὐσεβείας.

σϟα'. Macario Abbati. Αὐταρκῶς διϊππεύων ὁ τῆς σιωπῆς χρόνος, διὸ ἀναγκαῖον.

σϟβ'. Constantino Hegumeno. Προστίθημι τῇ προτεραίᾳ ἐπιστολῇ καὶ τήνδε, προσαγορεύων σε.

σϟγ'. Μιχαὴλ Συνάδων. Init. Πάλαι ἔμαθον, ὅτι σε τὸν στῦλον καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας μεθῆκαν.

σϟδ'. Tithoi filio. Init. Καλῶς καὶ προσηκόντως, ἀδελφὲ, τὸ γράμμα σου, οὔτε πολυλογίαν ἔχον.

σϟε'. Sylvano filio. Ἤρεσα τὸν θεόν μου μαθών σου διὰ τοῦ γράμματος, τέκνον, τὴν ὑγείαν.

σϟϛ'. Evodio & Joanni filiis. Μικρᾷ συλλαβῇ τὴν ὑγείαν καὶ σεσωσμένην ὑμῶν δυάδα εἴδομεν ὡς κατ' ὀφθαλμοῖς.

σϟζ'. Symeon filio. Ἐπειδὴ ἀνέγνων σου τὴν ἐπιστολὴν καὶ κατέμαθον ὅπου.

σϟη'. Εὐλογία κυρίου ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκόν σου, αὐθ' ὧν ἀποστέλλεις.

σϟθ'. Casiæ. Init. Οἷα ἡμῖν καὶ αὖθις ἐφθέγξατο ἡ κοσμιότης σου, ὁμοῦ μὲν σοφὰ, ὁμοῦ δὲ καὶ συνετά.

τ'. Macario Hegumeno. Πάνυ ἐφιέμενος μαθεῖν ποῦ ποτ' ἂν μεθορμισθεῖσά σου ἡ ὁσιότης τηρεῖται.

τα'. Irenæ Patriciæ. Τί σοι κόπου παρέχω, ὦ φιλόθεε καὶ φιλομόναχε· αἱ ἀποστολαί σου.

τβ'. Paulo filio. Ἀνέγνων σου τὴν ἐπιστολὴν, τέκνον· καὶ εὑρὼν ὅτι ὑγιαίνεις.

τγ'. Letoïo filio. Χαίρω ἀκούων σου τῆς φωνῆς, τέκνον, ὡς αἱ μητέρες τῶν νεοττῶν· καί.

τδ'. Κανονικαῖς. Init. Ἐπειδὴ ὑμεῖς οὐκ ἐνδιδεῖν (sic) φιλεῖτε εἰς τὸ εὖ ποιεῖν, οὐδὲ ἡμεῖς.

τε. Naucratio filio. Τί τούτου χαριέστερον, τοῦ ἀκοῦσαί με τὸ ἀμφίταλον ὅτι παρὰ σοῦ ὁ ἀγαπητός μου υἱός.

τϛ'. Epiphanio filio. Ἰδοὺ τέκνον μου ἠγαπημένον καθὼς προεθυμήθης ἀπᾶραι ἐν τῇ δύσει.

τζ'. Eidem. Καὶ αὖθις ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, τέκνον ἠγαπημένον, καὶ ἐδόξα.

τη'. Eidem. Ἐκ παραδόξου μοι τὸ γράμμα σου, ὦ φίλτατον τέκνον· ὃν γὰρ προσεδόκων ῥωμαΐζειν, ἐκ Βυζαντίου μοι φθέγγεται.

τθ'. Naucratio filio. Χαίρω ἐπὶ σοὶ, ἀδελφέ μου Ναυκράτιε, ὅτι τῆς χαρᾶς υἱὸς χρηματίζεις, ὅπερ ἐστὶ τὸ διὰ Χριστὸν πάσχειν· καὶ τί γάρ.

Τοῦ αὐτοῦ βιβλίον β'.

α'. Θεόδωρος ταῖς πανταχοῦ διεσπαρμέναις ἀδελφότησι· κατηχητική. Init. Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη· δίκαιον γάρ.

β'. Κατηχητική. Titulus: Θεόδωρος ταῖς πανταχοῦ διεσπαρμέναις ἀδελφότησιν. Init. Χαίρετε, ἐπιπόθητοί μου ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ὅτι χαρᾶς εὐαγγέλια.

γ'. Athanasio filio. Πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦτο ἡμῖν ἀγαθὸν ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις.

δ'. Naucratio filio. Εἰώθας ἀεὶ μακρὸν ποιεῖσθαι τὸ τῆς ἐπιστολῆς προοίμιον.

ε'. Theophilo τῷ Ἐφέσου. Καὶ τὴν ἱερὰν σου συλλαβὴν ἐδεξάμην ὡς βιβλίον θεόγραφον.

ς'. Thalelæo filio. Ἃ μὲν σὺ ἐσημείωσας, διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐπέγνων, τέκνον.

ζ'. Ἐγκλεκτῇ. Init. Ἀνέγνων σου τὸ γράμμα τῆς εὐλαβείας· ἀλλὰ τίς ὁ ἔπαινος.

η'. Symeon filio. Ὀψὲ μὲν, ὅμως ἐδεξάμην τὰ αὐτόγραφά σου, τέκνον, καί.

θ'. Basilio Hegumeno. Ἡδέως σου ἀνέγνων τὸ γραμματεῖον, ὦ πάτερ τῆς ἁγία.

ι'. Arcadio Monacho. Δὶς ἄρτι γράφω ἀφ' οὗ συνελήφθης, ἠγαπημένε, ὑπὸ τῶν ἰουδαϊζόντων.

ια'. Hegumeno. Ἐπειδὴ ἔμαθον εἰσαγώγιμόν σε γενέσθαι καὶ τετύφθαι ὑπὲρ Χριστοῦ.

ιβ'. Θεόδωρος ταῖς πανταχοῦ διεσπαρμέναις ἀδελφότησι, σὺν τοῖς ἐναθλοῦσιν ἐν τῇ ὁμολογίᾳ Χριστοῦ, χαίρειν. Init. Πάσης μὲν χαρᾶς ἡγητέον, ἀδελφοί μου, ἐν τοῖς περὶ τῆς ἰδέας.

ιγ'. Τοῖς διὰ κύριον περιφρουρουμένοις πνευματικοῖς ἁγίοις καὶ πατράσι, Θεόδωρος ἐλάχιστος πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος τῶν Στουδίου, ἐν κυρίῳ χαίρειν. Init. Καὶ ἀφ' ἑνὸς ὀρθοδόξου τὸ δέξασθαι γραμματεῖον ἐν ταῖς.

ιδ'. Luciano filio. Ὁ ἀγαθὸς θεὸς ἡμῶν εἰδὼς τὸ τῆς αἱρέσεως οὕτως ἐβουλήθη.

ιε'. Πρωτοσπαθαρίῳ. Init. Ἐξένισέν με τὸ γράμμα τῆς εὐγενείας σου οὐκ ὀλίγον· οὕτω μέν.

ις'. Mariæ solitariæ. Ἀνέγνων σου τὴν τιμίαν συλλαβὴν καί.

ιζ'. Μοναζούσῃ παραινετική. Ὁ παρὼν καιρὸς τοιοῦτος εἰς διαδέχεσθαι ἡμᾶς μεθ' ... ὑπέρ.

ιη'. Basilio Patricio. Τῆς θεομιμήτου σου συγκαταβάσεως ἔργον, οὐ μόνον εἰς ὄψιν σου.

ιθ'. Gregoræ laïco. Χαῖρε ὁμολογητὰ τοῦ Χριστοῦ· εἰκότως ἀγαπητὸν τῷ θεῷ πάλαι.

κ'. Leonti Patricio. Καὶ αὐτὸς φιλεῖς μανθάνειν τὰ τῆς ταπεινῆς ζωῆς ἡμῶν.

κα'. Anastasio Protospathario. Ὡς καλὴ ἡ φιλία τά τε ἄλλα, καὶ ὅτι ἀπόντας ὡς παρόντας τοὺς φιλουμένους εὐεργετεῖν εἴωθεν.

κβ'. Τοῖς εἰς τὰ Στουδίου ἀδελφοῖς. Init. Χαίρετε ἐν κυρίῳ, ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· χαίρετε στρα-

κγ'. Μοναζούσαις. Init. Χρεὼς εἴπερ ἄλλο τι ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ, ὑμᾶς διὰ τοῦ κυρίου.

κδ'. Κανονικαῖς. Init. Καὶ ἀπὸ τῶν προσλαβόντων ἱκανὴν ἀπόδειξιν τῆς εὐσεβοῦς ὑμῶν πρὸς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν διαθέσεως εἰλήφαμεν.

κε'. Κατήχησις. Init. Πρώην ὑμῖν ἐξ ἀνατολικῶν ἀναγινωσκόμενος, νῦν ἀπὸ Θρακησίων ἐπιφαίνομαι.

κς'. Naucratio filio. Οὐ πληρωθήσεται τὸ οὖς μου ἀπὸ φωνῆς σου ἀκροάσεως· φωνῆς γάρ.

κζ'. Θεόδωρος ἁμαρτωλὸς μοναχὸς τοῖς πνευματικοῖς μου πατράσι καὶ ἀδελφοῖς ὁμολογήσασι καὶ ἐναθλοῦσιν ἐν εἱρκταῖς, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. Init. Ἀκήκοας, ὦ τριπόθητοι τὸ μαρτύριον τῆς καλῆς ὑμῶν ὁμολογίας.

κη'. Naucratio filio. Ἐπειδὴ ἔμαθον παρὰ τοῦ γραμματηφόρου, ὦ καλὲ ἀδελφέ.

κθ'. Κατήχησις. Init. Τὸ παρὸν, κοινὰ πᾶσι καὶ οὐκ ἴδια ἑκάστῳ ἐπιστεῖλαί με.

λ'. Naucratio filio. Παρ' ἐλπίδα μὲν, ἐπ' ἐλπίδι δ' ὅμως ἐδεξάμην σου τὴν ἐπιστολήν.

λα'. Irene Patriciæ. Πρότερον ᾤκει ἡ ὑπόπτωσις, λυπηρόν μοι τὸ γράμμα πρὸς τήν.

λβ'. Euphemiæ ἐγκλεκτῇ. Init. Εἰ καὶ ἐλλείπομεν συχνότερον τῇ τιμιότητί σου ἐπιστέλλειν.

λγ'. Theophilo τῷ Ἐφέσου. Init. Δικαίως τὸ γράμμα ἀπεκαραδόκουν λήψεσθαι τὸ χρέος τῆς ἀγάπης.

λδ'. Naucratio filio. Ὠφειλόμην ἐπιστεῖλαί σοι, τέκνον ἠγαπημένον.

λε'. Nicolao filio. Ἐπειδὴ φιλοστοργεῖς μαθεῖν, ἀδελφὲ Νικόλαε, ἀπὸ ποίας.

λς'. Naucratio filio. Τὸ μὲν ἱερὸν γράμμα φησί· φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκούσθη.

λζ'. Μιχαὴλ αὐτοκράτορι βασιλεῖ. Init. Δίκαιόν ἐστιν ὅτι μάλιστα ἐν τῷ παρόντι καιρῷ ἐκ σώματος ἀπόντων.

λη'. Stephano ἀσηκρῆτις (sic). i. *a secretis*. Init. Σὺ μὲν, ὦ φιλότης, προσηνὴς, ὥσπερ ἡμᾶς πάλαι διὰ φωνῆς τῆς ὁρμῶντος ἡμᾶς.

λθ'. Στεφάνῳ μαγίστρῳ. Init. Οἶδα, δέσποτα, τὰς ὑπεροχὰς ὑποστέλλεσθαι, καὶ μάλιστα τῇ σῇ ἀνυπερβλήτῳ.

μ'. Τοῖς ἁγίοις ὁμολογηταῖς πατράσι καὶ ἀδελφοῖς. Init. Νῦν καιρὸς ἐκβοῆσαι μετὰ τοῦ Δαβὶδ καὶ εἰπεῖν· ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ.

μα'. Nicetæ Hegumeno. Ἐπέστειλεν, ὡς ἔμαθον, ἡ ἁγιωσύνη σου πρὸς τὴν ταπείνωσίν μου.

μβ'. Nicephoro sanctissimo Patriarchæ. Ἐπέστειλα πάλαι ὁ τάλας, οὐ πρὸς ἀντίδοσιν γραμμάτων ἀποσκοπῶν.

μγ'. Joanni Logothetæ. Ἤνοιξεν ὁ καιρὸς θύραν παρρησίας φθέγξασθαι ἡμᾶς.

μδ'. Pantoleoni Logothetæ. Ἄλλων μὲν ἡ ἀρετὴ ἐξ ἀκοῆς ἡμῖν διέγνωσται, σοῦ δὲ τῆς ὑπερτίμου.

με'. Demochari Logothetæ γενικῷ. Init. Ἡ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔντευξις παρρησίαν δίδωσι.

μϛ'. Theodoro μονάζοντι. Ἐγώ σου τὴν θεοσέβειαν παρεκάλεσα· τῶν κατ' ἐμοῦ ἐγκωμίων ἀφέμενον.

μζ'. Athanasio filio. Πῶς φῂς; οὐ λατρεύεται ἡ εἰκὼν Χριστοῦ, ἀλλ' ὁ ἐν αὐτῇ προσκυνούμενος Χριστός.

μη'. Ἐπιστολὴ ἐκ προσώπου πάντων τῶν ἡγουμένων πρὸς Μιχαὴλ βασιλέα. Init. Ἡμεῖς οἱ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνεληλυθότες κατὰ κέλευσιν τῆς θεοστέπτου ὑμῶν βασιλείας.

μθ'. Ἐπισκόποις διὰ κύριον πεφυγαδευμένοις. In margine scribitur, ἀρχὴ βιβλίου τρίτου. Init. Ἄρτι ἀκουτισθεὶς ὁ ταπεινὸς τὰ περὶ τῆς μακαριότητος ὑμῶν.

ν'. Ammun filio. Οἴμοι ἐξ αὐτῆς βαλβῖδος τῆς ἐπιστολῆς, καὶ στεναγμὸν ἀναπέμπω ἐκ βάθους καρδίας.

να'. Theophilo Hegumeno. Οὐκ ὀλίγα τὰ ἀκουσθέντα μοι περὶ τῆς τιμιότητός σου.

νβ'. Κατηχητική. Titulus : Τοῖς ἠγαπημένοις πνευματικοῖς τέκνοις τε καὶ ἀδελφοῖς, Λαυρεντίῳ, Συμεὼν, Διονυσίῳ, Ποιμένι, Ἀντωνίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ὧδε κἀκεῖσε διεσπαρμένοις· Θεόδωρος ἁμαρτωλὸς μοναχὸς, ἐν κυρίῳ χαίρειν. Init. Χαίρειν ἐπὶ πάντοτε τοῖς κατὰ θεὸν ζῶσι κἂν τοῖς τῆς χαρᾶς ἐναντίοις.

Hîc deficit Epistola 53. pene tota.

νδ'. Ἐπισκόποις τοῖς διὰ κύριον φυγαδευθεῖσιν ἐν Χερσῶνι. Init. Ἀληθινῆς ἀγάπης ἔργον καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου ἀπόδειξις.

νε'. Εὐδοκίμῳ παραθυνεύσῃ. Init. Οὐκ ἔστι καλὸν φιλίας καὶ εὐεργεσίας ἐπιλανθάνεσθαι.

νϛ'. Nicetæ curatori. Οὐδὲν φίλου πιστοῦ ἀξιολογώτερον, ἀλλ' ὅταν μεσολαβῇ.

νζ'. Basilio filio spirituali. Ἐπεθυμοῦμεν σὺν τῷ κυρίῳ Γρηγορίῳ καὶ σὲ ἐνταῦθα θεωρῆσαι.

νη'. Τοῖς ἠγαπημένοις ἀδελφοῖς Γρηγορίῳ, Ἰεζεκιὴλ, Ἐράστῳ, Θεοφανεῖ, Ἀνίᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐν Ἑλλάδι. Init. Καιρὸς τοῦ λαλεῖν, φησὶν, καὶ καιρὸς τοῦ σιγᾶν· ἐπεὶ οὖν τοῦ δευτέρου.

νθ'. Abraamio Xenodocho. Φίλου γνήσιον γνώρισμα, τὸ φιλούμενον ἐπισκέπτεσθαι.

Sexagesima abscisso pene folio deficit.

ξα'. Petro Nicææ. Αὕτη ἡ παρ' ἡμῶν συμβουλὴ πρὸς τὴν ἐρώτησιν τοῦ κυρίου ἡγουμένου.

ξβ'. Evaresto filio. Ἐκ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας μου, προσαθείην καὶ δακρύων.

ξγ'. Severiano filio spirituali. Ὅσον εὔφρανεν ἡμᾶς ἡ μικρὰ ἐπιστολὴ, τοσοῦτον ἐλύπησεν.

ξδ'. Theodoro μονάζοντι. Ἡδυνήθην, οὐκ ἐδυνήθην ἐφ' οἷς καθῆψω μου, τιμιώτατε.

ξε'. Anthimo filio. Ὁ νόμος τοῦ θεοῦ· ὁ φόβος τε καὶ ὁ τρόμος αὐτοῦ, ὥς φησι.

ξϛ'. Eustratio Hegumeno. Ἐχάρην δεξάμενός σου τὸ τίμιον γράμμα, πατέρων φίλτατε.

ξζ'. Laurentio filio. Ἀκουστὸν ἡμῖν ἐγένετο, τέκνον Λαυρέντιε, ὅπερ ἐκ τοῦ πονηροῦ δαίμονος.

ξη'. Τοῖς ἐν ἄστει ἀδελφοῖς. Init. Εὔκαιρον ἡγησάμην τανῦν, εἰσιόντος τοῦ ἀδελφοῦ Λέοντος.

ξθ'. Joanni Σάρδης. Ἀπὸ χρόνου ἠκούσαμεν νοσηλεύεσθαί σου τὴν πατρικὴν ἁγιωσύνην.

ο'. Nicetæ Hegumeno. Οὐκ ἄκαιρον οἶμαι τὸ παρὸν γραμματεῖον τῇ πατρικῇ σου.

οα'. Τῇ ὁμόζυγι Δημοχάρη. Init. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνηγγέλη ἡμῖν ὁ θάνατος τοῦ μακαρίου.

οβ'. Theophilo τῆς Ἐφέσου. Init. Ἔλαβον ἐπὶ χεῖρας τὸ γραμματεῖον ὅπερ ἀπέστειλεν ἡ ἱερά σου.

ογ'. Κατηχητικὴ πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς. Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἄλλοι μὲν λυπηρὰς ἀναγγέλλουσιν τάς.

οδ'. Euphrosynæ Hegumenæ. Απήτει δὲ σὲ αὐτὴν τὴν μακαρίαν καὶ ἰατρὸν καί.

οε'. Juliano ἐρεσίτῃ. Init. Επειδὴ παρεπικρίνετε ἡμᾶς διὰ τῷ ἀδελφοῦ, ὑπεκφεύγεις καὶ.

οϛ'. Euphrosynæ Hegumenæ. Ως κατὰ τὰ γράμματα τῆς ὁσιότητός σου, καὶ τὸ λυπηρόν.

οζ'. Ιωαννίνῃ ἐρημίτῃ. Η μὲν ϑέλημα ἐστὶ τί εἰς ϑελήματι τοῦτο καὶ λέξει τὴν ἀγνωσίαν.

οη'. Antonio τῷ Σιδηρᾶ. Οὐκ μὲν τῷ χαρᾷ, ὅπως ὅτι αἰτῶ ἀπεῖλον τῇ πάλαι.

οθ' Joanni Spathario. Το εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας τῷ εὐλογημένῳ μου ἀπεστάλη νῦν.

π'. Mariano Spathario. Ελκει ἡμᾶς ἡ εὐπειθειά σου πρὸς τὸ γράψαι, ὡς ἔφησε φησί.

πα. Jacobo solitario. Βραδέως καὶ ἡμεῖς πρὸς τὴν τῶν γραμμάτων ἀντίδοσιν.

πβ'. Thomæ Chartulario. Εντυχὼν τοῖς γράμμασι τῆς τιμιότητός σου, καὶ καταλαβὼν ὅτι.

πγ'. Nicetæ τουλδρητῇ. Επειδὴ ἐδωροφόρησεν ἡμῖν ἡ φιλοπτωχος σου δεξιά.

πδ'. Thomæ Patriarchæ Hierosolymorum. Ηλίκον ηὐφράνθημεν οἱ ταπεινοὶ τῆς διὰ τοῦ γράμματος πάνσοφε ὑμῶν προσφωνήσεως.

πε'. Theodoro Xenodocho. Ιδού σοι ἀπέσταλκα τὸ γράμμα ἀπαιτοῦντι, καὶ ἀπόλυσον ἡμᾶς τῆς ἐγκλήσεως.

πϛ'. Gregorio filio. Α μὲν δὴ ἐν τῇ προτέρα ἐπιστολῇ περὶ τῆς τῆς Χαλκηδόνος.

πζ'. Euphrosynæ Hegumenæ. Ακηκόαμεν καὶ νῦν ὅτι πρεσβεύεται σου ἡ ἁγιότης ἀπὸ τῆς.

πη'. Κατηχητ. πρὸς τοὺς ἑαυτῷ μαθητάς. Init. Εγὼ ἐγὼ ὁ ταπεινὸς ἐργαζόμενος ἐν τῇ κατηχήσεσιν.

πθ'. Petro Nicææ. Νῦν ἐνδεδόμεθα ἐπιστεῖλαι τῇ πατρικῇ σου ἁγιωσύνῃ.

ϟ'. Nicetæ Spathario. Εδηλώθη μοι ὑπὸ τῷ καλοῦ σου ἀδελφοῦ, ὅτι εἰς τὴν ἱκετηρίαν.

ϟα'. Theodoro [illegible]. Ἀπεδεξάμην σου τὴν ἐπιστολὴν τῆς τιμιότητος, [illegible].

ϟβ'. Leoni Sacellario.. Πολλοὶ χάριτας εὐχαριστοῦμεν καὶ ἀποδίδομεν [illegible].

ϟγ'. Theodoto Patricio. Απὸ τῷ τιμίου γράμματος [illegible].

ϟδ'. Κατηχητικὴ πρὸς τοὺς ἑαυτῷ μαθητάς· Θεόδωρος ὁ ἁμαρτωλὸς πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος τῆς Στουδίου, ἠγαπημένοις ἀδελφοῖς μου καὶ πνευματικοῖς τέκνοις, τοῖς διὰ κύριον ἀεὶ κλάζειν διασπαρμένοις. Initium : Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ιησοῦ Χριστοῦ τοῦ χαρισαμένου.

ϟε'. Hegumenæ Ιγνάτ. Απεδεξάμην τὴν ἐπιστολὴν σου, ἀδελφὴ ἐν κυρίῳ, καὶ [illegible].

ϟϛ'. Euphrosynæ Hegumenæ. Η μνήμη τῆς μακαρίας μητρός, σοῦ μὲν ἀμφοτέρα τῇ, ἐμοῦ δὲ κατὰ πνεῦμα.

ϟζ'. Κατηχητική. Init. Οτι ἐπεζήτησεν ἡ τιμιότης σου λόγον [illegible] τῆς [illegible].

ϟη'. Theodoto exercitus duci. Τοῦ ὄντως ὄντος φίλου καὶ ἡ λύπη καὶ ἡ χαρὰ μεταδίδοσθαι πέφυκε πρὸς τὸν φίλον.

ϟθ'. Theoctisto Eremitæ. Η τῷ κυρίου ἐντολὴ ἡ ἀπαιτοῦσα ἡμᾶς ἀγαπᾶν ἀλλήλους.

ρ'. Archimandritæ Γοτθίας. Χάριν ὁμολογοῦμεν τῷ ἁγίῳ θεῷ, ὅτι ἠξιώθημεν δι' ἀδελφοῦ.

ρα'. Stephano Hegumeno. Η συχνότης τῶν γραμμάτων πληροφορίαν δείκνυσι τῆς ἀγάπης.

ρβ'. Κατηχητικὴ πρὸς (sic) ἐν Κυζίκῳ. Init. Ηκούσαμεν ἰδόμενοι περὶ τὸν ἀδελφὸν Συμεὼν τὸ εἰς κεφαλὴν ἐπιγ.

ργ'. Gregorio filio. Εχάρην ἐπὶ τῷ γράμματί σου, τέκνον ἠγαπημένον.

ρδ'. Theoctisto Eremitæ. Εδεξάμην δὲ γράμματα τῆς τιμιότητός σου, καὶ ἀνέγνων.

ρε'. Joanni Grammatico. Τὸ ἀντίγραφον τῆς σῆς φιλικῆς ἀγάπης, δέξαι.

ρϛ'. Basilio Hegumeno. Τὰ περὶ τῆς ἀξίας [illegible] ἐπιστελλεῖν εἴωθε.

ρζ'. Theodoro Patricio. Βραδὺ τῷ καιροῦ δὲ γράμματος... ἀλλ' ὅτι καὶ βράδιον ἠγνοήκαμεν τὴν.

ρη'. Τῇ Τουρμάρχῃ τῆς Ελλάδος. Init. Οσον ἀπολείπου.

ρθ'. Hesychio Protonotario. Καλὴ μὲν ἡ ἐπιστολὴ τῆς πανκάλου σου τιμιότητος καὶ ὡς.

ρι'. Gregorio Hypato. Εζημίου ἡμᾶς μέχρι τῷ δεῦρο ἡ τιμιότης σου μὴ ἐπιστείλασα.

ρια'. Κατηχητικὴ πρὸς τοὺς ἑαυτῷ μαθητάς. Init. Τῆς ἱερᾶς τεσσαρακοστῆς ἤδη ἐπιστάσης, εὔκαιρον ἡγησάμην.

ριβ'. Demetrio Hypato. Η ἀπουσία τῷ σώματος, τίνα ἄλλην εὕροι παραμυθίαν ἢ τῆς διὰ τῷ γράμματος συναφείας.

ριγ'.

ριγ'. Euphrosynæ Hegumenæ. Ὅτι μέλλει ἡμῖν περὶ τῆς τιμιότητός σου μαρτύριον τὸ τῇδε ἡμῶν ταπεινὸν γράμμα.

ριδ'. Philotheo κτήτορι. In margine scribitur: Ἀρχὴ βιβλίου τετάρτου. Init. Εὐαπόδεκτα τὰ γράμματα τῆς τιμιότητός σου καὶ θεῷ καὶ εὐσεβεῖ αὐθέντῃ.

ριε'. Irene Patriciæ. Ἐπειδὴ προσηγόρευσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινούς, κυρία.

ρις'. Bryenæ exercitûs duci. Ἀνηγγέλλει (sic) ἡμῖν ὁ θάνατος τῆς μακαρίας μηδὲν, καὶ ὅσον ἐστενάξαμεν, τί δεῖ καὶ λέγειν.

ριζ'. Eudocimo Spathario. Ἐπιστέλλειν τῇ τιμιότητί σου. . . ο. . . . τραπεὶς παρὰ Σιλουανοῦ τοῦ αἰ . . . ωτάτου ἡμῶν ἀδελφοῦ.

ριη'. Stephano filio. Κατέλαβεν καὶ ὁ ἀββᾶς Ἄνθιμος, ὦ καλὲ Στέφανε καὶ υἱὲ ἠγαπημένε.

ριθ'. Mariæ βασιλίσσῃ. Ὁποῖοι ἡμεῖς καὶ τίνες οἱ εὐτελεῖς, ἀπολογίας ἠξιωμένοι.

ρκ'. Heliæ Presbytero. Τὸ μὲν φίλημά σου, ὦ ἱερὲ αὐθέντα τοῦ θεοῦ, σεπτὸν ὅτι μάλιστα.

ρκα'. Macario μονάζοντι. Ὅτε ἠκούσαμέν σου τῆς ἀδελφικῆς φωνῆς, ἥσθημεν ἠγαπημένε.

ρκβ'. Auxentio Hegumeno. Τὸ μὲν γράμμα τῆς τιμιότητός σου ἐδεξάμεθα, καί.

ρκγ'. Eudocimo Spathario. Καὶ ἀφ' ἑαυτῶν ἐπαισθανόμεθα ὅσον τὸ πάθος καὶ τὸ ἄλγος.

ρκδ'. Leoni Sacellario. Καὶ σιωπᾶν οὐκ ἐπιτρεπόμεθα τῶν εὐεργεσιῶν τῆς.

ρκε'. Spathareæ τοῦ Φλαβιανοῦ. Init. Ἔφθασεν ἡ ἀπευκτὴ ἀγγελία τοῦ περὶ τοῦ ἀειμνήστου υἱοῦ σου πάθους.

ρκς'. Pantoleoni Logothetæ. Ἴσμεν καὶ τὸ εὐπαρρησίαστον νεμεσητὸν ὑπάρχειν· συνεπιστάμεθα καί.

ρκζ'. Theophani μονάζοντι. Εἴ σοι φίλον τὸ πρὸς ἡμῶν εὐτελῶν γράμμα, δέχου καὶ αὖθις.

ρκη'. Philotheo κτήτορι. Μέγα κέρδος ἡγεῖταί σου ἡ τιμιότης, ὡς φῄς δεχομένη ἡμῶν γράμματα.

ρκθ'. Eudocimo Spathario. Ὠψίσαμεν τοῦ ἀντεπιστεῖλαι τῇ τιμιότητί σου.

ρλ'. Euphrosynæ Hegumenæ. Μεμάθηκα παρὰ τοῦ εὖ εἰδότος, ὅτι σου ἥψατο λύπη.

ρλα'. Dorotheo filio. Ἔγνων, τέκνον ἠγαπημένον, ἐκ τῆς ἀρτίως γραφείσης σου.

ρλβ'. Petro Nicææ. Ἤκουσεν πάντως ἡ ἱερά σου ἀκοὴ τὸ περὶ τὸν μακάριον.

ρλγ'. Συμεὼν μονάζοντι. Init. Τὸ παρὰ τῆς τιμιότητός σου προταθὲν ἐρώτημα, ὀφείλει.

ρλδ'. Philotheo κτήτορι. Ὅτε μὴ πάρεστι πρόσωπον πρὸς πρόσωπον τοὺς φιλουμένους ὁμιλεῖν.

ρλε'. Irene Hegumenæ. Μακραὶ ἀπὸ τῶν ἐγκωμίων σου οἱ τρόποι καὶ οἱ λόγοι τῆς πολιτείας μου.

ρλς'. Mariæ Spathareæ. Ἡ τιμιότης σου γινώσκει, ὅτι ἡ ἐκκλησία φυγαδεύτηριόν ἐστι.

ρλζ'. Casiæ κανδιδατίσσῃ. (sic) Χρεία ἡ ἐπιστολὴ τῆς τιμιότητός σου καὶ αὕτη ἔγκλητική.

ρλη'. Olbiano Patricio. Γεώργιος ὁ θεοφιλὴς ἀνὴρ καὶ περίδοξος νοτάριος.

ρλθ'. . . . Episcopo. Πρ. . . . π . . προσφώνησιν ἡ πατρικὴ σου ἁγιωσύνη.

ρμ'. Dionysio μονάζοντι. Οἱ παρὰ τῶν ἐπισημένων ἰατρῶν θεραπευόμενοι οὐ χρείαν ἔχουσι.

ρμβ'. (sic) Euthymio ... θα ... Init. Σὺ μὲν ὦ μακάριε, τῇ σιωπῇ οὐ διαλιμπάνεις ἀποστέλλειν.

ρμα'. Joseph Cathegumeno. Καὶ περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ καλοῦ Σεργίου ἠκουτίσθη ἡμῖν.

ρμγ'. Μιχαὴλ Syncello ἁγιοπολίτῃ. Init. Ἄρτι ἐπιστέλλω τῇ τιμιότητί σου, ὁπηνίκα εὐοδώθη μοι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ.

ρμδ'. Hypacoë μοναζούσῃ. Καὶ εὐλαβούμενοι γράφειν, ὅμως ἀναγκαζόμεθα στόμα εὐχάριστον.

ρμε'. Methodio μονάζοντι. Initium Proœmii: Ὅσην ἔχει ἐπιτηδείαν ἡ τιμιότης σου ἰδεῖν τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, τοσαύτην οἴεσθω καὶ τὴν ἡμετέραν εἶναι πρὸς τὴν κατ' ὀφθαλμοὺς ὁμιλίαν.

α'. Ἐρώτησις. Initium: Περὶ τῶν χειροτονηθέντων πρεσβυτέρων ἐν Ῥώμῃ, ἐν Νεαπόλει καὶ ἐν Λαγγιβαρδίᾳ ἀκηρύκτων καὶ ἀπολελυμένων, εἰ χρὴ τοὺς τοιούτους δέχεσθαι καὶ κοινωνεῖν αὐτοῖς.

Ἀπόκρισις. Init. Ἐν καιρῷ αἱρέσεως, οὐ κατὰ τὰ ἐν εἰρήνῃ.

β'. Ἐρώτησις &c. Et sic est ordo reliquarum quæstionum ac responsionum quæ in Epistola 145. continentur.

CODEX CCLXX. olim CXXXIX. membranaceus, XI. sæculi, foliorum 256.

Amphilochia Photii, opus ἀνέκδοτον, quod aliquot in Bibliothecis manu scriptum reperitur. Ut autem aliquam ejus notitiam erudito lectori offeramus, Capitum titulos & initia omnia apponimus.

Sunt porro quæstiones ut plurimum circa loca varia Scripturæ Sacræ tam Veteris quam novi Testamenti; intermixtæ quoque sunt aliæ philosophicæ, physicæ, grammaticæ, & aliæ id genus. Ipsæque omnes sunt numero 308.

Fol. 1. vers. Τὰ Ἀμφιλόχια, ἢ λόγων ἱερῶν καὶ ζητημάτων ἱερολογίαι πρὸς Ἀμφιλόχιον τὸν ὁσιώτατον μητροπολίτην Κυζίκου ἐν τῷ καιρῷ τῶν πειρασμῶν, ζητημάτων διαφόρων εἰς ἀριθμὸν τριακοσίων συντεινόντων ἐπίλυσιν αἰτησάμενον. i. *Amphilochia, seu sermones & quæstiones sacræ ad Amphilochium Metropolitam Cyzicenum in tempore tentationum: quæstiones variæ sunt numero trecentæ.* Init. Τῆς σπουδῆς σου τὸ γνήσιον δυσωπηθεὶς τὴν σὴν ἀφῖχα.

Prima Quæstio fol. 3. Ἀμφιλοχίῳ μητροπολίτῃ Κυζίκου, ἐν ᾗ ζητήματα τῆς θείας γραφῆς διαλύεται, ὧν προεξηγεῖται τὸ δεσποτικὸν ἐκεῖνο παράγγελμα τὸ λέγον· μὴ ἔχετε ζώνην, μήτε ὑποδήματα, μήτε πήραν, ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλλάντιον ἀράτω ὁμοίως καὶ πήραν καὶ ἑξῆς. i. *Amphilochio Metropolitæ Cyziceno quæstiones ex divina Scriptura. Prius expenditur illud Dominicum præceptum:* Nolite habere cingulum neque calceamenta, neque peram: sed nunc qui habet crumenam, tollat similiter & peram. Init. Πολλὰ τῶν ἀπορημάτων προκατασκευῆς δεῖται.

Secunda Quæstio fol. 13. vers. Εἰ τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, πῶς ὁ σωτήριος τοῦ πατρὸς λόγος φησίν· ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργάζομαι. i. *Si septimo die requievit Deus ab omnibus operibus suis, cur salutare Patris Verbum dicit*, Pater meus usque modo operatur, & ego operor? (Joan. 5. 17.) Init. Τέσσαρας ὁρῶ μὲν τοῦ δημιουργοῦ ἐργασίας.

3. Quæst. fol. 14. vers. Διὰ τί πηλῷ χρησάμενος ὁ δεσπότης, ἀλλὰ μὴ ἄλλῳ τρόπῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξιάσατο τοῦ τυφλοῦ. Id est: *Cur Dominus luto usus, & non alio modo sanavit oculos cæci?* Init. Πηλῷ δὲ χρησάμενος ὁ πλάστης ὀφθαλμοὺς ἐκενέργησεν (sic) τῷ τυφλῷ.

4. Quæst. ibid. Τί ἐστιν, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα; *Quid est*, odientes & eam, quæ carnalis est, maculatam tunicam? (Judæ 23.) Initium: Ἔνδυμα γάμου παρὰ τῆς θείας γραφῆς διδασκόμεθα τὸν κατ᾽ ἀρετὴν εἶναι βίον καὶ πολιτείαν τὴν ἐλευθέραν ἁμαρτημάτων.

5. Fol. 15. Εἰ πᾶν τὸ ὑποκείμενον ἀνάγκῃ καὶ μὴ βουλόμενον πληροῖ τὰ τῆς βίας, ἀνάγκη δὲ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα ἐν τῷ κόσμῳ· οὐ δίκαιον ἀραῖς ὑποβάλλειν τὸν βιασθέντα, οὐδὲ μὲν δίκας ἀπαιτεῖσθαι τοῦ ἁμαρτήματος. *Si omne quod necessitati subjectum est, vi cogitur; & necesse est venire scandala in mundum: non æquum est eum qui vim passus est, maledictis subjici, neque pœnas peccatorum luere.* Init. Ἔχει μέν τι πιθανὸν ἡ κατασκευὴ τοῦ λόγου. Hæc proponuntur quæstionis more, cujus solutionem deinde affert Photius.

6. Fol. 15. vers. Τί δήποτε Μωσῆς τῆς οὐρανοῦ οὐ μέμνηται βασιλείας, καίτοι τοῦ σωτῆρος ἐν τοῖς εὐαγγελίοις λαμπρῶς εἰπόντος ἀπὸ καταβολῆς κόσμου τοῖς δικαίοις ταύτην ἑτοιμασθῆναι; i. *Quare Moyses regni cœlestis non meminit, etsi Servator in Evangeliis clare dicat ipsum esse justis paratum a constitutione mundi.* (Matth. 13. 35.) Init. Πολλὰ τῶν νοητῶν ὁ θεῖος Μωσῆς παρῆκεν.

7. Fol. 16. vers. Εἰ τὰ τέλη τῶν αἰώνων εἰς ἡμᾶς κατήντησεν, ἐν ποίοις αἰῶσιν ὁ τοῦ Χριστοῦ πλοῦτος εἰς ἡμᾶς ἐπιδειχθήσεται; i. *Si fines sæculorum in nos advenerunt, quibusnam sæculis Christi divitiæ nobis ostendentur?* Init. Οὐκ ἄπορον δὲ οὐδ᾽ εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

8. ibid. Πῶς τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ λέγεται ἁμαρτίαν μὴ ποιεῖν· εἶναι δὲ ταῦτα ἡ αὐτὴ λέγει γραφὴ τὰ δι᾽ ὕδατος καὶ πνεύματος γεννηθέντα· καὶ πάλιν πολλοὺς ὁρῶμεν διὰ τοῦ βαπτίσματος υἱοποιηθέντας τὰς ἁμαρτίας διαπραττομένους; i. *Quomodo filii Dei dicantur peccatum non facere; illos autem esse dicit Scriptura, qui generati sunt per aquam & spiritum: & tamen multos videmus, qui per Baptismum filii adoptionis effecti peccata perpetrant?* Initium: Εἰ δι᾽ ὕδατος καὶ πνεύματος οἱ γεννηθέντες, τέκνα θεοῦ χρηματίζουσιν.

9. Fol. 17. vers. Πῶς τοῦ θεοπάτορος Δαυὶδ εἰπόντος· ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ καὶ τὰ ἑξῆς, ὁ τούτου παῖς Σολομὼν ἀποφαίνεται· μέγα ἄνθρωπος καὶ τίμιον ἀνήρ; i. *Quare cum Dei pater David dixerit*, Homo sicut fœnum dies ejus *&c. ejus filius Salomon hanc profert sententiam*, Magna res homo, & veneranda res vir? (*Prov.* 12. 28.) Init. Τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν τὰ πολλὰ καὶ ὁ θεῖος Δαυίδ.

10. Fol. 18. Τί δήποτε τοὺς δαιμονίᾳ νόσῳ κακουμένους, σεληνιαζομένους ὁ εὐαγγελιστὴς ὀνομάζει;

i. *Cur eos qui dæmoniaco morbo laborabant, lunaticos vocet Evangelista?* Init. Σεληνιαζομένους ὁ εὐαγγελιστὴς τοὺς δαιμονίᾳ κατόχους ὀνομάζει νόσῳ.

11. Fol. 18. vers. Διὰ τί τοῦ Ἀδὰμ ἡμαρτηκότος καὶ τὸ τοῦ θανάτου δεξαμένου ἐπιτίμιον, ὁ τούτου παῖς μηδὲν ἡμαρτηκὼς προετελεύτα; i. *Cur cum Adam peccaverit mortisque pœnam acceperit, filius ejus prius moriatur?* Init. Ὁ μὲν βαθύτερος καὶ ὑψηλότερος περὶ τούτου λόγος.

12. Fol. 19. Περὶ (adde τοῦ) ὅτι οὐ μάχεται, κἂν δοκῇ τισι τό· Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα· καὶ τό, Οὐκ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω; i. *Quomodo hæc non invicem pugnent, licet quibusdam secus videatur,* In judicium ego in mundum veni, *& illud,* Non veni ut judicem mundum, sed ut salvum faciam. (Joan. 9. 39. & Joan. 12. 47.) Init. Τό, Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα.

13. Fol. 20. Εἰ τὸ ἐν κολάσει διηνεκεῖ εἶναι τοῦ μηδ' ὅλως εἶναι πολλῷ χαλεπώτερον· (τοῦ γὰρ ἀλγηδόσι καὶ ὀδύναις κατατείνεσθαι τὸ μηδὲν τοιοῦτον πάσχειν πολλῷ ἄμεινον·) πῶς ὁ θεὸς τοὺς ἐν ἁμαρτίαις φασὶ μέλλοντας τὸν βίον καταστρέφειν παρήγαγεν, τὸ χεῖρον ἢ τὸ ἄμεινον προελομένους. i. *Si in perpetuo supplicio esse multo atrocius sit, quam omnino non esse; (nam in doloribus & cruciatibus degere longe pejus est, quam nihil hujusmodi pati.) cur, aiunt, Deus eos qui in peccatis vitam transacturi erant produxit, ut vel quod pejus vel quod melius erat eligerent.* Init. Ὅτι μὲν οὖν βέλτιον ἦν τοῖς εἰς χαλεπότητα πλασμάτων.

14. Fol. 21. Τί ἐστι τό· Διηνοίχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ πῶς ἡ παράβασις ἰσχὺν ἔσχεν διανοίγειν ὀφθαλμούς; i. *Quid est illud,* Aperti sunt oculi eorum; *& quomodo prævaricatio vim habuerit oculos aperiendi?* (Gen. 3. 7.) Init. Τὸ δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο.

15. F. 21. vers. Διὰ τί ἀόρατον τὴν γῆν ὁ Μωσῆς ὠνόμασεν. i. *Quare Moyses terram invisibilem vocavit.* Init. Ἀόρατον τὴν γῆν ἔφησεν ὁ Μωσῆς.

16. F. 22. Διὰ τί θηριάλωτα κρέα τοὺς ἀνθρώπους ἐσθίειν ἀποκωλύει. i. *Cur hominibus carnium a feris discerptarum esum prohibeat.* Init. Παρηλλαγμένον διὰ τοῦ παρόντος προστάγματος νομοθετεῖ.

17. F. 22. vers. Πῶς νοητέον τό, Οὐκ ὀφθήσῃ κενὸς ἐναντίον μου. i. *Quomodo intelligendum est illud,* Non apparebis vacuus in conspectu meo. (Deut. 16. 16.) Init. Τινὲς μὲν οὖν φασιν ὡς ἀπιόντα προσκυνῆσαι θεῷ.

18. F. 23. Πῶς οὐκ ἔστιν ἐναντίον τὸ λέγειν, ἰδοὺ πάντα καλὰ λίαν, καὶ τὸ μετὰ ταῦτα ἐπιδιελεῖν· καὶ τὰ μὲν τῶν ζώων καθαρὰ λέγειν, τὰ δὲ ἀκάθαρτα. i. *Quomodo non est contrarium dicere,* Ecce omnia bona valde, *& postea hæc ipsa distinguere, & alia quædam animalia munda dicere, alia vero immunda.* Init. Πολλὰ μὲν οὖν ἄν τις εἴποι περὶ ταύτης τῆς ζητήσεως.

19. F. 23. vers. Διὰ τί ὁ τῆς αἱρέσεως ἀφιστάμενος ὁ ἄνθρωπος, τὸν βίον οὐκ ἔχων ἐπίμωμον πρὸς ἱερωσύνην ἀνέρχεται· ὁ δὲ κηλίδων σωματικῶν γεγονὼς ὑπεύθυνος κἂν τῶν ἀθεμίτων ἀποστῇ πράξεων, πρὸς τὸ τῆς ἱερωσύνης τέλος οὐκ ἀνάγεται. i. *Cur vir qui ab hæresi resiliit, modo vitæ sit inculpatæ, in sacerdotium ascendit; qui vero corporeis maculis obnoxius est, etsi a pravis operibus abstinuerit, ad sacerdotii munus non promovetur.* Init. Τὸ δ' εἰς ἀπείραν ἀναγόμενον πρόβλημα.

20. F. 24. vers. Ἐπὶ τίνος παραλαμβάνεται παρὰ τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν λογίοις ἡ οὐκ ἀπεκρίθη φωνή· αὕτη τε καὶ τὰ παρὰ ταύτην ἐκ τῆς αὐτῆς σχηματιζόμενα λέξεως. i. *Quo sensu accipitur in sacris nostris eloquiis vox illa,* respondit, *tum illa scilicet, tum aliæ quæ ex eadem dictionis forma procedunt.* Init. Πολλῶν ὄντων φωνῶν πολυσήμων ὥστε καὶ πραγματείας.

21. F. 28. Τί δήποτε πρὶν ἢ διανοηθῆναι τὸν Ἰωσὴφ ἀπολῦσαι τὴν Μαριάμ, μὴ ἐπέστη ὁ ἄγγελος αὐτὴν προαναστέλλων τὴν μελέτην, ἀλλ' ὅτε πρὸς τὴν πρᾶξιν ἀπὸ τῆς μελέτης κατέβη, τότε κωλύσων ἐφίσταται· καὶ διὰ τί τὴν παρθένον γυναῖκα λέγει τοῦ Ἰωσήφ. i. *Cur antequam cogitaret Joseph de relinquenda Maria, Angelus non adstitit, ut ejusmodi cogitationem præverteret, sed cum post cogitationem ad effectum veniret, tunc ad impediendum adstiterit; & cur Angelus Virginem Josephi uxorem dicat.* Init. Περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος καὶ τῶν μακαρίων ἡμῶν.

22. F. 29. Τί σημαίνει τό, ἰδοὺ Ἀδὰμ γέγονεν ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν, τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν. i. *Quid significat illud,* Ecce Adam factus est quasi unus ex nobis ad cognoscendum bonum & malum. (Gen. 3. 22.) Init. Οἶδα μὲν οὖν ὥς τινες τὸν εἴρονα λόγον διὰ τῶν.

23. Fol. 30. vers. Πῶς θελητόν τε καὶ ἀθέλητον τῷ πατρὶ ὁ θάνατος λέγοιτ' ἂν εἶναι τοῦ Χριστοῦ·

καὶ πῶς πάλιν ὁ αὐτὸς συνέλθοι τῷ πονηρῷ θελητὸς τε ἅμα εἶ) καὶ ἀθέλητος. i. *Quomodo Christi mors Patri voluntaria & involuntaria dici possit; & quomodo rursum ipsa malig... voluntaria simul & involuntaria.* Initium : Η μὲν οὖν ἁπλῶς ... πρὸς τινὰς θυσίας ἀπαιτεῖ.

24. Fol. 34. Τίνος ἐστὶν ἡ λέγουσα φωνὴ, τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, πότερον τοῦ συγγραφέως ἢ τοῦ ἀρχαγγέλου. i. *Cujusnam est hæc vox*, Hoc autem totum factum est, *Scriptoris ne, an Archangeli.* (Matth. 1. 22.) Init. Ὅτι μὲν ἐκπληρουμένου ... &c.

25. Fol. 34. vers. Τίνος ἕνεκεν γεννηθεὶς ὁ Χριστὸς, συνεχώρησε δι' αὐτὸν τὴν αἰκίαν γενέσθαι τῶν νηπίων. i. *Quare natus Christus concessit ut infantium cædes propter se fieret.* Initium: Καλὸν μὲν τὸ συμπαθείας ὃ σοι ...

26. Fol. 35. vers. Πῶς λέγοντες θεὸν μὲν ἕνα, τρεῖς δὲ ὑποστάσεις, καὶ τὸν πατέρα λέγομεν θεὸν καὶ τὸν υἱὸν καθ' ἑαυτὸν θεὸν καὶ τὸ πνεῦμα ὡσαύτως· θεότητα δὲ λέγοντες μίαν καὶ τρεῖς ὑποστάσεις, οὐκέτι δυνάμεθα λέγειν οὔτε τὸν πατέρα θεότητα, οὔτε τὸν υἱὸν, οὔτε τὸ πνεῦμα, ἀλλ' οὐδὲ ἅμα τὰ τρία. i. *Quomodo cum dicamus Deum unum, tres autem hypostases*, Patrem dicimus Deum, *Filium item secundum se Deum, & Spiritum similiter; cum autem dicimus unam deitatem & tres hypostases, non tamen dicere possumus Patrem deitatem, neque Filium, neque Spiritum; sed neque tria simul.* Init. Τὸ μὲν οὖν ἅμα μὴ λέγειν τὰς ... ὑποστάσεις θεότητα.

27. Fol. 37. vers. Εἰ τοῦ αὐτοῦ αἰτίου προέρχονται ὁ υἱὸς καὶ τὸ πνεῦμα, πῶς οὐχὶ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ ἀναδέξονται κλῆσιν, καὶ τὴν τοῦ υἱοῦ προσηγορίαν οὐχ ὑπέστη τὸ πνεῦμα. i. *Si ex eodem principio procedunt Filius & Spiritus, cur non fratrum appellationem suscipiunt, & cur Spiritus Filii nomen non habeat.* Init. Η μὲν προέρχεται, ὦ βέλτιστε, ἅμα τε καὶ ἀδιαστάτως ἐκ τοῦ πατρός.

28. Fol. 28. vers. Εἰ τὸ βάπτισμα Ιωάννου ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὡς ὁ ἱερὸς Λουκᾶς διαγράφει, παρεῖχε, τίς ἡ πρὸς αὐτὸ τοῦ δεσποτικοῦ διαφορά. i. *Si baptisma Joannis remissionem peccatorum præbebat, ut scribit S. Lucas, quænam differentia illud inter & Dominicum baptisma.* Init. Ο μὲν θεῖος Λουκᾶς ὅτι μὲν τὴν ... διαγράφει ...

29. Fol. 40. Πῶς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν λέγοντος· οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἄνευ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, Παῦλος ὁ τὸν Χριστὸν ἔχων λαλοῦντα ἐν ἑαυτῷ φησιν, μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ; ἀντιφθέγγεσθαι γὰρ ὁ τοῦ μαθητοῦ πρὸς τὸν διδάσκαλον φαίνεται παρέχεσθαι φωνή. i. *Quomodo cum Salvator noster dicat*, Nonne duo passeres væneunt dipondio, & unus ex illis non cadet sine Patre meo qui est in cœlis, *Paulus qui Christum habet in se loquentem dicit*, Numquid de bobus cura est Deo? *Discipuli namque dictum Magistro contradicere videtur.* (Matth. 10. 29. & 1. Cor. 9. 9.) Init. Ὅτι μὲν ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια καὶ μέχρι τῶν στρουθίων διήκει.

30. Fol. 41. vers. Πῶς νοητέον τὸ, δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Αβραάμ. i. *Quomodo intelligendum est illud*, Potest Deus ex lapidibus istis suscitare filios Abrahæ. (Luc. 3. 8.) Initium : Τὸ μὲν προέχειν τῆς φύσεως ... ἐπαγγελίας.

31. Fol. 42. Τί δηλοῖ· οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἑξῆς. i. *Quid significat illud*, cujus ventilabrum in manu ejus, &c. (Matth. 3. 12.) Initium : Ἐπειδὴ τὸν σωτῆρα κηρύττων ὁ πρόδρομος.

32. Fol. 42. vers. Πῶς τῆς θεομηνίας τῆς περὶ τὸν Κορὲ καὶ Δαθὰν καὶ Αβειρὼν γεγενημένης, δέον τὸ ἄλλο πλῆθος καταπληχθὲν καὶ τὸν περὶ ζωῆς κίνδυνον δεδιότας ... ἀπονενοημένον συστέλλειν, καὶ ἐπιγνώμονας γίνεσθαι τῶν ἡμαρτημένων, οἱ δὲ μηδὲν ... καὶ κατὰ Μωϋσέως γογγύζουσι. i. *Quomodo cum divina ira adversus Core, Dathan & Abiron exhibita esset, reliqua multitudo vitæ periculo exterrita cum debuisset superbam insanamque animi sententiam reprimere & de peccatis resipiscere, nihil ejusmodi demonstrans contra Moysem murmuravit.* Init. Η δι' ὅτι πλῆθος ὄντες ὁρμῇ ...

33. Fol. 43. vers. Εν τῷ εὐαγγελικῷ ῥητῷ τίνα δεῖ νοεῖν παιδία ἃ τοῖς Ιουδαίοις ηὔλησαν, καὶ οὐκ ὠρχήσαντο, ἐθρήνησαν καὶ οὐκ ἐκόψαντο. τὸν γὰρ πρόδρομον καὶ τὸν κοινὸν δεσπότην παιδία νοεῖν, μὴ τῷ ἀτόπῳ συνεκλύεται καὶ τὸ Ιουδαίων τὸ ἔγκλημα; παιδίοις γὰρ μὴ πειθαρχεῖν οὐχ ὑπεύθυνον. i. *In Evangelio dicto quinam existimandi sunt pueri, qui Judæis tibiâ cecinerunt, & illi*

illi non saltaverunt, lamentati fuerant, & illi non planxerant. Nam Præcursorem & communem Dominum pueros dicere, annon ex absurditate solveretur Judæorum crimen? Pueris enim non obsequi non est crimini obnoxium. Initium: Ἄλλος μὲν αὖ τις τὴν παραβολὴν.

34. Fol. 45. verso. Πῶς οὐ μάχεται ἡ τοῦ κορυφαίου τῶν μαθητῶν παραίνεσις ἡ λέγουσα· ἕτοιμοι γίνεσθε ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος· καὶ τὸ δεσποτικὸν πρόσταγμα παρακελευόμενον μὴ προμελετᾶν ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ βήματος βασιλέων καὶ ἡγεμόνων ἀγομένους, ἐφ' ᾧ λόγον ἀποδοῦναι τῆς πίστεως. i. *Quomodo non repugnat Coryphæi Discipulorum adhortatio quæ dicitur,* Parati estote semper ad defensionem omni petenti vobis rationem de spe quæ est in vobis, *cum Dominico præcepto quo jubetur, non præcogitandam esse responsionem iis qui ante tribunal regum & præsidum aguntur, pro reddenda ratione de fide.* Init. Διότι φιλολόγων ἱερῶν ἀεὶ τὸ ἑκάτερα χρεία.

35. Fol. 46. Κατὰ τί εἴρηται· ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν. καὶ τίς ἐνταῦθα ἡ εἰκὼν, ποῖον δὲ τὸ ἀρχέτυπον; ἁπάσης γὰρ εἰκόνος ἀνάγκη συνθεωρεῖσθαι καὶ τὸ πρωτότυπον. i. *Secundum quidnam dictum est,* Faciamus hominem ad imaginem nostram. *Quænam hic est imago, quale archetypum? Omnis quippe imaginis necesse est prototypum simul perspici.* Init. Τὸ κατ' εἰκόνα θεοῦ γεγενῆσθαι τὸν ἄνθρωπον.

36. Fol. 48. Πῶς δύναται μὴ εἶναι ἀντικείμενον· ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, πρὸς τὸ, ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· τουτέστιν μὴ ἐπεξελθεῖν τοῖς ὁμοίοις, μηδ' ἀμύνεσθαι τὸν ἐχθρόν. i. *Quomodo potest non oppositum esse illud,* Oculum pro oculo & dentem pro dente, *illi dicto,* Ego autem dico vobis non obsistere maligno, *id est non sese vindicare paribus pœnis, neque ulcisci inimicum.* Init. Ἔστι μὲν οὖν εἰπεῖν ἃ καὶ τοῖς πρὸ ἡμῶν περὶ τούτου.

37. Fol. 48. verso. Τινὲς διαπορέουσιν ὡς εἰ ἀπερίγραπτος ἡ ἐν τῷ υἱῷ θεότης, ἡ σὰρξ ἣν ἀνέλαβεν ἦν πανταχοῦ· ἔνθα γὰρ ἡ θεότης, κἀκείνην παρεῖναι δεῖ· ἢ περιγραφομένη τόπῳ τοῦ προσειληφότος διέστηκεν. i. *Quidam dubitando dicunt: si in Filio incircumscripta esset deitas, caro quam assumsit esset ubique. Ubi enim est deïtas, & illam adesse oportet: vel circumscripta loco ab assumente se distat.* Init. Οὐκ ἦν ἀπορεῖν τὴν δυσσεβῆ ζητοῦντας.

38. Fol. 49. Πῶς τοῦ Ἰακὼβ δύο παῖδας ἐκ τῆς Ῥαχὴλ ἐσχηκότος τὸν Ἰωσὴφ καὶ τὸν Βενιαμὶν, εἶτα γενεαλογῶν τοὺς ἀπὸ τοῦ Ἰακὼβ ὁ Μωσῆς· ἐγένοντο δὲ, φησιν, υἱοὶ Βάλλα· Γηρᾶ, καὶ Νοεμὰν, καὶ Ἀγχὶς, καὶ Ῥὼς, καὶ ἡ Ἀμφὶν καὶ Ὀμφιμιν. Γηρᾶ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀρὰδ. εἶτα ἐπάγει· οὗτοι υἱοὶ Ῥαχὴλ, οὓς ἔτεκεν τῷ Ἰακώβ. τῆς οὖν Ῥαχὴλ τὸν Ἰωσὴφ καὶ τὸν Βενιαμὶν μόνους τεκούσης, πῶς τούτους ἡ γένεσις λέγει τῆς Ῥαχὴλ τεκεῖν τῷ Ἰακώβ; i. *Quomodo Jacob cum duos filios ex Rachel suscepisset Joseph & Benjamin, genealogiam Jacobi describens Moyses dicit:* Fuerunt autem filii Balla; Gera, & Noeman, & Anchis & Ros, & [filiæ] Amphim & Omphimim. Gera autem genuit Arad. *Postea inducit,* Hi filii Rachel, quos peperit Jacobo. *Cum itaque Rachel Joseph & Benjamin solos peperit, quomodo liber Genesis dicit & hos peperisse Rachelem Jacobo?* Init. Αὐτὴ ἑαυτὴν ἑρμηνεύει τῶν ἱερῶν ἡμῖν λογίων ἡ γραφή.

39. Fol. 50. Τοῦ δεσποτικοῦ προστάγματος ἐν τῇ ἐξόδῳ τὸν Μωσέα παρακελευομένου· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰς διώρυχας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἕλη αὐτῶν καὶ ἐπὶ πᾶν συνεστηκὸς ὕδωρ, καὶ ἔσται αἷμα· καὶ τοῦ θαύματος δηλονότι τὸ πέρας εἰληφότος, πόθεν ἕτερον ὕδωρ εὑρέθη ὅπερ τῇ τῶν ἐπαοιδῶν μαγγανείας ὕλη πρὸς τὴν τοῦ λήματος φαντασίαν ὑπεβλήθη. i. *Cum Dominus præceptum dederit Moysi in Exodo:* Extende manum tuam super aquas Ægypti, & super flumina eorum, & super canales eorum, & super paludes eorum & super omnem aquam congregatam, & erit sanguis; *& miraculum impletum fuerit, ubinam alia reperta fuit aqua, quæ incantorum præstigiis ad ementitam miraculi speciem subjecta fuerit.* Init. Τινὲς μὲν τῶν μακαρίων ἡμῶν πατέρων.

40. Fol. 51. Πῶς νοητέον τὸ, ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραώ. i. *Quomodo intelligendum est illud,* Ego indurabo cor Pharaonis. Init. Τινὲς μὲν φασι σκληρυνθῆναι λέγεσθαι τὸν θεὸν τὴν καρδίαν.

41. Fol. 53. Πῶς νοητέον τὸ, σὺ ὠργίσθης, εἰρημένον τῷ θεολήπτῳ Ἡσαΐᾳ, καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν. i. *Quomodo intelligendum est illud,* Tu iratus es, *dictum a divinitus afflato Hesaia, &*

nos peccavimus. Initium : Ἐνῶ μὲν τὸ, ἡμάρτομεν, ἐκλαβεῖν οὐχ ὅτι τὰς πράξεις.

42. Fol. 56. Τί δήποτε τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ὄνομα πατρὸς καὶ υἱοῦ βαπτίζειν μυσταγωγήσαντος, οἱ ἀπόστολοι καὶ μαθηταὶ αὐτοῦ οὐχ οὕτως, ἀλλ' εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐβάπτιζον. i. *Cur Domino & Salvatore nostro Jesu Christo mystice docente baptizandum esse in nomine Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti, Apostoli & Discipuli ejus non sic, sed in nomine Domini Jesu Christi baptizabant.* Init. Τινὰς μὲν οὖν τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν ἐστιν ἰδεῖν ἱσταμένους.

43. Fol. 63. Τί δηλοῖ τὸ εἰρημένον· ἐν παντὶ καιρῷ ἔστωσαν τὰ ἱμάτιά σου λευκά, καὶ ἔλαιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου μὴ ὑστερησάτω· καὶ, τοῦ σοφοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ. i. *Quid significat dictum illud,* In omni tempore sint vestimenta tua alba, & oleum super caput tuum ne deficiat; *&*, sapientis oculi in capite ejus. Init. Τὸ λευχειμονεῖν οἷς ἡ κατὰ παλαιὰ νόμιμα πολιτεία.

44. Fol. 65. Τὸ, τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου καὶ τίνες οἱ ἀδελφοί μου, πῶς νοητέον· πολλοὶ γὰρ αὐτὸ προσκόμματος ἔθεντο πρόφασιν. *Quomodo intelligendum est illud*, Quæ est mater mea, & qui sunt fratris mei? *Multi enim illud in offendiculi ansam posuerunt.* In. Οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ ὁ τὴν γνώμην ἀστεικτος.

45. Fol. 67. Πῶς οὐ μάχεται τὸ, ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος· τῷ, ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσῃ ἐπὶ τὴν δεξιάν, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην. i. *Quomodo non repugnat illud,* Dictum est antiquis, oculum pro oculo & dentem pro dente, *illi sententiæ*, Ego autem dico vobis non resistere maligno: sed si quis te percusserit in dexteram, verte illi & aliam. Init. Πρῶτον μὲν διότι ὁ εἰπών, οὐκ ἦλθον καταλῦσαι.

46. Fol. 67. vers. Τοῦ κυρίου λέγοντος· ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ, ζητοῦμεν τίνα λέγει διάβολον καὶ τίνα τὸν πατέρα αὐτοῦ. i. *Cum dicat*, Vos ex patre diaboli estis, *quærimus quem dicat diabolum & quem patrem ejus.* Init. Διάφορος δόξα τοῖς πρὸ ἡμῶν περὶ τούτου προσελήλυθεν.

47. Fol. 69. Πόσαι εἰσὶν αἱ τὸν κύριον ἀλείψασαι μύρον. i. *Quot sunt quæ Dominum unxerunt unguento.* Init. Οὐχὶ τὴν αὐτὴν εὑρίσκω περιιοῦσαν δόξαν παρ' οἷς ταῦτα.

48. Fol. 71. Πῶς νοητέον τὸ, πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις, τῷ δὲ βλασφημήσαντι εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐκ ἀφεθήσεται, οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. i. *Quomodo intelligendum est illud:* Omne peccatum & blasphemia remittetur hominibus, ei autem qui blasphemaverit in Spiritum Sanctum non remittetur, neque in hoc sæculo neque in futuro. Init. Εἴρηται μὲν τοῖς μακαρίοις πατράσιν ἡμῶν.

49. Fol. 74. Τοῦ μακαρίου Μάρκου καὶ εὐαγγελιστοῦ γεγραφότος· ἐξῆλθον οἱ παρ' αὐτοῦ κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη· ποίᾳ διανοίᾳ τὴν τῶν ῥημάτων συνθήκην ἁρμόζοντες οὐκ ἂν εἴημεν πόῤῥω τοῦ εὐαγγελικοῦ διηγήματος παρενηνεγμένοι; i. *Cum beatus Marcus Evangelista scripserit*, Exierunt sui tenere eum: dicebant enim, in furorem versus est: *quanam sententiâ horum verborum constructionem concinnantes, non procul aberrabimus ab Evangelica narratione?* Marc 3. 21.) Init. Διαφόροις κατελάβομεν τὸ ῥητὸν ὑποβαλλόμενον ἑρμηνείαις.

50. Fol. 75. Διὰ τί τὸν παράδεισον ἐφύτευσεν ὁ θεὸς μέλλων εὐθὺς ἐκβάλλειν τὸν Ἀδὰμ ἐξ αὐτοῦ. *Cur Paradisum plantaverit Deus, mox Adamum ab eo expulsurus.* Init. Τῶν μὲν ἀποῤῥήτων καὶ κρειττόνων ἢ ζητεῖσθαι καὶ καταλαμβάνεσθαι.

51. Fol. 76. Τοῦ θεσπεσίου Παύλου παραινοῦντος· ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· πῶς νοήσομεν τὸ, ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. i. *Divino Paulo monente*, Si esurierit inimicus tuus, ciba illum; si sitierit, pota illum: hoc enim faciens carbones ignis coacervabis super caput ejus; *quomodo intelligemus illud*, carbones ignis coacervabis super caput ejus. Init. Ἄνθρακας μὲν ὁ τῆς ἀναγωγῆς λόγος τοὺς ἀποστόλους.

52. Fol. 77. Πῶς νοητέον τὸ εἰρημένον παρὰ τοῦ θεοῦ τῷ Μωσεῖ, ἰδοὺ δέδωκά σε θεὸν Φαραώ. i. *Quomodo intelligemus illud a Deo dictum Moysi*, Dedi te Deum Pharaonis. Init. Ἐκ τῶν καταπόδας ῥημάτων ἡ τοῦ ζητουμένου ἑρμηνεία.

53. Fol. 77. verso. Πῶς νοητέον τὸ ἀποστολικὸν ῥητόν· εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε,

βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε· καὶ τὰ τούτων συνημμένα. i. *Quomodo intelligendum est illud Apostolicum dictum*, Quod si invicem mordetis & comeditis, videte ne ab invicem consumamini, *&c.* Initium : Εἰσὶν ἄνδρες ἱεροὶ τῶν ἀποστολικῶν ῥημάτων.

54. Fol. 78. Πῶς ὁ ἱερὸς χρησμὸς ὥσπερ ἐστὶν κρείττων αἰτίας ἁπάσης, οὕτω καὶ ἐπιδειχθείη ταύτης ἀπαρασάλευτος, ὡς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν φησιν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο, λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. εἰ μὲν γὰρ τις εὐαγγέλιον αὐτὴν τὴν πρᾶξιν θείη τῆς γυναικὸς, ἀδολεσχίας οὐ δοκεῖ φεύγειν αἰτίαν· εἰ δὲ τὴν ὅλην συγγραφὴν τῶν συνταξαμένων μαθητῶν τὰ τοῦ διδασκάλου καὶ κοινοῦ σωτῆρος ὑπερφυῆ ἔργα καὶ πολιτεύματα, οὐδὲ τοῦτο νομίζεται σώζειν τὸ ἀκόλουθον. οὔπω γὰρ ταῦτα τοῖς γράμμασι παρετέθη. i. *Quomodo sacrum Oraculum ut est omni reprehensione superius, ita & criminationi inaccessum demonstrari potest, ut est illud:* Amen, amen dico vobis, ubicumque prædicatum fuerit hoc Evangelium, narrabitur & quod hæc fecit in memoriam ejus. *Nam si quis ponat ipsam mulieris actionem Evangelium esse, nugacitatis culpam effugere posse non videtur; sin totam scripturam Discipulorum, qui communis præceptoris & Salvatoris supernaturalia gesta & vitam recensuerunt, neque id consequenter dictum putatur: nondum enim hæc litteris consignata erant.* Init. Τὸ μὲν οὖν σὸν διαπόρημα δριμύτερον ἐπελθεῖν τοιοῦτο.

55. Fol. 78. verso. Τίνα νοῦν ἐστιν ἀκόλουθον καὶ ἀδυσφήμητον ἀνιχνεῦσαι καὶ κατανοῆσαι διὰ τῶν Δαυιτικῶν ῥημάτων τῶν λεγόντων· σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι. i. *Quomodo congruenter & sine labe Davidica verba investigare & intelligere possumus, quæ sic habent :* Tibi soli peccavi & malum coram te feci, ut justificeris in sermonibus tuis, & vincas cum judicaris. Init. Ισχύουσα μὲν οὖν διαπορήματος ἐπίλυσις καὶ πρὸς τὴν Δαυιτικήν.

56. Fol. 80. Διά τι τῶν τοῦ σωτῆρος βαπτιζόντων μαθητῶν, ἔτι ἐβάπτιζεν ὁ Ἰωάννης. i. *Cur baptizantibus Salvatoris Discipulis, baptizabat etiam Joannes.* Init. Διότι τὴν αὐτὴν γνώμην μέχρι τῆς σφαγῆς.

57. Fol. 80. verso. Τίνος ἕνεκα ὁ Μωσῆς κατὰ τὴν γένεσιν γενεαλογῶν τὰς ἡγεμονίας, εἰς αὐτῶν μὲν ἄλλων ἁπλῶς ψιλὰ διέρχεται τὰ ὀνόματα, ἐπὶ δὲ τοῦ Αἰνὰν ἐλθών φησιν· οὗτός ἐστιν ὃς εὗρεν τὸν Αἰμὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε ἔνεμεν τὰ ὑποζύγια Σεβεγὼν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· τί οὖν ἐστιν ὃ εὗρεν, καὶ τίνος ἕνεκα μνήμης ἀξιοῦται. i. *Cur Moyses dum in Genesi principum genealogias ponit, aliorum quidem nomina mera simpliciter recenset. de Ænan vero dicit.* Ipse est qui invenit Æmin in deserto, quando pascebat subjugalia Sebegon patris sui; *Quid illud est quod reperit, & cur memoriâ dignum judicatur.* Init. Ἡ Σύρα φωνὴ, τὴν ἰαμὶν ἢ ὡς ἔοι τὴν ἐλμείν.

58. Fol. 81. Τί δηλοῖ τὸ ἐν τῷ δευτερονομίῳ γεγραμμένον· ἐὰν δὲ οἰκοδομήσῃς οἰκίαν καινὴν καὶ ποιήσῃς στεφάνην ἐν τῷ δωματίῳ σου, καὶ οὐ ποιήσεις φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου. i. *Quid significat illud in Deuteronomio scriptum*, Si autem ædificaveris domum novam & feceris coronidem in tecto tuo, non facies cædem in domo tua. Init. Εἴρηται μὲν τοῖς πρὸ ἡμῶν περὶ ταύτης τῆς ῥήσεως.

59. Fol. 82. Τί δήποτε τοῦ νόμου κωλύοντος ἅπτεσθαι λεπροῦ· εἰ δὲ μὴ, ἀκάθαρτον εἶναι ἕως ἑσπέρας, ἐν τῷ θεραπεύειν τὸν λεπρὸν ὁ σωτὴρ ἅπτεται αὐτοῦ, καίτοι λόγῳ θεραπεύειν δυνατὸς ὤν. i. *Cur lege vetante ne tangatur leprosus; sin minus, eum qui tetigerit immundum esse usque ad vesperam: Salvator in curando leproso tangit eum, etsi posset eum verbo curare.* Init. Πρῶτον μὲν ἐκεῖνο προσῆκον εἰδέναι.

60. Fol. 83. Τί δηλοῖ τὸ, ἔστιν ἐλπὶς ὅτι ὁ κύων ὁ ζῶν αὐτὸς ἀγαθός ἐστιν ὑπὲρ τὸν λέοντα τὸν τεθνηκότα. i. *Quid significat illud*, spes est, quia canis vivus ipse melior est cane mortuo. Init. Κατὰ μὲν τὸ γράμμα τὸ προχεῖρον ἡ διάνοια ἔχει.

61. Fol. 84. Τί βούλεται δηλοῦν τὸ παρὰ τῷ ἐκκλησιαστῇ ῥηθέν· ἀπόστειλον τὸν ἄρτον σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ὕδατος, ὅτι ἐν πλήθει τῶν ἡμερῶν εὑρήσεις αὐτόν. i. *Quid significat dictum illud in Ecclesiaste*, Mitte panem tuum in faciem aquæ, quia in multitudine dierum invenies eum. Init. Τὸ τῆς ἐλεημοσύνης χρῆμα διὰ πολλῶν εἴωθε.

62. Fol. 84. verso. Τί δηλοῖ, ὁ ὀρύσσων βόθρον, ἐν αὐτῷ ἐμπεσεῖται. i. *Quid significat illud*, Qui fodit foveam, in eam incidet. Init. Βόθρον ἐνταῦθα τὴν κατὰ τοῦ πλησίον μελέτην καὶ τόν.

63. Fol. 85. Πῶς νοητέον τὸ γεγραμμένον ἐν Ἐκκλησιαστῇ· σχίζων ξύλα κινδυνεύσει ἐν αὐτοῖς, ἐὰν ἐκπέσῃ τὸ σιδήριον· καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτάραξε, καὶ δυνάμεις δυναμώσει, καὶ περισσεία τοῦ * ἀνδρὸς σοφία. i. *Quomodo intelligendum est illud in Ecclesiaste scriptum*, Findens ligna periclitabitur in eis, si excidat securis: & ipse faciem turbavit, & virtutes roborabit, & abundantia viri sapientia. Init. Ὁ ἐκκλησιαστὴς τὸ παρὸν βιβλίον ὥσπερ τι ἄσμα τι.

64. Fol. 85. verso. Πρὸς τίνα σκοπὸν ἀποβλέπει τὸ, γενεὰ πορεύεται καὶ γενεὰ ἔρχεται, ἡ δὲ γῆ εἰς τὸν αἰῶνα ἕστηκεν. i. *Ad quem scopum spectat illud*, Generatio vadit & generatio venit, terra autem in æternum stat. Initium: Εἰπὼν τὴν ματαιότητα ὁ Σολομὼν τῶν σπουδασμάτων.

65. Fol. 87. Τίνα νοῦν ἀναπλώσει τό· ἔστιν δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ, καὶ ἔστιν ἀσεβὴς μένων ἐν κακίᾳ αὐτοῦ. i. *Quam mentem continet illud*, Est justus periens in justitia sua, & est impius manens in malitia sua. Init. Δίκαιος μὲν ὡς στοιχεῖ αἰσθητῇ καὶ ὅσοι κεδρ...

66. Fol. 87. verf. Πῶς νοητέον τὸ, εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν Θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησι. i. *Quomodo intelligendum illud*, Si autem iniquitas nostra Dei justitiam commendat. Init. Ἐνταῦθα τὸ συνίστησι τῷ θεσπεσίῳ Παύλῳ εἴρηται.

67. Fol. 88. Τὸ, ἐὰν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατὸν, καὶ ἔτη πολλὰ ζήσεται, καὶ πλῆθος ὅτι ἔσονται ἡμέραι ἐτῶν αὐτοῦ, οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀπὸ τῆς ἀγαθωσύνης· καί γε ταφὴ οὐκ ἐγένετο αὐτῷ. εἶπα ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἔκτρωμα, ὅτι ἐν ματαιότητι ἦλθε, καὶ ἐν σκότει τὸ ὄνομα αὐτοῦ καλυφθήσεται, καί γε ἥλιον οὐκ εἶδε καὶ οὐκ ἔγνω· ἀνάπαυσις τούτῳ ὑπὲρ τοῦτον· τοῦτο δὴ τὸ ῥητὸν τίνα διάκρισιν καὶ σαφήνειαν ἐπιδείξασθαι δύναται; i. *Hæc*, Si genuerit vir centum (liberos,) & multos annos vixerit, & quantoscumque dies ætatis habuerit, non implebitur bonis: utique sepultura non erit illi. Dixi melius illo esse abortivum, quia in vanitate venit, & in tenebris nomen ejus abscondetur, siquidem solem non vidit & non novit: requies est huic magis, quam illi; *hoc scilicet dictum, quodnam judicium & explicationem exhibere potest?* Init. Ἡ πολυπαιδία τοῖς ἐν νόμῳ οἷα δὴ μέγα χρῆμα.

68. Fol. 88. verf. Τί δηλοῖ τὸ, ζῆθι ἐν ἀγαθῷ, καὶ ἴδε ἐν ἡμέρᾳ κακίας, ἴδε. καί γε τοῦτο σύμφωνον τούτῳ ἐποίησεν ὁ Θεὸς περὶ λαλιᾶς, ἵνα μὴ εὕρῃ ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτοῦ μηδέν. i. *Quid significat illud*, Vive in bono, & vide in die mala, vide. Utique hoc fecit Deus consonum huic circa loquelam, ut non inveniat homo post se quidquam. (Eccles. 7. 15.) Init. Σὺ, φησὶ, τὴν ζωὴν πρὸς ἀρετὴν ὁρᾶν παρασκεύαζε.

69. Fol. 89. Τίνας δεῖ νοεῖν δερματίνους χιτῶνας, οὓς ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα μετὰ τὴν παράβασιν ἐνεδύσαντο. i. *Quasnam intelligere oporteat tunicas pelliceas, quibus Adam & Eva post prævaricationem induti sunt.* Init. Οἶδα μέν τινας δερματίνους χιτῶνας ...

70. Fol. 90. Πρὸς τίνα διάνοιαν ἡμᾶς παραπέμπει τὸ, οὐκ ἂν ὀρθῶς προσενέγκῃς, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς, ἥμαρτες; ἡσύχασον, καὶ τὰ ἑξῆς. i. *Quo pacto intelligere oporteat illud*, Nonne si recte obtuleris, & non recte diviseris, peccasti? quiesce &c. Init. Τὸ πρὶν χρόνον διὰ τῆς ἑρμηνείας ὑποβάλλεσθαι δύναται).

71. Fol. 91. Τοῦ θεσπεσίου Παύλου λέγοντος· Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονεν, σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, καὶ ἑξῆς· πῶς δεῖ νοεῖν τὸ μὴ τὸν Ἀδὰμ ἀπατηθῆναι, καὶ δὴ καὶ τὸ σωθήσεσθαι διὰ τῆς τεκνογονίας τὴν γυναῖκα. *Cum Divinus Paulus dixerit*, Adam non deceptus est, mulier vero decepta fuit in prævaricatione, salvabitur autem per filiorum procreationem &c. *quomodo intelligendum est Adam non peccasse, & mulierem salutem consequuturam esse per procreationem filiorum.* Initium: Παραινῶν ὁ τοῖς πᾶσι πάντα γενόμενος Παῦλος.

72. Fol. 92. verf. Πῶς νοητέον τὸ, ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου, καὶ ἑξῆς. i. *Quomodo intelligendum est illud*, Quicumque manducat panem hunc, & bibit calicem Domini indigne, reus erit corporis & sanguinis Domini &c. Init. Ἡ μετάληψις τοῦ δεσποτικοῦ σώματος καὶ αἵματος.

73. Fol. 93. verf. Τοῦ κυρίου πρὸς τὴν Σαμαρεῖτιν εἰπόντος, πίστευσόν μοι γύναι, ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ, οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί· ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν, ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἑξῆς· ... τὴν δύναμιν διὰ ποίας ἐπιβολῆς καταληψόμεθα. i. *Domino ad Samaritanam dicente*, Crede

mihi

mihi mulier quia venit hora, cum neque in hoc monte, neque Hierosolymis adorabitur Pater: vos adoratis quod nescitis, nos adoramus quod scimus, quia salus e Judæis *&c. Horum venerabilium eloquiorum vim, quo conatu intelligemus.* Init. Η μὲν Σαμαρεῖτις τῶν Ιουδαϊκῶν ἐθῶν καὶ δογμάτων.

74. Fol. 95. Πῶς λέγεται τὸ θεῖον εἶναι ἐν τῷ παντί, καὶ πῶς ἔνεστι διαλύειν ἃ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην παρά τινων προκομίζεται διαπορούμενα. i. *Quomodo dicitur divinum numen esse in universo, & quomodo solvi possunt difficultates, quæ a quibusdam in hoc argumentum adducuntur.* Init. Πολλὰ τῶν ἱερῶν περὶ θεοῦ θεωρημάτων ἵνα μὴ πάντα λέγω.

75. Fol. 96. Τί δηλοῖ τὸ παρὰ τοῦ κυρίου τοῖς μαθηταῖς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ εἰρημένον· ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι καὶ ἀκούοντες μὴ συνῶσι. i. *Quid significat illud a Domino Discipulis dictum in Evangelio,* Vobis datum est nosse mysteria regni Dei, cæteris autem in Parabolis, ut videntes non videant, & audientes non intelligant. Init. Τὸ ῥητόν.

76. Fol. 98. Περὶ φύσεως καὶ ὑποστάσεως. *De natura & hypostasi.* Init. Τὸ φαινόμενον τοῦ Χριστοῦ τί ἡ φύσις ἢ ὑπόστασις.

77. Fol. 98. vers. Περὶ ὑποστάσεως. *De hypostasi.* Init. Πότερον ἡ τοῦ λόγου σύνθετος ὑπόστασις ὁμοφυής ἐστιν.

78. Fol. 99. Περὶ θεότητος. *De divinitate.* Init. Πότερον ἡ θεότης καὶ ὁ θεὸς ταυτόν ἐστιν.

79. Fol. 100. Πότερον ὁ Χριστὸς τὸν καθόλου ἄνθρωπον ἀνελάβετο ἢ τὸν ἐπὶ μέρους. i. *An Christus totum hominem assumserit, an ex parte tantum.* Init. Φαμὲν οὔτε τὸν καθόλου ἄνθρωπον οὔτε τὸν ἐπὶ μέρους.

80. Fol. 100. vers. Τί ἐστιν, ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν, ὥσπερ τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν καταλλάγεσθαι τῷ πατρί. i. *Quid est,* Pro Christo ergo legatione fungimur, tanquam Deo exhortante per nos reconciliari Patri. Init. Εἴρηται τό, ὑπὲρ Χριστοῦ, αἰτὶ τοῦ Χριστοῦ, ὡς τῶν μαθητῶν.

81. Fol. 100. vers. Τί ἐστιν, ἢ τό γε ἀκριβέστερον εἰπεῖν, ἃ ἡ θεότης. i. *Quidnam est, aut ut accuratius loquamur, quænam sunt divinitas.* Init. Επειδή φησιν, τὸ ἐν ᾧ οὐχ ἓν τι παρίστησιν οἷον ὥσπερ τό.

82. Fol. 101. Τίνος ἕνεκα ὁ μὲν ὁλόλεπρος παρὰ τῇ παλαιᾷ καθαρὸς ἐλογίζετο, ὁ δὲ ἐκ μέρους ἀκάθαρτος. i. *Quare qui ex toto leprosus erat in Veteri Testamento purus reputabatur, qui vero ex parte, impurus.* Init. Οὐ ὁ μὲν δι' ὅλου λεπρὸς τὸ ἀνέλπιστον ἔφερεν πρὸς τὴν ἴασιν

83. Ibidem. Τίνος ἕνεκα λέγεται τὸ πνεῦμα εἰκὼν τοῦ υἱοῦ, καὶ τίς ἡ τῶν Πυθαγορείων τετρακτὺς καὶ τί περὶ τῆς Ζ ὁ θεολόγος φησί. i. *Cur Spiritus dicatur imago Filii, & quænam sit Pythagoreorum quaterditas, & quid de septenario dicat Theologus.* Init. Εἰκὼν λέγεται τοῦ πατρὸς ὁ υἱὸς καὶ ὡς πρὸς αὐτό.

84. Ibid. Διὰ τί ἀλείφει τὸν λίθον ὁ Ιακώβ. i. *Cur Jacob ungat lapidem.* Init. Τὴν ἀπειράμονα καὶ κατὰ λίθους καρδίας προτυπῶν τῶν ἐθνῶν.

85. Ibid. Διὰ τί προσκυνεῖ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου. i. *Cur adoret summitatem virgæ.* Initium: Προσκυνεῖ μέντοι τὴν ῥάβδον τοῦ παιδὸς ὁ νοῶν ὁ ὁρῶν τὸν θεόν.

86. Ibid. Τί ἐστιν, οἶδα ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί, τουτέστιν ἐν τῇ σαρκί μου τὸ ἀγαθόν. i. *Quid est illud,* Scio quod non habitet in me, *id est, in carne mea* bonum. Init. Τοῦτο οὐκ εἰς ἑαυτὸν ὁ Παῦλος εἴρηκεν, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον.

87. Fol. 101. vers. Τί ἐστι τό, ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ διαβόλου ἐστε (l. ἐστέ) καὶ τίς ἐστιν ὁ τοῦ διαβόλου πατήρ. i. *Quid sibi vult istud,* Vos estis e diabolo patre vestro: *& quid est diaboli pater.* Init. Πρῶτον μὲν αὐτιφθέγγεται τὸ μηδαμοῦ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν γραφῆς.

88. Fol. 102. Τί ἐστι νεομηνία καὶ τί καλένδαι καὶ τί εἴδοι καὶ τί νώναι. i. *Quid est Neomenia, quid Calendæ, quid Idus, quid Nonæ.* Init. Οἱ Ρωμαίων γῆς καθηγησάμενοι ἕκαστον μῆνα εἰς τρεῖς μερίδας.

89. Ibid. Εξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ· γεννώμενον δεῖ λέγειν ἢ γενόμενον δι' ἑνὸς ν. Id est: *Misit Deus Filium suum: utrum* γεννώμενον *natum dicere oporteat, an* γενόμενον *factum, per unum* ν. Init. Γενόμενον δεῖ λέγειν ἐκ γυναικὸς ὥσπερ καὶ γενόμενον.

90. Ibib. Πόθεν παραγέγονας. i. *Unde accessisti.* Init. Οὐχ ἁπλῶς ὡς ἄν τις οἰηθείη, ἡ φωνὴ ἐρωτήσεως μόνον προβάλλεται.

91. Ibid. Τίνα νοῦν ἀναπληροῖ τὸ τοῦ ἀποστόλου ῥητόν· ἐκάθισεν ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς. *Qua sententiâ explicandum Apostoli dictum*, Sedere nos fecit in dextera Dei & Patris. Init. Ὅτι κρείττους ἀγγέλων γεγενῆσθαι διὰ τὴν ἐν σαρκὶ τοῦ λόγου παρουσίας.

92. Fol. 103. Διὰ τί διδασκόμεθα ἀποτάσσεσθαι τῷ σατανᾷ καὶ οὐχὶ τοῖς πονηροῖς ἀνθρώποις. *Cur docemur abrenuntiare Satanæ, & non pravis hominibus*. Init. Ἀποτασσόμεθα τῷ σατανᾷ καὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καὶ οὐχὶ τοῖς.

93. Ibid. Διὰ τί ἐπετίμησεν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ πρὸς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἀντιλέγοντι. *Cur Jesus Petrum mortem ipsius ægre ferentem increpaverit*. Init. Ὅπερ εἶπον [illegible] καὶ [illegible] διαπύρῳ ἐδόκει.

94. Ibid. Τί σημαίνει ἡ τοῦ Ἀβεσαλὼμ τῷ πατρὶ ἐπανάστασις. *Quid significat Absalonis in patrem rebellio*. Init. Ἡ μὲν τῶν Ἰουδαίων [illegible] κατὰ [illegible].

95. Fol. 103. vers. Πῶς ἐντελλόμενος ὁ σωτὴρ πάντας ἀγαπᾶν, ἀποστέλλων τοὺς μαθητὰς εἰς τὸ κήρυγμα μηδένα ἀσπάζεσθαι κατὰ τὴν ὁδόν. *Quomodo Salvator qui præcipit ut omnes amemus, suos tamen Discipulos cum mitteret ad prædicandum jubet in via non salutare quemquam*. Init. Ἤδη ὅτι οὐκ ἔστιν ἐναντία ταῦτα ἀλλήλοις.

96. Ibid. Τί ἐστι· σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. *Quid sibi vult illud*, Tibi soli peccavi, & malum coram te feci. Init. Διορύττει μὲν ὁ Δαυὶδ τοὺς ἀλλοτρίους γάμους.

97. Ibid. Τί ἐστι τὸ, φοιβήσασθαι καὶ φαλάκρωμα περιθεῖναι μωρίαν τῇ κεφαλῇ. *Quid significat illud*, lustrare se, & calvitium circumponere stultitiam capiti. Init. Τὸ μὲν φοιβήσασθαι λέγει αὐτὶ τοῦ μὴ μαντέως χρῆσθαι.

98. Ibid. Διὰ τί σταυροῦται ὁ Χριστός. *Quare crucifigitur Christus*. Init. Σταυροῦται [illegible] ὁ τοῦ θεοῦ λόγος καὶ θεός.

99. Fol. 104. Πῶς συμβιβασθήσεται τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν φάσκον, τὰ σημεῖα οὐ τοῖς πιστεύουσιν ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις, τοῖς δεσποτικοῖς λογίοις τοῖς λέγουσιν, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· καὶ, οὐκ ἠδύνατο ποιῆσαι σημεῖα διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν· καὶ ὅσα ἄλλα τὴν αὐτὴν ὑποβάλλει διάνοιαν. *Quomodo concordat illud Apostoli dictum*, Signa non credentibus, sed incredulis, *cum dominicis Oraculis dicentibus*, Fides tua te salvum fecit; &, Non poterat facere signa propter incredulitatem eorum, *& quotquot alia similem sententiam suggerunt*. Init. Τῷ διερευνῶντι φιλομαθῶς οὐκ ἐργώδης τὴν εἰρημένων ἡ κατανόησις.

100. Ibid. Ἔκθεσις περὶ γενῶν τε καὶ εἰδῶν. *Explicatio circa genera & species*. Init. Ἐζήτηται μὲν ἡμῖν πολλάκις ἡ περὶ τῶν γενῶν τε καὶ εἰδῶν.

101. Fol. 106. vers. Ἐκ τοῦ περὶ τοῦ β΄. λόγου τοῦ θεολόγου Γρηγορίου ἀντιρρητικῶν τε καὶ δογματικῶν ἱερῶν ζητημάτων (sic). *Ex secunda Oratione Gregorii Theologi antirrheticæ & dogmaticæ quæstiones*. Init. [illegible] ἔγωγε ῥημάτων πατρικῶν διὰ [illegible].

102. Fol. 109. Διὰ τί ἀγγέλων μνήμην οὐκ ἔσχεν ἐν τῇ κοσμογενείᾳ Μωσῆς, καὶ τί σημαίνει τὸ· τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. *Cur Angelorum mentionem in creatione mundi non fecerit Moyses. Et quid significat illud:* Hoc enim faciens carbones ignis congeres super caput ejus. Init. Ἀμφω μὲν τὰ ζητήματα ταῦτα καὶ ἐν [illegible] ἡμῶν.

103. Fol. 110. Περὶ ὅρου ζωῆς. *De termino vitæ*. Init. Τοῖς μὲν πλείοσι τὸν τοῦ αἰσθητικοῦ βίου μετιοῦσιν.

104. Fol. 118. vers. Τί ἐστιν τὸ· εὐλόγησεν Μελχὸλ τὸν Δαυὶδ. *Quid significat illud*, Benedixit Melchol Davidi. Init. Τὸ δὲ, εὐλόγησεν Μελχὸλ τὸν Δαυὶδ, λαμβάνει μὲν καὶ.

105. Fol. 119. Διὰ τί ὁ Δαυὶδ τὸ Ἐφοὺδ περιεβάλετο. *Cur David Ephod induerit*. Init. Εἴρηται δὲ ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ Δαυὶδ Ἐφοὺδ, καίτοι οὐκ ἐξὸν αὐτῷ.

106. Ibid. Τί ἐπραττεν Ἀδὰμ ἐν παραδείσῳ. *Quid faciebat Adam in Paradiso*. Init. Ἐν δὲ τῷ παραδείσῳ τεθεὶς ὁ Ἀδὰμ οὐκ ἀργὸν οὐδὲ ἄπρακτον.

107. Fol. 119. vers. Διὰ τί πρὸς ἑσπέραν ἐθύετο ὁ ἀμνός. *Cur ad vesperam immolabatur agnus*. Init. Πρὸς ἑσπέραν δὲ ἐθύετο ὁ ἀμνὸς, ὅτι τύπον προδιέγραφεν τοῦ.

108. Ibid. Διὰ τί ὁ κόραξ ἀκάθαρτος ὢν ὑπηρέτει τῷ προφήτῃ. *Cur corvus, immundus cum esset, Prophetæ ministrabat*. Init. Ὁ δὲ κόραξ ἀκάθαρτος ὢν ὑπηρετεῖται τῷ προφήτῃ.

109. Ibid. Τί ἐστιν, θήσω τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ. *Quid significat illud*, Ponam arcum

meüm in nube. Init. Τὸ δὲ ἐν τῇ νεφέλῃ τόξον ἑλλήνων παῖδες φυσικὸν ᾗ.

110. Fol. 120. Δίκαιος ὢν ὁ Νῶε τυγχάνων διὰ τί ἁλίσκεται μέθῃ καὶ οὐ δίδωσι δίκην. *Justus cum esset Noë, cur ebrietate capitur, nec dat pœnas.* Init. Δίκαιος δὲ ὁ Νῶε τυγχάνων ἁλίσκεται μέθῃ.

111. Ibid. Πόθεν ἐστὶν τῆς γραφῆς λαβεῖν ὑπὸ τοῦ διαβόλου τὸν Ἀδὰμ ἀπατηθῆναι. *Ex quo Scripturæ loco deprehenditur Adam a diabolo deceptum esse.* Init. Ὁ δὲ ἐπερωτήσας ὡς πόθεν ἐστὶ τῆς γραφῆς λαβεῖν.

112. Fol. 120. verf. Τί ἐστι, κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου. *Quid significat illud*, Domine non est exaltatum cor meum. Initium: Τὸ, κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν.

113. Fol. 121. Διὰ τί ἐν τῇ βάτῳ καὶ οὐκ ἐν ἑτέρῳ φυτῷ τῷ Μωσῇ ὀπτάνεται ὁ θεός. *Cur in rubo & non in alia planta a Moyse videtur Deus.* Init. Διὰ πολλὰς αἰτίας μᾶλλον δὲ περὶ τὸ ἀποδοῦναι.

114. Fol. 121. verf. Πλεῖστον δὲ καὶ τὸ δευτέρας ἀπορίας προσενεγκεῖν σοι τὴν λύσιν. ἔφης γὰρ, τί δήποτε τοῦ θεοῦ διαρρήξαντος καὶ διαμερίσαντος τὸν Ἑβραίων λαὸν καὶ τὸν μὲν εἰς Σαμάρειαν ἐξωκηκότος, τὸν δὲ εἰς τὴν Ἰουδαίαν οὐκ ἐγκαταλελοιπότος· γέγραπται γὰρ ὡς εἶπεν ὁ κύριος τῷ Σολομῶντι, διαρρήσσων διαρρήξω τὴν βασιλείαν σου· ἐκείνους τίνων διαρρηγνυμένους, τί δήποτε τοὺς τὴν ἐκ θεοῦ διαίρεσιν ὑποστάντας μέμφεσθαι καὶ ὑποβάλλομεν καὶ αἰτίους; θεοῦ γὰρ διαρρήξαντος, τίς ἂν συναφθείη; καὶ μερισμοῦ καταδικάζοντος, τίς ἐξελεῖται; *Alterius quoque quæstionis solutionem tibi proferre conandum est. Dixisti enim, cum Deus disciderit ac diviserit Hebræorum populum, ac eum qui in Samaria erat expulerit, eum vero qui in Judæa reliquerit: scriptum est enim dixisse Dominum Salomoni,* Discindens discindam regnum tuum: *cum Deus itaque disciderit, cur eos qui hanc divisionem passi sunt culpamus, & reos agimus? Deo enim discindente quis conjungat? & ad divisionem damnante, quis eruat?* Initium: Τὸ μὲν οὖν διαπορηθὲν σοι εἴ τι μέμνημαι.

115. Fol. 123. Διὰ τί ὁ θεσπέσιος Δαυὶδ παραχωρεῖται πεσεῖν εἰς ἁμαρτίαν καὶ τότε τηλικαύτην. *Cur divinus David in peccatum illudque tantum labi sinitur.* Init. Τάχα μὲν καὶ διά τινας ἀπορρήτους αἰτίας.

116. Fol. 124. Διὰ τί πρωτότοκον ὁ θεὸς τὸν Ἰσραὴλ καλεῖ. *Cur Deus Israëlem primogenitum vocat.* Init. Πρωτότοκον δὲ ὁ θεὸς τὸν Ἰσραὴλ καλεῖ ἡνίκα τὸν Μωσῆν.

117. Fol. 125. Πῶς οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. *Quomodo cœli enarrant gloriam Dei.* Init. Οἱ δὲ οὐρανοὶ καίτοι μὴ ἔχοντες τὴν (φωνὴν) διηγοῦνται δόξαν θεοῦ.

118. Ibid. Τί ἐστιν ἐπετίμησας ἔθνεσι καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής. *Quid significat illud*, Increpasti gentes, & periit impius. Init. Τὸ, ἐπετίμησας ἔθνεσι καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής.

119. Fol. 125. verf. Διὰ τί μάγοι ἐξ ἀνατολῶν καὶ Περσῶν καὶ οὐκ ἐξ ἑτέρας χώρας ἢ ἔθνους τῷ δεσποτικῷ τόκῳ παραγεγόνασι πρῶτοι. *Cur Magi ex Oriente, & Perside, & non ex alia regione vel gente, ad Dominicum partum accessere.* Initium: Διὰ πολλάς, οἶμαι, αἰτίας. πρῶτον μὲν γάρ.

120. Fol. 126. Διὰ τί ἐπικελεύεται ὁ Ἡρώδης τοῖς εἰς προσκύνησιν ἥκουσι τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ μάγοις, ἀκριβῶς ἐξετάσατε, λέγων, περὶ τοῦ παιδίου. ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ἵνα κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. *Cur præcipit Herodes Magis, qui adoratum Salvatorem nostrum Christum venerunt,* Disquirite diligenter, *inquiens*, de puero: & cum inveneritis, renuntiate mihi, ut & ego veniens adorem eum. Init. Ὅσον μὲν ἀπὸ τοῦ γράμματος διὰ τοῦτο ὅτι βασιλεὺς ἦν.

121. Fol. 126. Διὰ τί ὁ πρόδρομος ἐλέγχει τὸν Ἡρώδην. *Cur Prodromus Herodem redarguit.* Init. Ὁ δὲ πρόδρομος καὶ βαπτιστὴς Ἰωάννης ἐλέγχει τὸν Ἡρώδην.

122. Fol. 127. Πῶς νοητέον τό, ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ οὐκ ἐγήγερται. *Quomodo intelligendum est illud*, Inter natos mulierum non surrexit major Joanne Baptista. Init. Περὶ τοῦ ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μὴ ἐγηγέρθαι μείζονα.

123. Fol. 127. verf. Διὰ τί κατὰ τὸ σωτήριον πάθος ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πλευρὰν λόγχῃ νύττεται. *Cur in salutari Passione Dominus noster Jesus Christus lanceâ perforatur in latere.* Init. Λόγχῃ δὲ νύττεται τὴν πλευρὰν κατὰ τὸ σωτήριον πάθος.

124. Ibid. Τί ἐστιν, κύριε μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, καὶ εἰ ἔλαβεν πέρας ἡ εὐχή; *Quid significat illud*, Domine ne statuas illis hoc peccatum: *& an exitum habuerit hæc precatio?* Init. Τὸ δὲ, κύριε μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν καὶ ἑξῆς.

125. Fol. 128. Πόσοι Ἀστέριοι γεγόνασι καὶ τίς ἡ δόξα αὐτῶν. *Quot Asterii fuerint, & quæ fuerit eorum opinio.* Init. Ὅτι συνήκμασαν μὲν Ἀστέριοι δύο, ὅ τε τῆς Ἀρείας λύσσης.

126. Fol. 128. vers. Περὶ τοῦ Ἰακὼβ καὶ τῆς Λείας. *De Jacobo & Lia.* Init. Ὅτι μὲν μετὰ ἐπταετίαν τὴν Λείαν ὁ Ἰακὼβ αἰτεῖ τὴν Ῥαχήλ.

127. Fol. 129. Ἡ περιτομὴ τοῦ Χριστοῦ. *Circumcisio Christi.* Init. Ἡ περιτομὴ τρία εἶναι πραγματεύεσθαί μοι δοκεῖ.

128. Fol. 129. Τί σημαίνει ἡ τοῦ εἰμὶ περιττολογία; καὶ διὰ τί παραλαμβάνεται τὸ, σεαυτοὺς καὶ ἕτερα. *Quid significat* vocis εἰμὶ, sum *redundantia? Et cur usurpetur etiam illud*, vos ipsos, *& alia.* Init. Ἡ τοῦ εἰμὶ περισσολογία τὴν ἐγὼ αἰτίαν μίαν κατὰ σύνθεσιν.

129. Fol. 130. Διὰ τί τῷ παθόντι Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας οἱ ποιηταὶ ἐγχειρίζουσι. *Cur Poëtæ patienti Herculi Amalthex cornu tradant in manus.* Init. Ἰαστὶ ὡς οὐ μόνοι οἱ ποιηταὶ τῷ παθόντι Ἡρακλεῖ ἀλλὰ καὶ οἱ λογίοι.

130. Ibid. Τί δηλοῖ τὸ ἐξουσίαν ἔχειν τὴν γυναῖκα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. *Quid significat, mulierem in capite potestatem habere.* Init. Τὸ ἐξουσίαν ἔχειν τὴν γυναῖκα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

131. Fol. 131. Τί δηλοῖ τὸ, οὐκ ἂν ὀρθῶς προσενέγκῃς, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς, ἥμαρτες; ἡσύχασον. *Quid significat illud*, Nonne si recte obtuleris, recte vero non diviseris, peccasti? Quiesce. Init. Τοῖς φιλομαθοῦσιν ἐναργὲς πως ἀνεπιστημονέστερον εἶναι.

132. Fol. 132. Διὰ τί πρὸ τῆς Γαλιλαίας ὁ σωτὴρ τοῖς μαθηταῖς ἐν Ἱεροσολύμοις ὤφθη. *Quare antequam in Galilæa, Salvator Hierosolymis Discipulis apparuit.* Init. Σωτηριώδη τὴν ὑπόσχεσιν ὁ σωτὴρ διὰ τὴν ὀλιγοψυχίαν.

133. Fol. 132. vers. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. i. Simulacra gentium argentum & aurum, opera manuum hominum. Init. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν.

134. Fol. 133. Τί ἐστιν τὸ, ηὐχόμην αὐτὸς ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου τῶν κατὰ σάρκα. *Quid significat illud*, Optarem ego anathema esse pro fratribus meis, cognatis meis secundum carnem. Init. Οὐδὲν οὐδεὶς δύναται χαρίσασθαι τῶν ἀπάντων.

135. Fol. 135. Διὰ τί τὴν τοῦ μαρτυρίου σκηνὴν, ἐν ᾗ ὁ θεὸς ἐφαίνετο, διαφόροις χρώμασι καὶ κιβδήλοις ὁ νομοθέτης καλύπτεσθαι προσέταξεν. *Quare Tabernaculum testimonii, in quo Deus apparebat, variis fucatisque coloribus legislator jusserit operiri.* Init. Τί δήποτε ἡ σκηνὴ τὸ ἐκ διαφόρων χρωμάτων.

136. Fol. 136. Εἰ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ καὶ ὁ υἱὸς ἐν τῷ πατρὶ, πῶς λέγει πρὸς τοὺς ἀποστόλους, περὶ δὲ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας ἐκείνης, καὶ ἑξῆς. *Si Pater in Filio, & Filius in Patre, quare dicit Apostolis*, De die autem & hora illa *&c.* Init. Σὺ πολλήν μοι δοκεῖς τὴν δυσχέρειαν ἔχειν ὥσπερ σοὶ πολλήν.

137. Fol. 138. vers. Πῶς ἐσοφίσατο Σολομὼν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, καὶ ὑπὲρ Γαιθὰν τὸν Ἰσραηλίτην. *Quomodo sapiens fuit Salomon supra omnes homines, & de Gathan Israelita.* Init. Ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ τί παθών, τί δὲ διανοηθεὶς μετὰ πόσων.

138. Fol. 140. Ποία πατρὶς ἦν τῷ θεσπεσίῳ Παύλῳ. *Quæ patria erat divino Paulo.* Init. Παῦλος ὁ θεῖος ἀπόστολος ὁ τῷ διαπύρῳ πόθῳ τῆς εἰς Χριστόν.

139. Fol. 140. Ἡ αὐτὴ ἀπορία καὶ λύσις τῆς προγραφείσης ἐπιζητοῦσα καὶ ἕτερα. *Eadem quæstio & solutio ante scriptæ quærens & alia.* Init. Ὥσπερ ὁ κλεινὸς Βαρνάβας τὸ τῆς πραότητος καὶ συμπαθείας.

140. Fol. 140. vers. Διὰ τί περιετμήθη ὁ Χριστός. *Quare circumcisus est Christus.* Init. Τὸ μὲν βαθύτερον τῆς προνοίας δι' ἣν Ἰησοῦς Χριστός.

141. Fol. 141. vers. Τῷ αὐτῷ Ἀμφιλοχίῳ, θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε. *Eidem Amphilochio*, Deum nemo vidit umquam. Init. Ἡ καλή σε περὶ τὰ οὕτω σοφὰ καὶ θεῖα μαθήματα.

142. Fol. 142. Τί δηλοῖ τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν τὸ, πάντοτε καὶ νῦν δοξασθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου καὶ ἑξῆς. *Quid significat Apostolicum dictum illud*, Semper & nunc glorificabitur Christus in corpore meo *&c.* Init. Ἡ τοῦ ῥήτορος τῆς ἀληθείας φωνὴ ἡ ὡς πάντοτε καὶ νῦν.

143.

143. Fol. 143. Τίνα εἰσὶ τὰ ὑστερήματα τοῦ Χριστοῦ ἅπερ ὁ Παῦλος ἐπλήρωσεν. *Quænam illa erant, quæ Christo deerant, quæque Paulus implevit.* Initium : Τῶν ἀποστολικῶν ῥημάτων ἡ προτεθεῖσα περικοπή.

144. Fol. 144. verſ. Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Non eſt nobis colluctatio adverſus ſanguinem & carnem, ſed adverſus principatus & poteſtates, adverſus mundi rectores tenebrarum ſæculi hujus, contra ſpiritualia nequitiæ in cœleſtibus. Initium : Ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας ἐκάλεσεν τὰ ἐναέρια καὶ πονηρὰ πνεύματα.

145. Fol. 145. Διὰ τί πράξεις τῶν ἀποστόλων ἐπιγράφεται τὸ βιβλίον, καίτοι γε οὐ τῶν δώδεκα πράξεις περιέχει, ἀλλὰ κατ' ἀρχὰς μὲν θαύματα καὶ διδασκαλίαν ὀλίγων τῶν ἀποστόλων, ἐφεξῆς δὲ εἰς Παῦλον κινεῖται πᾶσα ἡ πραγματεία. *Quare liber Actuum Apoſtolorum ſic inſcribitur, licet non duodecim Apoſtolorum acta contineat; ſed initio quidem miracula & doctrinam paucorum Apoſtolorum : poſtea vero de Paulo tantum agatur.* Init. Ὅτι πράξεις, φησίν, τῶν ἀποστόλων ἐπιγράφεται τὸ βιβλίον.

146. Fol. 145. verſ. Ποσάκις ὁ Χριστὸς τοῖς ἀποστόλοις μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν ὤφθη, καὶ ποῦ, καὶ πότε. *Quoties Chriſtus poſt reſurrectionem ex mortuis Apoſtolis viſus eſt, & ubinam, & quando.* Init. Ὅτι ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις ὁ σωτὴρ ὠπτάνετο.

147. Fol. 146. Διὰ τί παρήγγελλεν ὁ Χριστὸς τοῖς ἀποστόλοις ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, καὶ πότε τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἤκουσαν. *Quare præcepit Chriſtus Apoſtolis ab Hieroſolymis ne diſcederent, & quandonam promiſſionem Patris audierunt.* Init. Παρήγγελλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι ἀλλὰ περιμένειν.

148. Ibid. Πότε ἐβαπτίσθησαν οἱ ἀπόστολοι καὶ παρὰ τίνος. *Quando baptizati ſunt Apoſtoli & a quo.* Initium : Εὑρίσκομεν τοὺς ἀποστόλους λαβόντας βάπτισμα πρὸ τοῦ πάθους.

149. Fol. 146. verſ. Πῶς οἱ εἰς Χριστὸν βαπτιζόμενοι Χριστὸν ἐνδύονται. *Quomodo ii, qui in Chriſtum baptizantur, Chriſtum induunt.* Init. Εἰ μὴ θεὸς τὸ πνεῦμα, εἰ μὴ θείκης χάριτος πηγή.

150. Ibid. Διὰ τί εἶπεν, πορευομένου αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀναλαμβανομένου· καὶ διὰ τί καλοῦσιν οἱ ἄγγελοι Γαλιλαίους τοὺς ἀποστόλους. *Cur dixit Evangeliſta*, eunte illo, *& non*, aſſumto illo, *& cur Angeli Galilæos vocent Apoſtolos.* Init. Καὶ ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ.

151. Ibid. Τίνος ἐστὶν ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα· τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. *Cujuſnam eſt hæc vox*, Quis eſt iſte rex gloriæ. Initium : Ὥσπερ ἡ γῆ θεασαμένη τὴν σωτῆρα δύναμιν ἔχοντα θεικήν.

152. Ibid. Διὰ τί ὁ τῆς νηστείας χρόνος ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις ἀριθμεῖται. *Cur jejunii tempus quadraginta diebus numeratur.* Init. Ζητοῦσιν τινες τί δήποτε ὁ τῆς νηστείας χρόνος ἐν ἡμέραις.

153. Fol. 147. verſ. Τί λέγεται μαγνῆτις. *Quid eſt id quod vocant* magnes. Init. Μαγνῆτις ὅπερ ἠρώτησας καλεῖται ἡ τὸν σίδηρον ἕλκουσα λίθος.

154. Fol. 148. Τίνα δεῖ καλεῖν τέκνα, καὶ ποῖα παιδία, καὶ τίνας υἱούς, καὶ τί λέγει Πέτρος· ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον. *Quoſnam oporteat vocare prolem, quos pueros, quos filios, & cur dicit Petrus*, Habemus firmiorem propheticum ſermonem. Init. Τοιαῦτά ἐστιν οἷς τὸ ἀνθρώπινον τελεῖται κάθαρσις ἁμαρτημάτων.

155. Fol. 148. verſ. Τί λέγει ὁ ἀπόστολος περίψημα. *Quid vocat Apoſtolus* peripſema. Init. Τὸ περίψημα δύναται μὲν οὕτως ἁπλῶς νυνὶ σημαίνειν.

156. Fol. 151. verſ. Πόσας ἀρχὰς δεῖ νοεῖν ἡμᾶς τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ποίας. *Quot & qualia anni principia nobis intelligenda ſunt.* Init. Ἡ ὅρος καὶ ὅρια γῆς τὸ δόρυ περιτείνασα Ῥώμη.

157. Fol. 150. Πῶς οὐκ ἔστιν ἐναντίον τὸ λέγειν· ἐάν τίς σε ῥαπίσῃ ἐπὶ τὴν δεξιὰν σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην. εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις. *Quomodo hæc non ſibi mutuo adverſantur*, Si quis te percuſſerit in maxillam dexteram, verte illi & aliam; &, ſi autem bene, quid me cædis? Init. Πολιτείας ἡμέρου καὶ ἀστασιάστου κρηπῖδα πηγνὺς ὁ σωτήρ.

158. Fol. 152. Διὰ τί ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ Παῦλος ὁ ἀπόστολος προτάττει τὸ ἴδιον ὄνομα. *Cur in Epiſtolis ſuis Paulus Apoſtolus nomen ſuum præmittit.* Init. Προτάττει τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ Παῦλος ὁ θεῖος τὸ ὄνομα.

159. Fol. 154. Διὰ τί ὁμολογηταὶ καλοῦνται οἱ περὶ Σαμωνᾶν. *Cur Samonas cum suis confessores vocentur.* Init. Ὁμολογηταὶ δ' ἂν οἱ περὶ Γουρίαν μάρτυρες καλοῖντο.

160. Ibid. Πόσαι Σίβυλλαι γεγόνασι. *Quot fuere Sibyllæ.* Init. Σίβυλλαι μὲν γεγόνασι δέκα ὧν πρώτη ὄνομα Σαμβήθη.

161. Fol. 154. verſ. Τί ἐστιν ἡ ἀσάφεια τῆς γραφῆς. *Quid est Scripturæ obscuritas.* Init. Ἡ ἐν τῇ θείαις γραφαῖς ἀσάφεια πολλὰς ἔχει τὰς αἰτίας.

162. Fol. 155. Τῷ αὐτῷ ἐκφαντικώτερον. *Eidem accuratius & clarius.* Init. Μία μὲν αἰτία τῆς ἀσαφείας ἐστὶν τῶν παλαιῶν γραμμάτων.

163. Fol. 155. verſ. Διὰ τί ὁ Χριστὸς τῇ Μαγδαληνῇ προσιούσης μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἀπεκρίθη, μή μου ἅπτου. *Cur Christus accedenti Magdalenæ post resurrectionem responderit*; Noli me tangere. Init. Ὅπερ Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν τῇ Μαγδαληνῇ Μαρίᾳ προσιούσῃ φησὶν, μή μου ἅπτου.

164. Fol. 156. verſ. Τί ἐστι τὸ, ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος *Quid significat illud*, factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis. (Luc. 22. 44.) Init. Παροιμία λέγεται ἐπὶ τῶν σφόδρα λυπουμένων καὶ ἀγωνιώντων.

165. Fol. 157. verso. Ὁ ἐμβλέψας γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτὴν, ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Qui respexerit mulierem ad concupiscendum eam, jam mœchatus est eam in corde suo. Init. Πολλὰ μὲν εἰπεῖν ἔχων δι' ὧν δεῖ σοι σαφῶς ἐπιγνῶναι.

166. Fol. 158. Ποίας αἱρέσεως ἦν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου. *Cujus hæreseos fuerit Eusebius Pamphili.* Init. Εὐσέβιος ὁ τοῦ Παμφίλου εἴτε δοῦλος εἴτε συνήθης, ὅτι μὲν Ἀρειανισμῷ ἑάλω, βοῶσιν μὲν αὐτοῦ τὰ βιβλία.

167. Fol. 158. Τί ἐστι, ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστι. *Quid significat illud*, Qui autem minimus est in regno cœlorum, major est illo. Init. Τὸ περὶ τοῦ προδρόμου ἐν ἐπαίνῳ καὶ κατ' ἐρώτησιν εἰρημένον.

168. Fol. 161. Εἰ πανταχοῦ τὸ θεῖον, πῶς διαβολὴ τῷ μυστηρίῳ τὸ γυναικὸς μήτρᾳ περιεῖναι· ναὶ φησιν περιεῖναι μὲν γαστρὶ γυναικὸς ὡς καὶ πανταχοῦ, οὐδεμία διαβολή· σαρκωθῆναι δὲ θεὸν ἐξ αὐτῆς πῶς οἷόν τε ἐστιν. *Si Deus est ubique, quomodo mysterio illi calumnia offeratur, quod in mulieris vulva adsit. Etiam, inquit, quod adsit vulvæ mulieris ut ubique est, nulla hinc calumnia. Quod autem Deus ex illa incarnatus sit, quomodo fieri potest.* Initium : Οὐκοῦν ὦ βέλτιστε καὶ αὐτὸς τὸ μὲν κατὰ τοῦ μυστηρίου διαβολῆς.

169. Fol. 161. verſ. Πόθεν παραγέγονας· ἐν τῷ Ἰώβ. Unde venis ? *in Job.* Init. Οὐχ ἁπλῶς, ὡς ἄν τις οἰηθείη, ἡ φωνὴ ἐρωτήσεως μόνον προβάλλεται.

170. Fol. 162. Πῶς εὐλογῆσαι τοὺς παῖδας ὁ Ἰακὼβ λέγεται, ἐνίοις ἐπαρασάμενος. *Quomodo filiis benedicere dicatur Jacob, cum nonnullis eorum maledicat.* (Gen. 49.) Init. Οὔτε ἀραὶ εἰσιν οὔτε εὐλογίαι ἀλλὰ προῤῥήσεις, οἱ τελευταῖοι τοῦ πατριάρχου λόγοι.

171. Fol. 163. Τὴν σκηνὴν τί δήποτε γενέσθαι προσέταξεν. *Tabernaculum cur fieri jusserit Deus.* Init. Αὐτὸς ὁ θεὸς τὴν αἰτίαν δεδήλωκεν, καὶ ποιήσεις γάρ μοι.

172. Fol. 165. Πῶς νοητέον τὸ, εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ. *Quomodo intelligendum est illud*, Lætamini gentes cum populo ejus, & invalescant ipsi omnes Angeli Dei. Init. Καὶ ἐξ Ἰουδαίων πολλαὶ μυριάδες ἐπίστευσαν τῷ δεσπότῃ Χριστῷ.

173. Fol. 165. verſ. Τῷ αὐτῷ Ἀμφιλοχίῳ ζητήσαντι σύνοψιν σαφῆ τῶν δέκα κατηγοριῶν. *Eidem Amphilochio petenti claram decem categoriarum synopsim.* Init. Τῶν ὄντων κατά τινα σχέσιν καὶ κοινωνίαν τὴν πρὸς ἄλληλα.

174. Fol. 167. Περὶ οὐσίας, *De substantia.* Init. Πρῶτον δὲ ῥητέον περὶ οὐσίας. ἡ τοίνυν οὐσία κατὰ μίαν.

175. Fol. 170. Περὶ ποσοῦ, *De quantitate.* Init. Ποσόν ἐστιν καθὸ τῶν ὄντων ἕκαστον πεπόσωται.

176. Fol. 170. verſ. Περὶ ποιότητος, *De qualitate.* Init. Ποιότης ἐστὶν καθ' ἣν ποιοί τινες ἢ καὶ ἄλλως πως διακεῖσθαι λέγονται.

177. Fol. 172. Περὶ τῶν πρός τι, *De Relationibus.* Init. Πρός τί ἐστιν οἷς τὸ εἶναι ταὐτόν ἐστιν τὸ πρός τί πως ἔχειν.

178. Fol. 173. Περὶ τοῦ ποιεῖν, *De actione.* Init. Ποιεῖν τοίνυν ἐστὶν τὸ ὁπωσοῦν ἐνεργεῖν· τὸ τύπτειν, καίειν.

179. Fol. 173. vers. Περὶ τοῦ πάσχειν, *De passione.* Init. Τὸ δὲ πάσχειν ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἕτερον παρὰ τὸ ποιεῖν.

180. Ibid. Περὶ τοῦ ποῦ, *Quid sit* Ubi. Init. Ποῦ τοίνυν ἐστὶν τὸ ἐν τόπῳ εἶναι· διαιρεῖται δέ.

181. Fol. 174. Περὶ τοῦ κεῖσθαι, *Quid sit* Situs. Init. Κεῖσθαι δέ ἐστιν τὸ θέσιν τινὰ πρὸς ἄλληλα ἔχειν τὰ μόρια.

182. Fol. 174. verso. Περὶ τοῦ πότε, *Quid sit* Quando. Init. Πότε δέ ἐστιν τὸ ἐν χρόνῳ εἶναι· εἴδη δὲ αὐτοῦ τοσαῦτα.

183. Fol. 175. Περὶ χρήσεων τῶν ἔξω ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γραφῇ εὑρισκομένων. *De locis exterorum, quæ in Scriptura nostra reperiuntur.* Init. Ἰούδας μὲν οὖν ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ ἐκ τῶν λεγομένων.

184. Ibid. Πόσαι ἐκδόσεις γεγόνασι τῆς γραφῆς; *Quot Editiones Scripturæ factæ sunt?* Init. Πρώτη ἡ τῶν ἑβδομήκοντα δύο ἑρμηνευτῶν.

185. Fol. 175. verso. Τί ἰδόντες οἱ ποιμένες διεγνώρισαν περὶ τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς; *Quid videntes ejus, de quo illis dicebatur, notitiam adepti sunt?* Init. Αὐτοψίᾳ τὰ εὐηγγελισμένα λαβόντες καὶ τῷ θαύματι.

186. Fol. 176. Ἆρα ἱερεὺς ἦν ὁ Συμεὼν ὁ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν δεξάμενος ἐν ταῖς ἀγκάλαις; *An Sacerdos erat Symeon qui Dominum nostrum Jesum Christum in ulnis accepit?* Init. Οὐκ ἦν ἱερεὺς ὁ Συμεὼν, τῶν δὲ ἱερέων ταῖς ἀρεταῖς πολλὰ προεῖχεν.

187. Fol. 176. Τί ἐστιν, οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον, καὶ ἑξῆς. *Quid significat illud*, Hic positus est in ruinam & resurrectionem multorum in Israël, & in signum cui contradicetur &c. Init. Ἐπειδὴ καὶ ὑπολοίπων τὴν λύσιν τάχος ἐπεζήτησας.

188. Fol. 178. Διὰ τί τὴν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια ἐκλέγεται ὁ κύριος; *Cur Mariam Magdalenam, ex qua ejecerat septem dæmonia, eligit Dominus?* Init. Τὸν ἕβδομον ἀριθμὸν καὶ ἐπὶ τῆς ἀρετῆς καὶ ἐπὶ τῆς κακίας.

189. Fol. 178. Τί ἐστι τὸ, ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ; *Quid est illud*, Ego per me non loquor? Init. Ψευδόχριστοι ἐφ' ἑαυτῶν ἐλάλουν, οὐκ ἐκ νόμου, οὐκ ἐκ προφητῶν.

190. Ibid. Πῶς βραχίονα κυρίου ὁ θεολόγος Ἰωάννης τὴν οἰκονομίαν παραλαμβάνει; *Cur Theologus Joannes œconomiam per brachium Dei exprimat?* Init. Ὅτι ὁ θεολόγος Ἰωάννης τὸν βραχίονα εἰς τὴν οἰκονομίαν

191. Fol. 179. Τί δηλοῖ ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας καὶ ἑξῆς. *Quid significat illud*, Quoniam & ipsa creatura liberabitur a servitute &c. Init. Ἐδούλευσεν ἡ κτίσις τῷ ἀνθρώπῳ οὐχ ὡς ἀξίῳ.

192. Fol. 180. vers. Τί ἐστι πρωτότοκος πάσης κτίσεως. *Quid est*, Primogenitus omnis creaturæ. Init. Ὅτι τοῦ θείου Παύλου εἰπόντος, πρωτότοκος πάσης κτίσεως.

193. Fol. 181. Τί ἐστι δέησις καὶ τί προσευχή; *Quid est supplicatio, & quid oratio?* Init. Ὅτι, φησὶ, δέησις μὲν λέγεται ὅταν τις τὸν θεόν.

194. Fol. 181. Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον· δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ καὶ ἑξῆς. Non enim erubesco Evangelium, justitia enim Dei &c. Init. Οὐ φησὶν ὁ Παῦλος· οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον.

195. Fol. 182. Πῶς πρεσβευτὴς ἦλθεν ὁ Χριστὸς παρὰ τοῦ πατρός; *Quomodo legatus venerit Christus a Patre?* Init. Ὅτι ἦλθεν, φησι, παρὰ τοῦ πατρὸς ὁ Χριστὸς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

196. Fol. 182. verso. Εἴ τις ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις, τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα. Si quæ in Christo nova creatura, vetera transierunt, ecce facta sunt omnia nova. Init. Ὅτι φασὶν οἱ Ἑλληνισταὶ καὶ τὸ Ἰουδαΐζον· τί κομπάζει Παῦλος λέγων.

197. Fol. 183. Διὰ τί ὁ ἀπόστολος ὅταν περὶ Χριστοῦ διαλέγηται, θάνατον καλεῖ τὸν ἐκείνου θάνατον· ὅταν δὲ περὶ ἡμῶν, κοίμησιν. *Quare Apostolus cum de Christo loquitur, mortem vocat ejus mortem; nostram vero, dormitionem.* Init. Τί δήποτε ὅταν μὲν περὶ τοῦ Χριστοῦ διαλέγηται Παῦλος, θάνατον καλεῖ.

198. Ibid. Διὰ τί ἀφεὶς τὴν ὅρασιν Ἡσαΐας περὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς διαλαμβάνει. *Cur dimissa visione Hesaïas de cœlo & terra disserat.* Init. Εἶπε τὴν ὅρασιν ἣν εἶδεν· ὁ δὲ λέγει· ἄκουε οὐρανὲ καὶ ἐνωτίζου γῆ.

199. Fol. 183. verſ. Τίς ἡ παραβολὴ τοῦ τὴν πατρικὴν οὐσίαν λαβόντος καὶ εἰς χώραν ἀποδημήσαντος μακράν; *Quænam eſt parabola ejus, qui acceptâ paternâ ſubſtantia, abiit in regionem longinquam?* Init. Ὅτι τὸ τάγμα τῶν δικαίων οὐ βούλεται, εἰς ἑαυτὸν ἁρπάζει.

200. Fol. 184. Τί δηλοῖ τό· καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον. *Quid ſignificat illud:* Et non cognovit eam donec pareret filium ſuum primogenitum. Init. Ὁ ἀσπασμὸς ἄνωθεν, ἡ σύλληψις ἄπορος, ἡ κύησις ἄφραστος.

201. Fol. 184. verſo. Περὶ προνοίας. *De providentia.* Init. Εἰ μηδεὶς τῶν ἀδικωτάτων κα.

202. Fol. 185. verſ. Περὶ τριάδος. *De Trinitate.* Init. Ἡ τῆς τριάδος σύγχυσις αἰτία ἐστὶν τῶν προσώπων πισ.

203. Ibid. Πῶς δεῖ νοεῖν τὸ παρὰ τῷ Ἰὼβ, καταραθείη ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐγεννήθην. *Quid ſignificat illud Jobi,* Maledicta dies in qua natus ſum. Init. Καταρᾶται τὴν ἡμέραν αὐτοῦ τῆς γενέσεως ὁ Ἰώβ.

204. Fol. 186. Τί ἐστι τὸ, καὶ ἐμαυτοῦ ὤμοσα λέγει κύριος. *Quid ſignificat illud:* Per memetipſum juravi, dicit Dominus. Init. Καὶ ἐμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει κύριος.

205. Fol. 186. verſo. Τί ἐστι, καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία. *Quid ſignificat illud,* & tuam ipſius animam pertranſibit gladius. Init. Τῆς παναγίας καὶ ἀεὶ παρθένου Μαρίας τὴν ψυχὴν ῥομφαία διῆλθεν.

206. Ibid. Τί ἐστι, μὴ στενάζετε καὶ ἀλλήλων ἵνα μὴ κριθῆτε. *Quid ſignificat illud,* Nolite ingemiſcere in alterutrum, ut non judicemini. (Jac. 5. 9.) Initium: Μὴ στενάζετε καὶ ἀλλήλων ἵνα μὴ κριθῆτε, καὶ πῶς.

207. Ibid. Τί ἐστι, μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες. *Quid ſignificat illud,* adulteri & adulteræ. (Jac. 4. 4.) Init. Τὴν πρὸς τὰ πάθη τῶν ἁμαρτημάτων ῥοπὴν ὁ ἀπόστολος.

208. Fol. 187. Τί δηλοῖ τὸ τοῦ ἀποστόλου, ὑποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν κύριον ὡς ἐλεύθεροι. *Quid ſignificat illud Apoſtoli,* Subjiciamini omni humanæ creaturæ propter Dominum, ut liberi. Init. Τοῦτο δὴ τὸ ῥητὸν τοῖς ἀωτέροις συνάπτεται οἷον ὑποτάγητε.

209. Fol. 188 Περὶ θεολογίας ζητήματα τοῦ αὐτοῦ. *Eidem, Quæſtiones Theologicæ.* Init. Ἄρρητον μὲν τὸ θεῖον ὥσπερ καὶ ἄληπτον.

210. Fol. 188. verſo. Διὰ τί μέχρι τριάδος τὸ θεῖον προάγεται καὶ οὔτε ἐντὸς περιγράφεται οὔτε περαιτέρω παρατείνεται. *Cur deïtas uſque ad Trinitatem producitur, ac neque intra circumſcribitur, neque ulterius extenditur.* Init. Ὁ μὲν οὖν ἐν ἀπορρήτοις λόγος καὶ νικῶν τὸν ἐν ἐσόπτρος.

211. Fol. 190. Πῶς λέγομεν ἓν καὶ τρία τὸ θεῖον; *Quomodo Deum dicamus unum & tria.* Init. Ἓν καὶ τρία τὸ θεῖον θεολογούμενον· τὸ ἓν δὲ καὶ τὰ τρία.

212. Fol. 191. Περὶ τῶν αὐτῶν τοῦ αὐτοῦ. *De iiſdem eidem.* Init. Τὸ ἓν καὶ τὰ τρία ἐπὶ τῆς θεαρχικῆς θεολογούμενα φύσεως.

213. Ibid. Τοῦ αὐτοῦ. *Eidem.* Init. Εἰ ὁ θεὸς καὶ ἡ θεότης ἐν πᾶσι πῶς ἐστι καὶ διὰ πάντων.

214. Ibid. Πῶς ἐστι δυνατὸν ὅλως ἐννοεῖν τὸ θεῖον σαρκωθῆναι; *Quî fieri poteſt ut omninointelligatur Dei Incarnatio?* Init. Θείου μὲν οὐδὲ θείας ἐλλάμψεως οὐδένα ποσῶν κεχωρηκέναι εἰ νομίζει.

215. Fol. 191. verſo. Διὰ τί θεὸς ἐσαρκώθη. *Cur Deus carnem aſſumſerit.* Init. Ἐπειδὴ λίαν ἐλέγχων ἐστὶ διὰ νοῦ καὶ θεωρίας εἰς φαντασίαν.

216. Fol. 192. Διὰ τί ὁ υἱὸς ἐσαρκώθη καὶ οὐχ ἑτέρα τῆς τριάδος ὑπόστασις. *Cur Filius incarnatus eſt, & non alia Trinitatis hypoſtaſis.* Init. Τί δήποτε ὁ υἱὸς καὶ οὐχ ἑτέρα τῆς ἁγίας τριάδος ὑπόστασις.

217. Fol. 193. Διὰ τί ὁμοφυοῦς καὶ ἰσοτίμου τῆς τριάδος κηρυττομένης, ὁ μὲν πατὴρ λέγεται διὰ τοῦ υἱοῦ καὶ διὰ τοῦ πνεύματος δημιουργεῖν· οὐκ ἔμπαλιν δέ. *Quare cum unius naturæ & æqualis dignitatis Trinitas prædicetur, Pater quidem dicitur per Filium & per Spiritum creare, non autem vice verſa.* Init. Εἰς ἀπορίαν τινές φασιν ἐνίους ὑπάγεσθαι· τίνος χάριν.

218. Fol. 194. Διὰ τί πνεῦμα μὲν πατρὸς καὶ πνεῦμα υἱοῦ ἱερολογοῦμεν, οὐκέτι δὲ πατέρα πνεύματος οὐδὲ υἱὸν ἀποδιδάξ συνωμολογούμεθα. *Cur Spiritum Patris, & Spiritum Filii ſacra conſuetudine dicimus; neque vice verſa Patrem Spiritûs vel Filium Spiritûs dari confitemur.* Init. Ἡ ὑπεράρχιος καὶ ὑπέρθεος τῶν θεαρχικῶν ὑποστάσεων θεότης.

219. Fol. 194. verſo. Τί δήποτε πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος ὁμοουσίων τε καὶ ὁμοταγῶν

κατὰ γε δύναμιν καὶ βουλὴν καὶ κυριότητα πεφυκότων ἐν τῇ συναριθμήσει, τὴν πρώτην τάξιν ὁ πατὴρ ἐπέχει. *Quomodo cum Pater & Filius & Spiritus Sanctus consubstantiales, & pares sine virtute, consilio, & dominatione, in enumeratione tamen primum ordinem Pater occupat.* Init. Ἄλλος μὲν ἄλλῃ αὖ τις ἴσως θεολογικωτέραις ἐπιχειρήσῃ ἐννοίαις.

220. Fol. 196. Διὰ τί τοῦ γένους ἡ ἀνόρθωσις οὐχὶ διά τινος τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων ἢ διὰ ἀνθρώπου ψιλοῦ, ἀλλὰ διὰ τῆς τοῦ λόγου κενώσεως γέγονεν. *Cur hominum generis reparatio, non a quapiam potentiarum corpore carentium aut ab aliquo imbecillo homine, sed per evacuationem verbi conflata fuit?* Initium: Ζητοῦσί τινες οἱ διὰ τινὰς τῶν φιλολόγων διὰ τί μὴ τοῦ κοινοῦ.

221. Fol. 197. vers. Τί δήποτε κατὰ τὸν μέλλοντα αἰῶνα κριτὴς μόνος καθέζεται ὁ υἱός. *Cur in futuro sæculo solus Filius judex sedeat.* Init. Πᾶσα μὲν δημιουργία καὶ πᾶσα πρᾶξις.

222. Fol. 198. Τῷ αὐτῷ. *Eidem.* Init. Ὥσπερ ἐπὶ τῆς θεολογίας καὶ τὸ τρεῖς ὁμολογεῖν οὐσίας.

223. Ibid. Τῷ αὐτῷ. *Eidem.* Init. Ὥσπερ Νεστόριος τῶν θολερῶν ναμάτων.

224. Ibid. Τῷ αὐτῷ. *Eidem.* Init. Εἰ μία φύσις ἐπὶ Χριστοῦ ἐγνωρίζετο.

225. Fol. 198. Τῷ αὐτῷ περὶ εἰκόνων. *Eidem de imaginibus.* Init. Ἕλληνες τὸν Χριστὸν καὶ θεὸν ἡμῶν εἰκονίζειν ὅτι μηδὲ θεάζουσιν οὐκ ἀνέχονται.

226. Fol. 198. vers. Τῷ αὐτῷ περὶ εἰκόνων. *Eidem de imaginibus.* Init. Σίμων ὁ μάγος καὶ Καρποκρᾶς ἐβαπτίσθησαν.

227. Fol. 198. verso. Τῷ αὐτῷ περὶ μαχομένων ῥητῶν. *Eidem de dictis sese mutuo impugnantibus.* Init. Πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς.

228. Ibid. Οὐκ ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἀλλὰ πληρῶσαι, καὶ διὰ τί ἐλθούσης τῆς χάριτος ὁ νόμος ὑπεχώρησεν. Non veni solvere legem, sed implere: *& cur adveniente gratia, lex recesserit.* Init. Οὐκ ἔστιν ἐναντίον ἀστραπῇ ἥλιος, οὐδὲ τῇ νυκτὶ ἡμέρα.

229. Fol. 199. vers. Τοῦ κυρίου λέγοντος· μὴ βάλλετε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων καὶ ἑξῆς, πῶς δεῖ διδάσκειν τοὺς ἀπίστους. *Domino dicente*, Nolite projicere margaritas vestras ante porcos &c. *cur tamen infideles docere oportet.* Init. Ἅγια καὶ μαργαρῖται ὅτε τοῦ θείου κηρύγματος λόγοι.

230. Fol. 200. vers. Πῶς δεῖ κρίνειν τὰ κατὰ τὸν βίον συμβαίνοντα. *Quomodo judicare oporteat de iis quæ circa vitam contingunt.* Init. Ὑπέχουσί τινες τῶν ἀδικημάτων δίκας.

231. Ibid. Πῶς οἱ ἀπόστολοι ἰδιῶται ὄντες, ῥητόρων πάντων κατεκράτησαν. *Quomodo Apostoli, privati cum essent, omnes rhetores superaverint.* Init. Εἰ νοῦς μὲν γραμμάτων.

232. Ibid. Διὰ τί Παῦλος Ἀθηναίοις διαλεγόμενος ἀπὸ τῶν ἰδίων ἐπιγραμμάτων αὐτοῖς διαλέγεται. *Cur Paulus Athenienses alloquens ex propriis ipsorum Epigrammatibus disserat.* Init. Τοῖς μὲν ἄλλοις εἰκὸς ἐστιν ἀπορεῖν.

233. Ibid. Διὰ τί ἡ προφητεία τοῖς τῆς ἀσαφείας τρόποις συνεσκίασται. *Cur prophetia obscuritate figurarum involvatur.* Init. Πυθομένῳ σοι τί δήποτε ἡ προφητεία τοῖς τῆς ἀσαφείας τρόποις.

234. Fol. 201. Περὶ διαμορφώσεως καὶ χαρακτῆρος τῶν ἁγίων εἰκόνων. *De forma & figura sacrarum Imaginum.* Init. Προτείνουσιν, ἔφης, τῶν εἰκονομάχων ὅσοι θρασύτεροι.

235. Fol. 201. vers. Διὰ τί σκιὰ καὶ ὄναρ καὶ καπνὸς ὁ ἀνθρώπινος βίος ὀνομάζεται. *Cur vita humana umbra, somnium & fumus vocetur.* Init. Οὐ καταρρήτορεύουσα τῆς ἡμετέρας εὐτελείας ἡ θεία γραφή.

236. Fol. 202. Τί σημαίνει τό· θὲς τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου. *Quid significat illud*, Pone manum tuam sub femur meum. Initium: Θὲς τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου, ὁ πατριάρχης Ἀβραάμ.

237. Fol. 202. vers. Τί ἐστι τὸ παρὰ τῷ Μάρκῳ εἰρημένον, ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, καὶ τό, οὔπω νοεῖτε, οὐδὲ συνίετε καὶ ἑξῆς· καὶ, ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε. *Quid sibi vult illud apud apud Marcum*, videte, respicite a fermento Pharisæorum, *& illud*, nondum intelligitis neque capitis *&c. Et*, oculos habentes non videtis. Init. Τί θαυμάζεις λίαν τὸ ἐπὶ τοῖς ἄρτοις τῶν μαθητῶν.

238. Fol. 203. Τῷ αὐτῷ ἀποροῦντι· καὶ αὐτοὶ οὐ συνίεσαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ᾽ αὐτῶν. *Eidem dubitanti circa illud*, Et ipsi non intellexerunt: eratque verbum hoc absconditum eis. Init. Ἀπορεῖς πάλιν καὶ διερωτᾷς πῶς τοῦ δεσπότου τρανῶς.

239. Ibid. Τί ἐστι τό· δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. *Quid*

significat illud, Potest Deus ex lapidibus istis suscitare filios Abraham. Initium: Τὸ, δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα.

240. Fol. 203. vers. Πῶς δυνατὸν μὴ ἁλῶναι ψεύδει τὸν θεῖον ἀπόστολον, Ἰουδαῖον αὐτὸν καὶ Ῥωμαῖον ἀποφηνάμενον· καὶ ποτὲ μὲν Ταρσοῦς ἔχειν πατρίδα, ποτὲ δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ γεννηθῆναι. *Qui fieri potest ut non mendacii arguatur divinus Apostolus, qui se modo Judæum, modo Romanum dicit, ac modo Tarsum patriam sibi esse, modo natum se Romæ testificatur.* Initium: Οὔτε Ἰουδαῖον οὔτε Ῥωμαῖον ἑαυτὸν εἰπὼν ὁ τῆς ἀληθείας μαθητής.

241. Fol. 205. vers. Διὰ τί τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη. *Cur velum Templi scissum est.* Init. Ῥήγνυται τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ.

242. Fol. 205. vers. Τὸ πᾶσα ἐπὶ τοῦ καθόλου λαμβανομένη, διὰ τί διέστειλεν· ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται καὶ ἑξῆς. *Cum vox illa*, Omnis, *de universis dicatur, cur distinxit postea*, Blasphemia autem in Spiritum Sanctum non remittetur *&c.* Init. Ἐπειδὴ πρὸς τὴν ἑρμηνείαν ἃς οἱ θεῖοι πατέρες ἡμῶν.

243. Fol. 206. Διὰ τί τὴν κεφαλὴν ἀλείφεσθαι καὶ τὸ πρόσωπον νίπτεσθαι ὁ Χριστὸς ἐπέταξεν. *Cur jussit Christus caput ungere, & faciem lavare.* Init. Ἐπειδὴ τὸ ἀλείφεσθαι τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον.

244. Fol. 206. vers. Τί ἐστι τὸ παρὰ τοῦ κυρίου εἰρημένον· τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου καὶ τίνες οἱ ἀδελφοί μου. *Quid significat illud a Domino dictum*, Quæ est mater mea, & qui sunt fratres mei. Init. Ὅπερ ἔφησεν ἐν τοῖς εὐαγγελίοις ὁ σωτήρ.

245. Fol. 208. Τί δηλοῖ τό· οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. *Quid significat illud*, Non sum dignus, qui solvam corrigiam calceamentorum ejus. Init. Τὸν τοῦ κήρυκος φωνὴν καθ᾽ ὃν ἐκεῖνος ἐκήρυττεν.

246. Fol. 208. vers. Περὶ διαφορᾶς εἰκόνων. *De differentia imaginum.* Initium: Οὐδὲν λυμαίνεται τῇ εἰκόνι Χριστὸν τὸ λέγεσθαι.

247. Fol. 209. vers. Ποῖα δεῖ λέγειν ἐπὶ Χριστοῦ γνωμικὰ θελήματα, καὶ ποῖόν ἐστι λέγειν ἐπ᾽ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ἀνθρώπινον θέλημα ὑποστατικόν· καὶ ἕτερα. *Quænam apud Christum dicendæ deliberationis voluntates, & quid sit in Christo dicere voluntatem hypostaticam; & alia.* Init. Ὁ περὶ τῶν γνωμικῶν θελημάτων ἐπὶ Χριστοῦ λόγος.

248. Fol. 215. vers. Πῶς οὐκ ἔστιν ἐναντίον τὸ λαβεῖν τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ ἐπὶ ματαίῳ, τῷ· οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ ἐπὶ ματαίῳ. *Quomodo non adversatur accipere nomen Domini & Dei in vanum, dicto illi*, Non accipies nomen Domini & Dei tui in vanum. Initium: Λαμβάνουσι τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν ἐπὶ ματαίῳ.

249. Ibid. Τί ἐστι πνεῦμα Πύθωνος ὃ οἱ πολλοὶ ἐγγαστρίμυθον ὀνομάζουσι. *Quid est spiritus Pythonis, quem multi Engastrimythum, seu ventriloquum vocant.* Init. Τὸ ἐμφωλεῦον τῇ ἀνθρωπείᾳ γαστρὶ πονηρὸν καὶ ἄξιον.

250. Fol. 216. Τί δηλοῖ τὸ τοῦ ἀποστόλου ῥητόν· ἐφ᾽ ᾧ πάντες ἥμαρτον. *Quid significat illud Apostoli dictum*, In quo omnes peccaverunt. Init. Τὸ, ἐφ᾽ ᾧ πάντες ἥμαρτον, ὅπερ Παῦλος μὲν ὁ θεῖος.

251. Ibid. Τί σημαίνει τό· μὴ ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· καὶ τίς ἡ γραφὴ αὐτοῦ. *Quid significat illud*, Non jugum ducentes cum infidelibus, *& quomodo scribendum sit.* (2. Cor. 6. 14.) Init. Ὅπερ ἠρώτησας τί ἐστιν· ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις.

252. Fol. 216. vers. Τί σημαίνει τὸ, ἐγκομβώσασθαι, παρὰ τῷ ἀποστόλῳ Πέτρῳ ἐν ταῖς καθολικαῖς ἐπιστολαῖς εἰρημένον. *Quid significat illud*, ἐγκομβώσασθαι, insinuare, *apud Apostolum Petrum in Epistolis Catholicis dictum.* (1. Pet. 5. 5.) Initium: Θαυμάζω μάλιστα εἰκῇ σοι γραμματικευομένα.

253. Ibid. Διὰ τί βοῶν καὶ λεόντων καὶ ἀετῶν καὶ ἀνθρώπων μορφαῖς αἱ τῶν Χερουβὶμ ὄψεις τοῖς προφήταις ἐδείκνυντο. *Quare boum, leonum, aquilarum & hominum formis, Cherubinorum facies prophetis apparebant.* Init. Τί δήποτε διετυπώθη βοῶν καὶ λεόντων.

254. Fol. 217. Πῶς ἐστι λέγειν θεὸν τὸν πατέρα, θεὸν τὸν υἱὸν, θεὸν τὸ πνεῦμα· καὶ μὴ εἰς ἀνάγκην περιίστασθαι τρεῖς ἀνθ᾽ ἑνὸς θεοὺς ὁμολογεῖν. *Quomodo potest dici Deus Pater, Deus Filius, & Deus Spiritus Sanctus, absque eo quod necesse sit tres pro uno deos confiteri.* Init. Ἐρωτᾷς πῶς ἐστι λέγειν θεὸν τὸν πατέρα, θεὸν τὸν υἱόν.

255. Fol. 217. verſ. Εἰ μὲν ἦν ἄῤῥητον τὸ θεῖον ὄνομα, πῶς ἐπέκειτο θάνατος τῷ φθεγξαμένῳ ἡ ζημία. *Si ineffabile erat nomen Dei, quomodo mortis pœna illud proferenti ſtatuta erat.* Init. Ὡς καλή σου ἡ ἀπορία. γράφεις γὰρ ὡς εἰ μὲν ἄῤῥητον.

256. Fol. 218. Τί ἐστιν· οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις καὶ ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο. *Quid ſignificat illud:* Nolo vos ignorare, fratres, quia ſæpe . . . & prohibitus ſum uſque adhuc. Init. Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοὶ ὅτι πολλάκις.

257. Fol. 219. Τί δηλοῖ, οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἑξῆς. *Quid ſignificat illud*, Sic luceat lux veſtra coram hominibus &c. Init. Τῆς μακρᾶς σου καὶ μεμηχανημένης ἀπορίας.

258. Ibid. Πρὸς τίνα λύσιν ἀναφέρεται ἡ τοῦ υἱοῦ φωνὴ ἡ λέγουσα, ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστι. *Quam ſolutionem habet Filii vox dicentis*, Pater meus major me eſt. Init. Τὴν, ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστιν, τῆς εὐαγγελικῆς φωνῆς.

259. Fol. 219. verſ. Πῶς οὐ μάχεται τὸ τοῦ εὐαγγελίου ῥητὸν τό· ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαί εἰσιν, τῷ· ἐὰν πορευθῶ ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον. *Quomodo non pugnat dictum illud Evangelicum*, In domo Patris mei manſiones multæ ſunt, *cum illo*, ſi abiero, præparabo vobis locum. Init. Οὐ μάχεται κατὰ διάνοιαν τό· ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου.

260. Fol. 220. Διὰ τί ὁ Πέτρος ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους τοῦ δεσποτικοῦ περιέπεσεν ἀρνήσει. *Cur Petrus tempore paſſionis dominicæ incidit in negationem.* Init. Ὅπερ μαθεῖν ἐπηρώτησας.

261. Fol. 221. Πῶς οὐκ ἔστιν ἐναντίον λέγειν, ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής· τῷ, κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ ἡ μαρτυρία μου ἀληθής ἐστιν. *Quomodo non eſt contrarium illud*, Si ego teſtimonium perhibeo de meipſo, teſtimonium meum verum non eſt; *illi*, etſi ego teſtimonium perhibeo de meipſo, teſtimonium meum verum eſt. Init. Σύντομόν σοι τῆς ἀπορίας τὴν λύσιν ἐρῶ.

262. Ibid. Πῶς οὐκ ἔστιν ἐναντίον τῆς δεσποτικῆς φωνῆς τῆς λεγούσης· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε· ἡ τοῦ μαθητοῦ· κύριε οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν γνῶναι; *Quomodo non eſt contraria voci Magiſtri dicentis*, Quo ego vado ſcitis, & viam ſcitis; *illa vox diſcipuli*, Domine, neſcimus quo vadis, & quomodo poſſumus viam ſcire? Init. Τῇ δεσποτικῇ φωνῇ τῇ λεγούσῃ ὅπου ὑπάγω οἴδατε.

263. Fol. 221. verſ. Διὰ τί μὴ πρὸ τοῦ πεσεῖν τὸν Ἰωσὴφ εἰς ἀπορίας περὶ τῆς παρθένου ὁ ἄγγελος ἦλθε πρὸς αὐτόν. *Quare Angelus non venit ad Joſeph, antequam ille in dubium circa virginem incideret.* Init. Ὅτε εἰς ἀπορίας λογισμῶν κατέστη ὁ Ἰωσήφ.

264. Fol. 222. Τί ἐστι, πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε πτωχοῖς, καὶ ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλλάντια μὴ παλαιούμενα. *Quid ſignificat illud*, Vendite quæ poſſidetis, & date pauperibus, & facite vobis ſacculos, qui non veteraſcunt. Init. Τὴν σὴν ἀπορίαν καὶ πικρότερον καὶ δριμύτερον οἶδα.

265. Fol. 226. Τί δηλοῖ τὸ ἐφοὺδ καὶ πόσα τούτου τὰ σημαινόμενα. *Quid ſibi vult Ephod, & quot ejus ſignificata.* Init. Τὸ ἐφοὺδ περὶ οὗ μαθεῖν ἐπεζήτησας τρία σημαίνει.

266. Ibid. Πῶς οὐκ ἔστιν ἐναντίον, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ἑξῆς, τῷ, ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιὰν σιαγόνα στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην. *Quomodo non eſt contrarium illud*, oculum pro oculo &c. *illi dicto*, Si quis te percuſſerit in maxillam dexteram, verte illi & aliam. Init. Οὐκ ἔστιν ἐναντίον ὡς ἔδοξέ τισι τῶν μὴ σωφρονούντων.

267. Fol. 226. verſ. Διὰ τί τὸν Ἄβελ δίκαιον ὄντα πρὸ τοῦ ἐξημαρτηκότος Ἀδὰμ συνεχώρησεν ὁ θεὸς εἰς θάνατον ἐλθεῖν. *Quare Abelem juſtum ante Adamum qui peccaverat, mortem ſubire Deus conceſſit.* Init. Ο μὲν ἀποῤῥητότερος καὶ βαθύτερος τῆς αἰτίας λόγος.

268. Ibid. Εἰ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ καὶ ὁ υἱὸς ἐν τῷ πατρί, πῶς τοῦ υἱοῦ ἐνανθρωπήσαντος οὐ συνενηνθρώπησε καὶ ὁ πατήρ. καὶ εἰ ἐν τῷ υἱῷ ἡ θεότης ὅλη, πῶς τοῦ υἱοῦ σαρκωθέντος, ἄσαρκος ὁ πατὴρ μένει. *Si Pater in Filio, & Filius in Patre, quomodo Filio carnem aſſumente, Pater non carnem aſſumit. Et ſi in Filio deïtas tota, quomodo Filio incarnato, Pater non incarnatus manet.* Init. Τῆς προκειμένης ἀπορίας προσηγήσατ' ἂν καὶ οἰκειότερον.

269. Fol. 227. Τί ἐστι τὸ παρὰ τῷ Λουκᾷ εἰρημένον ἐν ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων· γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθε τὸ πλῆθος. *Quid ſignificat illud a Luca dictum in Actibus Apoſtolorum*, Facta autem hac voce convenit multitudo. Init. Πότερον οἱ χλευάζοντες συνίεσαν γλωσσῶν.

270. Fol. 227. verſ. Πόσα σημαινόμενά ἐστιν εὑρεῖν ἐν τῇ γραφῇ ἐπὶ τῆς Θεὸς φωνῆς. *Quod ſignificata reperire eſt in Scriptura vocis illius*, Deus. Init. Τρία σημαινόμενα τῆς, Θεὸς, ὀνόματος ὅσα γε εἰς μνήμην ἧκε.

271. Fol. 229. Εἰ μὲν ἦν ἄρρητον τὸ θεῖον ὄνομα, πῶς ἐπίκειται θάνατος τῷ ὀνομάζοντι, [illegible] ἡ ζημία. *Si nomen Dei ineffabile erat, cur mortis pœna illud proferenti ſtatuta erat.* Quæſtio 246. ſupra eadem eſt. Init. Ὡς καλή σου ἡ [illegible]· γράφεις γὰρ ὡς [illegible] μὲν ἄρρητον.

272. Ibid. Πῶς ῥητόρων [illegible] αἱ τοῦ ἀποστόλου ἐπιστολαὶ σχηματίζονται, καὶ πῶς ἰδιώτην αὐτὸν [illegible]. *Cur Apoſtoli Epiſtolæ ſecundum Rhetorum formam ſcriptæ fuerint, & cur ipſe ſe idiotam vocaverit.* Init. Θαυμάζεις εἰ τοιαύταις [illegible] τοῦ [illegible] Παύλου αἱ ἐπιστολαί.

273. Fol. 233. Ζητήματα διάφορα τοῦ ἀποστόλου [illegible] ἐν [illegible] κεφαλαίοις ἐπιλυόμενα. *Quæſtiones variæ Apoſtoli, (vel circa Apoſtolum) viginti ſeptem capitibus ſolutæ.* Init. Ἐπειδὴ [illegible] οὐ μόνον χαίρων.

274. Fol. 235. Εἰ ἦν ἡ γῆ, πῶς ἐγένετο· λέγει γάρ, ἡ δὲ γῆ ἦν. *Si terra erat, quomodo facta eſt: dicit enim*, Terra autem erat. Init. Ἠλίθιον τὸ ἐρώτημα· [illegible].

275. Fol. 235. verſ. Εἰ τὸ φῶς ὁ Θεὸς ἐδημιούργησεν, οὐκ αὐτὸς τὸ σκότος ἐποίησεν· ἐναντία γὰρ ταῦτα ἀλλήλοις. *Si Deus lucem creavit, non ipſe tenebras fecit: hæc enim contraria ſunt.* Init. Ἐναντία μὲν ἀλλήλοις, ἀλλὰ ἀναγκαῖα τοῖς ἀνθρώποις ἀμφότερα.

276. Ibid. Διὰ τί τὰ θηρία καὶ ἑρπετὰ πεποίηκεν ὁ Θεός. *Cur feras & reptilia fecerit Deus.* Init. [illegible] τὰ παιδία [illegible] μορμολυκείων [illegible].

277. Fol. 236. Τοῦ νόμου μήποτε τεθέντος, ὃς διαγορεύει τιμᾶν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, πῶς ὁ Χὰμ ὡς πατραλοίας κρίνεται. *Lege nondum poſita quæ edicit ut pater & mater honorentur, cur Cham quaſi parricida judicatur.* Init. Τῇ φύσει τοὺς [illegible] νόμους ἐντέθεικεν ὁ Θεός.

278. Ibid. Τί δήποτε τοῦ Χὰμ ἡμαρτηκότος ὁ ἐκείνου παῖς κατηράθη. *Cur Chamo peccante filius ejus maledictus eſt.* Init. Κοινῇ πάντες μετὰ τὸν τοῦ κατακλυσμοῦ [illegible].

279. Fol. 236. verſ. Πῶς Ἀβραὰμ πιστὸς ὀνομάζεται εἰρηκὼς τῷ Θεῷ, κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο ὅτι κληρονομήσω αὐτήν. *Cur Abraham fidelis vocatur, qui dixit Deo*, In quo cognoſcam, quod poſſidebo eam. Init. Τό, κατὰ τί γνώσομαι, οὐκ ἀπιστοῦντός ἐστιν.

280. Ibid. Τίνος ἕνεκεν παλαίει τῷ Ἰακὼβ ὁ ἄγγελος. *Quare luctat cum Jacobo Angelus.* Init. Δεδιότι τὸν ἀδελφὸν θάρσος ἐντίθησι.

281. Fol. 237. Τί δηλοῖ τὸ τὴν βάτον καίεσθαι, καὶ μὴ κατακαίεσθαι, *Quid ſibi vult, quod rubus ardeat, & non comburatur.* Init. Τὴν τοῦ Θεοῦ δύναμιν καὶ φιλανθρωπίαν [illegible].

282. Fol. 237. Ἡ λέπρωσις τῆς χειρὸς τί δηλοῖ. *Lepra manus quid ſignificat.* Init. Ἐν ἀσεβείᾳ τραφὲν τὸ γένος τοῦ Ἰακώβ.

283. Ibid. Διὰ τί ἠβουλήθη ὁ ἄγγελος ἀνελεῖν τὸν Μωϋσῆν. *Cur voluerit Angelus Moyſem occidere.* Init. Ἡ γυνὴ μὲν ἐστασίαζε διὰ τὸ [illegible] τὸν παῖδα.

284. Fol. 237. verſ. Πῶς νοητέον τὸ ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου εἰρημένον· πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσθησαν καὶ ἑξῆς. ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός. *Quomodo intelligendum illud Apoſtoli dictum*, Omnes in Moyſe baptizati ſunt &c. Petra autem erat Chriſtus. Init. Τύπος ἦν τῶν νέων τὰ παλαιά.

285. Ibid. Πῶς τὸ δίκαιον σώζεται τῶν παίδων ὑπὲρ τῶν πατέρων κολαζομένων. *Quomodo juſtitia ſervatur, dum filii pro patribus puniuntur.* Init. Μείζους τὰς κολάσεις [illegible] αἱ [illegible].

286. Fol. 238. Τί ἐστιν ἐξεικονισμένον βρέφος. *Quid eſt figuratus infans.* Init. Φασὶ τοῦ σώματος ἐν τῇ μήτρᾳ διαπλασθέντος.

287. Fol. 238. Διὰ τί τὰς πλάκας συνέτριψεν. *Cur tabulas confregerit.* Init. Ἀναξίους [illegible] τὸν λαὸν τῆς θείας νομοθεσίας.

288. Ibid. Πῶς ἐν τοῖς ἱματίοις λέπρα ἐγένετο. *Quomodo lepra erat in veſtimentis.* Init. Πολλὰς αὐτοῖς παιδείας ὁ Θεὸς τοιαύτας ἐπήγαγεν.

289. Ibid. Τί σημαίνει τὰ δύο ὀρνίθια τὰ ὑπὲρ τοῦ καθαριζομένου λεπροῦ προσφερόμενα. *Quid ſignificant duo paſſeres pro leproſo mundato oblati.* Init. Τοῦ σωτηρίου πάθους [illegible] τὸν τύπον.

290. Fol. 238. verſ. Διὰ τί ἀπαγορεύει μὴ πόρρω τῆς σκηνῆς θύεσθαι τὰ ἐδώδιμα θρέμματα. *Cur vetat ne pecora eſui apta procul tabernaculo mactentur.* Init. Ἵνα τὴν [illegible] καὶ ὅτι τοῖς δαίμοσι.

291. Ibid. Διὰ τί προσέταξεν ἀριθμηθῆναι τὸν λαὸν ὁ θεός. *Cur numerari populum jusserit Deus.* Init. Ἵνα τῆς οἰκείας ἐπαγγελίας δείξῃ τὸ ἀληθές.

292. Fol. 239. Διὰ τί προσέταξεν ὁ θεὸς τὰ τῶν στασιαστῶν πυρεῖα τῷ θυσιαστηρίῳ γενέσθαι περίθεμα. *Cur jusserit Deus seditiosorum thuribula in altari ceu depositum servari.* Initium: Εἰς ἔλεγχον τῶν κατὰ τῆς ἱερωσύνης θρασυνομένων.

293. Ibib. Τί δήποτε ὠργίσθη τῷ Μωσῇ καὶ τῷ Ἀαρὼν ὁ θεός, ἡνίκα τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας ἐξήγαγον; *Cur iratus sit Deus contra Moysem & contra Aaronem quando aquam de petra eduxit.* Init. Ἀθυμοῦσιν αὐτοῖς διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς τελευτήν.

294. Fol. 239. verſ. Διὰ τί τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν διαμαρτύρεσθαι προσετάχθη. *Quare jussus est cœlum & terram obtestari.* Init. Οὐκ ἐπειδὴ ἔμψυχα ταῦτα καὶ λογικὰ, ἀλλ' ὅτι πάντων ἐστὶ τῶν κτισμάτων περιεκτικά.

295. Ibid. Τί δήποτε διὰ σμικρὰν πλημμέλειαν πόῤῥωθεν ἰδεῖν προσετάχθη τὴν γῆν, εἰσαγαγεῖν δὲ τὸν λαὸν ἐκωλύθη; *Cur propter leve delictum procul respicere terram jussus sit, populum vero introducere prohibitus.* Init. Διδάσκει διὰ τούτων ἡμᾶς ὁ θεός.

296. Ibid. Τί ἐστιν ἐν ὀλίγῳ με πείθεις χριστιανὸν γενέσθαι. *Quid significat*, In modico suades me Christianum fieri. Initium: Τουτέστι δι' ὀλίγων ῥημάτων ἐν βραχέσι λόγοις.

297. Fol. 240. Τί ἐστιν· τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει καὶ ἑξῆς. *Quid significat illud*, Qui prædestinatus est Filius Dei in virtute &c. Init. Τοῦ εἰς γνῶσιν ἐλθόντος τοῦ ἐπιγνωσθέντος ἡμῖν.

298. Ibid. Τί ἐστιν τὸ, καὶ ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο ἵνα καρπὸν σχῶ. *Quid significat illud*, Et prohibitus sum usque adhuc, ut fructum habeam. (Rom. 1. 13.) Init. Η κατὰ σάββατον εἰρῆσθαί μοι δοκεῖ.

299. Fol. 249. Τί ἐστιν, δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται. *Quid significat illud*, Justitia enim Dei in ipso revelatur. Init. Δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ, τουτέστιν δικαιοσύνη τοῦ θεοῦ ἐν τῷ.

300. Ibid. Τί ἐστιν τό· παράδοτε αὐτὸν τῷ σατανᾷ, καὶ ἑξῆς. *Quid significat illud*, Tradite eum satanæ &c. Init. Ὅτι τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῷ σατανᾷ περὶ τοῦ ἡμαρτηκότος.

301. Fol. 241. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. Domine, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me. Init. Ὅταν ἀκούσῃς θυμὸν καὶ ὀργὴν ἐπὶ θεοῦ.

302. Ibid. Ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου. Quia conturbata sunt ossa mea. In. Ὀστᾶ δὲ ἐνταῦθα λέγει τὴν ἰσχὺν ἅπασαν.

303. Fol. 241. verſ. Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σε, εἰσάκουσόν μου. Domine, clamavi ad te, exaudi me. Init. Τούτου τοῦ ψαλμοῦ τὰ μὲν ῥήματα.

304. Ibid. Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν θεὸν ἐδεήθην. Voce mea ad Dominum clamavi, voce mea ad Dominum deprecatus sum. Init. Δύο ἐνταῦθα ἀρετὰς μανθάνομεν.

305. Ibid. Τίνας υἱοὺς κέκληκεν Μωϋσῆς. *Quos filios vocaverit Moyses.* Init. Οἱ μὲν τοὺς ἀγγέλους ὑπονοήσαντες μάχονται.

306. Fol. 242. Διὰ τί ἄλευρον κρίθινον ὑπὲρ τῆς ὑποπτευομένης μοιχευθῆναι προσεκομίζετο; *Cur farina hordacea pro ea quæ in suspicionem adulterii venerat, afferebatur.* Init. Αὐτὸς ὁ δεσπότης ἡρμήνευσεν· ἐστὶ γὰρ, ἔφη, θυσία.

307. Fol. 242. verſ. Διὰ τί φεύγουσιν ἐπιτελέσαι προσέταξεν τὴν τοῦ πάσχα ἑορτήν. *Cur fugientes festum Paschæ celebrare jussit.* In. Ἀείμνηστον ἠβουλήθη φυλαχθῆναι τῆς σωτηρίας τὴν μνήμην.

308. Fol. 243. Περὶ ὅρου ζωῆς. *De termino vitæ.* Eadem quæstio supra habetur. Init. Ἐπὶ παλαιοὺς ἡμᾶς ἀγῶνας καλεῖς καὶ ἐφ' ὧν πολλοί.

Fol. 244. verſ. Est Photii Archiepiscopi C. P. de Manichæorum hæresi. Initium: Πολλοῖς ὁρῶντες ἀγνοούμενον, ὅθεν δὴ τὴν ἐπωνυμίαν.

Folio 253. oblique scribitur in margine altera manu. Αὕτη ἡ βίβλος ὑπῆρχε τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· καὶ εἴ τις ἀποξενώσει (supple αὐτὴν) ἔχει τὰς ἀρὰς τῶν ἁγίων δικαί...

Ex hisce porro quæstionibus paucas, quæ majoris esse videntur momenti, hic edendas duximus.

QUÆSTIO CXXV. Fol. 128.

Πόσοι Ἀστέριοι γεγόνασι καὶ τίς ἡ δόξα αὐτῶν;

ΟΤι συνηκμασάν μὲν Ἀστέριοι δύο, ὅ τε τῆς Ἀρειανῆς λύττης ὑπασπιστής, καὶ ὁ τῶν εὐσεβῶν δογμάτων πρόφημος. ὃς καὶ τῷ μεγάλῳ μὲν Ἰουλιανῷ φοιτῶν τὴν μειρακιώδη ἐν μοναχικοῖς ἐγυμνάσθη παλαίσμασιν, ἔτι δὲ μειρακίων διέτριψε· ὕστερον δὲ καὶ μονῆς ἀσκητικῆς καθηγήσατο, οὗ καὶ μαθητὴς μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν ἐπισήμων ἀοιδίμων ἐχρημάτισεν ὁ πολυθρύλλητος Ἀκάκιος ὁ Βεροίας. ὁ δὲ Ἀρειανῆς αἱρέσεως ἐραστὴς σοφιστικὴν μὲν ἐκ νέου μετήρχετο τέχνην, καὶ τῇ τῶν Ἑλλήνων ἀνετέθραπτο πλάνῃ· ὀψὲ δὲ τὸν Χριστιανισμὸν ὑποκρινάμενος εἰς τὴν τῶν Ἀρειανῶν ἀπέκλινε μοῖραν. καὶ ὁ μὲν δίκην ἔδωκεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς ἀκρατήτου γλώσσης· ἔργον γεγονὼς τῆς Ἰουλιανοῦ τοῦ θαυμασίου προσευχῆς. ὁ δὲ τὸν ὅσιον εἰς τὴν καὶ αὐτοῦ δικαίαν τιμωρίαν ἐξανέστησεν. ἕτερος οὖν τὸ θρέμμα τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ ἕτερος ὁ τῆς πλάνης κῆρυξ. ἀλλ' οὐδ' ὁ τὴν ἔκφρασιν τῆς μάρτυρος Εὐφημίας ἀναταξάμενος, κοινόν τι ἔσχε πρὸς τὸν τῆς δυσσεβείας ὑπέρμαχον· πρῶτον μὲν ἐξ ὧν τάχιον ὁ δυσσεβὴς ἀπέτισε τὴν δίκην· ὁ γὰρ τὴν εἰρημένην εἰκόνος λογογραφήσας τὴν ἔκφρασιν, ὡς ἔν τινι αὐτοῦ τῶν λόγων ἐμφαίνεται, εἰς βαθὺ γῆρας τὸν βίον κατέλυσεν· δεύτερον ὁ μὲν τῆς Ἀρειανῆς λύσσης ἐπεπλήρωτο· οὗτος δὲ ἐν τοῖς οἰκείοις λόγοις τὰ τῶν ὀρθοδόξων δογματίζει, οὐκ ἐξ οὐκ ὄντων (l. ἐκ μὴ ὄντων) τὸν υἱὸν καὶ λόγον τοῦ θεοῦ ὡς ὁ μεμηνὼς δυσφημεῖ Ἀστέριος, ἀλλ' ἀεὶ ὄντα θεολογῶν καὶ ἀεὶ συνόντα τῷ πατρί. τρίτον ὁ μὲν αἱρετικὸς Ἀστέριος οὐ τῆς Ἀμασείας ἀλλ' ἄλλης τινὸς πόλεως πλησιαζούσης τῇ Ἀντιοχείᾳ μισθὸν τῆς ἀσεβείας παρὰ τῶν συναιρεσιωτῶν τὴν ἐπισκοπὴν εἴληφεν· εἶτα καὶ μετάκλητος ἐν Ἀντιοχείᾳ παρὰ τῶν ὁμοφρόνων γεγονὼς ἐπὶ συμμαχίᾳ τοῦ δυσσεβήματος, ταῖς τοῦ θαυμασίου Ἰουλιανοῦ προσευχαῖς ὡς προείρηται τὸν βίον ἀθλίως κατέστρεψεν. ἐπὶ τούτοις ὁ μὲν διδάσκει τὸ ποίμνιον, καὶ φιλοπονεῖται περὶ τὴν ἀρετήν, ἁπάσης δείκνυται θεαρέστου πολιτείας καταγώγιον· ὁ δὲ οὐδὲν τοιοῦτον ἔχων ἐπιγινώσκεται.

Quot Asterii fuere, & quænam ipsorum opinio?

EOdem tempore floruere Asterii duo, alter Arianici furoris propugnator, alter piorum dogmatum præco, qui cum magnum illum Julianum frequens adiret, adolescentiam emensus in monastica se'e palæstra exercuit, demumque ascetici Monasterii præfectus fuit, cujus cum aliis multis illustribus viris discipulus fuit celeberrimus ille Acacius Berœæ. Ille vero Arianæ hæresi addictus, sophisticam a teneris annis artem coluit, & in Gentilium errore educatus est: tardius vero Christianismum simulans, in Arianorum partem declinavit. Ipse vero ob petulantem linguam pœnas Antiochiæ dedit, id operante admirandi Juliani oratione: & sanctum virum excitavit ad justum supplicium de se sumendum Alter igitur in orthodoxa fide educatus est; alter erroris præco fuit. Ille porro qui de sancta Martyre Euphemia narrationem edidit, nihil commune cum impietatis defensore habet. Primo quidem quoniam impius ille maturius pœnas dedit: nam qui de memorata Imagine narrationem instituit, ut in quadam ille oratione sua indicat, ad provectam senectutem devenit: secundo, ille Ariano furore plenus erat; hic vero in scriptis suis orthodoxam sententiam præ se fert, nempe Filium & verbum Dei non esse ex non exstantibus, ut furiosus ille Asterius impie dicebat; sed semper esse, & semper Patri coëxistere theologice affirmat: tertio, hæreticus ille Asterius, non Amaseæ, sed alterius prope Antiochiam urbis episcopatum a sociis suis hæreticis in mercedem impietatis accepit. Deinde accersitus ab asseclis Antiochiam, ut impietatem secum propugnaret, admirandi Juliani precibus, ut supra dictum est, vitam misere clausit. Ad hæc vero, ille gregem docet, de virtutibus lucubrationes edidit, omnisque vitæ probe instituendæ methodi receptaculum est. Iste vero nihil hujusmodi habuisse deprehenditur.

De Asterio, qui inter Arianorum primipilares numerabatur, vide quæ diximus in vita Athanasii, quam in fronte operum ejusdem S. Doctoris edidimus ex iisdem maxime operibus concinnatam.

QUÆSTIO CXXIX. Fol. 130.

Διὰ τί τῷ τλησιπαθεῖ Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας οἱ ποιηταὶ ἐγχειρίζουσιν;

Ἴσθι ὡς οὐ μόνον τῷ τλησιπαθεῖ Ἡρακλεῖ, ἀλλὰ καὶ τῷ λογίῳ Ἑρμῇ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας οἱ ποιηταὶ ἐγχειρίζουσιν. μὴ τοίνυν στρατείαις καὶ πόνοις σωματικοῖς ὅλον σεαυτὸν διδοὺς, τῶν καλῶν μαθημάτων ἀφίστασο, ἐκεῖθεν σοι ῥεῦσαι μόνον τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ βίου οἰόμενος. ἀλλὰ καὶ ταῖς ὑμετέραις εὐγενέσι μούσαις αἳ τῶν Ἑλληνίδων τοσοῦτον διαφέρουσιν, ὅσον ἐλεύθεροι φύσεις δούλων ἠθῶν καὶ κολακείας ἀλήθεια. δίδου κἂν ἐν μέρει τὰ σεμνὰ καὶ ἡδέα τῶν ᾀσμάτων κατεπᾴδειν σοι. τὸ μὲν γὰρ Ἀμαλθείας κέρας καὶ τῷ Ἀχελῴῳ ποταμῷ, ὅτι τὴν ὑποκειμένην περιρρέων χώραν πάμφορον ἐργάζεται, τὸ ποιητῶν αὐτόνομον ἔθνος ἑτοίμως χαρίζονται. καὶ οὐδὲν ἀνθρώπῳ μέγα τυχεῖν ὧν ἐκ φύσεως ἔχει καὶ τὰ ἄψυχα· τὴν δ' ἀληθῆ καὶ θείαν εὐδαιμονίαν καὶ ἀνθρώπῳ πρέπουσαν καὶ πρὸς ἣν ἡ Ἀμάλθεια παρατιθεμένη νόσος καὶ πενία εὑρίσκεται, ἐκ μόνων ἐστὶ τῶν θείων λογίων καὶ τῆς ἐκεῖθεν γεωργίας ἀμήσασθαι.

Cur laborioso Herculi Poëtæ Amalthea cornu in manibus ponant?

Nosti, non solum laborioso Herculi; sed etiam erudito Mercurio Amaltheæ cornu poëtas in manibus ponere: ne igitur militiæ laboribusque corporeis totum te dedens, a bonis disciplinis absistas, ratus illinc tantum tibi orituram vitæ felicitatem. Sed etiam nobilibus Musis vestris, quæ tantum a Græcanicis illis differunt, quantum liberæ naturæ a servilibus moribus; & ab adulatione veritas, concede ut vel ex parte honesta dulciaque cantica tibi modulentur. Nam Amaltheæ cornu etiam Acheloo fluvio, quia subjectam terram circumfluens feracem reddit, libera poëtarum natio libenter attribuit. Neque magni momenti homini reputatur, ea assequi, quæ vel inanimata ipsa ex natura habent. Veram autem, divinam & homini convenientem felicitatem, cui comparata Amalthea morbus & paupertas esse deprehenditur, ex solis divinis eloquiis, exque agricultura inde sumta demetere licet.

QUÆSTIO CLX. Fol. 154.

Πόσαι σίβυλλαι γεγόνασι;

Σίβυλλαι μὲν γεγόνασι δέκα, ὧν πρώτη ὄνομα Σαμβήθη, Χαλδαίαν δέ φασιν αὐτὴν οἱ παλαιοὶ λόγοι, οἱ δὲ μᾶλλον Ἑβραίαν· καὶ δὴ καὶ ἑνὶ παίδων τοῦ Νῶε εἰς γυναῖκα ἁρμοσθῆναι καὶ συνεισελθεῖν αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἐν τῇ κιβωτῷ. ταύτην καὶ τὰ περὶ τῆς πυργοποιΐας χρησμῳδῆσαί φασι, καὶ ὅσα τοῖς τοῦτο συνέβη τολμήσασι. χρησμῳδῆσαι δὲ πρὸ τῆς διαιρέσεως τῶν γλωσσῶν γεγενημένην γλώσσῃ φασὶ τὰ χρησμῳδηθέντα τῇ Ἑβραΐδι· οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα προειπεῖν, ἧς καὶ μνήμην Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον ἀναγράψας πεποίηκε. δευτέρα δὲ Λιβύσσα, ἧς μνήμην ἐποιήσατο ἐν τῷ τῆς Λαμίης προλόγῳ Εὐριπίδης. ὄνομα δὲ αὐτῆς οὐ πάνυ σαφηνίζουσι. τρίτη Δελφὶς ἡ ἐν Δελφοῖς τεχθεῖσα, περὶ ἧς ἱστόρησε Χρύσιππος. τετάρτη Ἰταλικὴ ἡ ἐν ἐρημίᾳ τῆς Ἰταλίας τὴν διατριβὴν λαχοῦσα. πέμπτη ἡ Ἐρυθραία, ἥτις καὶ τὰ κατὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον συμβάντα προηγόρευσεν, περὶ ἧς Ἀπολλόδωρος ὁ Ἐρυθραῖος διεξέρχεται. ἕκτη ἡ Σαμία, ἧς τὸ κύριον ὄνομα Φυτὼ φασιν. ἑβδόμη ἡ Κυμαία μὲν γένος, ὄνομα δὲ Ἀμάλθεια· οἱ δὲ Ἐροφίλην

Quot fuerint Sibyllæ?

Sibyllæ fuere decem, quarum primæ nomen erat Sambethe: eam vero Chaldæam fuisse narrant veteres; alii potius Hebræam, quæ unius ex filiis Noë uxor fuit, atque una cum illo & aliis in arcam ingressa sit. Hanc vero ea, quæ ad turris ædificationem spectabant, vaticinatam dicunt, necnon ea, quæ acciderunt iis, qui in tale ausum prorupere; oracula vero fudisse Hebraïca lingua, utpote quæ ante divisionem linguarum fuerit; quinetiam Alexandri Macedonis gesta prædixisse, cujus quoque mentionem facit Nicanor is, qui Alexandri vitam scripsit. Secunda vero Libyssa, cujus meminit in Lamiæ prologo Euripides: nomen autem ejus non plane declarant. Tertia Delphis nata est, cujus historiam memoravit Chrysippus. Quarta Italica, quæ in solitudine Italiæ commorata est. Quinta Erythræa, quæ belli Trojani eventa pronuntiavit, de qua loquitur Apollodorus Erythræus. Sexta est Samia, cujus nomen proprium aiunt esse Phyto. Septima, Cymæa, vel Cumæa genere, nomine autem Amalthea; alii Erophilam vocant: apud quos

φασί. παρὰ τισὶ δὲ κλῆσιν εἰληφυῖα Ταραξάνδρα. Βιργίλιος δὲ ὁ Ῥωμαίων ποιητὴς Δηιφόβην αὐτὴν ὀνομάζει. ὀγδόη ἡ Ἑλλησποντία, ἥτις ἐν κώμῃ Μαρμισσῷ τεχθεῖσα ἐτύγχανε, περὶ τὴν πολίχνην Γεργιθίαν· ὑπὸ τὴν ἐνορίαν δὲ αὕτη ποτὲ τῆς Τρωϊκῆς ἐτύγχανεν. ἐνάτη ἡ Φρυγία. ἐπὶ πᾶσι δεκάτη, ἡ Τιβουρτία μὲν γένος, ὄνομα δὲ Ἀβουναία. ταύτας φασὶ τῶν φρενῶν ἐξισταμένας τὰ μέλλοντα χρησμῳδεῖν· τῶν ὑπολαμβανόντων δὲ γραφῇ τοὺς χρησμοὺς, οὐκ ἐχόντων σοφίαν τὰ χρησμῳδούμενα γράφειν ἀπαίτως, ἄλλως τε δὲ καὶ τῷ τάχει τῆς φορᾶς τὴν λέξιν οὐκ ἐχόντων καθυπηρετουμένας τὰς χεῖρας, συμβαίνει πολλοὺς τῶν χρησμῶν εἰς χωλιάμβους διαπεσεῖν καὶ μηκέτι τυχεῖν διορθώσεως. ἅτε δὴ τῶν μὲν χρησμῳδῶν γυναίων ἐν ἐκστάσει καθεστώτων, ἐπειδὰν τὴν ὕπαρξιν προηγόρευον τῶν μελλόντων· πεπαυμένων δὲ τοῦ χρησμολογεῖν μηδαμῶς αἴσθησιν ἐχόντων μήτε ἃ ἔλεγον, μήτε τί ἂν βούλοιτο τὰ κεχρησμῳδημένα.

dam vero hanc appellationem [illegible] *Taraxandra.* Virgilius [illegible] poeta Romanus Deiphoben eam nuncupat. Octava est Hellespontia, quæ in vico Marmiso orta est prope oppidum Gergethinem, qui vicus olim in termino Troïæ fuit. Nona, Phrygia. Decima Tiburtia genere, nomine autem Abunæa. Has dicunt mentis impotes futura vaticinatas esse; cum autem earum oracula excipientes scripto tradebant, cum non possent illa pernice & sine lapsu describere, cumque alias velocitati dictorum pares non haberent manus, hinc accidisse, ut multa oracula in Choliambos deflecterent, nec possent ulterius emendari. Quia nimirum cum mulieres illæ vaticinantes in prænuntiandis futuris mentis non compotes essent, postquam vaticinandi finem fecerant, nullum eorum quæ dixerant sensum habebant, neque quid sibi vellent oracula sciebant

---

QUÆSTIO CLXVI. Fol. 158.

Digna sane quæ Historiæ Ecclesiasticæ peritis offeratur.

Ποίας αἱρέσεως ἦν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου;

Εὐσέβιος ὁ τοῦ Παμφίλου εἴτε δοῦλος εἴτε συνήθης, ὅτι μὲν Ἀρειανισμῷ ἑάλω, βοῶσι μὲν αὐτοῦ τὰ βιβλία. καὶ αὐτὸς δὲ μεταμελόμενος δῆθεν καὶ ἄκων τὴν νόσον ὁμολογεῖ, κἂν τῇ μεταμελείᾳ μᾶλλον ἑαυτὸν δείκνυσιν ἀμεταμέλητον. οὐ γὰρ ἑαυτὸν ἐκστῆναι τῆς προτέρας κακοδοξίας δι' ὧν ἔδοξεν ἀπολογεῖσθαι, συνίστησιν, οὐδὲ τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συμφρονοῦσαν συνόδῳ· ἀλλά τινας τῶν ὁμοουσίου προστατῶν ὡς αὐτοῦ συνελθεῖν τῷ φρονήματι καὶ συγκατατεθεῖσθαι τῇ γνώμῃ, τερατεύεται. καὶ τοῦτο σαφὲς ἄλλα τε πλεῖστα παρίστησι καὶ ἡ τοῖς Καισαρεῦσιν αὐτοῦ γραφεῖσα ἐπιστολή. ἀλλ' ὅτι μὲν ἀπ' ἀρχῆς τὰς Ἀρειανικὰς δόξας ὑπεξῆλθε, καὶ μέχρι τέλους οὐ διέλιπε ταύταις ἐμμένων, πολλοί τε συνεπίστανται, καὶ ῥᾴδιον ἐκ πολλαχόθεν. ὅτι δὲ καὶ τῆς Ὠριγένους νόσου μετεσχηκὼς ἦν κατὰ τὴν κοινὴν ἡμῶν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, εἰ καὶ τοὺς πολλοὺς ὑπολανθάνει· ἀλλ' οὖν αὐτὸς συνετῶς τοῖς ἐκείνου λόγοις διαλεγόμενος, οὐδὲν ἔλαττον αὐτὸν ὁ ὅλος λόγος τούτῳ ἀρρωστήματι ἢ τῇ Ἀρειανικῇ μανίᾳ κεκρατημένον ἐλέγξει.

Cujus hæresis erat Eusebius Pamphili?

Eusebium Pamphili sive servum sive familiarem, Arianismo fuisse correptum, ejus libri clamant. Ipse vero pœnitentiâ ductus vel invitus morbum confessus est, etiamsi vel ipsa pœnitentia ipsum nullo modo pœnituisse declaret. Non enim se a prava sententia desistere per illam, quam parat apologiam, profitetur, neque cum sancta & œcumenica Synodo se consentire indicat; sed *consubstantialis* patronos secum sententia & mente convenire portentose fingit. Quod tum alia plurima, tum epistola, quam Cæsariensibus scripsit, demonstrat. Verum quod ab initio Arianam opinionem foverit, & usque in finem ab ea tuenda non destiterit, multi probe sciunt, & multis ex partibus argui facile potest: quod autem Origenis morbo, quo ille circa communem nostram resurrectionem affectus erat, laborarit, tametsi multi ignorant; si tamen cum examine ejus libros evolveris, sane videbis eum non minus hoc pernicioso morbo laborasse, quam Arianico furore correptum fuisse

De Eusebii Arianismo fuse disputavimus in Animadversionibus in vitam & scripta Athanasii in fronte Collectionis novæ SS. PP. Nobis adstipulatur Photius, qui eum palam Arianum declarat. Quod ad Origenianismi notam, quam illi inurit idem, nihil nobis proferendum suppetit: eritque id, ni fallor novum inter doctos controversiæ argumentum: quamquam non defuerunt, qui jam ipsum ex frequenti Origenis operum lectione in Origenianos quosdam errores lapsum suspicati sint.

Ex eodem Cod. Coiſlin. CCLXX. fol. 244. proferimus Hiſtoriam Manichæorum a Photio adornatam & collatam cum Colbertino Codice 444. X. ſæculi membran. Ejus magna pars habetur in Panoplia Euthymii Titulo XX. ex eodem Photio exſcripta ut ibidem dicitur, ſed multis in locis truncata, ita ut ſæpiſſime quæ majoris ſunt momenti deſiderentur. Hujus vero narrationis pars maxima, ut plurimum deſumta videtur ex Hiſtoria de ortu, progreſſu & occaſu Manichæorum a Petro Siculo deſcripta, quam Græce & Latine edidit Matthæus Raderus Societatis Jeſu Ingolſtadii anno 1604. Sed res hîc fuſius deſcribuntur quam apud Petrum Siculum, qui etiam multa inſignia prætermiſit, quæ hîc accurate recenſentur. Vide item in Epiphanii Panario de hæreſi Manichæorum.

Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἐν συνόψει διήγησις τῆς νεοφανοῦς τῶν Μανιχαίων ἀναβλαστήσεως.

ΠΟλλοῖς (a) ὁρῶντες ἀγνοούμενον, ὅθεν δὴ τὴν ἐπωνυμίαν τὸ βδελυκτὸν τοῦτο καὶ νεοφανὲς τῶν Παυλικιανῶν ἐκληρώσατο σύστημα, καὶ πολλὴν ἐσκεδασμένην ἀνακόλουθόν τε καὶ διάφορον τὴν περὶ τοῦτο συνειρομένην εἰς πάντας ὑπόνοιαν· καὶ οὐκ ἄχαριν ἡγησάμην βραχέα τινὰ καὶ ἅπερ ἀνεπυθόμην παρὰ τῶν βδελυξαμένων καὶ μετανοίας δάκρυσι τὸ τῆς ἀποστασίας ἀποπλυναμένων ἄγος, καθωμιλημένῳ καὶ συντόμῳ λόγῳ περὶ ταύτης διαλαβεῖν τῆς προθέσεως, καὶ εἴ τι ἄλλο παρὰ τὰ πάλαι δόξαντα τοῖς ἀπὸ Μάνεντος ἐνεωχμώθη τε καὶ συγκατεσκευάσθη τοῖς ὕστερον.

Σαμόσατα πόλις ἐστὶ τῆς Συρίας ἐν ᾗ πάλαι τὸ Μανιχαίων θεοστυγὲς ἐπεκόμασε φρόνημα. ἐν ταύτῃ γυνή τις ὄνομα Καλλινίκη τὸν τοιαύτης αἱρέσεως ὅλον ἐν ἑαυτῇ συλλαβοῦσα τὸν βόρβορον, δύο τίκτει παῖδας, ὡς εἴθε μὴ ὤφελεν, ὧν ὁ μὲν Παῦλος, τὸν δὲ Ἰωάννην ὠνόμαζον. οὗτοι παῖδες οὐδὲν ἧττον τῆς γαστρὸς ἢ τῆς αἱρέσεως γενόμενοι τῆς κακοδαίμονος, ἄκρατον τὸν ἰὸν τῆς ἀποστασίας εἰσεδέξαντο. καί γε τῶν ἄλλων ἐπὶ τῇ δυσσεβείᾳ διαφέροντας καὶ δραστηρίους ὄντας τὸ κακοποιῆσαι κήρυκας τῆς ἀνομίας, οἱ τοιούτου μύσους οἱ μύσται καὶ μυσταγωγοὶ εἰς τὴν τῶν Ἀρμενιακῶν οὕτω νυνὶ καλουμένην χώραν ἐξέπεμψαν· Φανάροια δὲ αὐτούς, ἐπιχωρίῳ γλώσσῃ τὴν κλῆσιν ἡ κώμη λαβοῦσα, παρὰ τῶν ἄλλων ὑπεδέξατο, καὶ τὰ τῆς ἀσεβείας ἐνεκυμόνησε σπέρματα· ἐξ οὗ καὶ τὴν προσωνυμίαν ἕν τι τῶν περιεχομένων αὐτῇ χωρίων Ἐπίσπαρις ἐκληρώσατο. ἐκ θατέρου τοίνυν τῶν εἰρημένων ὅτῳ Παῦλος ἦν ὄνομα, ἀντὶ τοῦ γινώσκεσθαι διὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ προσωνυμίας τὴν τῶν Παυλικιανῶν κλῆσιν, οἱ τῆς ἀποστασίας ἐρασταὶ μετηλλάξαντο. οἱ δὲ οὐκ ἐκ θατέρου φασίν, ἀλλ' ἐξ ἑκατέρου συναφθέντων ἀλλήλοις τῶν ὀνομάτων εἰς ἐκβαρβαρωθεῖσαν ἐπίκλησιν σύνθετον, καὶ αὐτοὺς Παυλοϊωάννας καλεῖσθαι αὐτοὺς ὅπερ νῦν ὀνομάζονται.

Photii ſanctiſſimi Archiepiſcopi Conſtantinopolitani narratio in Epitome de Manichæis repullulantibus.

CUm multis ignotum eſſe videamus, undenam exſecrandus ille nuper exortus Paulicianorum cœtus hoc nomen acceperit, ac varias ea de re nec ſibi mutuo conſentaneas opiniones circumquaque ſparſas eſſe ſciamus; non abs re fore duxi, quæ narratu eorum accepi qui hujuſmodi defectionis ſcelus deteſtati fuerant pœnitentiæque lacrymis abluerant, compendio recenſere, eaque addere quæ præter priſcorum Manichæorum ſententiam a poſteris eorum novata & adinventa ſunt.

Samoſata urbs eſt Syriæ, ubi olim Manichæorum doctrina Deo peroſa floruit. Ibi erat mulier quædam nomine Callinice, quæ totum hujus hæreſis cœnum in ſe collegerat. Hæc duos parit filios, quod utinam Deus avertiſſet: alium Paulum, alium Joannem appellarunt. Hi non minus infauſtæ hæreſis quam uteri proles, defectionis virus ſine ullo temperamento acceperunt. Illos vero utpote impietate aliis præſtantes & actuoſos maloque fovendo natos, qui tum deteſtandæ ſectæ præfecti & myſtagogi erant, in regionem Armeniacorum ut nunc vocant ad prædicandam impietatem miſerunt. Phanarea vicus ſic ab incolis dictus; eos ante omnes alios excepit, impietatiſque ſemina fovit: unde etiam unus ex circumpoſitis vicis Epiſparis nomen ſortitus eſt. Ex prædictorum igitur altero cui Paulo nomen, defectionis amatores mutatâ eâ quæ a Chriſto derivatur nomenclaturâ Pauliciani appellari ſunt. Alii dicunt non ex altero, ſed ex utroque conjunctis nominibus denominationem accepiſſe barbaram, & Paulojoannes illos etiam nunc appellari.

(a) Colbert. ὁρῶν τε.

Χρόνου δὲ διαῤῥυέντος ἕτερον αὐτοῖς τὸ τῆς ἀποστασίας συνέδριον χειροτονοῦσι διδάσκαλον, ὃς ἐκ τῶν γεννησαμένων Κωνσταντῖνος ἕλκων τὴν κλῆσιν, εἰς Σιλουανὸν ἑαυτὸν μετωνόμασε. καί γε τοῦτον πολλῷ τῆς Καλλινίκης παίδων, οἱ τῆς ἀποστασίας ὑπασπισταὶ ἐπὶ πλεῖον ἄγουσιν. οὗτος δὴ οὗτος ὁ δεξιώτατος κακουργῆσαι τὰ ἀτόλμητα, τὰ μὲν αἱρετικὰ φρονήματα γραφῇ παραδοῦναι οὐκ ἐθάῤῥησεν. ἔθεσι δὲ καὶ συνεχεῖ διδασκαλίᾳ κατασφαλισάμενος τοῖς μυσταγωγηθεῖσι κατέχειν ἀπαράτρεπτα τὰ τῆς ἀσεβείας παρακατατίθησιν ὄργια. τὸ μέντοι εὐαγγέλιον καὶ τὸν ἀπόστολον, εἰ καὶ τὸ θεῖον τῶν χριστιανῶν περιπτύσσεται καὶ τιμᾷ σύνταγμα, ἐγγράφως τούτοις παρέθετο, τοῖς ῥήμασι μὲν καὶ ὀνόμασιν οὐδὲν μέγα παραλλάττων, οὐδὲ κατακιβδηλεύων τοῦ λόγου τὸ σχῆμα, καθάπερ Οὐαλεντῖνος καὶ ἕτεροι· ὅλον δὲ τὸν νοῦν τῆς εὐσεβείας διαστρέφων καὶ καταστρέφων, καὶ πάντα ποιῶν καὶ περιέλκων πρὸς τὸ τῆς ἀποστασίας αὐτοῦ φρόνημα· καὶ τὰ μὲν ῥητὰ, ὡς ἐῤῥέθη, δίδωσι, τοῦ τε θείου εὐαγγελίου μήτε παρενθήκαις μήτε προσθήκαις (a) ἀναιδῶς λυμαινόμενος· ἀνάπτει δὲ τούτοις καὶ ὑποβάλλει νοήματα, οἷς ἁρμόζει μὲν οὐδὲν τῶν ἱερῶν ῥημάτων· οὐδὲ μία δὲ τούτοις ἀκολουθία συνέσταται, μάχεται δὲ πρὸς ἄλληλα, καὶ ὑπὸ πάντων μᾶλλον δηλοῦται ἡ τῶν ἀποστολικῶν τε καὶ εὐαγγελικῶν λογίων. ταῦτα δ' οὕτω παρακαταθέμενος, μηδὲν ἕτερον αὐτοῖς ἀναγινώσκειν παρά τε τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὸν ἀπόστολον, δόγμα τίθησιν. ἀλλ' ὁ μὲν μετὰ χρόνον ἀπεφθάρη τὴν ψυχὴν πλεῖον τοῦ σώματος.

Μετὰ δὲ τὸν Σιλουανὸν, Συμεὼν αὐτῶν τοῦ δυσσεβοῦς διδασκαλείου προΐσταται, Τίτον καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν μετονομασάμενος· ἑξῆς δὲ (b) Ἀρμένιος Γεγναίσιος ὄνομα μετακληθεὶς εἰς Τιμόθεον· καὶ τέταρτος Ἰωσὴφ ὁ εἰς Ἐπαφρόδιτον μεταβεβλημένος τὸ κύριον· εἶτα Ζαχαρίας, ὃν οὐκ ἐλαχίστη μοῖρα τῆς αἱρέσεως μισθωτόν τε ἡγεῖται, καὶ τῆς διδασκαλικῆς αὐτῶν προεδρείας ἀνάξιον. ἕκτος αὐτοῖς ἐπιγίνεται Βαάνης ὁ ῥυπαρός· ἐφ' οἷς ἕβδομον καὶ τελευταῖον κακὸν Σέργιος ἀναφύεται, εἰς Τυχικὸν δὲ καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν μετεκάλεσεν. ἀλλ' οἱ μὲν τῆς ἀποστασίας αὐτῶν διδάσκαλοι, ἀφ' οὗ τῆς Παύλου μετωνυμίας ἔλαχεν τὸ ἀποστατικὸν τοῦτο καὶ μισόχριστον σύνταγμα μέχρι τοῦ καθ' ἡμᾶς ἥκοντος χρόνου ἐπὶ τοσοῦτον προεχώρησαν.

Ἐκεῖνο δὲ δεῖται καλῶς ἐπιστῆσαι καὶ εἰδέναι, ὡς οἱ νῦν τῆς ἀποστασίας ταύτης παῖδες, ἐπειδὰν αὐτοῖς τις (c) ἀπαιτῇ τοῖς ἐξάρχοις τῆς τοιαύτης ἀποτάττεσθαι βδελυρίας, Μάνεντα μὲν καὶ Παῦλον καὶ Ἰωάννην καὶ τινὰς ἄλλους προθύμως ἀναθεματίζουσι, Κωνσταντῖνον δὲ ὃν καὶ Σιλουανὸν καλοῦσι, καὶ Συμεῶνα τὸν Τίτον, καὶ Γεγναίσιον τὸν Τιμόθεον, καὶ τὸν ἐκ τοῦ Ἰωσὴφ Ἐπαφρόδιτον, καὶ τὸν ῥυπαρὸν Βαάνην καὶ Σέργιον τὸν Τυχικὸν, οὐδαμῶς ἀναθεματίσαι καταδέχονται· ἀλλ' οἷα

Elapso tempore defectionis Senatus ille alium sibi constituit doctorem, qui a parentibus Constantinus appellatus hoc nomen mutavit in Silvanum. Et quidem hunc multo pluris habent defectionis Primipilares, quam Callinices filios. Hic itaque, hic ad nefaria perpetranda promtissimus, hæretica quidem dogmata scripto tradere non ausus est. Moribus autem ac frequenti doctrina impietatis Orgia discipulis suis firma & inviolabilia consignat. Evangelium utique & Apostolum, etiamsi divinus Christianorum cœtus eadem ipsa complectatur & honoret, descripta iis tradidit, nullâ factâ in verbis & nominibus alicujus momenti mutatione, neque adulteratâ verbi formâ, ut Valentinus & alii fecerunt; sed pio sensu penitus subverso atque corrupto, nihil non agens ut omnia ad defectionis suæ sententiam pertraheret. Et verba quidem divini Evangelii, ut dictum est, tradebat, nullis parenthesibus vel additionibus aperte vitiata, sed iis sensa subjiciebat, cum quibus sacra eloquia nihil affinitatis habent: nulla inter hæc convenientia perspicitur, imo illa inter se pugnant, & ab his omnibus magis ostenditur Apostolicorum & Evangelicorum verborum consensus. His itaque constitutis decretum ponit, nihil ipsis esse legendum præter Evangelium & Apostolum. Sed ille quidem elapso quodam tempore, magis anima, quam corpore periit.

Post Silvanum impiæ doctrinæ magisterium obtinet Symeon, qui nomen & ipse suum in Titum commutavit: deinde Armenius quidam nomine Gegnæsius, qui nomen suum vertit in Timotheum. Quartus Joseph relicto proprio nomine se Epaphroditum vocari fecit. Postea Zacharias, quem pars hæreseos non minima mercenarium putat, & doctrinæ magisterio indignum. Sextus ipsis advenit Baanes, impurus ille, quem excipit septimum & postremum malum Sergius, qui mutato item nomine se Tychicum appellavit. Hi fuere ex quo rebellis ille & Christi inimicus cœtus Pauli nomen accepit, defectionis magistri qui usque ad nostra tempora progressi sunt.

Illud autem probe animadvertendum & sciendum est, hodiernos scilicet hujus defectionis filios, cum quispiam ab illis exegerit ut detestandæ hujusmodi sectæ principes repudient, Manem quidem, Paulum & Joannem & quosdam alios libenter anathemate damnare; Constantinum vero quem Silvanum vocant, Symeonem quem Titum, Gegnæsium quem Timotheum, & Josephum quem Epaphroditum appellant, necnon impurum Baanem, & Sergium seu Tychicum nullo anathemate

(a) Colb. ἀναιδῶν. (b) Colb. Ἀρμένιος γένος Γεγναίσιος. (c) Colb. ἀπαιτῶν.

τοὺς Χριστοῦ ἀποστόλους καὶ τῆς εὐσεβείας διδασκάλους περιπτύσσονταί τε καὶ ἀποδέχονται. οὐ πάντες δὲ, οὐδὲ τοὺς εἰρημένους πάντας ὁμοίως περιέπουσιν. ἀλλὰ τοὺς μὲν μέχρι Βαάνους καὶ Σεργίου καταντημένους ἀξίως θειάζουσιν. ἐκεῖθεν δὲ ῥαγέντες εἰς ἀντιπάλους δύο μερίδας, οἱ μὲν τὸν Βαάνην, οἱ δὲ θεοποιοῦσι τὸν Σέργιον, ἐπὶ τοσοῦτον τῆς καθ᾽ ἀλλήλων ἔριν καὶ στάσιν κρατιοῦντες, ὡς καὶ μέχρι σφαγῆς αὐτοῖς προχωρεῖν τὸ φιλόνεικον.

Ἓξ δὲ αὐτῶν αἰνομολογοῦσιν ἐκκλησίας, ὧν τὴν μὲν Μακεδονίαν καλοῦσιν, Ἀχαΐαν δὲ τὴν δευτέραν, καὶ τρίτην τὴν Φιλιππησίων, ἐφ᾽ οἷς τὴν Λαοδικέων, καὶ πέμπτην τὴν Ἐφεσίων, τελευταίαν δὲ τὴν τῶν Κολασσαέων. ἀλλὰ τὰ μὲν ὀνόματα ἐστὶ πόλεων ὧν καὶ ἡ παλαιὰ τὴν γνῶσιν εἶχεν ἱστορία καὶ ὁ θεῖος ἐμνημόνευσε Παῦλος. οἱ δὲ μηδὲν ἄδολον, μηδ᾽ ἀκαπήλευτον φιλονεικοῦντες καταλιπεῖν, μηδ᾽ ὅσα ὄψει διελέγχεται, μηδὲ ταῦτα δυσωπούμενοι, Μακεδονίαν μὲν ὀνομάζουσι πολίχνιόν τι Κωλωνείας καλούμενον Κίβωσα, ἐν ᾗ Κωνσταντῖνος ὁ Σιλουανὸς τὴν ἀποστασίαν ἐδίδαξε. κώμη δὲ Σαμοσάτων ἐστὶν ἡ Μανάναλις, ἥτις τῆς Γεγναισίου τοῦ καὶ Τιμοθέου διδασκαλίας ἐχρημάτισε· ταύτην δὲ τὴν Ἀχαΐαν ἐπιφημίζουσιν. ὅσοι δὲ τοῦ ἐξ Ἰωσὴφ Ἐπαφροδίτου καὶ Ζαχαρίου τοῦ μισθωτοῦ ποιμένος μαθηταὶ ἐχρημάτισαν, τούτοις δὲ τὴν τῶν Φιλιππησίων ἐπιγράφουσιν. τοῖς δὲ ἐν Ἀργαοῦ τῇ πολίχνῃ τὴν Λαοδικέων ἐπιφημίζουσι. καὶ τοὺς ἐν Μοψουεστίᾳ εἰς τὴν Ἐφεσίων μεταπλάττουσιν, ὥσπερ καὶ τοὺς λεγομένους Κυνοχωρίτας εἰς τὴν τῶν Κολασσαέων ἀναφέρουσιν. τούτων δὲ τῶν τριῶν ἐκκλησιῶν καὶ τὸ σύστημα καὶ τὴν διδασκαλίαν εἰς Σέργιον τὸν καὶ Τυχικὸν ἀνάπτουσί τε καὶ ἀνατιθέασιν. ἀλλ᾽ οἱ μὲν διδάσκαλοι καὶ αἱ λεγόμεναι αὐτῶν ἐκκλησίαι ἐν τούτοις, οὐκ ἐκ μιᾶς δέ τινος πλάνης, ἀλλ᾽ ἐκ πολλῶν καὶ ποικίλων τὸ πολύπλοκον τοῦτο τῆς ἀποστασίας συνέστηκε φρόνημα.

Δύο μὲν γὰρ ἀρχὰς ὁμολογοῦσιν, ὡς οἱ Μανιχαῖοι· φασὶ δὲ ἕτερον μὲν εἶναι θεὸν τὸν ἐπουράνιον πατέρα, ὃν καὶ τῆς τοῦδε τοῦ παντὸς ἐξουσίας ἀφορίζουσι, τοῦ μέλλοντος μόνον τὸ κράτος αὐτῷ ἐγκλείζοντες· ἕτερον δὲ τὸν δημιουργὸν τοῦ κόσμου, ᾧ καὶ τὸ κῦρος τοῦ παρόντος αἰῶνος χαρίζονται. καὶ τοὺς μὲν ἀληθῶς ὄντας Χριστιανοὺς, Ῥωμαίους οἱ τρισαλιτήριοι ὀνομάζουσιν· ἑαυτοῖς δὲ τὴν κλῆσιν, ἧς ἀλλότριοι παντελῶς καθεστήκασι, τῶν Χριστιανῶν περιάπτουσιν. λέγουσι δὲ πατέρα, καὶ υἱὸν, καὶ ἅγιον πνεῦμα. λέξεις μὲν εὐσεβεῖς· ὑποβάλλοντες δὲ ταύταις τὴν ἐσχάτην ἀσέβειαν. οὐ γὰρ ὡς ἡ τοῦ θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία, οὕτω καὶ οὗτοι φρονοῦντες λέγουσιν· ἀλλὰ τὰς λέξεις ἐκεῖθεν ἀποσπαράξαντες, δυσσεβεστάταις ἐννοίαις ταύτας ἐπιφημίζουσι, καί φασι προθύμως, ὡς ἀνάθεμα εἴησαν ὅσοι μὴ πιστεύουσιν εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα.

ferire; sed quasi Christi Apostolos & piæ religionis magistros amplecti & suscipere. Neque tamen omnes, neque singulos supra memoratos similiter tuentur. Sed eos qui ad Baanem quidem & Sergium usque successione devenerunt ut divinos viros pariter admittunt. Exinde autem in contrarias partes duas divisi, alii Baanem, alii Sergium Deo exæquant: hinc in tantam mutuo contentionem & seditionem excitantur, ut usque ad cædes jurgia foveant.

Sex autem Ecclesias sibi esse profitentur; primam Macedoniam vocant; secundam, Achaïam; tertiam, Philippensium; quartam, Laodicenorum; quintam, Ephesiorum; postremam, Colossensium. Sed hæc quidem nomina sunt urbium, quas vetus historia præfert, & divinus Paulus memorat. Illi vero, qui nihil non dolosum, nihil non adulteratum relinquere in animo habent, ac nec ex rebus quidem ipso visu exploratis & falsi notatis pudore suffunduntur, Macedoniam quidem vocant oppidulum quoddam Coloniæ, quod appellatur Cibossa; ubi Constantinus, Silvanus dictus, defectionis magister fuit. Vicus autem Samosatensium est Mananalis nomine, in quo Gegnæsius, qui & Timotheus docuit: huic Achaïæ appellationem dederunt. Quotquot autem Josephi, qui & Epaphroditus, & Zachariæ mercenarii pastoris discipuli fuere, his Philippensium nomenclaturam adscribunt. Iis vero qui in oppidulo Argao degunt, Laodicenorum nomen indunt. Eos qui Mopsuestiæ versantur, in Ephesios convertunt; quemadmodum Cynochoritas in Colossensium appellationem transferunt. Harum porro trium Ecclesiarum tum cœtum tum doctrinam, Sergio qui & Tychicus dicitur adscribunt. Verum tam doctores, quam Ecclesiæ ab ipsis sic nuncupatæ non ex uno errore; sed ex multis, variis & implicatis hoc defectionis agmen constituunt.

Nam duo quidem principia, quemadmodum & Manichæi, confitentur esse: aiuntque alium esse Deum patrem, quem ab universi hujus potestate eliminant, ac futuri tantum (sæculi) imperium ipsi tradunt; alium vero Creatorem mundi, cui præsentis sæculi imperium largiuntur. Illos autem qui vere Christiani sunt, Romanos sceleratissimi homines nuncupant; sibi vero Christianorum appellationem, a qua sunt alienissimi, assignant. Dicunt Patrem, & Filium, & Spiritum Sanctum. Verba quidem pia; sed extremam ipsis impietatem submittunt. Non enim ut Catholica & Apostolica Dei Ecclesia sentiunt, dum sic loquuntur; sed dicta inde excerpta, impiissimis sententiis adjuncta celebrant, & libentissime dicunt, *Anathema sint quot quot non credunt in Patrem & Filium, & Spiri-*

πατέρα αὐτόθεν, οὐ τὸν παντοκράτορα καὶ ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων ἀνακηρύττοντες, ἀλλὰ πατέρα φάμενοι τὸν ἐπουράνιον ἐπισυνάπτουσιν ᾧ καὶ τὴν κυριότητα καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ τῶν ἐν αὐτῷ οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἐπιτρέπουσι· τινὲς δὲ τοῦ μὲν οὐρανοῦ τὴν ἐπιστασίαν αὐτῷ ἐγχειρίζουσι, τῶν δὲ ἐμπεριεχομένων οὐκ ἔτι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον αὐτῶν τῆς δυσσεβείας τοιοῦτον.

Βλασφημοῦντες δὲ τὴν ὑπεραγίαν δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον, ἃ μήτε γραφῇ μήτε ἀκοῇ θεμιτὸν παραδοῦναι, οὐ πεφρίκασιν οἱ τρὶς οὐχ ἅπαξ ἀπόλλυσθαι δίκαιοι λέγοντες· πιστεύομεν εἰς τὴν παναγίαν Θεοτόκον ἐν ᾗ εἰσῆλθεν καὶ ἐξῆλθεν ὁ Κύριος. καὶ τοῖς ῥήμασι τούτοις τὴν ἄνω ὑποβάλλονται Ἱερουσαλήμ, καὶ φασιν ἐν αὐτῇ πρόδρομον ὑπὲρ ἡμῶν εἰσελθεῖν τὸν Χριστόν, ὡς καὶ ὁ θεῖος Ἀπόστολος ἔφη. ἔσθ᾽ ὅτε δὲ συνελαυνόμενοι ὁμολογεῖν ἐκ τῆς παρθένου προελθεῖν τὸν Χριστόν, ἐπειδὰν ὅλως συναναγκασθῶσιν, ἄνωθεν μὲν τὸ σῶμα συγκατενεγκεῖν αὐτὸ (f. αὐτὸν) τερατολογοῦσιν, δι᾽ αὐτῆς δὲ ὡς διὰ σωλῆνος διεληλυθέναι, καὶ ταύτην τὴν ἄσπιλον καὶ καθαρὰν παρθένον μετὰ τὸν σωτήριον τόκον ἑτέρους υἱοὺς ἐκ τοῦ Ἰωσὴφ παιδοποιῆσαι.

Ὡσαύτως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν μυρίοις ὕβρεσι πλύνοντες, ἀποδέχεσθαί φασι σῶμα καὶ αἷμα, τροπολογοῦντες τὰ δεσποτικὰ ῥήματα, ἅ καί φασι μεταδιδόντα τοῖς ἀποστόλοις εἰπεῖν· λάβετε, φάγετε, καὶ πίετε· ἀλλ᾽ οὐκ ἄρτον ποθὲν ἢ οἶνον προσφέροντα.

Καὶ τὸν ζωοποιὸν δὲ σταυρὸν δυσφημοῦντες φασὶν αὐτὸν προσκυνεῖν καὶ ἀποδέχεσθαι, σταυρὸν οἱ πλάνοι καὶ γόητες αὐτὸν ἀναπλάττοντες τὸν Χριστόν. καὶ γὰρ αὐτός, φασιν, εἰς σταυροῦ σχῆμα τὰς χεῖρας ἐξήπλωσε· τὸν ἀληθῶς δὲ σταυρόν, ἅτε δὴ ξύλον, φασί, καὶ κακούργων ὄργανον, καὶ ὑπὸ ἀρὰν κείμενον, οὐ δεῖ προσκυνεῖν καὶ ἀσπάζεσθαι.

Ἀλλὰ γὰρ καὶ τοὺς ἱεροὺς προφήτας καὶ πᾶσαν τὴν παλαιὰν γραφὴν καὶ τοὺς ἄλλους ἀποστρέφονται ἁγίους, λῃστὰς αὐτοὺς καὶ κλέπτας ἀποκαλοῦντες, μάλιστα δὲ τὸν κορυφαῖον τῶν ἀποστόλων Πέτρον δυσφημοῦσιν, ὅτι γέγονεν ἔξαρνος, φασι, τῆς εἰς τὸν διδάσκαλον καὶ Χριστὸν πίστεως. καίτοιγε τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Μάνεντος διαπρυσίως αὐτοῖς ἐκβοῶντος καὶ λέγοντος, ὡς οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ἄσπλαγχνος ὡς ὁ Χριστὸς ὁ εἰπών, ὅστις με ἀρνήσεται ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγώ· ἀλλ᾽ ἐγὼ λέγω τὸν ἀρνησάμενόν με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῷ ψεύδει τὴν οἰκείαν σωτηρίαν ποιησάμενον, ὡς μὴ ἀρνησάμενόν με μετὰ χαρᾶς προσδέξομαι, καὶ τὴν ἀνάκλησιν αὐτοῦ καὶ τὸ ψεῦδος ὡς φυλακὴν καὶ συντήρησιν τῆς ἐμῆς ὁμολο-

tum Sanctum, Patrem statim, non omnipotentem illum, ac cœli terræque opificem, visibiliumque omnium & invisibilium prædicantes; sed Patrem dicentes, cœlestem adjiciunt, cui dominationem & potestatem cœli & eorum quæ in cœlo sunt nullatenus adscribunt; quidam tamen præfecturam cœli ipsi tribuunt, eorum autem quæ in illo continentur non item. Et hic quidem primus est eorum impietatis articulus.

In sanctissimam autem Dominam nostram Deiparam blasphemantes homines illi, qui non semel sed ter perire merentur, non horrent ea dicere, quæ nec scripto tradere nec auditu percipere fas est, nempe, *Credimus in sanctam Deiparam in quam ingressus, egressus est Dominus*. His porro verbis supernam Jerusalem subindicant aiuntque in eam præcursorem pro nobis ingressum esse Christum, quemadmodum divus Apostolus ait. Interdum vero cum compelluntur confiteri Christum ex Virgine prodiisse, quando penitus urgentur, ipsum desuper corpus detulisse portentose fatentur; sed per ipsam veluti per canalem transiisse: ipsamque immaculatam & puram Virginem post salutarem partum alios filios ex Joseph suscepisse.

Pari modo communionem pretiosi Corporis & Sanguinis Christi Dei nostri sexcentis contumeliis aspergentes, suscipere se dicunt corpus & sanguinem, monstrosas explicationes aptantes verbis Domini, quæ, ut aiunt, protulit cum traderet Apostolis: *Accipite, comedite, & bibite*; sed nec panem nec vinum ullatenus obtulit.

Vivificæ Cruci maledicentes, aiunt se ipsam adorare, & admittere: Crucem errones & præstigiatores illi, Christum ipsum esse comminiscentes. Etenim ille, inquiunt, manus in Crucis modum expandit. Veram autem crucem, utpote lignum, maleficorum instrumentum & maledicto subjacens, adorare & amplecti nefas esse dicunt.

Quinetiam sacros Prophetas, omnemque veterem Scripturam, aliosque sanctos aversantur, quos fures & latrones appellant, maximeque Coryphæo Apostolo Petro maledicunt, quia, inquiunt, fidem in Magistrum & Christum abnegavit; quamvis magister eorum Manes diserte clamet ipsisque dicat, Non sum ego immisericors, ut Christus, qui ait: *Quicumque me negaverit coram hominibus, negabo & illum ego.* At ego dico, eum qui me negaverit coram hominibus, & mendacio saluti sui prospexerit, ac si non negaverit me, cum gaudio suscipiam, ac defectionem mendaciumque ejus, quasi custodiam & conservationem confessionis meæ reputabo. Attamen cum ita se habeant ac proprii dogmatis con-

fessionem

γίας ἡγήσονται. ἀλλ' οὖν οὕτως ἔχοντες, καὶ τὴν τοῦ οἰκείου δόγματος ὁμολογίαν, ἐπειδὰν φοβηθῶσιν, εὐχερῶς ἐξαρνούμενοι, καὶ μηδεμιᾶς αἰτίας ὑπευθύνους φάσκοντες ἑαυτούς, κἂν μυριάκις ἔξαρνοι γένωνται, αὐτοὶ τὸν πρὸς βραχύ τι τοσούτων φόβων περιεστηκότων ἀνθρώπινόν τι παθόντα καὶ πρὸς ἄρνησιν ὑπολισθήσαντα, ἀπόβλητον παντελῶς καὶ ἀπόξυσταιον τίθενται, οὐ διὰ ὃ προφασίζονται, ἀλλ' ὃ σιγῶσι καὶ ἀποκρύπτουσι· διότι περὶ τῆς ἀποστασίας αὐτῶν προανεκήρυξεν λέγων· σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν, σωτηρίαν ἡγεῖσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν Παῦλος κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν οἷς ἐστι δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν. τὰ γὰρ τοῦ κορυφαίου ταῦτα λόγια ἄντικρυς τὴν αὐτῶν προανακηρύττει τόλμαν τε καὶ δυσσέβειαν. οἱ αὐτά τε τὰ κυριακὰ λόγια καὶ τὰ ἀποστολικὰ καὶ τὰς ἄλλας γραφὰς φημὶ δὴ τάς τε πράξεις τῶν ἀποστόλων καὶ τὰς καθολικὰς λεγομένας, πλὴν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν κορυφαῖον, ἐκείνας γὰρ οὐδὲ τοῖς ῥήμασι παραδέχονται· οὗτοί εἰσιν οἱ ὡς ἀληθῶς στρεβλοῦντες καὶ διαστρέφοντες πρὸς τὴν ἰδίαν ἀπώλειαν. καὶ τὰς πράξεις δὲ τῶν ἀποστόλων καὶ τὰς καθολικὰς οὐ πάντες αὐτῶν συναρμόζουσι τοῖς ἄλλοις· εἰσὶ δὲ οἳ καὶ συντάττουσι.

Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν προφητῶν, καὶ τῆς παλαιᾶς διαθήκης, καὶ τῶν κατ' αὐτὴν λοιπῶν ἁγίων διαλαμψάντων, καὶ τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων, οὕτω μεμήνασι· καθολικὴν δὲ ἐκκλησίαν τὰ ἑαυτῶν καλοῦσι συνέδρια, ἡνίκα μάλιστα πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς λέγουσι καὶ συζητήσεις κινοῦσι· καθ' ἑαυτοὺς γὰρ προσευχὰς καλοῦσιν αὐτῶν τὰ συνέδρια. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ σωτήριον διαπτύοντες βάπτισμα, ὑποπλάττονται παραδέχεσθαι αὐτό, τὰ τοῦ εὐαγγελίου ῥήματα τῇ τοῦ βαπτίσματος φωνῇ ὑποβάλλοντες· καὶ γάρ, φασίν, ὁ κύριος ἔφη· ἐγώ εἰμι τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν. πλὴν ἐπειδὰν σφοδροτέρῳ τινὶ σωματικῷ νοσήματι περιπέσωσιν, καὶ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν τὸν ἐκ ξύλου πεποιημένον αὐτοῖς ἐπιτιθέασιν· ἔπειτα τυγχάνοντες τῆς ἰάσεως, διαθλῶσι τοῦτον ἢ συμπατοῦσι, καὶ ἀπορρίπτουσι· ἀλλὰ καὶ τοὺς παῖδας αὐτῶν, ὑπὸ τῶν τῆς ἐκκλησίας πρεσβυτέρων αἰχμαλωσίας λέγω πολλάκις παρ' αὐτοῖς κατεχομένων, τῷ σωτηρίῳ ἀξιοῦσι φωτισθῆναι βαπτίσματι· λυσιτελεῖν τῷ σώματι τόν τε σταυρὸν καὶ τὸ βάπτισμα οἱ πάσης ὠφελείας λογοποιοῦντες ἀνάξιοι, μὴ μέντοι γε διαβαίνειν τὴν τούτων ἐνέργειαν εἰς ψυχῆς κάθαρσιν, ἤ τινα ἄλλην ταύτης ὠφέλειαν. ναὶ δὴ καὶ τῆς κοινωνίας εἰσὶν αὐτῶν οὐκ ὀλίγοι τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ἀλλὰ τοῦτο πρὸς ἐξαπάτην τῶν ἁπλουστέρων μεταλαμβάνουσιν.

feſſionem, ubi inſtat formido, nullo negotio abnegent, nullique ſe crimini ideo obnoxios eſſe dicant, etiamſi millies negationem repetant, eum nihilominus qui ad breve tempus, cum tot periculorum formido circumquaque adeſſet, humanum quidpiam paſſus, & in abnegationem delapſus fuerat, omnino abjiciendum & repudiandum eſſe ſtatuunt, non ob ementitam illam quam prætendunt cauſam, ſed ob aliam, quam ſilent & occultant, quia nempe de defectione illorum prænuntiavit his verbis: *Satagite immaculati & inviolati ei inveniri in pace, & Domini noſtri longanimitatem ſalutem arbitremini: ſicut & chariſſimus frater noſter Paulus ſecundum datam ſibi ſapientiam ſcripſit vobis, & in omnibus Epiſtolis loquens in eis de his: in quibus ſunt quædam difficilia intellectu, quæ indocti & inſtabiles depravant, ſicut & cæteras Scripturas ad ſuam ipſorum perditionem.* Nam hæc Coryphæi eloquia ipſorum audaciam & impietatem prænuntiant. Qui ipſa Domini eloquia, necnon apoſtolica, aliaſque Scripturas, nempe Actus Apoſtolorum, & catholicas, ut vocant Epiſtolas, admittunt, præter eas quæ Coryphæo (Petro) tribuuntur, illas enim ne verbo quidem recipiunt; illi, inquam, ſunt qui vere detorquent, & evertunt in propriam ſibi perniciem. Actus vero Apoſtolorum, & Catholicas, non omnes aliis adjungunt: ſed quidam ex illis cum cæteris annumerant.

Sed circa Prophetas quidem, & vetus Teſtamentum, & circa cæteros ſanctos viros, qui in eo effulſerunt, & circa Coryphæum Apoſtolorum, ſic illi inſaniunt; Catholicam vero Eccleſiam ſuos vocant cœtus, cum maxime piæ religionis viros alloquuntur, & quæſtiones movent. Inter ſe autem cœtus ſuos vocant Proſeuchas, ſeu Orationes. Imo etiamſi ſalutarem Baptiſmum reſpuant, ſe tamen ipſum admittere ſimulant, Evangelii verba baptiſmatis voce ſubindicantes. Etenim inquiunt, Dominus dixit, *Ego ſum aqua vivens.* Cæterum quando in vehementem corpoream ægritudinem incidunt, venerandam & vivificam crucem, ex ligno factam ſibi imponunt. Deinde vero incolumitatem conſequuti, illam oppugnant, conculcant & projiciunt. Quinetiam liberos ſuos, quando apud Eccleſiæ Preſbyteros in captivitate detinentur, ut ſæpe contingit, rogant ſalutari Baptiſmate illuminari, futiliter putantes Crucem & Baptiſma corpori prodeſſe, homines ſane omni commodo utilitateque indigni, ſed eorum vim & operationem, nec ad animæ mundationem, nec ad aliam quampiam ejus utilitatem conferre arbitrantur. Sane ex illis non pauci in venerandi Corporis & Sanguinis Chriſti Dei noſtri communione ſunt; ſed ut ſimpliciores circumveniant tantum, illis participant.

Ἐπὶ δὲ τοῖς εἰρημένοις οὐδὲ τοὺς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας πρεσβυτέρους, οὐδὲ τοὺς λοιποὺς ἱερεῖς ἀποδέχονται· ἐπειδή, φασί, τὸ κατὰ Χριστοῦ συνέδριον οἱ ἱερεῖς καὶ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ συνεστήσαντο. τοὺς μέντοι παρ᾽ αὐτοῖς ἱερέων τάξιν ἐπέχοντας οὐχ ἱερεῖς, ἀλλὰ συνεκδήμους καὶ νοταρίους ἐπονομάζουσιν. οἳ δὴ οὔτε σχήματι, οὔτε διαίτῃ, οὔτε τινὶ ἄλλῳ τρόπῳ βίου σεμνοτέρου ἐπιτηδεύσει τὸ διάφορον αὐτῶν πρὸς τὸ πλῆθος ἐπιδείκνυνται.

Τὸ δὲ παρ᾽ ἡμῖν εὐαγγέλιον οὐκ ἐνδοιάζουσι προσκυνεῖν, οὐ μὴν ἔνθα τοῦ τιμίου σταυροῦ ὁ τύπος διακεχάρακται, ἀλλ᾽ ἐν τῷ λοιπῷ τοῦ βιβλίου μέρει, ἐν ᾧ τὸ ἀπεικόνισμα τοῦ σταυροῦ μὴ διασημαίνεται. Φασὶ δὲ τὸ βιβλίον προσκυνεῖν, ὡς τοὺς δεσποτικοὺς περιέχον λόγους· ἀλλ᾽ ὅσα μὲν εἰς δογμάτων ἀνήκει λόγον, οὕτως εἰσὶ δυσσεβεῖς, καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ πρὸς ἑαυτοὺς παντελῶς ἀσύμφωνοι.

Ἡ δὲ πολιτεία τούτων γέμει μὲν ἀκολασίας, γέμει δὲ μιασμάτων ἀρρήτων καὶ ῥυπασμάτων ἀνεπινοήτων. χρῶνται μὲν γὰρ μίξεσιν ἑκατέρας φύσεως, πρὸς ἅπασαν ἀρρητουργίαν ἀνερυθριάστως ἔχοντες. πλὴν ἐνίους τινὰς αὐτῶν φασι τὴν πρὸς τὰς γεννησαμένας ἀποκλίνειν συνάφειαν. μέθῃ δὲ καὶ ἀσωτίᾳ τὸν βίον ὅλον ἔκδοτον ἔχουσι, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἠθῶν διαφθορὰν περιέπουσι. καὶ τί δεῖ καθ᾽ ἕκαστον, ἀλλὰ μὴ ἐκεῖνο φάναι; οὐδὲν τὸν βίον ἀπᾴδοντα τοῖς δόγμασι περιφέρουσι.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον. Εἰ δέ τισι φίλον καὶ ἄνωθέν ποθεν ἰδεῖν αὐτῶν τὴν δυσσέβειαν καὶ τὰ πρῶτα σπέρματα ὅθεν κατεβλήθη, Κύριλλός τε αὐτοῖς, ὁ τὰ τῆς ἱερᾶς πόλεως ἐγκεχειρισμένος πηδάλια, τῆς ἱστορίας καθηγήσεται, καὶ ὁ πολὺς ἐν θαύμασιν Ἐπιφάνιος, καὶ δὴ τῶν τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἱστορίας ἀναταξαμένων οὐκ ὀλίγοι, Τίτος τε ὁ Βοστρηνῶν ἐπίσκοπος, καὶ Σαραπίων ὁ τῆς Θμούεως, ὅ τε τῆς πόλεως Λύκων Ἀλέξανδρος τοὺς ἀρχιερατικοὺς ἐγκεχειρισμένος νόμους· ἐπὶ δὲ τοῖς εἰρημένοις, καὶ ὁ τούτων πάντων κατακράτος [illegible] θριαμβεύσας τε καὶ διελέγξας τὴν προκειμένην ἀσέβειαν Ἡρακλειανὸς ὁ Χαλκηδόνος ἐπίσκοπος, ἐν εἴκοσι βιβλίοις τοὺς κατὰ τῆς ἀποστασίας ἀγῶνας καταβαλλόμενος, καὶ πρὸς τοῖς ἑτέροις. πλὴν καὶ νῦν ὁ λόγος οὐκ ἀσύμφορον τοῦτο λογιζόμενος καὶ ἐπιδρομήν τινα τῶν εἰς γνῶσιν ἐλθόντων τὸ ἀπρα[illegible]τητι διελεύσεται.

Σκυθιανός τις, τὴν πατρίδα Αἰγύπτιος, τὸ δ᾽ ἐξ ἀνθρώπων γένος Σαρακηνός, τὴν Ἀλεξανδρέων ᾤκει, οὔτε χριστιανοῖς συμφερόμενος, καὶ τὰ Ἰουδαίων οὐ προσιέμενος. οὗτος ἐκ τῶν Ἀριστοτελικῶν παρακουσμάτων ἐντελὴς τῆς γλώσσης γεγονώς, τέσσαρας συντάττει βίβλους, ὧν τὴν μὲν εὐαγγέλιον ἐπωνόμασεν,

Præter hæc vero quæ dicta sunt, neque Catholicæ Ecclesiæ Presbyteros, neque reliquos Sacerdotes admittunt, quoniam, inquiunt, concilium contra Christum initum Sacerdotes & Presbyteri, seu seniores populi constituebant. Eos itaque suorum, qui Sacerdotum statum præferunt, non Sacerdotes, sed Synecdemos & Notarios appellant. Hi vero nec habitu, nec vivendi ritu, neque alio quopiam modo, qui venerabiliorem vivendi rationem præferat, suam a plebe differentiam exhibent.

Evangelium quod apud nos habetur, adorare non dubitant; non quidem ubi venerandæ Crucis figura delineatur, sed in reliquis libri partibus, ubi imago Crucis non repræsentatur. Dicunt autem se librum adorare, utpote qui Dominicos sermones complectatur; sed quantum ad dogmatum rationem pertinet, ita sunt impii, ac contra veritatem, contraque se invicem omnino pugnantes.

Eorum vitæ genus, libidine plenum est, plenum item nefandis impuritatibus, ac fœditatibus quæ in mentem non cadunt: nam utriusque naturæ commixtionibus, nullam non vel inenarrabilem obscœnitatem sine pudore admittentes: tantummodo dicitur nonnullos eorum a coïtu cum matribus abstinere, ebrietati autem & luxui per totam vitam se dedunt, omnemque aliam morum corruptelam sectantur. Ad quid vero singula persequi? sed illud tamen dicendum, vitam apud eos in nullo a doctrina differre.

Et illa quidem hactenus. Si qui autem velint a principio eorum impietatem & unde priora semina jacta fuerint conspicere, Cyrillus, cui sacræ urbis gubernacula tradita fuere, ipsis historiæ dux erit, necnon miraculis magnus Epiphanius, itemque non pauci eorum, qui Historias Ecclesiasticas adornarunt, Titus quoque Bostrenorum Episcopus, & Sarapion Thmuitanus, Alexander etiam qui Lycopoleos Archiepiscopatum tenuit. Præter hos autem is, qui de iis omnibus fortiter triumphavit, & hanc, de qua agitur, impietatem confutavit Heraclianus Chalcedonis Episcopus, qui viginti libris certamina contra eorum apostasiam instituit. Cæterum non abs re neque inutile fore duxi, quædam hîc recensere eorum quæ ad ejus notitiam pertinent, quæque exploratissima sunt.

Scythianus quidam, patriâ Ægyptus, genere autem Saracenus, Alexandriæ habitabat, neque cum Christianis consentiens, neque Judæorum doctrinam admittens. Hic ex Aristotelicis male intellectis libris linguæ [Græcæ] usum assequutus, quatuor composuit libros, quorum unum quidem *Evan-*

ἐν ᾗ πράξεις Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν φθοροποιοί τινες καὶ ἀπόβλητοι θεομάχῳ γνώμῃ διαπλάττονται· τῇ δευτέρᾳ δὲ κεφάλαιον, τὴν κλῆσιν ἐπέθετο· καὶ τὴν τρίτην τῷ τῶν μυστηρίων ἐσήμηνεν ὀνόματι, ἐν ᾗ, ὡς ἔδοξεν αὐτῷ, τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν διασκευαί τινες καὶ διαβολαὶ πραγματεύονται. ἡ δὲ τετάρτη ψυχικοῦ θανάτου πρόξενος οὖσα, θησαυρὸς ζωῆς ἐπιγέγραπται. τούτῳ δὴ τῷ Σκυθιανῷ μαθητεύει Τερέβινθος ὄνομα. καὶ πικρῷ θανάτῳ τοῦ διδασκάλου κατὰ τὴν Ἰουδαίαν, ἐκεῖσε γὰρ παρεγεγόνει, τοῦ ἀνθρώπου ἀποφθαρέντος, ὁ τῆς κακίας μαθητής, τῶν τε χρημάτων αὐτοῦ καὶ τῶν βιβλίων τὸν κλῆρον ὑπέρχεται. ἐν Παλαιστίνῃ δὲ καὶ ἐν Ἰουδαίᾳ διατρίβων καὶ παρὰ τῶν εὐσεβούντων ἁπάντων καταγινωσκόμενος, καὶ μὴ φέρων τὸν ὄνειδον, ἀπαίρει πρὸς τὴν Περσίδα, Βούδδαν ἑαυτὸν μετονομάσας. ἤδη γὰρ καὶ ἡ κλῆσις αὐτοῦ θρυλουμένη μισητὸν ἐποίει τὸν ἀσεβῆ, καὶ πρὸ τῆς ἐντεύξεως. πλέον οὐδὲν τῆς μετωνυμίας ἀπώνατο· ἐκ γὰρ τῶν ἔργων καὶ τῶν δογμάτων καταφωρὴς τοῖς πρὶν ἀγνοοῦσι γινόμενος, ὑπὸ τῶν παρὰ Πέρσαις λογίων, οὐ δ' αὐτῶν μὲν εὐσεβούντων, ἄμεινον δ' ἐκείνου περὶ πάντα διακειμένων, ἠλέγχετό τε καὶ ἀπηλαύνετο. ἐξ οὗ φυγὰς γεγονὼς γυναικί τινι ἀνδρὸς κεχηρωμένῃ, ξενίας λόγῳ προσφθείρεται. εἶτα ἐπί τινος δώματος ἀνελθών, καὶ τοὺς ἐξ ἔθους αὐτῷ καλουμένους δαίμονας ἐπιβοώμενος, οὓς καὶ μέχρι νῦν οἱ τῆς Μανιχαϊκῆς ἀποστασίας ἐρασταί, ἐπειδὰν αὐτῶν τὴν μυσαρὰν ἰσχάδα τελοῦσιν, ἐπικαλοῦνται· ταύτην δὴ οὕτως τὴν ἐξάγιστον διαπραττόμενος τελετήν, θείας καὶ δικαίας, ὡς ἀληθῶς, ἀπειλῆς ἔργον γίνεται. ἐκδισκευθεὶς γὰρ τοῦ δώματος αὐτῇ δυσσεβείᾳ καὶ βδελυραῖς τελεταῖς, ὅλως τε τὸ σῶμα συνετρίβη καὶ τὸν βίον κατέστρεψατο. ἀλλ' οὕτω μὲν καὶ τὸ δεύτερον τῆς δυσσεβείας ἐξεκόπη θηρίον.

Οὐκ εἰς καλὸν δὲ ἄρα ἡ χήρα, τῆς δυσσεβοῦς ξενίας ἀπώνατο· ὁρῶσα γὰρ ἑαυτὴν ἀνδρός τε καὶ παίδων καὶ τοῦ λοιποῦ γένους ἔρημον, χρημάτων τε κλῆρον αὐτῇ περιγινόμενον καὶ τῶν μυσαρῶν ἐκείνων βιβλίων, παραμύθιον τῆς ἐρημίας παῖδα, Κούβρικον ὄνομα ἀργυρίου τιμῆς ὠνεῖται, ὃν γ' οὖν θεμένη τοῖς Περσῶν μὲν τέως μαθήμασιν ἐστοιχείου, πικρὸν δὲ ἄρα βέλος κατὰ τῆς ἀνθρωπίνης παρώξυνε φύσεως. ἀποφθαρείσης γὰρ τῆς χήρας, κληρονόμος μὲν καὶ τῶν χρημάτων γίνεται καὶ τῶν δυσσεβῶν βιβλίων. τὸ δὲ τῆς οἰκετικῆς ὄνομα τύχης, ἵνα μὴ αὐτῷ (a) μῶμον ἢ δουλείαν προστρίβοιτο, εἰς Μάνην μεταβάλλει. δηλοῖ δὲ τοῦτο Περσίδι γλώσσῃ τὸν οἷον ὁμιλητικὸν καὶ πρὸς διάλεξιν δραστήριον. καὶ τοιοῦτος γὰρ τοῖς πολλοῖς ἐδόκει, ὁ μᾶλλον ἑλληνικῇ γλώσσῃ ἢ τῇ Περσίδι Μάνης ἐπάξιος ὀνομάζεσθαι· ἔργῳ γὰρ ὡς ἀληθῶς, τῆς μανίας δοχεῖον, εἴπερ τις ἄλλος ἐχρημάτισεν· ὅλον τὸ τῆς

(a) Colb. μῶμον ἢ δουλείαν, quæ lectio non ſpernenda.

gelium appellavit, ubi acta quædam Chriſti Dei noſtri corruptionem præferentia, & abominanda impiâ ac Deo peroſa mente confinguntur; ſecundum κεφάλαιον, ſeu *Capitulum* inſcripſit; tertium, *Myſteriorum* nomine inſignivit, ubi ſecundum mentem ſuam Legis & Prophetarum refutationes & calumniæ contra eos inſtituuntur. Quartus qui mortem animæ parit, *Theſaurus vitæ* inſcribitur. Huic autem Scythiano diſcipulus fuit nomine Terebinthus. Ac cum acerba morte Magiſter in Judæa, quo commigraverat, periiſſet, nequitiæ Diſcipulus & pecuniarum & librorum hæreditatem adiit. In Palæſtina vero & in Judæa degens, ac piorum omnium judicio damnatus, opprobrium non ferens, in Perſidem proficiſcitur, mutato in Buden nomine; jam enim fama ejus pervagata odiũ impio viro conciliaverat, antequam in cujuſpiam conſortium veniret. Verum nihil ipſi profuit nominis commutatio: cum enim ex operibus & ex doctrina iis qui ſe prius ignorabant notus evaſiſſet, a viris apud Perſas eruditis, qui non pie quidem ſentiebant, ſed meliorem tamen circa omnia ſententiam tuebantur, confutatus & expulſus eſt. Hinc profugus, a vidua quadam hoſpitii cauſa exceptus, magis magiſque corrumpitur. Poſtea conſcenſo quodam tecto, dæmonas pro more ſuo cum clamore invocat, quos hodieque Manichaïcæ defectionis amatores, quando deteſtandam ſuam Iſchada celebrant, invocare ſolent: poſtquam hanc deteſtandam initiationem perſolviſſet, divinæ ac vere juſtæ comminationis opus efficitur: projectus namque de tecto, in ipſa impietate & exſecrandis myſteriis, toto corpore contritus eſt, & vitam cum morte commutavit: ſicque altera impietatis fera conciſa eſt.

Non bonum autem vidua impii hoſpitii fructum percepit: cum enim videret ſe & viro, & liberis & toto genere orbatam, pecuniarum ac deteſtabilium librorum hæreditate auctam eſſe, in ſolitudinis ſuæ conſolationem, puerum ſibi Cubricum nomine argenti pretio emit, adoptatumque Perſarum diſciplinis erudivit, atque acerbum contra humanum genus telum exacuit. Defuncta namque vidua, & pecuniarum & impiorum librorum hæres efficitur. Domeſticæ porro fortunæ nomen ne ſibi aut vituperii aut ſervitutis notam inureret, in Manem mutavit: hoc vero nomen linguâ Perſicâ ſignificat diſertum, & in dialectica ſtrenuum. Et talis multis eſſe videbatur, qui tamen magis Græcâ linguâ Manes (ſive furioſus) quam Perſicâ (Manes, ſive diſertus) vocari merebatur: nam ipſe opere vere inſaniæ receptaculum, ſi quiſpiam alius, erat: totum quippe erroris

πλάνης πνεῦμα ἐν ἑαυτῷ χωρήσας, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργούμενος, ὃς καὶ παράκλητον ἑαυτὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον, ἐξεμάνη ὀνομάσαι· τὸν τοιοῦτον τρόπον τῆς μιμήσεως ἐκ τῶν καθηγησαμένων αὐτοῦ διαδεξάμενος. καὶ γὰρ δὴ τούτων ὁ μὲν Σκυθιανὸς πατέρα ἑαυτὸν, ὁ δὲ Τερέβινθος υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἐκ παρθένου τε γεννηθῆναι, ὢ τῆς ὑπερβολῆς οὐκ ἐχούσης ἀθεότητος, (a) ὀνομάζειν οὐκ ἐτόλμησε. ἐξ οὗ καὶ μαθητὰς συνηθροίσατο δύο καὶ δέκα, οὓς καὶ τῆς πλάνης διέπεμπε κήρυκας. ἀλλ' ὁ μὲν ἐμβρόντητος Μάνης τοῦ κατὰ γέρως προϊόντος, ἧκε τῆς φήμης μέχρι καὶ τῶν ὤτων τοῦ Περσῶν βασιλέως. ὁ δὲ, καὶ γὰρ αὐτοῦ ὁ παῖς νοσήματι ἑάλωκε, ἐπεὶ τὸν Μάνην ἐπαγγελλόμενον ἤκουσεν εὐχῇ τὸν παῖδα ῥύσασθαι τῆς νόσου, δέχεται τὸν ἀλαζόνα τοῦ παιδὸς ἐπὶ θεραπείᾳ· καὶ δὴ ὅτι τοὺς παρόντας ἰατροὺς καίτοι ῥᾳδίαν ἐπαγγελλομένους ταύτης τὴν ἴασιν, ἀποπεμψάμενος. ἅμα τε τὴν εὐχὴν ἐτέλει, καὶ τῆς ζωῆς ἤλαυνε τὸν οὐκ ἂν τοῦτο παθόντα, εἰ μὴ αὐτὸς τὴν θεραπείαν ὑπέσχετο. οὕτω γοῦν φανερῶς τε καὶ περιφανῶς τῆς ἀσεβείας τε καὶ ἀλαζονείας τοῦ κακοδαίμονος στηλιτευθείσης, εἰς τὴν κακούργων εἱρκτὴν ὁ πλάνος καταδικάζεται. ἀλλ' ὅ γε δοῦλος ὢν καὶ δουλικῆς τέχνης ἔμπειρος, εἰδώς τε ἀκριβῶς ὡς φόνου δίκας ὑφέξειν οὐκ εἰς μακρὰν ἔστιν ὀξέος, ἅτε δὴ τῇ καθ' ἑαυτὸν ἀποστασίᾳ τὸν βασιλέως ἀνελὼν παῖδα, διαφεύγει τοῦ οἰκήματος, καὶ γίνεται τοῖς δεσμοφύλαξι θανάτου παραίτιος· καὶ γὰρ ὅτι μὴ ἀσφαλῶς ἐτήρουν τὸν ἀλιτήριον, τὰς κεφαλὰς ἐζημιώθησαν ἀποτμηθέντες.

Ἀλλ' οὗτος ὁ δοῦλος καὶ πλάνος καὶ φονεὺς καὶ δέσμιος, φυγὰς καταλαμβάνει τὴν Μεσοποταμίαν, καὶ σπείρειν πάλιν ἄρχεται τὰ τῆς ἀποστασίας ζιζάνια. ὁ δὲ τῶν (b) Καρχάρων ἐπίσκοπος, Ἀρχέλαος αὐτῷ ὄνομα, ἀνὴρ ἱερὸς, καὶ περὶ λόγους τούς τε θείους καὶ τοὺς ἀνθρωπίνους περιδέξιος, ἑλληνικὸν ἀθροισάμενος ἀκροατήριον, ἵνα μὴ δόξῃ χριστιανῶν κρινόντων φιλονεικίᾳ λαμβάνειν τὰ νικητήρια ἡ ἀλήθεια, πρὸς τὸν τῆς μανίας ἐπώνυμον τὸν τῆς εὐσεβείας ἀνακινήσας λόγον, οὕτω κατῄσχυνε, καὶ διήλεγξε τὸν τρισαλιτήριον, ὡς αὐτίκα καταφυγεῖν ἐκεῖθεν, καὶ μηδὲ φυὴν λαβεῖν τὰ τῆς ἀποστασίας αὐτοῦ σπέρματα. ἀλλ' ἐκεῖθεν ἀποδρὰς καταλαμβάνει κώμην τινὰ τῶν εὐτελεστάτων. κἀκεῖ πάλιν ὑποθάλπειν ἐμηχανᾶτο καὶ παραδεικνύειν τὸ οἰκεῖον δυσσέβημα. ἀλλ' ὁ θερμὸς τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχος, καὶ ὡς ἀληθῶς ποιμὴν Ἀρχέλαος, οὐ τὴν τυχοῦσαν τῶν προβάτων ποιούμενος πρόνοιαν, οὐκ ἐνερραθύμει διώκειν τὸν πικρότερον λύκον, τὸ ποίμνιον διασπαράττειν ἐπανιστάμενον. διὸ πάλιν ἐκεῖθεν, ὁ τῆς μανίας ἐπώνυμος, οὐ δι' αὐτὴν τὴν παρουσίαν αὐτοῦ μεγάλης ἀγωνίας ὑποστὰς, ἀποδιδράσκει, καὶ τόπον ἐκ τόπου διήμειβεν. ἐν οἷς πλανώμενον οἱ τῶν Περσῶν βασιλέως δορυφόροι, ἅτε πανταχοῦ τὸν ἀλιτήριον διερευνώμενοι, εὑ-

spiritum in se continens, ab ipso agitabatur, qui se Paracletum ac Spiritum sanctum furiosi instar nominavit, mores imitatus eorum qui hujus instituti auctores sibi fuerant, quorumque successor erat. Ex iis namque Scythianus se Patrem, Terebinthus vero Filium Dei ex Virgine natum, (O impietatem nullum modum habentem!) nuncupare ausus est. Exinde vero Discipulos congregavit duodecim, quos etiam erroris præcones emisit. Sed furiosus ille Manes cum scelere celebris evasisset, nuntiâ fama ad aures usque Persarum regis pervenit. Ille cum filium morbo laborantem haberet, audiretque Manem pollicitum esse, se filium ejus ex morbo precibus erepturum esse, arrogantem hominem ad filii curationem adhibet: ac medicos tum præsentes, tametsi ægritudinis curationem facilem fore promittebant, ejecit. Ille vix dum orationem compleverat, & vitam eripuit ei, qui id forte passus non esset, nisi ille incolumitatem promisisset. Cum itaque subito & aperte impietas & arrogantia scelesti hominis deprehensa fuisset, in maleficorum carcerem impostor ille damnatus conjicitur. Sed cum servus esset ac servilis artificii peritus, sciretque se non diu postea patratæ cædis pœnas daturum esse, utpote qui regis filium impietate sua occidisset, e domo aufugit, & custodibus carceris necis causa fuit: nam quia scelestum illum non accurate custodierant, capite omnes plexi sunt.

At hic servus, erro, homicida, carceri mancipatus, advenit profugus in Mesopotamiam, & defectionis suæ zizania rursum serere incipit. Carcharorum autem Episcopus cui nomen Archelaüs, vir sacer, & divinarum humanarumque litterarum peritissimus, collecta Græcorum seu Gentilium auditorum manu, ne Christianis judicantibus veritas per favorem triumphasse videretur, instituta adversus Maniæ cognominem pia disputatione, impiissimum hominem ita pudefecit & confutavit, ut inde statim aufugeret, & defectionis ejus semina nullam ibi radicem ponere possent. Hinc profugus vicum quemdam ignobilem occupat, ibique rursum impietatem suam fovere, & patefacere satagit. Sed fervens ille impietatis propugnator, & vere pastor Archelaüs, cum non modicam oviũ curam gereret, non segnis erat in persequendo acerbo hujusmodi lupo, qui ad ovile discerpendum insurrexerat. Quamobrem ille Maniæ cognominis, qui ejusmodi viri præsentiam non sine magna anxietate sustinebat, aufugit, & e loco in locum transmigrat. Dum sic vagaretur, Persarum regis satellites, qui scelestum ubique perquirebant, comprehensum ad-

(a) Colb. ὀνομάζειν ἀπετόλμησεν.

(b) Sic Colb. Coislinianus vero Μασχάρων male.

ducunt

ἐόντες ἄγουσι πρὸς τὸν ἀποστείλαντα, δέσμιον, καὶ ὃς τοῦ τε ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης καὶ τῆς φυγῆς πολλὰ χλευάσας καὶ κατονειδίσας, δίκην ἔλαβεν ἀντὶ πάντων μίαν, τὸν τοῦ ἀπατεῶνος κἀκείνῳ μόνῳ πρέποντα θάνατον. εἰ γὰρ καὶ μηδαμῆ μηδαμῶς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἦν, μήτε παθεῖν μήτε δράσαι ἄξιος, ἀλλά γε τῶν Μάνεντος ἀνυπερβλήτων δυσσεβημάτων οὐκ ἀνάξιος. ἔτι γὰρ ἐν ζῶσιν ὄντος τοῦ κακοδαίμονος, εἰς ἀσκὸν τὸ σῶμα ἀποδείραντες, οὕτω τῆς ζωῆς διασπῶσι καὶ διαῤῥηγνύουσι. τὸ λοιπὸν τοῦ σώματος βορὰν θηρίοις προσρίψαντες, αὐτὸ δὲ τὸ δέρμα θυλάκου δίκην πληρώσαντες πνεύματος, πρὸ τῶν πυλῶν ἀνηρτήσαντο. ἀλλὰ τὴν μὲν τοῦ βίου καταστροφὴν ὁ ἀποστάτης οὗτος καὶ τρισαλιτήριος τοιαύτην ἀπείληφεν.

Ἕτερος δὲ τῷ χρόνῳ βραχύ τι τούτου προγενέστερος, ὁμότιμος δὲ τὴν δυσσέβειαν, (a) Ζαάρης ὄνομα, καὶ αὐτὸς οὐκ ὀλίγα ταῖς δυσσεβείαις τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει ἐπελυμήνατο. μαθηταὶ μέντοι τοῦ δυσωνύμου Μάνεντος γεγόνασι δώδεκα, Σισίννιος ὁ καὶ τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ τῆς δυσσεβοῦς διδασκαλίας ἀναδεξάμενος, καὶ Θωμᾶς ὁ τὸ κατ᾽ αὐτὸν ὀνομαζόμενον συνταξάμενος εὐαγγέλιον, Βούδας τε καὶ Ἑρμᾶς Ἀδάμαντος, καὶ Ἀδείμαντος ὃν καὶ διαφόροις διέπεμψε κλίμασι τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀποστασίας αὐτῶν κήρυκα. ἐξηγηταὶ δὲ καὶ οἷον ὑπομνηματισταὶ αὐτοῦ γεγόνασιν Ἱέραξ τε καὶ Ἡρακλείδης καὶ Ἀφθόνιος. ἠριθμοῦντο δὲ τῷ χορῷ τῶν μαθητευθέντων αὐτῷ καὶ Ἀγάπιος, ὁ τὴν ἑπτάλογον καλουμένην συνταξάμενος, καὶ Ζαρούας, καὶ Γαυριάβιος.

Καὶ ὁ μὲν τῶν τότε συνακμασάντων τῆς ἀσεβείας χορὸς, ἐν τοσούτοις περιετείνετο· ὧν πῶς ἄν τις εἴποι τὰς πράξεις, πῶς δὲ διέλθοι τὰ δόγματα; ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἤλασαν πάσης μὲν ἀκαθαρσίας, πάσης δὲ ῥυπαρίας, καὶ πάσης ἀθεωτάτου δόξης, καὶ (b) τοσοῦτον αὐτῶν γέμει τὰ βιβλία ῥυπασμάτων τε καὶ ἀτοπημάτων, ὡς μηδὲ τοὺς ἐξ αὐτῶν ἐκείνων προεληλυθότας καὶ τὰ πλεῖστα τῆς αὐτῶν δυσσεβείας διακατασχόντας ἀνέχεσθαι τοῦ λοιποῦ στέργειν ἐκεῖνα καὶ ἀποδέχεσθαι· τοῦτο μὲν τὸ ἀνυπέρβλητον τῆς βδελυρίας οὐ στέγοντας, τοῦτο δὲ τῶν προσταγμάτων τὸ ἀλόγιστον λογισμοῖς ὑποβάλλειν οὐκ ἔχοντας, τοῦτο δὲ τὸ παρὰ πᾶσιν ὄνειδον καὶ τὴν χλεύην καὶ τὸν καταγέλων (sic) καὶ τὸ μῖσος ὥσπερ διευλαβουμένους καὶ ἀποκλίνοντας. διὰ τοῦτο καὶ αὕτη ἡ νεοφανὴς τῶν παλαιῶν ἐκείνων τῆς βδελυρίας σπερμάτων παραφυάς, ὥσπερ καὶ πρόσθεν ἔφημεν, τὰ παρ᾽ ἐκείνων τῶν διδασκάλων ἐγγράφως αὐτοῖς συντεταγμένα οὐ μὴν ὅτι οὐκ ἀγαπῶσιν οὐδὲ περιέπουσιν· ἀλλ᾽ ἐκείνοις μόνοις κακούργως καὶ πονηρῶς προσανέχειν ὑποπλάττονται, ἐν οἷς τά τε κυριακὰ ἀναγέγραπται λόγια καὶ τοῦ μεγάλου ἀποστόλου Παύλου αἱ ἐπιστολαί· καὶ παρ᾽ ἐνίοις τῶν ἀποστόλων αἱ πράξεις, καὶ τῶν καθολικῶν ὅσαι παρὰ τὰς τοῦ κορυφαίου τυγχάνουσι. τούτων δὲ τῆς

(a) Colb. Ζαράνης.

ducunt vinctum ad eum qui se miserat. Qui cum ejus mendacium, fallaciam, & fugam irrisisset eumque opprobriis insectatus esset, ultionem sumsit pro omnibus unam, mortem infligens quæ uni plano hujusmodi conveniebat. Licet enim id humanæ naturæ nullatenus sit, nec quempiam talia vel pati vel facere fas esse videatur; attamen horribilium Manetis impietatum non indigna mors erat. Cum enim infelix ille adhuc in vivis esset, corpus detracta pelle in utrem excoriantes, sic ex vita detrahunt, & quasi dissecant: reliquum vero corpus in prædam feris projiciunt, ipsamque pellem utris instar vento repletam pro foribus suspenderunt. Talem Apostata & scelestissimus homo vitæ terminum consecutus est.

Alius porro huic tempore paulo antiquior, par impietate, Zaranes nomine, non pauca impietatibus suis humano generi damna importavit. Discipuli autem infausti nominis viri Manetis fuere duodecim; Sisinnius qui dignitatem impiæ illius doctrinæ excepit; Thomas qui Evangelium suo nomine scripsit, Budas, Hermas, Adamantus, Adimantus, quem in diversa orbis climata, erroris & defectionis præconem misit. Explanatores vero & quasi commentatores ejus fuerunt Hierax, Heraclides & Aphthonius. In discipulorum item ejus choro numerabantur Agapius, qui Heptalogum, ut vocant, conscripsit, Zaruas & Gauriabius.

Chorus autem impietatis eorum, qui tunc temporis una floruerunt hos complectebatur, quorum acta narrare vel dogmata recensere quis valeat? Eo enim usque impuritatis omnimodæ devenerunt, eousque immunditiæ, eousque impiæ doctrinæ, totque sordibus & absurditatibus eorum libri repleti sunt; ut ne quidem successores illorum qui maximam eorum impietatis partem retinuerunt, eos amplecti, & recipere audeant; tum quod abominationum in illis contentarum exuperantiam tegere non valeant; tum quod irrationabilitatem præceptorum, ratiociniis subjicere non possint; tum etiam quod metuant & caveant, ne opprobrium, risum atque odium apud omnes sibi concilient. Quamobrem hæc nuper exorta veterum illorum abominationis seminum fruticatio, ut supra diximus, quæ ab illis olim magistris scripto sibi tradita sunt, neque amplectuntur, neque tuentur; sed iis solum se adhærere vafre & callide simulant, in quibus dominica oracula, & magni Apostoli Pauli Epistolæ descriptæ sunt; nonnullis etiam Acta Apostolorum, & Catholicæ Epistolæ, præter eas quæ Coryphæi (Petri) sunt admittuntur. Hujusmodi

(b) Colb. τοσούτων.

ἱερῶν ἀντιποιεῖσθαι σχηματίζονται λογίων, ὡς ἂν ἔχοιεν ῥᾳδίως ἐξαπατᾷν τοὺς νωθεστέρους τε πρὸς εὐσέβειαν καὶ ἀμαθεστέρους, ὡς παρ' αὐτοῦ Χριστοῦ εἰληφότων παρειληφότες καὶ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν ἃ τῆς ἀποστασίας αὐτοῖς ἀπέτεκεν ἡ ἀπόνοια.

Ο μὲν οὖν Μάνης οὗτος ὁ τῆς τηλικαύτης ἀποστασίας ἔξαρχος, ἐπὶ τῆς βασιλείας ἐνάτῳ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλιήνου, οἱ Ῥώμης εἶχον τὸ βασίλειον κράτος, τῆς ἐν Πέρσαις φυλακῆς διαφυγὼν, οὐδὲν γὰρ κωλύει διελθεῖν ἃ τῆς ἱστορίας ὁ δρόμος παρῆλθεν ἄνωθεν, καὶ κατὰ Μεσοποταμίαν γενόμενος, ὑπὸ τοῦ θεσπεσίου Ἀρχελάου, Καρχάρων δὲ τῆς αὐτῆς χώρας οὗτος ὁ ἱερὸς ἀνὴρ ἔφορος ἦν, πολλοῖς μὲν καὶ μεγάλοις ἐλέγχοις τῆς δυσσεβείας ἀπητήθη· ἐκεῖθεν δὲ διὰ τὴν ἀδόκητον αἰσχύνην ἀποδρὰς, εἰς Διωρίδα Καρχάρων κώμην παραδύεται. (a) ἐν ταύτῃ δὲ Τρύφωνί τινι σπουδαίῳ, ἱερῷ μὲν ἀνδρὶ, τὸν δὲ τοῦ πρεσβυτέρου διέποντι βαθμὸν ἐντυχὼν, τὰ ἴσα ὑπέστη. πλὴν ἀλλὰ καὶ αὐτός γε ὁ Ἀρχέλαος τὴν ἐκεῖσε παρείσδυσιν τοῦ πλάνου μαθὼν, ὀξὺς γὰρ ἦν καὶ θερμὸς τὸν εὐσεβῆ ζῆλον, καταλαμβάνει τὸ χωρίον, καὶ πολλῆς ἐμπλήσας αὐτὸν ἀμηχανίας, καὶ ἣν ἔφευγεν αἰσχύνης, εἰς αὐτὴν τὰ μυσαρὰ τῶν δογμάτων ἀνέτρεψέν τε καὶ ἀνεσκεύασε, καὶ περιφανῶς πᾶσι γέλωτά τε καὶ βδέλυγμα. παρασκευάζει πάλιν φυγάδα γενέσθαι· καθ' ἣν, ὡς προέφημεν, [illegible], ὑπὸ ἀνερευνώντων αὐτὸν καὶ ζητούντων ἁλοὺς, τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν ἀπέτισε τὴν πικρὰν ἐκείνην δίκην.

Ἐκείνου δὲ τὸν βίον οὕτως οἰκτρῶς καὶ ἀθλίως καταστρεψαμένου, χρόνῳ ὕστερόν τινες τῶν αὐτοῦ τῆς δυσσεβείας μαθητῶν, μέχρι Σαμοσάτων τῆς Ἀρμενίας τὰ τοῦ πονηροῦ ζιζάνια ἐγκατέσπειραν. καὶ οὐ πολὺ τὸ μέσον, καὶ τὸ φθοροποιὸν ἐκεῖνο γεώργιον μέχρι Φαναρέας ὤφθη νομὴν λαβὸν καὶ φυόμενον. ὅθεν καὶ ἡ κακὴ Καλλινίκη τοῦ βορβόρου πλησθεῖσα, (ὡς μοι προείρηται), Παῦλον καὶ Ἰωάννην γεννήματα ἐχιδνῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀπέτεκε. κἀκεῖθεν διὰ τῶν ἐφεξῆς διαδόχων τῆς ἀσεβείας, μέχρι τῶν χρόνων Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, ἀπόγονος δὲ ἦν οὗτος Ἡρακλείου, τῆς θεομαχίας ἀκαινοτομήτου παρατεινομένης· καὶ πολλῶν μὲν παραινέσεων καὶ διδασκαλιῶν, εἰ καὶ πρὸς ἀνόνητον ἀπεκρίθησαν πέρας, καταβληθεισῶν· πολλῶν δὲ εὐσεβῶν βασιλέων ξίφει τὴν δίκην τοὺς ἀποστάτας εἰσπραξαμένων, καὶ μὴ δ' οὕτω τῆς ἀσεβοῦς φορᾶς ἱσταμένης, ἐπιγίνεταί τις τοῖς ἀποστάταις Ἀρμένιος ὀνόματι Κωνσταντῖνος, Μανάναλις κώμη Σαμοσάτων πατρὶς αὐτῷ ἐπιγράφεται, ἥτις καὶ μέχρι τοῦ νῦν Μανιχαίων ἔμφυτος ἵδρυσις καὶ ἐνδιαίτημα. ἀλλὰ γὰρ οὗτος Κωνσταντῖνος, τῶν τῆς ἐκκλησίας τινὰ διακόνων, ἀπὸ τῆς κατὰ Συρίαν αἰχμαλωσίας πρὸς τὴν οἰκείαν ὑποστρέφοντα πατρίδα, ἐπὶ ἡμέρας οὐκ ὀλίγας ἐξένιζε. Βί-

(a) Colb. ἐν ταύτῃ.

sacra eloquia se tueri simulant, ut eos qui circa piam religionem hebetiores & imperitiores sunt facilius decipere queant, quasi ab ipso Christo & a Discipulis ejus ea receperint, quæ defectionis suæ insania peperit.

Hic itaque Manes tantæ defectionis princeps, nono Valeriani & Gallieni Romæ Imperatorum anno, e custodia Persarum elapsus, (nihil enim impedit quominus ea persequamur, quæ supra historiæ decursus prætermisit,) & in Mesopotamiam profectus, a Divino Archelao sacro viro, qui tum Carcharorum in ea regione præsul erat, multis magnis contra impietatem suam argumentis exagitatus est. Atque inde, insperato suffusus pudore, profugus Dioridem Carcharorum vicum ingreditur: atque ibi cum Tryphone quodam strenuo & sacro viro, presbyteratûs gradum obtinente congressus, parem subiit casum; imo etiam ipse Archelaüs, cum seductorem eo se recepisse comperit, acer quippe vir erat & pio studio movebatur, statim in vicum se contulit; ac postquam seductorem illum in magnas angustias, & in pudorem a quo declinabat, conjecisset, ac exsecranda ejus dogmata evertisset confutassetque, virumque omnibus deridendum detestandumque propinasset, eum ad fugam denuo perpulit; in qua, ut diximus, a perquirentibus & scrutantibus captus, regi Persarum acerbas illas pœnas dedit.

Cum autem ille vitam ita misere & infeliciter clausisset, elapso quodam tempore, quidam ejus impietatis Discipuli, usque ad Samosata Armeniæ, maligni zizania sparserunt: nec multo post intervallo, corrupta ejusmodi sementis ad Phanaream usque pullulare visa est. Unde improba illa Callinica cœno repleta, ut supra dixi, Paulum & Joannem genimina viperarum, in generis humani perniciem peperit. Inde vero ab impietatis successoribus, usque ad tempora Constantini Imperatoris qui erat Heraclii abnepos, impietas illa sine ulla innovatione progressa est. Ac postquam multæ adhortationes & monitiones, licet inutili exitu, factæ fuerant, & postquam multi pii Imperatores in Apostatas gladio animadverterant, neque tamen impietatis cursus destiterat, apostatis Armeniis quidam supervenit nomine Constantinus, cujus patria erat vicus Samosatensium Mananalis nomine, quem ad hæc usque tempora incolunt Manichæi. Hic porro Constantinus quemdam Ecclesiæ Diaconum, ex Syria ubi captivus erat, in patriam suam revertentem, diebus non paucis hospitio excepit. Qui captivus libros ex

βίβλους δὲ ἀπὸ Συρίας ὁ αἰχμάλωτος συνεπεφέρετο αὐτῷ δύο, μίαν μὲν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, ἑτέραν δὲ τοῦ μεγάλου ἀποστόλου Παύλου, ἃς ὥσπερ ἀμειβόμενος τὰ ξενίας ὁ ξενισθεὶς, καὶ ἀγνοῶν τοῦ ξενίσαντος τὸ δυσσεβὲς τῆς θρησκείας, τὰς ἱερὰς ἀντεδωρεῖτο βίβλους. κατιδὼν δὲ ὁ Αρμένιος Κωνσταντῖνος βδελυκτὴν καὶ πᾶσι φευκτὴν καὶ ἀποτρόπαιον τὴν αὐτοῦ δυσσέβειαν καὶ ἀποστασίαν, τῇ τοῦ διαβόλου συμβουλῇ μηχανᾶται τοιάδε. πάσας μὲν ὅσας αὐτοῦ ἡ θρησκεία ἠγάπα τε καὶ περιεπτύσσετο βίβλους, ἀποβάλλεται καὶ ἀποσκορακίζει· γυμνὰ δὲ τὰ δόγματα τῶν γραμμάτων παρακαταχὼν, πειρᾶται τὰς τοῦ εὐαγγελίου λέξεις καὶ τοῦ ἀποστόλου, τούτοις ἐναρμόζειν τε καὶ περιάπτειν. διὸ πάσης αὐτοῦ τῶν δυσσεβημάτων καταψηφισάμενος βίβλου, μόνῳ προσανέχειν τῷ εὐαγγελίῳ καὶ τῷ ἀποστόλῳ, πρόσταγμά τε καὶ σπούδασμα ποιεῖται· ὡς ἂν δυνηθείη διὰ τῆς τοιαύτης κακοτεχνίας ἐπικαλυψάμενος αὐτοῦ τὸν βόρβορον τῆς ἀποστασίας, πολλοῖς τὸν θανατηφόρον ἰὸν τῶν δηλητηρίων αὐτοῦ δοξασμάτων ἐγκεράσαι. ἀλλ᾽ ἀποπέμπεται μὲν, ὥσπερ εἴρηται, σχήματι μόνῳ καὶ πλάσματι τὰς τῶν Μανιχαίων βίβλους, ἅτε δὴ καὶ ὁρῶν τοὺς τῶν χριστιανῶν νόμους, τοὺς ὅσοι κέχρηνται τῆς ἀποστασίας βίβλοις, τῷ ξίφει παραδιδόντας, καὶ αὐτὰς ἐκείνας πυρὸς δαπάνην ποιουμένους. τὰ μέντοι τῶν δοξασμάτων ἐπικαιρότατα καὶ τέλεια πρὸς ἀσέβειαν περιθάλπων τε καὶ περιπτυσσόμενος, τοῖς δεσποτικοῖς καὶ ἀποστολικοῖς ὑποβάλλειν τε καὶ ὑποτιθέναι ῥήμασιν, μηχανὴν πᾶσαν καὶ ἀγῶνα ἐτίθετο. τὰς δέ γε Ουαλεντίνου τερατολογίας τῶν τριάκοντα αἰώνων καὶ θεῶν, καὶ τὴν τοῦ Κυβρίκου περὶ τοῦ ὑετοῦ βδελυκτὴν μυθοποιΐαν, Βασιλείδου τε τὰ μιάσματα καὶ τὰς ἀσελγείας, καὶ τῶν παραπλησίων τὸν δυσώδη βόρβορον, οὔτε σὺν παρρησίᾳ ἠσπάζετο οὔτε κατὰ γνώμην καὶ μυσταγωγίαν ἀπεστρέφετο· ἀλλ᾽ οἷά τις πρόσφατος καὶ καινὸς νομοθέτης, ἐκ πόρνης τε καὶ πολυπλόκου δυσσεβείας δόγματα τεκὼν, ἀποστασίας ὁδηγὸς καὶ προστάτης τοῖς πειθομένοις ἐσχάτης ἀπωλείας ἀναδείκνυται· ὅθεν οἱ νῦν τῶν Μανιχαίων παῖδες, ὡς καὶ πρὶν ἔφθην εἰπὼν, Σκυθιανὸν μὲν καὶ Βούδδαν καὶ Μάνεντα, προθύμως τῷ ἀναθέματι πέμπουσι· Κωνσταντῖνον δὲ ἐς τὰ μάλιστα θειάζουσί τε καὶ περιέπουσι, καὶ δὴ καὶ τοὺς μετ᾽ αὐτὸν ἀναδειχθέντας διαδόχους, ἴσα καὶ Χριστοῦ γεραίρουσιν, ἵνα μὴ πλέον εἴπω, ἀποστόλοις.

Ἀλλ᾽ οὗτος ὁ ἐκ Κωνσταντίνου Σιλουανὸς, εἰς Κίβωσσαν ἀπὸ Μανάλεως μετελθών· ὢ ψυχῆς ἀθέου καὶ γνώμης πᾶσαν ἀναισχυντίαν καὶ ψεῦδος μηδὲν ἡγουμένης; ἑαυτὸν ἔλεγεν εἶναι ὃν αἱ τοῦ θεσπεσίου Παύλου ἐπιστολαὶ ἐπὶ μνήμης φέρουσι Σιλουανόν. καὶ τί ἄν τις εἴποι πρὸς τοσαύτην ἐμβροντησίαν; εἰς ποῖον δὲ ἄτοπον (a) ἐπενεχθέντα τις ἐπιδειξάμενος, αἰσχυνθῆναι

Syria duos secum detulerat; unum sancti Evangelii; alterum magni Apostoli Pauli, quos in hospitii remunerationem, impiam hospitis sui religionem ignorans, dono ipsi obtulit. Conspicatus autem Constantinus Armenius, impietatem & defectionem suam, abominandam, omnibusque invisam ac perosam esse, diabolico consilio hoc machinatur. Omnes quidem libros quos religio sua diligebat & amplectebatur, abjicit & repudiat; sed dogmata sua scriptis destituta retinens, ipsis Evangelii & Apostoli dicta adaptare & adjungere conatur. Quamobrem damnato quolibet libro impietatem suam præferente, uni Evangelio & Apostolo attendendum esse statuit ac decernit: ut pravo hujusmodi artificio apostasiæ suæ cœnum obtegens, mortiferum opinionum suarum venenum multis miscere posset. Sed ille specie solum & figmento quodam, ut dictum est, Manichæorum libros ablegat; utpote qui cerneret Christianorum leges, eos qui apostasiæ libris utuntur gladio subjicere, eosque ipsos libros igni absumendos tradere. Ex dogmatibus ergo suis ea quæ ad impietatem opportuniora & perfectiora erant fovens & amplectens, nullam non machinam & contentionem adhibebat, ut eas Dominicis Apostolicisque dictis subjiceret adaptaretque. Valentini autem portentosam de triginta Æonibus & diis doctrinam, & Cubrici abominandam de pluvia fabulam, Basilidisque sordes & lascivias, necnon putidum quodque similium hominum cœnum, neque confidenter & palam amplectebatur, neque secundum sententiam & mystagogiam suam rejiciebat: sed velut quidam recens novusque legislator, ex meretrice & ex varie commixta impietate dogmata gignens, apostasiæ dux & præfectus in extremam obtemperantium perniciem declaratur. Quamobrem hodierni Manichæi, ut superius dixi, Scythianum, Budem & Manetem libenter anathemate feriunt; Constantinum vero maxime celebrant & colunt; ejusque successores, pares Apostolis Christi, ne quid amplius dicam, prædicant.

Hic porro Constantinus, qui & Silvanus, mutatis sedibus, Mananali Cibossam profectus; (O impiam animam, mentemque impudentiæ atque mendacio deditam!) se Silvanum esse dicebat eum, quem divini Pauli Epistolæ memorant. Quid vero dicatur tantâ insaniâ dignum? In quantam absurditatem delapsus, quanto pu-

(a) Colb. ἀπονιχθέντα.

παρασκευάσει τοὺς ἀπ' αὐτῆς ἀρχῆς οὕτω διὰ καταφόρου κλοπῆς καὶ φρενοβλαβείας σὺν ἐμφανεῖ ἀπάτῃ προελθεῖν; πλὴν ἀλλ' οὕτω προδήλως τερατευόμενος καὶ ψευδολογῶν, εὗρεν οὓς εἴληχε πείθεσθαι αὐτῷ. καὶ Μακεδόνας μὲν ἐκάλει τοὺς τῆς ἀπάτης μαθητάς, ἑαυτὸν δὲ ὡς προείρηται Σιλουανόν· ἀπεστάλθαι τε παρὰ τοῦ θεσπεσίου Παύλου πρὸς αὐτούς, καὶ πολλὰ τοιαῦτα ἄλλα διερραψῴδει τε καὶ συνέπλαττε. ἀλλ' εἴκοσι μὲν καὶ ἑπτὰ διατελέσας ἔτη ὅλα ἐν τοῖς εἰρημένοις τόποις τὸ λαοπλανὲς ἐκεῖνο καὶ κακομήχανον τέρας, πολλούς τε τῶν ἐγχωρίων τῆς αὐτοῦ μετασχεῖν παρασκευάσας λύμης, καὶ καταφωραθεὶς ἐπ' αὐτῇ, ἐπονομαζομένῃ λιθοβολίᾳ τὴν δίκην ὑποσχών, ἔδυ εἰς ᾅδου. Κωνσταντῖνος γὰρ ὁ βασιλεὺς τὰ κατ' αὐτὸν ἀναπυθόμενος, στέλλει τινὰ τοὔνομα Συμεῶνα, τὸν μὲν λαοπλάνον ὑπαγαγεῖν τῇ δίκῃ· τοὺς δὲ τῆς ἐκείνου πλάνης μετέχοντας, εἴπερ ζωῆς ἀντιποιοῖντο, καὶ τὴν τῶν μετανοούντων χώραν ἀναπληροῖεν, τούτους δὲ ἄρα πρὸς μάθησιν τῶν ὀρθῶν δογμάτων, καὶ κατήχησιν ἐπὶ τῷ πλέον τῆς ἀποστασίας τὸ τοῦ θεοῦ προσκαρτερεῖν παραδοῦναι ἐκκλησίαις. καταλαβὼν δὲ ὁ ἀπεσταλμένος τὸν χῶρον, ἐν ᾧ τὸ τῆς πλάνης ἐργαστήριον, καὶ συμπαραλαβὼν τινὰ τῶν ἐκεῖσε ἐπάρχων· Τρύφων ἦν τῷ αἰδεσίμῳ ὄνομα, συλλαμβάνει μὲν τοὺς ἠπατημένους, συλλαμβάνει δὲ καὶ τὸν τῆς ἀπωλείας διδάσκαλον· καὶ τοὺς μὲν πρὸς μετάνοιαν ὁρῶντας, ἢ δοκοῦντας ὁρᾶν, τοῖς τῶν τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν προέδροις ἐνεχείριζε· τοὺς δ' ἔτι μένοντας τῇ ἀποστασίᾳ ἐφ' ἓν συναγαγὼν, καὶ εἰπὼν ἃ τοῖς τοιούτοις ἥρμοζε, σκοπὸν μὲν αὐτοῖς προτίθησι τὸν καθηγεμόνα τῆς πλάνης, αὐτοὺς δὲ βάλλειν προστάττει τοῖς λίθοις· ἀλλ' οἱ μὲν ἄλλοι ὀκνηρότερόν πως ἥπτοντο τοῦ ἔργου· Ἰοῦστος δέ τις ὄνομα, υἱὸς κατὰ θέσιν πεποιημένος τῷ Κωνσταντίνῳ, παρ' ᾧ καὶ τὴν μανιχαϊκὴν αἵρεσιν ἐμαθήτευσεν, ἐπιγνούς, ὡς ἔοικεν, εἰς οἷον αὐτὸν βάραθρον ὁ διδάσκαλος ἐμβεβλήκει, χειροπληθῆ λίθον λαβών, καὶ πληγὴν καιρίαν τῷ κακῷ διδασκάλῳ ἐντειναμένος, τοῦ ζῆν τὸν ἄθλιον ἀθλίως ἀπήλλαξεν. μεθ' ὃν καὶ τὸ λοιπὸν πλῆθος συνεπιθέμενοι τῷ ἔργῳ, σωρὸν λίθων τὸ πτῶμα εἰργάσαντο· ὡς καὶ μέχρι νῦν ἐκεῖθεν Σωρὸν ἐπικεκλῆσθαι τὸν χῶρον λέγει.

Οἱ μέντοι τῇ τοῦ θεοῦ παραδοθέντες ἐκκλησίᾳ, τό γε πλεῖστον αὐτῶν, ἀντὶ τῆς ἐπιστροφῆς τὸ ἀδιόρθωτον ἐπεδείξαντο· καὶ ὅγε ταλαίπωρος Συμεών, ἀμαθής τε ὢν σωτηρίου διδάγματος, καὶ ἄλλως τὰς φρένας κοῦφος καὶ εὐπερίτρεπτος, περιεργαζόμενος καὶ ἀναπυνθανόμενος τὰ κατὰ τοὺς ἀποστάτας, ἀντὶ τοῦ μετακαλεῖν τινὰς πρὸς τὸ τῆς εὐσεβείας φρόνημα, αὐτὸς εἰς τὴν ἐκείνων ὀλέθριον θρησκείαν μετέβαλε. πράξας δ' οὖν ὅπερ εἴρηται, καὶ ἀναδραμὼν πρὸς τὸν ἀποσταλκότα βασιλέα, καὶ κρύπτων ἔνδον καὶ περιθάλπων τὸ θηρίον ἐπὶ ἔτη τρία, ἐπειδὴ αὐτοῦ κατὰ μεμηνότα ἔνδον πάντα ῥαγῆναι

dore convictus perfundetur is, qui ab ipso principio per manifestam fraudem & insaniam prorumpere non erubuit? Attamen licet ita conspicue portenta confingeret ac mentiretur, non defuere qui ejus dictis pellecti ipsi obtemperarent. Et ille quidem Macedonas vocabat discipulos suos, seque, ut supra dictum est Silvanum, seque a divino Paulo missum jactitabat, aliaque similia multa effutiebat. Sed postquam monstrum illud seducendo populo natum viginti septem annos in dictis locis manserat, incolarumque multos in eamdem traxerat perniciem, in impietate deprehensus sua, cum jactu lapidum pœnas dedisset, in infernum ingressus est. Re comperta enim Constantinus Imperator Symeonem quemdam misit, qui seductorem supplicio plecteret; erroris vero consortes, siquidem ab illo resilirent, & toto animo pœnitentium locum implere vellent, ad disciplinam sanæ doctrinæ & apostasiæ damnationem Ecclesiis traderet erudiendos. Cum prædictus (Symeon) pervenisset ad locum, ubi erroris officina aperta fuerat, Tryphonem quemdam ibi præfecturam gerentem adjungens sibi, tum eos qui seducti fuerant, tum ipsum perniciei doctorem apprehendit: atque eos, qui ad pœnitentiam respiciebant, vel respicere se simulabant, Ecclesiarum Dei Præsulibus tradidit; iis autem qui adhuc apostasiæ dediti erant simul adductis, atque ut par erat admonitis, Ducem erroris in scopum proposuit, præcepitque ut lapides in eum mitterent. Verum alii quidem rem segnius sunt aggressi; Justus autem quidam qui adoptatus in filium fuerat a Constantino, a quo etiam Manichaïcam hæresin edoctus fuerat; agnoscens, ut verisimile est, in quantum se barathrum magister ille conjecisset, arrepto grandi saxo, lethalem ictum in pravum immisit doctorem, miserumque misere vitâ privavit: post eum vero reliqua multitudo manum operi admovens acervum lapidum cadaveri imposuit: unde factum est ut ad hanc usque diem locus ille Soros seu cadaver appelletur.

Et alii quidem Dei Ecclesiis adjuncti fuere; sed maxima pars eorum obstinata in proposito mansit: imo miser quoque Symeon, utpote salutaris doctrinæ imperitus, & aliunde mente levis & versatilis, percontatus ac curiose perquirens ea quæ ad apostatas pertinebant, qui alios ad sententiam revocare debebat, ipse ad perniciosam eorum religionem accessit. Peractis igitur iis quæ supra dicta sunt & reversus ad Imperatorem a quo missus fuerat, feram illam (erroris) intra se occultans annos 3. atque fovens; cum jam proximum

ἤδη καὶ πρὸς τὰ ἔξω ἐβιάζετο, ἀπαίρει λάθρα τῆς βασιλίδος, καὶ εἰς τὴν προειρημένην Κίβωσσαν παραγενόμενος, ἀθροίζει μὲν τοὺς ὁμιλητὰς Κωνσταντίνου, ὃν αὐτὸς ἐκ προστάγματος ἀνεῖλεν, διδάσκαλον δὲ καὶ διάδοχον αὐτοῖς ἑαυτὸν τῆς ἀποστασίας προκαθίστησι. κατὰ μίμησιν δὲ τῶν πρὸ αὐτοῦ τῆς ἀποστασίας ἐξάρχων καὶ τὴν κλῆσιν εἰς Τίτον μετέθετο. τρεῖς δὲ ἐνιαυτοὺς ἐν τῇ τοιαύτῃ διατελέσας πλάνῃ, καὶ πολλοὺς ἀπὸ τῆς εὐσεβείας συλαγωγήσας, ἐπεὶ τὰ τοιαῦτα πράττων ἑάλω, τὸν διὰ πυρὸς ἀπέτισεν ὄλεθρον, αὐτός τε καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ μυσταγωγηθέντων ὅσοις εἷλεν τὸ ἀμεταμέλητον. ὁ γάρ τοι προειρημένος Ἰοῦστος, οὗ χειρὸς ἔργον ὁ τοῦ ἀποστάτου κατέστη θάνατος, μετὰ πολλὰς ἄλλας, οἷα εἰκός, ὁμιλίας τε καὶ συζητήσεις τὸ ἀποστολικὸν προβαλλόμενος λόγιον τὸ φάσκον· ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα τὰ ἐν οὐρανῷ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε ἀρχαί, εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται, καὶ αὐτός ἐστι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε. τοῦτο δὴ προβεβλημένος τὸ ῥητόν, ἀντηγωνίσατο τῷ Συμεῶνι φάσκων, ὡς ἄρα μή ποτε αὐτοί τε ἠπατημένοι εἶεν καὶ τοὺς ἑπομένους συναπατῶσιν, αὐτὸν ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς θεὸν ἀληθῶς καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ ἐπιγράφοντες, ἀλλὰ παρὰ τοῦτον ἕτερόν τινα, ὃν τὰ ἀποστολικὰ οὐκ ἐπίσταται λόγια. ἐκ ταύτης δὲ τῆς κινήσεως, ἔριδος αὐτοῖς καὶ μάχης ἀσπόνδου συστάσης, προσέρχεται ὁ Ἰοῦστος τῷ Κολωνείας ἐπισκόπῳ, ὡς ἂν τὴν διάνοιαν τοῦ ἀποστολικοῦ ῥητοῦ καταλάβοι σαφέστερον, καὶ ἀνακαλύπτει πάντα ὅσα αὐτῷ τε καὶ τοῖς συνόδοις διεπράττετο. ὁ δὲ ἀναφέρει ταῦτα τῷ βασιλεῖ. Ἰουστινιανὸς δὲ ἦν, ὁ μετὰ Ἡράκλειον τὴν βασιλείαν διαδεξάμενος καὶ ὃς ἐρεύνῃ καὶ κρίσει δικαίᾳ τὰ κατ' αὐτοὺς ὑποβληθῆναι κελεύσας, τούς τε ἀμεταμελήτους ἔχοντας, καὶ τοὺς μετάνοιαν πάλαι μὲν ἐπαγγειλαμένους, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἑαυτῶν ἀποστασίαν ἐμμένοντας, τὸν διὰ πυρὸς ὑποστῆναι προσέταξε θάνατον. καὶ τὸ μὲν ἄλλο πλῆθος ἅμα Συμεῶνι, τῷ καὶ Τίτῳ, οὕτως τοῦ ζῆν πικρῶς ἐστερήθησαν.

Παῦλος δέ τις γένος Ἀρμένιος, δύο παίδων πατὴρ ὤν, τῷ μὲν ἦν Γεγναίσιος, τῷ δὲ Θεόδωρος ὄνομα, τὸν τοῦ θανάτου διδράσκει, ὃς κατὰ πάσης τῆς ἀποστάσεως μοίρας ἐψήφιστο, καὶ παραγίνεται μὲν εἰς τὴν ἄνωθεν ἡμῖν ὀνομασθεῖσαν Ἐπίσπαριν, καὶ σπείρειν ἐσπούδαζε τὴν ἀσέβειαν. ἐκ τούτου δὴ τοῦ Παύλου, μερὶς οὐκ ἐλαχίστη τῆς ἀποστασίας, καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἕλκειν μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν τῆς Καλλινίκης παίδων τὸ μυσαρὸν τῶν μανιχαίων ἔθνος νομίζουσιν. οὗτος τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Γεγναίσιον, εἰς τὸ τῆς ἀθεότητος προχειρίζει διδάσκαλον, μετονομάσας Τιμόθεον. ἐξ οὗ δὴ φθόνος μὲν ἐμφύεται τῷ ἀδελφῷ, καὶ ὁ φθόνος τὴν στάσιν ἀπέτικτεν. καὶ ἑαυτὴν διερεθίσα (sic) κατενέμετο ἡ ἀσέβεια τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν

ximum esset, ut omnibus intra se devastatis foras erumperet, ex Imperatoria urbe furtim se subducit, cumque ad memoratam Cibossam remigrasset, Constantini consortes & socios convocat, quem ille justus interfecerat: seque apostasiæ doctorem & successorem constituit: atque exemplo eorum qui præcesserant, defectionis præfectorum, mutato nomine se Titum appellavit. Tribus autem annis in hujusmodi errore transactis, cum multos a pia religione avertisset, in hujusmodi gestis comprehensus, igne debitas pœnas luit; tam ipse quam ejus discipuli, qui resipiscere noluerunt. Etenim Justus supra memoratus, qui apostatam manu sua interfecerat, post alias multas, ut fieri solet, confabulationes ac quæstiones Apostolicum hoc dictum proferens: *Quoniam in ipso creata sunt omnia quæ in cœlis, & quæ in terra, visibilia & invisibilia; sive throni, sive principatus, sive potestates, omnia per ipsum & in ipso creata sunt: & ipse est ante omnia, & omnia in ipso constant.* Hoc, inquam, dictum objiciens, contra Symeonem insurrexit, dicens: Ne forte ipsi decepti essent, sequacesque suos deciperent, dum faterentur ipsum factorem cœli & terræ, Deum vere & Patrem Domini nostri Christi prædicantes; sed præter hunc alium quemdam, quem Apostolica eloquia non norunt. Cum ex hujusmodi commotione, lis & pugna irreconciliabilis inter eos orta esset; Justus Coloniæ Episcopum convenit, ut Apostolici dicti sensum clarius assequeretur: cui illa omnia enarravit, quæ inter se & sodales suos contigerant. Ille rem Imperatori denuntiavit. Is tum erat Justinianus, qui post Heraclium Imperium exceperat, quique mandavit, ut hæc negotia perquisitioni & justo judicio subjicerentur; ita ut ii qui resipiscere nollent, aut qui pœnitentiam olim polliciti, nihilominus in apostasia sua perseverarent, ignis supplicium subirent. Et alia quidem multitudo una cum Symeone, qui & Titus vocabatur, acerbo mortis genere periit.

Paulus vero quidam Armenius genere, cui duo filii erant Gegnæsius, & Theodorus, supplicio, quod toti apostatarum cœtui destinatum fuerat se fugâ subducens, in vicum supra memoratum, Episparin nomine receptum habuit, ubi impietatem disseminare conabatur. Ab hoc autem Paulo pars defectionis non minima, & detestanda Manichæorum natio, putat se denominationem accepisse, potius quam ex Callinices filiis. Hic filium suum Gegnæsium impietatis magistrum constituit, ejus nomine in Timotheum commutato. Qua de causa frater ejus invidiâ simulatur: invidia autem seditionem peperit: ita ut divisa impietas seipsam dilaceret, altercan-

YYyy

μήτραν καὶ τὴν ἀσέβειαν, τοῦ μὲν λέγοντος τὴν τοῦ πατρὸς ἄνωθεν ἀπεσταλμένην χάριν, ἑαυτόν τε παρὰ τοῦ λαβόντος εἰσδέξασθαι καὶ τοῦ πρεσβείου τῆς ἀσεβείας τῷ δευτέρῳ μὴ ἐξίστασθαι· τοῦ δὲ Θεοδώρου ταύτην ἀνθεσπάσαντος, (a) ἐφ' ἑαυτὸν οὐκ ἐκ τοῦ λαβόντος δευτέρα δόσει μεταχεῖν, ἀλλ' ἐκ τῆς πρώτης δωρεᾶς καὶ ὅθεν ὁ πατὴρ ταύτην εἵλκυσεν. ἔμεινεν οὖν ἡ τοιαύτη στάσις καὶ φιλονεικία μέχρι τοῦ ἐμβδελυγμένου τέλους τῆς αὐτῶν δυσσεβεστάτης ζωῆς. ὁ δὲ ἐκ Γερμανικείας τῆς κατὰ Συρίαν Λέων, τηνικαῦτα τὰ σκῆπτρα τῆς ῥωμαϊκῆς ἐνεχειρίζετο· ὃς τὰ περὶ τῶν ἀσεβεστάτων τούτων ἀναμαθὼν, μετάπεμπτον μὲν ποιεῖται τὸν Γεγναίσιον. οὐκ ἔχων δὲ κρίσιν τὰ τοιαῦτα διερευνᾷν, καὶ τοῦτο καλῶς συνειδὼς, αὐτὸς μὲν οὐκ ἐξετάζει τὸν αἰτιαθέντα· τῷ δὲ κατὰ καιροὺς τῶν ἱερατικῶν θρόνων τὴν προεδρίαν λαχόντι, ἐξετασθησόμενον ὑπὲρ τῆς θρησκείας διαπέμπει. λόγων οὖν πολλῶν πρὸς τὸν ἀποστάτην προεληλυθότων, καὶ τὰ μὲν τῶν ἀσεβημάτων, ὡς ἔθος αὐτοῖς, διὰ τῆς ἀρνήσεως ἀποδυομένου, τὰ δὲ ῥήμασιν ὀρθοδόξοις ἐπιχρωννύντος, καὶ τῇ πολυτρόπῳ τῶν μεταβολῶν ἧς ἔνοχος ἦν ἀποστασίας διεκδιδύσκοντος τε καὶ διολισθαίνοντος, ἡ τῶν ἀκροατῶν ψῆφος ἀθῷον ἄρα πρὸς ἀθῴωσιν· καὶ ὁ πάσης ἀσεβείας πλήρης, ἀνεύθυνος εἶναι τῶν ἐπικλημάτων ἐνομίζετο. οἱ δὲ λόγοι, ὡς ἂν ἡ μίμησις εἴποι, τοιούτῳ διετυποῦντο σχήματι· διὰ τί, φησὶν ὁ πατριάρχης, ὦ οὗτος τὴν ὀρθόδοξον ἀπηρνήσω πίστιν. ὁ δὲ ἀποστάτης τὸν ἀρνησάμενον τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἀνάθεμα εἶναι ὑπεκρίνατο, ὀρθόδοξον καλῶν τὸ οἰκεῖον ἀσέβημα. ἐπεὶ δὲ καὶ δευτέρα προήχθη ἐρώτησις· διὰ τί οὐ προσκυνεῖς καὶ περιπτύσσεις τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ· ὁ ἀποστάτης πάλιν τῇ ὁμοίᾳ ἀρᾷ, τὸν μὴ προσκυνοῦντα τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν περιετέμνετο, σταυρὸν ὁ πάσης ἀρᾶς ἔνοχος, καὶ τὰ ἄνω κάτω ποιῶν, αὐτὸν ἀποκαλῶν τὸν Χριστόν· τῇ γὰρ τῶν χειρῶν ἐκτάσει αὐτὸς, φησὶ, διέγραψε τὸν σταυρόν. καὶ τὰ μὲν ῥήματα ἦσαν τοῦ θεάτρου καὶ κοινὰ, τὰ δὲ διὰ τῶν ῥημάτων δηλούμενα τῆς ἀποστασίας καὶ μυστικά. ἐπὶ τούτοις ἠρωτᾶτο· τί δήποτε τὴν παναγίαν θεοτόκον, τῆς ὀφειλομένης τιμῆς καὶ προσκυνήσεως οὐκ ἀξιοῖ. ὁ δὲ τὸ συνήθες αὐτοῦ καὶ οὐ μήποτε διέστη, ἀνάθεμα κατὰ τῶν μὴ προσκυνούντων τὴν ἁγίαν θεοτόκον, ἀπέρριπτε, προστιθεὶς ἀσπάζεσθαι καὶ σεβάζεσθαι αὐτὴν, ἐν ᾗ ἐξῆλθεν καὶ εἰσῆλθεν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, τὴν μητέρα πάντων ἡμῶν. ταῦτα δὲ ὁ δόλιος τῇ γλώττῃ λέγων, κατὰ τὴν μυσαρὰν αὐτοῦ τελετὴν καὶ διάνοιαν, τὴν ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐσκηνοποίει καὶ ἀνέπλαττεν θεοτόκον· ἐν ᾗ καὶ πρόδρομον ὑπὲρ ἡμῶν εἰσελθεῖν τὸν Χριστὸν, τὰ τοῦ ἀποστόλου κηρύττει διδάγματα. τέταρτον εἰς ἐρώτησιν αὐτῷ προὔκειτο· τί δήποτε τὸ ἄχραντον καὶ φρικτὸν σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ὑβρίζει τε καὶ διαπτύει, καὶ μεταλαβεῖν αὐτῶν οὐκ

(a) Colb. ἐπ' ἑαυτὸν, καὶ μὴ πατρόθεν ἐκ τοῦ λαβόντος.

tibus illis tam natura, quam impietate fratribus; alio quidem dicente, missam a Patre desuper gratiam ab eo qui acceperat se suscepisse: seque præfecturam impietatis secundo non cessurum esse; Theodoro autem hanc ad se gratiam pertrahente, ac dicente se non ab eo qui acceperat ex secundo dono accepisse, sed ex primo dono, & inde hausisse unde Pater traxerat. Hæc porro seditio contentioque ad usque finem impiissimæ amborum vitæ perseveravit. Leo autem Germaniciæ in Syria ortus tunc Romani imperii sceptra moderabatur, qui compertis impiissimorum hominum gestis, Gegnæsium accersivit. Cum autem probe sciret hæc examinandi jus non sibi competere, reum ad Patriarcham illius temporis remisit, qui de religione ejus quæstionem haberet. Multisque habitis cum apostata colloquiis; cum ille in quibusdam negando, ut mos ipsis erat, elaberetur, in aliis autem defectionis & apostasiæ suæ sententiam orthodoxis verbis, multiplicique vocum mutatione obtegeret, atque ita a crimine declinaret, auditorum calculus jam ad eum innocentem declarandum paratus erat: & omnimodæ impietatis homo innoxius & ab omni crimine purus existimabatur. Hujusmodi autem erat, exempli gratiâ, colloquii forma. *Heus tu*, dicebat Patriarcha, *quare orthodoxam fidem negasti?* Respondebat Apostata, eum qui orthodoxam fidem negaret, anathema esse, orthodoxam vocans impietatem suam. Hinc alterâ propositâ quæstione, *Quare crucem Christi non adoras & amplecteris:* Ille vero pari maledictioni eum qui vivificam crucem non adoraret, subjiciebat. At ille omni exsecratione dignus homo, qui omnia susque deque vertebat, Crucem vocabat ipsum Christum, qui manuum extensione crucem delineabat. Ac verba quidem erant theatrica & communia, sed ea quæ verbis significabantur apostasiæ propria & mystica. Sciscitabatur iterum: *Cur sanctissimam Deiparam debito honore & adoratione non dignaris?* Ille consueto sibi more, anathema dixit in eos qui sanctam Deiparam non adorarent; adjecitque se illam amplecti & colere, in quam ingressus & ex qua egressus est Dominus noster Jesus Christus, eamque omnium nostrum esse matrem. Hæc subdolus ille ore tenus dicens, secundum exsecrandam ejus initiationem atque sententiam, qua supernam Jerusalem Deiparam esse confingebat simulabatque, in quam præcursorem pro nobis ingressum fuisse Christum, Apostoli verba prædicant. Quarta ipsi quæstio proponebatur: *Cur immaculatum & tremendum Christi Dei nostri corpus & sanguinem contumeliis afficeret & respueret,*

ἀνέχεται. ὁ δὲ τρισαλιτήριος πάλιν, τόν τε ἀτιμίαις ὑπάγοντα τὸ σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ τῆς τῆς μετοχῆς αὐτῶν ἔξω διαμένοντα, τῷ ἀναθέματι περιετίθετο· σῶμα πάλιν καὶ αἷμα ὁ κατάρατος ἐννοῶν, οὐχ ἅπερ ἡμᾶς ἐδίδαξεν ὁ κοινὸς δεσπότης σῶμα καὶ αἷμα καλεῖν, ἀλλ' ἀντ' ἐκείνων τὰ κυριακὰ λόγια. τὰ ἴσα δὲ καὶ ὅμοια περὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἀπαιτηθεὶς καὶ ἀποφηνάμενος, τὰ συνέδρια τῶν Μανιχαίων καθολικὴν ἐκκλησίαν ἐνενόει τε καὶ ἀπεσέμνυνεν. ἡ δὲ ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις ἕκτη ἐρώτησις περὶ τοῦ βαπτίσματος αὐτὸν ἀνεπυνθάνετο, εἰ μὴ καθάρσιον ἡγεῖται τοῦτο τῶν ψυχικῶν μολυσμάτων καὶ λουτρὸν ἁμαρτημάτων ἀφέσεως. ὁ δὲ πάλιν διὰ τῆς ὁμοίας μηχανῆς καὶ προθύμως ἀπεδίδου τιμᾶσθαι τὸ βάπτισμα καὶ ἀποδεχομένην ἀπόκρισιν, τῇ τοῦ βαπτίσματος φωνῇ ὁ πάντα φύρων, καὶ συγχέων τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὑποβάλλων· γέγραπται γὰρ αὐτὸν εἶναι τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν. οὕτως δὴ οὕτως τὸ δόλιον ἐκεῖνο καὶ κακομήχανον τέρας, μηδὲν μὲν τῆς ἀποστολικῆς καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας τὸ πρέπον φρονῶν, μᾶλλον δὲ τἀναντία πάντα περιθάλπων τε καὶ περιέπων καὶ τιμῶν, ἐπεὶ πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐνομίσθη τοῖς παροῦσιν οὐκ ἀπομάχεσθαι λέξεις, ὑφ' αἷς ἐκεῖνος τὸν θανατηφόρον τῆς ἀποστασίας ἔκρυπτεν ἰὸν, ἔδοξεν, ὥσπερ ἔφημεν ἀπ' ἀρχῆς, ὁ τρισαλιτήριος ἐκεῖνος οὐκ ἔνοχος ἀσεβείας εἶναι, ἀλλὰ τοῦ φρονήματος ὑπάρχειν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ. ἀπολύεται δὲ διὰ τοῦτο τῆς ἐτάσεως ἡττωμένος ὁ διπλῆν ἄξιος ὑποσχεῖν τιμωρίαν τῆς τε πατρῴας ἀσεβείας καὶ τῆς ἀπάτης, δι' ἧς τῶν τε κρινόντων τὴν ὀρθὴν κρίσιν διέστρεψεν· καὶ δόξαν ἑαυτῷ δυσσεβέστατος ὢν, τῆς ἡμῶν εὐσεβείας περιέφερεν. πλὴν ἀλλ' ἐπείγε τοιαύταις μηχαναῖς τοῦ κριτηρίου ἀπολυθεὶς αἰτεῖ τε καὶ λαμβάνει παρὰ τοῦ βασιλέως, τύπον ἔγγραφον πᾶσαν αὐτῷ διδόντα τὴν ἄδειαν οἴκοι τε διατρίβειν, καὶ τὰ αὐτοῦ ἀνεπηρεάστως πράττειν, καὶ μηδὲν ἔτι τὰς τῶν συκοφαντῶν δεδιέναι γλώσσας. ἀπάρας οὖν τῆς βασιλίδος, καὶ καταλαβὼν τὴν Ἐπίσπαριν, συναθροίζει μὲν τοὺς τῆς ἀποστασίας μαθητάς· ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὴν Μανάλιν, ἐξ ἧς ὁ προειρημένος ὡρμᾶτο Κωνσταντῖνος, φυγὰς σὺν τοῖς ἑπομένοις παραγίνεται. χρόνοις δὲ ἱκανοῖς ἐν αὐτῇ κατατρίψας, καὶ πολλὰς ψυχὰς ἀνθρώπων ὁ δείλαιος διαφθείρας, λυμικῷ θανάτῳ· (a) ἐπεμαίνετο γὰρ κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἀφειδῶς τὸ ἀνθρώπινον, καὶ αὐτὸς ἀλοὺς τὸν βίον κατέστρεψεν, ἐπὶ ἔτη που τριάκοντα προστάτης τῆς ἀσεβείας γενόμενος. οὗτος οὖν ὁ τρισαλιτήριος υἱὸν ἐκ σκοτίας μίξεως, τὸν Ζαχαρίαν τίκτει, ὃν ὡς ἔφημεν ἔνιοι τῶν τὰ Μανιχαίων τιμώντων, μισθωτὸν ἡγοῦνται, καὶ τοῦ ποιμένος ἀνάξιον, καὶ τοῦ διδασκαλικοῦ χοροῦ ὑπερόριον.

Πλὴν ἀλλὰ γὰρ τοῦ Γεγναισίου ἀποφθαρέντος, τὸ τῶν μαθητῶν εἰς δύο σχίζεται πλῆθος, καὶ οἱ μὲν τῷ Ζα-

neque ipſi participare vellet. Ille ſceleſtiſſimus iterum, eum qui corpus & ſanguinem Chriſti Dei noſtri contumeliis afficeret, & extra participationem ejus maneret, anathemate feriebat; corpus & ſanguinem intelligens homo deteſtandus, non quæ Dominus noſter corpus & ſanguinem vocanda eſſe docuit, ſed dominica eloquia. De Catholica Eccleſia interrogatus, dum ſimilia reſponderet, per Catholicam Eccleſiam confeſſus Manichæorum intelligebat, ipſoſque hoc honore afficiebat. Hæc ſequuta eſt ſexta de Baptiſmo interrogatio, *Num videlicet ipſum putaret eſſe purgationem ab animæ ſordibus, & lavacrum remiſſionis peccatorum.* Ille vero pari artificio alacriterque reſponſionem dedit, qua Baptiſmum venerabatur & admittebat: at per Baptiſmi vocem ille omnia miſcens & confundens, Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum ſubindicabat: ſcriptum eſt enim ipſum eſſe aquam viventem. Sic doloſum illud & malis artibus plenum monſtrum; ille, inquam, qui nihil omnino quod Catholicæ Eccleſiæ eſſet, ſentiebat; imo potius omnia ipſi contraria fovebat, ſectabatur, venerabatur, quoniam Eccleſiaſticis verbis, iis qui tunc præſentes erant, adverſari non videbatur; quarum involucris vocum ille mortiferum defectionis ſuæ virus occultabat, ſceleſtus ille, ut initio dicebamus, quaſi nullius impietatis reus, ſed Eccleſiaſticæ doctrinæ ſequax evaſit. Quamobrem poſt examen abſolvitur, qui duplici dignus erat ſupplicio, ob paternam ſcilicet impietatem & ob fallaciam, qua juſtum judicium pervertit, ac ſibi, impiiſſimus cum eſſet, veræ noſtræ religionis gloriam conciliavit. Cæterum cum talibus artificiis in judicio abſolutus fuiſſet, ab Imperatore decretum petit & impetrat, qua ſibi facultas datur domi ſecure verſari, negotia abſque obice gerere ſua, nec calumniatorum linguas ultra metuere. Ab imperatoria igitur urbe profectus, cum Epiſparin ſe contuliſſet, defectionis diſcipulos convocat: atque inde Mananalim, ex qua memoratus ſupra Conſtantinus prodierat, profugus cum ſociis advenit. Ibique annis commoratus multis, cum plurimas miſer animas corrupiſſet, fero morbo, qui tunc temporis graſſabatur, diem clauſit extremum, poſtquam annis circiter triginta impietatis præfectus fuerat. Hic ſceleſtiſſimus homo ex occulta commixtione filium ſuſcepit Zachariam nomine: quem, ut jam diximus, quidam ex Manichæis, mercenarium, & paſtoris titulo indignum habent; atque a magiſtrorum choro eliminandum.

Cæterum defuncto Gegnæſio diſcipulorum turba in duas partes dividitur; alii quidem Zachariæ ſocietati ſe adjungunt;

(a) Colb. ἐπενέμετο γάρ.

χαρίαν ἐπανέζονται, οἱ δὲ τὸν Ἰωσὴφ, ὃν δὴ καὶ νόθον τινὲς ἐπεφήμιζον. στάσεως δὲ πολλῆς μεταξὺ τούτων ἀναρραγείσης, καὶ τοῦ μὲν τοῦ πνεύματος εἶναι, ἔχειν τὴν ὅλην οἰκεῖν ἐν ἑαυτῷ διατεινομένου, θατέρου δὲ ἀνθελκόντος ταύτην εἰς ἑαυτὸν, καὶ κενὸν λείπειν τὸν ἀντιστασιώτην διατεινομένου, ποῖον δ' ἂν εἴη τὸ πνεῦμα ὃ τούτοις ἂν ἐπιφοιτήσειεν, εἰ μὴ ἄρα τὸ πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον καὶ τοιούτων δοχείων ἐπάξιον; πλὴν τὸ ἔνδος δι' αὐτὸ ἐγήγερται κατ' αὐτῶν. καὶ χερσὶν ἤδη καὶ πληγαῖς κρινομένης, ὑπεραλγήσας ὁ Ζαχαρίας, οἷα δὴ τῆς πατρῴας ἐλαυνόμενος κληρονομίας, παίει τὸν Ἰωσὴφ, ὡς ἐγγὺς θανάτου τὴν πληγὴν ἐλθεῖν. θατέρου δὲ τῶν στρατηγῶν τῆς ἀποστασίας ὑποχαλασθέντες, ἔμελλεν μὲν ἑκατέρα μερὶς σφοδρότερον κατὰ τῆς ἑτέρας ἐπιθησομένη· ἐκαραδόκει δὲ τὴν συμπλοκὴν, τὸ τέλος ἀμφίβολον εἶναι μέχρι τῆς μάχης. ἔδοξε δὴ μᾶλλον, μετ' ὀλίγον χρόνον θατέραν ἀπὸ θατέρας διαστῆναι, καὶ μὴ τῷ ἀδήλῳ τῆς μάχης καταπιστεύσαντας ἑαυτοὺς πανωλεθρίᾳ διαφθαρῆναι. ἑκάτεροι δὲ τὴν μετὰ τὴν περιφανεστάτην διάστασιν οὐχ ὑπ' ἀλλήλων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν πέριξ ἐξονειδιζόμενοι τε καὶ διαφημιζόμενοι, καὶ εἰς ᾠδὰς καὶ γέλωτα παρὰ πάντων περιφερόμενοι· μελετῇ γίνεται παρ' ἑκατέρᾳ μοίρᾳ, πάσης ἐκείνης τῆς περιχώρου δρασμῷ λαθραίῳ ἐξοικισθῆναι. ἐν τούτῳ δὲ τῶν Σαρακηνῶν τὰ Ῥωμαίων ὅρια καταπατούντων, καὶ πολέμου νόμῳ τὴν ἔξοδον ποιουμένων, τὴν ἔφοδον πόρρωθεν ὁ Ζαχαρίας ἰδὼν, φυγῇ μὲν αὐτὸς ἀνεχώρησε· λείπει δὲ τοῖς πολεμίοις καὶ τοῖς ξίφεσι τοὺς μαθητὰς, μόνος τὸν κίνδυνον ἀποδιδράσκει φθάσας, τὸ γὰρ σὺν αὐτῷ πλῆθος ἅπαν τὸ ζῆν τοῖς ξίφεσιν (a) ἀπηλλάγησαν· ὅθεν αὐτῷ πρᾶξις καὶ τὸ μισθωτὸν ἀντὶ ποιμένος ἐπώνυμον τοῖς πολλοῖς περιεποιήσατο. Ἰωσὴφ δὲ ἄρα, τοῖς ποσὶ μὲν ὥσπερ ὁ Ζαχαρίας οὐ πιστεύων, πανουργίᾳ δὲ καὶ μηχανὴν ῥάψαι πανουργότερος ὢν, καὶ πίστεως διαφορὰν οὐ θέλων εἰδέναι, ἐτύγχανε γὰρ ἀποδιδράσκων κατ' αὐτὴν τὴν τῶν πολεμίων ἔφοδον, ὥσπερ δὴ τοῖς εἰρημένοις θαρρήσας, καὶ μακρόθεν τὸ πολέμιον ἐπιφερόμενον θεασάμενος, ἀναστρέφει μὲν τῆς φυγῆς αὐτὸς, ἀναστρέψαι δὲ τά τε ὑποζύγια καὶ τὰς ἁμάξας τοῖς ἑπομένοις προστάττει, καὶ δὴ καταφρονητὰς ἑαυτόν τε καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸ τῶν αὐτομόλων σχῆμα, τὴν ἀντιπρόσωπον ἤλαυνε τοῖς πολεμίοις. ὡς δῆθεν αὐτοῖς ἑκὼν προσχωρῶν ἅμα τῶν συνεπομένων, καὶ δόξας τῷ πλάσματι πιθανὸς, καὶ τὰ ἐκείνων στέργειν ὑπομνησάμενος, ἀφέθη τε σὺν τοῖς ἑπομένοις τοῦ θανάτου, καὶ τῶν ἄλλων οὐδεμιᾶς ζημίας ὑπέσχη. καιροφυλακήσας δὲ τὸν δρασμὸν, ἐπεὶ τοῦ αὐτοῦ τὸ μελετώμενον καιροῦ ἐπιτυχεῖν εὗρεν, φυγῇ μετὰ τῶν ἑπομένων, εἰς δὲ τὴν πολλάκις ὀνομασθεῖσαν κώμην Ἐπίσπαριν παραγίνεται, καὶ λαμπρᾶς παρὰ τῶν ἐνοικούντων τῆς ὑποδοχῆς τυχὼν, καὶ γὰρ ἦν τῶν τῆς ἀποστασίας ἐραστῶν τὸ χωρίον ἐργαστήριον, ὥστε καὶ λαμπάδας αὐτῷ κατὰ τὴν εἴσοδον πρὸ αὐτῶν

alii Josephum sequuntur, quem nonnulli spurium esse dicebant. Multaque inter hos orta contentione, cum alius Spiritûs sancti vim & operationem in se totam habitare affirmaret, alius vero eamdem ipsam in se pertraheret, illâque vacuum esse adversarium suum probare conaretur. Quinam autem Spiritus ille fuerit qui in tales homines adveniat, nisi fortasse malignus & impurus hujusmodique receptaculis dignus. Cæterum accrescente ea de causa contentione, cum jam manibus & plagis decerneretur, admodum indignatus Zacharias quod paterna hæreditate pelleretur, Josephum ita ferit, ut in mortis periculum adduxerit. Altero autem ex ducibus pene prostrato, utraque factio ultro citroque urgebat, tempusque certaminis observabat, secum reputans ancipiti marte congrediendum esse. Modico elapso tempore e re fore visum est, ut altera ab altera factione separaretur, ne incerto pugnæ exitu mutua se internecione delerent. Cum autem post dissensionem ita conspicuam, non modo sese mutuo opprobriis impeterent; sed etiam vicinorum conviciis, cantibus, derisioni paterent, inter se utrinque consultant, ut occultâ fugâ sedes mutarent. Interea vero cum Saraceni Romanorum fines incursarent, ac belli more expeditionem agerent, eorum invasionem antevertens Zacharias fugam fecit, discipulosque relinquens inimicis & gladiis expositos, solus se subducit, ita ut cæsa tota suorum multitudine ipse incolumis evaserit: hinc porro factum est ut pro pastore mercenarius a multis audierit. Joseph vero qui pedum velocitati non tantum fidebat, quantum Zacharias, sed versutia & artibus plus valebat; cum in ipsa hostium invasione, illius circa fidem dissensionis causâ aufugeret; technis fidens, ut supra diximus, ac procul inimicorum agmen adveniens conspicatus, gradum e fuga revocat, revertique jubet jumenta & currus, ac se suosque fingens esse transfugas & deditos, in occursum hostium venit, quasi scilicet sponte cum sociis suis accederet; cumque dolis suis fidem adderet, atque juratus illorum se rebus prospicere confirmaret, cum sequacibus suis incolumis sine ullo rei familiaris damno dimissus est. Postea captato fugæ tempore, ubi occasionem sibi offerri vidit, cum sequacibus in sæpius memoratum vicum

Episparim nempe se recipit, ubi splendide ab incolis exceptus est. Locus quidem ille hominum defectioni deditorum quasi officina erat; ita ut in ejus ingressu lam-

(a) Colb. ἀπηλάθησαν.

προ-

περιομάττεσθαι, καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν θεραπείαν καὶ τιμὴν, ὅση Χριστοῦ μαθηταῖς ἐποφείλεται. οὗτος δὴ οὕτω δεξιωθεὶς, χρόνον τινὰ διετέλει πλανῶν τε καὶ πλανώμενος, καὶ τοὺς πειθομένους εἰς τὸ τῆς ἀπωλείας κατασύρων βάραθρον. ἀνὴρ δέ τις, Κρικοράχης ἔχων ἐπώνυμον, τοῖς δὲ τέλεσι τῶν ἐπιχωρίων ἀρχόντων ἐξεταζόμενος, θεοσεβὴς μὲν τὸ δόγμα, εὐσταθὴς δὲ τὸ ἦθος, τόν τε ζῆλον ἀξιάγαστος καὶ τοὺς θεοστυγεῖς μυσαττόμενος, μαθὼν τὸν πλάνον ἐπιχωριάσαντα, καὶ τὴν ἀποστασίαν ἔτι μᾶλλον εἰς ἐπίδοσιν χωροῦσαν, χεῖρα λαβὼν στρατιωτικὴν, καταλαμβάνει τὸν τόπον, ἐν ᾧ τὰ τῆς ἀποστασίας ἐτελεῖτο μυστήρια· καὶ κυκλωσάμενος τὴν οἰκίαν, αὐτὸν μὲν τὸν τῆς δυσσεβείας ἔξαρχον, οἷα δὴ συμβαίνειν ἄλλων πρὸς ἄλλα τρεπομένων ἐν ταῖς αἰφνιδίοις ἐπιδρομαῖς τε καὶ ἐφόδοις, οὐχ εἷλεν, ἔλαθε γὰρ διαφυγὼν, τοὺς δὲ μαθητὰς συνέσχε τοῦ πλάνου, καὶ τὴν νομὴν τέως τοῦ τηλικούτου κακοῦ φερομένην ἐπέσχε καὶ ἀνεχαίτισεν. ὁ δὲ τῆς ἀποστασίας οὗτος θερμὸς διδάσκαλος Ἰωσὴφ, ᾧ δὲ αὐτῷ καὶ ὁ Ἐπαφρόδιτος ὄνομα, κραταιῶς ἐλαθεὶς ὅθεν εἴρηται, καὶ τὴν φυγὴν ἐπὶ Φρυγίαν ποιούμενος, χρόνῳ ὕστερον βραχεῖ καταλαμβάνει τὴν ἐν Πισιδίᾳ Ἀντιόχειαν, ἐν ᾗ παροικήσας, καὶ ἀδείας τῶν διωκόντων λαβόμενος, ἅτε δὴ τούτων ὡς πορρωτέρω διαστὰς, πολλοὺς μὲν τῶν ἐπιχωρίων τῆς αὐτοῦ λύμης ἔργον ἀπέδειξεν, πολλῆς δὲ τῆς παρ' ἐκείνων ἠξίωται δεξιώσεως· καὶ τὴν ἀσέβειαν ἔτεσιν ὅλοις τεσσαράκοντα κηρύξας, μόλις ποτὲ τὸν ἐξάγιστον καὶ ἐβδελυγμένον καταλύει βίον, ἐν προαστείῳ τῆς εἰρημένης πόλεως οὐ πόρρω διακειμένῳ, καὶ τὴν ὀνομασίαν Χορτοκόπιον ἐχούσῃ.

Ἔτι δὲ τοῦ τρισαλιτηρίου τῷ βίῳ περιόντος καὶ ἀκμάζοντος τῆς ἀσεβείας, μία τις τῶν συνήθων αὐτῷ ἀνδρὶ διὰ γάμου ἡρμοσμένη, ἐξυβρίζει μὲν τὴν ἀνύβριστον κοίτην, ἔκδοτος δὲ γίνεται μοιχείᾳ. τὸν δὲ (a) διαρρήξαντα τοὺς ἀλλοτρίους γάμους, ἕνα μὲν εἶναι τῶν μαθητῶν φασι τοῦ πλάνου· ἐξ Ἑβραίων δὲ πρὸς τὴν ἄθεον θρησκείαν μεταβληθῆναι. πλὴν ἐκ τοιαύτης ἀδίκου τε καὶ ἐβδελυγμένης μίξεως, τίκτεται τῇ μοιχαλίδι τὸ ἐπ' αἰσχρότητι καὶ βδελυρίᾳ περιβόητον ἄγος, ὁ ῥυπαρὸς καὶ ἀκάθαρτος Βαάνης. οὗτος οὖν τὴν κορυφὴν τῶν κακῶν ὁ χείριστος, διαδέχεται τὸν εἰρημένον Ἐπαφρόδιτον ὁ Βαάνης· ὃς πάντα μὲν τὰ τῆς περὶ αὐτοῦ, οἷς συνεκροτεῖτο ἡ ἀσέβεια, στέργων, ἀκαθαρσίᾳ δὲ βίου καὶ σωμάτων μίξεσιν ἀρρήτοις καὶ ταῖς ἄλλαις ἀθεμιτουργίαις τοὺς ἔμπροσθεν φιλονεικῶν ἀποκρύψασθαι, διετέλει διδάσκων τοὺς πειθομένους τὴν ὀλέθριον μάθησιν. ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους συναναφύεται τῷ πολυμόρφῳ τούτῳ καὶ βδελυρῷ θηρίῳ ἕτερόν τι παραπλήσιον, δρακοντίου γέμον ἰοῦ. κώμη δὲ ἦν αὐτῷ πατρὶς ἡ Ἀνία, τῇ Ταβίᾳ πλησιάζουσα πόλει, καὶ Δρυΐνος ἦν τῷ δειλαίῳ τὸ ὄνομα, τῆς κλήσεως θριαμ-

(a) Colb. διορύξαντα.

pades accenderentur, aliaque honoris signa adjicerentur, qualia Christi Discipulis debentur. Sic amice susceptus, aliquo tempore ibidem versatus est alios decipiens & deceptus ipse, asseclasque suos in perniciei barathrum deprimens. Quidam porro Cricoraches nomine, qui inter regionis magistratus numerabatur doctrinâ pius, honestis moribus, religionis studio admirabilis, qui illos Dei osores detestabatur, ubi comperit seductorem in illo vico degere, & defectionem magis magisque propagari, collecta militum manu, in locum ubi apostasiæ mysteria celebrabantur se contulit, obsessaque domo, impietatis principem, ut solet fieri in repentinis hujusmodi expeditionibus, dum alii ad alia vertuntur, capere non potuit, fuga quippe se subduxerat; discipulos autem ejus comprehendit, & grassantem tanti mali pestem coërcuit, & dissipavit. Fervens autem ille apostasiæ doctor Josephus, qui etiam Epaphroditus vocabatur, vi expulsus ex eo loco, ut dictum est, & fugâ dilapsus in Phrygiam, brevi postea tempore Antiochiam Pisidiæ contendit; ubi advena cum esset, tutusque ab insequentibus, utpote qui ab illis longissimo spatio distaret, multos incolarum ad pestiferam suam sectam abduxit, magnamque apud eos benignitatem expertus est, qui postquam impiam illam doctrinam per annos quadraginta plenos prædicaverat, scelestam exsecrandamque vitam cum morte commutavit in suburbio prædictæ urbis, quod Chortocopium vocatur.

Cum autem superstes adhuc esset & impietate floreret, mulier quædam ipsi familiaris, quæ viro nupta erat, inviolabile connubii torum despexit, & fornicationi se dedidit: aiunt porro eum qui alienas nuptias violavit seductoris discipulum fuisse, qui ex Hebræis ad impiam illam religionem transmigraverat. Ex iniqua porro & abominanda hujusmodi commixtione, adultera mulier famosum illud turpissimumque scelus peperit, exsecrandum nempe Baanem. Hic igitur nequissimus Baanes memoratum Epaphroditum excipit, qui omnia prius stabilitæ impietatis dogmata retinens, impuritate autem vitæ, & nefandis corporum mixtionibus aliisque sceleribus prædecessores suos occultare studens, perniciosam disciplinam sequacibus suis tradere perseveravit. Eodem porro tempore huic multiformi & horrendæ feræ, alia similis adnascitur, draconis veneno plena. Huic patria erat Ania vicus, Tabiæ urbi proximus: scelestoque nomen erat Dryinus, quod vocabulum latitan-

βαλούσης τὸν ἰοβόλον καὶ φθοροποιὸν ὄφιν κρυπτόμενον ἐν ἀνθρωπίνῳ σκηνώματι. τούτῳ δὲ τῷ θείῳ τίκτεται παῖς ἐξ αὐτῶν οἶμαι τῶν ἰοβόλων μᾶλλον σπερμάτων τοῦ ἀρχαιοκάκου ὄφεως ἢ ἐκ τοῦ προσεχοῦς φύντος ἕλκων ταῖς ἀπαρχαῖς τῆς γενέσεως. τίθεται δ' οὖν ὁ πατὴρ τῷ γεννηθέντι κλῆσιν τὴν Σέργιον, σκεῦος ὕστερον ἀναδειχθέντα πᾶσαν τὴν τοῦ διαβόλου τὴν κακίαν χωρῆσαι δυνάμενον· πιθανὸν μὲν κηρύξαι τὴν ἀσέβειαν, δραστήριον δὲ καιροῦ κελεύοντος κρύψαι τὸ φρόνημα, καὶ δεινὸν μὲν τὴν ἀρετὴν σχηματίζεσθαι· ὀξὺν δὲ δόλους ῥάψαι καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων συνελκύσαι πρὸς ἀπώλειαν, καὶ συντόμως φάναι τῶν ἐν τῇ ἀποστασίᾳ πώποτε γεγονότων πρὸς πᾶσαν δραματουργίαν δεινότατόν τε καὶ πιθανώτατον. οὗτος ὁ ἐπάρατος ἄλλα τε καὶ ἔκθεσμα τοῖς ἠπατημένοις μυσταγωγῶν καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ δόξαν κατὰ μικρὸν εἰς τὸ ἐξηρημένον τύπτις παραστησας, καὶ καταπιστεύειν οὐδὲ τὸ παράκλητον εἶναι πνεῦμα ἅγιον, ὢ γλώσσης καὶ ψυχῆς καὶ νοὸς καὶ στομάτων θεομάχων, καλεῖν ἑαυτὸν κἀκείνους ἐνομάζειν τε καὶ νομίζειν οὐ μὲν οὖν οὔτε φρίκης ἦν οὔτε ἀθέσταται. παρεδίδου δὲ ταῦτα μυστικῶς καὶ φρονεῖν καὶ λέγειν πρὸς ἀλλήλους, τοὺς ἔξωθεν ἀκροατὰς ἀναξίους εἶναι τελετῆς τοιαύτης καὶ μυστηρίων ὁ θεόμαχος διατεθέμενος. καὶ οἵγε τρισάθλιοι καὶ τῆς αὐτοῦ μυσταγωγίας ὡς ἀληθῶς ἄξιοι τὴν τοιαύτην οὐκ ἄγους ὑπερβολὴν οὔτε διέπτυον οὔτε ἐμυσάττοντο, ἀλλ' ἀπεδέχοντό τε τὴν μηδεμιᾷ ἀθεότητι ὑπερβολὴν λιποῦσαν ἀσέβειαν, καὶ τοῖς παρ' ἑαυτῶν ἐπεκύρουν ψηφίσμασιν· οὕτω τὸ ἄθλιον, οἴμοι, ζῶον ὁ ἄνθρωπος, ἐπειδὰν ἀποστῇ τοῦ πλάστου καὶ τῆς ἐκεῖθεν αὐτὸν προνοίας διατέμῃ, ὅλος γίνεται θήραμα τοῦ πονηροῦ καὶ πρὸς πᾶσαν κακίαν ὑποβρύχιος φέρεται. ἔλεγεν δ' οὖν ἑαυτὸν ὁ ἐξώλιστος ἐκεῖνος καὶ λυχνοφανῆ ἀστέρα καὶ πολλὰ ἄλλα σιγᾶσθαι μᾶλλον ἢ θριαμβεύεσθαι ἄξιον. ἀλλὰ γὰρ οὗτος ὁ θεοβλαβὴς Σέργιος, παιδὸς γεγονὼς δυσσεβεστάτου ὥς μοι εἴρηται οὐκ ἐκ τοῦ φύντος τὰ τῆς ἀποστασίας τελεῖται μυστήρια· ἔτι δὲ τὴν ἡλικίαν νέαν ἄγων προσφθείρεται γυναικί τινι πρεσβευούσῃ τε καὶ κηρυττούσῃ τὰ Μανιχαίων ὀλέθρια δόγματα, καὶ συχνὸν χρόνον τελεσθεὶς ὑπ' αὐτῆς καὶ συντελεσθεὶς τὴν ἀσέβειαν γίνεται τοῦ ἀντιχρίστου πρόδρομος. ἔδει γὰρ ἔδει τοὺς τῆς βδελυρᾶς ταύτης καὶ θεομάχου ἀποστασίας διδασκάλους καὶ κήρυκας τοὺς μὲν Αγαρηνῶν εἶναι γεννήματα, τοὺς δὲ τοῖς τῆς δουλείας κατεστιγμένους ὀνείδεσι καὶ ὕβρεσι καὶ παθήμασιν, ἄλλους μοιχείας προελθεῖν βλαστήματα, ἑτέρους δὲ παραφροσύνης γυναικείας καὶ ἐμμανοῦς γνώμης μαθητὰς ἐπιγινώσκεσθαι. πλὴν ἀλλ' ὅγε Σέργιος ὡς διὰ βραχέων φάναι ὧδέ πη τὴν τῆς ἀποστασίας κατήχησιν ἄρχεται παραδέχεσθαι. ἡ προειρημένη μανιχαΐα γυνὴ ἐοίκει τὸ πρῶτον εἰς ὁμιλίαν αὐτῷ κατέστη, ἵνα τί φησιν Εἰπέ μοι τὰ θεῖα οὐκ ἀναγινώσκεις εὐαγγέλια. ὁ δὲ, οὔπω γὰρ ἦν αὐτῷ δι' ἐγκάτων βαθέως ὁ τῆς ἀποστασίας ἰὸς,

tem in humano corpore venenosum perniciosumque serpentem indicabat. Feræ hujusmodi nascitur filius, ex ipsis ut puto veteris serpentis venenosis seminibus potius ortum ducens, quam ex parente suo. Proli suæ pater nomen imponit *Sergius*, quod vas esse totius diabolicæ nequitiæ capax sequentia demonstrarunt. Is erat ad persuadendam & prædicandam impietatem natus, versutus in occultanda tempore ita suadente sententia sua, ad simulandam virtutem compositus; acutus ad dolos struendos, & ad pelliciendas in perniciem animas; atque ut compendio dicam, omnium qui ante se defectioni nomen dederant, ad quodvis technarum genus paratissimus, & ad persuadendum aptissimus. Hic itaque maledictus homo cum alia multa deceptis sequacibus tradidit, tum quid circa seipsum sentiendum esset, paulatim de se sublimi modo proponens, & ad credendum inducens, non dubitavit nec inhorruit, ô linguam & animam, & mentem & ora Deo inimica! & seipsum & illos vocare Spiritum sanctum. Hæc porro tradidit impius ille, ut clam & mystice sic loquerentur & crederent, talium mysteriorum externos auditores indignos esse jactitans. Illi autem miserrimi, & ejus mystagogiæ revera digni, tantam sceleris atrocitatem neque respuebant, neque detestabantur; sed recipiebant eam, etsi nulla major umquam impietas fuerit, suisque calculis & suffragiis illam confirmabant: sic miserum illud animal homo, cum a creatore suo recesserit, & ab ejus providentia se sequestraverit, statim præda maligni spiritus efficitur, in omnemque nequitiam demergitur. Se item nequissimus ille stellam splendidissimam dicebat, & multa alia quæ potius silentio tegi, quam publicari debent. Improbus porro ille Sergius, etsi impiissimo patre natus esset, ut diximus; non a parente mysteriis apostasiæ initiatus est; sed cum adhuc teneræ esset ætatis, a muliere quadam quæ perniciosa Manichæorum dogmata tuebatur & prædicabat, initiatus & diuturna mysteriorum tractatione in impietate consummatus, antichristi prodromus efficitur. Par erat enim, par erat detestandæ hujus & Deo inimicæ apostasiæ doctores & præcones, alios Agarenorum prolem esse, alios servitutis contumeliosis notis inustos, alios adulteriorum partus, alios muliebris insaniæ & furiosæ doctrinæ discipulos comprobari. Cæterum, ut paucis dicam, Sergius apostasiæ disciplinam sic accipere incipit. Prædicta Manichæa mulier, ubi primum cum illo colloquia miscuit: Cur, inquit, divina non legis Evangelia? Ille vero, qui nondum apostasiæ virus in præcordiis tam profunde posi-

μὴ ἐξεῖναι φήσας τῷ τῶν λαϊκῶν πληροῦντι τάξιν οὕτως τὴν τῶν φρικτῶν λογίων ποιεῖσθαι ἀνάγνωσιν· αἴρεσθαι γὰρ τοῖς ἱερεῦσιν τὸ ἔργον. ἀκούει παρὰ τῆς μαινάδος ὡς μάτην αὐτῷ ἡ τοιαύτη περὶ ταῦτα τιμᾶται εὐλάβεια· μὴ γὰρ εἶναι προσωποληψίαν παρὰ τῷ θεῷ, πάντας γὰρ βούλεσθαι αὐτὸν σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ἀλλά τοίγε διακεῖσθαι εὐλαβῶς ὑμᾶς περὶ τὰ κυριακὰ λόγια, οὐ τιμῆς ἐκείνων ἐστὶ πρόνοια, μηχανὴ δὲ καὶ σόφισμα τῶν λεγομένων ὑμῶν ἱερέων, οἱ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καπηλεύειν ἐθέλοντες καὶ τῶν ἐν εὐαγγελίοις μυστηρίων ἀμετόχους εἶναι σπουδάζοντες, διὰ τοῦτο μὴ παραπλησίως ὑμᾶς ἐκείνοις ἀναγινώσκειν ταῦτα ἀπείργουσιν. ἐπεὶ καὶ ὅσα ὑμῖν εἰς ὑπήκοον ἀναγινώσκουσιν περικόπτοντες τοῦ ὅλου σώματος καὶ ἀποσπαράττοντες, οὕτως ὑμᾶς ἀκροατὰς τῶν λεγομένων παραλαμβάνουσιν. οὕτως μὲν τὴν πρώτην πεῖραν ἡ μάχλος καὶ μαινὰς τοῦ πεσεῖν ἑτοίμου προσέσχεν ὑποσείσασά τε τὸν νοῦν τοῦ ἀθλίου καὶ διαμοχλεύσασα· ἐφεξῆς δὲ προσηρώτα, τί δὴ βούλεται δηλοῦν τὸ κυριακὸν λόγιον ἐκεῖνο τὸ λέγον· πολλοὶ ἐροῦσίν μοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγοντες, κύριε κύριε οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προεφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν. καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς, ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. τίνες οὖν εἰσὶν οὗτοι πρὸς οὓς ὁ κύριος λέγει, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. ἀλλ' ἡ μὲν ταῦτα διηρώτα. ὁ δὲ τῶν ἀγελαίων εἷς ὢν ἔτι καὶ ἀγροίκων καὶ τῶν θείων λογίων παντελῶς ἀμαθὴς, διαπορούμενος μὲν ἐσιώπα· ἐζήτει δὲ παρ' αὐτῆς τῆς διαπυνθανομένης τὸν νοῦν τῶν ἐπηρωτημένων ἀναμαθεῖν. ἡ δὲ τοῦτο μὲν εὐθὺς οὐκ ἐποίει. δεινὸν γὰρ γυνὴ θηρεῦσαι δι' ἀναβολῆς τὸν σπουδαζόμενον· εἰς ἐπιθυμίαν δὲ μᾶλλον τὸν ἠπατημένον τῶν ζητουμένων ἐκκαίουσα καὶ προσαναφλέγουσα, οὗ μὲν ἐγλίχετο τυχεῖν οὐκ ἐδίδου, προὔτεινε δ' αὐτῷ ῥητὸν εὐαγγελικὸν ἕτερον, περὶ τίνων εἰπεῖν νομίζει τὸν κύριον, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ Ἀνατολῶν καὶ Δυσμῶν ἥξουσι καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· τίνας δὴ τοὺς υἱοὺς τῆς βασιλείας ὑπονοεῖς, καὶ πῶς ταύτης ἀπορριπτούμενοι τῷ ἐξωτέρῳ σκότει παραπέμπονται. ταῦτα καὶ τοιαῦτα ἕτερα τὸ γυναικόμορφον ἐκεῖνο τῆς ἀπάτης ὄργανον τῷ τρισαθλίῳ προτείνουσα καὶ κατὰ μικρὸν ὑπογοητεύουσα, ἐπειδὴ ὅλον αὐτῇ προσκλιθέντα εἶχε καὶ καθάπερ διδασκάλῳ προσέχοντα ἴδεν ὑπολαβοῦσα, τῆς βασιλείας ἔφησεν υἱοὶ οἱ ταύτης μὲν ἐκβαλλόμενοι τῷ σκότει δὲ τῷ ἐξωτέρῳ καταδικαζόμενοι οὗτοί εἰσιν, οὓς σύ τε καὶ οἱ κατὰ σὲ ἁγίους καλοῦσι καὶ νομίζουσι, οἳ καὶ πάθει δαίμονας θεραπεύουσι καὶ δαίμονας πάθει φυγαδεύουσιν, οἷς καὶ προσάγειν διεγνώκατε σέβας τὸ

tum habebat, non licere, inquit, ei qui laïcorum ordinem impleret, sic impudenter tremendorum eloquiorum lectionem aggredi, illud enim Sacerdotum officium esse. Tum a furiosa illa muliere audit, frustra se talem reverentiam exhibere: nullam enim esse personarum acceptionem apud Deum, qui vellet omnes salvos fieri, & ad cognitionem veritatis venire. Sed, ait, quod ita reverenter vos habeatis circa dominica eloquia, non ad honorem illorum ita provisum est; sed illud est artificium & techna eorum qui apud vos Sacerdotes dicuntur, qui verbum Dei adulterare volentes, curantesque ne mysteriorum quæ in Evangeliis sunt participes sitis; ideo vetant quin perinde atque ipsi vos ea legatis. Siquidem ea quæ vobis audientibus legunt, a tota serie detruncantes & dilacerantes, sic vos auditores intercipiunt. Ita captiose illa mænas primum de illo ad lapsum jam prono experimentum accepit, miseri mentem succutiens ac pelliciens: iterumque interrogabat, Quid significat dictum illud Domini, Multi dicent mihi in die illa, Domine, Domine, nonne in nomine tuo prophetavimus, & in nomine tuo dæmonia ejecimus, & in nomine tuo virtutes multas fecimus. Et tunc confitebor illis, quia numquam novi vos, discedite a me qui operamini iniquitatem. Quinam illi sunt quibus Dominus ait, non novi vos. Hæc ipsâ interrogante, ille qui ex gregalium numero adhuc erat, homo rudis & divinorum eloquiorum prorsus imperitus, dubius silebat, ab illa vero quæ interrogaverat, quæstionis solutionem requirebat. Illa vero non statim rationem dabat. Callidum enim est mulierum genus ad captandum procrastinatione discendi cupidum: utque magis desiderium ejus, quem decipere volebat, ad quæsitorum notitiam adipiscendam incenderet, solutionem non dabat, sed aliud proponebat Evangelicum dictum, nempe de quibusnam putaret dixisse Dominum, Multi ab Oriente & Occidente venient, & recumbent cum Abraham, & Isaac, & Jacob in regno cœlorum: filii autem regni ejicientur in tenebras exteriores. Quos esse putas filios regni & quomodo ab hoc rejecti in tenebras exteriores abjicientur? Hæc & similia fallaciæ organum muliebri forma miserrimo offerens & eum paulatim præstigiis alliciens, ubi vidit illum omnino pronum, & se tamquam doctorem auscultantem, priora resumens, Regni filii, inquit, qui ab illo ejecti ad tenebras exteriores damnantur ii sunt, quos & tu & ii qui tuæ sectæ sunt, sanctos vocatis & existimatis, qui præstigiis dæmonas colunt, & præstigiis dæmonas ejiciunt, quibus cultum exhibere soletis, uno vivente & immortali

μόνον ζῶντα καὶ ἀθάνατον καταλείποντες Θεόν. οὗτοι γὰρ οὗτοι καὶ παρὰ τοῦ δικαίου ἐκεῖθεν ἀκούουσι κριτοῦ, Ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς. ἐκ ταύτης οὖν τῆς πονηρᾶς καὶ ὀλεθρίου σπορᾶς τὴν ἕτοιμον εἰς γεωργίαν τῶν ζιζανίων ἑαυτῆς ποιησαμένη, τὴν λοιπὴν τῶν ἀσεβημάτων βλάστην εὐχερῶς εἶχεν αὐτόματον ἀναφυομένην, καὶ οὕτω πάσης λύμης καὶ διαφθορᾶς τὴν ἐκείνου ψυχὴν καρποφόρον ἀνέδειξεν, ὡς καὶ τοὺς ἔμπροσθεν πάντας ἐπ' ἀσεβείᾳ βεβοημένους καὶ μάλιστα ταύτῃ παῖδας νομισθῆναι τῇ ἐκείνου παραμετρουμένους ῥᾳδιουργίᾳ τε καὶ τοῖς ἐπικλόποις ἤθεσι καὶ τῇ ἄλλῃ τῆς ἀπάτης μηχανουργίᾳ τε καὶ ἐπινοίᾳ. οἱ μὲν γὰρ πρὸ αὐτοῦ εἰ καὶ τῷ βορβόρῳ τῆς ἀκολασίας καὶ τῇ ἄλλῃ τῶν ἔργων ἀρρητουργίᾳ καὶ ταῖς εἰς Θεὸν ἀνυπερβλήτοις βλασφημίαις τὸ πρωτεῖον εἶχον, ἀλλ' οὖν βδελυκτοί τε καὶ ἀποτρόπαιοι μικροῦ πᾶσιν ἐνομίζοντο τοῖς ἀνθρώποις τῷ προδήλῳ τοῦ μύσους ὧν ἐτόλμων πάντας ἔχοντες μισοῦντας. καὶ ὀλίγους ἦν ὁρᾶν πρὸς τὴν ἐκείνων ἀπάτην μεταχωροῦντας, ἀπαρακαλύπτων καὶ χωρὶς τεχνασμάτων τῶν ἀσέμνων ἔργων προκειμένων, καὶ τῆς ἀναιδοῦς ἀποστασίας εἰς προφυλακὴν ἀρκούσης τοῦ μὴ θᾶττον πρὸς αὐτὴν ἐξολισθαίνειν καὶ ἄθηρον θήραμα τοῦ πονηροῦ τὸ ἀνθρώπινον γίνεσθαι.

Οὗτος δὲ τὰ τῶν μιασμάτων πρόδηλα περικόπτων καὶ ἃ κατέλιπεν τῆς ἀκολασίας ἐπικαλύπτων, τά τε μὴ δ' ἀκοῇ φορητὰ τῶν ἀσεβημάτων ἢ συστέλλων ἢ καταμιγνὺς τοῖς ἀνεκτοτέροις καὶ σύμπαν εἰπεῖν κῳδίῳ προβάτου τὸν λύκον ἀποκρύπτων, πολλοῖς μὲν ἔδειξε διδάσκαλος εὐσεβείας καὶ ὁδηγὸς σωτηρίας, πολλοὺς δ' ἀπροόπτως αὐτῷ καταπτάντας τῷ βαράθρῳ τῆς ἐσχάτης ἀπωλείας κατεκρήμνισεν. καὶ γὰρ οὐδὲ τοῖς πρότερον ἀμελούμενον ὅμως καὶ τοῦτο αὐτῷ σπουδαιότερον μεμηχάνηται, ὥστε μὴ κατ' ἀρχὰς εὐθὺς τοῖς αὐτῷ μυεῖσθαι προσερχομένοις τὰ τελεώτερα τῶν ἀσεβημάτων θαρρεῖν μηδὲ τῶν μυστηρίων προτιθέναι τὰ ἔσχατα, ὧν ἐστὶ τὸ κεφάλαιον ἄρνησις παντελὴς Θεοῦ καὶ τοῦ διαβόλου δόξα καὶ κράτος καὶ δημιουργίας ἰσχὺς καὶ τιμὴ καὶ οἰκείωσις. οὐδὲν οὖν ἐκεῖνος τοιοῦτον κατεπίστευεν τοῖς ἄρτι μυουμένοις· ἀλλὰ πρῶτα μὲν τοῖς εὐαγγελικοῖς ἐπειρᾶτο καταρρυθμίζειν ῥήμασιν αὐτῶν τὰ ἤθη, καὶ ἃ μηδὲν ἐκέλευσε περὶ δόγματος· καὶ τούτοις τέως κατακηλεῖν τε καὶ καταγοητεύειν ἐπεχείρει, καὶ χειροήθεις ἀπεργάζεσθαι τοὺς μυσταγωγουμένους. ἐπειδ' αὐτῷ εὔνους εἶχεν καὶ ὡς διδασκάλῳ καὶ σωτηρίας ἑώρα προσανέχοντας ὁδηγῷ, τότε καὶ τὸν ὅλον τῆς ἀποστασίας ἰὸν χανδὸν αὐτοῖς παρεῖχεν ἐκροφεῖν, καὶ τετελεσμένους ὁμοίως ἐκείνῳ ἀνηγόρευέν τε καὶ ἀνεκήρυττεν τὴν ἀσέβειαν. Τυχικὸν δ' αὐτὸν καὶ οὗτος ὁ τρισαλιτήριος ἐπωνόμαζεν οὐ τὴν κλῆσιν ἐκκλέπτων μόνον τῶν τοῦ μακαρίου Παύλου μαθητῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν καὶ ὑπόστασιν εἰς ἑαυτὸν μεταπλάσσων καὶ παραχαράττων καὶ ὑποβαλλόμενος. οὐ γὰρ ἄλλον

relicto Deo. Hi sunt, hi, inquam, sunt, qui a justo illo judice audiunt: Recedite a me, quia numquam novi vos. Ex hoc itaque nequissimo & pernicioso semine jam paratum ad zizaniorum agriculturam sibi concilians, reliqua impietatis germina facile in eo pullulare fecit, ejusque animam exitii & corruptionis fructibus omnigenis plenam exhibuit; ita ut omnes qui ante fuerant impietate conspicui in hac maxime hæresi, velut pueri putarentur esse, comparati cum illius vafritie & captiosis moribus, aliisque ad fallaciam compositis machinamentis atque commentis. Nam ejus prædecessores, etiamsi in cœno lasciviæ, nefariis operibus, ingentibusque contra Deum blasphemiis primas tenuerint; at illi abominandi & exsecrandi apud omnes fere habebantur: nam detestandorum facinorum conspicuitas omnium ipsis odiũ conciliabat, paucosque vidisses illorum fallaciis circumventos, quia aperte & sine ullo artificio res infames ignominiosæque proponebantur; ipsaque defectionis impudentia ad cautelam satis erat, ne quis facile ad eam declinaret, neve homines a maligno caperentur.

Hic vero quæ turpiora erant resecans, reliqua obtegens; si qua ob impietatem auditu intolerabilia essent aut comprimens aut cum tolerabilioribus commiscens, & ut summatim dicam, pelle ovis lupum abscondens, multis doctor pietatis & dux salutis esse videbatur; multos ex improviso adortus in extremæ perniciei barathrum præcipitavit. Etenim quod prædecessores sui non neglexerant, id ille majore cum diligentia observavit; nempe ut non ab ipso statim principio iis qui ad initiationem accederent, sublimiores impietates concrederet, neque horribiliora proponeret mysteria; quorum caput est abnegatio Dei omnimoda, & diaboli gloria, imperium, vis creandi, honor & famulatus. Nihil itaque simile recens initiatis concredebat; sed primo eorum mores, necnon alia quæ nihil ad doctrinam spectabant, Evangelicis verbis aptare studebat; deinde ipsos pellicere, & præstigiis suis illaqueare, initiatosque ad manum & obtemperantes sibi reddere conabatur. Postquam autem eos sibi benevolos, & tamquam salutari duci morigeros esse conspiciebat, tunc totum apostasiæ virus hiantibus ipsis sorbendum propinabat; atque initiatis eamdem, quam ipse tenebat, impietatem tradebat. Tychicum autem se scelestissimus homo denominabat; neque solum sibi nomen ex discipulorum numero sibi tribuebat, sed ipsam existentiam usurpabat, & ad se pertinere comminiscebatur. Non enim se alium, ô stultam linguam stultioresque

τινα· ὢ μιαρᾶς γλώσσης μιαρωτέρας δ' ἀκοῆς τῶν παραδεχομένων· ἀλλ' ἐκεῖνον εἶναι τὸν Τυχικὸν ἑαυτὸν ἐτερατολόγει, ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοῦ ἀποστόλου φερόμενόν τε καὶ πολλαχοῦ μνήμης ἐπαινουμένης ἀξιούμενον. τοῦτο δὲ τὸ κακόπλαστόν τε καὶ ἀναιδὲς καὶ ἠλίθιον καὶ ἄθεον, καὶ οὐ μὴ ἐστὶ παρ' οὐδεμιᾷ τῶν πώποτε γεγενημένων αἱρέσεων παραπλήσιον· τοῦτο δὴ καταβαλὼν καὶ προθεμελιώσας ταῖς τῶν ἠπατημένων ψυχαῖς, ἐκεῖθεν ἐπῳκοδόμει τὰ ἄλλα· κήρυκά τε γὰρ ἀπεστάλθαι πρὸς αὐτοὺς παρ' αὐτοῦ· καὶ ἃ διαγγέλλει καὶ λέγει μὴ τῆς αὐτοῦ σοφίας εἶναι, τοῦ δὲ διδάξαντος καὶ ἀπεσταλκότος Παύλου παραγγέλματα. καὶ ὁ πολλάκις τοῖς ἔτι μᾶλλον μυστικωτέροις τῆς ἀσεβείας πνεῦμα καὶ παράκλητον ὑμνῶν ἑαυτόν, εἰς τὸν χορὸν τῶν μαθητῶν τοῦ θεσπεσίου Παύλου πρὸς τὸ ἄλλο πλῆθος κατέλεγεν ἑαυτόν, ἑπτακοσίων ἐτῶν ἐγγὺς μεταγενέστερος καὶ Παύλου καὶ Τυχικοῦ γεγονώς. καὶ γὰρ ὁ κατάρατος οὗτος καὶ τερατίας ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ἐγνωρίζετο χρόνοις, κήρυξ τῆς ἀσεβείας ὡς οὔπω τις διάπυρος ἕτερος. πολλὰς γὰρ ὁ πλάνος πόλεις περιῆλθε καὶ χώρας, θηρῶν, ἀπατῶν, παγιδεύων τὰς τῶν ἁπλουστέρων οἴμοι ψυχάς, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ τοῦ ψεύδους ὡς ἀληθῶς υἱὸς ἐν μιᾷ τῶν αὐτοῦ φησιν ἐπιστολῶν· ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ νότου ἔδραμον κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον Χριστοῦ τοῖς ἐμοῖς γόνασιν. εἰ γὰρ ὡς ἐν πᾶσιν οὕτω κἀνταῦθα ἠλαζονεύετο, ἀλλ' οὖν οὐκ ὀλίγον δρόμον ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῶν πειθομένων ἀπωλείας κατεβάλετο. ἐγγὺς δὲ καὶ οὗτος τριάκοντα ἔτη ἐπὶ τοῖς τέσσαρσι τῆς ἀσεβείας προέστη καὶ τὸν ἀγῶνα τῆς πλάνης διήνυσεν. Εἰρήνη δὲ τηνικαῦτα τὸ φιλόθεον ἐκεῖνο καὶ θεομακάριστον γύναιον τῆς βασιλείου ἀρχῆς ἐπεστάτει, ἡνίκα τῷ φρονήματι τῆς ἀποστασίας ὁ θεομάχος οὗτος καὶ θεοβλαβὴς ἤκμαζεν, ἐξ οὗ χρόνου μέχρι τοῦ παρόντος ἡμῖν ἐπιχωριάζουσα ἀσέβεια τῆς ἐκείνου μὲν ἤρτηται διδασκαλίας. (a) παρευδοκιμεῖται δὲ τὰς ἀντιτέχνους, κἂν πρὸς τὸν αὐτὸν αὐτή τε καὶ αἱ παρασπίζουσαι ταύτῃ φέρουσιν ὄλεθρον. ἐπὶ τοσοῦτον δ' αὐτὸν οἱ τάλανες τῶν μαθητευθέντων θειάζουσιν, ὥστε ἄλλα τε ἄτοπα περὶ αὐτοῦ καὶ ἀκοῇ ἀνύποιστα φθέγγονται, καὶ δὴ καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ τὰς ἰδίας προσευχὰς μᾶλλον δὲ ὑλακὰς ἐπισφραγίζουσιν· ἡ εὐχὴ λέγοντες τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐλεήσει ἡμᾶς. ἐκάλει δ' οὗτος ὁ σκολιὸς ὄφις ἑαυτὸν καὶ θυρωρὸν καὶ ποιμένα καὶ ὁδηγόν· γράφει γὰρ τοῖς ἐν (b) Κολωνίᾳ· τὸ δόκιμον ὑμῶν τῆς πίστεως προεγνωκότες ὑπόμνησιν πρὸς ὑμᾶς ποιούμεθα, ὅτι ὥσπερ αἱ προελθοῦσαι ἐκκλησίαι ποιμένας καὶ διδασκάλους ἐδέξαντο· λέγει δὲ Κωνσταντῖνον καὶ τοὺς ἄλλους οὓς ὁ λόγος ἀνωτέρω ἠριθμήσατο· οὕτως καὶ ὑμεῖς λαμπάδα φαεινὴν καὶ λύχνον φαίνοντα καὶ ὁδηγὸν σωτηρίας ἐδέξασθε κατὰ τὸ γεγραμμένον, ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται. καὶ μετ' ὀλίγα· μηδεὶς ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρό-

tioresque auditores ! esse portentose dicebat, quam ipsum illum Tychicum, qui in Epistolis Pauli memoratur ac sæpe honorabili mentione dignatur. Hoc commentum teterrimum, impudens, insanum, impium, cui simile numquam apud hæreses, quæ ante fuerunt exstitit; hoc, inquam, ceu fundamentum ponens in deceptorum animis, cætera deinceps ædificabat: nam se ab Apostolo ad ipsos præconem esse missum dictitabat; & ea quæ annuntiaret ac diceret non suæ sapientiæ, sed Pauli docentis & mittentis esse præcepta mentiebatur. Ac qui sæpe perfectioris in impietate initiationis discipulis se Spiritum & Paracletum esse jactitabat, rudiori multitudini se inter divini Pauli discipulos connumerabat, qui septingentis pene annis post Paulum & Tychicum vixit. Etenim maledictus ille & portentosus homo nostris pene temporibus cognitus est, impietatis præco, quo nullus alter ardentior fuit. Multas enim seductor ille urbes & regiones peragravit, multas captans, decipiens, illaqueans, ô damnum ! simpliciorum animas; ut ipse mendacii vere filius in aliqua Epistolarum suarum ait: *Ab Oriente & Occidente, ab Aquilone & meridie annuntians Evangelium Christi, genuum meorum labore cucurri.* Etiamsi enim hîc ut alibi semper jactatione utatur; verumtamen est eum non modicum cursum in suam sequaciumque suorum perniciem confecisse. Triginta autem & quatuor annis impietati præfuit, & erroris certamen consummavit. Irene porro religiosa illa & Deo accepta mulier imperium moderabatur, quo tempore Dei hostis & impius ille apostasiæ doctrinâ florebat, ex quo usque ad præsens tempus quæ in nostris regionibus grassatur impietas, ab ejus doctrina profluit. Famâ autem cæteris ipsi oppositis impietatibus præstat; licet & hæc & illæ in eamdem perniciem deducant. Tantum autem ipsi honoris exhibent ejus miseri discipuli, ut tum alia absurda quæ ne auditu quidem tolerari possunt de ipso narrent; tum etiam in nomine ejus orationes, seu potius latratus suos obsignent. *Oratio*, inquiunt, *Spiritûs sancti miserebitur nostri.* Porro ille tortuosus serpens seipsum ostiarium, pastorem & ducem vocabat. Scribit enim Coloniensibus: *Probationem fidei vestræ præscientes, vos commonefacimus, quod sicut Ecclesiæ quæ ante fuerunt, pastores & doctores susceperunt*; dicit autem Constantinum & alios, qui supra numerati sunt; *sic & vos lampadem lucidam, & lucernam splendentem suscepistis, secundum id quod scriptum est, Si oculus tuus fuerit simplex, totum corpus lucidum erit.* Et paucis interpositis, *Nemo vos decipiat ullo modo. Has au-*

(a) Colb. παρευδοκιμεῖ.

(b) Colb. Κολωνείᾳ.

πον, ταύτας δὲ τὰς ἐπαγγελίας ἔχοντες παρὰ θεοῦ θαρσεῖτε. ἡμεῖς γὰρ πεπεισμένοι ὄντες ἐν τῇ καρδίαις ὑμῶν ἐγράψαμεν ὑμῖν, ὅτι ὁ θυρωρὸς καὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ ὁδηγὸς τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ λύχνος τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἐγώ εἰμι, καὶ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. οὗτος οὖν, ὦ τί ἄν τις αὐτὸν εἰπὼν ἀξίως εἴποι; ἀλλ' οὖν ὁ κάκιστος καὶ ἀθεώτατος ἀνθρώπων ὑπεράνω φέρων ἑαυτὸν καὶ ὑψῶν, ἀξίαν μὲν ὡς ὕστερον δηλωθήσεται πτῶσιν κατηνέχθη. γράφει δ' οὖν καὶ πρὸς Λεόντα τινα Μοντανόν· σὺ δὲ τήρησον σεαυτὸν ἐνδῶς τὸ τεμνεῖν τὴν ἀκλινῆ πίστιν, ἣν γὰρ κατηγορίαν ἔχεις καθ' ἡμῶν. μή τινα ἐπλεονέκτησα ἢ ὑψηλοφρόνησα; οὐ δύνασαι εἰπεῖν· εἰ δὲ καὶ εἴπῃς, ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής. ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο μισῆσαί σε· ἀλλὰ παρακαλέσαι ὡς ἐδέξω ἀποστόλους καὶ προφήτας οἵτινές εἰσι τέσσαρες, δέξαι καὶ ποιμένας καὶ διδασκάλους, ἵνα μὴ θηριάλωτος γένῃ. οὕτως μυρίαις ἑαυτὸν μετέπλαττεν μορφαῖς πρὸς τὰ διάφορα τῶν ἀπατωμένων ἁρμοζόμενος ἤθη· καὶ νῦν μὲν γίγας, νῦν δὲ πίθηκος, νῦν δὲ λέων, νῦν δ' ἀλώπηξ, νῦν δ' ἄλλο τι καὶ ἄλλο τυπούμενός τε καὶ διαπλαττόμενος. ἀλλαχοῦ δὲ πάλιν λέγει· ἡ πρώτη πορνεία ἣν ἐκ τοῦ Ἀδὰμ περικείμεθα, εὐεργεσία ἐστίν· ἡ δὲ δευτέρα μείζων ἐστὶ περὶ ἧς λέγει καὶ ὁ ἀπόστολος, ὁ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. πορνείαν δὲ ταῦτα λέγων ὁ ἐξάγιστος τὴν ἐκ τῶν αὐτοῦ βδελυρῶν δογμάτων ἀναχώρησιν, ἐκάλει καὶ σῶμα Χριστοῦ ἑαυτόν. διὰ τοῦτο τοὺς ἀποφοιτῶντας αὐτοῦ τε καὶ τῶν θεοστυγῶν αὐτοῦ ἐντολῶν τῷ τῆς πορνείας ἁλῶναι διελοιδορεῖτο πάθει. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τῆς αὐτῆς ἐχόμενα θεοβλαβείας καὶ τερατολογίας ἐν πολλοῖς αὐτοῦ τῶν μιαρῶν γραμμάτων ἔστιν ἰδεῖν, ἃ δευτέρου ἂν εἴη λόγου καὶ σχολάζοντος καθεξῆς διελθεῖν καὶ στηλιτεῦσαι, καὶ εἴ τι ἄλλο τούτοις συνήρτηταί τε καὶ συνδιαπλέκεται. καὶ γὰρ καὶ ἄπερ εἴρηται, πρὸς ἔνδειξιν μόνον ἐρρέθη τῆς πολυπλόκου ταύτης καὶ πολυμηχάνου θεομαχίας.

Μηδεὶς δὲ οἰέσθω ῥίζης ἑτέρας βλάστημα εἶναι παρ' ἣν ἐρρίζωσεν ὁ θεομάχος Μάνης τὴν παραφυάδα ταύτην τῶν δυσσεβῶν Σεργίου δογμάτων. μία μὲν γάρ ἐστι καὶ ἡ αὐτὴ καὶ τὸν αὐτὸν ψυχολέθρον καρπὸν φέρει. ἡνίκα δὲ Σέργιος τοῦ διδασκαλικοῦ τῆς ἀποστασίας ἐπέβη θρόνου, θέλων πολλοὺς (a) ἀποπλανᾶσθαι τῆς καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, σχίζεται μὲν περιφανῶς, μέχρι τότε καιροῦ συναγελαζομένων ἀλλήλοις, τοῦ μιαροῦ Βαάνους. ἀναδέχεται δὲ καὶ ἐνώπιον τῶν μαθητῶν καὶ τὴν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ φιλονεικίαν καὶ μάχην, καὶ ἡ στάσις αὐτοῦ δραματουργεῖται δημοσίῳ θεάτρῳ, δι' ἧς ἐτέχναζεν δελεάζειν καὶ τῆς οἰκείας πλάνης ἕλκειν ὀπίσω ἄλλους τε ὅσους ἠδύνατο καὶ οἵτινες ἠταιρίζοντο τῷ Βαάνῃ. ἣν δὲ αὐτῷ καὶ σκηνὴ ἀρετῶν

(a) Colb. ἀποπλανῆσαι.

tem promissiones habentes a Deo, confidite. Nos enim persuasi in cordibus nostris, scripsimus vobis, quod ostiarius & pastor bonus, & dux Corporis Christi, & lucerna domûs Dei ego sim, & vobiscum sim omnibus diebus usque ad consummation m seculi. Hic igitur, ô quid illo dignum dixeris: attamen mortalium nequissimus & impiissimus, qui sese supra modum jactabat & extollebat, in promeritam, ut narrabitur, ruinam dejectus est. Hic, inquam, ad Leonem quemdam Montanistam scribens, *Tu autem*, ait, *cave tibi, ne fidem dividas indeclinabilem, quam accusationem habes adversum nos. Num aliquem circumveni, aut superbe egi? Non potes dicere: & si dicas; testimonium tuum verum non est. Mihi vero absit, ut te odio habeam; sed solum te oro, quemadmodum Apostolos & Prophetas suscepisti, qui quatuor numero sunt, ita pastores & magistros suscipias, ne ferarum prada fias.* Ita se in sexcentas formas convertebat, ut ad diversos eorum qui decipiebantur mores se accommodaret, modo gigas, modo simia, nunc leo, nunc vulpes, modo illum modo alium morem simulans, & præferens. Alibi vero iterum dicit: *Prima fornicatio, quâ ex Adamo circumdamur, beneficium est; secunda autem major, de qua dicit Apostolus, Qui fornicatur in proprium corpus, peccat.* Fornicationem vero cum hîc memorat sceleratissimus homo, secessum ab abominandis ejus dogmatibus ita vocat, corpusque Christi seipsum dicit. Quamobrem eos qui a se & a Deo perosis suis præceptis abscedebant, ut fornicationis nomine reos insectabatur. Multa quoque alia perinde impia & monstri similia in fœdissimis ejus scriptis videre est, quæ in secundo & ad hanc rem destinato libro persequi operæ pretium erit, necnon si qua alia ab his pendeant vel cum his complicentur. Nam quæ supra diximus, ad specimen solum multiplicis hujus & callidissimæ impietatis dicta sunt.

Cæterum nemo putet hunc impurissimum surculum ab alia, quam Manetis radice prodire, de impiis loquor Sergii dogmatibus: una quippe eademque radix est, quæ eumdem animæ perniciosum fructum profert. Quando autem Sergius doctrinalem apostasiæ thronum conscendit, cum multos ex Ecclesia Catholica in errorem abducere vellet, aperte scinditur ab impuro Baane, quicum hactenus conventus celebrabat: & in conspectu discipulorum adversus illum certamen init, contentioque ejus in publico theatro repræsentatur, qua re id moliebatur, ut multos inescaret, & ad errorem suum pertraheret, quotquot videlicet potuisset ex iis qui Baanis sodales erant. Ipsi autem virtutum

προβεβλημένη, μέγα δέλεαρ τῶν προσιόντων, καὶ ταπεινὸν ἦθος καὶ δεξιώσεως κατασχηματισμένος τρόπος καὶ ἡμερότης οὐ τοὺς οἰκείους ὑποσαίνουσα μόνον, ἀλλὰ καὶ τοὺς τραχύτερον διακειμένους ὑπολεαίνουσά τε καὶ συλαγωγοῦσα. ἀλλὰ γὰρ τὸ μὲν ῥυπαρὸν τῶν μιαρῶν πράξεων τοῦ ἀντιστασιώτου Βαάνους στηλιτεύειν τε καὶ ἀποπέμπεσθαι μάλιστά γε κατὰ τὸ ἐμφανὲς μελέτην εἶχεν. πρὸς δὲ τὰ δυσσεβῆ τῶν δογμάτων καὶ οὐδὲν ἀλλοτρίως οὐδὲ διαφερόμενος ὤφθη. ὁ μὲν οὖν Βαάνης ἀσυνηγόρητον ἔχων τὴν τῶν ἐκθέσμων ἔργων ἐπίδειξιν ἐπὶ τοὺς πρὸ αὐτοῦ μόνον κατέφευγε, καὶ διὰ τῆς τῶν προσώπων ποιότητος ὡς ἐνόμιζε τὸ κίβδηλον αὐτοῦ καὶ κατηγορημένον τοῦ φρονήματος συνεκρότει τε καὶ ἀπεσέμνυνε· μαθητὴν ἔχων τοῦ Ἐπαφροδίτου εἶναι μεγαλαυχῶν, καὶ τὴν ἐκείνου τιμῶντα παράδοσιν, πρὸς τὰς ἀποτροπαίους τῶν πράξεων καὶ βδελυρὰς οὐδένα δισταγμὸν ἢ ἐρύθημα φέρειν ὡς οὐ χρὴ πράττεσθαι. νεοφανῆ δὲ τὸν Σέργιον ἐλοιδορεῖτο καὶ μηδένα τῶν ἐπισήμων διδασκάλων μήτε ἰδεῖν μήτε ἀκροατὴν χρηματίσαι, καὶ διὰ τοῦτο μηδὲν ἐκεῖθεν ἀπαύγασμα φωτὸς ἐν πλάνῃ καὶ ἀπάτῃ διαπορεύεσθαι. ὁ μὲν οὖν ἐξάγιστος Βαάνης τούτοις τε τὸν ὁμότεχνον καὶ ἀντιστασιώτην ἔβαλεν καὶ ἑαυτὸν ἐμεγάλυνεν. τὸ δὲ ποικίλον θηρίον ὁ Σέργιος τὸ μὴ βεβυθίσθαι προφανῶς οὕτως τῷ τῶν πράξεων βορβόρῳ, μηδ' οὕτως ἀποζεῖν ὥσπερ ὁ Βαάνης τῆς ἀκαθαρσίας, ἀλλὰ πολλοῖς ταύτην καὶ ῥημάτων καὶ φασμάτων παρακαλύμμασι περιστέλλειν, ἔλαβεν ἰσχὺν εἰς δύο τὴν ἀποστασίαν σχίσαι, καὶ τοὺς μὲν ὅσοι τῆς μερίδος ὤφθησαν τοῦ Βαάνους αὐτὸς διαπτύων Βαανίτας ἐκάλει. ἐκεῖνος δ' ἀμειβόμενος τὴν ὕβριν, ἀποτροπαίους τε οὓς ἡ μοῖρα εἶχε τοῦ Σεργίου ἐποιεῖτο καὶ Σεργιώτας ὠνόμαζεν ὁμοίως. καὶ ἦν μὲν αὐτοῖς ἡ ἔρις καὶ στάσις καθ' ἡμέραν αὐξομένη τε καὶ κραταιουμένη, καὶ τὰς μιαρὰς μερίδας εἰς ἄσπονδον ἔχθραν καθεστῶσα.

Χρόνῳ δὲ ὕστερον θανάτῳ τὸν βίον καταστρέψαντος Σεργίου, ἐπὶ τοσοῦτον οἱ τούτου μαθηταὶ εἰς τὴν πρὸς τοὺς Βαανίτας ἀνερράγησαν μάχην ὡς οὐκ ἔτι λόγοις καὶ λοιδορίαις, ἀλλὰ καὶ χερσὶ καὶ ξίφεσι κρίνεσθαι τὴν ἔριν καὶ πολὺν φόνον τῶν Βαανιτῶν ῥυῆναι. ἐπεκράτει γὰρ ἡ μερὶς Σεργίου τῷ τε πλήθει, καὶ ὅτι τῆς ἐν αὐτοῖς ὁπλιτικῆς δυνάμεως ὁ ἄρχων τῇ δόξῃ προσαπέκλινε Σεργίου. καὶ ἂν εἰς τέλος ὥσπερ ἦν ἄξιον οἱ Βαανῖται ὑπὸ τῶν ὁμοδόξων καὶ ὁμοφύλων χειρῶν ὠλοθρεύθησαν, εἰ μή τις Θεόδοτος ὄνομα, δυσσεβὴς εἰ καί τις ἄλλος τὴν θρησκείαν, συνέκδημος Σεργίου λεγόμενος τὸν φόνον ὀξέως ῥέοντα ἀνέσχε τε καὶ ἀνέκοψεν, ἄλλοις τε πολλοῖς αἱμυλίοις λόγοις καὶ τὸ κοινῇ συνοῖσον εἰσηγούμενος φάμενός τε καὶ διατεινόμενος καὶ πολλοῖς κατασκευάζων ἔργοις καὶ λόγοις τὸ προτεινόμενον, ὡς ἑκάτερα μερὶς τῆς αὐτῆς εἰσιν βλαστήματα σπορᾶς καὶ τοῖς αὐτοῖς ἔθεσι συνηυξήθησαν καὶ

ſpecies & ſcena propoſita erat, magna decipula iis qui accederent, tum modeſtia inerat, atque ementita benignitatis & manſuetudinis ſpecies, quæ non ſuos modo domeſticos commoveret, ſed etiam eos qui aſperiori eſſent affectu deliniret, & raperet. Contra vero fœditatem geſtorum adverſarii ipſius Baanis, palam facere & traducere, maxime vero publicis in locis, toto ſtudio curabat. Quod ad impia vero dogmata ſpectabat, nihil ab eo differre videbatur. Baanes porro cum facinorum declarationem nulla poſſet ratione excuſare, ad prædeceſſores tantum ſuos confugiebat, & ex conditione perſonarum, turpitudinem ſuam, ut putabat, necnon quod in ſententia ſua odioſum erat defendebat & cohoneſtabat. Se eſſe diſcipulum Epaphroditi gloriabatur, utpote qui ejus traditionem veneraretur, circa illa abominanda geſta nihil dubitationis vel pudoris habere dicebat, cum ne in faciendo quidem erubeſcere oporteret. Sergium vero quaſi novitium conviciis inſectabatur, qui nullum ex inſignibus magiſtris vel vidiſſet vel audiſſet: ideoque cum nihil inde lucis mutuatus eſſet, in errore & fallacia incederet. Sceleſtiſſimus itaque Baanes his æmulum & adverſarium ſuum impetebat, ſeſeque jactabat. Verſipellis autem illa fera Sergius, qui non aperte in luto ſcelerum volutaretur, neque pravum impuritatis odorem præferret ut Baanes; ſed illam multis & verborum & fictionum involucris obtegeret, ita invaluit, ut apoſtaſiam in duas partes ſcinderet, & quotquot in Baanis factione manebant reſpuens Baanitas appellaret. Ille vero ut ipſi contumeliæ vicem redderet, eos qui ex parte Sergii ſtabant averſatus, Sergiotas ſimiliter denominavit. Quotidie vero contentio & diſſidium inter eos augebatur & invaleſcebat; indeque odium inter deteſtandas illas factiones irreconciliabile factum eſt.

Inſequenti vero tempore vitâ functo Sergio, in tantam diſcipuli ejus contra Baanitas contentionem eruperunt, ut non ultra verbis & contumeliis, ſed manibus & gladiis decerneretur, & magna cædes fieret Baanitarum. Prævalebat enim Sergii factio tum multitudine, tum quia militum qui apud illos erat præfectus, Sergio aſſentiebat: ac Baanitæ a contribulibus & conſectaneis internecione deleti fuiſſent, niſi quidam nomine Theodotus cultu impius, ſi quis alius, Sergii comperegrinus, graſſantem cædem compeſcuiſſet & ſedaſſet, tum blanditiæ plenis verbis uſus, tum etiam communi rei conferre dictitans, atque multis geſtis verbiſque probans utramque factionem ejuſdem eſſe originis, iiſdemque conſuetudinibus accreviſſe, communem habuiſſe victum, concordiâ ſibi ſecuritatem paraſſe cum in du-

κοινὴν τὴν δίαιταν εἶχον, καὶ ὁμονοίᾳ προσεκαρτέριζοντο οὐδὲν μέγα περὶ τῶν ἀμφιβαλλομένων στασιάζοντες, καὶ τοῦτο ἐκ ἐτῶν χρόνοις πολλοῖς μέχρι τῆς τοῦ διδασκάλου Σεργίου ἀναδείξεως· καὶ ὡς οὐ χρὴ οὐ μὴν ἔτι τὴν ἐν τοσούτοις χρόνοις σύμπνοιάν τε καὶ συναφείαν εἰς αἵματα καὶ σφαγὰς διαλῦσαι, οὐδὲ τοὺς εἰς αὐτὰ τὰ καίρια ἔτι νῦν συνημμένους τε καὶ ὁμοφρονοῦντας διά τινας προσφάτως ἀναρριπισθείσας διαφορὰς ὡς ἑτεροδόξους παντελῶς καὶ ἀθέους εἰς τὸν διὰ ξίφους ὄλεθρον ἀφειδῶς παραπέμπειν. ἀλλ᾽ ὁ μὲν τοιούτοις τισὶ ῥήμασι τὸν καθ᾽ ἀλλήλων, ὡς εἴθε μὴ ὤφελεν, οὐ γὰρ ἂν ὁ ψυχόλεθρος πλείους ἐπενεμήθη ψυχάς, ἔστησε φόνον.

biis circa doctrinam nihil magni momenti esset; annisque multis ita perseverasse usque ad Sergii magistri inaugurationem: non oportere tot annorum consensum & societatem in sanguinem & cædes desinere, neque par esse eos, qui in rebus præcipuis etiam nunc conjuncti & ejusdem opinionis essent, ob quasdam recentes controversias ultro citroque subortas, quasi omnino heterodoxos & impios gladio & exitio tradi. Talibus ille dictis mutuam cædem compescuit, quod utinam factum non fuisset: lues enim illa tot animabus perniciem non parasset.

Μιχαὴλ μέντοι γε ὁ τοῦ βασιλέως τὰ ῥωμαϊκὰ σκῆπτρα διέποντος ἐς ... τῆς βασιλείου στολῆς εἰς τὸ τῶν μοναχῶν ἠμείφθη σχῆμα, καὶ ὁ μετ᾽ αὐτὸν βασιλεύσαντος Λέοντος οὐκ ἐν τῷ ῥαθύμῳ τὴν ἀναζήτησιν καὶ ἔρευναν τῆς ἀποστασίας ὑπέμειναν, ἀλλὰ καὶ σπουδῇ τῇ πρεπούσῃ ἀναδεξάμενοι, στέλλονταί τινες τῶν οὐκ ἀσήμων ἀνὰ πᾶσαν τὴν ῥωμαϊκὴν ἀρχὴν, ὡς εἴ τινες ἂν φωραθεῖεν τῆς τοιαύτης κάτοχοι θεομαχίας, ἐπεὶ γὰρ πολλάκις αὐτοὺς αἱ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἱερέων νουθεσίαι καὶ παραινέσεις οὐδὲν οὔτε ὤνησαν οὔτε μεταβάλλει. ἐπιστῆναι τὸ ἀσεβεῖν, τούτους οὕτως ἀμεταθέτως ἔχοντας ὡς κοινὴν λύμην καὶ φθορὰν τοῦ γένους πρὸς τὸν διὰ ξίφους θάνατον ἐπάγειν. ἧκεν οὖν τὰ προστάγματα καὶ εἰς τὴν καλουμένην χώραν τῶν Ἀρμενιακῶν. Θωμᾶς δὲ ἦν τηνικαῦτα Νεοκαισαρείας ἐπίσκοπος, καί τις ἕτερος Παρακονδάκης ἐπώνυμος ἐξάρχων κατ᾽ ἐκεῖνο καιροῦ τῶν ὅτι τὸν κατὰ τὸν βίον σεμνότητος εἴχετο, καὶ τῆς ὑψηλοτέρας πολιτείας ἐποιοῦντο ἐπάγγελμα συντηρεῖν τὰ θέσμια. τούτων γοῦν τῶν ἀνδρῶν ἑκάτερος, ἅμα συνεδριάζων μεθ᾽ καὶ ἑτέρων τινῶν λογίων βασιλικὸν δεξάμενοι θέσπισμα, οὓς ἂν τῶν ἀποστατῶν ἡ πολιτικὴ χεὶρ ἐρευνῶσα εὑρίσκειν τε καὶ συνελάμβανεν καὶ πρὸς αὐτοὺς διεπέμπετο, ἐξήταζόν τε καὶ ἐλογοθέτουν λεπτομερέστερον, καὶ τοὺς ὑπαιτίους τῶν ἀναιτίων φιλοκρινοῦντες τοὺς μὲν ἀπέλυον, ἔστι δ᾽ οὓς καὶ ἐπιτιμίοις ἐκκλησιαστικοῖς καθυπέβαλλον, τοὺς δὲ παντελῶς ἀνιάτους οἱ πολιτικοὶ νόμοι καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀρχόντων παρελάμβανεν τὸ δικαστήριον. οὕτω δὴ τῆς ἐρεύνης τε καὶ κρίσεως καὶ τοῦ λογοθεσίου καὶ τῆς πράξεως προϊούσης, μερίζονται τῶν εἰρημένων κριτῶν τὴν σφαγὴν οἵ τε λεγόμενοι Κυνοχωρῖται καὶ οὓς ἐπωνόμαζον Ἀστάτους· ἦσαν δὲ οὗτοι τῶν τοῦ Σεργίου μαθητῶν οἱ λογάδες. οἱ μὲν οὖν Ἄστατοι μηδενὸς ἑτέρου δεηθέντες αὐτοὶ καθ᾽ ἑαυτοὺς δόλῳ καὶ προδοσίᾳ κατασφάζουσι τὸν εἰρημένον ἔξαρχον· τοῖς δὲ Κυνοχωρίταις ἐπειδὴ ἐνέδει στρατηγὸς τοῦ μιάσματος, εἷς τῶν εἰρημένων Ἀστάτων ἐφίσταται, καὶ κατασφάζουσι καὶ αὐτοὶ τὸν ἀρχιερέα τοῦ θεοῦ Θωμᾶν. ἀναιδῶς δὲ τούτων οὕτω παρανομηθέντων, οἱ προειρημένοι Ἄστατοι, αἴτιοι γὰρ ἦσαν ὡς ἔφην ἑκατέρας μιαιφονίας ἀρχιτέκτονες, φεύγουσι μὲν σὺν τοῖς ἑπομένοις * ἀπὸ

πάσης

Michaël vero qui imperatoriam vestem in monachalem commutavit, & ejus successor Leo, de hujusmodi apostasia perquisitionem fieri non indiligenter curarunt, sed qua par erat sollicitudine per omnes Romani Imperii fines viros dignitate præstantes miserunt, ut quandoquidem ab Episcopis & sacerdotibus frequenter moniti impii illi, nec obtemperaverant, nec resipuerant, si quos deprehenderent tali impietati obnoxios, qui ad meliorem se frugem recipere nollent, quasi communem pestem & generis humani perniciem gladio plecterent. Hæc itaque jussa venerunt in regionem Armeniacorum dictam: Thomas vero tunc Neocæsareæ Episcopus erat, aderat alius quidam nomine Paracondaces, qui tunc temporis eminebat inter eos, qui honestate morum præditi, sublimiorem vitæ rationem profitebantur. Ambo igitur imperatorio decreto cum aliis quibusdam eruditis viris consultare jussi, apostatas a politica manu ad hoc deputata deprehensos & oblatos examinabant, & minutatim interrogabant, sontesque ab insontibus sequestrantes, alios quidem absolvebant, nonnullos Ecclesiasticis pœnis subjiciebant; penitus insanabiles politicis legibus & magistratuum tribunali tradebant. Dum examen, judicium, interrogatio & acta sic procederent; Cynochoritæ, ut vocabant, & ii qui dicebantur Astati: erant autem selecta pars discipulorum Sergii, prædictorum Judicum cædem patrandam inter se dividunt. Astati igitur nulla petita ope, memoratum Præfectum dolo & proditione confodiunt; Cynochoritæ vero cum duce ad exsecrandum facinus egerent, assumto ex Astatis uno, Episcopum Thomam obtruncant. His audacter gestis Astati, qui ut supra dixi, utriusque parricidii auctores erant, cum sequacium turma fugiunt ab universis regionibus quæ

πάσης γῆς ἦν ὁ Χριστιανῶν ἐκόσμει θεσμός, παραγίνονται δ' ἐν Μελιτινῇ πόλει τῆς δευτέρας Ἀρμενίας πολιτείαν οὖσαν τότε τῶν μισοχρίστων Σαρακηνῶν· ἧς καὶ Ἀμηρᾶς ἦρχεν ὃν ἐπεκάλουν (a) Μονοχεράριν· καὶ οὗτος ὁ μισόχριστος τοὺς μισοχρίστους φυγάδας τά τε ἄλλα φιλοφρονησάμενος δεξιῶς καὶ παντὸς ἐλευθερώσας ἀνθρωπίνου δέους, τὸ (b) Ἀργαοῦν πολίχνιον οὕτω καλούμενον ἐπιχωρίῳ γλώττῃ οἰκεῖν ἐπιτρέπει. ἀθροίσματος δ' ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ τοῦ τῆς ἀποστασίας φρονούντων συνερρυηκότος ὡς καὶ εἰς λῃστρικὴν ἐξαρκεῖν ἐπιδρομήν τε καὶ χεῖρα, πολλὴ καὶ πολλάκις τῶν πλησιοχώρων Χριστιανῶν αἰχμαλωσία τοῖς ἀθέοις ἐπετηδεύετο· κἀκεῖθεν κραταιούμενον τὸ κακὸν οὐ μόνον τοὺς ἀπ' ἀρχῆς θεραπευτὰς ἀδεῶς ἐδίδου τὴν ἀσεβῆ θρησκεύειν, ἀλλὰ καί τινας τῶν αἰχμαλωτιζομένων πολλὴν παρεῖχεν τὴν ἐξουσίαν συναναγκάζειν εἰς τὴν αὐτὴν αὐτοῖς καταπίπτειν ἀθεότητα. γίνεται δὴ καὶ Σέργιος, οὗ πολλάκις ἔσχε μνήμην ὁ λόγος, ἐκεῖσε καὶ χρόνον τινὰ τοῖς φυγάσι διατρίψας καὶ βαθύνας αὐτοῖς ἐπὶ πλέον τῆς ἀσεβείας τὰ δόγματα, τὴν ἄνωθεν ὅμως δίκην οὐ διδράσκει. ξυλουργίας ἦν ὁ καιρὸς καὶ τεκτονικῆς ὁ Σέργιος οὐκ ἀμελέτητος ἦν, καὶ δὴ καὶ συνήθης ἦν κεχρῆσθαι τῇ τέχνῃ καὶ εἰς σανίδας ἀποξέειν τῶν πρέμνων τὰ ἐπιτήδεια. οὗτος κατὰ τὸ σύνηθες εἰς τὸ παρακείμενον ὄρος τοῦ Ἀργαοῦ παραγεγονὼς ἔπραττε τὰ αὐτοῦ καὶ εἰς σανίδας τὰ ξύλα ἀπέξεεν· περὶ ταύτην δ' ὄντα τῇ ἐργασίᾳ Τζανίων ὄνομα, ἀνὴρ ἐκ Νικοπόλεως, εὐσεβὴς τὴν θρησκείαν, τὴν γνώμην ἀνδρεῖος καὶ τὰς χεῖρας παραπλήσιος, ὡς εἶδεν οὕτω τὸν θεομάχον ταῖς μαγγανείαις αὐτοῦ τεθαρρηκότα, καὶ ταῖς γοητείαις τὴν ζωὴν πεπιστευκότα, καὶ καταμόνας ξυλουργεῖν ἐπηρμένον, μέγα τι καὶ διάτορον κατὰ τοῦ ἀπατεῶνος ἐμβοήσας καὶ τῇ φωνῇ φόβου τε καὶ ἐκπλήξεως πληρώσας, ἀφαιρεῖται μὲν αὐτὸς ἄνοπλος ὢν τὴν ἀξίνην τῶν χειρῶν, παίει δὲ τὴν πλαγίαν καιρίαν καὶ αὐταῖς ταῖς πληγαῖς ὁ πικρὸς ἐπηκολούθησε τῷ ἀλιτηρίῳ θάνατος. οὕτω μὲν δὴ οὗτος τὸ τῆς ἀπάτης ὡς ἀληθῶς πνεῦμα, ὁ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν ὀλετήρ, ἡ πικρὰ καὶ βαθεῖα τῆς ἀποστασίας ῥίζα, τὸ ἔσχατον καὶ χεῖρον τῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντων κακῶν, τῷ οἰκείας αὐτοῦ χειρὸς καὶ τέχνης ὅπλῳ κατακοπείς, τῶν τε θεομάχων καὶ ὑπερηφάνων λόγων καὶ τῶν βδελυκτῶν καὶ ἀνοσίων ἔργων καὶ τῶν ἀμηχάνων ὑποσχέσεων καὶ ἐλπίδων καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς ἐξεκόπη, καὶ εἰς τὸ ἄσβεστον πῦρ αἰώνιον αὐτῷ τῷ θεομάχῳ φρονήματι παρεπέμφθη.

Christiana lege utebantur, & Melitinam secundæ Armeniæ urbem se conferunt, quam tunc Christi osores Saraceni incolebant, quibus Amiras nomine Monocherares imperabat, qui Christi inimicus, Christi inimicis profugis benigne exceptis, & omni metu liberatis, Argaüm sic dictum oppidulum dat incolendum. Confluente autem eodem impiorum multitudine, ita ut jam prædatoriis incursibus pares essent; vicini Christiani multi ab iis frequenter in captivitatem abducti sunt: & malo in dies invalescente, non modo veteres impietatis cultores libere potuerunt in ea perseverare, sed etiam quosdam ex captivis ad eam amplectendam cogere. Contigit autem ut Sergius, cujus frequens mentio facta est, postquam aliquo tempore cum transfugis versatus fuerat, iisdem in impietate confirmandis intentis, debitas cœlitus pœnas lueret. Ligna cædendi tempus erat, nec lignariæ artis imperitus erat Sergius, solebatque illam exercere, truncosque in asseres secare. Cum autem in monte Argai proximo huic operi vacaret, Tzanio quidam Nicopolitanus, religione pius, animo manibusque strenuus, ut vidit illum Deo hostem præstigiis suis fidentem, & veneficiis vitam concredentem, ita ut solus ligna cædere auderet, magna & ingenti contra seductorem emissa voce, quæ terrore stuporeque hominem replevit, inermis cum esset securem e manibus ejus abstulit, scelestumque ita percussit, ut mors ejus sequeretur. Sic fallaciæ ille vere spiritus, pernicies humanarum animarum, acerba illa & profunda apostasiæ radix, extremum & pessimum malorum omnium quæ ante fuerant, manùs & artis suæ instrumento obtruncatus, impiorum superborumque sermonum, vanarum promissionum & exspectationum, ipsiusque vitæ finem accepit, & in ignem inexstinguibilem æternumque cum impia sua sententia amandatus est.

(c) Τρίτον καὶ τεσσαρακοστὸν καὶ τριακοσιοστὸν πρὸς τοῖς ϛ'. ἀπ' ἀρχῆς τῆς κοσμογενείας ἠνύετο, ὅτε τὸν βίαιον ὁ θεομάχος οὗτος ἀπέτισε θάνατον. λείπει δὲ μαθητὰς τῆς αὐτοῦ μυσαρότητος καὶ ἀποστασίας, οἳ τὸ πρωτεῖον ἐν ταῖς μυστικαῖς μαγγανείαις τε καὶ γοητείαις ἔφερον τρεῖς, ὧν ὁ μὲν Μιχαήλ, τὸν δὲ Κανακάρην, ὁ δὲ τρίτος Ἰωάννης ὠνομάζετο, οἷς καὶ ὁ μνημονευθεὶς ἄνωθεν Θεόδοτος συνηριθμεῖτο· οἱ δὲ μετ' ἐκείνους Βασίλειός τε καὶ Ζώσιμος καὶ ἕτεροι πλείους ἦσαν. ἀλλ'

Tertius & quadragesimus & trecentesimus post sexies millesimum a creatione mundi annus complebatur, cum impius ille morte scelera luit. Discipulos autem reliquit apostasiæ improbitatisque suæ, qui in mysticis maleficiis suis atque præstigiis primas tenebant, tres numero, Michaëlem, Canacaren & Joannem, quibuscum annumerabatur memoratus supra Theodotus, post illos autem Basilius & Zosimus, & alii complures. Sed hi illius scelestissimi ho-

(a) Sic Colb. Coislin. vero Μονοχεράριν (b) Colb. Ἀργαοῦν. (c) Is erat annus Christi 835.

οὗτοί γε οἱ τοῦ Παυλιτικοῦ ἐκείνου τοῦ τρισκαταράτου μαθηταί, οὓς καὶ συνεκδήμους τὸ ἠπατημένον πλῆθος ἐπονομάζουσιν, τὸν ἀθροισθέντα λαὸν ἐν τῷ Ἀργαοῦ, καίτοι τὸν πικρὸν καὶ θεήλατον τοῦ διδασκάλου θάνατον ὑπ' ὄψιν λαβόντες, καὶ οὐδὲν ὧν ἐμυθολόγει καὶ ἐτερατεύετο προελθὸν, ὅμως τοῖς ἴσοις κακοῖς διεφθείροντό τε καὶ κατελυμαίνοντο, οὐκ ἔτι μὲν εἰς ἕνα τινὰ ἢ εἰς δύο τὸ διδασκαλικὸν τῆς θεομαχίας ἀναφέροντες ἀξίωμα, ὁμοτίμως δὲ ἀλλήλοις αὐτοὶ κατὰ πλῆθος τῆς πλάνης τῷ πλήθει καθηγούμενοι· ἤδη δὲ καὶ ὑποβεβηκότας αὐτῶν τινας ἑτέρους ἔταττον, οὓς καὶ νοταρίους ὠνόμαζον, καί τινα τῶν ἀπορρήτων τε βδελυκτῶν ὀργίων εἰς ἐποψίαν καὶ τελεστικὴν ἀφωσίουν ἐπιμέλειαν.

Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς ἀναφαίνεται καιροὺς καὶ ὁ τρισαλιτήριος Καρβαίας, ἀνὴρ δεινὸς μὲν ὑπελθεῖν ὄχλον, στεγανὸς δὲ κρύπτειν τὸ ἀνέκφορον, καὶ τοῖς χείλεσιν ἄλλα προφέρειν παρὰ τὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μελέτην πιθανώτατος, καὶ πίστιν μὲν οὐδ' ἥν τινα στέργων, ἐπεὶ καὶ τὰ τῶν Ἀράβων θαυμάζειν ἐσχηματίζετο· πλὴν τῆς ἀποστασίας ἐραστὴς καὶ λέγεσθαι καὶ νομίζεσθαι κλέος ποιούμενος, οὔτε τῆς κατὰ πόλεμον ἐμπειρίας ἀγύμναστος. διὸ καὶ τῆς ἀποστατικῆς ἐκείνης τοῦ πλήθους ἤδη πρὸς χεῖρα πολεμικήν τε καὶ ἰσχὺν ἀδρυνομένης, ἀρχηγὸς ὑπὸ τοῦ πλήθους ᾑρέθη, ὡς ἐπὶ μᾶλλον αὔξειν τε καὶ κρατύνειν τὸ θεομάχον ἀξιούμενος. ἐπεὶ τῇ βραχύτητι τοῦ πολιχνίου στενοχωρουμένους εἶδε τοὺς ὑπὸ χεῖρα, πόλιν ἄλλην εὐρυχωροτέραν ἐγείρει, ἣν ἐπωνόμαζε (a) Τεφρικὴν, καὶ ταύτην τοῖς ἑπομένοις πολίζει, ὁμοῦ μὲν καὶ τὴν ἐπιφερομένην τῶν Μελιτινῶν ἀποκλίνων τυραννίδα. καὶ γὰρ εἰ καὶ κατ' ἀρχὰς φιλοφρόνως ὑπεδέξαντο, ἀλλ' οὖν πλουσίους ὁρῶντες καὶ πλέον ὧν ἤλπιζον ταῖς καθ' ἡμέραν λῃστρικαῖς ἐφόδοις εἰς εὐπορίαν ἐπιδιδόντας, οὐκ ἔτι τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῖς ἐπιβάλλειν φθόνου γέμοντα καὶ πλεονεξίας ἠδύναντο. διὸ λαφυραγωγοῦντες αὐτοὺς τέχναις πολλαῖς καὶ μεθόδοις οὐκ ἀνελίμπανον. μία τοίνυν καὶ αὕτη αἰτία, δι' ἣν ὡς ἀπωτέρω τῆς προτέρας οἰκήσεως πολίζειν ἔγνω τὸ ὑπήκοον· ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀνεπίμικτον τῶν ἄλλων ἀνθρώπων εἰς τὰς δαιμονιώδεις καὶ ἐκτόπους τῶν πράξεων ἅτε δὴ καθ' ἑαυτοὺς ὄντας, ἀδεῶς χωρεῖν καὶ σὺν παρρησίᾳ προθυμούμενος. ἐκ γειτόνων γὰρ ἔχοντες πρότερον τοὺς Σαρακηνοὺς, ἐτίμων μὲν τὰ αὐτῶν, ἐτίμων δὲ καὶ τὰ ἐκείνων· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐκείνων θεατρίζοντες, τὰ δὲ οἰκεῖα μυστηριάζοντες.

Ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ ἐπιτήδειος ἐδόκει πρὸς τὰς καταδρομὰς τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχῆς ἡ αὐτὴ πόλις· μᾶλλον τε γὰρ ἐπλησίαζε τοῖς αὐτῆς ὁρίοις. ἀλλὰ καὶ εἴ τις αὐτομολεῖν ἐκεῖθεν ἐβούλετο τῶν τὴν αὐτὴν ἀσέβειαν ἐγκόλπιον φερόντων, ἑτοιμοτέραν εὕρισκε διὰ τὸ γειτόνημα τὴν πρὸς αὐτὴν καταφυγήν τε καὶ ἀναχώρησιν· οὓς μὲν

minus ter maledicti discipuli, quos decepta plebs comperegrinos appellat, populum in Argai loco congregatum; tametsi acerbam & divinitus immissam magistri mortem viderant, & nihil eorum quæ ille portentose confinxerat accidisset, populum, inquam, illum corrumpere & pessumdare pergebant: nec ultra impietatis magisterium ad unum vel duos referebant. Sed pari inter se honore multitudini præficiebantur: attamen quosdam inferioris gradus constituerunt, quos appellabant Notarios, quibus curam quamdam & officium in abominandis suis orgiis & initiationibus assignabant.

Sub hoc tempus eminebat sceleratissimus Carbæas, vir ad subornandam plebem acutus, callidus ad ea occultanda quæ efferre par non erat, & ad alia persuadenda, quam quæ in corde latebant, nullam revera tenens fidem, quippe qui Arabum religionem se admirari simularet: cæterum apostasiæ amatorem & dici & existimari honori & gloriæ sibi esse ducebat, neque bellicæ rei imperitus erat. Quamobrem cum apostatica illa multitudo jam eo incrementi venisset ut militarem manum suppeditare posset, ad imperium ab illa evectus est, utpote qui impiissimum cœtum & augere & confirmare posse crederetur. Cum autem oppiduli angustiâ pressos cerneret subditos, aliam ampliorem urbem excitavit, quam Tephricam nominavit, ipsamque sequacibus suis incolendam dedit; ut imminentem Melitinorũ tyrannidem declinaret. Nam etiamsi initio perhumaniter ab illis excepti fuissent; at tunc cum illos divites esse cernerent, ac quotidianis deprædationibus rerum copiâ crescentes, non poterant eos sine invidia & cupiditate respicere. Quare non cessabant eis insidiari, ut spolia eriperent. Hæc ipsi causa fuit cur procul a prima habitatione subditos suos sedem ponere decrevit. Ad hæc autem curabat, ut separati a cæteris hominibus, dæmoniacis & absurdis rebus seorsim positi liberius & cum fiducia vacarent. Cum enim antea vicinos haberent Saracenos, eorum simul ritus & suos observabant; sed eorum ritus theatrico more, suos vero mystico cultu.

Præterea urbs illa a se structa opportuna videbatur esse ad Romanum imperium incursandum, utpote illius finibus vicinior. Quinetiam si quis inde transfugere vellet ex iis qui eidem impietati assentiebantur, paratiorem ad fugam & secessum ob vicinitatem locum habebant. Bella vero dein-

(a) Sic Colb. ac Coislin. Τεφρικὴν.

τὸν ἐκεῖνος διηνέγκεν οὐκ ἔτι λῃστρικοὺς, ἀλλ' ἐκ παρατάξεώς τε καὶ δημοσίους πολέμους καθ' ἑαυτόν τε καὶ τοῖς Σαρακηνοῖς συμπλεκόμενος· ἐν οἷς τε τὸ πλέον ἔσχε, καὶ ἐν οἷς ἀπηνέγκατο τὸ ἧττον, ἄλλης τέ ἐστιν ὑποθέσεως καὶ ἰδιάζοντος χρόνου. ὅτι δὲ παντοδαπῶν ἐπλήρωσε συμφορῶν τὰς τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχῆς πλησιαζούσας αὐτῷ χώρας, τὸ μέγεθος ἐξαρκεῖ τοῦ πάθους ἀντὶ λόγου τοῖς μεθ' ἡμᾶς παραγαγεῖν ἀνεπίπληκτον τὴν γνῶσιν. πλὴν ἀλλ' ὅγε παλαμναῖος ἐκεῖνος χρόνοις μακροῖς τὰ ἀνήκεστα δράσας, ὀψὲ καὶ μόλις νόσῳ τὸν βίον κατέστρεψε. καὶ τῆς ἐκείνου τυραννίδος καὶ τῆς ἀσεβείας διάδοχος ἀναδείκνυται ἐπὶ παιδὶ μὲν γαμβρὸς, ἐκ τοῦ γένους δὲ τὸ ἀνεψιὸν ἕλκων καὶ τὸ ἐπώνυμον Χρυσοχέρης· καθ' οὓς καιροὺς τήνδε τὴν συγγραφὴν ὁ λόγος ἀναταξάμενος τοῦ πρόσω χωρεῖν, ἅτε δὴ τῶν μελλόντων τὴν γνῶσιν οὔτε ἔχων οὔτε ἐπαγγελλόμενος, ἀπέστη. εἰ δὲ καὶ τὰς ἐλπίδας δοίη τις, ὅσαι γε μάλιστα εἰς τὴν θείαν εἰσὶν εὐμένειαν ἠρτημέναι καὶ τῶν τοῦ γένους ἐραστῶν σωτηρίας μὴ σφαλερᾶς μηδὲ πλάνης εἰσὶ, τάχα ἂν οὐ κατακινδυνεύσοιτο ἡ γραφὴ οὐκ εἰς μακροὺς προσαγορεύουσα χρόνους, ῥιφῆναί τε καὶ διαφθαρῆναι τοῦ ἀποστατικοῦ τούτου καὶ ἀθέου πληρώματος καὶ τὸ φρύαγμα καὶ τὰ δόγματα καὶ τὴν ἰσχύν. ἀλλὰ γὰρ ὁ μὲν πρῶτος λόγος, ὅθεν τε τὰς πρώτας ἀρχὰς εἶχεν ἡ πλάνη, καὶ ὅπως δευτέρας ἐπισπορᾶς ἡ αὐτὴ τῆς πικρίας ῥίζα βλαστοὺς ἀνέδωκε τῆς θεομαχίας, καὶ ὡς καὶ μέχρι τρίτης παρῆλθε παραβολῆς ζιζανίων· τίνες τε τῆς ἀποστασίας αἱ καλούμεναι ἐκκλησίαι καὶ πόσαι, καὶ τίνας ἔσχε διδασκάλους, ὅπως τε τὰς ἱερὰς κατακιβδηλεύουσι φωνὰς, καὶ οἷς αὐτῶν τὸ δυσσεβὲς ἐπισκιάζουσι φρόνημα, καὶ ὅσα ἄλλα κατ' ἐπιδρομὴν ἡ ἱστορία διεπεράνατο· ταῦτα διελθὼν εἰς τὸν δεύτερον ἀνατίθεται λόγον τάς τε κατ' ἔπος τῶν δυσσεβῶν δοξασμάτων ἀνασκευάς, ὅσα μάλιστα μὴ μέχρι νῦν τὸν ἔλεγχον ὑπέσχε, καὶ εἴ τι ἄλλο ῥηθῆναι δέον παρῆκεν, ἂν ἄρα τὴν χρατοῦσαν τῆς πολλῆς συνοχῆς ἀνοχὴν ἡ φιλάνθρωπος ἰδεῖν παρασκευάσῃ καὶ θεία εὐμένεια.

de non prædationibus gessit, sed justis præliis & aciebus, sive solus cum suis sive cùm Saracenis dimicaret: quandonam autem vicerit, & quandonam superatus fuerit, alterius est instituti temporisque referre. Quod vero vicinas sibi Imperii Romani regiones innumeris affecerit calamitatibus, ipsa mali magnitudine plus quam verbis posteri nostri cognituri sunt. Postquam autem sanguinarius ille & exsecrabilis homo longis temporibus intolerabilia perpetrasset, sero tandem & vix ægritudine consumtus periit. Ejusque tyrannidis & impietatis successor declaratur ejus gener ex filia, & consobrinus genere, cui nomen Chrysocheres: quo tempore hanc historiam describentes, quod futurorum notitiam nec habeamus, nec polliceamur, ultra progredi non possumus. Quod si quis eam spem dederit, quæ ex divina benignitate pendet, quæque humani generis amantes non fallit umquam, nec in errorem inducit, fortasse non nimis audacter scribatur, non multo ab hinc tempore futurum esse ut apostatici hujus & impii cœtûs audacia, dogmata & robur dissolvantur & destruantur. Cæterum hic liber, unde initium duxerit error, repræsentavit, necnon quomodo secundo jacto semine hæc ipsa amaritudinis radix surculos impietatis emiserit, ac etiam quomodo usque ad tertiam vicem zizania repullulaverint: item quænam & quot fuerint defectionis Ecclesiæ, ut vocabant, qui magistri, & quomodo illi sacras voces adulteraverint, quibusnam iterum verbis suam ipsi sententiam obumbrent, & alia multa, quæ postquam cursim historia enarravit; ad secundum librum remittit tum impiorum dogmatum refutationem, eorum maxime quæ hactenus depulsa non fuere, tum si qua alia quæ dici oportuit, prætermiserit: si tamen divina gratia negotiis obruto scriptori requiem & vacationem concesserit.

CODEX CCLXXI. olim CLXXXII. membranaceus, X. vel XI. sæculi, exceptis triginta duobus foliis in principio quæ recentiore manu scripta sunt. Est foliorum 277.

Duo priora folia ad opus compingendum adhibita continent quædam quæ nihil pertinent ad sequentes Catecheses. Prima primi folii pagina ita erasa est ut legi non possit. In altera pagina est fragmentum cujusdam enumerationis quâ per ordinem exponuntur omnes tituli ac initia Psalmorum quos David & Asaph composuere, illudque sic incipit.

Εἰς Σαλαμὼν (sic) ψαλμός.

οα´. Ὁ θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δίκην.

Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

οβ´. Ὡς ἀγαθὸς ὁ θεὸς τῷ Ἰσραὴλ τοῖς εὐσεβέσι τῇ καρδίᾳ. Deinde sequuntur sic tredecim Psalmorum tituli, initia, numerique.

Folio secundo continentur argumentum & initium Psalmi Davidis qui Psalmus est numero 151. itemque argumenta & initia Odarum 15. quæ reperiuntur tum in vetere tum in novo testamento.

Postea titulus inest atque initium cujusdam enumerationis ad finem mutilæ quâ in aliquibus Psalmorum titulis demonstratur, quæ verba apud solos 70. Interpretes reperiantur.

Fol. 3. tit. 1. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου κατηχήσεις. περὶ τῆς πολυολεθείας παῤῥησίας, καὶ τοῦ εὐχαρίστως ἀποφέρειν τὰς νόσους. *Sancti Patris nostri Theodori Studitæ Catecheses, de perniciosa confidentia & de ferendis cum gratiarum actione morbis.* Init. Πατέρες μου καὶ ἀδελφοὶ, διὰ τοῦτο εἰσήγαγεν ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ἔργοις ἀγαθοῖς πατέσαντες αὐτοῦ.

Fol. 5. verso, tit. 2. Περὶ τοῦ μετὰ φόβου θεοῦ καὶ πάσης ἀπαθείας τόν τε κανονάρχην τόν τε κανδηλάπτην καὶ τὸν νοσοκόμον ἐπιτελεῖν τὰς ἑαυτῶν διακονίας. *Quod Canonarchus, lucernarum curator, & infirmarius cum timore Dei atque omnino temperate officium suum exsequi debeant.* Init. Ἀδελφοί μου καὶ πατέρες, ὡς ἐπὶ προσώπου ὑμῶν ὧν ἐπιδίδωμι ὑμῖν τοῦ ταπεινοῦ μου λόγου.

Fol. 9. verso, tit. 3. Περὶ τῶν διακονιῶν, ὅτι οἱ προθύμως ἐργαζόμενοι ἐν αὐταῖς, τῷ Χριστῷ προσφορὰν ποιοῦσι. *De officiis: quod qui studiose illa exsequitur, Christo oblationem mundam offerat.* Init. Ἀδελφοί μου καὶ πατέρες καὶ τέκνα, αἰσίγω μου καὶ νῦν τὸ στόμα.

Fol. 12. verso, tit. 4. Περὶ τῆς ἀδιαλείπτου ἐξαγορεύσεως, καὶ τοῦ ἀντέχεσθαι παντὸς ἀγαθοῦ διὰ τῆς ταπεινώσεως. *De confessione semper conspicua, & quod per humilitatem omni bono insistendum sit.* Init. Ἀδελφοί μου καὶ πατέρες, ἀρχόμεθα πάλιν παρατίθεσθαι τὸ τῆς ταπεινώσεως μου λόγον.

Fol. 15. verso, tit. 5. Περὶ τοῦ χωρισμοῦ τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ ὅτι μεγάλη βοήθεια ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ ἡ τῶν δακρύων ἐκδυσώπησις. *De separatione animæ a corpore, & quod magnum auxilium præstet in illa hora supplicatio per lacrymas.* Fol. 16. Init. Τέκνα μου καὶ ἀδελφοὶ ποθεινότατοι, αἰσίγω μου τὸ στόμα πάλιν, καὶ διηγέομαι ὑμῖν τὰ τῆς ὠδηγίας λόγον.

Fol. 18. tit. 6. Περὶ τῶν ἐν κοινοβίῳ ζώντων, ὅτι τῶν ἀποστόλων τὸν βίον ἐζήλωσαν. *De iis, qui in cœnobio vivunt, quod Apostolorum vitam imitentur.* Init. Πατέρες μου καὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, ἤθελον καὶ εὐχόμην μετὰ τοῦ λόγου παρέχειν καὶ τὸ ἀπὸ τῶν ἔργων κατήχησιν.

Fol. 23. tit. 7. Περὶ τοῦ ὅτι οἱ ἀφέντες πάντα καὶ ἀκολουθήσαντες τῷ Χριστῷ, κἂν εὐτελεῖς τυγχάνωσιν, ἀπολήψονται μεγάλα ἀγαθά. *Quod ii, qui omnia reliquerunt & Christum sequuti sunt, etiamsi vilis sint conditionis, magna consequuturi sint bona.* Init. Πατέρες μου καὶ ἀδελφοί μου καὶ τέκνα, ὡς γῆ πίων καὶ ἀγαθὴ δεχόμενοι τὸν τῆς ταπεινώσεώς μου λόγον.

Fol. 25. tit. 8. Περὶ τοῦ ἐν τῷ κοινοβίῳ σκάμματος, ὅτι τὸν ἴσον (*sic*) τοῦ στεφάνου ὁ ἀθλῶν παρὰ Χριστοῦ κομίσηται. *De cœnobitico certamine, quod qui certat certamini parem coronam a Christo accepturus sit.* Init. Πατέρες μου καὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, οὔτε ἐγὼ ὡς νομίζω εἰς κενὸν κοπιῶ.

Fol. 28. tit. 9. Περὶ τῶν νοσούντων, ὅτι δεῖ ὑπομένειν τοῖς συμβαίνουσι, καὶ πολὺς ὁ μισθός. *De ægrotantibus, quod oporteat in iis quæ accidunt patientiam exhibere, & quod magna hinc merces.* Init. Πατέρες μου καὶ ἀδελφοί μου καὶ τέκνα, ἐν ἀθυμίᾳ ἤρξάμην γίνεσθαι ὁρῶν τὸν ἀγῶνα καὶ διαβίωσιν ὑμῶν.

Fol. 30. tit. 10. verso, Περὶ τοῦ ὑποτάσσεσθαι τῷ προεστῶτι, ὡς σίδηρον τῷ χαλκεῖ, καὶ εἰς τοῦτο ἀμεριμνως διαβιοῦν. *Quod ita præfecto subjici oporteat, ut ferrum fabro, atque illo modo sine sollicitudine vivere.* Init. Ἀδελφοί μου καὶ πατέρες καὶ τέκνα, ἐπιβλέπων ἐπιβλέπω ὡς κατὰ τὴν ... ὁ χορὸς τῆς ἀδελφότητος ἡμῶν.

Fol. 32. vers. tit. 11. Περὶ τοῦ μὴ μεγαλύνειν ἄλλον βίον πλέον τῆς κοινοβιακῆς διαβιώσεως. *Quod nulla vita plus, quam cœnobitica, sit extollenda.* Init. Πατέρες μου καὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, ἐν τῇ ἀσθενείᾳ κατάκειμαι, καὶ οὐχ οἷός τε εἰμι κατὰ πρόσωπον ὑμῶν παρίστασθαι.

Fol. 35. tit. 12. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ μετὰ τὸν ἀσπασμόν, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα. *In sancta & magna Dominica post salutationem S. Patris nostri Joannis Chrysostomi Archiepiscopi Constantinopolitani sermo in sanctum Pascha.* Init. Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω τῆς καλῆς ταύτης πανηγύρεως.

Fol. 36. tit. 13. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου ἡγουμένου τῶν Στουδίου κατήχησις πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς· ἐλέχθη δὲ μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα. *Sancti Patris nostri & confessoris Theodori Præfecti Studii catechesis ad discipulos suos: habita autem est post festum Paschæ.* Initium: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐπειδὴ ἠξιώθημεν χάριτι Χριστοῦ τὸ ἅγιον πάσχα ἀποπληρῶσαι.

Fol. 37. verso, tit. 14. Ἐκ τῶν κατηχήσεων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου, ὅτι δεῖ ἀποθνήσκειν ἡμᾶς τὸν προαιρετικὸν θάνατον· καὶ περὶ εὐταξίας. *Ex Catechesibus S. Patris nostri & confessoris Theodori, quod oporteat nos morte voluntaria mori: & de bono ordine.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, τὸ πάσχα παρῆλθε καὶ ἡ ἑορτὴ συνετελέσθη.

Fol. 39. verso, tit. 15. Κατήχησις μετὰ τὸ ἅγιον πάσχα, ὅτι δεῖ περιπατεῖν ἡμᾶς ἀξίως τοῦ μοναδικοῦ ὑπαγγέλματος καὶ τοῦ διωγμοῦ τοῦ διωκόμεθα διὰ κύριον. *Catechesis post S. Pascha, quod oporteat nos ambulare modo, tum monastica professione, tum persequutione, quam pro Christo patimur digno.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, χαρᾷ χαίρομεν οἱ ταπεινοὶ ὁρῶντες ὑμᾶς, δι' ἔτους ἀφικνουμένους ἐνταῦθα.

Fol. 41. verso, tit. 16. Περὶ τοῦ προσέχειν ἑαυτοῖς, καὶ φεύγειν τοὺς ὀλεθρίους τόπους καὶ τρόπους τῆς ἁμαρτίας. μετὰ τὸ ἅγιον πάσχα. ἐκ τῶν κατηχήσεων. *Quod sibi ipsi attendendum, ac fugiendum a locis & moribus ad peccatum inducentibus. Post S. Pascha ex Catechesibus.* Init. Ἀδελφοί μου καὶ πατέρες, καιρὸς ἡμᾶς καλεῖ μετὰ τὴν ἑορτὴν πάλιν πρὸς διάλεξιν ἐλθεῖν.

Fol. 43. verso, tit. 17. Περὶ τοῦ φοβεροῦ κριτηρίου, καὶ περὶ τοῦ ἀσφαλῶς διαμείβειν τὰς ἡμέρας τῆς παρούσης ζωῆς ἡμῶν. μετὰ τὸ ἅγιον πάσχα. ἐκ τῶν κατηχήσεων. *De tremendo judicio, & de secure transigendis hujus vitæ diebus. Post S. Pascha. Ex Catechesibus.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἡ ἐπιμονὴ τῆς παρούσης ζωῆς μὴ ῥαθυμίαν ὑμῖν ἐμποιείτω.

Fol. 45. verso, tit. 18. Πρὸ τῆς μεσοπεντηκοστῆς, ὅτι δεῖ εὐωδιάζειν ἑαυτοὺς διὰ τῆς τῶν ἀρετῶν ἀναλήψεως. *Ante Mesopentecosten, quod oporteat per virtutum exercitium bonum sui odorem effundere.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, τῇ Χριστοῦ ἀναστάσει καὶ ἡ κτίσις ὥσπερ τινὰ νεκρότητα τὴν χειμερινὴν κατήφειαν ἀποτίθεται.

Fol. 47. verso, tit. 19. Περὶ τῆς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ θεαρέστως πολιτεύεσθαι ἐν ἑαυτοῖς. *De Assumtione Domini nostri Jesu Christi: & de vita ad Dei placitum instituenda.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἑορτῶν ἑορτὴ ἡμῖν, καὶ ἡ ἐν πρεσβείοις ἀνάληψις τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Fol. 49. tit. 20. Μετὰ τὴν ἀνάληψιν. ὅτι δεῖ μετὰ καθαροῦ συνειδότος μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων. *Post Aßumtionem: quod oporteat cum pura conscientia sacris mysteriis participare.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἡ ἀναλήψιμος παρῆλθε, καὶ ἡ ἑορτή.

Fol. 51. tit. 21. Περὶ τῆς καθόδου τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ τοῦ θανάτου τοῦ ταπεινοῦ Εὐπρεπιανοῦ. *De Spiritûs Sancti descensu, ac de morte humilis Euprepiani.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐπὶ τῇ πεντηκοστῇ πάρεσμεν, ἐπὶ τῇ καθόδῳ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Fol. 54. verso, tit. 22. Εἰς τοὺς ἁγίους πάντας. ὅτι οὐχ οἱ δι' αἵματος μόνοι μάρτυρες, ἀλλὰ καὶ οἱ διὰ βίου ἐνθέου πολιτευσάμενοι. *In sanctos omnes, & quod non solum ii, qui sanguinem fuderunt, sed etiam ii, qui divinam duxere vitam, martyres sint.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἑορτὴ μὲν ἐστιν ἑορτῶν ἡ ἁγία πεντηκοστή.

Fol. 56. verso, tit. 23. Κυριακὴ πρώτη. διδασκαλία περὶ εἰρήνης. *Dominica prima; Doctrina de pace.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, εἰρήνης ἡμέρα ἡ κυριακή. ἐν αὐτῇ γὰρ ὁ κύριος.

Fol. 58. verso, tit. 24. Κυριακὴ δευτέρα. ὅτι χρὴ μετὰ αἰδοῦς καὶ ἀγάπης θεοῦ διαμείβειν τὸν βίον ἡμῶν. *Dominica secunda. Quod oporteat cum reverentia & amore Dei vitam nostram transigere.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, αὕτη ἡ ἡμέρα τῆς κυριακῆς ἣν ἑορτάζομεν σήμερον.

Fol. 60. tit. 25. Κυριακὴ τρίτη. περὶ μνήμης θανάτου καὶ ἀπολογίας τῶν βεβιωμένων ἡμῖν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ κριτηρίου. *Dominica tertia. De memoria mortis, & de vitæ nostræ ratione in tremendo judicio reddenda.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἡ μὲν ἡμέρα, ἀναστάσιμος· ἐμοὶ δὲ περὶ θανάτου διαλεκτέον.

Fol. 62. vers. tit. 26. Μετὰ τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. (Cod. seq. addit στρατηλάτου) περὶ τῆς ἐνθέου ἡμῶν πολιτείας, καὶ τοῦ μὴ ὑποπτήσσειν ἐν τοῖς πειρασμοῖς. *Post commemorationem S. Theodori Stratelati: de vitæ nostræ instituto: ac non metuendum esse in tentationibus.*

Initium : Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, καλὸν ἡμᾶς δεῖ, ἀλλὰ μὴ σιωπᾷν ἐπιπολύ.

Fol. 64. tit. 27. Μετὰ τὴν μνήμην τοῦ προδρόμου. δογματικὴ περὶ τιμῆς καὶ προσκυνήσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων. *Post commemorationem Præcursoris, dogmatica de honore & adoratione sanctarum Imaginum.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ὥσπερ ἐπειδὴ ἑωρτάσαμεν τὴν μνήμην τοῦ προδρόμου.

Fol. 66. verso, tit. 28. Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ θέρους. περὶ νεκρώσεως τῶν παθῶν καὶ τοῦ πνευματικοῦ θερισμοῦ. *In principium æstatis, de mortificatione passionum, & de spirituali messe.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, καιρὸς ὁ παρὼν τοῦ θέρους καὶ καιρὸς κόπων καὶ ἱδρώτων.

Fol. 68. verso, tit. 29. Περὶ τοῦ πνευματικοῦ θερισμοῦ καὶ τῆς ἐπιτεταμένης ἀσκήσεως τῶν τῷ Χριστῷ θεραπόντων. *De spirituali messe, & de intensa Christo servientium ascesi, seu exercitatione.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, θέρους ὥρα καθὼς ὁρᾶτε, καὶ ἕκαστος τῶν γεωργῶν διανίσταται εἰς συγκομιδὴν τῶν σπερμάτων.

Fol. 70. tit. 30. Εἰς τὸ θέρος. περὶ ἀπροσπαθείας τῶν τῆδε ἡδονῶν καὶ ἐφέσεως τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. *In æstatem : De incuria mundanarum voluptatum, & desiderio æternorum bonorum.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐκλυσιν ποιεῖται τοῦ σώματος ἡ ὥρα τοῦ θέρους.

Fol. 72. tit. 31. Μετὰ τὴν πεντηκοστὴν τῶν ἁγίων ἀποστόλων. περὶ ὑπομονῆς καὶ τοῦ προσδέχεσθαι τοὺς ἐρχομένους πρὸς ἀποταγήν. *Post Quadragesimam sanctorum Apostolorum : de patientia, deque admittendis iis, qui veniunt ad abrenuntiandum sæculo.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, παρὰ πάντων παρατρέχει ὁ χρόνος.

Fol. 73. verso, tit. 32. Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν. ὅτι δεῖ φυλάττειν ἡμᾶς τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ὡραιότητα ἀκηλίδωτον, καὶ περὶ μετανοίας. *In Transfigurationem, quod oporteat nos pulchritudinem & decorem animæ sine macula custodire, & de pœnitentia.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, τὰ προεόρτια τῆς θείας μεταμορφώσεως ἀξιωθέντες ἐπιτελέσαι σήμερον.

Fol. 76. verso, tit. 33. Περὶ μνήμης θανάτου, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς κοιμήσεως Μιχαὴλ τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου Συνάδων. *De memoria mortis, ubi etiam de dormitione Michaëlis sanctissimi Metropolitæ Synadensis.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πολλαὶ πανηγύρεις ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ θεῖαί τε καὶ ἀνθρώπιναι πανηγυρίζονται.

Fol. 78. verso, tit. 34. Περὶ τῆς κοιμήσεως Ἰωάννου τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου Χαλκηδόνος, καὶ ὅτι γνωριοῦμεν ἀλλήλους ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ. *De dormitione Joannis sanctissimi Metropolitæ Chalcedonis, & quod in regeneratione nos invicem cognituri simus.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, μικρὸν ἀποδημήσαντες ἀφ' ὑμῶν ἐν ταῖς παρελθούσαις ἡμέραις.

Fol. 81. verso, tit. 35. Περὶ τῆς ἐνταῦθα πνευματικῆς πανηγύρεως, καὶ ἐπιτεύξεως τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. *De spirituali, quæ hîc habetur, concione, & de adeptione regni cœlorum.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πανηγύρεις ἐπιτελοῦνται κατὰ καιρὸν ὧδε καὶ ὧδε, ὥσπερ καὶ νῦν ἐν τῇ Νικομηδείᾳ.

Fol. 83. tit. 36. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰνδίκτου. περὶ τῆς αὐτοῦ ὀλβίου δωρεᾶς τοῦ θεοῦ καὶ τῆς εἰς αὐτὸν ἀγάπην καὶ μίσους τοῦ διαβόλου, καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης. *In principium Indictionis. De præstantissimo Dei dono, deque amore erga illum, atque de odio diaboli, & de humilitate.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀρχὴ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰσελήλυθεν ἤδη, ἐν ᾗ εὐαγγέλιον ἐστὶν ἀναγινωσκόμενον ἐν τούτοις· πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ.

Fol. 85. verso, tit. 37. Περὶ τοῦ μὴ ἐκφέρειν ἀκάνθας καὶ τριβόλους παθῶν, ἀλλὰ καρποφορεῖν τοὺς τῆς ἀρετῆς βότρυας. *De non efferendis spinis & tribulis passionum, sed ferendis virtutum botris.* Initium : Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, τί εἴπω ἢ τί λαλήσω καινότερον τῶν παρὰ τῶν ἁγίων εἰρημένων, ἐκάστοτε οὐκ ἔχω.

Fol. 87. verso, tit. 38. Περὶ τοῦ μὴ κατάγειν ἑαυτοὺς εἰς πάθη ἀτιμίας, μηδὲ ἡγεῖσθαι ἡδεῖαν εἶναι τὴν ἡδονήν. *Quod non debeamus deducere nos in passiones ignominiæ, quodque voluptas non dulcis esse putanda sit.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, χαρᾷ χαίρομεν ὁπηνίκα ἐπιστῇ ἑορτὴ δεσποτικὴ καὶ εἰκότως. φαιδρυνόμεθα γὰρ ἐν αὐτῇ.

Fol. 90. tit. 39. Εἰς τὸν σπόρον. περὶ τοῦ πνευματικοῦ σπόρου, καὶ τοῦ ἀγρυπνεῖν ἐν ταῖς θείαις μελέταις. *In semen : de spirituali semine, & quod vigilandum sit in divinis meditationibus.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ὁ παρὼν καιρὸς σπόρου ἐστὶ τῶν ἐνύλων σπερμάτων σίτου καὶ ἄλλων.

Fol. 92. tit. 40. Εἰς τὸν σπόρον. περὶ πίστεως καὶ τοῦ μὴ εἰκῆ καὶ μάτην δαπανᾷν τὴν ζωὴν

ἡμῶν, καὶ ὅτι ὄναρ καὶ σκιὰ τὰ παρόντα πρὸς τὰ μέλλοντα. *In semen. De fide, & quod non frustra temereque insumenda sit vita nostra, quodque præsentia futuris comparata, somnium & umbra sint.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, γῆ μὲν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ σπειρομένη τὰς ἐτησίους καρποφορίας παρέχει τῷ γεωργῷ.

Fol. 94. tit. 41. Εἰς μνήμην τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θαδδαίου. περὶ εὐχαριστίας, καὶ διδασκαλία περὶ προσκυνήσεως τῆς τοῦ Χριστοῦ εἰκόνος, καὶ περὶ τῆς ὁμολογίας τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Θαδδαίου. *In commemorationem S. Martyris Thaddæi: de gratiarum actione. Doctrina de adoratione Imaginis Christi, & de confessione fratris nostri Thaddæi.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πολλοὺς ἡμῖν τρόπους ἔδωκεν ὁ θεὸς εἰς τὸ κατεργάζεσθαι τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Fol. 96. tit. 42. Εἰς τινὰ μνήμην τοῦ ἁγίου Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ. περὶ τῆς ἀφάτου κηδεμονίας τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, καὶ ἀσφαλείας τοῦ κατὰ θεὸν καὶ ἀνεπιλήπτου ἡμῶν βίου. *In quamdam commemorationem S. Pauli confessoris: de inenarrabili providentia Domini Christi, & de cautione adhibenda de vita secundum Deum & inculpate ducenda.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πολλὴ καὶ ἄφατος ἡ περὶ ἡμᾶς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ φιλανθρωπία.

Fol. 98. verso, tit. 43. Περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ὁμολογητοῦ Θεοδώρου. περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, καὶ ὅτι ὁ παρὼν διωγμὸς οἷς μὲν ὕλη ἀρετῆς καθέστηκεν, (Cod. seq. καθέστη) οἷς δὲ κακίας. *De dormitione S. Patris nostri confessoris Theodori. De futuro judicio: quodque præsens persequutio, aliis virtutis, aliis nequitiæ causa sit.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἠθένησα καὶ πάλιν εὐχαῖς ὑμῶν ἀνακέκλημαι.

Fol. 101. tit. 44. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου ἡγουμένου τῶν Στουδίου διαθήκη πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς. *Sancti Patris nostri & confessoris Theodori Præfecti Studii testamentum ad discipulos suos.* Init. Ἀκούων τοῦ θείου Δαυὶδ λέγοντος· ἡτοιμάσθην, καὶ οὐκ ἐταράχθην καὶ πάλιν φάσκοντος· ἑτοίμη ἡ καρδία μου.

Fol. 109. verso, tit. 45. Τοῖς διὰ κύριον διεδιωγμένοις καὶ πανταχοῦ διεσπαρμένοις πνευματικοῖς ἀδελφοῖς καὶ πατράσι Ναυκράτιος ἁμαρτωλὸς μοναχός. *Iis qui pro Domino persequutionem patiuntur, & ubique terrarum dispersi sunt, spiritualibus fratribus Naucratius peccator Monachus.* Init. Ἕως μὲν τοῦ παρόντος, ἀδελφοί μου τιμιώτατοι καὶ πατέρες, ἀνεβαλόμην τὸ ταπεινὸν γράμμα.

Fol. 122. tit. 46. Πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. περὶ τῶν γενεθλίων τοῦ σωτῆρος, καὶ τοῦ εὐτόνως ἔχεσθαι τῆς ἀσκητικῆς ἡμῶν ζωῆς. *Ante Christi ortum de natali Salvatoris, & quod strenue asceticæ vitæ nostræ incumbendum sit.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἤδη τὰ θεοφάνια ἐγγίζουσι, καὶ ἡ τῆς χαρᾶς ἡμέρα ἐπὶ θύραις.

Fol. 124. tit. 47. Περὶ μνήμης θανάτου καὶ κατανύξεως. ῥηθεῖσα μετὰ α. τῆς μνήμης τοῦ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν Πλάτωνος. *De memoria mortis & de compunctione. Habita postridie commemorationem beati Patris nostri Platonis.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, χθὲς τὴν μνήμην τοῦ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν ἐπετελέσαμεν.

Fol. 125. tit. 48. Ἀναμέσον τῶν ἑορτῶν. περὶ τῆς ἐντεῦθα ἀποδιώσεως τῆς ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν καταπαύσεως. *Inter festa. De hujus vitæ exitu, & de requie in regno cœlorum futura.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἰδοὺ μεταβαίνομεν ἀπὸ ἐνιαυτοῦ εἰς ἐνιαυτὸν καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, καὶ ἀπὸ ἑορτῆς εἰς ἑορτήν.

Fol. 127. tit. 49. Εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Βασιλείου. περὶ παρθενίας καὶ τῆς ἀνακλήσεως τοῦ ἀδελφοῦ Μέμνονος. *In commemorationem S. Basilii. De virginitate, & de revocatione fratris Memnonis.* Initium: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ τρέχουσι· καὶ τοῦτο ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπῇ.

Fol. 129. tit. 50. Μετὰ τὰ φῶτα. περὶ τοῦ ἐρηρεισμένους εἶναι ἐν τῇ ὁμολογίᾳ ἡμῶν, καὶ περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ἀδελφοῦ Θεοδούλου. ῥηθεῖσα ἀναμεταξὺ τῶν ἑορτῶν. *Post sancta Lumina, quod nos firmos esse oporteat in nostra confessione, & de dormitione fratris Theoduli. Habita inter festa.* Initium: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐν τοῖς παρελθοῦσιν ἔτεσιν ἑορτάσαντες, οὐδέπω οὕτως ἐν τῷ νῦν.

Fol. 131. verso, tit. 51. Μετὰ τὰ φῶτα. ὅτι οὐ δεῖ ἑορτάζειν ἐν κραιπάλαις τε καὶ μέθαις, καὶ περὶ μνήμης θανάτου. *Post sancta Lumina, quod non oporteat festa celebrare in crapula & ebrietate, & de memoria mortis.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, αἱ ἑορταὶ ἤδη παρῆλθον τά τε θεοφάνια καὶ ἐπιφάνια.

Fol. 133. verso, tit. 52. Εἰς βίους τῶν πατέρων. περὶ τοῦ μιμεῖσθαι τοὺς βίους τῶν πατέρων, καὶ ἐμμένειν ἡμᾶς ἐν ᾧ ἐκλήθημεν παρὰ τοῦ θεοῦ. *In vitam Patrum. Quod Patrum vitam imitari debeamus, & immanere in ea ad quam a Deo vocati sumus.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, διὰ τῆς ἀναγνώσεως ἀναθεωροῦντες τοὺς βίους τῶν πατέρων ἡμῶν, θαυμάζομεν· καὶ εἰκότως.

Fol. 135. verso, tit. 53. Εἰς βίους τῶν πατέρων ἡμῶν. ὅτι δεῖ ζηλοῦν τοὺς βίους τῶν πατέρων ἡμῶν. *In vitam Patrum. De imitanda Patrum vita.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, οὐδὲν μακαριώτερον τοῦ βίου ἡμῶν, καὶ οὐδὲν ὑψηλότερον τῆς πολιτείας ἡμῶν.

Fol. 137. verso, tit. 54. Εἰς τὴν μνήμην τῶν ἁγίων ἀββάδων (sic) καὶ εἰς τοὺς βίους τῶν πατέρων. περὶ τοῦ πολιτεύεσθαι ἡμᾶς ἐν καινότητι ζωῆς, καθὼς διὰ τοῦ ἁγίου σχήματος ἐπηγγελμεθα. *In commemorationem sanctorum Abbatum, & in vitam Patrum. Quod in novitate vitæ ambulare debeamus, ut per sanctum habitum polliciti sumus.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ὃν τρόπον πεινῶντες ἐπιθυμοῦμεν τοῦ φαγεῖν καὶ διψῶντες τοῦ πιεῖν, οὕτως ὀφείλομεν ἐπιθυμητικῶς ἔχειν τοῦ ἀκούειν λόγον θεοῦ.

Fol. 139. verso, tit. 55. Εἰς τοὺς βίους τῶν πατέρων ἡμῶν. περὶ τοῦ ἀναθεωρεῖν ἡμᾶς τοὺς βίους τῶν πατέρων, πρὸς τὸ ζηλοῦν τὰ τούτων κατορθώματα. *In vitam SS. Patrum: quod Patrum vitam contemplari debemus ut eorum bona opera æmulemur.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις ἐπειδὴ ἀναγινώσκομεν τοὺς βίους τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, ὅσης ὠφελείας ἀπολαύομεν.

Fol. 141. verso, tit. 56. Εἰς τὴν μνήμην τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ. ὅτι οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις μακάριον πλὴν τῆς ἀρετῆς· αὕτη γὰρ μόνη ἀξία μακαρισμοῦ. *In commemorationem Chrysostomi & S. Ephræm. Quod nihil apud homines beatum sit præter virtutem. Ipsa enim sola digna est, qua beati prædicemur.* Initium: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν πλοῦτον μακαρίζουσιν, οἱ δὲ δυναστείαν, ἕτεροι τρυφήν, ἄλλοι ἄδειαν. τούτων δὲ οὐδὲν μακάριον.

Fol. 143. tit. 57. Εἰς τὸν μάρτυρα Θαδδαῖον, καὶ Ἀντώνιον τὸν ὅσιον. περὶ εὐεργεσίας θεοῦ, καὶ ἀναγωγῆς τοῦ θεοπρεποῦς καὶ ὡραίου ἡμῶν βίου. *In martyrem Thaddæum & S. Antonium. De beneficio Dei, & de instituto divinæ & speciosæ vitæ nostræ.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀεὶ τῶν εὐεργετῶν τοῦ θεοῦ ἀπολαύοντες, ἀεὶ καὶ εὐχαριστεῖν αὐτῷ ὀφείλομεν.

Fol. 145. verso, tit. 58. Περὶ τοῦ μὴ κατὰ πρόσκλησιν ποιεῖν τι πρὸς τὴν ἀδελφότητα, τὸν τε οἰκονόμον καὶ εἴ τινα ἄλλον ἐν τῇ ἐπιτετραμμένῃ αὐτῷ διακονίᾳ, ἀλλὰ συμπαθῶς καὶ φιλαδέλφως, ὡς ἂν δοξάζοιτο ὁ θεός. *Quod non ex postulatione quidpiam erga fratres sit faciendum, sive ab œconomo, sive ab alio, cui officium quodlibet demandatum sit, sed ex affectu & amore fraterno, ut glorificetur Deus.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἴσως ἐλύπησεν ἡμᾶς ἡ προλαβοῦσα κατήχησις καθαψαμένη ὑμῶν τῆς ἡμιστότητος. ἀλλὰ καὶ τοῦτο λυσιτελές.

Fol. 149. tit. 59. Περὶ ἀτακτησάντων ἀδελφῶν ἐπιτίμησις, καὶ διδασκαλία προτρεπτικὴ περὶ εὐταξίας. *Fratrum qui ordinem non servaverant increpatio, & adhortatio ad rectum ordinem.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, μικρὸν ἀποδημήσαντες ἀφ' ὑμῶν, καὶ αὖθις ἐπιστάντες εὕρομεν ἐν ὑμῖν ἀταξίαν.

Fol. 149. tit. 60. Περὶ εἰρήνης καὶ πραότητος, ἐπιεικείας τε καὶ παρθενίας. *De pace, mansuetudine, modestia, & virginitate.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, οὔτε ἐγὼ ὀφείλω χάριν λαμβάνειν τῆς ποταπῆς διαλέξεως, οὔτε ὑμεῖς τῆς ἐπωφελοῦς ἀκροάσεως.

Fol. 151. verso, tit. 61. Ὅτι οὐ δεῖ ἐᾶν τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς ἐγχρονίζειν ἐν ἡμῖν, καὶ περὶ τοῦ μὴ τύπτειν. *Non permittendum esse ut pravæ cogitationes diutius in nobis maneant, itemque non percutiendum esse.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, οὐ μέγα τι ποιοῦμεν κατὰ μίαν σαββάτων, ἤτοι δὶς ἢ τρὶς διαλεγόμενοι ὑμῖν.

Fol. 154. tit. 62. Τῇ τετράδι τῆς ἀποκρέω. περὶ ὑπακοῆς, ὁμονοίας τε καὶ εἰρήνης. περὶ τῶν διακονιῶν. *Quarta feria Carnisprivii, de obedientia, de concordia, de pace, & de ministeriis.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πάλιν ἐπὶ τὸν αὐτὸν εἶμι λόγον, καὶ μάλιστα ἀκούων τοῦ ἀποστόλου λέγοντος.

Fol. 156. verso, tit. 63. Τῇ παρασκευῇ τῆς ἀποκρέω. περὶ ἐγκρατείας καὶ τῆς προκειμένης ἡμῖν ὁμολογίας. *In Parasceve, seu feria sexta Carnisprivii. De temperantia, & de proposita nobis confessione.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, τὰς πρώτας ἡμέρας οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἑορτὰς ὀνομάζουσι.

Fol. 158. tit. 64. Τῇ κυριακῇ τῆς ἀποκρέω. περὶ τῆς μεγάλης καὶ ἐπιφανοῦς ἡμέρας τοῦ κυρίου ἡμῶν

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ῥηθεῖσα ἐν τῇ ἀποκρέω. *Dominica Carnisprivii. De magna & illustri die Domini nostri Jesu Christi: habita in Carnisprivio.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, νόμος καθολικός ἐστι κατὰ τὴν πρόοδον ἡμέραν, ἀποσιτίζεσθαι τοὺς βιωτικοὺς κρεῶν.

Fol. 159. verso, tit. 65. Περὶ τοῦ εὐθαρσεῖς καὶ ἀνδρείους εἶναι ἐν τῷ παρόντι διωγμῷ. τῇ δ'. τῆς τυροφάγου. *Quod in præsenti persequutione fidentes & fortes esse oporteat. Quarta Tyrophagi.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πρόκειται ἡμῖν σήμερον περὶ ἐγκρατείας διαλεχθῆναι.

Fol. 161. verso, tit. 66. Τῇ παρασκευῇ τῆς τυροφάγου. περὶ ἐγκρατείας καὶ προσευχῆς. *De temperantia & oratione.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πολλάκις μακαρίζων ὑμῶν τὸν βίον, οὐ κολακεία τοῦτο.

Fol. 163. verso, tit. 67. Τῇ κυριακῇ τῆς τυροφάγου. περὶ νηστείας, καὶ ὅτι τοῦ ἀληθινοῦ ὑπηκόου καὶ ὑποτακτικοῦ ἀληθὴς νηστεία ἐστὶν, ἡ ἐκκοπὴ τοῦ οἰκείου θελήματος. *Dominica Tyrophagi. De jejunio, & quod veri obedientis & subditi verum jejunium sit propriæ voluntatis abscissio.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ὁ ἀγαθὸς ἡμῶν θεὸς, ὁ δοὺς ἡμῖν τὸ ζῆν, καὶ ἐξ ἐνιαυτοῦ εἰς ἐνιαυτὸν ἄγων, ἤγαγεν ἡμᾶς.

Fol. 164. verso, tit. 68. Τῇ τετράδι τῆς πρώτης τῶν νηστειῶν ἑβδομάδος. περὶ νηστείας καὶ ἀπαθείας. ῥηθεῖσα ἐν ἀρχῇ τῶν νηστειῶν. *Quarta feria primæ jejuniorum. De jejunio & affectuum vacuitate: habita in principio jejuniorum.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ὁ τῆς παρασκευῆς καιρὸς πρὸς ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν συγκρινόμενος, ἔοικε λιμένι τινὶ ἀκλυδωνίστῳ.

Fol. 167. tit. 69. Τῇ παρασκευῇ τῆς πρώτης ἑβδομάδος. περὶ τοῦ κατακοσμεῖν τὴν ἄφθαρτον ἡμῶν οἰκίαν διὰ τῆς τῶν ἀρετῶν ἀναλήψεως. *In Parasceve primæ hebdomadis. De ornanda incorruptibili nostra domo per virtutum adeptionem.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, βιωτικοὶ μὲν ἄνδρες ὁπηνίκα οἰκίαν ἐγείρουσι πολυτελῆ, οὐ διδόασιν ἑαυτοῖς ἄνεσιν, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν πονοῦντες.

Fol. 169. tit. 70. Τῇ κυριακῇ τῆς πρώτης ἑβδομάδος. περὶ τοῦ μὴ ὑπὲρ δέον ἐκτείνεσθαι ἡμᾶς ἐν τοῖς κατὰ θεὸν σπουδάσμασι, καὶ τοῦ διατρέφειν τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς πνευματικοῖς θεωρήμασι. *Dominica primæ hebdomadæ. Ne nos plus quam par est, extendamus in iis, quæ secundum Deum sunt studiis, ac de alenda anima in spiritualibus contemplationibus.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐπειδὴ πᾶσα ἀρχὴ δύσκολος, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς νηστείας κατὰ τὴν ὑπαλλαγὴν τῶν βρωμάτων π.

Fol. 170. tit. 71. Τῇ τετράδι τῆς β'. ἑβδομάδος. περὶ τοῦ φυλάττειν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν φθοροποιῶν παθῶν. *Quarta feria secundæ hebdomadæ. De custodienda anima ab affectibus corruptionem inferentibus.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐπειδὴ ἐνηστεύσαμεν τὴν πρώτην ἑβδομάδα, ἄλλο τι παρ' ὃ ἦμεν ἐφάνημεν ἀλλήλοις.

Fol. 171. verso, tit. 72. Τῇ παρασκευῇ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος. περὶ ὁμονοίας καὶ ἀγάπης, καὶ τοῦ ὑπομένειν γενναίως τὰ ἐπίπονα τῆς ἀρετῆς ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν βασιλείας οὐρανῶν. *Parasceve secundæ hebdomadis. De concordia & caritate, ac de strenue ferendis virtutis laboribus ad consequendum regnum cœlorum.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, χαίρω ἐφ' ὑμῖν ὁ ταπεινὸς, ὅτι ἐν ὁμονοίᾳ πορεύεσθε.

Fol. 173. tit. 73. Τῇ κυριακῇ τῆς β'. ἑβδομάδος. περὶ τοῦ ἠπίως καὶ εὐμαρῶς διανύειν ἡμᾶς τὰς ἡμέρας τῶν νηστειῶν ἐπ' ἐλπίδι τῆς ἀτελευτήτου ζωῆς. *Dominica secundæ hebdomadæ. De mansuete & placide perficiendo jejuniorum cursu, spe immortalis vitæ.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, καλὴ ἡ νηστεία, ἐὰν ἔχῃ τὰ ἰδιώματα αὐτῆς, ἅτινά ἐστι τὸ εἰρηνικὸν, τὸ πρᾶον, τὸ εὐκατάστατον.

Fol. 174. verso, tit. 74. Τῇ τετράδι τῆς τρίτης ἑβδομάδος. περὶ τῆς ἐνθένδε αἰφνιδίας μεταχωρήσεως, καὶ διδασκαλία περὶ τοῦ ἀσφαλῶς τηρεῖν τὰς ἑαυτῶν αἰσθήσεις καὶ τὸν νοῦν ἀπὸ τῶν ἐκτόπων ἐπιθυμιῶν. *Quarta feria tertiæ hebdomadis. De subito ex hac vita discessu, & doctrina de caute custodiendis tum sensibus tum mente ab absurdis cupiditatibus.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἄνευ πατρὸς παρόντος καὶ διδασκάλου, οὐκ ὀφείλομεν διαλεχθῆναι· ἀλλ' ὅμως διὰ τὴν συνήθειαν.

Fol. 176. tit. 75. Τῇ παρασκευῇ τῆς τρίτης ἑβδομάδος. ὅτι οὐ δεῖ ὑποβάλλειν ἑαυτοὺς ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ περὶ νηστείας. *Parasceve tertiæ hebdomadæ. Quod non oporteat subjicere se tentationibus: & de jejunio.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, χθὲς ταραχὴ καὶ σήμερον γαλήνη.

Fol. 177. tit. 76. Εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας. περὶ τοῦ μιμεῖσθαι ἡμᾶς τὰ τοῦ κυρίου παθήματα. *In sanctos Martyres. De imitandis Christi passionibus.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ὡς καλὸν ἡμῖν ἐγένετο ἡ ἀπὸ τοῦ τῆδε μοναστηρίου διάστασις.

Fol. 178. verso, tit. 77. Εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας τοὺς ἐν Βουλγαρίᾳ. ἱστορικὴ περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ἐν Βουλγαρίᾳ χριστιανῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ τεσσαρακοστῇ ἕνεκα τῆς κρεωφαγίου. *In sanctos Martyres Bulgariæ. Historia de occisis in Bulgaria Christianis in sancta Quadragesima ob esum carnium.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐν τῇ παρούσῃ κατηχήσει βούλομαι ὑμᾶς ἀπὸ διηγήματος τινὸς προτρέψασθαι εἰς παράκλησιν.

Fol. 180. verso, tit. 78. Περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅτι δεῖ πνευματικῶς ἑορτάζειν. ῥηθεῖσα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ εὐαγγελισμοῦ. *De carnali œconomia Domini nostri Jesu Christi. Et quod oporteat spiritualiter festum celebrare. Habita in die Annunciationis.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ὁ εὐαγγελισμὸς πάρεστι.

Fol. 182. tit. 79. Περὶ παρθενίας. Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν. *De virginitate in Annunciationem.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐπειδὴ ὁ εὐαγγελισμὸς πάρεστιν ἐκ τοῦ εὐαγγελισμοῦ ὑμῖν βραχέα τινὰ πειράσομαι διαλεχθῆναι.

Fol. 183. verso, tit. 80. Ὅτι τὸ πάσχα τοῦτο τύπος ἐστὶ πρὸς τὸ μέλλον καὶ αἰώνιον πάσχα, καὶ περὶ ὑπομονῆς καὶ ἀνδρείας. *Quod hoc Pascha sit figura futuri & æterni Paschatis: ac de patientia & fortitudine.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἡ τεσσαρακοστὴ ἤδη παρίπτευε.

Fol. 185. tit. 81. Τῇ παρασκευῇ τῆς μέσης ἑβδομάδος. ὅτι ἐν τῇ νεκρώσει τῶν παθῶν καὶ τῇ ἀναστάσει τῶν ἀρετῶν ἐστὶν ἑορτάζειν καθεκάστην καὶ πασχάζειν κυρίῳ τῷ θεῷ. *In Parasceve mediæ hebdomadis, quod in mortificatione passionum, & in resurrectione virtutum feriandum sit & Pascha celebrandum Domino Deo.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐγγίζει ἡ ἡμέρα τοῦ πάσχα, ἐπειδὴ σὺν θεῷ τὸ μέσον τῆς νηστείας ὑπερέβημεν.

Fol. 186. verso, tit. 82. Κυριακὴ τετάρτη τῶν νηστειῶν. περὶ τοῦ μεσάσματος τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς, καὶ προθυμοποίησις πρὸς τὸ ἑξῆς τῆς ἀσκήσεως. *Dominica quarta jejuniorum de medio sanctæ Quadragesimæ, & adhortatio ad excercitationem.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἡ χάρις τοῦ ἁγίου πνεύματος προσήγαγεν ἡμᾶς μέχρις ἡμίσεος τῆς σεπτοτάτης τεσσαρακοστῆς ἐν εὐθυμίᾳ καὶ ἀνδρίᾳ.

Fol. 188. tit. 83. Τῇ τετράδι τῆς πέμπτης ἑβδομάδος, καὶ εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Πλάτωνος. ὅτι οἱ ἐν θλίψεσι καὶ στενοχωρίαις τὸν βίον διαμείψαντες, ἀλύπου τινὸς καὶ ἀρρήτου ἡδονῆς ἀπολαύουσιν. *In tertia & quarta feria quintæ hebdomadis, & in commemorationem sancti Platonis. Quod ii, qui in afflictionibus & ærumnis vitam transegerunt dolore vacua & ineffabili voluptate fruituri sunt.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, παντὶ ἀνθρώπῳ ἀρχομένῳ καὶ ... καὶ πράγματος ἐν ἀρχῇ μὲν θλίψις καὶ δυσχέρεια, ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ ἀγωνίσματος χαρὰ καὶ εὐφροσύνη.

Fol. 189. vers. tit. 84. Τῇ παρασκευῇ τῆς πέμπτης ἑβδομάδος. περὶ τοῦ ὑπομεῖναι ἡμᾶς πᾶσαν βάσανον κατὰ μίμησιν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων. *In Parasceve quintæ hebdomadis. De ferendo omni cruciatu ad imitationem Christi & Sanctorum.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἵπως ἐλίπησεν ἡμᾶς ἡ προλαβοῦσα κατήχησις ὑποφήνατα πειρασμοὺς μελετᾶσθαι καθ' ἡμῶν.

Fol. 191. tit. 85. Κυριακὴ πέμπτη τῶν νηστειῶν καὶ εἰς τὸ ἔαρ. ὅτι δεῖ ἡμᾶς ἀνακαινίζεσθαι ἐπὶ τὰ πρόσω δι' ὑπομονῆς τῶν προσαπαντώντων ἡμῖν ὁρωμένων τε καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. *Dominica quinta jejuniorum, & in vernum tempus. Quod renovare nos debeamus in posterum per patientiam, invadentibus nos inimicis tum visibilibus, tum invisibilibus.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ὅτι ὁ χειμὼν παρῆλθε καὶ τὸ ἔαρ εἰσῆλθεν, ὁρῶμεν τὴν κτίσιν ἀναθάλλουσαν.

Fol. 192. verso, tit. 86. Τῇ τετράδι τοῦ Λαζάρου. *In quarta feria Lazari.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἤδη πρὸς αὐτὴν ἐσμὲν τὴν ἀποπεραίωσιν τῶν νηστειῶν.

Fol. 194. verso, tit. 87. Τῇ παρασκευῇ τοῦ Λαζάρου. ὅτι δεῖ φυλάττειν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς τοῦ διαβόλου πανουργίας, καὶ περὶ τοῦ μὴ ἀφειδεῖν. *In Parasceve Lazari. Quod oporteat cavere a diaboli versutia, & quod non parcendum sit labori.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, εἴρηκεν ὁ κύριος ἐν τοῖς εὐαγγελίοις· Σίμων, Σίμων, ἐξήτησεν ὁ σατανᾶς σινιάσαι ὑμᾶς ὡς τὸν σῖτον.

Fol. 196. verso, tit. 88. Τῇ μεγάλῃ δ'. περὶ τοῦ σωτηρίου πάθους, καὶ διδασκαλία περὶ ταπεινοφροσύνης καὶ ὑπομονῆς. *In magna feria quarta. De salutari passione, & doctrina de humilitate & patientia.* Initium: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἡ παροῦσα ἡμέρα ἁγία καὶ πανσεβάσμιος.

Fol. 198. verſo, tit. 89. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ. περὶ τοῦ πάθους τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ δεσπότου Ἰησοῦ Χριστοῦ. *In ſancta & magna Paraſceve. De paſſione Domini noſtri Jeſu Chriſti.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πάντοτε μὲν οὖν τὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παθήματα ὑπομνηματιζόμενα.

Fol. 200. verſo ad finem præcedentis Catecheſis ſcribitur, Τέλος σὺν θεῷ τῆς ἐκλογάδος τῶν κατηχήσεων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου ἡγουμένου τῶν Στουδίου. *Finis cum Deo collectionis Catecheſium S. Patris noſtri & Confeſſoris Theodori Præfecti Studii.*

Poſt id folium 200. numero inſignitum videntur avulſa fuiſſe plura folia.

Fol. 201. ineſt ſermo vel Catecheſis initio ac titulo carens. Quæ ſuperſunt ſic incipiunt. Πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνεχόμεθα, μὴ πάλιν τοῖς πάθεσιν ὑπόσπονδοι γινώμεθα &c. Ipſa Catecheſis eſt integra in Codice CCLXXII. Fol. 108. cum hoc titulo, ὅτι οὐ χρὴ ἀθυμεῖν, ἀλλὰ ἀνδρίζεσθαι εἰς τὸ ἔργον ὃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ θεός. *Quod non oporteat animo deficere, ſed fortiter agere in opere, ad quod vocavit nos Deus.* Et cum hoc initio, Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, τὸ ῥάθυμον ἡμῶν διεγείρων ὁ ἀπόστολος ἔφη.

Fol. 202. tit. 90. Διδασκαλία περὶ πίστεως. *Doctrina de fide.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, τὸ ὀφειλόμενον ὑμῖν σιτηρέσιον τοῦ λόγου καὶ νῦν προσφέρομεν, βραχὺ μὲν καὶ πενιχρόν.

Fol. 204. tit. 91. Περὶ ἀγάπης τοῦ καθηγουμένου, καὶ τοῦ μὴ ἀσχολεῖσθαι ἐν τοῖς ματαίοις τοῦ βίου, ἀλλ' ἐπεκτείνεσθαι πρὸς τὰ κρείττονα. *De amore præfecti. Et quod non oporteat vanitati vitæ vacare; ſed ad meliora ſe extendere.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐπιθυμίᾳ ὑμῖν διαλέγομαι, οὐκ ἐξ ἀνάγκης, εἰ καὶ ἀνάγκη μοι ἐπίκειται.

Fol. 205. verſo, tit. 92. Περὶ τοῦ καθαίρειν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ διὰ τῆς θεοδωρήτου μετανοίας. *Quod nos purgare debeamus ab omni ſorde per pœnitentiam nobis a Deo conceſſam.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐλύπησεν ὑμᾶς ἡ πληγὴ τοῦ ποδός μου, καὶ οὐκ ἀπεικότως.

Fol. 207. verſo, tit. 93. Εὐχαριστήριος ἐπὶ τῷ ἱλαρῶς ξενίζειν ἡμᾶς τοὺς παραβαλόντας ἀδελφοὺς ἡμῶν. *Gratiarum actio, quod benigne apud nos excipiantur fratres peregrini huc accedentes.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ κυρίῳ ἐφ' οἷς ποιεῖ μεθ' ἡμῶν ἀγαθοῖς, καὶ μάλιστα ἐν τῇ ξενίᾳ ταύτῃ.

Fol. 209. tit. 94. Ὅτι οὐ χρὴ διδόναι ἀφορμὴν τοῖς ζητοῦσιν ἀφορμήν, καὶ περὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι κατὰ τῶν παθῶν. *Quod non ſit danda occaſio quærentibus illam, & quod ſit decertandum contra paſſiones.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πρὸς τὰ φθάσαντα λυπηρὰ εὔκαιρόν ἐστι τὸ τοῦ ἀποστόλου εἰπεῖν· πειρασμὸς ἡμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος.

Fol. 211. tit. 95. Περὶ τοῦ φεύγειν τὴν ὀλεθρίαν ἡδονήν, καὶ περὶ διδασκαλίας. *De fugienda pernicioſa voluptate, & de doctrina.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἡλίκον ἀγῶνα ἔχει ὁ διδάσκαλος περὶ τῶν μαθητῶν, ὑποδείκνυσιν ὁ ἀπόστολος πρὸς Τιμόθεον λέγων.

Fol. 212. verſo, tit. 96. Περὶ εὐχαριστίας καὶ τοῦ μὴ ὀκλάζειν ἐν τοῖς πειρασμοῖς. *De gratiarum actione, & de non ſuccumbendo tentationibus.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐν τοῖς τρισὶν ἔτεσι τούτοις καινήν τινα ζωὴν διαζῶμεν, οὔτε πάντῃ διεδιωγμένοι οὔτε μὴν ἀδίωκτοι.

Fol. 214. tit. 97. Περὶ ἀκτημοσύνης, καὶ τοῦ μὴ μεμονωμένως ζῆν. *De paupertate, & de non ſingulariter vivendo.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, μεγίστην δωρεὰν ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ διωγμόν.

Fol. 215. verſo, tit. 98. Περὶ μνήμης θανάτου. *De memoria mortis.* Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, τί οὕτως καλὸν καὶ ὠφέλιμον τῇ ψυχῇ, ὡς ἀνάμνησις θανάτου.

Fol. 217. verſo, tit. 99. Ὅτι δεῖ μετὰ πάσης προθυμίας καὶ προαιρέσεως κατεργάζεσθαι τὴν σωτηρίαν ἡμῶν. *Quod cum omni alacritate ac ſtudio ſaluti noſtræ allaborandum ſit.* Initium: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, καιρὸς μὲν τῷ παντὶ πράγματι κατὰ τὸ γεγραμμένον.

Fol. 219. verſo, tit. 100. Ὅτι οὐ δεῖ ἀνοίγειν θύραν τῷ διαβόλῳ διὰ τῆς παραδοχῆς τῶν πονηρῶν ἐνθυμήσεων. *Quod non oporteat aperire fores diabolo admittendo pravas cogitationes.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, οὐκ ἀκόπως ὑμῖν διαλέγομαι τὰ βραχέα ταῦτα καὶ εὐτελῆ ῥήματα.

Fol. 221. α'. tit. 101. Περὶ τοῦ προθύμως ἀντιπαρατάττεσθαι ἐν πολέμῳ τῶν ἀλιτηρίων δαιμόνων. *Quod ſtrenue bellum inſtruere oporteat contra malignos dæmonas.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀδολεσχοῦμεν ἔτι.

Fol. 221. γ'. tit. 102. Ὅτι οὐ δεῖ διαλογίζεσθαι ἡμᾶς ἐν τῇ παρατάσει τοῦ διωγμοῦ, ἀλλ' ἐπὶ

θεὸν ἀναφέρειν τὸν λόγον. *Quod de persequutionis diuturnitate non ratiocinandum, sed ad Deum omnis ratio referenda sit.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἡ μὲν ἐπιθυμία ἡμῶν καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ εἰρήνης ἐπὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας.

Fol. 222. verso, tit. 103. Περὶ τῶν ἐν ταῖς ἡδοναῖς τῆς σαρκὸς ἐνεχεθέντων καὶ πάλιν διὰ μετανοίας ἀνακληθέντων. *De iis, qui carnalibus voluptatibus irretiti, rursum per pœnitentiam revocati sunt.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, οὐδὲν ἐμποδίζον τοῦ σωθῆναι προαιρουμένῳ.

Fol. 224. verso, tit. 104. Περὶ τῶν νομιζομένων δυσχερῶν ἐν τῷ κοινοβιακῷ βίῳ, ἀλυχερῶν δὲ ὄντων διὰ τὴν ἀποκειμένην ἡμῖν ἐλπίδα ἐν τοῖς οὐρανοῖς. *De iis, quæ in cœnobitica vita difficilia esse putantur, sed vere secunda sunt ob repositam nobis spem in cœlis.* Initium: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ὅτι μὲν ὄντως ὁ μοναχικὸς βίος στενὸς καὶ τεθλιμμένος, δῆλον ἐξ ὧν ὁ κύριος εἴρηκεν εἰπών· ὡς στενή.

Fol. 226. tit. 105. Περὶ τῆς στενῆς καὶ τεθλιμμένης ὁδοῦ, καὶ τοῦ χρηστοῦ καταλύματος τῆς αἰωνίου ζωῆς. *De angusta & arcta via, & de optimo diversorio æternæ vitæ.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πῶς ὁδεύων ὁδὸν μακράν τε καὶ τραχεῖαν πονῶν πονεῖ, καὶ ἀλγυνόμενος ἀλγύνεται.

Fol. 230. tit. 106. Περὶ τῆς διαζεύξεως τοῦ ἀδελφοῦ Καρτερίου, καὶ διδασκαλία περὶ ὁμονοίας καὶ εἰρήνης. *De disjunctione fratris Carterii, & de pace & concordia.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πολλάκις διαλεχθεὶς ὑμῖν ἐδέχθην οὐκ ἀναγκαίως διαλεχθῆναι.

Fol. 232. tit. 107. Περὶ τοῦ συστέλλεσθαι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ὑποπεσόντων ἐν ἐπιτιμίοις, καὶ αὖθις προσχωρησάντων τοῖς ἑτεροδόξοις. *Quod in afflictione versemur propter eos qui defecerunt in increpationibus, ac rursus ad heterodoxos defecerunt.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πάλιν πόλεμος γέγονεν, ὥς φασι, καὶ πόλεμος ἐμφύλιος.

Fol. 234. tit. 108. Περὶ τοῦ ὑπείκειν τῷ καθηγουμένῳ, καὶ τοῦ μετ' εὐχαριστίας ὑποφέρειν τὰ ἆθλα τῆς ὑποταγῆς. *Quod cedendum sit Præfecto Monasterii, & cum gratiarum actione ferenda sint subjectionis certamina.* Initium: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, χαίρω ἐφ' ὑμῖν ὁ ταπεινὸς, ὅτι ἐν πᾶσι πείθεσθε καὶ ὑπείκετε τῷ ἐμῷ λόγῳ.

Fol. 236. tit. 109. Περὶ τοῦ καθηλῶσθαι ἡμᾶς τῷ φόβῳ τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ διαφυγεῖν τὰς ψυχολεθρίους ἐφόδους τῶν δαιμόνων. *Quod timore Dei ceu confixi esse debeamus ad effugiendos perniciosos dæmonum incursus.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ὅτι ἔξωθεν τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, εὐθὺς ἐκθρηνηθεὶς καὶ συνεστάλη.

Fol. 238. tit. 109. Περὶ τοῦ δεξιῶς ἀπευθύνειν τὸν νοῦν πρὸς τὰ ἄρρητα τῆς δημιουργίας τοῦ θεοῦ κάλλη. *Quod cum dexteritate mens dirigenda sit ad ineffabilem creaturarum Dei pulcritudinem.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ὧδε ὁ νοῦς ἀεὶ, ὧδε ἡ καρδία γρηγορείτω εἰς τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ, εἰς τὸ σχῆμα τῆς κτίσεως.

Fol. 239. verso, tit. 111. Περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, ἀποκλαύσεώς τε τῶν ἀποπεσόντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ διδασκαλία περὶ τῆς ἑαυτῶν ἀσφαλείας. *De incarnatione Domini Christi. Luctus item circa fratres qui defecerunt, & doctrina de cautione adhibenda.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ὀλίγον τὸ ἀκροατήριον τῶν ἡμῶν ἀδελφῶν ἀποδημησάντων.

Fol. 241. verso, tit. 112. Περὶ τῆς πανουργίας τοῦ δολεροῦ ὄφεως, καὶ ὅτι τῇ ἀληθινῇ ταπεινώσει καὶ βασιλικῇ ὁδῷ πορευόμενοι, διαφεύγομεν αὐτοῦ τὰς πολυμόρφους μηχανάς. *De versutia dolosi serpentis, & quod in vera humilitate & regia via incedentes, ejus multiformes machinas effugiamus.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πᾶσι μὲν ἀπαιτεῖ με ἡ πρόοδος ἡμέρα διαλεχθῆναι.

Fol. 243. verso, tit. 113. Περὶ τοῦ φυλάττειν τὰς θείας ἐντολάς, καὶ τῆς ἀπειλῆς τῶν ἀμελῶς διαγόντων. *De custodiendis divinis præceptis, & de Dei interminatione adversus eos qui negligenter se gesserint.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ὁ πλάσας ἡμᾶς θεὸς, καὶ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, ὡς ἐν διδασκαλείῳ ἔθετο ἡμᾶς ἐν τῷδε τῷ βίῳ.

Fol. 245. verso, tit. 114. Περὶ τῆς εἰλικρινοῦς καὶ ἀληθινῆς ἀγάπης, καὶ ὑποταγῆς πρὸς τὸν καθηγούμενον, καὶ τῆς φοβερᾶς ἐτάσεως τοῦ δικαίου κριτοῦ. *De sincera & vera caritate & subjectione erga Præfectum, & de tremendo examine justi Judicis.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἃ μὲν ὄντως διελέχθην ἐν τῇ προτέρᾳ κατηχήσει διὰ τοὺς τηνικαῦτα προελθόντας πονῶν καὶ ἀλγυνόμενος διηλέχθην.

Fol. 297. verso, tit. 115. Περὶ τοῦ καθαίρειν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν παθῶν καὶ ἀναλαμβάνειν τοὺς τῆς ἀρετῆς πόνους. *De purgandis affectibus, ac suscipiendis virtutis laboribus.* Initium: Ἀδελ-

φοὶ

φοὶ καὶ πατέρες, τάχα δόξέ τις λέγειν οὐδὲ ἀπόναιθαι ἡμᾶς τῶν κατηχήσεων τούτων.

Fol. 249. verso, tit. 116. Περὶ τοῦ νηφαλίως καὶ ἐγρηγορότως διακυβερνᾷν τὸ πλοῦν τῆς ζωῆς ἡμῶν. *Quod temperanter ac vigilanter vitæ nostræ navigationem gubernare debeamus.* Initium: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἄλλη τίς ἐστιν θάλασσα ὁ βίος ὁ ἀνθρώπινος.

Fol. 251. tit. 117. Περὶ μνήμης θανάτου καὶ τοῦ μὴ ἀμελῶς διάκεισθαι ἐν τῇ μεταλήψει τῶν ἁγιασμάτων. *De memoria mortis & de non negligenter agendo in perceptione sacrorum Mysteriorum.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, χθὲς ἐπειδὴ ἐλήλυθε Βασιλικὸς, εὐθέως ἐταράχθημεν.

Fol. 253. vers. tit. 118. Περὶ τοῦ εὐκινήτους εἶναι πρὸς τὰ τῆς ἀρετῆς σκάμματα. *Quod agiles esse debeamus ad virtutis certamina.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἡ ἀρετὴ ἀκίνητόν τι πρᾶγμα πέφυκεν εἶναι.

Fol. 255. verso, tit. 119. Περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ἀδελφοῦ Θεοσώσου, καὶ τοῦ εὐσεβῶς καὶ ὁσίως διαβιῶναι. *De dormitione fratris nostri Theososti, & de vita pie sancteque instituenda.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἄρτι ἐντελῶς μεμαθήκαμεν περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Θεοσώσου, ὅτι κεκοίμηται.

Fol. 257. verso, tit. 120. Περὶ τῆς χαροποιοῦ ἡμῶν βιοτῆς, καὶ τοῦ μὴ ἀκηδιᾷν ἐν τῇ τοῦ βίου πάλῃ. *De læta vitæ nostræ ratione, & ne tædio afficiamur in vitæ nostræ lucta.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, χαίρειν μὲν ἐν κυρίῳ πᾶσι καὶ πάντοτε προστάσσει ὁ ἀπόστολος.

Fol. 258. β'. tit. 121. Περὶ ὑπομονῆς καὶ κατανύξεως. *De patientia & de compunctione.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, λαλῶν ἔτι λαλήσω καὶ παρακαλῶν ἔτι παρακαλέσω.

Fol. 260. tit. 122. Περὶ τῆς τελευταίας ἡμέρας καὶ ἐπιφανείας τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. *De ultimo die, & de adventu magni Dei & Salvatoris nostri Jesu Christi.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, στενή μου ἡ διάνοια καὶ ὀλίγη ἡ γλῶσσα τοῦ λαλεῖν.

Fol. 262. tit. 123. Περὶ πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ παρθενίας. *De fide, caritate & virginitate.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, δύο εἰσὶ τὰ σώζοντα τὸν ἄνθρωπον, πίστις καὶ ἀγάπη.

Fol. 284. tit. 124. Περὶ τῆς μοναδικῆς πολιτείας, καὶ ἀντιπαρατάξεως ἐπὶ τῆς ἤδη ἐνισταμένης αἱρέσεως. *De Monastico instituto, & de acie instruenda adversus instantem hæresim.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, οὐ παύσομαι τούτῳ τῷ κλήσει ὀνόματι τῆς τε ἀδελφότητος καὶ πατρότητος προσαγορεύειν ὑμᾶς.

Fol. 266. tit. 125. Περὶ μνήμης θανάτου, καὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ἀδελφοῦ Ἰακώβου καὶ περὶ μετανοίας. *De memoria mortis, de dormitione fratris Jacobi, & de pœnitentia.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἕως πότε ἐγὼ μὲν ὁ ταπεινὸς ἔσομαι ὑμῖν διαλεγόμενος.

Fol. 268. tit. 126. Περὶ τῶν ἀεὶ χάριν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, καὶ ἐπιτεύξεως τῆς μακαρίας ζωῆς. *De præsentibus tentationibus visibilibus & invisibilibus, & de assequutione beatæ vitæ.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ὅτι ἐλήλυθε πρὸ βραχέος ὁ πνευματικὸς ἡμῶν ἀδελφὸς κύρις Εὐστράτιος ἐνταῦθα.

Fol. 270. tit. 127. Περὶ τῆς καταπτώσεως τοῦ ἀδελφοῦ Μέμνονος, καὶ παραγγελία περὶ τοῦ μὴ μόνους εἶναι, ὡς ἂν φύγοιμεν τὰ διὰ τῶν αἰσθήσεων ἐγγινόμενα ἡμῖν φθοροποιὰ πάθη. *De lapsu fratris nostri Memnonis, & adhortatio ne soli maneamus, ut fugiamus vitia illa perniciosa, quæ per sensus ingeruntur.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πάντοθεν ἐπιθυμῶ περιποιῆσαι ὑμῖν λόγον παρακλήσεως.

Fol. 272. verso, tit. 128. Περὶ ἀσφαλείας τῆς ἀκλινοῦς ἡμῶν ὁμολογίας καὶ ὑποταγῆς καὶ εὐτόνου προσοχῆς καὶ διεγέρσεως τῶν διακονιῶν. *De securitate indeclinabilis confessionis nostræ, de subjectione, & constanti attentione, deque diligentia in ministeriis.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἄλλοι μὲν ἄλλοις χαίρουσι. Hæc catechesis in hoc Codice fine mutila ac desinens in ea verba, τῷ παρόντι αἰῶνι συγκαταλύεσθαι πέφυκε· τοῦ, est tota in Codice sequenti fol. 171. verso. At post illud folium numero 272. multa folia fuerunt avulsa.

Fol. 273. inest fragmentum cujusdam catecheseos, cujus fragmenti prima verba, ἀνάγκη γὰρ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται, & ultima sunt ea, καὶ γένοιτο ἡμᾶς νικητικῶς ἐξελθόντας τοῦ τῇδε βίου κληρονομῆσαι ζωὴν αἰώνιον σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος &c. Post illud folium 273. numero distinctum quædam etiam fuerunt avulsa folia.

Fol. 274. & ultimo continetur fragmentum cujuſdam catecheſeos, cujus fragmenti prima, -ωμεν τῶν προαναγινωσκομένων ἡμῖν, ὡς ἂν μὴ ὑποπέσωμεν τῇ ἀπειλῇ, & ultima verba ſunt ea, παραρέω καὶ ἡμᾶς, ἀδελφοὶ, ἀνηκόως ἀκούωμεν τῶν λεγομένων, καὶ ἀγαπήσωμεν ἀγαπῶμεν τὸν ἀγαπητὸν θεὸν ἡμῶν. Poſt illud ultimum folium nonnulla ut videtur exciderunt folia. Quapropter hîc deficit Codex.

CODEX CCLXXII. bombycinus & fol. 213. conſtans, recentiſſime ſcriptus eſt. Theodori ſtuditæ Catecheſes.

Præfertur Index quo continentur argumenta & initia ſingularum Catecheſeôn in hoc Codice comprehenſarum. Quatuor tamen argumenta ſeu tituli deſunt tam in Indice quam ante eas Catecheſes ad quas ipſi tituli pertinent. Eæ autem Catecheſes titulis nudæ ſunt inter fol. 93. & fol. 101. Indicis init. folio primo illud eſt.

Πίναξ τῆς πρώτης βίβλου.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου ἡγουμένου τῶν (ſic) Στουδίου κατηχήσεις πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς.

Περὶ τοῦ ἐν ἀγωνίαις διάγειν τὸν ὅλον βίον ἡμῶν.

Ἐπειδὴ ἠξιώθημεν.

Ὅτι χρὴ ἀποθνήσκειν ἡμᾶς ἀεὶ τὸν προαιρετικὸν θάνατον, καί.

Τὸ παρὰ τῶν ἄλλων.

Et ſic de reliquis titulis ac initiis.

Deinde ſubeſt octavo folio prima Catecheſis. At in hoc Codice Catecheſeôn ordo ab eo qui perſpicitur in præcedenti Codice, ita longe diverſus eſt, ut quæ hîc prima, illic ſit decima tertia, & quæ hîc ultima, illic quinta & quadrageſima ponatur. Et ſic reliquæ diverſo admodum ordine locantur.

In hoc & in præcedenti Codice Catecheſes ſunt numero 150. quæ omnes attribuuntur Theodoro ſtuditæ, præter duas quarum una Joannis Chryſoſtomi, altera cujuſdam eſt Monachi Naucratii. Ex his una & triginta ſunt in Codice præcedenti quæ abſunt ab hoc. Sed in hoc inſunt duæ & viginti quæ non ſunt in præcedenti. Harum tantum tituli atque initia ſunt exſcribenda. Itaque

Fol. 102. Κατὰ Μιχαὴλ τοῦ ἀσεβῶς βεβασιλευκότος κατά τε τὴν ἐνεστῶσαν πίστιν, καὶ περὶ τοῦ μὴ ξενοπαθεῖν ἡμᾶς ἐν τοῖς πειρασμοῖς. *Contra Michaelem qui impie imperavit*, * *de fide in qua verſandum, & quod non obſtupeſcendum ſit in tentationibus.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐμοὶ μὲν ὁ λέγειν οὐκ ὀκνηρόν.

Fol. 103. verſo, Ὅτι χρὴ ἀπαρρησίαστον εἶναι τὸν κατὰ θεὸν ζῆν ἐθέλοντα, καὶ περὶ τοῦ εὐχαρίστως φέρειν τὰ ἐπώδυνα ἀποσκοποῦντας πρὸς τὴν μέλλουσαν ἀνταπόδοσιν. *Non fidendum nimis eſſe ei, qui ſecundum Deum vitam inſtituere velit, & quod ærumnæ cum gratiarum actione ferendæ ſint, ex ſcopo & exſpectatione futuræ retributionis.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐβουλόμην ἕνα ἕκαστον ὑμῶν κατὰ πρόσωπον μου ὁρᾶν.

Fol. 104. verſo, Περὶ μνήμης θανάτου, καὶ τοῦ μισεῖν κόσμον καὶ τὰ τοῦ κόσμου. *De memoria mortis, deque odio mundi mundanarumque rerum.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ὡς καλὴ ἡ κατήχησις, ὡς ὠφέλιμος ἡ ὑπόμνησις νήφειν καὶ γρηγορεῖν ἡμᾶς παρασκευάζουσα.

Fol. 105. verſo, Περὶ τῆς ἀληθινῆς καὶ ἀνόθευτου ὑποταγῆς καὶ ὁμολογίας ἡμῶν καὶ τοῦ φυλάττειν τὰς θείας ἐντολάς. *De vera & numquam adulteranda ſubjectione & confeſſione noſtra, deque cuſtodiendis divinis præceptis.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἄλλο ἐστὶ ὁ κατὰ σῶμα συντρέχον ἡμῖν καὶ ἄλλο ὁ κατὰ πνεῦμα.

Fol. 107. Περὶ τοῦ νουνεχῶς ἀκούειν τῶν ἁγίων γραφῶν. *De ſagaciter intelligendis ſacris Scripturis.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πάντες μὲν ἄνθρωποι ἔχομεν καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ ὦτα· οὐ πᾶσι δὲ τὸ ὁρᾶν καὶ ἀκούειν.

Fol. 173. verſo, Ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὸν θεὸν διὰ φυλακῆς τῶν θείων ἐντολῶν ἀπτόητος ἐστιν ἐν καιρῷ ἐξόδου ἀπὸ τῆς τῶν δαιμόνων ἐπιστασίας, καὶ περὶ μνήμης θανάτου καὶ ἀγάπης. *Quod is qui per mandatorum cuſtodiam Deum quærit, terrore vacuus futurus ſit in hora obitûs, tutuſque a dæmonum inſultu: item de memoria mortis & de caritate.* In. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, θανάτου προκειμένου τοῦ κοινοῦ πᾶσιν ἐπιτιμίου, βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἐλπιζομένης καὶ γεέννης πυρὸς ἀπειλουμένης, ἔστιν ἄρα ἐκεῖ.

Fol. 175. verso, Ὅτι οὐ χρὴ τοὺς ἐσταυρωμένους τῷ κόσμῳ κεχηνέναι ἐν τοῖς ματαίοις τοῦ βίου, ἀλλὰ βελτιοῦσθαι πρὸς τὰ κρείττονα. *Non oportere eos qui mundo crucifixi sunt, mundi vanitati inhiare, sed in melius proficere.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐοίκασιν αἱ ἡμέραι ἡμῶν ὡς αἱ ὧραι παρατρέχουσαι.

Fol. 177. verso, Περὶ μνήμης θανάτου, καὶ περὶ γέροντός τινος τελευτήσαντος. *De memoria mortis, & de venerando quodam sene, qui obierat.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πολλῶν οὐσῶν ἐπωφελῶν διηγήσεων ἐν αἷς ψυχὴ κατανύττεσθαι πέφυκεν, ἐν οὐδεμιᾷ τοσοῦτον ἔχει τὸ ὠφέλιμον ὅσον ἐν τῇ τοῦ θανάτου ἀγγελίᾳ.

Fol. 179. verso, Περὶ τοῦ ἐπιμόνως καὶ εὐψύχως δουλεύειν τῷ κυρίῳ, καὶ τοῦ εὐτόνως διανύειν τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως ἡμῶν. *Quod perseveranter & alacriter serviendum sit Domino, & diligenter perficiendus exercitationis nostræ cursus.* In. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, καλὸν τὸ ἐπιτήδευμα, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀγρυπνίας ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν τοῦ λόγου κατέστημεν.

Fol. 181. verso, Περὶ τοῦ ἀόκνως βαίνειν εἰς τὴν πνευματικὴν πορείαν ἡμῶν, μισεῖν τε τὰ ἡδέα τοῦ τῇδε βίου, καὶ περὶ μακαρίας μονῆς ἡμῶν. *Quod sine segnitie in spirituali nostro itinere incedendum sit, & de odio habendis hujus vitæ voluptatibus: & de beata nostra mansione.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, συνήθες τοῖς ὁδοιποροῦσιν ἀλλήλους διεγείρειν καὶ προθυμεῖσθαι περὶ τῆς προκειμένης ὁδοιπορείας.

Fol. 183. Περὶ τοῦ μὴ ἀνοίγειν ἡμᾶς θύραν τοῖς πάθεσιν, ἀλλ' ἔξω τῶν ἀτόπων ἐπιθυμιῶν ὑπάρχειν. *Quod pravis affectibus porta non sit aperienda, sed procul absurdis cupiditatibus manendum sit.* Initium: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἱκανὸς χρόνος παρελήλυθεν ἀφ' οὗ περ διεκόπημεν τῆς συνήθους κατηχήσεως.

Fol. 185. Περὶ ὑπακοῆς, καὶ τοῦ μετὰ πίστεως καὶ ἐν καρδίᾳ καθαρᾷ ἐπὶ πάσῃ διακονίᾳ προθυμεῖσθαι. *De obedientia, quodque cum fide & puro corde quodvis ministerium alacriter obeundum sit.* Initium: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, δεδοικὼς τὸ κρίμα τοῦ τὸ τάλαντον ἐν τῇ γῇ κρύψαντος, πρὸς ὃν φησιν ὁ κύριος, δοῦλε πονηρέ.

Fol. 186. verso, Ὅτι δεῖ τοὺς ἐσταυρωμένους τῷ κόσμῳ διὰ τῆς ἀληθινῆς ἀποταγῆς καὶ ὑποταγῆς περιχαρῶς ἔχειν τὴν διάζευξιν τοῦ σώματος. *Quod oporteat eos, qui mundo crucifixi sunt per veram abrenuntiationem & subjectionem, disjunctionem a corpore hilariter ferre.* Initium: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, βραχὺ μὲν ἠσθένησα ἐπὶ τοῦ παρόντος· ὅμως οὖν.

Fol. 188. Περὶ τοῦ θαρσαλέως καὶ ἀνδρείως ἀνίστασθαι πρὸς τοὺς ἀνθισταμένους ἀνθρωπίνους πειρασμούς. *Quod cum fiducia ac viriliter standum sit adversus humanas tentationes nos adorientes.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, οὐκ ἄκαιρον τὸ λαλεῖν καὶ ἀκούειν κοινωφελῶς.

Fol. 190. Περὶ ὑποταγῆς καὶ ἐκκοπῆς θελημάτων. *De subjectione & voluntatis abscissione.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πληροῦν μὲν οἶδεν ὁ κατηχητικὸς λόγος τοὺς ἐλλιπεῖς ὄντας τῇ ἀρετῇ.

Fol. 191. verso, Ὅτι χρὴ δι' ἐπιμόνου προσοχῆς ἀνταγωνίζεσθαι καὶ πρὸς τοὺς ἀοράτους ἐχθροὺς, καὶ περὶ τοῦ ἐκπεφευγέναι τὰς τῶν αἱρετικῶν κοινωνίας. *Quod oporteat per continuam attentionem contra invisibiles hostes decertare, & de fugiendo hæreticorum consortio.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, βραχὺς ἡμῖν ὁ λόγος τῆς παρακλήσεως πενομένοις ἔργῳ τε καὶ λόγῳ.

Fol. 193. verso, Περὶ μνήμης θανάτου καὶ περὶ παρθενίας. *De memoria mortis & de virginitate.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἄλλων μὲν ἄλλοι καιροὶ διαδέχονται. ἄλλος γὰρ καιρὸς σπόρου καὶ ἕτερος θέρους.

Fol. 195. Περὶ τῆς ἐνθέου πολιτείας καὶ μακαρίας διαγωγῆς ἡμῶν. *De divino vitæ instituto, deque beata conversatione nostra.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐν μὲν τοῖς προλαβοῦσιν ἄλλως προῄχθην.

Fol. 196. verso, Περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ἀδελφοῦ Γρηγορίου καὶ τοῦ παρασκευάσθαι (sic) ἡμᾶς ἀεὶ πρὸς τὴν ἔξοδον. *De dormitione fratris Gregorii, & quod parati semper ad obitum esse debeamus.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πυκνάζουσιν αἱ ἀγγελίαι τοῦ θανάτου μακρόθεν τε καὶ ἐντεῦθεν ἐξακουόμεναι ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι καιρῷ.

Fol. 198. Περὶ τῆς σωτηριώδους ἐξαγορεύσεως, καὶ ὅτι χρὴ καθὸ ἕκαστος ἔλαβε χάρισμα μεταδιδόναι ἑτέροις. *De salutari confessione, & quod oporteat unumquemque quam gratiam accepit, eamdem aliis impertire.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, καὶ σιωπᾶν βούλομαι καὶ λαλεῖν ἀναγκάζομαι.

Fol. 200. Περὶ τοῦ μὴ ξενοπαθεῖν ἐν τῇ παρὰ τοῦ καθηγουμένου ἐπιπλήξεσι, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. *Quod non ægre ferendæ ſint Præfecti reprehenſiones, & quod oporteat nos per multas tribulationes intrare in regnum cælorum.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, τῆς θεοπνεύστου γραφῆς λόγος ἐστὶν οὗτος· ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ.

Fol. 213. & ultimo ſunt 4. hymni iambicis trimetris conſtantes. Primi hymni titulus ſic, Εἰς ἀποταξαμένους ὕμνος, initium vero hoc eſt :

Ἄνδρες μοι βροτοὶ φύγετε ἐκ κόσμου πλάνης.

Secundi hymni titulus is eſt, Εἰς ἡγούμενον, initium illud:

Οἷόν περ ὕψος τῆς προεδρίας βλέπων.

Tertii titulus, Εἰς ὑποτακτικόν, initium:

Δεῦρ᾽ ἐλθὲ τέκνα, δεῦρό μοι στῆθι ζέων.

Quarti titulus, Εἰς τὸν οἰκονόμον, initium autem,

Ἔργον στεφάνοις τοὺς * στέφους τῶν μαρτύρων. Mendoſus iſte verſus bifariam, & metro & re.

CODEX CCLXXIII. olim XX. partim membranaceus, partim bombycinus, foliorum 298. XIV. circiter ſæculi. In bombycinis foliis olim vetuſtior ſcriptura erat, quâ eraſâ altera recentior ſuperinducta eſt. Quam rem in aliis quoque manuſcriptis obſervari diximus in Palæographia Græca libro quinto.

Theodori ſtuditæ Catecheſes.

Fol. 1. περὶ τοῦ ἐναγωνίως διανύειν τὸν ὅλον ἡμῶν βίον, *de vita tota in certaminibus tranſigenda.* Init. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐπειδὴ ἠξιώθημεν χάριτι Χριστοῦ.

Catecheſes ſunt numero 133. in quarum fine Teſtamentum ejuſdem.

Fol. 287. verſo, Naucratii Epiſtola, ut ſupra. Hi ſermones Catechetici numero 134. Latine prodierunt ex interpretatione Joannis Livineii Gandavenſis; Antuerpiæ anno 1601. Habentur etiam Græce in multis Bibliothecis.

CODEX CCLXXIV. olim XXXII. bombycinus, ſcriptus anno Chriſti 1608. foliorum 384. Ibi ad ſingulas Beatiſſimæ Virginis Deiparæ ſolemnitates, celeberrimorum Patrum Græcorumque Scriptorum Eccleſiaſticorum Panegyrici ſermones adſcribuntur, ordine infra deſcripto.

In Nativitatem Deiparæ.

Andreæ Cretenſis. Init. Ἀρχὴ μὲν ἑορτῶν ἡ πρόοδος.

Ejuſdem. Init. Εἰ μετρεῖται γῆ σπιθαμῇ.

Ejuſdem. Init. Ἄλλοι μὲν ἄλλας ἑορτῶν ὑποθέσεις.

Joannis Damaſceni. Init. Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, πάν.

Ejuſdem. Init. Λαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ κτίσις σήμερον.

Andreæ Cret. Init. Πάλιν ἑορτὴ, καὶ πάλιν πανήγυρις.

Epiphanii Cyprii. Init. Τὰς ἐκλαμπούσας τῆς θεοτόκου ἀκτ-

Cyrilli Alexandrini. Init. Φαιδρὸς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ χαρ-

Procli C. P. Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον.

Εἰς τὰ εἰσόδια, ſive in Præſentationem.

Germani C. P. Init. Ἰδοὺ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις καὶ φαιδρά.

Taraſii C. P. Init. Φαιδρὰ καὶ παράδοξος ἡ πρόοδος.

Georgii Nicomedienſis. Init. Καλαὶ ἡμῖν ὑποθέσεων ἀρχαί.

Ejuſdem. Init. Αἱ τῶν θείων πανηγύρεων ἐλλάμψεις.

In Deſcriptionem Deiparæ.

Athanaſii Alexandrini. Init. Ὥσπερ οἱ τὴν χρυσῖτιν γῆν. Hæc ſeu Homilia ſeu Oratio, in poſtrema noſtra S. Athanaſii Operum Editione inter ſpuria locum habet.

In Hypapanten ſeu occurſum, id eſt, in Purificationem.

Methodii Patarenſis. Init. Πάλαι ἰχνῶς ὡς οἷόν τε διά.

Cyrilli Alexandrini. Init. Πολλὴ μὲν λίαν ἡ σπουδὴ.

Georgii Nicomedienſis. Init. Τὰ τῆς παρούσης ἱερᾶς πανηγύρεως.

Amphilochii Iconii. Init. Πολλοὶ τῶν μεγάλων τὴν παρθενίαν.

Cyrilli

Cyrilli Hierosolymitani. Init. *Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών.*

In Annuntiationem Deiparæ.

Sophronii Hierosolymitani. Init. *Εὐαγγέλια, ἀδελφοί, εὐαγγέλια.*

Andreæ Cretensis. Init. *Επέστη σήμερον ἡ πάντων χαρά.*

Joannis Damasceni. Init. *Νῦν ἡ τῆς βασιλίδος βασιλική.*

Joannis Chrysostomi. Init. *Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια, πάλιν ἐλευθ-*

Gregorii Neocæsariensis. Init. *Σήμερον ἀγγελικῆ παρατάξει.*

In Dormitionem.

Andreæ Cretensis. Init. *Οἱ τῷ ἐν πνεύματι θεωρίαν τῷ ἀΰλῳ.*

Ejusdem. Init. *Μυστήριον ἡ πρόοδος πανήγυρις, ὑπόθεσιν.*

Ejusdem. Init. *Οσοι δὲ σεπτόν, τοῦτο τῆς θεοτόκου κατειλ-*

Joannis Damasceni. Init. *Εστι μὲν ἀνθρώπων οὐδεὶς, ὃς κατ'.*

Ejusdem. Init. *Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων γίνεται.*

Ejusdem. Init. *Εθος ἐστὶ τοῖς ἐρωτικῶς πρός τι διακ-*

Modesti Hierosolymitani Archiepiscopi. Init. *Αφατος ἡ πανίερος γνῶσις τῶν σεπτῶν.*

In fine scribitur hæc nota Calligraphi aureo charactere. *Εγράφη δὲ παρὸν πανηγυρικὸν διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ ἐκλαμπροτάτου ἀποκρισιάρη τοῦ ἐνδοξοτάτου ῥηγὸς Φράντζα, διὰ χειρὸς Γαβριὴλ ἱερομονάχου Συμαρόυπα καὶ πρωτοσυγγέλου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλης ἐκκλησίας, ἐν ἔτει ζριϛ'. Ἰν. ϛ'. μηνὶ ἰουνίῳ. ἀντεγράφη δ' ἐξ ἑνὸς βιβλίου τῆς παναγίας τῆς ἐν Χάλκη, ὅπερ ἐγράφη ἐν ἔτει ϛωκζ'. Ἰν. β'. διὰ χειρὸς Αναστασίου μοναχοῦ, ἀντικρυ Βυζαντίου.* i. *Descriptum est hoc panegyricum sumtibus splendidissimi Oratoris gloriosissimi Regis Franciæ, manu Gabrielis Sumarupa Monachi & Protosyncelli magnæ Ecclesiæ quæ est Constantinopoli, anno 7116.* (Christi 1608.) *Indictione 6. mense Junio. Exscriptus autem est ex libro Sanctissimæ* (i. *Deiparæ*) *quæ in Chalce, qui exaratus fuerat anno 6827.* (Christi 1319.) *Indict. 2. manu Anastasii Monachi, e regione Byzantii.*

CODEX CCLXXV. olim CCV. membranaceus, X. vel XI. sæculi, foliorum 406.

Anastasii Metropolitæ Nicæni Commentaria in Psalmos.

Fol. 1. *ὑπόθεσις καὶ ἑρμηνεία τοῦ ψαλτηρίου τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ψαλμῶν ἀπὸ φωνῆς Αναστασίου μητροπολίτου Νικαίας.* Init. *Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον, καὶ ὠφέλιμος.* Præter explanationes Anastasii, in marginibus plerumque alia Scholia habentur.

Fol. 360. Cantica Scripturæ Sacræ cum interpretationibus Basilii, Eusebii Cæsariensis, Cyrilli, Gregorii Nysseni, Origenis, Severi ex Epistola ad Joannem Tribunum, Maximi, Nicolai Presbyteri, Didymi, Theodoreti, Gennadii, Nicolai Episcopi Romæ.

Initio hujus Codicis duo folia habebantur & totidem in fine, unciali charactere, quadro & rotundo, cum accentibus & spiritibus, sed secunda manu notatis. Ex eodem Codice excerpta sunt hæc folia unde illa folia Codicis CCII. ubi in nota dicitur Codicem collatum fuisse in Bibliotheca Cæsariensi cum libro Pamphili Martyris manu descripto. Hinc istius Codicis antiquitas commendatur. Erat autem liber Epistolarum S. Pauli Apostoli *στιχηρῶς* scriptus. Priora duo folia literas exhibent corrosas, ita ut atramentum membranam adurens, foramina plerumque literarum figuram servantia reliquerit. Cætera duo folia in fine libri, longe minus detrita sunt. Sed hac de re pluribus in Codice CCII. ubi probatur hunc Codicem fuisse Monasterii S. Athanasii in monte Atho.

CODEX CCLXXVI. olim .... membranaceus, X. sæculi circiter, foliorum 278. Fuit Lauræ S. Athanasii in monte Atho, in Catechumenis ibi repositus per Sophronium Monachum, ut dicitur fol. 271. verso.

Joannis Presbyteri & Monachi Eclogæ.

Init. Prologi fol. 1. *τῆς θεοπνεύστου γραφῆς ἡ ἄσκησις πλούτου καὶ δόξης καὶ ἀρχῆς.*

Fol. 2. habetur Index operis quod dividitur in *τίτλους*, titulos, & in *παραπομπάς.*

Στοιχεῖον ά. Elementum primum. Tit. 1. de Trinitate. Tit. 2. de immutabilitate Dei.

3. Quod nemo effugere possit a Deo, quia omnia continet & respicit. 4. de incomprehensibilitate Dei. 5. de impeccabilitate ejus. 6. quod nemo debeat Deo contradicere. 7. de decreto Dei. 8. de Angelis, deque eorum gaudio. 9. de Angelis custodibus hominum. 10. de tremenda resurrectione. 11. de renovatione visibilium. 12. de retributione pro bonis & malis. 13. de peccantibus & Deo se latere credentibus. 14. de hæreticis.

Στοιχεῖον β'. Tit. 1. de voluntate Dei. 2. de auxilio Dei. 3. de baptismate. 4. de regno cœlorum.

Στοιχεῖον γ'. Tit. 1. de iis quæ præter sententiam Dei fiunt. παραπομπὴ de idolis & abominationibus.

Στοιχεῖον δ'. Tit. 1. de potentia Dei. 2. de creatione universorum. 3. de laude & gloria Deo referenda. 4. de differentia Dei & hominum. 5. quod non oporteat difficilem se præbere ad credendum Deo. Postea sequuntur παραπομπαί. Eodem modo sequuntur στοιχεῖα usque ad litteram X. Sunt autem hæc Parallela S. Joannis Damasceni nuper edita ab erudito viro Michaële Lequien Ordinis Dominicanorum in secundo tomo Operum S. Joannis Damasceni; eidem falso adscripta & Joanne Damasceno antiquiora. Ut autem in hoc Codice habentur, in multis diversa sunt ab Editis. Hinc videri potest, quæ argumentorum genera Joannes Monachus tractanda susceperit; testimoniis Scripturæ Sacræ, SS. Patrum, & Ecclesiasticorum Scriptorum frequenter usus. Patrum vero & Scriptorum nomina hæc sunt:

Gregorius Theologus,
Cyrillus Alexandrinus,
Dionysius Areopagita,
Basilius Cæsariensis,
Gregorius Nyssenus,
Joannes Chrysostomus,
Epiphanius,
Dionysius Alexandr. ἐκ τοῦ περὶ ἐλέγχου καὶ ἀπολογίας πραγματείας, ejusd. περὶ φύσεως fol. 43. vers. & fol. 148. verso, περὶ φύσεως α'.
Antipater Bostrorum; ejusd. contra Origenem fol. 95. verso.
Gregorius Thaumaturgus,
Leo Romanus,
Amphilochius,
Philo Judæus,
Eustathius Antiochenus,
Diadochus,
Justinus contra Judæos de resurrectione,
Irenæus sæpe,
Severianus Gabalorum Episcopus,
Eustathius Antiochenus περὶ ψυχῆς, item in ἐγγαστρίμυθον.
Nilus Asceta,
Synesius,
Methodius ἀγλαοφῶν, (Aglaophon personam agit in Dialogo cum Methodio) de resurrectione & περὶ αὐτεξουσίου.
Titus Bostrorum contra Manichæos & de providentia,
Clemens Episcopus Roman. ἐκ τῶν περιόδων,
Meletius Antiochenus,
Ephræm Syrus,
Ignatius ex Epistolis,
Julius Episc. Romæ, Epist. ad Dionysium,
Ambrosius de fide,
Serapion ex Epistol. 23. fol. 139. ex opere contra Manichæos, cujus operis mentio habetur supra in Historia Manichæorum a Photio Patriarcha adornata.
Clemens Alexandrinus, ex primo libro pædagogi & ex Stromatibus,
Cyprianus Martyr ex Epistola ad Phidonem, Φείδωνα.
Theotimus Scythiæ περὶ ἐνυπνίων. Ejusdem in illud, *si offers munus tuum*, ejusd. in Genesin.
Isidorus Pelusiota,
Josephus ex historia,
Hippolytus Romæ de Antichristo,
Amphilochius,
Theophilus Alexandrinus,
Atticus Constantinopolitanus.

Fol. 272. alia manu, Maximi Monachi ad Thalassium Presbyterum & Hegumenum, de differentiis Scripturæ Sacræ. Init. Ἐπειδὴ πύτων καὶ ποσύτων ἐζητήσατε.

CODEX CCLXXVII. olim CXLI. bombycinus, XIII. vel XIV. ſæculi, foliorum 471.

Theophanis Ceramei Archiepiſcopi Tauromeniæ in Sicilia Doctrinæ vel Homiliæ numero 62. Prima Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰνδίκτου, ἤτοι τοῦ νέου ἔτους. Init. Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ καταξιώσας ἡμᾶς. Habetur Index accuratus initio. Opus eſt in fine mutilum.

Hic Theophanes non tempore Photii floruit, ut quidam dictitarunt, ſed XI. ſæculo. Hac de re vide Leonem Allatium de Simeonibus p. 63. Pejus adhuc dicitur hunc Theophanem eumdem atque illum fuiſſe, qui Chronographiam ſcripſit. Ejus Homiliæ eodem quo in hoc Codice numero editæ fuerunt Lutetiæ anno 1644.

CODEX CCLXXVIII. olim CCCLXIII. bombycinus, XIV. circiter ſæculi, foliorum 236.

Sancti Germani Patriarchæ C. P. Sermones & Homiliæ.

Fol. 4. S. Germani Archiep. C. P. Sermones. Primus in Ordinatione ejus in Patriarcham C. P. Init. Πάλιν ἐπ' ἐμὲ χρίσμα καὶ πνεῦμα.

2. Εἰς ἀρχὴν ἰνδίκτου. Init. Χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε, πάλιν ἐρῶ.

3. In Exaltationem S. Crucis. Init. Πάλιν ἑορτῆς μυστήριον, καὶ πάλιν.

4. Epiſt. poſt ordinationem ejus. Init. Ἀββακοὺμ πάλαι ἐκεῖνον τὸν ἐν προφήταις θαυμ-

5. Ad Conſtantinopolitanos contra Bogomilos. Init. Ἀνάγκη ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα.

6. Contra eos qui non conveniunt in Eccleſiam. Init. Ἤδη μὲν ὁ τῆς ἡμέρας ὀφθαλμὸς ἥλιος.

7. Gratiarum actio pro concurſu populi, & contra vanitatem vitæ. Init. Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια.

8. Gratiarum actio de Samſone, de Davide & contra mœchos. Init. Ὥσπερ τὰ ἐν αὐχμηρίᾳ φυτὰ, ὅταν μὲν ἀρδ-

9. Πρὸς τοὺς ἱεροκλαδόους &c. Init. . . . τὸ τοῦ προσώπου ἐρύθημα.

10. De miſericordia & futuro judicio. Init. Ἐβουλόμην καὶ τὸ σήμερον χαριέστερα.

11. Quo ſcopo homo compoſitus factus ſit &c. Init. Ἀσπάζομαί σε, προστίστη τῶν.

12. De bono in Eccleſia ordine &c. Init. Αἱ μητέρες ὅταν ἀπογαλακτίζειν.

13. De eodem argumento. Init. Ἀδολεσχήσω καὶ πάλιν ἐν ὑμᾶς ἀσχολή-

14. De præparatione ad myſteria accipienda. Init. Ἀλλ' οὐδὲ ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος, καὶ τῇ σκιᾷ.

15. De ſuperhumerali ſummi Pontificis &c. Init. Ὁ μὲν νομικὸς ἐκεῖνος ἱεράρχης, καὶ τυπικός.

16. Contra Clericos inordinatos &c. Init. Οὐκ ἀφωνὴς ἐγὼ τῶν ποιμαντι-

17. De amore Dei erga homines &c. Init. Τίς ἡ τυραννὶς αὕτη ἐκ τῶν περὶ ὑμᾶς.

18. Poſt reditum ex Lydia, & de condemnatione hæretici Leontii. Init. Λύει μου τὴν γλῶσσαν ἡ παροῦσα πανήγυρις.

19. Homilia κατανυκτική. Init. Ἡ μὲν ἀπολογία τῆς ἐμῆς σιωπῆς.

20. De conventu in Eccleſia &c. Init. Τί δὴ ἀνθρωπος πάθοι ἐπισταίην.

21. Quod Deus multum curet de hominibus &c. Initium: Φέρε δὴ καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν προκειμένην.

22. Cum Canicleus Diaconum percuſſit. Init. Ὦ λυχνία ὄψις, ὦ γαῦνος ψυχῆς.

23. De eodem Canicleo. Init. Οἴμοι ἐγὼ, μῆτερ, ὡς τίνα με ἔτεκες.

24. Ad Populum quod non ſemel per hebdomadem ad vigilias in Eccleſiam concurrant. Init. Τί ποτε, ὦ παρόντες, οἴεσθε.

25. Quod oporteat os Pſalmodiis ſanctificare. Initium: Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καί.

26. In Parabolam Cœnæ apud Lucam. Initium: Ἔχει μὲν τὸ εὐαγγελικῆς περικοπῆς τὸ σήμερον.

27. Gratiarum actio, quod inciderit in morbum in adornanda hac homilia, & de myſteriis ſacris. Init. Ὑπολαμβάνειν μοι ἔπεισα, ὦ φιλοχρ-

28. Homilia μεθεόρτιος Christi Nativitatis. Init. Τῆς περὶ λόγοις μεγίστης πανηγυρίας με.

29. Hom. post festum Luminum. Init. Ον τρόπον ἐπιποθεῖ.

30. Εἰς τὰ ἀπὸ κρεωφαγίας. Init. Οἶδα ὡς ἐν θαύματι κείσεται τοῖς πολλοῖς.

31. Homilia apologetica de diuturniore silentio. Initium: Αγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως.

32. Post Nativitatem Christi & ante Lumina. Initium: Χθὲς τοῖς λαμπροῖς γενεθλίοις τοῦ.

33. In primam Dominicam jejuniorum. Init. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, κύριε.

34. In infanticidium. Init. Τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὁ θεός.

35. De eodem festo. Init. Οἱ μικρολόγοι τῶν ἱστορικῶν.

36. Alia sine titulo. Init. Ορᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑνός.

37. Alia sine titulo. Init. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆρχετο.

38. In primam Dominicam jejuniorum. Init. Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματα σά.

39. In secundam Dominicam jejuniorum. Init. Ηνοιγμένη ἰδοὺ σοὶ θεῷ ἡ.

40. In tertiam Dominicam jejuniorum. Init. Η μὲν τῶν εὐαγγελίων πάνιερος βίβλος.

41. In quartam Dominicam Quadragesimæ. Init. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄνθρωπός τις.

42. In quintam jejuniorum. Init. Τὸ μὲν δὴ τῆς τεσσαρακονθημέρου.

43. In Dominicam ante Nativitatem, & in tres pueros. Init. Επειδὴ πολυανθρωπότερον σήμερον τὸ ἄθροισμα.

44. Quod non sit accedendum ad divinos & præstigiatores. Init. Χριστὲ ἄναξ αὐτοσυμπαθὲς αὐτονύκτε.

45. In tertia Dominica jejuniorum & in S. Crucem, Init. Ιδοὺ ἡ κλίνη Σαλομῶν ἑξήκοντα δυνατοί.

46. Homilia sine titulo. Init. Οτι μὲν στρατοπεδευσαμένων ἐνταῦθα κατίδω.

Deinde sequuntur Catecheses ejusdem.

Primæ Catechesis initium: Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας.

Secundæ, init. Επὶ τῆς φυλακῆς μου.

Tertiæ Catechesis init. Ετι τρεῖς ἡμέραι καὶ Νινευί.

Quartæ Catech. init. Τὴν ἀλλοίωσιν ἐλαίῳ.

Quintæ init. Οπου τὸ πλάσμα, ἐκεῖ σου-

Sine titulo. Init. Αλλὰ καὶ Ιωνᾶς ἐκεῖνος.

Fol. 193. Epistola ad Nicolaüm Grammaticum qui in Musulmanorum religionem se contulerat &c. Hæc Epistola est inter primam & secundam Catechesim. Init. Εἶπα, ἐξαγορεύσω κατ᾽ ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου. Hæc videntur esse Germani secundi Patriarchæ Constantinopolitani, qui floruit circa annum Domini 1240.

Fol. 229. verso alia manu, de Ordine dignitatum Ecclesiæ paucis. Titulus est, τοῦ Δυρραχίου τοῦ Καβασίλα ἐπίλυσις τινῶν ζητημάτων. Postea incipit quæstio, ἐν τοῖς ἀρχοντικοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἀξιώμασι τίς πρῶτος καὶ τίς δεύτερος, καὶ τίς τρίτος, καὶ πῶς ἐφεξῆς τούτων ἡ τάξις. Init. Απὸ μὲν παλαιᾶς παραδόσεως πρῶτός ἐστιν ὁ μέγας οἰκονόμος. Hæc porro habentur in Responsis Joannis Episcopi Citri ad Constantinum Cabasilam Dyrrachii Archiepiscopum p. 327. juris Græcoromani per Joannem Leunclavium, Francofurti anno 1596.

CODEX CCLXXIX. olim CCCXCII. papyraceus, XV. sæculi, foliorum 266.

S. Thomæ Aquinatis summa Theologica, nempe primæ partis Quæstiones 43. priores.

Præmittitur Index copiosus. Initium Procemii sic habet: Οὐ τῶν τελειοτέρων μόνον προσήκει φροντίζειν.

In fine scribitur, *Athanasius R. emit hunc librum summo valore.*

CODEX CCLXXX. olim CCLXXIX. papyraceus, XV. sæculi, foliorum 436.

Primæ partis summæ Theologicæ S. Thomæ Aquinatis a Quæstione 44. ad 119. sive ultimam.

Præmittitur

Præmittitur Index copiosus.

Quæstio 44. Εἰ πάντων ἐστὶν ὁ θεὸς αἰτία ποιητική. Init. Εἰς τὸ πρῶτον οὕτω δεῖ παραχωρεῖν, δόξαν.

CODEX CCLXXXI. olim CXCVII. membranaceus, XIII. circiter sæculi, foliorum 237.

Fol. 1. Hesaïæ Monachi Homiliæ seu Capita Ascetica 23. Sed opus mutilum est initio, incipiturque ab octavo Capite his verbis, Εἶπε πάλιν· ἐξ ὧν ἀπὸ τὸ κέρδος, καὶ ἡ τιμή.

Fol. 42. vers. S. Joannis Chrysost. Scribitur ibid. arcano charactere ωψχκψςπλω, i. συπλικός. Init. Απευθυνώμεθα ἑαυτοὺς, ἀγαπητοὶ, πρὸς τὴν ἔργον ἀρέσκον θεῷ.

Fol. 44. Theodori Sabbaïtæ Capita ascetica centum. Init. Επ' ὀνόματι θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ χάριτι.

Fol. 62. S. Joannis Damasceni Sermones Ascetici quatuor.

1. Περὶ τῆς ζωοποιοῦ νεκρώσεως &c. Init. Τὰ τῆς ζωοποιοῦ νεκρώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ.

2. Περὶ τῶν οἰομένων ἀγνώστως ἔχειν ἑαυτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον &c. Init. Ιδοὺ δὲ πάλιν ἐγὼ πρὸς τοὺς λέγοντας.

3. Fol. 89. Περὶ τῶν δουλευόντων θεῷ τίνες τε εἶεν &c. Init. Επειδήπερ ὅσον ἀπὸ τοῦ θείου βαπτίσματος.

4. Fol. 101. Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ἀποστόλου· εἶδον τὸν τοιοῦτον εἰς τρίτον οὐρανόν. Init. Επειδήπερ διερρήδην ὁ τῶν ἁπάντων δεσπ-

Fol. 114. Capita octo in quædam Scripturæ Sacræ loca, quæ putat vir doctissimus Michaël Lequien esse Joannis Damasceni. Vide Editionem ejus. Primum Caput sic habet. Προτρεπτικὸς ἐκ προοιμίων εἰς μετάνοιαν, καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ἀποστόλου, οὐς προέγνω. Init. Πολλοὺς ἀκήκοα λέγοντας τῶν ἀνθρώπων, ἐπειδή.

Fol. 135. Prologus libri S. Barsanuphii. Init. Ιστε δὲ καὶ τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι δύο γεγόνασι Βαρσανούφιοι, καὶ δύο Δωρόθεοι· οἱ μὲν τὰ Σευήρου νοσήσαντες, οἱ δὲ ὀρθοδοξίαν καὶ τελείαν ἄσκησιν. Vide supra Cod.

Sequitur Dialogus Barsanuphii cum Joanne discipulo suo, qui cognominabatur Propheta. Procemium Barsanuphii. Init. Ο κύριος ἡμῶν Ιησοῦς Χριστὸς φωτίσει σου τοὺς ὀφθαλμούς.

Fol. 186. verso, Doctrina S. Barsanuphii, sub Aureliano, vel ad Aurelianum Episcopum Gazæ, de Origenis, Evagrii & Didymi sententiis. Init. Αδελφὸς ἠρώτησε τὸν ἅγιον γέροντα τὸν ἀββᾶν Βαρσανούφιον.

Fol. 191. S. Ephræm Syri Capita 90. de adipiscenda humilitate. Init. Αρχὴ καρποφορίας αὕτη.

Fol. 203. S. Basilii Sermones triginta ad Monachos. Prologus. Init. Τῶν κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίαν ἐπιμελομένων.

Fol. 232. Ejusdem Prologus Regularum fusius disputatarum. Init. Ο ἀσκητικὸς βίος ἕνα σκοπὸν ἔχει.

Fol. 235. Ejusdem Prologus in Asceticas constitutiones. Init. Ο φιλάνθρωπος θεὸς ὁ διδάσκων. Est mutilus in fine.

Opusculum Responsionum Barsanuphii circa Origenianam opinionem quæ in Monasteria irrepsisse videbatur, & circa scripta Evagrii, non indignum luce visum nobis est.

CODEX CCLXXI. Fol. 186.

Διδασκαλία τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ ἐπισκόπου Γάζης περὶ τῶν Ὠριγένους, Εὐαγρίου, καὶ Διδύμου φρονημάτων.

Ἐρώτησις.

Ἀδελφὸς ἠρώτησε τὸν ἅγιον γέροντα τὸν ἀββᾶν Βαρσανούφιον λέγων· οὐκ οἶδα πάτερ πῶς ἐνέπεσα εἰς τὰ βιβλία τοῦ Ὠριγένους καὶ Διδύμου, καὶ εἰς τὰ γνωστικὰ Εὐαγρίου, καὶ εἰς τὰ τῶν μαθημάτων αὐτοῦ. καὶ λέγουσιν ὅτι οὐκ ἐδημιουργήθησαν αἱ τῶν ἀνθρώπων ψυχαὶ μετὰ τῶν σωμάτων, ἀλλὰ προϋπῆρχον αὐτῶν νόες γυμνοὶ ὄντες, τουτέστιν, ἀσώματοι· ὁμοίως καὶ οἱ ἄγγελοι νόες γυμνοὶ ἦσαν, καὶ οἱ δαίμονες νόες γυμνοὶ ἦσαν· καὶ οἱ μὲν ἄνθρωποι παραβάντες, κατεδικάσθησαν εἰς τὸ σῶμα τοῦτο· οἱ δὲ ἄγγελοι γεγόνασιν ἄγγελοι, τηρήσαντες ἑαυτούς· οἱ δὲ δαίμονες ἀπὸ πολλῆς κακίας, τοιοῦτοι γεγόνασιν. καὶ ἕτερα ἄλλα λέγουσι τοιαῦτα, καὶ πάλιν ὅτι ἡ μέλλουσα κόλασις τέλος λαβεῖν· καὶ ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ δαίμονες ἐπανελθεῖν ἧς (f. ὡς) ὑπῆρχον νόες γυμνοί, ὃ λέγουσιν ἀποκατάστασιν. ἐπεὶ οὖν θλίβεται ἡ ψυχή μου ἐμπεσοῦσα εἰς διψυχίαν εἰ ἀληθῆ ταῦτά εἰσιν, ἢ οὔ· δέομαί σου, δέσποτα, δεῖξόν μοι τὴν ἀλήθειαν, ἵνα οὕτως κρατήσω καὶ μὴ ἀπόλωμαι. καὶ γὰρ οὐδὲν τούτων εἴρηται ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ, ὥσπερ καὶ αὐτὸς Ὠριγένης διαβεβαιοῦται ἐν τῷ αὐτοῦ ἐξηγητικῷ τῆς πρὸς Τίτον ἐπιστολῆς, μὴ εἶναι τῶν ἀποστόλων, μηδὲ τῆς ἐκκλησίας παράδοσιν, τό· πρεσβυτέραν εἶναι τὴν ψυχὴν τῆς τοῦ σώματος κατασκευῆς, ὡς αἱρετικὸν χαρακτηρίζων τὸν ταῦτα λέγοντα. ἀλλὰ καὶ Εὐάγριος μαρτυρεῖ ἐν τοῖς γνωστικοῖς αὐτοῦ κεφαλαίοις, ὅτι περὶ τούτων οὐδεὶς ἐμήνυσεν, οὐδὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἐξηγήσατο. ἔχει γὰρ ἐν τῷ ἑξηκοστῷ τετάρτῳ κεφαλαίῳ τῆς δευτέρας ἑκατοντάδος τῶν αὐτοῦ γνωστικῶν· περὶ μὲν τῶν προτέρων ὁ μηνύσων οὐδείς, περὶ δὲ τῶν δευτέρων ὁ ἐν Χωρὴβ ἐξηγήσατο. καὶ πάλιν ἐν τῷ ἑξηκοστῷ ἐνάτῳ κεφαλαίῳ τῆς αὐτῆς ἑκατοντάδος τῆς δευτέρας οὕτως φησίν, ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐ τὴν πρώτην τῶν λογικῶν διαίρεσιν, οὐδὲ τὴν πρώτην οὐσίαν τῶν σωμάτων ἐξηγήσατο· περὶ δὲ τοῦ μὴ εἶναι ἀποκατάστασιν, μηδὲ τέλος κολάσεως, αὐτὸς ὁ κύριος ἐφανέρωσεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ εἰπών· ἀπελεύσονται εἰς κόλασιν αἰώνιον. καὶ πάλιν· ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. πόθεν οὖν, δέσποτα, μηδὲ τῶν ἀποστόλων παραδεδωκότων, μηδὲ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐξηγησαμένου καθὼς αὐτοὶ ἐμαρτύρησαν, καὶ τῶν εὐαγγελίων ἐναντίως ἐχόντων, ταῦτα ἐξέθεντο; ποίησον οὖν ἔλεος εὐσπλαγχνίας, πάτερ, μετὰ τῆς ἀσθενείας μου, καὶ φανέρωσόν μοι τί εἰσι τὰ δόγματα ταῦτα.

Doctrina ſancti Barſanuphii ſub Aureliano Epiſcopo Gazæ circa opiniones Origenis, Evagrii & Didymi.

Interrogatio.

Frater quidam interrogavit ſanctum ſenem Abbatem Barſanuphium his verbis: Neſcio, Pater, quo pacto inciderim in Libros Origenis & Didymi, & in Gnoſtica Evagrii, necnon in ejus diſciplinæ inſtituta. Dicunt autem hominum animas non fuiſſe creatas cum corporibus; ſed ipſis præextitiſſe, nudaſque intelligentias fuiſſe, id eſt, incorporeas; ſimiliterque Angelos nudas intelligentias fuiſſe, dæmonaſque item nudas intelligentias; atque homines ſive hominum animas ad hujus corporis [animationem] damnatas fuiſſe; Angelos vero ideo Angelos factos eſſe, quod ſeſe conſervaverint; dæmonas ex multa nequitia tales effectos eſſe. Aliaque bene multa ſimilia dicunt illi. Itemque aiunt fore ut futurum illud ſupplicium finem habeat; itemque futurum eſſe, ut homines, Angeli & dæmones revertantur, ut prius erant, nudæ intelligentiæ, quod vocant *reſtitutionem*. Cum igitur animo perturber, atque in dubium inciderim num hæc vera ſint, necne; rogo te, Domine, veritatem mihi declares, ut ſic firmus conſiſtam & non pereain. Etenim horum nihil in Sacra Scriptura dicitur, quemadmodum & Origenes affirmat in Commentario ſuo in Epiſtolam ad Titum, non Apoſtolorum, non Eccleſiæ traditionem illud eſſe, nempe animam corporis formatione ſeniorem eſſe, hæreticum ſubindicans eſſe eum qui hæc dixerit. Quin & Evagrius ipſe teſtificatur in Gnoſticis ſuis Capitulis, de his neminem effatum eſſe, neque Spiritum ſanctum illud declaraſſe. Etenim in ſexageſimo quarto Capitulo ſecundæ Hecatontadis, ſeu Centenarii Gnoſticorum ejus: *De primis nemo indicat, de ſecundis ille qui in Choreb loquutus eſt, enarravit.* Ac rurſus in ſexageſimo nono Capitulo ejuſdem ſecundæ Hecatontadis, ſic ait: *Spiritus ſanctus, neque primam rationabilium diviſionem, neque primam corporum ſubſtantiam enarravit.* Quod autem non futura ſit reſtitutio, neque finis ſuppliciorum, ipſe Dominus in Evangelio declaravit his verbis: *Ibunt in ſupplicium æternum.* Ac rurſum, *Vermis eorum non moritur, & ignis non exſtinguitur.* Unde igitur, Domine, neque tradentibus Apoſtolis, neque Spiritu ſancto narrante, quemadmodum & ipſi teſtificati ſunt, imo Evangeliis contraria habentibus, hæc tamen ita illi expoſuere? Mihi, Pater, miſericordiæ viſcera exhibe, & declara quid ſibi velint hæc dogmata.

Ἀπόκρισις.

Ἀδελφὲ, οὐαὶ καὶ ἀλλαλαὶ τῷ γένει ἡμῶν. τί ἀφήκαμεν, καὶ τί ἐρευνῶμεν; εἰς ποῖα ἀμελοῦμεν καὶ εἰς ποῖα σπουδάζομεν, εἰς ποῖα ἀμβλυωόμεθα; τὰς εὐθείας ὁδοὺς ἀφήκαμεν καὶ εἰς τὰς σκολιὰς θέλομεν βαδίσαι, ἵνα πληρωθῇ εἰς ἡμᾶς ὁ γραφικὸς λόγος, τό· οὐαὶ τοῖς καταλιποῦσι τὰς εὐθείας ὁδοὺς τοῦ πορευθῆναι εἰς ὁδοὺς σκολιάς. μετ' ἀληθείας, ἀδελφὲ, ἀφῆκά μου τὸ πένθος, καὶ πενθῶ σε· ποῦ ἐνέπεσας; καὶ τὸν κλαυθμὸν τὸν περὶ ἁμαρτιῶν μου, καὶ κλαίω σε ὡς ἴδιον τέκνον. οὐρανοὶ φρίττουσι, τί πολυπραγμονοῦσιν ἄνθρωποι· ἡ γῆ σείεται, πῶς ἐξιχνιάσαι θέλουσι τὰ ἀκατάληπτα. ταῦτα Ἑλλήνων εἰσὶ δόγματα, ταῦτα ματαιολογίαι εἰσὶν ἀνθρώπων οἰομένων τι εἶναι, ταῦτα τὰ ῥήματά εἰσιν ἀργῶν ἀνθρώπων, ταῦτα ἐγέννησεν ἡ πλάνη. φησὶ γάρ· φάσκοντες εἶναι σοφοὶ, ἐμωράνθησαν. καὶ εἰ θέλῃς μαθεῖν, πρόσεχε. λέγει ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, τὸ φῶς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς ἡμῶν· ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς· ποίους οὖν καρποὺς ἔχουσι; φυσίωσιν., ἐξουδένωσιν, χαύνωσιν, ἀμέλειαν, πρόσκομμα, ἀλλοτρίωσιν νόμου, μᾶλλον δὲ τοῦ νομοθέτου θεοῦ, οἰκητήριον δαιμόνων καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν διαβόλου. ταῦτα οὐκ ἄγουσιν εἰς φῶς τοὺς αὐτοῖς πιστεύοντας, ἀλλ' εἰς τὸ σκότος· ταῦτα εἰς φόβον θεοῦ οὐ προτρέπουσιν, ἀλλ' εἰς σκληροκαρδίαν· ταῦτα εἰς προκοπὴν κατὰ θεὸν οὐκ ἄγουσιν, ἀλλ' εἰς προκοπὴν μᾶλλον τὴν κατὰ διάβολον· ταῦτα ἀπὸ τοῦ βορβόρου οὐκ ἀνασπῶσιν, ἀλλ' εἰς βόρβορον καταποντίζουσιν· ταῦτά εἰσι τὰ ζιζάνια ἃ ἔσπειρεν ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἀγρῷ τοῦ οἰκοδεσπότου· αὗταί εἰσιν αἱ ἄκανθαι αἱ ἀναφυεῖσαι ἐν τῇ γῇ κατηραμένῃ ὑπὸ τοῦ δεσπότου θεοῦ· ὅλα ψεῦδος, ὅλα σκότος, ὅλα πλάνη, ὅλα ἀλλότρια θεοῦ. φεῦγε αὐτὰ, ἀδελφὲ, μὴ βεβαιωθῇ ὁ λόγος αὐτῶν ἐν τῇ καρδίᾳ σου. ξηραίνουσι δάκρυα, τυφλοῦσι τὴν καρδίαν, ἁπαξαπλῶς ἀπολλύουσι τοὺς προσέχοντας αὐτοῖς ἀνθρώπους. μὴ στῇς ἐν αὐτοῖς, μὴ μελετήσῃς αὐτά· πικρίας γέμουσι, καὶ τελεσφοροῦσι καρποὺς εἰς θάνατον. περὶ δὲ τῆς γνώσεως τῶν μελλόντων μὴ πλανηθῇς, ἐὰν σπείρῃς ἐνταῦθα, ἐκεῖ θερίζεις. οὐκ ἔνι μετὰ τὴν ἄφιξιν τὴν ὧδε προκόψαι τινά. οὐ κοπιᾷ ὁ θεὸς συγκτίσαι ἀνθρώπῳ κατὰ (l. καὶ) τὴν αὐτοῦ ψυχήν. περὶ δὲ τῶν οὐρανίων ταγμάτων ἐπιστομίζει ἡ θεία γραφὴ πάντα ἄνθρωπον οὕτως λέγουσα· εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν· ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ ἃ ἔστησεν ὁ θεὸς, οὐκ ἀλλοιοῦνται. οὐ γάρ ἐστιν ἐν αὐτοῖς ἀλλοίωσις κατὰ τὴν γραφήν. ποῦ γὰρ εὗρες ὅτι ἡ σπουδὴ τοῦδε τοῦ ἀγγέλου ἤγαγεν αὐτὸν εἰς προκοπήν; ἀδελφὲ, ὧδε (sic) ἔργασις, ἐκεῖ μισθός· ὧδε ἄθλησις, ἐκεῖθεν στέφανοι. ἀδελφὲ, εἰ σωθῆναι θέλῃς, μὴ βάλλῃς ἑαυτὸν εἰς ταῦτα. ἐπιμαρτύρομαί σοι ἐνώπιον τοῦ

Responsio.

Frater, væ & iterum væ generi nostro. Quid missum facimus, & quid scrutamur? Quæ negligimus, & de quibus curamus, in quibus nos hebetes reddimus? Rectas vias dimisimus, & tortuosas peragrare volumus, ut impleatur in nobis Scripturæ sermo ille: *Væ iis qui reliquerunt vias rectas, ut ambularent in viis obliquis.* In rei veritate, frater, dimisi luctum mei ipsius, & te jam lugeo. Quo decidisti? Fletumque pro peccatis meis intermisi, ac te ut proprium filium defleo. Ipsi cœli perhorrescunt, cum talia homines curiose scrutantur; terra commovetur, dum illi perquirunt ea quæ comprehendi nequeunt. Hæc Gentilium sunt dogmata, hæc futilia dicta sunt hominum qui se aliquid esse arbitrantur, hæc genuit error. Ait enim [Scriptura:] *Dicentes se sapientes esse, stulti facti sunt.* Ac si discere velis, animadverte. Dominus noster Jesus Christus, lux nostra & Rex noster ait: *Ex fructibus eorum cognoscetis eos.* At cujusmodi fructus habent illi? tumorem, contemtum, mollitiem, incuriam, offendiculum, abalienationem a lege, imo potius a legislatore Deo, domicilium dæmonum eorumque principis diaboli. Hæc eos, qui ipsis fidem habent, non in lucem, sed in tenebras deducunt; hæc non ad Dei timorem instigant, sed ad duritiam cordis: hæc non ad profectum secundum Deum agunt, sed magis ad profectum secundum diabolum; hæc a luto non extrahunt, sed in lutum demergunt; hæc sunt zizania quæ seminavit inimicus in agro patrisfamilias; hæ spinæ subortæ in terra a Domino Deo maledicta: universa mendacium, universa tenebræ, universa error, universa a Deo aliena. Fuge illa, frater, ne verbum ipsorum firmetur in corde tuo. Hæc lacrymas exstinguunt, hæc cor excæcant, in summa perdunt homines ipsis attendentes. Ne stes in illis, ne mediteris ea: amaritudine quippe sunt plena, fructusque ferunt ad mortem. Circa futurorum autem cognitionem ne erraveris. Si hîc seminaveris, illic metes. Post profectum hinc nemo proficere potest. Non laborat Deus in creando animam una cum corpore. Circa cœlestes autem ordines, cuivis homini divina Scriptura os obturat his verbis: *Dixit & facta sunt, mandavit & creata sunt. Statuit ea in æternum & in sæculum sæculi.* Et quæ Deus constituit, non mutantur. Non est enim in eo mutatio secundum Scripturam. Ubinam enim reperisti Angeli cujuspiam studium diligentiamque ipsum ad profectum deduxisse? Frater, ubi est operatio, illic & merces; ubi certamen, ibi coronæ. Frater, si te salvum velis, ne te in res hujusmodi conjicias. Testificor tibi in conspectu

πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὅτι εἰς βόθυνον ἐνέπεσας τοῦ διαβόλου, καὶ εἰς τὸν ἔσχατον θάνατον. λοιπὸν ἀπόστα τούτων καὶ ἴχνη ζήτησον τοὺς πατέρας. κτῆσαι ἑαυτῷ τὴν ταπείνωσιν καὶ τὴν ὑπακοὴν, τὸν κλαυθμὸν, τὴν ἄσκησιν, τὴν ἀκτημοσύνην, τὸ ἀψήφιστον, καὶ ὅσα τοιαῦτά εἰσι καὶ εὑρίσκεις εἰς τὰ ῥήματα αὐτῶν καὶ εἰς τοὺς βίους. ποίησον δὲ καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ πρόσεχες ἐμοὶ τῷ λέγοντι καὶ μὴ ποιοῦντι. ἀλλ' εὖξαι ἵνα κἀγὼ ἔλθω ποτὲ εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, εἰς δόξαν τῆς ἁγίας ὁμοουσίου καὶ ζωοποιοῦ τριάδος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Patris & Filii & Spiritûs Sancti, te in foveam diaboli incidisse, & in ultimum interitum. Abscede tandem ab iis, & Patrum vestigia sectare. Compara tibi humilitatem & obedientiam, lacrymas, exercitationem, paupertatem, sententiæ propriæ abnegationem, & si qua sunt hujusmodi, ut & in dictis & in vita eorum reperis. Facito autem fructus dignos pœnitentiæ; neque attendas mihi dicenti quidem, sed non facienti. Sed precare ut ego quoque ad veritatis cognitionem perveniam, ad gloriam sanctæ, consubstantialis, ac vivificæ Trinitatis in sæcula sæculorum. Amen.

Ἐρώτησις.

Ὁ αὐτὸς ἀδελφὸς ἠρώτησε ταῦτα τὸν ἄλλον γέροντα τὸν ἀββᾶν Ἰωάννην.

Interrogatio.

Idem frater circa eadem senem alium Abbatem Joannem interrogavit.

Ἀπόκρισις.

Αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ψυχικὴ δαιμονιώδης· αὕτη ἡ διδαχὴ διαβόλου ἐστίν· αὕτη ἀπάγει τοὺς προσέχοντας αὐτῇ εἰς κόλασιν αἰώνιον. ὁ ἐνδελεχῶν αὐτῇ, αἱρετικὸς γίνεται· ὁ πιστεύων αὐτῇ, οὗτος ἐξετράπη τῆς ἀληθείας· ὁ συντιθέμενος αὐτῇ, ἀλλότριός ἐστι τῆς ὁδοῦ τοῦ θεοῦ. οἱ ἐργάται τοῦ Χριστοῦ οὐκ ἔχουσιν οὕτως. οἱ δὲ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ ταῦτα οὐκ ἐδίδαξαν· οἱ δεχόμενοι τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ταῦτα οὐ δέχονται. διὰ τάχους ἀπόστα ἀπ' αὐτῶν, ἀδελφὲ, μὴ καύσῃς τὴν καρδίαν σου τῷ πυρὶ τοῦ διαβόλου, μὴ ἀντὶ σίτου σπείρῃς ἐν τῇ γῇ σου ἀκάνθας. μὴ ἀντὶ ζωῆς λάβῃς θάνατον· καὶ τί πολλὰ λέγω, μὴ ἀντὶ Χριστοῦ τὸν διάβολον. μὴ χρονίσῃς ἐν αὐτοῖς, καὶ σώζῃ ὡς Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων εὐχαῖς ἁγίων. ἀμήν.

Responsio.

Hæc sapientia non ex cœlo est, sed ex dæmone in animam profecta; hæc doctrina diaboli est; hæc eos qui ipsi animum adhibent, in supplicium æternum deducit. Qui in illa versatur & immoratur, hæreticus efficitur; qui hæc credit, a veritate eversus est; qui illi assentitur, alienus est a via Dei. Operarii Christi non ita se habent: discipuli Christi hæc non docuerunt; qui verbum veritatis recipiunt, hæc non recipiunt. Cito ab his abscede, frater, ne animam tuam incendas igne diabolico, ne pro tritico in terra tua spinas inseras, ne pro vita mortem accipias; quid multa loquor, ne pro Christo diabolum. Ne in his diu moreris, & a Sodomis cum Loth salvus evades precibus Sanctorum. Amen.

Ἐρώτησις.

Ὁ αὐτὸς ἀδελφὸς ἠρώτησε τὸν γέροντα· οὐκ ὀφείλομεν οὖν ἀναγινώσκειν καὶ τὰ Εὐαγρίου.

Interrogatio.

Idem frater interrogavit senem, Non debemus ergo Evagrii scripta legere.

Ἀπόκρισις.

Τὰ μὲν δόγματα τὰ τοιαῦτα μὴ δέχου. ἀναγίνωσκε δὲ αὐτοῦ εἰ θέλῃς τὰ πρὸς ὠφέλειαν ψυχῆς, κατὰ τὴν παραβολὴν τὴν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ περὶ τῆς σαγήνης ὡς γέγραπται, ὅτι τὰ μὲν καλὰ εἰς ἀγγεῖα ἔβαλον, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔρριψαν. οὕτως καὶ σὺ ποίησον.

Responsio.

Dogmata hujusmodi ne accipias. Lege tamen si velis ex ejus scriptis ea quæ ad animæ salutem spectant, secundum parabolam sagenæ, quæ est in Evangelio ubi legitur, quæ bona erant in vasa immissi, quæ vero mala, projecta fuisse. Ita & tu facito.

Ἐρώτησις.

Ὁ αὐτὸς ἀδελφὸς ὁ ταῦτα ἐρωτήσας, διεκρίνετο ἐν ἑαυτῷ ἐνθυμούμενος καὶ λέγων· καὶ πῶς τινες τῶν νῦν πατέρων δέχονται αὐτὰ, καὶ ἔχομεν αὐτοὺς ὅτι καλοὶ μοναχοί εἰσι προσέχοντες ἑαυτοῖς; καὶ μετὰ ἡμέρας, συνέβη τὸν αὐτὸν ἀδελφὸν αἰτῆσαι τὸν μέγαν γέροντα εὔξασθαι ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τότε ἐδήλωσεν αὐτῷ ὁ γέρων ἀφ' ἑαυτοῦ περὶ τῆς ἐνθυμήσεως τῆς καρδίας αὐτοῦ,

Interrogatio.

Is ipse frater qui interrogaverat, apud se dubitabat, & hæc volvebat animo: Cur quidam ex iis qui nunc existunt Patribus hæc scripta admittunt, & eos tamen pro Monachis probis habemus, qui sibi ipsis attendant? Elapsisque diebus contigit, ut eodem fratre magnum illum senem rogante ut pro se oraret, tunc Senex ex seipso cogitationem cordis sui ipsi indicaret,

ita

ὥστε θαυμάσαι καὶ ἐκπλαγῆναι τὸν ἀδελφόν.

ita ut frater ille admiratione & ſtupore correptus ſit.

Ἀπόκρισις Βαρσανουφίου.

Ἐπειδὴ εἶπας καὶ ἐνεθυμήθης· ὅτι, διὰ τί τινες τῶν πατέρων δέχονται τὰ γνωστικὰ Εὐαγρίου, [καὶ] τινες ἀδελφοὶ ὡς γνωστικοὶ δέχονται αὐτὰ, καὶ οὐκ ἐδεήθησαν τοῦ θεοῦ εἰ ἀληθῆ εἰσι, καὶ ἀφῆκεν ὁ θεὸς αὐτοὺς περὶ τούτου ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν γνώσει· ἀλλ' ὅμως οὔτε ἐμόν ἐστιν οὔτε σὸν ταῦτα ζητεῖν, ἀλλ' ὁ καιρὸς ἡμῶν ἐστιν ἐρευνᾷν τὰ πάθη ἡμῶν τοῦ κλαῦσαι καὶ πενθῆσαι.

Reſponſio Barſanuphii.

Quia tecum dixiſti & cogitaſti, cur quidam ex Patribus Gnoſtica Evagrii recipiunt, & quidam fratres utpote Gnoſtici eadem ipſa admittunt, neque Deum precati ſunt ut ediſcerent num hæc vera ſint, Deuſque illos in ipſa ſua Gnoſi ſive cognitione reliquit: ego nihilominus dico tibi, neque meum neque tuum eſſe hæc perquirere; ſed tempus eſſe ut ægritudines noſtras exploremus, ut eas lacrymis & luctu curemus.

Ἐρώτησις τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑτέρων ἀδελφῶν πρὸς τὸν αὐτὸν μέγαν γέροντα.

Οὐκ ὀκνοῦσι, πάτερ, οἱ ταῦτα φρονοῦντες λέγειν περὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐκτίθεται περὶ τῆς προϋπάρξεως ἐν τοῖς αὐτοῦ συγγράμμασι τοῖς αὐτῷ ῥηθεῖσιν ἔν τε τοῖς τοῦ κυρίου γενεθλίοις καὶ ἐν τῇ τοῦ πάσχα ἡμέρᾳ, ἑρμηνεύοντές τινα ῥητὰ κατὰ τὴν αὐτῶν καρδίαν, καὶ παρατρέχοντες τὰ ἐκεῖ σαφῶς εἰρημένα περὶ τῆς πρώτης τοῦ ἀνθρώπου δημιουργίας, τῆς τε αὐτοῦ ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησίας παράδοσιν. λέγει γὰρ οὕτως· τοῦτο δὲ βουληθεὶς ὁ τεχνίτης ἐπιδείξασθαι λόγος, ζῶον ἓν ἐξ ἀμφοτέρων ἀοράτου λέγω καὶ ὁρατῆς φύσεως δημιουργεῖ τὸν ἄνθρωπον· καὶ παρὰ μὲν τῆς ὕλης λαβὼν τὸ σῶμα ἤδη προϋποστάσης, παρ' ἑαυτοῦ δὲ ζωὴν εὐθὺς, ὃ δὴ νοερὰν ψυχὴν καὶ εἰκόνα θεοῦ οἶδεν ὁ λόγος. καὶ ἐν τοῖς ἑφεξῆς δὲ πολλάκις εὑρήσῃ σαφῶς καὶ ἀναμφιβόλως αὐτῷ εἰρημένα περὶ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἐκ τῆς προϋπαρχούσης ὕλης καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ θεοῦ δοθείσης ψυχῆς κατασκευασθέντος· ἐν οἷς καὶ πολλὰ ἐγκωμιάζει τὴν τοῦ ἀνθρώπου φύσιν, καὶ ἄξιον θεοῦ δῶρον καλεῖ τὸ σωθῆναι τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, οὐχ ὡς αὐτοί φασι καταδίκης χάριν τὴν ψυχὴν ἐνδεθῆναι τῷ σώματι, ὑπὲρ τῶν αὐτῇ προημαρτημένων τιμωρουμένην. καὶ ἐν ἄλλοις δὲ αὐτοῦ διαφόροις συγγράμμασιν, ὁ σκοπὸς αὐτοῦ φανεροῦται τούτου παντελῶς καθαρεύειν τοῦ δόγματος. καὶ περὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐπιχαίρουσιν, ὅτι τὸ αὐτὸ εἶπε καὶ λέγει κἀκεῖνος προϋπάρξιν, παρερμηνεύοντες καὶ αὐτοῦ ῥητά τινα. αὐτὸς δὲ σαφῶς ἐν τῷ τριακοστῷ κεφαλαίῳ τῆς περὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ πραγματείας, μάχεται ἰσχυρῶς τούτῳ τῷ προϋπάρξεως δόγματι καὶ ἀνατρέπει αὐτὸ, καθὸ καὶ ὁ μακάριος Δαυὶδ καὶ οἱ περὶ τὸν ἅγιον Ἰωάννην καὶ Ἀθανάσιον καὶ οἱ λοιποὶ πάντες τῆς ἐκκλησίας φωστῆρες καὶ διδάσκαλοι. περὶ δὲ ἀποκαταστάσεως σαφῶς λέγει ὁ αὐτὸς Γρηγόριος ὁ Νύσσης· ἀλλ' οὐ περὶ ταύτης ἧς αὐτοὶ λέγουσιν, ὅτι παυομένης τῆς κολάσεως μέλλει ὁ ἄνθρωπος ἀποκαθίστασθαι εἰς ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἦν, εἰς κα-

Interrogatio ejuſdem aliorumque fratrum ad eumdem magnum ſenem.

Qui hæc ſentiunt, pater, dicere non dubitant de ſancto Gregorio Nazianzeno, quod & ipſe præexiſtentiam adſtruat in ſcriptis ſuis, nempe in Oratione de Natali Domini & in Oratione de Paſchate, quædam ejus dicta ex animi ſui ſententia interpretantes, & prætercurrentes ea quæ ibi de prima hominis necnon animæ & corporis creatione ſecundum Eccleſiæ traditionem dicuntur. Sic enim loquitur: *Hoc oſtendere volens verbum opifex, animal unum ex utraque, viſibili nempe atque inviſibili natura creat, hominem ſcilicet: atque ex materia jam præexiſtente corpore aſſumto, ex ſeipſo ſtatim animam indidit, quam ſcimus eſſe intelligentem animam & imaginem Dei.* Et in ſequentibus multa paſſim reperias, quæ palam nec obſcure profert de homine ex præexiſtente materia & anima a Deo indita formato; ubi multis laudibus humanam ornat naturam, & donum Deo dignum vocat, quod unà corpus & anima ſalutem conſequantur: neque vero ait, ut illi jactitant, animam damnationis causâ corpori alligatam fuiſſe, ut eorum, quæ prius peccaverat, pœnas daret. In aliis quoque variis illius ſcriptis, ſcopus ejus deprehenditur ab hoc dogmate penitus alienus atque purus. Itemque geſtientes effutiunt ſanctum Gregorium ſancti Baſilii fratrem idipſum dixiſſe, ac præexiſtentiam docuiſſe, ejus dicta quædam prave interpretantes. Ipſe tamen clare trigeſimo capite operis ſui de hominibus, præexiſtentiæ dogma oppugnat & evertit, quemadmodum & beatus David, necnon ſancti Joannes, Athanaſius, omneſque alii qui Eccleſiæ luminaria doctoreſque ſunt. De Reſtitutione vero aperte loquitur idem Gregorius Nyſſenus; verum non de hac quam ipſi prædicant, nempe ceſſante ſupplicio fore ut homo reſtituatur in id quod prius erat, ſcilicet in puras intelligentias.

θαρροῦς νόας. ἀλλ' οὐ τοῦτο λέγει, ὅτι παύεται ἡ κόλασις καὶ τέλος λαμβάνει. Εἰπὲ οὖν, πάτερ, διὰ τί τοιοῦτος ἄνθρωπος οὐκ ὀρθῶς λέγει, καθὼς ἐνδέχεται ἄνδρα ἅγιον καὶ ἀξιωθέντα λαλεῖν ἐκ πνεύματος ἁγίου. καὶ γὰρ καὶ περὶ τοῦ παραδείσου διαφωνοῦσί τινες τῶν πατέρων καὶ διδασκάλων, μὴ λέγοντες αὐτὸν αἰσθητὸν ἀλλὰ νοητόν. καὶ ἐν ἄλλοις κεφαλαίοις τῆς γραφῆς ἔστιν εὑρεῖν τινων διαφωνίαν. σαφήνισον οὖν ἡμῖν δέσποτα τοῦτο, παρακαλοῦμεν, ἵνα παρ' ὑμῶν φωτισθέντες, δοξάσωμεν τὸν θεόν, καὶ μὴ διακρινώμεθα εἰς τοὺς ἁγίους ἡμῶν πατέρας.

At nequaquam dicit ille cessaturum ac finem habiturum esse supplicium. Dic ergo, pater, cur talis homo non recte loquatur, ut par esset sanctum virum, qui Spiritu sancto afflante loqui dignatus sit. Etenim circa Paradisum quoque dissentiunt quidam ex patribus & doctoribus, dum aiunt illum non esse sensibilem, sed intelligibilem. In aliis quoque Scripturæ capitulis quamdam dissonantiam reperire est. Indica illud ergo nobis, pater, ut a vobis illuminati glorificemus Deum, & judicium non feramus in sanctos Patres nostros.

Ἀπόκρισις Βαρσανουφίου.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ. ἀμήν. ἀδελφοί, εὔκαιρον εἰπεῖν μετὰ τοῦ ἀποστόλου· γέγονα ἄφρων, ὑμεῖς με ἠναγκάσατε. καὶ γὰρ ἀναγκάζομαι δι' ὑμᾶς τὰ ὑπὲρ μέτρα μου ἐρευνᾶν, καὶ λαλεῖν τὰ μὴ ὠφελοῦντα πολὺ τὴν ψυχήν, εἰ μὴ καὶ βλάπτοντα. ἀφήκαμεν Παῦλον τὸν ἀπόστολον λέγοντα· πᾶσα ὀργὴ καὶ θυμὸς καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ. ἐγὼ δὲ λέγω, σὺν τῇ γαστριμαργίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ φιλαργυρίᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς πάθεσι, περὶ ὧν ὀφείλομεν πενθεῖν νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ κλαίειν ἀδιαλείπτως, ἵνα διὰ τοῦ τῶν δακρύων πλήθους, ὁ ῥύπος τούτων ὅλων ἐκπλυθῇ, καὶ δυνηθῶμεν γενέσθαι ἐκ ῥυπαρῶν καθαροί, ἐξ ἁμαρτωλῶν δίκαιοι, ἐκ νεκρῶν ζῶντες. ἀδολεσχοῦμεν δὲ εἰς ἕνα λόγον, οὗ μέλλομεν δοῦναι ἀπολογίαν. φησὶν γάρ, ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· καὶ πάλιν, ὅτι δεῖ ἡμᾶς φανερωθῆναι ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε κακόν. περὶ τούτων ὀφείλομεν σπουδάσαι, περὶ ὧν καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν οἱ περὶ τὸν ἀββᾶν Ποιμένα καὶ τοὺς καθεξῆς ἐσπούδασαν. αὕτη ἡ σπουδὴ ἔχει τὸ ἀψήφιστον, τὸ μὴ μετρεῖν ἑαυτόν, τὸ ἔχειν ἑαυτὸν γῆν καὶ σποδόν. ἐκείνη δὲ ἡ σπουδὴ ἔχει τὸ ἔχειν ἑαυτὸν γνωστικόν, τὸ φέρειν εἰς φυσίωσιν, τὸ ψηφίζειν ἑαυτόν, καὶ μετρεῖν ἐν παντὶ πράγματι, τὸ ἀποστῆναι τῆς ταπεινοφροσύνης. συγχωρήσατέ μοι, μὴ ἀργοί ἐστε, καὶ διὰ τοῦτο ἔρχεσθε εἰς ταῦτα; εἰ οὕτως ἔχει, κατέλθετε εἰς τὴν ἀγοράν, ἕως ἔλθῃ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ λάβῃ ὑμᾶς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. εἰ ἦν σκόλοψ περὶ τῆς ἀπαντήσεως ἐκείνης ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, οὐκ εἴχετε μνησθῆναι τούτων. ἐπελάθετο ὁ προφήτης φαγεῖν τὸν ἄρτον αὐτοῦ· καὶ εἰ μὴ ἐσπαταλῶμεν καὶ ἠδιαφοροῦμεν, οὐκ ἂν ἀπὸ τούτων ἐνεπίπτομεν εἰς ταῦτα. οὐκ ἀπαιτεῖ ὑμᾶς ὁ θεὸς ταῦτα, ἀλλ' ἁγιασμόν, κάθαρσιν, σιωπήν, καὶ ταπείνωσιν. ἀλλ' ἐπειδὴ ἐάσαι ὑμᾶς ἐν λογισμοῖς οὐκ ἐβουλόμην καὶ τὸ δυνηθῆναι τοῦ θεοῦ πληροφορῆσαί με

Responsio Barsanuphii.

Benedictus Deus & Pater Domini nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spirituali in cælestibus in Christo. Amen. Fratres, opportune dicere possum cum Apostolo, *Factus sum stultus, vos me coegistis.* Etenim propter vos cogor quæ mensuram superant meam scrutari, & ea loqui quæ non magnam animæ utilitatem conferant, nisi forte ipsam lædant. Dimisimus Paulum Apostolum dicentem, *Omnis ira & furor & clamor & blasphemia tollatur a vobis cum omni malitia.* Ego autem dico, cum voracitate & fornicatione & avaritia & reliquis animi morbis, de quibus indesinenter flere lugereque nos oportet die ac nocte, ut vi lacrymarum horum omnium sordes abluantur & possimus ex inquinatis puri evadere, ex peccatoribus justi, ex mortuis viventes. Exercitatio autem nostra versatur circa unum tantum verbum, de quo rationem reddituri sumus. Dicit enim, *Tu reddes unicuique juxta opera sua*; & iterum: *Nos manifestari oportet ante tribunal Christi, ut referat unusquisque qua per corpus egit, sive bonum sive malum.* Horum nos curam gerere oportet, de quibus pater noster Pœmen & qui post ipsum extiterunt, solliciti fuere. Hæc sollicitudo id parit ut non altum sapiamus, nos non magni faciamus, sed tamquam terram & cinerem existimemus. Illa vero sollicitudo præ se fert, ut quis se pro Gnostico habeat, ut tumorem inferat, ut quis altum sapiat, seseque magni quidpiam in omnibus existimet, ut ab humilitate desistat. Ignoscite mihi, annon otiosi estis, ideoque ad hæc vos confertis? Si ita est, descendite in forum, donec veniat paterfamilias, & vos conducat in vineam suam. Si in corde vestro stimulus fuisset de occursu illius, hæc nequaquam vobis in mentem venissent. Oblitus est Propheta comedere panem suum: ac nisi in deliciis fuissemus atque in desidiam incidissemus, nequaquam ab his in illa incidissemus. Non hæc expetit a vobis Deus, sed sanctificationem, emundationem, silentium, & humilitatem. Sed quia nolo vos in cogitatio-

περὶ τούτου, ἐθλιβόμην συνεχόμενος ἐξ ἀμφοτέρων· ἐξελεξάμην μᾶλλον ἐμαυτῷ τὴν θλίψιν, ἵνα ὑμᾶς τῆς θλίψεως ἀναπαύσω, μνημονεύων· ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε. καὶ ἀκούσατε τὴν κατὰ θεὸν πληροφορίαν, τὴν πρὸ τειῶν ἡμερῶν τοῦ γράψαι ὑμᾶς τὴν ἐρώτησιν γενομένην μοι. πάντες οἱ πατέρες οἱ τῷ θεῷ εὐαρεστήσαντες, ἅγιοι καὶ δίκαιοι καὶ δοῦλοι τοῦ θεοῦ γνήσιοι εὐξάσθωσαν ὑπὲρ ἐμοῦ. μὴ νομίσητε δὲ ὅτι, κἂν ἅγιοι, ὅλα τὰ βάθη τοῦ θεοῦ γνησίως ἠδυνήθησαν καταλαβεῖν. ὁ γὰρ ἀπόστολος λέγει· ἐκ μέρους γινώσκομεν καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν καὶ πάλιν· ᾧ δίδοται διὰ τοῦ πνεύματος. τὰ καὶ τάδε, καὶ οὐχ ὅλα ἐκεῖνος ἐν ἑνὶ ἀνθρώπῳ· ἀλλὰ τῷ μὲν οὕτως, τῷ δὲ οὕτως. πάντα δὲ ἐνεργεῖ τὸ ἕν. γινώσκων γὰρ ὁ ἀπόστολος τὰ τοῦ θεοῦ ὅτι ἀκατάληπτά ἐστιν, ἔκραξε λέγων· ὢ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ; ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ; τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου; ἢ τίς ※※※

nibus relinquere, sed Deum precatus sum ut me de hac re certiorem faceret, atque utrinque molestiam passus sum; malui ærumnam amplecti, ut vos ab ea liberarem, illius dicti recordatus, *Alter alterius onera portate.* Cæterum audite quid a Deo acceperim, tribus ante diebus quam vos interrogationem scriberetis. Patres omnes qui Deo placuerunt, sancti, justi, Dei servi veri pro me precentur. Ne putetis autem eos licet sanctos, omnia profunda Dei vere comprehendere potuisse. Nam Apostolus dicit, *ex parte cognoscimus, & ex parte prophetamus:* ac rursum, *cui datum est per spiritum.* Hæc & alia, non tamen omnia uni homini; sed huic sic, alii sic. Omnia autem operatur unus. Cum nosset Apostolus Dei arcana incomprehensibilia esse, clamabat dicens, *O altitudo divitiarum sapientiæ & scientiæ Dei! quam incomprehensibilia sunt judicia ejus, & investigabiles viæ ejus! Quis enim cognovit mentem Domini? aut quis.* ※※※

Cætera desunt.

CODEX CCLXXXII. olim CCCLVIII. membranaceus, XI. sæculi, foliorum 252. Fuit olim Monasterii Simeni vel Esphigmeni in monte Atho, Εσφιγμένου, de quo Palæographiæ Græcæ p. 496.

Fol. 1. Sententiæ Patrum Asceticæ, initio mutilæ.

Fol. 97. verso, Apophthegmata senum Ascetica.

Fol. 100. Procemium in vitas Patrum ex historia Lausiaca. Init. Εν ταύτῃ τῇ βίβλῳ γέγραπται ἐνάρετος. Deinde ex eadem Lausiaca vita Isidori Ξενοδόχου, Potamiænæ, Didymi, Alexandræ, divitias amantis Virginis, Arsacii, Amun & uxoris, Or, Pambo, Pior, Ammonii, Benjamin, Apollonii, Hesaïæ, Macarii junioris, Nathanaël, Macarii Ægyptii, Macarii Politici, Marci, Moysis olim latronis, Pauli Phermæi, Pachonis &c. Hæc porro in multis differunt ab Historia Lausiaca edita.

Fol. 149. verso, ῥήσεις ἁγίων γερόντων καθεζομένων εἰς τὸ κλύσμα. Erat porro κλύσμα, Clysma, locus in Arabia prope mare rubrum, quo loco putabatur Moyses mare rubrum pedibus trajecisse cum populo Dei. Init. Γέρων τις ἐκάθητο μέγας ἐν Συρίᾳ.

Fol. 161. ex Abbate Ammona quædam.

Fol. 164. verso, ex Monasticis lamentationibus Abbatis Hesaïæ.

Fol. 165. verso, Danielis Scitiotæ Abbatis capita octo. Initium: Ην τις γέρων ἐν τῇ Σκήτει.

Fol. 176. verso, vita S. Antonii Abbatis per S. Athanasium. Init. Αγαθὴν ἅμιλλαν. Paulo post initium legitur, καὶ μαθεῖν ἠδυνήθην παρ' αὐτοῦ· ἀκολουθήσαντος αὐτὸν χρόνον οὐκ ὀλίγον, καὶ ἐπιχέοντος. Hæc lectio haud dubie vitiata est, eamque ideo hîc adtulimus, quia hinc magna oritur controversia. Qua de re actum a nobis est in Animadversionibus ad vitam & scripta Athanasii ad frontem collectionis novæ SS. PP. Tom. II. Eadem de re iterum agemus infra.

Fol. 202. vita S. Pauli Thebæi. Init. Εν πολλοῖς πολλάκις ζήτησις ἐκινεῖτο. Ex Latina Hieronymi Græce versa, exstat in plurimis Bibliothecis.

Fol. 205. vitæ S. Onuphrii Eremitæ per Paphnutium Anachoretam. Initium: Εν μιᾷ τῶν ἡμερῶν σπουδὴν.

Fol. 213. Ammonii Monachi, de Monachis occisis in monte Sina. Init. Εγένετό μοί ποτε καθεζομένῳ.

Fol. 200. verso, ἀντιβολὴ Ιουδαίων καὶ Ελλήνων γενομένη ἐπὶ Αρρινάτου βασιλέως τῶν Περ-

σῶν περὶ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ ἡμῶν θεοῦ. Init. Βασιλεύοντος Ἀρριάτου τῆς Περσῶν χώρας.

Fol. 233. verso, vita S. Mariæ Ægyptiæ. Init. Μυστήριον βασιλέως κρύπτειν καλόν.

Fol. 244. vita compendio Euphrosyni coqui. Init. Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Εὐφρόσυνος.

Fol. 249. vita S. Eupraxiæ & patris ejus Antigoni. Init. Ἦν τις ἀνὴρ ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει συγκλητικὸς, ὀνόματι Ἀντίγονος· ἦν δὲ οὗτος τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου.

CODEX CCLXXXIII. olim LXX. membranaceus, XI. circiter sæculi, foliorum 332.

Fol. 1. Dicta Patrum & Monachorum, initio mutila.

Fol. 163. vers. vita S. Anastasiæ Patriciæ. Init. Εὐνοῦχός τις ἔμελλεν εἰς τὴν ἐσωτέραν.

Fol. 167. verso, de Thomaïde puella sancta. Init. Ὁ αὐτὸς ἀββᾶς Δανιὴλ ἀνέβη.

Fol. 204. S. Nili de octo cogitationibus. περὶ γαστριμαργίας. Init. Ἀρχὴ καρποφορίας, ἄνθος. Hunc librum edidit Josephus Maria Suaresius in Collectione operum sancti Nili Romæ anno 1673. Eumdem ipsum anno 1672. jam ediderat Franciscus Combefisius in Auctario novissimo. Postremo V. Cl. Emericus Bigotius ὁ μακαρίτης, qui jam senex me tum juvenem in amicis habuit, eumdem librum ad calcem Palladii denuo edidit anno 1682. addita veteri interpretatione Latina annorum circiter mille.

Fol. 213. verso, Abbatis Ammonæ adhortatio.

Fol. 253. Anastasii Sinaitæ, *quod magna sit summi Sacerdotii dignitas, & quod ἀρχιερεὺς non possit judicari a laico, sed a majori sacerdote.* Initium: Ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ Φίλωνος τοῦ φιλοσόφου. Hunc librum inter anecdota posuit Philippus Labbeus in nova Biblioth. Mss. hoc titulo, *Archiep. non subesse judicibus laïcis, sed majori Archiepiscopo.* Testaturque Labbeus exstare etiam in Bibliotheca Regia. Qui liber dignus sane est qui lucem videat, cum aliis non paucis, qui adhuc latent Anastasii nomine in Bibliothecis variis. Qua in re sagacitas non vulgaris desideraretur. Cum tres enim Anastasii Sinaïtæ variæ ætatis & conditionis memorentur, singulis suos fetus accurate assignare hoc opus, hic labor esset.

Ex S. Gregorii Dialogo de Eleemosyna.

Vita S. Euphrosyni coqui, ut supra.

Miraculum Constantinopoli editum. Init. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις.

Fol. 284. Pœnitentia Theophyli cujusdam. Init. Ἐγένετο κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον.

Fol. 291. verso, vita S. Andronici & Anastasiæ uxoris ejus. Init. Ἦν τις ἀνὴρ ὀνόματι Ἀνδρόνικος. Et post hæc alia SS. PP. & senum dicta.

CODEX CCLXXXIV. olim LXXXVIII. bombycinus, XIII. vel XIV. sæculi, foliorum 390.

Fol. 1. Epistola S. Dorothei. Init. Ἐπαινῶ σου τὴν προαίρεσιν.

Fol. 3. verso, Interrogationes S. Dorothei ad S. Barsanuphium. Initium: Οὗτος ὁ μακάριος Δωρόθεος τόν.

Fol. 7. S. Dorothei doctrinæ variæ ad discipulos suos, cum discessisset ab Abbate Serido, & proprium constituisset Monasterium post Abbatis Joannis Prophetæ mortem & S. Barsanuphii perfectum silentium. Init. Ἐν ἀρχῇ ὅτε ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθ-

Fol. 118. ejusdem Apophthegmata. Init. Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἠσαΐας.

Fol. 123. ejusdem Præcepta Ascetica.

Fol. 203. verso, sancti Basilii, quod oporteat Orationem omnibus præmittere. Init. Πᾶσα πρᾶξις ἀγαθὴ, καὶ πᾶς.

Fol. 209. S. Nili ad Magnam diaconissam Ancyræ de paupertate. Init. Πρώην μὲν πρὸς τοὺς ἀμελεστέρους.

Fol. 249. S. Nili Asceticum. Init. Φιλοσοφεῖν ἐπετήδευσαν.

Fol. 294. ejusdem ad Agathium Monachum. Init. Ἔθος ἔχουσί μοι τὰ πολλά.

F. 356. ejusdem, *Quod Ascetæ in deserto viventes antecellant eos qui in urbibus, quamvis*

vis secus imperitis videatur. Initium : Τέχνης μὲν ἁπάσης τὰ τεχνητά.

Hæc Nili Opuscula cum aliis edidit Romæ Leo Allatius in fol. anno 1668.

Fol. 270. S. Maximi Sermo Asceticus per interrogationem & responsionem. Init. Ἀδελφὸς ἠρώτησε γέροντα.

CODEX CCLXXXV. olim CCCLIV. bombycinus, scriptus XIV. circiter sæculo, foliorum 424. Fuit olim, ut in fine dicitur, Monasterii Constantis, in monte Atho, de quo Palæographiæ Græcæ lib. 7.

Homiliæ variæ, quarum præmittitur Index.

Fol. 4. S. Joannis Chrysostomi de Publicano & Pharisæo. Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν &c. Init. Καθάπερ γὰρ πολλῶν νεφῶν συνδρομή.

Fol. 2. ejusdem in illud : *Homo quidam duos filios habuit.* Init. Ἀεὶ μὲν τὴν τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν.

Fol. 20. Joannis Damasceni, de iis qui in fide dormierunt. Init. Τὰ τῶν βρωμάτων ἡδέα καὶ τίμια.

Fol. 40. S. Joannis Chrysostomi in secundum adventum. Init. Ἐνόμιζον μεγάλα τινὰ ἡ παρ' ἐμοῦ.

Fol. 53. S. Basilii in illud : *Attende tibi ipsi.* Init. Τοῦ λόγου τὴν χρῆσιν δέδωκεν ἡμῖν ὁ κτίσας.

Fol. 65. verso, ejusdem de jejunio sermo primus. Init. Παρακαλέσατε, φησιν, ἱερεῖς τὸν λαόν.

Fol. 74. verso, Anastasii Sinaïtæ, in 6. Psalmum. Init. Πρέπουσαν ἀρχὴν εἰλικρινοῖς.

Fol. 94. verso, S. Basilii de jejunio sermo 2. Initium : Σαλπίσατε, φησιν, ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι.

Fol. 107. verso, S. Ephræm in Patres consummatos. Init. Τὴν καρδίαν μου ἀλγῶ, συμπαθῆτε.

Fol. 112. ejusdem in Patros consummatos. Init. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ.

Fol. 118. Nectarii Archiepiscopi C. P. *Cur primo Sabbato jejuniorum celebretur festum S. Theodori Mart.* Init. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου. Inter Chrysostomi Homilias edita fuit in 8°. Parisiis anno 1554.

Fol. 130. Enarratio, Cur Orthodoxia celebretur primâ Dominicâ, & de Imaginibus. Init. Τοῦ βασιλέως Θεοφίλου συγχωρ-

Fol. 143. Josephi Archiepiscopi Thessalonicensis in diem medii jejunii, μεσονηστίμου. Init. Σταυροῦ πρόκειται σήμερον ἑορτή.

Fol. 148. vita S. Mariæ Ægyptiacæ per Sophronium Hierosol. Init. Μυστήριον βασιλέως κρύπτειν, καλόν.

Fol. 174. Narratio de miraculo, cum Barbari & Persæ Constantinopolin obsederunt. Init. Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου τοῦ τῶν Ῥωμαίων.

Fol. 186. Andreæ Cretensis in quatriduanum Lazarum. Init. Λάζαρος τὸ προόντα συγκεκρότηκε σύλλογον.

Fol. 203. Andreæ Cretensis, in Ramos, τὰ βάϊα. Init. Χθὲς ἡμᾶς μετὰ τοῦ δεσπότου.

Fol. 221. S. Joannis Chrysost. in illa Matthæi verba : *Et ingressus in Templum* &c. Init. Τοῦτο ὁ Ἰωάννης φησίν· ἀλλ' ἐκεῖνος.

Fol. 230. verso, ejusdem, ex Matthæo de 10. virginibus. Init. Αὗται αἱ παραβολαὶ τῇ προτέρᾳ.

Fol. 240. ejusdem, in illud ex Matthæo : *Cum esset Jesus in Bethania.* Initium : Ἡ γυνὴ αὕτη δοκεῖ μὲν εἶναι.

Fol. 251. ejusdem in Proditionem Judæ. Init. Ὀλίγα ἀνάγκη σήμερον πρὸς τὴν ὑμετ-

Fol. 269. ejusdem in S. & magna Parasceve. Initium : Πεπλήρωται ἡμῖν λοιπὸν ὁ τῆς νηστείας ἀγών.

Fol. 278. Georgii Nicomediensis in Deiparam, & in passionem. In. Πρὸς ὑψηλοτάτην ἡμῖν ἀναδρ-

Fol. 305. S. Epiphanii in ſepulturam Domini. Init. Τί τοῦτο σήμερον σιγὴ πολλή.

Fol. 326. S. Gregorii Nazianzeni in S. Paſcha, & in tarditatem. Init. Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ ἀρχὴ δεξιά.

Fol. 329. verſo, S. Joannis Chryſoſtomi in Reſurrectionem. Init. Εὐλογητὸς ὁ θεός, εὐφημήσωμεν σήμερον.

Fol. 335. ejuſd. in incredulitatem Thomæ, & in fidem ejus. Init. Ἰδοὺ πάλιν ἑορτή, ἰδοὺ πάλιν σωτηρία ψυχῶν.

Fol. 345. ejuſd. in novam Dominicam & in Apoſtolum Thomam. Init. Ἥκω τὸ προσοφειλόμενον ὄφλημα καταβαλεῖν.

Fol. 352. Cyrilli Alexandrini in feſtum τῶν βαΐων. Init. Βασιλικὴν οἱ πιστοὶ σήμερον ἐπιδημίαν.

Fol. 370. Andreæ Cretenſis in Annuntiationem B. M. V. Init. Ἐπέστη σήμερον ἡ πάντων χαρά.

Fol. 388. habetur hæc Calligraphi nota. Init. Ὁ γράψας Νικηφόρος μοναχὸς μετώπιον, μαρτ. ζ΄. ςϠπγ΄. &c. i. *Qui ſcripſit eſt Nicephorus Monachus, Martii 7. anno* 6983. (hoc eſt Chriſti 1475.) Quæ intelligi debent dumtaxat a fol. 324. ad hoc uſque folium, & ab hinc uſque ad finem.

Fol. 389. ex miraculis B. Georgii Martyris. Init. Ὁ στρατηγὸς ὁ Νικόλαος, ὁ λεγόμενος.

Fol. 396. Miraculum Georgii liberantis puerum captivum. Init. Οἱ τῶν τοῦ θεοῦ δωρεῶν ἀξιωθέντες ἐπιποθοῦντες.

Fol. 414. Menandri Protectoris, de Inventione S. Crucis tempore Conſtantini & Helenæ. Init. Ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου. Hanc hiſtoriam nondum editam exiſtimo, vixque putarim editione dignam eſſe.

CODEX CCLXXXVI. olim CLXV. bombycinus, XIV. circiter ſæculi, foliorum 204.

Fol. 1. Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Καλέκα, ὁμιλίαι ἑκάστης κυριακῆς τῶν ἑβδομάδων τοῦ ὅλου χρόνου, καὶ ἐπὶ δεσποτικαῖς ἑτέραις ἑορταῖς ἐπισήμοις λεχθεῖσαι πρὸς τὸν συναθροιζόμενον θεοφιλῆ λαόν, αἳ καὶ ἐκλεξάμεναι ἀπὸ διαφόρων ἁγίων πατέρων ἐξηγητῶν καὶ ἑτέρων σοφῶν ἀνδρῶν. i. *Joannis Calecæ Archiepiſcopi Conſtantinopolitani, Homiliæ pro ſingulis Dominicis hebdomadum totius anni, & in aliis inſignibus Dominicis feſtis habitæ ad cœtum religioſi populi, ac ſelectæ ex diverſis ſanctis Patribus, enarratoribus, aliiſque ſapientibus viris.*

1. Init. ſine alio titulo. Ἡ εἰς τὸν τελώνην καὶ εἰς τὸν Φαρισαῖον παραβολή.
2. Fol. 3. κυριακὴ τοῦ ἀσώτου. Init. Ἀγαθὸς μὲν ὁ θεὸς πρὸς πάντας ἐστὶ καὶ φιλάνθρωπος.
3. Fol. 6. verſo, κυριακὴ τῆς ἀποκρέω. Init. Φοβερὰ ἡ ἡμέρα ἐκείνη τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ.
4. Fol. 9. κυριακὴ τῆς τυροφάγου. Init. Ἰδοὺ τὸ τῆς τεσσαρακοστῆς στάδιον ἀνοίγεται σήμερον.
5. Fol. 12. κυριακὴ πρώτη τῶν νηστειῶν. Init. Ἡ τεσσαρακονθήμερος αὕτη νηστεία, ἀγαπητοί.
6. Fol. 16. verſo, κυριακὴ β΄. τῶν ἁγίων νηστειῶν. Init. Ὁ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς καιρός, ἀδελφοί μου, πρὸς τόν.
7. Fol. 19. κυριακὴ γ΄. τῶν νηστειῶν τῆς σταυροπροσκυνήσεως. Init. Προτυπῶν καὶ προδιαγράφων ὁ μακάριος Μωϋσῆς. Hæc Philothei nomine edita eſt.
8. Fol. 23. κυριακὴ δ΄. τῶν νηστειῶν. Init. Μεσάσαντες τὸ πέλαγος, ἀδελφοί, τῆς ἐγκρατείας.
9. Fol. 26. κυριακὴ ε΄. τῶν νηστειῶν. Initium: Παρῆλθε μὲν ὁ χειμών, τὸ δὲ ἔαρ εἰσῆλθε, καὶ βλέπομεν.
10. Sabbato S. Lazari. Init. Τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὰς κατὰ γῆν διατριβάς.
11. Dominicâ Paſchæ. Init. Χαρᾶς ἡμέρα καὶ εὐφροσύνης, ἀγαπητοί.
12. Fol. 32. verſo, τῇ δευτέρᾳ τῆς διακαινησίμου. Init. Τὸ ῥᾴθυμον ἡμῶν διεγείρων ὁ ἱερὸς καὶ θεῖος.
13. Fol. 34. verſo, κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ. Init. Ἐπὶ τῇ λαμπροφόρῳ κυριακῇ καὶ σεβασμίᾳ.
14. Fol. 37. verſo, κυριακὴ τῶν μυροφόρων. Init. Καὶ ἡ παροῦσα κυριακή, καὶ ἁγία ἡμέρα.
15. Fol. 40. κυριακὴ παραλύτου. Init. Πολλῶν καὶ μεγάλων κακῶν ἡ ἁμαρτία πρόξενος.

16. Fol. 43. verso, κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος. Initium : Καὶ σήμερον ἡμῖν ἡ τῶν εὐαγγελικῶν φρεάτων.

17. Fol. 47. κυριακῇ τοῦ τυφλοῦ. Init. Τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διαλεγομένου.

18. Fol. 50. κυριακῇ τῶν ἁγίων τιη. θεοφόρων πατέρων. Init. Μετὰ τὴν ἑορτὴν ἐνδόξου ἀναλήψεως τοῦ κυρίου.

19. Fol. 52. verso, κυριακῇ πεντηκοστῆς. Init. Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς.

20. Fol. 56. verso, κυριακῇ πρώτῃ τῶν ἁγίων πάντων. Init. Εἶπεν ὁ κύριος, πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοί.

21. Fol. 59. κυριακῇ δευτέρᾳ. Init. Ἐπειδὴ τῆς θείας καὶ πρώτης καὶ μακαρείας ζωῆς.

22. Fol. 62. κυριακῇ γ'. Init. Τῆς φιλαργυρείας οὐδὲν ἐστὶ χαλεπώτερον.

23. Fol. 63. verso, κυριακῇ δ'. Init. Οὐδὲν ἐστὶ τῆς ἀδιστάκτου καὶ καθαρᾶς πίσ-

24. Fol. 65. verso, κυρ- ε'. Init. Πηγὴ πνευματικὴ καὶ σωτήριος περικλύζει ἡμᾶς.

25. Fol. 69. κυρ- ς'. Init. Οἱ τῶν μελιττῶν τὸ φιλόπονον καὶ φιλεργόν.

26. Fol. 72. verso, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Init. Οὐ μόνον αἱ διδασκαλίαι καὶ αἱ δημηγορίαι.

27. Fol. 75. verso, κυρ- ζ'. Init. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγοντι τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

28. Fol. 78. κυρ- η'. Init. Τῆς ἡμετέρας σωτηρίας φροντίζων καὶ κηδόμ-

29. Fol. 80. κυρ- θ'. Init. Καὶ οἱ τοὺς ἑαυτῶν φίλους σωματικῶς.

30. Fol. 83. verso, κυρ- ι'. Init. Ὑπὲρ τῆς ὑμῶν ψυχικῆς σωτηρίας ὀφείλοντες.

31. Fol. 86. κυρ- ια'. Init. Ποτὲ μὲν φανερῶς διαλέγεται ἐν τοῖς.

32. Fol. 89. κυρ- ιβ'. Init. Οὐδὲν οὕτως οἶδε θολοῦν, ἀγαπητοί, καὶ σκοτ-

33. Fol. 91. verso, κυρ- ιγ'. Init. Τὴν ἐκ τῆς διδασκαλίας ὠφέλειαν τοῖς ἀνθρ-

34. Fol. 93. verso, κυρ- ιδ'. Init. Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολήν· ὡμοιώθη ἡ βασ-

35. Fol. 95. verso, κυρ- ιε'. Init. Οἱ τοὺς ἀγροὺς τῶν ἀνθρώπων φυλάττοντες γεωργοί.

36. Fol. 97. vers. κυρ- ις'. Init. Τὴν ἐκ τῆς διδασκαλίας ὠφέλειαν τοῖς ἀνθρ- ut supra;

37. Fol. 100. κυρ ιζ'. Init. Μέγα ἀγαθὸν εὐχή, ἐὰν μετὰ διανοίας εὐχαρίστου.

38. Fol. 102. verso, κυρ- ιη'. Init. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἑστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην.

39. Fol. 105. κυρ- ιθ'. Init. Πασῶν τῶν ἀρετῶν ἀνωτέρα ἐστὶν ἡ ἀγάπη.

40. Fol. 108. κυρ- κ'. Init. Τὸ τῆς ἀναστάσεως μέγα μυστήριον, ἀδελφοί μου.

41. Fol. 110. κυρ- κα'. Init. Ὥσπερ παράδεισος ἄλλος ἐστὶ πολυανθὴς καί.

42. Fol. 113. verso, κυρ- κβ'. Init. Ἀγαθὰ μὲν πάντα τὰ θεῖα λόγια καὶ ἐπωφ-

43. Fol. 117. verso, κυρ- κγ'. Init. Ὥσπερ τὰ σώματα ἡμῶν αἱ χρονικαὶ τῆς γῆς.

44. Fol. 120. κυρ- κδ'. Init. Καὶ μεγάλη πολλάκις ἀνάγκη καὶ σφοδρο-

45. Fol. 122. verso, κυρ- κε'. Init. Μέγα πρὸς ἀρετὴν ἐμπόδιον ἡ ὑπερηφανία.

46. Fol. 125. verso, κυρ- κς'. Init. Ἡ πλεονεξία μέγα κακὸν τοῖς ἀνθρώποις.

47. Fol. 128. κυρ- κζ'. Init. Ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς διεξάγων τὸν Ἰουδαϊκόν.

48. Fol. 131. κυρ- κη'. Init. Ὁ μακάριος καὶ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς περιείθησιν.

49. Fol. 134. κυρ- κθ'. Init. Πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους ἔδωκεν ἡμῖν.

50. Fol. 137. κυρ- λ'. Init. Ὥσπερ ἐκ ἀδηφαγίας μὲν γίνεται.

51. Fol. 140. κυρ- λα'. Init. Ἥλιος δικαιοσύνης ἐστὶν ὁ θεὸς καθώς.

52. Fol. 142. verso, κυρ- λβ'. Init. Πᾶσα μὲν ἁρπαγὴ καὶ πλεονεξία.

53. Fol. 146. κυριακῇ περὶ τῆς ὑψώσεως. Init. Εἶπεν ὁ κύριος, οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ.

54. Fol. 149. κυριακῇ τῶν προπατόρων. Init. Οἱ μὲν πάλαι οἱ ἐκεῖνοι καὶ περὶ τοῦ νόμου θεῖοι ἄνδρες, οὐ διὰ γραμ-

55. Fol. 151. verso, κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Init. Ὁ θεῖος ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος.

56. Fol. 155. κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν. Init. Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων, ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου φαίνεται.

57. Fol. 157. verso, κυριακῇ πρὸ τῶν φώτων. Init. Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου υἱοῦ τοῦ θεοῦ ὡς γέγραπται.

58. Fol. 159. verso, κυριακῇ μετὰ τὰ φῶτα. Init. Εἰ καὶ ἡ ἑορτὴ παρῆλθεν ἡμᾶς, ἀλλὰ τὸ περὶ ταύτης.

59. Fol. 162. ſine titulo. Init. Ἐπειδὴ τῆς προφήτης καὶ θείας καὶ μακαρίας.

60. Fol. 161. ſine titulo. Init. Γένοιτό σοι παρὰ θεοῦ καὶ ἀγαθὸν, ὦ πάτερ.

Poſtea ſequitur Lectionarium eorum quæ in Eccleſia recitantur certis diebus per annum ex Joanne Damaſceno, ex Gerontico & aliis.

Joannis Calecæ Archiepiſcopi Conſtantinopolitani qui floruit ante medium ſæculi XIV. tot Homilias vel editas vel manuſcriptas nuſquam exſtare didici. Petrus Lambecius in Bibliotheca Cæſarea Codice Theologico XLVII. exſtare dicit Homilias 56. quarum prima eadem eſt, quæ in hoc Codice agmen ducit, ſed hoc titulo: κυριακὴ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, ὁμιλία εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς παραβολῆς τοῦ τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου. In eadem Biblioth. Codice Theologica CCLXXXII. habentur ejuſdem Homiliæ viginti & una, quarum pleræque eædem ſunt. Prima vero hoc titulo, ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆς διδασκαλίου, κυριακὴ τοῦ τελώνου, καὶ τοῦ Φαρισαίου &c.

CODEX CCLXXXVII. olim XVI. membranaceus, XIII. circiter ſæculi, foliorum 207.

Neophyti Preſbyteri & Monachi & incluſi ſermones decem morales, quorum primus & pars ſecundi deſiderantur.

Tertius de Baptiſmate. Init. Πρῶτον περὶ προφήτης θείας φωνῆς καὶ ἐντολῆς.

Quartus ſermo Apologeticus de Latrone. Init. Τὸν τοῦ κόσμου ἐπιτίμιον λόγον.

Quintus in præcepta Salvatoris. Init. Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ συνεργείᾳ καὶ χάριτι.

Sextus iterum in præcepta Salvatoris. Init. Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις, δυνάμει.

Septimus in præcepta Salvatoris. Init. Ζητεῖ λοιπὸν ὁ λόγος ἡμῖν ὁ ἕβδομος.

Octavus de eadem re. Init. Ἥκει λοιπὸν ὁ λόγος ἡμῖν ἁρμοδίως.

Nonus de eodem argumento. Init. Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ὑπεραγάθου καὶ πανυπεραγάθου.

Decimus de eadem re. Init. Ἰδοὺ τὸ πέρας τῶν ἐντολῶν τοῦ κυρίου.

Fol. 198. ejuſdem Homilia parænetica de obedientia. Init. Ὀφείλων, ἀδελφοί, πολλάκις ὑμῖν προσομιλεῖν. Hujus Neophyti incluſi, qui vixit videlicet in Encliſtra Cypri cujus frequens mentio in hac Bibliotheca, exſtat liber de calamitatibus Cypri anno 1191. ab Anglis captæ, Græce & Latine editus a Cotelerio Monument. Eccleſ. Græcæ Tom. 2. p. 457.

CODEX CCLXXXVIII. olim CCLXVIII. ſæculi XV. bombycinus, foliorum 306. Fuit olim τῶν κατηχουμένων Lauræ S. Athanaſii in monte Atho, repoſitus παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς κυροῦ Μάρκου τοῦ χυρτοῦ.

Marci Monachi, adverſus Barlaam & Acyndinum. Vide ſupra Cod. XCVIII. ubi Gregorii Palamæ Polemica habentur.

Fol. 1. Ἡ παροῦσα δογματικὴ συλλογὴ τῶν ῥήσεων ἐπινοηθεῖσα κατὰ τοῦ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου, διήρηται εἰς πραγματείας τρεῖς· μίαν μὲν, παραλλήλως αἱ τῶν ἁγίων τίθενται ῥήσεις αἷς κατ' ἀλλήλων χρῶνται τὰ μέρη· δευτέραν δὲ, αὐτοῖς τοῖς ῥήμασι τῶν κακοδόξων ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν κεφαλαίῳ ἡμεῖς τὰ τῶν ἁγίων εὐθὺς ἀντεπάγομεν, μηδὲν ἡμέτερον αὐτοῖς αἰτιῶντες· καθ' ἑτέραν δὲ, ὅτι ἄλλο ἐστὶν οὐσία καὶ ἄλλο ἐνέργεια, καὶ ὅτι ἡ οὐσία τῆς ἐνεργείας ὑπέρκειται, καὶ ὅτι ἡ ἐνέργεια ἄκτιστός ἐστι καὶ ἀΐδιος τῇ οὐσίᾳ συναΐδιος οὖσα, καὶ ταύτης μετέχουσι κατ' ἀξίαν τὰ λογικὰ, τῆς οὐσίας οὔσης πάμπαν ἀμεθέκτου. Δεῖ δὲ καὶ ὡς ἐν πίνακι κατ' ἀριθμὸν ἐκθέσθαι τὰ τῶν ἁγίων ὀνόματα, ὧν αἱ ῥήσεις τῇδε συντέθεινται.

Hæc dogmatica collectio dictorum ſeu locorum adornata contra Barlaam & Acindynum, dividitur in tria opuſcula: in primo e regione ponuntur dicta Sanctorum, quæ ab utraque parte uſurpantur; in ſecunda, ipſis heterodoxorum dictis appoſitis, ad ſingula capita nos dicta Sanctorum opponimus, nihil ex noſtris objicientes. In alio autem [probamus] aliud eſſe ſubſtantiam, aliud operationem; ſubſtantiam vero operationi ſupereminere, operationemque increatam eſſe & æternam, ſubſtantiæque coæternam, ex eaque ſecundum meritum participare rationabilia, cum ſubſtantia ſit prorſus imparticipabilis. Operæ autem pretium fuerit nomina Sanctorum, quorum loca adferuntur, quaſi in tabula numeris additis apponere.

α'. Ἀναφορὰ πρὸς τὸν βασιλέα.

1. Nuncupatio ad Imperatorem.

β'. τοῦ Χρυσοστόμου μαρτυρίαι τοῦ Ἀκινδύνου, καὶ αὐ-

2. Chryſoſtomi teſtimonia ab Acindyno allata,

τοῦ αὐτοῦ τῶν τοῦ Ακινδύνου ἀντιλεχθέντων.

γ΄. τοῦ μεγάλου Βασιλείου ὁμοίως.
δ΄. τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Νύσσης ὁμοίως.
ε΄. τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου ὁμοίως.
ς΄. τοῦ μεγάλου Αθανασίου ὁμοίως.
ζ΄. τοῦ ἁγίου Κυρίλλου ὁμοίως.
η΄. τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Αρεοπαγίτου.
θ΄. τοῦ ἁγίου Μαξίμου ὁμοίως.
ι΄. τοῦ ἁγίου Ιω. τοῦ Δαμασκηνοῦ.
ια΄. τοῦ ἁγίου Ιουστίνου τοῦ φιλοσόφου καὶ μάρτυρος.
ιβ΄. τοῦ ἁγίου Επιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου.
ιγ΄. τοῦ ἁγίου Σωφρονίου ἐπισκόπου Ιεροσολύμων.
ιδ΄. τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ.
ιε΄. τοῦ ἁγίου Κυρίλλου ἐπισκ. Ιεροσολύμων.
Ετέρων ἁγίων, Αναστασίου τοῦ Σινᾶ ὄρους.
Αναστασίου ἐπισκόπου Αντιοχείας.
Μητροφάνους Σμύρνης.
Ιωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος, Αὐγουστίνου Ιππῶνος, καὶ τοῦ Μεταφραστοῦ.

ις΄. Τῶν συνόδων ῥήσεις, τῆς τρίτης τῆς ἐν Καρθαγένῃ· τῆς πέμπτης καὶ τῆς ἕκτης, ἐκ τῶν πρακτικῶν αὐτῆς καὶ τοῦ ὅρου.

ιζ΄. Ρήσεις διαφόρων ἁγίων, ὅτι ἄλογον καὶ σκαιὸν τὸ μὴ τῇ δυνάμει τοῦ σκοποῦ προσέχειν, ἀλλὰ ταῖς λέξεσι.

Ετέρα πραγματεία.

α΄. Προσφώνημα πρὸς τὸν βασιλέα.

β΄. Τοῦ Βαρλαὰμ καὶ Ακινδύνου, ὅτι τὸ λάμψαν ἐν Θαβωρείῳ φῶς, κτιστὸν ἦν, καὶ ὑπὸ χρόνον. (f. ὑπόχρονον) ἀντιθετικὸν τῶν ἁγίων, ὅτι τὸ λάμψαν ἐν Θαβωρείῳ φῶς, ἄκτιστόν ἐστι, καὶ ἄχρονον καὶ ἐνυπόστατον.

γ΄. Τοῦ Βαρλαὰμ καὶ Ακινδύνου, ὅτι μὴ εἶναι χάριν θεοῦ ἀΐδιον καὶ ἐνυπόστατον, τὴν τὸν ἄνθρωπον θεὸν ποιοῦσαν, ἀλλὰ τὴν μίμησιν. ἀντιθετικὸν τῶν ἁγίων, ὅτι κατὰ χάριν θείαν καὶ ἀΐδιον θεοποιούμεθα οἱ πιστοὶ, ἀλλ᾽ οὐ κατὰ μίμησιν.

δ΄. Τοῦ Βαρλαὰμ καὶ Ακινδύνου, ὅτι οὐκ ἔστι φῶς ἐνυπόστατον ἕτερον παρὰ τὴν οὐσίαν τοῦ θεοῦ. οὐδὲ κατὰ μετουσίαν τὸν θεὸν γινώσκουσιν οἱ ἅγιοι, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν κτισμάτων μόνον. ἀντιθετικὸν τῶν ἁγίων, ὅτι διὰ τοῦ ἐνυποστάτου καὶ ἀϊδίου φωτὸς ὑπὲρ φύσιν οἱ ἅγιοι γινόμενοι, ὁρῶσι τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ, ἀλλ᾽ οὐκ ἀπὸ τῶν κτισμάτων μόνον.

ε΄. Τοῦ Βαρλαὰμ καὶ Ακινδύνου, ὅτι οὐ διὰ πείρας ἢ μετοχῆς τὸν θεὸν λέγειν γινώσκεσθαι, ἀλλ᾽ ἀπὸ μόνης τῆς τῶν κτισμάτων γνώσεως. ἀντιθετικὸν, ὅτι τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν ἐν μεθέξει καὶ πείρᾳ γίνονται οἱ ἅγιοι, ἀλλ᾽ οὐ διὰ μόνης ψιλῆς γνώσεως κατὰ τοὺς παράφρονας.

ς΄. Βέκκου καὶ Ακινδύνου, ὅτι μὴ εἶναι χάριν θείαν

allata, rursumque ejusdem loca Acindyno opposita.

3. Magni Basilii similiter.
4. S. Gregorii Nysseni similiter.
5. S. Gregori Theologi similiter.
6. Magni Athanasii similiter.
7. S. Cyrilli similiter.
8. S. Dionysii Areopagitæ.
9. S. Maximi similiter.
10. S. Joannis Damasceni.
11. S. Justini Philosophi & Martyris.
12. S. Epiphanii Episcopi Cypri.
13. S. Sophronii Episc. Hierosolymitani.
14. S. Theodori Grapti.
15. S. Cyrilli Episcopi Hierosolymitani.
Aliorum Sanctorum, Anast. Sinaï montis.
Anastasii Episcopi Antiocheni.
Metrophanis Smyrnensis.
Joannis Climaci, Augustini Hipponensis, & Metaphrastæ.

16. Synodorum dicta; tertiæ, quæ Carthagines; quintæ & sextæ, ex Actis & ex definitione ejus.

17. Dicta variorum Patrum, quod irrationabile & absurdum sit, non scopum attendere, sed verba tantum.

Aliud opus.

1. Alloquutio ad Imperatorem.

2. Barlaami & Acindyni dictum, quod lumen in Thabore fulgens, creatum fuerit & temporaneum. Loca Sanctorum opposita, Quod lumen in Thabore fulgens, increatum fuerit, non temporaneum & hypostaticum.

3. Barlaami & Acindyni, quod gratia Dei non sit æterna & hypostatica, quæ hominem Dei facit, sed imitatione tantum. Opposita Sanctorum loca, quod secundum divinam gratiam homines deificemur, sed non imitatione tantum.

4. Barlaami & Acindyni, quod non sit lumen hypostaticum aliud præter substantiam Dei, & quod sancti non per participationem Deum cognoscant, sed ex creaturis tantum. Opposita Sanctorum loca, quod per hypostaticum & æternum lumen sancti supra naturam erecti, videant gloriam Dei, sed non ex creaturis tantum.

5. Barlaami & Acindyni, quod non experientia & participatione, Deus cognosci dicatur, sed ex sola creaturarum cognitione. Oppositum, quod supernaturalium bonorum participationem & experientiam habeant Sancti; sed non per solam simplicem cognitionem, ut volunt amentes illi.

6. Becci (*al.* Vecci) & Acindyni, quod

τὴν χορηγουμένην ἡμῖν, ἀλλ' αὐτὴν τὴν φύσιν καὶ τὴν ὑπόστασιν τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἀντιθετικὸν Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου, ὅτι τὸ χορηγούμενον ἡμῖν, ἡ θεία χάρις ἐστὶ, καὶ οὐχ ἡ ὕπαρξις τοῦ παναγίου πνεύματος.

Ἑτέρα πραγματεία.

α'. Ὅτι ἄλλο ἐστὶν οὐσία καὶ ἄλλο ἐνέργεια· καὶ ὅτι ἡ μὲν οὐσία τοῦ θεοῦ μία καὶ ἁπλῆ, αἱ δὲ ἐνέργειαι αὐτοῦ πολλαί τε διάφοροι.

β'. Ὅτι ἡ οὐσία τοῦ θεοῦ ὑπέρκειται, καὶ ὅτι πάντη ἐστὶν ἀμέθεκτος καὶ ἀνώνυμος, ἡ δὲ ἐνέργεια καὶ ὑφίσταται καὶ ὀνομάζεται.

γ'. Ὅτι ἐνέργεια τοῦ θεοῦ ἄκτιστός ἐστι καὶ ἄναρχος, καὶ ὅσα περὶ αὐτὸν οὐσιωδῶς θεωρεῖται· καὶ ὅτι ἑτέρα αὕτη παρὰ τὴν οὐσίαν τοῦ θεοῦ, ἀλλ' οὐ παρὰ τοῦτο σύνθετός ἐστιν, ὥς τινες οἴονται.

δ'. Ἐκ τῆς δογματικῆς πανοπλίας τοῦ Χωνιάτου περὶ ἐνεργείας.

ε'. Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν πατριάρχην Ἰωάννην τὸν ἐπονομαζόμενον Καλέκαν κατὰ τῶν τοῦ Ἀκινδύνου βλασφημιῶν.

quæ datur nobis non ſit gratia divina, ſed ipſa natura & hypoſtaſis Spiritûs ſancti. Refutatio Gregorii Cyprii, quod ea quæ nobis datur divina gratia ſit, & non exiſtentia ſanctiſſimi Spiritûs.

Aliud opus.

1. Quod aliud ſit ſubſtantia, aliud operatio, & quod ſubſtantia Dei una & ſimplex ſit, operationes autem multæ & variæ.

2. Quod ſubſtantia Dei ſupereminеat, & quod omnino ſit imparticipabilis & innominabilis, operatio autem & participetur & nominetur.

3. Quod operatio Dei ſit increata & ſine principio, necnon omnia quæ circa illum ſubſtantialiter conſpiciuntur; & quod alia ſit ab eſſentia Dei, ſed non præterea compoſita ſit, ut quidam opinantur.

4. Ex dogmatica Panoplia Choniatæ de operatione.

5. Epiſtola ad Patriarcham Joannem cognomento Calecam contra blaſphemias Acindyni.

Panopliam dogmaticam Nicetæ Choniatæ peramplam habet Cl. V. Stephanus Baluzius in Codice XIV. ſæculi bombycino, de quo in Palæographia Græca.

Fol. 3. Τῷ θεοστέπτῳ, θεοπροβλήτῳ, θεοφυλάκτῳ, θειοτάτῳ καὶ κρατίστῳ, ἁγίῳ ἡμῶν βασιλεῖ, Μάρκος μοναχὸς εὐτελὴς Ραικενδύτης ταπεινὸς ἐσχάτης τὰ τῆδ' ἀναφέρει. Init. Τὴν τῆς σῆς γαληνότητος, περί τε τὸ δίκαιον.

CODEX CCLXXXIX. olim CCCXXXVII. in charta vulgari papyrea, ſcriptus a Joanne Tinnerel a Bellerophonte, ab eodemque oblatus Petro Seguerio Cancellario. Eſt foliorum 92.

Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου ὁμιλία ῥηθεῖσα ἐν Φερραρίᾳ τῆς Ἰταλίας πρὸς τοὺς καρδιναλίους καὶ ἑτέρους τῶν Λατινῶν (ſic) διδασκάλους, περὶ τοῦ δοξαζομένου παρ' αὐτοῖς καθαρσίου πυρός. Init. Ἐπειδὴ μετ' ἀγάπης ἀποκρίνασθαι πρὸς τὰ παρ' ὑμῶν εἰρημένα. Hanc memorat Guillelmus Cave, de Marco Epheſino loquens in Hiſtoria litteraria.

CODEX CCXC. olim CCCXXXII. in charta vulgari papyrea, ſcriptus ab eodem Joanne Tinnerel oblatuſque Petro Seguerio Cancellario. Eſt foliorum 79.

Continet aliquot Opuſcula.

Fol. 3. Marci Epheſini Epiſcopi Homilia, *Quod divina munera non a Dominicis tantum verbis ſanctificentur, ſed etiam ab oratione & benedictione Sacerdotis, virtute Spiritûs ſancti.* Init. Ἡμεῖς ἐκ τῶν ἱερῶν ἀποστόλων καὶ τῶν διαδεξαμένων αὐτούς. Habetur Græce inter Liturgias Pariſiis editas anno 1560. p. 138.

Fol. 18. Anonymi, *Quod Dominica verba ad panis & vini converſionem in corpus & ſanguinem Chriſti ſufficiant, nec requiratur orationum benedictio.* Init. Οὐκ ἀμφισβητεῖται, ὅτι τὰ τῆς καινῆς διαθήκης ἅπαντα.

Fol. 30. S. Joannis Damaſceni, *Quod panis & vinum non ſint figura, ſed verum Corpus & Sanguis Chriſti.* Init. Ὁ ἀγαθὸς καὶ πανάγαθος θεὸς, ὁ ὑπεράγαθος.

Fol. 39. S. Gregorii Nyſſeni, *Quod Panis ſanctificatus mutetur, & quod humanæ naturæ neceſſaria ſit ejus participatio.* Init. Ὥσπερ οἱ δηλητήριον δι' ἐπιβολῆς λαβόντες, ἄλλῳ.

Fol. 44. Nicolai Epiſc. Methonæ, contra eos qui dubitant & dicunt panem & vinum ſanctificata, non eſſe Corpus & Sanguinem Chriſti. Init. Τὴν μυστικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον ἱερουργίαν, καθ' ἣν. Exſtat Græce Latineque in Auctuario Duceano Tom. II. pag. 372.

Fol. 51. verso, S. Joannis Damasceni de Azymis. Initium: Ἰστέον ὅτι οἱ τὰ ἄζυμα προσκομίζοντες, νεκροί.

Fol. 54. De tremendis Mysteriis aut de Eucharistia. περὶ τῆς ἀνακηρύξεως τούτου τοῦ μυστηρίου. Decem Capitibus. Initium: Πανάγαθος ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ φοβερός. In fine judicium Tinerelli circa hæc septem Opuscula.

CODEX CCXCI. olim CCCLXX. membranaceus, XIV. sæculi, foliorum 335.

Symeonis junioris, qui præfuit Monasterio Xerocerci, (infra legitur Xylocerci) ut post Indicem scribitur, Sermones triginta tres.

Primus folio quinto, Quomodo homo veritatem perdiderit &c. Init. Ἀδὰμ παρὰ ψευδομένου τοῦτον (sic) πιστεύσας καὶ φαγὼν ἀπὸ τοῦ ξύλου.

2. Fol. 9. Quod oporteat hominem prius a Christo roborari per Baptisma &c. Init. Λέγων τινὶ τόδε ποίησον καὶ τόδε μὴ ποιήσῃς, ὡς δυναμένῳ λέγει πάντως ἢ ποιῆσαι ἢ μή.

3. Fol. 11. verso, Quot sint species Dei cognitionis &c. Init. Πέντε εἴδη εἰσὶ θεογνωσίας. πρῶτον μὲν ὅτι οὐδέν ἐστιν ὁ θεὸς ἐκ.

4. Fol. 16. Quod quisquis petit, nesciens quid petat, frustra petat &c. Init. Ὅτι πολλοὶ τῶν χριστιανῶν εἶπε τὸ σχῆμα φοροῦντες.

5. Fol. 21. De iis qui divina mysteria accepturi sunt &c. Init. Λέγουσιν οἱ πατέρες ὅτι ὥσπερ ἄνθρωπος θνητὸς καί.

6. Fol. 23. verso, Quod pecunia, voluptate & vana gloria homines capiantur. Init. Τρία εἰσὶν οἷς ἁλίσκεται πᾶσα ψυχὴ εἰς τὸν βίον.

7. Fol. 27. De spirituali operatione, & quæ olim fuerit operatio Sanctorum. Init. Ἐπειδὴ γὰρ μεγάλα τινὲς οἰόμενοι περὶ ἑαυτῶν, ὡς οὐκ ὤφειλεν, ἴσους ἑαυτοὺς ἡγοῦνται κατά τι.

8. Fol. 33. Quod duæ causæ sint, aliam perditionis, aliam salutis &c. Init. Δύο εἰσὶ τὰ πάντα ἐν τῷ παρόντι βίῳ, ὧν τὸ μὲν μέγα.

9. Fol. 36. Quis sit ἄνομος, quis παράνομος, quis ἁμαρτωλὸς, quis ἀσεβὴς &c. Init. Ἄνομος, παράνομος, ἁμαρτωλὸς, ἀσεβὴς ἀπὸ κοινοῦ μὲν ἁμαρτωλοὶ ὁμοῦ. ἄλλο δὲ τούτων ἕκαστος.

10. Fol. 37. Quod Deus hominem non fecerit servum, multoque magis dæmonum (πολλῷ μᾶλλον) *melius* multoque minus &c. Init. Εἰς τὸν ἐνεστῶτα αἰῶνα τουτέστιν εἰς τὸν παρόντα βίον.

11. Fol. 41. Quod qui pœnitentiam agit, nihil proficiat, nisi a Christo medelam accipiat &c. Initium: Τὸ κλαίειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι καὶ δυσωπεῖν τὸν θεὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἑαυτοῦ.

12. Fol. 44. Quod quidquid boni homo facit, propter semetipsum faciat &c. Init. Ὅταν ἀκούσῃς τῶν ἁγίων πατέρων λεγόντων ἡμῖν ὅτι διὰ τὸν θεὸν νηστεύσωμεν ἢ ἐλεήσωμεν ἤ τι.

13. Fol. 47. Quod diabolus quinque magnas scientias habeat &c. Init. Νοερὸν πνεῦμα ὢν διάβολος καὶ ἔχων παρρησίαν πρὸς τὴν ἐν φθορᾷ γινομένην φύσιν.

14. Fol. 52. Quæ sit potestas, quam accepit Christus &c. Init. Λέγει Δαυίδ· τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐκ.

15. Fol. 55. Quod Lectiones Scripturæ Sacræ tenere a Deo sit, & de oratione &c. Init. Ὁ διδασκόμενος ἐὰν μὴ κατάσχῃ τὰ διδαχθέντα ἐν τῇ ἑαυτοῦ διανοίᾳ, οὐδὲν ὠφελήθη ὁ εἰδώς.

16. Fol. 58. Quod ob abundantiam amoris Deus hominem multis calamitatibus subjicit &c. Init. Φόβοις πολλοῖς καὶ περιστάσεσι παντοδαπαῖς ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον περιεστοίχισε.

17. Fol. 61. Quis vere Monachus &c. Init. Μοναχός ἐστιν ὁ διὰ τὸ ὁμολογῆσαι ἐνώπιον θεοῦ καὶ ἀγγέλων ὅτι ἀπετάξατο.

18. Fol. 65. De mutatione animæ & corporis &c. Init. Ὀφείλει ὁ μοναχὸς μὴ μόνον τὰς ἐν τῇ ψυχῇ γινομένας ἀλλοιώσεις.

19. Fol. 69. De scientia spirituali &c. Init. Ἔοικεν ἡ πνευματικὴ γνῶσις, ἀδελφοί, οἰκίᾳ τινὶ μέσον τοῦ κοσμικοῦ καί.

20. Fol. 72. De fide a Spiritu-sancto certantibus indita &c. Init. Ἐρευνᾶτε, ἔφησε, τὰς γραφάς, ὁ κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς.

21. Fol. 79. Considerandum esse, an beatitudines Christi habeamus &c. Init. Ὅσοι ἐσμὲν ἀσφράγιστοι τῆς τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος.

22. Fol. 84. vers. Quid est illud : *Qui credidit & baptizatus est, salvus erit* &c. Init. Ὁ κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς υἱὸς ὢν γνήσιος.

23. Fol. 93. vers. De abrenuntiatione, & voluntatis abscissione &c. Init. Ἐὰν ἧς ἐν κοινοβίῳ, ἀδελφὲ, καθεζόμενος, μὴ θελήσῃς.

24. Fol. 97. vers. Quod Pastor gregis Christi debeat primo cognoscere & judicare seipsum &c. Init. Ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς Ἰησοῦς Χριστὸς οὐ τὸν διδάσκοντα μόνον μακαρίζει, ἀλλὰ τὸν περὶ τοῦ εἰπεῖν.

25. Fol. 103. De principio vitæ admodum utilis & salutaris &c. Init. Πᾶς ἄνθρωπος, ἀδελφοὶ, ὁ ἄρτι τῷ κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ πᾶσιν ἀποταξάμενος.

26. Fol. 108. De pœnitentia & principio vitæ Monasticæ &c. Init. Ἄνθρωπος πάντων καταφρονήσας τῶν ἐρωμένων καὶ αὐτῆς.

27. Fol. 111. De incredulo & pravo affectu, & de unione Dei cum filiis suis &c. Init. Ἀεὶ καὶ πάντοτε, ἀδελφοὶ, ἀλλήλοις ἀντίκειται τῷ φωτὶ τὸ σκότος, τῇ πίστει ἡ ἀπιστία, ἡ.

28. Fol. 114. Quod pestiferi & corruptores homines fugiendi sint &c. Init. Πᾶς ὅστις τὸν θεὸν εὑρεῖν βούλεται, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν.

29. Fol. 122. vers. Quod omnes, quos Christus non illuminavit, cæci sint &c. Init. Ὥσπερ τυφλὸς οὐδὲν ἐξ ἀνάγκης προσκόπτει.

30. Fol. 128. Quod non dicendum sit, non posse nunc ad virtutis apicem ascendi &c. Init. Πολλοὶ καθεκάστην λέγουσιν ὧν ἀκούομεν καὶ ἡμᾶς λεγόντων, ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ὅτι εἰ ἦμεν ἐν.

31. Fol. 133. Christiano tentationes omnes generose ferendas esse &c. Init. Οἱ ἐν ἀληθείᾳ δοῦλοι τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ ἀγαπῶντες.

32. Fol. 135. De pœnitentia & compunctione &c. Init. Ἐπειδήπερ, πατέρες καὶ ἀδελφοὶ, τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν.

33. Fol. 147. De pœnitentia, & quod non sufficiat Monachis facta sua revelare, nisi doleant & lugeant &c. Init. Καλὸν ἡ μετάνοια καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς γινομένη ὠφέλεια, τοῦτο γάρ.

Sequuntur alii viginti ejusdem Symeonis sermones, indice præmisso. Ii sunt ipsorum tituli cum initiis.

Fol. 160. sermo primus. Τοῦ ὁσίου καὶ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ νέου, θεολόγου πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου μονῆς τοῦ ἁγίου Μάμαντος θεολογικὸς πρῶτος, καὶ κατὰ τῶν τιθεμένων τὸ πρῶτον ἐπὶ τοῦ πατρός. i. *Sancti & magni Patris nostri Symeonis junioris Theologi, Presbyteri & Hegumeni, sive Præfecti Monasterii sancti Mamantis, theologicus primus, contra eos qui Patrem constituunt primum* (dignitate videlicet sive aliis personis præstantiorem.) Init. Τὸ περὶ θεοῦ λέγειν ἢ φθέγγεσθαι καὶ τὰ καθ' αὐτὸν ἐρευνᾷν, καὶ τὰ ἀνέκφορα ποιεῖν ἔκφορα.

Fol. 167. sermo 2. Θεολογικὸς β'. καὶ κατὰ τῶν ἐπιχειρούντων θεολογεῖν ἄνευ πνεύματος ἁγίου. i. *Theologicus secundus, contra eos qui theologice loqui aggrediuntur sine Spiritu sancto.* Init. Ὁ ἄνωθεν εἰληφὼς τὴν τοῦ θεοῦ αἴνεσιν ἐν τῷ στόματι διὰ παντὸς περιφέρειν.

Fol. 172. vers. sermo 3. Τοῦ αὐτοῦ θεολογικὸς τρίτος, καὶ ὅτι εἴ τι ὁ πατὴρ τοῦτο καὶ ὁ υἱὸς, καὶ εἴ τι ὁ υἱὸς τοῦτο καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ὅτι ἓν ταῦτα· πνεῦμα ὁμότιμον, ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον. *Ejusdem Theologicus tertius, quod si quid sit Pater, idipsum est Filius, & si quid Filius idipsum est Spiritus sanctus, & quod hæc unum sint : Spiritus ejusdem honoris, substantiæ & throni.* Init. Ἀεὶ μὲν ὁ θεὸς ὑμνούμενός τε καὶ παρ' ἡμῶν δοξαζόμενος.

Fol. 176. sermo 4. Præcedit enumeratio τῶν κεφαλαίων. Deinde titulus sic, τοῦ ὁσίου καὶ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου ἡγουμένου καὶ πρεσβυτέρου μονῆς τοῦ ἁγίου Μάμαντος τοῦ Ξυλοκέρκου μερική τις φυσιολογία περὶ τῆς τοῦ κόσμου κτίσεως καὶ τῆς πλάσεως τοῦ Ἀδάμ. *Sancti & magni Patris nostri Symeonis junioris Theologi, Hegumeni seu Præfecti & Presbyteri Monasterii S. Mamantis Xylocerci, Physiologia minutatim descripta de mundi creatione, & formatione Adami.* Init. Ἃ μὲν οὖν ἀπολογήσασθαι καὶ εἰπεῖν ἔδει πρὸς τοὺς ἀντιδιατιθεμένους ἡμῖν, καὶ τὰς πικράς.

Fol.

Fol. 206. sermo 5. Τοῦ αὐτοῦ παραινετικὸς ἐκ προοιμίων εἰς μετάνοιαν, καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ἀποστόλου· οὓς προέγνω, τούτους καὶ προώρισεν, ἢ εἰς τὰ ἑξῆς, καὶ κατὰ τὴν &c. *Ejusdem adhortatorius ab initio ad pœnitentiam, & in illud Apostoli*, Quos præscivit, hos & prædestinavit *&c.* Init. Πολλοὺς ἀκήκοα λεγόντας τῶν ἀνθρώπων· ἐπειδήπερ φησὶν οὐ.

Fol. 222. verso, sermo 6. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ἀποστόλου ἐν ᾧ λέγει· καὶ εἶδον τὸν τοιοῦτον εἰς τὸν οὐρανὸν ἁρπαγέντα καὶ ἀκούσαντα ἄρρητα ῥήματα &c. *Ejusdem in dictum illud Apostoli*, Et vidi hujusmodi virum, qui in cœlum raptus est, & audivit arcana verba &c. Init. Ἐπειδήπερ διαφέρουσιν ὁ τῶν ἁπάντων δεσπότης καθεκάστην δίχα τῶν.

Fol. 233. verso, sermo 7. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπαθείας, ἢ τῆς ἐν αὐτῇ κατὰ προκοπὴν χαρισμάτων &c. *Ejusdem de vacuitate animi affectuum ac perturbationum & de gratiæ munerum accessione* &c. Init. Ὥσπερ ὁ τῷ λαμπροτάτῳ ἡλίῳ ἐνατενίζειν βουλόμενος.

Fol. 247. verso, sermo 8. Περὶ τῶν οἰομένων ἀγνώστως ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον &c. *Circa eos qui putant Spiritum sanctum in seipsis non cognosci posse* &c. Init. Ἰδοὺ πάλιν ἐγὼ πρὸς τοὺς λέγοντας ἔχειν ἀγνώστως πνεῦμα θεοῦ καὶ οἰομένους.

Fol. 255. vers. sermo 9. Περὶ ἀπαθείας ἢ ἐναρέτου ζωῆς &c. *De vacuitate affectuum, deque vita in virtutis exercitio agenda* &c. Init. Πολλοῖς τοῖς ἐν κόσμῳ πολλάκις προσομιλήσας καὶ τινων συζητήσεων.

Fol. 263. sermo 10. Τῶν δουλευόντων θεῷ, τίνες τε εἰσὶν καὶ ὁποῖοι καὶ ποταποὶ &c. *Ex iis qui Deo serviunt quot & quales* &c. Init. Ἐπειδήπερ ὅσοι ἀπὸ τοῦ θείου βαπτίσματος Χριστιανοὺς ἡμᾶς ἑαυτούς.

Fol. 272. verso, sermo 11. Περὶ ἀγάπης θεοῦ καὶ πίστεως &c. *De amore erga Deum & fide* &c. Init. Εἰ δοκεῖ ζῆσαι, ἀκούσωμεν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ ἀρρήτως βοῶντος καὶ λέγοντος.

Fol. 275. verso, sermo 12. Περὶ γνώσεως ἀληθινῆς, καὶ ὅτι ἡ τοῦ θεοῦ γνῶσις οὐκ ἐκ μαθημάτων, ἀλλ' ἐκ καθαρότητος καὶ τῆς ἄνωθεν χάριτος ἐπιγίνεται τοῖς σπουδαίοις.

Fol. 283. sermo 13. Περὶ τῆς φοβερᾶς τοῦ κυρίου ἡμέρας ἢ τῆς μελλούσης κρίσεως &c. *De tremendo die Domini, & de futuro judicio* &c. Init. Πολὺς ἡμῖν, ἀγαπητοὶ, ὁ περὶ τῆς κρίσεως λόγος ἢ δυσερμήνευτος.

Fol. 297. sermo 14. Περὶ τῆς ζωοποιοῦ νεκρώσεως τοῦ Ἰησοῦ καὶ θεοῦ τῆς ἀεὶ γινομένης αἰσθητῶς ἐν τοῖς τελείοις &c. *De vivifica mortificatione Jesu Christi & Dei, quæ semper sensibiliter habetur in perfectis* &c. Init. Τὰ τῆς ζωοποιοῦ νεκρώσεως τοῦ Ἰησοῦ καὶ θεοῦ καὶ τῆς θαυμαστῆς ἐνεργείας.

Fol. 309. sermo 15. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ῥητὸν τὸ λέγον τοῦ ἀποστόλου· ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι &c. i. *Ejusdem in dictum illud Apostoli:* Redimentes tempus, quia dies mali sunt &c. Init. Οὐδὲν οὕτως ἕτερον τῶν ἄλλων ἁπάντων ὠφελιμώτερον ψυχῇ.

Fol. 312. verso, sermo 16. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ἀποστόλου· ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ κύριος ἐξ οὐρανοῦ &c. *Ejusdem in dictum Apostoli*, Primus homo ex terra terrenus, secundus homo Dominus de cœlo &c. In. Καλῶς ἡμᾶς ἑστίασας ὁ μακάριος Παῦλος ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν θείων λόγων αὐτοῦ τραπέζῃ.

Fol. 316. verso, sermo 17. Περὶ ἑορτῶν καὶ ὅπως χρὴ ἑορτάζειν &c. *De festis, & quomodo oporteat festa celebrare* &c. Init. Ὁ συνιέναι καὶ συνιδεῖν δυνηθεὶς, ὅτι γυμνὸς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παρήχθη.

Fol. 321. sermo 18. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἡσυχίας, καὶ ὁποίας ἐργασίας ὀφείλει ἔχεσθαι ὁ ἐν ταύτῃ ἀνδρείως προσκαρτερῶν. *Ejusdem, de quiete & secessu, & cui operi incumbere oportet eum, qui in illo vitæ genere fortiter perseverare velit.* Init. Περὶ τῆς τελεωτέρας τῶν ἀρετῶν ὀλίγα τινὰ προθυμούμενος εἰπεῖν.

Fol. 324. vers. sermo 19. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου λόγος περὶ ἐξομολογήσεως πρός τινα γραφεὶς τέκνον αὐτοῦ, καὶ τίνες ἄρα εἰσὶν οἱ τὴν ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν ἁμαρτήματα λαβόντες. *Sancti Patris nostri Symeonis junioris Theologi sermo de confessione ad quemdam ejus filium scriptus, & quinam sint qui ligandi & absolvendi peccata potestatem acceperunt.* Init. Ἐπέταξας τῇ εὐτελείᾳ ἡμῶν, πάτερ καὶ ἀδελφέ, ἐρωτηματικῶς εἰπεῖν σοι, εἰ ἄρα ἐνδέχεται.

Fol. 330. verso, sermo 20. Τοῦ αὐτοῦ κατήχησις εἰς τοὺς ἀρτίως ἀποταξαμένους τῷ κόσμῳ.

Ejuſdem Catecheſis ad eos qui nuper mundo vale dixerunt. Init. Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἀκούσατέ μου τῶν λόγων τὴν δύναμιν, καί.

CODEX CCXCII. olim CLXII. bombycinus, XIV. ſæculi, foliorum 283.

Ejuſdem Symeonis junioris & Theologi, Preſbyteri & Hegumeni Monaſterii S. Mamantis Xerocerci Sermones iidem qui ſupra.

Fol. 85. verſ. ejuſdem θεολογικὸν α΄. καὶ κατὰ τῶν πειρωμένων τὸ πρῶτον ἐπὶ τοῦ πατρός.

Θεολογικὸν β΄. καὶ κατὰ τῶν ἐπιχειρούντων θεολογεῖν ἄνευ πνεύματος ἁγίου.

Θεολογικὸν γ΄. καὶ ὅτι εἴ τι ὁ πατὴρ τοῦτο καὶ ὁ υἱός, καὶ εἴ τι ὁ υἱός, τοῦτο καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ὅτι ἐν ταὐτῷ· πνεῦμα ὁμότιμον, ὁμοούσιον καὶ σύνθρονον. Eadem vero ſupra habentur.

Ejuſdem liber Moralium, ἠθικῶν, Capitibus 15.

1. De mundi creatione, & de formatione Adami &c.
2. Adhortatorius ad pœnitentiam &c.
3. In illud: *Et vidi hujuſmodi hominem raptum uſque ad tertium cœlum.*
4. Περὶ ἀπαθείας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ χαρισμάτων &c.
5. Κατὰ τῶν οἰομένων ἀγνώστως ἔχειν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον &c.
6. Περὶ ἀπαθείας ἐναρέτου ζωῆς &c.
7. De ſervientibus Deo &c.
8. De caritate Dei & fide.
9. De vera cognitione &c.
10. De tremendo Dei judicio.
11. De vivifica mortificatione Jeſu Chriſti &c.
12. In illud, *Redimentes tempus, quia dies mali ſunt* &c.
13. In illud: *Primus homo ex terra terrenus* &c.
14. De feſtis, & quomodo celebrare oporteat &c.
15. De quiete &c. quæ ſupra.

Fol. 173. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Συμεῶνος τοῦ νέου θεολόγου λόγος περὶ ἐξομολογήσεως πρός τινα γραφεὶς τέκνον αὐτοῦ, καὶ τίνες ἄρα εἰσὶν οἱ τὴν ἐξουσίαν λαβόντες τοῦ δεσμεῖν, καὶ λύειν ἁμαρτήματα. Init. Ἐπεδείξας τῇ εὐτελείᾳ ἡμῶν, πάτερ καὶ ἀδελφέ, ἐρωτηματικῶς εἰπεῖν.

Fol. 175. verſo, ejuſdem Catecheſis ad eos qui nuper mundo renuntiarunt. Init. Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἀκούσατέ μου τῶν λόγων.

Fol. 180. vita S. Symeonis junioris. Init. Χρῆμα θερμὸν ἀρετή, καὶ δεινὸν μὲν ἐμφυσῆσαι. Floruit tempore Baſilii & Conſtantini Porphyrogenitorum.

Fol. 208. ejuſdem Capita 32. nempe.

1. De caritate &c.
2. De fugiendis hominum cogitationibus & verbis corruptis.
3. Quod oporteat recte ſubjici nec obliviſci pactorum &c.
4. De pœnitentia &c.
5. De operatione ſpirituali, & de illa olim operatione Sanctorum.
6. De affectu erga parentes, deque ejus fallacia.
7. De perfecta caritate, deque ejus operatione.
8. De eleemoſyna, & quis ſit is qui Deum eſurientem nutrit, & ſitientem potat.
9. De participatione Spiritûs ſancti & de ſanctitate &c.
10. De jejunio &c.
11. De temperantia & patientia &c.
12. De Chriſti Reſurrectione &c.
13. De operationibus Spiritûs ſancti &c.
14. De contemplatione, & revelatione & oratione illuminata &c.
15. De fraudibus maligni, quas ſubjicit ſimplicioribus &c.
16. Quod non oporteat verbis & promiſſis hominum fidere &c.

17. De renuntiatione & propriæ voluntatis abſciſſione (ἐκκοπῆς) &c.
18. De memoria mortis.
19. De fide & doctrina.
20. De pœnitentia & timore Dei &c.
21. De cognitione ſpirituali &c.
22. Quod non ſit negligenter agendum circa executionem mandatorum Dei.
23. De fortitudine quam Spiritus ſanctus concertantibus indit &c.
24. Quomodo oporteat quemque invigilare ſibi.
25. De blaſphemia &c.
26. De participatione Spiritûs ſancti &c.
27. Quod non ſine periculo talentum a Deo nobis datum abſcondatur.
28. Gratiarum actio ad Deum pro bonis ſibi collatis.
29. De pœnitentia, & quid ſit ſtatim poſt confeſſionem faciendum.
30. Ad diſcipulum quemdam, quâ notâ poſſit vir ſanctus cognoſci.
31. Ad doctorem quemdam, qui ſeipſum ordinaverat.
32. Ejuſdem Capita practica & Theologica centum ſexaginta.

Ultimum folium deeſt.

CODEX CCXCIII. olim CCLXXXIII. membranaceus, XI. ſæculi, foliorum 151.

Fol. 1. S. Maximi dubia in Gregorium Nazianzenum. Titulus eraſus eſt. Init. Εἰ κατὰ ἀλήθειαν οἱ νόμοι τῆς φύσεως καταλυθέντες.

Fol. 50 verſo, ἐπληρώθη τὰ εἰς τὴν μίαν βίβλον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἀπορηθέντα.

Ibid. Epiſt. ad Joannem, quod anima ſit incorporea. Init. Τὸ τίμιον τῆς ὑμετέρας ἐν ἀρετῇ τιμιότητος.

Fol. 54. Maximus Jordani Preſbytero, *Quod etiam poſt mortem anima ſpiritalem vim habeat.* Init. Τῇ δευτέρᾳ τοῦ ἐνεστῶτος αὐγούστου μηνὸς τῆς παρούσης ἑορτῆς.

Fol. 57. Περὶ τοῦ, τίνων σύμβολα τὰ κατὰ τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν ἐπὶ τῆς θείας συνάξεως τελούμενα καθεστήκασιν. κυρίῳ Θεοχαρίτῳ Μάξιμος ταπεινός. Init. Πᾶς σοφώτερος γίνεται λαβὼν ἀφορμήν. Sequuntur multi tituli, ubi explicantur ſymbola Eccleſiæ, & variarum liturgiæ & officii Eccleſiaſtici partium.

Fol. 85. verſo, Maximus Joanni Cubiculario, περὶ ἀγάπης. Init. Τῆς πρὸς τὸν θεὸν κατὰ χάριν, καὶ τὸν πλησίον ἁγίας.

Fol. 93. verſo, eidem. Init. Τὰ τίμια τῆς ὑμετέρας ἐν Χριστῷ ποθεινότητος.

Fol. 95. verſo, eidem, de rectis Eccleſiæ dogmatibus, & contra Severum. Init. Καλῶς ἔχειν λογισάμενος, μηδὲν ὑμῖν τῶν εἰς ἐμέ. Continet argumenta multa pro fide tuenda.

Fol. 122. verſo, Maximus Petro Illuſtrio, contra dogmata Severi. Init. Ἔδειξεν ὡς ἀληθῶς ὁ εὐλογημένος μου δεσπότης.

Fol. 135. ejuſdem, ad Julianum Scholaſticum Alexandrinum circa dogma Eccleſiæ de Incarnatione Chriſti. Init. Χαρᾶς μεγάλης καὶ εὐφροσύνης πνευματικῆς.

Fol. 130. ejuſdem, ad Epiſcopum Cydoniæ. Init. Αὐτὸν ἑαυτῷ τὸν θεὸν ἴσον, ὕψει τε καὶ βάθει.

Fol. 138. Domino Auxentio. Init. Εἰ μὲν θαρροῦντες τῷ πνεύματι καθ' ὅ.

Ibid. verſo, Abbati Stephano Preſbytero. Initium: Ἀγάπης ἴδιον ὑπάρχει πνευματικῆς, οὐ μόνον.

Fol. 139. Abbati Polychronio. Init. Ἐπειδὴ ταφὴν τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν νεκρωθέντος.

Ibid. verſo, eidem. Init. Εἰ κατὰ τὴν μεγάλην νίκην τῶν πειρασμῶν.

Fol. 140. eidem. Init. Εἰρήνην ἀπιὼν πρὸς τὸ πάθος ὁ κύριος ἀφ-

Ibid. verſo, eidem. Init. Εἰ μετὰ τὴν μεγάλην καὶ φοβερὰν ἐκείνην.

Fol. 141. Conſtantino Sacellario. Initium: Ἧκεν τὸ τίμιον τοῦ θεοφυλάκτου μου δεσπότου γράμμα.

Fol. 143. verſo, Joanni Cubiculario. Init. Ἐπειδὴ τὴν αἰτίαν δι' ἣν ὑπ' ἀνθρώπων.

Fol. 145. verso, Abbati Cononi Presbytero & Hegumeno. Init. Πιστεύω καθὰ παρέλαβον καὶ ἐδιδάχθην, ὅτι ὁ θεός.

Fol. 146. vers. Thalassio Presbytero & Hegumeno. Init. Τέλεια καθώς φασιν ὑπάρχουσιν τὰ τῶν αἰσθητῶν.

Fol. 148. verso, eidem interroganti, cur quidam reges gentium instante ira Dei filios immolarint &c. Init. Καὶ ἐν τούτῳ ὁ θεὸς συνεχώρησε χρηματίζεσθαι.

Fol. 149. verso, Joanni Cubiculario. Initium: Οἱ μὲν κατὰ κόσμον τῶν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην.

Fol. 150. verso, Cyrisico Episcopo. Init. Τῆς θείας ἐπὶ γῆς κατὰ τὸ δυνατὸν στοχάσιν.

CODEX CCXCIV. olim LXXXIX. membranaceus, XII. circiter sæculi, foliorum 220.

Eclogæ seu excerpta Scripturæ, Patrum & aliorum in varia Capita & argumenta ordine alphabetico digesta, quæ differunt a Parallelis Joannis Damasceni Nam hic Joannes Damascenus non semel laudatur.

Nomina Patrum & Scriptorum hæc sunt.

Anastasius Antiochenus,
Athanasius,
Amphilochius,
Basilius Cæsariensis,
Clemens Romanus,
Cyrillus Hierosolymitanus,
Clemens Alexandrinus,
Cyrillus Alexandrinus,
Cæsarius frater Gregorii Naz.
Cosmas vestiarius,
Didymus,
Diodorus historiographus,
Dionysius Athenarum Areopagita,
Epiphanius Cyprius,
Evagrius,
Gregorius Presbyter,
Gregorius Nyssenus,
Hippolytus Martyr,
Hippocrates,
Joannes Chrysostomus,
Josephus Judæus,
Isidorus Pelusiota,
Joannes Climacus,
Joannes Mansur i. e. Damascenus,
Leontius Damascenus Presbyter,
Marcianus Bethleemita,
Methodius Episc. Philipp. & Martyr,
Maximus Monachus,
Marcus Monachus,
Nilus Monachus,
Nemesius Episc. Emesenus,
Philo Monachus,
Philo Judæus,
Porphyrius,
Severianus,
Theodorus studita,
Theophilus Alexandrinus.

CODEX CCXCV. olim CCCLXIV. bombycinus, XIV. sæculi, foliorum 256. Fuit olim Monasterii Constantis, ut in fine scribitur. Est autem Monasterium Constantis in monte Atho, ut in Palæographia dicitur lib. 7. vocaturque hodie Castamoniti.

Historia Lausiaca. Init. Ἐν ταύτῃ τῇ βίβλῳ ἀναγέγραπται ἐνάρετος ἄσκησις καὶ θαυμαστός. Habet Capita 107. Desinit in hæc verba, ταῦτα πάντα σοὶ δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι.

Fol. 218. Διάταξις τῶν μακαρίων καὶ ἁγίων πατέρων Σάβα τε τοῦ μεγάλου καὶ Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου, περὶ βίου μοναχῶν κοινοβιακῶν τε καὶ κελλιωτῶν, τοῦτο δὲ ἁρμόζει καὶ ταῖς μοναζούσαις. i. *Constitutio beatorum & sanctorum Patrum magni Sabæ & Theodosii Cœnobiarchæ, de vita Monachorum, Cœnobitarum & Celliotarum; quod etiam Monialibus convenit.* Init. Τί στενὴ καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν.

Fol. 252. Διήγησις τοῦ θαύματος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως περὶ μνήμης κοιμηθέντων. i. *Enarratio miraculi S. Patris nostri Macarii Alexandrini de commemoratione mortuorum.* Init. Διηγήσατο ὁ μαθητὴς τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως.

CODEX CCXCVI. olim LXXXIII. membranaceus, XII. sæculi, foliorum 244. Continet varia.

Fol. 1. Historia apocrypha de sepultura Christi, initio mutila.

Fol.

Fol. 5. Teſtamentum Jacob e Scriptura ſacra, & conſequenter de morte Moyſis, de morte Jeſus Nave & de regno Davidis.

Fol. 12. Hiſtoria apocrypha de Joanne Baptiſta. Initium: Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις γεννηθέντος τοῦ Ἰωάννου.

Fol. 13. Epiphanii Preſbyteri Monachi, de vita ſanctiſſimæ Deiparæ. Init. Περὶ τῆς κυρίως καὶ ἀληθῶς θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας πολλοὶ διεξῆλθον.

Fol. 25. verſo, Joannis Chryſoſtomi in Decollationem S. Joan. Baptiſtæ. Init. Πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται.

Fol. 31. Encomium in nomen S. Joannis Prodromi & Baptiſtæ. Init. Ὁ πανεύφημος Ἰωάννης ὁ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης.

Ibid. de duodecim Apoſtolorum Patria.

Fol. 32. Hippolyti de duodecim Apoſtolis. Init. Πέτρος μὲν ἐν Πόντῳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ Καππαδοκίᾳ.

Fol. 33. ſermo S. Joannis Chryſoſtomi. Init. Ἀναγκαῖον ἡμῖν ἐστι σήμερον ἰδεῖν ποταπή.

Fol. 39 verſo, ejuſdem in proditionem Domini (per Judam.) Init. Δεῦτε, ἀδελφοί, περὶ τῆς προδοσίας τοῦ Ἰούδα ἱστορήσωμεν.

Fol. 42. verſo, ejuſdem in diabolum & infernum. Init. Ἀκούσας ὁ διάβολος τοῦ κυρίου εἰπόντος, περίλυπός ἐστι.

Fol. 47. verſo, Epiphanii Cypri in ſepulturam Domini. Init. Τί τοῦτο σήμερον σιγὴ πολλὴ ἐν τῇ γῇ.

Fol. 57. verſ. Greg. Nazianzeni in Paſcha & tarditatem. Init. Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ ἀρχὴ δεξιά.

Fol. 60. de Apparitionibus Chriſti, Quoties Chriſtus venerit Hieroſolyma.

Fol. 62. Cur Judæi ſecundâ & quintâ Sabbati jejunent. Init. Δευτέρᾳ σαββάτου ἐτύγχανεν εἰ).

Ex Apoſtolicis Conſtitutionibus & ex Germano C. P. quædam.

Fol. 64. Διατί ἐκκλησία, καὶ διατί κάγκελλα, καὶ διατί τράπεζα, καὶ διατί βωμὸς, καὶ διατί ἀμβών, καὶ διατί εἰλητὸν, καὶ διατί ῥιπίδια. Init. Ἡ μὲν ἐκκλησία ἐστὶν οἶκος τοῦ θεοῦ.

Fol. 65. Διάλυσις τῆς ἁγίας λειτουργίας. Init. Συναχθέντες οἱ ἅγιοι πατέρες.

Fol. 67. Theophanii Monachi de conſummatione ſæculi. Initium: Ἐπὶ μὲν τῇ πρώτῃ σωτηρίᾳ.

Fol. 68. Ἐκ τῶν Ἐλπίου τοῦ Ῥωμαίου ἀρχαιολογουμένων ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας περὶ χαρακτήρων σωματικῶν. *Ex Elpii Romani antiquitatibus Eccleſiaſticæ hiſtoriæ de characteribus corporeis.* Hiſtoria apocrypha, ubi Adami, Prophetarum, Chriſti, Pauli. & SS. Patrum forma & ſtatura deſcribuntur.

Fol. 71. verſ. Anonymi, in illud: *Dico autem Chriſtum Jeſum miniſtrum factum fuiſſe Circumciſionis.* Init. Πάλιν περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ κηδεμονίας ἡμῶν.

Fol. 77. verſo, S. Joannis Chryſoſtomi, laus eorum qui non jurant &c. Init. Καὶ πρῴην πρὸς ἡμᾶς, καὶ νῦν πρὸς ὑμᾶς.

Fol. 88. ejuſdem, laus eorum qui poſt prandium venerunt &c. Eſt decima in Andriantas. Init. Χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν, ὅτι τὴν παραίνεσιν.

Fol. 99. ejuſdem gratiarum actio pro liberatione. Eſt undecima in ſtatuas. Init. Ἐπειδὰν ἐννοήσω τὸν παρελθόντα χειμῶνα.

Fol. 108. verſo, Georgii Archiepiſc. Alexandrini, vita S. Joannis Chryſoſtomi. Init. Οὗτος τοίνυν ὁ γενναιότατος καὶ σοφώτατος.

F. 109. verſ. S. Joan. Chryſ. Antiochiæ miraculum. In. Ἀνὴρ γάρ τις τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Fol. 111. S. Athanaſii Quæſtiones quædam ad Antiochum.

Fol. 120. verſ. quædam ex S. Baſilio, & conſequenter Teſtimonia quædam ex Scriptura Sacra & ex PP. & aliis ſcriptoribus, ſcilicet

Ariſtotele,
Baſilio,
Biante,
Caſſiano,
Clemente,
Cletarcho,

Chryſoſtomo,
Demonacte,
Demoſthene,
Didymo,
Epicteto,
Epiphanio,
Euſebio,
Ex S. Epræm teſtamento,
Joanne Climaco,
Joanne Eleemoſynario,
Joanne Damaſceno,
Irenæo,
Iſocrate,
Luciano,
Marco,
Maximo Confeſſore,
Muſonio,
Nilo,
Philiſtione,
Philone,
Plutarcho,
Zenone.

Fol. 162. verſo, S. Baſilii ſermo aſceticus. Initium: Πᾶσα πρᾶξις, ἀγαπητὲ, καὶ πᾶς λόγος.

Continuantur poſtea teſtimonia ex ſancta Syncletica, Symeone Thaumaturgo, Marco Aſceta, Diadocho, Iſidoro.

Fol. 176. verſ. de Martyrio S. Calliſtrati. Init. Καλλίστρατος λέγει, μάθητε.

Fol. 177. certamen SS. Clementis Ancyrani & Agathangeli. Init. Οὗτος ὁ μακάριος Κλήμης ἦν ἐκ πόλεως.

Fol. 178. verſ. Narratio de conſtructione Templi S. Sophiæ. Init. Ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἡ ἁγία σοφία.

Fol. 190. verſ. enumeratio gentium, quæ ex filiis Noë prodierunt.

Fol. 191. verſo, enarratio hiſtorica, maxime ex imperio Theophili, de cultu ſanctarum Imaginum. Init. Ἐν ὁρίοις Τύρου καὶ Σιδῶνος πόλις ἐστὶ παρακειμένη, Βηρυτός. Eſt hiſtoria Imaginis Berytenſis Athanaſio falſo adſcripta, ut in ejus editione diximus.

Fol. 195. de allato Conſtantinopolin pretioſo ſanguine, & S. Ceramo, κεράμου. Init. Ὁ δίκαιον ᾧ ἔκρινα, μὴ σιωπῇ παραδοῦναι. Sic.

Fol. 158. verſo, de ſacra Salvatoris Imagine tranſlata a Germano Patriarcha. Init. Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Γερμανοῦ.

Fol. 200. Inventio S. Crucis. Init. Ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου.

Fol. 207. S. Ephræm Encomium in Petrum & Paulum. Init. Χαίρετε, Χριστοῦ βασιλεῖς ἅγιοι ἀπόστολοι.

Fol. 213. verſ. *Quomodo S. Baſilius gratiam ordinationis acceperit.* Init. Χειροτονηθεὶς τοίνυν ὁ ἅγιος Βασίλειος.

Fol. 214. verſ. In Exilium Chryſoſtomi. Init. Συναχθέντες οἱ περὶ Θεόφιλον ἐνδιαβάλλουσι.

Fol. 216. Interrogatio Petri Abbatis, Reſponſio Gregorii Theologi.

Ibid. verſ. S. Joannis Chryſoſtomi, *Quis debeat eſſe Chriſtianus.* Init. Οὐκ ἀρκεῖ τὸ ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε.

Fol. 219. ejuſdem, de beneficentia &c. Initium: Καὶ σὺ τοίνυν οὐ δύνασαι παρθενίαν ἀσκῆσαι.

Fol. 221. S. Ephræm de virginitate & pœnitentia. Initium: Ὁ μακάριος Παῦλος ὁ ἀπόστολος, ὁ ἄριστος.

Fol. 225. ejuſdem in fratres in Chriſto mortuos. Init. Τί τοῦτο σήμερον, ἀγαπητοὶ, σπουδαίως ὁμοῦ.

Fol. 233. Orationes quædam.

Fol. 234. Apophthegmata ex Gerontico per ordinem litterarum.

CODEX CCXCVII. olim CXLVIII. membranaceus, XI. ſæculi, foliorum 172.

Collectanea ex Gerontico & aliis libris Aſceticis, Patribuſque, Athanaſio, Euſebio Cæſarienſi, Anaſtaſio Sinaïta, Alexandro quæſtione ad Euſebium, Ephræm, Baſilio, Iſaac & aliis. Eſt mutilus in fine.

CODEX CCXCVIII. olim CCCLX. membranaceus, XII. circiter ſæculi, foliorum 144. initio & fine mutilus.

Collectanea Afcetica, ut fupra.

CODEX CCXCIX. olim CCXVIII. membranaceus, XI. fæculi, foliorum 295. Fuit quondam Monafterii Deiparæ τῆς φοβέρᾶς, ut in principio fcribitur.

Fol. 1. Sermo quidam initio carens, nam defunt quædam folia: prima verba funt: Ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ ἐπλανήθημεν. Eft etiam in fine mutilus.

Fol. 4. Διδασκαλία Ἰακώβου νεοβαπτίστου, βαπτισθέντος ἐπὶ Ἡρακλίου παρὰ γνώμην ἰδίαν, πρὸς τοὺς ἐξ Ἰουδαίων χειρὶ (fic) νεοβαπτίστους, προφάσεως ἀγαθῆς αὐτῶν γνωρίσαι (fic) τὸν ἐπιγνῶναι τὸν κύριον, ὅτι οὐ δεῖ σαββατίζειν μετὰ τὴν Χριστοῦ παρουσίαν, καὶ ὅτι ἀληθῶς αὐτός ἐστι Χριστὸς ὁ ἐλθὼν, καὶ οὐχ ἕτερος. i. *Doctrina Jacobi nuper baptizati, qui præter fententiam fuam baptifma fufceperat fub Heraclio, adverfus eos qui Judæorum manu recens baptizati funt, occafione bona ipfis oblata ut cognofcant Dominum, quod non oporteat fabbatizare poft Chrifti adventum, & quod ipfe fit vere Chriftus qui venit, & non alius.* In. Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται τὸν ἐρχόμενον Χριστόν.

Fol. 69. Dialogus Chriftiani nomine Timothei cum Judæo nomine Aquila, habitus Alexandriæ tempore S. Cyrilli Archiepifc. Alex. Init. Τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ γινομένης.

Fol. 122. Τῆς θείας καὶ ἀηττήτου θεοῦ ἐκκλησίας καὶ ἀληθείας πεπραγμένα τρόπαια κατὰ Ἰουδαίων ἐν Δαμασκῷ τῇ φιλοχρίστῳ καὶ λαμπρᾷ μητροπόλει, τῷ ἔτει τῷ εἰκοστῷ Κωνσταντίνου (f. Κωνσταντίου) τοῦ θεοστεπτου τοῦ μετὰ Κωνσταντῖνον ἡμῶν βασιλέως· μηνὶ αὐγούστῳ ἰνδ. θ'. πρόλογος. *Tropæa divinæ & invictæ Dei Ecclefiæ erecta contra Judæos in Chrifti amanti & fplendida Metropoli Damafco, anno vigefimo Conftantini (f. Conftantii) a Deo firmati, qui poft Conftantinum Imperator nofter fuit, menfe Augufto, Indictione nona.* Init. Σοφίας ὄντως ἀληθῶς καὶ φιλοσοφίας τῆς αἰωνίας. Opus divifum in quatuor Dialogos.

Fol. 164. Ἐπειδὴ οὐ πᾶς ὁ βαπτιζόμενος, ἀλλὰ πᾶς ὁ ὀρθοδόξως φωτιζόμενος, θεοῦ υἱὸς ἀναδείκνυται, φέρε δὴ φέρε λοιπὸν μετὰ τὸν Ἰουδαϊκὸν πρὸς αἱρετικὸν, ὥσπερ ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν καιροῦ καλοῦντος εἰσπηδήσωμεν πόλεμον. *Quandoquidem non omnis qui baptizatur, fed omnis qui orthodoxe illuminatur, Dei Filius declaratur, age deinceps poft Judaïcum ad hæreticum bellum, quafi de virtute in virtutem tempore nos evocante, infiliamus.* Init. Ἡ τῆς ὄντως ἀληθοῦς σοφίας πηγὴ, ὁ θησαυρός.

Fol. 168. verf. Γινωσκέτωσαν οἱ ἀναγινώσκοντες, ὅτι πρόσωπον Γαϊανίτου ἀνέλαβεν ὁ ὀρθόδοξος, ὅτε τὴν διάλεξιν πρὸς τὸν Ἰακωβίτην ἐποιήσατο, γινώσκων ἐκ πείρας ὅτι ὅτε πρὸς Ἀφθαρτοδοκήτας ἤγουν Ἰουλιανίτας ἀμφιβάλλουσιν οἱ Θεοδοσιανοὶ, ἐκ τῶν δογμάτων τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας αὐτῶν περιγίνονται, ἄλλως αὐτοὺς νικῆσαι μὴ ἰσχύοντες. *Sciant ii qui legunt, orthodoxum affumfiffe perfonam Gaianitæ, quando difputationem contra Jacobitam aggreffus eft, cum experimento compererit Theodofianos, quando contra Aphthartodocitas five Julianitas difceptant, ex dogmatibus Catholicæ Ecclefiæ ipfos fuperare, cum alio modo ipfos vincere non poffint.* Init. Ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς Ἀραβίας τοῖς κατὰ Δαμασκόν.

Fol. 190. S. Dionyfii Alexandrini ad Paulum Samofatenum Antiochiæ Epifcopum Epiftola. Init. Διονύσιος καὶ οἱ συμπρεσβύτεροι τῆς ἐκκλησίας ἐν κυρίῳ, χαίρειν. καὶ πρότερόν σου γράψαντος, αὐτὸ γράψαμεν. Poftea fequuntur Protafes decem Pauli Samofateni cum totidem refponfionibus Dionyfii. Exftat cufa Tom. 1. Conciliorum, & aliquibus fufpecta eft.

Fol. 219. Exemplar Epiftolæ miffæ a Patribus Paulo Samofateno, antequam damnaretur. Init. Ὑμέναιος, Θεόφιλος, Θεότεκνος. Μάξιμος... ἤδη μὲν εἰς λόγους ἀλλήλων ἀφικόμενοι.

Fol. 224. S. Athanafii de œconomia Dei Verbi in carne, & de Trinitate. Init. Οἱ κακοτέχνως τὰς θείας γραφὰς βουλόμενοι. Eft inter Athanafii Opera Tom. 1. p. 595. Editionis noftræ.

Fol. 243. Πίστις ὀρθὴ τοῦ μεγάλου καὶ θαυματοποιοῦ Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, ἣν ἐδιδάχθη διὰ θείας ἀποκαλύψεως ὑπὸ τοῦ ἁγίου εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου. *Fides recta magni & miraculorum patratoris Gregorii Epifcopi Neocæfarienfis, quam edoctus eft per divinam revelationem a S. Joanne Evangelifta.* Init. Εἷς θεὸς πατὴρ λόγου ζῶντος. Græce & Latine cufa inter ejus Opera.

Fol. 247. verf. Cyrilli Alexandrini adverfus ea quæ Theodoretus dixerat contra Anathematifmos. Init. Κύριλλος τῷ εὐλαβ- . . . Εὐοπτίῳ. Init. Ἐνέτυχον τοῖς παρὰ τ... θεοσεβείας ἀρτίως ἐπεσταλμένοις. Habetur inter Opera Cyrilli.

In fine habentur folia duo ex Codice illo Epiftolarum Pauli, unciali charactere quadro & rotundo, VII. circiter fæculi, de quo actum fuit in Codice CCII. ubi ipfe dicitur exfcriptus fuiffe ex Bibliotheca Pamphili Martyris. Unde arguitur fuiffe olim Monafterii five Lauræ S. Athanafii in monte Atho, quia in hoc Monafterio Codex ille omnium antiquiffimus & pretiofiffimus, compingendis aliis libris adhibitus eft, ut videas in Codice CCII. quem ex avulfis hujufmodi foliis adornavimus. Ibi vide fis. Igitur poftquam ad Monafterium fancti Athanafii pertinuerat, Monafterio S. Mariæ Phobenes nefcio quo cafu contributus eft. Initio autem hujus Codicis habentur duo folia Codicis cujufdam IX. fæculi, unciali item charactere oblongo & deflexo, ex quadam Homilia vel Sermone.

CODEX CCC. olim LXXIII. membranaceus, fcriptus anno 1318. ut infra habetur in nota. Eft foliorum 220.

Fol. 1. Titulus erafus eft cum Auctoris nomine. Eft Dialogus corporis & animæ. Init. Πῶς κάθη, πῶς ἀμεριμνεῖς, πῶς ἀμελεῖς ψυχή μου.

Fol. 198. ejufdem de humilitate. Init. Εἶπέ τις τῶν γερόντων, περὶ πάντων χρήζομεν.

Fol. 205. Μερολογος ψυχωφελὴς τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ισαίου τοῦ θεολόγου. Init. Τοίνυν, ἀδελφοί, σκοπεῖτε τὸν σκοπόν.

In fine aliquot præcepta medicinalia; & poftea, ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ςωκς'. Ν. α. *Scriptus eft anno 6826. (i. Chrifti 1318.) Indict. 1.*

CODEX CCCI. olim XXVII. bombycinus, XIV. fæculi: fed non pauca habentur initio manu omnino recenti defcripta.

Fol. 1. Aliquot lineæ ex Epiphanio in fepulturam Domini.

Fol. 2. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ησαΐου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου ἐγκλείστου ἐν πύργῳ Νικομηδίας, περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν ἐν τῇ ἐκκλησίαις τοῦ Χριστοῦ. *S. Patris noftri Hefaiæ, Monachi & Presbyteri inclufi in turri Nicomediæ, de Liturgiis datis in Ecclefiis Chrifti.* Init. Ἀποθνήσκων τις ἄρχων ἐξαίφνης ἐν Νικομηδίᾳ ἐπέτρεψεν.

Fol. 3. Vita & gefta S. Niphontis, cognomento Armenopuli. Init. Μυστήριον μὲν βασιλέως κρύπτειν, καλόν.

CODEX CCCII. olim CCCXXIX. in charta vulgari, a Joanne Tinnerel qui frequenter memoratur fupra, fcriptus anno 1650.

Monachorum fancti montis & Religioforum ejufdem loci incolarum fententiæ & dicta admodum utilia, collecta ex fcriptis Theodori Cyri Epifcopi & aliorum.

CAPUT IV.

Hiftoria & vita Sanctorum: item Hiftoria tum Sacra tum Prophana.

CODEX CCCIII. olim V. membranaceus, X. circiter fæculi, foliorum 364.

Fol. 1. Vita S. Stephani qui vixit in Laura S. Sabæ, initio mutila. Quæ fuperfunt, incipiunt ab his verbis, καθὼς ἔφης ὦ πρότερον ἐπιλέλησμαι κλῆσαι.

Fol. 99. Enarratio martyrii SS. qui a Saracenis occifi funt in Laura S. Sabæ. Init. Ἄξιον ἐστὶ τοῦ μηδέπω τὸ τῶν ἁμαρτημάτων. Edita a Combefifio.

Fol. 135. Vita S. Patris Georgii Cyprii, qui fuit in Choziba. Init. Γεώργιος πῶς μὲν γῆς Κύπριος ὑπῆρχε.

Fol. 171. verf. Miracula Deiparæ quæ fuit in Choziba. Init. Ἀλλ' ἐπὶ τὰ θαύματα τῆς ἐνδόξου κεχ-

Fol.

Fol. 177. Martyrium ſexaginta juvenum, qui in ſancta civitate ab Arabibus occiſi ſunt. Init. Ἀγαπητοὶ, οἱ τὸν νόμον κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας.

Fol. 182. Martyrium S. Athanaſii, qui in Clyſmate maris rubri. Julii 18. Init. Βασιλευόντων τῶν ἀσεβεστάτων, καὶ παρανόμων Διοκλητιανοῦ.

Fol. 187. verſ. Vita S. Theognii Aſcetæ, qui fuit Epiſcopus Cypri. Februarii 15. Λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν ἀνθρώπων.

Fol. 204. Cyrilli Preſbyteri Lauræ S. Sabæ, in eumdem S. Patrem Theognium. Init. Θεόγνιος ὁ πολυεύφημος τὸ μέγα.

Fol. 206. Vita SS. Pauli Epiſcopi, & Joannis Preſbyteri. Init. Δεῦτε, ἀδελφοὶ, δοξάσωμεν Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν.

Fol. 207. verſ. S. Nili ad Thaumaſium Monachum monita. Init. Τί γὰρ προσεδόκησας; τὴν ἡσυχίαν.

Fol. 226. Ejuſdem, ad Domninum juniorem. In. Περὶ ὧν ἠξίωσάς με, τέκνον Δομνῖνε, ἀκριβῶς.

Fol. 229. In margine legitur, τοῦ αὐτοῦ πρὸς Βηρύλλιον μοναχόν. Et mox, πρὸς τὸν αὐτὸν, & poſtea, πρὸς κολύβειον, & ibid. ad Theodoſium. Ibid. verſ. ad Characlitum.

Fol. 236. verſ. Hypomnema hiſtoricum de S. Helia juniore Martyre ex Heliopolitis, qui paſſus eſt Damaſci. Init. Τὴν τῶν πολλῶν ἀπολογίαν ἡ δυσπιστία.

Fol. 250. Vita S. Syncleticæ. Initium: Ἔδει πάντας ἀνθρώποις τῶν καλῶν μὴ ἀμυήτους ὑπάρχειν.

Fol. 280. in fine vitæ S. Syncleticæ legitur in margine prima manu: Ἕως ὧδε πεπλήρωνται οἱ ἐκ τῆς ἁγίας πόλεως παρὰ τοῦ μακαρίου Ἀρσενίου τοῦ Πηγάδων ἐξεληλυθότες λόγοι, καθὰ καθ' εἱρμὸν κεῖνται ἅπαντες. i. *Hactenus pertingunt, & hic abſolvuntur ſermones, qui ex ſancta civitate Jeruſalem per beatum Arſenium Pegadenſem prodiere, qua ferie omnes jacent.* Igitur quæ a folio primo ad hanc uſque notam adferuntur, ab Arſenio collecta fuere. Hinc corrigas notam, quam ex ſchedis Combefiſii adtulimus in Admonitione ad vitam S. Syncleticæ Tom. II. Operum Athanaſii pag. 680. Ibi namque legitur: *Hucuſque qui ex ſancta per beatum Arſenium Pedagenſem prodierunt ſermones.* In hac porro mutila nota poſt illud, *qui ex ſancta*, ſupplendum putavimus *Syncletica.* Verum nota ſuperius allata, ipſaque germana & integra, Arſenium non authorem vitæ S. Syncleticæ tantum, ſed etiam omnium quæ in hoc Codice eidem vitæ præmittuntur, declarat: niſi forte quis putaverit, in hac nota Arſenium non horum auctorem aperte dici, ſed collectorem, qui illa omnia quo ordine hîc jacent, in lucem emiſerit; ut ſuadere videntur aliquot ex præmiſſis opuſculis, quæ auctoris ſui nomen præferunt. Cui ſententiæ potius acquieſcendum videtur. Vitam porro B. Syncleticæ antiquiſſimum eſſe opus ſuadent tum multa in remotiſſimæ vetuſtatis Codicibus excerpta quæ in hujus Bibliothecæ decurſu obſervavimus, tum alia apud Heribertum Roſvveidum in vitis Patrum antiquiſſimis. Hujus porro non unus author aſſignatur. A multis opus eſſe creditur Athanaſii magni, qui ut vi & præſtantia nominis cæteris antecellit; inde ſane contigit, ut neglectis aliis, quibus potiori forte jure hoc opuſculum tribueretur, a multis nec ignobilibus Scriptor Athanaſio adſcribatur. Nicephorus certe Calliſtus ait Athanaſium in vita S. Antonii viris, in vita S. Syncleticæ mulieribus vivendi normam tradidiſſe. Vide Libro 8. c. 40. Præterea in Cod. Vaticano 825. teſte Holſtenio in Animadverſis ad Martyrologium Romanum, hæc vita Athanaſii nomen præfert: itemque in Bibliothecæ Scorialenſis Exemplari, quod memorat Alexander Barvœtius in catalogo illius Bibliothecæ, ad cujus fidem David Colvillus Latinam interpretationem ſuam adornavit, editam a Bollando ad 5. Januarii. Verum, ut in multis aliis Athanaſio adſcriptis ſpuriis animadvertimus, tanta fuit ſemper Athanaſii exiſtimatio, ut ſæpe Librarii & Bibliopolæ quæſtûs causâ tam ἀδεσπότοις, quam aliis quæ Autoris veri nomen præferrent, Athanaſii nomen præfige-

rent, ut majoris pretii merces esse viderentur. Alioquin autem hæc vita nihil sapit Athanasianum. Tradit autem Holstenius in alio Codice vetustissimo Cryptaferratensi Bibliothecæ Vaticanæ num. 1589. eam vitam adscribi Polycarpo Ascetæ, cui etiam adscribitur supra in Codice CXXIV. Codex autem quo est usus Cottelerius, qui Tomo I. Monumentorum Ecclesiæ Græcæ vitam Syncleticæ evulgavit, nullum præfert Autoris nomen. Ex quibus omnibus concludas incertum esse, quo scriptore prodierit hæc vita.

Fol. 280. vers. Sermo Asceticus S. Maximi per interrogationem & responsionem. Init. Ἀδελφὸς ἠρώτησε γέροντα λέγων.

Fol. 300. Ammonæ Abbatis Sermo. In. Τηρῆ σαυτὸν ἀκο..., ἠγαπητὲ, ὡς θαῤῥῶ...

Fol. 304. Vita S. Joannicii per Petrum Monachum. Init. Τῆς καθ' ἡμᾶς ἀπάσης βροτείας ἡ σύστασις.

Fol. 354. S. Theodori Studitæ, in vitam S. Arsenii Magni. Init. Ἀστὴρ ἀξιοφανὴς ἡμῖν οὐκ ἐν τῷ ζωδιακῷ.

CODEX CCCIV. olim VII. bombycinus, XIV. sæculi, foliorum 370. Homiliæ in festa per annum.

1. Andreæ Cretensis in Nativitatem Deiparæ. Init. Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῶν ἑορτή.

2. Ejusdem in Exaltationem S. Crucis. Init. Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν καὶ ὃ τῆς.

3. Ex periodis & miraculis S. Joannis Theologi. Init. Οὗτος ἦν ὁ υἱὸς Ζεβεδαίου.

4. Ex miraculis S. Thomæ. Init. Οὗτος Πάρθοις καὶ Μήδοις.

5. Ex miraculis S. Artemii Mart. Init. Οὗτος ὁ μακάριος Ἀρτέμιος δοὺξ καὶ αὐγουστάλιος Ἀλεξανδρείας.

6. Martyrium & miracula S. Demetrii μυροβλύτου. Initium: Εἶχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα.

7. Ex miraculis S. Menæ Martyris in Cotiano. Init. Ὅτε ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ.

8. S. Germani Constantinopolitani in S. Deiparam cum triennis in Templo adducta est. Init. Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις.

9. Encomium in S. Nicolaum. Init. Ἀρχιερατικὸν ἐγκώμιον.

10. Alius Sermo in S. Nicolaum. Init. Σοφόν τι χρῆμα ζωγράφος.

11. Gregorii Theologi in Nativitatem Christi. Init. Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε.

12. Ejusdem in Theophania. Init. Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμός.

13. Joannis Euchaïtæ in magna Lumina, Basilium, Gregorium Theologum & Joannem Chrysostomum. Init. Πάλιν Ἰωάννης ὁ τὴν γλῶτταν χρυσοῦς. Hic Joannes Euchaïtarum Metropolita floruit circa medium XI. sæculi, scripsit etiam vitam S. Eusebiæ, quæ apud Euchaïtas in magna veneratione habetur. Ex hac vita & similiter ex alia quam scripsit S. Dorothei junioris, lacinias quasdam profert Leo Allatius de Consensu. Scripsit item poëmata versibus Iambicis in præcipuorum festorum pictas in tabulis historias; quæ Græce edita sunt Ætonæ 1610. Hujus autem in quatuor Ecclesiæ Græcæ doctores homiliæ, nusquam mentionem factam reperi.

14. S. Cyrilli Hierosolymitani in hypapanten Domini. Init. Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών

15. Joannis Chrysostomi in Dominica Publicani & Pharisæi. Init. Καθάπερ γὰρ νεφῶν συνδρομὴ κατὰ τὴν ἀρχήν.

16. Ejusdem, Dominicâ filii prodigi. Init. Ἀεὶ μὲν τὴν τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν.

17. S. Ephræm, Dominicâ τῆς ἀπόκρεω. Init. Ἡ ὑποταγὴ ἦν ἐπὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος.

18. Dominicâ Tyrophagi Joannis Chrysostomi in ejectionem Adami &c. Init. Βαβαὶ τῆς τιμῆς τοῦ θεοῦ λόγου.

19. Sabbato jejuniorum Martyrium S. Theodori Tyronis. Init. Μαξιμιανῷ καὶ Μαξιμίνῳ.

20. Dominicâ Orthodoxiæ, Narratio de sanctis Imaginibus. Init. Τοῦ βασιλέως Θεοφίλου ὁ κατά.

21. Dominicâ 2. jejuniorum, Joannis Chryſoſtomi de Eleemoſyna. Init. Ὢ πόσον, ἀγαπητοὶ, τῆς ἐλεημοσύνης τὸ κέρδος.

22. Dominicâ 3. jejuniorum Joſephi Theſſalonicenſis in adorationem S. Crucis. Init. Σταυροῦ πανήγυρις πρόκειται σήμερον.

23. Dominicâ 4. jejuniorum, Joannis Chryſoſtomi in illud: *Verumtamen vane conturbatur* &c. Init. Περιτρέπεται καὶ κόλπος βύθιος ἁλιέα.

24. Joannis Chryſoſtomi in Annuntiationem Deiparæ. Init. Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια, πάλιν.

25. Quintâ magni Canonis, Sophronii Hieroſolymitani vita S. Mariæ Ægyptiæ. Init. Μυστήριον βασιλέως κρύπτειν.

26. Dominicâ 5. jejuniorum, Anaſtaſii Sinaïtæ, de Synaxi Eccleſiæ. Init. Ἀεὶ μὲν ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος χάρις.

27. Sabbato ἀκαθίστου. Init. Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου τοῦ τῶν Ῥωμ-

28. Sabbato juſti Lazari, Andreæ Cretenſis in ipſum Lazarum. Init. Λάζαρος τὸν παρόντα συγκεκρότηκε σύλλογον.

29. Dominicâ τῶν βαΐων, ejuſdem. Init. Χθὲς ἡμᾶς μετὰ τοῦ δεσπότου Λάζαρος εἱστιάσατο.

30. In S. magna feria ſecunda Joannis Chryſoſtomi in ficum aridam. Init. Ὀφθαλμὸς μὲν ὁρᾷν, ἢ δένδρον αὐτοφόρον.

31. In S. magna feria tertia, ejuſdem in decem Virgines. Init. Ὁπλὴν δὲ ἀδαπάνητον τῆς παρούσης ζωῆς.

32. In S. magna quarta, ejuſdem in meretricem & Phariſæum. Init. Πάντοτε μὲν ὁ θεὸς ὡς φιλάνθρωπος.

33. Ejuſdem, in S. magna quinta in proditionem Judæ &c. Init. Ὀλίγα ἀνάγκη σήμερον πρὸς τὴν ὑμετέραν.

34. In S. magna Paraſceve, Georgii Monachi Chartophylacis in illud: *Stabant juxta Crucem.* Init. Πρὸς ὑψηλοτάτην ἡμῖν ἀναδρ-

35. In S. magno Sabbato, Epiphanii Cypri. Init. Τί τοῦτο σήμερον.

36. In Paſcha, Greg. Theologi. Init. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

37. Dominicâ S. Thomæ, Joannis Chryſoſtomi in Thomam. Init. Ἥκω δὲ χρέος ἀποδώσων ὑμῖν.

38. Aprilis 23. Vita S. Georgii Martyris. Init. Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ.

39. S. Theodori Stratelati Martyrium. Init. Λικινίῳ τῷ βασιλεῖ πολλή.

40. Junii 24. Andreæ Cretenſis, in ſilentium Zachariæ & Nativitatem Joannis. Init. Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν οὐδένα Ἰωάν-

41. Junii 29. Joannis Chryſ. Encomium in SS. Apoſtolos Petrum & Paulum. Init. Οὐρανοῦ καὶ γῆς ἅμιλλαν ὁρῶ σήμερον.

42. Dominicâ S. Pentecoſtes, Gregorii Theologi in Spiritum ſanctum. Init. Περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα φιλοσοφήσομεν.

43. Dominicâ SS. omnium, Joannis Chryſoſt. Encomium in omnes Sanctos. Init. Ἐξ οὗ τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς ἁγίας πεντηκ-

44. Anaſtaſii Sinaïtæ in Transfigurationem Domini. Initium: Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος.

45. Andreæ Cret. in Dormit. Deiparæ. Init. Μυστήριον ἡ παροῦσα πανήγυρις.

46. Ejuſdem in Decollationem S. Joannis Baptiſtæ. Initium: Πηδᾷ καὶ γέρας ὡς τὰ πολλά.

47. Theophanis Confeſſoris & Grapti, in Depoſitionem zonæ & veſtis ſanctiſſimæ Deiparæ. Init. Τίς ὁ φαιδρὸς οὗτος σύλλογος, τίς ὁ πανάρμ- Hic Theophanes Graptus Theodori Grapti frater, floruit anno 820. Scripſit & alia quædam. Hic vero de depoſitione zonæ Deiparæ ſermo, neſcio an uſquam alibi memoretur.

CODEX CCCV. olim LXVI. membranaceus, X. vel XI. ſæculi, foliorum 340. Initio & aliis locis recentiore manu reſtauratus.

Georgii Chronicon.

Fol. 1. verso, Χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφόρων χρονογράφων τε καὶ ἐξηγητῶν, συλλεγὲν καὶ συντεθὲν ὑπὸ Γεωργίου ἁμαρτωλοῦ μοναχοῦ. Γεωργίου χρονικῆς ἱστορίας. Init. Πολλοὶ τῶν ἔξω φιλολόγων καὶ λογογράφοι, ἱστορικοί τε καὶ ποιηταὶ καὶ χρονογράφοι. ἕως τῶν.

Tres priores prologi paginæ altera longeque recentiore manu scriptæ sunt; ipseque prologus in plerisque Codicibus desideratur. Notatur vero scriptoris tempus paulo ante prologi finem his verbis: εὐθύς τε Κωνσταντῖνον τὸν εὐσεβέστατον καὶ πρῶτον βασιλέα τῶν χριστιανῶν, καὶ τοὺς καθεξῆς ἕως τοῦ τελευταίου Μιχαὴλ υἱοῦ Θεοφίλου, ὅστις μειράκιον βασιλεύσας, τὴν ὀρθόδοξον αὖ πάλιν διὰ συνόδου θείας ἀνεκήρυξε καὶ κατώρθωσε πίστιν. i. *Statim postea Constantinum piissimum & primum Imperatorem Christianorum, & eos qui sequuntur usque ad ultimum Michaëlem filium Theophili, qui cum puer imperaret, rursum orthodoxam fidem per divinam Synodum promulgavit confirmavitque.*

Initium Chronici fol. 3. sic habet: Βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων ἡ ἡμέρα ἔπλασεν ὁ θεὸς τὸν Ἀδὰμ κατ᾽ εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἀδὰμ ἐγέννησεν υἱοὺς τρεῖς καὶ θυγατέρας δύο· τὸν Κάϊν καὶ τὸν Ἄβελ καὶ τὸν Σὴθ, καὶ τὴν Ἀζούραν, καὶ τὴν Ἀσουάμ. Sic persæpe nugatur; deorum origines novas comminiscitur; longas Patrum lacinias Basilii, Chrysostomi & aliorum interserit: quas si annotemus, non ingratum Lectori fore speramus.

Fol. 4. verso ubi de Caïni pœna agitur, locus Basilii describitur unius atque dimidiæ paginæ.

Fol. 16. verso, locus Cæsarii fratris S. Gregorii Nazianzeni de variarum gentium legibus, unius paginæ.

Fol. 21. Ex Chrysostomo paginæ duæ de Noë & diluvio.

Fol. 24. verso, ex Athanasio contra gentes paginæ octo, imo plures. Postea agitur de origine, deque variis auguriorum, & ominum nominibus.

Fol. 39. ex Cyrillo contra Julianum, paginæ quinque.

Fol. 43. vers. ex Clemente Romano quædam.

Fol. 44. ex Josepho quædam.

Fol. 47. ex Cyrillo circa Melchisedecum.

Fol. 47. verso, ex Marco divino viro & Chrysostomi discipulo circa Melchisedecum.

Fol. 59. ex Eusebio ἐν τοῖς χρονικοῖς κανόσι. Locus sic incipit: Οἱ μὲν Ἰουδαῖοι τὴν τοῦ ἔτους νεομηνίαν τοῦ παρ᾽ αὐτοῖς λεγομένου Νισάν. Unius paginæ locus.

Fol. 64. verso, ex S. Basilio magno pagina cum dimidia.

Fol. 66. ex Chrysostomo circa Josue paginæ duæ.

Fol. 73. ex Chrysostomo multa circa Heli sacerdotem.

Fol. 79. ex Theodoreto quædam circa Davidem.

Fol. 92. verso, ex Josepho quædam de Salomone & de regina Saba.

Fol. 94. ait Salomonem mortuum esse quo tempore Homerus & Hesiodus florebant.

Eodem fol. ex Theodoreto quædam de Roboamo.

Fol. 95. ex Basilio ad Monachum lapsum paginæ tres.

Fol. 100. ex Apostolicis Constitutionibus pagina una.

Fol. 102. vers. ex Chrysostomo multa de Angelis & Archangelis.

Fol. 112. verso ex Gregorio magno (*i.* ut puto, Nazianzeno) de captivitate Babylonica duæ paginæ.

Fol. 115. ex Theodoreto paginæ duæ.

Fol. 117. ex Anastasio Antiocheno.

Fol. 127. ex Basilio magno non pauca.

Fol. 134. Chrysostomus in Danielem, ex quo adferuntur aliquot paginæ.

Fol. 142. vers. ex Chrysostomo de resurrectione & de die Dominica tres quatuorve paginæ.

Fol. 147. verso, Josephi testimonia de Joanne Baptista, & de Christo.

Fol. 148. Ex Chrysostomo quædam.

Fol.

Fol. 149. locus Eusebii Pamphili de Therapeutis septem octove paginarum.

Fol. 153. verso, Dionysius Areopagita de Monachis.

Fol. 154. verso, Basilius Cæsar de Monachis, longissimus locus.

Fol. 168. verso, ex Clemente Romano de Simone mago multa.

Fol. 173. verso, Visio Jacobi fratris Domini.

Fol. 182. ex Chrysostomo paginæ fere duæ.

Fol. 184. verso, ex Chrysostomo paginæ aliquot ex Commentario, ut videtur, in Danielem.

Fol. 200. ex Patricio Episcopo Γεςύσης (sic) responsio ad Judicem.

Fol. 204. quædam ex Origene in Matthæum & ex Eusebii Historia Ecclesiastica.

Fol. 204. verso, ex Cæsario fratre Gregorii Nazianzeni multa.

Fol. 207. ex Epiphanio de Origene una & dimidia pagina.

Fol. 211. verso, Theodori Raithu de Mane sive Manichæo locus insignis: item de reliquis sequentium temporum Hæreticis.

Fol. 217. ex Isidoro, ut puto, Pelusiota.

Fol. 217. verso, Eusebii narratio de Maximino.

Fol. 220. Eusebii locus prolixus de Constantino.

Fol. 224. Dialogus quidam μυθικὸς Sylvestri Papæ.

Fol. 226. verso, ex Theodoreto historia Nicænæ Synodi, & postea multa de Athanasio.

Fol. 234. verso, ex Athanasio de vita Antonii.

Fol. 235. verso, ex Philone Judæo quædam.

Fol. 240. vers. ex Theodoreto circa Julianum.

Fol. 246. vers. ex Basilio multa.

Fol. 251. vers. ex vita S. Gregorii Nazianzeni.

Fol. 254. ex Isidoro, ut puto, Pelusiota.

Fol. 255. ex Chrysostomo in statuas.

Fol. 256. ex Theodoreto multa.

Fol. 260. ex Socrate.

Fol. 261. vers. ex Chrysostomo.

Fol. 265. ex Isidoro Pelusiota.

Fol. 266. verso, Innocentii Papæ Romæ Epistola ad Arcadium. Init. Φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ μου Ιωάννου. Ejus pauca adferuntur.

Fol. 267. ex Palladio de vita Chrysostomi.

Fol. 271. ex Gregorio Nazianzeno de patre suo.

Fol. 281. dogmata Manichæorum.

Fol. 305. ex S. Maximo ad Joannem Cubicularium.

Hæc præcipue annotanda sunt: nec dubito quin alia Patrum scriptorumque Ecclesiasticorum loca hinc inde interferantur, quæ scriptor hîc usurpat non allato auctorum nomine. Cæterum Codex est in fine mutilus desinitque in Constantini Copronymi imperium.

CODEX CCCVI. olim CCLXXXIV. bombycinus, scriptus anno 1549. foliorum 479. Fuit Monasterii Castamoniti, sive Constantis in monte Atho, ut & sequens qui est secunda pars hujus libri. Scriptus est manu Danielis Racendytæ (*i.* Monachi) anno 1549. 17. Julii in die S. Marinæ, ut scribitur p. 471.

Panegyricus primus, id est prima pars Homiliarum per annum a mense Septembri usque ad finem Decembris, nimirum;

1. Septembris 9. Narratio miraculi S. Michaëlis in Chonis, ἐν Χώναις. Init. Καὶ ὁ περὶ τῶν ἁγίων διεξιέναι.

2. Sept. 8. Joannis Damasceni, in Nativitatem Deiparæ. Init. Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, πᾶν γένος.

3. Septemb. 8. Andreæ Cretenſis in Nativitatem Deiparæ. Init. Εἰ μετρεῖται γῆ σπιθαμῇ καὶ σπαρτίῳ.

4. Septemb. 14. Alexandri Monachi, in Inventionem & Exaltationem ſanctæ Crucis. Init. Τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας πατρικῆς.

5. Eadem die, Inventio S. Crucis ſub Conſtantino & Helena. In. Ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῆς βασιλείας.

6. Eadem die, Andreæ Cretenſis in Exaltationem S. Crucis. Init. Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν καὶ τὸ τῆς ἐκκλ-

7. Septembr. 20. Martyrium SS. Euſtathii, Theopiſtes & filiorum. Initium: Τραϊανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος.

8. Septembr. 26. Periodi & miracula S. Joannis Apoſtoli per Prochorum ejus diſcipulum. Init. Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Opus in multa capita diviſum.

9. Septemb. 30. Vita & martyrium S. Gregorii magnæ Armeniæ. Init. Τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς εἰς Πάρθους.

10. Octobris 20. Martyrium S. Artemii. Init. Μετὰ τὴν τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν.

11. Octobris 24. Martyrium S. Arethæ & ſociorum. Init. Ἔτος μὲν ἤδη πέμπτον ἐνέστηκει. Et fol. 180. Martyrium SS. Marciani & Martyrii Notariorum. Init. Ἐπεχωρίαζε μὲν καὶ πρότερον ἤδη τὸ τῶν.

12. Octobr. 26. Martyrium S. Demetrii. Init. Εἶχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Μαξ-

13. Octob. 29. Vita S. Abramii. Init. Ἀνδρῶν φιλαρέτων βίος, καὶ ἡ τῆς αὐτῶν.

14. Novembris 1. Vita SS. MM. Coſmæ & Damiani Anargyrorum. Init. Ἄρτι τῆς εὐσεβείας διαλαμπούσης, καὶ.

15. Novembr. 3. Arcadii Epiſcopi Cypri homilia in S. Martyrem Georgium. Init. Συγκαλεῖ πάλιν ἡμᾶς, ὦ φιλόχριστοι. Hic Arcadius vixit ante ſæculum octavum. Scripſit etiam vitam S. Symeonis ſtylitæ junioris.

16. Novemb. 8. Michaël Monachi & Syncelli in cœleſtes poteſtates. Init. Τὸν μὲν λόγον ἡ προθυμία κινεῖ.

17. Novemb. 13. Vita S. Joannis Chryſoſtomi. Init. Καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ θεὸν πολιτευσαμένων.

18. Novemb. 21. S. Germani Conſtantinopolitani in Præſentationem Deiparæ. Init. Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις.

19. Eadem die, Georgii Chartophylacis in Præſentationem Deiparæ. Init. Καλῶς ἡμῖν ἀποθέτως ἀρχαῖς ἡ πρόοδος.

20. Novemb. 30. Nicetæ rhetoris Paphlagonis in S. Andream. Init. Πᾶσι μὲν τοῖς τοῦ θεοῦ λόγου φίλοις.

21. Decembris 4. Vita S. Joannis Damaſceni per Joannem Patriarcham Hieroſolymitanum. Init. Τοῖς τετηρηκόσι τὸ καθ' εἰκόνα θεοῦ.

22. Eadem die, Martyrium S. Barbaræ. Init. Μαξιμιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς βασιλεύοντος πόλιν.

23. Decemb. 6. Vita S. Nicolai Myrenſis. Init. Σοφὸν τι χρῆμα ζωγράφου χείρ.

24. Decemb. 10. Martyrium SS. Menæ, Hermogenis & Eugraphi. Init. Μετὰ τὴν ἐπὶ γῆς τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ.

25. Decemb. 13. Martyrium SS. Euſtratii, Auxentii, Eugenii, Mardarii, & Oreſtis. Init. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ.

26. Decemb. 17. Hypomnema in Danielem & tres pueros. Init. Ἄρτι Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς.

27. Decemb. 20. S. Joannis Chryſoſtomi in S. Philogonium. Init. Ἐγὼ μὲν καὶ τήμερον παρεσκευαζόμην πρός.

28. Eadem die, Martyrium S. Ignatii Deiferi. Init. Ἄρτι Τραϊανοῦ τὰ τῆς Ῥωμαίων βασιλείας σκῆπτρα παραλαβόντος.

29. Decembris 24. S. Athanaſii in deſcriptionem Deiparæ. Initium: Ὥσπερ οἱ τὴν χρυσῖτιν γῆν.

30. Eadem die, Vita & Martyrium S. Eugeniæ & parentum ejus. Init. Κομόδου μετὰ Μάρκον τὸν αὐτοῦ πατέρα.

31. Decemb. 25. S. Basilii Cæsariensis, in Christi Nativitatem. Init. Χριστοῦ γέννησις ἡ μὲν οἰκεία καὶ πρέπτη.

32. Eadem die, S. Gregorii Theologi in Christi Nativitatem. Init. Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν.

33. Eadem die, S. Joannis Chrysostomi in Christi Nativitatem. Init. Οἱ πάλαι πατριάρχαι μὲν ὠδῖνον. In Editis legitur, ἃ πάλαι πατριάρχαι.

34. Decemb. 27. S. Gregorii Nysseni in S. Stephanum. Init. Ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἡ ἀκολουθία.

35. Decemb. 29. S. Basilii Seleuc. in infantes ab Herode occisos. Init. Πάλιν γέρων ἐγὼ πρὸς ὃ τῶν λόγων ἄγομαι.

36. Decemb. 27. (sic) S. Joannis Chrysostomi in S. Stephanum. Init. Πολλῶν ἀκούω λεγόντων ὅτι.

CODEX CCCVII. olim CCLXXXIV. bombycinus, scriptus a Daniele Monacho anno 1552. ut habetur circa finem, foliorum 561.

Est Panegyricus secundus, sive secunda pars præcedentis, ubi Homiliæ & vitæ SS. per annum a Januario usque ad Septembrem. Præmittitur Index.

1. Januarii 8. in Circumcisionem & in laudem Basilii magni. Init. Σκιαὶ μὲν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν.

2. Eadem die, Amphilochii Iconii, vita Basilii magni. Init. Ἀγαπητοί, οὐκ ἦν ἀπεικὸς εὐγνώμονας ὑμᾶς.

3. Januarii 2. Vita S. Sylvestri Papæ Romæ. Init. Οἱ μὲν στῦλοι καὶ θεόπται ἀπόστολοι.

4. Jan. 6. S. Gregorii Theologi Nazianz. in sancta Lumina. Init. Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμός.

5. Jan. eadem die, ejusdem in sanctum Baptisma. Init. Χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων ἡμέρᾳ.

6. Jan. 14. Ammonii Monachi, de sanctis Patribus per Barbaros occisis in monte Sina & Raithu. Init. Ἐγένετό μοί ποτε καθεζομένῳ.

7. Jan. 15. Vita S. Joannis propter Christum mendici. Init. Τυραννικόν τι χρῆμα τικτόντων ὀργή.

8. Jan. 17. Vita S. Antonii per S. Athanasium. Init. Ἀγαθὴ ἡ ἅμιλλα.

9. Jan. 23. Martyrium sancti Clementis Episcopi Ancyræ. Init. Μετὰ διακοσιοστὸν καὶ πεντηκοστὸν ἔτος.

10. Vita S. Eusebiæ, cognomento Xenes. Initium: Ὁ καινὸς καὶ ξένος τῆς θαυμαστῆς Ξένης βίος.

11. Jan. 25. Vita S. Gregorii Theologi. Init. Συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς, ὦ ἄνδρες, Γρηγόριος.

12. Vita S. Xenophontis & filiorum ejus. Init. Ξενοφῶν ὁ θαυμάσιος ἔφυ μέν.

13. Jan. 27. in translationem S. Joannis Chrysostomi. Init. Ἧκεν ἡμῖν ἡ λαμπρὰ καὶ χαρμόσυνος.

14. Jan. 28. Vita S. Ephræm Syri. Init. Ἐφραὶμ ὁ θαυμάσιος ἔφυ μέν.

15. Jan. 30. Joannis Metropolitæ Euchaïtarum in Basilium magnum, Gregorium Nazianz. & Joannem Chrysost. Init. Τρεῖς με πρὸς τριώνυμον προτρέπουσι. Inter opera Joannis Metropolitæ Euchaïtarum hujus opusculi non meminit Guillelmus Cave in Historia litteraria.

16. Febr. 1. Martyrium S. Tryphonis. Init. Τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τῶν.

17. Febr. 2. Georgii Archiep. Nicomediensis in Hypapanten. Init. Τὰ τῆς παρούσης ἱερᾶς πανηγύρεως ἡ ἀγ-

18. Eadem die, S. Joannis Chrysostomi in Hypapanten. Init. Οὐ μόνον φορεῖ σάρκα ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς.

19. S. Cyrilli Alex. in Hypapanten. Init. Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυττε.

20. Feb. 8. Martyrium S. Theodori Stratelati. Initium : Λικινίῳ τῷ βασιλεῖ πολλὴ κεχεινηκότα.

21. Febr. 9. Martyrium S. Nicephori. Init. Οὐδὲν ἔοικεν ἀγάπης εἶναι μακαριώτερον.

22. Febr. 13. Vita S. Martiniani. Init. Ον τρόπον αἱ τῶν προλαβόντων.

23. Febr. 17. Martyrium S. Theodori Tyronis. Init. Μαξιμιανῷ καὶ Μαξιμίνῳ τοῖς βασιλεῦσι.

24. Febr. 20. Vita S. Leonis Episcopi Catanæ. Init. Τὰ κατὰ τὸν ἀξιάγαστον Λέοντα.

25. Febr. 24. Narratio brevis de prima, secunda, & tertia Inventione capitis sancti Joannis Baptistæ. Init. Πάλιν ἡμῖν ὁ θεῖος ἐφέστηκε πρόδρομος.

26. Eadem die, Theodori Studitæ in Inventionem capitis S. Joannis Baptistæ. Init. Τρίτον μήνυμα τῆς τοῦ προδρόμου μνήμης.

27. Martii 9. Martyrium SS. 40. Martyrum Sebaste. Init. Εἶχε μὲν τὰ Ρωμαίων σκῆπτρα Λικίνιος.

28. Martii 24. S. Athanasii in Annuntiationem Deiparæ. Init. Τοὺς θείους ἱεροκήρυκας οὐ πρὸς τὴν.

29. Martii 25. S. Joannis Chrysost. in Annuntiationem Deiparæ. Init. Τῇ προτέρα κυριακῇ τῆς ὀρθοδόξου ταύτην.

30. Eadem die, S. Joannis Chrysostomi in eamdem solemnitatem. Init. Νῦν τῆς βασιλίδος βασιλικὴ ὑπερένδοξος.

31. Eadem die, Gregorii Archiep. Thessalonic. in Annuntiationem. Init. Ο μὲν ψαλμῳδὸς προφήτης ἀπαριθμούμενος.

32. Aprilis 23. Martyrium S. Georgii. Initium : Διοκλητιανὸς ὁ Ρωμαίων αὐτοκράτωρ ἀναξίως.

33. Maii 8. Gregorii Thessalonic. in S. Joannem Apostolum. Init. Εορτὴν ἄγομεν σήμερον ἑνὸς τῶν προκρίτων.

34. Junii 24. de conceptione, ortu, vita & Inventione prima & secunda capitis sancti Joannis Baptistæ. Init. Ιωάννην ὃ μέγα κλέος τῆς οἰκουμένης.

35. Junii 29. Certamina & peregrinationes SS. Petri & Pauli. Init. Καὶ τῆς πνευματικῶν οὐ μόνον τοὺς ἐξ ἀρχῆς πατέρας.

36. Eadem die, S. Joannis Chrysostomi in SS. Petrum & Paulum. Init. Οὐρανὸς [illegible].

37. Junii 30. S. Joannis Chrysostomi in SS. duodecim Apostolos. Init. Εἰκότως καὶ σήμερον τῇ ἐπιφοιτήσει.

38. Junii 8. Vita S. Petri Athonitæ. Init. Τὸ τοὺς τῶν ἁγίων βίους καὶ. Sancti Petri Athonitæ frequens mentio habetur in descriptione montis Atho, quam edidimus ad calcem Palæographiæ Græcæ.

39. Julii 2. Theodori Presbyteri de inventione & translatione Constantinopolim vestis B. M. Deiparæ. Init. Θεῖά τινα καὶ μεγάλα μυστήρια, θεοῦ.

40. Julii 8. Martyrium S. Procopii. Init. Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τὴν βασιλείαν ἴτων.

41. Julii 11. Macarii Macre de inventione & translatione S. Euphemiæ Martyris. Init. Αλλὰ πῶς ἄν τις μᾶλλον εὔφημον.

42. Julii 15. Nicetæ rhetoris & philosophi in SS. Martyres Cerycum & Julittam. Init. Ωσπερ οὐκ ἔστι συνεγνωσμένον τῷ κυρίῳ.

43. Dominicâ post 13. Julii, Cyrilli Alex. sermo ad SS. PP. Ephesi, & de Deipara contra Nestorium. Init. Φαιδρὸς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ χαρίεντος.

44. Julii 17. Martyrium S. Marinæ. Init. Οὐδὲν οὕτως ἡδὺ καὶ καθαρικόν.

45. Julii 20. in S. Prophetam Heliam. Init. Αρτι μὲν αἱ δώδεκα τοῦ Ισραὴλ φυλαί.

46. Augusti 1. S. Joannis Chrysostomi in Macchabæos & in matrem eorum. Init. Ως φαιδρὰ καὶ περιχαρὴς ἡμῖν ἡ πόλις.

47. Aug. 2. Nicetæ philosophi de Inventione S. Stephani. Init. Ο κύριος ἡμῶν Ιησοῦς Χριστὸς ὁ σωτὴρ πάντων τῶν ἐλπ-

48. Aug.

48. Aug. 6. S. Joannis Damafceni in Transfigurationem. Init. Δεῦτε πανηγυρίσωμεν, ὦ φίλον σύστημα.

49. Eadem die, S. Ephræm in Transfigurationem. In. Ἐκ τῆς χώρας θέρους χαρμοναί.

50. Aug. 15. Andreæ Cretenfis in dormitionem Deiparæ. Init. Ὅσοι τὸ σεπτὸν τοῦτο τῆς θεοτόκου.

51. Joannis Damafceni in dormitionem Deiparæ. Init. Ἔστι μὲν ἄνθρωπος οὐδεὶς ὃς κατ' ἀξίαν.

52. Joan. Damafceni in dormitionem Deiparæ. Init. Ἔθος ἐστὶ τοῖς ἐρωτικῶς πρός τι διακειμένοις.

53. Ejufdem in dormitionem Deiparæ. Init. Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων γίνεται.

54. Aug. 16. Conftantino Imperatori de Imagine Chrifti ad Abgarum miffa, & Conftantinopolim tranflata. Init. Οὐκ ἄρα μόνον αὐτὸς ἀκατάληπτος ὤν.

55. Aug. 29. S. Joannis Chryfoft. ex interpretatione in Matthæum in illud, *Audivit Herodes Tetrarcha.* Init. Ὁ γὰρ βασιλεὺς Ἡρώδης ὁ τούτου πατήρ.

56. S. Germani CP. in zonam feu cingulum B. V. Deiparæ. Init. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις θεοῦ.

57. Euthymii Zygabeni de eadem re. Init. Πρόκειται σήμερον ἡμῖν εἰς προσκύνησιν.

58. Joannis Archiepifcopi Theffalonicenfis in dormitionem Deiparæ. Init. Τῇ θαυμαστῇ καὶ ὑπερενδόξῳ καί.

CODEX CCCVIII. olim XIV. bombycinus, XIV. fæculi, foliorum 156.

Fol. 1. Ἱστορία ψυχωφελὴς ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν Αἰθιόπων χώρας τῆς Ἰνδῶν λεγομένης, πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν μετενεχθεῖσα διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ μονῆς τοῦ ἁγίου Σάβα, ἐν ᾗ ὁ βίος τοῦ Βαρλαὰμ καὶ Ἰωάσαφ. *Hiftoria animæ utilis ex interiori Æthiopiæ regione quæ Indorum dicitur, ad Sanctam urbem delata per Joannem Monachum Monafterii S. Sabæ, ubi vita Barlaam & Joafaph.* Init. Οἱ ἐκ πνεύματος θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν. Eft in fine mutila.

CODEX CCCIX. olim LXXX. fæculi XII. vel XIII. membran. foliorum 331. Pars Officii Græcorum continens menfes, Martium, Aprilem & Maium.

CODEX CCCX. olim CCCII. membranaceus, X. fæculi, foliorum 259. quorum feptem prima, & quatuor ultima bombycina ex libro quodam Officii Ecclefiaftici excerpta funt. Fuit olim Lauræ S. Athanafii in monte Atho, ut ex infcriptione initio libri fol. 8. pofita arguitur.

Fol. 8. manu recenti fcribitur, ἱστορία Γεωργίου μοναχοῦ. Sed nomen ejus prima manu exaratum non reperitur. At five erafum, five numquam pofitum fuerit; hoc Chronicon idem ipfum eft, quod fupra habetur Codice CCCV. Sed in hoc Ms. Prologus, de quo fupra, non habetur, in quo dicitur Georgius fcripfiffe Chronicon fuum tempore Michaëlis Augufti filii Theophili, qui Michaël imperare cœpit anno 842. Et fane Chronicon ad ufque inchoatum Michaëlis & Theodoræ imperium continuatur. Omiffo itaque Prologo titulus fic habet fol. 8. Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς γενέσεως. Init. Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων, ᾗ ἡμέρα ἔπλασεν.

In principio hiftoriæ ftatim de regnis Affyriorum, Perfarum, Ægyptiorum & Græcorum agit, ubi multa de Alexandro magno fabulis plena. Poftea vero refumit a rebus Hebræorum ufque ad Chriftum. Demum fequitur Auguftorum Imperatorumque hiftoria ufque ad Michaëlem Theophili filium. Hic fcriptor excurrit fæpe, multaque admifcet ad rem non pertinentia, de Aftrologia, de Magia, de deorum origine & nominibus. Non pauca loca adfert ex Jofepho & Chryfoftomo, & aliis: quæ loca notantur fupra in Codice CCCV.

CODEX CCCXI. olim CCCXXX. membranaceus, XII. fæculi, foliorum 247. Annæ Comnenæ Alexii Comneni Imperatoris filiæ Alexias.

Codex ipfius Annæ tempore defcriptus videtur, eftque mutilus ab initio, incipitque ab his Libri primi verbis: μᾶλλον τούτου τοῦ κατάπλου ἐκείνου· ἅμα μὲν καὶ τὴν ταχίστην; quæ in Editione Regiæ Typographiæ anno 1651. habentur pag. 37. D. 3. Libro decimo quinto & ultimo poftrema folia Codicis lacera funt. Ex hoc tamen

hiatus quidam ſarciri poſſunt. Dignus ſane Codex, cujus Lectiones varias rerum Byzantinarum ſtudioſis offeramus: cum maxime hîc errores non pauci ſarciantur. Illas vero ad calcem hujus ſecundæ partis reponemus.

CODEX CCCXII. olim CCLXX. bombycinus, XV. ſæculi, foliorum 316. Fuit Monaſterii magni Nicolai Stauronicetæ in monte Atho, ut in fine deſcribitur: de quo Monaſterio agitur Palæographiæ Græcæ libro VII.

Michaëlis Glycæ Annales.

Septem priora folia continent fragmentum ex hiſtoria Barlaam & Joaſaph.

Fol. 8. Τοῦ λογιωτάτου καὶ μακαριωτάτου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Γλυκᾶ χρονικὸν ἀπὸ κτίσεως κόσμου συνοπτικὸν, διεξιὸν κατ' ἐπιτομὴν περί τε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, περί τε τοῦ φωτὸς αὐτοῦ, καὶ πάντων ἁπλῶς τῶν ὑπὸ θεοῦ δημιουργηθέντων ἐν ἡμέραις ϛ΄. περί τε τῆς πλάσεως τοῦ Ἀδὰμ, καὶ τῶν λοιπῶν καθ' ἑξῆς. *Eruditiſſimi ac beatiſſimi Domni Michaëlis Glycæ Chronicon compendio deſcriptum, ubi paucis agitur de cælo & terra, de luce, & demum de omnibus quæ a Deo ſex dierum ſpatio creata ſunt: de formatione Adami, ac de reliquis per ordinem.* Init. Βραχυσύλλαβον ἐγχαράττω σοι καὶ τοῦτο τὸ γράμμα. Deſinit in obitum Alexii Comneni Imperatoris. Annales Michaëlis Glycæ prodierunt Latine ex interpretatione Joannis Leunclavii Baſileæ 1572. Deinde Græc. & Lat. cum notis Philippi Labbei Typis Regiis Lutetiæ 1660.

Fol. 310. Τοῦ ὁσιωτάτου μοναχοῦ τοῦ Θηκαρᾶ εὐχαὶ κατανυκτικαὶ συλλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς, τὰ πλεῖστα δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ, τοῖς βουλομένοις πολεμῆσαι τὴν ἑαυτῶν πρὸς τὰ πάθη καὶ τὰς ἡδονὰς ἐγκειμένην προαίρεσιν. i. *Sanctiſſimi Monachi Thecara Orationes compunctionis collectæ ex divina Scriptura, ut plurimum autem ex S. Ephraim, iis qui voluerint decertare contra voluntatis propenſionem ad paſſiones & voluptates.*

Τῇ δευτέρᾳ ἑσπέρας μετὰ τὸ ἀπόδειπνον. Initium: Δέξαι δέησιν ῥυπαροῦ καὶ ἀκαθάρτου στόματος. Adeſt & initium orationis pro feria tertia: cætera deſunt.

CODEX CCCXIII. olim XII. bombycinus, XIV. vel XV. ſæculi, foliorum 344. initio & fine mutilus.

Georgii Cedreni Annalium pars magna.

Incipitur in Codice a tempore Juliani Apoſtatæ his verbis... τὰ τῶν χριστιανῶν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων γινόμενα· ὑπερβαίνουσι γὰρ καὶ λόγον πάντα καὶ γραφήν. τότε καὶ ὁ μέγας Βασίλειος τῆς Καππαδόκων ἐκκλησίας πρεσβύτερος.

CODEX CCCXIV. olim CLII. bombycinus, XV. ſæculi, foliorum 320.

Laonici Chalcondylæ vel Chalcocondylæ, Athenienſis de origine & rebus Turcarum libri 10.

Fol. 1. Λαονίκου Ἀθηναίου ἀπόδειξις ἱστοριῶν πρώτη. Init. Λαόνικος Ἀθηναῖος τὰ κατὰ τὸν βίον οἱ ες (ſic) ἐπὶ θέαν τε.

Septimi libri initium & ſexti finis deſunt. Decimi & ultimi finis ſic habet: Ταῦτα μὲν τοῦ χειμῶνος τούτου ἐς τὴν Πελοπόννησον ἐγένετο.

Hæc hiſtoria ſæpe Latine tantum vulgata fuit, Gr. Latine vero Genevæ anno 1615. & Lutetiæ Typis Regiis anno 1650.

CODEX CCCXV. olim IX. in charta ut vulgo vocant papyrea, juſſu Illuſtriſſimi Petri Seguerii Cancellarii exſcriptus ab Honorato quodam, ut notatur in fine, foliorum 794.

Nicolai Cabaſilæ Opuſc. & Epiſt. Item Demetrii Cydonii Opuſc. & Epiſtolæ.

Fol. 1. & 2. Index Operum Cabaſilæ, quæ in hoc Codice continentur.

Fol. 3. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου, καὶ τοῖς ὅλοις ἀξιωτάτου Νικολάου Χαμαετοῦ λόγοι διάφοροι καὶ συντάγματα.

1. In Nativitatem Deiparæ. Init. Καὶ πρότερα μὲν τὸν θεὸν ἐνταῦθα καλοῦμεν, εὐχ.

2. Ejuſd. in S. Nicolaum. In. Ἐπεὶ δὲ πάντα ἀπήντησεν ἡμῖν παρὰ σοῦ, ὦ ποιμένων ἄριστε.

3. Fol. 34. verſo, ejuſdem in Annuntiationem Deiparæ. Init. Εἴποτε δεῖ χαίρειν ἄνθρωπον καὶ σκιρτᾷν.

4. Fol. 44. verſo, ejuſdem in ſalutarem Paſſionem D. N. J. C. Init. Ἀκουε οὐρανὲ, καὶ ὁ τῶν ἀγγέλων ἅπας κύκλος.

5. Fol. 64. ejusdem in Assumtionem D. N. J. C. Init. Αἱ χάριτες μὲν ἐπὶ τῶν προτέρων χρόνων.

6. Fol. 73. ejusdem in dormitionem Deiparæ. Init. Τοῦ νῦν ἀγῶνος ὡς οὐδὲν ἂν γένοιτο μεῖζον.

7. Fol. 89. Encomium in S. Martyrem Demetrium. Init. Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων ἐπαίνων σπουδεῖν.

8. Fol. 134. Επιστολὴ τῷ πρὸς μητρὸς θείῳ Νικολάῳ τῷ Καβασίλᾳ ἁγιωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Νείλου. ἡ δὲ αἰτία δήλη αὐτόθεν, δι' ἣν καὶ ὧδε τέτακται. *Epistola ad Nicolaum Cabasilam ab avunculo suo sanctissimo Metropolita Thessalonicæ Nilo. Causa autem cur hic posita sit vel ex ipsa Epistola palam est.* Init. Περὶ τῆς ἐννοίας τῶν συγγραμμάτων σου, ὧν ἐν αἰτίαις ποιοῦνταί τινες, ἦλθεν ἡ τούτων φήμη, γίνωσκε, καὶ ἕως ἡμῶν. καὶ ἠρώτησα ἐπὶ τίνι ἡ μέμψις, καὶ ἤκουσα τὴν σύγκρισιν εἶναι τὴν ἐνοχλοῦσαν αὐτούς, δείκνυται γὰρ ἐκ τῶν λόγων μείζονα εἶναι τοῦ προδρόμου τὸν μυροβλύτην (Δημήτριον.)

9. Fol. 135. ejusdem significatio (σημασία) in Visionem Ezechielis de 4. animalibus. Initium: Πᾶσα προφητεία, καὶ θεωρία καὶ ὅρασις.

10. Fol. 149. significatio (σημασία) in visionem Ezechielis circa ossa arida. Init. Τὴν τοῦ θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν ἐξεδέχοντο.

11. Fol. 158. Εἰς τὴν τοῦ προφήτου Ιεζεκιὴλ ὅρασιν, σημασία ἐξ αὐτῶν τῶν θείων γραφῶν ἔχουσα τὴν μαρτυρίαν ἐν οἷς λέγει. Init. Πᾶσα προφητεία καὶ ὅρασις εἰκόνες ἦσαν.

12. Fol. 164. Nicolai Cabasilæ encomium in S. Andream juniorem qui Hierosolymis martyrium subiit. Init. Εγὼ δὲ σοι πῶς ἂν εἴποις ἐρῶν, ὦ.

13. Fol. 177. ejusdem encomium in S. Theodoram Thessalonicensem, μυροβλύτιδα. Init. Εμοὶ δὲ πολλῶν τὰ σὰ θαυμαζόντων, ὦ μυροβλύτις.

14. Fol. 189. ejusdem in SS. Basilium Mag. Gregorium Nazianz. & Joannem Chrysostomum. Init. Οἶμαι γε τῶν ἐννομωτάτων καὶ δικαιοτάτων.

15. Fol. 196. Προσφώνημα in S. Demetrium μυροβλύτην. Init. Οὐδὲν οἶμαι τῶν ἀτόπων, ὦ μαρτύρων ἀκρότης.

16. Fol. 204. verso, ejusdem in S. Liturgiam, τίς ὁ νοῦς τῆς ἱερουργίας ὅλης ἐν κεφαλαίῳ. Initium: Τῆς ἁγίας τελετῆς τῶν ἱερῶν μυστηρίων ἔργον μέν. Opus in capita 53. divisum est.

17. Fol. 291. verso, Oratio ad Dominum Jesum Christum. Init. Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, εὐχαριστ-

18. Fol. 294. de vita in Christo liber 1. quod ea per divina mysteria Baptismatis, Unctionis, & sacræ communionis consistat. Init. Η ἐν Χριστῷ ζωὴ φύεται μὲν ἐν τῷδε τῷ.

19. Fol. 312. de vita in Christo lib. 2. *Quam ipsi perfectionem præbeat S. Baptisma.* Init. Τὸ μὲν οὖν ἐν τοῖς ἱεροῖς μυστηρίοις τὴν ἱεράν.

20. Fol. 343. de vita in Christo lib. 3. *Quam ipsi perfectionem adferat divinum unguentum*, id est, Confirmatio. Init. Οὕτω δὲ πνευματικῶς συστάντας, καὶ τοῦτο γεγενη-

21. Fol. 350. verso, de vita in Christo liber 4. *Quam ipsi perfectionem adferat sacra communio.* Init. Μετὰ δὲ τὸ μύρον ἐπὶ τὴν θείαν τράπεζαν ἡμῶν.

22. Fol. 379. vers. de vita in Christo liber 5. *Quam ipsi perfectionem adferat sanctificatio sacri Altaris*, ἡ καθιέρωσις τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου. Init. Τῶν μὲν ἱερῶν μυστηρίων οὗτος ὁ λόγος καὶ ταύτην.

23. Fol. 386. de vita in Christo lib. 6. *Quomodo ipsam ex mysteriis acceptam servabimus.* Init. Α μὲν οὖν τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς εἰς αὐτήν.

24. Fol. 418. de vita in Christo lib. 7. *Qualis efficiatur initiatus qui gratiam in mysteriis acceptam studio suo conservat.* Init. Επεὶ δὲ εἴρηται τίς γινόμενος ὁ μυηθεὶς, καὶ τίνα.

25. Fol. 451. ejusdem, περὶ τῶν παρανόμως τοῖς ἄρχουσιν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς τετολμημένων. Init. Τοὺς μὲν πονηροὺς ἀρχόντων, οἱ γνώμης μοχθηρίᾳ λύουσι νόμους.

26. Fol. 495. ejusd. περὶ τόκων, de usuris. Init. Εἰσὶν οἵ φασι τῶν αἰρουμένων τὸν τόκον.

27. Fol. 509. vers. ejusd. piissimæ Augustæ de usura. Init. Πολλαχόθεν ἐπιδεξαμένη τῶν ἔργων, ὦ.

28. Fol. 515. ejuſdem ad Athenienſes, de ara miſericordiæ, περὶ ἐλέου βωμοῦ, quæ apud ipſos erat. Init. Ηκω νῦν, ὦ Αθηναῖοι, συμβουλεύσων παρὰ τῶν νόμων.

29. Fol. 518. contra nugas ληρημάτων Gregoræ. Init. Ο δὲ σοφώτατος Γρηγορᾶς, ὥσπερ οὐκ ἀρκούντων αὐτῷ τῶν Βυζ-

30 Fol. 523. ejuſd. ἐκ τῶν λεγομένων περὶ τοῦ κριτηρίου τῆς ἀληθείας, εἰ ἔστι παρὰ Πύρρωνος τοῦ καταράτου λόγος. Init. Ζητοῦσι δὲ πρῶτον εἰ ἔστι κριτήριον ἀληθείας.

31. Fol. 526. Dicta eorum qui demonſtrare volunt ſapientiam circa ſermones, i. eloquentiam eſſe vanam. Init. Λόγος ἐνδέχεται πρὸς τὸ οἰκεῖον τῷ ἀνθρώπῳ. Et ſolutiones Cabaſilæ.

Fol. 528. in ſepulturam avunculi heroïca carmina.

Νείλου κυδαλίμοιο τάφος ὅδε σῶμα καλύπτει.

Ibid. Heroïca in ſepulcrum Patriarchæ Iſidori.

Αγλαὸν ἀρχιερῆα θεοῦ μεγάλοιο ἄνακτος.

Item Carmina in tranſlationem reliquiarum S. Theodoræ, in canonem S. Demetrii & alia.

Fol. 532. encomium in Imperatorem. In. Απτὶν τι νομίζω ἐκ τῆς μεγίστης ἀγνωμοσύνης.

Fol. 538. Epiſtola patri ſuo. Init. Ο μὲν τοῦ θαυμαστοῦ θείου καὶ τῶν λόγων.

Eidem. Init. Παύω τοι ποθήσομεν περὶ τῶν σῶν.

Eidem. Init. Εἶτα μοι μὲν ἐκώλυσα.

Eidem. Init. Οἶδ' ὅτι σε ἰδίαν πολὺν ἤδη χρόνον.

Eidem. Init. Οὐ μόνον γραμμάτων ἐρᾷς οὐδεὶς.

Ducopulo Manichaïtæ. Init. Δουκόπουλον ἐγὼ τὸν καλὸν, ὃν ὁ μὴ φιλῶν.

Synadeno Oſtiario Theſſalonicæ. Init. Ενέλαβε τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνούς.

Tarchaniotæ. Init. Οὐκ ἄρα ἔμελλον εἰς τέλος τὴν ἀπό.

Synadeno Oſtiario Theſſalonicæ. Init. Ηρώτησας πῶς ἀτελεῖς εἰσιν οἱ μὴ μετὰ λόγου.

Doſitheo Carantino. Init. Ο πάντα ἐγὼ δυστυχῶν, οὔτε τὴν.

Tarchaniotæ. Init. Σὺ δὲ βραχὺ γράμματι τὸ μῆκος.

Τῷ ὑπομνηματογράφῳ. Init. Εκ κυμάτων γαλήνην εἶδον.

Cydoni, Κυδώνῃ. Init. Εξ οὗ προσειπόντες ὑμᾶς ἐλύσαμεν.

Cydones Cabaſilæ. Init. Τὴν μὲν ὅσην αἰτίαν εἰ βούλει.

Cabaſilas Cydonæ. Init. Οὐκ οἶδα πρὸς ποίαν βλέπων ἰδέαν.

Ejuſd. Annæ Palæologinæ Auguſtæ. Init. Νόμος μὲν ἅπασιν Ελλησιν ἔκειτο ἀπὸ χαί.

Fol. 562. Demetrii Cydone vel Cydonii operum quæ in hoc Codice continentur Catalogus.

Fol. 563. Demetrii Cydonii de morte contemnenda. Init. Τὸν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος χωρισμόν.

Fol. 591. ejuſdem in Annuntiationem Deiparæ. οὐ μὴν ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγινωσκόμενος διὰ τὸ τῇ καθολικῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ ἀποδοκιμασθῆναι. Init. Οσαι τῶν πόλεων βούλονται τοῖς ἀπλοῦσι.

Fol. 650. ejuſdem conſilium Romanis, συμβουλευτικός, peregrinante Romæ Joanne Palæologo, Patriarcha Philotheo. Init. Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες, χάρις πολλή.

Fol. 679. verſo, συμβουλευτικὸς β'. Init. Εδει μὲν, ὦ ἄνδρες Ρωμαῖοι, μὴ περὶ τούτων.

Fol. 699. Τοῦ αὐτοῦ προοίμιον εἰς χρυσόβουλλον τῆς ἐν τῷ διδυμοτείχῳ σεβασμίας μονῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. Init. πάντα μὲν ἁπλῶς ἀνθρώπιν ὁ ἱερὸς λόγος.

Fol. 701. verſ. ejuſd. aliud Procœmium. Initium: Οσοις ὁ θεὸς ἀρχὴν ἑτέρων καὶ βασιλείας.

Fol. 709. Epiſtolæ Cydonæ.

1. Epiſtola Anonyma. Init. Χθὲς περὶ τῶν ἀκτίνων ἀπὸ τῆς ςρ-
2. Imperatori. Init. Νῦν ἡμῖν τὸ τοῦ Πλάτωνος διδαγμ-
3. Imperatori. Init. Καὶ νόμος ἅπαντι θέος καὶ ἡ κοινὴ
4. Imperatori. Init. Θρᾶκας δὲ ἄρα ὡς ἔοικεν εἰλήφθω.
5. Imperatori. Init. Τί τοῦτο χρὴ νομίσαι, εὑρηταί τι.

6. Imperatori. Init. Οὐκ ἄρα φαῦλός τις ἦν ὁ μισθός.
7. Imperatori. Init. Χαλεπὸν ἐρᾶν ἀνθρώπου, καὶ δεινόν.
8. Imperatori. Init. Πρὸς ὅτι (sic) μὲν αὐτὸς ἀφορμὴν τοῖς ἐν.
9. Τῷ δεσπότῃ. Init. Πόσοις νομίζεις με κεκυκλωμένον.
10. Protosebasto. Init. Σὺ δ' ἄλλα μὲν ἡμῖν ἄξιων περι-
11. Magno Domestico. Init. Ἐγὼ πάντα τὰ σὰ καὶ ἐπαινῶν καὶ.
12. Georgio Philosopho. Init. Οὐ μείζω σοι τῶν γραμμάτων ἤ.
13. Eidem. Init. Καὶ τὸ περὶ τοῦ Μαμωνᾶ σὴν εἶδον.
14. Οἰνεώτῃ. Init. Οὐ φιλοῦντος, ἀλλ' ἀμυνομένου.
15. Scribis Imperatoris. Init. Οὐ ταῦτά γε τοῖς φίλοις περὶ τῶν.
16. Isidoro. Init. Νῦν αὖ ἐν καιρῷ μοι γέγονεν.
17. Alexio Casandreno. Init. Ἡμῖν τὰ μὲν ἐκ τῆς στάσεως δυσχερῆ.
18. Prochoro fratri. Init. Ἡμεῖς σοῖς ἐνταῦθα πρὸς πολλοὺς ἐν-
19. Calofero. Init. Εἰ τῆς ὁμοιότητα φιλίας αἴτιον.
20. Eidem. Init. Τὰ μὲν περιστάντα σε δυσχερῆ.
21. Phacrasæ magno Primicerio. Init. Οὔθ' ἥσθην οὔτ' ἠνιάθην οὕτω.
22. Astræ, Ἄστρᾳ. Init. Οὐκ ἄδηλον ὡς τὴν ἐμὴν νόσον.
23. Asanæ. Init. Τί τοῦτο χρὴ νομίσαι τὸ σφόδρα.
24. Georgio Philosopho. Init. Ἀμφότερα φιλεῖν εἰδότος ὡς σύ.
25. Cabasilæ Thessalonicæ. Init. Καὶ πρὶν σοι τὰ γράμματα δέξασθαι.
26. Eidem. Init. Ἡμεῖς πρὸς ποταύτας ἐμβολὰς τῆς τύχης.
27. Imperatori. Init. Μή τι νομίσης ὡς ἀμελήσαντά με.
28. Eidem. Init. Ἐγὼ τοὺς τὰ μαλακὰ φοροῦντας.
29. Imperatori. Init. Τοῦτο βασιλέως ἀληθοῦς εἶ τυχεῖν.

Fol. 770. Monodia super iis qui Thessalonicæ ceciderunt. Init. Ἄνδρες ὅσοι τὰς τῆς συνέσεως δια-

Fol. 779. Isidoro Glabæ Metropolitæ Thessalonicæ. Init. Ἤκουσα φίλων ἀπαγγελλόντων ὅτι δεῖ πολλά.

Fol. 784. vers. ad quemdam qui apud Imperatorem multum poterat. Init. Οἶμαι καιρὸν εἴπερ ποτὲ, καὶ νῦν.

Fol. 786. verso, Imperatori Manueli. Init. Τί τοῦτο τὸ πάλαι ποθούμενον ἔχοντες.

Fol. 788. Eidem. Init. Οἶδ' ὅτι μετὰ τοῦ λυπεῖσθαι καὶ δέξῃ.

Fol. 789. Τοῖς σωθεῖσι τοῦ βασιλέως μετὰ τὴν εἱρκτήν. Init. Ποῦ δὴ νῦν τὰ πέρυσι δυσχερῆ.

Fol. 792. Anonyma. Init. Οἶδά σε βουλόμενον ἀεί τινας εὖ ποιεῖν.

Fol. 793. verso, Manueli Calecæ. Init. Τί τοῦτ' εἶπες, ἄριστε ἀνδρῶν.

CODEX CCCXVI. olim LXIX. bombycinus, XV. sæculi, foliorum 163.

Fol. 1. pugna Varnensis Græcobarbare descripta ab homine infacundo & insulso, hoc titulo: Διήγησις . . . μένη παρὰ ἀμοῦ φιλοσόφου Παρασπονδύλου Ζοτίκου, ὃ γέγονε γὰρ ἐν τόπῳ Βάρνας μηνὶ Νοεμβρίων ιγ'. ἡμέρα τετάρτῃ. (sic) ταῦτα γὰρ γέγοναν ἐν τόπῳ Βάρνας. Init. Τί ἀξιοπρεπέστατον καὶ θαυμαστὸν καὶ μέγα, τί ἄγαν πολυύμνητον. ἔπαινος νασιγράψω. Magna pars narrationis exclamationibus constat. Deinde Janchum Hungarorum regem laudibus extollit, & pugnam ita perplexe & insulse intermixtis exclamationibus refert, ut quid sibi velit vix intelligi queat.

Fol. 13. verso, Index eorum quæ usque ad finem Codicis continentur, nempe de Patria & de scriptis Homeri, quæ item omnia Græcobarbare descripta sunt ab imperitissimo & nugacissimo Græculo, qui nomen suum adfert fol. 22. verso: Ὁ στιχογράψας γοῦν ὑπάρχει Κωνσταντῖνος δοῦλος (sic) τούτων, Ἑρμονιακὸς τὴν κλῆσιν, Ἰωάννου καὶ τοῖς (sic) Ἄννης, τοῦ καλοῦ μου γὰρ δεσπότου, καὶ τῆς ὡραίας δεσποίνης. *Constantinus igitur Ermoniacus scripsit jussu Joannis* Comneni Angelo-Duca, ut supra vocavit, *& Annæ uxoris*, qui erant ut puto principes Valachiæ. Dicit Constantinus Homerum Thebis natum esse; & pari sagacitate & eruditione cætera quæ ad Homerum spectant, enarrat.

CODEX CCCXVII. olim LXXXVIII. bombycinus, XIV. sæculi, foliorum 319.

Thucydidis Historiarum Libri octo, quorum primus avulsis foliis initio mutilus est, incipitque ab his verbis: Ἐπείθοντο· οἱ μὲν Κερκυραῖοι, ἔστι γὰρ [illegible], ὁ [illegible], ἀπολιπόντες τὸ [illegible] αὐτῆς ἐκ τῆς Ἐπιδάμνου.

In fine abscisso folio pauca ex octavo libro desunt. Desinitque postremum folium 239. in hæc verba: Οὕτως δὲ τῶν Πελοποννησίων [illegible] α-

Fol. 240. Xenophontis Historiarum ἑλληνικῶν libri septem, altera manu & recentiore

Ξενοφῶντος Ἑλληνικῶν πρῶτον. Init. Μετὰ δὲ ταῦτα οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον, ἦλθεν ὁ ἐξ.

Liber septimus maxima sui parte mutilus est, desinitque in hæc verba: Διονυσίου ἱππεῖς, ὅσοιπερ ἦσαν ἔτι διεσκεδασμένοι, ἄλλος ἄλλῃ πρὸς α-

In his vero Xenophontis libris hiatus multi occurrunt. Variarum porro Lectionum specimina ex hoc Codice non proferimus, quia longe præstantiores Thucydidis & Xenophontis Codices in Bibliothecis nostris habentur.

CODEX CCCXVIII. olim XXX. in charta vulgari papyrea, omnino recens, exscriptus haud dubie ex eo unde manarunt Editiones hodiernæ. Est foliorum 407.

Polybii Megalopolitani historiarum libri V. Init. Εἰ μὲν τοῖς πρὸ ἡμῶν ἀναγράφουσι τὰς πράξεις.

Fol. 364. Fragmentum ex sexto libro. Init. Τῶν μὲν γὰρ Ἑλληνικῶν πολιτευμάτων ἴσα πολλάκις.

Fol. 403. verso, ἐκ τοῦ [illegible] λόγου τῶν Πολυβίου, περὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων καὶ Μακεδόνων καθοπλισμοῦ καὶ συντάξεως. Init. Ἔχει δὲ [illegible]. Hæc porro quæ libri decimi octavi esse dicuntur in hoc Codice, in decimo septimo locantur p. 1062. Editionis Gronovii anno 1670.

CODEX CCCXIX. olim XXIX. membranaceus, X. sæculi, foliorum 170.

Plutarchi vitæ & parallela.

Codex initio mutilus. Quatuor priora folia extremam tantum vitæ Antonii partem habent.

Fol. 4. verso, Pyrrhus.

Fol. 18. vers. C. Marius.

Fol. 35. Aratus.

Fol. 51. Artaxerxes.

Fol. 62. Agis & Cleomenes.

Fol. 81. Tiberius & Gaius Gracchi.

Fol. 95. vers. Lycurgus, cujus finis deest. Desinit autem in hæc verba fol. 102. verso, ἀλλὰ τούτων μὲν, ὡς Πλάτων φησὶ, Ζώπυρον ἐπέστησε (sic) παιδαγωγόν. Initium quoque sequentis, videlicet Numæ deest, incipitque ab his verbis fol. 103. καὶ διαφέρειν. λέγεται δὲ καὶ τὸν ἔξωθεν ὄγκον καὶ σχηματισμόν.

Fol. 100. Lysander.

Fol. 119. verso, Sylla.

Fol. 133. verso, Agesilaüs.

Fol. 145. Pompeius.

Codex ut dixi supra antiquissimus est, dignusque profecto qui cum Edito conferatur.

CODEX CCCXX. olim LXVIII. bombycinus, XV. sæculi, foliorum 187.

Fol. 1. Ἐπιτομὴ τῆς Δίωνος τοῦ Νικαέως Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας, ἣν συνέτεμεν Ἰωάννης ὁ Ξιφιλῖνος, περιέχουσα μοναρχίας Καίσαρος [illegible] ἀπὸ Πομπηίου Μάγνου μέχρι Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας. Init. Κληρουμένων δὴ τῶν ὑπάτων, Ὁρτήσιος τὸν πρὸς Κρῆτας.

Hunc Codicem cum Editione H. Stephani in 8°. conferendum, & utriusque diversas Lectiones typis mandandas judicavimus: in iis multæ non spernendæ sunt, aliæ minoris momenti.

Harum porro variarum Lectionum tum Codicis tum Editionis sequitur hic Collectio.

	Editio.	Manuscriptus.
In titulo.	Μαμμαίας.	Μαμαίας.
	Κναῖος Πομπήιος ὁ ἐπικαλούμενος μάγνος.	Deest.
1. B. 7.	τοξεία.	τοξία.
10.	ἀποσβέννυται.	ἀποσβέννυυται.
2. A. 2.	ἐκέσε παρόντων.	ἐ.. .αρόντων.
2.	πολεμήσοντες.	πολ . . .
4.	οὐ μέντοι.	Non legitur.
4.	ἦσθαι.	ἦσθη.
2. D. 4.	κακῶν.	καὶ κακῶν.
7.	ἐργασάμενον.	ἐργασά . . .
8.	ἐμπεποίηκε.	ἐμπεπ . . . .
3. A. 6.	ἐφώρμησαν.	ἐφώρμισαν.
B. 7.	ἀφῆ.	σφαγῆ.
8.	τινα.	τινα ἄλλον.
7.	ὅσοις.	ὅσας.
D. 1.	παραθαλασσίῳ.	παραθαλασσία.
2.	Σόλει.	Σόλι.
4. A. 8.	σαλπικταί.	σαλπιγκταί.
5. B. 10.	Αραβίων.	Ἀρραβίων.
C. 9.	οὗτος.	αὐτός.
D 4.	τά.	τὰ δέ.
6. B. 8.	αὐτήν.	τήν.
C. 1.	ἰδιώτατα.	ἰδιαίτατα.
D. 7.	τοι.	ποι.
7. A. 3.	ἀφ'.	αὖ.
B. 5.	ἀφικομένην.	ἀφ κυυμένην.
10.	οὖν.	Deest.
8. A. 2.	ἐποίστο.	ἐπλοστο.
B. 10.	τοδ.	τοῦδε.
C. 10.	τε.	τε καί.
10.	γάρ.	γὰρ καί.
9. C. 2.	ὁ Πομπήιος καί.	καὶ ὁ Πομπήιος.
7.	τό.	τε.
10.	Βρετανίαν.	Βρεττανίαν. Sic semper cum duobus τ.
11.	ἐθέλησε.	ἠθέλησε.
13. A. 3.	ἡ δὲ αὕτη.	ἡ δὲ Ἀπολλωνία αὕτη.
C. 7.	Καῖσαρ	ὁ Καῖσαρ.
D. 7.	οὕτω.	οὔπω.
14. C. 3.	καί.	γάρ.
6.	Γομπήιοι.	Πομπήϊοι.
15. D. 2.	ἀπωθοῦνται.	ἀπωθοῦντας.
7.	ἐνεγράφησαν.	ἐσεγράφησαν.
Titulus :	Καῖος Ἰούλιος Καῖσαρ.	Καῖσαρ Ἰούλιος. Δίωνος ῥωμαϊκὴ ἱστορία.
16. C. 11.	ἐνεχρόνιζε.	ἐνεχρόνισε.
D. 3.	ἡ τῆς ὥρας ἀκμὴ πολὺ διέπρεπε, τό, τε.	τῇ τῆς ὥρας ἀκμῇ πολὺ διεπρέπετο, τε.
17. B. 5.	Ἀχιλλᾶ.	Ἀχυλλᾶ.
7.	κατά τε γε.	κατά γε.
18. D. 6.	Σκιπίων.	Σκηπίων. Sic semper per η.
2.	κατέπληξεν.	κατέπλεξεν.

		Editio.	Manuscriptus.
	2.	ἀπαγιόντα.	μεταγιόντα.
	3.	Πετρεῖνα.	Πετρεία.
B.	3.	ἐσιώπησε.	ἐστηλοκόπησε.
C.	3.	Βιθυνίας.	Βιθυνία.
	10.	εἰ τῇ.	εἰ τῇ· καί.
D.	3.	προσαφλίσκομεν.	προσαπεφλίσκανε.
20. C.	4.	ἕκαστον.	ἑκάτερον.
21. B.	7.	Πομπήϊοι.	Πομπήιοι.
D.	5.	ὁ δέ.	ὁ δὲ δή.
22. B.	1.	ὑπάτεις.	καὶ ὑπάτοις.
	3.	Καίνιον.	καίνιον.
	6.	τὴν δέ.	τὴν δὲ δή.
22. C.	1.	βουλευμένου.	βουλευομένου.
	10.	περὶ Βερ[illegible]τον.	περὶ τῶν Βερόντον.
23. B.	3.	βουλεύμενοι.	ὅτι τάχιστα βουλόμενοι.
C.	2.	[illegible]	[illegible]θεν.
	3.	τε.	τῷ.
	8.	μάτην.	τὴν μάτην.
	9.	προσαγορεύσαντα.	προσαγορεύσαντα.
24. C.	10.	Ελουΐον.	Ελ[illegible].
D.	7.	γενομένων.	τῶν γενομένων.
25. A.	3.	πλούσιος Σερβίλιος.	Πούπλιος Σερουίλιος.
26. A.	2.	κεκινηκέναι.	κεκινημένον.
	2.	καταδαρθεῖσα.	καταδαρθεῖσα.
	7.	Φίγουλος.	Φ[illegible]λος.
27. A.	5.	ἐλπίσας.	ἐπελπίσας.
	7.	τηλικοῦτο.	τηλικοῦτον.
B.	8.	αὐτοῦ.	αὐτοί.
28. A.	12.	εὐσταθής.	ἀσφαλής.
B.	2.	ἐπεί.	ἐπεί.
29. B.	2.	καὶ γάρ.	καὶ γὰρ καί.
	8.	Ἰωνίων.	Βιθυνίων.
C.	2.	ὀλίγος.	ὀλιγοστός.
30. A.	4.	ἐπλησίασε.	ἐπλησίαζε.
D.	2.	Βονωνίαν.	κοινωνίαν.
32. D.	2.	Φουλουΐα.	Φολουΐα. Sic ſemper.
	4.	γοῦν.	δ' οὖν.
33. B.	6.	ἑτέρωσε.	ἑτέρωσέ πη.
D.	2.	[illegible]	ὅσια.
34. A.	3.	Οὐαρῖνον.	Οὔαρον.
C.	1.	ἔσπευδεν.	[illegible]
35. B.	6.	ἔστι.	ἔτι.
C.	2.	Δολοβέλλας.	Δολοβέλλας.
36. A.	1.	Γαῖον.	Ἰούνιον.
D.	5.	ἢ οὕτως.	[illegible] καί.
	5.	[illegible]	[illegible]
37. A.	7.	[illegible]	[illegible]
	8.	[illegible]	[illegible]
	10.	[illegible]	[illegible]
C.	2.	ἐξεγείρεσθαι.	ἐξεγείρεσθαι.
38. C.	8.	ὥσπερ ὁ Φαώνιος.	ὥσπερ καὶ ὁ Φαώνιος.

Hic numeros Henrici Stephani marginales sequimur.

In Titulo Edit. 8. Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμμαίας. Ms. Μαμαίας cum uno μ melius: sic vulgo legitur in nummis.

Ibidem hæc Κναῖος Πομπήϊος ὁ ἐπικαλούμενος μάγνος, quæ in Edito tituli more jacent, desunt in Ms.

2. A. 4. Edit. Καὶ ἐπὶ πολὺ ἦθος. Ms. ἤθη, melius ut videtur. Sic restituendum putavit Henricus Stephanus.

3. Edit. B. 6. Ἐὰν ἐπὶ τοῦτα ἐκπεμφθεὶς ἀφῇ, male, Ms. Ἐὰν ἐπὶ τοῦτα ἐκπεμφθεὶς σφάλῃ, & hæc est vera Lectio, ut quisquis locum legerit judicabit, ni fallor. Mox ibid. post τινα, Ms. addit ἄλλον recte.

Ibid. C. 7. Edit. Ὅσοις ἐρήμοις pessime, Ms. ὅσας ἐρήμους: nam refertur ad vocem χώρας, ut liquidum est.

Ibid. D. 1. Edit. παραθαλασσίᾳ, Ms. παραθαλασσίᾳ. præstare videtur Editi lectio. Mox Edit. Σόλοι est nomen urbis, Ms. σόλι.

4. A. 8. Edit. Σαλπικταὶ, mendo Typographico, Ms. σαλπιγκταί.

5. C. 9. Edit. Ὅσις ποτὲ οὗτος. Edit. melius, ὅσις ποτὲ αὐτός.

6. B. 8. Edit. Τὴν ἡμέραν αὐτὴν τοῦ Κέῤῥου: Ms. melius, τὴν ἡμέραν τὴν τοῦ Κέῤῥου, & mox C. 1. Edit. ἰδιώτατα, Ms. ἰδιαίτατα.

7. A. Edit. Δύο ἀφ' ἑτέρας ὑποβολάς, perperam: Ms. δύο αὖ ἑτέρας, recte ut ex serie liquidum est. Infra B. 5. Edit. ἀφικνουμένην, Ms. ἀφικνουμένην.

8. A. 2. Edit. Καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ δικαίου παῤῥησίαν καὶ μετὰ κινδύνων ἐποιεῖτο, perperam. Ms. vero, ἐπλοῖτο, optime, sensus est, *libertatem loquendi pro rebus gestis, etiam cum periculis conjunctam suspiciebat*, seu *mirabatur*. De M. Catone loquitur. C. 10. Edit. καὶ γὰρ τοῦτο. Ms. ἢ γὰρ καὶ τοῦτο.

13. A. 3. Edit. Ἡ δὲ αὐτὴ, Ms. ἡ δὲ Ἀπολλωνία αὐτή.

14. C. 3. Edit. Ἐγχώριζέν τε καὶ ἅμα, Ms. ἐγχώριζέν τε γὰρ ἅμα.

15. D. 7. Edit. Ἐνεγράφησαν, Ms. ἐσεγράφησαν. Titulus sequens sic in Edit. Κάϊος Ἰούλιος Καῖσαρ, in Ms. Καῖσαρ Ἰούλιος.

16. D. 3. Ἡ τῆς ὥρας ἀκμὴ πολὺ διέπρεπε, Ms. τῇ ὥρας ἀκμῇ πολὺ διεπρέπετο. Quæ lectio præstare videtur.

19. A. 2. Edit. Οὕτω κατέπληξεν, ὥστε ἀπογνόντα τὴν σωτηρίαν τὸν Πετρεῖον τὸν ὑποστράτηγον, Ms. οὕτω κατέπλεξεν, (sic) ὥστε μεταγνόντα τῆς σωτηρίας τὸν Πετρείου τοῦ ὑποστρατήγου. Uter textus melius habeat videant Eruditi. Editi lectio in quibusdam magis arridet, in aliis vitio laboraret.

Ibid. B. 3. Edit. Ἀλλ' αὐτός γε ἑαυτὸν, καὶ πάνυ τῇ συγγραφῇ ἐσιώπησεν, ingens erratum: ultimam vocem sic habet Ms. ἐπηλοκόπησε recte. Hinc firmatur Xylandri conjectura sic restituere volentis.

Ibid. C. 3. Edit. Τῷ Βιθυνίας βασιλεύσαντι, Ms. τῷ Βιθυνίᾳ βασιλεύσαντι. Infra in Ms. καὶ ante κριθήσεται, probe. D. 3. Edit. Περσοφλίσχωνε, Ms. περπεπταφλίσχωνε: atque ita legendum esse probatur ex Dione, qui habet & ipse περπερπωφλίσχωνε.

20. C. 4. Edit. Ὡς καὶ καθ' ἕκαστον ἐπιβοᾶσθαι, Ms. melius, ὡς καὶ καθ' ἑκάστην ἐπιβοᾶσθαι, quam veram esse lectionem suadent ea quæ sequuntur, καὶ ὅτι ἀδίκως αὐτὰ συνελέξατο, καὶ ὅτι εἰς τοιαῦτα αὐτοῖς κατεχρήσατο.

21. B. 7. Γομπήϊοι, Ms. Πομπήϊοι, & sic alibi. D. 5. Edit. ὁ δὲ Κικέρων, Ms. ὁ γὰρ δὴ Κικέρων.

22. B. 1. Edit. Ὑπάτοις, Ms. καὶ ὑπάτοις recte. B. 6. Edit. τὴν δὲ Καρχηδόνα. Ms. τὴν δὲ δὴ Καρχ-

Ibid. C. 1. Βουλομένου δὲ αὐτοῦ, Ms. βουλευομένου δὲ αὐτοῦ. Hanc genuinam esse lectionem puto.

23. B. 3. Edit. Γεράγγιν αὐτὸν βυλόμϑμοι, Ms. προράγγιν αὐτὸν ὅτι τάχιστα βυλόμϑμοι. C. 2. Edit. τῦ Μάρκου τῦ Βρύτου βήματι, Ms. recte, τῷ Μάρκου &c. D. 8. Edit. μαίνπ, Ms. τῇ μανίᾳ. Ibid. Edit. προσαγορδύοντα, Ms. προσαγορδύοντα.

25. A. 3. Edit. Πλούσιος Σεργύλιος, perperam, Ms. Πόπλιος Σεργύλιος.

26. A. 2. Edit. Κεκυηκέναι, Ms. κεκυημϑύη. Judicent Eruditi, quæ lectio sit amplectenda. Ibid. Edit. καταδαρθεῖσα. MS. καταδαρθοῦσα. Ibid. A. 7. Edit. Νιγίδιος Φίγουλος. MS. Νιγίδιος Φίγυλος.

27. A. 5. Edit. ἐλπίσας, MS. ἐπελπίσας.

Ibid. 8. Edit. Καὶ τῦ κλήρου αὐτὸ διεδέξατο, Ms. καὶ τῦ κλήρου αὐτὸν διεδέξατο, rectius ni fallor.

28. A. 12. Edit. Καὶ ἐν μὲν τῷ ἐμφανεῖ ὁ Αντώνιος, ἅτε καὶ ὑπατεύων ἐπλεονέκτει, Ms. καὶ ἐν μὲν τῷ ἀφανεῖ &c. Puto melius habere Editi lectionem.

Ibid. Edit. Ες τὸ Καίσαρα ἐπῄει, Ms. ἐς τὸ Καίσαρα ἐποίει. Hic quoque videtur Editi lectio præstare.

29. B. 2. Edit. Καὶ γὸ παίδδυσις, Ms. melius, καὶ γὸ καὶ παίδδυσις.

Ibid. B. 8. Edit. Τὸν Ιύνιον, perperam. Ms. Βύνιον, melius Βίϐιον, *Vibium*. Xylander existimat legendum Σύζιον, quæ lectio quadraret. Sed Βίϐιον forte rejiciendum non est: nam Græci veteres cum Romana nomina exprimerent, V consonum per B sæpe reddebant, & vicissim.

Ibid. Edit. C. 2. Απέδρασεν ὀλίγος. Ms. ἀπέδρασεν ὀλιγοστὸς melius.

30. A. 4. Edit. ἐπλησίασε. Ms. melius ἐπλησίαζε.

32. D. 2. Edit. Φυλουΐα, Ms. Φολουΐα, & sic semper. Ibid. 4. Edit. ἑνὸς γοῦν τινός, Ms. ἑνὸς δ' οὖν τινος.

33. B. 6. Edit. Ετέρωσε. Ms. ἑτέρωσέ πη

Ibid. D. 2. Edit. Οἷαίον δὲ δὴ Γέτην, Ms. οἷα δὲ δὴ Γέτην. Utramque lectionem suspectam habeo.

34. C 1. Edit. Πολλοὺς ἔσωσεν, Ms. πολλοὺς ἔσωζεν.

35 B. 6. Edit. Πείθει δὲ ὅπη, Ms. πείθει δὲ ὅποι.

36. A. 1. Edit. Εφθησαν οἱ περὶ Αντώνιον τόν τε Γαίιον περαιωθέντες, Ms. recte, τόν τε Ιόνιον περαιωθέντε. Editi vitium advertit Xylander.

Ibid. D. 5. Edit. Καὶ οὕτως οἱ λοιποὶ ἐπήχησαν, Ms. καὶ οὕτω καὶ οἱ λοιποὶ ἐπήχ- melius.

Ibid. Edit. Πρῶτοι μὲν οἱ τότε στάσιμοι, καὶ ὃ παρασκευαστικὸν ἐν τύπῳ τινὶ κυκλοτερεῖ διὰ σαλπίγγων μελῳδοῦντες, ἔπειτα δὲ καὶ οἱ ἄλλοι, Ms. πρῶτοι μὲν οἱ τό τε στάσιμον καὶ ὃ &c. optime.

37. A. 7. Edit. Καὶ μετὰ ταῦτα τό, τε ἱππικὸν αὐτεξήλασαν. Edit. τό, τε ἱππικὸν αὐτεξήλασεν. Mox, Edit. ἐγένετο, Ms. ἐγένοντο.

Ibid. A. 10. Edit. Τὰ μὲν πρῶτα προσκοποῦντες ὅπως τε τρώσωσί τινας, MS. ὅπως τρώσουσί τινα.

38. C. 8. Edit. Ωσπερ ὁ Φαβώνιος ὁ τῦ Κάτωνος ἐραστής, Ms. ὥσπερ ὁ Φαώνιος ὁ τῦ &c. recte.

Hinc videas nec pauca nec levia errata posse hujus Manuscripti ope emendari: quamobrem varias lectiones Joannis Firmini mei operâ colligi curavi, qui etiam minutissimas annotavit.

		Editio.	Manuſcriptus.
39. A.	1.	φίλον.	φίλιον.
	2.	ὑπογύου.	ὑπογυίου.
	5.	τε.	δέ.
40. B.	2.	καλλίγαν.	καλίγαν.
C.	4.	παρακαθίσας.	περακαθίσας.
41. B.	9.	ἐκεῖνος δέ.	καὶ ἐκεῖνος.
42. A.	3.	καίτοι.	καί.
	4.	ἐκπολεμήσας.	ἐκπολεμώσας.
	8.	σιτοπομπείας.	σιτοπομπίας.
43. A.	5.	περιέβαλλον.	περιέβαλον.
	6.	ὁ Καῖσαρ.	Καῖσαρ.
B.	5.	τοῦ.	παρὰ τοῦ.
	5.	ἀδελφιδῶν.	ἀδελφῶν.
	9.	αὐτόν.	αὐτόν.
	10.	καί.	δέ.
D.	6.	αὐτάς.	αὐτούς.
44. C.	7.	ἐγένετο.	ἐγίνετο.
45. D.	3.	ἐστιν.	εἰσίν.
46. A.	4.	πεζουῶνται.	πεφρουῶνται.
B.	2.	ἔς τε.	ἐς δέ.
47. C.	2.	αὐτοῦ.	αὐτόν.
	4.	ναυμαχία.	συμμαχία.
	5.	καί.	Deeſt.
	8.	Μεσσήνην.	Μεσήνην.
D.	3.	αὐτῶν.	αὐτήν.
48. A.	7.	βαλλόντων.	βαλόντων.
C.	3.	ἅπαντα.	πάντα.
49. A.	7.	αἰδῶ.	οὐκ αἰδῶ.
B.	4.	μήν.	μή.
C.	4.	Στράβωνος.	τοῦ Στράβωνος.
50. A.	7.	πατέρα.	Deeſt.
D.	9.	προπορεύονται.	προσπορεύονται.
51. A.	1.	περιστοιχισθέντες.	περιστοιχηθέντες.
	3.	ὡς.	ὡς καί.
D.	1.	τά.	Deeſt.
52. C.	2.	αὐτοῦ.	αὐτοῦ.
	9.	ἀλλ' ἄττα.	ἄλλα τά.
D.	9.	τὴν μήν.	μὴν τήν.
53. A.	6.	πεντήρεις.	Deeſt.
B.	8.	προσφέρωνται.	προσφέρονται.
D.	5.	διὰ τό.	διά.
54. B.	1.	ἐφέπετο.	ἐφέσπετο.
	4.	σεπτεμβείου.	σεπτεβείου.
	5.	εἴωθα.	εἴωθεν.
55. A.	6.	Ἀλεξανδρείαν.	τὴν Ἀλεξανδρείαν.
C.	5.	εἴτε οὐ προετεθνήκειν, καὶ μάλα αὖθις.	Deeſt.
	6.	τοῦτον.	τοῦτο.
56. A.	6.	ἀνεῖρεν.	ἀνῆρεν.
57. B.	3.	ἐφαντάζοντο.	ἐφαντάζετο.
58. A.	8.	ἐπίκλησιν.	Deeſt.
59. A.	7.	κατηναγκάσθη.	κατηνέγχθη.

	Editio.	Manuscriptus.
	8. δημοκρατικόν.	δημοτικόν.
D.	1. τῇ.	ἐν τῇ.
60. B.	6. οἷά περ.	ὡς ἄν.
61. B.	8. ἀνεξέλεγκτα.	ἀνέλεγκτα.
D.	7. αὐξήσει.	αὐξήσοι.
	7. ἕξει.	ἕξοι.
62. B.	6. ἀποδεικνύωνται.	ἀποδείκνυνται.
	8. ἀπηρτῆσθαι.	ἀπηρτίσθαι.
C.	8. καὶ πολλὰ μὲν καί	πολλὰ μὲν γὰρ καί.
	9. ὑπαίτια.	ἐπαίτια.
D.	4. τό.	Deest.
63. A.	3. καινή.	κοινή.
	4. Αραβίαν.	Ἀῤῥαβίαν. Sic semper cum duplici ρ.
64. A.	7. Καλφουρνίου.	Καλπουρνίου.
65. A.	1. μὲν ἐκ.	ἐκ μέν.
D.	7. ἐρύσατο.	ἐῤῥύσατο.
66. A.	4. τοῦ ἀνδρός.	τοῦ ἀδελφιδοῦ ἀνδρός.
B.	1. τοῦ Νέρωνος.	Νέρωνος.
C.	5. τι.	ποσι.
67. B.	1. περιεπλάκισε.	περιεπλάκιζε.
68. B.	6. ἅ.	ἃ καί.
C.	3. συνενεμήθα.	συνῳκωμήθα.
D.	2. παρωκεανίοις.	παρωκεανείοις.
	11. νομίζων.	ἐνόμιζον.
69. D.	7. τοῦτ.	τοῦτοι.
70. A.	2. ἔχει.	ἔχοι.
	8. ἔδοξε.	ἔδοξε.
C.	2. τρεῖς.	ταῖς τρεῖς.
71. B.	6. ἀλλά.	ἀλλὰ καί.
C.	1. κατά.	μετά.
	4. τοῦτον.	τοῦτο.
	6. αὐτοῖς.	αὐτό.
72. B.	1. ὁ οὖν.	ὁ δ' οὖν.
	8. δύνηται.	δύναται.
	8. δεῖ.	δὲ δή.
D.	1. Αρμονίαν.	ἁρμονίαν.
74. B.	3. συνένοφεν.	συν . . . . .
75. C.	8. δή.	Deest.
D.	5. ὑπερεχόντων.	Deest.
76. A.	8. πράγματα.	τὰ πράγματα.
B.	2. ὅτι.	ὅτι καί.
D.	5. χρηστῶν.	χρημάτων.
77. A.	1. διαμέμψῃ.	διαπέμψῃ.
	5. ἅτε.	ἅτε καί.
B.	1. εἰ γάρτοι.	τοιγάρτοι.
C.	1. αὖ ταῖς.	αὖ ταῖς.
D.	4. τούτου.	τούτων.
78. A.	4. κωλύει.	κολούει.
	13. ἑκάτερος.	ἑκάτερον.
C.	6. τῇ.	τι.
D.	3. ὥστε κατά.	ὥστε καὶ τὰ κατά.

Editio.	Manuſcriptus.
79. A. 6. μέν.	δέ.
B. 7. ἄλλοις.	Deeſt.
C. 5. ἥκιστα.	ἥκοντα.
D. 2. ὡς.	Deeſt.
80. A. 2. ἐξ ὧν αὐτός.	ἐξ ὧν αὖ αὐτός.
6. καί.	καὶ γὰρ καί.
81. A. 4. ὀχυραί.	ἐχυραί.
C. 4. ἐξ ὧν αὐτοί.	ἐξ ὧν αὖ αὐτοί.
D. 4. οἴου.	οἴου μοι.
82. A. 6. ἐτ'.	ἐπ'.
B. 3. πολεμητικά.	πολιτικά.
4. Βρετανία.	Βρεττανία.
C. 2. Παιονία.	Πανονία.
8. Παννονία.	Πανονία.
D. 1. Οὐαλέριοι.	Οὐαλερίδοι.
1. νικήτορες.	νικάτορες.
9. τό.	διὰ τό.
83. B. 4. κατεμαχήσατο.	κατεμαχέσατο.
6. τῇ.	τῇ τοῦ.
8. διεσκέψατο.	καὶ διεσκ . . . .
C. 6. Δαλματία.	Δελματία.
D. 2. Δαλμάτοις.	Δελμάτοις.
84. B. 1. μεταστῆσαι.	μεταστῆναι.
D. 3. τὸ δέκατον.	ὃ δέκατον.
85. A. 1. παραχῆς.	ἀρχῆς.
B. 10. τινά.	Deeſt.
C. 1. ἤδη.	ἔτι.
4. δέ.	τε.
D. 3. μηδέτερον.	μηδέ τι.
86. B. 2. Ἀπουλήιος.	Ἀπουίλιος.
87. A. 2. τελευτῆς.	τελευτῇ.
8. οὐ μέντοι.	οὐ μέντοι καί.
88. A. 4. μὲν δή.	μέντοι.
C. 5. τυραννίδος τις ἐπιθυμήσῃ.	τυραννίδα τις ἐπιθεὶς εἴη.
90. A. 4. οὐκ.	Deeſt.
B 3. ἐκεῖνον.	ἐκείνῳ.
91. B. 1. Νουμερίῳ.	Νουμερία.
92. A. 4. ἀναλαμβάνοντες.	αὖ λαμβάνοντες.
B. 3. ὅς.	Deeſt.
93. A. 3. πολλοῖς.	πολεῖς.
C. 5. καί.	τήν.
8. Καλιγόλας.	Καλλιγόλας. Sic ſemper.
D. 5. ἐπῄει.	ἐποίει.
94. A. 5. ψηφιζομένων.	ψηφιζομένων τινῶν.
B. 8. πρόσρημα.	ὄνομα.
9. πολλάκις.	πολλάκις γε.
C. 4. γενέσθαι.	γίνεσθαι.
D. 2. ἀπορρῆσαι.	ἀπορῆσαι.
95. A. 6. ἐκ καινῆς.	ἐκκαινῆσαι.
7. αὐτῶν.	αὐτῷ.
B. 1. τα.	Deeſt.

	Editio.	Manuſcriptus.
D.	4. σπουδῇ, ὡς καὶ κακόν τι δράσων.	Deeſt.
	8. ἐκομίζετο.	κομίζοιτο.
96. B.	4. ἐθεάσατο.	ἐθεᾶτο.
	5. ἀπορρωτάτου.	ἀπορωτάτου.
C.	7. ἐψηφίσαντο.	ἐψηφίζοντο.
97. C.	2. αὐτῶν εἴη.	Deeſt. Sed ibi ſpatium vacuum relinquitur.
	2. καὶ γένηται.	γένηται.
D.	10. μηδένα.	μηδένα ἄνδρα.
	10. χρῆναι.	χρῆσθαι.
98. A.	1. ἄνδρα χρῆσθαι.	Deeſt.
	6. ὀνομάσῃ.	ὀνομάσει.
C.	3. τι.	τινι.
D.	6. Μάρκελλος.	Πέρκελλος.
99. C.	2. ἰδίας γνώμης.	διαγνώμης.
	4. κατά.	κατὰ τό.
D.	1. Ἰουνίου.	Ἰουνίου.
100. A.	1. Ἰανοῦ.	Ἰάνου.
	3. μολύβδινοι.	μολίβδινοι.
101. A.	7. Αἴλιος.	Αἰμίλιος.
B.	2. Σαβίου.	Γαβίου.
D.	2. Πείσων.	Πίσων. Sic ſemper per ι.
102. A.	2. γρυῶν.	σῦν.
B.	3. ἀπηνές.	ἀσελγές.
104. C.	3. ἀνάληψιν.	ἀνάληψιν αὐτῆς.
	5. δή.	καί.
D.	4. Κάσσιον.	Κάσιον.
105. A.	1. ἀξιοσπουδαστότερα.	ἀξιοσπουδαστότερος.
D.	4. ἐξελέγξαι.	ἐλέγξαι.
	9. ἀναβαθμῶν.	ἀναβασμῶν.
	10. συνελθών.	συμφοιτητῶν.
106. A.	6. δημοσίας.	τῆς δημοσίας.
C.	7. μήτε αἰσθάνεσθαι προσποιουμένην.	μή τις αἰσθανέσθω προσποιουμένην.
	9. κατασκευάζειν.	κατασκευάσειν.
107. A.	8. αὔξοντα.	αὔξοντες.
B.	3. καθ᾽ ἕν.	Deeſt. Sed relinq. ſpatium vacuum.
	8. φυγῇ.	σαγῇ.
	9. ἑτέροις.	ἑταίροις.
C.	3. ἤ.	ἢ καί.
D.	5. ἐγίγνετο.	ἐγένετο.
109. B.	7. σιωπόντων.	σιωπώντων.
C.	5. ἀναβαθμῶν.	ἀναβασμῶν.
D.	6. βουλευόμενος.	βουλόμενος.
110. A.	1. ἔχει.	ἔχοι.
	1. τελευτήσας.	τελευτήσῃ.
	7. ἐπεί.	ἔτι.
	8. αὐτοῦ.	αὐτῇ καί.
C.	7. προσκαθείς.	προκαθείς.
111. D.	2. τι.	Deeſt.
	6. τέλος.	καὶ τέλος.

	Editio.	Manuſcriptus.
112. A.	1. ἄλλοι.	ἄλλων.
B.	9. ἀναβαθμῶν.	ἀναβασμῶν.
D.	6. Μάκρωνα.	Μάρκωνα
113. A.	1. ὑπόγυιον.	ὑπόγυον οἱ.
	4. τό.	ὃ τοῦ.
C.	1. ὑπέρ.	ὑπ'.
	6. πολυπραγμονοῦντας.	πολυπραγμονοῦσιν.
D.	6. γείτονι.	γείτονί τινι.
114. C.	4. τοσοῦτον.	τοσοῦτο.
115. A.	6. Γάϊος.	Γάλος.
B.	5. Θρασύλλης.	Θρασύλης.
116. C.	6. ὑπερεκολάκευε.	ὑπερεκόλασε.
117. A.	3. Κύντιος.	Κύϊντος.
118. B.	5. Μάχων.	Μαχάων.
C.	3. ἐπιλειπόντων.	ἐπιλιπόντων.
119. A.	1. παραγωγείας.	παραγωγίας.
B.	3. τό.	καὶ τό.
C.	4. αὐτῷ.	αὐτοῦ.
	6. καί.	τε καί.
	7. πολλούς.	πολλοὺς τῶν.
D.	2. πρασίνῳ καλουμένῳ.	τοῦ πρασίνου καλουμένου.
	3. ἀπ'.	ἐπ'.
120. A.	5. παρήγαγε.	περιήγαγε.
122. C.	2. τοῦτο.	τοῦτον.
123. C.	1. ἐς.	ἔς τε.
124. A.	2. Βρεττανία.	Βρεταννία.
B.	3. ἐπὶ μιᾷ.	ἐπὶ μηδὲ μιᾷ.
C.	3. Βεττιλλῖνον καὶ Κάσσιον.	Βετιλῖνον καὶ Κάσον.
125. A.	2. τε.	δέ.
	2. τοῦτο.	τοῦτο καί.
C.	1. δικῶ.	δοκῶ.
D.	6. Βιτέλιος.	Βιτέλλιος. Sic ſemper.
126. A.	4. παῖδας.	τοὺς παῖδας.
C.	1. ὑπερεβάλλετο.	ὑπερεβάλετο.
	2. ἐπαρθείς.	ἐξαρθείς.
D.	7. Καισωνίαν.	Κασωνίαν.
127. A.	3. ἀντεβρέντα.	ἀντικρούοντα.
128. A.	6. μετεπέμψατο.	μετάπεμπτον.
	7. τοῦτο πράσσοντος.	αὐτοῦ ταράσσοντος.
129. B.	9. ἤσκητο.	ἤσκηται.
D.	2. ἀληθῶν.	ἀληθείας.
	5. καὶ ἐν ταῖς.	καὶ τῆς.
131. A.	7. κατακεπλομένοις.	κατακεκαλυπτομένοις.
	7. ἥδιστα.	ἥκιστα.
B.	5. Μεσσαλίνα.	Μεσαλίνα. Sic ſemper.
C.	7. συνέπλασσεν.	συνέπλασεν ὄναρ.
D.	3. Αννιος.	Ανιος.
132. B.	4. πολλοί τε.	πολλοί.
D.	5. τοῖς χρονίοις.	τῷ χρόνῳ.
133. B.	6. ὁπότε.	πότε.
C.	9. γίνηται.	γένοιτο.

			Editio.	Manuscriptus.
	D.	3.	αἴ.	γάρ.
134.	A.	3.	τά.	τὰ δέ.
		5.	μέν.	μέντοι.
135.	C.	4.	τά τε στρατεύματα συνεκρότησε καὶ τῶν βαρβάρων.	Deest.
	D.	8.	ἐπεθύμησε καί.	ἐπεθύμησε γὰρ καί.
136.	A.	1.	δή.	δέ.
137.	D.	7	τοῦ Γαλίκου.	τῇ Γαλλίκῃ.
138.	B.	3.	ἀνέβαλε.	αἰέβαλε.
	D.	4.	ἀστὴρ κομήτης.	ἀστὴρ ὁ κομήτης.
139.	A.	3.	Γαλλίων.	Γαλίων.
140.	B.	2.	Εἶπεν ὅτι.	Εἶπέ τε ὅτι.
		8.	ἐσῆλθε.	Εἰσῆλθε.
	D.	1.	ἐδυσχέραινεν.	ἐδυσχέρανεν.
141.	C.	5.	Βορρᾶ.	Βόρρου.
142.	B.	9.	περασίνων.	περασίων.
	D.	7.	ἀγγελίου.	διαγομένου.
143.	B.	3.	γίνεσθαι.	γένεσιν.
144.	D.	8.	ἐκ συντυχίας.	ἐν τῷ τ'. Post reliq. ſpatium vacuum.
145.	B.	3.	ἐπηλυγίσασθαι.	ἐπηλυγάσασθαι.
146.	B.	1.	τοῦθ'.	ταῦθ'.
	D.	2.	διακατεχρήσατο.	διεχρήσατο.
148.	A.	4.	Ραβεννίδι.	Ραβενίδι.
	B.	3.	ὅπως ἱππικοῦ.	ὅπως τοῦ ἱππικοῦ.
	C.	2.	ἐλλογιμώτατοι.	λογιμώτατοι.
	D.	4.	ἐγκηρυχθείς.	ἐσκηρυχθείς.
		11.	Σενέκας.	Σεννέκας. Sic ſemper per duo ν.
150.	A.	5.	καὶ ἄλλοι.	καὶ οἱ ἄλλοι.
	D.	2.	περιεσπήκαμεν.	περιεσπήκαμεν.
151.	D.	3.	Φερόμενοι.	Φερόμενον.
152.	B.	8.	λιμόν.	λιμός.
	D.	10.	ἔργοι.	ἔργῳ.
154.	A.	5.	τὴν ἐς τὸ τοῖς.	τὸ αὐτὴν τοῖς.
	B.	9.	ὑμῶν.	ἡμῶν.
	C.	1.	Βουνδουίκα.	Βουδουίκα.
155.	C.	1.	ὑμᾶς.	ἡμᾶς.
		1.	ὑμῶν.	ἡμῶν.
	D.	1.	αὐθήμερον.	αὐτήμερον.
		2.	γένοισθε.	γένησθε.
		3.	ὑμῖν.	ἡμῖν.
156.	A.	2.	ὄλεθροι.	ἐλεύθεροι.
	A.	9.	καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἅπασι παράδειγμα ποιῆσαι.	Deſunt.
	B.	3.	ὑμᾶς.	ἡμᾶς.
		4.	ὑμῶν.	ἡμῶν.
	C.	1.	αὐτονόμους.	αὐτομόλους.
	D.	6.	τε δήμῳ.	τα. Poſt ſpatium vacuum relinquitur.
		7.	ἐπάραντες.	ἐξάραντες.
157.	B.	10.	ἔν τε.	ἐν δέ.
	D.	10.	Πλοῦτον.	Πλαῦτον.
158.	B.	2.	δημοσίᾳ.	δημόσια.

		Editio.	Manuscriptus.
	5.	τέλος.	τὸ τέλος.
159. A.	5.	ὑπεμπίμπρα.	ὑπεμπίπρα.
D.	3.	ἐγένετο.	ἐγίνετο.
	7.	πιστῶν.	τῶν.
160. B.	5.	Παλατῖνον.	Γαλάτιον.
D.	10.	Κορβύλων.	Κυρβύλλων. Sic semper.
162. C.	2.	προσφερόμενος.	προσ. Post spatium relinq. vacuum.
	8.	Εγνάτιος.	Αεγνάτιος.
163. B.	1.	αὐτόν.	Deest. Sed spatium vacuum relinq.
164. B.	2.	Αννᾶιον.	Αναῖον.
C.	1.	Λυκανός.	Λυκιανός.
	4.	ὁ.	Deest.
165. A.	9.	τοῖς ἄλλοις.	τοῖς τε ἄλλοις.
167. A.	9.	ὅτι.	οὔτι.
	10.	οὐκ.	Deest.
B.	9.	ὑπόδρομος.	ἱππόδρομος.
168. C.	2.	τίκτει.	τίκτοι.
169. A.	2.	κιθαρῳδεὺς, ὁ.	κιθαρῳδεὺς καὶ τραγῳδεὺς, ὁ.
C.	6.	γὰρ ἐν.	γὰρ τὸ ἐν.
	9.	ὀλυμπίοις.	ὀλυμπιονίοις.
D.	5.	Κεῤῥαίαν.	Κιῤῥαίαν.
170. B.	6.	τά τε σχήματα, νεύματα, καὶ ἐπιβοήματα.	Τά τε σχήματα καὶ τὰ νεύματα καὶ τὰ ἐπιβοήματα.
C.	8.	ἀνέκλυσεν.	ἀνέβλυσεν.
171. B.		Κεγχρέα.	Κεγχρία.
172. A.	9.	ἀπολέσθαι.	ἀπολέσθαι.
173. A.	6.	ἰὼ τις.	Deest. Sed relinq. spatium vacuum.
B.	6.	ἐπιστῆναι, ὅτι.	ἐπιστῆναι αὐτῷ, ὅτι.
174. B.	9.	μηδενός.	Deest. Sed relinq. spatium vacuum.
D.	3.	ἐπιτυχεῖν αὐτῆς.	ἐπιτυχὴς αὐτῆς γενέσθαι.
175. B.	8.	ἀνηγορεύθη.	ἀνηρέθη.
D.	6.	τόποι.	τρόπον.
178. A.	5.	Εἰκαί.	Εἰκών.
B.	5.	Λοκούσταν.	Λουκούσαν.
	8.	ξίφος διά.	ξίφος μέγα διά.
180. A.	9.	δὴ ἐν.	δὴ τι ἐν.
181. A.	2.	ἐβιάσαντο.	ἐσεβιάσαντο.
	4.	Οθωνι.	Deest. Sed spatium relinq. vacuum.
	4.	συνεδείπνουν.	ἐδείπνουν.
B.	7.	Κρεμνῷ.	Κρεμμνῷ.
C.	1.	τι.	τις.
	6.	μή τις.	μὴ μέ τις.
D.	2.	Παννονίας.	Πανονίας.
182. A.	7.	Σύλλας.	Σύλας.
183. B.	6.	ἀντιπροεσήγγελλαν.	ἀντιπροήγγελλαν.
C.	7.	αὐταρκεῖν.	ἀνταρκεῖν.
185. C.	9.	ἐπηλυάσιν.	ἐπηλυάσασιν.
186. B.	4.	Παννονικοῦ.	Πανονικοῦ.
	9.	ἀκούσας ταῦτα.	ἀκούσας δὲ ταῦτα.
D.	2.	[illegible] τοῦ.	τάς τε τοῦ.
187. C.	1.	προειρημένοις.	ἐπειρημένοις.

		Editio.	Manuſcriptus.
189. A.	2.	Ταρακίνας.	Ταῤῥακίνην.
B.	3.	ἐδημιούργει.	ἐδημηγόρει.
193. B.	7.	ἤθροιζε.	ἤθροισε.
194. A.	2.	μὲν αὐτοκράτορες.	μὲν οὖν αὐτοκράτορες.
C.	3.	καὶ τέλη.	καὶ τὰ τέλη.
D.	8.	ἐληλύθει.	ἐσεληλύθει.
195. A.	5.	ἱκανός.	ἱκανῶς.
	7.	ἐρωτῶντα.	ἐρωτήσαντα.
196. A.	7.	ποτὲ ἐπί.	ποτε αὐτὸν ἐπί.
197. A.	7.	ὑπολειφθῇ.	ὑπολειφθέν.
	9.	ὅσα ὑπαγορεύει.	ὅσα ἂν ὑπαγορεύσῃ.
198. A.	6.	ἠθλευον.	ἀθλεύων.
D.	2.	μὲν γὰρ αὐτοῦ.	μὲν αὐτοῦ.
199. A.	2.	Ἀδριανὸς ἐφήμισεν.	Ἀδριανὸς ὁ αὐτοκράτωρ ἐφήμισεν.
	7.	αὐτοκράτορα δ' ἔφη ἑστῶτα ἀποθνήσκειν.	τὸν αὐτοκράτορα, ἔφη, ἑστῶτα δεῖ ἀποθνήσκειν.
B.	2.	ἔκγονος γάρ.	ἔκγονος μὲν γάρ.
	3.	γενόμενοι.	γινόμενοι.
C.	4.	γινομένας.	γενομένας.
201. B.	2.	διὰ ταῦτα.	δι' αὐτὰ ταῦτα.
D.	4.	δὲ τέφραν.	δὲ καὶ τέφραν.
202. C.	7.	τινά γε.	τινά τε.
203. B.	9.	αἰτήσοι τοι.	αἰτήσοι μέν τοι.
D.	6.	μονομαχία καί.	μονομαχία τε καί.
204. A.	6.	σφαγεία.	σφαγία.
208. C.	7.	εἰσεληλύθει.	ἐσεληλύθει.
209. B.	4.	αὐτοῖς.	αὐτῶν.
C.	5.	Καλουίαστρος.	Καλουέστρες.
210. C.	5.	ὁ καὶ αὐτός.	ὁ αὐτὸς καί.
D.	1.	καὶ τιμητής.	καὶ ὡς τιμητής.
	7.	Ερέννιον.	Ἀῤῥένιον.
211. B.	6.	Σινοεάτης.	Σινοέσης.
213. A.	3.	εἰπών.	προειπών.
215. A.	7.	τε δαπανήματα.	τε τὰ δαπανήματα.
216. A.	1.	ἐπέστελλεν αὐτοχειρίᾳ.	ἐπέστειλεν αὐτῷ αὐτοχειρίᾳ.
218. B.	4.	προσεκομίσθη.	προεκομίσθη.
	6.	πολλοὺς μὲν τῶν οἰκείων τραυματίας ἐπεῖδε.	Deeſt.
C.	6.	Λύσιος.	Λούκιος.
220. A.	8.	ἐπιτρέψαι.	παρεπιτρέψαι.
B.	5.	κατακλύεται.	κατακλείεται.
221. B.	7.	τῶν.	Deeſt.
222. A.	1.	κινδυνεύουσαι.	διακινδυνεύουσαι.
D.	4.	ἀποθανόντας.	ἀπειθοῦντας.
223. C.	2.	ἐπεγίνετο.	ἐπεγένετο.
224. B.	2.	μεταστηλίῳ.	μεταξυλίῳ.
	7.	μαστοῖς.	μαστῷ.
C.	7.	Κοράσιον.	Κάσιον.
225. A.	7.	Ἀδιαβηνῶν.	Ἀδαμηνῶν.
	7.	Ἀσσυρίας.	Ἀσυρίας.
C.	2.	ὀσφραίνοιτο.	ὄσφροιτο.
226. B.	9.	περαιωτέρω	περαιτέρω.

C.

			Editio.	Manuscriptus.
	C.	2.	ἐθελήσῃ.	Deest.
227.	A.	3.	Ἐδεάσθην.	Ἐδέσθην.
	D.	6.	καὶ ἀπολέμματα.	καὶ τὰ ἀπολέμματα.
229.	A.	6.	ὑπέγραψεν.	ὑπέστρεψεν.
	D.	7.	ἐπετήδευσε.	ἐπετήδευε.
230.	B.	5.	ἐς δικαστήριον.	ἐς τὸ δικαστήριον.
231.	B.	3.	τὸ ἀκριβές.	τὸ πάνυ ἀκριβές.
	C.	2.	αἰτηθῆναι.	αἰτηθῆναί τι.
233.	A.	4.	καί.	Deest.
234.	C.	7.	Βυθυνίας.	Βιθυνίας.
235.	D.	2.	Σεβῆρος.	Σευῆρος. Plerumque sic. Aliquando Σεβῆρος.
237.	A.	5.	Κόμμοδον.	Κόμοδον. Sic semper per unum μ.
		7.	ἀγανακτήσαντα.	ἀγανακτήσαντες.
238.	A.	7.	τότε.	τε.
	C.	7.	ἠδυνήθην, τὸ δαιμόνιον ἡμῖν ἀφείλετο.	ἠδυνήθη ἐμαυτοῦ γενέσθαι· ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνο τὸ δαιμόνιον ἡμῶν ἀφείλετο.
	D.	6.	καὶ πόῤῥω τοιαύτης ἐπιθυμίας καθεστηκότα.	Deest.
239.	B.	1.	Ῥωμαϊκοῦ.	Ἑλληνικοῦ.
	C.	4.	ἀποδειχθέν.	ὑποδειχθέν.
240.	A.	2.	εἴ τινα.	εἴ τέ τινα.
241.	B.	5.	Κουαδράτος.	Κοδράτος. Sic semper.
242.	C.	9.	ἀποστροφῇ.	ὑπογραφῇ.
243.	D.	5.	δέ.	Deest.
244.	A.	1.	ἀνθρώποις, οὕτω.	ἀνθρώποις αὐτοῖς, οὕτω.
	C.	2.	πίστεις.	πύστεις.
245.	A.	5.	αἰσθανόμενοι.	αἰσθόμενοι.
		7.	κατεργάζεσθαι.	κατεργάσασθαι.
	C.	9.	ἔπεμψεν.	Deest.
247.	A.	1.	παρεγχειρομένοις.	παρεγχειρόμενον.
251.	B.	3.	χριστιῷ.	χρυσίῳ.
252.	B.	5.	ἐξορμήθη.	ἐξωρμήθη.
	C.	1.	ἐπεχείρατο.	ἐκεχείρωτο.
253.	B.	5.	ἐν.	Deest.
254.	A.	1.	τις ἀνθρώπων.	τις ἄλλος ἀνθρώπων.
	C.	8.	μὲν ἐνεγένετο.	ἐνεγεγόνει μέν.
255.	B.	5.	Κυϊντιλίου.	Κυιντιλιανοῖς.
256.	A.	3.	Σέξτος εἶναι.	Σέξτός τε εἶναι.
	B.	1.	τοιόνδε· ἐστίν.	τοιόνδε εἶδον· ἐστίν.
257.	A.	5.	ἐγρηγορηκέναι.	ἐγρηγορέναι.
		5.	γραμματία.	γραμματεῖα.
	C.	5.	ἀπαντήσαι.	ἀπαντήσοι.
		7.	τι.	τι καί.
	D.	6.	ἠβούλετο.	ἐβούλετο.
258.	A.	9.	ἀπαλλαγέντας.	ἀπαλλαγέντες.
	B.	2.	πυρπολοῦντες.	πωλοῦντες.
		6.	ποταμίους.	πολεμίους.
	C.	7.	σήμερον.	τήμερον.
260.	A.	5.	γενόμενον.	γινόμενον.
	C.	5.	μέν.	μὲν γάρ.

		Editio.	Manuscriptus.
262. A.	1.	ταῖς.	Deest.
	5.	οἴκει.	οἶκοι δέ.
263. A.	4.	γραφίῳ.	συγγραφίῳ.
D.	4.	βραδυνάντων δεῖ.	βραδυνάντων τινῶν δεῖ.
	8.	μὴν τι.	μὴν τό.
264. C.	1.	ἕτερον.	ἕτερόν τι.
265. A.	7.	Ερυκλιον.	Ερύκιον.
266. B.	1.	πάντα.	πάντα τά.
269. D.	7.	ρ̄, id est, centum.	Deest.
270. A.	6.	λέγεται.	λέγετε.
C.	2.	ἐσφάλει.	ἐσφάλκει.
271. D.	8.	ἄλλας ἀλλά.	ἄλλα. ταῖς ἀλλά.
273. B.	1.	διαφελλόντων καί.	διαφελλόντων τινῶν καί.
D.	6.	παραπληθυνθῶν.	παραπληθυνθῶν.
274. A.	2.	πεπειρασμένοι.	πεπειραμένοι.
275. A.	8.	τι σοί.	τισί.
B.	5.	Παρνίας.	Γλαυνίας.
	7.	Ικλιδνός.	ὁ Ιουλιδνός.
276. B.	1.	Ναρκιατ.	Ναρκιαπλυόν.
D.	3.	Μεσσάλα.	Μεσσάλα. Sic semper.
	5.	πεπαιδουμένων.	παιδουμένων.
277. B.		ἐσθῆτι.	ἐν ἐσθῆτι.
278. A.	7.	τε.	Deest.
B.	9.	Λουγδουνῷ.	Λουγδουνῷ. Sic semper.
D.	2.	Περτινακι.	τοῦ Περτίνακι.
282. C.	1.	Κλέωνς.	Κλήμης.
284. B.	9.	γάρ.	γοῦν καί.
285. B.	5.	ἀναπείποντες.	ἀναπεπόντες.
	6.	οὐδέν.	οὐδέν.
C.	4.	τῶν.	τῶν.
288. B.	1.	ἐπειδή τε.	ἐπειδὴ δέ.
	2.	ἐνταῦθα.	ἐνταῦθα ἤδη.
	9.	ἐτράποντο.	ἐξετράποντο.
D.	2.	ἐπαλλαχθῆναι.	ἐπαλλαχθῆναι.
	3.	παιδικά.	παιδία.
	10.	ἐπί.	Deest.
289. B.	5.	μέν.	ὁ μέν.
290. A.	7.	οἱ.	ἤ.
292. B.	10.	χιλιοσχοῦντα.	χιλιαρχοῦντα τῶν.
D.	2.	προσόπτειν.	προσόπτειν.
294. B.	5.	μέν.	μὲν γάρ.
295. A.	5.	ἄνδρας τε καὶ πατέρας ἀρχὰς ἐκπτωμίας τε καί.	Desunt.
296. A.	3.	συνημμένοισιν.	συνημμένοιν.
D.	3.	ἀπεικωτισεν.	ἀπεικαύτισεν.
299. B.	–	Πλαυτίλλη.	πλακιλλη.
300. B.	7.	ἑαυτό.	ἑώνητο.
D.	10.	συμβάλλοντες.	συμβαλόντες.
301. D.	5.	ἀποκρινούμενον.	ἀποκρινοῦμαι.
302. A.	4.	Μαρκελλῖνον.	Μαρκελῖνον. Sic semper cum λ. 1.
C.	6.	ἅπαξ.	Αὖπαξ.

		Editio.	Manuscriptus.
303. D.	1.	οὗτος.	οὕτως.
	4.	Παππιανός.	Παπιανός. Sic semper.
305. A.	5.	τό.	τὸ δέ.
306. A.	8.	οἱ ἄλλοι.	οἱ ἄλλοι οἱ.
B.	8.	ἔγωγε.	ἐγὼ δέ.
D.	2.	τῶν.	Deest.
	3.	μήτηρ.	Deest.
	6.	αὐτοῦ.	αὐτοῖς.
308. A.	3.	ἐδίκαζε.	ἐβάδιζε.
	6.	ἐνέχεε.	ἐνέχει.
C.	5.	Καράκαλλος.	Καράκαλος. Sic semper.
309. C.	9.	συγκρυφθῆναι.	συγκρυβῆναι.
312. C.	6.	ἐσημήνυσε.	ἐσήμηνε.
	8.	πολλά.	πολλὰ δέ.
313. B.	7.	τε.	τῶν.
D.	2.	σκωπτώλης.	σκωπτόλης.
314. B.	8.	περί.	παρά.
C.	11.	ὅτι.	ὅτι καί.
D.	6.	οὐσίαι.	αἱ οὐσίαι.
315. B.	5.	τοῦ. Post spatium vacuum relinquitur cum asterisco.	τοῦ ἥττης.
C.	6.	πολλάκις.	πολλάκις γε.
D.	5.	δέ.	ἢ δή.
316. D.	6.	ἠσπάζετο.	ἠσπάζετο δημοσίᾳ.
318. A.	3.	ἐπάρχοις.	τοῖς ἐπάρχοις.
	3.	δ' ἴσα.	ἴσα.
C.	3.	τῇδε.	τοῖς τῇδε.
D.	10.	καὶ γάρ.	καὶ γὰρ καί.
319. B.	1.	τοῦτ.	τοῦτον.
B.	8.	Μηδείαν.	Μηδίαν.
320. A.	4.	ἐνοίκια.	ἐν οἰκίᾳ.
B.	4.	Διαδουμενόν.	Δουμενιανόν.
	6.	Ματερνιανῷ.	Ματερριανῷ.
321. B.	8.	χρησάμενοι.	χρησάμενος.
322. C.	2.	φωνήν.	ταύτην φωνήν.
	7.	ἴκελος.	εἴκελος.
	8.	στέρνον.	στέρνα.
D.	1.	οἶκος δέ σοι.	σὸς δ' οἶκος.
	5.	πεντακοσίαν.	ἑπτακοσίας.
324. B.	4.	Πεσκιλλιανός.	Γεσκιλιανός.
325. C.	6.	Μαῖσα.	Μέσα.
	7.	Μαμμαίαν.	Μαμαίαν.
D.	4.	γυμνασίοις.	ἐν γυμνασίοις.
326. B.	6.	Φουλούιος.	Φολούϊος.
	9.	Διαδουμενόν.	Διογενιανόν.
D.	7.	ἀπό.	ἀπό τε.
327. A.	2.	αὐτοῦ.	αὐτοῖς.
	7.	τίς.	τὶς καί.
328. A.	2.	Τιβερινός.	Τιβέριος.
C.	7.	γυναῖκα.	γυναῖκα καί.
329. D.	4.	ὅπερ τὸ ἄτρωμα.	ὃ ὑπὲρ τὸ ἄπλωμα.

	Editio.	Manuscriptus.
331. D.	4. αὐτόν.	αὐτόν.
333. C.	1. αὐτοκράτωρ.	αὐτοκράτωρ.
D.	9. Βασιανόν.	Κασιανόν.
336. B.	3. Παννονία.	Παιονία.

CODEX CCCXXI. olim CLVI. bombycinus, omnino recens, foliorum 125.

Æliani variæ Historiæ Libri quatuordecim; sed multa desunt, pluraque præpostere posita sunt.

Fol. 108. Philostrati Epistolæ quædam amatoriæ.

Fol. 115. Epistola Hypocratis (Ἱπποκράτους ad Ptolemæum regem. Init. Ἐπιμελούμενοι τῆς σῆς ὑγείας, ὦ βασιλεῦ.

Fol. 117. cujusdam infimæ ætatis medici de Podagra capita 45. Initium Prologi: Ἐπεὶ ἀπαιτεῖ με ὁ κράτιστος καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης καὶ βασιλεὺς, ἵνα ἐγγράφως δηλώσω περὶ ποδάγρας.

❖❖❖

CAPUT V.

Philosophi, Medici & Mathematici.

CODEX CCCXXII. olim CCLXXV. membranaceus, XII. circiter sæculi, foliorum 399.

Procli Diadochi in Timæum Platonis libri duo. Primus initio mutilus incipit ab his verbis fol. 1. σκοπεῖν· ὅπως εἰκότως ἐν ὑφειμένῳ· ἐν κεῖται τῆς φυσιολογίας.

Fol. 164. liber secundus. Init. Τὸ προοίμιον τοῦ Τιμαίου δύο κεφαλαίων.

CODEX CCCXXIII. olim CCXXXIX. bombycinus, XIV. vel XV. sæculi, foliorum 330. Fuit olim Catechumenorum Lauræ S. Athanasii in monte Atho, ut in principio & fine scribitur.

Fol. 1. Aristotelis de coloribus. Init. Ἁπλᾶ τῶν χρωμάτων εἰσὶν ὅσα τοῖς στοιχείοις.

Fol. 7. Quædam philosophica sine titulo, vel scriptoris nomine. Init. [illegible] σχεδὸν [illegible] ταῦτα.

Fol. 11. Themistii Paraphrasis in doctrinam de Demonstratione. Init. Ἐμοὶ πεπεῖσθαι μὲν ἐξηγητὰς τῶν Ἀριστο

Fol. 29. Themistii Paraphrasis Analyticorum posteriorum. Init. Ἀνάπτεται [illegible] ἐπισκέψασθαι [illegible].

Fol. 42. Aristotelis, περὶ ἑρμηνείας. Init. Πρῶτον δεῖ θέσθαι τί ὄνομα καὶ τί ῥῆμα. Cum Scholiis.

Fol. 58. Aristotelis in prima priorum. Init. Πρῶτον εἰπεῖν περὶ τί καὶ τίνος. Cum Scholiis quæ dicuntur esse τοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων. ὕπατος τῶν φιλοσόφων memoratus occurrit in Bibliotheca Cæsarea Lambec. lib. 7. p. 148. Ubi dicitur illum ὕπατον τῶν φιλοσόφων fuisse Joannem Italum Michaëlis Pselli discipulum & æmulum. Et vere afferuntur exempla ex Manuscriptis ubi ille Joannes Italus ὕπατος τῶν φιλοσόφων dicitur. v. g. Lambec. ibidem, Ιωάννου σοφωτάτου ὑπάτου καὶ [illegible] τῶν φιλοσόφων, τοῦ Ἰταλοῦ, ἐκδόσεις εἰς διάφορα ζητήματα. Qua de re vide etiam Lambec. Biblioth. Cæsar. lib. 4. p. 322. & seqq. Hic contra ὕπατος τῶν φιλοσόφων dicitur Joannes Pediasimus qui sæculo XIV. floruit, diu scilicet post Joannem Italum.

Fol. 69. Ἀρχὴ τῶν μίξεων, μιγνυμι ἀεὶ τὰς ὥρας ὁ τεχνίτης. Init. Ἐπεὶ [illegible] τε καὶ ὅλ. Cum Scholiis τοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων.

Fol. 80. verso, τοῦ ὑπάτου φιλοσόφων κυροῦ Ιωάννου Πεδιασίμου ἐξήγησις εἰς τὸ γ' (sic) τῶν ἐνδεχομένων. Init. Ἰστέον ὅτι ὅταν ἡ μείζων ἡ στερητικὴ ὑπάρχουσα.

Fol.

Fol. 162. Τοῦ ὑπάτου τοῦ φιλοσόφου τοῦ Πεδιασίμου σχόλιον εἰς τὴν διπλωσιν τοῦ κύβου. Init. Τὸ ὅτι οἱ δύο κύβοι κύβος, δυνάται μὲν.

Fol. 191. Themistii Orationes quædam, quarum prima mutila incipit ab his verbis. . . συνίασιν· οὔτε ἀλλήλων, εἰς ἀνθρώποις ᾗ μόνοις καθήκει.

Fol. 195. verso, Πρεσβευτικὸς ὑπὲρ Κωνσταντίνου, ῥηθεὶς ἐν Ῥώμῃ. Init. Ἐστὶ μὲν οὐδὲ ἄλλη πόλις δυνατὸν, ὦ θειότατε.

Fol. 201. Oratio Constantini Imperatoris ad Senatum pro Themistio. Init. Χαίρειν ὑμᾶς εἰκὸς, ὦ πατέρες συγγεγραμμένοι.

Fol. 204. verso, Θέσις εἰ γεωργητέον. Init. Ἡσίοδος ὁ Ἀσκραῖος, ὃς μετὰ τῆς δάφνης τὴν μουσικὴν.

Fol. 207. Hypaticus in Jovianum Imperatorem. Init. Ὦ βασιλεῦ ὃ μὲν ἐπαινεῖν σε, ἐφέντα τῇ προθυμίᾳ.

Fol. 212. Προτρεπτικὸς Valentiniano juniori. Init. Ὦ παῖ ἀηττήτων πατέρων.

Fol. 217. super pace Valenti. Init. Ὤμην ἐγώ σοι κατακορὴς ἤδη καὶ πλήσμιος εἶναι.

Fol. 225. verso, Πρεσβευτικὸς εἰς Θεοδόσιον. Init. Τέως μὲν, ὦ θεοφιλέστατε βασιλεῦ.

Fol. 230. Ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τῆς πολιαρχίας. Init. Ἐπανήγαγεν αὖθις διὰ μακροῦ χρόνου.

Fol. 232. de humanitate Theodosii Imperatoris dicta in Senatu. Init. Λυκοῦργον τὸν Σπαρτιάτην ἐν Δελφοῖς.

Fol. 244. verso, Μετριοπαθὴς, ἢ φιλότεκνος. Init. Ὠδῖνες καὶ τόκοι ἀνθρώπων εἰσὶ μὲν πουί

Fol. 249. verso, Εἰς Θεοδόσιον τίς ἡ βασιλικωτάτη τῶν ἀρετῶν. Init. Ἆρα εἴ τις Ὁμήρῳ τῷ γενναίῳ:

Fol. 255. Demosthenis Orationes. Olynthiaca prima. Initium: Ἀντὶ πολλῶν ἂν Ἀθηναῖοι χρημάτων.

Fol. 258. verso, Olynthiaca secunda. Init. Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις ἰδεῖν.

Fol. 267. contra Philippum prima. Init. Εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος.

Fol. 275. Aristidis super Rhetorica liber primus. Initium: Οἶμαι δεῖν ὅστις βούλεται τὰ δέοντα.

Fol. 312. verso, ejusdem super Rhetorica liber secundus. Init. Ἐπειδὴ καὶ Μιλτιάδου καὶ Θεμιστοκλέους.

CODEX CCCXXIV. olim CVIII. bombycinus, XV. sæculi, foliorum 239.

Fol. 1. Alcinoi de dogmatibus Platonis. Init. Τῶν κυριωτάτων τοῦ Πλάτωνος δογμάτων τοιαύτη.

Fol. 22. Demetrius Phalereus περὶ ἑρμηνείας, ὅ ἐστι περὶ φράσεως. Init. Ὥσπερ ἡ ποίησις διαιρεῖται τοῖς μέτροις. Dividitur in articulos multos περὶ προοιμιῶν, περὶ ὁμοιοτελεύτων. τίνι διαφέρει ἐνθύμημα περιόδου &c.

Fol. 47. Aristotelis de Poëtica. Init. Περὶ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς.

Fol. 65. verso, Herodoti λέξεις ἱστορίας. Initium: Ἀνέλῃ χρήσῃ· ἔξη θεῶν. (sic) Menda passim sunt.

Fol. 69. Demosthenis opera; manu Joannis Rhosi celeberrimi & elegantissimi Calligraphi, de quo in Palæographia Græca fuse. Vide in Indice. Is hæc scripsit anno 1642. Novembris 27.

Præmittuntur menses Atheniensium comparati cum mensibus Romanorum. Passim habentur interpretationes Latinæ interlineares & marginales. Præmittitur Index initio qui sic habet.

Δημοσθένους βίος, οὗ ἡ ἀρχὴ, Ἐπειδὴ κράτιστε ἀνθυ-
α'. Ὀλυνθιακὸς α'. οὗ ἡ ἀρχὴ, Ἀντὶ πολλῶν ἂν ἄνδρες.
β'. Ὀλυνθιακὸς β'. οὗ ἡ ἀρχὴ, Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις ἰδεῖν.
γ'. Ὀλυνθιακὸς γ'. οὗ ἡ ἀρχὴ, Οὐχὶ ταῦτα παρίσταται.
δ'. Κατὰ Φιλίππου α'. οὗ ἡ ἀρχὴ, Εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος.
ε'. Κατὰ Φιλίππου β'. οὗ ἡ ἀρχὴ, Ὅταν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.
ς'. Κατὰ Φιλίππου γ'. οὗ ἡ ἀρχὴ, Πολλῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
ζ'. Κατὰ Φιλίππου δ'. οὗ ἡ ἀρχὴ, Καὶ σπουδαῖα νομίζων.

η'. Ὁ περὶ τῆς Εἰρήνης, οὗ ἡ ἀρχή, Ὁρῶ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.
θ'. Ὁ περὶ Ἀλοννήσου, οὗ ἡ ἀρχή, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐκ ἔστιν ὅπως.
ι'. Ὁ περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ, οὗ ἡ ἀρχή, Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.
ια'. Ὑπὲρ τῆς τῶν Ῥοδίων ἐλευθερίας, οὗ ἡ ἀρχή, Οἶμαι δεῖν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες.
ιβ'. Περὶ τοῦ στεφάνου, οὗ ἡ ἀρχή, Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
ιγ'. Καὶ Αἰσχίνου περὶ παραπρεσβείας, οὗ ἡ ἀρχή, Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.

CODEX CCCXXV. olim CCCXXVIII. omnino recens, in charta vulg. papyrea, foliorum 234.

Olympiodori Scholia in Alcibiadem Platonis. Init. Ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἀρχόμενος τῆς ἑαυτοῦ θεολογίας.

CODEX CCCXXVI. olim CLXI. omnino recens, in charta vulgari papyrea, foliorum 52.

Olympiodori in Philebum Platonis. Init. Ὅτι ἡδονῆς ὁ σκοπὸς, φησιν, ὡς δηλοῖ.

CODEX CCCXXVII. olim LXXXI. bombycinus, XIV. sæculi, foliorum 275.

Fol. 1. Aristotelis Logica initio mutila. Quæ supersunt, incipiunt ab his verbis: Τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἴδει, ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον.

Fol. 14. verso, Aristotelis Categoriæ cum Scholiis. Deinde Analytica cum Scholiis.

Fol. 166. Aristotelis Topica cum Scholiis. Libri octo.

Fol. 251. Aristotelis σοφιστικοὶ ἔλεγχοι, cum Scholiis brevibus.

CODEX CCCXXVIII. olim X. bombycinus, XV. sæculi, foliorum 330.

Alexandri Aphrodisiei, in Metaphysicam Aristotelis. Init. Πάντες ἄνθρωποι τοῦ εἰδέναι ὀρέγονται φύσει. Item in Libros περὶ ἀρχῶν.

CODEX CCCXXIX. olim CCCXXIV. in charta vulgari papyrea dicta, scriptus tempore Cl. V. Petri Seguerii Cancellarii ab Honorato Presbytero, foliorum 256.

Fol. 1. Syriani Philoxeni in Metaphysicam Aristotelis. Init. Ἐν τῷ μείζονι α'. τίς ἡ πρόοδος σκέψις εἰπών.

Fol. 78. ejusdem in dubia Aristotelis in Mathematica & numeros. Init. Οὐκ εἰμὶ τῶν φιλαπεχθημόνων.

Fol. 121. vers. ejusd. de ideis. Init. Περὶ δὲ τῶν ἰδεῶν πρῶτον αὐτὴν τὴν κατὰ τὰς ἰδέας.

Fol. 208. ejusd. Περὶ τῶν πρώτων ἀρχῶν καὶ αἰτίων. Init. Περὶ δὲ τῶν πρώτων ἀρχῶν καὶ τῶν πρώτων αἰτίων.

Fol. 254. ejusd. de Providentia. Init. Τῶν ὄντων κατ' Ἀριστοτέλην ἡ μὲν ἀσώματός τε.

CODEX CCCXXX. olim VI. membranaceus, XI. sæculi, foliorum 305. Non omnia primæ manus sunt.

Fol. 2. Porphyrii Isagoge. Init. Ὄντος ἀναγκαίου Χρυσαόριε.

Fol. 17. verso, Aristotelis Categoriæ, de decem generalissimis generibus. Init. Ὁμώνυμα λέγεται ὧν ὄνομα μόνον κοινόν. Cum Scholiis.

Fol. 43. Aristotelis περὶ ἑρμηνείας, de interpretatione. Init. Πρῶτον δεῖ θέσθαι τί ὄνομα καὶ τί ῥῆμα. Dividitur in sectiones quinque.

Fol. 58. Aristotelis Analytica priora & posteriora. Initium: Πρῶτον εἰπεῖν περὶ τί καὶ τίνος.

Fol. 201. Aristotelis Topica, libri octo. Init. Ἡ μὲν πρόθεσις τῆς πραγματείας μέθοδον εὑρεῖν.

Fol. 277. verso, Aristotelis Sophistici Elenchi. Init. Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων, καὶ τῶν.

CODEX CCCXXXI. olim XI. in charta vulgari papyrea, manu recenti Honorati Presbyteri de quo supra, foliorum 616.

Fol. 1. Alexandri Aphrodisiei. in 4. lib. Aristotelis Metaphysicorum. Init. Ὅτι μὲν Ἀριστοτέλους ἐστὶ τὸ ἐπιχε-

Fol. 115. Michaëlis Ephesii Scholia in 5. lib. Metaphysicorum Aristotelis. Init. Πολλάκις τῆς προκειμένης ἐπιστήμης.

Fol. 139. ejuſdem, (ut puto, non enim ſcribitur) in lib. 7. Metaphyſicorum. Init. Τὸ ὂν λέγεται πολλαχῶς καθάπερ.

Fol. 152. ejuſd. (ut puto) in 8. lib. Metaphyſicorum. Init. Τὰ ἐν τῷ περὶ τούτου βιβλίῳ, καὶ τῷ περὶ.

Fol. 277. ejuſd. (ut puto) in 9. Metaphyſicorum. Init. Εἰπὼν ἐν τῷ ζ'. καὶ τί, περὶ τοῦ καθ' αὑτό.

Fol. 325. ejuſd. (ut puto) in 10. Metaph. Init. Επεὶ οἱ τὰς ἰδέας τιθέμενοι καὶ αὐτοί.

Fol. 360. verſo, ejuſd. (ut puto) in 11. Metaph. Init. Εν τῷ παρόντι βιβλίῳ δεκάτῳ (ſic) ὄντι.

Fol. 406. ejuſd. (ut puto) in 12. Metaphyſicorum. Init. Εν τῷ παρόντι βιβλίῳ τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ ὁ λάμβδα.

Fol. 478. ejuſd. (ut puto) in 13. Metaphyſicorum. Init. Εν τῷ λάμβδα τῆς προειρημένης πραγμ-

Fol. 568. verſo, ejuſd. (ut puto) in 14. Metaphyſicorum. Init. Εν τῷ περὶ τούτου βιβλίῳ ζητήσας.

CODEX CCCXXXII. olim XIX. membranaceus, XV. ſæculi, foliorum 166.

Fol. 1. Alexandri Aphrodiſiei, quarumdam phyſicarum difficultatum ſolutio. Init. Τῶν προβλημάτων τὰ μὲν αὐτόθεν ἐστὶ πιστά.

Fol. 3. Alexandri Aphrodiſiei, ſine alio titulo. Init. Διατί τοὺς ἀνθρώπους Ομηρος πολιοκροτάφους. Capita 153.

Fol. 32. verſo, Τοῦ αὐτοῦ, ἐκλογαὶ ἰατρικῶν ἀπορημάτων, καὶ φυσικῶν προβλημάτων. Init. Τὸ Ασκληπιοῦ δῶρον πασῶν τῶν κατά. Capita 291.

Fol. 82. Dexippi Philoſophi Platonici, in Categorias Ariſtotelis lib. 1. in capita multa diſtinctus. Init. Οκνος τις ἔχει με μάλα καλῶν καὶ γυναίων.

Fol. 105. ejuſdem liber 2. in capita multa diſtinctus. Init. Μέχρι μὲν τούτων, ὦ φιλομαθέστατε Σέλευκε.

Fol. 119. verſo, ejuſd. ſine titulo. Init. Τὰ μὲν δὴ περὶ τῆς οὐσίας ἀπορήματα, ὦ κάλλιστε τῶν ἐμῶν . . . . Σέλευκε.

Fol. 124. verſo, ejuſd. de Syllogiſmo. Init. Τῆς συνθέσεως τῆς συλλογισμῶν στοχαζόμενοι.

Fol. 134. Hermæ Triſmegiſti Pœmander. Init. Ευνοίας μοι ποτε γενομένης περί. Adſunt hiatus multi.

Fol. 164. verſo, Hermæ ad Æſculapium, Ασκληπιόν. Init. Επεὶ ὁ υἱός μου.

CODEX CCCXXXIII. olim CCXLVIII. bombycinus, XIV. vel XV. ſæculi, foliorum 247.

Fol. 1. Galeni de Partibus liber 1. Init. Ωσπερ τῶν ζώων ἕκαστον ἓν εἶναι λέγεται. Octo ſunt libri.

CODEX CCCXXXIV. olim CCXLIX. bombycinus, XIV. ſæculi, foliorum 356. lacerus multis in locis.

Præmittuntur duo Indices operum ut puto Actuarii, ſed laceri plerumque & deleti.

Fol. 10. Εκ τῶν Γαληνοῦ περὶ οὔρων καὶ τῆς τούτων κρίσεως διαφορᾶς. Init. Τῶν οὔρων αἱ διαφοραὶ πολλαί.

Fol. 19. Περὶ κράσεων καὶ φυσικῶν δυνάμεων καὶ παθῶν &c. Init. Επειδὴ . . . . ὑπὲρ τοῦ γένεσις ἡμῶν τελλομ-

Fol. 4. Liber mutilus incipit ſic: Επαίρεταί τε γὰρ καὶ βαρύνεται. De morbis & remediis.

Fol. 166. Ακτουαρίου βιβλίον ε.

Fol. 215. Actuarii nomen legitur in titulo: cætera lacera & deleta: Sequuntur poſtea Actuarii libri de Urinis.

CODEX CCCXXXV. olim CCCXXXI. bombycinus, ex variis Codicibus & quaternionibus diverſæ manûs conſarcinatus, quorum ſcriptura eſt XIV. ſæculi. Conſtat foliis 325.

Opuscula & fragmenta variorum Medicorum.

Fol. 1. Piropuli, Πιεροπούλου ἐκ Κορώνης, περὶ τῆς Βίζα. Init. Διὰ πετραγκάθου οὐγγίας ἥμισυ καὶ τρώξ ὁ πουρνόν. Est infimæ Græcitatis opusculum.

Fol. 2. Fragmentum septem linearum ex Cyrillo, περὶ τῶν ἀλχαίτων μυστηρίων.

Pro sequentibus Manuscripti hujus opusculis, Indicem a Medico quodam docto adornatum & ad frontem libri positum adferam.

» Fol. 3. Curationes variorum affectuum sine Authoris nomine, idiomate Græcobarbaro passim scriptæ.

» Fol. 5. vers. Fragmentum diæteticum de victûs ratione. Init. Τὸ ὀρνίθιον χρῆσιον πάντη εἰς εὐχυμίαν.

» Fol. 6. vers. Fragmentum Botanicum, λέξις ἰατρικῶν βιβλίων, ἑρμηνεία βοτάνων, sive interpretationes simplicium medicinalium. Init. Ἀκάνθα Αἰγυπτία.

» Fol. 8. Fragmentum de aquis ex Rufo, περὶ ὑδάτων ἐκ τοῦ Ῥούφου. Habet Ætius lib. 3. cap. 165.

» Fol. 10. Dioclis Epistola προφυλακτικὴ ad Antigonum regem. Paulus Ægineta ad calcem libri 1.

» Fol. 12. Fragmentum incerti Authoris ἰατρικῶν παρασημειώσεων, varia remedia continet. Est ut ibidem Pepagomeni, Πεπαγωμένου.

» Fol. 17. Excerpta ex Galeno, de remediis.

» Fol. 21. Excerpta passim ἀτάκτως ex Galeni libris de simplicium medicamentorum facultatibus.

» Fol. 34. vers. Excerpta ex Hippocrate περὶ τῆς γονῆς καὶ κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου. Quæ secunda portio liber est editus a Cornario Basileæ anno 1558. sub titulo, Hippocratis de hominis structura.

» Fol. 39. Ad Perdiccam Macedonum regem. Hæc Græca tamen melius digesta quam in Exemplari, quo usus Interpres Petreius, quem evulgavit Cornarius.

» Fol. 47. Interrogata & responsa de venæ statione; de pulsibus dissertatio.

» Fol. 51. verso, De Antidotis incerti Authoris.

» Fol. 61. Index libri de variis affectibus, incerti Authoris.

» Fol. 63. Index Plantarum cum synonymis Galeno adscriptus.

» Fol. 68. vers. Fragmentum aliquot linearum affectibus, & eorum cura.

» Fol. 69. Galeni de substitutis medicinis. In multis variat ab Editis.

» Fol. 70. Anonymi, de substitutis, uberior Editis. Scriptio mendis scatet.

» Fol. 74. vers. Tabulæ de causis morborum & febrium differentiis.

» Fol. 75. Excerpta de morbis ex Hippocrate, Galeno & Meletio.

» Fol. 151. Anonymi de nervorum affectibus, de morsu canis rabidi, de vermibus. Quæ sequuntur perplexa sunt.

» Anonymi de morbis ad Constantinum Porphyrogenetum & Philochriston regem (Imperatorem.) Basileæ editus est Nonni nomine præfixo; Argentorati 1568. Sed manuscriptus liber in pluribus variat, mutato etiam ordine Capitum. Init. Τὰς προσαρθείσας ἐπιτομάς.

» Galeni de humoribus, Libellus alter ab edito.

» Anonymi de pulsibus Libellus.

» Anonymi de venæ sectione.

» Anonymi περὶ εὐχύμων sive de alimentis boni succi, & de diæta.

» Anonymi de Urinis.

» Anonymi tractatus de Alexipharmacis.

» Anonymi ad varios thoracis affectus.

» Anonymi de cura serpentum morsûs.

» Synopsis trium librorum Oribasii ad Julianum, ad Eustathium, & ad Eunapium; ac librorum methodi medendi Galeni, Archigenis, Rufi aliorumque veterum illustrium. Explanatio Ætii Asnideni dicti, comparata ex Dioscoridis lib. de

alimentis

» de alimentis, digesta ordine Alphabetico, & descripta a Simeone Magistro dicto » Seth, & oblata Michaëli Ducæ Imperatori. Liber est Simeonis Sethi, qui vixit » sub Michaële Duca anno Christi 1075. Is vero longe auctior eo nuper edito Pa- » risiis anno 1658. apud viduam Mathurini du Puy.

CODEX CCCXXXVI. olim CCCXXV. bombycinus, sæculi XV. foliorum 116. In fronte legitur hæc nota : *Omnia Græce bene scripta, valde integra. Quod volumen nobilis vir D. D. Robertus Vvrothe, Anglus, armiger de Duranc in comitatu Midllsex* (alibi fol. 111. dicitur in *Midllsexia justitiarius*) *dono dedit Francisco Rassio Noëo Chirurgo Parisiensi & Regio, in dicto comitatu anno D. 1583. mense Julio.* Et fol. sequenti : *Franciscus Rassins Noens Doctor Chirurgus Paris. & Regius hoc scripsit Londini mense Julio 1683.*

Fol. 1. Claudii Ptolemæi Harmonicorum libri III. Primus habet capita 16. & sic incipit : Ἁρμονική ἐστι δύναμις καταληπτική.

Fol. 27. lib. 2. capita 16. Init. Λάβοιμεν δ' ἂν καθ' ἕτερον τρόπον.

Fol. 54. lib. 3. capita 16. Init. Αὐτάρκης μὲν οὖν δέδεικ.

Fol. 74. Στρατηγικῶν τάξεων διατάξις, ἢ περὶ στρατηγικῶν ὀνομάτων τε καὶ τάξεων. Init. Τὴν παρὰ τοῖς Ἕλλησι τακτικὴν θεωρίαν ἀπὸ τῶν Ὁμήρου χρόνων. Hæc porro strategica sunt Æliani. Post hoc Procemium, qui in Editis legitur titulus ad caput primum, non habetur in hoc Codice, sed nullo præmisso incipitur : Πρῶτος μὲν οὖν ἴσμεν, δοκεῖ τῆ ταξ- Similiterque capitis quod in edito secundum est, titulus abest a Codice. Similiterque in sequentibus argumenta capitum desiderantur.

Figuræ militarium turmarum longe differunt ab iis, quæ in Editis repræsentantur. In Codice namque manuscripto indicatur, quibus notis in designanda acie omnia militum genera repræsententur. Quæ sane in editis omissa necessarium videretur esse publica reddere. Nam hoc fortasse notarum genere alii manuscripti libri utuntur.

Fol. 96. Ex tacticis Leonis Imperatoris. Init. Πρώτη κεφαλὴ ὁ στρατηγός. Horum vero pars minima tantum habetur in hoc Codice.

Fol. 98. Galeni, quod temperamentum corporis animæ virtutes sequantur. Init. Ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν ἕπεσθαι.

Fol. 111. verso, S. Maximi de anima. Init. Πρῶτον μὲν οὖν ἁπλῶς τῶν ἀποδείξομεν, τίνι κριτηρίῳ.

CODEX CCCXXXVII. olim CCLI. bombycinus, XIV. vel XV. sæculi, foliorum 275.

Fuit Catechumenorum Lauræ S. Athanasii in monte Atho, ut initio & fine scribitur.

Claudii Ptolemæi Geographia.

Liber primus 24. capita habet. 1. Τίνι διαφέρει γεωγραφία χωρογραφίας. Init. Η γεωγραφία μίμησίς ἐστι διαγρ-

Lib. 2. cap. 15. fol. 32. verso. Initium Prologi : Τὰ μὲν οὖν καθ' ὅλου λαμβανόμενα.

Lib. 3. capita 17. fol. 72. vers. Init. Η Ιταλία περιορίζεται ἀπό.

Lib. 4. capita 8. fol. 113. vers. Init. Τῆς Μαυριτανίας τῆς Τιγγιτανῆς.

Lib. 5. capita 19. fol. 143. verso. Init. Ο Πόντος καὶ ἡ Βιθυνία περιορίζεται.

Lib. 6. capita 21. fol. 182. vers. Init. Η Ασσυρία περιορίζεται ἀπὸ μέν.

Lib. 7. fol. 210. verso. Init. Η ἐντὸς Γάγγου Ινδική.

Liber 8. fol. 234. Init. Οσα μὲν οὖν ἐχρῆν εἰς τὴν γεωγρ-

Fol. 266. Κλαυδίου Πτολεμαίου ἔκθεσις τοῦ κατὰ τὸ βόρειον ἡμισφαίριον ἀστερισμοῦ. Init. Αρκτου μικρᾶς ἀστερισμός.

Fol. 269. Εκθεσις τοῦ κατὰ τὸν ζωδιακὸν ἀστερισμοῦ. Init. Κριοῦ ἀστερισμός.

Fol. 272. verso, Εκθεσις τοῦ κατὰ τὸ νότιον ἡμισφαίριον ἀστερισμοῦ. Init. Κήτους ἀστερισμός.

CODEX CCCXXXVIII. olim CCLXV. bombycinus, XV. sæculi, foliorum 331.

ıudii Ptolemæi Aſtronomica.
ıtium poſt tabulas numericas, Τὴν δήλωσιν τῶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς.
ol. 85. Theonis Alexandrini, Εἰς τοὺς προχείρους κανόνας τῆς ἀστρονομίας προέκδοσις. Η μὲν λογικωτέρα ἔφοδος τῆς διὰ τῶν προχείρων.
Fol. 195. Procli Diadochi Platonici, ὑποτύπωσις τῶν ἀστρονομικῶν ὑποθέσεων. Init. των μὲν ὁ μέγας, ὦ ἑταῖρε τόν γε ὡς.
ol. 240. verſo, Παράδοσις τοῦ σοφοῦ Γρηγορᾶ, ὅπως δεῖ κατασκευάζειν ἀστρόλαβον. Init. μὲν ἔξω δοχεῖον ὃ περιέχει τὰ σύμπαντα.
Fol. 262. Claudii Ptolemæi, τῆς πρὸς Συρον συμπερασματικῆς τετραβίβλου τὸ πρῶτον. it. Τὸν τῆς δι' ἀστρονομίας προγνωστικὸν τέλος. Primi libri 23. capita. Secundi 14. Tertii 4. Quarti octo vel novem.
Fol. 323. Claudii Ptolemæi βιβλίον ὁ καρπὸς... Init. Προεκτέθειμενοι, ὦ Σύρε τῆς &c.

CAPUT VI.

Oratores, Rhetores, Lexica, Grammatici, Poëtæ.

CODEX CCCXXXIX. olim CXCVIII. membranaceus, foliorum 366. XV. ſæculi, ſcriptus anno 1450. ut ſcribitur fol. 342. verſo.
Demoſthenis Orationes.
Fol. 1. Olynthiaca 1. Præit argumentum hoc initio: Ολυνθος ἦν πόλις ἐπὶ Θρᾴκης Initium Olynthiacæ: Αντὶ πολλῶν ἄν, ὦ ἄνδρες.
Fol. 5. Olynthiaca 2. Initium argumenti: Πρoσήκαντο μὲν τὴν πρεσβείαν τῶν Ολυνθίων. Init. Olynthiacæ 2. Επὶ πολλῶν μὲν ἄν τις ἰδεῖν.
Fol. 9. Olynthiaca 3. Init. argumenti: Επεμψαν βοήθειαν τοῖς Ολυνθίοις. Init. Olynthiacæ 3. Οὐχὶ ταῦτα παρίσταται.
Fol. 14. contra Philippum 1. Init. argum. Κακῶς ἐν τῷ πολέμῳ τοῦ πρὸς Φίλιππον. Init. Orationis: Εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος. Argumenta præeunt omnibus Orationibus. Et conſequenter tres Orationes contra Philippum, & alia de pace, ut ſupra in Codice CCCXXIV.
Fol. 67. verſo, περὶ συντάξεως. Init. Περὶ μὲν τοῦ παρόντος ἀργυρίου.
Fol. 72. verſo, Περὶ τῶν συμμοριῶν. Init. Οἱ μὲν ἐπαινοῦντες.
Fol. 77. verſo, pro Rhodiorum libertate, ut ſupra.
Fol. 82. verſo pro Megalopolitis. Init. Αμφότεροί μοι δοκοῦσιν ἁμαρτάνειν.
Fol. 86. de fœdere cum Alexandro. Init. Αξιον ἀποδέχεσθαι, ὦ ἄνδρες Αθ-
Fol. 90. de corona, ut ſupra.
Fol. 135. verſo, Περὶ παραπρεσβείας, ut ſupra.
Fol. 183. Πρὸς Λεπτίνην περὶ παραπρεσβείας. Init. Ανδρες δικασταί, μάλιστα μέν.
Fol. 205. contra Midiam, Περὶ τοῦ κονδύλου. Præunt duo argumenta longiora cæteris. Init. Τὴν μὲν ἀσέλγειαν, ὦ ἄνδρες δικασταί.
Fol. 238. contra Andotionem. Init. Οσπερ Εὐκτήμων, ὦ ἄνδρες δικασταί.
Fol. 249. contra Ariſtocratem. Init. Μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Αθ-
Fol. 280. contra Timocratem. Init. Τοῦ μὲν ἀγῶνος, ὦ ἄνδρ-
Fol. 309. contra Ariſtogitonem 1. Init. Πάλαι καθήμενος, ὦ ἄνδρες.
Fol. 321. verſo, contra Ariſtogitonem 2. Init. Οτι μὲν τοίνυν ὀφείλει τῷ δημοσίῳ.
Fol. 325. contra Neæram. Init. Πολλά με τὰ παρακαλοῦντα ἦν.
Fol. 343. Ερωτικὸς, Δημοσθένους. Init. Αλλ' ἐπειδήπερ ἀκούειν βούλει τοῦ λόγου.
Fol. 347. verſo, Επιτάφιος. Init. Επειδὴ τοὺς ἐν τῷδε τῷ τάφῳ. Sine ſcriptoris nomine.
Fol. 351. Προοίμια δημηγορικά. Init. Εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος. Sine ſcriptoris nomine.

CODEX CCCXL. olim CCCXCIII. membranaceus, XV. ſæculi, foliorum 173.

Hermogenis Rhetorica ſine titulo initio, ut in multis aliis Codicibus, περὶ τῶν στάσεων. Init. Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων, ἅ.

Fol. 25. Hermogenis de inventionibus. Init. Η πρώτη καὶ καλλίστη τῶν προοιμίων εὕρεσις.

Fol. 71. Hermogenis de ideis. Init. Εἴπερ ἄλλό τι τῷ ῥήτορι καὶ τὰς ἰδέας.

Fol. 113. verſo, τέλος τοῦ πρώτου τόμου.

Τόμος δεύτερος περὶ γοργότητος. Init. Καλὸς μὲν οὖν ἅμα ὄγκῳ καὶ ἀξιώματι.

Fol. 158. Hermogenis, περὶ μεθόδου δεινότητος. Init. Εαν μέρος λόγου εὕρηται μέν.

CODEX CCCXLI. olim CCXCVIII. bombycinus, XIV. ſæculi. In medio ſunt multa recentiore manu. Folia omnia ſunt numero 394.

Fol. 1. & 2. in membrana, præmittuntur quædam excerpta ex Iſidoro Peluſiota, Symeone &c.

Fol. 3. Πρόγραμμα εἰς τὴν παροῦσαν βίβλον, τὴν λεγομένην διόπτραν. (Opus Philippi ſolitarii quod dicitur Dioptra.) Init. Κρεῖσσον, φησίν, ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον.

Fol. 4. Στίχοι κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Βέστου, τοῦ καὶ Γρακάτου εἰς τήνδε τὴν βίβλον. *Verſus Domni Conſtantini Veſti, qui etiam Gracatus vocatur, in hunc librum.* Init.

Ο τήνδε θέλων ἀναγνῶναι τὴν βίβλον.

Μὴ πρὸς τὸ μέτρον ἀπίδῃς τὸ τῶν στίχων &c. *Qui hunc librum legere voluerit, ne carminum metrum reſpiciat* &c.

Fol. 5. Επιστολὴ παρακλητικὴ Καλλινίκου πρὸς Φίλιππον. *Epiſtola adhortatoria Callinici ad Philippum.* Init. Τὴν πάλαι φιλίαν εἰδὼς, τὴν τε ἡμετέραν λέγω.

Fol. 6. Ετέρα ἐπιστολὴ ἀντεπισταλτικὴ Φιλίππου πρὸς τὸν μοναχὸν Καλλίνικον. *Alia Epiſtola viciſſim Philippi ad Monachum Callinicum.* Init. Τῇ κελεύσει σου εἴξας καὶ μὴ θέλων, διὰ τὸ τῆς ὑπακοῆς καὶ ἀγάπης καλόν.

Fol. 6. & 7. Στίχοι ἀπολογητικοὶ αὐτοῦ. *Verſus apologetici.* Init. Ο ἀμαθὴς πρὸς ἀμαθεῖς ἐξ ὧν ἰσχύω λέγω, καὶ νουθετῶ.

Fol. 7. Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ πρώτῳ μου λόγῳ. *Hæc inſunt in primo libro meo.*

α΄. Οὐκ ἀφαιροῦνται τὸ ἅγιον βάπτισμα οἱ τοῦτο καταρυπώσαντες ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. 1. *Quod qui S. Baptiſma polluerunt, ipſum amittant in die judicii.* (Forte intelligit eos fructum ejus amittere.)

β΄. Σαφὴς ἀπόδειξις, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων ἀνόνητός ἐστιν, καὶ τὰ ἔργα χωρὶς πίστεως νεκρά ἐστιν. 2. *Clara demonſtratio quod fides ſine operibus inutilis ſit, & opera ſine fide mortua ſint.*

γ΄. Οποίας τῶν τοῦ Χριστοῦ ἐντολῶν χρὴ προτιμοτέρας ἔχειν παρὰ τὰς ἄλλας. 3. *Quænam Dei præcepta aliis anteponenda ſint præceptis.*

δ΄. Οτι χωρὶς ἀγάπης ἔωλα ἡμῖν πάντα τὰ γινόμενα κατ' ἐντολὰς τοῦ θεοῦ. 4. *Quod ſine caritate ea quæ ſecundum præcepta Dei aguntur inania nobis ſint.*

ε΄. Οτι ὁ ὑπομείνας τοὺς ἐπερχομένους αὐτῷ πειρασμούς τε καὶ θλίψεις εὐχαρίστως, ἀθλητὴς καὶ μάρτυς ἐστιν· ἐὰν δὲ μὴ οὕτως τοὺς πόνους ὑπέμεινε, καὶ μὴ θέλων, μισθὸν οὐκ ἀπέλαβεν. 5. *Quod is qui occurrentes ſibi tentationes & ærumnas grato animo ſuſtinuit, athleta ſit & martyr; ſi vero non hoc paſſus ſit modo, ſed invitus, mercedem non recipiat.*

ϛ΄. Οτι πολλοὶ πολλὰ καὶ μεγάλα ἔχοντες κατορθώματα, ἕτεροι δὲ μικρὰ καὶ ὀλίγα, εὑρεθήσονται τούτοις ἴσοι, εἴ τε καὶ μείζονες, ὡς ἀπὸ τῆς γνώμης καὶ ἀπὸ τῆς προαιρέσεως αὐτῶν. 6. *Quod ſi multi præclaris geſtis ornati fuerint; alii autem parvis & exiguis; hi tamen illis æquales, vel forte majores inveniendi ſint, pro ratione animi & propoſiti.*

ζ΄. Οτι διὰ μικρὰν ἀμέλειαν καὶ ῥαθυμίαν μεγάλα τίκτονται κακά. 7. *Quod per parvam negligentiam & ſegnitiem magna pariantur mala.*

η΄. Οτι οἱ ἀμελῶς καὶ ἐν ἁμαρτίαις βιοῦντες καὶ μὴ μετανοοῦντες, παραρπάζονται τῶν τῇδε ἀνηλεῶς καὶ βιαίως, ἐν οὐ καιρῷ. οἱ δ' ἀνανεύοντες καὶ ἐπιστρέφοντες, οὐχ οὕτως. 8. *Quod ii qui negligenter in peccatis vivunt, & pœnitentiam non agunt, hinc violenter & ſine miſericordia abripiantur ante tempus; qui autem reſipiſcunt & convertantur, ſecus.*

θ΄. Οτι ἐὰν μὴ ἐξαγορεύσῃ τις τὰς ἁμαρτίας ἐνθάδε, σωθῆναι ἄλλως ἀμήχανον. 9. *Quod ſi quis hîc peccata non confiteatur, ſalutem nullo modo conſequi poſſit.*

ι'. Ὅτι ἐὰν ἀγαπήσωμεν τὸν θεὸν, καθὼς ἠγαπήσαμεν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ δουλεύσωμεν αὐτῷ, ὡς ἐδουλεύσαμεν τῷ διαβόλῳ, ἀρκεῖ τοῦτο ἡμῖν εἰς σωτηρίαν. 10. *Quod ſi diligamus Deum ſicut dileximus peccatum, & ſi ſerviamus ei ſicut diabolo ſervivimus, hoc nobis ſufficiat ad ſalutem.*

ια'. Ὅτι εἰ καί τις ἁμαρτῶν ἁμάρτῃ, ὡς τῷ Μανασσῇ ἐκείνῳ ἐξισωθῆναι· εἶτα μετὰ ἀληθινῆς ταπεινώσεως καὶ καρδίας συντετριμμένης καὶ θερμῶν δακρύων προσέλθῃ τῷ θεῷ, λαμβάνει τελείαν συγχώρησιν, εἰ καὶ οὐδὲν ἄλλο ἀγαθὸν αὐτῷ πέπρακται ἢ πρόσῃ. 11. *Quod ſi quis ita peccaverit, ut Manaſſi illi comparari poſſit, deindeque cum vera humilitate, corde contrito, ferventibuſque lacrymis accedat; perfectam accipiat remiſſionem, etiamſi nihil aliud boni fecerit, aut penes ſe habeat.*

Fol. 8. Λόγος πρῶτος· στίχοι αωμ'. *Liber primus, verſiculi* 1840. ἐρώτησις ψυχῆς. Init. Πολλοὺς μὲν ἔχομεν ὁμοῦ καὶ χρόνους καὶ καιρούς τε &c.

Fol. 53. Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ δευτέρῳ λόγῳ. *Hæc habentur in ſecundo libro.*

α'. Ὅτι ἡ ψυχὴ ἐξ ὧν διὰ τῶν τοῦ σώματος μελῶν καὶ μορίων πράττει καὶ ἐνεργεῖ, δι' αὐτῶν καὶ γνωρίζεται, τὸ, οἵα καὶ πηλίκη. 1. *Quod anima ex iis quæ per corporis membra & partes operatur & agit, per ea ipſa, inquam, cognoſcatur, nempe qualis & quanta ſit.*

β'. Ὅτι εἰ μὴ εἰς αὔξησιν ἔλθωσι τὰ μέλη καὶ μέρη τοῦ σώματος, αἱ ἐνέργειαι τῆς ψυχῆς ἄφαντοι εἰσιν. 2. *Quod niſi membra & partes corporis argumentum accipiant, operationes animæ non appareant.*

γ'. Ὅτι εἴπερ τι τῶν μελῶν τοῦ σώματος ἀπόλλυται, ἢ ἄλλως πῶς βλαβῇ, ἀπρακτεῖ αὕτη τῆς αὐτῆς (f. αὐτοῦ) ὑπουργίας. 2. *Quod ſi corporis membrum quodpiam pereat, aut alio modo lædatur, ipſa ſecundum ejus miniſterium ſine operatione maneat.*

δ'. Ἆρα ἐν ποίῳ μορίῳ τοῦ σώματος τὸν νοῦν ἐγκαθιδρῦσθαι οἴεσθαι δεῖ. 4. *In quanam corporis parte mentem reſidere putandum ſit.*

ε'. Ὅτι σύμφυτος ἡ ψυχὴ τῷ σώματι, καὶ ἅμα ψυχὴ ἅμα σῶμα, οὐ προτέρα γὰρ τὸ ἓν τοῦ ἑτέρου. 5. *Quod anima ſit corpori congenita, & quod ſimul corpus: neque enim alterum eſt prius altero.*

ς'. Ὅτι τοῦ σώματος καταλυομένου, οὐ συγκαταλύεται μετ' αὐτοῦ καὶ ἡ ψυχή· καὶ πῶς οὖσα ἀθάνατος καὶ ἔνδοξος τῷ θνητῷ καὶ ἀδόξῳ συνεκτίσθη, καὶ ποῖον ποίου πρωτόκτιστον; 6. *Quod ſoluto corpore, non cum eo ſolvatur & anima: & quomodo cum ſit immortalis & glorioſa, cum mortali & inglorio creata ſit: atque utrum utro prius creatum ſit.*

ζ'. Ἆρα τίς ὁ προπταίσας ἐν τῷ Ἀδὰμ, ἡ ψυχὴ ἢ τὸ σῶμα; καὶ ὅτι ἡ ψυχὴ ἄχρις ἂν δέδεται τούτῳ τῷ σαρκίῳ, τὰ νοητὰ ἰδέσθαι οὐ δύναται. 7. *Quidnam in Adamo prius lapſum ſit, animane an corpus; & quod anima donec alligetur huic carni, ſpiritualia videre non poſſit.*

η'. Τὸ κατ' εἰκόνα ὁποῖον καὶ καθ' ὁμοίωσιν· καὶ ἐν τίνι καθορᾶται, ἐν τῇ ψυχῇ ἢ ἐν τῷ σώματι; *Quale ſit illud, ſecundum imaginem & ſimilitudinem, & in quonam conſpiciatur, in animane an in corpore?*

θ'. Ἆρα τοῦ Ἀδὰμ τὸ σαρκίον, φθαρτὸν ἐπλάσθη, ἢ ἄφθαρτον; *Num caro Adami corruptibilis, an incorruptibilis creata ſit?*

ι'. Ποῦ θέλομεν λέγειν ὑπάρχειν τὰς προαπερχομένας ψυχάς; καὶ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μέλλομεν πάντες οἱ ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένοι ἀναστῆναι· καὶ ὁποῖοι; 10. *Ubinam dicamus exiſtere animas quæ deceſſerunt: & utrum in noviſſimo die omnes qui a ſæculo mortui ſunt reſurrecturi ſint, & quales?*

ια'. Ὁ Χριστὸς κατελθὼν ἐν τῷ ᾅδῃ πάσας ἠλευθέρωσε τὰς ψυχὰς κατὰ τὴν γραφὴν, ἢ οὔ; καὶ πῶς καὶ τίνι τρόπῳ γνωρίσουσιν αἱ ψυχαὶ μία ἑκάστη τὸ ἴδιον αὐτῆς σῶμα ἐν τῇ ἀναστάσει; 11. *An Chriſtus cum in infernum deſcendit omnes animas liberaverit ſecundum ſcripturam, necne? Quomodo & qua ratione ſingulæ animæ corpus ſuum cognoſcent?*

ιβ'. Ὅτι καθολικὸς μέλλει γενέσθαι ἐπιγνωρισμοὺς τῷ (ſic) τότε ἐπὶ πάντας, ἄχρις ἂν οἱ μὲν δεξιᾷ, οἱ δὲ ἀριστερᾷ ἀφορισθῶσιν· εἶθ' οὕτως συνέσεται καὶ αὖθις ὁ γνωρισμὸς τοῖς δικαίοις αἰώνιος, τοῖς δὲ ἁμαρτωλοῖς οὐκ ἔτι. 12. *Quod univerſalis tunc futura ſit cognitio apud omnes, donec hi ad dextram, alii ad ſiniſtram ſeparentur, deinde ſic futura ſit juſtis cognitio ſempiterna; peccatoribus autem nulla amplius.*

ιγʹ. Ὅτι ἐν τῇ ἀναστάσει ἡ σύμπασα κτίσις ἀνακαινισθήσεται εἰς ἀφθαρσίαν πρὸς κρεῖττον κάλλος καὶ θεωρίαν. ὁμοίως καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων σώματα συνάμα καὶ τῶν ψυχῶν, ἀλλ' οὐ τριμερεῖς ὡς καὶ νῦν ἔσονται αἱ ψυχαὶ τότε· ἀλλ' οἰχήσεται γὰρ αὐτῶν τὰ δύο μέρη, θυμὸς καὶ ἐπιθυμία. 13. *Quod in resurrectione universa creatura renovanda sit in incorruptionem ad majorem pulcritudinem ac speciem; similiterque hominum corpora una cum animabus; sed non tripartitæ ut nunc erunt, abscedent enim ab eis duæ partes, ira & concupiscentia.*

ιδʹ. Ἔτι περὶ ἀναστάσεως πλατυτέρα ἐξήγησις. 12. *De resurrectione iterum fusior enarratio.*

Fol. 54. Λόγος δεύτερος· στίχοι αχπδʹ. *Liber secundus, versiculi* 1684. κεφ. αʹ. ψυχή. Init. Ἰδοὺ καὶ ἄλλο ζήτημα, ἰδοὺ ἑτέρα πεῦσις, ἐξ ὧν ἠρόμην σοι τὴν ἀρχὴν εἰς λόγον σου τὸ πρότερον &c.

Fol. 108. Τάδε ἔνεστι καὶ ἐν τῷ τρίτῳ λόγῳ. *Hæc habentur in tertio libro.*

αʹ. Ὅτι ὁ νοῦς χωρὶς τοῦ σώματος πολλὰ ἐκτελεῖ καὶ ἀγαθὰ καὶ πονηρά· τὸ δὲ σῶμα μετὰ τῆς ψυχῆς καὶ μόνης ἄνευ τοῦ νοὸς οὐδέν τι. 1. *Quod mens sine corpore multa perficiat & bona & mala; corpus autem cum anima sola sine mente nihil.*

βʹ. Ὅτι ἡ δικαία ψυχὴ λυθεῖσα τοῦ σώματος ὑμνεῖ ἐνδιαθέτῳ λόγῳ τὸν κύριον μετὰ τῶν ἀγγέλων· καὶ τῶν τῆδε δεινῶν οὐ μέμνηται. ἡ δὲ ἁμαρτωλὴ μέμνηται μέν, πλὴν οὐ πασῶν, οὐδὲ πάντων. 2. *Quod justa anima soluta a corpore intima ratione Dominum celebret cum Angelis, & ærumnarum hujus mundi non recordetur; anima vero peccatrix recordetur quidem, sed non omnium.*

γʹ. Ὅτι οἱ ἄγγελοι, οὐχ ὡς δι' ὀργάνου τινὸς σωματικοῦ ὑμνοῦσι καὶ αἰνοῦσι τὸν κύριον. 3. *Quod Angeli non quasi per organum quoddam corporeum Dominum celebrent & laudent.*

δʹ. Ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι μειζόνως δοξασθήσονται οἱ ἅγιοι ὑπὲρ τοὺς ἀγγέλους. 4. *Quod in in futuro sæculo majori gloria donandi sint Sancti, quam Angeli.*

εʹ. Ἆρα ποταπὴ δὴ καὶ ἔσται ἡ κτίσις ἐκείνη τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἣν προσδοκῶμεν καινὴν γενέσθαι· καὶ εἴπερ μέλλει ἐν αὐτῇ καὶ τότε εἶναι ὁ παράδεισος τὸ τοῦ Ἀδὰμ ποτὲ ἐνδιαίτημα. 5. *Quænam futura sit creatura illa futuri sæculi, quam exspectamus novam futuram; & utrum in illa futurus sit paradisus ille, ubi Adam habitavit.*

ϛʹ. Περὶ συντελείας καὶ τοῦ ἀντιχρίστου, πῶς μέλλει ἐλθεῖν καὶ ἐκ ποίας φυλῆς καὶ ἐκ ποίου γένους καὶ ἔθνους. 6. *De consummatione & de Antichristo, quomodo; & ex qua tribu venturus sit, ex quo genere & ex qua gente.*

Σχολ. Πρόσεχε σεαυτῷ, ὁ προφήτης φησίν, ἵνα μὴ γένηται ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἁμάρτημα, κρυπτὸν ἀνόμημα. *Scholion.* Attende tibi ipsi, *inquit Propheta*, Ne sit in corde tuo peccatum, occulta iniquitas.

Τοιοῦτός ἐστιν ἅπας ἀνὴρ ἀλαζών. *Talis est omnis vir arrogans.*

Τετύφωται τὴν ψυχήν. *Animâ inflatur.*

Οἴεται τὰ πάντων κεκτῆσθαι πλεονεκτήματα. *Omnia se eximia bona possidere putat.*

Πολλαπλάσια ὧν ἔχει ἑαυτῷ περιβάλλεται. *Multo plura, quam habet, sibi adscribit.*

Οὗτος τρόπον τινὰ ἐκτὸς τοῦ σώματος ἥμαρτεν. *Hic quodam modo extra corpus peccavit.*

Ἡ γὰρ οἴησις καὶ τὸ καταψεύδεσθαι ἑαυτοῦ, σωματικῆς οὐκ ἐδεήθη πράξεως. *Nam ut illam opinionem haberet, & ut seipsum deciperet, corporea operatione non indigebat.*

Τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ τῷ φθόνῳ κατὰ τοῦ πλησίον τηκόμενος. *Talis quoque est is, qui invidiâ contra proximum tabescit.*

Καὶ ὁ μνησικακῶν, *& qui injuriarum recordatur.*

Καὶ ὁ σμικρολόγος, *& avarus,*

Καὶ ὁ μὴ ἐλευθέριος τὴν ψυχήν. *& qui non liberali anima præditus est.*

Ἐν τῇ στρωμνῇ διαπεσόντες, τότε νήφωμεν, διότι ὁ νοῦς χωρὶς τοῦ σώματος συμπαλαίει τοῖς δαίμοσι. *In strato recumbentes vigilemus, quia mens sine corpore cum dæmonibus concertat.*

Fol. 108. κεφ. αʹ. ψυχή. Init. Θεράπαινα προείρηκας ἐν τῷ δευτέρῳ λόγῳ· οὐδὲν ἰδίως ἡ ψυχὴ μικρὸν ἢ μέγα πράττει &c.

Fol. 138. Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ τετάρτῳ λόγῳ. *Hæc exstant in quarto libro.*

αʹ. Ἐρωτῶ μαθεῖν, πῶς τὰς ἄνω τῶν ἀγγέλων λογικὰς οὐσίας προϋπέστησεν ὁ θεός; τὰς δὲ κάτω δημιουργεῖ καὶ ἔτι, λογικὰς καὶ ταύτας οὔσας, τὰς ψυχὰς λέγω. 1. *Quæstionem discendi causâ propono, cur supernas Angelorum rationabiles substantias Deus prius existere fecerit; infernas vero etiamnum creet, ipsasque rationabiles, nempe animas.*

β'. Ἆρα ἴσαι τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων αἱ ψυχαὶ, ἢ ἔχουσι διαφορὰν παραλλαγῆς ἐν τῇ αὐτῶν οὐσίᾳ καὶ φύσει. 2. *An æquales sint omnium hominum animæ, an vero differant & varient in substantia & natura sua.*

γ'. Ἆρ' οὖν ὁ θεὸς αἴτιος ἐστὶ τοῦ εἶναι τοὺς ἀνθρώπους τοὺς μὲν σοφοὺς καὶ σώφρονας, τοὺς δὲ μωροὺς καὶ πονηροὺς, ἕτερον ἀμετάδοτον καὶ ὠμὸν, ἄλλον δὲ πάλιν θυμώδη καὶ ὀργίλον, ἕτερον δ' αὖ ἤπιον ἢ οὔ. 3. *Num Deus causa sit quod homines, alii sapientes & temperantes, alii stulti & mali sint, quod alius intractabilis & crudelis; alius iracundus & furiosus, alius mansuetus; necne?*

δ'. Ἡ φωνὴ δ' αὖ καὶ πῶς ἐστι ποικίλη καὶ διάφορος ἐν τοῖς ἀνθρώποις. 4. *Vox quomodo in hominibus varia & diversa sit.*

ε'. Ὅτι ἐστὶν οἷς ὁ θεὸς θέλει, τὰ τῆς φύσεως μεθιστᾷ ἀπὸ τῶν χειρόνων ἐπὶ τὸ βέλτιον. 5. *Quod in quibus vult Deus naturæ dotes mutet ex malis in bonas.*

ϛ'. Ἆρα τίς ὁ αἴτιος ἐστὶ τὰ πάθη καὶ συμπτώσεις τῶν τικτομένων ἀνθρώπων. 6. *Quæ sit causa passionum & casuum hominibus qui nascuntur.*

ζ'. Ὁ κάκιστος δὲ ἐχθρὸς καὶ πολέμιος πῶς ἐνσπείρει εἰς τὰς ἡμῶν καρδίας ἀπρεπεῖς καὶ αἰσχρὰς ἐνθυμήσεις, καὶ πῶς ὁ θεὸς τούτοις παρεχώρησε πολεμεῖν τοῖς ἀνθρώποις; 7. *Pessimus ille inimicus & adversarius quomodo in cordibus nostris cogitationes indecentes & turpes inserat, & cur Deus concesserit ut hominibus bellum moveant.*

η'. Αἱ ψυχαὶ πῶς ἐκεῖ μιμνήσκονται τῶν ἰδίων αὐτῶν καὶ φίλων; καὶ πῶς ὑπὲρ αὐτῶν πρεσβεύουσιν ἐκτὸς οὖσαι τῶν σωμάτων αὐτῶν, καὶ εἰ ἄρα ἐνεργοῦσι τανῦν ἐκεῖ αἱ ψυχαὶ τῶν ἁγίων, ἢ οὔ. 8. *Quomodo animæ illic recordentur domesticorum & amicorum, & quomodo pro illis intercedant, cum extra corpora sua sint: ac utrum animæ Sanctorum nunc illic operentur, necne?*

θ'. Εἴπερ ἄρα μετὰ τοῦ Χριστοῦ εἰσὶν αἱ ψυχαὶ τῶν ἁγίων, ἄλλο λοιπὸν τί ἐστι μεῖζον ὅπερ μέλλουσι λαβεῖν εἰς ἀμοιβὴν τῶν πόνων καὶ καμάτων εἰς τὴν δευτέραν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν; 9. *Si animæ Sanctorum cum Christo sint, quid alius majus in retributionem pro laboribus accipere possunt in secundo Christi adventu.*

ι'. Ὅτι ὁ Χριστὸς μετὰ τοῦ λῃστοῦ οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἐπὶ γῆς παράδεισον τὸν αἰσθητὸν ἐκεῖνον, ἀλλ' οὔτε ἄλλη τις ἑτέρα ψυχὴ τῶν ἁγίων μετά τε τὴν τοῦ Χριστοῦ ταφὴν καὶ ἀνάστασιν. 10. *Quod Christus in paradisum illum terrenum & sensibilem cum latrone non ingressus sit; sed neque alia quæpiam anima Sanctorum post Christi sepulturam & resurrectionem.*

ια'. Περὶ τοῦ νοητοῦ παραδείσου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ θείων φυτῶν καὶ τίνες οἱ τούτων καρποί· ἐποπτικὴ θεωρία. *De spirituali paradiso & de divinis in eo plantis, & quinam earum fructus sint.*

Fol. 139. Λόγος τέταρτος στίχοι βυκθ'. *Liber quartus, versiculi* 2429. ψυχή. κεφ. α'. Init. Τί δήποτε, θεράπαινα, τὰς λογικὰς δυνάμεις τὰς ἄλλας περιέπεσε καὶ διώλεσε πάλιν.

Fol. 206. Λόγος πέμπτος· στίχοι το'. *Liber quintus, versiculi* 370.

Κλαυθμοὶ καὶ θρῆνοι μοναχοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ξένου δι' ὧν καὶ διελέγετο πρὸς ψυχὴν τὴν ἰδίαν. *Fletus & lamentationes monachi & peregrini, cum anima sua colloquentis.* Init. Πῶς κάθῃ, πῶς ἀμεριμνεῖς, πῶς ἀμελεῖς, ψυχή μου· πῶς οὐ φροντίζεις.

Fol. 213. verſ. libri quinti finis ſic: Τελείαν δός μοι δέησιν συγχώρησιν, Χριστέ μου.

Ὁ πρῶτος λόγος ἔχει στίχους αωμ'. ὁ δεύτερος αχπδ'. ὁ τρίτος ϡμ'. ὁ τέταρτος βυκθ'. ὁ πέμπτος το'. εἰσὶν οἱ πάντες στίχοι ζσξγ'. *Liber primus habet versiculos* 1840. *secundus* 1684. *tertius* 940. *quartus* 2429. *quintus* 370. *Omnes versiculi* 7263.

Fol. 214. Excerptum ex grammatica quadam, longe poſteriore manu ſcriptum. Init. Ἁπλοῖς νοῦς καὶ ἁπλᾶ νοήματα, ἁπλοϊκὰ δὲ τὰ σεμνότερα

Inter exempla grammatica quæ adferuntur fol. 130. in margine ſcribitur, τοῦ Παλαμᾶ, Palamæ. Init. Ἰοὺ ἰοὺ καὶ σοφὸς ἡμῖν ἐξαίφνης, ὁ μὴ δή.

Fol. 243. verſo, aliud exemplum τοῦ Ζαρίδου τῷ Λακαπηνῷ. Init. Ὡς δ' οὐκ ἦν τις τῶν δήλων εἰχόμενον.

Fol. 250. Τοῦ Ζαρίδη. Init. Ὦ πάντες οὗτινος σοι εἰς τὸν βίον.

Fol. 253. Τοῦ Ζαρίδου τῷ Λακαπηνῷ. Init. Σὲ δ' ἦν τις εἴρηται πρὸ γῆς διαιτᾶ.

Fol. 255. verſ. (ſine nomine. Init. Σὺ δὲ μεμφόμενος τὸ μὴ πυκνὰ προσρήματα.

Fol. 257. Τοῦ Ζαρίδου. Init. Οὐ θαῦμα εἴ τις Θετταλίαν οἰκῶν.

Fol. 260. Ζαρίδη. Init. Καλή γε ἡ περὶ ἡμᾶς σου κηδεμονία.

Fol. 263. verso, Zaeίδος. Init. Σὺ μὲν εἰς ἱστορίαν ἀφ᾽ ἧς πόλεων.
Fol 264. verf. (Lacap. Init. Αρ᾽ ὅστις ὥσπερ σὺ νῦν ἰσχυεῖς.
Fol. 266. verf. Zarides Lacapeno. Init. Αρ᾽ ἐπισκήψεις μοι καὶ αὖθις; εἴ σε φαίη.
Fol. 267. verf. Lacapenus Zaridæ. Init. Εξ αὖ νῦν ἔφυγε ἔγκλημα τοιοῦτον, ὥστε.
Fol. 272. verso sine nomine. Init. Οὐκ ἂν οἶμαί σε ῥαδίως ἔχειν εἰπεῖν.
Fol. 274. verf. sine nomine. Init. Πολλά μοι ὃ ἐπιστέλλειν ἀπολείψεις, οὐδενός.
Fol. 278. Lacapenus Zaridæ. Init. Ιδοὺ ἥκει σοι μόλις καὶ τὰ στιχίδια καὶ ταῦθ᾽ ἡμιτελῆ.
Fol. 280. verso, Zarides Lacapeno. Init. Ατοπόν τι καὶ θαύματος πλῆρες ἔχει μοι πάθος.
Fol. 282. verso, Lacapenus Zaridæ. Initium: Τῶν γὰρ ἀοιδῶν κλύουσιν ἄνθρωποι, ἥκει ἀκουόντων.
Fol. 287. Zarides Lacapeno. Init. Οἶσθα πήποι (sic) τοῦτ᾽ εἰδότι πολὺ ἀγροίκων.
Fol. 289. Lacapenus Zaridæ. Init. Τὸ δέ σε πρὸς τὴν τῶν καλλίστων ἄσκησιν.
Fol. 294. verso sine nomine. Init. Σὺ μὲν ἴσως οὔπω οὐδὲ τὴν ἀρρωστίαν ἡμῶν.
Fol. 296. verf. Init. Ο νῦν τῇ μητρὶ λόγον εὐδαίμονα λαχούσῃ. Sine nomine.
Fol. 297. verso, τοῦ Γαβρᾶ Gabræ. Init. Αλλ᾽ οὐδὲ τὸν Ηρακλέα μέντοι εἴ τις ἠξίου.
Fol. 299. sine nomine. Init. Σύ γὰρ δὴ κεφαλῇ τῇ ἐμαυτοῦ τυγχάνεις.
Fol. 300. verf. sine nomine. Init. Οντως σὺ πανταχόθεν εὐφυεία πρέπων. Hactenus Epistolæ quasi exempla grammatica cum notis interlinearibus & annotationibus adferuntur.

Fol. 305. Επιστολαὶ Κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου τῷ μεγάλῳ λογοθέτῃ τῷ ἀκροπολίτῃ. Init. Πολλὰ καὶ ἐμαυτὸν ἐγὼ στένω, ὅτι τὸν νοῦν.
Τῷ λογοθέτῃ τοῦ γενικοῦ τῷ Μετοχίτῃ. Init. Οἶμαι μηδεμίαν ὑπερβολὴν ἀπορίας.
Τινὶ τῶν ἀρχόντων. Init. Εγὼ μὲν οὐκ οἶδα πόσον οἷόν τε ἄνθρωπον.
Υπόθεσις τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα. Init. Εἰ μὲν ἔμελεν ἄνθρωπος ἐφ᾽ ᾧ ἐδημιουργήθη.
Τῷ θείῳ αὐτοῦ τῷ Κρήτης. Init. Οὐκ ἄρα λήξειν ἔμελλεν ὁ δύστηνος.
Fol. 310. Νείλου Θεσσαλονίκης τοῦ Καβάσιλα κατὰ Ιταλῶν κεφάλαιον. Init. Τῶν ἐν τῇ θεολογίᾳ δογμάτων, τὰ μέν.
Fol. 314. Παύλου Σιλεντιαρίου εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμὰ ἡμίαμβα δίμετρα καταληκτικά. Initium: Βουλὴ μαθεῖν ἄνθρωπε θερμὸν ἄπειρον ῥεῦμα. Cum notis interlinearibus & marginalibus. Editum Lugduni Bat. 1591. Conferendus cum illa Editione. Hujus exemplar Mss. memoratur in Bibliotheca Cæsarea Lambec. L. 5.
Fol. 317. verf. Exercitationes grammaticæ in quædam carmina ex variis Auctoribus excerpta & alia prosâ descripta. Citantur Posidippus, Crates, Metrodorus, Moschus.
Fol. 356. Epistolæ Anonymi.

1. Τῇ ἁγίᾳ δεσποίνῃ. Init. Αἵρεσιν πάλαι δεῖ χρηστοῦ ἑκατέρῳ.
2. Protosebasto. Init. Εἰ δὲ καὶ παίζων μᾶλλον ἰσχύεις ἃ σοι δέδοκται.
3. Cydonæ. Init. Ο φίλων ἐζήλους ἔχεις, τὸν Πλάτωνα.
4. Eidem. Init. Οἷα οἷος πέπονθεν ἀήρ, τὸν Αἰσώπος λέγω.
5. Eidem. Init. Εφρασθ᾽ ὡς οἶσθα, καὶ λίαν ἔφης ὀρθῶς.
6. Cabasilæ. Init. Οὐ δεῖν σε οἶμαι νομίζειν ὡς ἐπιλέλησμαι.
7. Cydonæ. Init. Τῶν περὶ πενίας ῥηθέντων τῷ Θεόγνιδι.
8. Sine titulo. Init. Επὶ πάντων σοι τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνωσθεῖσαν.

Fol. 364. Historia Anthimi cujusdam Cretensis Episcopi, qui a Latinis vexatus est ob differentiam dogmatis. Initio mutila, prima verba sunt... ῥήσαμεν σκανδαλμάτων καὶ τοῦ φωτὸς τῆς γνώσεως ἠψάμεθα.

Fol. 391. & tria sequentia, excerpta videntur ex Officio Ecclesiastico. In imo margine 391. folii legitur, Εγράφη διὰ χειρὸς Καλλινίκου ὁμοῦ τάλαι μηνὶ ἀπριλίῳ ζ΄. ἔτους ϛωκε΄. ἰνδ. α΄. ἡλίου κύκλῳ κβ΄. σελήνης κύκλῳ ε. ἡμέρα ϛ΄. τελεσθέν. i. *Scriptus est manu Callinici peccatoris, mensis Aprilis 7. anno 6825.* (Christi 1317.) *Indict. 1. solis cyclo 22. lunæ cyclo 5. feriâ sextâ completus est.*

CODEX CCCXLII. olim LXX. membranaceus, XV. sæculi, foliorum 124.

Lysiæ Orationes.

Fol. 1. Lysiæ pro cæde Eratosthenis Apologia. Init. Περὶ πολλοῦ ἂν ποιησαίμην, ὦ ἄνδρες.

Fol. 6. Lysiæ Epitaphium Corinthiorum commilitonibus. Init. Εἰ μὲν ἡγούμην οἷόν τε εἶναι.

Fol. 15. Lysiæ contra Simonem Apologia. Init. Πολλὰ καὶ δεινὰ συνειδὼς Σίμωνι, ὦ βουλή.

Fol. 20. Lysiæ de vulnere, ex providentia &c. περὶ τραύματος ἐκ προνοίας, περὶ οὗ καὶ πρὸς ὅν.

Fol. 22. Pro Callia de expilatione sacrorum Apologia. Init. Εἰ μὲν περὶ ἄλλου τινὸς ἢ τοῦ σώματος.

Fol. 28. vers. Ἀρεοπαγίτης ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ ἀπολογία. Initium: Πρότερον μὲν, ὦ βουλὴ, ἐνόμιζο.

Fol. 33. Κατηγορία πρὸς τοὺς συνουσιαστὰς κακολογιῶν. Init. Ἐπιτήδειόν μοι δοκῶ καιρὸν εἰληφέναι.

Fol. 35. Lysiæ Oratio pro milite. Init. Τί ποτε διανοηθέντες οἱ ἀντίδικοι.

Fol. 37. contra Theomnestum Orat. 1. Init. Μαρτύρων μὲν οὐκ ἀπορεῖν μοι.

Fol. 39. contra Theomnestum Orat. 2. Ὅτι τὸν πατέρα με ἔφασκον ἀπεκτ-

Fol. 40. verso contra Eratosthenem &c. Init. Οὐκ ἄρξασθαί μοι δοκεῖ ἄπορον.

Fol. 51. Κατὰ ἀγοράτου ἐνδείξεως. Init. Προσήκει μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πᾶσιν ὑμῖν.

Fol. 60. vers. Κατὰ Ἀλκιβιάδου λιποταξίου. Init. Ἡγοῦμαι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐδεμίαν.

Fol. 65. verso, Κατὰ Ἀλκιβιάδου ἀστρατίας. Init. Ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τὸ ὑμᾶς.

Fol. 67. Ἐν βουλῇ Μαντιθέῳ δοκιμαζομένῳ ἀπολογία. Init. Εἰ μὴ συνῄδειν, ὦ βουλὴ, τοῖς κατηγόροις.

Fol. 69. Δημοσίων ἀδικημάτων. Init. Ἴσως τινὲς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, διὰ τό.

Fol. 70. verso, Περὶ τῆς δημεύσεως τοῦ Νικίου ἀδελφοῦ ἐπίλογος. Init. Ἐνθυμήθητε τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί.

Fol. 72. Ὑπὸ τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων πρὸς τὸ δημόσιον. Initium: Πολλήν μοι ἀπορίαν παρέχει.

Fol. 79. verso, pro Polystrato. Init. Οὔ μοι δοκεῖ χρῆναι ὀργίζεσθαι.

Fol. 83. Ἀπολογία δωροδοκίας ἀπαράσημος. Init. Περὶ μὲν τῶν κατηγορουμένων, ὦ ἄνδρες δικασταί.

Fol. 85. vers. sine titulo. Init. Πολλοί μοι προσεληλύθασιν ὦ ἄνδ.

Fol. 88. contra Pancleonem, quod non esset Platæensis. Init. Πολλὰ μὲν λέγειν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ τούτου.

Fol. 89. Πρὸς τὴν ἐπαγγελίαν περὶ τοῦ μὴ δίδοσθαι τῷ ἀδυνάτῳ ἀργύριον. Init. Πολλοῦ δέω χάριν ἔχειν, ὦ βουλή.

Fol. 92. Δήμου καταλύσεως ἀπολογία. Init. Ὑμῖν μὲν πολλὴν συγγνώμην ἔχω.

Fol. 99. Κατὰ Ἐπικράτους καὶ τῶν συμπρεσβευτῶν ἐπίλογος ὡς Θεόδωρος. Init. Κατηγόρηται μὲν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Ἐπικράτους.

Fol. 100. vers. Κατὰ Ἐργοκλέους ἐπίλογος. Init. Τὰ μὲν κατηγορημένα, οὕτως ἐστί.

Fol. 102. vers. contra Philocratem Epilogus. Init. Ὁ μὲν ἀγὼν οὗτος, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐρημότερος.

Fol. 104. Κατὰ Νικομάχου γραμματέως εὐθυνῶν κατηγορία. Init. Ἤδη, ὦ ἄνδρες δικασταί, τινὲς εἰς κρίσιν.

Fol. 107. vers. Κατὰ Φίλωνος δοκιμασίας. Init. Ὤιμην μὲν, ὦ βουλὴ, οὐκ ἄν ποτε.

Fol. 111. Helenæ Encomium. Init. Κόσμος πόλει μὲν εὐανδρία, σώματι.

Fol. 113. Ἀλκιδάμαντος περὶ τῶν τοὺς γραπτοὺς λόγους γραφόντων, ἢ περὶ σοφιστῶν. Init. Ἐπειδή τινες τῶν καλουμένων σοφιστῶν.

Fol. 117. Τοῦ αὐτοῦ, Ὀδυσσέως κατὰ Παλαμήδους προδοσίας. Init. Πολλάκις ἤδη ἐνεθυμήθην καὶ ἐθαύμασα.

Fol. 120. Ἀντισθένους Αἴας. Init. Ἐβουλόμην ἂν τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν.

Fol.

Fol. 121. Ὀδυσσεύς. Init. Οὐ πρὸς σέ μοι μόνον ὁ λόγος δι' ὧν.

Fol. 122. verso. Δημάδου ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας. Init. Τῆς μὲν τῶν κινδυνευόντων σωτηρίας.

CODEX CCCXLIII. olim CCCXXIV. in charta vulgari papyrea, foliorum 97. R. P. Francisci Combefisii Ordinis Prædicatorum manu exaratus.

Manuelis Palæologi Oratio funebris dicta fratri Joanni (sic initio libri) Palæologo.

Initio hæc habetur nota. *Flavius* (sic) *Manuel Palæologus fratri Joanni successit in Imperio Orientis: imperare cœpit anno salutis* 1384. *Imperavit annos* 37. *& secundum aliquos* 32. *Vixit annos* 75. *Obiit mense Januarii anni* 1419. *Agitur de eo apud Chalcondylan, Phrantzen, & Crusium. Habuit hanc orationem paulo antequam expeditionem susciperet adversus Persas in funere fratris Theodori* (sic) *Palæologi, quem laudibus prosequitur tam privatis & domesticis quam publicis & bellicis. Edita hæc sunt Tomo* 2. *Auctarii Bibliothecæ Patrum.*

In fronte habetur ejusdem Manuelis Imperatoris imago in ære incisa per Theodorum Van Merlen. Verum defuncti nomen est Theodorus.

Fol. 1. Τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Παλαιολόγου, λόγος ἐπιτάφιος εἰς τὸν αὐτάδελφον αὐτοῦ δεσπότην τὸν πορφυρογέννητον κυρὸν Θεόδωρον τὸν Παλαιολόγον, ῥηθεὶς ἐπιδημήσαντος εἰς Πελοπόννησον τοῦ βασιλέως. Init. Ἀλλὰ τί καὶ φθέγξομαι πρὸς ὑμᾶς.

CODEX CCCXLIV. olim LXVII. bombycinus, XV. sæculi, foliorum 211.

Fol. 1. Quædam Græcobarbara de Trojanis rebus, a nugacissimo Græculo conficta.

Fol. 7. Ἱστορικὴ ἐξήγησις πάνυ καλῶς δηλοῦσα τὰ τῶν Ἑλλήνων στράτευμα, καὶ τὰς Ἀρρίστου πράξεις, περὶ Τρωάδος ἐκ πάλαι καλῶς πολεμηθεῖσα· Διηγήσεις Δαρείου. Init. Ἦν τις Ἑλλήνων βασιλεὺς εὐγενικός. Omnia ineptissima.

Fol. 92. usque ad finem, excerptum ex descriptione Constantinopolis; deque constructione S. Sophiæ, quæ postrema narratio integra est, sed minor aliis jam Editis.

CODEX CCCXLV. olim CCLXIX. membranaceus, X. sæculi, elegantissimus, foliorum 272.

Continet varia Lexica, quorum specimina sequuntur, eaque perampla; quia multis ejusmodi litteraturæ studiosis viris id in voto esse didici.

Ex Codice CCCXLV.

Ἀπολλωνίου σοφιστοῦ Λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον τῆς τε Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας.

Apollonii Sophistæ Lexicon Iliadis & Odysseæ alphabetico ordine.

A

Α ψιλῶς καὶ δασέως ἐκφερόμενον δηλοῖ σχετλιασμὸν, στέρησιν, πολὺ, ὁμοῦ, φαῦλον, ἴσον, ὅμοιον, σύν. σχετλιασμὸν, ὅταν ἀποδυσπετοῦντες λέγωμεν ἆ. στέρησιν, ὅταν λέγωμεν ἀσθενὲς τὸ ἐστερημένον τοῦ ὑπάρχοντος σθένους. πολὺ· ὅταν φῶμεν, ἀχανὲς πέλαγος, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ κεχηνός. ὁμοῦ· οἷον ἀδελφὸς, ὁμαδελφός· καὶ ἀκόλουθον τὸ ὁμοκέλευθος. τὸ δὲ φαῦλον· ἴσον τὸ κακοπρόσωπον, κακοτράχηλον· ὅταν φάσκωμεν, ἀπρόσωπον καὶ ἀτράχηλον. τὸ δὲ ἴσον καὶ ὅμοιον· ὅτε οἱ ποιηταὶ τὴν ἰσολεχῆ καὶ ὁμόκοιτον, ἄλοχον καὶ ἄκοιτιν καλοῦσιν. τὸ δὲ σύν· ὅταν ἀντὶ τοῦ συνέτυχεν, ἀβόλησεν λέγωμεν. σημαίνει δὲ καὶ ἄρθρον καὶ τὰ αὐτοῦ. ὅτε μὲν οὖν τὸ ἄρθρον· ἄρ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλεν. ὅτε δὲ τὰ αὐτοῦ· ἤτοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκεν. ἔχει δὲ καὶ ἄλλας πλείονας δυνάμεις.

Ἄατος· ὁ ἀβλαβὴς καὶ εὐχερὴς καὶ δι' οὗ ἄνευ ἄτης. ἐνίοτε δὲ τὸν ἐπιβλαβῆ καὶ δυσχερῆ, ὡς τὸ ἐν τῷ· μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἄατον οὐ γὰρ οἴω· δῆλον δὲ οὐ κατὰ τὴν (sic) ἀβλαβῆ, οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἄατος ἐκτετέλεσται.

Ἄασεν, ἔβλαψεν.

Ἀσάμινθον, ἐμβάθειαν, ἤτοι περίπατον.

Ἀσπίδας· οἱ μὲν δασύνοντες τὴν δευτέραν ἀποδιδόασιν, ἀπεριτραπελάστους, ὧν οὐκ ἄν τις ἅψαιτο· οἱ δὲ ψιλῶς ἀναγινώσκοντες, ἀπτοήτους· ἔνιοι δὲ, ἀνεκφεύκτους ἢ χαλεπάς· ἴσως ἐπὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐκτεταμένον, τὸ δὲ δεύτερον συγκεκομμένον.

Ἀάγετον &c.

B

Βαλλεν, ἔβαλλεν.

Βάζειν, λέγειν.

Βαμβαίνων, διὰ τὸ μὴ οὐκ ἠρεμοῦσαν τὴν βάσιν ποιούμενος. ὁ δὲ Ἀπίων, βῆμα πρὸς βῆμα βαίνων καὶ πορευόμενος. ἀπὸ τοῦ γινομένου ψόφου περὶ τὸ στόμα, τῶν δ' ἅπαξ εἰρημένων.

Βάρδιστοι, βραδύτατοι.

Βάσκε, πορεύου.

Βαθυπέπλων, ὁ Ἀπίων, καλῶν. τὸ αὐτὸ σημαίνει καὶ βαθυζώνων καὶ βαθυκόλπων· φαίνεται γὰρ ἐκ τῶν τοιούτων ἐπιθέτων ἅμα μὲν τὰ μεγέθη τῶν σωμάτων, ἅμα δὲ τὸ σεμνὸν τῆς περιστολῆς· φαίνονται γὰρ μέχρι τῶν σφυρῶν καλυπτόμεναι, ὅθεν καὶ ἑλκεσίπεπλοι λέγονται καὶ βαθύζωνοι.

Βάλανον, τὸν τῆς δρυὸς καρπόν.

Βαθυμάλλων, βαθεῖς μαλλοὺς ἐχόντων.

Βεβάμεν, βεβηκέναι. ἀμφ' αὐτὸν βεβάμεν.

Βεβροτωμένα, ἡματωμένα. βρότος γὰρ ὁ φόνος.

Βέλεμνα, βέλη.

Βέβακται, εἴρηται.

Βεβρίθασι, βεβαρημένοι εἰσίν.

Βέρεθρον, Ἀπίων δὲ, ὁ πηλώδης τόπος, ἀπὸ τοῦ οἱονεὶ βέραθρον εἶναι καὶ βάθος ποιεῖν τῷ ἄρθρῳ τοῦ ποδὸς ἢ τὴν γῆν θραύειν. λέγεται δὲ βέρεθρον καὶ τὸ σκότος καὶ τὸ βάθος.

Βένθεα &c.

Γ

Γαυλοὶ, τὰ ποιμενικὰ ἀγγεῖα τοῦ γάλακτος.

Γαίων, γαυριῶν.

Γαμέσσεται, εἰς γάμον ἄξει.

Γάλως, ἀνδρὸς ἀδελφή. εἰδυῖα γαλόῳ.

Γάργαρον, τόπος τῆς Ἴδης.

Γαιήιος, γῆς υἱὸν, Τιτυόν· γαιήιον υἱόν.

Γαμφηλῇσι, ταῖς σιαγόσι. σημαίνει καμφῆλαι ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ σχῆμα ἐπικεκάμφθαι. (sic)

Γαιήοχος, ὁ τὴν γῆν συνέχων, ἢ ὑπὸ τῆς γῆς ὀχούμενος.

Γέγωνε, ἐφώνει. ἐνίοτε δὲ τάσσει τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ δυναμένου μέχρι πολλοῦ ἐξακούεσθαι· πάντη γὰρ ἔην βοόωντι γεγωνεῖν.

Γεφύρωσε, διάβασιν ἐποίησε.

Γενεὴ, σημαίνει πολλά· ἐπὶ μὲν γὰρ παντὸς γένους τῶν ἀνθρώπων. ὡς ἀνδρῶν γενεή, ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει. ἐπὶ δὲ τῆς ἡλικίας ἀφ' ἧς δύναταί τις γεννᾶν· τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων. ἐπὶ δὲ τῆς εὐγενείας· αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν, καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις κέκλημαι. ἐπὶ δὲ τῆς ἀπὸ προγόνων εἴς τινα ἄνδρα καταγωγῆς· ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι. ἐπὶ δὲ τῆς γενέσεως· ὁπλότερος γενεῇ, ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.

Γέρων, ἐπὶ μὲν τοῦ ἐντίμου. πρῶτον μὲν, ἔπειτα γέροντα καταπτόμενος (l. καθαπτόμενος) ἐπέεσσι· καὶ, κίκλησκεν δὲ γέροντας. γέρας γὰρ ἡ τιμή. ἐπὶ τοῦ καθ' ἡλικίαν· ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε τείρουσι.

Γενναῖον &c.

Δ

Δάπται, ἐπὶ τῶν θηρίων· ὅμοιον τὸ δαρδάπτειν, ὃ ἔστι καταφαγεῖν μετὰ ταραγμοῦ δάκνειν. ἔστιν δὲ λέγεται, χρήματα δαρδάπτουσι, μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ κατεσθίουσι.

Δαιδαλέον, τῇ κατασκευῇ ποικίλον.

Δαῖεν, ἔκαιεν, σημαίνει καὶ τὸ ἐμέριζεν. ἀφ' οὗ καὶ δαιτρὸς ὁ μάγειρος, καὶ δαὶς ἡ εὐωχία. ἐπεὶ μερισταὶ ἦν τὸ πάλαι τὰ βρώματα, καὶ δασμὸς ὁ διαμερισμός.

Δαφοινὸς, ὁ μεγάλως φοινός, ἐρυθρός· ἔνιοι δὲ δαφοινὸν, τὸν μεγάλως φόνιον.

Δάμαρ, ἀνδρὸς γυνή· ἀπὸ τοῦ δεδαμάσθαι τῷ ἀνδρί.

Δαίμονες, οἱ θεοὶ, οἱονεὶ δαήμονες ὄντες. οἱ γὰρ θεοὶ πάντες ἴσασιν. ἢ ἐπὶ πάντα μεμερίζονται, ἀπὸ τοῦ δατεῖσθαι.

Δάσκιον, μεγάλως συσκιάζουσαν διὰ τὸ δασύ.

Δαὴρ, ἀνδρὸς ἀδελφός.

Δαΐφρων, πολεμικὸς, ἀπὸ τοῦ δαΐζειν, ἀφ' οὗ καὶ δαῒς ἡ μάχη· ἐν δαῒ λυγρῇ.

Δασπλῆτις, δυσπαραπέλαστος, δυσχερὴς τοῖς προσπελάζουσι.

Δαῶμεν, μάθωμεν.

Δάσονται, φάγονται.

Δάμνα, ἐδάμαζεν.

Δάσονται, μερίζουσιν &c.

E

Ἓ, ἐγκλινόμενον μὲν, αὐτὸν ἢ αὐτὴν ἢ αὐτὸ σημαίνει. οἵ ἑ μέγαν περ ἐόντα. περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψεν. ὀρθοτονούμενον δὲ δηλοῖ ἑαυτὸν ἢ ἑαυτὴν, οἷον, κάλεον τέ μιν εἰς ἓ ἕκαστος.

Ἐά, ἀγαθά· δωτῆρες ἐάων, σημαίνει δὲ καὶ τὰ αὐτοῦ· ἥασι καὶ γαμβροῖσιν ἐὰ πρὸς δώματα καλά. παρεμπέπτωκε δὲ τὸ α διὰ τὸ μέτρον, ἀντὶ τοῦ ἑῶν, ὥσπερ κυανέων, κυανῶν.

Ἑὰ δώματα, ἠρέσκοντο.

Ἐάλη, συνεστράφη.

Ἑανὸς, ἔνδυμα γυναικεῖον. παρὰ τὸ ἕννυσθαι. σημαίνει δέ ποτε καὶ τὸ εὐδιάχυτον, ὅταν λέγῃ, ἑανοῦ κασσιτέροιο. ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν χωνείαν αἴεσθαι. ὅταν δὲ λέγῃ, ἑανῷ λιτῷ κάλυψεν, ἐπιβολαίῳ λιτῷ σημαίνει, ποτὲ δὲ λεπτῷ ὑφάσματι.

Ἑάφθη, ἐπηκολούθησεν· ἔνιοι δὲ κατηνέχθη.

Ἐβεβρέχει, ἐπήχει.

Ἐβιώσαο, τὸ ζῆν περιεποίησας.

Ἔβλυε, τῶν πεποιημένων ἡ λέξις.

Ἔβρισαν, ἐβάρυναν, πολὺ τῷ βάρει ἐφώρμησαν.

Ἐγείνωνται, ἐγεννήσωσιν· εὐλὰς ἐγγείνωνται, αἰκίσωσι δὲ νεκρόν.

Ἐγκοσμεῖτε, ἐν τάξει θέτε.

Ἐγχεσίμωροι, οἱ περὶ τὰ ἔγχη μεμορημένοι, ὅπερ ἐστὶ πεπονημένοι. ἔνιοι δὲ, περὶ τὰ ἔγχη τὸν μόρον ἔχοντες, ἢ ἐπιφέροντες τὸν μόρον.

Ἔγχος, δόρυ. ἀπὸ τοῦ ἐν χειρὶ εἶναι. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς, ἐγχείη.

Ἐγχριμφθήτω, &c.

Z

Ζαὴς, μεγαλόπνοος· ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς νέφεα σκιόεντα.

Ζάκοτος, μεγαλόκοτος, μεγάλως ἐγκοτητικός.

Ζατρεφέων, μεγάλως τεθραμμένων.

Ζαφλεγέες, μεγάλως φλέγοντες.

Ζαφελῶς, ὁ μὲν Ἀπίων μεγαλοκότως· ἐπιφέρει δὲ τὸ μενεαίνειν, δι' οὗ σημαίνει τὸ ἐγκοτεῖν, ὅθεν κρεῖττον νοεῖν, ἐκ τοῦ ζα καὶ τὸ ὀφέλλειν ἐπὶ τοῦ αὔξειν τίθεται. μεγάλως οὖν καὶ ηὐξημένως μενεαίνει καὶ χολοῦται.

Ζαχρειῶν, τῶν μεγάλως ἐπιζαρούντων, οἷον ἐμπνεόντων ἀθρόως.

Ζείδωρος, ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ· ταύτης γὰρ ἐπίθετον. κῦσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν.

Ζοφερὴ, σκοτεινή.

Ζόφον ἠερόεντα, τὸν ἐν ᾅδου τόπον ὁμιχλώδη. λέγεται δὲ ζόφον καὶ τὴν δύσιν. εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.

Ζυγόδεσμον, ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ.

Ζωάγρια, τὰ τῆς ζωῆς ἀγρεύματα.

Ζώγρει, ζῶντα λάμβανε. καὶ πληθυντικῶς ζωγρεῖτε. καὶ ὁριστικῶς, ζώγρει ἐπιπνείουσα.

Ζωὴ, ἡ πρὸς τὸ ζῆν χορηγία.

Ζώνη, ὁ περὶ τὴν γαστέρα τόπος, ὃν οἷόν τε ζώννυσθαι, λέγεται δὲ ζώνη καὶ ᾗ ζωννύμεθα. ζώσατο δὲ ζώνην· καὶ, ζώνην θώρηκος ἔνερθε.

Ζώννυσθαι &c.

H

Ἢ ψιλούμενον καὶ περισπώμενον δηλοῖ σύνδεσμον παραπληρωματικὸν ἴσον τῷ δή· ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστι· καὶ, ἦ δὴ λοίγια ἔργα. δηλοῖ καὶ ἀπορρηματικὸν σύνδεσμον· ἦ οὐχ Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο· ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους. δηλοῖ δὲ καὶ ῥῆμα τὸ ἔφη. ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων. ψιλούμενον δὲ καὶ βαρυνόμενον δηλοῖ σύνδεσμον διαζευκτικόν· ἢ εὖ ἠὲ κακῶς. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ε τοῦ συμπλεκτικοῦ κεῖται. οὐδ' ἀφαμαρτοεπής εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. ποτὲ δὲ παρέλκει· ἀλλὰ τίη με ταῦτα διεξερέεσθαι ἕκαστα. δασυνόμενον δὲ καὶ ὀξυτονούμενον ἄρθρον προτακτικὸν δηλοῖ· ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει εἰκυῖα χαλάζῃ. δηλοῖ δὲ καὶ ἄρθρον ὑποτακτικόν· ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς. δασυνόμενον καὶ περισπώμενον ἄρθρον ὑποτακτικὸν δηλοῖ. ᾗ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα· καὶ, ᾗ ἔπι πόλλ' ἔπαθον Δαναοί. καὶ ἀντωνυμίαν δὲ συνάρθρον ἐπὶ τρίτου προσώπου· ἦ πως ἱμείρετο παραδραθέειν φιλότητι.

Ἥβης, σημαίνει μὲν καὶ τὸ ἀκμῆς. σημαίνει δὲ τὴν θεάν· πότνια Ἥβη.

Ἠγάθεον, ἄγαν θεῖον· ὅσδε καὶ ἠγάθεον Νυσήιον.

Ἠγηλάζει, ἄγει· πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει.

Ἠγίνεον, ἦγον· ἠγίνεον καὶ ἄστυ.

Ἠγνοίησεν· ἠπείθησεν.

Ἠδὲ, σύνδεσμος τῷ καί· ἠ μὲν ἐν πολέμῳ.

Ἤδη, τοῦτο ἀόριστον καὶ χρονικὸν δηλοῖ. ἐπὶ μὲν γὰρ παρῳχημένου· ἤδη γάρ ποτ᾽ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέπερ ὑμῖν. ἐπὶ δὲ ἐνεστῶτος· ἤδη γὰρ νῦν μοι πόδ᾽ ἐφέστιν ἔπος ἐστί. ἐπὶ δὲ μέλλοντος· ἤδη λοίγια ἔργα.

Ἦδος, ὠφέλημα. οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσεται ἦδος.

Ἠέ, &c.

Θ

Θάασεν, (ſic) ἐκάθεντο· (l. ἐκάθιζον.)

Θαιρός, ὁ διήκων ἀπὸ τοῦ ἄνω μέρους ἕως κάτω στροφεύς.

Θαλάμη, κατάδυσις· ὡς δ᾽ ὅτε πολύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο.

Θαλαμηπόλος, ἡ περὶ τὸν θάλαμον πολουμένη, ἤτοι ἀναστρεφομένη.

Θαλερόν, θάλλον, οἷον ἀκμάζον. καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεανίαι, θαλεροί.

Θαλέων, τῶν πρὸς θάλλειν ἐπιτηδείων.

Θαλείη, εὐθηνία. μεταφέρεται δὲ ἀπὸ τῶν καρπῶν.

Θαλπωρή, χαρά· ὁ δὲ Ἀπίων, ἡδονή. ἐπὶ δὲ τῆς χαρᾶς ὑγιαίς, ἡ γὰρ διάχυσις τῆς ψυχῆς ἀφομοίωται τοῖς θαλπομένοις. καὶ ὥσπερ τὸ ἰαίνεσθαι, ἐπὶ διαχεῖσθαι καὶ θερμαίνεσθαι, καὶ τὸ κατὰ ψυχὴν δὲ χαρᾷ καὶ διαμαλάσσεσθαι, ἰαίνεσθαι λέγεται, δι᾽ ὧν φησι· ἰδδοῦσα γε θυμὸν ἰάνθη.

Θαλύσια, ἡ ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν συγκομιδῆς θυσία, καὶ ἀπαρχὴ τῶν καρπίμων, ὅ οἱ οὔτι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς ἔρεξαν.

Θάμνοι, οἱ ὑλώδεις τόποι. οἱ δέ τε θάμνοι πρόρριζοι πίπτουσι.

Θαμέες &c.

I

Ἴα, μία· ἐν δὲ ἴᾳ ψυχῇ. κατὰ γυναικῶν· τὸ μὲν ἴης σίγης ἦργε. δοτικῇ· ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἡ μὲν κακὸς, ἡ δὲ καὶ ἐσθλός. αἰτιᾶται τὴν μὲν ἴαν Νύμφησιν.

Ἰαίνετο, διεχεῖτο· αἶψα δ᾽ ἰαίνετο κηρός. καὶ ἰάνθη ἶσον ὡς ἐχθρή. τάχα δὲ καὶ τὰ ἄνθη ἴα. ἐπὶ δὲ τὴν ψυχὴν ἰαίνει καὶ διαχεῖ τέρποντα τὴν ὄψιν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐθερμαίνετο· ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ ἰαίνεσθαι ὕδωρ.

Ἰαύων, κοιμώμενος.

Ἰάψῃ, διαφθείρῃ. καὶ προΐαψε, προδιέφθειρεν· ὅθεν οὐ τὴν μετ᾽ ὀδύνης ἀπώλειαν σημαίνει, καὶ εὐφαίνει.

Ἴαλλον, ἐξέτεινον.

Ἰάονες, οἱ Ἀθηναῖοι· καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες.

Ἰδὲ, σύνδεσμος ἴσος τῷ καί· ἰδὲ κλέος ἐσθλόν.

Ἴδιον, ἵδρως· ἰδίον ὡς ἐνόησα, δεδάκρυντο δέ μοι ὄσσε. τῶν ἅπαξ εἰρημένων παρ᾽ Ὁμήρου. ἐν δὲ τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ πλειστάκις τὸ ἰδίειν ἐστὶν εὑρεῖν ἐπὶ τὸ ἱδροῦσθαι.

Ἰδνώθη, εἰς τοὐπίσω ἐκάμφθη· οἱονεὶ τὸ ἴνιον ἐδονώθη.

Ἱδρῷ, καθ᾽ ἀποκοπήν, ἱδρῶτα.

Ἰδυίῃσι πραπίδεσσι, ἰδίαις εἰδητικαῖς· οἷον εἰδυίησι καὶ ἐπιστήμοσι.

Ἴει, ἀφίει. τοῦτο δὲ οἷον ἀπέπεμπεν.

Ἴει, (ſic) ψιλῶς προσεκτέον· θέλει γὰρ λέγειν προΐετο.

Ἱερεύς, ἐπὶ μὲν τοῦ προεστῶτος τῆς θεραπείας τοῦ θεοῦ· Χρύσης ἱερεύς. ἐπὶ δὲ τοῦ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευομένου· ἀλλά γε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα. (ſic)

Ἱερὸν ἰχθύν, ἤτοι τὸν μέγαν, ἢ τὸν ἄνετον καὶ διαφέροντα τῶν ἄλλων.

Ἴεν &c.

K

Καγχαλόωσα, χαίρουσα. ἀπὸ τοῦ ἐν χαλάσματι εἶναι τὴν ψυχὴν, τοῦτ᾽ ἔστιν, ἐν ἀνέσει.

Καδδέθορε, κατέθορε δέ, ὅπερ ἴσον ἐστὶ τῷ κατεπήδησε.

Καδδραθέτην, καταδραθέτην, ἐκαθίσθησαν· (ſic) οἱ δὲ Ἀττικοὶ καταδαρθεῖν ἐπὶ τοῦ κοιμᾶσθαι.

Κάειρα, Καρική. Μηονὶς ἠὲ Κάειρα.

Καίνυσθαι, νικᾶν. οἷος δέ με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ.

Καιροσέων, εὖ κεκερωμένων. κέρατα γάρ ἔτι καὶ νῦν λέγεται τὰ διαχωριστικὰ τῶν σημαίων πλέγματα.

Καὶ

Καὶ ἄλλο, καὶ ἄλλοτε.

Κακὸς, δειλός· τοῦ μὲν γὰρ κακοῦ τρέπεται χρώς ἄλλυδις ἄλλη· καὶ κακοὺς δ' ἐμέσον (l. ἐκ μέσσου) ἔλασε.

Κακκεῖαι, ἐπὶ μὲν τοῦ κατακαῦσαι. ἀλλά μοι κακκεῖαι σὺν τεύχεσιν. σημαίνει καὶ τὸ κατακοιμηθῆναι.

Κάκ' ὀσσόμενος, κακῶς ὑποβλεψάμενος.

Κακὰ, ἐπὶ τοῦ ὀνοματικοῦ· αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσί· ἀντὶ δὲ τοῦ κακοῦ. οὐδέν σε ῥέξω κακόν.

Καλὰ, ἐπὶ μὲν τοῦ καλῶς· Τηλέμαχ', οὐ μὲν καλὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησαι. ὀνοματικὸν δὲ, τεύχεα καλὰ φέρουσα.

Καλλίσφυρος, ἀπὸ ἑνὸς μέρους τὴν ὅλην καλλονὴν βούλεται δηλοῦν.

Καλαύροπα, ξύλον ὅπερ οἱ βουκόλοι ἔχουσι.

Κάλυκας, κόσμου εἶδος. κάλυκάς τε καὶ ὅρμους.

Κάλλει, ἐπὶ μὲν τοῦ μύρου τῆς Ἀφροδίτης· κάλλει μὲν οἱ πρῶτα πρόσωπα τὰ καλὰ κάθηρεν. ἐπὶ δὲ τοῦ παρ' ἡμῖν κάλλους· κάλλεϊ καὶ χάρισι στίλβων.

Καλήτορα &c.

Λ

Λαβρεύεται· ὁ μὲν Ἀπίων προσγλωσσεύει· ἔστι γὰρ κυρίως λάβρον μέγα κατὰ τὴν βοράν· τὸ γὰρ λα μέγα δηλοῖ. μεταφορικῶς οὖν κεῖται ἐπὶ τοῦ μεγάλα βουλομένου διὰ τὸν λόγον ἐμφαίνειν. περὶ καιροῦ πολυλογεῖς, καὶ λόγος γίνῃ καὶ οἷον ἀθρόως λέγεις, ἀμέτρως καὶ μεγαληγορεῖς.

Λαθεῖν, ἑκόντα παραπέμψασθαι. ὅθεν κἀκεῖνο οὕτως εἴρηται· ἢ λάθετ' ἢ οὐκ ἐνόησεν. ἤτοι ἑκὼν θῦσαι παρεπέμψατο τῇ Ἀρτέμιδι, ἢ ὅλως ἐπὶ νοῦν οὐκ ἦλθεν.

Λαιψηρὰ, ταχέως κινούμενα ἀντὶ τοῦ λαιψηρῶς, ὡς ταχεῖα ἀντὶ τοῦ ταχέως. καὶ τότε μοι χθόνιοι εὐρεῖα χθών.

Λαισήϊα, θυρεοῦ εἶδος, ἢ βέλη πτερόεντα δὲ εἴρηται, ὅτι κατὰ τὸ σχῆμα πτεροῖς ὅμοια τὰ κοῦφα.

Λαῖτμα, ὁ μὲν Ἀπίων· τὸ ὅρμημα τῆς θαλάσσης κατὰ μίμησιν τοῦ ψόφου. ἔνιοι δὲ παρὰ τὸ λα ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῦ μεγάλου.

Λάϊγγες, χάλικες· παρὰ τὸ λᾶας ὃ σημαίνει τὸν λίθον.

Λάκε, ἐψόφησεν, ἤχησεν. ἰδίωμα δὲ φωνῆς ἤχου.

Λαῖφος, τὸ ἱστίον. ἐπεὶ, ἐξ ἱματίων γίνεσθαι, οἱονεὶ μεγαλοῦφον.

Λὰξ, ποδὶ κινήσας· τῷ πλατεῖ μέρει τοῦ ποδὸς νύξας καὶ διακινήσας. οὐχὶ λακτίσας, ὑβριστικῶς;

Λαοὶ, &c.

M

Μά. τοῦτο Ὅμηρος ὡς συλλαβὴν ἔχοντα (sic) τάξιν, ζητοῦσιν αὐτοῦ τῆς συγκαταθέσεως ἐπίρρημα εἶναι, ὁπότε τις κατόμνυσιν, οἷον, ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. ποτὲ δὲ ὧδ' οὕτω· κοινὸν γάρ ἐστι κατωμόσεως ὅ ἐστιν συγκαταθέσεως, καὶ ἀπωμόσεως, ὅ ἐστιν ἀποφάσεως μόριον τὸ μά, οἷον· ναὶ μὰ τὸ, οὐ μὰ τό.

Μαίεσθαι, ζητεῖν.

Μαιμώωσιν, ἐνθουσιῶσι.

Μακὼν· ὁ μὲν Ἀπίων· βοήσας. ἔστι δὲ ἰδίωμα βοῆς.

Μάκελλαν, δίκελλαν. κακῶς· ἔστι γὰρ τὸ πλατὺ σκαφεῖον.

Μακεδνῆς, μηκεδανῆς, μακρᾶς.

Μαργαίνειν, ἐνθουσιᾶν καὶ οἱονεὶ μαίνεσθαι.

Μαρμαρυγὰς, τὰς συνεχεῖς τῶν ποδῶν κινήσεις.

Μάσαξ, τὸ στόμα. μάσταχ' ἐπεί κε λάβῃσι· τὸ δὲ πλῆρες μάστακι.

Μάσιν, μάστιγα, Αἰολικῶς.

Μάσσασθαι, μασᾶσθαι, ἐφάψασθαι, καὶ τὸ καθάραι σημαίνει.

Μᾶσσον, τὸ πλέον, ἤτοι μεῖζον, οἷον μὴ μᾶσσον, μὴ ἐλθεῖν, οὐκ ἄν τις διὰ τὸ μέγεθος ἐγγὺς ἀνέλκῃ.

Ματίη, ματαιότητι· ἡμετέρῃ ματίῃ.

Μαχλοσύνη, &c.

N

Ναῖον, ᾤκουν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ τὸ ναίουσι καὶ ναιετάουσιν· φησὶ δὲ ἀμέλξειν, ναῖον δ' ..... ἄγγεα πάντα, ἀντὶ τοῦ νεανικῶς.

Νάκην, τὴν τῆς αἰγὸς δοράν· ἀντὶ δὲ νάκην ἕλετ' αἰγός.

Νάπαι, οἱ ὀρεινοὶ τόποι.

Νάσθη, ᾠκίσθη.

Ναύλοχον, εὔδιον, ἐν ᾧ αἱ νῆες λοχῶσι.

Ναῦφι, τῶν νεῶν. οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλαύσομεθ' αὐτὰ κέλευθα.

Νεβροὶ, τὰ νεογνὰ τῶν ἐλάφων· καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον νεοβόροι, νεωστὶ πρὸς τὴν βορὰν ἐλη-

λυθότες. νεβρεὶς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς.

Νέεσθαι, πορεύεσθαι.

Νέων, νηχόμενος.

Νειὸν, ὑποκάτω τὴν νειόν. νειὸν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον ἔλασσαν.

Νείκες, ποτὲ μὲν ἡ δία τῶν λόγων διαφορά, ποτὲ δὲ τὸ ἔριν σημαίνει.

Νεαίρη, ὁ μὲν Απίων ἀποδίδωσι, κατωτάτη. παρασημειοῦται δὲ τὸ ἐσχάτη κατὰ τὸ ἐσχατώτερος· ὅτε φησὶ νεαίρῃ δ' ἐν γαστρί· καὶ τὸ νεάτης ἐσχάτη. ἐπὶ μέντοι τοῦ, νείοθεν ἐκ κραδίης. κάτωθεν εἴ τις μεταφράζοι, οὐκ ἀτόπως μεταλήψεται ὡς καὶ Απίων. στενάξαι γάρ φησιν οὐκ ἄνωθεν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐσχάτων μερῶν· κάτω καὶ ἡ καρδία, καὶ ὅταν λέγῃ, νείαιραν ἐς κενεῶνα, τὸ ἔσχατον μέρος τοῦ κενεῶνος σημαίνει.

Νέκυες &c.

Ξ

Ξέστῳ, τὸ αὐτὸ τὸ εὔξεστον θέλει λέγειν. εὐξεσμένῳ νίψασθαι. συνθέτως δὲ, εὐξέστης ἐλάτης.

Ξεινοδόκος, ξενοδόχος, ὁ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενος. ὁ δὲ Πίνδαρος, ξεινοδόκησεν τε δαίμων, ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησε. καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ· ξεινοδόκος μὲν ἐγώ, ἔδοξέ τινι λέγειν. φησὶν οὖν Σιμωνίδης, ξεινοδόκων δ' ἄριστος ὁ χρυσὸς ἐναίξασα λαμπτῆρες, ἀντὶ τοῦ μέτρων.

Ξυνετο, ξυνῆκεν.

Ξυνέσεις, συνάψεις· ἢ εἰς τὸ αὐτὸ ἐμβολή.

Ξυνέηκεν, συνέβαλεν.

Ξύμβλητο, συνάντησε.

O

Ο προτακτικὸν ἄρθρον ἑνικοῦ ἀρσενικοῦ καὶ ὑποτακτικὸν οὐδετέρου· ἀντὶ δὲ τοῦ οὗτος ἀναφορικῶς· ὁ γὰρ βασιλῆι χολωθείς. ἀντὶ δὲ τούτου· Πατρόκλου κλαίουσα, ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. ἀντὶ δὲ τοῦ διό· τὸ γὰρ καὶ παῖδες, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις. ἀντὶ δὲ τοῦ ὅτι· λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ.

Ὅς, ἀντὶ τοῦ οὗτος ἀναφορικῶς· ὃς γὰρ δύστατος ἦλθεν Ἀχαιῶν. ἀναλογεῖ δὲ καὶ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ τῷ ἐμὸς καὶ σός· τὸ γὰρ τρίτος ὅς, ἔστι τοῦ καὶ ἡμῖν συνήθους ὑποτακτικοῦ.

Οὗ· ἄρθρον καὶ τρίτον πρόσωπον συνάρθρου, ἀναλογούσης τῆς ἐμοῦ καὶ σοῦ. τὸ γὰρ τρίτον οὗ· ἢ οἵ τε δὴ οὗ παῖδες.

Ὅν, (sic) χωρὶς τοῦ προτακτικοῦ καὶ ὑποτακτικοῦ ἄρθρου τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἀναφορικοῦ τοῦ οὗτος, ὡς, οἱ μὲν παρὰ νηυσίν. καὶ συνάρθρον ἀντωνυμίαν· οὓς ἑτάρους τέλλοντα.

Ὀαρίζειν, ἄνδρα γυναικὶ ὁμιλεῖν. ὅθεν καὶ γυναῖκες ὄαροι, οἷον ὄαρε. παρὰ τὸ συνηρμόσθαι.

Ὀαριστὺς, πρόφασις. οἷον ὁμιλία· προφλογιστικῶς· σημαίνει δὲ τὴν μάχην.

Ὀβριμοπάτρη, ἡ ἰσχυρὸν πατέρα ἔχουσα.

Ὀβριμοεργὸς, ὄβριμα ἔργα ποιῶν.

Ὄγκιον, ἀγγεῖον ἐν ᾧ οἱ πελέκεις κεῖνται.

Ὄγκοις &c.

Π

Πάγοι, αἱ ὀξεῖαι τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν. σπιλάδες τε πάγοι τε.

Πάγχυ, παντελῶς.

Παιδνὸς, παῖς νεογνός.

Παιήονα, ποτὲ μὲν τὸν λεγόμενον παιᾶνα ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ ἀποτροπῇ λοιμοῦ ἢ στάσεως. ποτὲ δὲ κοινῶς θεὸν ἰατρὸν ἐν συνηθείᾳ ἰατρὸν θεῶν· ἢ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων.

Παίονες, ἔθνος βαρβαρικόν.

Παιπαλόεντες, τραχέως καὶ σκολιῶδες. θηλυκῶς, Σάμοιό τε παιπαλοέσσης.

Παιφάσσειν, πυκνῶς ἀπὸ ἄλλου πρὸς ἄλλον ὁρμᾶν μαχόμενον. ἀπὸ τοῦ πάντη φαίνεσθαι. βέλτιον δὲ λέγειν πεποιῆσθαι τὴν λέξιν κατὰ μίμησιν, καὶ σημαίνειν τὸ πανταχῆ ἀΐσσειν, καὶ ἐνθουσιαστικῶς κινεῖσθαι. ἔνιοι δὲ παρετυμολογοῦσι παιφάσσουσα, πάντα φιλη περιάγουσα, ὅ ἐστι, τὴν ὄψιν.

Πάλος, κλῆρος, ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι πρὸς τὴν ἄρσιν τοῦ λαγχάνοντος. ἢ ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι τὴν καρδίαν τῶν κληρουμένων· ὅθεν ἀντὶ τοῦ ὕστερον οἱ γράφοντες πεπαλάχθαι. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ μεμολύνθαι, καθά φησιν· αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον· ὥσπερ τοῦ ἠλαγμένου μέλλοντος. τὸ ἀπαρέμφατον ἠλάχθαι διὰ τοῦ χ καὶ ὅπου πεπαλάχθαι ἀπὸ τοῦ πεπαλαγμένου· εἰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἠλλαγμένος τὸ ἠλλάχθαι.

Πάλιν &c.

Ρ

Ῥαδινὸν, λεπτὸν, οἱονεὶ ῥαδνόν· παρὰ τὸ ῥαδίως δονεῖσθαι.

Ῥαθάμιγγες, σταγόνες.

Ῥαιστῆρα, σφαῖραν· ῥαιστῆρα κρατερήν.

Ῥάπτειν, μεταφορικῶς μηχανᾶσθαι καὶ κατασκευάζειν.

Ῥάσσατε, ῥάνατε.

Ῥέξας, ἐπὶ μὲν τοῦ θύσας. ῥέξας ἱερά. ἐπὶ δὲ τοῦ πρᾶξαι· ῥεχθὲν δέ τε.

Ῥέεθη, τὰ μέλη τοῦ σώματος· ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων.

Ῥέεθρον, τὸ ῥεῦμα· ὁ διηρημένος ῥέεθρον λέγει· λέγουσι δὲ οὕτως καὶ ὁ ἐν Ἰθάκῃ λιμήν. ἐπίθετον δέ αὐτοῦ ἐστιν, διὰ τὸ φέρεται ῥέεθρον εἰς αὐτὸ ἐκ τοῦ ἄλσους.

Ῥεῖα ζώοντες, ἀμόχθως καὶ ῥαδίως καὶ ἀπόνως.

Ῥήγεα, ῥήγεα σιγαλόεντα. περιστρώματα.

Ῥηγμὶν, ὁ αἰγιαλός. ἀπὸ τοῦ περιρρήγνυσθαι αὐτοῦ τὸ κῦμα.

Ῥηξήνορα, πολεμιστήν· ἀπὸ τοῦ διαρρηγνύειν τὰς φάλαγγας, τοῦτ' ἔστι τὰς τάξεις ἀνδρῶν. καὶ αὐτὸ τὸ ἔργον, ῥηξηνορίη· ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκε, οὐ ῥηξηνορίη. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα Ναυσίθοος τέκε Ῥηξήνορα τ' Ἀλκίνοόν τε.

Ῥήσσοντες, τύπτοντες.

Ῥήτρη, ὁ μὲν Ἀπίων· ὁμιλία, ῥῆσις. ἀπὸ τοῦ ῥήσκειν, ὅ ἐστι, λέγειν· ὅθεν καὶ ῥήτωρ ὠνόμασται. βέλτιον δὲ τὴν ἐπὶ ῥητοῖς τισὶ συνθήκην ποιεῖν.

Ῥίγησεν, ἔφριξεν. καὶ ῥίγιον τὸ φρικτὸν καὶ χαλεπόν. καὶ ῥιγέστατα τὰ φρικτὰ καὶ χαλεπά. καὶ ῥιγεδανῆς Ἑλένης, τῆς φρικώδους.

Ῥίμφα &c.

Σ

Σαγγάριος, ποταμὸς ἐν Φρυγίᾳ.

Σάμος, πόλις ἐν Κρήτῃ.

Σάκος, ἀσπὶς, ἀφ' οὗ καὶ οἱ νεώτεροι σακτὴν τὴν ὅλην πανοπλίαν λέγουσι. ὡς Σοφοκλῆς· καὶ σακεσπάλος ἱππότα Τυδεὺς, ὁ πολεμικὸς, ὁ κατὰ τῶν ἐναντίων τὰ σάκη πάλλων, καὶ τὸ, σάκε' ὤμοισι κλίναντες. τὸ λεγόμενον κεραμιδῶσαι.

Σάμοιό τε παιπαλοέσσης, Θρηΐκης. τινὲς ἐδόξαν τὴν νῦν λεγομένην Σαμοθράκην, Θρηΐκην δὲ νῦν εἰρῆσθαι πρὸς διαστολὴν τῆς ὁμωνυμίας. ἐπεὶ οἶδεν καὶ ἐν Ἰωνίᾳ τῆς Καρίας Σάμον Ὅμηρος.

Σάλπιγξ, συνήθως. ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνὴ ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ.

Σαρδάνιον, (sic) Σαρδόνιος λέγεται γέλως, ὁ καθ' ὑπόκρισιν γινόμενος, ἀπὸ τοῦ σεσηρέσθαι τοῖς ὀδοῦσι.

Σακεσπάλος, Ἀπολλόδωρος· ἤπι τὰ τῶν πολεμίων σάκη διαπείων.

Σαυρωτῆρος, τοῦ ἐπιδορατίδος.

Σαώτερος, σωτήριος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπολελυμένου αἰολικοῦ τοῦ σάος. τὸ σαώτερος συγκριτικόν.

Σαρπήδοντος, ταύτῃ τῇ κλίσει τοῦ ὀνόματος ἄλλως κέχρηται ὁ ποιητής. Σαρπήδοντος ἑταῖρον Οἰκλῆα μεγάθυμον. καὶ, τεύχεα Σαρπήδοντος. αἰολικῶς δὲ τὸ σχῆμα ἀπὸ βαρυτόνου τοῦ Σαρπήδων. καὶ τὴν δοτικὴν, Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο. διὰ τὸ μέτρον δῆλον, ὡς ὅτι λέγει· Σαρπῆδον Λυκίων βουληφόρε· φαίνεται ἀπὸ τῆς ὀξυτόνου λέγειν. ἐχρῆν γὰρ τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ εὐθείᾳ· ὡς ὁ Μυρμιδὼν, Μακεδών. οὐ δὲ ἐστιν αἰολικῶς. προσφερόμεθα γὰρ Σαρπήδων καὶ τὴν δοτικήν· ἀλλὰ βαρυτονουμένης εὐθείας· οὐκ αἰολικῶς δέ· ἀλλ' ὥσπερ τὸ εὐρήμων, εὔρημον, οὕτω Σαρπήδων, Σαρπῆδον.

Σαώ &c.

Τ

Τὰ, ταῦτα, ἀναφορικῶς.

Ταλάφρονα, τὸ μὲν συνεχὲς, τλητικὸν κατὰ φρένας.

Ταλαύρινον, τολμηρόν. εἴρηται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ τλῆναι, καὶ οὐκ ἔγκειται ὁ ῥινὸς, ὡς οὐδὲ ἐν τῷ κελαινεφὲς τὸ νέφος.

Τάλαροι, κάλαθοι. καὶ ἐπὶ διαφόρων σκευῶν· ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἐρίων. τάλαρον δ' ὑπόκυκλον ὄπασσεν ἀργύρεον. ἐπὶ δὲ τῶν τυροποιϊκῶν. πλεκτοῖσι ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν. ἐπὶ δὲ τῶν τρυγητικῶν· πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρων μελιηδέα καρπόν.

Ταλαπείριος, ἤτοι τλητικῶς κατὰ τὴν πεῖραν, ἢ τηλόθεν διαπεπειραμένος.

Ταλάσσαι, ὑπομεῖναι.

Τάλαντα, ἐπὶ μὲν τῶν ζυγῶν· ἀλλ' ἔχεν ὥστε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις. ἐπὶ δὲ τῶν ἱσταμένων· χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα.

Τανύφυλλος, τεταμένα φύλλα ἔχουσα, οἷον μακρόφυλλος.

Τανύπεπλος, τεταμένον ἄχρι πολλοῦ πέπλον ἔχουσα, ἐξ οὗ τὸ μέγεθος τῆς φορούσης σημαίνειν βούλεται.

Τανύηκες, ὅτε μὲν τὸ ξίφος. τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ· συνθέτως λέγεται τὸ τεταμένον ἔχον τὴν ἀκμὴν, τοῦτ' ἔστι τὴν ἀκμήν. ὅταν δὲ τανυηκέας ὄζους, παρηγμένως αὐτὶ τοῦ ναούς· ὥσπερ ἐπὶ μὲν τοῦ κύλιστε μεγιστε. κελαινεφὲς συνθετον ἀποδεδώκαμεν τὸ ὄνομα· ἐπὶ δὲ τοῦ κελαινεφὲς αἷμα, παράγωγον.

Τανυγλώχινας &c.

Υ

Υ'ββάλλειν, ἐν τῇ τ τῆς ῥαψῳδίας· ἑσταότος γὰρ καλὸν ἀκούειν· οὐ δὲ ἔοικεν ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισάμενόν περ ἐόντα. εἰρηκότος γὰρ τοῦ ποιητοῦ περὶ τοῦ Αγαμέμνονος. αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀνασάς. ὁ μὲν Αρχίας ἀκούει κυρίως καθήμενον καὶ μὴ δι' αἰκαίωσιν, μὴ δὲ προσεληλυθότα. οἱ δὲ περὶ τὸν Σιδώνιον, ἑστῶτα μὲν λέγουσι τὸν Αγαμέμνονα παρὰ τῇ καθέδρα οὐδ' ἐν μέσοις ἑστῶτα. ἔστι κατὰ μὲν Αρχίαν ἡ διάνοια ταύτη. ἑστῶτος μὲν καλόν ἐστιν ἀκούειν· οὐ δὲ ἔοικεν ὑββάλλειν ἑτέρου. χαλεπὸν γὰρ τοῦτο καὶ τῷ ἐπιστήμονι λέγοντι· ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσειε τοῦ ἑτέρου ὑββαλλομένου, ὥστε τὸ ὑββάλλειν αὐτὶ τοῦ ὑποβάλλειν. οἱ δὲ περὶ τὸν Σιδώνιον, ἐκ τοῦ ὑββάλλειν τὸ ὑποκρίνειν ἀκούουσι. ἡ δὲ διάνοια οὕτως· ἑστῶτος μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐ δὲ ἐοικός ἐστιν ὑποκρίνειν τὸν λέγοντα· χαλεπὸν γάρ ἐστι καὶ τῷ ἐπιστήμονι λέγοντι ὑποκρινομένῳ διὰ τὸν θόρυβον λέγειν. ἀνδρῶν γὰρ ἐν ὁμάδῳ πολλῷ πῶς ἄν τις ἀκούσειεν ἢ εἴποι ὑποκρινόμενος ὑπὸ τῶν θορυβούντων. καί, φησιν ὁ Σιδώνιος ὅτι τῷ ὑββάλλειν ὅμοιόν ἐστι τοῦτο· τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο.

Υ'γρὰ κέλευθα, τὴν θάλασσαν.

Υ'γρὸν ἔλαιον, ὁ Ηλιόδωρος· ἤτοι διὰ τὸ εἰς αὐτὸν ἄγειν καὶ ἀνίεσθαι τὸ σῶμα, ἢ διὰ τὸ πλείονα χρόνον ὑγρὸν διαμένειν ἐγχεόμενον.

Υ'δατοτρεφέων &c.

Φ

Φαεσίμβροτος, ἡ τὸ φῶς τοῖς βροτοῖς παρεχομένη.

Φαίδιμος, λαμπρὸς, ἢ ὁ ἐπίσημος.

Φαληριόωντα, λευκανθίζοντα.

Φαλὸς, τὸ λάμπρυσμα τῆς περικεφαλαίας, ὅθεν καὶ τετράφαληρος, ἡ τρεῖς φάλους ἔχουσα, τετραφάληρος δὲ ἡ τέσσαρας. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ φάος. ὁ δὲ Απίων, φαλὸς ὁ λαμπρὸς καὶ λευκὸς τῆς περικεφαλαίας ἧλος.

Φᾶρος, ἱμάτιον. ἀπὸ τοῦ φορεῖσθαι καὶ ἐπὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

Φαρμάσσων, σομῶν, οἷον φαρμακεύων.

Φάσγανον, ξίφος. παρὰ τὸ φάσαι, ὅ ἐστιν ἀνελεῖν.

Φαεινὴ, λαμπρά. ἐν δὲ τῇ θ τῆς Ιλιάδος, φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην. ἐζητήσαμεν πῶς τότε ἡ σελήνη δύναται φαίνειν, ὅτε τὰ ἄστρα λαμπρὰ φαίνεται· ὅθεν Αρίσταρχος τοῦτο λύων φησὶ φαεινὴν, οὐ τὴν τότε λαμπρὰν, ἀλλὰ τὴν φύσει λαμπράν· ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς ἐσθῆτος τῆς Ναυσικάας· φέρεν δ' ἐσθῆτα φαεινήν· ἣν διὰ τὸ ἐρρυπῶσθαι εἰς τοὺς πλυνοὺς περικομίζει. ἀλλὰ δῆλον φησιν, ὅτι ἐνταῦθα ἀκουστέον, τῇ φύσει λαμπράν.

Φάτις, δόξα. φάτις ἀνθρώποις ἀναβαίνει.

Φαέθων, λάμπων. ἔτι δὲ καὶ ἵππου ὄνομα.

Φαείνω· φανῶ, δυνήσει.

Φάε &c.

Χ

Χάσασθαι, χωρῆσαι. ἀφ' οὗ καὶ κάδος ἐλέγετο τὸ κεράμιον. οἴνου δ' ἀξέστιον κάδον, ὥς φησιν Ανακρέων. ἔτι δὲ καὶ νῦν λέγουσιν ἡμικάδιον τὸ ἥμισυ τοῦ κεραμίου. καὶ ὁ καθιέμενος δὲ εἰς τὰ φρέατα κάδος, καὶ ἀντιστοιχεῖ ἐστι χάδος, ἐπεὶ ἀγγεῖον ὕδατος ἔσκε. τὸ δὲ ἀναχωρῆσαι κατὰ μετοχήν· ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο. καὶ μεταφορικῶς· Ηρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον. καὶ πάλιν· ἅπαν κεφαλὴ χάδε φωτός. ὅσον ἡ κεφαλὴ ἠδύνατο χωρῆσαι μέγεθος φωνῆς.

Χαῖται, αἱ κεχυμέναι κόμαι.

Χαλκὶς, ὅτε μὲν ὄνομα πόλεως. Χαλκίδα δ' Επειλὴν τε. ὅτε δὲ ὄρνεον· χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Χαλκοβατὲς, μεταφορικῶς τὸ ἰσχυρὸν καὶ σθενικόν.

Χα- [illegible]

Χάλκεα, συνήθως, τὰ ὅπλα καὶ τὰ ἐκ σιδήρου ἀπὸ τῆς παλαιᾶς χρήσεως· κατὰ γὰρ τὸν Ἡσίοδον· χαλκῷ δ᾽ εἰργάζοντο, μέλας δ᾽ οὐκ ἔσκε σίδηρος. διὰ τοῦτο χάλκεον ἔγχος, καίτοι σιδηροῦν ἔχον τὴν αἰχμήν. καὶ χαλκεῦς, καὶ ἔτι νῦν ὁ σίδηρον κατεργαζόμενος. Ὅμηρος δὲ καὶ τὸν χρυσοχόον λέγων οὕτως· ἦλθε δὲ χαλκεὺς, ὅπλ᾽ ἐν χερσὶν ἔχων.

Χαλκήρεας &c.

Ψ

Ψάμαθος, ἡ παραθαλάσσιος ἄμμος.

Ψεδνὴ, ἀραιὰ, μαδαρά· οἷον ἀπεψιλωμένη.

Ψιάδας, ψεκάδας.

Ψολόεντα κεραυνὸν, ἤτοι τὸν τεφρώδη. ψόλος γὰρ ἡ αἰθάλη. ἢ ὡς ἔνιοι συνθέτως πεσολόεντα, τὸν διὰ τοῦ πεσεῖν ὀλοὸν γινόμενον, τοῦτ᾽ ἔστιν ὀλοθρευτικὸν τούτοις οἷς ἂν ἐμπέσῃ. ἢ τὸν κατὰ ψαῦσιν ὀλεῶντα (sic) ἢ τὸν μελαίνοντα.

Ψυχρὸν ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσι· τὸν ἀποψύχοντα τὰ σώματα διὰ τῆς ἀναιρέσεως.

Ψύχην, τὸ ἐν ἀνέμῳ τι πεῖσαι.

Ψύξασα, ἐπὶ τοῦ βεβλημένου δόρατος ὑφ᾽ Ἕκτορος. ἦκα μάλα ψύξασα· οἷον τῷ ἀνέμῳ παρενέγκασα.

Ω

Ὦ ψιλούμενος καὶ περισπώμενος ἤτοι ἄρθρον κλητικὸν· ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί. ἢ ἐπίρρημα σχετλιασμοῦ δηλωτικόν· ὢ πόποι. δασυνόμενον δὲ καὶ ὀξυνόμενον, ἤτοι ἄρθρον δυϊκοῦ ὑποτακτικοῦ, ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς δηλωτικόν. ὀρθῆς μὲν· ὣ τ᾽ ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐείζητον περὶ νῖκος. αἰτιατικῆς δέ· ὂν (sic) ποτ᾽ Ἀχιλλεὺς Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι. σημαίνει καὶ αὐτὸ σύναρθρον τρίτου προσώπου, ὀρθῆς καὶ δυϊκῆς καὶ δηλωτικὴν αἰτιατικήν. ᾤμωξεν τ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα καὶ ὣ πεπλήγετο μηρώ. ταῦτα μὲν χωρὶς τοῦ ι. γραφόμενον (sic) καὶ περισπώμενον ἄρθρον ὑποτακτικὸν ἐπὶ δοτικῆς πτώσεως· ᾧ κεν ἐπικλώθησι γαμόντι γινομένῳ τε. ἢ αὐτὸ σύναρθρον τὸ ἐπὶ τοῦ προσώπου ἀντὶ τοῦ τῷ αὐτοῦ ἢ τῷ ἑαυτοῦ· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου· αἱ μὲν ἔτι ζωόν γ᾽ ἔον Ἕκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ. ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου· ᾧ αὐτοῦ τε νόῳ ὅτε μηθὼς (sic) αὐτὸς ἐπέλθῃ.

Ὥς, ἀντὶ τοῦ νὺ, ἀντὶ τοῦ οὕτως· ὡς εἰπὼν πόλεως ἐξέσυτο. ἐπὶ δὲ τῆς παραβάσεως· ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορών. ἀντὶ τοῦ ἵνα ἢ ὅπως· ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃ. ἀντὶ τοῦ ὅτε· Ἕκτωρ δ᾽ ὡς σκαιάς τε πύλας καὶ πύργον ἵκανε. ἀντὶ δὲ τοῦ ὅτι, ἢ οὐχ ἅλις ὡς τεῦχε᾽ ἔχει καὶ ἀγάλλεται αὐτῶς. ἀντὶ δὲ τοῦ πρός· ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον. δασυνόμενον δὲ καὶ περισπώμενον τὸ ὧς τὸ ὁμοίως δηλοῖ. ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν. καὶ, ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς ἑτάρους ἐρρύσατο ἱέμενός περ.

Ὠγυγίην &c.

Fol. 47. ejusdem Codicis.

Ἐκ τῶν Φρυνίχου τοῦ Ἀρραβίου (sic) τῆς σοφιστικῆς προπαρασκευῆς.

Ex Phrynichi Arrabii sophistico apparatu.

A

Ἀφηλικέστεροι, οἱ πρεσβύτεροι, ὡς ἀπὸ τῆς ἡλικίας. ὄντες ἡλικίαν γὰρ ἔλεγον καὶ τὴν νεότητα οἱ ἀρχαῖοι. οἱ μέντοι νέοι καὶ ἐπὶ τῶν νεωτέρων τάττουσιν. πλὴν κατὰ σύγκρισιν ἡ λέξις προσφέρεται. καὶ ἐν ὑπερθέσει, ἀφηλικέστατος καὶ ἀφηλικέστατοι. οἱ δὲ ἀπολελυμένως λέγοντες ἀφῆλιξ ἀφήλικες, ἀμαθέστατοι.

Αἴρεται πόλεμον, ἢ ἔχθραν ἢ στάσιν· ἀντὶ τοῦ ἀναδέχεται.

Αὐτοκέρας, σημαίνει τὸ αὐτοκέραστον, καὶ συμμέτρως κεκερασμένον. ὅτι οὕτω (sic) πεφυκὸς κεράννυσθαι. καὶ εἴρηται δὲ ἐπιρρηματικῶς.

Ἄνθρωπος φιλοπραγματίας, δηλοῖ τὸν φιλοῦντα καὶ σπουδάζοντα πάντα τρόπον πράγματα μεταχειρίζεσθαι.

Ἀκρότητος &c.

B

Βίου εὔροια, ἡ εὐδαιμονία καὶ εὐτυχία. παρὰ τὸ καλῶς ῥεῖν τὸν βίον.

Βάλλειν σκώμμασι, τὸ σκώπτειν καὶ βάλλειν λοιδορίαις, ἢ τὸ λοιδορεῖν καὶ βάλλειν [illegible].

Βιβλιοπώλης, καὶ βιβλιοπώλης καὶ βιβλιογράφος.

Βορβορώδης, παρὰ βόρβορον καὶ τὸν ὀδόντα τὸ δυσώδη τὸ στόμα.

Βοῶν, ἡ τῶν βοῶν στάσις· καὶ ἱππών, ἡ τῶν ἵππων.

Βωμός, θερμός. λέγεται μὲν ἐπὶ τῶν θερμῶς εὐδοκιμούντων ἔν τινι. μετείληπται δὲ ἀπὸ τῶν ἱερῶν ὧν διὰ τὸ θρησκεύεσθαι συνεχῶς θερμοὶ εἰσὶν οἱ βωμοί.

Βίος &c.

Γ

Γυναικηρὸς τρόπος, ἀντὶ τοῦ γυναικός.

Γερανίας, τὸν ἔχοντα μακρὸν καὶ γερανώδη τράχηλον.

Γῆ εὐήλιος, ἡ ἀεὶ ἡλιουμένη.

Γλωτ . . . τῶν γνώμαις πολλαῖς καὶ συνεχέσι τοὺς ἀκροωμένους διαμαλάττοντα. Πλάτων.

Γόνιμα ἀγαθά, τὰ τῷ ὄντι ἀγαθά. πολιτικῶν β'.

Γονατίζειν, τῷ γόνατι πλήττειν.

Γυναικίζειν, γυναικῶν τρόπῳ διάγειν, καὶ γυναικίζοντες οἱ γυναικιζόμενοι.

Γόης, ἀττικώτατα τουτέστι μάγος. καὶ γοητεία.

Γάργαλος, ὁ ἐρεθισμὸς καὶ γαργαλισμός. τὸ δὲ γαργαλίζεσθαι οὐκ ἀττικόν. &c.

Δ

Δικαιόσυνος Ζεύς, ὁ ἐπὶ τοῖς δίκαια τε καὶ ἄδικα δρῶσι τεταγμένος· ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῖς μείλιχα, μειλίχιος· καὶ ὁ ἐπὶ τοῖς φίλα, φίλιος.

Δυσλογεῖν, τὸ κακολογεῖν.

Δημεχθὴς ἄνθρωπος, ὁ τῷ δήμῳ καὶ τῷ πλήθει ἀπεχθανόμενος.

Δημοπίθηκος, ὁ ἐξαπατῶν τὸν δῆμον καὶ θωπείαν κολακικῶς.

Διαδρησιπολίτης, ὁ διαδιδράσκων τὰς τῆς πόλεως ὑπουργίας, καὶ μὴ βουλόμενος τοῖς ἀναγκαίοις καιροῖς παρεῖναι τῇ πατρίδι.

Δεσμιώτατος. &c.

E

Ἐπιδεικνύμενος, ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων τὸν ἑαυτῶν βίον κατ' ἀλαζονείαν.

Ἔξημον, (ſic, τοῦτο καινὸν καθωμιλημένον, τὸ ἔξωρον.

Ἑτερεγκέφαλον, τὸ ἐγκέφαλον ἕτερον καὶ μὴ τὸν κατὰ φύσιν ἔχειν. ἢ ἐπειδὴ ὁ ἐγκέφαλος διμερής ἐστιν, εἰκὸς εἰρῆσθαι τὸ ἑτερεγκέφαλον, οἷον τὸ μὴ ὁλόκληρον ἔχειν τὸν ἐγκέφαλον, ἀλλὰ τὸ ἥμισυ, ἤγουν [illegible].

Ἑσμὸς μελισσῶν, καὶ σμῆνος μελισσῶν. ἄμφω δόκιμα.

Ἑστιᾶν &c.

Z.

Ζαμήριας Hîc hoc unum vocabulum reperitur. Deinde ſpatium vacuum relinquitur.

H

Ἡδυλογεῖν, τὸ φιλικῶς καὶ ἡδέως πρὸς ἀλλήλους διαλέγεσθαι.

Ἤνεγκον, ἀπὸ τῆς ἐνεγκὼν μετοχῆς, ὡς ἀπὸ τοῦ δραμών, ἔδραμον. τὸ δὲ ἤνεγκα ἀπὸ τοῦ ἐνέγκας. ἄμφω μὲν οὖν δόκιμα.

Ἡμίσεας καὶ ἡμίσεις, ἄμφω μὲν ἀττικά· ἀττικώτερον δὲ τὸ ἡμίσεας. ἡμίσεας, σὺν τῷ ι. ἡμίσου, ἡμίσεως, ἡμίσεα, ἀλλ' οὐχὶ ἡμίση.

Ἠπιάλης, ὁ ἐπιπίπτων καὶ ἐφέρπων τοῖς κοιμωμένοις δαίμων· τὸ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ ἕτερόν τι σημαίνει τὸ καλούμενον ῥιγοπύρετον.

Ἠνιγμένον &c.

Θ

Θῦσαι, ἀντὶ τοῦ θυμιάσαι· θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει Πάτροκλον ὃν ἑταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. λέγει θυηλὰς τὰς ἀπαρχὰς τῶν τεθυμένων ἱερείων. καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ τὸ θῦσαι ἀντὶ τοῦ θυμιάσαι.

Θεόθυτα, ἃ οἱ πολλοὶ ἱερόθυτα καλοῦσιν. Κρατ. τὰ τοῖς θεοῖς θυόμενα ἱερεῖα.

Θυμέλη, νῦν μὲν θυμέλην καλοῦμεν τὴν τοῦ θεάτρου σκηνήν· καὶ ἔοικε παρὰ τὸ θύειν κεκλῆσθαι ὁ τόπος οὗτος. Φερεκράτης δὲ τὰ θυλήματα ἅπερ ἐστὶν ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ μεμαγμένα, οὕτω καλεῖ θυμέλην.

Θαλαττοκοπεῖν &c.

I

Ἴσηλιξ, κοινότερον τοῦ ἡλικιώτης.

Ἰδιάζειν ἴδιον πρᾶγμα. καὶ ἰδίως λέγεται, οὐ γάρ μοι σχολή· ξενικῷ γὰρ ἰδιάζων πράγματι.

Ἰχθυολύμης ἄνθρωπος, ἐπί τινος λίχνου καὶ περὶ ἰχθύων ἐδωδὴν μεμηνότος.

Ἰχθυταὶ, οἱ κατ' Αἴγυπτον καλούμενοι.

Ἵν' ἀκροᾷ, οὕτω τὸ ὑποτακτικὸν χρὴ λέγειν τῶν δευτέρων προσώπων παθητικῶν ἑνικῶν· ἵνα ἀκροῶμαι, ἵνα ἀκροᾷ, ἵνα ἀκροᾶται· καὶ ἵνα γελᾷ.

Ἰαπετὸς, αὐτὶ τοῦ γέρων· καὶ Τιθωνὸς καὶ Κρόνος ἐπὶ τῶν γερόντων.

Ἰλιὰς &c.

K

Κεχαρισμένως θύειν, τὸ μετὰ χάριτός τινος καὶ εὐφροσύνης.

Κυαναυγὴς θάλαττα, καὶ κυαναυγὲς ὕδωρ καὶ κυαναυγὴς ποταμός.

Κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας, σημαίνει μὲν τὸ παύσασθαι τοῦ πολεμεῖν ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. παρακολουθεῖ γὰρ τοῖς μὴ πολεμοῦσι κρεμαμένας ἔχειν τὰς ἀσπίδας. Ἀριστοφάνης· ὅστις ἡμῖν ἤθελε σπονδὰς ποιῆσαι καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας· ὡσεὶ ἔλεγεν, ὅστις ἤθελεν εἰρήνην ἄγειν καὶ ἀποθέσθαι ὅπλα.

Κάτοινος, ὁ μεθύων.

Κοινὸς τῶν πονηρῶν φίλος, ἐπὶ ἀδίκου τινὸς καὶ πονηροῦ ἀνθρώπου.

Κραιπάλη &c.

Λ

Λεπτοχιδῶς, οἷον λεπτῶς ἐσχισμένος καὶ λεπτῶς πεφροντισμένος.

Λεπτῆτις, ἐλπίς. ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.

Λεπτολογία, σημαίνει τὸ περὶ τῶν μικρῶν φροντίζειν καὶ ἀδολεσχεῖν, ἢ σημαίνει ἡ κνιπότης.

Λεπτακινὸν, οἷον ἀκριβὲς καὶ ἐπίλεπτον πεφροντισμένον.

Λειπογνώμων, σημαίνει τὸν μηδέπω τοὺς ὀδόντας βεβληκότα, δι' οὗ καὶ ἡλικία τῶν (f. ἵππων) καὶ τῶν ἄλλων τετραπόδων γνωρίζεται.

Λιμοκόλακες, οἱ διὰ λιμοῦ κολακεύοντές τινα.

Λέκιθος &c.

M

Μηροκαυτεῖν, ὁμοίως τὸ ἱεροκαυτεῖν καὶ ἱεροκαυτεῖν. (sic)

Μονογέρων, τὸν μονότροπον καὶ δύσκολον γέροντα σημαίνει.

Μεθυσοχάρυβδις, ἐπὶ γυναικὸς μεθύσου, οὐκ ἐπ' ἄῤῥενος.

Μετοίκιος Ζεὺς, ὁ ὑπὸ τῶν μετοίκων τιμώμενος.

Μεταβάλλεσθαι, τὸ μεταπιπράσκειν.

Μηδὲν ὑπὲρ φοῦ, Κρατ. ἐπὶ τοῦ μηδὲν ἄγαν.

Μάσθλης, ὁ μαλθακὸς καὶ μεμαλαγμένος τὴν ψυχὴν καὶ ἄνδρα.

Μεθιστάναι καὶ ἱστάναι, οὐχὶ μεθιστάνειν καὶ ἱστάνειν.

Μαλακιᾶν, τὸ ὑπὸ κρύους ναρκᾶν.

Μανὸν, τὸ ἀραιὸν οὕτως λέγουσιν Ἀθηναῖοι, τὴν προτέραν συλλαβὴν ἐκτείνουσιν.

Μυκῆσαι &c.

N

Νεανίευμα, ἀνδρεῖόν τι καὶ νεανικὸν ἔργον. ὁποῖον ἂν γυναῖκας τις ὑπ' ἀνδρείας πράξαιτο καὶ φρονήματος γενικοῦ.

Νεανιεύσασθαι, ὑψηλόν τι καὶ ἐλευθέριον φρονῆσαι.

Νεόπλυτος, τὸ διὰ νεοπένης πεπλυμένον.

Νεοπλυνῆ χλαῖναν, νεοπλυνὲς ἱμάτιον.

Νεαλὲς, παρὰ τὸ ἁλὲς ὃ σημαίνει ἀθρόον· τὸ νεωστὶ γεγενημένον καὶ συνεληλυθόν· τὸ γὰρ συνελθεῖν καὶ συναλισθῆναι ταὐτόν. Ἀριστοφάνης τὸ νεαλές. &c.

O

Ὀνειρόμαντις, ἀστρόμαντις, ὀρνιθόμαντις, ἀλφιτόμαντις· οὕτως λέγουσιν.

Οὐδέποτε, ἐπὶ μέλλοντος μόνου φασὶ τίθεσθαι τὴν φωνήν· ἐπὶ δὲ παρῳχημένου, τὸ οὐδεπώποτε. εὑρίσκομεν δὲ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ τὸ οὐδέποτε καὶ ἐπὶ παρῳχημένου χρόνου· οὐδέποτε προδέδωκέ με.

Ὀψάριον, τὸ ὄψον, οὐχὶ τοὺς ἰχθῦς. οἱ δὲ νῦν

τοὺς ἰχθῦς λέγουσιν.

Οὐδὲ ἕν, οὕτω χρὴ λέγειν, οὐ δισυλλάβως καὶ διὰ τοῦ θ, διὰ μέντοι τοῦ δ δισυλλάβως. (sic mendose)

Ὄμφακας βλέπειν, οἷον αὐστηρὸν καὶ δριμύ.

Ὄμφακες, τὰ ἄωρα τῶν βοτρύων καὶ ὄξινα.

Ὄζειν ἐτῶν &c.

Π

Πολιτοκοπεῖν, καινότερον τοῦ δημοκοπεῖν· καὶ ἔοικε ταὐτὸν σημαίνειν. κόπτειν δέ νῦν ἐστὶ τὸ λιπαρῶς ἐγκεῖσθαι καὶ πείθειν παρὰ γνώμην. καὶ πολιτοκόπος καὶ δημοκόπος. Πλάτων δὲ ἐν Πεισάνδρῳ τὸ πολιτοκοπεῖν ἀντὶ τοῦ λοιδορεῖν καὶ κωμῳδεῖν εἶπεν.

Περιπλευθείς, σημαίνει τὸ περιπλακῆναι καὶ συγκοιμηθῆναι.

Παλαμηδικὸν τὸ εὕρημα, οἷον σοφὸν καὶ εὐμήχανον.

Πραγματίας ὁ λόγος, ὁ πράγματα καὶ ἀηδίας παρέχων.

Πολύζωον κακὸν &c.

Ρ

Ῥαδάμανθυς τοὺς τρόπους, ῥηθείη ἐπί τινος δικαίου.

Ῥινόλεθρος ὀσμή, ἐπὶ δυσώδου ἔργου.

Ῥαδινοὺς πόδας· τοὺς ὀρθοὺς καὶ ἁπαλοὺς καὶ εὖ πεφυκότας.

Ῥυπαρός, ἐπὶ τῶν γλισχρῶν καὶ φειδωλῶν.

Ῥιγοσίβιοι, ἐπὶ τῶν πτωχῶν καὶ γυμνῶν παραπονουμένων δι' ἄσκησιν τὸ σῶμα.

Ῥωποπώλης, ὁ τὸν ῥῶπον πωλῶν· ὅ ἐστι ξηρὸς χόρτος καὶ ποικίλος.

Ῥάβδος, ῥαβδίον· τὸ ὑποκοριστικὸν δοκιμάζεται.

Σ

Συμβολεύουσι φίλον, κατὰ τῶν τοὺς φίλους εἰς ἔχθραν συμβαλλομένων.

Σκαφεῖς, οἱ σκαφεῖς, οὓς ἂν οἱ πολλοὶ σκαπανεῖς εἴποιεν.

Σπονδάρχος, ὁ ἐξάρχων τῆς σπονδῆς ἐν τοῖς συμποσίοις.

Σκαφεῖον, ἐργαλεῖον ᾧ σκάπτουσι· ἤτοι ἄμη, ἢ ἀξίνη.

Σκληρόβιος, ὁ σκληρῷ βίῳ καὶ δυσχερεῖ χρώμενος.

Στείλασθαι τὸ πρόσωπον, ἀντὶ τοῦ συστεῖλαι καὶ σκυθρωπάσαι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἱστίων τῶν στελλομένων ἐν τῇ νηὶ καὶ συστρεφομένων.

Σκληρότης &c.

Τ

Τρέφειν καὶ διάγειν ἐν πολλοῖς ἀγαθοῖς, τίθεται ἐπὶ τῆς πάσης ἐπιμελείας καὶ δαψιλείας ἐπί τινα χρωμένων.

Τὰ νεῦρα τῆς τραγῳδίας, οἷον τὰ κυριώτατα καὶ ἀνέχοντα αὐτήν.

Τρυπαλαπήξ, ὁ διὰ πανουργίαν πάντα τρυπῶν, καὶ ἐργάζεσθαι δυνάμενος.

Τοκοπράκτωρ, ἀλλὰ καὶ τοκογλύφος.

Τριπάλαια, τὰ πάνυ παλαιά.

Ταχυργίαν, ἐπὶ πράγματος ῥᾳδίως κατεργαζομένου.

Τὸ βλέμμα προσενήνεκται, ἐπὶ τῶν μὴ καθεστώτων τὴν διάνοιαν.

Τεμαχιζόμενον &c.

Υ

Ὑπόξυλος ποιητής, ῥήτωρ καὶ φίλος καὶ τὰ ὅμοια. εἴρηται κατὰ μεταφορὰν τῶν ἀπὸ ξύλου πεποιημένων σκευῶν οἷς ἐπιπολῆς ἐλήλαται ἄργυρος ἢ χρυσός. καὶ τίθεται ἐπὶ τῶν πονηρῶν μέν, ἐντεχνῶν δ' ἐπεχόντων.

Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος, ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως, ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια.

Ὕηρος, ὃ διαφθείροντες οἱ ἰδιῶται ξύλον καλοῦσι. ἔστι δὲ πλέγμα τι ἐν ᾧ σῦκα καὶ τὴν ἄλλην ὀπώραν ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς ἄστυ φέρουσι, κοφίνῳ ἐμφερές.

Ὑληφορεῖν &c.

Φ

Φυσᾷν δίκτυον, παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην τι πραττόντων· ὥσπερ εἰς πῦρ ξαίνειν καὶ λίθον ἕψειν,

ἐψεῖν, καὶ σπείρειν πέτρας, ὡς τὸ τίλλειν, εἰς τετριμμένον πίθον ἀντλεῖν, καὶ τὰ ὅμοια.

Φαῦλα, τὰ ἁπλᾶ καὶ μηδὲ μίαν ἔχοντα ποικιλίαν.

Φειδαλφιτεῖν, τὸ φείδεσθαι τῶν ἀλφίτων, οἷον τροφῆς καὶ σιτίων.

Φελπὶς, ὁ φιλῶν ἐλπίδα καὶ ἡδόμενος ἐν τῷ ἀεί τι ἐλπίζειν.

Φλεβοτομεῖσθαι, τὸ τείνειν τὰς φλέβας λέγεταί τι ἢ πράττοντι. (sic)

Φορμοκοιτεῖν, τὸ ἐπὶ φορμοῦ καθεύδειν. Φορμὸς δ' ἐστὶ πλέγμα τι ἐκ φλεώ. τάττεται ἐπὶ λυπρῶς καὶ κακῶς κοιμωμένων οὐκ ἐχόντων κνάφαλον.

Φιλοτησίας &c.

X

Χάραξ, θηλυκῶς, ἐπὶ τοῦ τῆς ἀμπέλου στηρίγματος. τὸ μέντοι χαράκωμα ἀρρενικῶς, ὁ χάραξ.

Χόλικες, οἱ πολλοὶ ἀρρενικῶς· οἱ δ' ἀρχαῖοι θηλυκῶς.

Χρυσίῳ βάλλειν κορώνας, ἐπὶ τῶν ὑπερφυῶς πλουσίων, ὡς ἀντὶ λίθων χρυσίῳ χρῆσθαι πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν τὰς κορώνας.

Χυτροπλάθος, ὁ χύτρας πλάττων.

Χελώνη, τὰ περὶ τὰ χείλη μέρη τοῦ προσώπου: οἱ δ' ἀμαθεῖς χελώνιον.

Χαριστικὸς, ὁ πολὺς χαριζόμενος.

Χερωναξία, πολὺ μὲν τὸ ξερώναξ· τὸ δ' ἔργον οὐχ οὕτως, κἂν Αἴσχυλος δόκιμον ποιῇ τὴν φωνήν.

Χρέμπτεσθαι &c.

Ψ

Ψευδογλωττεῖν, τὸ ψευδολογεῖν.

Ψυχαγωγὸς, οἱ μὲν Ἀλεξανδρεῖς τὸν τῶν παίδων ἀνδραποδιστὴν οὕτως καλοῦσιν· οἱ δ' ἀρχαῖοι τοὺς τὰς ψυχὰς τῶν τεθνηκότων γοητείαις τισὶν ἄγοντας τῆς αὐτῆς ἐννοίας. καὶ τοῦ Αἰσχύλου τὸ δρᾶμα, ψυχαγωγός.

Ψήκτρα, ᾧ σκεύει ψήχουσι τὰ σκεύη.

Ψυχὴ μία εἰς δύο, ἐπὶ τῶν σφόδρα στεργόντων ἀλλήλους, καὶ οἷον συμπεφυκότων ἐν φιλίᾳ.

Ψηλαφίνδρα, παιδιά τις ἐστὶν ἑνός τινος δεδεμένου τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ τοὺς ἐν κύκλῳ ψηλαφῶντος καὶ λέγοντος ἑκάστου τοὔνομα.

Ψυχῆς &c.

Ω

Ὡραίαν, τὴν ὥραν· ἡ γὰρ τοιαύτη τροπὴ ἀττικῶς ἰδία· Ἀθηνῶν, Ἀθηναία, ἴση, ἰσαία· οὕτως καὶ ὥρα, ὡραία.

Ὠμὸς δαίμων, ὁ χαλεπὸς καὶ ἀπαραίτητος.

Ὠνυχισμὸς, ἐπὶ τοῦ τετμημένου ὑπὸ λύπης.

Ὡς, Σοφοκλῆς ἐν Ἀντιγόνῃ καταλείψας εἶπεν τοῦ, ἐμοὶ δοκεῖ ἢ ἐμοὶ κριτῇ ἤ τινος τοιούτου.

Ὠκυτόκιον, φάρμακόν τι ᾧ περιάπτουσι τὰς κυϊσκομένας ὑπὲρ τοῦ ταχέως τεκεῖν, καὶ μὴ ἐν ταῖς ὠδῖσι διατρίβειν καὶ κάμνειν.

Fol. 64. ejusdem Codicis.

Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων ἐκ διαφόρων σοφῶν τε καὶ ῥητόρων πολλῶν.

Collectio vocum utilium ex diversis Autoribus & sophistis multis.

A

Ἄατον, ἀναμάρτητον, ἀβλαβὲς, ἁγνὸν, ἄπονον, ἀπαθὲς, ἄνευ ἄτης.

Ἀάασθαι, λωβᾶσθαι, κακοῦν.

Ἀάατον, ἀπλήρωτον. Ἀθηναῖοι, ἀκόρεστον.

Ἀαάσαι, βλάψαι, ἀφ' οὗ τὸ τεῖον πρόσωπον ἀᾶται, ἤγουν βλάπτει. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κορέσαι καὶ καθυπνῶσαι καὶ λυπεῖν.

Ἀασάμην, ἥμαρτον, ἐσφάλην.

Ἄατος, ἀπλήρωτος, ἀβλαβής· οἱ δὲ ἐπιβλαβής.

Ἀβάλε, ἀβάλε εἴθε.

Ἄβαλεν, ἔβαλεν, ἢ μᾶλλον ἔλαβεν.

Ἄβαπτος, ἀστομώτατος.

Ἄβατον, ἱερὸν, ἀπρόσιτον, ἔρημον.

Ἀβασάνιστος, ἀγύμναστος, ἢ ἀνεξέταστος, ἀδοκίμαστος. εἴρηται γὰρ ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοχοϊκῆς λίθου ἐν ᾗ δοκιμάζουσι τὸ χρυσίον. ἐχρήσατο γὰρ Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας τρίτῳ τὸ ἀβασανίστως ἀντὶ τοῦ ἄνευ ὀδύνης.

Ἀβδέλυκτα, ἀμύσακτα, ἀμίαντα, τὰ μὴ μιαίνοντα, ἃ οὐκ ἄν τις βδελυχθείη καὶ δυσχεράνειεν. τραγικωτέρα γὰρ ἡ λέξις. Αἴσχυλος· καὶ μὴν, φιλῶ γὰρ ἀβδέλυκτα τὰ ἐμοὶ τάδε.

Ἀβέβηλος, καθαρός.

Ἀβελτερία, ἀνοησία.

Ἀβλεπτήματι, &c.

B

Βαβαὶ, θαυμαστικὴ φωνή.
Βαγεύς, πλανητεύς.
Βάδιζε, περιπατῶν ἐρχόμενος.
Βάθρον, θεμέλιον. καὶ βάθρα, ἀγάλματα.
Βαθύγλωσσοι, ἐλλόγιμοι, εὔγλωττοι.
Βαθυδίνης, ἐν βάθει ἔχων τὰ ῥεύματα.
Βαθυπέπλων, μεγάλων ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος.
Βαθυλήιον, σιτοφόρον πεδίον.
Βαθυσχοίνους, ὑψηλὰς σχοίνας φέροντα.
Βάκηλος, μέγας μὲν, αἰδοῖος δὲ καὶ γυναικώδης.
Βακτηρεύει.
Βαμβαίνοντα.
Βακχεῖον, μαινόμενος.
Βαλάντιον, μάρσιππος.

Βαπτισμός, ὁ κλέπτης.
Βαρίον, κατάστικτον.
Βαλβὶς, βάσις ταπεινὴ, ἡ ἀφετηρία καὶ καμπτός.
Βαθμὸς, σῆθος.
Βάρβιτον, ψαλτήριον, κιθάρα.
Βάναυσος, πᾶς τεχνίτης διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος. βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος.
Βάραθρον, τόπος βαθὺς ὅπου οἱ κακοῦργοι ἐμβάλλονται.
Βαραββᾶς, σημαίνει υἱὸς διδασκάλου ἡμῶν.
Βαρὶς· πλοῖα, τείχη, στοαὶ, αὐλαὶ, πύργοι.
Βαρύμηνις· μνησίκακος.
Βάσιμος, πορευτική.
Βαρυπότμων, ἄθλιος, βεβαρημένος, κακός.
Βασιλὶς &c.

Γ

Γαζοφυλακεῖον ἢ γαζοφυλάκιον, θησαυροφυλακεῖον. γάζα γὰρ θησαυρός.
Γαῖσος, εἶδος ἀκοντίου οἷον δόρατος.
Γαλεώτης, ἀσκαλαβώτης, ἀττικῶς.
Γαμψώνυχος, ἐπικαμπεῖς ἔχων τοὺς ὄνυχας.
Γανυμένη, χαίρουσα.
Γάνυσθαι, φαιδρύνεσθαι.
Γαργαλίζει, νικεῖ, ὑποσημαίνει, περιτρέπει, ἐρεθίζει.
Γαστρίζεσθαι, λαμπρότερον τρέφεσθαι.
Γαργαρίζει, ἐρεθίζει ἀπὸ τοῦ στόματος ὥστε ἐμέσαι.
Γαυριᾷ, ἀγάλλεται, ἐπαίρεται, θρασύνεται.
Γαῦρον, στερρὸν, μέγα, ἀκλινές.
Γεγανωμένος, λελαμπρυσμένος.

Γέγηθεν, χαίρει.
Γέγονεν ἐν καλῷ, καλλίστως ἔχει.
Γεγωνὸν, ἐξάκουστον βοῆσαι.
Γεῖσον καὶ γεῖσος, τὸ ἄκρον τείχους ἢ στεφάνωμα οἴκου καὶ γεῖσα τειχῶν ἄκρα.
Γειῶραι, οἱ τὴν γῆν φυλάσσοντες.
Γελοῖος, ὁ καταγελαστότατος προσδεξιασμένως· ὀξυτόνως δὲ ὁ γελωτοποιός.
Γενάρχου, πατρός.
Γένεθλα, γεννήματα.
Γενέτειρα, μητέρα, ποιητικῶς.
Γενέθλια, ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφαιτῶσα τοῦ τεχθέντος ἑορτή.
Γενεθλιολογία &c.

Δ

Δᾷδες, λαμπάδες.
Δᾳδουχεῖ, φαίνει.
Δαήμων, ἔμπειρος.
Δαιδάλειον, ποικίλον.
Δαίδαλον, ποικίλον κατασκεύασμα· ἀπὸ Δαιδάλου τινὸς μηχανοποιοῦ, ὃς κατασκευάσας.
Δέδηε, φλέγει.
Δαίει, καίει.
Δαίμονα, ἐκπαθικόν.
Δαιμονίως ἐσπουδακὼς, ἀντὶ τοῦ μεγάλως.
Δαιμόνιε, μακάριε.
Δαίνυ, εὐώχει.
Δαινύμενος, εὐωχούμενος.
Δαῖς, εὐωχία.

Δαῖτας, εὐωχίας.
Δαιτρεύειν, μερίζειν.
Δαιτὸς ἐΐσης, ἐξ ἴσου μεριζομένης εὐωχίας.
Δαιτρὸν, μεριστὴν, μάγειρον.
Δαιτυμόνες, ἀριστηταὶ, εὐωχούμενοι.
Δαιτὸς, προδιαιρῶν ἐλάχιστα τοῖς ἑστιωμένοις. οὕτως γὰρ εἰσιῶντο μεριζόμενοι τά τε πρόβατα καὶ τὸν πότον, παρ' ὃ καὶ λέγει, δαιτὸς ἐΐσης.
Δαΐφρονος, συνετοῦ ἢ πολεμικοῦ.
Δάκη, θηρία.
Δακρυόεν, μετὰ δακρύων.
Δάμαρτος, γυναικός.
Δαλὸς, λαμπὰς ἢ ξύλου ἀπόκαυμα, ἢ δαδεῖον

ἡμίφλεκτον.
Δαμασίφρων, ὁ ἀπατῆσαι δυνάμενος. Πίνδαρος
δαμασίφρονα, χρυσόν.
Δαμῶντα &c.

E

Ἔα δή, ἀντὶ τοῦ ἄγε δή.
Ἐακότες, περιηττηκότες, ἀποπεπλωκότες.
Ἑάλωκεν, ἐλήφθη.
Ἑβδομάτη, ἑβδόμη.
Ἑβρωτίων, σκωληκοβρώτων.
Ἔγγεον, κτῆσιν ἐπὶ γῆς.
Ἔγγιον, ἐγγύτερον.
Ἐγγυήσασθαι, μνηστεύσασθαι.
Ἐνδύθετος, ὁ περισσεδρείων τόπος.
Ἔνδυον, ἀσφαλές.
Ἐνδυῶ, ἐκδίδωμι.
Ἐγεγήθει, ἔχαιρεν.
Ἐγκάθετος, δόλιος κατάσκοπος.
Ἐγκάρσιον, πλάγιον.
Ἔγκασιν, ἐγκάτοις.
Ἔγκειται, ἐπίκειται λίαν ἐπιθυμητικῶς.
Ἐγκατέσκηψαν, ἐφώρμησαν, ἐπέδραμον, ἐπεδράξαντο.
Ἐγκότως, ὀργίλως.
Ἐγκεντρωθεὶς, ἀσφαλισθείς.
Ἐγκοπὴ, ἔνεδρον, ἐμπόδιον.
Ἐγκισσῶσιν, συλλάβωσιν, ἐπιθυμήσωσιν.
Ἐγκότημα, ὀργή.
Ἐγκρὶς, γλύκασμα ἐξ ἐλαίου ὑδαρές.
Ἐγκύκλιον, ἁπανταχοῦ, καθολικόν.
Ἐγκύκλια, τὰ ποιητικά.
Ἐγκώμιον, κώμη γὰρ τὰ τοῦ δήμου συστήματα, οἷον ἔνδημον.
Ἐγκρυφίας, ἄρτος ὁ ῥυπαρώδης.
Ἐγνωσμένον &c.

Z

Ζαμβύκη, μουσικὸν ὄργανον.
Ζείδωρον, τὴν πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένην.
Ζεύγλη, ζυγός.
Ζέφυρος, λίβας ἄνεμος.
Ζηλοτυπία. ζῆλος ἐξ ὑπονοίας, τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τῆς οἰκείας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀσελγῆ ὑπόνοια.
Ζήλου, μιμοῦ.
Ζηλωτὸς, μακαριστὸς, ἐπαινετός.
Ζιβύνη, ὁλοσίδηρον ἀκόντιον, λόγχη, σπάθη.
Ζόφον, δύσιν.
Ζυγάδην, συνεζευγμένως.
Ζυγόδεσμος, ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ.
Ζυγομαχεῖ, στασιάζει ὡς οἱ βόες ἐζευγμένοι.
Ζυγοφορούμενα, ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενα.
Ζῦθος, οἶνος ἀπὸ κριθῆς.
Ζωαρκῆ, τὰ πρὸς ζωὴν ἀρκοῦντα.
Ζωάγρια, δι᾽ ὧν λύτρων τὸ ζῆν περιγίνεται.
Ζωγρεῖ, ζῶντα λαμβάνει.
Ζωὴν, τὴν κτῆσιν, τὴν οὐσίαν.
Ζῶμα, ὁ θώραξ καὶ τὸ περίζωμα.
Ζώννυσθε, καθοπλίζεσθε.
Ζωοδότειρα, ζωὴν παρέχουσα.
Ζώπυρα, φυσητῆρες ὅθεν οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ φυσῶσιν.
Ζωπυρεῖ &c.

H

Ἢ, ἀντὶ τοῦ ὡς, καθώς. ἢ ἀντὶ τοῦ ἤπερ. ἢ ἀντὶ τοῦ ἢ τόδε ἢ τόδε. ἢ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχοι. ἢ ἀντὶ τοῦ καθό. ἢ ἀντὶ τοῦ ἔφη. ἢ ἀντὶ τοῦ εἶπεν. ἢ ἀντὶ τοῦ καί.
Ἡβᾷ, ἀκμάζει, σφριγᾷ.
Ἠβαιὸν, μικρὸν, ὀλίγον.
Ἡβάσκει, ἀκμάζει.
Ἡβηδὸν, ἡβῶντας, ἢ τὰς στρατείας· ἢ ἀθρόον, ὅλα καθ᾽ ἡλικίαν.
Ἥβη, νεότης, ἀκμή.
Ἡβήσαντες, ἀκμάσαντες.
Ἣ βούλονται, καθὸ βούλονται.
Ἠγάσαντο, ἐθαύμασαν.
Ἤγαλλεν, ἐθεράπευεν. Δίων ἐν ιε΄. λόγῳ Ῥωμαϊκῶν· διά τε οὖν ταῦτα ὅτι τὸ θεῖον ἀκριβῶς ἤγαλλεν. κέχρηνται δὲ τῇ λέξει ταύτῃ καὶ ἄλλοι πολλοὶ, καὶ Εὐνόμιος ὁ δυσσεβής.
Ἠγάσθην, ἐθαύμασα.
Ἤγειρα, παρώξυνα.
Ἡγεμονεύω, διοικῶ.
Ἡγεμονικὸν, ὁ νοῦς.
Ἡγέτης, ἡγεμών.
Ἤγημα, βούλημα, γνώμη.
Ἡγήσοιτο &c.

Θ

Θαιροὶ, οἱ στροφεῖς τῆς θύρας.
Θᾶκοι, θρόνοι, καθέδραι.
Θάλαμος, οἶκος, ἢ κοιτών.
Θαλαμηπόλος, ἡ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφομένη, καὶ φυλάττουσα.
Θάλεια, εὐωχία.
Θαλεροὶ, ἰσχυροὶ, νέοι.
Θαιροὶ, οἱ στρόφιγγες τῆς θύρας.

Hîc ſpatium eſt vacuum, poſtea ſequuntur hæc verba, ἀκμαῖοι ἢ ταχεῖς.

Θαιμὸν, αἰαζελώ.
Θαλλὸς, κλάδος ἐλαίας, ἢ πᾶν τὸ θάλλον.
Θαμὰ, συνεχῶς, πυκνῶς, διηνεκῶς.
Θαμίζειν, πυκνάζειν ἢ συχνάζειν.
Θαμινὰ, καὶ θαμινῶς, συνεχεῖς καὶ πυκνῶς.
Θανατῶν, θανάτου ἐπιθυμῶν. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀποκτείνων.
Θαρραλέον, θάρσος.
Θάρσυνος, τεθαρρηκώς.
Θάτερον, ἕτερον μέρος.
Θᾶττον, τάχιον.
Θαυμάζω, ὅτε πρὸς γενικὴν συντάσσεται, τὸ καταγινώσκω σημαίνει· πρὸς δὲ αἰτιατικὴν, τὸ ἐπαινῶ.
Θέειν καὶ θεῖν, τρέχειν.
Θεάμενας, θεάσας.
Θεηγόροι, θεολόγοι.
Θεήλατος, ὑπὸ θεοῦ πεμφθεὶς, ἢ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐλαυνόμενος.
Θέα &c.

I

Ἰαίνει, εὐφραίνει.
Ἰάνθη, ἥσθη, ἐτέρφθη, διεχύθη.
Ἰαλέμῳ, θρήνῳ. ἰάλεμος γὰρ θρήνους εἶδος. λέγεται δὲ καὶ ἰάλεμος υἱὸς Καλλιόπης, καὶ ὁ καλὸς καὶ ὀρφανός· ἔνιοι δὲ τὸν κακὸν δαίμονα· καὶ ἰαλεμώδη, τὰ ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς λόγου ἄξια.
Ἴακχος, Διόνυσος ἐπὶ τῷ μαστῷ, καὶ ἥρως τις, καὶ ἡ ἐπ' αὐτῷ ᾠδὴ, καὶ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν εἰς αὐτὸν ἡ πανήγυρις. ἔνιοι δὲ καὶ θόρυβος.
Ἰατὴρ, ἰατρός.
Ἰάπυξ, ἄνεμος ἐλαφρός.
Ἰαχὴ, βοὴ, ἦχος, ἢ θρῆνος.
Ἴβις, ὄρνεον ὀφιοφάγον.
Ἰδάλιμον, εὐειδές.
Ἰγνύα, ὁ ὑπὸ τὸ γόνυ τόπος ὀπίσω τοῦ γόνατος.]
Ἰδιόξενος, ἴδιος φίλος.
Ἰδιοπραγεῖ, τὰ ἴδια πράσσει, ἡσυχάζει.
Ἰδιωπάσθαι, ἰδιοποιήσασθαι.
Ἰδνωθεὶς, καμφθείς.
Ἴδρις, ἔμπειρος.
Ἱδρυμένος, τεθεμελιωμένος.
Ἱδρύσαντο, ἐκάθισαν, ἵδρυσαν.
Ἵδρυσις, ἑδραία ἀσφαλής.
Ἵει, πέμπει, ἀμφιβάλλει.
Ἱέμενοι &c.

K

Κάβαξ, πανοῦργος.
Κάγκανον, ξύλον ξηρόν.
Κακχάζει, (l. καγχάζει) ἀθρόως γελᾷ.
Καθαγιάζεται, ἀφιεροῦται.
Καθάπαξ, παντελῶς.
Καθαιρήσονται, καταλήψονται.
Καθεδοῦνται, καθεσθήσονται.
Καθέντες, καταγαγόντες.
Καθεῖναι, ἐπὶ τὸ κάτω ἀπολῦσαι, ἤτοι χαλάσαι.
Καθέξει, κρατήσει.
Κάθες, χάλασον.
Καθῆκαν, κατέβαλον.
Καθῆστο, ἐκαθέζετο.
Καθηκόντων, (ſic) δεόντως, πρεπόντως.
Καθηγνίσαι, νεκροῖς θῦσαι.
Καθηγεμόνος, καθελὼν φθάσας.
Κάθιδρος, κεκμηκώς.
Καθιεροῖ, τῷ ἀνατίθησιν.
Καθίκετο, καθήψατο.
Καθικνεῖται, καθάπτεται.
Καθιππεῖν, κατανωτίσειν.
Καθίζεσθε, καταπήξατε.
Καθιμῶσι, χαλῶσι. καὶ καθιμῆσαι, χαλάσαι σχοινίον ἢ τι τοιοῦτον.
Καθόδοις, ἀγωγαῖς, προσόδοις.
Καθ' οἶμον, καθ' ὁδόν.
Καθόρμια &c.

Λ

Λ

Λαβαῖς, ἐπαφαῖς ἢ ἀφορμαῖς, ἢ μέμψεσιν.
Λαύρα, δημόσιος στενωπὸς, ἄμφοδος, ῥύμη δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσιν.
Λαβραγόρεω, σφοδρῶς δημηγορῶντα.
Λαβύρινθος, κοχλιοειδὴς τόπος. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν φλυάρων.
Λαβὰν τιμωρείαν, αὐτὶ τοῦ ἐκδικηθῆναι.
Λάγανα, πλακούντια, ὡς πυρώδη.
Λάγνος, πόρνος, αἰσχρός.
Λαιὰ, ἀριστερὰ, ἢ κολόβιον.
Λαῖλαψ, μετ' ἀνέμου ὄμβρος καὶ σκότος.
Λαιμαργία, ἡ σπουδαία ἐπιθυμία.
Λαιὸν, ἀριστερόν.
Λαίθαργος, λαιθάργους ἐκάλουν τοὺς κύνας τοὺς λάθρα δάκνοντας.

Λαῖφος, ἱμάτιον.
Λαιψηρὸν, ταχὺ, ἐλαφρὸν, κοῦφον. Λάκωνες, ὁ ἡμίξηροι.
Λακέρυζα, κορώνη ἡ μεγάλα κράζουσα.
Λάκισμα, σχίσμα.
Λακωνικὸς, στερρὸς, ἀνδρεῖος.
Λαλίστερος, ἀδολεσχέστερος.
Λαλίστατον, τὸ κατὰ λόγον σοφόν. λέγεται δὲ καὶ ὁ εὔγλωττος καὶ εὔφωνος.
Λάμια, θηρίον, ἢ γυνὴ ἡ ἀρχαία Λίβυσσα.
Λαμπήνη, ἅμαξα βασιλικὴ, ὅ ἐστιν, ἅρμα σκεπαστόν.
Λαμπρεσίμων, λαμπροφέρων.
Λαμυρὸν &c.

M

Μαγὰς· σανὶς ὑπόκυφος, τετράγωνος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῆς τὰς τῆς κιθάρας νευράς.
Μάγγανον, παράδοξόν τι. λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία, μαγγανεία.
Μαγιστὴρ, αὐτὶ τοῦ, διδάσκαλε.
Μᾶζα, ἄρτος, φύραμα.
Μαγὶς, μάχαιρα. καὶ μαγκρὸς ὁ τὰς μάζας μερίζων.
Μάζης ὤνιον, ἄρτου πρᾶσις.
Μαιευτικῆς, ἰατρικῆς.
Μαιόμενοι, ζητοῦντες, ἐρευνῶντες.
Μαιμάσσει, σφύζει, προθυμεῖ, κυματοῦται, πηδᾷ, καχλάζει καὶ κλονεῖται.

Μαιμώωσα, ἐνθουσιῶσα.
Μαινὰς, βάκχη.
Μαινάδας, μαινομένας, ζητούσας βακχεύειν, παραφόρους.
Μαινόλης, μανικός.
Μαίνω, ἐνθουσιωδῶς κινοῦμαι.
Μαιωθήσονται, λοχευθήσονται, γεννηθήσονται, θεραπευθήσονται.
Μαιώσεται, ἰατρεύσεται.
Μαζουρὼθ, τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων ἃ ἐν τῇ συνηθείᾳ ζώδια καλοῦνται. ἑβραϊστὶ δέ τινες λέγουσι τὴν λέξιν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀστρῷον κύνα.
Μάκαιραν &c.

N

Νάβλα, εἶδος ὀργάνου.
Νάει, στάζει, ῥέει.
Ναΐδες, πηγαὶ, νύμφαι παρὰ τοῖς νάμασι διατρίβουσαι.
Ναὶ μὴν, ναὶ ὄντως.
Ναίουσιν, οἰκοῦσιν.
Νάκη, προβάτων δορά.
Νακοτίλται, οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς.
Νάκος, ἔντριχον δέρμα, ἤτοι δορὰ προβάτου.
Νᾶμα, ὕδωρ ποτόν.
Νανος, κονδὸς, μὴ αὔξων.
Νάπη, ὀρεινὸς, ὑλώδης τόπος.
Νάπυ, σίνηπι.
Νάρκη, μυρμηκίασις.

Ναστὸν, πυκνὸν, μεστὸν, πλήρη, μὴ ἔχον ὑπόκουφόν τι.
Ναύαρχος, ὁ τῶν νηῶν ἄρχων.
Ναυβάτης, ἐπιβάτης ἢ ναύτης.
Ναύλοχον, λιμὴν ἐν ᾧ αἱ ναῦς λοχῶσιν ἢ ἀναπαύονται.
Ναύμαχα, μακρὰ δόρατα ὥστε ἀπὸ τῶν νεῶν μάχεσθαι.
Ναυσίπορος, ὑπὸ νηῶν περώμενος.
Ναυστολίαν, πλοῦν, πλέων, πλοῖον.
Νεανίας, τολμηρός.
Νεανιεύεται, νέου ἔργα ποιεῖ.
Νεανιεύματα &c.

Ξ

Ξαίνω, νήθω, σωρεύω.

Ξανθὴ, πυρρὰ εἶδος.

Ξανθίζεσθαι, κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας.
Ξανθοῖσιν, ἐρίοις.
Ξέβροι, οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι.
Ξεναγὸς, ὁ τῶν ξένων ἡγεμών.
Ξεναγῶν, ξενοδοχῶν.
Ξενίαν, καταγώγιον, κατάλυμα.
Ξενίζειν, ξένη κεχρῆσθαι φωνῇ ἢ ἤθεσιν.
Ξένιος, ὁ τῆς ξενίας ἔφορος, οἷον ὁ Ζεύς.
Ξενολόγος, ξένους συλλέγων στρατιώτας.
Ξεστὸν, ὡμαλισμένον.
Ξιφήρης, ξίφος ἔχων ἢ κατέχων.
Ξιφηφόρους, ξιφήρεις.
Ξόανον, ἄγαλμα, εἴδωλον, ζώδιον, ἀνδριάς.
Ξουθὸν, ξανθὸν, λεπτὸν, ἁπαλὸν, ἐλαφρὸν, χλωρὸν, πυῤῥὸν, ὀξύ.
Ξοῦθος, ὄνομα κύριον.
Ξύλοχον, ὑλώδης τόπος.
Ξυναιρεῖται, συνάπτεται.
Ξυνάορα, γαμετήν.
Ξυνήια, κοινὰ χρήματα.
Ξυνοδόκης, (sic) ξενοδόχος.
Ξυνωρὶς, συζυγία ἢ ἅρμα ἐκ δυοῖν ἵππων συνεζευγμένον.
Ξυροῦ ἀκμῆς, τῆς ὀξυτάτης κατὰ λεπτότητα τῶν σιδήρων.
Ξυσίδες &c.

O

Ὀαρισμοὶ, ὁμιλίαι.
Ὄβριμος, ἰσχυρός.
Ὀβολὸς, ὁ τόκος· εἶδος νομίσματος. ὀβολὸς δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἓξ ἐστὶ χαλκῶν, ὁ δὲ χαλκοῦς λεπτῶν ἑπτά. τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου λιτρῶν τῶν νῦν δ καὶ οὐγγ. καὶ ς. ἡ δὲ μνᾶ ἑξηκοστόν ἐστι τοῦ ταλάντου. τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυσίου ἑξαπλάσιόν ἐστι.
Ὄγε, ὅδε.
Ὄγκοι, αἱ ἀκίδες.
Ὀγκυλάσθμος, ὑψαύχενος.
Ὄγμος, ἡ κατὰ στίχον ἔφοδος τῶν θεριστῶν, καὶ ὄγμοι σταχύων.
Ὄγχναι, ἀχράδες, ἢ ἄπιοι.
Ὀδὰξ, τοῖς ὀδοῦσιν, ἐνδεδηχότως.
Ὀδαξισμὸς, κνησμὸς καὶ ὀδόντων πρισμός.
Ὅ δὲ ἐγὼ, αὐτὸς ἐγώ.
Ὀδμὴ, ἀποφορὰ, ὀσμή.
Ὀδιδικὸς, ὁ ἐν τῶν ὁδοῖς πολυάργυρος κλέπτης.
Ὀδοιπόριον, τὸ ἐπὶ τοῦ συμπλῆσαι ὁδοιπορίαν.
Ὀδυνήφατος, ἡ τὰς ὀδύνας ἀφανίζουσα.
Ὄδωδεν, ὄζει.
Ὄζαι, τὰ δέρματα τῶν ὀνάγρων.
Ὄζος, κλάδος.
Ὅθι, ὅπου.
Ὀθνεῖος, ἀλλογενὴς, ξένος, ἀλλότριος
Ὀθόνης &c.

Π

Πάγας, δίκτυα, παγίδας.
Παγκάλης, πάνυ καλῆς.
Παγκρατιασταῖς, ἀθληταῖς πύκταις.
Παγκράτιον, πυγμὴ, ἀγὼν, ἄθλησις.
Πάγοι, αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν.
Πάγον ἐντυχῆ, ἐν ὄρει τετειχισμένον.
Παιὰν, εἶδος ᾠδῆς.
Παιᾶνας, ὕμνους, εὐφημίας.
Παιδικὰ, ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀῤῥένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις. παραδείγματα τοῦ ἐπὶ τῶν ἀῤῥένων τάττεσθαι πολλά. ἐν τοῖς Ἀχιλλέως ἐρασταῖς δῆλον ὡς οὕτως εἴληπται. ἐπιδόντων γάρ τι τῶν Σατύρων εἰς τὸ γυναικεῖον ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοῖνιξ· παπαῖ, (sic) τὰ παιδί' ὡς ὀρθῶς ἀπώλεσας. καὶ Κρατῖνος Πανόπταις· μισεῖ γὰρ πάνυ τὰς γυναῖκας, τὰ δὲ παιδικὰ δὲ τρέπει νοῦν. ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτως καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας, Εὔπολις· φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τις· ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς τοῖς σοῖς παιδικοῖς. καὶ Κρατῖνος δὲ, ὁρᾷς τῆς παρακῆς ἀποδημοῦντος σοι Δ ουύτε ἐράσης, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ μακάριος τῶν παιδικῶν. οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνυ κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων. Πλάτων Φαίδρῳ· ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σοῦ τῶν παιδικῶν ἐπιλαβόμενον, ἐρεσχελίσαι σε. λέγεται δὲ καὶ παιδικὸν, καὶ τὸ παιδαριῶδες, οἷον τὸ ἁρμόζον παιδίοις. ἡ δὲ λέξις, ὡς ἐπίπολυ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων.
Παιδοκόμοι &c.

P

Ῥαγδαίου, σφοδροῦ, ἢ ταχέος.
Ῥάδαμνος, βλαστὸς, πτόρθος ἢ κλάδος.
Ῥᾴδιον, εὐχερές.
Ῥαδινοὺς, πλατυγράφους.

Ῥᾳδίως, εὐχερῶς, ταχέως.
Ῥαθυμία, ἀμέλεια.
Ῥαίσας, ὑγιάνας.
Ῥακχίζειν, τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη ῥαχέως, ἤτοι διακόπτειν ὥς φησι παρ' Εὐριπίδῃ.
Ῥάμφος, ῥύγχος ὄρνιθος.
Ῥαντὸν, ποικίλον.
Ῥὰξ, ῥώξ.
Ῥᾷον, εὐχερὲς, εὔκολον.
Ῥαπὶς, ῥάβδος.
Ῥᾷστα, ῥᾳδίως, εὐχερῶς.
Ῥαστώνη, ἀνάπαυσις, τέρψις, τρυφὴ, εὐκολία, ῥαθυμία, ἡδυπάθεια, χαυνότης, ἀργία. εἴρηται καὶ ῥαστωνεύειν ἐν λή. Ῥωμαϊκῶν.
Ῥαχθέντος, ῥαγέντος.
Ῥαχία, οἱ τραχεῖς καὶ παρείκοντες τόποι καὶ αἰγιαλῷ παρατείνοντες.
Ῥάχιν, ὀσφὺν, ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος ἀκάνθης τοῦ νώτου.
Ῥάψαι, συνθεῖναι.
Ῥαψῴδημα, ψεῦσμα.
Ῥαψῳδία, φλυαρία λόγων, συναφὴ, ἀδολεσχία.
Ῥεδίων, ἁρμάτων.
Ῥελατορεία, ἀναφορά.
Ῥέθος &c.

Σ

Σαβὲκ, ἄφεσις, ἀπὸ τῆς Σύρας διαλέκτου.
Σαγάριος, ποταμὸς Φρυγίας καὶ Λυδίας.
Σάγαρις, κοπὶς ἢ πέλεκυς.
Σάθων, ὑποκόρισμα παιδίων ἀρρένων.
Σαικωνίσαι, κινηθῆναι, Ἀριστοφάνης.
Σαίνει, κολακεύει, σείει, ὡς ἐπὶ τῶν κυνῶν.
Σαίνεσθαι, κολακεύων.
Σαβὰ, Αἰθιοπίας χώρα ἀπὸ νότου.
Σαίνουσι, τὰς οὐρὰς σείοντες.
Σαίρει, κοσμεῖ ἢ χαίρει.
Σακέλλιον, βαλάντιον.
Σακεσφόροι, ὁπλοφόροι, ἀσπιδηφόροι.
Σακοδερμάτης, Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ. οἱ μὲν τὸν ὄφιν, οἱ δὲ τὸν σκώληκα τὸν τὰ δέρματα διεσθίοντα. ἄμεινον δὲ, τὸν ἐπὶ τῷ δέρματι χαλκὸν ἔχοντα, παρ' ὅσον τὰ σάκη ἐπίχαλκα.
Σάκος, ὅπλον, ἀσπίς.
Σαλάκων, ὁ προσποιούμενος πλούσιος εἶναι, πένης ὤν.
Σάλος, σάλευμος, τάραχος καὶ ἡ φροντίς.
Σαλεύονται.
Σάμβαλα, ὑποδήματα.
Σαμβύκη, εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ.
Σαλαβὼ, Σοφοκλῆς, τὴν ὀπήν.
Σανδυξ &c.

T

Ταβέρναι, καπηλεῖα, πανδοχεῖα.
Ταγνίας, πέμματά ἐστι τὸ ἀπὸ τηγάνου ἐκ στέατος ὑγροῦ καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος καὶ ἀσταφίδος.
Τὰ ἐν ποσὶν, τὰ παρόντα ἐν μέσῳ.
Τὰ ἐπίχειρα, τὰ ἐπιχειρήματα.
Ταινίαι, ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων, τὰ πεζίτια, στέμματα, στεφάνη, ζώνη. ἐπὶ δὲ ξύλων, τὰ κυμάτια.
Ταινιοῦντες, στεφανοῦντες.
Τακτικῶς, στρατιωτικῶς.
Ταλανίζεσθαι, θρηνεῖ, ἄθλιον ἀποκαλεῖ.
Τάλαντα, τὰ ζυγὰ καὶ τὰ ἰσάμενα.
Ταλαντεύει, σταθμίζει.
Τάλαντον, ζυγὸν, ὁλκὴν, σταθμὸν, ρ΄. ἢ ρκε΄. ἢ ρζ΄. ἢ ἐπὶ ὡρισμένου νομίσματος παρ' Ἀττικοῖς. τὸ τάλαντον πολλὰ σημαίνει. ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσίον, καὶ ἀργυρίου μέρος καθὸ σημαινόμενον Δημοσθένης φησὶ, πεντήκοντα τάλαντα. ἢ σταθμοῦ τι ὄνομα, ὥσπερ Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἢ ταλάντῳ μουσικὴ κριθήσεται. καὶ τὸ Ὁμηρικόν· χρύσια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα. τρίτον σημαινόμενον, ἡ ῥοπή. τέταρτον, ἀριθμοῦ τι ὄνομα, ὡς καὶ πολυτάλαντος ὁ πλούσιος. καὶ τὸ Ὁμηρικόν· κεῖται δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα. καὶ διτάλαντον δὲ καὶ τριτάλαντον καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται. ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις, καὶ ἡ τοῦ τρίτον ἡμιτάλαντον καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον, καὶ ἕβδομον ἡμιτάλαντον. ἔστι δὲ καὶ τὸ μὲν τρίτον ἡμιτάλαντον, δύο ἡμιτάλαντα· τὸ δὲ πέμπτον ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἡμισυτάλαντα· τὸ δὲ ἕβδομον ἡμιτάλαντον, ϛ΄ ἡμισυτάλαντα. καὶ ὅλως οὑτινοσοῦν ἀριθμοῦ παρωνύμως μέρει ἐπονομάσει τις τὸ ἡμιτάλαντον. τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τοῖς ταλάντοις, οἷον αἱ μὲν ὄγδοον, ἑπτά· αἱ δὲ ἐννέατον, ὁ κάτω συναριθμουμένου. δῆλον ὅτι καὶ τοῦ ἥμισυ. φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ, ἓν ἥμισυ τάλαντον, τρία ἡμιτάλαντα, λέγειν, ὡς καὶ τρία ἡμιμναῖα, τὴν μίαν ἥμισυ μναῖν.
Ταλάντωσις &c.

Υ

Υάδες, οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀστέρες.
Υακίνθινον, ὑπομελανίζον καὶ πορφυρίζον.
Υαλος, διὰ τοῦ α οὐχὶ ὕελος καὶ θηλυκῶς ἡ ὕαλος. καὶ ὑάλινον Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν. ἐξ ὑαλίνων ποτηρίων καὶ χρυσιδίων.
Υάλη, ὕαλος.
Υάλιος, πολέμιος.
Υβος, κυρτός.
Υγρὰ κέλευθα, τὰ διὰ θαλάσσης ὁδοί.
Υγρὸς, ὁ εὐκατάφορος, εἰς τὰς ἡδονὰς ῥευματιζόμενος.
Υγρότης, (ὡραιότης) in margine scribitur γρ. ὡραιότης) καὶ ἀφέλεια.
Υδατιὸς, σαπρίας.
Υδέραν, (in marg. γρ. ὑδερίαν.) ὑδρωπιᾶν.
Υδρηλοι, κάθυγροι, ἔνυγροι, ὑδρωπικοί.
Υδρου, ὄφεως.
Υε, ἐμβρέχε.
Υῶν, χοίρων.
Υῆκον, ὡς ἰσόμοιον χρήματι ἔρρησιν. λέγεται τὸ Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων καὶ τοῦ Εὐθυδήμου εἰπεῖν· ὅτι ὑηκὸν αὐτῷ δοκοίη πάσχειν ὁ Κριτίας, ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι, ὥσπερ τὰ ὕδια τοῖς λίθοις, Ξενοφῶν φησι.
Υμνῶν ῥημάτων. καὶ ἔδοξέ μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλ' ὑμνῶν (sic) ἦναι μᾶλλον ἐν ῥεύματι. Πλάτων νόμων ἐβδόμῳ.
Υμῆς &c.

Φ

Φαγέδαινα, νόσος λιμική.
Φαγυλλιον, μικρὸν ἵππιον.
Φαέθων, λάμπων, ἥλιος.
Φαεινὸν, λαμπρόν.
Φαεσίμβροτος, ἡ φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις.
Φαεσφόρος, φωτοφόρος, φωτὸς περιεκτικὴ, γνώσει φωτίζουσαι.
Φαίδιμος, λαμπρὸς, ἰσχυρός.
Φαιδίμων, λαμπρῶς.
Φαιδρὸς, καθαρός.
Φαῖεν, εἴπειεν.
Φαιδρωπὸν, τὸ τερπνὸν καὶ χαρίεν πρόσωπον.
Φαίημεν, εἴποιμεν.
Φαινόλης, εἴλητον, παλλίον, μεμβράνιον, ἢ γλωσσόκομον ἢ χιτώνιον. οἱ δὲ παλαιοὶ, ἐφεστρίδα.
Φαιῶν, δέρμάτων.
Φαιὸν, χρῶμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ, ἤγουν, ὠχρόν.
Φάκελον, φορτίον, ἢ εὐάλωτον.
Φάκελος τὸ τῆς κεφαλῆς φόρημα.
Φακῆ, τὸ ἔδεσμα τοῦ φακοῦ.
Φακὸν, τὸ ὄσπριον αὐτό.
Φαλάγγιον, εἶδος ὄφεως, ὥς φησι Νίκανδρος.
Φάλαρα, κόσμος τῆς περικεφαλαίας.

Χ

Χαίρειν, σιμφίζειν, φενάζειν.
Χαλαρὰ, χαῦνα.
Χαίρειν φράσαντες, ἀποταξάμενοι, καταγνόντες.
Χαιρέτω λῆρος, ἐκ θυμάτων φλυαρῶν.
Χαῖται, κόμαι, τρίχες.
Χαλεπαίνει, ἀγανακτεῖ, ὀργίζεται.
Χάλκεος, ἰσχυρὸς, στερεός.
Χαλκεῶνα, τὸ χαλκεῖον.
Χαλκεὺς, πᾶς ὁ χαλκεύων τι καὶ χρυσοχόος.
Χαλκὶς, ἡ γλαὺξ, εἶδος ὀρνέου.
Χαλκὸς, σίδηρος.
Χαλκοτύπους, τὰς ἐκ σιδήρου πληγὰς γινομένας.
Χάλυβες, ἔθνος Σκυθικὸς, ἔνθα ὁ σίδηρος τίκτεται.
Χαμάδις, χαμαὶ, εἰς γῆν.
Χαμᾶζε, χαμαί.
Χαμεύνα, ταπεινὴ, καὶ εὐτελὴς κλίνη, καὶ στιβάς.
Χαμαιευνάδες, χαμαὶ κοιμώμεναι.
Χαμεῦνια.
Χαμαίζηλοι, ταπεινοὶ ἢ δίφροι καὶ αὐλαί.
Χαμαιπετὴς, χαμαὶ ἐρριμμένος.
Χαμαιτυπὶς, πόρνη.
Χαμαιτύπη, πόρνη ἄδοξος.
Χαμαιτυπεῖον &c.

Ψ

Ψαλίοις, χαλινοῖς.
Ψάλπιγξ, κιθάρα.
Ψάμαθος, παραθαλάσσιος ἄμμος, ἄμαθος γῆ ἢ μεσόγειος.
Ψαρὸν, εἶδος χρώματος.
Ψαύει, ἅπτεται.

Ψαφαρὸς,

Ψαφαρὸν, ἐλαφρὸν, ἀσθενὲς, κακὸν, εὔθραυστον.
Ψεδνὸς, ἀραιόθριξ μαδαρός.
Ψελλὸς, ἀσήμως ἀδιάρθρως λαλῶν, τραυλός.
Ψεστὰ, ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ δεδευμένα.
Ψευδηγόρος, ψευδολόγος.
Ψευδομαθία, ψευδολογία.
Ψήγματα, μικρὰ κομμάτια.
Ψῆνες, μικραὶ μυῖαι, ἢ αἱ τῶν αἰγείρων θύλακες.
Ψῆρες, ψᾶρες.
Ψῆφος, κρίσις, ἀπόφασις, διαλαλιά.
Ψηφοφορία, ἡ πολλῶν ψῆφος καὶ ἀποδοχή.
Ψήχειν, καταμάσσειν.
Ψιθυρίζειν, ἠρέμα εἰς τὸ οὖς διαλέγεσθαι.
Ψολόεντα, αἰθαλώδη.
Ψιλοκόρης, φαλακρός.
Ψιλὸν, γυμνόν.
Ψοφοδεὴς, δειλὸς, ὁ τοὺς ψόφους φοβούμενος.
Ψυκτὴρ &c.

Ω

Ὦαν, τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος περὶ τὴν πέζαν, ἢ τὸ περιστόμιον.
Ὤγμευον, Ξενοφῶν ἐν δευτέρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο παρὰ τὸν ὄγμον τὸν (sic) σημαίνει τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν τῶν θεριζόντων.
Ὠίγνυντο, ἠνοίγοντο.
Ὠγύγιον, ἀρχαῖον, παλαιὸν, ἢ ὑπερμέγεθες, διὰ τὸν Ὤγυγον πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηβῶν.
Ὧδέ πως, οὕτως πως.
Ὠιδηκὼς, οἰδήσας, φυσήσας.
Ὠδὶν ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνη.
Ὠίετο, ὑπελάμβανεν.
Ὠιήθησαν, ἐνόμισαν.
Ὠκέας, ταχείας.
Ὠκείλαντες, ἐκτραπέντες.
Ὤκλασαν, τὰ γόνατα ἔκαμψαν.
Ὠκύμολος, ταχέως προβυόμενος.
Ὠκύμορος, ταχυθάνατος.
Ὠκυπέτας, τοὺς ταχεῖς.
Ὠκυπλόων, ταχυπλόων, ἢ ταχυπόρων.
Ὠκύπτερον, ταχυπετῆ.
Ὠκύροος, ταχέα ἔχων ῥεύματα.
Ὠκὺς, ταχύς.
Ὠλέκρανον, ὁ ἀγκών.
Ὠλέναι, οἱ πήχεις τῶν χειρῶν.
Ὠλεσίκαρποι &c.

Fol. 150. ejuſdem Codicis.

Τιμαίου σοφιστοῦ ἐκ τῶν τοῦ Πλάτωνος λέξεων.

Τίμαιος Γαιατιανῷ εὖ πράττειν. Ἐπιστάμενος ἀκριβῶς (* σου) τὴν γνώμην καὶ τὴν περὶ Πλάτωνος σπουδὴν καὶ φιλοκαλίαν, εἰωθώς τε τῇ τῶν Κρινίων (l. Κρονίων) ἑορτῇ τῶν ἐμαυτοῦ τοῖς φίλοις ἀπάρχεσθαι· παιδείᾳ τε ἅμα δὲ τῇ τῆς παιδείας ἀδελφῇ συνουσίᾳ χρησάμενος, ἐξέλεξα τὰ παρὰ τῷ φιλοσόφῳ γλωσσηματικῶς, ἢ κατὰ συνήθειαν ἀττικὴν εἰρημένα, οὐ μόνοις τοῖς Ῥωμαίοις ὄντες (l. ὄντα) ἀσαφῆ, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων τοῖς πλείστοις. τάξας τε ταῦτα κατὰ στοιχεῖον, καὶ μεταφράσας ἀπέσταλκά σοι, νομίσας δὲ αὐτὸν ἕξειν σε παιδείαν οὐκ ἄμουσον. ἔρρωσο.

Timæi Sophiſtæ ex vocibus Platonis.

Timæus Gaïatiano ſalutem. Cum plane compertum habeam, quo ſis animo, quove ſtudio & diligentia utaris erga Platonem; cumque ſoleam in feſto Saturnalium amicis aliquid de meo offerre: inſtitutione & inſtitutionis ſorore diligentia uſus, ſelegi ea quæ a Philoſopho iſto vel gloſſematis more, vel ſecundum conſuetudinem Atticam dicta ſunt, quæ non Romanis tantum, ſed etiam Græcorum plurimis obſcura ſunt. Hæc porro alphabetico ordine digeſta & explicata ad te miſi, ratus te hinc inſtitutionem non ineruditam conſecuturum eſſe. Vale.

Hunc Timæum Platonici Lexici auctorem memorat Photius in Bibliotheca numero 151. Vox κρινίων ſupra corrupta haud dubie videtur ex Κρονίων, *Saturnalium.* Ineunte quippe anno 16. Kalend. Januarii erant feriæ Saturni, quæ Saturnalia & Cronia vocabant, ut his Lucii Accii apud Macrobium verſibus docetur.

Maxima pars Graium Saturno, & maxime Athenæ
Conficiunt ſacra, quæ Cronia eſſe iterantur ab illis.

In more autem erat ut amicis munuſcula tunc temporis mitterentur. Hoc porro munuſculum Gaiatiano mittit Timæus.

Timæi Lexicon Platonicum.

Α

Ἀγαθοεργοί, αἱρετοὶ κατ' ἀνδραγαθίαν.
Ἄγαλμα, πᾶν ἀνάθημα.
Ἄγαμαι, ἀποδέχομαι, θαυμάζω ἄγαν.
Ἀγείρουσαν, ὡς ἱέρειαν περιερχομένην.
Ἀγιστεύειν, ἱερουργεῖν.
Ἀγίαν, τὴν ἡσυχίαν τινός.
Ἄγνος, φυτὸν, ὃ καὶ λύγον.
Ἄγος, μίασμα, μῖσος.
Ἀγροῖκος, σκληρὸς καὶ ἀπαίδευτος, ἢ ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν.
Ἀγρονόμοι, οἱ τοῖς ἀγροῖς ἐπιφοιτῶντες ἄρχοντες. &c.

Β

Βάδην, ἐπειγομένη πορεία.
Βαθεῖαν αὔλακα, ὅπερ ἐστὶ βαθείας γῆς ὑπὸ ἀρότρου μεταφορικῶς ἀπὸ τῆς βαθείας φρενὸς κεκρυμμένης.
Βάλλ' ἐς μακαρίαν, ἀντὶ τοῦ βάλε εἰς ᾅδου· ὅθεν τοὺς ἀποθανόντας, μακαρίτας ἔθος καλεῖν· ἢ ὅτι ἡ Μακαρία θυγάτηρ οὖσα τοῦ Ἡρακλέους, ἑκοῦσα ὑπὸ τοῦ τῶν Ἡρακλειδῶν γένους ἀπέθανε.

Γ

Γεῖσα, λίθοι εἰς θριγκία καὶ τοίχων περίστασιν. (sic) κατεσκευασμένοι.
Γελοῖον, ἐφ' ᾧ τις ἂν γελάσειεν, ἤγουν, καταγέλαστον.
Γεννῆται, οἱ τῆς φατρίας μετέχοντες. φατρία δέ ἐστι φυλῆς μέρος τρίτον, ὅπερ καὶ τριττὺς λέγεται.
Γενναῖος, ὁ εὖ γεγονώς.
Γεώμοροι, οἱ κληροῦχοι.
Γεωπεῖναι, οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν γῆν ἔχοντες.
Γῆν ἰλλομένην, συγκεκλεισμένην καὶ περιειλημμένην. ἰλλάδες γὰρ οἱ δεσμοί.
Γνωμονεύοντα &c.

Δ

Δεῖγμα, τόπος ἐν Πειραιεῖ ἐν τῷ καλουμένῳ ἐμπορείῳ.
Δείλης πρωΐας, τῇ πρὸ ἀρίστου ὥρᾳ.
Δείλης ὀψίας, τῇ πρὸ δείπνου.
Δεκάζει, ὁ κρίσιν ὠνούμενος παρὰ δικαστοῦ.
Δεκάζεται, ὁ κρίσιν πιπράσκων, ἔνθεν ἀδέκαστος ὁ μὴ πιπράσκων καλεῖται.
Δευσοποιὸν, ἔμμονον καὶ δυσαπόλυτον.
Δημεύεσθαι, δημοσκοπεῖν, παίζειν, εὐφραίνεσθαι.
Δῆμος, εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου καὶ ἰδιώτης καὶ ἡ πόλις σὺν τῇ βουλῇ.
Δημοποίητος, ὁ [illegible].
Δήπουθεν &c.

Ε

Ἑαυτοῦ, ἐπὶ τρίτου προσώπου. οἱ Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ δευτέρου κέχρηνται.
Ἐγκύρβια, (f. ἐγκύρπια) τὰ ἐν τοῖς κύρτοις ἐνυφάσματα. κέχρηται δὲ ἐν Τιμαίῳ ἐπὶ τοῦ φάρυγος τῇ λέξει.
Ἐδήωσεν τὴν γῆν, ἀντὶ τοῦ ἐδενδροτόμησεν.
Ἐδίδαξα, ἐπαίδευσα αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ.
Ἐδιδαξάμην, ἐπαιδευσάμην, δι' ἑτέρου αὐτὸς ἐπιμεληθεὶς τούτου.
Ἕδος, ὃ ἄγαλμα καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἵδρυται.
Ἐθεράπευεν &c.

Ζ

Ζειραί, χιτῶνες ἀνακεκολλημένοι.
Ζώπυρα, τὰ ζῆν ποιοῦντα.
Ζυγομαχεῖν, εἴργεσθαι ὑπό τινος.

Η

Ἢ γὰρ, οὐχ οὕτως γάρ.
Ἥκιστα, πάνυ.
Ἠλεός, εὐήθης καὶ ἄφρων.
Ἤιθεος, ἄφθαρτος πρὸς γυναῖκας.
Ἡμεδαπὸς, ἡμέτερος πολίτης.
Ἠπίαλος, ῥιγοπύρετος.
Ἦπου, ἆρα γε.
Ἤσχαλλε, ἐδυσχέραινεν.
Ἤτριον, ὃ τοῦ ὑφάσματος πλέγμα.

Θ

Θαλλός, παρὰ τὸ θάλλον, κυρίως δὲ ὁ τῆς ἐλαίας κλάδος.
Θέρμη. ὁ πυρετός.
Θαύματα, νευροσπάσματα.
Θεηπολεῖν, θεῶν εἰκόνας περιπολεῖν ἀργύριον εἰσπραττόμενον.
Θεσμοθέται, νομοθέται ἢ νομοφύλακες.
Θόλος, οἶκος περιφερὴς ἐν ᾧ οἱ πρυτάνεις συνεστιῶντο· πρυτανεῖον δὲ ὠνόμασται, ἐπεὶ πυρῶν ἦν ταμιεῖον.
Θολῶσαι, θολερὸν ποιῆσαι.
Θράττει, ταράττει, κινεῖ.
Θυηπολοῦσι, περιπολοῦσι θυσιῶν ὑπισχνούμενοι θεοὺς ἐξιλάσκεσθαι.
Θυήματα &c.

Ι

Ἴδιον, ἰδιωτικόν.
Ἰδίειν, ἱδροῦν.
Ἱεράτω, κατὰ νόμον ὀργιαζέτω καὶ θυέτω. ὀργεῶνες γὰρ οἱ θύται.
Ἱερομνήμονες, οἱ εἰς πύλον ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς.
Ἴκταρ, ἐγγύς. εἴρηται καὶ παρὰ τὸ ἐφικνεῖσθαι.
Ἱμᾶν, ἀνέλκειν, ἀνασπᾶν.
Ἰπνοπλάθαι, φουρνοπλάσται.
Ἰνδάλλεται, φαντάζεται.
Ἱππαγρέται, τρεῖς οὗτοι ἐγίνοντο ἄρχοντες ἐν Σπάρτῃ.
Ἰσοτελής, ὁ χωρὶς ζημίας ἐπιδημῶν ἴσα τοῖς πολίταις.

Κ

Καὶ τάχ' ἴμεν, καὶ ταχέως πορευσόμεθα.
Κάκη, ἡ κακία ὡς πλάνη καὶ ζάλη.
Καραδοκεῖν, τὸ τοῦ πράγματος κεφάλαιον ἐπιζητεῖν. καὶ ἐπισκοπεῖν ὅπῃ χωρήσῃ.
Κατῆρεν, κατέπλευσεν.
Κάταγμα, ἱερὸν πλάσμα καὶ μήρυμα.
Καταβολή, περιοδικὴ λῆψις τοῦ πυρετοῦ.
Κατόπιν, μετὰ ταῦτα.
Κεκόμψευται, πεπιθάνευται.
Κεραμεικοὶ δύο, ὁ μὲν ἔνδον τείχους, ὁ δὲ ἐκτός, ἔνθα τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτῶντας ἔθαπτον.
Κερασβόλον &c.

Λ

Λαμπτήρ, φανός.
Λαχεῖν, δίκην, γράψασθαι.
Λάχος, κλῆρος.
Λεία, ἁρπαγὴ ἀπὸ τῶν πολεμίων.
Λήξεις, τῆς τριακάδος καλουμένης, λήξεως τε περὶ δικῶν καὶ προσκλήσεων καὶ κλητήρων· κλητῆρες δὲ οἱ μάρτυρες.
Λιθολόγοι, οἰκοδόμοι.
Λίσσαι, οἱ δίχα πεπεισμένοι.
Λύγη, σκιά, ἀπόκρυψις.
Λυκαβηττός, ὄρος τραχύ.

Μ

Μανόν, τὸ ἀραιόν· καὶ ὁ μαινόμενος, ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρεσίν.
Μέλαιος, ὁ τοῖς μέλεσι μάταιος.
Μέρμερος, ὁ διὰ πολυεργιῶν φροντίδας τισὶν ἐμποιῶν.
Μεσεγγυωθέν, ἐπὶ μεσίτῃ ἀποτεθὲν καὶ ἀμφισβητούμενον.
Μεταλαγχάνειν, ἀφυστερεῖν ἢ ἀποτυγχάνειν κλήρου.
Μεταποιεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ ποιεῖσθαι.
Μετρίως ἠργασμένος, ἀντὶ τοῦ μεμαλαγμένος ἢ δεδευμένος.
Μορμολυκεῖα, τὰ φοβερὰ τοῖς παισὶ προσωπεῖα.
Μορμορύττει &c.

Ν

Νεοθνής, ὁ νεωστὶ τεθνεώς.
Νεοτελής, ὁ νεωστὶ τετελεσμένος.
Νεουργόν, νεωστὶ εἰργασμένον.
Νεῶ δή, περὶ ὀλίγου χρόνου ἡμῖν.
Νυνί, ἐν τῷ ἐνεστῶτι χρόνῳ.
Νώ, ἡμεῖς.
Νῷιν, ἡμῖν.

Ξ

Ξεναγοὶ, οἱ τοῖς ξένοις ἡγούμενοι ὁδοί. (ſic)
Ξύλων ἐρειψίων, στεγάσματά ἐστι τὰ ἐρείψιμα τα εἰς τὰς οἰκίας καταπεπτωκότα.
Ξυστίδες, ποδήρη ἐνδύματα. οἱ δὲ χλαμύδας κωμικάς φασι, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐξέσται (ſic) καὶ εἰργάσθαι ἐπιμελῶς.

O

Οὔα, ἀκροδρύων εἶδος μήλοις μικροῖς ἐμφερές.
Οἴναρα, τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.
Οἰστρᾷ, σκιρτητικῶς καὶ μανικῶς κινεῖται.
Ὀκνεῖ, δισταγμὸν ἔχει.
Ὀκρίβας, πῆγμα ὃ ἐν τῷ θεάτρῳ τιθέμενον, ἐφ' οὗ ἵστανται οἱ τὰ δημόσια λέγοντες. θυμέλη γὰρ οὔπω ἦν. λέγει γοῦν τις λόγιον· ἐστὶ πῆξις ἐστρωμένη ξύλων, εἶτα ἑξῆς ὀκρίβας δὲ ὀνομάζεται.
Ὁμηρίδαι, οἱ τὰ Ὁμήρου ὑποκρινόμενοι.
Ὁμόσε &c.

Π

Παιωνίσαι, (ſic) τὸν Παιᾶνα ἐπικαλέσασθαι. ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργου ἀρχομένους καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.
Παιδουργία, παιδοποιΐα.
Παλιναίρετα, φευκτά, ἔκκλητα, ὃ ἐναντίον πρὸς αὐτὴν τὴν αἵρεσιν πάθος ἐμποιοῦντα. σημαίνει δὲ καὶ τὰ πάλιν αὐτὰ ἐν Τιμαίῳ. παλιναίρετα γάρ φησι γεγονότα πάντα καὶ διεφθαρμένα.
Παλίμβολος, ὕποπτος καὶ ὕπουλος, πολυμετάβολός τε καὶ ἐπὶ μιᾷ γνώμῃ μένων.
Παρακαταβολὴ, πρόθεσις τοῦ δεκαμέρους τοῦ τιμήματος.
Παρατάξεις &c.

P

Ῥᾷον, συγκριτικὸν πρὸς ἕτερον.
Ῥᾴδιον, ἀπόλυτον καθ' αὑτό.
Ῥᾷστα, ὑπερθετικόν.
Ῥαψῳδοὶ, ὑποκριταὶ ἐπῶν.
Ῥῆσις μακρὰ, δεξιοδίκους λόγος μακρός.
Ῥήτρα, συνθῆκαι, λόγοι.
Ῥινεῖ, ἐξαπατεῖ ἢ ῥινᾷ.
Ῥῦμα, ἀπόστασις ἢ σωτηρία.
Ῥυμβεῖν, ῥομβεῖν· τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου.

Σ

Σαρδάνιος γέλως, ὁ προσποιητός· ἀπὸ τῆς Σαρδοῦς τῆς νήσου.
Σατυρικὰ δράματα, παίγνια· ἦν ἔθος ὑποκρίνεσθαι ἐν οἷς μεταξὺ ταῦτα ἐμίγνυον πρὸς διάχυσιν.
Σηκὸς, ἔπαυλις ποιμνίων περιτετειχισμένη.
Σισύρα, αἴγειον δέρμα τετριχωμένον. ἔστι δ' ὅτε καὶ τὸ παχὺ καὶ ἄγναπτον ἱμάτιον, ὡς καὶ Αἰσχίνης, ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
Σκιρῖται, λόχος αἰσχρὸς ἑξακοσίων Ἀρκαδικός. ὁ ἡγούμενος τε ἐν τοῖς πολέμοις καὶ τελευταῖος ἀναχωρῶν.
Σκηπτόμενος, προφασιζόμενος.
Σκληρὸς, ὁ σκληρὸς καὶ αὐθαδικῶς, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος.
Σκελίθεια &c.

T

Ταινίαις ἀναδούμενοι, ἔθος τοῖς νικήσασιν ἀναδοῦναι ταινίας.
Ταλασιουργία, ἡ περὶ τὴν ἐρίων ἐργασίαν τέχνη.
Τολυπεύσασθαι, ἐπιστρέφεσθαι· τὰς κρόκας ἀποτελουμένας, αἳ τοῦ ἀπηνισμένου καὶ ἀργοί.
Τέγγων, μαλάττων, βρέχων.
Τεθεᾶσθαι, εἶδεν, ἐθεάσατο.
Τεθυμμένος, ὑπό τινος ἐκκεκαυμένος ἢ κεκακωμένος.
Τελεσθεῖσα, ἀληθευθεῖσα.
Τελετὰ &c.

Υ

Ὕλωψ, ὑϊκόν τι καὶ ζωῶδες ποιὸς.

Ὕμνοδοι, λέγεται καὶ ἐξ ὀρθῆς, λέγεται καὶ κατ' εὐφημισμὸν· ἀντὶ τοῦ ἐπαιτιῶνται τὸ γῆρας ὡς ἐν περὶ τῆς πολιτικῶν.

Ὕπαγε, εἰς δίκην ἐνάγε.

Ὑπ' αὐγὰς, ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα.

Ὑπερτερία, τὸ τῆς ἁμάξης πῆγμα.

Ὑποκορίζεσθαι, πρὸς κόρην ἢ κόρον λέγειν ἀποσμικροῦντα οἷον ἱππάριον, πατείδιον.

Φ

Φαληρικὸν, ἱππόδρομον Ἀθήνησιν.

Φαίαι, ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν. τὸ γὰρ λέγειν ἕτερον δηλοῖ.

Φαρμακεῖα, κρήνη ἐξ ἧς οἱ πίνοντες ἀπέθνησκον. ἔνιοι δὲ τόπον εἰς ὃν ἀπάγονται ἐπὶ κόλασιν οἱ ἐπὶ φαρμακείᾳ ἁλόντες.

Φαῦλος, ἁπλοῦν, ῥᾴδιον, εὐτελές.

Φελλία, χωρία λεπτόγεα.

Φηγοὶ, σπέρματος εἶδος.

Φθόη, φθίσις ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς.

Φλαῦρον, πονηρόν.

Φορμίσκοι, καλαθίσκοι.

Χ

Χαλαστραῖον, νίτρον ἀπὸ Χαλάστρας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ λίμνης.

Χαμεύνια, τὰ ἐπὶ τῆς γῆς στρωννύμενα.

Χαμέζηλου, (sic) δίφρειον μικρὸν, ἢ ταπεινὸν σκιμπόδιον.

Χαραδριὸς, ὃς ἐπὶ δ' αὖ τι φάγῃ, ταχέως ἀναλίσκεται ὑπὸ θερμότητος. ἔνιοι δὲ τοῦτο καλοῦσιν αἴθυιαν.

Χαρίζεσθαι, κοινῶς μὲν ὡς οἱ πολλοὶ, ἰδίως δὲ ἐπὶ ἀφροδισίων, ἢ ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκατακλίνεσθαι, εἴτε σοι δεῖ χαρίζεσθαι· καὶ πάλιν, ἵνα σοὶ χαρίσωμαι.

Χειροκόποι &c.

Ψ

Ψαιστὰ, οὕτως λέγει σπλάγχνων κεκομμένων εἰς λεπτὰ μετ' ἄρτου ἀπαρχαί τινες.

Ψῆτται, ἰχθύων εἶδος.

Ψυκτὴρ, ποτήριον μέγα καὶ πλατὺ εἰς ψυχροποσίαν παρεσκευασμένον.

Ω

Ὦ μέλεε, ὦ μάταιε, ὦ δείλαιε. ἔνιοι δὲ ὦ ἐπιμελείας ἄξιε, καὶ οἷον μεμελημένε.

Ὦ οὗτος, ὦ σύ.

Ὠργασμένος, μεμαλαγμένος.

Ὠρωπὸς, χώρα μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Ὡς ἔοικεν, ὡς φαίνεται, ὡς δοκεῖ.

Ὡς οἷόν τε, ὡς δυνατόν.

Ὦ τᾶν, ὦ οὗτος.

In Lexico ſequenti plurimi ſcriptores illorumque opera memorantur : ex operibus autem non pauca hactenus ignota.

Fol. 156. ejuſdem Codicis.

Ἄλλος Ἀλφάβητος.

Α

Ἀπεστόμασις, Ξενοφῶν ἐν τῇ ἀναβάσει· Πλάτων Θεαιτήτῳ.

Ἀστὴ, πᾶσα ἡ ἐξ Ἕλληνος ἀστοῦ πόλεως, οὐ μόνον ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἀθηναίαν, οὐκ Ἀττικήν.

Αὐτὸς, αὐτὸν ἀντὶ τοῦ ἐμαυτόν.

Αὑτοῦ, ἀντὶ τοῦ σαυτοῦ.

Αὐτῷ &c.

Β

Βίος, ἐπὶ συνουσίας. Ἡρόδοτος, Μένανδρος Δημιουργῷ, Εὔπολις αἰξὶν, ὁ ποιητὴς πολλάκις.

Βίος, ἐπὶ ἀλόγων ζώων. Ξενοφῶν ἀπομνημονεύμασιν.

Βαβαὶ βαβαί· οὐχὶ τῶν μετρίων, ἀλλὰ τὸ βαβαὶ βαβαί· Ἄλεξις Σικυωνίῳ.

Βλὰξ &c.

Γ

Γυναί, ἀντὶ τοῦ γυναῖκες. Φιλιππίδ. Ἀδωνιαζούσαις. Φερεκράτης κραπαπάλλοις τὴν γυναῖκα.
Γαμοῦ, ἡ γυνὴ λέγει οὐ γαμοῦμαι. Ἀντιφάνης Ἀσώτοις· ἐγημάμην ὁ ἀνὴρ λέγει ἀντὶ τοῦ ἔγημα.
Γειτονιᾶν, ἀντὶ τοῦ γειτνιᾶν. Θεόπομπος Φιλίππῳ, καὶ γειτονεῖν.
Γενεαθαῖον &c.

Δ

Δεδειχένηκα, Δημοσθένης περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος. ἀντὶ τοῦ [illegible].
Δεδιακηκυῖα, Ἀντιφάνης Μισαγύρτῃ.
Δοῦες, ἀντὶ τοῦ [illegible]. Πλάτων πολιτικῶν τρίτῳ.
Δραπέτευμα, Διοκλῆς Μελίτταις.
Δεῖται, ἀντὶ τοῦ δεῖ. ἀπελθεῖν με δεῖται.
Δεσμεύειν &c.

Ε

Ἐλέγοσαν, ἐγράφοσαν, καὶ τὰ ὅμοια Ἀλεξανδρεῖς λέγουσι. Λυκόφρων Ἀλεξάνδρᾳ· ναυτολίαζον κἀπὸ γῆς ἐφάζοσαν.
Ἐδιακόνουν, Ἀλκαῖος ἐν Δυμίᾳ…
Ἐδιαίτων, ἀντὶ τοῦ διήτων.
Ἐιατρευόμην &c.

Ζ

Ζῆλος, κατὰ τῆς ζηλοτυπίας, οὐχ ὡς οἴονται ἐπὶ τῆς μιμήσεως μόνον.
Ζήσει, Πλάτων πολιτικῶν ἕκτῳ. οὐ ζήσεται.
Ζῆ, ἀντὶ τοῦ ζῆθι. Εὐριπίδης Ἰφιγενείᾳ· ἀλλ' ἕρπε καὶ ζῆ καὶ δόμοις οἴκει πατρός. Σοφοκλῆς Δαναῇ· ζῆ, πίνε, φέρβου.
Ζευγηλάτης &c.

Η

Ἤνεγκον, ἐπὶ πρώτου προσώπου. Σοφοκλῆς Τυροῖ, Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.
Ἠμίνακον, Ἄλεξις Αἰχμαλώτῳ. (sic)
Ἤδειν, Εὐριπίδης Βάκχαις.
Ἦμεν, πληθυντικῶς φασι μὴ δεῖν λέγεσθαι, ἀλλ' ἑνικῶς· ἀλλ' Ἀντιφάνης εἶπεν πληθυντικῶς.
Ἥδειν &c.

Θ

Θροῦς, Θουκυδίδης ὁ.
Θυμοῦσθαι, Ἡρόδοτος τρίτῳ.
Θανατήσιον ἀξιοῦσιν, οὐ θανάσιμον λέγειν. Πλάτων πολιτικῶν δευτέρῳ, Εὐριπίδης Μηδείᾳ.
Θερισμὸν, ἀντὶ τοῦ ἀμητόν. Ἡρόδοτος δ'. Εὔπολις Μαρικᾷ.
Θηλάζειν, Πλάτων πολιτικῶν τρίτῳ.
Θηλάζει &c.

Ι

Ἵνα τί; ἀντὶ τοῦ διὰ τί;
Ἱκετείαν, ἀντὶ τοῦ ἱκεσίαν. Θουκυδίδης τρίτῳ.
Ἴτολμον, Πλάτων Γοργίᾳ.
Ἱερᾶν, ἀντὶ τοῦ ἱερᾶσθαι. Πλάτων.
Ἰδιωτικῶς, Πλάτων Γοργίᾳ.
Ἰατρεύειν, Πλάτων πολιτικῶν ε'.
Ἰτητέον, ἀντὶ τοῦ ἰτέον. Δίφιλος Ἑλλεβοριζομένοις.
Ἰσχυρίσκος, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρός. Ἄλεξις Προσκεδαννυμένῳ.
Ἰσχυρικώτερον &c.

Κ

Κάθου, Ἄλεξις Ταραντίνοις. Δίφιλος Εὐνούχῳ.
Κάθη, ἀντὶ τοῦ κάθησαι. Ὑπερείδης ὑπὲρ Κραίνου.
Καθίζανε, ἀντὶ τοῦ κάθισο.
Καθίζω, καθέζομαι. ἀπολέγων [illegible].
Καθιζησόμεθα, ἀντὶ τοῦ καθεδούμεθα Πλάτων. Φαίδρῳ.
Κοκκύζειν &c.

Λ

Λελάβημαι, ἀντὶ τοῦ εἴλημμαι. Ἡρόδοτος ς'. καὶ δ'. Εὐριπίδης Βάκχαις.

Λίτρα, ἐπὶ μέτρου καὶ νόμισμα σικελικόν· ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ σταθμοῦ, Ἐπίχαρμος Ἐλπίδι ἢ Πλούτῳ.

Λοιμός, οὐκ ἐπὶ τοῦ λοιμικοῦ πάθους, ἀλλ' ἐφ' οὗ ἡ συνήθεια τάσσει. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος. (ſic) οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξαιτήσει ὁ φαρμακὸς ὁ λοιμός.

Λαγάζει &c.

M

Μέθυσον, οὔ φασι δεῖν λέγεσθαι, ἀλλὰ μεθύσην τὴν γυναῖκα.

Μετάνοια, μετάμελος. Θουκυδίδης.

Μεταμελεῖν, ἀντὶ τοῦ μετανοεῖν. Θουκυδίδης γ'. μεταμέλεια.

Μνημόσυνον, Θουκυδίδης ε'. ἤτοι μνημόσυνόν ποτε ἔμελλεν ἔσεσθαι.

Μώυτρα &c.

N

Νεώτερος, ἀντὶ τοῦ νέος. Θουκυδίδης γ'.

Νέαξ, ὁ νέος. Νικοφῶν.

Νουνεχόντως, Ἰσοκράτης Ἀντιδόσει.

Νομικόν, τὸ ἐπιστήμονα τῶν νόμων.

Νουθέτησιν, Εὔπολις Αὐτολύκῳ.

Ν αγής, ἀντὶ τοῦ νεωστὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον.

Νεαρὸς &c.

Ξ

Ξυγγίνεται, ἀντὶ τοῦ μίσγεται ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί.

Ξεναπατᾶς, ἰδίως ἐπὶ τοῦ ὅταν μὴ τοιοῦτοι πνέουσιν οἱ ἄνεμοι ἐν τοῖς πελάγεσιν, ὁποῖοι ἐν τοῖς λιμέσιν.

Ξύρεσθαι, φασὶ λέγεσθαι καὶ ξυρόμενον.

O

Ὁμιλία. Θουκυδίδης ϛ'. καὶ λόγοις ὡμίλησα τρέπουσιν, ἀντὶ τοῦ συνεχομένων. Δημοσθένης ἐπιστολαῖς· καὶ κεῖναί τινα μὲν πράγματα ἐξ ὁμιλίας δύναται. καὶ νῦν ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ (ſic) συνεῖναι. Πλάτων πολιτικῶν τετάρτῳ.

Ὁμιλεῖν, τὸ συγγενέσθαι ἄνδρα γυναικί.

Ὄχλος, ἐπὶ τῆς ὀχλήσεως φασὶ θετέον εἶναι, οὐκ ἐπὶ πλήθους.

Ὀνομαστὸν &c.

Π

Παρ' ἡμᾶς οἰκεῖ, ἀντὶ τοῦ παρ' ἡμῖν. Ἄλεξις Φιλαθηναίῳ.

Πορρώτερον ἢ πορρωτέρως· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Λεπτίνου.

Πρώτοις, τοῖς ἀρίστοις. Πλάτων πολιτικῶν. Ἡρόδοτος α'.

Ποιεῖν ἀγῶνα τραγῳδῶν, οὔ φασι δεῖν λέγεσθαι, ἀλλ' ἀγωνοθετεῖν.

Πολλὰς &c.

P

Ῥαβδίζειν, Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ.

Ῥύμην, οὔ φασι δεῖν λέγεσθαι, ἀλλὰ στενωπόν.

Ῥαχίζειν, ἀντὶ τοῦ μεγάλα ψεύδεσθαι. Δείναρχος κατὰ Δημοκλέους.

Ῥύγχος, τὸ πρόσωπον Ἀραρώς. ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος εἰς ἡμᾶς τρέφει.

Ῥυφῆσαι &c.

Σ

Στρατόπεδον, ἀντὶ τοῦ στρατεύματος. Θουκυδίδης δ'. τὸ στρατόπεδον ἀνεχώρησεν. Ἰσοκράτης. Ἀντιδόσει, στρατόπεδον συνάγειν.

Συμπατριώτης, Ἄρχιππος. τὸ μέντοι πατριώτης· Ἄλεξις.

Σωήλικα, Ἀναξίλας Βοτρυλίωνι.

Σιγηλὸς, Νικοφῶν.

Σιωπηλὸς &c.

T

Τρίκλινον, οὐκ ἐπὶ τῆς τριῶν κλινῶν φασι δεῖν τάττειν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ οἴκου. καὶ ἀρσενικῶς λέγοντες τρίκλινον ἁμαρτάνουσιν. τὸ τρίκλινον οὐδετέρως.

Τρώγειν, οὔ φασι δεῖν λέγεσθαι τὸ ἐσθίειν, ἀλλὰ τὸ τραγήματα ἐσθίειν.

Τρωγάλια, οὐ μόνον τρυγήματα ἔλεγον.

Τραχάζειν &c.

Υ

Ὕπαγε, πορεύου, Ἡρόδοτος δ'. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.
Ὑπερήφανον, ἀντὶ τοῦ καλὸν πάνυ. Πλάτων Γοργίᾳ.
Ὑποπτεῦσαι, ἀντὶ τοῦ ὑποπτήσσω Μένανδρος.
Ὑπέρχολος, ἐμμέμηνος, ἀντὶ τοῦ ὑπερχολιακτικός.
Ὑδρηρούς πίθους, καὶ οἰνηρούς. Αἰσχύλος Καβείροις.
Ὑπόγυος &c.

Φ

Φυγαδεῦσαι, τὸ φυγάδα ἐλάσαι. Θεόπομπος ἐπίτο .... τῶν Ἡροδότου.
Φαλάγγας, καλοῦσι λέγεσθαι τὰ ξύλα ἐφ' ὧν τὰ πλοῖα νεωλκεῖται.
Φιλεῖν, φασὶ δεῖν λέγεσθαι τὸ κατὰ ψυχήν. καταφιλεῖν ἢ καὶ κύσαι τὸ διὰ τοῦ στόματος.
Φίλημα &c.

Χ

Χρῆμα, ἀργύριον. ἀρίθμησον τὸ χρῆμα. Ἡρόδοτος.
Χέρσα, τὰ μὴ γεωργούμενα. Αἰσχύλος Προμηθεῖ.
Χολᾷ, τὸ ὀργίζεσθαι. Ἀντιφάνης.
Χρηματίζειν, Πλάτων Πολιτικῷ.
Χλιαίνειν, ἀντὶ τοῦ χλιαρὸν ποιεῖν. Ἄλεξις χρίσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἀλείψασθαι. Ἀντιφάνης.
Χρῆται &c.

Ψ

Ψυχαγωγεῖν, τὸ τέρπειν, οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἐξαπατῶντος παρειλήφασιν. Πλάτων Φαίδρῳ.
Ψελλος, Αἰσχύλος Προμηθεῖ. τέθεικε καὶ τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ σαφῶς μὴ εἰρημένου.
Ψυχρὸς ἀνθρωπος, ἀντὶ τοῦ ἠλιθίου. Κρατῖνος Ὥραις, Πλάτων Ποιη.
Ψωμοκόλακες &c.

Ω

Ὧδε, ἀντὶ τοῦ ἐνθάδε. Πλάτων Γοργίᾳ.
Ὡραΐζεσθαι, Κράτης Ὥραις.
Ὠιδικός, ἀντὶ τοῦ εὖ ᾄδων.
Ὠτοκάταξιν, τὸ συντετριμμένον τὸ οὖς. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις.

Fol. 165.

Ἡροδότου λέξεις, ἱστορίας πρώτης.

Herodoti vocabula historiæ libri primi.

INit. Ἄνελη χρήση.
Ἐξ ἤθεων, ἐκ τόπων οἷς συνδιατρίβουσιν.
Πηκτὶς, ὄργανον, ψαλτήριον.
Αὐλός, εἶδος ἀκολάστου σχήματος.
Διθύραμβος, ὕμνος εἰς Διόνυσον.
Σκευὴ, ὅπλισις καὶ στολή.
Ἐδώλεισιν &c.

ἱστορίας β'.

Κνυζημάτων, τῶν γοερῶν ἀποφθεγμάτων.
Γεωπεῖναι, οἱ γῆς πεινῶντες καὶ ἀπορούμενοι
Ἀπόσας, ἱκανώσας.
Μυχοὶ, αἱ καταδύσεις, τὰ ἔνδον.
Λιμῶνες, κοιλότητες, τὰ ἔσχατα ἔσω.
Ἐπίσχεσάτη &c.

ἱστορίας γ'.

Ἀφηλικέστερον, πρεσβύτερον.
Ἐπίδηλος, φανερός.

Εὐλέων, σκωλήκων.
Φρενήρης, σώφρων.
Γνωσιμαχεῖν, τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν, τήν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν.
Οὐ καταπεριΐξεσθαι &c.

ἱστορίας δ'.

Σκύφος, τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν στρόφιον ὅ ἐστιν ἐρεοῦν.
Φυλάξαντες, ἐπιτηρήσαντες.
Νεωχμῶσαι, νεωστὶ κινῆσαι.
Φερέγγυος, βεβαιωτής.
Παχέων, τῶν πλουσίων.
Ἔφεδρον &c.

ἱστορίας ε'. ς'.

Ἰθαγενεῖς, οἱ γνήσιοι παῖδες.
Πρόξενοι, οἱ προστάται πόλεων καὶ φροντισταὶ καὶ ξενίαις ὑποδεχόμενοι.
Αρχαιρεσίη, τὸ πρὸς χάριν πολλοῖς ζῆν, καὶ τὸ ἐπιδόσεις χρημάτων ποιεῖσθαι.
Ψαῦσαι &c.

ἱστορίας ζ'.

Ἐπικάρσιον, πλάγιον, οὐκ εὐθύ.
Ἐλῶν, ἐλάσας.
Δημιοεργοὶ, οἱ εἰς τὸ δημόσιον κάμνοντες.
Ὄνος, τὸ περὶ τὰ τῶν ὑδάτων ἄγγεα πολύπουν καὶ συστρεφόμενος. (sic)
Χυτὸν &c.

ἱστορίας ή.

Ταρσοὶ, ταρσὸς, κυρίως τῶν ὀρνίθων ἡ πτέρωσις· ἀφ' οὗ καὶ ὁ τῶν κωπῶν ὅμοιος σχηματισμός.
Ἐπαμησάμενος &c

Fol. 167. ejusdem Codicis.

Μοίριδος Ἀττικιστοῦ.

A

Ἄγαμαι ὑπὸ βόλου, ἀττικῶς· ἄγαμαι ὑπὸ βόλου, ἑλληνικῶς.
Ἀὴρ βαθεῖα, ἀττικῶς· ἀὴρ βαθὺς, ἑλληνιστί.
Ἀνέστησαν πᾶς ὁ δῆμος, ἀττικῶς· ἀνέστη πᾶς ὁ δῆμος, ἑλληνιστί.
Ἀθανάτω ἀγήρω, ἀττικῶς· ἀθάνατοι ἀγήρατοι, ἑλληνικῶς.
Ἀναβιῶναι &c.

B

Βδελυρεὺς, παρὰ Πλάτωνι καὶ Ἀριστοφάνει πελαργοῖς.
Βραδύτερον, ἀττικῶς· βράδιον, ἑλληνικῶς.
Βδάλλειν, ἀττικῶς· ἀμέλγειν, ἑλληνιστί.
Βδύλλειν, ἀττικῶς· βδεῖν, ἑλληνιστί.
Βαλοίμεθα, βαλοῖτε, βαλοῖεν, ἀττικῶς· βαλείημεν, βαλείητε, ἑλληνιστί.
Βουβῶνας &c.

Γ

Γεννῆται, καὶ τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ ὄνομα. Εἰσὶ δὲ οἱ γεννηταὶ τοιόνδε τι. ἡ πόλις ἡ τῶν Ἀθηνῶν τὸ παλαιὸν δὲ κεκόσμητο δίχα, εἴς τε τοὺς γεωργοὺς, καὶ δημιουργούς· οὗτοι δὲ πάλιν διήρηντο εἰς φυλὰς δ'. αἱ δὲ φυλαὶ ἑκάστη εἰς τριττύας, εἰς δὲ ἑκάστην τριττὺν εἰσήχθη γένη λ'. οὐθὲν ἀφ' αἵματος ἀλλήλοις προσήκοντες, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ γένους, οὕτως κατωνομασμένοι.
Γέλων &c.

Δ

Δακρύοις, ἀττικῶς· δάκρυσιν, ἑλληνιστί.
Δοίημεν, δοίητε, (sic) ἀττικῶς· δῴημεν, δῴητε, ἑλληνικῶς.
Διωκάθειν, κοινὸν Δωριέων, Ἰώνων· διώκειν, Ἑλλήνων

Δεδιττόμενος, Ἀττικοί· ἐκφοβῶν, Ἕλληνες.
Διαγράφειν, τὸ ἐξαλείφειν. Πλάτων πολιτικῶν πέμπτῳ.

Δρυπέτης, ἀττικοί· πέπειρος, Ἕλληνες.
Δεδιακόνηκα &c.

E

Εἷλξε, Ἀττικοί· ἑλκύσει, Ἕλληνες.
Ἔχθιστος, Ἀττικοί. ἐχθρότατος, Ἕλληνες.
Εὔθυνα, τύπος κρίσεως ἀρξάντων ἢ πρεσβευσάντων.

Ἐντειλάμενον, παρ᾽ οὐδενί. πλὴν αὐτὴ οὖν τὸ ὁ τὴν ὁ γραφεὺς ἔγραψεν· ἐπετέλλετο γὰρ ἄεθλιον, Ὅμηρος λέγει.
Ἐρρύπηνα &c.

Z

Ζεύγνυμι, Ἀττικοί· ζευγνύω, Ἕλληνες.
Ζῶμα, Ἀττικοί· ζῶσμα, Ἕλληνες.
Ζηλῶ, Ἀττικοί· ζηλοτυπῶ, Ἕλληνες.
Ζήλωσις, Ἀττικοί· μίμησις, Ἕλληνες.

Ζηλῶ, Ἀττικοί· μακαρίζω, Ἕλληνες.
Ζώνιον, τὸ γυναικεῖον, Ἀττικοί. ζώνη ἡ τοῦ ἀνδρός.
Ζωπυρεῖν, Ἀττικοί· &c.

H

Ἠίδεσθα, Ἀττικοί· ᾔδει οἱ Ἕλληνες.
Ἦ, Ἀττικοί· ἤμην, Ἕλληνες.
Ἤδη, Ἀττικοί· ᾔδειν, Ἕλληνες.
Ἦσθα, Ἀττικοί· ἦς, Ἕλληνες.
Ἤμελλον, ἢ βουλόμην, ἠδυνάμην, ηὐξάμην

διὰ τοῦ η· διὰ δὲ τοῦ ε, Ἕλληνες.
Ἤρεσέ με, Ἀττικοί· ἤρεσέ μοι, κοινόν.
Ἠχή, Ἀττικοί· ἦχος, Ἕλληνες.
Ἠνέχετο &c.

Θ

Θαμά, Ἀττικοί· πυκνῶς, Ἕλληνες.
Θαμινά, Ἀττικοί· πυκνά, Ἕλληνες.
Θερόμενος, Ἀττικοί· θερμαινόμενος, Ἕλληνες.
Θορύβου τῆς γυμναστικῆς Ἀττικοί· θάλλεται Ἕλληνες.
Θοίνη, Ἀττικοί· θοῖνα, Ἕλληνες.
Θηράσεται &c.

I

Ἰάλεμος, Ἀττικοί· σημαίνει δὲ τὸν θρῆνον καὶ τὸν ψυχρὸν ἄνθρωπον.
Ἴκταρ· Πλάτων πολιτικῶν. οὐ δὲ ἴκταρ, ὅπερ ἐστὶν, ἐγγὺς ἡ βραχεῖα.

Ἱερεῖα· μακρῶς τὴν τελευταίαν, καὶ ὀξυτόνως τὴν παραλήγουσαν Ἀττικοί. ἱερεῖα, βραχεῖαν τὴν ἐσχάτην· βαρυτόνως, τὴν παρατέλευτον Ἕλληνες.
Ἱππέα &c.

K

Κνησιᾶν, Ἀττικοί· κνησικῶς ἔχειν, Ἕλληνες.
Κομψούς· Πλάτων, οὐ τοὺς πανούργους, ἀλλὰ τοὺς βελτίστους. κομψοὺς γὰρ τοὺς Ἀσκληπιάδας ἐπαινῶν λέγει πολιτικῶν γ΄.

Καταπλαγέντος, Ἀττικοί· καταπλαγὲς, Ἕλληνες.
Κακκάβη, Ἀττικοί· κάκκαβος, Ἕλληνες.
Κέρασον &c.

Λ

Λαμβάνειν, ἀπαρεμφάτως οἱ Ἀττικοί, ὡς Ἀριστοφάνης ὄρνισιν· ἐάν τις ἀποκτείνῃ τύραννον, τιμὰς λαμβάνειν. τὸ δὲ λαμβανέτω, Ἕλληνες.
Λέμμα, ἀντὶ τοῦ λέπισμα, Ἕλληνες.

Λέπος, κοινόν.
Λαχεῖν δίκην, Ἀττικοί· ἔγκλημα ἀποδίδοσθαι, Ἕλληνες.
Λογοποιόν &c.

M

Μελίκρατον, Ἀττικοί· οἰνόμελι, ὑδρόμελι, Ἕλληνες.

Μετέπεμψεν, Θουκυδίδης. μετεπέμψατο Δημοσθένης.

Μετέγγυος, Ἀττικοί· μεσίτης, Ἕλληνες.
Μώλη, Ἀττικοί· μῶλος, Ἕλληνες.
Μόλυβδος, Ἀττικοί· μόλυβος, Ἕλληνες.
Μισογαύης &c.

N

Νεώς· τὴν εὐθεῖαν ἑνικῶς καὶ ὀξυτόνως, Ἀττικοί· ναός, Ἕλληνες.
Νώ· δυϊκῶς· Ἀττικοί· ἡμεῖς Ἕλληνες.
Νῷν, μὴ συνεκφωνουμένου τοῦ ι, ἡμῖν.
Νῆες· ὡς Θουκυδίδης, Ἀττικοί· ναῦς, Ἕλληνες.
Νεῖν καὶ νήχεσθαι, Ἀττικοί· κολυμβᾶν, Ἕλληνες.
Νῶτα καὶ τὸ νῶτον, Ἀττικοί· νῶτος καὶ τοὺς νώτους, Ἕλληνες.
Νέατον &c.

Ξ

Ξενοδόκιον, Ἀττικοί· ξενοδοχεῖον, Ἕλληνες.
Ξυμφώνως, Ἀττικοί· συμφώνως, Ἕλληνες καὶ κοινῶς.
Ξυνωρίς, Ἀττικοί· συνωρίς, Ἕλληνες.
Ξύμμαχοι, Ἕλληνες καὶ κοινῶς.
Ξυρόν· μακρῶς, Ἀττικοί· βραχέως, Ἕλληνες.

O

Ὀρθριεῖν, Ἀττικοί· ὀρθρίζειν, Ἕλληνες.
Ὁμόσε, ἅμα, ὁμόθεν· τόπου δηλωτικά. τὸ μὲν γὰρ ἅμα, ἐν τῷ αὐτῷ δηλοῖ· τὸ δὲ ὁμόσε εἰς τὸ αὐτό, τὸ δὲ ὁμόθεν ἐκ τοῦ αὐτοῦ.
Ὁμόδουλος, Ἀττικοί· σύνδουλος, Ἕλληνες.
Ὀρεικὸν ζεῦγος, Ἀττικοί· ἡμιονικόν, Ἕλληνες.
Ὄψον &c.

Π

Πεπαύσομαι, Ἀττικοί· παύσομαι, Ἕλληνες.
Πράξομαι, Ἀττικοί· πράξω, Ἕλληνες. πράξεται, Ἀττικοί· πράξει, Ἕλληνες.
Παῖσαι, Ἀττικοί· παῖξαι, Ἕλληνες.
Πεπραγὼς ἐν τῷ γ'. Ἀττικοί· πεπραχώς, Ἕλληνες.
Πλέονα καὶ καταπλέονα, Ἀττικοί· πλήρη, Ἕλληνες.
Πεπράσομαι &c.

P

Ῥαίσαι, Ἀττικοί· ὑγιάναι, Ἕλληνες.
Ῥικνοῦσθαι· τὸ ἀσχημόνως κινεῖσθαι, Ἀττικοί.
Ῥιγῶντος· Ἀττικοί· ῥιγοῦντος, Ἕλληνες.
Ῥύπτεσθαι ῥύμμα, Ἀττικοί. σμήχεσθαι σμῆγμα, Ἕλληνες.
Ῥηγνύασιν· διὰ τοῦ α Ἀττικοί. ῥηγνύουσιν ἢ ῥήσσουσιν, Ἕλληνες.
Ῥύσιον, καὶ ἐνέχυρα πληθυντικῶς, Ἀττικοί. ἐνέχυρον, Ἕλληνες.
Ῥέγκειν &c.

Σ

Σέες, Ἀττικοί· σῆτες, Ἕλληνες.
Σείραιον, Ἀττικοί. ἕψημα, Ἕλληνες.
Σφεῖς, Ἀττικοί· αὐτοί, Ἕλληνες.
Σφῶν, Ἀττικοί· αὐτῶν, Ἕλληνες.
Σφᾶς, Ἀττικοί· αὐτούς, Ἕλληνες.
Σκιάς, Ἀττικοί· ἀναδενδρ. . . . . κοινόν.
Σοβεῖν, Ἀττικοί· ἀποσοβεῖν, Ἕλληνες.
Σταθεῦσαι, Ἀττικοί· στατεῦσαι, Ἕλληνες.
Σφάκελος &c.

T

Ταινία, Ἀττικοί· στηθοδεσμίς, Ἕλληνες.
Τευτλίον, Ἀττικοί· σεῦτλον, Ἕλληνες.
Τάγηνον, Ἀττικοί· τήγανον, Ἕλληνες.
Τιμωρεία, Ἀττικοί· προπαροξυτόνως, Ἕλληνες.
Τήμερον εἶναι, Ἀττικοί· ὡς Νεφέλαις, κεχόρηται γὰρ μετρίως ἡμῖν τοῦ τήμερον εἶναι· τὸ σήμερον ἔχον, Ἕλληνες.
Τήμερον· Ἀττικοί· σήμερον, Ἕλληνες.
Τάχιον &c.

Υ

Ὕαλος, ἐν τῷ α Ἀττικοί· ἐν τῷ ε Ἕλληνες.
Ὑπόστρωμα· Ἀττικοί· παράστρωμα, Ἕλληνες.
Ὑγιᾶ, Ἀττικοί· ὑγιῆ, Ἕλληνες.
Ὑφηναμένη, Ἀττικοί· ὑφαίνασα, Ἕλληνες.

Ὕαλος, θηλυκῶς Ἀττικοί· ἀρσενικῶς, Ἕλληνες.
Ὑπομαχεῖν, Ξενοφῶν, παιδαγωγεῖν μόνος.
Ὕδερος &c.

Φ

Φαυλίας ἐλαίας· τὰς ἐκ κοτίνου μεταπεφυτευμένας ἐλαίας.
Φιλξ, ὅταν φιλξ γίνεται, Ἀττικοί.
Φακῆν, ἑνικῶς καὶ θηλυκῶς, Ἕλληνες· φακοὺς, πληθυντικῶς Ἀττικοί.
Φροίμιον· Ἀττικοί· προοίμιον Ἕλληνες.
Φροῦδος, Ἀττικοί· ἄφαντος, ἀφανὴς Ἕλληνες.
Φενακίζειν &c.

Χ

Χοάνην, Ἀττικοί· χώνην, Ἕλληνες.
Χέρσον, οὐδετέρως Ἀττικοί· χέρσον, θηλυκῶς Ἕλληνες.
Χαλκοῦς, χαλκῆ, ἀδιαιρέτως Ἀττικοί· χάλκεος, χάλκεα, Ἕλληνες.
Χρυσοῦς καὶ χρυσῆ, Ἀττικοί· χρύσεος καὶ χρύσεα Ἕλληνες.
Χρῆται, Ἀττικοί· χρᾶται, Ἕλληνες.
Χθὲς &c.

Ψ

Ψίαθος, ἐν τῷ ᾱ Ἀττικοί· διὰ τοῦ ε̄ Ἕλληνες.
Ψύλλα, θηλυκῶς Ἀττικοί· ἀρσενικῶς Ἕλληνες.
Ψιμύθιον, διὰ τοῦ ῡ, καὶ μακρῶς Ἀττικοί.
Ψίλαξ, Ἀριστοφάνης· ψιλὸς καὶ λάσιος Ἕλληνες.
Ψακάς, Ἀττικοί· ψεκάς, Ἕλληνες.
Ψώραν, Ἀττικοί· ψωρίαν, Ἕλληνες.
Ψάμμος, Ἀττικοὶ &c.

Ω

Ὢ τάν, Ἀττικοί· ὦ σύ, Ἕλληνες.
Ὠιδηκὼς, Ἀττικοί· οἰδηκὼς, Ἕλληνες.
Ὤνιος, Ἀττικοί· πράσιμος Ἕλληνες.
Ὠσιμὸς, ὠθισμὸς, Ἀττικοί· ὠσμὸς, Ἕλληνες.
Ὤνησο, Ἀττικοί· ὠφέλησο, Ἕλληνες.
Ὥρα ἔτους, Ἀττικοί· καιρὸς ἔτους Ἕλληνες.
Ὠχρεῖς &c.

Fol. 175.

Δικῶν ὀνόματα κατὰ ἀλφάβητον.

Juris vocabula ordine alphabetico.

Α

Ἀγοπομπεῖα· ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ ποτήρια ἐπέμπετο εἰς τὴν ἑορτήν. ἰστέον δὲ ὅτι τὴν τριακοστὴν ἕνην καὶ νέαν καλοῦσιν. Obſcurum eſt.
Ἄρδηττος· ὄρος ἐστὶν ἐν ᾧ τοὺς ὅρκους ἐποιοῦντο.
Αἱμοσία· ἐλαιῶν καρπός· καὶ τῆς ἐλαίας τῆς λεγομένης αἱμοσίας τὸ στέλεχος, σηκὸς λέγεται.
Ἅμα &c.

Β

Βάταλος, δειλὸς καὶ ἐκλελυμένος, αὐτὸς κατὰ τὴν διάνοιαν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα μαλακὸς καὶ αἰσχρός.
Βακτηρία καὶ σύμβολον, ῥάβδον κατεῖχον οἱ δικάζοντες, καὶ σύμβολον ἐλάμβανον ἀντιδιδόντες διὰ τὸ κομίσασθαι τὸ τριώβολον.
Βωμολόχοι, πάντες οἱ ἀνελευθέρως κολακεύοντες, καὶ οἱ ἐν τοῖς βωμοῖς προσαιτοῦντες ἐν ταῖς θυσίαις.

Γ

Γραφή, περὶ δημοσίων ἀδικημάτων, ἢ καὶ ἑτέρων ἁμαρτημάτων, ὅτε τις εἰσάγεται.
Γραμματεύς, ὁ ἀναγινώσκων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τὰ προστεταγμένα, κατὰ χρόνον ἠλλάσσετο. ὁ δὲ καταγραφόμενος τὰ ἐν τῇ βουλῇ γινόμενα ἀντιγραμματεὺς ἐλέγετο.
Γεννῆται &c.

Δ

Δεκάτη καὶ εἰκοστὴ, οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς νησιωτῶν ταῦτα ἐλάμβανον.

Δεῦρο, πολλοὶ μὲν ἐπὶ χρόνου τάσσουσι τὸ δεῦρο· οἱ Ῥήτορες δὲ ἐπὶ τόπου ἀεί.

Διηγεῖσθαι καὶ ἐξηγεῖσθαι. διηγοῦνται οἱ ἄπειροι, ἐξηγοῦνται οἱ ἔμπειροι. ἐξηγεῖσθαι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξάρχειν τινός.

Διεληλυθώς &c.

E

Εὔθυνα, πρὸς τοὺς κακῶς ἄρξαντας ζημία.

Ἔνδειξις, κατὰ τοῦ ἀνόμου καὶ ἀτίμου καὶ ἀνοσίου τί δεῖ παθεῖν;

Ἐφήγησις, κατὰ τῶν ὑποδεχομένων δοῦλόν τινος, ἢ ἕτερον δημόσιον.

Εὐθυδικία &c.

Z

Ζηλωτοῦ, ἐπὶ τοῦ ζηλοῦν λέγεται, καὶ ἐπὶ τοῦ μακαρίζεσθαι καὶ μιμεῖσθαι καὶ ἐπαινεῖν καὶ

βουλεύεσθαι καὶ ἀντικαταλλάττεσθαι.

H

Ἡλιαία καὶ ἡλιάζεσθαι· δικαστήριον ἀνδρῶν χιλίων, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ οὗτοι δικάζουσιν.

Ἡγεμονία δικαστηρίου, οἱ εἰσάγοντες φονικὰς δίκας.

Ἤρετο, τὸ ἐπὶ τοῦ ἐπερωτᾶν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπαίρεσθαι τῷ φρονήματι.

Θ

Θεωρικὰ χρήματα, τὰ διδόμενα εἰς τὸ κοινὸν, διὰ τὸ θεωρεῖν.

Θέτην, τὸν ἀναγκαζόμενον λογάειν ἐπ' οἰκίᾳ, ἢ ἀνδραπόδῳ, ἢ χωρίῳ.

Θρασὺς καὶ θαρσαλέος· ὁ μὲν θρασὺς διαβάλλεται, ὁ δὲ ἐπαινεῖται.

Θείπηδον &c.

I

Ἰαμβοφάγον, τὸν πταίοντα λέγουσιν.

Ἱκετεία καὶ ἱκετηρία· ἱκετεία ἐπὶ δεήσεως, ἱκετηρία &c.

K

Κωλακρέται, οἱ κρατοῦντες δικαστικὴν ζημίαν.

Κιγκλὶς, τοὺς δρυφάκτους ἔλεγον κιγκλίδας.

Καρποδ· (sic) ὅταν τινες ξένιον γῆν ἐργάζονται, εἶτα διωχθέντες ἀπαιτῶνται τὰς ἐπικαρπίας.

Κέρκωψ, ὁ δεινὸς ἀπατῆσαι.

Καλλίας, ὁ πίθηκος.

Κρώβυλος &c.

Λ

Λιπομαρτυρεῖν, ὅταν οἱ μάρτυρες ὀκνῶσι μαρτυρῆσαι καὶ ἀποφύγωσιν.

Λῆξις, ὅταν τις προγόνων ὀφειλῶν κληρονόμων πράγματα, λέγῃ τὴν δίκην.

Ληξιαρχικόν· κατεγράφοντο οἱ μέλλοντες ὀνομάτι· καὶ τοῦτό ἐστι πληξιαρχία.

Λυμαινομένου, ἀντὶ τοῦ λυμαινόντος.

M

Μεσεγγύημα, ὅταν τὰ ἐπιδικαζόμενα φίλος φυλάττειν παραλάβῃ καὶ ἀμφότερα τῶν ἀντιδικῶν.

Μαρτυρίαν ἐμβάλλεσθαι, τὸ προτρέχειν, πρὸ καιροῦ μαρτυρῆσαι.

N

Νομοφύλακες, οὗτοι ἐκώλυον παράνομόν τι ἢ ἀσύμφορον τῇ πόλει γενέσθαι.

O

Ὀργεῶνες, εἰσὶν οἱ κοινωνοῦντες ἀλλήλοις θεῶν ἡρώων ἐν ἱεροῖς καὶ κοινῇ θυηπολοῦντες, ὡς Χάρις λέγει ἐν τῷ κατὰ Διονυσίου· τὸ πάλιν ὀργεῶνές τινες, ἐν ἀπολογίᾳ ὕβρεως σαφὲς ποιεῖ. οὗτοι εἰσὶν οἱ τοῖς ἰδίᾳ ἀφιδρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες, καὶ τῶν ἱερῶν δὲ κρίνοντες, ὀργεῶνας ἑαυτοὺς ἀλλήλους ἐκάλουν.

Οὐσία &c.

Π

Παρακαταβολή, τὸ διδόναι ἐγγύας, ὅτι (f. ὅτε τις) δικαίως ἀπαιτεῖ.
Πρυτανεῖα, πρόσοδος τοῦ δημοσίου ἐστὶν ἀπὸ ζημίας τοῦ δικαζομένου γίνεται.
Περὶ τῶν δίκα· οὗτοι τεταγμένοι ἦσαν ἐπὶ τῶν καταχειθέντων θανάτῳ.
Πωληταὶ &c.

Σ

Συμπρατὴρ, ὁ τὰ πωλούμενα ἀφ' ἑτέρου βεβαιῶν.
Σάργον, τὸ δεινότατον οὕτως φησί.
Σχάνδικες, λάχανα αὐτομάτως φυόμενα.

Τ

Τῶν μὴ ἐπεξιόντων τὰς δίκας· οἱ γραφόμενοι δίκας καὶ μὴ πάλιν ἐπεξιόντες, ἀλλ' ὀλιγωροῦντες καταμαρτυρῆσαι.
Τιμαγόρας· οὗτος παρὰ Ξέρξου χρήματα ἔλαβεν, καὶ ὡς προδότης ἀνῃρέθη.
Τιμοκράτης, καὶ οὗτος ὑπὸ Μακεδόνων ἔλαβεν ἀργύριον.
Τετραόρχημα &c.

Υ

Ὑπὸ μάλης, ἀντὶ τοῦ κρύφα ὃ λέγουσι λάθρα καὶ ἀφανῶς, τοῦτ' ἔστιν, ὑπὸ μασχάλης.

Φ

Φοινικόν· ἐὰν μέτοικον τις ἀποκτείνῃ φυγῆς μόνον κατεδικάζετο· ἐὰν μέτοικος ἀστόν, θάνατος ἡ ζημία.
Φατειάζειν, τὸ μετέχειν φατείας.
Φαῦλον, τὸ κακὸν καὶ τὸ εὐτελές, τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ πένητος, καὶ ἀδόξου καὶ ἀνοήτου καὶ ἁπλοῦ.
Φενακίζειν &c.

Ψ

Ψευδοκλητείας· ὅταν εἰς ἐμφανῶν καταστῶσί τινες κρύφα ἐνεγκόντες τοὺς ἀντιδίκους, πρὸς τὸ κριτήριον, ἐρήμην καταψηφίσαντες τοῦ ἑτέρου μέρους.
Ψευδογραφή· ὅταν τοὺς ὀφείλοντας διδόναι τι τοῖς ἰδίοις, ἔγραφον προσεῖναί τις διὰ τὸ προθήκης.
Ψευδομαρτυρείων (sic)· ὅταν δικάζωνται, ὅτι ἀδίκως καταμαρτυροῦνται.

Fol. 178.

Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων ἐκ τῶν τοῦ Λυκιδνοῦ.

INitium. Ἰφικρατίδες, κρηπῖδες. ἀπὸ Ἰφικράτους πολλὴν φιλοκαλίαν περὶ τὴν ὑπόδεσιν ἐπιδεδειγμένου.

Ἀπερδές, αἱ ἀφύαι καλάμοις διῃρημέναι, καὶ τεταριχευμέναι, ἢ τὰ ὑγρὰ τεμάχη, ἃ γρόδιν Παφλαγόνες φασίν. αἱ πέρκαι δὲ εἶδος ἰχθύος, καὶ αὐτὸ τεταριχευμένον· καὶ ἔοικεν ἀπὸ τούτου καὶ ὁ σαπέρδης τὰ ἀπὸ τῶν ἀφυῶν νῦν τάριχη σημαίνειν. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι σαπέρδην φασὶ τέμαχος τεταριχευμένον ἰχθύος. τὸν γὰρ κορακῖνον ἰχθὺν σαπέρδην οἱ Ποντικοὶ φασι.

Τιερὸς &c.

Τὰ περὶ Εὐκλείδου νῦν ἐξετάζοντα.

Fol. 186.

Παροιμία.

Ὅτι ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν Ἀθηναίων περιγενόμενοι τριάκοντα τυράννους ἔστησαν παρ' αὐτοῖς, οἵτινες τῶν πολιτῶν μετὰ ταῦτα κακῶς ἐχρῶντο τοῖς λοιποῖς. καταλυθέντων οὖν τῶν τυράννων καὶ γινομένου μετ' αὐτοὺς Εὐκλείδου ἄρχοντος, ἵνα μὴ μνησικακήσωσιν ἀλλήλοις οἱ πολῖται, συνθήκας ἐποίησαν, ὥστε τὰ περὶ Εὐκλείδου ἄκυρα εἶναι.

Λέξεις ῥητορικαί.

Vocabula Rhetorica.

A

Ἀσχολεῖν, ἀσχολεῖσθαι.
Ἀλλ' ὦ τᾶν, ἀλλ' ὦ φίλε, ὦ ἑταῖρε.
Ἀντίδοσις, τὸ τὴν οὐσίαν δοῦναί τινά τινι εὐπορωτέρῳ πρὸς τὸ τὴν δοθεῖσαν λειτουργίαν δαπανήσειν ὅσον ἐκεῖνον λειτουργεῖν· ἢ οὐ θέλοντα ἐκεῖνον λειτουργεῖν, ἀντιδοῦναι τὴν ἑαυτοῦ καὶ τοῦτο ἀντιλαμβάνοντα λειτουργεῖν.
Ἀπόχρη &c.

B

Βάραθρον, πάγη τὰ μὲν ἄνω ἔχουσα ἰσχυρῶς, τὰ δὲ κάτω ὑπόχαυνα, ὥστε τὸν ἐπιβάντα καταδῦναι. Ἀθήνησι δὲ ἦν ὄρυγμά τι ἐν Κεραΐδων δήμῳ τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς, εἰς ὃ τοὺς ἐπὶ θανάτῳ καταγνωσθέντας ἐνέβαλλον, ὥσπερ οἱ Λακεδαιμόνιοι εἰς τὸν Κεάδα ἐνέβαλλον.
Βασιλεὺς &c.

Γ

Γλίχεσθαι, προθυμεῖσθαι, ἐπιθυμεῖν.
Γραμματεῖον, τὸ πινακίδιον λέγουσιν.
Γραφὴ, δίκης ὄνομα καθ' ἣν ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀλλήλους γράφονται, καὶ ἁλόντος τοῦ διωκομένου, τιμᾷ τὸ δικαστήριον ὅ τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι.
Γραμματεὺς, καὶ τὸν γραμματέα ὁ δῆμος χειροτονεῖ ἀναγνωσόμενον αὐτῷ καὶ τῇ βουλῇ. καὶ οὗτος οὐδενὸς τὸ σύνολον ἄλλου ἐστὶ κύριος, ἢ τοῦ ἀναγνῶναι· ἐστὶν οὖν ὁ ἀναγνώστης.
Γέῤῥα &c.

Δ

Δέοντα, οὕτως Περικλῆς λογιζόμενον εἰς τὸ δέον· ὃ σημαίνει τὰ εἰς προδοσίαν διδόμενα χρήματα.
Δήπουθεν, δηλονότι.
Δημαγωγὸς, στρατηγός.
Δημοκρατία, ὅτε ὁ δῆμος ἄρχει.
Δημόσιος, ὁ τῆς πόλεως δοῦλος. ἐγίνοντο δὲ Θρᾶκές τινες ἢ Σκύθαι· ἄλλοι βάρβαροι δοῦλοι, πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν κοινῶν τόπων καὶ ἔργων. ἐλλειπτικῶς δὲ λέγουσι τὸν δημόσιον παρέντες τὸν οἰκέτην.
Δημεύειν &c.

E

Ἐπηλυγάζειν, ἐπισκοτάζειν, ἐπισκιάζειν. καὶ ἐπηλύγεα τὰ ἐπινέφελα.
Ἐφημοσύνη, ἐντολή.
Ἐπιεικὲς, ἱκανὸν, μέτριον, εὔγνωμον.
Εὐήθης, χρηστοήθης, καὶ ὁ βλὰξ, καὶ ὁ μωρὸς καὶ ἄνους.
Εἰσφορὰ, τέλεσμα, κέρδος, εἰσαγωγή.
Ἐμποδὼν &c.

Z

Ζεῦγος, οὐ μόνον τὸ ἐκ δυεῖν ἐπὶ τῶν βοῶν ἢ ἵππων ἐζευγμένον ζεῦγος καλεῖται, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων.
Ζειρὰ, ζώνης εἶδος, ἢ ἔνδυμά τι ὃ ἐπενεδύοντο μετὰ τοὺς χιτῶνας, ὥσπερ ἐφεστρίδα· ὅπερ καὶ μᾶλλον.
Ζευγήσιον θητικὸν, τέλος ζευγήσιον ᾧ ἐγίνετο μέτρα σ΄. ὁ δὲ πένης καὶ ἄπορος, θὴς ἐκαλεῖτο καὶ θητικὸν ἐτέλει.
Ζέας &c.

H

Ἥκιστα, ἐναντία τῷ μάλιστα· σημαίνει δὲ καὶ τὸ οὐδαμῶς παρὰ τοῖς ῥήτορσι καὶ κωμικοῖς.
Ἠλίθιον, ἀναίσθητον ἢ μάταιον.
Ἤδη, ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων τάσσεται, ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος καὶ παρεληλυθότος καὶ μέλλοντος.
Ἡταιρηκὼς, πεπορνευκὼς, ἠτακτηκώς.
Ἡγεμὼν, ἄρχων.
Ἡλιαία, μέγα δικαστήριον Ἀθήνησιν ἐν ᾧ τὰ μέγιστα τῶν δημοσίων πραγμάτων ἐκρίνετο. ἦν δὲ χιλίων πεντακοσίων καὶ ἑνός. συνήεσαν δὲ οἱ μὲν χίλιοι πεντακόσιοι ἐκ τριῶν φυλῶν.
Ἡμεδαπὸ &c.

Θ

Θρυλεῖν, ἐνοχλεῖν, θορυβεῖν.
Θαλλὸν, θαλλὸν λέγουσι τὸν στέφανον τὸν ἀπὸ τῆς ἐλαίας.
Θάμνον, τὸν σύνδενδρον τόπον.

Θαργηλία, ἑορτὴ Ἀθήνησι ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τῶν θαργηλίων. θαργήλια δέ ἐστι πάντες οἱ ἀπὸ γῆς καρποί.
Θῶκοι, καθέδραι.
Θαργη..ών &c.

I

Ἴυγξ, σύριγξ μονοκάλαμος, καὶ ὄρνεον, ᾠδὴ καὶ πάθος.
Ἱεροποιοὶ, κληρωτοὶ ἄρχοντες. Εἰσὶ δὲ δέκα τὸν ἀριθμὸν, οἱ τά τε μαντεύματα ἱεροθυτοῦσι, κἄν τι καλλιερῆσαι δέῃ καλλιεροῦσι μετὰ τῶν μάντεων, καὶ θυσίας τὰς νομιζομένας ἐπιτελοῦσι, καὶ τὰς πενταετηρίδας ἁπάσας διοικοῦσιν, πλὴν Παναθηναίων.
Ἰασμὸς &c.

K

Κορδακισμὸς, Εἶδος ὀρχήσεως κωμικῆς ὥσπερ σίκιννα σατυρικόν.
Κομιδῆ, πάμπαν, τελείως, συναγωγὴ, ἐπιμέλεια, καὶ κομίτεια, ἢ τροφός.
Κληροῦχοι, οὓς ἔπεμπον Ἀθηναῖοι ἐπὶ τὰς πόλεις ἃς ἐλάμβανον, κλήρους ἑκάστοις διανέμοντες. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ κληρουχία ἡ διανομὴ τῆς χώρας.
Κακοδαίμων &c.

Λ

Λωποδύτης, ὁ τὰ τῶν νεκρῶν ἱμάτια κλέπτων.
Λῆμμα, κέρδος.
Λήσεσθαι, λαθεῖν, ἀποκρύπτεσθαι.
Ληρεῖν, παραφρονεῖν, φλυαρεῖν, ματαιολογεῖν.
Λογισταὶ, ἄρχοντές εἰσι κληρωτοὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν, ἐφ' ὧν πάντες οἱ ἄρξαντες ἀρχὴν τινὰ οὖν, λόγον ἀπέφερον τῶν διῳκημένων.
Λάκκος &c.

M

Μέλλησις, βραδύτης, ἀργία, ἐπίνοια ἑκάτερον, ὑπόθεσις· ἐνίοτε καὶ ἐπὶ τοῦ σπουδάσας.
Μισθοφορεῖν, ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία, ἢ τὸ ἐπὶ μισθῷ τι πράττειν.
Μνᾶ, ἑκατὸν δραχμαί. (ſic)
Μαλακὸς, ὁ ἁπαλὸς, ἢ καὶ ὁ ἀπαλγής. μαλακία δέ ἐστι νόσος.
Μηχάνημα &c.

N

Νεώσοικοι, καταγώγια ἐπὶ τῆς θαλάττης ᾠκοδομημένα εἰς ὑποδοχὴν τῶν νεῶν, ὅτε μὴ θαλαττεύοιεν. τὰ νεώρια δὲ ἡ τῶν ὅλων περιβολή.
Νεωρίων ἀρχή. ἦν οὖν τις ἄρχων ὃς ἐπεμελεῖτο τῶν νεωρίων καὶ τῶν σκευοθηκῶν καὶ πάντων τῶν περὶ τὰς ναῦς σκευῶν.
Νεανιεύεσθαι &c.

Ξ

Ξενίζειν, τὸ ξενικῇ χρήσασθαι τῇ φωνῇ καὶ μὴ ἐπιχωρίᾳ, ἢ τὸ ξενικοῖς χρήσασθαι ἐπιτηδεύμασι ἐκδεδιῃτῆσθαι τῶν πατρίων ἐθῶν. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ἐπὶ ξένοις εἶναι καὶ τὸ ὑποδέχεσθαι ξένον.
Ξηραλοιφεῖν, τὸ ἐν τῷ παλαίστραις γυμναζόμενον κόνει χρῆσθαι.
Ξυστίδες &c.

O

Ὅμοροι, γειτνιάζοντες.
Ὀλιγωρία, ἀμέλεια, ὀλίγη φροντίς.
Οἴχεται, πορεύεται, ἀπέρχεται.
Οἷοι, δυνατοί.
Ὀλυρῶν, ζειῶν. ἔστι δὲ εἶδος σπέρματος.
Οὐδὲ πολλοῦ δεῖ· ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἔλας.
Ὀρρωδία &c.

Π

Παρακρούεται, ἀπατᾷ.

Προώμεθα, ἐκδιδῶμεν, παρεχωρήσαμεν, ἀπελύσαμεν.

Πάρεδροι, οἱ αἱρούμενοι τοῖς ἄρχουσιν, οἷον βοηθοὶ καὶ σύμβουλοι καὶ φύλακες.

Προβολὴ καὶ προβάλλεσθαι, τὸ παράγειν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὸν βουλόμενον καὶ ἀποφαίνειν ὡς ἠδίκησεν, εἴ τις δοκοίη ἀδικεῖν, καὶ τοὺς συκοφάντας, καὶ τοὺς περὶ τὰ μυστήρια ἢ Διονύσια ἀδικοῦντας· καὶ τοῦτο καλεῖται προβολὴ καὶ προβάλλεσθαι.

Περιστοιχίζεται &c.

Ρ

Ῥητορικὴν γραφὴν καὶ ῥητορικὴν γραψάμενοι· ἣν οἱ ῥήτορες ἠγωνίζοντο γραφόμενοι ῥήτορας, εἴπουσι ἢ (sic) ἢ πράξωσι φαῦλον. καθάπερ λέγεται πρυτανικὴ γραφὴ ἡ κατὰ Πρυτάνεως, καὶ ἐπιστατικὴ ἡ κατὰ τοῦ Ἐπιστάτου.

Ῥῶπος, ὁ παντοδαπὸς φόρτος.

Ῥυτὴρ &c.

Σ

Σιτοίστιν, ὃ εἰς αὐτὸ συμφέρειν, Ταραντῖνοι.

Σύνταξις, φόρος φερόμενος ἀπὸ τῶν ὑπηκόων.

Σιτοφύλακες, ἄρχοντες Ἀθήνησι κληρωτοί. οὗτοι δ' ἐπεμελοῦντο ὅπη ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται, καὶ τὰ ἄλφιτα καὶ ἄρτοι κατὰ τὰς ὡρισμένας τιμὰς καὶ τὸν σταθμόν.

Σχοινογραφία &c.

Τ

Τάλαντα, ζυγά, οἱ παλαιοί. τάσσεται καὶ ἐπὶ ὡρισμένου νομίσματος παρ' Ἀττικοῖς. δύναται δὲ τρεῖς χρυσοῦς, ὁ Θυατείρηνος. ἄλλα δὲ παρ' ἄλλοις κατὰ τὴν ὁλκὴν τάλαντα.

Ταμίαι, τίνες εἰσὶ καὶ πόσοι; ἄρχοντές εἰσιν Ἀθήνησι δέκα ἀπὸ πεντακοσιομεδίμνων κληρωτοί, οἱ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ καὶ τὸν κόσμον φυλάττουσιν.

Ταξίαρχοι &c.

Υ

Ὑπερήμεροι καὶ ὑπερημερία τί ἐστιν. ἐγκλήματος εἶδος· οἱ δίκην ὀφλόντες ἐπιδικασθείσῃ, καὶ τὰ ἐπιτίμια μὴ ἀποδιδόντες τοῖς ἑλοῦσιν ἐν ταῖς αὐταῖς προθεσμίαις ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο, καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπερημερία.

Ὑποβολῆς γραφὴ τί ἐστιν· εἶδος ἐγκλήματος εἴ τις ἐγκαλοίη τινὶ ὡς ὑποβολιμαῖος εἴη, ἐγράφετο ὑποβολῆς· καὶ ἁλόντα αὐτὸν ἔδει πεπρᾶσθαι.

Ὑποτείλασθαι &c.

Φ

Φεναχίζειν, ἐξαπατᾶν.

Φαίνειν, εἶδος ἐγκλήματος δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ, ὅταν γάρ τις ἀποφήνῃ ἔχοντά τινα τῶν δημοσίων τι μὴ πριάμενον ἢ ἔμπορον ἀλλαχόθι ἐργαζόμενον καὶ οὐχὶ εἰς τὸ Ἀθηναίων ἐμπόριον, δημόσιόν ἐστιν ἀδίκημα. ὅταν δὲ μὴ ἐκμισθώσωσι τὸν τῶν ὀρφανῶν οἶκον οἱ ἐπίτροποι, ἰδιωτικόν ἐστι τὸ ἀδίκημα.

Φθόη &c.

Χ

Χιλιωθέντα, χιλίας δραχμὰς ὀφλόντα.

Χλίδος τί ἐστιν, ὁ κλῆρος τῶν ἀποκαθαρμάτων ὁ ἔχων ἰλὺν τινὰ καὶ βοτανώδη καὶ φρυγανώδη.

Χρήστης, καὶ ὁ δανεισάμενος· χρήστης παρὰ τοῖς Ῥήτορσιν ἐλέγετο.

Χρυσοχοεῖν &c.

Ψ

Ψευδοκλητείας, ὄνομα δίκης ἐστὶν, ἣν εἰσίασιν οἱ ἐγγραφόμενοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ἐπειδὰν αἰσθάνωνται ψευδῶν κατασκευασθέντων κλητήρων κατ' αὐτῶν πρὸς τὴν δίκην ἐφ' ἣν ὦφλον.

Ψευδεγγραφὴ, ὄνομα δίκης ἐστὶν, ἣν εἰσίασιν οἱ ἐγγεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ· οἱ δ' ἁλόντες τῆς ψευδεγγραφῆς, αὐτοὶ ἀντενεγράφοντο ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ.

Ψιθυριστὴς &c.

Ω

Ω'δεῖον, τὸ ἄξιον Α'θηνῆσιν ὁ πεποίηκε Περικλῆς εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσικοὺς, ἐν ᾧ καὶ δικαστήριον σίτου καὶ ἄλφιτα διεμετρεῖτο ἐκεῖ.

Ω'χιμον, ὄνομά ἐστιν ἑταίρας, ἤτοι κύριον ἢ ἐπώνυμον.

Ω' τὰν, ὦ οὗτος.

Ω'γανον &c.

Fol. 214.

Λέξεις τοῦ Ο'κταπεύχου.

A

INit. Α'νεζωπύρησεν, ἀνεκτήσατο τὴν ψυχὴν, καὶ ἀνενεώσατο καὶ παρεμυθήθη.

Α'στεῖον, καλὸν, ἐπίχαρι, κεχαριτωμένον.

Α'ναφορεῖς, οἱ ἄνω ἔχοντες, οἱ ἀναβαστάζοντες.

Deinde fol. 215. verso sequuntur λέξεις τῶν βασιλειῶν.

Fol. 216. λέξεις τῶν ρν'. ψαλμῶν.

Fol. 217. λέξεις τῶν ᾠδῶν.

Ibid. λέξεις τοῦ Ι'ὼβ.

Fol. 218. λέξεις τῶν παροιμιῶν.

Ibid. λέξεις τοῦ πανάρετου.

Ibid. λέξεις τοῦ Σιράχ.

Α'γκύλας, ὀγκίνους εἰς οὓς ἐμβάλλονται οἱ κρίκοι τῆς κώπης.

Α'γκωνίσκοις, σκέλη.

Α'σπιδίσκοις &c.

Fol. 219. λέξεις τῶν προφητῶν.

Ibid. λέξεις Ι'εζεκιήλ.

Fol. 220. λέξεις τοῦ Ι'ερεμίου.

Ibid. λέξεις τῶν ἁγίων εὐαγγελίων.

Fol. 221. λέξεις τῶν πράξεων τῶν ἀποστόλων.

Ibid. λέξεις τοῦ ἀποστόλου, scilicet Παύλου.

Fol. 225.

Λέξεις Α'λεξάνδρας Λυκόφρονος, καὶ ὑπόθεσις.

Vocabula Alexandræ Lycophronis & argumentum.

ARgumentum: Μαντευομένην τὴν Κασσάνδραν τ' ἀληθῆ, καὶ διὰ μῆνιν Α'πόλλωνος ἀπιστουμένην καθεῖρξεν ὁ πατὴρ, οἰκέτην αὐτῇ παρακαταστήσας ἀκούειν τῶν χρησμῶν, ὅπως ἀναγραφόμενος αὐτοὺς ἀπαγγείλῃ αὐτῷ. περιέχει ὁ χρησμοῖς τὸ ποίημα καὶ τὴν ἀφ' Η'ρακλέους ἱστορίαν μέχρι τῆς τῶν Ρωμαίων ἀρχῆς, ἔξωθεν παρεμπλεκομένης καὶ ἄλλης ποικίλης ἱστορίας. νοητέον δὲ κατὰ τὴν ἐκτὸς ὑπόθεσιν τὸν Πρίαμον ἠρωτηκέναι τὸν ἄγγελον περὶ ὧν ἀπεφθέγγετο ἡ Κασσάνδρα, τὸν δὲ ἄνωθεν διηγούμενον ἅπαντα.

Postea sic incipit horum vocabulorum collectio sine ordine alphabetico.

Λέξω τὰ πάντα, φράσω τὰ πάντα.

Νητρεκῶς, ἀληθῶς. καὶ γὰρ ἐπιταθικῶς νοοῦμεν τὸ ν̄, ὡς τὸ νήχυτος, καὶ νήδυμος.

Αρχῆς ἀπ' ἄκρας, ἅ με πυνθάνῃ καὶ ἐρωτᾷς.

Ην δὲ μηκυνθῇ λόγος, ἐὰν δὲ ἐκταθῇ τὸ ἔπος.

Σύγγνωθι δέσποτα &c.

Postea fol. 245. sequitur ex ipso Lycophrone vocabula περὶ χελώνου καὶ ἐπιστροφοῦ καὶ τῶν φωκέων.

Fol. 251. ejusdem vocabula περὶ Αγαμέμνονος.

Ibid. ejusdem vocabula περὶ Ιππότου καὶ τῶν Δωριέων.

Fol. 253. Sic definit hæc omnis Lycophronis vocabulorum collectio: Σώζων παλαιὰν, σώζων τὴν παλαιάν.

Βεβρύκων παγκληρίαν, τῶν Τρώων πολυπληθίαν.

στίχοι ͵βχο'.

Τέλος σὺν θεῷ τοῦ λεξικοῦ Λυκόφρονος

Fol. 253.

Λεξικὸν τῆς γραμματικῆς.

Lexicum Grammatices.

INit. Ὀπωίκα, ὀπίσω.
Συνέπτα, σύμμιξις.
Τεκτονικὴ, λεπτουργική.
Ἔλεγξα, ἔλεγξον, μέζων ἐστὶν ἐκ δύο πενθημιμερῶν γινόμενον.
Ἔπος, ὁ λόγος.
Εὐπίνως &c.
Fol. 254. περὶ θηλυκῶν.
Μοῦσα, ὄνομα κύριον θεᾶς.
Μαῖα, ἡ μάμμη.
Σφαῖρα, τὸ στρογγυλοειδές.
Ἄελλα &c.
Τὰ οὐδέτερα.
Λιπόπατρις, ὁ τὴν πατρίδα καταλιπών.
Ἄλιφαρ, τὸ ἄλειμμα.
Δῶμα, τὸ οἴκημα.
Πῶϋ &c.
Fol. 254. verſ. τῶν ῥημάτων.
Διηγησόμεθα, διαλάβωμεν.
Ἀμοιβὴ, καταλλαγή.
Συνέμπτωσις, ὁμοφώνησις.
Φαμὶ &c.
Τὰ εἰς μι.
Τίθημι, ποιῶ.
Εἰμὶ, ὑπάρχω.
Εἶμι, πορεύομαι.
Ἵημι, πέμπω.
Φημὶ &c.
Fol. 256. ſic deſinit Lexicon grammatices.
Ἄργος, ἡ Πελοπόννησος.
Ἱκέσθαι, παραγενέσθαι.
Νηλέα, ἀνελεῆ.
Τέλος σὺν θεῷ τοῦ λεξικοῦ τῆς γραμματικῆς.

Fol. 256.

Λέξεις κείμεναι τοῖς κανόσι κατὰ στοιχεῖον, τοῦ Χοιροβοσκοῦ μνήσεως, τῶν Φώτων καὶ τῆς Πεντηκοστῆς.

INitium. Ἀφεγγεῖς, μὴ ἔχοντα (ſic) φέγγος ἢ φῶς.
Ἀπεγράφης, ἠριθμήθης.
Ἀπαύγασμα, ἀκτὶς ἡλίου.
Ἀπήμαντον, ἀβλαβῆ. πῆμα γὰρ ἡ βλάβη.
Ἀφιγμένον &c.
Fol. 257. finis: Ὠδὶς, ὠδῖνος, σημαίνει δὲ τὴν γέννησιν.
Ὤκιστα, τάχιστα.
Ὡς ἅμα, ὡς &c.
Τέλος σὺν θεῷ τοῦ λεξικοῦ τῶν κανόνων κατὰ ἀλφάβητον.

Fol. 257. verso.

Περὶ συντάξεως.

De syntaxi.

Ποῖα τῶν ῥημάτων γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσονται.

A

Ἀντιλαμβάνομαι, γενικῇ. Δημοσθένης ἐν πρώτῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν· καὶ ἕως ἐστὶ καιρὸς ἀντιλαβέσθαι τῶν πραγμάτων.

Ἀπαιτῶ, αἰτιατικῇ· τοῦ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ λόγῳ· ἀπαιτεῖν αὐτὸν εἰσὶν ἐψηφισμένοι.

Ἀποστερῶ· γενικῇ &c.

B

Βασκαίνω, αἰτιατικῇ· Δημοσθένης ἐκ τοῦ περὶ τῆς ἐν Χεῤῥονήσῳ μάχης. χρὴ οὐχ ὃν Διοπείθης πειρᾶται δύναμιν τῇ πόλει παρασκευάζειν, τοῦτον βασκαίνειν καὶ διαλύειν πειρᾶσθαι· ἐκ τῆς πρὸς Λεπτίνην, δοτικῇ. οἱ μὲν γάρ τις ἔχει πολλὰ μηδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν, οὐχὶ δεῖ δήπου τούτῳ βασκαίνειν.

Βασιλεύειν &c.

Γ

Γλίχομαι, ὃ ἐπιθυμῶ, γενικῇ. Δημοσθένης ἐκ τοῦ περὶ τῆς Εἰρήνης· καὶ τοῦτ' ἦν ὧν μάλιστα ἐγλίχετο.

Γράφομαι &c.

Δ

Διακείνομαι, δοτικῇ τῷ ὀργάνῳ τῆς διακείσεως, ἐκ τῆς ἐπιστολῆς Φιλίππου. καί τι σκοπεῖτε, πότερον κάλλιόν ἐστιν, ὅπλοις ἢ λόγοις διακείνεσθαι, καὶ πάλιν ὑποκατιών φησι· καὶ Μαρωνίτας ἀναγκάσαι Περιστρύμης διακείνεσθαι λόγοις.

Διήμαρτεν &c.

Ε

Ἐνοχλῶ, δοτικῇ. Δημοσθένης· οὐκ ἂν ἠνώχλει νῦν ἡμῖν ὁ Φιλίππου τότε σωθεὶς (sic.) ὁ αὐτὸς καὶ πρὸς αἰτιατικῇ· μηδέ γε ἐγκαλεῖς, ἀξιοῦντε μηδὲν, ἐμὲ δὲ ἐνοχλεῖτε.

Ἐξὸν &c.

Z

Ζημιῶ, τὸ μὲν ζημίωμα δοτικῇ, τὸ δὲ ζημιούμενον πρόσωπον αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ κατ' Ἀριστοκράτους· οἱ θεσμοθέται τοὺς ἐπὶ φόνῳ φεύγοντας, κύριοι θανάτῳ ζημιῶσαί εἰσι· καὶ ὑποκατιών· ὥστε ἀπεχειροτονήσατε μὲν τὸν στρατηγὸν, πέντε ταλάντοις δ' ἐζημιώσατε. καὶ ἐκ τοῦ κατὰ Τιμοκράτους· ὥστε τοῦτον ἄξιον εἶναι θανάτῳ ζημιῶσαι. καὶ Δίωνος ϛ̄ βιβλίων· ἐπειδὴ ἦρχεν, εἰσήγαγον καὶ χρήμασιν ἐζημίωσεν, οὔτε περὶ τοῦ σώματος εἰς κίνδυνον καταστήσας.

Ζηλοτυπῶ &c.

H

Ἡττῶμαι, γενικῇ. οὔτε ναυμαχίας οὔτε πεζῆς μάχης οὐδὲ μιᾶς ἡττᾶτο. καὶ ἐκ τοῦ περὶ τῆς Ῥοδίων ἐλευθερίας· ὑμεῖς δὲ νενικήκατε πολλάκις βασιλέα, ἥττησθε δὲ οὐδὲ ἅπαξ, οὔτε τῶν δούλων τοῦ βασιλέως, οὔτε αὐτοῦ ἐκείνου. καὶ ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου· οὐδαμοῦ πώποτε ὅπου πρεσβεύτης ἐπέμφθην ὑφ' ἡμῶν (sic), ἡττηθεὶς ἀπῆλθον τῶν Φιλίππου πρέσβεων. καὶ Δίωνος μᾱ βιβλίον· (sic) δεινὸν τὸ τῶν πολεμίων κρατοῦντας ἡδονῶν ἡττᾶσθαι.

Ἥκιστα &c.

Θ

Θαῤῥῶ, αἰτιατικῇ· τρίτῳ Ὀλυνθιακῶν· οὔτε Φίλιππος ἐθάῤῥει τούτοις, οὔθ' οὗτοι Φίλιππον. ὁ δὲ Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς Εἰρήνης, πρὸς δοτικῇ· ὥστε μηδὲ τοῖς οἰκειοτάτοις θαῤῥεῖν πλησιάζοντας.

Θεραπεύω &c.

Ι

Ἵνα μετὰ παρατατικοῦ ἐκ τοῦ κατὰ Ἀνδροτίωνος· ἵνα ἐκεῖ περὶ χιλίων ἐκινδυνεύομεν, εἰ καταψευδόμενοι ταῦτα ἐφαινόμεθα. καὶ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· ἵνα οὕτω μὴ ἐδόκεις. ἵνα μετὰ εὐκτικοῦ· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ζηνόθεμιν· ἵνα ὅπερ διενοήθησαν, τοῦτο ἐπιτελεσθείη. καὶ ἐν ἑτέρῳ. ἵνα ἐνέχυρόν τι λάβοιμι. ὁ δὲ Ἰσοκράτης μετὰ ὑποτακτικῆς ἐγκλίσεως· ἵνα εὐδοκιμῇς ἅμα καὶ διαρκῇς. καὶ ἐν τῷ κατὰ Τιμ. οὐχ ἵνα κοινῇ τὴν πόλιν ὠφελήσῃ, ἀλλ' ἵνα μὴ δι' ἃ κλέπτοντες φανερῶς ἠλέγχθησαν (sic) καταθῶσιν.

Κ

Κακῶς ποιεῖν συντάσσεται αἰτιατικῇ· Ὀλυνθιακῶν πρώτῳ· καὶ τὴν τὴν ἐκείνου χώραν κακῶς ποιεῖν.

Καρποῦμαι &c.

Λ

Λυμαίνομαι, αἰτιατικῇ. πρώτῳ Φιλιππικῶν. ἔστι τοίνυν πρᾶγμα καὶ ἄλλο ὃ λυμαίνεται τὴν πόλιν ὑπὸ βλασφημίας ἀδίκου καὶ λόγων οὐ προσηκόντων τῶν διαβεβλημένων. ἐν δὲ τῷ περὶ στεφάνου, δοτικῇ· ἣ πάντα ταῦτα ἐλυμαίνετο τοῖς ὅλοις, ἕως ἀνέρεψέν τι Δημοσθ. ἀδικεῖ &c.

Μ

Μέμφομαι, αἰτιατικῇ, τρίτῳ Ὀλυνθιακῶν· καὶ οὐχὶ μέμφομαι τὸν ποιοῦντά τι τῶν δεόντων ὑπὲρ ἡμῶν. ὑποκάτω δὲ πρὸς δοτικῇ· οὐ λέγεις κακῶς τοὺς τελευτηκότας, τῶν εὐεργετῶν τῷ δεῖνι μεμφόμενος. καὶ κατὰ Μειδ. καὶ οὐδενὶ μέμφομαι.

Μνημονεύω &c.

Ν

Νεμεσῶ, τὸ μέμφομαι, πρὸς δοτικῇ ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην· ἀλλ' ἃ χρή γε ἀνθρώπους ὄντας τοιαῦτα λέγειν καὶ νομοθετεῖν, οἷς ἂν μηδεὶς νεμεσήσαι.

Νικῶ &c.

Ξ

Ξαίνω, ἐπὶ τοῦ μαστίζω, αἰτιατικὸν ἀριθμὸν τῶν μαστίγων, ἐκ τοῦ περὶ πρεσβείας. περιῤῥήξας τὸν χιτωνίσκον ὁ οἰκέτης, ξαίνει κατὰ τοῦ νώτου πολλάς.

Ο

Ὀλιγωρῶ, πρὸς γενικῇ, Ὀλυνθιακῶν πρώτῳ· εἰ δὲ θατέρας τούτων ὀλιγωρήσετε.

Ὅπως &c.

Π

Προσεδρεύω, δοτικῇ Ὀλυνθιακῶν πρώτῳ· προσκαθῆσθαι καὶ προσεδρεύειν πράγμασι, καὶ δι' ὧν ἀλλὰ προσεδρεύσαντες ἑαυτοῖς τὴν νύκτα.

Περίεσμαι &c.

Ρ

Ῥυφῶ, αἰτιατικῇ. Ἱπποκράτης ἐν τῷ περὶ νόσων β'. ῥυφεῖν δὲ πτισάνης χυλὸν β. . . . ὃ πάμπαν.

Σ

Συνάρασθαι, αἰτιατικῇ. Δημοσθένης Ὀλυνθιακῶν α'. ἑτοίμως συνάρασθαι τὰ πράγματα οἱ κατασκευάσαι καλῶς.
Συνεργῶ &c.

T

Τιμωροῦμαι, αἰτιατικῇ, Ὀλυνθιακῶν γ'. τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον, ἔξεσται σκοπεῖν. τὸ δὲ ἐκδικῶ, πρὸς δοτικῇ, ἐκ τοῦ κατὰ Τιμοκράτους· ἐπειδὴ γὰρ ἡμεῖς τιμωρησόμεθα τῷ πεπονθότι.
Τυγχάνω &c.

Υ

Ὑπακούω, ἀντὶ τοῦ ὑποτάσσομαι, δοτικῇ Ὀλυνθιακῶν γ'. ὑπήκουσε δὲ ὁ ταύτην τὴν χώραν ἔχων αὐτοῖς βασιλ. ὥσπερ ἐστὶ προσῆκον βάρβαρον Ἕλλησιν.
Ὑπομνήσω &c.

X

Χαρίζομαι, δοτικῇ ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου· εἰς τὰς κενὰς χάριτας χαρίζῃ τουτῳὶ συκοφάντῃ ἐμέ.
Χρώσω &c.

Ψ

Ψευσθῶμαι, γενικῇ Ἀρριανὸς πρώτῳ· Εἰ δὲ ψευσθείημεν τῆς ἐπὶ τῷ παιδὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου προσδοκωμένης ἐλπίδος, ἀλλ' οὐκ ἀποτύχοιμεν.
Ψηφίζομαι &c.

Ω

Ὤνηται, γενικῇ κατὰ Φιλίππου γ'. τοῦτο δ' ἐστὶν ὃ ἀλισκομένων χρημάτων ἀπολύτων Φίλιππος ὤνηται. καὶ ὑποκαταβὰς πάλιν φησί· ὥστε οὐδὲ χρημάτων αἴσθεσθαι παρ' οὐδενὸς οὐδέν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνομα ὁμοίως. Ἰσοκράτης ἐκ τοῦ πρὸς Νικοκλέα· δόξη μὲν, χρήματα κτήματα, δόξα δὲ χρημάτων οὐκ ὠνητή. καὶ Ἀππιανὸς α'. Ρωμαϊκῶν· ὤνηται τὰ τρία βιβλία, τῆς τιμῆς τῶν ἐννέα.

Fol. 269. verſo ejuſdem Codicis.

Ἕτερος Ἀλφάβητος, ὅπως συντάσσεσθαι δεῖ τὰ ῥήματα.

A

Ἀναγκάζω σε,	Ἀναλίσκω σε,
Ἄγω σε,	Ἀλλάσσω σε &c.
Αὐταρκῶ σοι,	Ἀγαλλιῶ σοι.
Ἀμφιταλύω σοι,	Ἀντιλέγω σοι &c.
Ἀντέχομαί σου,	Ἀπορῶ σου.
Ἀνέχομαί σου,	Ἀποτυγχάνω σου &c.

B

Βλάπτω σε,	Βαστάζω σε.
Βιάζομαί σε,	Βλέπω σε &c.

Et ſic de cæteris verbis ordine alphabetico in quatuor ordines ſeu columnas digeſtis cum caſu regiminis, vel σε, vel σου, vel σοι, ut uno intuitu faciliùs appareat cujuſque verbi regimen.

Fol. 271.

Πῶς δεῖ κλίνειν εἰς τοὺς παρατατικοὺς τὰ ὑποτεταγμένα ῥήματα.

INit. Εμπειρῶ, ἠμπείρουν καὶ ἐνεπείρουν.

Διακονῶ, ἐδιακόνουν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ δεδιακόνηκα· οἱ δὲ κοινολεκτοῦντες, διηκόνουν.

Διοικῶ· ἐδιῴκουν, καὶ δεδιῴκηται, καὶ διῴκουν.

Ἀνέχομαι· ἀνειχόμην καὶ ἠνειχόμην, καὶ ἠνεχόμην.

Ἐμπολῶ· ἠμπόλουν, ἠμπόλημαι, ἠμπολήθην.

Ἐμπορεύομαι &c.

Fol. 272.

Περὶ συντάξεως τῶν νοημάτων.

INit. Εχοντα πάθους γενικῇ συντάσσονται, οἷον ἐρῶ σου. πλήσσεται γὰρ ὑπὸ πάθους ἡ ψυχή.

Ὅσα κτητικῆς ἐννοίας ἔχοντα γενικῇ συντάσσονται, οἷον, ἄρχω τοῦ οἴκου, βασιλεύω τοῦ λαοῦ, ἡγεμονεύω τοῦ στρατοῦ. τὰ κατὰ περιποίησιν δοτικῇ &c.

Περὶ τῆς καθόλου τῶν ὀνομάτων συντάξεως.

Τὰ κατ' ἐπικράτειαν λεγόμενα γενικῇ συντάσσονται. οἷον, βασιλεύω σου, ἄρχω σου, καὶ πάντα τὰ ὅμοια.

Τὰ ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων λαμβανόμενα γενικῇ συντάσσονται &c.

Περὶ τοῦ, ἐὰν καὶ ἂν καὶ ὅταν.

Ὅτι ταῦτα ὑποτακτικοῖς μόνοις συντάσσονται. ὅτι ὁ μὴ ὅτε οὐκ ἔχει τὸν τόπον τῆς οὐ ἀρνήσεως παρεστακτικοῖς μόνοις καὶ ὑποτακτικοῖς συντάσσεται.

Περὶ τοῦ εἰ ὅτι καθ' ἑαυτὸ ὂν, οὐχ ὑποτάσσει. ὅτι ὁ ἵνα καὶ ὄφρα καὶ ὅπως ὑποτακτικοῖς καὶ εὐκτικοῖς συντάσσονται.

Huc desinit totus Codex CCCXLV.

CODEX CCCXLVI. olim LXXXI. bombycinus, XIII. circiter sæculi, foliorum 306. Præter hæc folia unum initio complicatum, & alterum in fine similiter, compingendo libro adhibita, ambo membranacea, continent scripturam IX. circiter sæculi charactere unciali; sed oblongo ac deflexo. Excerpta vero sunt ex Homiliis cujusdam Patris. Primo folio legitur: Παυσάσθω ποτὲ καὶ ὁ τὰς ποικίλας τῶν πεμμάτων ἐπιτηδεύων· ἡσυχασάτω ποτὲ καὶ ὁ οἶκος ἀπὸ τῶν μυρίων θορύβων καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τῆς σκηνῆς &c.

Fol. 1. Lexicon amplum & optimæ notæ. Deest initio folium unicum. Sic autem incipiunt quæ supersunt.

A

Ἀβρεττηνὴ χώρα Μυσίας, ἀπὸ ἀβρεττίας νύμφης. τὸ ἐθνικὸν, Ἀβρεττηνοί.

Ἄβυδον, χώρα Μακεδονίας, καὶ κλίνεται, Ἀβυδῶνος.

Ἄβυσσος, πλῆθος ὕδατος ἀπέραντον, ἢ τόπος ἐν θαλάσσῃ ἀπύθμενος.

Ἀβέρτη νὺξ, ἐν ᾗ βροτὸς οὐ φαίνεται.

Ἀβυρτάκη, ὑπότειμμα βαρβαρικὸν, δριμὺ, κατασκευαζόμενον διὰ πράσων καὶ καρδάμου, καὶ κόκκων ῥοιᾶς καὶ ἑτέρων.

Ἄβαεις, πόλις Λαμψάκου.

Ἀβαντὶς ἡ Εὔβοια.

Ἀβαρνὸς ποταμός.

Ἄβδηρα, πόλις Θρᾴκης.

Ἀβίλη, πόλις ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

Ἄβρα, ἡ οἰκέτις, καὶ παρὰ χεῖρα θεράπαινα.

B

Fol. 54. Τὸ Β μετὰ τοῦ Α, χρονικόν.

Βαβύλας, ὁ πηλὸς, ὁ βάραθρον, ὁ βῆμα, καὶ ὄνομα κύριον.

Βάβαξ, ὁ λάλος, ὁ φλύαρος, παρὰ τὸ βάζω βάξ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν βάβαξ.

Βαβάκτης, ὁ ὀρχηστὴς, λάλος, μιμώδης.
Βακχευτὴς, παρὰ τὸ βάζω τὸ λαλῶ. βάζω, βέβακται, βαβάκτης ὁ πολλὰ λαλῶν.
Βαάλ, Τυρίων ὁ θεός.
Βααξ, μαλακός.
Βάδος, ἡ βάδισις. Αριστοφάνης, τῇ δὲ βάδην βαδίζομεν.
Βαδισικοῦ, ὀξύποδος.
Βαθυπλουτος, ὁ πολὺν πλοῦτον ἔχων.

Γ

Fol. 62. verso. Γαβειὴλ, ὄνομα κύριον.
Γαλαθηνὸς, (sic) ὑποτιμάζεις παρὰ τὸ θῆσθαι μέλλοντα, ὁ δηλοῖ τὸ θρέψαι.
Γληεός, καὶ γληεώτης, ὁ ἀσκηλαβώτης.
Γαλαξίας, τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ φῶς κατὰ τὴν νύκτα, ὅπερ ἐστὶν ἀνάκλασις φωτὸς ἡλιακοῦ μὴ καταλαμπομένων τῶν ἀστέρων.
Γάλλοι, οἱ ἀπόκοποι, οἱ εὐνοῦχοι.
Γαλαὰδ ἀποκάλυψις ἑρμηνεύεται.
Γληπφός· ὄνομα κύριον καὶ πόλις τῆς Θράκης, ἀπὸ Γληπφου (sic) τοῦ ἐκθέτου. τὰ εἰς φος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνονται, οἷον σκινδαψός, λυκαψός. Γληπφός, ὁ πολίτης Γληπφιος.

Δ

Fol. 69. verso. Δαβείρ, ῥῆμα κύριον.
Δαβὴρ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ὀνομάζεται.
Δαβαμίτης, ἀπὸ Δαβαμης τόπου.
Δαγαθαῖος, κύριον.
Δαήμων, ἐπιστήμων, ἔμπειρος.
Δαὴρ ἀνδράδελφος.
Δαΐφρων, συνετὸς, πολεμικὸς, παρὰ τὸ δαΐω, τὸ μανθάνω, καὶ γινώσκω.
Δαιτήμονες (sic) εὐωχηταὶ, ἀρισταί.

Ε

Fol. 87. verso. Ἑανός, πέπλος, ποικίλος, λαμπρός.
Ἑαυτοὺς ἀντὶ ἀλλήλους κατὰ Ἀττικούς.
Ἑαῖς, ἰδίαις.
Ἑαυτὰς ἀντὶ ἀλλήλας, οὕτως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι, καὶ ἑαυτοὺς ἀντὶ ἀλλήλοις.
Ἑανὸν, ποικίλον, λεπτὸν, αἱ μεγάλαι ἑανῷ δέψατο χαίτην.
Ἔαρ, χρόνος ἐν ᾧ τὸ ὑγρὸν μετὰ τοῦ θερμοῦ ἐπικρατεῖ. ἔαρ δὲ παρὰ τὸ ἔω τὸ πέμπω· τότε γὰρ ἐκπέμπονται οἱ καρποί.

Ζ

Fol. 136. Ζαβρὰς, πολυφάγος.
Ζαβρὴς κύριον, καὶ κλίνεται τοῦ Ζαβρή.
Ζαγρὸς, αἰπύδαμις. (sic)
Ζαῆν, ἄνεμον τὸν σφοδρῶς πνέοντα.
Ζαθέου, ἄγαν θαυμαστοῦ.
Ζάκοτος, ἄγαν ὀργίλος.
Ζακόρος. ὁ τοῦ ναοῦ ἐπιμελούμενος.
Ζακχαῖος κύριον.

Η

Fol. 138. Ἥατο, ἐκαθέζετο.
Ἦα, ἦλθον, ἐπορευόμην.
Ἠέριζον, τὰ τοῦ ἀέρος ἔλεγον.
Ἥατο, ἐκάθητο.
Ἦ, ἧ, ἀντὶ τοῦ σιώπα, παρὰ Αριστοφάνει.
Ἦ, ἀντὶ τοῦ εἶπον. ἔστι φῶ τὸ λέγω, τὸ παράγωγον φημί, ἀφαιρέσει τοῦ φ ἠμί, τὸ αὐτὸ σημαίνει ὁ β΄. ἀόριστος, ἣν ἧς ἦ.

Θ

Fol. 144. Θᾶκος, καθέδρα, θρόνος, ὁ καὶ θῶκος. παρὰ τὸ θῶ τὸ τιθῶ, θῶκος, καὶ θᾶκος.
Θαλαμηπόλος, ὁ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφόμενος.
Θάλαμος, θάλπαμος τις ὢν παρὰ τὸ θάλπειν.
ἔστι δὲ οἶκος ἢ κοιτὼν, καὶ θαλάμη.
Θαλάμιος, ὁ πρὸς τῇ πρύμνῃ καθήμενος.
Θαῤῥάγαῖος, ἀνδρεῖος.
Θαλερὸς, ἀκμαῖος, ἰσχυρὸς, νέος, ἢ ὁ ἁπαλὸς, τὸ θαλερὸν δάκρυ. τὰ γὰρ θάλλοντα φύλλα, ἁπαλά.

Ι

Fol. 151. verso. Ἰαβὼ, κύριον.
Ἰαβείμ κύριον.
Ἴαξος, κύριον.
Ἰαξάρτης, ὁ Τάναϊς ποταμός.
Ἰακὼβ κύριον, πτερνιστὴς ἑρμηνεύεται.
Ἴακχος, ὁ Διόνυσος.

K

K

Fol. 159. Κάβαξ, ὁ πανοῦργος.
Κάβαισος, ἄπληστος. κάβον γὰρ μέτρον σιτικόν.
Καδίσκος, ἀγγεῖόν τι, εἰς ὃ ἐψηφοφόρουν οἱ δικασταί.
Καθηγητὴς, διδάσκαλος.
Κάθιδρος, κεκμηκὼς, καθαπὸς, ἐνδεδυμένος. Ἀριστοφάνης, νεβρῶν δορῆ καθαπτὸς.

Λ

Fol. 183. Λάας, ὁ λίθος, καὶ κλίνεται λάα. ἔστι δὲ καὶ ὁ λᾶς. ἡ εὐθεῖα τῶν πλ. οἱ λᾶι, τῶν λάων καὶ λάων.
Λαβραγόρας, ὁ φλύαρος, ὁ σφοδρῶς δημηγορῶν, ὁ περπέτης ἐν τῷ λέγειν, καὶ οἷον λάβρος καὶ θρασύς.
Λαγὼς, παρὰ τὸ (ſic) λᾶν ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ὦς ὠτὸς, ὁ μεγάλα ὦτα ἔχων. γράφεται καὶ λαγωός.

M

Fol. 190. Μάγιστερ, κατὰ Ῥωμαίους διδάσκαλε.
Μαθητὴς, ὁ τοῦ διδασκάλου τὰ μαθήματα ἐπιποθῶν. παρὰ τὸ μήθω τὸ μανθάνω. μαθητὴν καὶ φοιτητὴν λέγει ὁ Σόλων, οὐ γνώριμον.
Μακάριος, ὁ μήποτε ἐν ἀγαθοῖς ὤν· τοῦτο δὲ ὁ θεός.
Μακάρων, ἁγίων, τῶν μὴ πεπτωκότων κῆρα (ſic.)

N

Fol. 200. Ναασὼν, οὗτος ἔκτος ἀπὸ Ἰούδα ὢν, θυγατέρα τοῦ Ἀαρὼν γυναῖκα ἠγάγετο. χρὴ οὖν ἐπισημήνασθαι ὅτι ἐνταῦθα συνήφθη ἡ βασιλικὴ φυλὴ τῇ ἱερατικῇ καὶ Λευϊτικῇ. ἐκ γὰρ τοῦ Λευῒ Ἀαρών.
Ναβουθαὶ, κύριον.
Νάβις, κύριον.
Ναβοζαρδᾶς ἑρμηνεύεται γαστριμαργία.

Ξ

Fol. 204. Ξανθὸς, πυρρόθριξ.
Ξάνθος, ποταμὸς καὶ ὄνομα ἵππου.
Ξανθικόμος, ὁ ξανθόθριξ.
Ξανθίζεσθαι, τὰς τρίχας κοσμεῖσθαι.
Ξαίνω, τὸ τύπτω.

O

Ibid. verſo. Ὀάρσης, κύριον.
Ὀαρισμοὶ, διάλογοι.
Ὀαριστὺς, ἡ ὁμιλία.
Ὄαροι, αἱ γυναῖκες, καὶ ὀάρων.
Ὄασις, Ὀάσεως, ἡ Αἰγυπτία.
Ὄα, τὰ ἀκρόδρυα.

Π

Fol. 216. Παγκρατιασταὶ, ἀθληταὶ, ἀγωνισταί.
Παγετὸς, τὸ ψῦχος, ἐκ τοῦ πήσω, τὸ πηγνύω.
Πάγουροι, παρὰ τὸ οὐρεῖν, ὅ ἐστι φυλάττειν ἐν τοῖς πάγοις· πάγοι δὲ οἱ κρημνώδεις τόποι.
Παιὰν, ὕμνος ᾀδόμενος εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ ἀφέσει λιμοῦ, κατὰ τὴν φλυαροκοπίαν τῶν Ἑλλήνων.

P

Fol. 240. verſ. Ῥαγδαῖος, σφοδρός. ἐκ ῥαγδαῖος ὁ ὑετός.
Ῥαδιουργὸς, πλαστογράφος, ἢ ὁ μετὰ πανουργίας διαπραττόμενος.
Ῥαββουνὶ, διδάσκαλος ἑρμηνεύεται.
Ῥάθυμος, ἀναπεπτωκὼς, παρὰ τὸ ῥέζειν τὸν θυμὸν, ἢ παρὰ τὸ ῥᾶον θυμοῦσθαι.

Σ

Fol. 245. Σαβάζιος, ἐπώνυμον τοῦ Διονύσου, καὶ Σαβοὶ ἐπίφθεγμα βακχικόν.
Σάγαρις, ποταμὸς Φρυγίας, ἀπὸ Σαγάρου τοῦ υἱοῦ Μήδου, οὕτως Ὧρος ὁ Μιλήσιος.
Σαγγάριος ποταμὸς Φρυγίας, ὅτι Σάγγαρά τινα ἀσεβήσαντα εἰς τὴν Ῥέαν μετέβαλεν εἰς τοῦτο τὸ ὕδωρ, καὶ ἀπὸ τούτου τὸν τόπον κληθῆναι. οὕτω φλυαροκοποῦσιν οἱ ἄφρονες Ἕλληνες.

T

Fol. 257. Ταγὸς, ὁ ἡγεμών.
Ταγῶ Ταγῶος, ὃ Τυγχάνον (ſic) Ἰωνικῶς.
Ταγωνίας, πέμματα ἦν ἀπὸ τηγάνων ἐκ στέατος ὑγροῦ καὶ τυροῦ, καὶ μέλιτος καὶ σαφίδος, ὃ ἡ ταγωνία.
Τάλαρος, ὁ καλαθίσκος &c.

Υ

Fol. 265. Ὕαντες, ἔθνος, κατοικίσαντες τὴν Βοιωτίαν.
Ὕαιος, κύριον. υἱέας ἢ τοῦ υἱοῦ, διαφέρει ψιλὸν καὶ μέγα.
Ὑάδες, ἀστέρες, οἵτινες ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ οὐρανίου ταύρου εἰσὶ, παρὰ ὃ ὕω ὃ βρέχω. ὑετοῦ γὰρ παρασκευαστικοί εἰσι δυνάσαι.

Φ

Fol. 270. verſo. Φαέθων ὁ ἥλιος, καὶ κλίνεται Φαέθοντος, ἀπὸ τοῦ φάος.
Φαγῶνα, φίλαυτον καὶ ἄπληστον. ἔστι δὲ Σύρων ἡ λέξις.
Φαίδιμος, λαμπρὸς, παρὰ ὃ φαίνω, φαίνιμος καὶ φαίδιμος.
Φαινόλης, χιτὼν ἱερατικὸς, οἱ δὲ πάλαι ἐφεστρίδα &c.

X

Fol. 278. Χαλκὸς κατὰ προσθήκην τοῦ χ Δωρικῶς, ἀλκὸς καὶ χαλκὸς, ἐπεὶ πρὸς ἀλκὴν εὔθετός ἐστιν, ἢ παρὰ ὃ ἔχειν ἀλκήν.
Χαλίφρων, κίνητος, μωρὸς &c.

Ψ

Fol. 282. verſo. Ψακροπόδης, ἐπίθετον καὶ κλίνεται ψακροπόδου.
Ψαλμὸς, λόγος μουσικὸς &c.

Ω

Fol. 284. verſo. Ὠβαὶ, αἱ ζαί.
Ὤβρων, ποταμὸς, καὶ κλίνεται, Ὤβρωνος.
Ὠβάξαι παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ.

Fol. 287. Interpretationes vocum Sacræ Scripturæ, ex Epiſtolis S. Pauli ſigillatim. Init. Ἀπαύγασμα ὃ ἐκ πάθους οἱονεί πως.

Fol. 290. λέξεις ex Heſiodo. Init. Ἄφατοι οἱ ἄδοξοι, ἄφατοί τε φατοί τε.

Deinde ſequuntur λέξεις duodecim Prophetarum, & quatuor Librorum Regum.

Fol. 293. Λέξις ἰατρικοῦ βιβλίου. ἑρμηνεῖαι βοτανῶν. Init. Ἀχάνθα Αἰγυπτία, ἀγριοκάρδαμος.

Fol. 294. verſo, quædam carmina & alia parvi pretii.

Fol. 295. Ἐκ τῶν ἐπῶν τοῦ θεολόγου. Ex carminibus Theologi (Gregorii.) Initium: Ὀπάζειν, παρέχειν. κύδεος ἱμείρουσα, δόξης ἰσοθέου ἐπιθυμοῦσα.

Fol. 298. verſ. ſecunda manu opuſculum de nominibus Dei. Init. Δέκα ὀνόμασι παρ' Ἑβραίοις.

Fol. 299. Ἀνακεφαλαίωσις τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν τῶν ὀρθοδόξων, καὶ συναρίθμησις τῶν ἀποστολικῶν θρόνων. Init. Ὁ πρῶτος θρόνος τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου. Enumerantur poſtea omnes Epiſcopatus ſecundum eparchias ſuas uſque ad fol. 305.

Fol. 305. verſ. ſymbolum fidei cui ſubſcribebant Metropolitæ in ordinatione ſua.

Fol. 306. Teſtamentum S. Gregorii Nazianzeni. Init. Γρηγόριος ἐπίσκοπος τῆς καθολικῆς ἐκκλ.

CODEX CCCXLVII. olim CLX. membranaceus, antiquiſſimus, IX. vel X. ſæculi, ut ex aliis Codicibus qui ætatis notam præferunt arguitur. Foliorum 177.

Varia Lexica continet. Hîc accentus & ſpiritus rariſſime prima manu notantur; ex iis vero qui depinguntur non pauci ſecunda manu poſiti ſunt.

Fol. 1. Primum Lexicon initio mutilum, ab his vocibus incipit:

Ἀῤῥενωπὸν, ἄθελκτον, ἀπαρέγκλητον, ἀθήλωτον. ἰστέον δὲ ὡς ἐπὶ γυναικῶν ἀῤῥενοφανῶν καὶ ἀνδριζομένων εἴρηται.

Ἀρωγός, βοηθός.

Ἀσμένως, περιχαρῶς.

Ἅττα, ἅτινα, τινὰ ὅσα.

Ἀτιθάσων, ἀνημέρων.

Αὖ, δὴ, ἢ πάλιν.

Fol. 4. *Λέξεις τῆς ὀκτατεύχου. Voces Octateuchi.*

Ἀνεζωπύρησεν, ἀνεκτήσατο τὴν ψυχὴν, καὶ ἀνενεώσατο, καὶ παρεμυθήθη.

Ἀστεῖον, καλὸν, ἐπίχαρι, κεχαριτωμένον.

Ἀναφορεῖς, οἱ ἄνω ἔχοντες, οἱ ἀναβαστάζοντες.

Ante fol. 8. avulſum eſt folium. Sequens vero Lexicon initio mutilum ab his verbis incipit.

Ἀγκοχὼς, ἐνέγκας.

Ἀγείρει, συνάγει.

Ἀγέλαιος, ὁ ἐν ἀγέλῃ διάγων.

Ἀγεννῶς, ἀνάνδρως.

Poſt litteram A, quæ in medio deficit: nam ultima vox folii 13. verſo eſt *ἀλιῤῥόθιον, κῦμα θαλάσσης*, reliquæ omnes litteræ deſiderantur uſque ad vocem, *χίμαιρα* quâ incipit folium 14. Multa ſcilicet folia perierunt.

Eodem fol. 14. Titulus, *λέξεις τῆς τετραβασιλείου. Voces quatuor Librorum Regnorum.*

Βασιλειῶν Α'.

Ἄμαφε, βαθμῶν. Pauciſſimæ voces ex quatuor Libris Regum afferuntur.

Fol. 16. *Λέξεις τῶν ρν'. ψαλμῶν.*

Ἀλληλούϊα, αἰνεῖτε τὸν ὄντα, ἤτοι τὸν κύριον.

Μακάριος ὁ πάντοτε ἐν ἀγαθοῖς ὤν.

Ἀσεβῶν, τῶν τὸν θεὸν ἀγνοούντων.

Ἀντιλήπτωρ, ἀντιλαμβανόμενος.

Fol. 19. verſ. *Λέξεις τῶν ᾠδῶν*, id eſt, *Canticorum* Scripturæ Sacræ.

Fol. 21. verſo, *Λέξεις τοῦ Ἰώβ.*

Αἴθριος, ἔξω ὑπὸ τὸν ἀέρα.

Ἄτοπα, πονηρὰ, χαλεπά.

Fol. 23. *Λέξεις τῶν παροιμιῶν. Proverbiorum.*

Παροιμίαι, παραινέσεις, ἢ παραμυθίαι, παρηγορίαι· νουθεσίαι ὠφέλιμοι τῷ βίῳ, ἠθῶν ἔχουσαι καὶ ἐπανόρθωσιν.

Σοφία, ἐπιστήμη θείων καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων.

Fol. 26. verſo. *Λέξεις τῆς πανάρετου*, id eſt, *Libri Sapientiæ*, in quo omnes virtutes continentur.

Αὐτοσχεδίως, ἐκ τοῦ παρατυχόντος αὐτομάτου.

Poſtea ſequuntur *λέξεις τοῦ Σιράχ* & *λέξεις τῶν προφητῶν*, quarum paucæ adferuntur.

Fol. 38. Lexicon præcedentibus longe amplius, initio mutilum, deficientibus nempe foliis non paucis. Sic autem incipit.

Ἀπέμφαινεν, (ſic) *ἀπείρηκεν.*

Ἀπενεγκάμενος, κτησάμενος.

Ἀπεξεσμένον, ἠκριβωμένον.

Ἀπεοικὸς, ἀπρεπές.

Littera B. abſciſſis foliis tota deficit. Sequens autem littera ſic incipit.

Γ

Γαζοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον· γάζα γὰρ θησαυρός.

Γαῖσος, κόντος, εἶδος ἀμυντηρίου οἷον δόρατος.

Γεγαιώτης, ἀσκογαβώτης Ἀττικῶς.

Γαμψώνυχος, ἐπικαμπεῖς τοὺς ὄνυχας.

Fol. 49. Δ

Δαΐδες, λαμπάδες.
Δᾳδουχεῖ, φαίνει.
Δαήμων, ἔμπειρος.
Δαιδάλεον, τὸ κατασκευῆς ποικίλον.

Fol. 57. E

Ἔα δὴ, ἄγε δή.
Ἐακότες, παρητημένοι, ἀποπεπαυκότες.
Ἑάλωκεν, ἐλήφθη.
Ἑβδομάσῃ, ἑβδόμῃ.

Fol. 79. Z

Ζαμβύκη, μουσικὸν ὄργανον.
Ζείδωρον, τὴν πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένην.
Ζεύγλη, ζυγός.
Ζέφυρος, λιβὸς ἄνεμος.

Fol. 79. verſo. H

Ἧ αὐτὶ τοῦ, ὡς, καθώς.
Ἡβᾷ, ἀκμάζει, σφριγᾷ.
Ἡβαιὸν, μικρὸν, ὀλίγον.
Ἡβάσκει, ἀκμάζει.

Fol. 82. verſo. Θ

Θαιροὺς, τὰς στροφεῖς τῆς θύρας.
Θῶκοι, θρόνοι, καθέδραι.
Θαλαμηπόλος, ἡ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφομένη καὶ φυλάττουσα.

Fol. 85. verſo. I

Ἰαίνει, εὐφραίνει.
Ἰαλέμῳ, θρήνῳ. ἰάλεμος γὰρ θρήνους εἶδος.
Ἰάνθη, ἥσθη, ἐτέρφθη, διεχύθη.

Fol. 88. verſo. K

Κάβαξ, πανοῦργος.
Κάγκανον, ξηρόν.
Καγχάζει, ἀθρόως γελᾷ.

Fol. 100. Λ

Λαβαῖς, ἐπαφαῖς, ἢ ἀφορμαῖς, ἢ μέμψεσιν.
Λαύρα, δημόσιος στενωπὸς, ἄμφοδος, ῥύμη δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσι.
Λαβραγόρην, σφοδρῶς δημηγοροῦντα.

Fol. 103. verſo. M

Μαγὰς, σανὶς τετράγωνος, ὑπόκυφος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῆς τὰς τῆς κιθάρας νεύρας.
Μάγγανον, παράδοξόν τι· λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία μαγγανεία.
Μάγιστερ, διδάσκαλε.

Fol. 110. N

Νάβλα, εἶδος ὀργάνου.
Νάει, στάζει, ῥέει.
Ναΐδες, πηγαὶ, ἢ νύμφαι παρὰ τοῖς νάμασι διατρίβουσαι.

Fol. 112. verſo. Ξ

Hujus litteræ initium recentiore manu ſcriptum eſt.

Ξαίνω, νήθω, σωρεύω.
Ξανθὸν, πυρροειδῆ.
Ξανθίζεσθαι, κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας.

Fol. 113. verſo. O

Ὀαρισμοὶ, διάλογοι.
Ὀβολὸς, ὁ πίκος, εἶδος νομίσματος &c.

Fol. 120. Π

Πάγας, δίκτυα, παγίδας.
Παγκάλης, πάνυ καλῆς.
Παγκρατιάσταις, ἀθληταῖς, πύκταις.

Fol. 137. verso. Ρ

Ῥαγδαῖος, ταχὺς, ἢ σφοδρός.
Ῥάδαμνος, βλαςὸς, τρυφερὸς, ἢ κλάδος.

Ῥᾷδιον, εὐχερές.

Fol. 139. Σ

Σαβὲκ, ἄφεσις ἀπὸ τῆς συρᾶς. (sic)
Σαγάειος, ποταμὸς Φρυγίας, καὶ Λυδίας.

Σάγαρις, κοπὶς, ἢ πέλεκυς.

Fol. 149. Τ

Ταβέρνια, καπηλεῖα, πανδοχεῖα.
Τὰ ἐν ποσὶν, τὰ παρόντα ἐν μέσῳ.

Τὰ ἐπίχειρα, τὰ ἐπιχειρήματα.

Fol. 155. Υ

Ὑάδες, οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀςέρες.

Ὑακίνθινον, ὑπομελανίζον, πορφυρίζον.

Fol. 160. Φ

Φαγέδαινα, νόσος λυμική.
Φαγύλιον, μασίππιον, (sic).

Φαέθων, λάμπων, ἥλιος.

Fol. 165. Χ

Χαίρειν, οἰμώζειν, ςενάζειν. (sic)
Χαίρειν φράσαντες, ἀποταξάμενοι, καταγνόντες.

Χαιρέτω ληρῶν, ἐρυθειάτω φλυαρῶν.

Ω deest.

Hinc sequitur fol. 168. opusculum breve de Tacticis, in quibusdam consonans cum Æliani & Arriani Tacticis. Sed diverso prorsus ordine, ac non pauca proferens, quæ a neutro illorum allata sunt. Scopus auctoris est Tacticorum omnis generis varia proferre & explicare nomina; quæ autem de varietate nominum hic habentur plerumque in Arriani & Æliani opusculis non exstant: multaque in Arriano corrupta ex his resarciri possunt. His porro explanandis longissimo commentario esset opus; sed quia hæc fusius indagare instituti nostri ratio non suadet, rem mittimus iis qui novam in Tacticis operam navaturi sunt: nec dubito quin tam nobile argumentum aliquando aggressuri sint ii, qui antiquitati illustrandæ vacant, quibus hoc opusculum magno haud dubie subsidio futurum est.

Οσαι ὀνομασίαι ἀρχῶν τε, τάξεων, καὶ πλήθους τῆς ἐν τῇ πολεμικαῖς παρασκευαῖς καὶ χρείαις.

Nomina varia præfecturarum, ordinum, & turmarum, quæ ad bellicum apparatum & usum pertinent.

ΚΑταλοχίσαι, τὸ εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ ςρατοῦ.

KAταλοχίσαι, id est, multitudinem exercitûs in lochos seu cohortes distribuere.

Λόχος· ἔνιοι μὲν τὸ σύςημα τὸ ἐξ ἀνδρῶν ὀκτὼ, οἱ δὲ τὸ ἐξ ἀνδρῶν δώδεκα, οἱ δὲ τὸ ἐκ δεκαὲξ ἀνδρῶν πλῆθος, ὃ καὶ τέλειόν φασι καὶ σύμμετρον.

Lochus: alii [Arrian. p. 18.] dicunt esse turmam virorum octo; alii duodecim; alii sexdecim, quam perfectam aiunt esse & commensuratam, id est, latitudinis & longitudinis congruentis.

Λοχαγὸς, πρωτοςάτης, καὶ ἡγεμὼν ὁ αὐτός ἐστι· ἔςι δὲ ὁ πρῶτος καὶ ἄριςος τοῦ λόχου.

Lochagus, sive lochi ductor, Protostates sive præfectus & Hegemon seu dux, idipsum sunt. Est autem primus & optimus lochi, sive cohortis.

Οὐραγὸς, ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου.

Uragus est ultimus lochi.

Στίχος καὶ δεκανία καὶ λόχος τὸ αὐτό ἐστιν· οἱ δὲ καὶ

Stichus, decania & lochus idipsum sunt.

ἐνωμοτίαν αὐτὸ καλοῦσι· οἱ δὲ ἥμισυ λέγουσι τοῦ λόχου τὴν ἐνωμοτίαν· οἱ δὲ τὸ τέταρτον.

Ενωμοτάρχης, ὁ τῆς ἐνωμοτίας ἄρχων.

Διμυξίαν (l. διμοιρίαν) καὶ ἡμιλόχιον τὸ αὐτό φασιν.

Διμυξίτης (l. διμοιρίτης) καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς διμυξίας, (l. διμοιρίας.)

Επιστάτης, ὁ τοῦ λόχου ὀπίσω τεταγμένος, ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πρωτοστάτης, ὁ δὲ μετὰ τοῦτον πάλιν ἐπιστάτης, ὡς εἶναι τὸν ὅλον στίχον ἐκ πρωτοστατῶν καὶ ἐπιστατῶν συγκείμενον. ἔνιοι δὲ λοχαγὸν μὲν τὸν πρωτοστάτην λέγουσιν· ὥσπερ καὶ οὐραγὸν τὸν ἐπιστάτην· τοὺς ἐν μέσῳ δὲ οὐχ ὡσαύτως· ἀλλ' ἐπιστάτην μὲν τὸν μετὰ τὸν πρωτοστάτην, ἤτοι τὸν δεύτερον· τὸν δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ πρωτοστάτου, ὑποστάτην.

Συλλοχισμός ἐστιν, ὅταν τῷ πρώτῳ λόχῳ ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ, ὥστε λοχαγὸν λοχαγῷ, καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ, καὶ τοὺς μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις παρίστασθαι.

Παραστάται οἱ ὁμόζυγοι τῶν λόχων πρωτοστάται καὶ ἐπιστάται, διὰ τὸ παρὰ ἀλλήλοις ἵστασθαι.

Διλοχία, δύο λόχοι, καὶ ὁ ἡγούμενος αὐτῶν διλοχίτης.

Τετραρχία, οἱ τέσσαρες λόχοι, ἄνδρες ἑξήκοντα τέσσαρες, καὶ ὁ ἡγούμενος αὐτῶν τετράρχης.

Τάξις, αἱ δύο τετραρχίαι ἄνδρες ρκη΄. καὶ ὁ ἡγούμενος πάλαι μὲν ταξίαρχος, νῦν δὲ ἑκατοντάρχης.

Σύνταγμα, ὃ ἔνιοι παράταξιν, αἱ δύο τάξεις ἀνδρῶν σνϛ΄. καὶ ὁ ἡγούμενος συνταγματάρχης. τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ ξεναγίας καλοῦσιν, καὶ ξεναγὸν τὸν ἡγούμενον.

Πεντακοσιαρχία, τὰ δύο τάγματα ἀνδρῶν φιβ΄. καὶ ὁ ἡγούμενος πεντακοσιάρχης.

Εκτακτοι, ἢ ἔκτατοι· τούτους τὸ μὲν παλαιὸν ἡ τάξις εἶχεν, ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ· διότι τῆς τάξεως ἓξ ἀριθμοὶ ἦσαν, εἰσὶ δὲ πέντε.

Στρατοκήρυξ, σαλπιγκτής, σημειοφόρος, ὑπηρέτης, οὐραγός. νῦν δὲ καὶ τοῦ συντάγματος λέγονται, καὶ τῶν ἄλλων. ἔχειν δὲ δεῖ τούτους τὴν τάξιν ἢ καὶ τὸ σύνταγμα, τὸν μὲν ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνῃ τὸ παραγγελλόμενον· τὸν δὲ ὅπως τῷ σημείῳ, εἰ μὴ ἡ φωνὴ κατακούοιτο διὰ θόρυβον· τὸν δὲ σαλπιγκτήν, ὁπότε μηδὲ σημεῖον βλέποιεν διὰ κονιορτόν· ἔτι τὸν ὑπηρέτην, ὥστε τι τῶν εἰς τὴν χρείαν παρακομίσαι· τόν γε μὴν ἔκτακτον οὐραγὸν πρὸς τὸ ἐπανάγειν τὸ πρῶτον ἐπιλειπόμενον ἐπὶ τὴν τάξιν· εἰς τῶν δ΄. ἄνω τυπουμένων κατὰ μέτωπον κάτω τάττεται.

Ξεναγία, αἱ δύο πεντακοσιαρχίαι ἀνδρῶν χιλίων

Quidam vero enomotiam quoque vocant; ſed alii enomotiam eſſe dicunt dimidium lochi; alii, quartam partem.

Enomotarches, enomotiæ ductor.

Dimœriam, & ſemilochium idem eſſe dicunt.

Dimœrites & Semilochites, dimœriæ ductor.

Epiſtates is eſt, qui poſt lochum ordinatur. qui vero poſt ſequitur eſt Protoſtates, ſequens autem iterum Epiſtates, ita ut tota linea ex protoſtatis & epiſtatis ſit compoſita. Quidam vero dicunt lochagum eſſe protoſtatem, iidemque Uragum epiſtatem vocant; in medio poſitos non ſimiliter appellant, ſed epiſtatem eum, qui poſt protoſtatem eſt, ſive ſecundum; tertium vero a protoſtate hypoſtatem. [Ariani, 23.]

Syllochiſmus eſt, cum primo locho alter lochus additur; ita ut lochagus lochago, uragus urago, & interpoſiti invicem ordine jungantur

Paraſtatæ, qui ſimul ordinati ſunt lochorum protoſtatæ & epiſtatæ, ſic dicti ſunt, quod alii juxta alios ſtare ſoleant.

Dilochia, duo lochi, & ductor eorum Dilochites.

Tetrarchia, quatuor lochi, viri ſexaginta quatuor, & ductor eorum Tetrarches.

Taxis ſeu ordo, duæ tetrarchiæ, viri 128. & ductor eorum olim quidem Taxiarchus, nunc autem Hecatontarches.

Syntagma, quod nonnulli parataxin appellant, duæ taxes virorum 256. & ductor Syntagmatarches. Hoc quidam vocant Xenagiam, & ductorem Xenagum.

Pentacoſiarchia, duo tagmata ſive ordines virorum 512. & ductor eorum Pentacoſiarches.

Hectacti, ſive Hectati: hos antiquitus taxis habuit, ut nomen ipſum declarat, quia in taxi ſive ordine ſex numero erant, nunc autem quinque ſunt, [nempe]

Exercitûs præco, tubicen, ſignifer, miniſter & uragus. Nunc autem & ſyntagmatis dicuntur eſſe & aliorum. Illos porro officio ſuo vacare convenit; illum quidem ut voce juſſa pronuntiet; alium ut ſigno id declaret, quando ob tumultum vox audiri nequit; tubicinem vero, cum ob pulverem ſignum videre nequeunt; miniſtrum item, ut ſi quid neceſſarium eſt adferat; Ectactum autem Uragum, ut ſi quid primum defecerit, in ordinem reducat, qui Uragus quatuor ſupra memoratis in fronte poſitis inferior ordinatur.

Xenagia, duæ pentacoſiarchiæ virorum

εἴκοσι τεσσάρων. οἱ δὲ πλεῖστοι τοῦτο τὸ πλῆθος χιλιαρχίαν καλοῦσι καὶ χιλίαρχον τὸν ἡγούμενον.

mille viginti quatuor. Maxima vero pars hanc multitudinem Chiliarchiam vocant, & ductorem Chiliarchum.

Μεραρχία, αἱ δύο χιλιαρχίαι ἀνδρῶν δισχιλίων, τεσσαράκοντα ὀκτώ· οἱ δὲ καὶ τέλος ὀνομάζουσι, καὶ τὸν ἡγούμενον μεράρχην, οἱ δὲ τελετάρχην.

Merarchia, duæ chiliarchiæ virorum bis millium quadraginta octo; alii vocant Telos, & ductorem Merarchen; alii Teletarchen.

Φαλαγγαρχία, αἱ δύο μὲν ἀρχαὶ (l. μεραρχίαι) ἀνδρῶν τετρακισχιλίων ἐνενήκοντα ἕξ. τοῦτο ἔνιοι καὶ ἀποτομὴν κέρατός φασιν, οἱ δὲ μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο, καὶ ὁ ἡγούμενος στρατηγός, νῦν δὲ φαλαγγάρχης.

Phalangarchiæ, duæ merarchiæ virorum quater millium nonaginta sex. Hoc nonnulli abscissionem cornu vocant; alii, meros. Olim vero Strategia vocabatur, & ductor Strategus, nunc autem Phalangarches.

Διφαλαγγία, αἱ δύο φαλαγγαρχίαι ἀνδρῶν ὀκτακισχιλίων ἑκατὸν ἐνενήκοντα δύο. τοῦτο δὲ καὶ μέρος ὑπ' ἐνίων καλεῖται, ἀλλὰ καὶ κέρας, καὶ ὁ ἡγούμενος κεράρχης.

Diphalangia, duæ phalangarchiæ virorum octo millium centum nonaginta duorum. Hoc item Meros a quibusdam vocatur, atque etiam Ceras, & ductor Cerarches.

Φάλαγξ ἡ τετραφαλαγγαρχία, αἱ δύο διφαλαγγίαι ἀνδρῶν μυρίων ἑξακισχιλίων τριακοσίων ὀγδοήκοντα τεσσάρων. τοῦτο γὰρ ἡ τελεία καὶ εὔχρηστος φάλαγξ.

Phalanx aut tetraphalangarchiæ, duæ diphalangiæ virorum sexdecim millium trecentorum octoginta quatuor. Hæc enim est perfecta & commoda phalanx.

Μῆκος φάλαγγος, τὸ πρῶτον ἐκ τῶν λοχαγῶν σύνταγμα, ὃ ὑπὸ μίαν εὐθεῖαν τάσσεται ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας διατεῖνον. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ πρόσωπον, καὶ μέτωπον καὶ στόμα καὶ παράταξις, καὶ πρωτολοχία, καὶ πρῶτον ζυγὸν καὶ * παρυφή, καὶ ἡγεμόνες καὶ προστάται. ὁ δὲ κατόπιν τούτων στίχος καὶ παράλληλος κείμενος, δεύτερον ζυγὸν καλεῖται, καὶ ὁ τρίτος τρίτον ζυγόν, καὶ ἑξῆς ὁμοίως.

Longitudo phalangis, est primum ex lochagis syntagma, quod unâ rectâ lineâ ordinatur, & a cornu ad aliud cornu pertingit. Vocatur autem illud facies, & frons & os & acies, & protolochia & primum jugum & paryphe & duces & prostatæ. A tergo posita autem sequens linea huic παράλληλος, secundum jugum vocatur; tertia, tertium jugum, ac deinceps similiter.

Βάθος ἐστὶ φάλαγγος τὸ μετὰ τὸ μέτωπον ἅπαν, καὶ ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος κατὰ βάθος λέγεται.

Profunditas phalangis est illud totum, quod post frontem ponitur, & linea a lochago usque ad uragum secundum profunditatem dicitur.

Ζυγεῖν ἐστὶ τὸ ἐπ' εὐθείας τῷ κατὰ μῆκος στίχῳ κεῖσθαι, ἤτοι παραλλήλως ἔχειν.

Jugare est rectâ lineâ, ordini secundum longitudinem adversum esse, seu parallelum esse.

Στοιχεῖν ἐστὶ τὸ ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι τῷ κατὰ βάθος στίχῳ. τοῦτο γὰρ καὶ κυρίως λέγεται.

Versum esse, est rectâ lineâ sticho seu ordini e regione esse. Illud enim proprie στίχος stichus vocatur. [Gallice *la file.*]

Διχοτομία φάλαγγος, ἡ εἰς δύο ἴσα τομή. ταῦτα δὲ τὰ μέρη καλεῖται κέρατα· ὧν τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας, λέγεται καὶ οὐρά· τὸ δὲ λοιπὸν δεξιὸν κέρας, κεφαλὴ καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον καὶ δεξιὰ ἀρχή.

Dichotomia phalangis, est ejus in duas æquales partes scissio. Hæ vero partes vocantur cornua; quorum sinistrum cornu, dicitur & cauda; dextrum vero quod superest cornu, caput & dextra summitas & dextrum principium.

Ὁπλῖται, πελτασταί, ψιλοί, τῆς πεζικῆς ἐστι καὶ μαχίμου δυνάμεως. ἔχουσι δὲ καὶ διαφοράν. ὁπλῖται μὲν γὰρ λέγονται οἱ βαρυτάτῃ κεχρημένοι καθοπλίσει κατὰ τὸν Μακεδονικὸν τρόπον ἀσπίσι περιφερέσι, καὶ δόρασι περιμηκεστέροις. ψιλοὶ δὲ οἱ κουφοτάτῃ. κέχρηνται γὰρ τόξῳ καὶ ἀκοντίοις, καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης ἢ ἐκ χειρός· οἱ δὲ πελτασταὶ μέσῃ πως κέχρηνται σκευῇ· ἥτε γὰρ πέλτη μικρά τις ἐστὶν ἀσπίδισκη καὶ κούφη, καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῶν ὁπλιτῶν λειπόμενα. Εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως τρεῖς

Hoplitæ, peltastæ, velites, ad pedestrem bellicam aciem pertinent: sed inter se differunt. Hoplitæ enim dicuntur qui gravissimâ utuntur armaturâ Macedonico more, clypeis nempe orbicularibus, prælongisque hastis: velites levissimæ armaturæ sunt: utuntur quippe arcu, missilibus, atque lapidibus fundâ vel manu. Peltastæ vero mediâ veluti armaturâ utuntur: nam pelta parvus levisque clypeus est, hastæque longe minores, quam Hoplitarum. Vecturæ item bellicæ tres sunt species; equita-

* παρυφὴ est prætexta, quæ in vestibus præ aliis eminebat. Hinc metaphorice in agminibus prima linea quæ præ cæteris conspiciebatur παρυφὴ, seu prætexta dicebatur.

διαφοραί, ἡ μὲν γάρ ἐστι δύναμις ἱππική, ἡ δὲ δι' ἁρμάτων, ἡ δὲ δι' ἐλεφάντων. τοῦ δὲ ἱππικοῦ τὸ μὲν ἁπλῶς οὕτω καλεῖται, ἱππεῖς, ἱππικόν. τὸ δὲ ἀμφίπποι. καὶ ἀμφίπποι μὲν οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀστρώτοιν συνδεδεμένοιν ὀχούμενοι, οἱ καὶ μεταπηδῶσι ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ. τοῦ δὲ κυρίως ἱππικοῦ,

- Τὸ μέν ἐστι κατάφρακτον, ὃ καὶ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἱππέας πεφραγμένους παρέχεται.
- τὸ δὲ ἀκατάφρακτον.
  - οἱ μὲν δορατοφόροι ἢ κοντοφόροι, ἢ ξυστοφόροι. καλοῦνται γὰρ τοῖς τρισὶν ὀνόμασιν. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ ἀπὸ τῶν ἵππων, καὶ πλησίον τοῖς πολεμίοις δόρασι μαχόμενοι. τούτων δὲ
    - οἱ μὲν τὰ θυρεοὺς ἔχοντες δορατοφόροι, θυρεοφόροι καλοῦνται.
    - οἱ δὲ ἁπλῶς δορατοφόροι.
  - οἱ δὲ ἀκροβολισταί, οἷον οἱ πόρρωθεν βάλλοντες.
    - οἱ μὲν δορατίοις χρῶνται, οἱ καὶ καλοῦνται Ταραντῖνοι.
      - οἱ μὲν μόνον ἀκοντίζουσιν, εἰς δὲ χεῖρας τοῖς πολεμίοις οὐκ ἔρχονται, οἳ καλοῦνται ἱππακοντισταί, καὶ ἰδίως Ταραντῖνοι.
      - οἱ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐλαφροῖς ἀκοντίοις ἀκοντίσαντες πόρρωθεν· ἔπειτα δὲ καὶ συμπλέξαντες συμπλέκονται τοῖς πολεμίοις ἢ σπάθαις ἢ πελέκεσιν ἀπομαχόμενοι, οὓς φασιν ἐλαφρούς.
    - οἱ δὲ τόξοις οἱ λέγονται ἱπποτοξόται.

tûs nempe, curruum & elephantorum. Equitatus porro alius quidem ſimpliciter Sic vocatur, equites, equitatus; alius vero amphippi: amphippi quidem ſunt ii qui duobus non ſtratis equis utuntur, qui cum opus fuerit ab uno ad alium tranſiliunt. Illius autem qui proprie equitatus vocatur,

- alius quidem Cataphractus eſt, qui & equos & equites ferro munitos præſtet.
- Alius autem non Cataphractus.
  - Cujus equites, alii haſtiferi, vel Contophori, vel Xyſtophori ſunt. His quippe tribus nominibus vocantur. Hi autem ſunt qui ab equis cum haſtis cominus hoſtes adoriuntur. Horum autem
    - qui ſcuta habent ſcutati vocātur,
    - alii vero ſimpliciter haſtiferi.
  - alii vero jaculatores utpote qui eminus jaculentur:
    - quorum alii lanceis utuntur, qui vocantur Tarentini;
      - Horum alii jaculantur tantum, ſed manus cum hoſtibus non conſerunt, & vocantur Hippacontiſtæ, ſeu equites jaculatores, & proprie Tarentini.
      - Alii autem primo levibus lanceis eminus jaculantur. Deinde vero cominus pugnantes adoriuntur hoſtes aut enſibus aut ſecuribus, quos appellant levis armaturæ equites.
    - alii arcubus, qui dicuntur Hippotoxotæ, ſive equites ſagittarii.

Τῆς ἱππικῆς δυνάμεως.

Καταφρακτοί, θυρεοφόροι, δορατοφόροι, ἱππακοντισταί οἱ καὶ Ταραντῖνοι· ἐλαφροί, ἱπποτοξόται. πύκνωσις κατὰ παραστάτην, καὶ ἐπιστάτην τούτων, πύκνωσις κατὰ μῆκος καὶ βάθος.

Κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ πήχεις δύο· ὁ γὰρ ἁπλῶς τεταγμένος πήχεις τέσσαρας.

Συνασπισμὸς, ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ τῶν ἐν τῇ φάλαγγι κατέχῃ πῆχυν ἕνα, τότε τοῦτο λέγεται συνασπισμός.

Πρόταξις ψιλῶν, ὅτε τῶν ἄλλων οὗτοι ἐν πολέμῳ προτάττονται· ὑπόταξις δὲ ὅτε ὑποτάττονται· παρέντaξις δὲ ὅτε καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ' ἄνδρα τάττονται. λέγεται δὲ καὶ παρένταξις τοῦτο.

Παρεμβολὴ παρεντάξεως διαφέρει· παρεμβολὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ τῶν ὁμοίων παρένθεσις· οἷον ὁπλιτῶν παρ' ὁπλίταις, ἢ ψιλῶν παρὰ ψιλοῖς· παρένταξις δὲ ἡ τῶν ἀνομοίων, οἷον ὁπλιτῶν παρὰ ψιλοῖς, ἢ ψιλῶν παρ' ὁπλίταις.

Equeſtris aciei (nomina.)

Cataphracti, ſcutiferi, haſtiferi, equites jaculatores, qui & Tarentini: levis armaturæ, equites ſagittarii, condenſatio ſecundum paraſtatem, & epiſtatem, condenſatio ſecundum longitudinem & profunditatem.

Vir autem addenſatus duos cubitos occupat, nam qui ſimpliciter ordinatur, quatuor tenet cubitos.

Synaſpiſmus, cum ſinguli viri in phalange cubitum unum occupant, tunc hoc vocatur ſynaſpiſmus.

Protaxis velitum, quando in prælio hi aliis præmittuntur; hypotaxis vero, cum poſt alios locantur, profentaxis quando phalangi immixti vir viro adjunguntur. Hoc autem vocatur etiam parentaxis.

Parembole a parentaxi differt: parembole namque eſt ſimilium adjunctio; exempli causâ hoplitarum cum hoplitis, aut velitum cum velitibus; parentaxis autem diſſimilium, ut hoplitarum cum velitibus, & velitum cum hoplitis.

Ὀνομασίαι τῶν τάξεων τῶν ψιλῶν, καὶ ἡ ποσότης αὐτῶν.

Velitum ordines, quæ nomina habeant & qui sit eorum numerus.

Λόχος, ἀνδρῶν η΄. σύστασις λόχοι δ΄. ἀνδρῶν λβ΄. πεντηκονταρχία δύο συστάσεις ἀνδρῶν ξδ΄. ἑκατονταρχία δύο πεντηκονταρχίαι ἀνδρῶν ρκη΄. ἑκάστη δὲ ἑκατονταρχία ἐκτάκτους ἔχει πέντε· σημειοφόρον, οὐραγὸν, σαλπιγκτὴν, ὑπηρέτην, στρατοκήρυκα.

Ψιλαγία, δύο ἑκατονταρχίαι, ἀνδρῶν σνς΄.

Ξεναγία, δύο ψιλαγίαι, ἀνδρῶν φιβ΄.
Σύστρεμμα, δύο ξεναγίαι, ἀνδρῶν ͵ακδ΄.
Ἐπιξεναγία, δύο συστρέμματα, ἀνδρῶν ͵βμη΄.

Στίφος. δύο ἐπιξεναγίαι, ἀνδρῶν ͵δϟϛ΄.
Ἐπίταγμα, δύο στίφη, ἀνδρῶν ͵ηρϟβ΄.
Τούτου ἔκτακτοι ἄνδρες η΄. ἐπιξεναγοὶ μὲν δ΄. συστρεμματάρχαι δὲ οἱ λοιποί.
Ἔμβολον, παρατάξεως ὄνομα τοιᾶσδε. ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ῥόμβου. ὀνομάζεται δὲ καὶ σφινοειδές.

Ῥομβοειδὴς παράταξις.

Lochus est virorum 8. systasis est quatuor lochi virorum 32. Pentecontarchia, duæ systases virorum 64. Hecatontarchia, duæ pentecontarchiæ virorum 128. singulæ autem Hecatontarchiæ Hectatos habent quinque, signiferum, uragum, tubicinem, ministrum, & præconem exercitûs.

Psilagia, duæ Hecatontarchiæ virorum 258.

Xenagia, duæ Psilagiæ virorum 512.

Systremma, duæ Xenagiæ virorum 124.

Epixenagia, duo systremmata virorum 248.

Stiphus, duæ epixenagiæ virorum 296.

Epitagma, duo stiphe, virorum 8192.

Hujus Hectati sunt octo, Epixenagi quatuor: Systremmatarchæ reliqui.

Embolum, nomen aciei hujusmodi: est autem media pars rhombi: quæ nominatur etiam Sphinoïdes.

Rhomboïdes acies.

A
Θ Θ Θ
Z Z Z Z Z
Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ
B B B B B B B B B
A A A A A A A A A A A
Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ
E E E E E E E
H H H H H
K K K
M

Ἐφίππων ὀνόματα.

Equitatûs nomina.

Ἴλη ἱππέων ἐστὶ ξδ΄. ἐπιλαρχία, δύο ἶλαι ἱππέων ρκη΄. ταραντιναρχία, δύο ἐπιλαρχίαι ἱππέων σνς΄. ἱππαρχία, δύο ταραντιναρχίαι ἱππέων φιβ΄. ἐφιππαρχία δύο ἱππαρχίαι ἱππέων ͵ακδ΄. τέλος δύο ἐφιππαρχίαι ἱππέων ͵βμη΄. ἐπίταγμα δύο τέλη ἱππέων ͵δϟϛ΄.
Ἐπὶ δόρυ ἐστὶ κλίσις, ἡ ἐπιδεξία κλίσις.

Ἐφηνία ἐστὶ κλίσις, ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις.
Ἐπ' ἀσπίδος ἐστὶ κλίσις, ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ὁμοίως.

Μεταβολή ἐστιν ἡ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινομένη κλίσις κατὰ νώτου τὰς τῶν ὁπλιτῶν ὄψεις μεταθεῖσα. ἧς δύο διαφοραί, ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων, ἣν καὶ ἐπ' οὐρὰν ἐπονομάζουσιν. ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἀπ' οὐρᾶς καλουμένη. ἔνιοι δὲ καὶ οὕτως αὐτὴν ὑπογράφουσι· μεταβολή ἐστι μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης ἐπιφανείας, εἰς τὴν κατ' οὐρὰν ἐπιφά-

Ile equitum est 64. Epilarchia, duæ ilæ equitum 128. Tarentinarchia, duæ epilarchiæ equitum 256. hipparchia, duæ Tarentinarchiæ equitum 512. Ephipparchia, duæ hipparchiæ equitum 1024. Telos, duæ ephipparchiæ equitum 248. Epitagma duo tele equitum 4096.

Versus hastam clisis, est dextera clisis seu conversio.

Ephenia clisis, est conversio ad sinistram.

Versus clypeum clisis est conversio ad sinistram similiter.

Metabole seu mutatio est conversio bis facta ex eadem parte, quæ hoplitarum faciem ad tergum convertit, cujus duo sunt discrimina; alia, quam & ad caudam vocant, ab inimicis; alia ad inimicos, quam appellant a cauda. Nonnulli eam sic quoque describunt. Mutatio est conversio præcedentis conspectûs in conspectum ad

κλίνειν, ἢ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων μεταβολὴ δὶς ἐπὶ δόρυ κλινάντων γίνεται· ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους δὶς ἐπ' ἀσπίδα.

Ἐπιστροφή ἐστιν ἐπειδὰν τὸ ὅλον σύνταγμα πυκνώσαντες κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην καθάπερ ἑνὸς ἀνδρὸς σῶμα, ἐπὶ δόρυ ἢ ἐπ' ἀσπίδα ἐγκλίνωμεν, καθάπερ ἐπὶ κέντρῳ τῷ λοχαγῷ παντὸς τοῦ τάγματος περιενεχθέντος καὶ μεταλαβόντος τόπον μὲν τὸν ἔμπροσθεν, ἐπιφάνειαν δὲ τὴν ἐκ δεξιῶν, διαμενόντων ἑκάστου τοῦ τε παραστάτου καὶ ἐπιστάτου.

Ἀναστροφή ἐστιν ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν προτέραν χώραν.

Περισπασμός δέ ἐστιν ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὄπισθεν τόπον.

Ἐκπερισπασμὸς δέ ἐστιν ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γένηται τὴν ἐξ ἀριστερῶν, ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα τὴν ἐκ δεξιῶν.

Εἰς ὀρθὸν δέ ἐστιν ἀποδοῦναι, τὸ ἐπὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς τὴν ἀποκαταστῆσαι ἄνδρα ἕκαστον, ὥστε εἰ ἐπὶ δόρυ κλίνειν ἐκ τῶν πολεμίων κελεύοιντο, εἶτα αὖθις εἰς ὀρθὸν ἀποδοῦναι δέοι, ἐπὶ τοὺς πολεμίους πάλιν τέτραφθαι. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ ἐπ' ὀρθὸν ἀποκαταστῆσαι.

Ἐξελιγμῶν διτταί εἰσιν ἰδέαι, ἡ μὲν κατὰ λόχους, ἡ δὲ κατὰ ζυγά· εἴδη δὲ αὖ ἑκατέρων αὐτῶν γʹ. καλεῖται γὰρ ὁ μὲν Μακεδών, ὁ δὲ Λάκων, ὁ δὲ Χόρειος, ὃν καὶ Κρητικὸν καὶ Περσικὸν καλοῦσι.

Μακεδὼν ἐξελιγμός ἐστιν ὁ κατὰ λόχους ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ἔμπροσθεν τόπον· ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἐπιφανείας τὴν ὄπισθεν.

Λάκων δὲ ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ὀπίσω τόπον· ὁμοίως δὲ ἀντὶ τῆς ἔμπροσθεν ἐπιφανείας τὴν ὄπισθεν.

Χόρειος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς φάλαγγος τῶν κατὰ μέρος ὁπλιτῶν ἀνθ' ὧν προκατεῖχον τόπων ἑτέρους μεταλαμβανόντων, τὸν μὲν λοχαγὸν τὸν τοῦ οὐραγοῦ, τὸν δὲ οὐραγὸν τὸν τοῦ λοχαγοῦ· ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἔμπροσθεν ἐπιφανείας τὴν ὄπισθεν. οἱ δὲ δὴ κατὰ ζυγὰ ἐξελιγμοὶ γίνονται, ἐπειδὰν ἀπὸ τῶν ἀποτομῶν ἐθέλωσιν εἰς τὰ κέρατα καταστῆναι· ταῖς δὲ ἀποτομαῖς ἐπὶ τῶν κεράτων ἄγειν τε τὰ μέσα ἰσχυροποιῆσαι, καὶ ὁμοίως τὰ δεξιὰ ἐν τοῖς εὐωνύμοις, καὶ τὰ εὐώνυμα ἐν τοῖς δεξιοῖς.

Διπλασιάσαι διχῶς λέγεται, ἢ γὰρ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡ φάλαγξ μένοντος τοῦ πλήθους τῶν ἀνδρῶν, ἢ ἀριθμὸν αὐτόν. γίνεται δὲ ἑκάτερον διχῶς, ἢ κατὰ λόχον, ἢ κατὰ ζυγά, ταὐτὸν δ' εἰπεῖν κατὰ μῆ-

caudam, aut ab hoc in contrarium: ac mutatio quidem ab inimicis, bina ad hastam conversione fit; ad inimicos vero, bina ad clypeum.

Epistrophe est [Arrian. p. 55.] cum syntagma totum ad parastatem simul & epistatem condensantes velut unius hominis corpus ad hastam vel ad clypeum vertimus, toto agmine ad lochagum quasi ad centrum circumacto, & capiente locum anteriorem, conspectum vero ad dexteram, manente quolibet parastata & epistata.

Anastrophe est restitutio epistrophes in priorem locum.

Perispasmus autem est ex duabus epistrophis agminis motus, ita ut retro locum occupet.

Ecperispasmus est ex tribus epistrophis continuatis motus agminis; ita ut conversio fiat in hastam, aspectus vertatur ad sinistram; si vero in clypeum, ad dextram.

In rectum dare, est viros singulos in primam positionem restituere; ita ut si ab inimicorum aspectu jubeantur in hastam vertere, deinceps in rectum dare opus sit, ut inimicis sint adversi. Hoc item appelles & in rectum restituere.

Exeligmorum autem [seu evolutionum] duæ sunt species; alia secundum lochos; alia secundum juga: utraque iterum in tres species dividitur, quarum una Macedonicus vocatur; altera Laconicus; tertia Chorius, quam & Creticum & Persicum appellant.

Macedonicus exeligmus is est secundum lochos, qui priorem phalangis locum transfert, ita ut frontem quam habuit in anteriora, vertat in posteriora.

Laconicus is est qui posteriorem phalangis locum transfert, similiterque frontem quam habuit in anteriora, vertit in posteriora.

Chorius autem is est, qui eumdem phalangis locum retinet dum hoplitæ singuli, loca quæ prius occupabant in alia commutant, lochagus scilicet uragi locum occupat, uragus lochagi, ut aspectus prior mutetur in tergum. Exeligmi autem secundum juga tunc fiunt, cum quis sectionis vult cornua constituere, necnon sectiones ad cornua, ut media corroboret, & similiter dextra ponere in sinistris, & sinistra in dextris.

Duplicare duobus modis dicitur; aut videlicet locum in quo phalanx est, manente virorum multitudine, aut numerum ipsum. Utrumque vero fit dupliciter, vel secundum lochum vel secundum juga, sive

κος, ἢ κατὰ βάθος.

quod idipſum eſt, ſecundum longitudinem, vel ſecundum profunditatem.

Κατὰ μῆκος μὲν οὖν γίνεται διπλασιασμὸς ἀνδρῶν, ὅταν μεταξὺ τῶν ὑπαρχόντων λόχων παρεμβάλωμεν, ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλους αὐτοῖς ἀριθμούς, τὸ μῆκος φυλάττοντες τὸ αὐτὸ τῆς φάλαγγος, ὥστε πύκνωσιν γίνεσθαι μόνην ἐκ τῆς τῶν ἀνδρῶν διπλασιάσεως.

Duplicatio virorum ſecundum longitudinem fit, cum inter lochos injicimus aut immiſcemus alios lochos, eamdem phalangis longitudinem ſervantes, ita ut condenſatio tantum fiat ex duplicatione virorum.

Κατὰ βάθος δὲ ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων ζυγῶν παρεμβάλωμεν ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἰσάριθμα, ὥστε κατὰ βάθος πύκνωσιν εἶναι μόνην.

Secundum profunditatem vero cum inter priora juga, alia juga numero æqualia inſerimus & immiſcemus; ita ut condenſatio ſecundum profunditatem tantum fiat.

Κατὰ μῆκος δὲ τόπου γίνεται διπλασιασμός, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ μῆκος πύκνωσιν μανότητι μετατάττωμεν, ἢ οἱ παρεντιθέντες ἐξελίξωσι κατὰ μῆκος.

Secundum longitudinem loci fit duplicatio, quando prædictam ſecundum longitudinem condenſationem, raritate tranſmutamus, vel cum inſerti ſecundum longitudinem evolvuntur.

Κατὰ βάθος δὲ γίνεται τόπου διπλασιασμός, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ βάθος πύκνωσιν μανότητι μετατάττωμεν, ἢ παρεντιθέντες ἐξελίξωσι κατὰ βάθος. ἔνιοι δὲ τοὺς τοιούτους διπλασιασμοὺς ἀποδοκιμάζουσι, καὶ μάλιστα ἐγγὺς ὄντων τῶν πολεμίων· ἐφ' ἑκάτερα δὲ τῶν κεράτων τοὺς ψιλοὺς καὶ τοὺς ἱππέας ἐπεκτείνοντες τὴν ὄψιν τοῦ διπλασιασμοῦ χωρὶς ταραχῆς τῆς φάλαγγος ἀποδιδόασιν.

Secundum profunditatem fit loci duplicatio, quando prædictam ſecundum profunditatem condenſationem raritate tranſmutamus, aut cum inſerti ſecundum profunditatem evolvuntur. Quidam vero has duplicationes reprobant, maxime præſente hoſte; ſed ad utrumque cornu velites & equites extendentes, duplicationis faciem ſine ulla phalangis perturbatione exhibent.

Πλαγία λέγεται φάλαγξ, ἥτις ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον.

Tranſverſa dicitur phalanx, quæ longitudinem profunditate multo majorem habet.

Ὀρθία λέγεται, ὅταν ἐπὶ κέρας πορεύηται πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βάθος τοῦ μήκους· καθ' ὅλου δὲ παρὰ μῆκος μὲν λέγεται ὃ ἂν τὸ μῆκος ἔχῃ πλέον τοῦ βάθους, ὄρθιον δὲ ὃ ἂν τὸ βάθος τοῦ μήκους..

Recta dicitur, cum fit proceſſus in cornu, profunditatem longitudine multo majorem habens: in univerſum autem longum agmen dicitur, quod longitudinem habet profunditate majorem; rectum vero cum profunditatem longitudine.

Λοξὴ δὲ γίνεται φάλαγξ, ἡ τὸ μὲν ἕτερον κέρας ὁπότερον ἂν προῃρῆται πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα, καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη· τὸ δὲ ἕτερον ἐν ἀποστάσει δι' ὑποστολῆς ἔχουσα, δεξιὰ μὲν ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη, λαιὰ δὲ ἡ τὸ λαιόν.

Obliqua fit phalanx, quæ alterum cornu quodlibet prope hoſtes habet, & ibi decertat; dum alterum ſepoſitum eſt quaſi ad ſubſidium; dextera vero dicitur quæ dextrum cornu producit, ſiniſtra quæ ſiniſtrum.

Παρεμβολὴ δὲ λέγεται ἐπειδὰν προστεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας. (ſic)

Parembole dicitur, inſertis quibuſdam ad ſpatia intermedia eorum qui prius poſiti erant, & rectâ cum eis lineâ locatis.

Πρόσταξις δὲ ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως ἢ ἐκ θατέρου κατὰ κέρας αὐτὸ προστεθῇ τι στῖφος τῇ πάσῃ φάλαγγι κατ' εὐθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως.

Proſtaxis autem cum ex utraque parte agminis, aut ex alterutra in ipſo cornu additur toti phalangi quidam globus rectâ lineâ in fronte agminis.

Ἔνταξις δὲ ἐπειδάν τις προαιρῆται τοὺς ψιλοὺς εἰς τὰ διαστήματα τῆς φάλαγγος ἐνστῆσαι ἄνδρα παρ' ἄνδρα. ἔνιοι δὲ τοῦτο καὶ παρένταξιν ὀνομάζουσιν.

Entaxis, cum quis velites deligit qui in ſpatiis phalangis vir viro jungantur. Nonnulli vero id parentaxim nominant.

Ἐπαγωγὴ λέγεται ὅταν τάγμα τάγματι ὑποτάσσηται, οἷον τετραρχίας ἡγουμένης αἱ λοιπαὶ τετραρχίαι ὑποτάσσωνται, ἢ ξεναγίας ἡγουμένης αἱ λοιπαὶ ξεναγίαι ἐπακολουθῶσι, καὶ καθ' ὅλου ὅταν σύνταγμα συντάγματι ἐν πορείᾳ ἕπηται, ὥστε τοῖς

Epagoge dicitur, cum ordo ordini jungitur velut cum præeunti tetrarchiæ aliæ tetrarhiæ ſubjunguntur, aut Xenagia præeunte, reliquæ Xenagiæ ſequuntur: & univerſim cum ſyntagma in inceſſu aliud ſequitur ſyntagma; ita ut præeuntis ſyn-

τοῦ προηγουμένου συντάγματος οὐραγοῖς τοὺς τοῦ ἑξῆς τάγματος ἡγεμόνας συνάπτειν.

Παραγωγὴ λέγεται ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται τοὺς ἡγεμόνας ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχουσα ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν· κἂν μὲν ἐκ τῶν εὐωνύμων μερῶν ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται· ἐὰν δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγωγή. Εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται, εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ ἢ διπλεύρῳ, ἢ τριπλεύρῳ ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδίζει· μονοπλεύρῳ μὲν ὅταν μοναχόθεν φοβῆται, διπλεύρῳ δὲ ὅταν διχόθεν, τριπλεύρῳ δὲ ὅταν τριχόθεν, καὶ τετραπλεύρῳ ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται.

Ἀμφίστομος φάλαγξ καλεῖται ἡ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν τοῖς λόχοις ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα, ὡς ἀντινώτους εἶναι.

Διφαλαγγία δὲ ἀμφίστομος, ἥτις ἐν τῇ πορείᾳ τοὺς ἡγεμόνας ἔχει ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους, οὓς μὲν ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ, οὓς δὲ ἐν εὐωνύμοις, τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔσω τεταγμένους.

Ἀντίστομος διφαλαγγία ἡ τοὺς μὲν ἡγεμόνας ἔχει μέσους τεταγμένους, τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔξω ἔχουσα ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους.

Ἑτερόστομος φάλαγξ καλεῖται, ἥτις ἂν πορεύηται τὸ μὲν ἡγούμενον ἥμισυ ἔχουσα ἐπ' εὐωνύμῳ παραγωγῇ, τουτέστι τοὺς ἡγεμόνας ἐξ εὐωνύμου· τοῦ δὲ λοιποῦ ἡμίσεος τοὺς ἡγεμόνας ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ.

Ὁμοιόστομος δὲ ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ἐστὶν, ἥτις τοὺς ἡγεμόνας ἑκατέρας τῆς φάλαγγος ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν ἔχει τεταγμένους· οἷον ἐκ δεξιῶν ἢ ἐξ εὐωνύμων ἑκατέρας φάλαγγος.

Ἔμβολον δὲ καλεῖται ὅταν ἡ ἀμφίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις συνάψῃ, τὰ δὲ ἑπόμενα διαστήσῃ.

Κοιλέμβολον δὲ καλεῖται ἐπειδὰν ἡ ἀντίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάψῃ, τὰ δὲ ἡγούμενα διαστήσῃ.

Πλαίσιον ὀνομάζεται ὁπόταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξηταί τις ἐν ἑτερομήκει σχήματι.

Πλινθία δὲ ἢ πλινθίον λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταὐτὸ τοῦτο πράξῃ ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τοῦ Γρύλλου διπλάσιον ἰσόπλευρον καλεῖ.

Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστὶν, ἥτις τοῖς ὑποπίπτουσι τόποις ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι, τερηδόνος λόγον ἐπέχει. ξοειδὴς γὰρ ἡ φάλαγξ ὅλη γίνεται καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει.

Ἐπικαμπὴς δὲ ὅταν τὰ μέσα τοῖς πολεμίοις προσπίπτῃ, τὰ δὲ κέρατα ἐκ τῶν ὀπίσω μερῶν ὄρθια ὑφ' ἑαυτῶν ἔχῃ τεταγμένα.

Ἐπηρμένη δὲ ὅταν εἰς ὄγκους πλείονας διαλύηται ταγμάτων.

tagmatis uragis sequentis tagmatis duces jungantur.

Paragoge dicitur cum phalanx ductores a finistris vel a dextris habens incedit. Si a finistris ductores habeat, finistra paragoge vocatur, si a dextris dextra. Sive autem incessus in epagoge fiat, sive in paragoge, unilatero, vel bilatero, vel trilatero, vel quadrilatero agmine incedet; unilatero cum ex una solum parte timor instat; dilatero cum ex duabus, trilatero cum ex tribus, & quadrilatero cum undique timor est ne hostes irrumpant.

Amphistomos phalanx vocatur, quæ dimidiam partem virorum in lochis aversam a se habet, ita ut terga sibi obvertant.

Diphalangia amphistomos, quæ in itinere duces habet ex utraque parte in paragogis ordinatos; alios in dextra, alios in finistra; uragos vero intra collocatos.

Antistomos diphalangia est, quæ duces habet in medio collocatos, uragos autem extra ex utraque parte in paragogis ordinatos.

Heterostomos phalanx vocatur ea quæ ita incedit, ut præfecturam habeat in finistra paragoge, hoc est, duces a finistris: dimidiæ autem partis reliquæ duces in dextra paragoge.

Homœostomos autem diphalangia in itinere ea est quæ duces utriusque phalangis, ab iisdem partibus ordinatos habet, videlicet vel a dextris vel a finistris utriusque phalangis.

Embolon vocatur cum amphistomos diphalangia cornua quidem in fronte posita mutuo conjunxerit, sequentia vero diviserit.

Cœlembolon appellatur, cum amphistomos diphalangia sequentia cornua conjunxerit, in fronte vero posita disjunxerit.

Plæsion vocatur, cum ab omnibus lateribus oblongâ figurâ acies instruitur.

Plinthia sive Plinthium dicitur, si quadratâ figurâ illud ipsum fiat: quod Xenophon Grylli filius diplæsium æquilaterum vocat.

Complicata phalanx ea est, quæ locorum conditioni se adaptare coacta, teredinis rationem servat. Xioïdes enim phalanx tota efficitur, id est, contorta ad modum litteræ ξ, & ordine multiformis.

Reflexa autem est, cum media pars in hostes irrumpit: cornua autem posteriorum partium recta penes se ordinata retinet.

Elata est, cum in cuneos plurimos agminum dissolvitur.

Κυρτ.

Κυρτὴ δὲ καὶ κοίλη ἢ ἐπικάμπιος λέγεται εἰς τοὐπίσω τε ἢ πρόσω, ἡ τὸ στόμα κοῖλον ἔχουσα, ἢ κυρτὸν ἢ ἐπικαμπές. καὶ τοῦτο ὡς εἴρηται ἢ εἰς τοὐπίσω, ἢ εἰς τὸ πρόσω· ὥστε τὰ εἴδη αὐτῆς γίνεται ἐξ ἑκάστης τῶν τριῶν, ἢ εἰς τοὐπίσω σχηματιζομένης ἢ εἰς τὸ πρόσω.

Ὑπερφαλάγγισις λέγεται ὅταν ἐξ ἑκατέρων μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

Ὑπερκέρασις δὲ ὅταν ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

Λεπτυσμός ἐστιν ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῆται, καὶ ἀντὶ δεκαέξ ἀνδρῶν ἐλάττους γίνονται.

Ονόματα τῶν ἁρμάτων.

Ζυγαρχία λέγεται τὰ δύο ἅρματα.

Συζυγία, δύο ζυγαρχίαι.

Επισυζυγία, δύο συζυγίαι.

Αρματαρχία, δύο ἐπισυζυγίαι.

Κέρας, δύο ἁρματαρχίαι.

Φάλαγξ, δύο κέρατα.

Ζώαρχος, ὁ ἑνὸς ἐλέφαντος ἄρχων.

Θήραρχος, ὁ δύο ἐλεφάντων ἄρχων, ἢ τὸ σύστημα θηραρχία.

Επιθήραρχος, ὁ τῶν τεσσάρων ἐλεφάντων ἄρχων, καὶ τὸ σύστημα ἐπιθηραρχία.

Ιλάρχης δὲ ὁ τῶν ὀκτώ, καὶ τὸ σύστημα, ἰλαρχία.

Ελεφαντάρχης δὲ ὁ τῶν δεκαέξ, καὶ τὸ σύστημα, ἐλεφανταρχία.

Κερατάρχης δὲ ὁ τῶν λβʹ. καὶ τὸ σύστημα, κερατ-αρχία. λέγεται δὲ τοῦτο καὶ μεραρχία, καὶ ὁ ἄρχων μεράρχης.

Φάλαγξ δὲ ὀνομάζεται τὸ σύστημα τῶν ξδʹ. καὶ ὁ ἄρχων φαλαγγάρχης.

Καθ' ἐνίους ὀνόματα.

Οὐλαμὸς ἐκ μʹ. ἀνδρῶν, λόχος, νʹ. Φάλαγξ, ρκʹ. στίξ σμʹ. πύργος τξʹ· νέκας ασ. μοῖρα Βυ.

𐅅

Χίλια χῖ πέλεται· καὶ πῖ μέσον ἦτα φέροντος,

Ημισύ των ἐφάμην. ἑκατὸν δέ τε Ητα τέτυκται.

𐅄

Δέλτα δὲ τεμνομένοιο μέσον καὶ πῖ φέροντος,

Πεντήκοντα ἀριθμὸν σημαίνει· καὶ δέκα Δέλτα.

Πέντε Πῖ πέλεται, καὶ Ιῶτα ἕν ἐστιν.

Χ 𐅅 Η 𐅄 ΔΠΙ ἅ ἐστιν αχξϛʹ.

Οσαι λέξεις ἐπὶ τῶν πολεμικῶν ὀργάνων λέγονται.

Αἰγανέα, ἀκινάκης, ἄορ, ἀσπὶς, αἰχμή.

Βέλος.

Γέῤῥον.

Δόρυ, δολίχαυλος, δίσκος, δίφρον, δορατίς.

Εγχος, ἐπιδορατίς.

Curva vero concava & flexuosa, sive in posteriori sive in anteriori parte, dicitur ea, quæ os concavum, vel curvum, vel flexuosum habet; atque ut dictum est sive in anteriori, sive in posteriori parte: ita ut secundum tres hujusmodi rationes, ejus species vel in posteriori, vel in anteriori parte has figuras habeant.

Hyperphalangisis dicitur, cum ex utraque phalangis parte hostes excedimus.

Hypercerasis vero cum ex altera solum parte hostes excedimus.

Leptysmus seu extenuatio est, cum profunditas phalangis tollitur, & pro sexdecim viris pauciores manent.

Nomina curruum.

Zygarchia dicuntur duo currus

Syzygia, duæ Zygarchiæ,

Episyzygia, duæ Syzygiæ,

Harmatarchia, duæ Episyzygiæ.

Ceras sive cornu, duæ Harmatarchiæ.

Phalanx, duo cornua.

Zoarchus, unius elephantis dux.

Therarchus, duorum elephantum dux, & turma therarchia.

Epitherarchus, quatuor elephantum dux, & turma, epitherarchia.

Ilarches octo elephantum, & turma, Ilarchia.

Elephantarches decem elephantum dux, & turma, Elephantarchia.

Ceratarches 32. & turma, Ceratarchia. Dicitur etiam Merarchia, & dux Merarches.

Phalanx nominatur turma 64. & dux Phalangarches.

Nomina secundum quosdam.

Ulamus, seu cohors quadraginta virorum, lochus, quinquaginta, Phalanx 120. Stix 240. Pyrgus, 360. Necas, 1200. Mœra, 2400.

Mille χῖ numeratur: & πῖ in medio habens ἦτα,

Horum dimidium dicimus: ἦτα est centum.

Delta vero sectum, & in medio πῖ gestans,

Quinquaginta denotat: & Delta decem.

πῖ quinque significat: & ἰῶτα est unum.

1666.

Nomina bellicorum instrumentorum.

Æganea, acinacis, aor, aspis seu clypeus, æchme, sive cuspis.

Belos, telum.

Gerrum.

Hasta, dolichaulus, sive hasta oblonga, discus, diphros, currus, doratis.

Ζωστήρ.	Zoster, seu Balteus.
Θυρεὸς, ἀσπὶς παραμήκης, θώραξ.	Thyreus seu clypeus oblongus, scutum, thorax.
Ἱππουρίς.	Hippuris.
Κνημὶς, κεφαλαία, καταπέλτης, κρανὸς, κοπὶς, κόρυθα, κορυνή.	Cnemis sive ocrea, cassis, catapeltes, cranus, copis, corytha, coryne, seu clava.
Λόγχη, λόφος.	Lancea, lophus sive crista.
Μάχαιρα.	Machæra, gladius, ensis.
Ξυστὸν, ξίφος.	Zystum, xiphus seu gladius.
Οἰστός.	Oïstus, telum.
Περιπλευρίδιον, περιμηρίδιον, προμετωπίδιον, περικεφαλαία, πήλιξ, παλτὸν, περικνημὶς, προκνημὶς, πέλτη, ἀσπὶς μικρὰ, ἢ ἀσπιδίσκη, πῖλος.	Peripleuridion, perimeridion, prometopidion seu frontale, pericephalæa, pelix, paltum, pericnemis sive ocrea, procnemis, pelta, clypeus parvus sive aspidisca, pilum, *vel forte* pileus.
Ρομφαῖα.	Romphæa, vel framea.
Σάρισα, πηχῶν ἦν ιδ΄. ἐχρῶντο δὲ αὐτῇς Μακέδονες.	Sarisa cubitorum 14. utebantur autem illâ Macedones.
Σάκος.	Sacus, scutum.
Σιρομάστης, σπάθη, σπαθίδες, σαυρωτήρ.	Siromastes, spatha, spathides, sauroter, i. cuspis.
Ταυρία, τόξον.	Tauria, toxon sive arcus.
Ὕσσος. (sic)	Hysus vel Hyssus.
Φάσγανον.	Phasganon ensis.
Χειροκνημίς.	Chirocnemis.

In eodem Cod. fol. 176. cujus media solum pars superest, & fol. 177. exempla quædam amicitiæ sunt, ubi memorantur Zenothemis, Demetrius Suniensis, Dandamis, Belittas. Habenturque apud Lucianum, sed tanto discrimine, ut aliud esse opus videatur. Hæc in fine operis hujus locantur.

CODEX CCCXLVIII. olim I. bombycinus, XV. sæculi, foliorum 375.

Grammatica Græca, amplissima, initio mutila. Incipit ab his verbis... ἀλλήλαις χαρακτῆρα στοιχείων ἀποτελοῦσιν... ὃ λ. εἰς δύο διαιρούμενον.

Fol. 3. Περὶ τέχνης. Init. Τί ἐστι τέχνη; σύστημα ἐκ καταλήψεων ἐγγεγυμνασμένον.

Fol. 3. verso, Περὶ γραμματικῆς. Postea consequenter de accentu, de puncto, de rhapsodia, de elemento, de syllaba, de longa syllaba, de communi syllaba, de dictione, de nomine, de genere, de specie, de schemate, de numero, de casu, de verbo, de conjunctione, de metoche, de prothesi, de adverbio.

Fol. 26. Ἀρχὴ τῶν ἀρσενικῶν κανόνων. κανὼν πρῶτος. Init. Ο Αἴας πρῶτος πόθεν γίνεται. Triginta tres sunt regulæ de masculinis.

Fol. 86. verso, Regulæ fœmininorum. Init. Η μοῦσα ποῖον μέρος λόγου ἐστίν; ὀνόματος. Sunt regulæ duodecim.

Fol. 105. Regulæ neutrorum. Init. Τὸ βῆμα ποῖον μέρος; sunt octo regulæ.

Fol. 115. verso, de verbo. Ἀρχὴ τοῦ μεγάλου ῥήματος. Initium: Τὸ ῥῆμα ποῖον μέρος λόγου ἐστίν.

Fol. 218. verso, de inclinationibus. Ἀρχὴ τῆς κλίσεως τῶν ἐρωτημάτων. Init. Η ὀρθὴ καὶ εὐθεῖα τῶν ἐγκλίσεων

Fol. 224. Conjugationes verborum.

Fol. 276. Exemplum orationis. κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀσπόρως εὐδοκήσας. Sic incipit Grammatica Manuelis Moschopuli a Roberto Stephano edita 1544. & quæ sequuntur eamdem Grammaticam exhibent.

CODEX CCCXLIX. olim CCCLXV. bombycinus XV. sæculi, foliorum 207.

Tituli variant. Primus est .... (deest linea quæ fuit excisa) ..... τῶν εἰκόνων τοῦ Φιλοστράτου, ἃς ἐξέδοτο ὁ σοφώτατος κυρὸς Μανουὴλ ὁ Μοσχόπουλος, καὶ ἀπὸ τῶν βίβλων τῶν

ποιητῶν συνετέθη ἐνταῦθα κατὰ στοιχεῖον ... *imaginum Philostrati, quam edidit sapientissimus Domnus Manuel Moschopulus, & ex libris Poëtarum hîc adornata est per ordinem litterarum.* Et hic est sincerior titulus.

Alius titulus mox, γραμματικὴ τοῦ κυροῦ Μανουήλ. Init. Τὸ [ᾱ, στοιχεῖον] ποτὲ μὲν δηλοῖ στέρησιν, ὡς ἐν τῷ ἄκληρος, ποτὲ δὲ .... ὡς ἐν τῷ ἅπας, ποτὲ δὲ τὸ πολὺ ὡς ἐν τῷ ...... τὸ μέγα, πάνυ καὶ ἐπὶ πολὺ κεχηνός, ποτὲ δὲ τὸ ὁμοῦ, ὡς ἀκόλουθος ὁ ὁμοκέλευθος. Hæc pene erasa sunt; sed ex sequentibus etiam litteris aliqua excerpemus, unde liquebit Moschopulum ex veteri Lexico Codicis, de quo supra, multa mutuatum esse.

Fol. 15. Ἀρχὴ τοῦ β̄. στοιχείου.

Βάλλω ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ βάλλω λίθον ἢ πέμπω, ἢ βάλλω τινὰ τῷ λίθῳ, ἤτοι τιτρώσκω. ὁμοίως καὶ βάλλεταί τις λίθον, καὶ βάλλεταί τις λίθῳ &c. Verbum βάλλω fere duas implet paginas.

Βαλβὶς, καὶ γραμμὴ καὶ ὕσπληξ καὶ ἄφεσις, ὅθεν ἀφίενται οἱ δρομεῖς. βατὴν δὲ ὅθεν οἴχεται ὁ ....

Βαίνω, τὸ πορεύομαι, καὶ τὸ ἵσταμαι. καὶ βέβηκεν ἀντὶ τοῦ πεπόρευται καὶ ἀντὶ τοῦ ἵσταται. καὶ βάσις ἡ πορεία καὶ ἡ στάσις, καὶ βάθρον.

Fol. 17. verso, Ἀρχὴ τοῦ γ̄. στοιχείου. Γαμεῖ τις, ἀμεταβάτως ἀντὶ τοῦ γάμον ἔχει, τουτέστι, συνημμένος ἐστὶ γυναικί....

Γάλλοι, οἱ ἀπόκοποι.

Γαστὴρ, ἡ κοιλία· καὶ κλίνεται τῆς γαστρός.

Fol. 19. Ἀρχὴ τοῦ δ̄. στοιχείου.

Δακρύω ἐπὶ τοῖσδε, καὶ ἐπιδακρύω τοῖσδε, ἤτοι δακρύω διὰ ταῦτα.

Δάκνω, δήξομαι, δάκνομαι, ἐδάχθην, δηχθήσομαι, δέδηγμαι, καὶ ἐδήχθην.

Fol. 23. Ἀρχὴ τοῦ ε̄, στοιχείου.

Ἔαρ ἔαρος, καὶ ἦρος, ἔαρι καὶ ἦρι. ἔαρ πάντα ἐν χρήσει. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς καὶ τὸ ἦρ. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις παρ' αὐτοῖς καὶ τὸ αἷμα.

Fol. 35. Ἀρχὴ τοῦ ζ: στοιχείου.

Ζάμολξις, Ζαμόλξιδος, ὡς Πάρις, Πάριδος. τὰ γὰρ κύρια τῆς ἐν δδς κλίσιν εἰλήχασιν.

Fol. 35. verso, Ἀρχὴ τοῦ η̄. στοιχείου.

Ἡγοῦμαι, τὸ ἄρχω, γενικῇ· ἡγοῦμαι τὸ ὁδηγῶ καὶ προοδοποιῶ, δοτικῇ.

Fol. 37. Ἀρχὴ τοῦ θ̄. στοιχείου.

Θάλαμος, ὁ τοὺς νυμφίους περιέχων οἶκος γάμου τελουμένου, ὁ κοινὸς λεγόμενος παστὸς, ἤτοι τὸ κελλίον, καὶ ἀττικῶς δωμάτιον, καὶ καταχρηστικῶς κοιτών. θάλαμος δὲ ἡ κατάδυσις τοῦ ὄφεως. πρόδομος ὁ μετὰ τὸν θάλαμον οἶκος, δόμος ὁ μετὰ τὸν πρόδομον.

Fol. 39. Ἀρχὴ τοῦ ῑ. στοιχείου.

Τὰ διὰ τοῦ ια. μακρὸν ἔχουσι τὸ ᾱ, οἷον δειλία, πλὴν τοῦ διά......

Ἰάσιμος, ὁ δυνάμενος θεραπευθῆναι.

Ἰδέα, ἡ μορφή. καὶ ἀπὸ τούτου ἰδέαι.

Fol. 42. Ἀρχὴ τοῦ κ̄. στοιχείου.

Καθίζω ἕτερον, μεταβατικῶς, καὶ καθαρίζω ἀμεταβάτως· κάθημαι δὲ ἐγὼ, ἀεὶ ἀμετάβατον.

Fol. 48. Ἀρχὴ τοῦ λ̄. στοιχείου.

Λακεδαιμονία ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ λάχος ὁ κλῆρος, καὶ τοῦ δαίμων. ἐν αὐτῇ γὰρ, ὥς φασιν, οἱ θεοὶ τὰς πόλεις ἐκληρώσαντο.

Fol. 49. Ἀρχὴ τοῦ μ̄. στοιχείου.

Μαλακὸν, τὸ χαῦνον καὶ ὑπεῖκον, ᾧ ἐναντίον τὸ σκληρὸν καὶ ἀνένδοτον. λέγεται δὲ μαλακὰ ἔρια.

Fol. 52. Ἀρχὴ τοῦ ν̄. στοιχείου.

Ναυηγὸς, ὁ κατεαγὼς τὴν ναῦν· καὶ ναυαγία, ἡ θραῦσις τῆς νεώς. ναυάγια δὲ τὰ λείμματα αὐτῆς.

Fol. 53. Ἀρχὴ τοῦ ξ̄. στοιχείου.

Ξένον, τὸ ἀπ' ἀλλοτρίου τόπου, ἀντιδιαστελλόμενον πρὸς τὸ ἐγχώριον καὶ τὸ ἐντόπιον.

Fol. 53. verso, Ἀρχὴ τοῦ ο. στοιχείου.

Ὁδεύω, τὸ τὴν ὁδὸν διέρχομαι· διοδεύω, τὸ τὴν ὁδὸν διέρχομαι· προοδεύω, τὸ προτρέχω.

Fol. 58. Ἀρχὴ τοῦ π. στοιχείου.

Παρίστησί τις ὃ ἀποδείκνυσι. παρίσταταί δέ τινι τόδε, ἀντὶ τοῦ δοκεῖ. παρίστασθαι ἀντὶ τοῦ πλησίον ἵστασθαι.

Fol. 66. Αρχὴ τȣ̃ ρ. στοιχείȣ.
Ῥάδιον, τὸ εὔκολον· ῥᾷον, τὸ εὐκολότερον· ῥᾷστον, τὸ εὐκολώτατον καὶ τὸ μετ' ἀνέσεως.
Fol. 67. Αρχὴ τȣ̃ σ. στοιχείȣ.
Σαλεύειν κυρίως ἐπὶ νεὼς λέγεται, ὅταν ἐπ' ἀγκύρας κινῆται καὶ ἀστατῇ ὑπὸ τῶν.
Fol. 71. Αρχὴ τȣ̃ τ. στοιχείȣ.
Τάχα, καὶ σὺν τάχει καὶ κατὰ τάχος.
Τάττω τὴν δίαιταν ἐν τῷ δίαιταν ὕπνῳ καὶ ἐς τὴν δίαιταν.
Fol. 75. Αρχὴ τȣ̃ υ. στοιχείȣ.
Ὕδεις, ἀπὸ τοῦ ὑπὸ καὶ βάθω, κατὰ συγκοπὴν τοῦ π. ὥσπερ ὑσμίνη ἀπὸ τοῦ ἀπὸ καὶ τȣ̃ μίμνω.
Fol. 77. Αρχὴ τȣ̃ φ. στοιχείȣ.
Φάσματα λέγεται τὰ ἐν ὕπνῳ φαινόμενα, καὶ ὅσα φαντάζουσι τὰ δαιμόνια.
Fol. 80. verso, Αρχὴ τȣ̃ χ. στοιχείȣ.
Χαρίζομαι, τὸ δωροῦμαι καὶ τὸ χάριν ποιῶ· ἀδίκῃ ἀμφότερα, καὶ χάρις, τὸ δῶρον.
Pars litteræ χ. & sequentes litteræ deficiunt.
Fol. 81. Libanii Epistolæ.
1. Arioni. Init. Ηδέως εἶδόν σου τοὺς υἱοὺς, τὸν μὲν
2. Anthio. Init. Εγὼ πρὸς Ιεροκλέα γράφων, πολλάκις.
3. Acacio. Init. Τοὺς μὲν ἀπὸ γλώττης με προστρουῶντας.
4. Basilio magno. Init. Μᾶλλον ὅτι μὴ πάλαι σοι γράφειν ἦρξ-
5. Modesto. Init. Οὐδέτερον καινὸν, οὐθ' ὁ πολὺς σου δρόμος.
6. Hesychio. Init. Οἶδα μὲν οὐχ ἧττον τῶν ἱερῶν ὑμῶν ἐπιθυμῶν.
7. Acacio. Init. Χρηστὸς εἶ τοῖς γράμμασιν. ὃ γὰρ ἐν ἡμῖν.
8. Gaïo. Init. Τερπνῶν ἔοικα πατέρων παῖδα, τὸν Γάϊον.
9. Clearcho. Init. Σοὶ κτῆμα πρέπον Ιουλιανὸς οὑτοσί.
10. Hieraci. Init. Φιλῶ γὰρ ἐμαυτὸν, καὶ διὰ τοῦτό σε φιλῶ.
11. Celso. Init. Τοιαύτας ἔδει σε πρὸ ἄλλων ἐπιστολάς.
12. Maximo. Init. Εγραφε τῷ κατηγόρῳ τῶν ἡμετέρων φίλων.
13. Juliano. Init. Αλλ' εἰ καὶ μὴ πρὸς ἡμᾶς ἐπιστέλλεις.
14. Euthalio. Init. Εἴ τις ὑμῖν λόγος τοῦ κηδεσοῦ.
15. Stevagoræ. Init. Εγώ σου πρεσβύτερος μὲν εἶμι τὴν φύσιν.
16. Celso. Init. Οὐκ ἔφθησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ συνέ-
17. Parnasio. Init. Ηδειν ὅτι μου δέξῃ τὴν ἐπιστολήν.
18. Gessio. Init. Αἴγυπτον τὴν ἱερὰν καὶ κατὰ τοῦτο φιλῶ.
19. Celso. Init. Οὐδὲν θαυμαστὸν εἴ τις ἠράσθη τῆς Αττικῆς.
20. Maximo. Init. Αχίλλιος (sic) οὑτωσὶ καὶ συνεφοίτησέ μοι.
21. Theodoro. Init. Σύ τε εὖ πεποίηκας, Αθανάσιον οὐκ ὀλίγα.
22. Patriarchæ. Init. Οὐχ ἵνα κτήσηταί σου τὴν φιλίαν ὁ χρηστός.
23. Hesychio. Init. Μὴ ἡμῖν, τῷ καιρῷ δὲ ἐγκάλει, πολλά τε.
24. Cyrillo. Init. Οὐλκιλινοῦ καὶ ὡς πολίτου καὶ ὡς ἑταίρου.
25. Faustiliano. Init. Οὔπω συνέβημεν ἀλλήλοις, ἀλλ' ὅμως.
26. Apollonidæ. Init. Ανὴρ ἡμῖν τε ὡμιληκὼς καὶ δεινός.
27. Porphyrio. Init. Οἶδά σε πολλοῖς ἀσθενέσι βεβοηθηκότα.
28. Antherio. Init. Εἰπὼν ὑπό τινων ἀδικεῖσθαί τι Γαιανόν.
29. Demetrio. Init. Ταυτὶ γὰρ ἀγαθῶν γειτόνων ἐπικουρεῖν.
30. Domitiano. Init. Παρ' οὗ λήψῃ τὴν ἐπιστολὴν παῖς ἐστιν.
31. Bassiano. Init. Καλῶς ἐποίησας ὀλίγοις γράμμασι πολ-
32. Auxentio. Init. Καὶ ὅτε τὰ θαυμαστὰ ἐκεῖνα ἐποίεις.
33. Τοῖς πρεσβεῦσι, legatis. Init. Τοὺς περὶ Ρωμύλου λόγους οἶμαί τε.
34 Photio. Init. Οὔπω μὲν ἀνέπνευσε Ρωμύλος. δεῖ δέ.
35. Juliano. Init. Τῇ διὰ τὴν σὴν ἀρρωστίαν λύπῃ.
36. Eusebio & Fausto. Init. Εἰ μὴ σφόδρα ὑμῖν ἐπιστεύομεν οὐκ.
37. Sine nomine. In. Ιν' εἰδῇς ὡς οὐ σὺ μόνος τοῖς καρποῖς πλεον-

38. Sine nomine. Init. Εὔχεσθαι μὲν δὴ τῷ θεῷ τοὺς αὐτοὺς περί.
39. Sine nomine. Init. Οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ τὸ φάρμακον.
40. Sine nomine. Init. Τοῦ γραμμάτων ἐμῶν ἐρῶντά σε καὶ λαμβ-
41. Modesto. Init. Εμοὶ παρὰ σοῦ πόνος ἡδύς. καὶ γάρ.
42. Stratoniano. Init. Εἰ μὲν τι καὶ ἄλλο μισθὸν ὀφείλεις Λεον-
43. Celso. Init. Οἶσθα που τουτονὶ τὸν νεανίσκον.
44. Clematio. Init. Πρὸς Δυνάμιον ἤρξατο μὲν Αθήνησι.
45. Ammiano. Init. Τὸ μὲν ὠφελεῖν τοὺς παρ' ἡμῶν ὡς σύ.
46. Hierocli. Init. Εγὼ δὲ ᾤμην ὑπ' ἄλλης ἀσχολίας.
47. Sine nomine. Init. Ανέγνω μοι τὴν ἐπιστολὴν σου τὴν πολ-
48. Themistio. Init. Θαυμάζω τὸ μήτε διὰ Κλεάρχου σε.
49. Andronico. Init. Παρὰ Κυρίλλου λάβοις ἂν ῥᾳδίως χάριν.
50. Acacio. Init. Πάλιν ἥκει μοι γράμματα παρὰ τοῦ φιλτάτου.
51. Cyrillo. Init. Μαρκιανὸς, οὗ κηδόμενος ἐπιστέλλω, καί.
52. Sine nomine. Init. Δέξασθε τὴν ἐμὴν συγγνώμην (sic) δεομ-
53. Eupsychio. Init. Οὐδεὶς μὲν αἰτιάσαιτό σε περὶ ἰατρόν.
54. Hesychio. Init. Τὴν οὖσάν μοι φιλίαν τῇ τε σῇ κεφαλῇ.
55. Androcleo. Init. Πολλὴν μοι δοκεῖς πεποιῆσθαι σπουδήν.
56. Aristæneto. Init. Ο πατὴρ ὁ τούτου τῶν πονούντων ἐστί.
57. Celso. Init. Ισως ᾤηθης χαλεπῶς τὰς αἰτίας ἐνεγκεῖν.
58. Anatolio. Init. Οἷα πτολμηθ[...] ὑ περὶ τὸν Ιστρον.
59. Genesio. Init. Πῶς δ' οὐκ ἔμελλον ἡδέως ὄψεσθαι νέον.
60. Demetrio. Init. Οὐδ' αὐτὸς ὁ νέος αἰδὼ λογισμοῦ πρὸς ἡμᾶς.
61. Hygiino. Init. Οὐκ ἐπὶ μικρῷ γε πεποίηται τὴν ὁδόν.
62. Aristæneto. Init. Θαλασσίῳ τούτῳ τὸ μὲν ὄνομα πατρῷον.
63. Aristæneto. Init. Καὶ ὅτε ἀσθενεῖν σοι τὴν γυναῖκα.
64. Spectato. Init. Οἷς οὖν ἔμαθεν τέρπω, τί οὐκ ἂν πρὸς.
65. Anatolio. Init. Λαμπρὸς ἡμῖν ἀπὸ τῆς πρεσβείας, ὁ σὺ δή.
66. Anatolio. Init. Τὸ μὲν τοὺς σοφιστὰς διασύρειν εἰωθός.
67. Hierocli. Init. Εἰ τὸ τῆς δυνάμεως ἐλάττω πεῖσαι ἑκόντα.
68. Juliano Atheo. Init. Διπλῆν αἰτήσας νίκην τὴν μὲν ἐν.
69. Themistocli. Init. Πάλιν ὁ σοφὸς Ολύμπιος παρ' ὑμῖν.
70 Palladio. Init. Ρουφῖνος οὗτοι παῖς τοῦ πᾶσιν ἡμῖν.
71. Anatolio. Init. Εγὼ σοι πολλάκις ἐπιστέλλων βουλεί-
72. Leontio. Init. Οτι μὲν τὸ νῦν ἐπιστεῖλαι κατηγορίαι.
73. Polychronio. Init. Τί τῆς σιγῆς ἔχεις αἰτιᾶσθαι, βραδύτ-
74. Ιου ἰοὺ τῆς πλεονεξίας, ἐκ τῆς τῶν λόγων. Sine nomine.
75. Meletio. Init. Εγὼ τὸν μὲν πατέρα σου καὶ εἶδον καὶ φιλῶ.
76. Hygiino. Init. Οὐδὲν ἄτοπον ὑπ' ἀγρυπνίας ἰατρῶν.
77. Auxentio. Init. Εγὼ σου μέλλων αἰτιᾶσθαι τὸ χαίρειν.
78. Anatolio. Init. Αλλος μὲν ἄλλοις φιλοτιμεῖται, Σεβῆρος.
79. Sine nomine. Init. Ημεῖς καὶ ἄνθρωποι, καὶ οὐδὲν τῶν γάτ-
80. Luciano περὶ ἠλέκτρου. Init. Ηλέκτρου περὶ καὶ ὑμᾶς δηλαδὴ ὁ.
81. Anatolio. Init. Επειδὴ σὺ μὲν φῂς ὡς ἥδιστα ἐπιτιμᾶσθαι.
82. Florentio. Init. Πολλὰ μὲν ἡμῖν τὰ πράγματα, καὶ μόλις.
83. Aristæneto. Init. Η πόλις ἡμῖν πλέον ἐρῶσι τῆς σῆς ψυχῆς.
84. Calliopio. Init. Ην ἂν ἥσθην ἡδονήν, εἰ Σύρων ἦρχες.

Hæ Libanii Epist. plenæ sunt notis interlinear. ad Grammat. exercitationem.

CODEX CCCL. olim LXXXIX. membranaceus, scriptus anno Christi 1424. foliorum 131. Ubi erasa priore scriptura X. sæculi, altera nova posita est. Sub initium quidem scribitur in loco vacuo, πάλαι μὲν Ηροδότῳ καὶ Θουκυδίδῃ, quo innuitur olim in hisce membranis descripta fuisse Herodoti & Thucydidis opera.

Siquidem ut diximus Palæographiæ Græcæ p. 318. a sæculo duodecimo veteres scripturæ abradi & deleri cœptæ sunt, ut nova describerentur vetustioribus illis longe inferiora. In hoc autem Codice non omnia folia Herodoti & Thucydidis opera continebant. Nam ubi veteris scripturæ vestigia apparent, quædam hinc & inde leguntur quæ ad scriptorem quemdam Ecclesiasticum pertinent. Alicubi enim legitur, ἡ δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται, *virtus in infirmitate perficitur.* At quia multa supersunt folia in quibus veteris scripturæ nihil remansit, ibi fortasse fuerant Herodoti & Thucydidis scripta.

Fol. 3. Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν σχεδογραφιῶν τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Μανουὴλ τοῦ Κρήτης. Init. Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἀσπόρως. Est autem ipsa Grammatica Manuelis Moschopuli nomine edita a Roberto Stephano Lutetiæ anno 1545.

CODEX CCCLI. olim CLXIII. bombycinus, scriptus anno 1516. foliorum 135.

Theocriti Idyllia quædam.

Fol 1. Γένος Θεοκρίτου. Init. Θεόκριτος ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητής.

Postea Artemidori Grammatici carmina quædam.

Fol. 1. verso, Περὶ εὑρέσεως τῶν βουκολικῶν. Init. Τὰ βουκολικὰ φασὶν ἐν Λακεδαίμονι εὑρεθῆναι.

Fol. 2. vers. *Hectoris Purgoclis liber & amicorum. Anno nondum quintodecimo completo, manuque propria scripto & fidelissimo amico D. Dominico Montesauro civi Veronensi pro ejus memoria dono dato* XVI. *Novembris* MDXXII. *Completa fuit scriptura hujus operis* XXV. *luce mensis Decembris* MDXVI.

Fol. 3. 1. Theocriti Thyrsis, Idyll. 1. Init. Ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα.

Fol. 8. 2. Φαρμακεύτρια. Init. Πᾶ μοι ταὶ δάφναι.

Fol. 15. 3. Αἰπόλος, ἢ Ἀμαρυλλίς. Init. Κωμάσδω ποτὶ τὰν.

Fol. 17. verso, 4. Νομεῖς. Init. Εἰπέ μοι ὦ Κορύδων τίνος αἱ βόες.

Fol. 20. 5. Ὁδοιπόροι. Init. Αἶγες ἐμαὶ τῆνον τὸν ποιμένα.

Fol. 26. vers. 6. Βουκολιασταί. Init. Δαμοίτας καὶ Δάφνις.

Fol. 28. vers. 7. Θαλύσια. Init. Ἦς χρόνος ἁνίκ' ἐγώ τε.

Fol. 35. 8. Βουκολιασταί. Init. Δάφνιδι τῷ χαρίεντι.

Fol. 39. 9. Νομεὺς ἢ βουκόλοι. Init. Βουκολιάσδεο Δάφνι.

Fol. 40. vers. 10. Ἐργατίναι. Init. Ἐργατίνα βουκαῖε τί νῦν.

Fol. 43. 11. Κύκλωψ. Init. Οὐδὲν ποτὶ τὸν ἔρωτα.

Fol. 43. vers. 12. Αἴτης. Init. Ἤλυθες, ὦ φίλε κοῦρε.

Fol. 48. 13. Ὕλας. Init. Οὐχ ἁμῖν τὸν ἔρωτα μόνοις.

Fol. 51. vers. 14. Κυνίσκας ἔρως ἢ Θυώνιχος. Init. Χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον.

Fol. 54. vers. 15. Συρακούσιαι. Init. Ἔνδοι Πραξινόα. Εὐ. Γοργώ.

Fol. 60. vers. 16. Χάριτες, ἢ Ἱέρων. Init. Αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις. (sic)

Fol. 65. 17. Encomium in Ptolemæum. Init. Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, καὶ ἐς.

Fol. 71. 18. Helenæ Epithalamius. Init. Ἐν ποκ' ἄρα Σπάρτα.

Fol. 73. vers. 19. Epitaphium Bionis. Init. Αἴλινά μοι στοναχεῖτε νάπαι.

Fol. 85. vers. Moschi amor fugitivus. Init. Α Κύπρις τὸν ἔρωτα.

Fol. 87. Epitaphium Adonidis. Init. Αἰάζω τὸν Ἄδωνιν.

Fol. 91. Βουκολικός. Init. Ἐν νίκᾳ μ' ἐγέλαξε θέλοντα.

Fol. 93. Theocriti piscatores. Init. Α πενία Διόφαντε μόνα ταί.

Fol. 95. verso, Μεγάρα γυνὴ Ἡρακλέους Δωρίδι. Init. Μᾶτερ ἐμὰ τίπθ' ὧδε φίλον κατὰ θυμόν.

Fol. 101. Θεοκρίτου Διόσκουροι, κοινῇ Ἰάδι ἐγκωμιαστικόν. In. Ὑμνέομες Λήδας τε καὶ Αἰγιόχω.

Fol. 110. Theocriti ἐραστής. Init. Ἀνήρ τις πολὺ φίλτρος.

Fol. 113. Σύριγξ. Init. Σύριγξ οὔνομ' ἔχει.

Fol. 114. Hesiodi Ascræi, opera & dies. Init. Μοῦσαι Πιερίηθεν.

CODEX CCCLII. olim LXXVII. in charta vulgari papyrea, omnino recens. Leonardi Philaræ vulgo Villeret Athenienſis manu ſcriptus, foliorum 133.

Anecdota Anthologiæ Græcæ. Sic ſcribitur initio. Utrum vero ſint Anecdota inquirendum. Sunt autem Epigrammata ex variis Auctoribus collecta ab eodem Leonardo Philara, qui multa in fine ab ſe adornata deſcripſit. Init. Χαῖρε θεὰ Παφίη· σὴν γὰρ ἀεὶ δύναμιν. Auctorum autem nomina hæc feruntur.

Anacreon,
Aſclepiades,
Agathius ſcholaſticus,
Antipater,
Argentarius,
Archias,
Antiphanes Macedo,
Antipater Sidonius,
Antiphilus,
Archilochus,
Anyte,
Antiphilus Byzantius,
Apollonides,
Addæus,
Æſchines rhetor,
Autirius,
Ariſton,
Ariſtodicus,
Alcæus Meſſenius,
Andronicus,
Archias junior,
Alpheus,
Automedon,
Aratus,
Athenæus,
Antiſtius,
Bacchylides,
Baſſus Lollius,
Bianor,
Byzantinus Rhodius,
Callimachus,
Cillactor,
Claudianus,
Orinagoras,
Cometas Chartularius,
Corides,
Cymnius Tarſenſis,
Chriſtodorus,
Cleobulus,
Dioſcorides,
Diophanes Myrinæus,
Daphnis,
Dionyſius,
Diodorus,
Diotimus,
Damagetus,
Dionyſius Andrius,
Diogenes,
Diocles,
Erycius,
Erycius Cyzicenus,
Euphorion,
Eunomianus,
Evenus,
Empedocles,
Flaccus,
Fronto,
Gætyllius,
Glaucus,
Hegeſippus,
Heliodorus,
Hedylus,
Hadrianus,
Herinna,
Julianus Ægyptius,
Leo,
Leocrates Tarentinus,
Lucianus,
Lyſimachus,
Marcus,
Macedonius Conſul,
Meleager,
Myrines,
Mœcius Scevola,
Myres,
Mnaſalcus,
Mœmius vel Mœcius,
Marius Neapolitanus,
Maccius,
Monobamon,
Nicarchus,
Noſſis,
Nicias,
Naucrates,
Nicænetus,
Nicarchus Neſtor,
Phædimus,
Parmenon,
Philodemus,
Palada Alexandrinus,
Poſidippus,
Paulus Silentiarius,

Philippus Theſſalonicenſis,
Promenes,
Pheidola,
Phintylus,
Phunias,
Pancrates,
Proclus Lycius,
Philitas Samius,
Perſes,
Pythagoras,
Photius Patriarcha C. P.
Parmenio,
Phalæcus,
Rufinus,
Rhianus,
Simonides,
Satyllius,
Seleucus Antipater,
Sophocles,
Statilius Flaccus,
Straton Sardianus,
Scythinus,
Socipater,
Thales Mileſius,
Timnæus,
Thneloüs,
Thallus,
Theodorus,
Theætetus,
Theodoridas,
Thymocles.
Zonas Sardianus qui & Diodorus.

Alia multa habentur epigrammata adeſpota.

Poſtea ſequuntur carmina & epigrammata Leonardi Philaræ, inter quæ unum in Cardinalem de Richelieu.

CODEX CCCLIII. olim CLXXXVII. in charta bombycina, omnino recens, foliorum 75.

Principio ſcribitur: *Ex dono Claudii Fauchetii Pariſienſis*, & poſtea: *Quinti Septimii Florentis Chriſtiani.* Itaque a D. Claudio Fauchet Quinto Septimio Florenti datus eſt.

Fol. 1. Vita Æſchyli Tragici. Init. Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος.

Fol. 4. Æſchyli Prometheus. Init. Χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν.

Fol. 40. Æſchyli Eteocles, præmiſſa hypotheſi. Init. Κάδμου πολῖται χρὴ λέγειν τὰ καίρια.

Fol. 71. Eſt alia hypotheſis in quam deſinit Codex. Init. Ἱππίας ὁ Πεισιστράτου τύραννος ὢν Ἀθηναίων.

CODEX CCCLIV. olim CCCLXII. bombycinus, XV. ſæculi, foliorum 92. Ariſtophanis Comœdiæ duæ cum ſcholiis.

Fol. 1. Vita Ariſtophanis. Init. Ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος, πατρὸς δὲ Φιλίππου.

Fol. 2. Præmiſſa hypotheſi, Πλοῦτος. Init. Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστίν.

Fol. 43. Præmiſſa hypotheſi, Νεφέλαι. Init. Ἰοὺ ἰού, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ.

CODEX CCCLV. olim CIV. bombycinus, recens.

Fol. 1. Maximi Monachi Planudæ verſus heroïci in Geographiam Ptolemæi. Init. Θαῦμα μέγα χθονίοις, περίδοξον ἄπτυγα κόσμον.

Fol. 2. verſo, Somnium Scipionis, ſcriptum a M. T. Cicerone, explanatum a Macrobio Ambroſio, Græce verſum a Maximo Monacho Planude. Init. Ἡνίκα ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν ἀφικόμην, Ἀντίου Μαλλίου.

Fol. 11. Macrobii Ambroſii explanatio in ſomnium Scipionis, Græce verſa a Maximo Planude. Init. Μεταξὺ τῶν τοῦ Πλάτωνος καὶ Κικέρωνος.

CODEX CCCLVI. olim CCCXXXIII. in charta vulgari papyrea, foliorum 118.

Catalogus Manuſcriptorum Græcorum Biblioth. Regiæ ſub Henrico II. factus, incipit: Ἀββᾶ Θαλασσίου ἑκατοντάδες, καὶ &c. Complectitur 558. Codices.

CODEX CCCLVII. Catalogus Mſſ. Græcorum Bibliothecæ Seguerianæ, qualis erat ſcilicet poſtquam juſſu illuſtriſſimi Cancellarii colligi cœperat.

LECTIONES VARIÆ COISLIN. CODICIS CCCXI.
& Editionis Alexiadis Annæ Comnenæ per Possinum
Lutetiæ in Typographia Regia anno 1651.

Paginâ.		Editio.	Manuscriptus.
37. D.	8.	ἡμερήσια.	ἡμεράσια.
	10.	ναυπλωήσετε.	νυκτοπλοήσετε.
	11.	ἐπὶ δὲ Βρεντήσιον.	ἐπὶ δὲ Δυρράχιον ἐκ Βρεντησίου.
	12.	τῆς ὁδοῦ.	Deest.
	13.	γε.	οὐδέ.
38. A.	2.	μεταδίξαντα	μεταδόξαν.
B.	5.	Βυργίλος.	Βοεῖλος.
	5.	ἑστηκότες.	ἐνεχότοιω.
	8.	ὅπου τε.	ὁπόσα γε.
	13.	ἐστάμενος.	ἐς τὰ μάλιστα.
C.	3.	ἐξορχεῖται.	ἐξηγεῖται.
	11.	περὶ.	πρός.
D.	5.	περιβόηθος.	περιβόητος.
	7.	πρός.	περί.
	8.	γίνεται.	γένοιτο.
	9.	ἐποφθαλμιῶντες.	ἀποφθαλμιῶντες.
	11.	φιλτάτης.	φίλης.
39. A.	2.	ὡς.	Deest.
B.	5.	διαφιναστιῶσαι.	διαφστιῶσαι.
	8.	δή.	Deest.
C.	4.	με.	Deest.
	11.	ἐῶ.	εἴω.
D.	3.	γυμνοτέροις.	γυμνότερον.
	5.	ἀναρρηγνυμένου.	ἀπορρηγνυμένου.
	9.	ἑαυτούς.	ἑαυτοῖς.
40. A.	9.	ναυστολέαν.	ναυστολ'. i. ναυστολίαν.
B.	4.	ἀστοχήσετε.	εὐστοχήσετε.
C.	2.	ἐρφῇ.	εὕρφν.
	7.	περιεξᾶσαι ἡ	περιεσταίη.
	7.	ἐκείνῳ.	ἐκείνου.
	9.	ἐκεῖσε.	ἐκεῖσιον.
43. A.	1.	μέν.	Deest.
	5.	ἐκεῖθεν.	ἐκείνου.
	6.	οὖν.	Deest.
	7.	τοῦ.	τῶν.
B.	2.	ἀγωνισαμένοις.	ἀγωνισάμενον.
	3.	πολλὰ καί.	πολλὰ ἢ καί.
	3.	στήσομεν τάς.	στήσομεν τα.
C.	3.	τῆς αὐτῆς.	αὐτῆς τῆς.
D.	8.	αὐτῶν.	αὐτοῦ.
44. A.	10.	αὐτῆς.	αὐτόν.
B.	9.	ταῖς πρὸς θάτερον.	πρὸς ταῖς εἰς θάτερον.
C.	2.	θατέροις.	θατέρου.
D.	10.	οὐδέ.	οὐδένα.
45. B.	6.	διαδεξαμένου.	διαδεξομένου.
C.	9.	ἐπαύξειν.	ἐπάξειν.

Pag.		Editio.	Manuſcriptus.
	11.	καὶ τ.	καὶ κατὰ τ.
	13.	ἀνακαλύψας.	ἀν ἐκκαλύψας.
46. A.	8.	σκηνεῖς.	σκηνοις.
C.	2.	κατεπηγγείλαντο.	κατεπηγγείλατο.
D.	9.	ὁποδαπές.	ὁποδαποί.
47. A.	5.	ἐγίνωσκον.	ἐγίνωσκε.
C.	6.	μέρος.	καθῆστ.
D.	11.	περιήρπασε.	ἥρπασε.
	11.	ἀνεπαύσαμ.	ἀνεδυσάμ.
48. A.	10.	ἀνηγέραν.	ἐνήγεραν.
B.	10.	τοῖς αὐτῶν.	τοῖς κατὰ αὐτῶν.
C.	1.	προσεποιοῦντο.	προσημιγχμῶντο.
49. A.	3.	Κυζίκου.	Deeſt.
B.	1.	ἐν.	ἄν.
	–.	Βυείλα.	Βοείλα.
C.	9.	καίτοι.	κα.
	10.	ἀντεπενεγκόντες.	ἀντεπενεγκότος.
	13.	κατὰ τοῦ Δομεστικοῦ.	Deſunt.
D.	10.	Βοεῖλος.	Βοειλας.
50. A.	6.	ἐξελθών.	Deeſt.
	7.	ἀπαγγέλλων.	ἀπαγγελῶν.
B.	12.	ὑπογυίου.	ὑπογύου. Sic ſemper υ pro γ poſito.
D.	14.	τῷ μᾶλλον Ἀλεξίῳ.	καὶ τῷ Ἀλεξίῳ μᾶλλον.
	16.	γε.	τε.
51. A.	8.	κατά.	παρά.
	8.	τοῦτον παρέχοιτο.	τοῦτον τῷ δεομένῳ παρέχοντα.
B.	1.	ἀνάρρησιν.	ἀνάρρυσιν.
	6.	βάθους.	ταχέως.
	10.	μήν.	δέ.
	11.	γλώττης.	Deeſt.
	11.	παρεμφαῖνον.	κατεμφαῖνον.
C.	5.	τυρώνυμον.	τυρώνιον.
	7.	δευτέραν, καθάπερ.	δευτέραν ἡμέραν, καθάπερ.
	11.	ἐπὶ θυγατρί.	ἐπὶ τῇ θυγατρί.
	12.	ἔγγονον.	ἔκγονον.
D.	1.	αὐτοῦ.	αὐτῇ.
	11.	πυλεώνας.	πυλῶνας.
	11.	ὁπλίζεσθαι.	ἐξοπλίζεσθαι.
52. A.	7.	πεζῇ.	πεζοί.
	9.	παλάτια.	βασίλεια.
	11.	σύν.	ἐν.
B.	9.	δυνάμην.	δυναίμην.
D.	13.	ἐξυπηρεθοῦντες.	ἐξυπηρετοῦντες.
53. A.	11.	ἀναδιδάξαντες.	ἀναδιδάξοντες.
C.	1.	ἀποτμηθείη.	ἀποτμηθείην.
D.	2.	ἔφθασε.	προέφθασε.
	6.	βούλεται.	βούλεσθαι.
	9.	ἐνστατικοί.	ἐνστατικόν.
54. A.	4.	ἀφροντησίαν.	ἀφροντισίαν.
	5.	παρεσκευασθῆναι.	παρεσκευασθεῖσαν.
	10.	πρωτοβεστιαρεία.	πρωτοβεστιαρέα. Sic ſemper.

Pag.		Editio.	Manuscriptus.
B.	5.	μεμαθήκετην.	μεμαθηκέτωσαν.
	7.	πρεσβεσιαρία.	πρεσβεσιαρέα.
	9.	σφετείσασθαι.	σφετερίσασθαι.
	10.	βερσίμων.	βρωσίμων.
D.	1.	πρεσβεσιαρείαν.	πρεσβεσιαρέαν.
	5.	ἑαυτῶν καί.	ἑαυτῶν συλλαβὼν καί.
	6.	αὐτεῖς.	αὐτοῖς.
55. A.	2.	τὸ ἑαυτοῦ.	τό τε αὐτοῦ.
	9.	γνώμης.	γνώμην.
B.	3.	τοῦ πάντα.	τοῦ τὰ πάντα.
C.	4.	καταλαμβάνοντι.	καταλαβόντι.
	9.	ἐκεῖνα.	ἐκείνων.
D.	2.	δρομαῖος.	δρομαίως.
	13.	μεταλαχεῖν.	μεταλαβεῖν.
	16.	τῇ ὄψεσιν.	Deest.
56. C.	9.	παραζαπτόμενον.	προσαπτόμενον.
D.	8.	ποταμοῖ.	Deest.
	10.	ὅρκων.	ὅρκον.
57. A.	10.	Βρυεννίου.	Βρυενίου.
B.	5.	ἰδεῖν.	Deest.
	10.	ἡμφιεσμένων.	ἱμφρομένων.
C.	8.	τεκναζόμενοι.	τεχναζόμενοι.
58. A.	5.	φθασάμενος.	φθάμενος.
	6.	ἐλθών.	διελθών.
	7.	μέθων.	μέζθων.
B.	10.	ὑποσαΐοι.	ὑποσαΐου.
C.	7.	Καρπιανῶν.	Καρπιανοῦ.
	10.	ἀπηντηκώς.	ὑπηντηκώς.
D.	6.	ἔντεινε.	ἔντειναι.
	7.	αὐτοκράτωρ.	αὐτοκράτορ.
	9.	δὴ καὶ ὅλους.	δὴ ὅλους.
	10.	Εἴπου καὶ καταλάβοιτο.	Εἴπου καταλάβοιτο.
	12.	ἠξίουν.	ἠξίου.
59. A.	5.	παρείκαζεν.	Deest.
	5.	ἐπί.	ἐπεί.
B.	1.	ἀποδεχόμενοι καὶ διότι.	ἀποδεχόμενοι. διότι.
C.	6.	καί.	Deest.
	8.	που.	πω.
	8.	διεξιούσας. ὁ.	Inter hæc duo verba est in Ms. titulus sic: περὶ τῶν τοῦ Μελιτωνηνοῦ πρεσβέων.
D.	4.	ὁ πάντα.	ὁ τὰ πάντα.
	7.	περιφερώμεθα.	μεταφερώμεθα.
	10.	ἡμῶν.	ὑμῶν.
	12.	ἐκχωρήσοιτε.	ἐκχωρήσητε.
60. A.	1.	τά.	Deest.
	3.	διεξάγοιτο.	διεξάγοιτο.
	9.	ἐν.	ἐς.
	10.	Μαγκάνη.	Μαγγάνη.
B.	3.	μετακαλεσάμενοι.	μετακαλεσάμενος.
	11.	σορόν.	ζημίας. σορόν.
C.	3.	ἐπ' αὐτῶν.	ὑπ' αὐτόν.

Pag.		Editio.	Manuscriptus.
	7.	χρυσοβούλλου λόγου.	χρυσοβούλλων λόγων.
	8.	βεβαιωθέντος.	βεβαιωθέντων.
61. A.	5.	αἰέγειρεν.	αἰήγειρεν.
	13.	ἐπειγομένην.	ἐπαγομένην.
62. B.	12.	καὶ κλῆρον.	Deest.
C.	8.	τούσδε.	τούτοις.
	11.	αἰεζήτω.	αἰεζήτει.
D.	10.	εἰς.	πρός.
	11.	χρυφίοις.	κρυφίνοις.
63. A.	4.	τι.	τε.
	4.	μή.	μόνον.
	5.	Μαγκαίης.	Μαγγαίης. Sic semper.
	8.	προσῆκε.	προσηκε.
	9.	χαρίζετο.	κατεχαρίζετο.
	10.	ἀποπέμψαιτο.	ἀποπέμψοιτο.
	10.	ὅλως.	ὅλος.
B.	1.	τοῦ Μαγγαίη.	παρὰ Μαγγαίην.
	8.	θεοῦ ἐπιτρέψαντος καταχεῖν αὐτὴν.	καταχεῖν αὐτὴν θεοῦ ἐπιτρέψαντος.
	11.	ἀπαντήσῃ.	ἀπαντήσοι.
	12.	παραγινομένου.	ὡραίου γινομένου.
C.	10.	δέ.	ἢ μάλα.
	12.	τάς.	Deest.
64. A.	12.	μηνὸς ἀπριλίου.	μηνὶ ἀπριλλ.
B.	5.	χρόνῳ εἰσπεληλύθασι διὰ τῆς χαρσίου πύλης.	χρόνῳ διὰ τῆς χαρσίου πύλης εἰσπεληλύθασιν.
C.	7.	ἀπό τε τῆς ἕω.	Deest.
	12.	πιστοτέρων αὐτοῦ.	πιστοτέρων θεραπόντων αὐτοῦ.
	12.	παρεκελεύετο τόν.	παρεκελεύετο διὰ τοῦ στόλου τόν.
D.	7.	ἀπειθῆσαι.	ἀπειθῆναι.
	8.	περαίαν.	χερσαίαν.
65. B.	2.	τὴν.	πρὸς τὴν.
C.	10.	ἠπείληκεν.	ἠπείλησε.
	12.	δεσμήσας καταλαβεῖν.	δεσμώτην καταβαλεῖν.
D.	3.	καὶ μὴ βουλόμενον καὶ δυσχεραίνοντα.	δυσχεραίνοντα καὶ μὴ βουλόμενον.
	4.	δεσμήσας.	δεσμώτην.
66. A.	4.	πειρωμένοις.	πειρώμενοι.
B.	8.	ἀπέβαινεν.	ἐπέβαινεν.
	9.	αὐτὸν καλέσας.	καλέσας αὐτόν.
	10.	ἐπειδή.	ἐπεί.
C.	1.	Παλαιολόγος.	ὁ Παλαιολόγος.
	5.	βαρβάροις.	βαράγγοις.
D.	3.	ἤ.	εἰ.
	8.	ἀμφί.	κατά.
67. C.	4.	αὐτοκράτορα.	αὐτοκράτορος.
	6.	μόνον.	μόνου.
D.	2.	ὑπεξίστατο.	ὑπεξίστατο.
	7.	γενήσεται.	γενήσεται.
	9.	καταλειφθήσομαι.	καταλειφθήσομαι.
68. A.	1.	Κωνσταντίνου.	Κωνσταντίνου.
	5.	ἀτρεμοῦντες.	καὶ ἀτρεμοῦντες.
	11.	προειπών.	εἰπών.

Pag.		Editio.	Manuscriptus.
70. A.	1.	ἀρχὴ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ.	Desunt.
	4.	ὑστέροις.	ὑστέροις χρόνοις.
	6.	τότε.	τηνικαῦτα.
	9.	περιτρέπονται.	περιπέμπονται.
71. A.	2.	νεωτερισθῇ.	αὖθις νεωτερισθῇ.
	9.	ἐπιπωάξῃ.	ἐπισκευάξῃ.
B.	1.	με.	Deest.
C.	3.	καί.	Deest.
	7.	ἐξέλθοι.	ἐξέλθη.
72. A.	7.	παιδαείν.	παιδόθεν.
C.	5.	παλατίῳ.	παλάτιον.
D.	10.	ἐνενόσου.	ἐνόσου.
	16.	ἀνεδυσάμην.	ἀνεδησάμην.
	16.	δὴ ἣν.	δι᾽ ἣν.
73. A.	7.	βασιλείαν.	ἡγεμονίαν.
B.	7.	μιᾶς.	μίαν.
C.	2.	ἀφροντησίαν.	ἀφροντισίαν.
	3.	καί.	γὰρ καί.
C.	10.	ὑποπεπεισῖο.	ὑπεποιεῖτο.
D.	4.	ἀποχωρεῖ.	ὑποχωρεῖν.
	12.	γνώσεως.	τοῦ γνώσεως.
74. A.	2.	ὡς εἰ.	ὡσεί.
	6.	ζωγράφου.	ζωγράφος.
	9.	αὐτῇ.	αὐτήν.
B.	2.	ὑπολυπάσας.	ὑπολυπώσας.
	11.	πεῖγλον.	Deest.
C.	6.	τόν.	τήν.
	6.	περιωπήν.	περιοπήν.
	8.	Πορφυρογεννήτου.	Πορφυρογεννήτου.
	12.	κυρίως.	κύρια.
D.	2.	πάντος.	πάντως.
75. A.	8.	ἐννοίας.	εὐνοίας.
B.	2.	μόνος αὐγούστου.	μόνῃ αὐγούστῳ.
	4.	ὁ.	Deest.
C.	4.	αὐξάνεσθαι.	ἐπὶ πλέον αὐξάνεσθαι.
D.	4.	ὑποστρέφοντες.	ἐπαναστρέψαντες.
	13.	ἀρχετυπίας.	ἀρχετυπίαν.
76. B.	5.	βολῆς.	βολίδος.
	6.	προσώπου.	μετώπου.
C.	1.	βάρος.	τὸ βάρος.
	5.	καὶ τὴν γάρ.	Deest.
D.	5.	γάρ.	μὲν γάρ.
	7.	καταλλήλας.	κατ᾽ ἀλλήλοις.
	13.	Ἀοσυείας.	Ἀσυείας.
77. A.	1.	ὑπεκαλοῖτο.	ὑπεχαλᾶτο.
B.	2.	εἶπε.	εἶπεν.
	7.	ἰθαμοῖς.	ἰταμοῖς.
C.	8.	ἀντέστιλε.	ἀπέστιλε.
D.	1.	ἔστε τὰ ἄλλα.	ὃ τὰ ἄλλα.
	6.	αὐτοῖς ἐπείρει.	ἐπέρρει τούτοις.
78. A.	12.	συνθετον ὄνομα ὃ τοῦ σεβαστοκράτορος.	Desunt.

Pag.		Editio.	Manuscriptus.
B.	3.	τούτου.	τοῦτον.
	11.	θόρυβον.	Deest.
	12.	μεγάροις.	μεγάροις καὶ λίθοις.
	12.	σκύθακος.	ξύθακος.
D.	2.	καὶ Νικηφόρος ὁ ὕστατος ἀδελφὸς μέγας τε δρουγγάριος τοῦ στόλου προὐβέβλητο.	Desunt.
79. B.	1.	συμφέρον.	ξυμφέρον.
	7.	ἱεροτελεστίαν.	ἱεροτελεσίαν.
	9.	ἔτι.	ἔτι.
C.	5.	μέλαινα.	μέλανα.
	8.	μέν.	Deest.
	12.	μέν.	μὲν γάρ.
D.	1.	αὐτό.	αὐτά.
	10.	κἀκεῖνον.	ἐκεῖνοι.
80. A.	8.	γένοιτο.	γένοιτο.
	13.	οἰκοδομηθεῖσαν.	οἰκοδομηθεῖσιν.
B.	2.	ἔτι.	εἰσέτι.
	4.	τὰ κατά.	κατά.
	9.	ἐνστερνισάμενον.	ἐνστερνισάμενος.
	13.	εἰς.	καὶ εἰς.
C.	2.	θεοῦ.	θεοῦ φόβον.
D.	1.	ἀλύων.	ἀλύαν.
	5.	ἑκάστου.	ἐκείνου.
	8.	ἐργασάμενον.	ἐργασάμενος.
81. A.	4.	προεισοιχήσομεν.	προεισοιχήσωμεν.
	5.	διηγήσασθαι.	διηγήσασθαι δυνήσομαι.
	10.	σεισμόν.	γισμόν.
B.	13.	τῶν.	τόν.
C.	10.	κοσμῶν.	Deest
	11.	γὰρ τῆ πότε.	γὰρ πότε.
D.	2.	ἡ.	ἤ.
	3.	ἐξουσία.	ἐξουσίαν.
	6.	μὴ προσβολήν, μὴ συγκατάθεσιν, μὴ πρᾶξιν, μηδὲ αἰτίαν τῶν πεπραγμένων παραδραμεῖν, ἀλλὰ πάντα.	Desunt.
	11.	ὁ.	οἱ.
82. A.	4.	θεοῦ.	θείου.
	6.	ἐφύλαττον.	ἐδέξαντο.
	6.	αἱ.	Deest.
B.	2.	εὐσεβέσθαι πλέοντι.	εὐσεβεῖσθαι τῶν πλέον τι.
	10.	ἱμειρόμενος.	βουλόμενος.
C.	2.	τούς.	τοῖς.
	5.	τὴν μητέρα.	Deest.
	10.	ἑαυτῷ.	ἑαυτοῦ.
D.	11.	οἰακοστροφῶν.	οἰακοστροφεῖ.
83. A.	5.	πολυμερῆ καὶ πολυτάρακτον.	πολύτεχνον καὶ πολυτάρακτον.
C.	1.	εἰμί.	εἶμι.
	3.	κομψείας.	κομψίας.
D.	6.	ἐφάνη.	Deest.
84. A.	2.	διεγνώσθη.	ἐγνώσθη.
	6.	ἔτος.	ὕψος.

Pag.			Editio.	Manuscriptus.
		6.	ἡμᾶς.	Deest.
	B.	11.	ἄν.	Deest.
		12.	περὶ αὐτοῦ.	παρὰ τοῦ.
	C.	13.	καὶ τῶν θεμάτων.	Deest.
		3.	χλευμοὺς, καὶ ἀποχλευμούς.	χλευσμοὺς καὶ ἀποχλευσμούς.
		11.	ὑποπλεύσῃ.	ὑποπλεύσει.
	B.	5.	ἀλογοπαρφήγητον.	ἀλογοπαρφήγητον.
	C.	9.	ἀναχωμάτων.	ἀνδρωμάτων.
86.	A.	8.	πιθανότητος.	πιθανώτατος.
	B.	12.	ὁμοῦ καὶ ἐμβείθησαν.	καὶ ἐμβείθαν.
	B.	14.	ἱδρῶτας ἑαυτοῦ.	τοὺς ἱδρῶτας ἑαυτοῦ.
	C.	6.	τοσοῦτο.	τοσοῦτον.
87.	B.	10.	ὁπόσων.	ὁπόσον.
	C.	7.	ὑποκλίνασθαι.	ἀποκλίνασθαι.
		10.	ἰδεῖν.	ἰδεῖν τὰ βασίλεια.
88.	A.	1.	ξυνδειπνοῦντας.	συνδειπνοῦντας.
	D.	7.	οἴδασιν.	ἴσασιν.
89.	A.	7.	Θέκλας.	Θέκλης.
	B.	3.	ἤθελον ἡσυχάζειν.	Deest.
		13.	μετεμίσαντο.	ἐπεμίσαντο.
60.	A.	3.	περὶ τοὺς τοῦ Λοβιτζοῦ.	παρὰ τοὺς Λοβιτζούς.
	B.	13.	τό.	τοῦ.
		13.	ἐξερχομένης.	ἐξερχομένου.
	C.	1.	ἡ.	ὁ.
		3.	ἡ.	ὁ.
		3.	πατάξαι.	καταῤῥάξαι. Sed hoc alterâ manu.
	D.	3.	δή.	Deest.
91.	C.	3.	ἑκατέρᾳ.	ἑκάτερα.
	D.	2.	συμμαχίας.	ξυμμαχίας.
92.	D.	9.	καινοπρεπέστερα.	καινοπρεπέστερον.
		10.	ἐάσοντα.	ἐάσαντα.
		14.	περιφυλαττομένοις.	περιφραττομένοις.
93.	B.	12.	ἐπεὶ καταπεισθῇ τοῦτον ἐγνώκει δὲ τῷ αὐτοῦ ὑπεῖξαι θελήματι ὑποσχόμενοι.	Desunt.
	C.	11.	σοῦ.	Deest.
	D.	11.	ἐπὶ τοῦτον ἀφίεσθαι.	ἐπαφίεσθαι.
94.	A.	8.	διακόσιοι.	Deest. Sed ſpatium vacuum relictum fuit, per quod poſtea quidam duxit lineam rectam, forte ut ſignificaret nihil ibi deeſſe.
	B.	11.	αὐτοῖς.	αὐτῆς.
		13.	Αλβέρτης.	Αβέρτης.
	C.	1.	ἐβεβαιώσατο.	ἐβεβαίωσε.
		11.	δεύτερα.	δεύτερον.
	D.	3.	οὔπω παιδίον.	παιδίον μὲν οὔπω.
		10.	ἀπεστάλησαν.	ἀπεστάλη.
		11.	μεγαρειταείων.	μεγάρων.
		12.	τῶν.	τοῦ.
95.	A.	6.	οἰφλισμόν.	ἀφανισμόν.
		13.	ἀπλοιῶν.	ἀπειλοιῶν.
	B.	11.	Θωΐδαν.	Θινίδαν.

Pag.	Editio.	Manuscriptus.
14.	ἀφαιρουμένοις.	ἀφαιρούμενοι.
C. 1.	ἐπιχυροῦντας.	ἐπιχροῦντας.
1.	θαλάττης.	θαλάσσης.
D. 10.	ῥωγμαῖς.	ῥοχμοῖς.
96. A. 2.	ἀνωτέρω.	ἀνωτέρων.
9.	ξυμβαίνει.	συμβαίνει.
C. 2.	μεσουράνημα.	μεσουράνισμα.
3.	ξυνίσται.	συνίσταν.
9.	πορρώπου.	πόρρω που.
11.	Θωνίαν.	Θινίαν.
97. A. 4.	ἐξεβιάσατο.	ἐξεβιάζετο.
13.	Βοδῖνον τὸν.	Βοδινὸν καὶ τόν.
B. 13.	Ὑδροῦντα.	Ἰδροῦντα.
C. 2.	Λογγοβαρδίας.	Λογγιβαρδίας.
4.	Βρεντεσίου.	Βροντησίου.
D. 5.	παρεστοιχήσας.	παρεστοιχίσας.
10.	πάντα.	πάντα ἦον.
98. A. 1.	ἀταξίᾳ.	ἀταξία.
4.	ἐν.	Deest : & recte.
C. 8.	ἐθελοκλήτου.	ἐθελοκλύτου.
D. 14.	θάλαττα.	θάλασσα.
14.	ἀποπτύσασα.	ἀποπτύουσα.
99. A. 7.	ἐνσωρειάσαι.	ἐνσειάσαι.
7.	ἑβδοίμων.	ἑβδομίμων.
12.	τοῖς.	πᾶσι τοῖς.
B. 5.	οὐδέν.	τῶν γεγονότων οὐδέν.
D. 3.	Ταραντίνοις.	Ταραντῖνος.
10.	ὑπ'.	ἐπ'.
11.	ὁ.	ὅ.
100. A. 3.	παρεισπρεῖσθαι.	παρεισπρείασθαι.
103. A. 3.	θαλάττης.	θαλάσσης.
4.	διεπλοΐζετο.	διεπλωΐζετο.
4.	παρεστοιχισθέντες.	παρεστοιχίσαντες.
11.	κατά.	παρά.
C. 3.	τοῦ.	Deest.
3.	πανταχόθεν.	πανταχοῦ.
9.	πορθουμένας.	πορθουμένας, καὶ τὰς κολύμβας ἔκτοθεν παλλαπλασιαζομένας.
D. 3.	διεκηρυκεύετο.	διεκηρυκεύθη.
104. A. 10.	λαμπτῆρας ἀμφιασθέντα ὑποδεχθῆναι.	λαμπτῆρσιν ἀμφιασθῆναι καὶ ὑποδεχθῆναι.
11.	τοῦτον.	τὸ τοιοῦτον.
B. 3.	μυρίαις.	μυρίοις.
3.	ἔπλωον.	ἐπέπλωον.
6.	οὔτε ἐκτός.	καὶ ἐκτός.
C. 5.	ἔκθεος.	ἔκθεον.
D. 1.	ἐγγίνεσθαι εἴωθε.	εἴωθε γίνεσθαι.
2.	τό.	Deest.
105. A. 1.	οὐδέν.	κατ' οὐδέν.
C. 4.	μηνυθέντα.	ἐξαμβλωθέντα.
9.	ἀποπληρωθήσονται.	ἀποπληρωθήσεται.
106. C. 7.	ἥπερ.	ὥσπερ.

Pag.			Editio.	Manuscriptus.
107.	B.	4.	ἐπέπαυτο.	ἐπέπαυτο.
	C.	8.	ἄγχι.	παράγχι.
	D.	2.	ἔτε.	ἐ.
		6.	διαπεραν. ἀπείργειν δή.	διαπεραν ἀπείργειν. ὡς δή.
		7.	περί.	πρός.
108.	A.	5.	συμποσουμένων.	ποσουμένων.
		13.	Γλυκύν.	Γλυκύν.
	B.	2.	μετὰ τὸ χειμῶνα καὶ τὸ ἐπιγεγονὸς ἔαρ τοῦ θέρους θερμότερον. ἐπιβάλλοντος, καὶ μηδ᾽ ὁπόσον ταῖς.	Desunt.
		10.	ὄπισθεν αὐτὴν καταστρωννύειν ψάμμον ἐπιπάττοντας ἄνωθεν ὡς εἰς ἕνα τὸ ὕδωρ συλλέγεσθαι τόπον.	Desunt.
	C.	9.	κατά.	κατὰ τόν.
	D.	1.	δοκεῖν.	αὐτῷ δοκεῖν.
		7.	αὐτίκα.	παραυτίκα.
109.	A.	3.	ἀπᾴδοντες.	ἐπᾴδοντες.
	B.	7.	παρακελευσάμενος.	παρακελευόμενος.
	C.	1.	ἤ.	Deest.
		4.	Ἀχειδῶν.	Ἀχειδῶ.
		8.	παρεῖλθε.	παρελθών.
		13.	ἀπογεύσασθαι.	ἀπογεύεσθαι.
	D.	3.	αὐτήν.	αὐτῷ.
		4.	Φραγκικήν.	Φραγκικήν.
		5.	Οὐμπερτόπολος.	Οὐμπερτόπουλος.
		6.	λαβών.	λαχών.
110.	A.	7.	αὐτόν.	αὐτήν.
		7.	συνεστήσατο.	συνέστησε.
	B.	3.	ἐνεδίδου.	ἐδίδου.
		7.	ἐπέτειχε.	ἐπέτεινε.
		11.	μήν.	μέν.
	C.	9.	συμβολήν.	συμπλοκήν.
	D.	3.	ἐνηγελμένου.	ἐνηνεγμένου.
		7.	διεσχήκει.	ἠσχήκει.
111.	A.	3.	ἀναπεπταμένην.	ἀναπεπταμένην.
		4.	χρησάμενοι.	χρησάμενοι.
		4.	πρὸς τοῦ κάστρου.	πρὸς τὴν τοῦ ἀντικάστρου.
	B.	4.	ἔργου.	ἔργου.
		11.	ξύλινος.	Deest.
	C.	3.	τελείως.	τελείως.
		3.	ὡς.	ὁ.
		5.	μόσσυνα.	μόσσυνον.
		5.	ἠπείγετο.	ἐπεχείρει.
		9.	ταχύ.	ταχείας.
		11.	ἐκεῖσε.	ἐκεῖθεν.
	D.	6.	ἱδρυμένον.	Deest.
		13.	Εἰς.	πρός.
112.	A.	1.	εἶον.	Deest.
		3.	συμβάλλων.	συμβάλλον.
	B.	11.	αὐτήν.	αὐτοῦ.
	C.	4.	συγχωρουμένων.	συγχωρούμενον.

Pag.	Editio.	Manuscriptus.
D. 3.	Ραμνοί.	Ραμαίων.
6.	ἐπιαναληλυθότες.	ἐπιμεμεληλυθότες.
113. A. 5.	ἐκεῖ.	αὐτοῦ.
6.	τοῦτο.	νῦν τοῦτο.
8.	ἐπεί.	ἐπεὶ δέ.
B. 1.	τὴν.	αὐτὸς τήν.
4.	διὰ τοῦτο οὐδὲ πρὸς συμβιβάσεις ἤθελον ἀπονεῦσαι.	Desunt.
12.	ἐξωσθεῖσα.	ἐξωσθεῖσα.
C. 9.	τινὸς ἡμῶν ἐπακοῦσαι.	τῶν ἐφ' ἡμῶν τοῖς λοιποῖς ἐπακούειν.
12.	ὡς ἔτυχε.	ἀσυμβούλως.
D. 3.	πάντες δύο τῆς βύβλου ταύτην.	ταύτην δύο τῆς βύβλου.
7.	ἀγκιζόμενος.	ἀχιζόμενος.
114. A. 1.	αὐτό.	αὐτῇ.
10.	βασιλέαν.	βασιλέα.
B. 4.	αἱρέξασθαι.	αἱρέξεσθαι.
5.	ὁ.	Deest.
8.	αὐτά.	αὐτό.
12.	ἀλλὰ ταῦτα.	ἀλλὰ δ' αὐτά.
C. 4.	ἐπειαπεσεῖν.	ἐπιπεσεῖν.
5.	ἀπὸν.	Deest.
13.	διεληλυθώς.	ἐληλυθώς.
D. 1.	περιπεύοντες.	περιπτεύοντος.
4.	κατά.	μετά.
7.	Εἵλετο.	Εἶχε δ.
9.	Αμηκέτη.	Αμιχέτη.
9.	κέμητι.	Deest.
115. A. 7.	τὴν θάλασσαν.	θαλάττης.
8.	διελα.	διελθεῖν.
B. 4.	ξύμπαντες.	ἅπαντες.
10.	τόν.	τῶν.
C. 7.	αὐτός.	αὐτοῖς.
D. 1.	προσέβαλον.	προσέβαλλον.
6.	αἱ ἐπεπλώκει.	αἱ ἐπεπλώκει.
8.	ἀκροβολισμοῖς.	ἀκροβολισμοὺς.
9.	μετρίοις.	μετρίους.
12.	Αμηχέτου.	Αμιχέτου.
116. A. 2.	παλίνορσοι.	παλίνορσοι.
10.	ἐνατενίσασα.	ἐνατενίζουσα.
10.	ἀφροῦσα.	ἀφρίζουσα.
11.	τίν.	τό.
B. 4.	ἐπεί.	ἐπειδή.
5.	ἀπειρίαν.	ἐμπειρίαν.
8.	ξυνέβαλεν.	συμβέβληκεν.
10.	ὅ.	τοῦ.
C. 10.	πραγματευσόμενοι.	πραγματευσάμενοι.
117. A. 3.	ὁ.	Deest.
5.	ὁ ὡραιότατος.	Deest.
12.	Ασπέτης,	Ασπέτης.
B. 3.	Αμηχέτης.	Αμιχέτης. Sic semper.
9.	τῶν.	τοῦ.

Pag.		Editio.	Manuſcriptus.
D.	5.	διοχλοῦσιν.	διοχλοῦσιν.
	12.	τύπον.	τόπον.
	13.	ταὐτήν.	ταύτην.
118. A.	11.	ὡς.	Deeſt.
C.	1.	κακή.	καινή.
	6.	ἦσαν.	Deeſt.
	12.	κλινέστερον.	ἀκλινέστερον.
D.	1.	μέντοι.	μήν.
	2.	περί.	ἐξ.
	7.	ἀθεόν.	ἀθέως.
119. A.	8.	τί.	Deeſt.
120. B.	7.	ὄπισθε.	ὄπισθεν δέ.
C.	2.	καί.	Deeſt.
	5.	παρατρέχω.	μετατρέχω.
	6.	πλάτος.	πάλιν.
	7.	περιτεθεῖσα.	περιληφθεῖσα.
	11.	ἐπιλυγάζει.	ἐπηλυγάζει.
D.	5.	κατορθωμάτων.	κατορθωμάτων.
	6.	ἐπεστάλαξα.	ἀπεστάλαξα.
121. A.	1.	ὁπόσοις καιροῖς.	πόσοις κακοῖς.
	6.	μου.	Deeſt.
B.	10.	ἤγαγε.	ἀνήγαγε.
C.	1.	ἐπί.	ἐν.
	7.	αἰτίαν.	αἰτίασιν.
D.	3.	ἄλλως.	ἄλλος.
	7.	ὅτι δεινόν.	εἴ τι δεινότερον.
	8.	ἀνδρείας.	ἀναιδείαν.
122. A.	10.	τοῦ μύθου.	Deeſt.
B.	7.	ἐνόν.	ἐξόν.
	8.	τό.	Deeſt.
125. A.	6.	ἐβούλετο ἤ.	ἐβούλετο εἰ.
	7.	τὴν μέν.	τήν.
B.	2.	ἄποικοι.	ἄπο καί.
	12.	τε.	Deeſt.
C.	2.	ἀποίκων.	ἐποίκων.
	6.	φιλοκρινῶν.	φυλλοκρινῶν.
	8.	παραξήσοντες.	παραξέσοντος.
	10.	γεγόνασιν.	γέγοναι.
	11.	σκοπῶν.	καὶ σκοπῶν.
126. A.	8.	ἑαυτοῦ.	περὶ αὐτοῦ.
B.	3.	αὐθάδης.	ἐθάδες.
	5.	ἡγεμονῶν.	ἡγεμόνων.
D.	2.	καὶ πάσης.	πάσης.
127. A.	2.	ὡς.	τοσοῦτον, ὡς.
	10.	καί.	ἤ.
	10.	καταλειπόντα.	καταλιπόντα.
	11.	ἐναντίον.	ἀναίτιον.
B.	2.	χρημάτων.	χρήματα.
	3.	τοιούτοις.	τοῖς.
	5.	αὐτοί.	αὐτοὶ δέ.
	9.	δυνήσαιτο.	δυνήσεται.

Pag.		Editio.	Manuscriptus.
C.	5.	ἐφευρίσκοντες.	ἐφευρηκότες.
	8.	ἔτι.	δέ.
	9.	μητρὸς καὶ πατρός.	πατρὸς καὶ μητρός.
D.	1.	ὁρῶσα.	ἐνορῶσα.
	4.	καταβάλλεσθαι ὁπόσης.	καταβάλλεσθαι ὁπόσον.
	6.	ξυμμάχοις.	συμμάχοις.
128. B.	2.	ὅτι περ.	ὅτι.
	12.	ἅμα.	Deest.
	13.	χαράγματος.	χαράγματι.
C.	2.	οὖν.	γοῦν.
	6.	ὦ.	Deest. Sed spatium vacuum relin
	6.	συνεδριάζοντες.	συνεδριάζοντα
	7.	ἔκθαμβοι γεγονότες.	Desunt.
129. A.	3.	αἰτυποφορᾶς.	αἰγυπτοφόρας.
B.	4.	ἀφαιρουμένοις.	ἀφαιρούμενος.
D.	6.	γενομένης.	γινομένης.
	6.	λαθρευτικῶς.	λατρευτικῶς.
	8.	ἡγεμονικῶς.	ἀρχιερατικῶς.
130. A.	9.	δέ.	γάρ.
	9.	ἀποσχέσθαι.	ἀπέχεσθαι.
	13.	διορθωμένου.	διορθουμένου
B.	11.	βασιλικῆς.	Deest.
C.	8.	προεξῆρχον.	προεξῆρχεν.
	12.	κατὰ τὰς συγκειμένας συνθήκας	μετὰ τῶν συγκειμένων συνθηκῶν.
D.	3.	Αλαμανίας.	Αλαμανῶν.
131. A.	13.	ὑπισχνοῦντο.	ὑπισχνοῦνται.
B.	6.	Αλαμανίας.	Αλαμανοῦ.
	11.	καταλέποιτε.	κατέλειπε.
	11.	Βαϊμουώτῳ.	Βαιμούνδῳ.
	12.	ἀπενείματο.	ἀπενείματι.
	13.	τις.	Deest.
C.	1.	ὁπλητικοῦ.	ὁπλιτικοῦ.
	2.	Βαϊμουῦτον.	Βαιμοῦνδον.
	2.	σμίσκον.	νεανίσκον.
	10.	Αλαμανείας.	Αλαν'.
D.	1.	ἡμᾶς.	ὑμᾶς.
	5.	τουτανί.	τουταί.
	9.	πρεσευσάμενοι.	πρεσβευσάμενοι.
132. A.	2.	Βαϊμουῦτον.	Βαϊμοῦνδον.
	3.	ἐν.	Deest.
	5.	καταμελήσεις.	καταμελήσῃς.
B.	1.	συλλέξῃ.	συλλέξαι.
	3.	ἐν.	Deest.
	11.	ἡμεδαπῆς.	ἡμεδαπῆς.
D.	3.	ἐπειδή.	ἐπεὶ δέ.
	4.	Αλαμανίας.	Αλαμανοῦ.
133. A.	2.	ἰωνίας.	ἰωνίας.
	9.	Αλαμανίας.	Αλαμανῶν.
	10.	περιετρέψατο.	περιετρέπετο.
	13.	κτίσας.	ἑδράσας.
	13.	ἐκεῖνον.	ἐκείνου.

Pag.			Editio.	Manuſcriptus.
	B.	2.	πολλῶν.	Deeſt.
		2.	μόχθων.	μόθων.
		4.	Βαϊμοῦντος.	Βαϊμοῦνδος.
	C.	2.	Βαϊμούντου.	Βαϊμούνδου. Sic ſemper poſtea.
		2.	γεγόνασι.	γέγοναν.
		4.	διακειμένοις.	Deeſt.
		6.	ὁπλητικόν.	ὁπλιτικόν.
		7.	ἐπέξατο.	ἐπήξατο.
		12.	ἐρυμοτάτην.	ἐρυμνοτάτην.
	D.	5.	μῆνα.	κατὰ μῆνα.
		7.	καιρός· ἤδη περιῶ τά.	καιρὸς ἤδη περιῶ, τά. Sic Manuſcriptus diſtinguit Colon periodi.
		8.	Βαϊμούντου.	Βαϊμούνδου.
134.	A.	3.	γένοιτό οἱ.	γένηταί οἱ.
		4.	προσβολῶν.	προσβολῶν.
	B.	9.	τίν.	τιώ.
		12.	παρ' ἐκκλίνας.	παρεκκλίνας.
	C.	12.	οὐδ'.	οὐθ'.
	D.	1.	δι' ἐκ φυγών.	διεκφυγών.
		9.	ἄρεως.	ἄρεος.
		11.	δι' ἐκφυγών.	διεκφυγόν.
135.	A.	2.	πολλούς.	ἱκανούς.
		2.	κακεῖθεν.	κακόσε.
		7.	καί.	καὶ αὖθις.
		12.	πύπτει.	ταῦτα.
		12.	μεταιχμίῳ.	μεσαιχμίῳ.
		13.	κατέστρωσεν.	κατέστρωσαν.
	B.	9.	τῶν.	κατὰ τῶν.
	C.	7.	ἀνερείπησε.	ἀνέρριπισε.
	D.	6.	καταληφθέντα.	καταλειφθέντα.
		8.	ἔχει.	ἔχῃ.
136.	A.	1.	εἴη.	ᾖ.
	B.	4.	δή.	δέ.
		10.	χαλινόν.	χαλινόν.
		10.	κολεοῦ.	κουλεοῦ.
	D.	3.	Πολέμου.	πολέμοις.
		8.	Εἰς τὸν Ὀστροβόν.	Εἰς Ὀστροβόν.
137.	A.	1.	καστέλλιόν τι.	καστέλιόν τι.
		6.	τρεῖς.	τινές.
		7.	Ρεβόλδος.	Ρικάλδος.
		7.	Γελιέλμος.	Γιλιέλμος.
		11.	λιποί.	λοιποί.
	B.	1.	Γελιέλμος.	Γιλιέλμος.
		2.	Ρεβόλδον.	Ρυκάλδον.
		8.	καστέλλιον.	καστέλιον.
		10.	κεῖθι.	ἐκεῖθι.
	C.	4.	λίαν.	Deeſt.
		4.	τόν.	ἀπὸ τόν.
		12.	στρατεύματος.	στρατεύματος ἀποστείλας.
		12.	καί.	Deeſt.
	D.	7.	ἐπ' ὅλοις.	ἐπὶ ὅλοις.

Pag.		Editio.	Manuscriptus.
	11.	πλεῖστον.	πλεῖν.
	11.	ὑποσμαράγων.	σμαραγα.
138. A.	5.	Κασαβον.	Κίσαβον
	5.	Ἐξεβαί.	Ἐζεβαί.
	7.	ἐς ἑτέραν.	ἑτέραν.
	9.	διακεχυμένῳ.	Deest
	10.	ἀπηγραίνοντο.	ἀπηγρεύοντο.
	11.	διαρύξας.	διορύξας.
	12.	κηπουρείων.	σκήπτρων.
	13.	ἦκε.	ἧκε.
B.	1.	Λέοντος περὶ ἡπατικῶς πεσόν.	Λέοντος περὶ οὗ φθάσας ὁ λόγος ἐδήλωσε περὶ ἡπατικῶς πεσόν.
	3.	Εἰσπειρωχώς.	στω[illegible]γρος.
	4.	ἐφαιμένα.	ἐπ' ἄλλων.
	6.	ἀπελιπεν.	ἐ[illegible]το.
C.	2.	ποτε της.	[illegible]της.
	10.	ἐσῆ[illegible]σαι.	ἐξετάσασθαι.
D.	1.	ἀνάπτ[illegible]ας.	α[illegible]ιτας.
	4.	συνεχίζονται.	συνάζονται.
	11.	ὄρεος.	ἱέρεος.
139. A.	1.	ἀκούσας.	ἀκοῦσαι.
	6.	ἐπικλήτει.	ἐπεκλύτει.
	7.	προσυπεσχετο.	προσυπισχετο.
	8.	αὐτῆς.	αὐτόθι.
B.	3.	παραδοῦναι.	δοῦναι.
	6.	Ἰωαννάκιῳ.	Ἰωαιάκιῳ.
	8.	Ἀνδριανοπόλεως.	Ἀνδρειανοπόλεως.
	8.	ὡρμώμενος.	ὁρμώμενος.
C.	1.	ἀκροβολυσμῶν.	ἀκροβολισμῶν.
	2.	Λατινων.	Λατίνων ἐρχομένων.
	3.	ὀβέλιον.	ἐναλι[illegible].
	8.	χρεματισμός.	χρεμετισμός.
	11.	τίμια καίτοι.	[illegible]δοῦλα.
D.	11.	Λεβουνίνου.	Λεβοτομίνου.
	13.	ἀπαστάδα.	ἀπαστάδα τινά.
	14.	ἑλκύσας.	ἑλκύσαι.
	14.	φωρᾶσθαι.	φυρᾶσαι.
	15.	ἔπει.	ὅπη.
140. A.	2.	ἐκέλευσε.	ἐκέλευσε.
	11.	φαλαγγῶν.	φάλαγγα.
B.	6.	ἐκεῖσε.	ἐκεῖ τόν.
C.	2.	τοῦ Βαιμούντου.	Deest.
	4.	παραλαμβάνει.	καταλαμβάνει.
D.	7.	τοῦ ὁρμοῦ.	Εἰς ὁρμόν.
	8.	τοῦ μήπω.	ὃ μήπω.
	11.	ἦν.	καί.
141. A.	4.	παρειδομένοντο.	παρειωδηθέντο.
	5.	κονισαλος	κονίσαλος.
B.	1.	νοσήσειεν.	νοσήσει.
	2.	Σαλαβεια.	σαλαυεία.
	13.	αὐτῷ.	αὐτόν.

Pag.		Editio:	Manuſcriptus.
C.	2.	προσβαλεῖν.	ξυμβαλεῖν.
	3.	ἀπεῖργε.	ἀπῆγε.
	10.	μετά.	μετὰ καί.
D.	6.	στενωπόν.	στενωπὸν ὀξύν.
	7.	τοῦτο.	τοῦτον.
	7.	Δομλυίκου.	Δελμυίκου.
	11.	μηδ' ἑξῆς.	παρ' ἑξῆς.
	12.	ἀνήρ.	ἀνήρ τις.
142. A.	5.	ἐκ καταπράξασθαι.	καταπράξασθαι.
	9.	διελεῖν.	διελών.
	10.	καί.	Deeſt.
B.	3.	βασιλικῆς.	στρατηγικῆς.
	11.	ὀφθαλμοῖς.	ὀφθαλμοῖσι.
C.	7.	ὑπολυπάσαντα.	ὑπολυτήσαντα.
	9.	Σαλαβεία.	Σελευκεία.
D.	8.	ηὐλίζοντο.	αὐλίζονται.
143. A.	5.	οὗ περ.	ὥσπερ.
B.	3.	ἀκινδύνως.	ἀκινδύνοις.
C.	6.	Ἰταλοῦ.	Ἰταλικοῦ.
	7.	τοῦ.	κατὰ τοῦ.
	12.	συνταράττοντα.	ταράττοντα.
D.	1.	ἀρχῆς.	ἀρχῆς αὐτῆς.
	9.	στρατεύσομεν.	στρατεύειν.
144. B.	5.	ἐνασχολουμένων.	ἀσχολουμένων.
C.	3.	αὐτοῦ.	Deeſt.
	5.	σεπτῷ.	σεμνῷ.
	11.	διδασκάλων.	διδασκόντων.
145. A.	1.	τοιοῦτον, τοῦτον τρόπον.	τοιοῦτο τρόπον τοῦτον.
	13.	καί.	τε καί.
B.	6.	τὰ καταπροδιδοὺς ἡμετέρα.	τὰ ἡμέτερα προδιδούς.
	7.	μεταχινεῖν.	μετακινῆσαι.
C.	8.	διερευνήσασθαι.	Deeſt.
	11.	πολύ τι.	πολύ τι.
D.	1.	τούτου.	τούτῳ.
	4.	δόλου.	δόλου.
146. A.	5.	ἄφυκτος.	ἄφικτος.
B.	1.	συντυχόντα.	συντυχόντα.
	1.	λαβιρίνθοις.	λαβυρίνθοις.
	3.	ἰοῦ τινά που.	ἰοῦ τινα.
	10.	καί.	καὶ τῶν.
	11.	ξυνεμπόδιζεν	ξυνεπόδιζεν.
C.	1.	οὐκ.	Deeſt.
	8.	ἀπέπνει.	ἐπέπνει.
	11.	εὐμηκεστέρων.	εὐμηκεστάτων.
D.	1.	καθαιροῖτο.	καθαιροῖ.
	2.	ἐκφέρειν.	ἐκφέρει.
	6.	συνέσφικτο.	συνέσφιγκτο.
147. A.	8.	τοι.	τι.
	9.	ἐξίσχυσε.	ἐνίσχυσε.
	10.	κώλυμα.	κωλύμην.
B.	6.	ἤδη δέ.	Deeſt.

Pag.			Editio.	Manuscriptus.
	C.	1.	δίδοσι.	δίδωσι.
148.	A.	6.	ἄλλο.	ἄλλων.
	B.	2.	μαθημάτων.	μαθητῶν.
	D.	7.	Γαρυδᾶ.	Γαριδᾶ.
		9.	μεταποιῆσαι.	μεταποιήσῃ.
147.	A.	1.	ὁ γάρ.	καὶ ὁ.
		9.	πολλοῖς.	πολλοῖς τῶν.
		10.	ὑπό.	ἀπό.
	B.	2.	ἐδύνατο.	ἐδάκνετο.
	C.	1.	ἀναθεματίσθη.	ἀνεθεματίσθη.
	D.	2.	μετετέτραπτο.	μετέτραπτο.
152.	A.	3.	ταύτην.	τῶν Κασσείδων.
153.	A.	6.	Εἰς.	Εἰς τούς.
		7.	προσορμῆσαι.	προσορμίσαι.
		10.	αὐτό.	αὐτῶν.
	B.	7.	προσορμήσας.	προσορμίσας.
		8.	πότε ἕνα τί.	Deest.
		9.	σήμερον.	Deest.
		11.	αὐτῷ τοῦ τό.	αὐτοὺς τούτῳ.
	C.	3.	ἑτέρου, σήμερον.	ἑτέρου σημείου
		6.	καὶ τὸν Παλαιολόγον κατ' αὐτῶν βρύχοντα.	Desunt.
		11.	ἡμῶν.	ῥυμῶν.
154.	A.	4.	μέν.	Deest.
		4.	ἐπόμνυτο.	ἐπώμνυτο.
		12.	διακόψαντα.	τιμοῦντα.
	C.	2.	τούτου.	τούτοις.
	D.	4.	καταλαβόντας.	καταλαβόντων.
		6.	ἐγχαράψασθαι.	ἀναγράψασθαι.
		7.	καί.	κατά.
		7.	τοὺς λογάδας.	Deest.
155.	A.	9.	συγκεκοπακίσι.	συγκεκοπτακοσι.
	B.	8.	ὅπου.	ὅπη.
	C.	2.	ὑποψηθυειζόμενα.	ὑποψηθυειζόμενα.
	D.	1.	ὑπηναζοῦξας.	ἐπηναζεῦξας.
		3.	διασύρειν.	διαπύρειν.
156.	A.	6.	προσύπτοντο.	προσυλιθεῖο.
		8.	τοῦ μὲν φαινομένου.	ὃ μὲν φαινόμενον.
		1'.	ἀνακύπτοντα.	ἀναπτέντα.
	B.	4.	ὁ μόνον.	ἀλλ' ἢ μόνον ὁ.
	C.	8.	ἐπελέλησθε.	ἐπελήσθητε.
		10.	συνῴδυκε.	συνενδε.
		11.	ὁ ὁπλητικόν.	ὁπλιτικόν.
	D.	2.	ὅτι.	ὅτι τα.
157.	A.	7.	συνεχρησάμεθα.	κατεχρησάμεθα.
		8.	φιλοσκώμμωσι.	φιλοσκώμμουσι.
	B.	5.	σωρός.	στερός.
		10.	ἀνέφαινη.	ἀνεφάνη.
	C.	3.	τοῦ.	τῶν.
		9.	ὅθεν.	αὖθις ὅθεν.
158.	B.	1.	ἀνταμειβόμενοι.	ἀνταλλαξάμενοι.
	D	1.	πατέρες.	πατέρα Ριμπέρτον.

Pag.	Editio.	Manuscriptus.
159. A. 1.	πλέον.	ἐπιπλέον.
C. 7.	καί.	δέ.
D. 1.	ἐς.	ὡς πρός.
4.	Υ῾δρουῶτος.	Ι῾δρουῶτος.
160. A. 6.	ἐξωπλίσαντας.	ἐξοπλίσαντας.
9.	ληστρικῶν.	ληστρικῶν νηῶν.
C. 2.	οἱ Βενέτικοι.	Deest.
D. 9.	σκάφη.	Deest.
161. B. 8.	διαφήμισει.	διεφήμισεν.
C. 2.	ἐνδώσομεν.	ἐνδώσομεν.
6.	περὶ Βοθρεντόν.	παρὰ τὸ Βρεντησθόν.
11.	Γαΐτην.	Deest.
D. 3.	ἐπίμησεν.	Deest.
162. A. 5.	κουμερκίου.	κομμερκίου.
B. 7.	Αἰθέρα.	ἀέρα.
10.	περὶ αὐτῶν.	περὶ αὐτόν.
C. 2.	πεγή.	πηγή.
5.	οἰκόλακες.	οἱ κόλακες.
D. 9.	πρῶτον.	πρῶτα.
163. B. 1.	ἕκτῳ.	πέμπτῳ.
4.	ανέσφηλε.	αἰέσφηλε.
7.	τῇ πῇ.	τούτοις.
12.	Αμαλφινοῖς.	Αμαλφιτινοῖς.
C. 9.	συνωμοσίαν.	συνωμοσίαν τηνικαῦτα.
164. D. 1.	Αλεξανδρέως.	Αλεξανδρέων.
2.	νεωτῆτα.	νεότητα.
165. A. 1.	αὐτό.	αὐτοῦ.
B. 6.	Κατωμάγκη.	Κατομάγκη.
C. 3.	αὐτπλέγητον.	αὐτέλεγκτον.
6.	καταζοφοῦντες.	καταζοφοῦντες.
10.	εὐμεγέθης.	εὐμεγεθέστατος.
D. 7.	πλοῦτος.	πλοῦτας.
166. A. 2.	ἐπεσπάσατο.	ἐσπάσατο.
10.	οἱμωμοσκόποι.	οἱ μωμοσκόποι.
B. 6.	πρὸς αὐτὸν Λατίνων καὶ τοῦ κόμητος Βρυεννίου, ξιφηφόρος.	πρὸς αὐτὸν τοῦ κόμητος Βρυεννίου Λατίνων, ξιφηφόρους.
8.	εἰς.	πρός.
C. 7.	ἤκουσε.	ἤκουον.
D. 4.	ὠδίνωσαις.	ὀδύναις.
167. B. 3.	τελεσθέντων.	τελεσθέντα.
8.	οἵ τι.	ὅ τι.
C. 3.	δευτέρου.	δευτέραν.
4.	Καισαρῖνον καὶ Ανναν.	Κωνσταντίνου καὶ Αννης.
7.	ὥσπερ.	ὥσπερ.
D. 9.	προσαχθείσης.	προσαχθείσης.
168. A. 1.	αὐτοῦ.	ἔτω.
2.	ἰῶ.	καὶ ἰῶ.
12.	ρὶς, οὔτε.	ρὶς οὔτε σιμή, οὔτε
B. 1.	καὶ ὀξύ.	ὀξύ.
9.	γεννήσεως.	γενέσεως.
14.	ἐξηλυθη.	ἐξεληλύθει.

Pag.		Editio.	Manuscriptus.
D.	4.	ἀρητέον.	ἀρκτέον.
169. A.	5.	παρεισμηθῆναι.	παρειτμηθῆναι.
B.	3.	προξενῶν.	προτρέπειν.
	12.	Σωπήν.	Σινώπην.
C.	1.	χρημάτων.	χρήματα τῶν.
	11.	πόλεμος &c. ταῦτα οἱ τοῦ Σολυμᾶ.	Desunt.
D.	10.	ἀνέπειθον.	Deest.
170. A.	2.	κολεοῦ.	κουλεοῦ.
	9.	Οὐσίαν.	Οὐσιᾶς.
B.	3.	Οὐσίαν.	Σιαούς.
	9.	ἐδεδόκει.	ἐδεδάκει.
C.	11.	ἑνός.	ἑνὸς ὀβολοῦ.
D.	6.	αὐτό.	αὐτοῦ.
	11.	ὑποστρέφῃ.	ὑποστρέφει.
171. B.	5.	τε ἰῶ.	τέως ἰῶ.
	5.	ἀξίαν.	ὀξισίαν.
	8.	Εἰς περινομάς.	περινομάς.
C.	7.	Εἴγε τέως ἐντυχεῖν ἔξωθέν ποι γένοιτο, ἀπελθόντας.	Εἴγε τέως ἔξωθεν ποιν ἐντύχοιεν. ἀπελθόντος.
172. A.	1.	Παραμαρούχ.	Παρμαρούχ.
	3.	δυνάμεις.	δυνάμεις τάς.
	5.	ὁπλητικόν.	ὁπλιτικόν.
	7.	ἰσχυροτέρους.	ἰσχυρότερα.
B.	13.	τῶν.	τοῦ.
C.	2.	ἐποθυμητικῶς.	ἐπιθυμητικῶς.
D.	7.	Βετουμήτην.	Βουτουμίτην.
	9.	ἐπικαταλαμβανόντων.	καταλαμβανόντων.
173. A.	1.	λογίζεται.	λογίζοιτο.
	9.	τῇ δὲ καθ'.	τὴν δὲ μεθ'.
	12.	κατά.	μετά.
B.	9.	κατά.	μετά.
C.	7.	ἐκεῖνος.	ἐκεῖνος δεινός.
174. A.	1.	καί.	Deest.
B.	2.	ἐγκαλύψας.	ἐκκαλύψας.
	4.	ἐπιλαύειν.	ἐπαπολαύειν.
	5.	δωρεῶν.	χρειῶν.
C.	5.	ἠρέθισεν.	ἠρέθιζεν.
	13.	κατετέτρωτο.	ἐτέτρωτο.
D.	3.	κἀκείνους. male.	κἀκεῖνος. recte.
175. A.	11.	Εἰς ἡμέρας.	Εἰς ἡμέραν.
176. A.	5.	ἐκεῖτιν.	ἐγγύτει.
B.	6.	ἄν.	Deest.
C.	2.	πρὸς τούτῳ συνέπνευσεν.	τοῦτον συνένευσεν.
D.	3.	τουρκικῆς.	δουκικῆς.
	3.	ἐλεύσασθαι.	ἐλεύσεσθαι.
	7.	τοῦ θείου βαπτίσματος ὡς τετυχήκει.	ὡς τε τύχοι τοῦ θείου βαπτίσματος.
177. A.	13.	ὁ αὐτὸς ὁ.	αὐτὸς ὁ.
B.	1.	οὖν.	Deest.
	7.	προτετόκω.	προσδεδόκω.
C.	10.	ἐπεισάξας.	ἐπισάξας.
D.	4.	ἄν.	Deest.

Pag.		Editio.	Manuscriptus.
	5.	ἀφαιρεθήσεσθαι.	ἀφαιρήσεσθαι.
	10.	ἐκεῖθεν ὡς.	ἐκεῖθεν δέ.
178. A.	1.	ἀνδράσι καί.	Deest.
	10.	βαλεῖν.	λαβεῖν.
B.	2.	πρεσβυτόκαι.	πρωτοτόκαι.
	5.	ἐπέτρεπε.	ἐπέτρεψεν.
C.	6.	ἀλλά τα.	ἀλλά τε τά.
	12.	Αραβίας.	Ἀῤῥαβίας.
D.	11.	βούλεσθε.	βούλεσθαι.
179. A.	11.	τοῦ λοιποῦ &c. κατηγοροῦσαν.	Desunt.
C.	9.	Σπαρπαρούχ.	Παραγγαρούχ.
D.	8.	καί.	Εἰ.
	11.	πρός.	πρός τιν.
180. A.	1.	ἀπεκδεχόμενον.	ἀπεκδεχόμενος.
	4.	υἱές.	υἱούς.
	5.	ἀποδράσαντες.	ἀποδράσοντες. l. ἀποδράσαντες.
	11.	Κλιτζιασθλάν.	Κλιτζιαθάν.
B.	4.	Μοχούμετ.	Μουχούμετ.
C.	5.	νυξί.	νυκτί.
D.	9.	διεπλοΐζετο.	διεπλωΐζετο.
	10.	ὁ.	ἢ ὁ.
	10.	τόν.	τῶν.
	10.	σκοπόν.	σκοπῶν.
181. A.	2.	τοῦ ποταμοῦ.	τῷ ποταμῷ.
C.	12.	φωτίσματος.	βαπτίσματος.
D.	1.	Σκαλιάρειος.	Σκαλιάρης.
	2.	δέ.	δὲ καί.
	5.	ὁμοίων.	ἱμφρομένων.
182. B.	1.	Σατζᾶ.	Σατζοῦ.
	9.	ἔπειρον.	ἕσπερον. l. ἵσπερον.
C.	4.	κατεκαλοῦντο.	μετεκαλοῦντο.
	7.	καθάπερ οἱ.	καθαπερεί.
	11.	πράγματα.	παράταξιν.
	12.	ποικιλώτατον.	ποικιλώτατα.
D.	4.	ἔνθεν.	ἔνθα.
183. B.	5.	καὶ μάλα.	μάλα.
	9.	Τατλίκιον.	Ταπίκιον. Sic semper postea.
C.	2.	Τατλίκιον.	Ταλίκιον.
	7.	τοῦ χείλους.	τὰ χείλη.
	8.	Σαλένον.	Βλίσνον.
D.	7.	σπορόν.	πιῤῥόν.
184. A.	5.	ὁπλικόν.	ὁπλιτικόν.
B.	1.	προσδόκιμον.	προσδοκήσιμον.
	3.	τὸ πλοῦ, αἰγλύων.	, τὸ παράπλου ἀλύων. optime.
C.	3.	αὐτόν.	αὐτῶν.
D.	6.	τῶν στρατευμάτων.	Deest.
185. A.	6.	πεζός.	πεζούς.
188. A.	4.	ὡσεὶ χιλιάδας &c. Δακικοῦ στρατεύματος.	Desunt.
	6.	οὐχ.	οὐκ.
189. A.	3.	σκοπόν.	κόπον.

Pag.		Editio.	Manuscriptus.
189. A.	3.	ἐβουλεύετο.	ἐβουλεύσατο.
	5.	σκοπήσων.	κατασκοπήσων.
B.	1.	Ἰωαννάκη.	Ἰωαννακίου.
C.	3.	οἱ τοῦ βασιλέως.	Deest.
	10.	ἠλπίζοντο ταῦτα.	ἠλπίζοντο, καὶ ὥσπερ ἰδίαν τὴν ἡμεδαπὴν αἰέτως τὴν γῆν περιεχοῦντες ἠλπίζοντο. ταῦτα.
D.	–.	Εὐφορβηνόν.	Φορβηνόν.
	10.	ἐγκαρτερῶν.	καρτερῶν.
190. A.	2.	τουτωνί.	τουτονὶ τῶν.
	12.	ἀπαυτομολήσειν.	αὐτοτομολήσειν.
B.	1.	Βριέννιος.	Βρυέννιος. Sic semper post.
C.	2.	ἐπεραιώθησαν. ἡ δέ.	ἐπεραιώθησαν. κἀντεῦθεν πορφυρογέννητοι προσηγορεύθησαν. ἡ δέ.
	13.	ἐπεσπείραντο.	ἐπεσύροντο.
D.	1.	ὅλως.	ὁ ἔλοι.
191. A.	1.	ἔτη.	Φησίν.
	9.	προμνημονευθείς.	προμνημονευθείς.
B.	8.	τοῦ καὶ πάθους ἐμπιμπλάμενοι.	καὶ πένθους ἐμπιπλάμενοι.
	12.	ταὐτοῖ.	ταὐτό.
192. A.	2.	καὶ τοῦ.	καὶ τεῖ.
B.	2.	ἀνώτερω.	ἀνώτερα.
	3.	τὰς πηγάς.	ταῖς πηγαῖς.
	4.	τὰς ἐκβολάς.	ταῖς ἐκβολαῖς.
193. A.	11.	ἀφλυής.	ἀφλυείς. f. αἱ ἀφλυεῖς.
B.	4.	ἐκτὸς.	ἐκτῶν.
C.	10.	ἀνηρέθησαν.	ἀνῃρέθησαν.
	13.	Συμεῶνος.	Συμεῶν.
D.	1.	Βουλευτήριον.	βουλευτηρίοις.
	5.	αὐτήν.	αὐτῶν.
194. D.	4.	τῶν πολέμων.	τῆς πόλεως.
	5.	ὡς.	Deest.
195. A.	1.	κατέδραμον.	κατέδραμεν.
	4.	λέξιν.	τάξιν.
B.	11.	Κουτζομύτη.	Κουτζομύτῃ.
D.	9.	Ἰωαννάκιον.	Ἰωαννάκιον.
196. A.	11.	ἐπειδὴν.	ἐπειδή.
197. A.	10.	πλήξῃ.	παρέξῃ.
B.	7.	προσέπαισεν.	προσέπεσεν.
	8.	Φυγὴν θεασάμενος.	Φυγὴν τῶν ταγμάτων θεασάμενος.
198. A.	3.	δ[illegible]θέντας.	δ[illegible]θέντος.
	5.	ἔλαβε.	κατέλαβε.
B.	1.	τῶν.	τόν.
	4.	ἐδιηγήσατο.	διηγήσατο.
	11.	ἤπερ δεξιότητα.	οὔτε περιδεξιότητα.
C.	12.	ὁ βασιλεύς.	Deest.
199. B.	13.	οὐκ ἔχω λέγειν.	Deest.
C.	12.	ὃ δὴ καὶ γέγονεν.	Deest.
200. A.	2.	Εἰς.	ὡς Εἰς.
B.	13.	Τατός.	Τατοῦ.
C.	1.	π[illegible].	π[illegible].

Pag.	Editio.	Manuscriptus.
9.	τοῦ.	τὴν τοῦ.
D. 10.	κατά τε διάμετρον καὶ περίμετρον.	καὶ τὸ διάμετρόν τε καὶ τὴν περίμετρον.
201. A. 8.	Οὐννικῆς.	Οὐννικῆς etiam in textu. Sed in margine reponitur Οὐγγρικῆς.
11.	αὐλισαμένης.	αὐλιζομένοις.
B. 4.	πάντες.	Deest.
C. 11.	λίμνης.	Οζολίμνης.
12.	ὁ.	οἱ.
D. 3.	ὑπαναστρέψαι.	ἐπαναστρέψαι.
202. D. 3.	ὡς.	Deest.
203. A. 5.	καταλαμβανόντων.	καταλαβόντων.
C. 5.	ἀπεῖδε.	ἐπεῖδε.
8.	περιέφθακε.	περιέφθασι.
204. A. 2.	διαχερμάδες.	διὰ χερμάδος.
2.	τύπτον.	τύπτων.
4.	τὴν ἰδίαν.	τὸ ἴδιον.
B. 1.	Ἀρχοντοπώλεις.	Ἀρχοντοπούλοις. Sic semper.
7.	αἰέκαθεν.	τὴν ἀνέκαθεν.
C. 9.	Σκύθαι.	Deest.
D. 1.	πολύ.	ἐπὶ πολύν.
3.	καθάπερ.	καθαπερεί.
205. B. 1.	ζωγρείαν.	ζωγρήσας.
2.	τοῦ.	παρὰ τοῦ.
C. 3.	κτήσασθαι.	κτίσαι.
206. B. 6.	Δαλμασιωόν.[3]	Δαλμασιωόν.
14.	δύο.	δυεῖν.
C. 5.	Δαλμασιωόν.	Δαλμασιωόν. Sic semper postea.
D. 9.	μερικῶς πῶς.	ὁπόσως.
12.	τοῖς ὅρκοις.	Τούρκοις.
207. A. 6.	διαπλοϊζομένῳ.	διαπλωϊζομένῳ.
12.	ἄπλυτα.	Deest.
208. B. 7.	περί.	τὰ περί.
D. 6.	δοκῇ.	δοκεῖ.
12.	ἀντιστρέψω.	αὐτὰς στρέψω.
209. B. 3.	μεσάζοντος.	μεσάσαντος.
8.	Δαλματῶν.	Κελτῶν.
9.	ἀναδύσασθαι.	ἀναδήσασθαι.
11.	ὅρων.	ὀρείων.
C. 1.	ἐνιαυτοὺς τοὺς δέκα πρὸς ἑνί.	ἐνιαυτοὺς δέκα πρὸς τοῖς ἑνί.
3.	ὑπό.	τὸ ὑπό.
4.	ζωγρείαν Δαλματίας.	ζωγρείας Δαλματίας.
6.	συναρράξας.	συρρήξας.
10.	ὁπουοῦν.	ὁπωσοῦν.
D. 6.	Τζαχοῦ.	τοῦ Τζαχοῦ.
210. B. 3.	συνέρρασι.	συνήρασι.
7.	εὐθυπλοιήσας.	εὐθυπλοήσας.
11.	κατὰ τόν.	κατὰ τό.
C. 4.	πολέμων.	πολέμοις.
D. 8.	τῶν.	τὴν τοῦ.
211. A. 9.	αὐτοῦ.	αὐτῶν.
C. 1.	πάντα.	Deest.

XXXxxx

Pag.			Editio.	Manuscriptus.
	D.	4.	ἐπιμωρήσατο.	ἐπεπορθύσατο.
		5.	ὑπεξῆλθε.	ἐπεξῆλθε.
		8.	ἐπαμείβετο.	εἰσαμείβσατο.
212.	B.	5.	μετά.	τὰ μετά.
	C.	1.	ἐνόν.	ἐνόν.
		2.	δέ.	μέν.
		6.	τοῦτον.	τοῦτο.
	D.	6.	τοῦ χείλους.	τὸ χεῖλος.
		7.	καταστίχους.	καὶ τοὺς στίχους.
		9.	τεταρταίου.	τεταρταίου.
213.	B.	3.	ἀλλαχοῦσε.	ἀλλαχοῦ.
		4.	πρός.	εἰς.
		13.	τόν.	τήν.
	C.	3.	τοσαυτάκις.	τοσαύτης.
		11.	τοῦτον.	τοῦτο.
214.	A.	9.	παρεκελεύετο.	παρεκελεύσατο.
	B.	12.	ἐπιφωσκούσης.	ἐπιφωσκούσης.
	C.	1.	πολέμιον.. τὸ πόλεμον.	πολέμιον τὸ πόλεμον.
215.	A.	4.	ῥοτῆρας.	ῥυτῆρας.
		5.	Ῥωμαϊκῆς.	Ῥωμαίων.
		11.	ἀπεπνίγοντο.	διαπεπνίγοντο.
	D.	3.	ἔχε.	εἶχε.
		3.	νήδυμος.	ἥδυμος.
		5.	καταγανώσηται.	καταστήσηται.
		6.	ἰδὼν τοίνυν ὡς τὸ πολίχνιον (ſic) τοῦτο ἡ Τζκερυλὸς ἐπὶ λόφου ἀνεζηκότος τετείχισο.	Deſunt.
		11.	ἀναθαρρῆσαι.	ἀποθαρρῆσαι.
216.	A.	3.	ἐπεινόησέ τε καί.	ἐνενόησε καί.
		5.	ἀλλήλοις.	ἀλλήλοις.
		6.	ξυνδεσμούμενοι.	δεσμούμενοι.
		9.	τοῖς περὶ στρατιώταις βαρβάροις.	τοῖς στρατιώταις τοῖς βαρβάροις.
		13.	μέσης τοῦ.	μὲν τοῦ.
	B.	2.	ἐπιβοήσασθε.	ἤχησε.
	C.	13.	ἀνεωξάντες.	διανοίξαντες.
	D.	1.	τοῦ.	τῶν.
		2.	φάλαγγες.	φάλαγγα.
		4.	ἐξαλλόμενοι.	ἐξελόμενοι.
		5.	ἔργου.	ἔργων.
		8.	σφοδροτέρας.	σφοδροτέρων.
		10.	βίζα.	βαρία.
217.	A.	1.	τοῦ τόπου.	τόπου.
		2.	τοῖς βαρβάροις ἐνέπιπτον.	τοῖς βαρβάροις ἐμπίπτων.
		6.	ἀνεδέξαντο.	ἐδέξαντο
	B.	11.	τόν.	τήν.
221.	A.	7.	ἑαυτόν.	Deeſt.
		9.	τῶν.	τοῦ.
	C.	4.	τάς.	τά.
	D.	1.	ἐγκελευόμενος.	παρὰ τὰς χεῖλας.
		2.	ἀπαγρυπνοῦντας.	ἐπαγρυπνοῦντας.
222.	A.	6.	ἑτέρα δυνάμεις.	ἕτεραι δυνάμεις.

Pag.		Editio,	Manuſcriptus.
B.	2.	τούτοις.	τούτοις.
	7.	ἐληλυθότος.	ἐξεληλυθότος.
C.	8.	ἐξελθόντες.	εἰσελθόντες.
	11.	κατά.	καί.
223. A.	11.	πλείους.	πλείονας.
B.	3.	ἀποτολμητίσας.	ἀποτολμηθείσας.
C.	1.	προσαπειλοῦντες.	προσαπείλουσι.
	1.	καί.	Deeſt.
	9.	κατερχομένους.	περιεχομένοις.
224. A.	9.	ὡς.	Deeſt.
B.	1.	μέν.	μὲν γάρ.
C.	5.	ὕπτιον.	ἤπιον.
D.	2.	τοῦτο.	τοῦτο τό.
225. C.	5.	τοῦ.	τό.
	11.	ἀπολυταγέν.	Deeſt.
D.	2.	ἀνάθηκτον.	ἀκάθηκτον.
	4.	ἀγρεῶν.	Deeſt.
226 A.	4.	ἰοῦ.	περιῶν.
	5.	τουτο.	τούτου.
B.	3.	κτησαμένου.	κτισαμένου.
C.	4.	προσχωρήσαιεν. ταῦτα	προσχωρήσαιεν, ὁπηνίκα τὰς κριθὰς καταλάβοι. ταῦτα.
	7.	σφοδρῶς.	σφοδρός.
D.	4.	μετεβέβλητο.	μετεβάλετο.
227. A.	2.	ἔχῃ.	ἔχοι.
C.	9.	περαίαν.	τὴν περαίαν.
D.	5.	πᾶσι.	πᾶσιν ὁμοῦ.
	13.	τήν.	περὶ τήν.
228. A.	7.	ὅμως.	ὅλως.
B.	2.	τόν.	Deeſt.
	7.	προαγωγοί.	προαγωγοί.
	8.	Τογορτὰκ.	Τογορτᾶς.
C.	5.	μετακαλέσασθαι.	μετακαλέσασθαι.
D.	10.	ἀφαιρεθησομένην.	ἀφαιρεθησομένοις.
	11.	ἐ.	Deeſt.
229. A.	7.	δραστηριότητι.	δραστηριώτατος.
	13.	Ανδριαιέν.	Ἀδριανόν.
B.	10.	εἶτα.	Deeſt.
C.	4.	τόν.	τῶν.
	4.	ἐπεισάξαντες &c. πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.	Deſunt.
	9.	ἀποπτάς.	ἀποσποράς.
230. A.	3.	Μελιστηνοῦ.	Μελισηνοῦ.
	11.	διεπέρασαν.	διεπέρασεν.
B.	4.	μέν.	μὲν οὖν.
C.	10.	ἀναμνήσας.	διαμνήσας καί.
	12.	ὁ δέγε.	οἱ δέγε.
231. A.	1.	ἀρνίου.	ἀρνίδου.
	8.	ἡγεμόνας.	τοὺς ἡγεμόνας.
	10.	διακηρυκτεῦσαι.	διακηρυκεῦσαι.
B.	3.	τολματίαι.	τολμηταί.
232. A.	7.	λεγομένην.	καλουμένην.

Pag.			Editio.	Manuscriptus.
		12.	Δαμασκηνός.	Δαμασκηνός.
	C.	8.	Σκύθης.	σκύθης.
		9.	κατεστώς.	καθεστώς.
	D.	8.	καταστοχάζεσθαι.	καταστοχάσασθαι.
233.	C	1.	τύχοισι.	τύχοιεν.
	D.	3.	ἰδίαν.	τὴν ἰδέαν.
		5.	κάλως δόξα.	καλῶ δόξα.
234.	A.	9.	γάρ.	γάρ τι.
	B.	7.	πλείω.	πλείους.
235.	A.	4.	αὐτόν.	αὐτῶν.
		11.	ἀπερχόμενος.	ἀπερχόμενοι.
	B.	2.	τῶν.	τὴν τῶν.
	D.	3.	παρά.	κατά.
		7.	Ἰωαννάκην.	Ἰωανάκην.
236.	B.	11.	κατεκρίθησαν.	ἐκρίθησαν.
	D.	1.	μεγαλοπόλεως.	μεγαλουπόλεως.
		11.	διαβεβαιούμενα.	διαβεβαιούμενος.
237.	A.	10.	φρονιμώτατοι.	φρονιμώτατον.
		11.	ἐπιμελούμενοι.	ἐπιμελόμενον.
		12.	ταῦτα.	[illegible]
	B.	4.	ἐφ' ᾧ &c. ἀσφαλίσασθαι.	Desunt.
238.	A.	4.	ἀπιτείνη.	ἀπιτείνει.
		5.	πείθηται.	πείθεται.
239.	A.	12.	δέ.	Deest.
	B.	2.	μετά.	κατά.
		4.	αὐτούς.	[illegible]
	C.	9.	ἐρρήθη.	ἐρρέθη.
		11.	ἴσας.	ἴσον.
240.	A.	1.	ὀμβριμοεργόν.	ὀβριμοεργόν.
	C.	8.	δυοῖν.	δυσί.
	D.	7.	κἂν ὁ &c. σκοπουμένου.	Desunt.
241.	A.	3.	αὐτοῦ τοῦ.	Deest.
		13.	συνεῖναι.	συνιέναι.
	C.	6.	ἐξέπεμπεν.	ἐξέπεμψεν.
		7.	ἐπερχομένοις.	ἀπερχομένοις.
		12.	αὐτοί.	[illegible]
	D.	1.	Κάραμβιν.	Κάραβιν.
		9.	τό.	τῶν τό.
		12.	ἤδη.	[illegible]
242.	A.	2.	προσηκούσης.	προσηκούσης [illegible]
	B.	1.	πιστεύων.	πιστεύειν.
		8.	ὑπεδείκνυον.	ὑπεδείκνυο.
		12.	ἀναλαμβάνεται.	ἀναλαμβάνει.
	C.	6.	πάντα.	ταῦτα.
		13.	Λέοντα.	Λεόντα [illegible]
	D.	1.	παρ.	Deest.
		1.	Δουνάβου.	Δανούβου.
		3.	Δανούβιν.	Δάνουβιν.
245.	A.	6.	πῶς ἐγχειρείως.	Deest.
		7.	ἐπειγόμενον.	ἐπειγόμενος.
	B.	3.	μελέθη.	μελέτη.

D. 1.

Pag.	Editio.	Manuscriptus.
D 1.	τοῦ βασιλείας.	βασίλειον.
7.	πεύσας.	σπεύσας.
246. B. 1.	ἠιόνα.	ἠόνα.
9.	ἀδελφῷ.	ἀδελφῷ αὐτοῦ.
C. 6.	ἀνατολῆς.	ἀνατολῶν.
D. 6.	ξυμβουλιῶν.	ξυμβουλεδόν.
247. A. 6.	τῷ.	τῇ.
B. 11.	τό.	τόν.
C. 2.	προσβαλόντων.	προβαλόντων.
12.	τόν.	τοῦ.
D. 3.	Βουτουμίτην.	Βουλομίτην. Sic semper postea.
7.	ἐπιγαγεῖν.	ἐπαγαγεῖν.
12.	συνεπιγαγέσθαι.	συνεπαγαγέσθαι.
13.	Δαλασσηνός.	Δαλασηνός. Sic semper postea.
13.	θαλασσοκράτωρ.	θαλασσοκρατήσας.
248. A. 2.	προσορμήσας.	προσορμίσας.
8.	ἀπραγεῖς.	ἀπρωγεῖς.
C. 6.	ἐξορμήσῃ.	ἐξορμίσῃ.
6.	Εἰς.	Εἰς τό.
7.	ἠστόχει.	ἠστοχήκει.
D. 11.	καί.	Deest.
249. C. 7.	γάρ.	γοῦν.
D. 6.	ὅλας.	καὶ ὅλας.
7.	ἀπονενοηκώς.	ἀπονενόηκε.
9.	προσορμήσας.	προσορμίσας.
9.	Μαικήλ.	Μιχαήλ.
12.	προσαπεφευγώς.	προπεφευγώς.
250. A. 4.	διά.	ἅπαντα διά.
B. 12.	ἐπελθών.	ὑπελθών.
C. 7.	καταγωνίζασθαι.	καταγωνίσασθαι.
12.	ἐρεθίσαι.	διερεθίσαι.
D. 1.	Κλιτζιασθλάν.	Κλισιασθλάν.
6.	ἀκριβῶς.	καὶ ἀκριβῶς.
251. A. 4.	σπεύσῃς.	σπεύσης.
5.	τά.	Deest.
B. 11.	Σουλτάν.	Deest.
252. A. 8.	τύχοι αὐτικαταστῆσαι.	τύχοιεν αὐτικαταστῆναι.
D. 9.	ἔλαβε.	ἔλαθε.
253. B. 9.	γεγονότος.	γενομένου.
10.	ἀπέχων.	ἀπέχοντος.
12.	πρός.	ὡς πρός.
C. 7.	Βρανέας.	Βρανίας.
6.	Πόλοβον.	Πόλοβον καταλαβών.
D. 8.	μεγαλοπόλεως.	μεγαλουπόλεως.
9.	Δαφνούτιον.	Δαφνούσιον.
10.	Κωνσταντίνου.	Κωνσταντίνου πόλεως.
254. B. 12.	μεθίσταιτο.	μεθίσταται.
C. 2.	ὑπναττόντες.	ὑπνώττοντος.
7.	τά.	Deest.
255. D. 8.	ἅμα καί.	ἅμα μὲν καί.
A. 6.	τήν.	τὴν τοῦ.

Pag.			Editio.	Manuscriptus.
	C.	9.	περιλαβέσθαι.	προσλαβέσθαι.
	D.	3.	ἐκστρατίαι.	ἐκστρατείαν.
256.	A.	6.	τοῦ.	τοῖς.
		7.	καί.	ἐ.
	C.	6.	τοῖς.	Deest.
		9.	ἀεί.	αὐτοῖς.
257.	A.	5.	ἔλαχες, ταύτην.	ἔλαβες, ταύτην.
		8.	τυραννήσειν μελετῶν οὐκ ἐπαύετο.	τυραννεῖν συμμελετῶν οὐκ ἐπαύσατο.
	B.	7.	κερδάνειν.	κερδαίνειν.
	C.	2.	μεγιστᾶνας.	μεγιστάνοις.
		5.	ὑποποιεῖτο.	ὑπεποιεῖτο.
		9.	συνδυοστροφαῖς.	συνδυαστροφαῖς.
258.	A.	2.	αὐτόν.	αὐτὴν τόν.
	B.	4.	γοῦν.	Deest.
	C.	10.	ἡττᾶτο.	ἠπεῖτο.
		11.	καί.	Deest.
	D.	4.	τοῦ δρασμοῦ.	Deest.
		7.	Σεῤῥῶν.	Σερῶν.
259.	A.	10.	πεῖραι.	πεῖσαι.
		11.	ὑπισχνουμένω.	ὑπισχνούμενος.
	B.	2.	τὸ κελευσθέν.	τὰ κελευσθέντα.
		3.	ὅτε.	ποτέ.
	C.	4.	ἐπὶ τόν.	ἐπ' αὐτὸν τόν.
		5.	συσφαιριζόντων.	σφαιριζόντων.
	D.	3.	συνείρων.	συνείς.
260.	A.	4.	στερνοτυπῶν.	στερνοκτυπῶν.
	B.	4.	εὐνούστεροι.	εὐνούστερον.
261.	A.	4.	πλησθείς.	πλανθείς.
		13.	φόνον.	φθόνον.
	C.	11.	βασιλεῖ.	αὐτοκράτορι.
	D.	7.	κυμαινομένοις.	κυμαινόμενοι.
262.	A.	12.	Κεκαυμένον.	Καυμένον.
	C.	9.	πατρῷα.	περὶ ὧν οἱ.
		10.	ἀγχίνοοι.	ἀγχίνοες.
263.	A.	2.	προυβέβηκε.	προβέβηκε.
		3.	διαπεραιώσειεν.	περαιώσειεν.
		9.	δόρατα.	δῶρα.
	B.	3.	δή.	Deest.
		4.	τοῦτο.	αὐτοῦ.
		9.	οὐδέ.	μηδέ.
	C.	2.	ὑπεμφαίνοντα.	ὑπευπαίοντα.
		4.	ὑπὸ ἐξερεύξασθαι φόβου.	ὑπὸ φόβου ἐξερεύξασθαι.
		5.	ἐκβιαζόμενοι.	βιαζόμενοι.
		13.	ἔξωθεν.	ἔξω.
	D.	2.	ὁ.	οἱ.
		3.	ποσί.	ποδί.
		10.	στεῤῥοτέροις.	στεῤῥότερον.
264.	C.	5.	οὐδείς.	οὐδείς πω.
		6.	ἔντων.	ὤτων. (ſic)
		12.	μακαρισμοῦ.	μακαρισμῶν.
	D.	10.	ἐκείνω.	ἐκείνου.

Pag.		Editio.	Manuscriptus.
265. A.	2.	κατακαλῶν.	κατακαλών.
B.	9.	περιυπεσχεθέντας.	περιυπεσχημένοις.
	12.	τὸ ἐμφύλιον.	Deest.
C.	7.	Βολχανόν.	Βελχανόν.
	12.	ἐπανέστρεψεν.	ἐπανέστρεφεν.
266. A.	3.	ἀνάγνωσιν.	ἀνάγνωσιν ὄμμασιν.
	9.	ἀπλύτων.	ἀπλύτων.
269. A.	8.	οὕτω.	Deest.
	9.	τοῦ.	τῇ.
B.	2.	τούτῳ τό.	τοῦτο.
	7.	ὑποσυρόμενος.	ἐπαγόμενος.
C.	4.	διακεκριμένως.	διακεκριμένος.
D.	1.	ἐμέμφετο.	ἐμέμψατο.
270. A.	3.	στρεβλᾶν.	στρέβλας.
	9.	διαλέξεις.	διατάξεις.
	12.	ἐπινεμομένων.	ἐπινεμομένων.
B.	8.	συνεσκέψαντο.	συνεσκέψατο.
C.	13.	τῶν.	τάς.
271. A.	7.	πάλιν.	Deest.
	11.	ἐὰν τό.	ἐν αὐτῷ.
C.	1.	παυσαμένων.	παυταμένων.
	3.	ἀφοβείσαντος.	ἡσυχάσαντος.
	4.	αὐτῷ.	αὐτῶν.
	9.	Αντιόχειαν.	Αντιόχου.
D.	2.	μὲν οὕτω.	Deest.
	3.	ἀνατολῆς.	ἀνατολῶν.
272. A.	6.	οἶμαι.	ἆρα.
D.	1.	πανστρατιᾶς.	πανστρατιᾷ.
273. A.	13.	Νικολάου.	κυροῦ Νικολάου.
B.	6.	ἐνσημημνάμενος.	ἐνσημηνάμενος.
274. A.	9.	Σκαλιαρίου.	Σκαλιάρη.
	10.	ἐκεῖσε.	ἐκεῖ.
	12.	τοῦ.	τῶν.
B.	2.	Τραχλιώτης.	Ταρχανειώτης.
D.	4.	τούτοις.	τούτων.
	12.	προσεληλυθότες.	προσεληλυθότες.
	13.	αὐτόν.	αὐτούς.
275. A.	6.	νηπίου.	νηπιόθεν.
B.	8.	προμετώπιοι.	προμετώπιον.
	12.	τούτοις.	τοὺς τ'.
C.	8.	τό.	τοῦ.
	9.	θεασάμενον.	θεασάμενοι.
D.	2.	παρειχαείας.	παρειχαρείας.
276. D.	4.	πινακίδα.	Deest.
	11.	αὐτοῖς.	Deest.
277. A.	2.	οὐ Ρωμαῖον.	Ρωμαῖον μέν.
B.	2.	Τογορτᾶ.	Τογορτοῦ.
	4.	ἐναγκαλισάμενος.	κολασείσας.
C.	12.	ἀφειδῶς.	Deest.
278. A.	2.	ἀπηγγείλατο.	ἐπηγγείλατο.
	5.	οὐκ εἶπε.	εἶπε.

Pag.		Editio.	Manuſcriptus.
	5.	οὐδ'.	καί.
	8.	τε.	Deeſt.
B.	5.	διηγήσομαι.	διηγήσαμαι.
	1.	πάλαι.	Deeſt.
C.	1.	καθάπερ εἴπομεν.	Deeſt.
279. B.	7.	πού.	Deeſt.
C.	4.	ὀνομάσαμεν.	ὠνομάσαμεν.
	7.	τήν.	τὴν τοιαῦτα.
	10.	Κυμινζανόν.	Κυμινανόν.
D.	1.	Καμυρίω.	Καρμυρίω.
	1.	ὀνομαζόμενον.	καλούμενον.
	8.	δώδεκα.	δέκα.
	10.	Ταυροκώμου.	Ταυροκόμου.
	12.	παρὰ χείλη.	τὸ χεῖλος.
	13.	καί.	καὶ τῶν
280. A.	2.	τοξίας.	ὀξείας.
	6.	ἐδίωκεν.	ἐδίωκον.
B.	7.	ἀποδείξας.	ὑποδείξας.
C.	4.	παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος.	Deeſt.
D.	2.	φθάνουσιν.	φθανούσης.
	1.	φωνῶν.	φωνῆς.
	11.	ἀποκριθέντες.	διακριθέντες.
281. B.	4.	Ἀβιλεβάδ.	Αγριλεβάδ.
	5.	πορρωτέρω.	πόρρω.
282. A.	2.	κατάλαβε.	κατέληφε.
	6.	ἑαυτόν.	ἑαυτά.
B.	2.	ἀνακάμπουσα.	ἀνακάμπτουσα.
	3.	παρεκκλείουσι.	παρεκκλείεται.
	5.	Μαριανδυνῶν.	Μαριανδυνῶν.
	7.	τῆς Νικομήδους.	τοῖς τῆς Νικομηδείας.
C.	6.	Δίκουρος.	Δίκορος.
D.	7.	προπόλεως.	περὶ πόλεως.
283. A.	3.	γεγονέναι.	[illegible]
	4.	ἔτυχε.	εἰ ἔτυχεν.
	11.	ἐπιστάμενον.	ἐφιστάμενον.
B.	1.	γένοιτο.	γίνοιτο.
	2.	βαθύτατος.	βαθύτατα.
	2.	μεγαλουργότατος.	μεγαλουργότατα.
	4.	τοῦ ἔτους.	τοῦ . . . ἔτους.
C.	4.	ἐπ'.	Deeſt.
284. B.	1.	κατόρθωκεν.	κατώρθωκεν.
C.	6.	τό.	Deeſt.
D.	9.	τό.	τόν.
285. A.	6.	γενομένης.	γινομένης.
286. A.	1.	πεζῶν.	πεζῶν μέν.
	4.	ὡς εἰκάσαι.	ὥσπερ κατά.
	6.	τῶν.	τοῦ.
	8.	καρτερῆσαι.	καρτερεῖν.
B.	5.	αἰσθήσεται.	αἰσθήσει.
D.	10.	γένος.	Deeſt.
287. C.	7.	ὁ δέ.	ὁ δὲ μηδέ.

Pag.		Editio.	Manuscriptus.
D.	9.	ταύτην.	ταῦτα.
288. A.	4.	ἐκδίκησιν.	προσκιώνησιν.
	13.	μείζων.	μείζων πάντων.
B.	5.	υἱός.	ὁ υἱός.
	11.	αὐτόν.	Deest.
D.	1.	Τζερπεντηείου.	Ζερπεντηείου.
	2.	οὗ.	τοῦ.
	8.	ἑτοιμάθητι γοῦν.	ἑτοιμάσαι τοιγαροῦν.
289. A.	8.	ἐπεκδέχεται.	ἀπεκδέχεται.
	8.	ἄφιξιν.	ἔλευσιν.
	12.	γοῦν.	γοῦν τοῦτον.
B.	5.	ἀνέτως μέν.	Deest.
	5.	ἐλευθέρως.	ἐλευθέρων.
290. A.	10.	τέ.	τά.
B.	1.	καί.	οὐ.
D.	10.	Νικολάου.	μεγάλου Νικολάου.
	12.	ἔτι.	ἔτι ἤ.
291. C.	1.	μέν.	ὄντα.
	3.	λαμβάνοντα.	καταλαμβάνοντα.
C.	5.	βέλεμμα.	βέλεμνα.
D.	5.	ἀθλιώτατος.	ἀθλιώτατα.
292. B.		ἐντετάγμεθα.	ἐντετάλμεθα.
293. A.	2.	βέλεμμα.	βέλεμνα.
C.	4.	δέ.	δὲ τούτῳ.
D.	10.	Βαϊμούντου.	Βαϊμουώδου. Et sic postea semper.
294. B.	13.	ἐξ ἐκείνων ἢ αὖθις.	ἢ αὖθις ἐξ ἐκείνων.
C.	1.	αὐτῶν.	αὐτῷ.
D.	5.	κατεκινδυνεύσαντο.	κατιωεδεύσαντο. (sic)
295. A.	2.	ὤμοζον.	ᾤμωζον.
	2.	ἐστερνοκτύπουν.	ἐστερνοτύπουν.
	8.	γεγυμνημένων.	γυνσομένων.
	11.	φωλιδατόν.	φολιδωτόν.
B.	6.	μὲν οὖν.	μέν.
C.	4.	τά.	τῖς.
	8.	ὑπείκοντο.	ὑπήκουον.
D.	2.	ὁ.	ὅ.
296. A.	8.	ἄγχεα.	ἔγχεα.
C.	1.	ὁ.	ἕ.
	12.	εὐθυβολωταῖα.	εὐθύβολα.
297. A.	9.	τοῦ.	τοῦ αὐτῆς.
B.	11.	θερεόν.	θυρεόν.
	12.	βραχίωνι.	βραχίονι.
C.	3.	ἐπαγγαλλομένων.	ἐπαγαλλομένων.
	5.	δ'.	Deest.
	6.	ἐκεῖθεν.	ἐκείνων.
D.	10.	πολλῆς.	Deest.
298. A.	9.	τό.	Deest.
D.	4.	εὐστενής.	εὐσθενής.
299. A.	11.	καί.	Deest.
C.	3.	τά.	καὶ τά.
300. A.	2.	μοι.	μου.

Pag.		Editio.	Manuscriptus.
	2.	τοι.	τι.
	7.	καταπίθεντας.	καλαλίθενται.
B.	2.	κελεύμασιν.	κελεύσμασιν.
301. A.	8.	διέλαθε.	διέλαθε.
C.	6.	παλίμαι.	Deest.
302. A.	8.	άσσιζόμενος.	άσσιζόμενος.
	12.	καί.	καί.
B.	1.	τ͂ σῆς βασιλείας.	τῇ σῇ βασιλείᾳ.
	3.	ἀποπειράσας.	ἀποπειράσας.
D.	6.	ἐμφήνας.	ἐμφήνας.
	11.	ὑπ'.	ἐπ'.
303. A.	1.	ὄψα.	τὰ ὄψα.
	6.	ἐξαρτήσῃ.	ἐξαρτίσῃ.
	8.	τῶν.	τὰ τῶν.
B.	5.	μετεῖναι.	μετεῖναι.
304. C.	2.	συνηρημένα.	συναιρέμενα.
	9.	τόν.	δὲ τίν.
D.	3.	βασιλικοῦ.	βασιλικοῦ.
	7.	βουλευόμενος.	βουλόμενος.
305. B.	4.	μετ'.	μεθ'.
306. A.	8.	καὶ διεσκοπεῖτο.	διεσκοπεῖτο γοῦν.
B.	1.	ὁμωμοσμένα.	ὀμωμοσμένα.
	5.	Β τουμίτην.	Βουμίτην.
309. A.	4.	προσομενον.	προσομένον.
	9.	ἄλφιτα.	ἄλφιτα.
B.	8.	ἐνταῦθα.	ἐνταῦθα.
C.	3.	ἀῤῥωστῶν.	ἀρρωστῶν.
	4.	βραδύνοντος.	βραδύνοντος.
310. A.	12.	αὐτὴν καθίστασθαι.	αὐτοὺς καθίστασθαι.
	7.	ἐπαγγελλόμενον.	ἐπαγγελλόμενον.
B.	3.	πείθειν.	πείθειν.
	11.	ἀπόστειλε.	ἀπέστειλε.
C.	8.	ἀῤῥωστῶν.	ἀρρωστῶν.
D.	5.	δι' ὅλης ἡμέρας.	Deest.
	7.	αὐτῆ.	αὐτοῖς.
	7.	διαιτητάσης.	διαιτητάσης.
311. A.	2.	καί.	Deest.
B.	5.	βυρσας.	βυρσας.
	7.	τῇ πλευρᾷ.	τ͂ πλευραῖς.
	10.	ὁ.	Deest.
	10.	ἀδελφοῦ.	ἀδελφοῦ.
C.	5.	ὤν.	ὢν καί.
D.	6.	περιεπλήκτας.	περιεπλήκτας.
	9.	ἐντεῦθεν.	ὥστε.
312. A.	9.	ῥητῆ.	ῥητῆ.
	12.	ἀκριβολογησάμενος.	ἀκριβολογησάμενος.
	13.	τὸν Νικαίου.	Deest.
C.	1.	παλαίουσι.	παλαίουσι.
	9.	πως.	πως.
313. A.	2.	ἐκεῖνον.	ἐκείνοις.
	3.	ἐπισπάσας.	ἐπισπάσας.

Pag.		Editio.	Manuſcriptus.
	7.	ἐπεισάξαι.	ἐπισάξαι.
314. D.	2.	ἐδιαπτεύοντας.	διαπτεύοντας.
315. C.	2.	τοσούτων.	ἀπολύτων.
	4.	ἐπαναστρέφειν.	ἐπαναστρέφεσθαι.
	11.	ἡμῖν.	ἐμοί.
D.	2.	αἰέτως.	Deeſt.
	9.	ἀναπλυθησομένοις.	ἀναπαυθησομένοις.
316. A.	10.	ἔσπευδεν.	ἔσπευσεν.
B.	8.	ὠμομοκέναι.	ὀμωμοκέναι.
	12.	ἅψεσθαι.	ἅψασθαι.
D.	3.	ἐλευθερίας.	ἐλεύθερος.
	3.	Βαϊμουῶτι.	Βαιμουώτῃ.
	9.	οὔτω.	οὔπω.
317. B.	3.	αὐτῶν.	αὐτοῦ.
C.	2.	Βαιμουῶτι.	Βαιμουώτῃ.
	2.	ἀπεμεξίσαντο.	ἀπεχαρίσατο.
318. A.	2.	Ἑβραϊκοῖς.	Ἑβραϊκήν.
	7.	διδέντος.	ἐνδόντος.
B.	1.	ἐκδογμάτωσεν.	ἐκδογματῶσιν.
C.	2.	ὀξίως.	ὀξέος.
D.	7.	τότε.	σύ τε.
319. A.	2.	μέν.	μὲν οὖν.
	6.	καλουμένον.	λεγόμενον.
	10.	μνηστευσόμενος.	μνηστευσάμενος.
	12.	ἀπόρρητόν τι &c. τῆς σωτηρίας.	Deſunt.
B.	8.	σεαυτοῦ.	ἑαυτοῦ.
	8.	ὑπὸ σοῦ.	ὑπέρ σε.
C.	1.	ἰσάμενον.	Deeſt.
	8.	κατορθώσαμεν.	κατωρθώσαμεν.
	9.	θυώμεθα.	θυόμεθα.
	12.	τοῖς ὁ θεὸς δημαγωγοῖς διὰ σιδήρου δίδωσιν.	τοῖς δημαγωγοῖς διὰ σιδήρου δίδωσιν ὁ θεός.
320. A.	2.	κατορθωκότι.	κατωρθωκότι.
	5.	κατορθωκέναι.	κατωρθωκέναι.
	12.	καταυγαζούσης.	καὶ αὐγαζούσης.
C.	5.	ἀρρωγήν.	ἀπορωγήν.
	12.	ἀναρήγνυται.	ἀναρρήγνυται.
D.	2.	τόν.	τό.
	7.	καθ' ἕτερον.	καθ' ἑκάτερον.
321. B.	5.	καί.	Deeſt.
	8.	λάθη.	λάθοι.
C.	1.	ἀρρωγήν.	ἀπορωγήν.
	9.	ἐπ' ὀνόματι.	Deeſt.
322. A.	13.	πιστεύοιντο.	πιστεύοιτο.
B.	10.	ὁ ἐμός.	οὑμός.
C.	11.	τὸν ἀγχοῦ χάρακα πηξάμενον τῶν τειχῶν.	τὸν χάρακα πηξάμενον ἀγχοῦ τῶν τειχῶν.
323. A.	1.	οὐσίαν.	ἐξουσίαν.
B.	6.	κάστρου.	Κωνσταντίνου.
C.	6.	ἐξώρμηκεν.	ἐξώρμησεν.
	10.	ὑποχόντες.	ὑποστρέψαντες.
D.	6.	ἀπελπίζοντες.	ἀπελπίσαντες.

Pag.	Editio.	Manuſcriptus.
9.	οὐ φύρδην ἀλλ'.	Deeſt.
324. A. 4.	αὐτοῖς.	τούτοις.
10.	ἡγεμόνας.	ἡγεμόνα.
B. 6.	μήπου.	μηπω.
8.	ἀῤῥωγίαν.	ἀρωγίαν. Sic ſemper cum uno ρ.
C. 1.	Γελιέλμος.	Γελιάλμος.
2.	Γραντεμανῶ.	Γραντεμανῶ.
5.	Τάρσον.	Ταρσαίων.
D. 1.	ἐπέλευσιν.	ἀπέλευσιν.
2.	τῶν.	τοῦ.
3.	ποῤῥωτέρων.	περαιτέρων.
9.	πεπλάντας.	λυπάντας.
325. C. 2.	μεταλαβεῖν.	μεταβαλεῖν.
D. 7.	διελών.	διαιρῶν.
8.	ὀξαπίστλει.	ὀξ. πεστλε.
326. B. 14.	τῷ Θεῖς.	τὰ Θεῖς.
327. A. 5.	αἰποποῦ.	αἰεπόπου.
12.	ἠυτρεπισο.	ἠυτρέπισαι.
D. 5.	ὁπόσα δὲ ἐρυμνότατα &c. περιόδου καπεσον. πολλοῖς.	Εἶλον δὲ καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ. πολλοῖς.
328. A. 9.	Αῤῥάβων.	Αῤῥαβῶν.
12.	τόν.	τί.
B. 12.	κατὰ τῶν.	Deeſt.
C. 12.	ἐπελθεῖν.	ἀπελθεῖν.
D. 15.	μεγαλόπολιν.	μεγαλούπολιν.
329. A. 5.	Σαγγέλη.	Ἰσαγγέλη. Et ſic ſemper poſtea.
10.	διαγωνίζεσθαι.	διαγωνίζεσθαι.
B. 1.	Αντάραδον.	Αντάραδον.
C. 1.	τὸ κεκμηκὼς ὁδοιπορίας.	τὸ ὁδοιπορίας κεκμηκώς.
D. 9.	Τριπόλεως.	πόλης.
330. A. 4.	αὐτῆς.	αὐτοῖς.
D. 12.	Φοσσάτον.	φοσσάτον.
13.	Φοσσάτοις.	φοσσάτοις.
331. C. 7.	αὐτῆς.	Deeſt.
12.	ὀφθαλμοῖς.	ὀφθαλμῶν.
332. A. 10.	καί.	Deeſt.
B. 10.	ἐπιζήτησιν.	ἐπεζήτησιν.
C. 5.	πλέων.	πενθῶν.
9.	πραγμάτων.	στραγμάτων.
D. 14.	Ἀντιόχου.	Ἀντιοχείας.
333. B. 3.	που.	πω.
4.	ὑπέρ.	ὑπό.
335. A. 9.	Κορυφαῖς.	Κορυφοῖς.
336. A. 7.	Περιχυτέμης.	Περιχύτου.
B. 1.	τούτοις.	τουτοις.
C. 1.	ἐμφόρηθη.	εἰρέχθη.
12.	προσωρμηστόμ.	προσωρμισόμ.
337. A. 6.	καὶ δὴ καί.	καὶ δή.
C. 8.	κλυδώνου.	κλυδωνος.
338. A. 13.	τῷ.	τῷ. Lege τῇ.
C. 1.	Γενόσιος.	Θυοσιος. Sic ſemper.

Pag.	Editio.	Manuscriptus.
4.	αὐτί.	Deest.
D. 11.	ἀποθαῤῥοίη.	θαῤῥοίη.
13.	Γεινουσίων.	Θυουσίων. Sic semper.
339. A. 10.	λοποῦ.	λοιποῦ.
B. 11.	ἐνταῦθα.	ἐν ταὐτῷ.
C. 12.	κατάλειψιν.	κατάληψιν.
340. C. 3.	ἐπαφέντες.	ἐπαφιέντες.
341. A. 11.	τοῦ.	τὰ τοῦ.
B. 3.	τῶν.	τὰ
4.	ἤ.	καί.
D. 2.	ἀποθανὼν οὐκ.	ἀποθανὼν, ἀλλὰ σχήματι μόνῳ ἀποθανών, οὐκ.
342. A. 6.	τότε.	τό τε.
10.	Αρμενικοῦ.	Αρμενιακοῦ.
D. 3.	σοὶ μὲν νεκρὸς &c. ἐμαυτοῦ καὶ ζῶν καί.	Desunt.
4.	κατὰ δύνα σοῦ.	δύνα κατὰ σοῦ.
11.	καὶ πόλεις.	πόλεις.
14.	ἀλαζονίας.	ἀλαζονείας.
346. A. 2.	αὐτοῦ γυναῖκα.	αὐτῷ γυναῖκα.
12.	Γένναι.	Θυνάν.
C. 5.	Πανουκωμίτην.	Πανουκομίτην. Sic semper.
347 D.	τοι.	οὐ.
348. 13.	ἀπομυταχοῦ.	ἀπομυπαχοῦ.
D. 4.	τε.	δέ.
349. A. 3.	ἐπικρεμμανιώτες.	ἐπικρεμμυιώτος.
5.	συνιστῶν.	καθιστῶν.
B. 8.	πόλεσι.	πύλαισι.
350. A. 3.	συνδιενεγκεῖναι.	συνδιενεγκεῖν.
C. 10.	τετιμηκώς.	τοῦτον προχειρισάμενος.
351. A. 5.	οὗτος.	ἔντος.
7.	συνεξηληλυθέναι.	συνεξεληλυθέναι.
D. 6.	περιψαύουσα.	ψαύουσα.
352. B. 2.	ὡς.	Deest.
C. 8.	ὀξύτερα.	ὀξύτερον.
D. 5.	φυγαδευτήριον.	θεραπευτήριον.
353. A. 3.	συνήθου.	Deest.
6.	ἀγνωστοτέρα.	ἀγνωστότερον.
C. 7.	Σπερέθρας.	Σπερέθας.
354. A. 11.	ἐν.	ἐν τῷ.
355. B. 10.	τοῦ.	τοῦ τοῦ.
11.	προφήτην.	προφίην.
356. B.	Σεζούμπιτζαν.	Σεζούμπιτζον.
D. 6.	Κωνταντινίου.	Κωνσταντίνου.
357. A. 7.	ἐπεκράτησε.	ἐπεκράτει.
11.	πλατύτατοι.	πλατύτερον.
C. 2.	θεοῦ.	τοῦ θεοῦ.
358. B. 12.	τὰ ἔνδον.	τἄνδον.
359. B. 12.	καί.	ὁ καί.
C. 2.	δή.	Deest.
11.	πλάνη.	πλάνοι.
D. 3.	ποιοῦτις.	ποιοῦντες.

Pag.		Editio.	Manuscriptus.
360. D.		ἐλέλων ἐνίοτε.	ἤθελεν, ὅτε.
	5.	ἐξευρημένων.	ἐξευρημένον.
361. A.	8.	Δημητεῖν.	Deest.
362. A.	9.	Σολμῶντος.	Σολομῶντος.
B.	5.	παρεισβαλλόντες.	παρεισβαλόντες.
C.	11.	γλουτῷ αὐτῷ καί.	ἐκ γλουτῷ αὐτῷ.
	13.	δάκρυοι.	δάκρυ.
	13.	κεκίνηται	Εἰσεκίνητο. Lege ἐκεκίνητο.
363. A.	6.	βαρυτέρα.	βαρύτεροι.
B.	5.	νεύματι.	νεύμασι.
C.	12.	σύμβολον.	συμβουλήν.
D.	8.	τοῦτον.	τούτοι.
364. A.	1.	ἄλλος.	ἄγγελος.
	8.	ἐλευθερωσόντο.	ἠλευθεροῦντο.
C.	2.	Βακχυλίδου.	Βακαχυλίδου.
	5.	καθυπερβαλόντες.	καθυποβαλόντες.
D.	10.	ἀδελφιδοῦν.	ἀδελφόν.
365. A.	4.	συνεπαγόμενον.	συνεπαγόμενος.
C.	8.	Ἔσπη.	Ἥποις.
366. B.	14.	ἐκέκτητο.	αἰεκέκτητο.
D.	5.	πελαγικός.	πελαγινεύς.
	8.	κατειληφυίας.	κατειλυφυίας.
367. B.	4.	θύοις.	σθένεις.
368. A.	5.	ὑπεδέξατο.	ὑπεδέχετο.
	6.	Εἶχον.	Εἶχεν.
B.	10.	Χιμάρας.	Χιμαίρας.
	12.	Χιμαίρας.	Χιμαίρας.
D.	1.	τοῦτον.	τοῦτο.
369. A.		καὶ αὐτὴν γλῶσσαν.	κατὰ τὴν γλῶσσαν αὐτήν.
B.	6.	συνέκλεισε.	συνέκλεξε.
	9.	τί.	τα.
D.	9.	ἐπεί.	ἐπί.
370. B.	9.	αὐτόν.	αὐτῷ.
C.	8.	καί.	δέ.
371. A.	4.	ὀνόμασι.	ὠνόμασται.
C.	3.	ἀπορρέουσιν.	ὑπορρέουσιν.
372. B.		κατά.	τὰ κατά.
375. A.	1.	ἅπας.	ἅπαντες.
376. B.	1.	δυνάτης.	δυνάστης.
	5.	ἐκτενεστέρας.	ἐκτενεστέρας
D.	1.	ἐπαναστρέψαι.	ἐπαναστρέφειν.
	9.	ἴδιος.	ἕξεως.
377. B.	12.	λέξις.	τάξις.
378. A.	8.	μηδείς με μετ᾽ ἀνθρώπων λογιζέσθω.	οὐκ εἰμὶ ἄνθρωπος.
B.	3.	οἱ Βασιλεῖς.	ἡ Βασιλίς.
	4.	βασιλείῳ.	βασιλεύς.
C.	10.	ἀπάνθρωποι.	ἀνάνθρωποι.
379. A.	4.	ἀπῆρξεν.	ἀπεῖρξεν.
C.	10.	στρατηγῷ.	στρατηγῶν.
B.	11.	οἱ.	ὁ.
	12.	στρατεύματος.	στρατεύματος Φάραγξ.

Pag.			Editio.	Manuscriptus.
	C.	9.	γάρ.	οὖν.
	D.	1.	καὶ καταπλήττων.	καταπλήττων.
381.	A.	1.	τῶν πέριξ.	τοῦ μέρους.
		2.	κομισθῆναι.	κομιασθῆναι.
		9.	προσεπεπτέθη.	προσετέθη.
	B.	12.	φοβερῶς.	φοβερόν.
382.	A.	9.	αὐτοπερχόμενοι.	αὐτομερχόμενοι.
	C.	9.	τὰ κατέφλεξαν πρόσωπα.	τὰ πρόσωπα κατέφλεξαν.
	D.	8.	πεφρημένα.	προσφρημένα.
384.	A.	3.	ἔνδεκα.	δέκα.
	B.	1.	ὅπερ χαλώνης.	ἅπερ καθάπερ χελώνης.
	D.	2.	αἰνῆψι.	αἰνῆπτο.
387.	B.	10.	Ρογέριω	Ροδέριω.
388.	B.	5.	ἀνδρῶν.	ἀνδρῶν τοιούτων.
	D.	4.	καί.	δέ.
389.	C.	13.	ξυνεχώρησεν.	ἐξεχώρησεν.
390.	A.	5.	ἀνετηθήκει.	ἀνετετήκει.
	B.	5.	Κουλοπαγόμων.	Κουλοπαγάρον.
	C.	4.	Σκληιάρος.	Σκληιέρης.
		9.	Γλαβίωιτζαν.	Γλαβωίτλαν.
391.	A.	10.	αὐτόν.	οἷον.
		13.	παλλοῖν.	πολλοῖς.
	B.	4.	ἐπανέστρεψε.	ἀνέστρεψεν.
		12.	Μύλου.	Μώλου.
	C.	5.	ἔλεγεν.	ἔλυσεν.
392.	B.	3.	ἐπέστησεν.	ἔστησεν.
		5.	ξυμβαλόντες.	Deest.
393.	B.	2.	Οὔβου καί.	Οὔβον.
		4.	τόν.	τινά.
	B.	11.	ἀπορέοντος.	ὑπορέοντος.
394.	A.	6.	μᾶλλον μὲν οὖν καὶ &c. usque ad κατέπιπτε μὲν οὐδαμῶς p. 395. A. 11.	Hæc omnia desunt.
395.	B.	2.	ἐναιτίων.	Ρωμαίων.
398.	C.	6.	ὅπερ	ὅπως.
400.	A.	2.	οὐθ᾽ ὑπὲρ τοῦ &c. χάριν θελήματος.	Desunt.
	B.	7.	ἐτῶν.	ἐθνῶν.
401.	A.	1.	τινά.	τὴν πόλιν.
		13.	διασωθήσονται.	διασωθήσεται. Lege διασωθήσονται.
	C.	2.	ἡντιναοῦν.	οἱαντιναοῦν.
		5.	ἐχόντων.	ἔχοντα.
402.	A.	3.	οὕτοις.	οὗ τοῖς.
	B.	1.	ἀλλάξασθαι.	ἀντιλέξασθαι.
	D.	4.	αὐτῶν.	αὐτοῦ.
404.	A.	2.	τούς.	τάς.
		5.	περιεπλισμένος.	περιεσφιγμένος. (sic)
		5.	τῇ βρεξίν.	τῇ βρεχί.
	B.	7.	γάρ.	γοῦν.
405.	A.	9.	αὐτοῖς.	πρὸς αὐτά.
	B.	6.	ἡμῖν.	ἡμῶν.
406.	B.	12.	οὖν.	αὖ.
407.	A.	13.	χρυσοβούλλῳ.	χρυσόβουλλος.

Pag.			Editio.	Manuscriptus.
	C.	2.	Βαμμωῦτος.	ὁ Βαμμωῦδος.
		6.	κῦρ.	Deest.
409.	B.	8.	ἐμοὶ ἐκδουλεύσῃ.	καὶ ἐμοὶ ἐκδουλεύσῃ ἐθέλοντ[illegible]
	D.	9.	κατεμπεδωθέντες.	καταπεμφθέντες.
		11.	ἀφίστασι.	ἀπεστάλησαν.
	C.	5.	ὡς καὶ αὐτοὶ &c. στέργουσιν ἀκριβέστατα.	Desunt.
		9.	εἰ.	Εἰς.
411.	A.	2.	ἐνομότως.	ἐνωμότως.
		8.	πολεμεσείοντες.	πολεμησείοντες.
	B.	6.	συμφωνήσουσι.	συμφωνήσουσι.
		7.	ξαίντος.	ζαίντος.
412	A.	11.	τοι.	Deest.
	B.	7.	χρυσοβούλλου.	χρυσοβούλλου.
	C.	3.	τὸ τά.	καὶ τά.
		9.	Αρτάχ.	Αρταχ[illegible]
		9.	Τελ ύχ.	Τελουχόν.
	D.	1.	Ρυτινιω.	Ιωπελίω.
	D.	3.	αἰθερόπου.	αἴω. Lege αἰθερόπου.
		5.	Γαλατζά.	[illegible] Πολυκαδερά.
		8.	χρυσοβούλλῳ.	χρυσοβούλλῳ.
413.	B.	6.	Πεδαλυσδόν.	Δαυδόν.
	D.	9.	ἀμφισβήτησιν.	ἀμφιβολίαν.
414	A.	2.	Δουκάτου.	κράτεις.
	B.	10.	τάδε Συρίας.	τῇ Συρίᾳ.
	C.	11.	ἀλλὰ γὰρ ἔρρωται.	ἔφθαται γάρ.
415.	D.	13.	περεγρίνων.	πε[illegible]εγρίνων.
416.	A.	6.	βασιλείου.	βασιλικῆς.
		7.	Ταχουτέρτου.	Ταχουτέρτου.
		8.	Ριτζάρδος.	Ριτζάρδε.
	B.	1.	Πειντζίπλας.	Πειντζίπας.
		1.	Μαλής.	Μαλή.
		2.	Δακοῦν.	τῶν Δακῶν.
		3.	συμπενθέοσιν.	συμπένθεροι.
		11.	ἐνσημασμένον.	ἐπισημασμένον.
419.	B.	12.	αὐτοῖς.	αὐταῖς.
420.	A.	5.	λόγοις.	λόγοις.
		7.	Ατταλείας.	Ατταλου.
		8.	ἥττητο.	ἥττει.
	B.	6.	τό.	τῇ.
	C.	7.	οἱ δὲ καταλαβόντες.	αἳ καὶ καταλαβοῦσαι.
		8.	συνάψαντες.	συνάψασαι.
		10.	τοσοῦτον.	Deest.
	D.	1.	ταῖς.	τάς.
421.	A.	7.	ὑπ' αὐτόν.	αὐτοῦ.
	B.	10.	ἐκέλευσε.	ἐκέλευε.
	C.	8.	ἑλεπόλεις ἢ οὐ περιῆσαν αὐτοῦ τοῦδε περιβέβλημα ὄργανα.	Desunt.
	D.	3.	Κερβιανοῦ.	Κελβιανοῦ.
		4.	τόν.	τό.
		11.	Κερβιανόν.	Κελβιανόν.
422.	A.	4.	τοῖ.	τί.

B. 1.

Pag.			Editio.	Manuscriptus.
	B.	1.	θαρσήσαντες.	θαῤῥήσαντες.
	C.	4.	παρασπονδουμένοις.	σπειδομένοις.
423.	A.	7.	τάς.	τοίς.
	B.	1.	ἀθετήσαντας.	ἀθετήσαντας.
424.	A.	2.	ἐκεῖθεν.	ἐκεῖσε
		11.	ἀπέλευσιν.	ἐπέλευσιν.
	D.	5.	Πελκτεαῖεν.	Πεκτεανὸν
		10.	ἐγχειρίσωσιν.	ἐγχειρίζουσιν.
425.	B.	1.	Πλεκτεαιῷ.	Πελκτεανῷ.
		8.	Αντιόχου.	Αντιοχείας.
426.	A.	10.	ἐνδοτάτω.	ἐνδότατον.
	C.	1.	προσοίξεινται.	προσοεξένησι.
427.	C.	12.	ἐκεῖθεν.	ἐκεῖσε.
	D.	5.	ἐκεῖθεν.	ἐκεῖσε.
		10.	τάφου.	στεφάνου.
428.	A.	2.	γονῶ.	γάρ.
		4.	οἱ.	αὐτῷ.
	C.	6.	Πελκτεαῖος.	Πλεκτεανός.
	D.	2.	Πελκτεανου.	Πλεκτεανοῦ.
		5.	ἐπιδοῦναι.	ἀποδοῦναι.
429.	A.	4.	εὐγενῶν.	εὐσθενῶν.
	B.	4.	παρὰ θάλασσαν ἄπαντα.	παραθαλάσσια πάντα.
	B.	11.	τοίνυν.	τοίνυν.
	C.	10.	Χλιαρά.	Χλιερά.
	D.	15.	τοίς.	πρός.
430.	A.	12.	καταμαθεῖν.	μαθεῖν.
	B.	13.	ἦναν.	ἦνα.
	C.	5.	ἀπελθών.	ἐπελθών.
		7.	καθάγει.	καθώσπερ.
		8.	ἀνωμολόγει.	ὡμολόγει.
431.	A.	3.	ταύτῃ.	Deest.
		11.	πολλάς.	πολλά.
	B.	6.	ἀπήλαυσε.	ἐπέτυχε.
		7.	πρῶτος.	πάντων.
	D.	1.	Κερβιανόν.	Κελβιανόν.
432.	A.	2.	ἀποστείλας.	καὶ ἀποστείλας.
	B.	7.	ἐπερωτήσας.	ἐπερωτήσας.
		8.	μετ'.	διά.
433.	A.	2.	συμπεφωνημένα.	συμφωνούμενα.
		4.	τὰ γὰρ μετ' αὐτὴν ἄλλως ἐχέτω.	καὶ τῶν αὐτοῦ βουλευμάτων ἥττητο.
		10.	μετὰ τὴν αὐτοῦ παρέλευσιν γέγονε ἀβελτηρίᾳ τῶν διαδεξαμένων τὰ σκῆπτρα.	καὶ ὅλως ἀσυντελὴς μετὰ ταῦτα γέγονε, τῶν πραγμάτων ἄλλως πως διακυβερνηθέντων.
	B.	11.	ἱστόρηται.	ἱστόρητο.
	C.	5.	χειρ.	Deest.
		8.	πολεμίων.	πολέμων.
		11.	κατὰ τῶν χριστιανῶν.	Deest
434.	A.	4.	ὑπό.	παρά.
		6.	γόνυος.	γένυος.
	D.	1.	ὅλως.	ὅλος.
435.	B.	1.	ἑκάστην.	ἐκείνην.
	B.	13.	ἐχομένας.	ἐρχομένου.

Pag.			Editio.	Manuscriptus.
	C.	1.	ἄλλος.	ἕτερος.
436.	B.	4.	τῶν Φαράσων.	τούτων.
		7.	τῇ.	τῇ τῶν.
	C.	1.	σχεδόν.	τυχόν.
438	C.	7.	λόγον.	λύγον.
	D.	4.	τε.	δέ.
		4.	Αἰγύλλοις.	Αἰγιάλοις.
439.	A.	6.	Προδόσιν.	Πρωδόσιν.
	B.	4.	Ἀμήρ.	τὸ Ἀμήρ.
		11.	Ἴβιβος.	Ἴβιδος.
	C.	2.	Ἀγγιλεκωμίτης.	Ἀγγελεκωμίτης.
		8.	χρηματίζοντα.	Νικαίας χρηματίζοντο.
440.	C.	1.	ἐμάχετο.	ἐμάχοντο.
441.	A.	1.	Μαχούμετ.	Μουχούμετ. Sic semper.
		8.	Μελαγίνων.	Μηλαγίνοι.
442.	B.	4.	προσκαρτερήσας.	περιμείνας τοὺς μετ' αὐτόν. Sed περιμείνας scriptum alterâ manu.
		8.	αὐτόν.	αὐτούς.
443.	A.	2.	τὸ δέ.	ὁ δὲ σόν.
		7.	κατάγγελλε.	κατήγγελεν.
444.	B.	2.	ξυνέκυρσε.	ξυνέκρουσε.
	C.	9.	ἐπιπλοκὴ καὶ μοχθηρία.	ἐπιπλοκὴν καὶ μοχθηρίαν.
		11.	καὶ οἶκοι τε θυγατέρων.	Deest.
445.	A.	1.	ὄχλος.	ὄχλος πολύς.
	C.	10.	ἦγε.	εἰ δέ.
447.	A.	12.	συναπέρρευσε.	συνεπέρρευσε.
	C.	9.	φίλῳ· καί.	φόβῳ διά τε τὴν τῶν πραγμάτων παλίρροιαν. καί.
449.	A.	12.	πάλιν.	Deest.
	C.	8.	λογοπιουμένων.	λογοποιουμένων.
	D.	1.	Νήσου.	Νίσου.
450.	B.	9.	ἄλλα.	ἀλλ' ἄττα.
451.	A.	6.	τῶν.	τίν.
	B.	4.	τοῦ Πλάτωνος.	τοῦ τοῦ Πλάτωνος.
	C.	5.	ἐκρυμνοτάτων.	ἐρυμνοτάτων.
		12.	τούτων.	τοῦτον.
452.	B.	3.	ἐκ.	ἐκ τοῦ.
		7.	αὐτίστησε.	αἰτίστησε.
		12.	ὄντων Μανιχαίων.	ὄντες Μανιχαῖοι.
	C.	9.	μισγάγκεια.	μισγάγγια.
454.	A.	5.	ἰδεῖν.	εὖ ἰδεῖν.
455.	A.	12.	συνεκράτει.	συνεκρότει.
	B.	11.	ἄλλῳ.	ἄλλο.
456.	B.	11.	χρυσοβούλλῳ.	χρυσοβούλλοις.
	C.	7.	δωροδοκουμένου.	δωροδοκούσιν.
		9.	ψευδηγορίαις.	ψευδηγορείαις.
		12.	μετεσκηνωκότος.	μετεσκηνώκει.
460.	B.	2.	μετακαλεῖται.	μετεκαλεῖτο.
461.	B.	12.	κἀκεῖθα.	κἀκεῖθεν.
463.	B.	5.	καταλαμβανόντων.	ἐπικαταλαμβανόντων.
464.	C.	2.	καί.	καὶ τοῦ.

Pag.	Editio.	Manuſcriptus.
468. A. 9.	ξυγγεγράφειν.	ξυγγράφειν.
9.	Εἰ δέ.	Εἰ δὲ τὸ αὐτόν.
D. 1.	Φθινοπωρικήν.	Φθινοπωρινήν.
469. B. 5.	Πιστικῶν.	Πιθηκῶν.
471.	Σκύθην. . . .	Σκύθην Πιτικὴν σκυθικῶς.
D. 10.	χαρτίον.	χαρτίων.
472. A. 12.	ταῖς.	καὶ ταῖς.
C. 9.	τῷ.	τούτῳ.
D. 6.	συνετίθεντο.	συνετίθετο.
473. C. 5.	τέ.	τό.
8.	Μεσόνακτα.	Μεσήνακτα.
474. C. 3.	ἐνυάλιον.	τὸ ἐνυάλιον.
475 D. 8.	ἐπί.	τὸ ἐπί.
476. B. 9.	οἰνοχοοῦντος.	ᾠνοχοῦντος.
11.	ἱδρυμένων.	ἱδρυμένον.
477. C. 1.	γύρωθεν.	γύροθεν.
D. 3.	εὐωνύμων.	ἐξ εὐωνύμων.
479. C. 6.	μυίας.	μύας.
D. 2.	μυίας.	μύας.
480. A. 5.	Γασής.	Σαζής.
B. 6. & 10.	Τυγάνιον.	Τυράνιον.
482. B. 5.	ἑαυτούς.	ἑαυτόν.
484. C. 8.	περιποιήσατο.	περιεποιήσατο.
485. A. 2.	περινυκμῶν.	περινοκιμῶν.
487. A. 6.	ὠδινῶν.	πολυξηπώτατος μεταχειρίσασθαι τὴν Βογομίλων ἀσέβειαν.
C. 3.	ὑποξανέστη.	ὑπεξανέστη.
6.	δελέεασι.	δελέασι.
489. D. 1.	ἀφωσιωθείς.	ἀφοσιωθείς.
490. A. 11.	ἐχέθω.	ἐχέτω.
491. C. 4.	προσθατέρων.	πρὸς θατέρων.
8.	καὶ ὑμᾶς.	καὶ ἡμᾶς.
492. A. 4.	Τζυκανιστήριον.	Τζυκανιστήριν.
493. D. 2	οὐδέπωσοῦν.	οὐδόπωσοῦν.
494. A. 11.	χεῖρον.	χείρων.
D. 1.	τοῖς.	ταῖς.
495. A. 2.	τήν.	ἥν.
C.	Τζιμισκήν.	Τζιμισχήν.
498. A. 5.	ἀνομαλίας.	ἀνωμαλίας.
499. D. 6.	κεφαλήν.	πρὸς κεφαλήν.
500. A. 1.	τοῦ.	περὶ τοῦ.
C. 6.	Φλεγμαναίστων.	Φλεγμηνιώντων.
501.. D 2.	μεταλαβοῦσα.	μεταλαβοῦσαν.
2.	ὕπνου.	ὕπνου τινός. . . .
3.	διὰ	διατελέσασθαι.
4.	λειποθυμίας. . . .	λειποθυμίας ἐσχάτης.
502. A. 10.	τοιούτην.	τοιαύτην.
10.	ἀδημιωνίαν.	ἀδημονίαν.
C. 4.	μὲν	μὲν εἶπε.
4.	τῇ.	τῇ δέ.
13.	κινήσεις.	κινήσεις . . . περὶ τό.

Pag.			Editio.	Manuscriptus.
503.	B.	3.	ἀλλὰ καὶ ... αὐτῷ.	ἀλλὰ καὶ ... ἐκεῖνος αἰενέγκας τῆς δευτέρας λειποθυμίας ... αὐτῷ.
	D.	2.	κοκωτοῦ.	κωκυτοῦ.
504.	A.	9.	κοκοβαφῆ.	κοκκοβαφῆ.
505.	A.	1.	σφυγμῶν.	σφιγμῶν.
		11.	σφυγμοῦ.	σφιγμοῦ.
	B.	1.	ἀσφυξίαν.	ἀσφιγξίαν.
506.	A.	7.	ὄναρ ἐστὶν ἀλλ'.	ὄναρ ἐστὶ τὰ νῦν ὑφ' ἡμῶν ὕπαρ ... δέ γε καὶ μὴ ὄναρ ἐστὶν ἀλλ'.
	C.	10.	κορυφαιότατον.	κορυφαιότατον.
507.	B.	3.	δυστυχέστερον.	δυστυχέστερον.
		3.	τόν.	τῶν.
	C.	1.	συγκαταλύζουσιν.	συγκατακλύζουσιν.
		4.	Λῆξεν ὅπου &c.	Hoc distichon deest in Manuscripto.

BIBLIOTHECA

BIBLIOTHECA COISLINIANA,

OLIM

SEGUERIANA.

PARS TERTIA.

Complectens Codices in octavo & aliquot Appendices.

CAPUT I.

Biblia Sacra, Libri Rituum & Canones Ecclesiastici.

CODEX CCCLVIII. olim LXXV. membranaceus, XIII. circiter ſæculi, foliorum 313.

Pſalterium cum breviſſimis Scholiis excerptis ex diverſis Patribus & Scriptoribus.

CODEX CCCLIX. olim CCCXX. ſcriptus & compoſitus a Joanne Tinnerel a Bellerophonte anno 1664. ut in ejus Epiſtola nuncupatoria ad Petrum Seguierium Cancellarium dicitur.

Scholia ejuſdem Joannis Tinnerel in Proverbia Salomonis.

CODEX CCCLX. olim L. membranaceus XI. ſæculi, vel XII. foliorum 316.

Pſalterium cum breviſſimis Scholiis. Singulis Pſalmis præmittuntur argumenta. Codex multis in locis antea mutilus recentiore manu in charta bombycina reſarcitus eſt.

CODEX CCCLXI. olim CLXXV. membranaceus, XIV. circiter ſæculi, foliorum 229.

Fol. 1. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ Τυπικοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίας Λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάβα, συντεθὲν καὶ συγγραφὲν παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου πατρὸς καὶ ἱερομονάχου κυροῦ Σωφρονίου. αὕτη ἡ ἀκολουθία γίνεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῶν Ἱεροσολύμων ἁγίαις μοναῖς. i. *Initium cum Deo Typici Eccleſiaſtici officii ſanctæ Hieroſolymitanæ Lauræ ſancti*

& Deiferi Patris noſtri Sabæ, quod compoſitum & ſcriptum eſt a ſanctiſſimo Patre & Hieromonacho Domno Sophronio. Hoc autem officium fit etiam in reliquis ſanctis Hieroſolymitanis Monaſteriis.

Αἱ μεταξὺ τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ. Init. Πρὸ τοῦ τὸν ἥλιον δῦναι ἦχος &c. ut in CCXV.

CODEX CCCLXII. olim CLXXVI. membranaceus, foliorum 227. ſæculi circiter XII.

Pars Euchologii, ſive Officii Eccleſiaſtici Græcorum.

CODEX CCCLXIII. olim LXXI. membranaceus, foliorum 161. ſæculi circiter XII. ſed in principio recentioris manûs. Fuit olim Monaſterii S. Dionyſii, ejus ſcilicet, ut puto, quod in monte Atho ſitum eſt.

Collectio Canonum breviſſima.

Fol. 121. Epiſtolæ quædam S. Nili.

1. Domnino, πρεσβευούσῃ. Init. Περὶ ὧν ἠξίωσάς μοι ἀρτίως.
2. Fol. 126. Euporo Diacono. Init. Προστάσσει νόμος Μωϋσέως φιλ-
3. Fol. 126. verſo, Timotheo Diacono. Init. Μέγιστον ἀγαθόν ἐστιν ἡ ἀγρυπνία.
4. Fol. 127. Damurio Monacho. Init. Μέγα βοήθημά ἐστιν ἐν καιρῷ.
5. Fol. 128. Abramio Preſbytero. Init. Καλὸν τὸ ἀπεμβάστως καὶ ἀμελ-
6. Fol. 128. verſo, Venuſto Monacho. Init. Ὁ μεταβαίνων ἀπὸ τόπων εἰς.
7. Ibid. Dracontio Diacono. Init. Ἥδεται Χριστὸς βιαζομένων ἡμῶν.
8. Fol. 129. Marino Preſbytero. Init. Σὺ μὲν ἀπαιτεῖς καὶ ἐξιχνεύεις.
9. Ibid. verſ. Cyriaco Monacho. Init. Μὴ ὡς ψιλῷ ἄρτῳ προσεγγίζωμεθα.
10. Ibid. Euthalio Monacho. Init. Ἐστιν ὅτε μέλλοντες τοῦ αἰσθέσθαι.
11. Fol. 130. verſ. Eidem. Init. Ὅταν ἀγαθοεργήσας ἐν τῇ θείᾳ.
12. Fol. 131. Eidem. Init. Μὴ δυσφόρει τινὸς χάριν καὶ ἐν.
13. Fol. 131. verſ. Paulino Monacho. Init. Νωθρός τις ὑπάρχων καὶ τοῦ.
14. Fol. 132. Eidem. Init. Ἀγαλλίαμα ὑπάρχουσι τῶν δαιμόνων.
15. Fol. 132. verſ. Eidem. Init. Θυσιαστήριον κυρίου λέγεται ὑπάρχειν.
16. Ibid. Eidem. Οὐ μόνον γαστριμαργεῖν ὑποτίθενται.
17. Fol. 133. Eleutherio Monacho. Init. Τῶν κοινῇ παρατιθεμένων.
18. Ibid. Eidem. Init. Ὅσῳ πονῶν τις ἐν πλείοσιν ἔργοις.
19. Ibid. Anatolio Preſbytero. Init. Καὶ τί ξένον εἰ πᾶσαν ἀρετήν.
20. Eidem. Init. Ὁ ἀμελῶν τῆς ἐργασίας τῶν κατὰ Χριστόν.
21. Eidem. Init. Πολλοὶ θαῤῥοῦντες ἑαυτοῖς διά τινας.
22. Eidem. Init. Ὅτι δυνατὸν καὶ μετὰ σωφροσύνης.
23. Beryllo Monacho. Init. Ἐὰν ἡσυχάζουσιν καὶ τῇ εὐχῇ.
24. Eidem. Init. Ἐὰν ἴδῃς τινὰ ἀκαθαρτότερον.
25. Eidem. Init. Εἰ βούλει μήτ' ἐνταῦθα, μήτ' ἐκεῖ δοῦναι.
26. Eidem. Ἀπόκρυφον τῆς ψυχῆς ταμιεῖον.
27. Eidem. Init. Μὴ κύλου ἀμερίμνως καὶ ἀσχημάστως.
28. Eidem. Init. Ὁ μὴ διατρέφων προθύμως.

Epiſtolæ ejuſdem Nili Anonymæ.

29. Init. Κἂν μηδείς σοι διώκει τύραννος.
30. Init. Μνήσθητέ φησιν, οἱ μακρόθεν τοῦ κυρίου.
31. Init. Χρὴ μᾶλλον ἀδελφοὺς συνδιατρίβειν.
32. Init. Ὁ λέγων ὅτι διὰ τοῦτο ἀναχωρητής.
33. Init. Εἰ μὴ ἐγένετο διωγμός, οὐκ ἄν.

Fol. 137. ex conſtitutionibus Apoſtolorum.

Fol. 140. S. Athanaſii ex ſyntagmate. Init. Μὴ παραβαίνειν τὴν νηστείαν κυρίου τουτέστι τετράδα καὶ παρασκευήν, εἰ μή τι ἐπὶ νόσῳ.

Fol. 141. Ἐκ τῶν ῥημάτων τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου τοῦ περὶ πίστεως λόγου. συνάξεις δὲ ἐπιτελούμεναι παραδεισαί εἰσι.

Ibid. verſ. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς Ἀερίου αἱρέσεως. οὔτε νηστεία φησὶν Ἀέριος. Et poſtea, ταῦτά ἐστι

τὰ περὶ Ἀερίου. Supra in Codice XXXVII. tribuitur Athanaſio. Vide ut ea quæ ſunt contra Aerium quæ hîc dicuntur Epiphanii.

Poſtea ſequuntur fragmenta ex Synodis ex vita S. Nicolai, ex Baſilio, Ignatio, Hiſtoria Lauſiaca, ex vita S. Pachomii, ex canonicis reſponſionibus S. Timothei, ex Nicephoro Patriarcha.

Fol. 148. verſ. Epiſt. Dionyſii Alexand. ad Baſilidem Epiſc. Init. Ἐπιστολάς μοι πιστότατε καὶ λογιώτατε υἱέ μου. In fine deficit.

CODEX CCCLXIV. olim XXIII. membranaceus, ſcriptus anno 1295. foliorum 383.

Codex Canonum.

1. Canonum Apoſtolorum numero 85.
2. Canones S. Baſilii, nempe ex tribus ejus Epiſtolis Canones 84.
3. De quinque locis & gradibus pœnitentium Canones 4.
4. De titulo & tempore peccatorum (περὶ τίτλου καὶ χρόνου τῶν ἁμαρτημάτων) Canones 27.
5. Ex conſtitutionibus S. Petri Apoſt. Canones 30.
6. Synodi Nicænæ 22.
7. Ancyranæ 25.
8. Cæſarienſis 14.
9. Sardicenſis 24.
10. Gangrenſis 20.
11. Antiochenæ 25.
12. Laodicenæ 25.
13. Conſtantinopolitanæ 6.
14. Epheſinæ 12.
15. Cyrilli de orthodoxa fide contra Neſtorium.
16. Chalcedonenſis Canones 7.
17. Carthaginenſis 147.
18. Sextæ Synodi 102.
19. Nicænæ II. 22.
20. C. P. in templo SS. Apoſtolorum 17.
21. C. P. in templo S. Sophiæ 11.
22. * τῶν ἐν Χαλκηδόνι ἁγίων πατέρων Can. 8.
23. Tempore Nicolai Patriarchæ Canones 30.
24. Alexandrinæ Synodi Canones tres.

Fol. 217. S. Cyrilli Canones ſeptem ex Epiſtolis ejus.

Fol. 218. verſ. Eulogii Alexandrini. Init. Εἴ τις τῶν δοκούντων τοῖς θεοφόροις πατράσι σαλεύει τι.

Fol. 219. verſ. Dionyſii Alexandr. περὶ τοῦ πότε χρὴ τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ ἀπονηστίζεσθαι. Init. Οἱ ἅγιοι διαστέλλεσθαι περὶ μὲν ὅσον τοῦ καιροῦ.

Fol. 220. Ejuſdem περὶ τῶν ἀφέδρων γυναικῶν, εἰ προσήκει αὐτὰς οὕτω διακειμένας εἰς τὸν οἶκον εἰσιέναι τοῦ θεοῦ. Init. Περιττὸν καὶ τοῦτο πυνθάνεσθαι νομίζω.

Fol. 221. S. Athanaſii, *An liceat poſt coïtum cum uxoribus ad ſacram menſam accedere.* Init. Ἐπειδή τινες μετὰ τὸ συγγίνεσθαι ταῖς ἰδίαις.

Fol. 222. verſ. alia interrogatio. Init. Ἠρωτήθη ποτὲ ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ μέγας, εἰ δύναταί τις βαπτισθῆναι μὴ πιστεύων κατὰ τὴν πίστιν τῶν χριστιανῶν.

Fol. 223. Ejuſd. Epiſtola ad Amun Monachum. Init. Πάντα μὲν καλὰ καὶ καθ'.

Fol. 227. verſ. ejuſd. ad Rufinianum. Init. Ἤρεσεν περὶ τῆς δι' ἀνάγκην. Mutila eſt.

Fol. 228. Ejuſdem de Libris Canonicis ex Epiſtola Feſtali 39.

Fol. 229. verſ. Theophylacti (ſic) Archiepiſcopi Alexandrini capita canonica 14. Init. Ἡ κυριακὴ ἡμέρα τιμᾶται. Sunt Theophili Alexandrini. Vide in Diario noſtro Italico. p. 218.

Fol. 331. verſ. S. Petri Alexandrini ex ſermone ejus de pœnitentia Canones 14.

Fol. 245. Ejuſdem ex ſermone in Paſcha. Init. Οὐκ ἐγκαλείσθω τις ἡμῖν παρατηρουμένοις.

Fol. 245. verſ. S. Timothei Alexandrini, interrogationes & reſponſiones in Synodo. Init. Ἐὰν κατηχούμενον παιδίον.

Fol. 252. S. Baſilii ad Gregorium Preſbyterum, ut ſeparetur a muliere cohabitante. Init. Ἐνέτυχόν σου τοῖς γράμμασιν μετὰ πάσης.

Fol. 254. Ejuſd. ex Epiſt. ad Amphilochium. Init. Ὥσπερ ἐν χαλκίοις οὕτω καὶ ἐν κρέασι. Alia quoque fragmenta ex ejus Epiſtolis.

Fol. 260. S. Gregorii Neocæſarienſis, de iis qui in Barbarorum incurſione idolothyta comederunt. Init. Οὐ τὰ βρώματα ἡμᾶς ἀεὶ, ἱερὲ πάπα.

Fol. 264. S. Gregorii Nyſſeni ad Letoïum Epiſcopum Melitinæ. Init. Ἓν καὶ τοῦτο τῶν εὐλογιμων.

Fol. 279. Joannis Neſteutæ C. P. doctrina Monialium, & caſtigationes pro ſingulis peccatis. Init. Παῦλος ὁ πανεύφημος διαφορὰν τῶν τε ὑπό.

Fol. 298. verſ. Ejuſdem canonarium, κανονάριον, de caſtigationibus minutatim. Init. Τῆς θείας καὶ πανάγαθου τοῦ ὑπεράγαθου.

Fol. 332. Petri Chartophylacis ſolutiones quarumdam ſolutionum a Monacho oblatarum. Ἐρώτησις. Εἰ ἔστιν ἄξιον τὸ βάπτισμα τῶν ἁγίων θεοφανίων.

Fol. 336. Ex Sanctis Patribus de trigamis. Init. Περὶ τοῦ τριγάμου ἐζήτουν γάμου.

Fol. 339. verſ. Taraſii Archiep. C. P. Epiſt. ad Adrianum Romæ. Init. Οἱ χειροθέται ὑπηρέται ὑπάρχουσιν. Poſtea fragmenta quædam ex Synodis.

Fol. 343. Joannis Damaſceni de octo cogitationibus. Init. Χρὴ γινώσκειν πάντες χριστιανοὶ, ὅτι.

Fol. 344. verſ. SS. Apoſtolorum Canones octoginta tres. Init. Ἐπίσκοπος ὑπὸ ἐπισκόπων χειροτονείσθω.

Fol. 357. Canones S. Baſilii ex Epiſtola prima, ſecunda & tertia. Init. Αἱρετικὸς ὁ κατὰ πίστιν ἀλλότριος. Sunt numero 81.

Fol. 361. Canones Eccleſiaſtici ἐκ τῆς ὀγδοοβιβλίου. Init. Οἱ προεστῶτες τῆς μυστηρίου τῆς εὐσεβείας. Habetur unicum folium extra locum ſuum.

Fol. 368. quidam Canones excerpti.

Fol. 377. verſ. Theodori ſyceotæ. Init. Οὐ γὰρ ἔχει ὁ τελευτήσας ἀπὸ ἔφαγε.

Fol. 380. In fine hæc carmina leguntur.

Τέρμα πέφυκε τῆσδε τῆς δέλτου σῶτερ.
Ἐκ χιλιάδων ἀριθμῶν τῆς ἑξάδος·
Καὶ τῶν ἑκατῶν διπλῆς τετρακοντάδος.
Τρίτης τε μιᾶς κυκλοδρομεῖν τοῖς χρόνοις
Ἰνδικτιῶνος ὀγδόης τελουμένης.

Id eſt, ni fallor, *ſcriptus eſt hic liber anno 6803. (Chriſti 1295.) Indict.* 8.

Fol. 381. de Officiis Conſtantinopolitanis.

CODEX CCCLXV. olim CLXXII. bombycinus, ſcriptus a Philippo quodam Sacerdote anno 1520. Februarii 20. foliorum 156.

Quædam pars Officii Græcorum.

CODEX CCCLXVI. olim LXXVIII. bombycinus, XIV. vel XV. ſæculi, foliorum

Expoſitio Hymnorum Eccleſiæ Græcæ initio mutila. Vide ſupra in Codicibus Officiorum Græcorum.

CODEX CCCLXVII. olim CCXL. membranaceus, XIII. vel XIV. ſæculi, foliorum 175. Fuit olim Oraculi ſeu Capellæ S. Petri Athoniti in monte Atho, ut in principio dicitur.

Liturgia S. Joannis Chryſoſtomi in fine mutila.

Fol. 2. Εὐχὴ τῆς προθέσεως. Init. Ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ τὸν οὐράνιον ἄρτον.

CAPUT

CAPUT II.

Scripta Patrum & Asceticorum.

CODEX CCCLXVIII. olim CCXXXI. membranaceus, X. ſæculi, foliorum 407. Fuit olim Catechumenorum Lauræ S. Athanaſii in monte Atho, ut in fine ſcribitur.

Fol. 1. Vita S. Gregorii Thaumaturgi per S. Gregorium Nyſſenum. Sed cum prima folia deficerent, decem folia bombycina recenti manu ſcripta addita ſunt. Init. Ὁ μὲν σκοπὸς εἷς ἐστι τοῦ τε ἡμετέρου λόγου, καὶ τῶν παρόντων συλλόγου. Deſinit in hæc verba, ut Editi, τοῖς γεγραμμένοις οὐ προστεθείκαμεν.

Fol. 53. S. Athanaſii Archiep. Alexandrini Martyrium SS. Menæ, Hermogenis & Eugraphi. Init. Τῆς τοῦ Χριστοῦ χάριτος αὐξανομένης, καὶ τῆς ἐκκλησίας πληθυνομένης...... διὸ κἀγὼ ἐλάχιστος Ἀθανάσιος, ἐπίσκοπος τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας ἀξιωθεὶς εἶναι τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, ἐπιστέλλω τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ καταθέσεις τινάς. Hi Maximino imperante paſſi dicuntur. Videtur autem hæc narratio eſſe Græculi cujuſdam, qui Athanaſium ementitur.

Fol. 61. Martyrium S. Euſtratii καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ. Init. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, πᾶσα ἡ τῶν Ῥωμαίων ἀρχή.

Fol. 91. Explicatio vocum quarumdam, quæ in Martyriis feruntur.

Fol. 93. Vita S. Antonii per S. Athanaſium. Init. Ἀγαθὴν ἅμιλλαν ἐνεστήσασθε πρὸς τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ μοναχούς. Locus de quo controverſia movetur ſic legitur: Πολλάκις γὰρ αὐτὸν ἑώρακα, καὶ μαθεῖν ἠδυνήθην παρὰ τοῦ (initio legebatur παρ' αὐτοῦ, ſed apoſtrophe poſt παρ' eraſa fuit ut clare dignoſcitur, ἀκολουθήσαντος αὐτῷ χρόνον οὐκ ὀλίγον, καὶ ἐπιχέοντος ὕδωρ.

Fol. 175. verſ. Vita S. Athanaſii. Init. Πολλοὶ μὲν τῶν ἁγίων τῷ οὐρανίῳ πόθῳ τρωθέντες. In Edito 1698.

Fol. 202. S. Athanaſii ſermo, περὶ παρθενίας. Init. Ἀρχὴ λόγου σωτηρίας πρὸς τὴν παρθένον. Editus 1698.

Fol. 222. Catalogus Patriarcharum Romanorum cum annis Pontificatûs. Deſinit in Honorium, qui quartus eſt a Gregorio Magno.

Conſequenter Catalogus Patriarcharum Hieroſolymitanorum ſimiliter, qui deſinit in Modeſtum, quem præcedit Zacharias. Catalogus Patriarcharum Alexandrinorum. Deſinit in Petrum, quem præcedit Cyrillus. Catalogus Patriarcharum Antiochenorum. Deſinit in Anaſtaſium Sinaïtam, quem præcedit Gregorius. Catalogus Patriarcharum Conſtantinopolitanorum. Deſinit in Euthymium quem præcedit Nicolaüs.

Poſtea Catalogus Regum Juda & Iſraël. Poſtea Regum Aſſyriorum & Perſarum. Deinde Imperatorum Romanorum & Conſtantinopolitanorum, qui deſinit in Conſtantinum filium Leonis ſapientis.

Fol. 226. S. Baſilii Cæſarienſis in SS. quadraginta Martyres. Init. Μαρτύρων μνήμης τίς ἂν γένοιτο κόρος.

Fol. 236. verſ. S. Gregorii Theologi Nazianz. in Paſcha & tarditatem. Init. Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ ἡ ἀρχὴ δεξιά.

Fol. 241. S. Joannis Chryſoſtomi Epiſtolæ 200. omnes editæ. Ad hujus præſtantiſſimi Codicis fidem eas in Editione noſtra, propediem adornanda, caſtigabimus. Harum interim ordinem atque initia repræſentamus.

Fol. 241. α'. in edit. 118. Ἐπιστολαὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου πρὸς πρεσβυτέρους ὄντας ἐν τῇ φυλακῇ. Init. Δεσμωτήριον οἰκεῖτε, καὶ ἅλυσιν περίκεισθε, καὶ μετὰ τῶν αὐχμώντων καὶ ῥυπώντων.

Fol. 241. verſ. β'. in edit. 174. Τοῖς ἐν Χαλκηδόνι ἐπισκόποις, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις. Init. Μακάριοι τῶν δεσμῶν ὑμεῖς, καὶ τῆς γνώμης μεθ' ἧς φέρετε τὰ δεσμά.

Fol. 242. γ'. in edit. 200. Καλλιστράτῳ ἐπισκόπῳ Ἰσαυρίας. Init. Ἐγὼ μὲν σου τὴν εὐλάβειαν, καὶ ἐνταῦθα παραγενομένην ἐπεθύμουν ἰδεῖν· ὥστε ἐντρυφῆσαί σου τῇ συνουσίᾳ.

Fol. 242. verſ. δ'. in edit. 201. Ἐρκουλίῳ. Init. Μὴ κάμνε ζητῶν ἀπολογίαν τῆς μακρᾶς σιγῆς, δέσποτά μου θαυμασιώτατε καὶ μεγαλοπρεπέστατε.

Fol. 243. ε'. in edit. 202. Κυριακῷ ἐπισκόπῳ. Init. Ταῦτα ἀνεκτά; ταῦτα φορητά; εἰ καὶ σκιὰν ἀπολογίας ἔχει; ἐν τοσαύτῃ ῥᾳθυμίᾳ· ἐν οὕτω μακρῷ χρόνῳ.

Fol. 243. verſ. ϛ'. in edit. 234. Βείσωνι. Init. Ἑβδομήκοντα σχεδὸν ἡμέρας [illegible] κατὰ τὴν ὁδόν· ὅθεν λογίζεσθαι ἔξεστι τῇ θαυμασιότητί σου.

Fol. 244. ζ'. in edit. 119. Θεοφίλῳ πρεσβυτέρῳ. Init. Οὐκοῦν ἐπειδή σοι τὸ [illegible] τοῦ γράφειν, δέξαι οὖν ὡς ὁ ὀκνηρὸς [illegible].

Fol. 244. verſ. η'. in edit. 120. Θεοδώρᾳ. Init. Ἀπηλάθημεν, ἐδημεύθημεν, μυρίοις ἀπεθάνομεν θανάτοις.

Fol. 245. verſ. θ'. in edit. 121. Ἀρραβίῳ. Init. Τὴν κάμινον τῆς ἀθυμίας τὴν ἐπὶ τῆς ψυχῆς περιστρέφεις ὑπὲρ τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων.

Fol. 246. verſ. ι'. in edit. 203. Σαλουστίῳ πρεσβυτέρῳ. Init. Οὐχ ὡς ἔτυχεν ἤλγησα ἀκούσας, ὅτι καὶ σὺ καὶ Θεόφιλος ὁ πρεσβύτερος [illegible].

Fol. 247. ια'. in edit. 204. Παιανίᾳ. Init. Ὅταν ἐννοήσῃς δέσποτά μου θαυμασιώτατε καὶ μέλιτος ἡμῖν γλυκύτερε.

Fol. 248. verſ. ιβ'. in edit. 180. Ὑπατίῳ πρεσβυτέρῳ. Init. Οὐ παύομαι μακαρίζων σου τὴν πιστότητα, τῆς ὑπομονῆς, τῆς ἀνδρείας.

Fol. 249. verſ. ιγ'. in edit. 115. Θεοφίλῳ πρεσβυτέρῳ. Init. Καὶ τοῦτο τῆς σῆς εὐγνωμοσύνης, τῆς δικαίας γνώμης· τὸ μηδενὸς ἀπολελαυκότα παρὰ τούτων.

Fol. 250. ιδ'. in edit. 205. Ἀνατολίῳ ἐπαρχικῷ. Init. Ὀψὲ μὲν ἐπιστέλλω καὶ βραχέα, μᾶλλον δὲ βραδέως πρὸς τὴν σὴν εὐψυχίαν.

Fol. 250. verſ. ιε'. in edit. 116. Βαλεντίνῳ. Init. Τί τοῦτο, εἰδὼς ὅπως σου χαίρομεν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ σκιρτῶμεν ἐπὶ τῇ σῇ εὐδοκιμήσει.

Fol. 251. ιϛ'. in edit. 206. Θεοδούλῳ διακόνῳ. Init. Εἰ καὶ χαλεπὸς ὁ χειμὼν καὶ πρὸς ὕψος ἐγήγερται μέγα.

Fol. 251. verſ. ιζ'. in edit. 207. Μονάζουσι Γότθοις, τοῖς ἐν τοῖς Προμότου. Init. Ἔγνων καὶ παρὰ τῶν γραμμάτων τῶν ὑμετέρων, ὅσην ὑπομένετε θλῖψιν.

Fol. 252. verſ. ιη'. in edit. 208. Ἀκακίῳ πρεσβυτέρῳ. Init. Ὁ οὕτω θερμὸς ἡμῶν ἐραστής, ὁ οὕτω σφοδρὸς ἀεὶ ἡμᾶς διακείμενος.

Fol. 252. verſ. ιθ'. in edit. 209. Σαλβίωνι. Init. Ὅτι μὲν ἡμᾶς ἀγαπᾷς· κἂν γράφῃς κἂν σιγᾷς, οἶδα σαφῶς.

Fol. 253. κ'. in edit. 210. Θεοδώρῳ. Init. Ἐθαύμασα πῶς παρ' ἑτέρων ἔμαθον, τὴν ῥᾳθυμίαν Σαλουστίου τοῦ πρεσβυτέρου.

Fol. 253. verſ. κα'. in edit. 211. Τιμοθέῳ πρεσβυτέρῳ. Init. Ἡμεῖς μέν σοι καὶ πρώην ἐπεστάλκαμεν. καὶ τῷ κυρίῳ μου τῷ τιμιωτάτῳ [illegible] Μαρκιανῷ.

Fol. 254. κβ'. in edit. 212. Θεοφίλῳ πρεσβυτέρῳ. Init. Σφόδρα ἤλγησα ἀκούσας, ὅτι καὶ σὺ καὶ Σαλούστιος ὁ πρεσβύτερος οὐ συνεχῶς καὶ πρὸς τὴν σύναξιν παραβάλλετε.

Fol. 254. verſ. κγ'. (hic numerus Epiſtolæ non eſt præfixus.) in edit. 122. Μαρκιανῷ. Init. Μακάριος εἶ καὶ τρισμακάριος καὶ πολλάκις τοῦτο.

Fol. 255. verſ. κδ'. in edit. 199. Δανιήλῳ πρεσβυτέρῳ. Init. Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τὴν μείζονα τῶν θλίψεων παρέχων τὴν παράκλησιν.

Fol. 255. verſ. κε'. in edit. 213. Φιλίππῳ πρεσβυτέρῳ. In. Ἐθαύμασα πῶς ἐν οὕτω χρόνῳ μακρῷ ἡμῖν οὐκ ἐπέσταλκας.

Fol. 256. κϛ'. in edit. 214. Σεβαστίνῳ πρεσβυτέρῳ. Init. Εἰ καὶ τῷ σώματι κεχωρίσμεθά σου τῆς τιμιότητος, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀγάπῃ σοι συνδεδέμεθα.

Fol. 256. verſ. κζ'. in edit. 215. Πελαγίῳ πρεσβυτέρῳ. Init. Οἶδά σου τὸ [illegible], τὸ ἐπιεικές, τὸ χρηστόν, τὸ γλυκύ, τὸ θερμὸν τῆς ἀγάπης.

Fol. 256. verſ. κή. in edit. 216. Μυσωνίῳ. Init. Καὶ ἤδη ἐπεστάλκαμέν σου τῇ εὐγενείᾳ δέσποτά μου θαυμασιώτατε. Hîc deſunt multa; tranſit enim ab ea Epiſtola ad triceſimam octavam.

Fol. 257. verſ. λή. in edit. 223. Ἡσυχίῳ. Init. Ἐγὼ μὲν ἐπεθύμουν καὶ μὴ γράψας πρὸς τὴν σὴν ἐμμέλειαν, πρότερος δέξασθαι ἐπιστολήν.

Fol. 258. λθ΄. in edit. 224. Μαρκιανῷ καὶ Μαρκελλίνῳ. Init. Τί τοῦτο οὕτως ἡμᾶς ἐρῶντες; οὐδὲ γὰρ οὐκ ποσοῦτοι καθημένοις.

Fol. 258. verſ. μ΄. in edit. 225. Κωνσταντίῳ. Init. Ἐθαύμασα πῶς οὕτως σφοδρὸς ἡμῶν ἐραστὴς καὶ πάντα ποιεῖν καὶ λέγειν.

Fol. 259. μά. in edit. 226. Μαρκιανῷ καὶ Μαρκελλίνῳ. Init. Ἐλύσατε ἡμῖν τὸ αἴνιγμα· ὅτι γὰρ οὐκ ἤρκει εἰς ἀπολογίαν ἡ ἐγκειμένη τότε πρόφασις.

Fol. 259. μϐ΄. in edit. 126. Ῥουφίνῳ πρεσβυτέρῳ. In. Ἦλθεν εἰς ἡμᾶς, ὅτι πάλιν ἀνήφθη τὰ ἐν Φοινίκῃ κακά, καὶ ἡ τῶν Ἑλλήνων ηὐξήθη μανία.

Fol. 261. μγ΄. in edit. 227. Καρτερίᾳ. Init. Τί φῄς; αἱ συνεχεῖς ἀῤῥωστίαι οὐ συνεχώρησάν σοι πραγματεύσασθαι πρὸς ἡμᾶς.

Fol. 261. verſ. μδ΄. in edit. 228. Θεοδώρῳ ἀρχιατρῷ. Init. Αὐτὸς μὲν εἰς τὴν τῶν πραγμάτων ἀσχολίαν καταφεύγεις.

Fol. 261. verſ. μέ. in edit. 229. Σευήρᾳ. Init. Ἐγώ σου τὴν εὐγένειαν, εἶδον μὲν οὐδέποτε τοῖς σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς.

Fol. 262. μϛ΄. in edit. 230. Ἐλπιδίῳ ἐπισκόπῳ. Init. Πολλὰς ἔχω χάριτας τῷ κυρίῳ μου τῷ ποθεινοτάτῳ Λιβανίῳ.

Fol. 262. verſ. μζ΄. in edit. 231. Ἀδολίᾳ. Init. Πολλάκις μὲν ἐπεστάλκαμέν σου πρὸς τὴν εὐλάβειαν· ἀλλ' οὐκ ἀρκεῖ τοῦτο τὸ πολλάκις ἡμῖν.

Fol. 263. μή. in edit. 232. Καρτερίᾳ. Init. Εἰ σαφῶς ᾔδεις ὅσην ἡμῖν δίδως χαίρειν καὶ γράφουσα καὶ συνεχῶς γράφουσα.

Fol. 264. μθ΄. in edit. 175. Ἀγαπητῷ. Init. Πολλοὺς καὶ συνεχεῖς ἱδρῶσιν ἱδρώσας, ὁ κύριός μου ὁ τιμιώτατος καὶ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Ἐλπίδιος.

Fol. 264. verſ. ν΄. in edit. 176. Ἡσυχίῳ. Init. Ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν καὶ παρόντα σε θεάσασθαι· καὶ τὴν τοῦ σώματος ἀσθένειαν.

Fol. 265. νά. in edit 177. Ἀρτεμιδώρῳ. Init. Πολλῆς ἐνόμισεν ἀπολαύσεσθαι εὐνοίας ὁ κύριός μου Ἀντίοχος εἰ μετὰ γραμμάτων.

Fol. 265. νϐ΄. in edit. 178. Εὐθαλίᾳ. Init. Σφόδρα γνησίας καὶ θερμῆς ἀγάπης ἀνακέχρωσταί σου τὰ γράμματα.

Fol. 265. verſ. νγ΄. in edit. 242. Χαλκιδίᾳ καὶ Ἀσυγκριτίᾳ. Init. Οὐδὲν ὑμῖν ἀπολογίας δεῖ πρὸς τὸ μὴ πραγματεύεσθαι· ἐμοὶ γὰρ ἀπὸ τῆς γνώμης πεπραγματεύκατε.

Fol. 266. νδ΄. in edit. 179. Ἀδολίᾳ. Init. Τὸ μὲν πραγματεύσασθαι ἴσως ἐργῶδες διὰ τὴν τοῦ σώματος ἀσθένειαν.

Fol. 266. νέ. in edit. 18. Καρτερίᾳ. Init. Κἂν πολλάκις κἂν ὀλιγάκις ἐπιστείλῃς, ἡμεῖς ἤνπερ ἐξ ἀρχῆς ἔχομεν ψῆφον περὶ τῆς σῆς ἀγάπης.

Fol. 266. verſ. νϛ΄. in edit. 19. Μαρκιανῷ καὶ Μαρκελλίνῳ. Init. Ἐβουλόμεθα μὲν ὑμᾶς σφοδροὺς ἡμῶν ὄντας οὕτως ἐραστάς, καὶ παρόντας ἰδεῖν.

Fol. 267. νζ΄. in edit. 20. Ἀγαπητῷ. Init. Οἶδά σου τὴν ἀγάπην τὴν γνησίαν καὶ θερμὴν καὶ τὴν ἄδολον καὶ εἰλικρινῆ.

Fol. 267. νή. in edit. 21. Ἀλφίῳ. In. Μακάριος καὶ τρισμακάριος καὶ πολλάκις τοῦτο τοιαῦτα ἐργαζόμενος καὶ τοιαύταις ἐπιτρέχων πραγματείαις.

Fol. 267. verſ. ιθ΄. in edit. 22. Κάστῳ, Ἀλεξίῳ, Διοφάντῳ, Κυριακῷ πρεσβυτέροις Ἀντιοχείας. Init. Οὐ θαυμάζω ὅτι μακρὰν ἡμῶν ἐπιστολὴν βραχεῖαν ἐκαλέσατε.

Fol. 269. ξ΄. in edit. 23. Ῥωμανῷ πρεσβυτέρῳ. Initium, Οἶδα καὶ αὐτὸς κύριέ μου τιμιώτατε καὶ εὐλαβέστατε πῶς ἀεὶ περὶ τὴν σὴν εὐλάβειαν διετέθημεν.

Fol. 269. ξά. in edit. 24. Ἡσυχίῳ. Init. Αὐτὸς μὲν συγγνώμης ἀξιοῖς τυχεῖν παρ' ἡμῶν.

Fol. 269. verſ. ξϐ΄. in edit. 25. Ἐλπιδίῳ ἐπισκόπῳ. In. Ἡμεῖς μὲν ἐβουλόμεθα συνεχῶς.

Fol. 270. ξγ΄. in edit. 26. Μαρουθᾷ ἐπισκόπῳ. In. Εἰ καὶ αὐτὸς ἡμῖν οὐκ ἐπέσταλκας· καίτοι τῶν κυρίων μου τῶν πρεσβυτέρων πραγματευομένων.

Fol. 270. ξδ'. in edit. 27. Δόμνῳ ἐπισκόπῳ. In. Καὶ τὸ πέμψαι τὸν τιμιώτατον πρεσβύτερον εἰς ἐπίσκεψιν ἡμετέραν· καὶ τὸ γράψαι πολλὰς ἔχω χάριτας.

Fol. 270. verſ. ξε'. in edit. 28. Βασιλείῳ πρεσβυτέρῳ. Init. Εἰ καὶ τῆς κατ' ὄψιν σου συνουσίας οὐκ ἀπηλαύσαμεν· ἀλλὰ τὴν ἀρετὴν σου τῆς ψυχῆς ἀκούσαντες.

Fol. 271. ξς'. in edit. 29. Χαλκιδίᾳ καὶ Ἀσυγκριτίᾳ. Init. Μηδὲν ὑμᾶς ταραττέτω τῶν συμβαινόντων λυπηρῶν, μηδὲ τὸ ἐνάλλαγμα τῶν πραγμάτων.

Fol. 271. verſ. ξζ'. in edit. 30. Ἑορτίῳ ἐπισκόπῳ. Init. Ἐγὼ μὲν ἐπεθύμουν καὶ γράμματα δέξασθαι τῆς σῆς ὁσιότητος τὰ περὶ τῆς ὑγείας τῆς σῆς ἡμῖν δηλοῦντα.

Fol. 271. verſ. ξη'. in edit. 31. Μαρκελλίνῳ. Init. Μακρὰν ἐσιγήσαμεν ἀμφότεροι σχεδὸν πρὸς ἀλλήλους· τοῦτο δὲ τῆς ἀγάπης σου τῆς ἀρχαίας.

Fol. 272. ξθ'. in edit. 32. Εὐθαλίᾳ. Init. Κἂν ἐλάττους δέξωμαι ἐπιστολὰς παρὰ τῆς σῆς κοσμιότητος ἢν αὐτὸς πέμπω.

Fol. 272. verſ. ο'. in edit. 33. Ἀδολίᾳ. Init. Καὶ ταύτῃ σου τὴν ἀγάπην ἔδειξας τὴν γνησίαν καὶ θερμὴν, ὅτι καὶ ἐν φροντίδι ὄντα.

Fol. 273. οα'. in edit. 34. Καρτερίᾳ. Init. Καὶ τοῦτο τῆς ἀγάπης τῆς σῆς καὶ τῆς μεμεριμνημένης ψυχῆς τῆς σωφρόνως περὶ ἡμᾶς διακειμένης.

Fol. 273. οβ'. in edit. 129. Μαξιμᾷ καὶ Μαρκελλίνᾳ. Init. Ὡς καλὴ ὑμῶν ἡ ξυνωρὶς καὶ σφόδρα ἡμῖν ποθεινὴ, ἓν σῶμα φύσεως μόνον.

Fol. 273. verſ. ογ'. in edit. 35. Ἀλφίῳ. Init. Ὁ θεός σοι τὸν μισθὸν δῴη καὶ ἐν τῷ παρόντι βίῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Fol. 274. οδ'. in edit. 36. Μίρωνι πρεσβυτέρῳ μονάζοντι. Init. Ἡμεῖς τῇ μὲν ἀγάπῃ συνδεδέμεθά σοι καὶ τῇ διαθέσει· καὶ ὡς πλεῖστα σε ἐν ταὐτῷ.

Fol. 274. verſ. οε'. in edit. 37. Τὸν κύριόν μου τὸν τιμιώτατον ἐπίσκοπον Σέλευκον, οἴκοθεν μὲν ὁ περὶ ἡμᾶς ηὔξησε πόθος.

Fol. 274. verſ. ος'. in edit. 37. Υμνητίῳ ἀρχιητρῷ. Init. Εἰ καὶ μὴ συνεχῶς ἐπεστάλκαμεν τῇ τιμιότητί σου ἀλλὰ συνεχῶς σε ἐπὶ μνήμης φέρομεν.

Fol. 275. οζ'. in edit. 39. Χαλκιδίᾳ. Init. Οἶδα τὴν ἀγάπην ἣν ἔχεις περὶ ἡμᾶς ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς. καὶ ὅτι ἀκμάζουσαν αὐτὴν διατηρεῖς.

Fol. 275. verſ. οη'. in edit. 40. Ἀσυγκριτίᾳ. Init. Οἶδα ὅτι ἐν πολλῇ θλίψει καθέστηκας νῦν· ἀλλ' ὥσπερ τοῦτο οἶδα, οὕτω κἀκεῖνο ἐπίσταμαι.

Fol. 275. verſ. οθ'. in edit. 41. Σελευτίνᾳ. Init. Τρίτην πέμπω ταύτην ἐπιστολήν· οὐδεμίαν αὐτὸς δεξάμενος παρὰ τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς σῆς.

Fol. 276. π'. in edit. 42. Κανδιδιανῷ. Init. Πολὺ μὲν τῆς ὁδοῦ τὸ μέσον τὸ διεῖργον ἡμᾶς, ἀλλ' οὐδὲ ὁ χρόνος βραχὺς ἐξ οὗ τῆς θαυμασιότητος ἐχωρίσθημεν τῆς σῆς.

Fol. 276. verſ. πα'. in edit. 43. Βασσιανῷ. Init. Αὐτὴ μὲν μακρὸν ἐσίγησας χρόνον· καὶ ταῦτα ἔχουσα τὸν κύριόν μου τὸν τιμιώτατον καὶ εὐλαβέστατον Θεόδοτον τὸν διάκονον.

Fol. 277. πβ'. in edit. 44. Θεοδότῳ διακόνῳ. Init. Οἶδα καὶ αὐτὸς ὅτι οὐκ ἀεὶ ἡμῖν διὰ γραμμάτων σύνηθες. Εἰ διὰ παρουσίας ἐξῆν.

Fol. 277. verſ. πγ'. in edit. 45. Συμμάχῳ πρεσβυτέρῳ. Init. Οὐδὲν καινὸν οὐδὲ ἀπεικὸς τεθλιμμένην ἰδιωτείαν ἐστὶν ἐπιταράττεσθαι.

Fol. 277. verſ. πδ'. in edit. 130. Ἀλεξίῳ, Διοφάντῳ, Κυριακῷ πρεσβυτέροις Ἀντιοχείας. Init. Ῥαγδαῖόν τι χρῆμα καὶ βίαιον ἡ ἀγάπη καὶ ἀνίκητον πάντως σφοδρόν.

Fol. 278. verſ. πε'. 46. Ῥουφίνῳ. Init. Ἐβουλόμην μὲν συνεχέστερον ἐπιστέλλειν τῇ ἐμμελείᾳ σου, ἐπειδὴ σε φιλῶ καὶ σφόδρα φιλῶ δέσποτα.

Fol. 279. πς'. in edit. 47. Ναμέᾳ. In. Τί περιέρχῃ ἀπολογίαν ζητοῦσα ὑφ' ὧν ἡμᾶς στεφανοῦμεν.

Fol. 279. πζ'. in edit. 48. Ἀραβίῳ. Init. Οἶδά σου τὴν ἀγάπην· οἶδά σου τὸ φίλτρον τὸ θερμὸν, τὸ γνήσιον, τὸ εἰλικρινὲς, τὸ διαρκές.

Fol. 279. verſ. πη'. in edit. 49. Ἀλφίῳ. Init. Ἐγὼ μὲν ἐβουλόμην συνεχέστερον ἐπιστέλλειν· ἡ δὲ τῶν γραμματοφόρων σπάνις οὐκ ἀφίησι.

Fol. 280. πθ'. in edit. 50. Διογένει. Init. Τὸ γνήσιόν σου τῆς ἀγάπης τῆς περὶ ἡμᾶς ᾔδειν μὲν καὶ ἔμπροσθεν.

Fol.

Fol. 280. verſ. ϟ΄. in edit. 51. Τῷ αὐτῷ. Init. Μετὰ τὸ γράψαι τὴν προτέραν ἐπιστολὴν, εἶδον τὸν τιμιώτατον καὶ εὐλαβέστατον Ἀφραάτην.

Fol. 280. verſ. ϟα΄. in edit. 52. Ἀδολίᾳ. Init. Ὅτι μὲν ἠῤῥώστησας ἔγνωμεν· καὶ ὅτι χαλεπῶς ἠῤῥώστησας· καὶ πρὸς αὐτὰς ἦλθες τοῦ θανάτου πύλας.

Fol. 281. ϟβ΄. in edit. 53. Νικολάῳ πρεσβυτέρῳ. Init. Σφόδρα ἡμᾶς ἀνεπτέρωσας καὶ πολλῆς ἐνέπλησας τῆς ἡδονῆς· δηλώσας ὅτι σοὶ πολλὴ φροντίς.

Fol. 282. ϟγ΄. in edit. 54. Γεροντίῳ πρεσβυτέρῳ. In. Καὶ ἤδη μὲν ἐπέσταλκα σου πρὸς τὴν εὐλάβειαν. νομίσας σε ἐν Φοινίκη εἶναι.

Fol. 283. ϟδ΄. in edit. 55. Συμεῶνι καὶ Μάρῃ πρεσβυτέροις μονάζουσιν ἐν τῇ χώρᾳ Ἀπαμέων. Init. Εἰ καὶ πολλῷ διειργόμεθα τῷ τῆς ὁδοῦ διαστήματι.

Fol. 283. verſ. ϟε΄. in edit. 56. Ῥωμύλῳ καὶ Βίζῳ μονάζουσι. Init. Ἐγὼ μὲν ἐβουλόμην ὑμᾶς καὶ ἐνταῦθα παραγενομένους ἰδεῖν.

Fol. 284. ϟϛ΄. in edit. 57. Ἀδολίᾳ. Init. Ἡμεῖς, κἂν αὐτὴ πολλάκις ἐπιστέλλῃς, οὐ παυόμεθα ὁσάκις ἂν ἐπιτύχωμεν.

Fol. 284. ϟζ΄. in edit. 58. Θεοδοσίῳ ἀποδούκᾳ. Init. Πολλοῦ τοῦ μέλιτος τὴν ἐπιστολὴν ἀνέχρωσας. μᾶλλον δὲ καὶ μέλιτος αὐτὴν ἡδίω πεποίηκας.

Fol. 285. ϟη΄. in edit. 59. Θεοδότῳ διακόνῳ. Init. Ταχέως ἐπελάθου τοῦ χωρισμοῦ σου σφόδρα λυπηροῦ ἡμῖν γεγενημένου.

Fol. 285. ϟθ΄. in edit. 60. Χαλκιδίᾳ καὶ Ἀσυγκριτίᾳ. Init. Οἶδα ὅτι σφόδρα ὑμᾶς διετάραξε τῶν ἐπαλλήλων πειρασμῶν ἡ συνέχεια.

Fol. 285. verſ. ρ΄. in edit. 61. Θεοδότῳ ἀποκομισουλαρίῳ. Init. Τοῦτο πατήρ· τὸ μὴ μόνον μὴ δυσχεραίνειν τοῦ παιδὸς τὴν ἀληθῆ φιλοσοφίαν φιλοσοφοῦντος.

Fol. 286. ρα΄. in edit. 62. Κάστῳ, Ἀλεξίῳ, Διοφάντῳ, Κυριακῷ, πρεσβυτέροις Ἀντιοχείας. Init. Ὅτι μὲν ἡμᾶς ἀπέλιπεν ὁ κύριός μου ὁ τιμιώτατος καὶ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Κωνσταν-

Fol. 286. verſ. ρβ΄. in edit. 63. Τραγκυλλίνῳ. Init. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα πάντα ἥκει τῶν χρόνων καὶ παραχωρεῖ παλαιούμενα καὶ γηράσκοντα.

Fol. 286. verſ. ργ΄. in edit. 64. Κυριακῷ ἐπισκόπῳ. In. Ὁ δεσπότης μου Σώπατρος ὁ τῆς Ἀρμενίας ἄρχων. Init. Ἀρμενίας ταύτης ἧς νῦν ἐσμεν κατειργμένοι.

Fol. 287. ρδ΄. in edit. 65. Μαρκιανῷ καὶ Μαρκελλιανῷ. Init. Ἀρκοῦσαν ἔχετε παραμυθίαν τῆς ἀθυμίας ἣν ὑπομένετε, καθὼς ἐπεστάλκατε.

Fol. 287. verſ. ρε΄. in edit. 131. Ἐλπιδίῳ ἐπισκόπῳ. Init. Ἡμεῖς οὔτε ὑπερορῶντες οὔτε ὀλιγωροῦντές σου τῆς ἀγάπης, τὸν ἔμπροσθεν ἐσιγήσαμεν χρόνον.

Fol. 288. ρϛ΄. in edit. 66. Κάστῳ, Ἀλεξίῳ, Διοφάντῳ, Κυριακῷ, πρεσβυτέροις Ἀντιοχείας. Init. Τῇ γλώττῃ μὲν ὀλιγάκις ὑμῶν ἐπέστελλε τῇ εὐλαβείᾳ, τῇ γνώμῃ δέ.

Fol. 288. verſ. ρζ΄. in edit. 67. Θεοδότῳ διακόνῳ. Init. Αὐτὸς μὲν κύριέ μου τιμιώτατε καὶ εὐλαβέστατε, τῆς νῦν ἐν Ἀρμενίᾳ ἀπηλλάγης κακώσεως.

Fol. 289. ρη΄. in edit. 68. Τῷ αὐτῷ. Init. Καὶ τοῦτο σὸν τοῦ θερμοτάτου καὶ σφοδροῦ ἡμῶν ἐραστοῦ. μετὰ γὰρ τὸ τὴν προτέραν ἀναγνῶναι ἐπιστολήν.

Fol. 289. verſ. ρθ΄. in edit. 69. Νικολάῳ πρεσβυτέρῳ. In. Καὶ τοῦτο τῆς γνησίας σου ἀγάπης καὶ θερμῆς, τὸ ἐκ τοσούτου καθήμενον διαστήματος.

Fol. 290. ρι΄. in edit. 70. Θεοδότῳ, Χαιρέᾳ πρεσβυτέροις μονάζουσι. Init. Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς παραγενομένους ὑμᾶς ἐνταῦθα ἰδεῖν· ἀλλ᾽ ἐπειδὴ πολλὰ τὰ κωλύοντα.

Fol. 291. ρια΄. in edit. 71. Μάλχῳ. Init. Μήτε ἀθύμει, μήτε ἀμβλύναις λογίζου τὴν καλλίστην ἀποδημίαν τῆς μακαρίας θυγατρός σου.

Fol. 291. ριβ΄. in edit. 72. Ἀλφίῳ. In. Ἡμεῖς εἰ καὶ πόῤῥω σου καθήμεθα· ἀλλὰ ἀκούοντές σου τὰ κατορθώματα.

Fol. 291. verſ. ριγ΄. in edit. 73. Ἀγαπητῷ. Init. Εἰ καὶ πολὺς μεταξὺ χρόνος· ἀλλ᾽ οὐ τῆς θαυμασιότητος ἐχωρίσθην τῆς σῆς.

Fol. 292. ριδ΄. in edit. 74. Ἡσυχίῳ. Init. Ἐγὼ μέν σε καὶ ἰδεῖν ἐπεθύμουν· καὶ οὐκ ἂν με ἐκώλυσεν οὔτε ὁ τῶν Ἰσαύρων φόβος.

Fol. 292. ριε΄. in edit. 75. Ἀρματίῳ. Init. Τί τοῦτο ἵνα μὲν μετ᾽ ἀδείας ἐπιτάττωμεν τοῖς σοὶ προσήκουσιν ἀνθρώποις.

Fol. 292. verſ. ρις'. in edit. 76. Χαλκιδίᾳ. Init. Ἐγὼ μὲν σφόδρα ἐπιθυμῶ σὺν ἡμῖν εἶναι τὴν δεσπότιν μου τὸν τιμιώτατον πρεσβύτερον.

Fol. 292. verſ. ριζ'. in edit. 77. Ἀσυγκριτίᾳ. In. Καὶ ἔμπροσθεν ἀπέσταλκά σοι τῇ τιμιότητι· ὅτι σε μετὰ τῶν παραμυθουμένων ἠριθμησάμην.

Fol. 293. ριη'. in edit. 78. Ῥωμανῷ πρεσβυτέρῳ. Init. Οὐ μέχρι τῆς Ἀρμενίων μόνον, οὐδὲ τῆς Καππαδοκῶν χώρας.

Fol. 293. verſ. ριθ'. in edit. 134. Διογένει. Init. Πολλοῦ ἂν ἐπριάμην ἰδεῖν σου τὴν ἐμμέλειαν δέσποτά μου τιμιώτατε, καὶ τοῦτο οἶσθα.

Fol. 294. ρκ'. in edit. 135. Θεοδότῳ διακόνῳ. Init. Οὐδὲ αὐτὸς ἀγνοῶ ὅτι πάλαι μεθ' ἡμῶν ἔμελλες εἶναι, εἰ μὴ τῶν Ἰσαύρων ὁ φόβος διετείχιζεν.

Fol. 294. verſ. ρκα'. in edit. 132. Γεμέλλῳ. Init. Βαβαὶ ἡλίκον ἐστὶ γενναία καὶ νεανικὴ ψυχή, οὐκ ἔξωθέν ποθεν ἀλλ' οἴκοθεν παρ' ἑαυτῆς.

Fol. 295. ρκβ'. in edit. 136. Θεοδότῳ ἀναγνώστῃ. In. Μὴ κάμνε ζητῶν ἀπολογίαν τοῦ ταχέως ἐντεῦθεν ἀποπηδῆσαι.

Fol. 296. ρκγ'. in edit. 137. Θεοδότῳ διακόνῳ. In. Παῦσαι κατηγορῶν ἡμῶν βραδύτητα, μὴ σαυτὸν πρότερον ἐλάσσοσιν ἐγκλήμασι.

Fol. 296. verſ. ρκδ'. in edit. 138. Ἐλπιδίῳ ἐπισκόπῳ. Init. Οἶδα ὀλιγάκις ἐπεσταλκὼς τῇ τιμιότητί σου, ἀλλ' οὐχ ἑκών.

Fol. 296. verſ. ρκε'. in edit. 139. Θεοδώρῳ κωνσουλαρίῳ Συρίας. Init. Αὐτὸς μὲν ἔφης σκοπὸν ποιῆσαι μέγιστον τοῦ μέλλειν ἡμῖν τῶν σῶν.

Fol. 297. ρκς'. in edit. 133. Ἀδολίᾳ. Init. Τί λέγεις; πάλιν ἐπιβουλὰς ὀδύρῃ καὶ δεινὰ πεπονθέναι φῄς, καὶ τί δὲ καινὸν εἰπέ μοι.

Fol. 298. ρκζ'. in edit. 140. Θεοδότῳ διακόνῳ. Init. Οὐ μικρὰν εἴχομεν παραμυθίαν ἐν ἐρημίᾳ τοσαύτῃ, τὸ συνεχῶς δύνασθαι ἐπιστέλλειν.

Fol. 298. ρκη'. in edit. 128. Μαρκιανῷ. Init. Τοῖς μὲν ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις, ἡδὺ τὸ ἔαρ ὅτι τὴν ὄψιν τῆς γῆς ἄνθεσι καλλωπίζει.

Fol. 298. verſ. ρκθ'. in edit. 141. Θεοδότῳ ἀποκωνσουλαρίῳ. In. Πολλά σοι τὰ ἀγαθὰ γένοιτο, ὅτι τὸν υἱὸν μετὰ τοσαύτης ὑπεδέξω τιμῆς.

Fol. 299. ρλ'. in edit. 142. Ἐλπιδίῳ ἐπισκόπῳ. Init. Γλώττῃ μὲν ὀλιγάκις, γνώμῃ δὲ πολλάκις ἐπεστάλκαμέν σου τῇ εὐσεβείᾳ.

Fol. 299. verſ. ρλα'. in edit. Πολυβίῳ. Init. Ἄλλος μὲν ἄν τις, τὸν ἀφόρητον κρυμὸν τὸν ἐνταῦθα, τὴν πολλὴν ἐρημίαν τοῦ χωρίου.

Fol. 300. verſ. ρλβ'. Διογένει. in edit. 144. Init. Ἔρημον μὲν ἡ Κουκουσὸς χωρίον, καὶ ἄλλως εἰς οἴκησιν σφαλερόν, διηνεκεῖ φόβῳ τῶν λῃστῶν.

Fol. 300. verſ. ρλγ'. in edit. 145. Νικολάῳ πρεσβυτέρῳ. Init. Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς καὶ σφόδρα ἐπεθύμουν, καὶ ἰδεῖν σου τὴν ἐμμέλειαν καὶ περιπτύξασθαι.

Fol. 301. ρλδ'. in edit. 146. Θεοδότῳ, Νικολάῳ, Χαιρέᾳ πρεσβυτέροις καὶ μονάζουσι. Init. Ὑμεῖς μὲν τὴν Ἰσαύρων αἰτιᾶσθε τὴν καταδρομὴν τῆς ἀπουσίας τῆς ὑμετέρας.

Fol. 302. ρλε'. in edit. 147. Ἀνθεμίῳ. Init. Ἄλλοι μέν σου τῇ θαυμασιότητι, καὶ τῆς ὑπατείας καὶ τῆς ὑπαρχότητος συνήδονται.

Fol. 302. ρλς'. Edit. pag. 600. Τοῖς κεκλεισμένοις ἐπισκόποις, πρεσβυτέροις, καὶ διακόνοις. Init. Μακάριοι τοῦ δεσμωτηρίου καὶ τῆς ἁλύσεως καὶ τῆς τῶν δεσμῶν ὑποθέσεως.

Fol. 303. verſ. ρλζ'. Edit. pag. 593. Ἰνοκεντίῳ ἐπισκόπῳ Ῥώμης. In. Καὶ πρὸ τῶν γραμμάτων μὲν οἶμαι τῶν ἡμετέρων ἀκηκοέναι τὴν εὐλάβειαν ὑμῶν τὴν παρανομίαν.

Fol. 308. verſ. ρλη'. in edit. 148. Κυριακῷ, Δημητρίῳ, Εὐλυσίῳ, ἐπισκόποις. In. Μακάριοι καὶ τρισμακάριοι καὶ πολλάκις τοῦτο ὑμεῖς, τῶν καλῶν τούτων ἱδρώτων καὶ ἀγώνων.

Fol. 309. ρλθ'. in edit. 149. Αὐρηλίῳ ἐπισκόπῳ Καρθαγένης. Init. Βαβαὶ ἡλίκον ἐστὶ ψυχὴ γενναία καὶ πολλῆς βρύουσα τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ τῆς εὐλαβείας καρποῦ.

Fol. 309. ρμ'. in edit. 181. Ἐπισκόποις. Init. Καὶ ἡ καταλαβοῦσα τὰς ἐκκλησίας τῆς Χριστοῦ τῆς ἀνατολῆς ταραχὴ σφοδροτάτη καὶ ποικίλη.

Fol. 309. verſ. ρμα'. in edit. 182. Βενερίῳ ἐπισκόπῳ Μεδιολάνου. Init. Τὴν ἀνδρείαν ὑμῶν καὶ τὴν παρρησίαν καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἐλευθεροστομίαν.

Fol. 310. ρμϐ'. in edit. 183. Ἡσυχίῳ ἐπισκόπῳ Σαλώνων. Init. Εἰ καὶ πολλῷ διειργόμεθα τῷ τῆς ὁδοῦ μήκει τῆς τιμιότητός σου καὶ πρὸς αὐτὰς ἐσμὲν τῆς οἰκουμένης.

Fol. 310. verſ. ρμγ'. in edit. 184. Γαυδεντίῳ ἐπισκόπῳ Βρίξης. Init. Οὐδὲν ἡμᾶς ἔλαθεν τῶν σῶν, ἀλλ' ἔγνωμεν σαφῶς ὡς προσόντες τὴν σπουδὴν σου.

Fol. 311. ρμδ'. in edit. 150. Μαξίμῳ ἐπισκόπῳ. Init. Ὅταν ἐννοήσω τοὺς πόνους ὑμῶν καὶ τοὺς ἱδρῶτας τοὺς ἐπὶ μακρῷ χρόνῳ γεγενημένους.

Fol. 311. verſ. ρμε'. in edit. 151. Ἀσέλλῳ ἐπισκόπῳ. Init. Οἶδα μὲν ὅτι οὐδὲν ὑμῖν δεῖ γραμμάτων, εἰς τὸ διαναστῆναι καὶ ἀντιλαβέσθαι τῆς διορθώσεως.

Fol. 311. verſ. ρμϛ'. in edit. 152. Ἐπισκόποις. Init. Καὶ ἰδίᾳ ἑκάστῳ καὶ κοινῇ πᾶσιν ὑμῖν πολλὰς ὀφείλομεν χάριτας.

Fol. 312. ρμζ'. in edit. 153. Ἐπισκόποις. Init. Οὐ διαλιμπάνομεν χάριν ὑμῖν ὁμολογοῦντες διηνεκῶς, εἰ γὰρ πολλὰ παρανενομήμεθα παρὰ τῶν ἐχθρῶν.

Fol. 312. verſ. ρμη'. in edit. 154. Ἐπισκόπῳ. In. Ἡμεῖς μὲν ἐπεθυμοῦμεν καὶ τὴν τοῦ σώματος ὄψεσιν ὑμᾶς θεάσασθαι, ἐπειδὴ δὲ τοῦτο οὐκ ἔνι.

Fol. 312. verſ. ρμθ'. in edit. 155. Χρωματίῳ ἐπισκόπῳ Ἀκυληΐας. Init. Ἤχησε καὶ μέχρις ἡμῶν ἡ μεγαλόφωνος τῆς θερμῆς σου καὶ γνησίας ἀγάπης σάλπιγξ.

Fol. 313. ρν'. in edit. 156. Ἐπισκόπῳ. Init. Βοᾷ μὲν καὶ αὐτὴ τῶν πραγμάτων ἡ φύσις σάλπιγγος λαμπροτέραν ἀφιεῖσα φωνήν.

Fol. 313. verſ. ρνα'. in edit. 157. Ἐπισκόπῳ ἐλθόντι ἀπὸ τῆς δύσεως. Init. Καὶ ἔμπροσθεν ἐξεπληττόμεθα ὑμῶν τὴν σπουδὴν τὴν προθυμίαν

Fol. 314. ρνϐ'. in edit. 159. Ἐπισκόπῳ ἐλθόντι ἀπὸ τῆς δύσεως. Init. Οὐ μικρὰν ἔχομεν παραμυθίαν τῶν κατειληφότων τὰ ἐνταῦθα κακῶν.

Fol. 314. verſ. ρνγ'. in edit. 158. Ἐπισκόπῳ ἐλθόντι ἀπὸ τῆς δύσεως. Init. Οὐ μικρὰν καὶ ὑμῖν αὐτοῖς στεφάνων καὶ ἡμῖν παρακλήσεως ἀφορμήν.

Fol. 315. ρνδ'. in edit. 160. Ἐπισκόπῳ ἐλθόντι ἀπὸ τῆς δύσεως. In. Ὅταν ἐννοήσω τοὺς ἱδρῶτας οὓς ἱδρώσατε καὶ οἴκοι καθήμενοι, καὶ μακρὰν οὕτως.

Fol. 315. verſ. ρνε'. in edit. 162. Ἀνυσίῳ ἐπισκόπῳ Θεσσαλονίκης. Init. Ὀψὲ μὲν καὶ βραδέως ἐπεστάλκαμέν σου τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' οὐχ ἑκούσιος ἡμῶν ἡ μακρὰ αὕτη σιγή.

Fol. 316. ρνϛ'. in edit. 163. Ἀνυσίῳ, Μουσαίῳ, Θεοδοσίῳ, Εὐτροπίῳ, Εὐσταθίῳ, Μαρκέλλῳ, Εὐσεβίῳ, Μαξιμιανῷ, Εὐλογίῳ, Γεωργίῳ, καὶ Θύρσῳ, καὶ πᾶσι τοῖς κατὰ τὴν Μακεδονίαν ὀρθοδόξοις κοινωνικοῖς ἐπισκόποις. Init. Πολλὴ μὲν ὑμῶν τῆς ἀγάπης καὶ ἡ ἔμπροσθεν σπουδή, καὶ χάριτας ὑπὲρ τούτων ὁμολογοῦμεν.

Fol. 316. verſ. ρνζ'. in edit. 164. Ἀλεξάνδρῳ ἐπισκόπῳ Κορίνθου. Init. Οἶδα τὴν ἀγάπην ἣν ἐπεδείξασθε περὶ τὴν σὴν τιμιότητα, καὶ πῶς ὀλίγῳ.

Fol. 316. verſ. ρνη'. in edit. 165. Ἐπισκόπῳ ἐλθόντι μετὰ τῶν ἀπὸ τῆς δύσεως ἐλθόντων. Init. Ἐθαυμάσαμεν ὑμῶν καὶ τὴν ἔμπροσθεν προθυμίαν καὶ σπουδὴν ἣν ὑπὲρ τῶν τῆς ἐκκλησίας συμφερόντων ἐπεδείξασθε.

Fol. 317. ρνθ'. in edit. 166. Ἐπισκόποις ἐλθοῦσι μετὰ τῶν ἀπὸ τῆς δύσεως ἐπισκόπων. Init. Καὶ τὰ ἔμπροσθεν παρὰ τῆς τιμιότητος ὑμῶν γεγενημένα μεγάλα.

Fol. 318. ρξ'. in edit. 167. Ἐπισκόπῳ ἐλθόντι μετὰ τῶν ἀπὸ τῆς δύσεως ἐπισκόπων. Init. Χάριν ὑμῖν ἴσμεν πολλὴν τῆς τοσαύτης εὐνοίας καὶ σπουδῆς καὶ φροντίδος.

Fol. 318. ρξα'. in edit. 168. Πρόβῃ ἐλευθέρᾳ ἐν Ῥώμῃ. Init. Εἰ καὶ πολλῷ διῳκίσμεθα τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ, ἀλλὰ τῆς γνησίας σου καὶ θερμῆς ἀγάπης.

Fol. 318. verſ. ρξϐ'. in edit. 169. Ἰουλιανῇ. Init. Ὅσῳ χαλεπώτερον τὸ κρίμα γίνεται τοῖς τοιαῦτα παρανομήσασι.

Fol. 319. ρξγ'. in edit. 170. Ἰταλικῇ. Init. Ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν πραγμάτων, ὥσπερ τῇ φύσει, οὕτως καὶ τῇ πράξει καὶ τῇ μεταχειρίσει διῄρηται ταῦτα τὰ γένη.

Fol. 319. verſ. ρξδ'. in edit. 171. Μοντίῳ. Init. Πόῤῥω μέν σου καθήμεθα τῇ παρουσίᾳ τοῦ σώματος, ἐγγὺς δὲ τῇ διαθέσει τῆς ψυχῆς.

Fol. 319. verſ. ρξε'. in edit. 172. Ἑλλαδίῳ. Init. Ὀλίγα μέν σοι συνεγενόμεθα, πολλὴν δὲ πεῖραν σου τῆς γνησίας καὶ θερμῆς εἰλήφαμεν ἀγάπης.

Fol. 320. ρξϛ'. in edit. 173. Εὐηθίῳ. Init. Εἰ καὶ τῷ σώματι κεχωρίσμεθά σου τῆς εὐγενείας, ἀλλὰ τῇ ἀγάπῃ συνδεδέμεθά σου τῇ ψυχῇ.

Fol. 320. ρξζ'. in edit. 80. Φιρμίνῳ. Init. Εἰς μὲν τὴν συνουσίαν σου μεγάλα ἡμᾶς τὸ ἀῤῥωστεῖν σε ἐζημίωσεν.

Fol. 320. vers. ρξη'. in edit. 81. Υμνητίῳ ἀρχιάτρῳ. In. Οὐ παυσόμεθα παρὰ πᾶσιν θαυμάζοντες, καὶ ὡς ἄνδρα χρηστὸν, καὶ ὡς ἰατρὸν ἄριστον. Hîc multa desunt; transit enim Codex ab hac Epistola ad ρϟ'.

Fol. 321. ρϟ'. in edit. 95. Παιανίῳ. Init. Χαλεπὰ τὰ γεγενημένα, ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ τῶν παθόντων καὶ πάντων γενναίως.

Fol. 321. ρϟα'. in edit. 185. Πενταδίᾳ διακόνῳ. Init. Μακρὰν ἐσίγησας σιγὴν, καίτοι πολλῶν ὄντων τῶν ἐκεῖθεν ἀφικνουμένων πρὸς ἡμᾶς.

Fol. 321. vers. ρϟβ'. in edit. 98. Χαλκιδίᾳ. Init. Οὐχ ὡς ἔτυχεν ἠλγήσαμεν μαθόντες ἐν τοσαύτῃ σε ἀῤῥωστίᾳ εἶναι, οἶσθα γὰρ ὅπως.

Fol. 322. ρϟγ'. in edit. 97. Υπατίῳ πρεσβυτέρῳ. Init. Οἶδας καὶ αὐτὸς κύριέ μου τιμιώτατε ὅσον φέρει μισθὸν τὰ διὰ τὸν θεὸν παθήματα.

Fol. 322. ρϟδ'. in edit. 99. Ασυγκριτίᾳ. Init. Εμοὶ μὲν περισπούδαστον τὸ συνεχῶς ἡμῖν.

Fol. 322. vers. ρϟε'. in edit. 100. Μαρκιανῷ καὶ Μαρκελλιανῷ. In. Τοῦτο καὶ ἡμῖν τῆς μακρᾶς.

Fol. 322. vers. ρϟϛ'. in edit. 108. Οὐρβικίῳ ἐπισκόπῳ. Init. Εἰ καὶ πολὺν ἔξω χρόνον μὴ συγγενόμενός σου τῇ εὐλαβείᾳ, ἀλλ' οὐδὲ ἐντεῦθεν ῥαθυμότερος περὶ τὸ φίλον γέγονα.

Fol. 323. ρϟζ'. in edit. 209. Ρουφίνῳ ἐπισκόπῳ. In. Οἶδά σου τῆς ἀγάπης τὸ στεῤῥὸν, ὀλίγα μὲν σοι ποτὲ συνεγενόμεθα ἐν Αντιοχείᾳ.

Fol. 323. ρϟη'. in edit. 235. Πορφυρίῳ ἐπισκόπῳ Ρώσου. Init. Οἶδά σου τῆς ἀγάπης τὸ στεῤῥὸν, τὸ ἀπερίτρεπτον, τὸ ἀκλινές.

Fol. 323. vers. ρϟθ'. in edit. 110. Βάσσῳ ἐπισκόπῳ. Init. Τί τοῦτο ὁ τοσαύτην περὶ ἡμᾶς ἀγάπην ἐπιδειξάμενος ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ.

Fol. 323. vers. σ'. in edit. 111. Ανατολίῳ ἐπισκόπῳ Αδάνης. In. Εγὼ μὲν καὶ συγγενέσθαι ἐπεθύμουν σου τῇ τιμιότητι διὰ πολλὴν ἀκοήν.

Fol. 324. σα'. in edit. 112. Θεοδώρῳ ἐπισκόπῳ. Init. Εἰ μὲν οἷόν τε ἦν καὶ ἐλθεῖν καὶ περιπτύξασθαί σου τὴν εὐλάβειαν.

Fol. 324. vers. σβ'. in edit. 240. Κάστῳ πρεσβυτέρῳ. Init. Πῶς διαλάμπει σαφῶς καὶ λανθάνειν οὐ δύναται ψυχὴ θερμὴν ἀγάπην ἔχουσα.

Fol. 325. σγ'. in edit. 241. Κυριακῷ πρεσβυτέρῳ. Init. Καὶ ἐκ τούτων ἐθαύμασά σου τὴν ἀγάπην τὴν θερμὴν καὶ γνησίαν καὶ ἀκλινῆ.

Fol. 325. σδ'. in edit. 106. Ασυγκριτίᾳ. Init. Οἶδα τὴν ἀγάπην ὑμῶν καὶ τὴν διάθεσιν ἣν περὶ ἡμᾶς ἔχειν ἐσπουδάκατε.

Fol. 325. vers. σε'. in edit. 101. Σευήρῳ πρεσβυτέρῳ. Init. Ημεῖς μὲν καίτοι χωρίον ἐρημότατον οἰκοῦντες, καὶ ἐπεστάλκαμεν πολλάκις πρὸς τὴν σὴν ἐμμέλειαν.

Fol. 326. vers. σϛ'. in edit. 112. Θεοδότῳ ἀναγνώστῃ. Init. Τί φῄς; πλείονά σοι τῶν προσδοκηθέντων τὰ κύματα ἐπανέστη νῦν.

Fol. 326. vers. σζ'. in edit. 104. Πενταδίᾳ διακόνῳ. Init. Τῶν μὲν στεφάνων σε μακαρίζω οὓς ἀνέδησω.

Fol. 327. ση'. in edit. 193. Παιανίῳ. Init. Σφόδρα με ἀνεπτέρωσας καὶ σκιρτᾷν ἐποίησας, ὅτι ταῦτα τὰ λυπηρὰ ἀπαγγείλας ἐπέθηκας τὸ ῥῆμα.

Fol. 328. σθ'. in edit. 84. Φαυστίνῳ. In. Αφικόμεθα εἰς τὴν Κουκουσὸν ὑγιαίνοντες, ἐντεῦθεν γὰρ προοιμιάσομαι.

Fol. 328. vers. σι'. in edit. 186. Αλυπίῳ Init. Αὐτὸς μὲν ἔδεισας μὴ τῷ πρότερον ἐπιτηδεῦσαι τοῖς πρὸς ἡμᾶς γράμμασι, προπετείας μέμψει περιπέσῃς.

Fol. 328. vers. σια'. in edit. 79. Γεμέλλῳ. In. Τί τοῦτο ὅτε ἡ τοσαύτη καὶ τηλικαύτη πόλις ἑορτὴν ἄγει λαμπράν.

Fol. 329. σιβ'. in edit. 153. Επισκόποις. Init. Οὐ διαλιμπάνομεν χάριν ὑμῖν ὁμολογοῦντες διηνεκῶς, εἰ γὰρ καὶ πολλά. Eadem est cum ρμζ'. fol. 312.

Fol. 329. vers. σιγ'. in edit. 1. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν αἰδεσιμωτάτην καὶ θεοφιλεστάτην διακόνισσαν Ολυμπιάδα. Init. Φέρε δὴ πάλιν ἐπαντλήσωμέν σου τῆς ἀθυμίας τὸ ἕλκος, καὶ διασκεδάσωμεν τοὺς λογισμούς.

Fol.

Fol. 335. verſ. ριδ'. in edit. 2. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. Init. Ἤρκει μὲν καὶ ἡ πρώην ἐλθοῦσα ἐπιστολὴ πρὸς τὸ ἐμμελῆσαι τὴν σήν.

Fol. 352. ριε'. in edit. 3. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. Init. Καὶ τὰ σώματα τὰ σφοδροῖς παλαίοντα πυρετοῖς.

Fol. 369. verſ. ρις'. in edit. 5. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. Init. Ἐπειδὴ τὰ τῆς θλίψεως ὑμῖν καὶ πλατύτερα πάλιν ἀνέτη τὰ σκάμματα.

Fol. 372. ριζ'. in edit. 6. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. Init. Ἀπ' αὐτῶν ἀναβὰς τῶν τοῦ θανάτου πυλῶν, ταῦτα ἐπιστέλλω.

Fol. 375. ριη'. in edit. 7. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. Init. Τί φής; οὐκ ἔστησας τρόπαια, οὐδὲ ἤρω νίκην λαμπράν.

Fol. 380. verſ. ριθ'. in edit. 8. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. Init. Οὐκ ἔμελλον ἄρα οὐδὲ τῆς πόλεως ἀναχωρήσας ἀπαλλάττεσθαι τῶν σκωπτειβόντων.

Fol. 381. verſ. ρκ'. in edit. 9. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. Init. Ὅταν ἴδω δήμους ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, κατὰ τὰς ὁδούς, κατὰ τὰς πόλεις ἐκχεομένους.

Fol. 382. ρκα'. in edit. 10. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. Init. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο λελύσθω σοι τὸ δέος τῆς ὁδοιπορίας τῆς ἡμετέρας.

Fol. 382. verſ. ρκβ'. in edit. 11. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. Init. Ὅσῳ τὰ τῶν πειρασμῶν ἐπιτείνεται, τοσούτῳ καὶ τὰ τῆς παρακλήσεως ἡμῖν αὔξεται.

Fol. 383. ρκγ'. in edit. 12. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. Init. Τὴν ἀρρωστίαν διαφυγὼν ἣν κατὰ τὴν ὁδὸν ὑπέμεινα, ἧς καὶ τὰ λείψανα.

Fol. 383. verſ. ρκδ'. in edit. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. Init. Μόλις ποτὲ ἀνεπνεύσαμεν εἰς Κουκουσὸν ἀφικόμενοι, ὅθεν καὶ ἐπιστέλλομεν.

Fol. 385. ρκε'. in edit. 14. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. In. Τί θρηνεῖς, τί κόπτεις σαυτὸν καὶ δίκας ἀπαιτεῖς, ἃς οὐδὲ οἱ ἐχθροί σου ἀπαιτῆσαί σε οὐκ ἴσχυσαν.

Fol. 392. ρκς'. in edit. 15. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. Init. Σὺ δέ μοι προσεδόκησας τοσαύτην ἐκ νεότητος ἐπιδειξάμενος φιλοσοφίαν.

Fol. 393. ρκζ'. in edit. 16. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. Init. Ἀμφότερα τῆς ἀφάτου τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας, καὶ τὸ συγχωρεῖν τοσούτοις ἐπάγεσθαί σοι πειρασμούς.

Fol. 394. verſ. ρκη'. in edit. 4. Πρὸς τὸν αὐτόν. In. Τῆς σφοδρότητος ἕνεκεν τοῦ χειμῶνος, καὶ τῆς τοῦ στομάχου ἡμῶν ἀσθενείας.

Fol. 400. verſ. ρκθ'. in edit. 27. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. In. Οὐδὲν ξένον οὐδὲ ἀπεικὸς γέγονεν ἐπὶ τῆς εὐλαβείας τῆς σῆς, ἀλλὰ καὶ σφόδρα εἰκός.

Fol. 402. in edit. 125. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Κυριακὸν ἐπίσκοπον ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν ἐξορίᾳ. In. Φέρε δὴ πάλιν ἀποτλήσω σου τῆς ἀθυμίας τὸ ἕλκος, καὶ σκεδάσω τοὺς λογισμούς.

CODEX CCCLXIX. olim CCXXVII. membranaceus, XI. vel XII. ſæculi, foliorum 203.

Initio præmittuntur folia duodecim longe poſteriore manu ſcripta, quæ continent partem Officii Græcorum. Hæc porro ſcripſit Manuel Limenus anno Chriſti 1475. Septembris 24. die Dominicâ.

Fol. 13. Λειμὼν Ἰωάννου καὶ Σωφρονίου πατριαρχῶν τῆς ἁγίας Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν πόλεως. Init. Τῶν ἐαρινῶν λειμώνων τὴν θέαν, ἀγαπητέ.

Conſtat Capitibus 296. & in fine deficit.

CODEX CCCLXX. olim CCXXVIII. membranaceus, foliorum 280. X. ſæculi. Eſt initio mutilus & lacerus.

Centum & quinque Capita ſpiritualia, quorum maxima pars deeſt initio.

Fol. 9. verſ. Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἕτερος λ'. κεφαλαίων. (Mendoſe nam ſunt 107. Capita.) Init. Πολλὴν ὁ θεὸς δέδωκε τοῖς ἀνθρώποις τὴν τιμήν.

Fol. 29. verſ. Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἕτερος τρίτος. In. Τὸ ἔν τινι συμπτώματι τῆς ἁμαρτίας ὀλισθαίνειν. Sunt Capita 67.

Fol. 45. verſ. Ejuſd. per interrogationem & reſponſionem. In. Ἐρώτ. ποίῳ δεσμῷ συνέχεται ἡ καρδία τοῦ.

Fol. 60. de differentia lacrymarum. Init. Εἰσὶ τινὰ μὲν τῶν δακρύων καίοντα.

FFFFfff

Fol. 66. verſ. Ejuſdem de ordine Monaſticæ diſciplinæ &c. Init. Ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς βιαίας ἐκτεται.

Fol. 71. Secundus modus bellorum inimici. Init. Οὐ γὰρ ἀνδρείοις καὶ δυνατοῖς θεωρεῖ. Itemque tertius modus.

Fol. 80. Ejuſd. Caput a quo juvetur homo ad accedendum Deo. Init. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ γινώσκων τινά.

Fol. 85. De cogitationibus ex Scriptura Sacra, quæ ad pœnitentiam excitant. Init. Τὴν ἀσκητικὴν ἣν οἱ πατέρες ἐν τῇ γραφῇ.

Fol. 88. verſ. In quo ſervetur pulchritudo Monaſticæ vitæ. Init. Δεῖ τὸν μοναχὸν εἶναι ἐν πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ.

Et alia multa ejuſdem Capita Monaſtica & Aſcetica.

Fol. 183. S. Ammonis Abbatis de ſtudio hominibus placendi & de vana gloria. Τιμιωτάτοις ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ χαίρειν. Init. Γράφω ὑμῖν ὡς θεοφιλεστάτοις καὶ ζητοῦσιν. Ejuſdem Capita quatuordecim.

Fol. 191. S. Maximi Sermo paræneticus &c. Init. Σκοπήσωμεν ἀκριβῶς, εὐλογημένε τοῦ θεοῦ ἄνθρωπε.

Fol. 199. S. Hieronymi, de vita & aſceſi patrum & mulierum ad Lauſum. Init. Ἐν ταύτῃ τῇ βίβλῳ ἀναγέγραπται ἐνάρετος.

Fol. 201. verſ. Ejuſd. ad Lauſum. Init. Μακαρίζω σου τὴν προαίρεσιν· ἀξία γὰρ ἀπολαχείσμου.

Fol. 210. Ejuſd. vita S. Iſidori. Init. Πρῶτος τοίνυν πατήσας. Hinc Dorothei, οὕτως φυτήσαμεν. De Abbate Didymo cæco. Ἐν οἷς καὶ τελειοῦται. De Patribus Alexandriæ. Συντετύχηκώς δὲ ὢν ἐγώ. De S. Amun, ἔλεγεν δὲ τὸν Ἀμοῦν. De S. Or. Ἐν ᾧ ὄρει τούτῳ τῆς Νιτρίας. In S. Pambo, τούτου τοῦ ὄρους. Item de Pambo, de Ammone, de Benjamin, de Heſaïa, de Nathanaël, Macario Ægyptio, Serapione.

Fol. 245. S. Thalaſſii ad Paulum Capita aſcetica centum. Init. Πόθος πρὸς θεὸν ἑλκὸς τεταμένος.

Fol. 252. Ejuſdem alia centum Capita. Init. Εἰ θέλεις ὀφὲν (ſic) τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι. Sequuntur & aliæ duæ ejuſdem ἑκατοντάδες. Ejuſdem de patientia.

Fol. 274. Anaſtaſii Sinaïtæ Capita. Init. Οὐαί σοι ψυχή. Sequuntur & alia quædam Aſcetica.

CODEX CCCLXXI. olim CLI. membranaceus, X. ſæculi, foliorum 155. S. Maximi opera quædam, in non paucis diſcrepantia ab editis, in Capita 71. diviſa, quorum catalogum damus.

Fol. 3. α΄. verſ. Περὶ βίου ἀρετῆς καὶ κακίας. Τοῦ εὐαγγελίου. Init. Στενὴ ἡ ὁδὸς καὶ τεθλιμμένη ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν. Hic præter Scripturæ teſtimonia adferuntur loca vel dicta Baſilii, Gregorii Nazianzeni, Clementis, Nili, Cyrilli, Plutarchi, Iſocratis, Demoſthenis, Clitarchi, Socratis, Demonactis, Democriti, Biantis, Laconis, Diogenis, Euripidis ex Andromache, Theognidis, Lycurgi, Pythagoræ, Hyperidis, Pittaci, Ariſtotelis, Antiphanis.

Fol. 8. β΄. Περὶ φρονήσεως καὶ βουλῆς. Τοῦ εὐαγγελίου. Init. Γίνεσθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. Præter Scripturæ loca hæc habentur: Baſilii, Gregorii Naz. Joannis Chryſoſtomi, Philonis, Ignatii, Plutarchi, Menandri, Iſocratis, Clitarchi, Phavorini, Diodori Pythagoræ, Gaii, Democriti, Solonis, Epicteti, Biantis, Euripidis ex Antiope, Βαβεῖς (ſic) Sophoclis ex Ajace, Herodoti.

Fol. 11. γ΄. Περὶ ἁγνείας καὶ σωφροσύνης. Τοῦ εὐαγγελίου. Init. Ὁ ἐμβλέψας γυναικὶ πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτήν. Præter Scripturæ loca, Gregorii Nazianz. Joannis Chryſoſtomi, Clementis, Joannis Climaci, Nili, Iamblichi, Socratis, Moſchionis, Alexandri, Clitarchi, Xenophontis, Antiphontis, Pythagoræ, Diogenis, Democriti, Epicteti, Sophoclis, Demetrii Phalerei, Menedemi, Iſocratis, Biantis, Xanthi, Chariclea.

Fol. 16. δ΄. Περὶ ἀνδρείας καὶ ἰσχύος. Τοῦ εὐαγγελίου. Init. Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν,

ἀπέρνησάσθω. Basilii, Gregorii Naz Chrysostomi, Democriti, Menandri, Alexandri regis, Isocratis, Leonidæ, Masonii, Dionis, ἐκ τῆς Νικολάου συναγωγῆς, Corisci, Pori, Aristotelis, Plutarchi.

Fol. 18. vers. ε΄. Περὶ δικαιοσύνης. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην. Basilii, Gregorii Naz. Gregorii Nysseni, Evagrii, Platonis, Demosthenis, Clitarchi, Moschionis, ex septem Philosophis, Hyperidis, Philemonis, Agesilai, Epicteti, Zenonis, Pythagoræ, Socratis, Menandri, Xenophonti Socrates. (sic)

Fol. 21. ς΄. Περὶ φίλων καὶ φιλαδελφίας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε. Gregorii Naz. Joannis Chrysostomi, Evagrii, Philonis, Isocratis, Dionis, Chrysostomi, Aristotelis, Demosthenis, Socratis, Euripidis, Clitarchi, Catonis, Menandri, Demonactis, Epicuri, Sostratis, Critiæ, Polyæni, Cypselli, Epicteti, Isocratis, Demosthenis, Sexti, Cyri, Timæi, Romuli, Nicoclis, Antigoni regis, Alexandri, Libanii, Dionis.

Fol. 28. ζ΄. Περὶ ἐλεημοσύνης. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν. Basilii, Gregorii Naz. Chrysostomi, Gregorii Nysseni, Nili, Irenæi, Philonis, Demosthenis, Biantis, Phocionis, Pittaci, Democriti, Isocratis, Epicteti.

Fol. 30. vers. η΄. Περὶ εὐεργεσίας καὶ χάριτος. τοῦ εὐαγγελίου. In. Εἶπεν ὁ κύριος, ὅταν ποιήσῃς ἄριστον ἢ δεῖπνον. Basilii, Chrysostomi, Clementis Romani, Philonis, Nili, Plutarchi, Anacreontis, Demosthenis, Democriti, Moschionis, Catonis, Alexandri, Diogenis, Philistionis, Lysandri, Epicuri, Sexti, Demosthenis, Heracliti, Isocratis, Thespidis, Menandri.

Fol. 33. vers. θ΄. Περὶ ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι λέγοντες. Basilii, Gregorii Naz. Chrysostomi, Philonis, Aristotelis, Isocratis, Democriti, Clitarchi, Euripidis, Platonis, Catonis, Alexandri, Diogenis, Cyri, Solonis, Agathonis, Antigoni, Epaminondæ, Philippi, Epicteti, Isocratis, Chæremonis, Eumenis, Agapeti, Musonii, Democriti, Antisthenis, Menandri, Demosthenis.

Fol. 37. vers. ι΄. Περὶ ψόγου καὶ διαβολῆς. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν. Basilii, Gregorii Naz. Chrysostomi, Plutarchi, Isocratis, Democriti, Socratis, Moschionis, Diogenis, Aristidis, Pelopidæ, Philemonis, Demosthenis, Menandri, Rhegini, Cleanthis, Sexti, Chrysippi, Luciani.

Fol. 40. ια΄. Περὶ κολακείας. τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Init. Οὐαὶ ὅταν καλῶς εἴπωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι. Basilii, Gregorii Nazianzeni, Chrysost. Clementis, Plutarchi, Isocratis, Diogenis, Demosthenis, Antisthenis, Cratetis, Phavorini, Zenonis, Pythagoræ, Socratis, Epicteti, Philonis, Sotionis, Dionis, Chrysostomi, Phocionis.

Fol. 43. ιβ΄. Περὶ πλούτου καὶ πενίας καὶ φιλαργυρίας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος. Basilii, Gregorii Theologi, Chrysostomi, Gregorii Nysseni, Philonis, Didymi, Nili, Plutarchi, Aristotelis, Democriti, Diogenis, Socratis, Euripidis, Moschionis, Clitarchi, Catonis, Apollonii, Eusebii, Menandri, Cratetis, Phavorini, Aristonymi, Bionis, Theognidis, Luciani, Simonidis, Aristidis, Hieronis, Musonii, Xenophontis, Philistionis, Demonactis, Aristippi, Demosthenis, Chilonis, Theocriti, Platonis, Anacreontis, Isocratis.

Fol. 49. vers. ιγ΄. Περὶ αὐταρκείας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Εἶπεν ὁ κύριος, μὴ μεριμνήσητε τῇ ψυχῇ ὑμῶν. Basilii, Gregorii Naz. Chrysostomi, Nili, Clementis, Philonis, Democriti, Clitarchi, Socratis, Moschionis, Alexandri, Epicteti, Isocratis, Xanthippes.

Fol. 51. vers. ιδ΄. Περὶ προσευχῆς. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Προσευχόμενοι μὴ βαττολογήσητε ὥσπερ οἱ ἐθνικοί, δοκοῦσι γάρ. Basilii, Gregorii Nazianzeni, Chrysostomi, Gregorii Nysseni, Eusebii, Nili, Aristotelis, Alexandri, Epicuri, Epicteti, Isocratis, Biantis.

Fol. 55. ιέ. Περὶ διδαχῆς καὶ λόγων. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὃς ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ. Baſilii, Gregorii Naz. Chryſoſtomi, Nili, Didymi, Iſocratis, Demoſthenis, Clitarchi, Moſchionis, Demonactis, Solonis, Diogenis, Eteoclis, Iſocratis, Menandri, Epicharmi, Herodoti, Euripidis, Pythagoræ, Antagoræ, Hieronis, Oenopidis, Romuli.

Fol. 57. ϛ'. Περὶ ὑγιείας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ παραλυτικῷ· ἴδε ὑγιὴς γέγονας. Baſilii, Gregorii Naz. Chryſoſtomi, Ariſtotelis, Diogenis, Demoſthenis, Demetrii Phalerei, Ariſtonymi, Euripidis, Æſopi, Epicteti, Empedoclis, Iſocratis.

Fol. 58. verſ. ιζ'. Περὶ παιδείας καὶ φιλοσοφίας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκε τοὺς ὄχλους. Baſilii, Gregorii Naz. Chryſoſtomi, Didymi, Philonis, Clementis, Plutarchi, Platonis, Iſocratis, Ariſtotelis, Demoſthenis, Demetrii, Socratis, Demonactis, Diogenis, Ariſtippi, Solonis, Cleanthis, Glyconis, Empedoclis, Theocriti, Hieronis, Philiſtionis, Democriti, Iſocratis, Epicteti, Oenopidis, Socratis, Stilponis, Protagoræ, Laſi, Epicuri, Demadis.

Fol. 64. ιη'. Περὶ εὐτυχίας καὶ δυστυχίας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου. Baſilii, Gregorii Naz. Chryſoſtomi, Nili, Philonis, Plutarchi, Iſocratis, Democriti, Socratis, Charicleæ, Moſchionis, Demonactis, Phavorini, Alexandri, Epicuri, Demetrii Phalerei, Cypſelli, Epicteti, Iſocratis, Biantis, Zenonis, Hieronis, Thaletis, Romuli, Philiſtionis, Euripidis, Joſephi.

Fol. 67. verſ. ιθ'. Περὶ ὀργῆς καὶ θυμοῦ. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῆ, ἔνοχος ἔσται. Baſilii, Gregor. Naz. Chryſoſt. Evagrii, Dionyſii Alexandrini, Apollonii, Ariſtotelis, Eveni, Philemonis, Euripidis, Herodoti, Ariani, Apollonii, Democratis, Sotionis ἐκ τοῦ περὶ ὀργῆς, Democriti, Platonis, Ariſtippi, Naucratii, Demonactis, Menandri, Theognidis, Epicharmi, Ariſtippi, Pythagoræ.

Fol. 71. κ'. Περὶ σιωπῆς καὶ ἀπορρήτων. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι. Baſilii, Gregor. Naz. Chryſoſt. Dionyſii, Apollonii, Sexti, Plutarchi, Anacharſidis, Ariſtotelis, Iſocratis, Socratis, Theophraſti, Charetis, Hieronis, Pittaci, Sophoclis, Zenonis, Alexandri, Lycurgi, Philonidis, Democriti, Solonis, Simonidis, Demoſthenis.

Fol. 73. verſ. κα'. Περὶ πολυπραγμοσύνης καὶ ἡσυχίας. τοῦ εὐαγγελίου. In. Μάρθα, Μάρθα μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά. Baſilii, Gregor. Naz. Chryſoſt. Philonis, Evagrii, Nili, Cyrilli, Athanaſ. Socratis, Moſchionis, Ariſtippi, Demoſthenis, Sereni, Ariſtotelis, Euclidis, Demonactis.

Fol. 75. κβ'. Περὶ πλεονεξίας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας. Baſilii, Gregor. Naz. Chryſoſt. Plutarchi, Demoſthenis, Socratis, Diogen. Antiphanis, Euripidis, Menandri, Platonis, Philemonis, Euripidis.

Fol. 77. κγ'. Περὶ τιμῆς γονέων καὶ φιλοτεκνίας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα καὶ ἀγάπα τὸν πλησίον. Baſil. Gregor. Naz. Chryſoſt. Cyrilli, Philonis, Ariſtotelis, Iſocratis, Alexandri, Socratis, Mileſii (Thaletis) Euripid. Platonis, Æliani ex hiſtoria, Epicteti, Socratis, Solonis.

Fol. 79. κδ'. Περὶ φόβου. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. Baſil. Gregor. Naz. Chryſoſt. Didymi, Climaci, Severiani, Biantis, Euripidis, Democratis.

Fol. 81. κε'. Περὶ τῶν ταχέως μεταβαλλομένων καὶ περὶ μετανοίας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Οὐδεὶς βαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον καὶ στραφείς. Baſil. Gregor. Naz. Chryſoſtomi, Evagr. Socratis.

Fol. 82. κϛ'. Περὶ ἁμαρτίας καὶ ἐξαγορεύσεως. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, δοῦλός ἐστι τῆς ἁμαρτίας. Baſil. Gregor. Naz. Chryſoſtomi, Philonis, Didymi, Joſephi, Theotimi, Demoſthenis, Pythagoræ, Moſchionis, Zenonis, Phavorini, Theophraſti.

Fol.

Fol. 84. verſ. κζ΄. Περὶ ἀκρασίας καὶ γαστριμαργίας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Οὐαὶ οἱ ἐμπεπλησμένοι, ὅτι πεινάσετε· οὐαὶ οἱ γελῶντες. Baſil. Gregor. Naz. Chryſoſt. Climaci, Gregor. Nyſſeni, Philonis, Plutarchi, Democriti, Catonis, Antiſthenis, Epicteti, Diogenis, Cratetis, Theognidis, Socratis.

Fol. 86. verſ. κη΄. Περὶ λύπης καὶ ἀθυμίας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Baſil. Gregor. Naz. Chryſoſt. Plutarchi, Socratis, Leucippæ, Chariclеæ, Moſchionis, Demonactis, Theopompi, Epicteti, Iſocratis, Democriti, Poſidippi, Euripidis.

Fol. 88. κθ΄. Περὶ ὕπνου. τοῦ εὐαγγελίου. In. Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εὗρε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καθεύδοντας. Baſil. Chryſoſt. Greg. Nyſſeni, Philonis, Democriti, Pythagoræ, Philoſtrati.

Fol. 89. verſ. λ΄. Περὶ μέθης. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μή ποτε βαρυνθῶσιν αἱ καρδίαι. Baſilii, Gregor. Naz. Chryſoſt. Evagr. Plutarchi, Diogen. Menandri, Pythagoræ, Cleoſtrati, Epictetis, Æſchinis, Anacharſidis, Platonis, Sophoclis, Epicteti.

Fol. 91. verſ. λα΄. Περὶ παῤῥησίας καὶ τοῦ ἐλέγχειν. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Οὐδεὶς ἐν κρυπτῷ τι ποιεῖ καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι. Baſil. Greg. Naz. Phocionis, Plutarchi, Xenocratis, Iſocratis, Democriti, Pythagoræ, Epicteti, Iſocratis, Hermæ ex Iſidoro, Socratis, Euſebii.

Fol. 93. λβ. Περὶ φιλοπονίας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται κἀγὼ ἐργάζομαι. Baſil. Gregor. Naz. Chryſoſt. Plutarchi, Iſocratis, Carcini, Philiſci, Archimedis, Demoſthenis, Democriti, Socratis.

Fol. 94. verſ. λγ΄. Περὶ ὅρκου. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Λέγω ὑμῖν μὴ ὀμόσαι ὅλως, μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ ὅτι. Baſil. Gregor. Naz. Chryſoſt. Iſocratis, Amphid s, Euſebii.

Fol. 95. verſ. λδ΄. Περὶ κενοδοξίας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ. Baſil. Greg. Naz. Chryſoſt. Gregor. Nyſſ. Philonis, Evagrii, Climaci, Socratis, Diogenis, Alexandri, Philiſtionis, Menandri, Ariſtotelis.

Fol. 97. verſ. λε΄. Περὶ ἀληθείας καὶ ψεύδους. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Ὁ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ. Baſil. Gregor. Naz. Chryſoſt. Evagr. Iſidori Peluſiotæ, Severiani Gabalorum, Thaletis, Plutarchi, Chariclеæ, Gerini, Epicteti, Iſocratis, Æſopi, Platonis, Menandri.

Fol. 98. verſ. λϛ΄. Περὶ θανάτου. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται. Baſil. Gregor. Naz. Chryſoſt. Ariſtotelis, Iſocratis, Clitarchi, Moſchionis, Phavorini, Diogenis, Euripidis, Epicuri, Muſonii, Polyæni, Democriti, Menandri, Epicteti, Sophoclis, Biantis, Socratis, Philiſtionis, Sexti, Anaxagoræ ex Nicolai collectione, συναγωγῆς.

Fol. 101. verſ. λζ΄. Περὶ εἰρήνης καὶ πολέμου. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη τῷ. Baſil. Gregor. Naz. Chryſoſt. Gregor. Nyſſeni, Demoſthenis, Herodoti, Menandri, Ariſtophanis, Euripidis.

Fol. 102. verſ. λη΄. Περὶ ἐλπίδος. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπείρουσιν. Baſil. Gregor. Naz. Gregor. Nyſſeni, Nili, Procopii Sophiſtæ, Plutarchi, Socratis, Leucippæ, Chariclеæ.

Fol. 104. λθ΄. Περὶ γυναικῶν. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι. Baſil. Gregor. Naz. Chryſoſt. Clementis, Sexti, Solonis, Diogenis, uxoris Pythagoræ, Secundi, Philoxeni.

Fol. 105. verſ. μ΄. Περὶ ἀντιλογίας καὶ θρασύτητος καὶ ἔριδος. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη· ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ. Baſil. Gregor. Naz. Gregor. Nyſſeni, Philonis, Philiſtionis, Ariſtotelis, Socratis, Euripidis, Menandri, Muſonii, Theophori, (ſic) Catonis.

Fol. 107. μα΄. Περὶ γήρως καὶ νεότητος. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου. Baſil. Chryſoſt. Gregor. Nyſſeni, Philonis, Evagrii, Nili, Plu-

tarchi, Phavorini, Solonis, Diogenis, Alexandri, Orgii, Procopii ſophiſtæ, Philemonis, Democriti.

Fol. 109. verſ. μβ'. Περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Baſilii, Gregorii Naz. Chryſoſtomi, Gregorii Nyſſeni, Nili, Democriti, Solonis, Pythagoræ, Metrodori.

Fol. 111. μγ'. Περὶ ἐπαίνου. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν οἱ ἄνθρωποι. Baſilii, Gregorii Naz. Chryſoſtomi, Ignatii, Plutarchi, Iſocratis, Moſchionis, Polyæni, Cypſeli.

Fol. 112. μδ'. Περὶ κάλλους. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει. Baſilii, Gregorii Naz. Chryſoſtomi, Leucippæ, Diogenis, Eteoclis, Æſopi, Menandri, Socratis.

Fol. 113. verſ. με'. Περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς. Baſilii, Gregorii Naz. Chryſoſtomi, Gregorii Nyſſeni, Philonis, Dionyſii Areopagitæ, Zaleuci.

Fol. 115. verſ. μϛ'. Περὶ δόξης. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Baſilii, Gregorii Naz. Joannis Chryſoſtomi, Plutarchi, Ariſtotelis, Alexandri, Iſocratis, Theophori, Heracliti.

Fol. 116. μζ'. Περὶ γλωσσαλγίας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὃ ἐὰν λαλήσωσιν. Baſilii, Gregorii Naz. Chryſoſt. Cyrilli, Evagr. Nili, Iſocratis, Socratis, Demonactis, Demoſthenis, Platonis, Nicoſtrati, Democriti, Apollonii, Iſocratis, Epicteti, Pythagoræ, Æſopi, Glyconis.

Fol. 118. verſ. μη'. Περὶ προνοίας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν. Baſilii, Gregorii Nazianzeni, Chryſoſt. Didymi, Ephraim, Epicuri, Theopempti, Socratis, Platonis, Demoſthenis.

Fol. 120. verſ. μθ'. Περὶ ταπεινοφροσύνης. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ ταπεινῶν. Baſilii, Gregorii Naz. Chryſoſtomi, Clementis, Nili, Iſocratis, Socratis.

Fol. 121. ν'. Περὶ ἰατρῶν. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Baſilii, Gregorii Naz. Chryſoſtomi, Gregor. Nyſſeni, Didymi, Trophili, Hieronis, Nicoclis, Stratonici, Demadis.

Fol. 122. verſ. να'. Περὶ πίστεως. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως. Baſilii, Gregorii Naz. Chryſoſtomi.

Fol. 123. νβ'. Περὶ μνήμης. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον. Baſilii, Gregorii Nazianzeni, Chryſoſtomi, Platonis, Charicleæ, Epicteti.

Fol. 124. verſ. νγ'. Περὶ ψυχῆς. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν. Baſilii, Greg. Naz. Chryſoſt. Clementis, Clitarchi, Moſchionis, Philiſtionis, Zaleuci, Democriti, Epicteti.

Fol. 125. verſ. νδ'. Περὶ φθόνου. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν, ὅτι πλείονα Baſilii, Gregor Naz. Chryſoſt. Gregorii Nyſſeni, Philonis, Ariſtotelis, Plutarchi, Anacharſidis, Democriti, Clitarchi, Socratis, Lucii, Cleobuli, Bionis, Agathonis, Theophraſti, Platonis, Ariſtonymi, Anaximenis, Catonis, Apollonii.

Fol. 128. νε'. Περὶ ἑκουσίου καὶ ἀκουσίου. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Ἐκεῖνος ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Baſil. Gregorii Naz. Chryſoſt. Clementis, Dionyſii Areopag. Didymi, Philonis, Clementis, Socratis, Choricii, Theagis, Pythagoræ, Epicteti, Nicolai.

Fol. 130. νϛ'. Περὶ τοῦ, γνῶθι σεαυτόν. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Τί βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ. Baſilii, Gregorii Theologi, Chryſoſt. Clementis, Didymi, Philemonis, Antiphanis, Soſtatis (ſic), Thaletis, Platonis, Menandri, Xenophontis, Chilonis, Zenonis, Epicteti.

Fol. 132. νζ'. Περὶ χρηστότητος. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες. Baſilii, Gregorii Naz. Chryſoſtomi, Gregorii Nyſſeni, Cyrilli, Me-

nandri, Leucippæ, Democriti, Pirithoi, Posidippi, Themistoclis, Demosthenis.

Fol. 134. νη. Περὶ νόμου. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Η κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμί. Basil. Gregor. Naz. Chrysost. Plutarchi, Demosthenis, Cyri, Zaleuci, Biantis, Solonis, Arcesilai, Demosthenis, Pirithoi, Epicteti.

Fol. 136. νθ'. Περὶ λογικοῦ καὶ λογισμοῦ. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Αγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθά. Basilii, Joannis Chrysostomi, Nili, Clementis, Plutarchi, Philemonis, Isocratis, Charicleæ, Pythagoræ, Epicteti, Theagis.

Fol. 137. vers. ξ'. Περὶ ἀφροσύνης. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς. Basilii, Gregorii Naz. Chrysostomi, Philonis, Plutarchi, Zenonis, Demadis.

Fol. 139. ξα'. Περὶ ἀσωτίας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος. Basilii, Gregorii Naz. Chrysost. Plutarchi, Menandri, Cypseli, Platonis, Diogenis, Xenophanis, Diphili.

Fol. 140. vers. ξβ'. Περὶ συνηθείας καὶ ἔθους. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ. Basilii, Gregorii Naz. Chrysost. Philonis, Clementis Romani, Charicleæ, Epicteti, Choricii, Menandri, Theocriti, Sereni, Herodoti, Polyæni.

Fol. 143. ξγ'. Περὶ εὐθυμίας καὶ δυσθυμίας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σάρξ ἐστι. καὶ τό. Basilii, Gregorii Naz. Chrysostomi, Gregor. Nyss. Demosthenis, Diogenis, Euripidis, Theopempti, Zenonis, Thespidis, Sclerii, Epicharmi, Charicleæ, Socratis, Sostrati, Phalaridis, Plutarchi.

Fol. 145. ξδ'. Περὶ γέλωτος. τοῦ εὐαγγελίου. In. Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες, ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε. Basilii, Gregorii Naz. Chrysostomi, Platonis, Moschionis, Epicteti, Catonis, Stratonici.

Fol. 146. ξε'. Περὶ ἐνυπνίων. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Μηδέν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ. πολλὰ γὰρ ἔπαθον. Basilii, Gregorii Nazianz. Chrysost. Leucippæ, Æschinis.

Fol. 147. vers. ξϛ'. Περὶ ἀκακίας καὶ μνησικακίας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Αμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τά. Basilii, Gregor. Nazian. Chrysost. Nili, Philonis, Moschionis, Epicuri, Theopempti, Æschinis.

Fol. 148. vers. ξζ'. Περὶ βίου ἀνωμαλίας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Αμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς. Basilii, Gregorii Naz. Chrysostomi, Gregorii Nyss. Nili, Socratis, Aristonymi, Philippidis, Democriti, Diogenis, Apellis, Hippothoontis, Isidori, Biantis, Sophoclis.

Fol. 150. vers. ξη'. Περὶ τοῦ, ὅτι δεῖ τιμᾶν ἀρετὴν καὶ κολάζειν κακίαν. τοῦ εὐαγγελίου. In. Εκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν. Basilii, Gregor. Naz. Chrysostomi, Philonis, Socratis, Isæi, Solonis, Democriti, Sexti, Procopii sophistæ.

Fol. 152. ξθ'. Περὶ τοῦ, ὅτι εὔκολος ἡ κακία καὶ δυσπόριστος ἡ ἀρετή. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης, ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη. Basilii, Gregorii Naz. Chrysostomi, Climaci, Diogenis.

Fol. 153. vers. ο'. Περὶ φιλαυτίας. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Ο φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν. Basilii, Gregor. Naz. Chrysost. Philonis, Platonis, Critiæ, Socratis, Menandri, Chilonis, Diogenis.

Fol. 155. οα'. Περὶ τοῦ, ὅτι οὐκ ἀεὶ τὸ πλεῖον ἄριστον. τοῦ εὐαγγελίου. Init. Αναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν. Basilii, Gregorii Naz. Chrysostomi, Platonis, Isocratis, Demosthenis.

Pauca desunt in fine.

CODEX CCCLXXII. olim CLVI. membranaceus, foliorum 148. Sed septemdecim priora folia jam desiderantur. Est XI. sæculi.

Continet ut præcedens S. Maximi opera quædam in 71. Cap. distributa. Quæ supersunt initium ducunt fol. 18. ab his verbis Capitis IV. --σατο. Αθηναίοις δὲ χιλίοις ἐπιμένων. Eâdem vero p. incipit Caput V. περὶ δικαιοσύνης. Multa sub hæc desi-

derantur a fine Capitis VI. uſque ad finem Capitis VIII. nempe a fol. 23. uſque ad fol. 33. ubi deſinit Caput VIII. incipitque IX. περὶ ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας. Cætera uſque ad finem ſana ſunt. Hic porro Codex omnino quadrat ad ſuperiorem.

CODEX CCCLXXIII. olim CIV. in charta vulgari papyrea, foliorum 114.

Fol. 1. aureis litteris ſcribitur:

S. Baſilii Epiſcopi Seleuciæ ſermones quatuor, 1. in Centurionem. 2. in filios Zebedæi. 3. in Herodiadem. 4. in naviculam fluctuantem.

S. Joannis Chryſoſtomi ſermo, de conſummatione ſæculi.

FLAMINIO PRIAMO LUCENSE INTERPRETE
AD
HENRICUM IV. GALLIARUM ET NAVARRÆ
REGEM CHRISTIANISS.

Romæ Kal. Januar. MDXCVI.

Fol. 2. Depingitur a capite ad umbilicum Henricus IV. ſceptra tenens & coronatus his infra poſitis carminibus:

Ter felix HENRICUS adeſt: en funditur hoſtis,
Inque fugam vertit barbara turba pedem.
Ter pius HENRICUS Romani Præſulis adſtat
Ante pedes humilis: tabida lingua ſilet.
Ter bonus HENRICUS regnat: jam Gallia geſtit,
Ambit & externus, munera ferre domum.
Quod ſi Neſtoreos addas progreſſibus annos,
Quis datur HENRICO dignus in orbe locus.

Fol. 3. Stemma Regis Franciæ & Navarræ depingitur, & mox

Diſtichon.

Majeſtate nitet, varioque decore coruſcat:
Quid mirum? HENRICI hîc gloria conſpicitur.

AD REGEM.

Stemmata ſtemmatibus cumulaſti: rurſus ut addas,
Plurima ſtemmatibus ſtemmata; vive diu.

Fol. * 3. (duplicatum) ſtemma Franciæ depingitur.

Ad Galliam.

Gallia pone metum, dum ſtirps BORBONIA FLORET,
Dum tua ſceptra regit, Gallia pone metum.

Ad eamdem.

Erigit HENRICUS FLORES: jam, Gallia, vide:
Ver tibi perpetuum LILIA fulva dabunt.

Fol. 4. Stemma Navarræ depictum.

De Smaragdo.

Ante ſmaragdus erat gemmarum tertia: ſed jam
HENRICI QUARTI prima ſmaragdus erit.

De Rotæ ſimilitudine votum Auctoris.

Hactenus adverſo fortuna rotaverit axe;
Dum mihi Regalis ſtet ROTA firma diu.

Fol. 5. Depingitur corona ſub qua littera H hinc palmam, inde lauream inſertam habet: & poſtea ſcribitur HENRICUS & prima littera H coronam habet impoſitam: deinde carmen.

Prima coronatur, quæ non eſt littera: quænam
Debentur reliquis ſtemmata clara NOTIS?

Diſtichon.

Victori ſi PALMA datur, ſi LAUREA Regi;
Cur non HENRICO detur utrumque decus?

Fol.

Fol. 9. Epiſtola nuncupatoria ejuſdem Flaminii Priami ad Henricum IV. Galliæ Regem.

Sequuntur ſermones quatuor S. Baſilii Seleucienſis ſupra memorati Latine verſi & fol. 59. Sancti Joannis Chryſoſtomi ſermo de conſummatione ſæculi Latine.

Fol. 87. Idem Græce. Init. Οὔπω ἄρξωμαι περὶ συντελείας λαλεῖν.

CODEX CCCLXXIV. priſcus numerus corruptus eſt, membranaceus, XI. circiter ſæculi, foliorum 322. Priora folia corrupta ſunt.

S. Joannis Damaſceni, contra Acephalos.

Fol. 20. Ejuſdem Dialectica præmiſſo ampliſſimo Indice. Præit Epiſtola ad Coſmam Epiſcopum Majumæ. Init. Τὸ μὲν ςενὸν τῆς διανοίας.

Poſt hunc librum Joannis Damaſceni ſcribitur fol. 82. verſ. recentiore manu: Τῆς Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ εἰς τὸ ζωοδόχον.

Fol. 83. Ejuſdem Joannis Damaſceni de orthodoxa fide. Init. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε, ὁ μονογενής. Dividitur in Capita centum, & deſinit fol. 243. verſ. ubi legitur:

Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις
Κύριε βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Λέοντι.

Leo eſt nomen ſcribæ.

Fol. 244. Interrogatio & Reſponſio de nomine Θεός.

Fol. 244. verſ. Synopſis clara de fide in Trinitatem. Init. Ὀφείλομεν πιστεύειν ὡς ἐβαπτίσθημεν.

Fol. 246. de Hypoſtaſi.

Fol. 248. Athanaſii Reſponſiones ad Antiochum Ducem. (τοῦ δουκός) Init. Πιστεύσαντες καὶ βαπτισθέντες. Adeſt una tantum quæſtio. Poſtea agitur de categoriis, de genere & differentia, de definitionibus & de aliis philoſophicis.

Fol. 304. verſ. De diverſis nominibus. Eſt Joannis Damaſceni, deformatum opus & mucore fœdatum.

Fol. 307. verſ. Περὶ πελάγων, de maribus. Init. Διαδέχεται τὸ Αἴγαιον. Item Joannis Damaſceni.

Fol. 308. De eparchiis. Init. α. Ἰουερνία νῆσος Βρεττανική.

Fol. 310. verſ. Περὶ ἀγαθῶν, de bonis. Init. Τῶν ἀγαθῶν τὰ μέν.

Fol. 315. verſ. De Synodis œcumenicis ſeptem.

Fol. 321. De ſapientia. Init. Πᾶσα σοφία παρὰ κυρίου. In fine deficit.

In hoc Codice CCCLXXIV. Opuſculum hoc de Eparchiis ſive Provinciis orbis, a cuſis omnibus quæ quidem viderim, diſcrepat, ſinceriuſque videtur illo, quod ad calcem Ptolemæi legitur in Editione Elzeviriana an. 1618. pag. 251.

Fol. 307. Περὶ πελάγων.

Διαδέχεται τὸ Αἴγαιον πέλαγος Ἑλλήσποντος λήγων εἰς Ἄβυδον καὶ Σηστόν. Εἶτα ἡ Προποντὶς λήγουσα εἰς Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον, ἔνθα τὰ στενὰ, ἀφ' ὧν ὁ Πόντος ἄρχεται. Εἶτα ἡ Μαιῶτις λίμνη. πάλιν δὲ ἀπ' ἀρχῆς Εὐρώπης καὶ Λιβύης Ἰβηρικὸν τὸ ἀπὸ στηλῶν εἰς Πυρήνιον τὸ ὄρος. Λιγυστικὸν δὲ τὸ ἕως τῶν τῆς Τυῤῥηνίας περάτων. Σαρδώνιον δὲ τὸ ὑπὲρ τὴν Σαρδὼ νεῦον πρὸς τὴν Λιβύην κάτω. Τυῤῥηνικὸν δὲ τὸ μέχρι Σικελίας λῆγον, ἀρχόμενον ἀπὸ Λιγυστικῆς ἄκρων. Εἶτα Λιβυκόν· εἶτα Κρητικὸν καὶ Σικελικὸν, καὶ Ἰόνιον, καὶ Ἀδρίον. τὸ δὲ ἀνακεχυμένον ἐκ τοῦ σικελικοῦ πε-

De Maribus.

Ægeum mare excipit Helleſpontus deſinens in Abydum & Seſtum. Deinde Propontis quæ Chalcedone & Byzantio terminatur, ubi fretum eſt a quo Pontus inchoatur. Poſtea Mæotis palus. Rurſum ab initio Europæ & Libyæ Ibericum mare, quod a columnis Herculis ad Pyrenæum uſque montem pertingit: Liguſticum vero uſque ad Tyrrheniæ terminos, Sardonium ſupra Sardo ſive Sardiniam declinans, uſque ad Libyam inferiorem. Tyrrhenicum, quod cum Sicilia deſinit, incipitque a finibus Liguriæ. Deinde Libycum: poſtea Creticum & Siculum, & Ionium & Adriaticum. Quod autem a Siculo mari

λάγγεις ἣν καλοῦσι Κορινθιακὸν κόλπον, ἤτοι Αλκυονικὴν θάλασσαν· τὸ δὲ Σουνίῳ καὶ Σκυλλαίῳ περιεχόμενον πέλαγος Σαρωνικόν. Εἶτα Μυρτῷον καὶ Ικάρειον, ἐν ᾧ αἱ Κυκλάδες. Εἶτα Καρπάθιον καὶ Παμφύλιον καὶ Αἰγύπτιον. ὑπὲρ δὲ τὸ Ικάρειον ἑξῆς ἀναχεῖται τὸ Αἰγαῖον. ἔστι δὲ ὁ τῆς Εὐρώπης περίπλους ἀπὸ Τανάϊδος τοῦ ποταμοῦ ἕως Ηρακλέους στηλῶν σταδίων . . . θφθ'. τῆς δὲ Λιβύης ἀπὸ Τιθάσεως στόματος Κανωβικοῦ ἕως Τανάϊδος τοῦ ποταμοῦ μετὰ τῶν κόλπων ὁ περίπλους σταδίων δρια'. (sic) ὁμοῦ περίπλους σὺν κόλποις τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης σταδίων . . .

Εἰσὶ δὲ αἱ γνωσθεῖσαι ἐπαρχίαι τῆς γῆς, ἤτοι σατραπίαι αὗται.

Εὐρώπης μὲν ἐπαρχίαι λδ'. πίνακες ι'.

α'. Ιϐερνία νῆσος Βρεττανικῆς. (f. Βρεττανική.)
β'. Αλϐίωνος νήσου Βρεττανικῆς.
γ'. Ισπανία Βαιτική.
δ'. Ισπανία Λουσιτανία.
ε'. Ισπανία Ταῤῥακωνησία.
ς'. Γαλλία Ακουιτανία.
ζ'. Γαλλία Λουγδουνησία.
η'. Γαλλία Βελγική.
θ'. Γαλλία Ναρϐωνησία.
ι'. Γερμανία μεγάλη.
ια'. Ραιτία καὶ Οὐινδελκία.
ιβ'. Νωρικόν.
ιγ'. Παννονία ἡ ἄνω.
ιδ'. Παννονία ἡ κάτω.
ιε'. Ιλλυρίς.
ις'. Δελματία.
ιζ. Ιταλία.
ιη'. Κύρνος νῆσος.
ιθ'. Σαρδὼ νῆσος.
κ'. Σικελία νῆσος.
κα'. Σαρματία ἡ ἐν Εὐρώπῃ.
κβ'. Ταυρικὴ χερσόνησος.
κγ'. Ιαζύγων μεταραστῶν (l. μετανάστων.)

κδ'. Δακία.
κε'. Μυσία ἡ ἄνω.
κς'. Μυσία ἡ κάτω.
κζ'. Θράκη.
κη'. Χερσόνησος.
κθ'. Μακεδονία.
λ'. Ἤπειρος.
λα'. Αχαΐα.
λβ'. Εὔϐοια νῆσος.
λγ'. Πελοπόννησος.
λδ'. Κρήτη νῆσος.

diffunditur, Corinthiacum sinum vel Alcyonicum mare vocant. Quod autem Sunium & Scyllæum circumfluit, Pelagus Saronicum appellatur. Deinde Myrtoum & Icarium, in quo sunt Cyclades. Deinde Carpathium & Pamphylium & Ægyptium; supra Icarium autem Ægeum diffunditur. Est porro Europæ trajectus a Tanaïde fluvio usque ad columnas Herculis stadiorum 979. Africæ vero a Tithasi Canobico ostio usque ad Tanaïdem fluvium cum sinibus trajectus est stadiorum 4111. simul trajectus orbis nostri est stadiorum . . . .

Hæ sunt autem cognitæ orbis Eparchiæ sive Satrapiæ.

Europæ Eparchiæ 34. *Tabulæ* 10.

1. Hybernia insula Britannica.
2. Albionis insulæ Britannicæ.
3. Hispania Bætica.
4. Hispania Lusitania.
5. Hispania Tarraconensis.
6. Gallia Aquitania.
7. Gallia Lugdunensis.
8. Gallia Belgica.
9. Gallia Narbonensis.
10. Germania magna.
11. Rhætia & Vindelicia
12. Noricum.
13. Pannonia superior.
14. Pannonia inferior.
15. Illyricum.
16. Dalmatia.
17. Italia.
18. Cyrnus insula.
19. Sardo sive Sardinia insula.
20. Sicilia insula.
21. Sarmatia, quæ in Europa.
22. Taurica Chersonesus.
23. Jazygum Metarastarum, *l.* Metanastarum.
24. Dacia.
25. Mysia superior.
26. Mysia inferior.
27. Thracia.
28. Chersonesus.
29. Macedonia.
30. Epirus.
31. Achaïa.
32. Eubœa insula.
33. Peloponnesus.
34. Creta insula.

Λιβύης ἐπαρχίαι ιβ'. πίνακες δ'.

α'. Μαυριτανία Τιγγιτανή.
β'. Μαυριτανία Καισαρινσία.
γ'. Νουμηδία.
δ'. Αφρική ὅλη.
ε'. Κυρηναϊκή ἡ λεγομένη Πεντάπολις.
ς'. Μαρμαρική.
ζ'. Λιβύη.
η'. Αἴγυπτος ἡ κάτω.
θ'. Αἴγυπτος Θηβαΐς.
ι'. Η ἐντὸς Αφρικῆς Λιβύη.
ια'. Η ἄνω Αἰγύπτου Αἰθιοπία.
ιβ'. Η ἐντὸς τούτων ἁπάντων νοτιωτάτη Αἰθιοπία.

Africæ Eparchiæ duodecim tabulæ quatuor.

1. Mauritania Tingitana.
2. Mauritania Cæsarienſis.
3. Numidia.
4. Africa tota.
5. Cyrenaïca Pentapolis vocata.
6. Marmarica.
7. Libya.
8. Ægyptus inferior.
9. Ægyptus Thebaïs.
10. Libya quæ eſt intra Africam.
11. Æthiopia quæ eſt ſupra Ægyptum.
12. Quæ his omnibus magis interior & auſtralior eſt Æthiopia.

Ασίας ἠπείρου μεγάλης ἐπαρχίαι μη'. κανόνες δώδεκα.

α'. Βηθυνία πόντος. (ſic)
β'. Ασία ἡ ἰδίως.
γ'. Φρυγία μεγάλη.
δ'. Λυκία.
ε'. Γαλατία.
ς'. Παφλαγονία.
ζ'. Παμφυλία.
η'. Καππαδοκία.
θ'. Αρμενία μικρά.
ι'. Κιλικία.
ια'. Σαρματία ἐντὸς Ασίας.
ιβ'. Κολχίς.
ιγ'. Ιβηρία.
ιδ'. Αλβανία.
ιε'. Αρμενία μεγάλη.
ις'. Κύπρος νῆσος.
ιζ'. Συρία κοίλη.
ιη'. Συρία Φοινίκη.
ιθ'. Συρία Παλαιστίνη.
κ'. Αραβία Πετραία.
κα'. Μεσοποταμία.
κβ'. Αραβία ἔρημος.
κγ'. Βαβυλωνία.
κδ'. Ασσυρία.
κε'. Σουσιανή.
κς'. Μηδία.
κζ'. Περσίς.
κη'. Παρθία.
κθ'. Καρμανία ἔρημος.
λ'. Καρμανία ἑτέρα.
λα'. Αραβία εὐδαίμων.
λβ'. Υρκανία.
λγ'. Μαργιανή.
λδ'. Βακτριανή.

Africæ continentis magnæ Eparchiæ 48. *Canones* 12.

1. Bithynia, Pontus.
2. Aſia proprie dicta.
3. Phrygia magna.
4. Lycia.
5. Galatia.
6. Paphlagonia.
7. Pamphylia.
8. Cappadocia.
9. Armenia parva.
10. Cilicia.
11. Sarmatia intra Aſiam.
12. Colchis.
13. Iberia.
14. Albania.
15. Armenia magna.
16. Cyprus inſula.
17. Syria Cœle.
18. Syria Phœnice.
19. Syria Palæſtina.
20. Arabia Petræa.
21. Meſopotamia.
22. Arabia deſerta.
23. Babylonia.
24. Aſſyria.
25. Suſiana.
26. Media.
27. Perſis.
28. Parthia.
29. Carmania deſerta.
30. Carmania altera.
31. Arabia felix.
32. Hyrcania.
33. Margiana.
34. Bactriana.

λε΄. Σογδιανή.	35. Sogdiana.
λϛ΄. Σάκων.	36. Sacarum regio.
λζ΄. Σκυθία ἡ ἐκτὸς Ἰμάου ὄρους.	37. Scythia extra Imaum montem.
λη΄. Σκυθία ἡ ἐντὸς Ἰμάου ὄρους.	38. Scythia intra Imaum montem.
λθ΄. Σαρματία ἡ ἐν Ἀσίᾳ.	39. Sarmatia, quæ in Asia.
μ΄. Ἀρεία.	40. Caria.
μα΄. Παροπαμισάδων.	41. Paropamisadarum regio.
μβ΄. Δραγγιανή.	42. Drangiana.
μγ΄. Ἀραχωσία.	43. Arachosia.
μδ΄. Γερδοσία.	44. Gerdosia, sive Gedrosia.
με΄. Ἰνδικὴ ἡ ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ.	45. India extra Gangem fluvium.
μϛ΄. Ἰνδικὴ ἡ ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ.	46. India intra Gangem fluvium.
μζ΄. Σίνων.	47. Sinarum regio.
μη΄. Ταπροβάνη νῆσος.	48. Taprobana insula.

Quædam alia sequuntur usque adeo abrasa & deleta, ut legi nequeant.

CODEX CCCLXXV. olim XXVII. membranaceus, X. vel XI. sæculi, foliorum 290.

Fol. 1. S. Joannis Damasceni Dialectica initio mutila, sed in hoc Codice multa distracta & præpostere compacta sunt; ita ut Capita de definitione, de divisione, & de univocis, itemque de priore natura, ad calcem Codicis posita fuerint.

Capita sunt numero 150. quorum quædam ab initio desunt, quædam transposita sunt, nempe Fol. 279. Cap. 136. de sacris & intemeratis Domini mysteriis. Fol. 282. Caput 15. de Homonymis. Fol. 283. vers. Cap. 13. de eo qui natura prior est. Fol. 283. verso, Cap. 14. περὶ ὁρισμοῦ.

CODEX CCCLXXVI. olim CLXX. in charta vulgari papyrea, foliorum 21. Fuit olim, *Di Hercole de Parmissiani de Bologna*, ut initio scribitur.

Fol. 1. Περὶ θεολογίας.

Ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ὦ πάτερ λέγεις.
Θεὸς γὰρ ἐν σοὶ καὶ θεοῦ πλάκας φέρεις,
Καὶ δημαγωγεῖς εὐφυῶς καὶ κοσμίως,
Ἐπηλυγασθεὶς μυστικῆς αὔρας γνόφῳ. In. Ἐπειδὴ ἀνεκαθήραμεν τῷ λόγῳ τὸν θεολόγον. Opus omnino recens.

CODEX CCCLXXVII. olim CLVII. Theophrasti characteres continens, quia parvus, adjunctus est Codici CCCLXXXIV. infra folio 276. ejusdem Codicis.

CODEX CCCLXXVIII. olim LXXII. bombycinus, XIV. vel XV. sæculi, foliorum 204.

Gregorii Monachi Sinaïtæ Methodus de oratione. Init. Prologi. Ἰδοὺ κατὰ τὴν κέλευσίν σου ὁσιώτατε. Init. Δύο τρόποι εἰσὶν ἑνώσεως, μᾶλλον δέ.

Fol. 11. Dicta SS. PP. ordine alphabetico. Cujus generis jam aliquot Codices vidimus. Init. Ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος καθεζόμενός ποτε ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Fol. 107. vers. ex Abbate Cassiano multa, & ex aliis Abbatibus.

Fol. 141. Ex vita S. Theodori Episcopi Edesseni.

Fol. 143. vers. De sancto Eulogio Latomo.

Fol. 162. De vita S. Joannis Eleemosynarii, sic Latine recenti manu: nullus habetur Græce titulus. Init. Τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀναγράπτους πράξεις.

Fol. 165. S. Nili Apophthegmata. Init. Φόβον ἔχε θεοῦ καὶ πόθον, καὶ καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ.

Fol. 168. vers. Luciani sophistæ, Quod non sit facile credendum detractioni. Init. Δεινόν γε ἡ ἄγνοια, καὶ πολλῶν κακῶν ἀνθρώποις.

Fol. 173. vers. Quando, quomodo & quorum operâ senioris Romæ Ecclesia separata

ſeparata fuerit ab Orthodoxa Fide aliorum quatuor Patriarchatuum. Init. Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Ἀπολιναρίου Λούκιός τις ὀνόματι. Sequitur diſputatio cum Italo.

Fol. 178. verſ. S. Anaſtaſii Sinaïtæ de anima. Init. Ὅτι μὲν οὐ δεῖ τὰ σεσιωπημένα τῇ θείᾳ γραφῇ.

Fol. 180. S. Joannis Damaſceni de Azymis. Eſt Joannis Philoponi, editus a Balthaſare Corderio cum ejuſdem Philoponi opere in Hexaëmeron. Init. Ἐζήτηται περὶ τοῦ δείπνου τοῦ δεσποτικοῦ πολλοῖς.

Fol 285. Τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Μεθώνης, ἐκ τοῦ περὶ ἀζύμων. Supra ſcribitur ὀφείλει λέγειν Νικολάου, dubium an legatur Νικήτα. Init. Ζητητέον τίς μὲν παραβαίνων, τίς δὲ ὁ κρατῶν.

CODEX CCCLXXIX. olim XXXVI. membranaceus, ſcriptus anno 1292. foliorum 222.

Fol. 1. Initium ſine titulo. Ἐπειδὴ γὰρ πολλοὶ ἐπιθυμοῦσιν εἰδέναι ἢ ἀκοῦσαι ἐκεῖνο ὅπερ πορεύομαι ἀναγγέλλων καὶ βοῶν διὰ πάντων τῶν μερῶν τῶν χριστιανῶν, διὰ τοῦτο εἰς τιμὴν τοῦ ἡμετέρου κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς ἀσφάλειαν πάντων τῶν φίλων τῆς ἀληθείας τῆς εὐαγγελικῆς, αὐτὸ θέλων ἐν συντόμῳ βραχεία ἀναφέρειν ἐνώπιον τοῦ κυρίου Ῥηγὸς ἐν γραφῇ. *Quoniam multi ſcire vel audire deſiderant quod modo annuntiaturus & per omnes Chriſtianorum partes proclamaturus ſum, ideo in honorem Domini noſtri Jeſu Chriſti & in ſecuritatem omnium amicorum veritatis Evangelicæ, volens illud compendio referre in conſpectu Domini Regis in ſcripto.* Hic erat Carolus II rex Neapolitanus.

Agitur hic de modo vivendi Chriſtiane. Fol. 9. S. Auguſtinum memorat. Sermo Græcus olet Latinam phraſin.

Fol. 17. Sermo alter ſine titulo, de rebus ad ſalutem neceſſariis. Init. Αἰνετὸς καὶ ὑπεραίνετος εἴη ὁ ἡμέτερος.

Fol. 51. Synopſis vitæ ſpiritualis. Init. Πάντες ἐκεῖνοι οἱ θέλουσι ποιῆσαι βίον πνευματικόν.

Fol. 72. Alius ſine titulo Sermo Aſceticus. Initium: Θύγατερ μέλλετε εἰδέναι ὅτι τὸ πρόσωπον.

Fol. 81. verſ. Dialogus de elementis Catholicæ Fidei. Init. Ὑπάρχεις σὺ πιστός; ὑπάρχω.

Fol. 107. verſ. Objectiones contra ſupra dicta. In. Δοκεῖ μοι ἀληθῆ, καὶ εὔηθα.

Fol. 113. Philoſophia Catholica ad evertendam calliditatem Antichriſti & membrorum ejus, ad ſacrum cœtum Romanorum. Init. Ἄνθρωποι λοιμοὶ διαχέουσι πόλιν. Centum & ſex Capitibus conſtat. Sequuntur 24. Canones ejuſdem argumenti.

Fol. 173. verſ. Ἀρχὴ τοῦ Εὐλογίου περὶ γνωρίσματος ἀληθινῶν καὶ ψευδοπροφητῶν. Init. Ἐπειδήπερ ὁ ἀπόστολος πρὸς Θεσσαλονικεῖς.

Fol. 185. Homilia de ſignificatione nominis Tetragrammati, tam Linguâ Hebraïcâ quàm Latinâ, ad declarandum myſterium Trinitatis, idque claris verbis & ſignis, ad fratrem Petrum Pugeti. Init. Πλεονάκις ἐπεθύμησα μακαριώτατε πάτερ, ἵνα τὸ σπέρμα ἐκεῖνο τῆς Ἑβραϊκῆς γλώσσης, ὃ ὁ ζῆλος τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἀδελφοῦ Ραμουνδου τοῦ Μαρτίνου ἔσπειρεν ἐν τῷ κηπαρίῳ τῆς καρδίας τῆς ἐμῆς.

Levia & futilia dicit, ut probet nomen יהוה ſignificare Trinitatem, itemque nomen IHS Latine. Litteras Hebraïcas ſcribit, ut hodie ſcribuntur.

In fine ſcribitur: Δέδοται ἡ ὁμιλία ἐν τῷ κάστρῳ Μεδουλλιώνης, τρίτη ἡμέρα πρὸ τῆς ἑορτῆς τῆς μακαρίας ἀγαπητείας τοῦ κυρίου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς, ἔτει αὐτοῦ χιλιοστῷ διακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ δευτέρῳ: *Data vel habita eſt homilia in Caſtro Medulliones, tertia die ante feſtum beatæ Domini amatricis Mariæ Magdalenæ: anno ejus milleſimo ducenteſimo nonageſimo ſecundo.*

CODEX CCCLXXX. olim CCLXXVII. membranaceus, XII. circiter ſæculi, foliorum 485.

Fol. 1. titulus ablatus & prima pagina partim deleta. Init. Ἐπειδὴ ἠγάθυνέ σε ὁ θεὸς κελεῦσαι. Interrogationes & Reſponſiones in Scripturam Sacram. Adſunt ſcholia in marginibus.

Fol. 2. verſ. Ερώτησις β'. Εἰ πάντα τὰ συμπληρῶντα τὸν κόσμον ἐν ταῖς ἓξ ἡμέραις. Eſt opus S. Maximi.

Fol. 51. S. Maximi Apoſtolica. Init. Τί ἐστιν, Εἰς τοῦτο γὰρ νεκροὶ εὐηγγελίσθησαν &c.

Fol. 328. Εκ τῶν προφητῶν, haud dubie ejuſdem Maximi. Init. Τί ἐστιν ὃ λέγει Ζαχαρίας ὁ ἅγιος προφήτης.

Fol. 468. verſ. Ejuſdem Interrogationes variæ. Init. Ερώτ. τίνος χάριν οἱ μὲν κατὰ νόμον ἱερεῖς γυναῖκας εἶχον &c.

CODEX CCCLXXXI. olim XXXV. bombycinus, ſcriptus Venetiis anno Domini 1609. foliorum 157.

Fol. 2. Vita S. Ephræm Syri compendio ſcripta. In. Εγένετό τις ἀνὴρ ἐν τῇ ἀνατολῇ ὀνόματι Εφραίμ.

Fol. 4. S. P. noſtri Ephraem Syri ſermo primus de Aſceſi. Init. Ο πόνος ἀναγκάζει με λαλεῖν.

2. Fol. 28. verſ. Ejuſdem, de Monachis ſecundum affectum ſuum viventibus, & honores expetentibus. Init. Αγαπητοὶ ἀδελφοὶ, καὶ φεύγετε, καὶ τὴν λύπην.

3. Fol. 35. Ejuſdem, de judicio, de amore, & de compunctione. Initium: Δεῦτε, πάντες ἀδελφοὶ, ἀκούσατε συμβουλῆς μου.

4. Fol. 42. Ejuſdem redargutio ſui ipſius, & confeſſio. Init. Συνέλθετέ μοι, πάντες ἀδελφοὶ, αἰτούμενοι ἄφεσιν.

5. Fol. 55. verſ. Ejuſdem Sermo Paræneticus, de Monachis. Init. Δόξα σοι ὁ θεός, δόξα σοι ὁ θεός.

6. Fol. 60. Ejuſdem Paræneſis ad Novitios Monachos. Init. Αδελφέ, ἐὰν ἀποταξάμενος τῷ βίῳ εἰσέλθῃς.

7. Fol. 68. Ejuſdem de conſtitutione Præfectorum &c. Init. Αδελφὲ ἐπιστεύθης ψυχὰς, ζῶσας ὥσπερ.

8. Fol. 80. Ejuſdem. Init. Ψυχὴ πῶς μέλλει προσέχεσθαί τι.

9. Fol. 85. ſine titulo. Init. Αδελφοὶ, εὐλογίαις ἐπιστάμενοι ... εὐλογίαι.

10. Fol. 93. ſine titulo. Init. Πάτερ ... (ſic) ... τῆς ...

11. Fol. 97. verſ. ſine titulo. Init. Δεστὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ πηγὴ ... ματων.

12. Fol. 101. ſine titulo. Init. Δεῦτε ἀγαπητοί μου, δεῦτε πατέρες.

13. Fol. 108. ſine titulo. Init. Εν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, ἐρχόμενος αἰχμ...

14. Fol. 110. verſ. ſine titulo. Init. Μακάριοι, ... εὐαγγελίαν.

15. Fol. 113. ſine titulo. Init. Μέχρι τινὸς, ὦ φίλε, αἰσχυνόμενος.

16. Fol. 114. verſ. Ejuſdem de pœnitentia. Init. Ο κατελθὼν κύριος ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ πατρός.

17. Fol. 120. ſine titulo. Init. Θέλω εἰπεῖν ἐνώπιον τῆς δόξης σου.

18. Fol. 123. Ejuſdem de Pœnitentia. Init. Δεῦτε ἀγαπητοί μου, δεῦτε πατέρες καὶ ἀδελφοὶ οἱ ἐσφραγισμένοι τοῦ Χριστοῦ.

19. Fol. 133. Ejuſd. de compunctione. In. Κατανύγηθι ψυχή μου, κατανύγηθι. Lacera.

20. Fol. 137. Ejuſd. περὶ παθῶν. Init. Μέλλω εἰπεῖν ἐνώπιον τῆς δόξης σου Χριστέ.

21. Fol. 141. Quod oporteat Chriſtianum tolerantem & patientem eſſe. Init. Εὰν συμβῇ πικρία.

22. Fol. 151. de oratione. Init. Μέγα γὰρ ὅπλον εὐχὴ, θησαυρός. In fine legitur: Ετελειώθη δὲ παρὸν διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μιχαὴλ Σβηρού (ſic) τοῦ ἀπὸ Μονεμβασίας ἐν ἔτει αχθ'. σεπτεβρίου κδ'. εἰς τὴν Βανετία. (ſic)

Fol. 155. altera manu, Pauli Epiſcopi Monembaſiæ Narratio de Martha Hegumena Monaſterii Deiparæ in Monembaſio. Init. Επὶ τῶν ἡμετέρων προγόνων ἐν τοῖς κάτω μοναστηρίοις.

CAPUT III.

Historia & vitæ Sanctorum.

CODEX CCCLXXXII. olim CLXIII. bombycinus, XV. sæculi, foliorum 161.

Constantini Manassis Chronicon.

Præeunt hæc carmina mendis fœdata.

Δέχοιο τοῖον δῶρον ἀφ' ἡμετέροιο πόνοιο,
Ολβιόδωρε ἄνασσα κυδίςη ἀριςοτόκεια
Νυ ἔχαειτο πρόσωπε (sic) μεγαλοσθενέων βασιλέων.
Ην πλέον ἀπαςράπτουσαν εὐβλεφάροιο σελήνης
Εἰς μάγον (sic) ὄλβιον ἥρατο νυμφιδίοις ἐπὶ λέκτροις
Πορφυρόπαις γόνος αὔσον (sic) ἄνακτος κρατερόχειρος:
Ανδρόνικος μεγάθυμος εὐμελαίνης πολεμιςής.
Ω γέρας πρῶτα σεβαςοεῖης νυμ (sic) ὁ φυτεύσας
Εκ τῶν νυω (sic) λυκάβαντας ἀπειρεσίους ἐλάσαι.

Fol. 2. Προθεωρία εἰς τ̃ βασίλισσαν τ̃ Μανασσῆ κυρȣ̃ Κωνςαντίνȣ χρονικὸν ἀρξάμενον ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως, μέχρι τ̃ βασιλείας κυρȣ̃ Νικηφόρου τ̃ Βοτανιάτȣ. Init. Η μὲν φιλόϋλος ψυχὴ τ̃ ὕλαις.

Fol. 139. desinit in hæc verba: Οὐ γὰρ περάσιμα φασὶ τὰ τῶν Γαδείρων πέρα.

Ibidem incipiunt Iambi de Imperatoribus, init.

Τῶν χριςιανῶν τοὺς βασιλεῖς μοι σκόπει.
Κωνςαντῖνος πρῶτιςος εὐσεβοκράτωρ.

Fol. 142. Στίχοι Θεοδώρου τ̃ πτωχοπροδρόμου πρὸς τ̃ βασιλέα κυρὸν Μανȣὴλ τ̃ Κομνηνόν. Init. Τολμήσας μόλις, βασιλεῦ δέσποτα ςεφηφόρε, σκηπτοῦχε.

Fol. 148. vers. Ετεροι ςίχοι Ιλαρίωνος μοναχοῦ τ̃ πτωχοπροδρόμου πρὸς τ̃ εὐσεβέςατον βασιλέα κυρὸν μεγαλοπορφυρογέννητον Κομνηνόν. Init. Μόλις τὰς χεῖρας, δέσποτα, φυγὼν τ̃ πολεμίων, ὡς πρὸς σκέπην.

In fine leguntur primâ manu hi Calligraphi Iambi.

Ανδρὸς τὰ πάντα λίαν εὐπρεπεςάτου
Εἶδος, ἦθος, λόγον τε καὶ πρᾶξιν ἅμα
Τȣ̃πίκλην κεκλημένȣ ἔργον ὃ παρὸν Θεοδώρου Καραβᾶ βιβλίον.

CODEX CCCLXXXIII. olim CCLXVII. bombycinus, XV. sæculi. Foliorum 340. Fuit Catechumenorum Lauræ S. Athanasii in monte Atho, ut initio dicitur.

Vitæ SS. mense Januario, & quædam mense Augusto. Præit Index eorum quæ in Codice continentur.

Fol. 2. Vita S. Pauli Thebæi. Init. Καὶ ζωγράφοις τῶν ἀρχετύπων ἐκεῖνα πρὸς μίμησιν. 15. Januarii.

Fol. 21. vers. Vita S. Theodosii Cœnobiarchæ. In. Ηδιςον μὲν ἔαρ ἐν ὥραις, κάλλιςος δὲ. 11. Januarii.

Fol. 89. Nili Monachi, narratio de occisis in monte Sina & in Raithu Sanctis Patribus. Init. Αλώσιμος ἐγὼ μετὰ τ̃ ἔφοδον τῶν βαρβάρων. 14. Januarii.

Fol. 140. Vita S. Joannis Calybitæ. Initium: Τυραννικὸν ὡς χρῆμα τεκόντων ςοργή. 15. Januarii.

Fol. 159. vers. de veneranda catena Apostolorum principis Petri. Init. Οσοι τῷ τȣ̃ κορυφαίȣ τῶν ἀποςόλων θείῳ ἔρωτι. 16. Januarii.

Fol. 187. vers. Vita S. Antonii Magni per S. Athanasium. Init. Αγαθὴν ἅμιλλαν ἐνεςήσασθε. Januarii 17. In fine Proœmii legitur: Διὰ τȣ̃το ἅπερ αὐτὸς γινώσκω, πολλάκις γὰρ αὐτὸν ἑώρακα, καὶ (ἃ) μαθεῖν ἠδυνήθην παρ' αὐτȣ̃, ἀκολουθήσας αὐτῷ χρόνον οὐκ

ὀλίγον, καὶ ἐπιχέων ὕδωρ κατὰ χειρὸς αὐτοῦ, γεάψαι τῇ εὐλαβείᾳ ὑμῶν ἐσπούδακα.

Fol. 258. Historia acephala & initio imperfecta cujusdam miraculi, ad Samsonem quemdam directa.

Fol. 259. verſ. Narratio a Nativitate B. Virginis Deiparæ ad usque mortem ejus, necnon de veste ejus reperta. Init. Ἐχρῆν ἀληθῶς τὴν παρθένον, ὥσπερ αὐτή. 8. Augusti.

Fol. 309. De ortu, educatione & decollatione S. Joannis Baptistæ. In. Ἰωάννου τὸ μέγα κλέος τῆς οἰκουμένης. 29. Augusti.

CAPUT IV.

Philosophi & Rhetores, & Miscellanea quædam.

CODEX CCCLXXXIV. olim CCLXXIII. bombycinus, XIV. sæculi, foliorum 287.

Commentaria in Meteora Aristotelis, quæ videntur initio mutila esse. Sunt Michaëlis Pselli ut in fine scribitur.

Fol. 48. Liber secundus Meteororum. Init. Περὶ δὲ θαλάττης καὶ τίς ἡ φύσις αὐτῆς. Ὁ σκοπὸς τοῦ δευτέρου λόγου ἤτοι βιβλίου περί τινων.

Fol. 80. Liber tertius. Init. Περὶ δὲ ἅλω καὶ ἴριδος τί τε.

Fol. 107. ubi desinunt Commentaria in tertium Librum: Τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ πρωτοπροέδρου καὶ ὑπάτου τῶν φιλ-

Fol. 108. Liber quartus. Init. Ἐπειδὴ τέτταρα διώρισται τῶν στοιχείων. ὁ σκοπὸς τοῦ παρόντος βιβλίου.

Fol. 136. Liber sine titulo de Philosophia. Init. Ὥσπερ οἱ ἀναγινώσκοντες πρότερον μὲν τὰ στοιχεῖα.

Fol. 151. sine titulo. Init. Μέλλοντί μοι περὶ τῶν τεσσάρων μαθημάτων.

Fol. 155. sine titulo. Init. Σημεῖόν ἐστιν οὗ μέρος οὐδέν. De Geometria, ut videtur.

Fol. 162. Πόνημα κατὰ σύνοψιν περὶ φύσεως αἰθερίου ἐξερευνηθὲν καὶ συντεθὲν παρὰ Μελετίου μοναχοῦ θέματος τοῦ Ὀψικίου Βαΐδου ἀκρέσκου, γα..ίου Τιβεριουπόλεως, μοίρης λεγομένης τρεῖς, ἤτοι τῆς ἁγίας τριάδος. Συλλογὴ ἐκ τῶν τῆς (sic) ἐνδόξων, καὶ τῶν ἐξ εὐλογάδων φιλοσόφων. Init. Τὰ περὶ τῆς τοῦ αἰθερίου κατασκευῆς καί.

Fol. 212. sine titulo. Liber de vita Mosis. Init. Μωσέως τοῦ κατὰ μὲν τινας νομοθέτου τῶν Ἰουδαίων. Finis ἁρμοσθέντας μάλιστα βασιλεῦ.

Fol. 236. sine titulo. Init. Τοῦ κόσμου πολλαχῶς λεγομένου, ὁ νῦν ἡμῖν λόγος ἐνεστηκώς. Est Cleomedis Meteororum liber primus.

Fol. 258. Cleomedis Meteororum Liber secundus. Init. Ἐπίκουρος καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ἀπὸ τῆς αἱρέσεως.

Fol. 276. Theophrasti Characteres. Init. Ἤδη μὲν πρότερον πολλάκις ἐπέστησα τὴν διάνοιαν. Adsunt Capita 1. περὶ εἰρωνείας. 2. περὶ κολακείας. 3. περὶ ἀδολεσχίας. 4. περὶ ἀγροικίας. 5. περὶ ἀρεσκείας. 6. περὶ ἀπονοίας. 7. περὶ λαλιᾶς. 8. περὶ λογοποιΐας. 9. περὶ ἀναισχυντίας. 10. περὶ μικρολογίας. 11. περὶ βδελυρίας. 12. περὶ ἀκαιρίας. 13. περὶ περιεργίας. 14. περὶ ἀναισθησίας. 15. περὶ αὐθαδείας: ac deinde Epilogus: ἀλλ' ἐστιν, ὦ Θεόφραστε χαλεπόν, καθαρούς.

Theophrasti Characteres recentiore manu, ex alio libro excerpti sunt. Habentur in marginibus quædam scholia brevia & pauca. Hujus, necnon aliorum Codicum complurium lectionibus usus est vir eruditissimus Petrus Needham in in postrema & accuratissima Editione Theophrasti Characterum Cantabrigiæ anno 1712.

CODEX CCCLXXXV. olim CLXIX. in charta vulgari papyrea, omnino recens, foliorum 180.

Fol.

Fol. 1. Ariſtotelis ἠθικῶν Νικομαχείων. Liber 1. Init. Πᾶσα τέχνη καὶ πᾶσα μέθοδος, ὁμοίως δὲ πρᾶξις.

Fol. 17. verſ. ἠθικῶν Νικομαχείων. Lib. 2. In. Διττῆς δὲ τῆς ἀρετῆς οὔσης, τῆς μὲν διανοητικῆς.

Fol. 30. ἠθικῶν Νικομαχείων. Lib. 3. Init. Τῆς ἀρετῆς δὲ περὶ πάθη τε καὶ πράξεις οὔσης.

Fol. 47. ἠθικῶν Νικομαχείων. Lib. 4. Init. Λέγωμεν δ' ἑξῆς περὶ ἐλευθεριότητος.

Fol. 65. ἠθικῶν Νικομαχείων. Lib. 5. Init. Περὶ δὲ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας σκεπτέον, περὶ.

Fol. 82. verſ. ἠθικῶν Νικομαχείων. Lib. 2. In. Ἐπεὶ δὲ τυγχάνομεν πρότερον εἰρηκότες.

Fol. 96. ἠθικῶν Νικομαχείων. Lib. 7. Μετὰ δὲ ταῦτα λεκτέον, ἄλλην ποιησαμένους.

Fol. 118. verſ. ἠθικῶν Νικομαχείων. Lib. 8. Init. Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ φιλίας ἕποιτ' ἂν διελθεῖν.

Fol. 139. verſ. ἠθικῶν Νικομαχείων. Lib. 9. Init. Ἐν ἁπάσαις δὲ τῆς ἀνομοιοειδέσι φιλίαις.

Fol. 158. verſ. ἠθικῶν Νικομαχείων. Lib. 10. Init. Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ ἡδονῆς ἴσως ἕπεται.

CODEX CCCLXXXVI. olim CCXXX. membranaceus, XI. ſæculi, foliorum 342.

Ariſtotelis de anima. Lib. 1. Init. Τῶν καλῶν καὶ . . . . τῆς εἰδήσεων.

Fol. 29. Ariſtotelis de anima. Lib. 2. Init. Τὰ μὲν δὴ ὑπὸ τῶν πρότερον παραδεδομένα.

Fol. 65. verſ. Lib. 3. Init. Ὅτι δ' οὐκ ἔστιν αἴσθησις ἑτέρα.

Fol. 96. in fine tertii Libri ſic legitur: Ἰστέον ὅτι Ἀριστοτέλης ἐν τρισὶ λόγοις τῆς περὶ ψυχῆς ἐξέθετο λόγον· ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ περὶ τῶν τοῖς πρὸ αὐτοῦ δοξάντων περὶ ψυχῆς διαλέγεται. ἐκτίθησί τε τὰς δόξας αὐτῶν, καὶ τὰ μὲν καλῶς αὐτοῖς δόξαντα ἀποδέχεται· διελέγχει δὲ εἴ τι μὴ καλῶς ὑπενόησαν. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τὴν οἰκείαν περὶ ψυχῆς δόξαν ἐκτίθεται, καὶ διαλέγεται περὶ αὐτῆς πρῶτον μὲν κοινότερον καὶ ὁλοσχερέστερον· εἶτα ἰδίᾳ περὶ ἑκάστης ψυχικῆς δυνάμεως, περί τε τῆς φυτικῆς καὶ τῆς ἀλόγου, μέμνηται δὲ καὶ τῆς ἀλόγου. ὥσπερ δὲ εἴωθεν ἐν πάσαις τῆς φυσικαῖς πραγματείαις ποιεῖν, πρὸς τοῖς τέλεσι τῆς πραγματειῶν ἀνάγειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὰς ἐξηρημένας τῶν φυσικῶν πραγμάτων αἰτίας, οὕτω καὶ ἐνταῦθα πεποίηκεν. i. *Sciendum eſt Ariſtotelem tribus libris opus de anima edidiſſe. In primo igitur ediſſerit de opinionibus circa animam eorum qui ante ſe fuerant: eorum porro ſententiam exponit, ac ea quæ recte tradiderant admittit; ſi quid autem non recte opinati ſint, id refutat. In ſecundo autem propriam ſibi de anima ſententiam declarat: atque de illa diſputat primo quidem communius & univerſalius; deinde proprie de ſingulis animæ facultatibus, itemque de animabus plantarum & brutorum, ubi etiam de anima rationali mentionem facit. Quemadmodum porro ſolet in omnibus phyſicis operationibus facere; ut videlicet in fine operum ad præcipuas rerum phyſicarum cauſas ſe referat; ſic & hoc loco fecit.*

Fol. 97. Themiſtii Paraphraſis librorum Ariſtotelis de anima. Lib. 1. In. Περὶ ψυχῆς ὅσα δυνατὸν συνὼ ἐπιστήμη.

Fol. 135. Themiſtii in libros de anima. Lib. 2. Init. Δόξειε δ' ἂν τῆς αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ Τίμαιος Δημοκρίτῳ.

Fol. 173. Themiſtii in libros de anima. Lib. 3. Init. Α μὲν παρὰ τῶν πρότερον εἰρημένων παραδεδομένα.

Fol. 212. Themiſtii in libros de anima. Lib. 4. Init. Τῆς ὄψεως ἴδιον αἰσθητὸν, τὸ ὁρατόν.

Fol. 253. Themiſtii in libros de anima. Lib. 5. In. Ὅτι δὲ οὐκ ἔστιν αἴσθησις ἑτέρα παρὰ τάς.

Fol. 290. Themiſtii in libros de anima. Lib. 6. Init. Ἐπειδὴ τῶν ὑπὸ τῆς φύσεως γινομένων ἕκαστον.

Fol. 323. verſ. Themiſtii in libros de anima. Lib. 7. Init. Ἐπειδὴ ψυχὴ τῶν ζώων κατὰ δύο ὥρισται.

CODEX CCCLXXXVII. olim CCXXIX. membranaceus, X. ſæculi, foliorum 241. Fuit Monaſterii ſeu Lauræ S. Athanaſii in monte Atho, ut initio dicitur.

Fol. 2. Προλεγόμενα σὺν θεῷ τῆς φιλοσοφίας πρᾶξις α. In. Ἐπειδὴ πάντα τοῦ ἀγαθοῦ ἐφίεται.

Fol. 3. verſ. Πράξεις ϛʹ. Init. Καὶ κατὰ δευτέραν δὲ ἀξίαν ὀφείλομεν. πράξεις ſunt numero quindecim.

Fol. 42. Πορφυρίου εἰσαγωγὴ τοῦ Φοίνικος, τοῦ μαθητοῦ Πλωτίνου τοῦ Λυκοπολίτου. In. Ὄντος ἀναγκαίου Χρυσαόριε, καὶ εἰς τὴν. Sic ad tranſpoſitionem litteræ numerales notantur in Codice.

Fol. 54. verſ. Commentarius ſive ſcholion in Iſagogen Porphyrii. Init. Ἐπειδὴ μετὰ τὸ προτελέσθαι.

Fol. 113. συναγωγὴ σὺν θεῷ διαφόρων ἐξηγητῶν εἰς τὰ Ἀφθονίου προγυμνάσματα. Init. Οἱ τὴν ῥητορικὴν διακοσμήσαντες τέχνην.

Fol. 121. Συναγωγὴ ἐξηγήσεων εἰς τὰ τοῦ Ἀφθονίου προγυμνάσματα, φιλοπονίᾳ πολλῇ ἐμοὶ τῷ γεγραφότι συλλεγεισῶν, καὶ προσφυῶς τοῖς Ἀφθονίου συναριθμηθεισῶν. (ſic) Init. Ὁ πρὸ τῶν προγυμνασμάτων λόγος οὔτε τῶν τ.

Fol. 135. Περὶ ῥήματος, de Verbo. Init. Ῥῆμά ἐστι μέρος λόγου ἄπτωτον, ἐν ἰδίοις μετασχηματισμοῖς.

Fol. 153. De diſciplinarum & artium inventoribus.

Ex COD. CCCLXXXVII. fol. 113.

Συναγωγὴ σὺν θεῷ διαφόρων ἐξηγητῶν εἰς τὰ Ἀφθονίου προγυμνάσματα.

ΟΙ τὴν ῥητορικὴν διακοσμήσαντες τέχνην, εἰς δέκα τινὰ κεφάλαια διεῖλον τὰ προλεγόμενα αὐτῆς. πρῶτον μὲν ἐστὶ κεφάλαιον, εἰ ἐκ θεῶν καὶ ἐν θεοῖς ἡ ῥητορική· ὅπερ ἐπιλύονται οὕτως. θεὸς ἡ πάντων ἀρχή, ἐξ ἧς τὸ εἶναι τοῖς οὖσι πεπήγασι· ὁ αὐτὸς οὖν καὶ ταύτης ἐστὶ τῆς τέχνης ὁ δημιουργός. καὶ πρῶτον μὲν συλλογισμῷ τινι χρησώμεθα καὶ εἴπωμεν οὕτως· πάντα τὰ ἀγαθὰ ἐκ θεοῦ· ἕν τι τῶν ὄντων ἀγαθῶν καὶ ἡ ῥητορική· ἄρα καὶ αὕτη ἐκ θεοῦ ἐστίν. ὅτι μὲν οὖν διὰ συλλογισμοῦ τὴν γένεσιν αὐτῆς παρεστήσαμεν· ἀναγκαῖον δὲ καὶ ἰδικωτέραν γένεσιν αὐτῆς διά τινος μυθικῆς εἰπεῖν ἀναπτύξεως. λέγεται ὡς βουληθεὶς ὁ θεὸς τὸν πάντα κόσμον συστήσασθαι, ἐξ ἀνομοιομερῶν αὐτὸν καλλωπίσαι ἐσπούδασε, τοῦτο γάρ τι κόσμος, ὃ ἐκ διαφόρων ἀλλήλων ἔχει τὴν σύνθεσιν· καὶ προσέταξε ταῖς ἀμφ' αὐτὸν θείαις δυνάμεσι συνεισφέρειν ἑκάστῃ κατὰ τὸ ἐπιβάλλον αὐτῇ εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ κόσμου· ὅθεν Ἀθηνᾶ μὲν ἐλαίαν καὶ τὴν ὑφαντικὴν κομίζει, Διόνυσος δὲ ἄμπελον, Δημήτηρ τοὺς καρπούς, Ἀπόλλων, ἰατρικήν, τοξικήν, μουσικὴν καὶ μαντικήν· Ἥφαιστος τὴν χαλκευτικήν, Ἄρης τὴν στρατηγικήν. καὶ ἁπλῶς ἄλλος ἄλλο τι προσενηνοχότες τὸν κόσμον ἐπετεκτήναντο. ὁ δὲ Ἑρμῆς τὸ ποικίλον ἰδὼν τῶν δημιουργημάτων, καὶ λογισάμενος ὡς γένηταί τις ἔρις καὶ ἀμφισβήτησις καὶ ἐπιλογὴ ἐν τοῖς οὖσι, δέδωκε τὴν ῥητορικήν. καὶ οὕτω μὲν οὖν ἐκ θεῶν ἡ ῥητορική. ὅτι δὲ καὶ ἐν θεοῖς, δι' ἑτέρου μύθου παραστῆσαι χρεών. λέγεται ὡς ἐκείνου τοῦ χάους ἀπολλυμένου, τὸ φῶς τοῖς οὖσιν ἐξέλαμψεν, ἐκ γῆς Ἀθηναῖ πρῶται

Collectio Deo juvante, diverſorum Interpretum in Aphthonii progymnaſmata.

QUi rhetoricam artem exornarunt, in decem capita ejus prolegomena diviſerunt. Primum caput eſt, utrum ex diis, vel in diis ſit rhetorica: quam illi quæſtionem ita ſolvunt. Deus eſt omnium principium, ex quo exiſtentibus eſſentia oritur: ergo hujus quoque artis ipſe conditor eſt. Ac primùm quodam utamur ſyllogiſmo, & ſic dicamus: omnia bona ſunt ex Deo; atqui Rhetorica vere ex numero bonorum eſt; ergo & hæc ex Deo eſt. Sic itaque ex ſyllogiſmo ortum ejus declaravimus: operæ autem pretium erit ejus ortum ex fabuloſa quadam explicatione magis proprie indicare. Dicitur Deum cum univerſum mundum conſtituere vellet, ex diſſimilibus partibus ipſum ornare ſtuduiſſe: illud enim vere mundus fuerit, quod ex diverſis mutuo copulatis compoſitionem habet; præcepiſſeque divinis adſtantibus ſibi virtutibus, ut unaquæque quod ſibi competebat ad mundi opificium adferret: quare Minerva oleam & textoriam artem attulit; Bacchus vineam, Ceres fructus, Apollo medicinam, ſagittandi artem, muſicam, & divinationem; Vulcanus fabrilem artem, Mars militiam. Utque ſummatim dicam, alius aliud adferentes, mundum condiderunt. Mercurius vero conſpecta opificiorum varietate, ſecum reputans aliquam fore litem, altercationem & ſimultatem in rebus exiſtentibus, rhetoricam dedit. Hoc itaque modo rhetorica ex diis eſt. Quod autem illa in diis quoque ſit, per aliam fabulam declarare opus eſt. Narratur poſtquam deſtructo chao lux rebus naturalibus effulſit, Athenas priores ap-

ἐφαίνοντο, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους ἔσχον τῶν θεῶν ἐραστάς· τὸ γὰρ πρῶτον φανὲν καλὸν ἔρωτος γίνεται πρόξενον. ἐξαιρέτως δὲ Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν ταύτης ἤρων τῆς πόλεως, καὶ διημφισβήτουν περὶ ταύτης, ἑκάτερος αὐτὴν οἰκειούμενος. ἔδοξεν οὖν ἐπὶ κοινὸν καὶ ἴσον ἀκροατήριον ἔρχεσθαι τὰ τῆς ἀμφισβητήσεως, καὶ ἐπελέχθησαν ἀμφοτέροις δικασταὶ οἱ ἐρώμενοι Ἀθηναῖοι. ἐδικάσαντο οὖν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καὶ ἐξῆλθε παρὰ τῶν Ἀθηναίων ψῆφος τὸν πρότερον τῶν αὐτοῦ ἰδιωμάτων τι ἀναδόντα τῇ Ἀττικῇ, δεσπότην εἶναι αὐτῆς. καὶ ἐπεὶ ἡ Ἀθηνᾶ προτέρα τὴν ἐλαίαν ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀνῆκεν, οὕτως ἔσχε καὶ τὴν Ἀττικήν. εἰ οὖν ἐδικάσαντο οἱ θεοί, ῥητορικὸν δὲ τὸ δικάζεσθαι· ἄρα καὶ ἐν θεοῖς ἡ ῥητορική. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους εὕροι τις ἂν δικαζομένους· οἷον τὰς Εὐμενίδας, τὸν Ἀπόλλω καὶ τὸν Ἑρμῆν. ἔστι δὲ καὶ ἐκ ποιητικοῦ τοῦτο ἔπους πιστώσασθαι λέγοντος

οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορέοντο.

Τὸ δὲ ἀγορεύειν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἐν βουλῇ καὶ λόγῳ ἔχειν τὰ τοῦ δήμου πράγματα· ἄρα οὖν καὶ ἐν θεοῖς ἡ ῥητορική. καὶ τὸ μὲν πρῶτον κεφάλαιον οὕτως.

Δεύτερον δέ ἐστιν, εἰ καὶ ἐν ἥρωσιν ἡ ῥητορική. ἔδει γὰρ καὶ καλῶς ἔδει, τὰ τῶν θεῶν δημιουργήματα τοὺς ἐκ θεῶν προτέρους φανέντας καρπώσασθαι. καὶ τούτου μάρτυς ὁ θεσπέσιος Ὅμηρος, ὃς εἰσάγει τὸν Νέστορα σύμβουλον ὄντα, λέγων,

τοῖσι δὲ Νέστωρ
Ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής.

Καὶ τὸ μὲν γλυκὺ τῆς ῥητορικῆς τούτου ἐδήλωσε· τὸ δὲ σύντονον καὶ ἐπίχαρι, διὰ τοῦ Μενελάου. φησὶ γάρ·

Ἀλλ' (sic) ἤτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε:
Παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως.

Τὸ δὲ τροχαλὸν καὶ ὀξὺ καὶ σφοδρὸν αὐτῆς διὰ τοῦ Ὀδυσσέως, λέγει γάρ·

Ἀλλ' ὅτε δὴ (sic) ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἴη, (l. ἵει)
Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν,
Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆΐ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.

Ὅτι δὲ καὶ τὸ ὄνομα τῆς ῥητορικῆς ἦν ἐγνωσμένον τοῖς ἥρωσι, φέρει τὸν Φοίνικα περὶ τοῦ Ἀχιλλέως λέγοντα.

Τοὔνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα,
Μύθων τε ῥητῆρα ἔμμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.

Ὅτι δὲ καὶ θείας ἐπιπνοίας χρῄζει ὁ ῥήτωρ, ἐξ

paruisse, ideoque plerosque alios ex diis ipsas amavisse; nam quod primum pulchrum se exhibet, amorem sibi conciliat. Præcipue autem Minerva atque Neptunus hanc urbem amaverunt, & pro ipsa disceptarunt, quod uterque eam sibi vendicaret. Visum itaque est ad communem & æquum auditorum cœtum litem evocandam esse, dilectique ab utroque Athenienses in Judices delecti sunt. Jus itaque in Areopago dictum est: exiit porro ab Atheniensibus decretum, ut is qui prior aliquam ex proprietatibus suis Atheniensibus inderet, ejus Dominus esset. Quia vero Minerva prior olivam in Acropoli dimisit, ideo Atticam obtinuit. Si autem dii litigaverint, litigare vero ad rhetoricam pertinet; ergo in diis quoque rhetorica est. Multos autem alios litigantes invenire est, ut Eumenidas, Apollinem & Mercurium; cui etiam rei fidem facit hoc carmen:

Dii autem apud Jovem sedentes consultabant.

Consultare autem nihil est aliud, quam consilium inire & colloqui de populi negotiis; ergo & in diis est rhetorica. Et ita se habet caput primum.

Secundum autem est, num & in Heroibus sit rhetorica. Oportebat autem, consentaneumque erat, ut ii qui priores ex diis orti sunt, deorum opificiis potirentur. Cujus rei testis est divinus Homerus, qui Nestorium consiliarium inducit his verbis:

his autem Nestor
Suaviloquus surrexit, argutus Pyliorum Orator.

Et hujus quidem suavitatem rhetoricæ declarat; nervos autem & gratiam ejus per Menelaüm indicat cum ait:

Sed Menelaüs quidem succincte concionabatur:
Pauca quidem, sed valde acute.

Ejus autem volubilitatem, acumen & vehementiam per Ulyssem, ait quippe,

Sed quando vocem magnam ex pectore emittebat,
Et verba imbribus nivalibus similia hybernis,
non deinde cum Ulysse contendisset homo alius.

Quod autem rhetoricæ nomen Heroïbus notum esset, Phœnicem refert de Achille dixisse,

Propterea me misit ut docerem te ista omnia,
Sermonumque rhetor ut esses, actorque operum.

Quod autem divino afflatu rhetor egeat,

αὐτοῦ τοῦ Ὁμήρου ἔστι πιστώσασθαι, φησὶ γάρ.

Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει· οἱ δέ τ' εἰς αὐτὸν
Τερπόμενοι λεύσσουσιν, ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει.

Ἀλλὰ περὶ μὲν τοῦ δευτέρου κεφαλαίου ἅλις.

Τρίτον δὲ πρὸς ἐπὶ τούτοις, πῶς εἰς ἀνθρώπους ἦλθεν ἡ ῥητορική. ἔδει γὰρ εἰκότως μετὰ τοὺς θεοὺς, τοὺς ἥρωας ταύτην δέξασθαι, εἶτα καὶ τὴν συγγενῆ καὶ λογικὴν ἅπασαν φύσιν. ὑπεδέξατο τοίνυν πρὸ πάντων ἡ Συρακουσῶν πόλις Σικελίας· ἡ νῆσος δὲ μεγίστη περὶ τὰ ἑσπέρια κειμένη. αὕτη ἡ Συράκουσα Κορινθίων μὲν καὶ Λακεδαιμονίων ἄποικος γέγονεν. ὕστερον δὲ χρόνῳ ὑπὸ Γέλωνος καὶ Ἱέρωνος ἐτυραννήθη· οἳ τοσοῦτον κατὰ τῶν Συρακουσίων ὠμῶς ἐτυραννήσαντο [illegible], ὥστε προστάξαι αὐτοῖς μηδὲ φθέγγεσθαι [illegible]· ἀλλὰ διὰ νευμάτων χειρῶν καὶ ποδῶν καὶ ὀμμάτων σημαίνειν τὰ πρόσφορα, ὡς ὧν αὐτοῖς ἐν χρείᾳ ἔμελλον. ὅθεν φασὶ καὶ τὴν ἀρχὴν λαβεῖν τὰς ὀρχήσεις, οἱ γὰρ ἀποκεκλεισμένοι λόγου, ἐμηχανῶντο σχήματι δεικνύειν τὰ πράγματα. εἶτα Ζεὺς ἐλευθέριος προσαπωλέσας τοὺς τυράννους [illegible] θέρωσε Συρακουσίους. οἱ δὲ δεδοικότες μὴ καὶ αὖθις εἰς ὁμοίαν ἐμπέσοιεν τυραννίδα, ἑαυτοῖς τὴν πάντων δεσποτείαν ἐπέτρεψαν. Κόραξ δέ τις ὄνομα Συρακούσιος, τὸ γένος, συνιδὼν ὡς ὁ δῆμος ἄστατόν τι πέφυκε πρᾶγμα, καὶ νοήσας ὅτι λόγῳ [illegible] ῥυθμίζεται ἀνθρώπου τρόπος, εἰσῆλθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν ᾗ ὁ πᾶς ἠθροίζετο δῆμος, καὶ ἤρξατο πρότερον θεραπευτικοῖς καὶ κολακευτικοῖς λόγοις τὸ θορυβοῦν αὐτῶν καταστέλλειν, καὶ τοὺς λόγους τούτους προοίμια ἐκάλεσεν. εἶτα ἤρξατο συντιθέναι, καὶ λέγειν ὡς ἐν διηγήσει τὰ δέοντα, καὶ τούτους τοὺς λόγους ἐκάλεσεν ἀγῶνας, μετὰ ταῦτα ἤρξατο ἀνακεφαλαιοῦσθαι καὶ ἀναμιμνήσκειν τὰ τῶν ἤδη φθασάντων λεχθῆναι αὐτοῖς· καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα ἐπιλόγους ἐκάλεσεν . . . . . ῥητορικῆς οὕτως ἐνδεξαμένης αὐτῆς, ἔπεισε τὸν δῆμον, ὅπερ τέλος ἐστὶ τῆς ἡμετέρας τέχνης. ταύτης δ' εὐδοκιμούσης [illegible], πολλοὶ τοὺς ἑαυτῶν παῖδας ταύτῃ ἐδίδουν, μαθησομένους (sic) τὴν ῥητορικήν. Τισίας δέ τις μαθεῖν ἐθέλων, καὶ ἰδὼν ὡς πολλοὺς εἰσπράττει μισθοὺς τῆς διδασκαλίας, προσδιαλέγεται αὐτῷ οὕτως· μαθεῖν μὲν, ὦ Κόραξ, θέλω, νῦν δὲ μισθὸν οὐκ ἔχω· ὅταν δὲ μάθω ἀποτίσω διπλοῦς. ὁ δὲ συναινέσας [illegible], ἐδίδαξεν αὐτόν. ἐκεῖνος δὲ μαθὼν ἠγνωμόνησεν, καὶ φησίν· εἰπέ μοι Κόραξ τὸν τῆς ῥητορικῆς ὅρον. ὁ δὲ φησὶν, ῥητορική ἐστι πειθοῦς δημιουργός. ὁ δὲ Τισίας, δικάσομαί σοι οὖν, φησὶ, περὶ τῶν μισθῶν. καὶ εἰ μὲν πείσω, οὐ δώσω τοὺς μισθούς· εἰ δὲ μὴ πείσω, ὡσαύτως, οὐ δώσω, οἷα μὴ μαθὼν παρὰ σοῦ τὸ πείθειν. ὁ δὲ Κόραξ ἀντέστρεψε, καὶ φησί,

ex ipſo Homero comprobatur, ait enim

Sed Deus formam ceu coronam [illegible]dit; illi vero in ipſum
Delectati [illegible]: Ipſe vero [illegible] concionatur.

Sed de ſecundo quidem capite ſatis.

Tertium inſuper, Quomodo rhetorica ad homines venerit. Etenim conſentaneum erat poſt deos, etiam Heroas illam accipere, ac deinde cognatam ipſis ac rationabilem omnem naturam. Illam itaque ante omnes recepit Syracuſa urbs Siciliæ, quæ inſula eſt maxima ad occidentales partes ſita. Hæc Syracuſa Corinthiorum & Lacedæmoniorum colonia fuit. Poſtremis vero temporibus, ſub Gelonis & Hieronis tyrannidem redacta eſt: qui tanta crudelitate contra Syracuſios tyrannidem exercuerunt, ut præciperent eis ne vel minimum loquerentur; ſed manuum, pedum vel oculorum nutibus quæ in uſu & neceſſaria erant ſignificarent: unde aiunt quidam orcheſticen initium accepiſſe: nam ſermone uti cum prohiberentur, re[illegible] ſignificare moliti ſunt. Deinde J[illegible]rator, exterminatis tyrannis, S[illegible] eripuit. Illi metu ne in ſimilem rurſus tyrannidem inciderent, ſibi omnium rerum dominatum attribuerunt. Corax vero quidam genere Syracuſius, perpendens populum eſſe quidpiam inſtabile, cum intelligeret mores hominum ſermone concinnari, in cœtum frequentis populi ingreſſus, primo blandis adulatoriiſque verbis turbulentum eorum animum mitigare cœpit, hoſque ſermones prooemia vocavit. Deinde confinia dedit, & quaſi narrando quæ opportuna erant ſignificavit, hujuſmodique verba agones ſive certamina nuncupavit: poſtremo quæ jam dicta fuerant repetiit & in memoriam revocavit; atque his epilogorum nomen indidit. Cum autem ea quæ ad rhetoricam ſpectabant ſic oſtendiſſet: id populo perſuaſit, qui noſtræ artis finis eſt. Cum autem eloquentiâ & perſuadendi arte celebraretur, multi filios ſuos ipſi tradiderunt ad eloquentiæ diſciplinam. Tiſias autem quidam cum huic operam dare vellet, ipſumque videret magnam doctrinæ mercedem expetere, virum ſic alloquitur, Diſcere quidem cupio, ô Corax, mercedem vero, quam offeram non habeo; ſed duplicem ſolvam poſtquam didicero. Ille vero perhumaniter ipſum docuit. Edoctus poſtea ille ingratum ſe præbuit, & hæc loquutus eſt: Dic mihi, Corax, rhetoricæ definitionem. Ille, rhetorica, inquit, eſt opifex perſuaſionis. Tiſias vero, litigabo igitur tecum, & ſi eundem perſuadeam, non dabo mercedem; ſi vero non perſuadeam, itidem non dabo, utpote qui a te perſuadendi artem non didicerim. Corax vero reponit & ait,

Litigabo

δικάσομαι κἀγώ· καὶ εἰ μὲν πείσω, ὡς πείσας λήψομαι· εἰ δὲ μὴ πείσω, καὶ ὅμως λήψομαι, ἐπειδὴ τηλικοῦτον ἐξέθρεψα μαθητήν, ὡς καὶ τῶν διδασκάλων κρατεῖν. ὅθεν οἱ παρεστηκότες ἐβόησαν, κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν. καὶ περὶ μὲν τρίτου κεφαλαίου τοσαῦτα.

Τέταρτον δέ ἐστιν ὅπως ἐν Ἀθήναις ἤκμασε. Λεοντίνη πόλις ἐστὶ τῆς Σικελίας· ταύτην ἀπῴκισαν πάλαι Ἀθηναῖοι. πόλεμον δὲ ἐσχηκότες Λεοντῖνοι πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, πρεσβεύονται, καὶ τοὺς Ἀθηναίους διὰ Γοργίου ῥήτορος συμμαχίαν αἰτοῦντες. τοσοῦτον δὲ παρὰ Γοργίᾳ περιῆν τὸ κάλλος περὶ τὴν φράσιν, ὥστε πάντας τοὺς Ἀθηναίους εἰς τὴν ἀκρόασιν κινῆσαι. συνερχόμενοι οὖν τὰς μὲν ἡμέρας τῶν ἐπιδείξεων ἐκάλουν ἑορτάς, τοὺς δὲ λόγους λαμπάδας. διὸ τὴν μὲν συμμαχίαν ἐν τῇ Λεοντίνῃ ἔπεμψαν· τὸν δὲ Γοργίαν κατέσχον, καὶ τοὺς ἑαυτῶν παῖδας παρεῖχον αὐτῷ μαθησομένους. ταχέως οὖν τὴν ῥητορικὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἀναδεξάμενοι, τὸν διδάσκαλον ὑπερηκόντισαν· καὶ οὕτως ἡ πρώτη δεκὰς τῶν ῥητόρων ἐξεφάνη· ἤτοι Ἀντιφῶν ὁ Ῥαμνούσιος, Λυσίας ὁ Κεφάλου, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Ἀνδοκίδης, Δημοσθένης, Αἰσχίνης, Λυκοῦργος, Ὑπερείδης, Δείναρχος.

Πέμπτον δὲ κεφάλαιον, τίς ὁ ὅρος τῆς ῥητορικῆς, καὶ τί τέλος, καὶ τί τὸ ἔργον αὐτῆς. εἰδέναι δεῖ ὡς πολλοὶ τῶν ῥητόρων, καὶ τῶν φιλοσόφων πολλοὺς ὅρους τῆς ῥητορικῆς ἀποδεδώκασιν. Ἀριστοτέλης γοῦν ὁ φιλόσοφος, οὕτως ὡρίσατο· ῥητορική ἐστι δύναμις τεχνικὴ τοῦ περὶ ἕκαστον ἐνδεχομένου πιθανοῦ λόγου. ἡμάρτηται δ' οὗτος ὁ ὅρος κατὰ τὸ ἐλλεῖπον. δύο γὰρ κακίαι ὅρων πεφύκασιν, ὑπεροχή τε καὶ ἔλλειψις. εἰ μὲν γὰρ ὑπερέχει ὁ ὅρος τῇ λέξει, ἐλλείπει τοῖς πράγμασιν· εἰ δὲ ἐλλείπει τοῖς λόγοις, πλεονάζει τοῖς πράγμασιν. ἐπεὶ οὖν ὁ Ἀριστοτέλους ὅρος ἐνέλειψε τῇ λέξει μὴ προστεθέντος πολιτικοῦ καὶ διεξοδικοῦ, ἐπλεόνασε τῷ πράγματι. οὐ μόνον γὰρ τὴν ῥητορικὴν ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν διαλεκτικὴν περιλαμβάνει. τούτῳ δὲ διαφέρει τῆς διαλεκτικῆς ἡ ῥητορική· ὅτι ἡ μὲν διαλεκτικὴ οὐ μόνον περὶ πολιτικοῦ, ἀλλὰ περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος ζητήματος διαλέγεται πιθανῶς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν, ἀλλ' οὐ διεξοδικῶς· ἡ δὲ ῥητορικὴ περὶ τῶν πολιτικῶν μόνον, οὐ διαλεκτικῶς ἀλλὰ διεξοδικῶς. οὐκοῦν ἀποσκευαστέον τὸν Ἀριστοτέλους ὅρον ὡς ἐλλείποντα τῇ λέξει. ἐπὶ δὲ Καίσαρος Αὐγούστου Διονύσιος ὁ ἀπὸ Ἁλικαρνάσου καταφέρων τὸ γένος, ὡρίσατο τὴν ῥητορικὴν συνετῶς καὶ προσηκόντως, εἰρηκώς· ῥητορική ἐστι δύναμις τεχνικὴ πιθανοῦ λόγου ἐν πράγματι πολιτικῷ, τέλος ἔχουσα τὸ εὖ λέγειν. οὗτος τοίνυν ὁ ὅρος ἐκεῖθεν καλῶς ἔχειν· οὔτε γὰρ ἐλλείπει, οὔτε πλεονάζει, ἀλλὰ καὶ τὰ ἰδιώματα τῶν ὁρισμῶν ἔχει,

litigabo & ego, & siquidem persuadeam, accipiam utpote qui persuaserim; sin non persuadeam, attamen accipiam, utpote qui talem discipulum educaverim qui doctores etiam superet. Quamobrem qui aderant exclamaverunt, *Mali corvi malum ovum*. Et hæc de tertio capite.

Quartum est, quomodo Athenis floruerit rhetorica. Leontina urbs est Siciliæ, quam coloniam constituerant Athenienses. Ingruente conterminorum bello Leontini legatum mittunt Gorgiam, qui ab Atheniensibus belli societatem peteret. Tantus porro inerat Gorgiæ in concionando lepos, ut omnes Athenienses ad se audiendum pelliceret. Cum igitur convenirent, dies concionis solennitates vocabant, ipsas vero conciones, lampadas. Quamobrem Leontinam auxilium miserunt; Gorgiam vero detinuerunt, eique filios suos ad disciplinam tradiderunt. Brevi igitur Athenienses rhetoricam edocti, ipsum doctorem superarunt. Sicque prima Rhetorum decas sese extulit; nempe Antiphon Rhamnusius, Lysias Cephali filius, Isocrates, Isæus, Andocides, Demosthenes, Æschines, Lycurgus, Hyperides, Dinarchus.

Quintum caput est, quæ sit definitio rhetoricæ, quis finis, & quod opus illius. Sciendum est multos ex rhetoribus & philosophis, multas rhetoricæ definitiones dedisse. Aristoteles philosophus sic eam definivit: *Rhetorica est facultas artificialis sermonis persuasibilis, circa unamquamque rem versantis*. In hoc autem peccat hæc definitio, quod deficiat. Duo namque sunt vitia definitionum; nempe redundantia, & ellipsis sive defectus: nam si definitio præ dictione redundet, rebus deficit; contra si verbis deficiat, redundat rebus. Quia igitur definitio Aristotelis dictione deficit cum non addiderit, *politici & copiosi*, (sermonis), redundat rebus. Non solum enim hîc rhetoricam, sed totam dialecticam complectitur. In hoc autem differt rhetorica à dialectica, quod dialectica non solum de politica, sed etiam de qualibet alia proposita quæstione persuasibili modo disserat per interrogationem & responsionem, sed non copiose; rhetorica vero de politicis tantum, non dialectice sed copiose. Eliminanda itaque est Aristotelis definitio, utpote quæ dictione deficiat. Sub Cæsare tantum Augusto Dionysius genere Halicarnaseus, rhetoricam accurate & convenienter definivit, cum dixit: *Rhetorica est facultas artificialis persuasibilis sermonis in re politica, finem habens bene dicere*. Hæc ergo definitio bene habere existimatur, utpote quæ nec deficiat, nec redundet, sed etiam proprietates definitionum habeat; nimirum quod ex

λέγω δὴ τὸ ἐκ γένους καὶ συστατικῶν διαφορῶν καὶ ἰδιοτήτων συνεστάναι. διὰ μὲν γὰρ τοῦ εἰπεῖν, δύναμις, ἐσήμανε τὸ γένος· ἔστι γὰρ καὶ ἔντεχνος καὶ ἄτεχνος δύναμις· διὰ δὲ τοῦ, τεχνική, τὴν διαφοράν. εἶτα καὶ ἑτέραν ἐπιπλέκει διαφορὰν εἰπὼν, εἰρηκὼς, πιθανοῦ λόγου. εἶτα ἐπειδὴ οὐ μόνος ὁ ῥήτωρ ἔχει τὸ πιθανὸν, ἀλλὰ καὶ ἰατρικὴ καὶ γεωμετρική· καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τούτων οὐκ ἀπιθάνους δεῖ προσφέρειν τὰς ἀποδείξεις, προστίθησι τὸ, ἐν πράγματι πολιτικῷ. προσκεῖται δὲ τῷ ὅρῳ καὶ τὸ, τέλος ἔχουσα τὸ εὖ λέγειν. πᾶν γὰρ ὃ μὴ τέλος ἔχει καλὸν, ἢ κακοτεχνία ἐστὶν ἢ ψευδοτεχνία, ἢ ματαιοτεχνία. καὶ κακοτεχνία μέν ἐστιν ἡ τῶν φαρμακῶν καὶ τῶν γοήτων, ἐπὶ κακῷ γὰρ τῆς πολιτείας εὕρηνται· ἄλλο δέ ἐστι φαρμακεία, καὶ ἄλλο γοητεία, καὶ ἄλλο μαγεία· φαρμακεία μὲν γὰρ ἡ δι' ἐλλεβόρου, ἢ διὰ στόματος ἢ διὰ χρίσματος γινομένη· γοητεία δὲ ἡ ἀπὸ τῶν ὑλικῶν καὶ ἀκαθάρτων, καὶ κακοποιῶν δαιμόνων προσκαλουμένη. ἔλαβε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν γόων, ἤγουν τῶν θρήνων. μαγεία δὲ, ἡ διὰ τῶν μέσων δαιμόνων ἀγγελικῶν τε καὶ ὑλικῶν ἐνεργουμένη. ψευδοτεχνία δέ ἐστιν ἡ μετὰ τὴν ἐνέργειαν τέλος οὐ καταλιμπάνουσα, ὡς ἡ ὀρχηστική. καὶ ὁ μὲν ὅρος τῆς ῥητορικῆς οὗτος. ἔργα δὲ αὐτῆς κατὰ τὸν Θεοδέκτην, προοιμιάσασθαι πρὸς εὔνοιαν, διηγήσασθαι πρὸς πίστιν, ἀγωνίσασθαι πρὸς ἀπόδειξιν, ἀνακεφαλαιώσασθαι πρὸς ἀνάμνησιν. τέλος δὲ αὐτῆς, οὐ τὸ πεῖσαι, ἀλλὰ τὸ πιθανοῖς χρήσασθαι μεθόδοις· ὥσπερ καὶ ἰατρικῆς, οὐ τὸ ὑγιάσαι, ἀλλὰ τὸ ὑγιαστικαῖς χρήσασθαι μεθόδοις· καὶ φιλοσοφίας, οὐ τὸ πάντας ποιῆσαι καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς, ἀλλὰ τὸ καλὰ καὶ ἀγαθὰ συμβουλεῦσαι. καὶ εἰκότως, ὑπόκειται γὰρ ψυχὴ αὐτοπροαίρετος, αὐτοκίνητος, αὐτεξούσιος, παλίμβολος, θᾶττον ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἕτερον καταπίπτουσα, καὶ μᾶλλον ἐπιρρεπῶς ἔχουσα πρὸς τὸ αὐτῇ πείθεσθαι, ἢ ἑτέροις.

Ἕκτον δ' ἐστὶ κεφάλαιον πόσα εἴδη τῆς ῥητορικῆς, καὶ ὅτι εἴδη, ἀλλὰ μὴ μέρη, καὶ ἐκ ποίων μερῶν τῆς ψυχῆς ἕκαστον προελήλυθεν, καὶ εἰς ποῖον ἕκαστον ἀφορᾷ τέλος, καὶ ποίους τόπους καὶ χρόνους καὶ πρόσωπα διενείμαντο. τρία τοίνυν τὰ ἀνώτατα εἴδη τῆς ῥητορικῆς, συμβουλευτικὸν, δικανικὸν, πανηγυρικόν. καὶ συμβουλευτικὸν μέν ἐστι δι' οὗ συμβουλευόμεθα τὰ πρόσφορα· δικανικὸν δὲ δι' οὗ τὰς ἀμφισβητήσεις διακρίνομεν· πανηγυρικὸν δὲ, δι' οὗ τοὺς ἐπαινουμένους ἢ ψεγομένους δημοσιεύομεν. διαιρεῖται δὲ τὸ μὲν συμβουλευτικὸν εἰς προτροπὴν καὶ ἀποτροπὴν, τὸ δὲ δικανικὸν εἰς κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν, τὸ δὲ πανηγυρικὸν εἰς ἔπαινον καὶ ψόγον. καὶ ταῦτα μὲν τὰ μέρη· τὰ δὲ πρὸ αὐτῶν, τὰ εἴδη. τούτῳ δὲ διαφέρει μέρος εἴδους, τῷ τὸ μὲν εἶδος ὁλόκληρον ἀποτελεῖν ῥήτορα, τὸ δὲ μέρος μή. ὅστις γὰρ ἓν τῶν εἰδῶν οἶδεν, ῥήτωρ ἐστίν· οἷον Θηραμένης ὁ Κοθορ-

genere & ex constitutivis differentiis proprietatibusque constet. Nam per illud, *facultas*, significat genus, est enim & artificialis & non artificialis facultas: per illud autem *artificialis*, differentiam. Deinde aliam quoque addit differentiam, cum dicit, *persuasibilis sermonis*. Postea quoniam non solus rhetor habet persuasibilitatē, sed etiam medicina & geometria. Siquidem nec apud illos persuasibilitatis expertes demonstrationes proferre oportet, adjicit illud, *in re politica*: definitioni vero adjungitur illud, *finem habens bene dicere*. Nam quidquid finem non habet bonum, aut malum artificium est, aut falsum artificium, aut vanum artificium. Malum quidem artificium est veneficorum & præstigiatorum, nam in malam Reipublicæ inventum est. Aliud porro est veneficium, aliud præstigiæ, aliud magia. Veneficium enim fit aut helleboro, aut ore, aut unctione: præstigiæ autem, a dæmonibus aut materiæ hærentibus, aut impuris, aut maleficis advocantur: nomen vero mutuantur a gemitu sive a fletibus. Magia vero per medios dæmones, qui & angelici & materiales sunt, operatur. Falsum artificium est illud quod post operationem finem non relinquit, ut orchestice, sive tripudium. Et hæc quidem est rhetoricæ definitio. Opera autem ejus secundum Theodectem sunt, procemiari ad benevolentiā, enarrare ad fidem, concertare ad demonstrationem, dicta breviter repetere ad recordationem. Finis autem ejus est, non persuadere, sed persuasibilibus uti methodis; quemadmodum & medicinæ, non sanare, sed sanandi vim habentibus uti methodis; & philosophiæ, non omnes facere bonos & probos, sed bona & proba consilia dare. Et quidem jure merito: subjacet enim anima sui arbitrii, seipsam movens, libera, volubilis, cito ab alio in aliud procidens, & proclivior ad sibi ipsi obtemperandum quam aliis.

Sextum caput est, quot sint species rhetoricæ, & num illæ species sint, non vero partes, ac ex quibusnam animæ partibus singulæ procedant, in quem singulæ finem respiciant, & in quæ loca, tempora & personas distribuantur. Tres itaque sunt supremæ species rhetoricæ, consultoria, judicialis, & panegyrica. Consultoria est, per quam utilia consilia damus; judicialis, per quam dubitationes dijudicamus; panegyrica vero, per quam laudandos vel vituperandos publice prædicamus. Consultoria dividitur in hortationem & dehortationem; judicialis, in accusationem & defensionem; panegyrica, in laudem & vituperium. Et hæ quidem partes sunt, priora vero, species. In hoc autem differt pars a specie, quod species quidem totum rhetorem efficiat, pars vero non item. Quisquis enim unam speciem novit, rhetor est; exempli causâ Theramenes ille Cothurnus

νος συμβουλεύειν μόνον εἰδώς, ῥήτωρ ἐνομίζετο· καὶ Ζήνων δικάζεσθαι μόνον, ῥήτωρ ἤκουε· καὶ Γοργίας πανηγυρίζειν μόνον, ῥήτωρ ἐκαλεῖτο. ὥσπερ γὰρ ὁλόκληρον εἶδος ἀνθρώπου εἰ ἐπιτεθείη λίθῳ ἢ χαλκῷ, εἶδος λέγομεν ἀποσώζειν τὸν ἀνδριάντα· ἂν δὲ μέρος ἀνθρώπου, οἷον χεὶρ, ἢ πούς, οὐ λέγομεν ἅπαν ἀνειληφέναι τὸ εἶδος, ἀλλὰ μέρος ἀνθρώπου· οὕτως εἰ μὲν ἑνί τῶν μερῶν ἐξήσκηταί τις, ῥήτωρ οὐ νομίζεται· εἰ δέ τινι τῶν εἰδῶν, ῥήτωρ ἐξ ἀνάγκης ἐστί. ἀμέλει καὶ οἱ δικολόγοι, δικάζεσθαι μόνον εἰδότες, ῥήτορες καλοῦνται. προελήλυθε δὲ τὸ μὲν συμβουλευτικὸν ἐκ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ τῆς ψυχῆς μέρους· ἐξ ἐπιθυμίας γὰρ ἐπὶ συμβουλήν τις προάγεται. τὸ δὲ πανηγυρικὸν ἐκ τοῦ λογιστικοῦ· πᾶς γὰρ πανηγυρίζων, λόγῳ χρῆται. τὸ δὲ δικανικὸν ἐκ τοῦ θυμικοῦ· ᾧ γὰρ θυμοῦταί τις, τούτῳ καὶ δικάζεται. ἀπορήσειε δ' ἄν τις, πῶς λέγεται τὸ πανηγυρικὸν ἐκ τοῦ λογιστικοῦ προελθεῖν· καίτοι καὶ τοῦ δικάζεσθαι καὶ τοῦ συμβουλεύεσθαι διὰ λόγων ἐχόντων τὸ κῦρος. ἐπιλυτέον δὲ οὕτως· ἐν ἑκάστῳ μὲν τῶν τριῶν τῷ λογιστικῷ κεχρήμεθα, ἀλλ' ἀπὸ τῆς κινούσης ἕξεως ἢ ἐπὶ τὸ δικάζεσθαι, ἢ ἐπὶ τὸ πανηγυρίζειν ἔλαβεν ἕκαστον τὴν ὀνομασίαν. ἐπειδὴ γὰρ πρώτη κίνησις γέγονεν ἀπὸ τοῦ θυμικοῦ, ὑπηρέτησε δὲ τούτῳ ὁ λόγος, διὰ τοῦτο λέγομεν ἐκ τοῦ θυμοῦ ἔχειν τὸ δικανικὸν τὴν γένεσιν. ὁμοίως δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἐπειδὴ ἐν τῷ συμβουλευτικῷ ἡ ἐπιθυμία ἐκίνησε τὸν λόγον, καὶ ἐν τῷ πανηγυρικῷ τὸ λογιστικὸν ἐκ τῆς κινησάσης ἕξεως ἔλαβεν ἕκαστον τὴν προσηγορίαν. τέλος δὲ δικανικοῦ μὲν, τὸ δίκαιον, πρὸς γὰρ τοῦτο ὁ δικαστὴς ὁρῶν δικάζει· συμβουλευτικοῦ δὲ, τὸ συμφέρον· πανηγυρικοῦ δέ, τὸ καλόν. τόποι δὲ τοῦ μὲν δικανικοῦ, τὰ δικαστήρια· τοῦ δὲ συμβουλευτικοῦ, τὰ βουλευτήρια· τοῦ δὲ πανηγυρικοῦ, αἱ ἐκκλησίαι. χρόνους δὲ εἰλήφασι τὸ μὲν δικανικὸν τὰ παρεληλυθότα, τὸ δὲ συμβουλευτικὸν τὰ μέλλοντα, τὸ δὲ πανηγυρικὸν τὰ ἐνεστῶτα. εἰ γὰρ καὶ προϋπαρχούσας πράξεις, καὶ μελλόντων εὐχὰς προαναφέρομεν τῷ ἐγκωμιαζομένῳ, ἀλλ' ὅμως τὸν ἐνεστῶτα θηρώμενοι χρόνον. πρόσωπα δὲ ἔχουσι, τὸ μὲν δικανικὸν τοὺς δικάζοντας καὶ τοὺς δικαζομένους, τὸ δὲ πανηγυρικὸν τοὺς πανηγυρίζοντας καὶ τοὺς ἀκροατάς, τὸ δὲ συμβουλευτικὸν τοὺς συμβουλεύοντας καὶ τοὺς πρὸς οὓς ἡ συμβουλή.

Ἕβδομόν ἐστι κεφάλαιον, πόσαι ῥητορικαὶ καὶ ποῖαι, καὶ ποίαν σὺν θεῷ μετερχόμεθα. εἰσὶν οὖν πᾶσαι πέντε. ἡ ἀντίστροφος τῇ φιλοσοφίᾳ, ᾗ ἐχρήσατο Πυθαγόρας, καὶ Σωκράτης καὶ Πλάτων. εἰ γὰρ καὶ περὶ τῶν ἀεὶ ὡσαύτως ἐχόντων πραγμάτων τοὺς λόγους ὡς φιλόσοφοι ἐποιοῦντο· ἀλλ' οὖν τινι πειθοῖ κεχρημένοι· καὶ τὸ ὡμολογημένον γὰρ χωρὶς πειθοῦς ἀποδεῖξαι ἀμήχανον, ἡ ἀντίστροφος τῇ πολιτικῇ, ἧς ἠγήσατο

consultandi solum peritus, rhetor putabatur; & Zeno disceptandi solum gnarus, rhetor audiebat; Gorgias item panegyricæ solum peritus, rhetor vocabatur. Quemadmodum enim si tota species hominis aut lapidi aut æri indatur, dicimus statuam speciem hominis servare; sin pars hominis ut manus aut pes, non dicimus totam speciem accepisse, sed partem hominis: ita si quis in parte quapiam exerceatur, non ideo rhetor putatur; sin in quadam specie, rhetor necessario est. Sane causidici, qui litigare solum sciunt, rhetores vocantur. Procedit autem consultoria ex concupiscibili animæ parte; nam ex concupiscentia ad consultationem quis agitur. Panegyrica autem ex rationali: quisquis enim panegyrim effert, ratione utitur. Judicialis autem vel litigatoria, ex irascibili; nam cui irascitur quispiam, cum hoc & litigat. Quæstionem forte quispiam moveat, cur panegyrica dicatur ex rationali procedere, quandoquidem & litigare & consilium dare ex rationibus auctoritatem mutuantur? Sic autem solvenda quæstio est: in trium specierum singulis ratiocinio quidem utimur; sed ab affectu qui movet vel ad litigationem vel ad panegyrim, singulæ suam denominationem accipiunt. Nam quia primus motus ab irascibili procedit, huic autem ratio ministravit, ideo dicimus litigationem ab irascibili ortum habere. Similiter & in aliis, quia in consultoria concupiscentia rationem movit, & in panegyrica ratiocinium, ex affectu unde ortæ sunt singulæ denominationem acceperunt. Finis judicialis sive disceptatoriæ, est justitia, ad hanc enim respiciens judex judicat; consultoriæ utilitas; panegyricæ, bonum. Loca autem judicialis, tribunalia; consultoriæ, curiæ; panegyricæ, cœtus. Tempora vero ceperunt, judicialis, præteritum; consultoria, futurum; panegyrica, præsens. Etiamsi enim præterita gesta, & futurorum vota, ei quem laudibus celebramus, referamus, attamen præsens semper observantes tempus. Personas autem habent, judicialis eos qui judicant atque eos de quibus judicatur; panegyrica, concionantes & auditores; consultoria, consulentes & eos ad quos consilium initur.

Septimum caput, quot sint rhetoricæ, & quales, & quam Deo juvante sectemur. Sunt igitur quinque. Quæ philosophiæ respondet, qua usi sunt Pythagoras, Socrates & Plato: etsi enim illi de rebus semper eodem modo se habentibus, utpote philosophi verba fecerint; sed tamen quadam persuadendi arte usi, nam vel id quod in confesso est sine persuasione demonstrari nequit. Quæ respondet politicæ, quarum

Μιλτιάδης, Κίμων, Θεμιστοκλῆς. τούτων δὲ διαφέρει ἡ ἀντίστροφος τῇ πολιτικῇ τῆς ἀντιστρόφου τῇ φιλοσοφίᾳ, ὅτι ἡ μὲν τῇ φιλοσοφίᾳ ἀντίστροφον περὶ τοῦ καθόλου διαλαμβάνει· ἡ δὲ τῇ πολιτικῇ ἀντίστροφον οὐχ οὕτως. ἡ ἀντίστροφος τῇ διαλεκτικῇ. ταύτῃ δὲ διαφέρει τῆς ῥητορικῆς ἡ διαλεκτική, ὅτι ἡ μὲν διαλεκτικὴ κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν πειρᾶσθαι τὰ ζητήσεις· ἡ δὲ ῥητορικὴ διεξοδικῶς περὶ τῶν πολιτικῶν διαλαμβάνει πραγμάτων. ἡγήσαντο δὲ καὶ ταύτης Δημοσθένης τε καὶ Λυκοῦργος, καὶ ἄλλοι ῥήτορες. ἡ ἀντίστροφος τῇ συκοφαντικῇ, ἧς ἡγήσατο Ἀριστογείτων. ἡ ἀντίστροφος τῇ κολακευτικῇ, ἧς ἡγήσαντο Δημάδης καὶ Ἀριστόδημος. πέντε οὖν ῥητορικῶν οὐσῶν, ἡμεῖς τὴν πέμπτην μετερχόμεθα.

principes fuere Miltiades, Cimon, Themistocles. In his autem differt ea quæ politicæ respondet ab ea quæ respondet philosophiæ, quod ea quæ philosophiæ respondet, de omnibus differat; ea vero quæ politicæ respondet, non item. Quæ respondet dialecticæ: in eo autem differt dialectica a rhetorica, quod dialectica per interrogationem & responsionem quæstiones agitet, rhetorica vero copiose de politicis rebus disserat. Hujus principes fuere Demosthenes & Lycurgus, aliique rhetores. Quæ respondet sycophanticæ, cujus princeps fuit Aristogitón. Quæ respondet adulatoriæ, cujus principes fuere Demades & Aristodemus. Cum ergo quinque sint rhetoricæ, nos quintam sectamur.

Ογδοόν ἐστι κεφάλαιον, πόσοι οἱ τρόποι ῥητορικῶν ἀναγνώσεων. οὐδὲ γὰρ ῥαψῳδεῖν δεῖ ὡς τὰ ποιήματα, καὶ κωμῳδεῖν ὡς τὰ δράματα, ἢ ᾄδειν ὡς τὰ λυρικά, ἀλλ' ἑτέρως. Εἰσὶ γοῦν τρόποι ῥητορικῶν ἀναγνώσεων τρεῖς· ὁ σύντονος ὁ καὶ μάλιστα ἐν τοῖς δικανικοῖς πρωτεύων κατὰ τὸ Ὁμηρικόν·

Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν.

Οὗτος δὲ φράζεσθαι θέλει μετὰ σφοδροῦ τοῦ πνεύματος καὶ ζεούσης προθυμίας, τῆς πληγῆς τοῦ πνεύματος τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν καθάπερ πλήκτρον κτυπούσης, ὥστε προηγεῖσθαι τῆς φωνῆς τὴν ἀρτηρίαν. ὁ ἀνειμένος ὅς ἐστι τὸ ἐναντίον ἐπιεικής, ἠρέμα τοῦ πνεύματος τὴν ἀρτηρίαν πλήττοντος καὶ μελίχρουν τὴν φωνὴν ἀποτελοῦντος, ὡς τὸ ποιητικόν·

Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.

Octavum caput est quod sint modi rhetoricarum lectionum: neque enim recitare oportet ut carmina, aut comice narrare ut dramata, aut canere ut lyrica; sed alio modo. Sunt itaque rhetoricarum lectionum modi tres; vehemens, qui maxime in judicialibus primas tenet secundum illud Homericum:

Et verba imbribus nivalibus similia hybernis.

Hic autem pronuntiari debet cum vehementi spiritu, & ferventi animo, percussione spiritûs asperam arteriam instar plectri pulsante; ita ut arteria prius excitetur, quam vox. Item remissus, qui mitis & suavis est, spiritu leviter arteriam pulsante, melleamque vocem efficiente, secundum carmen illud.

Cujus lingua melle suavior fluebat loquela.

Ὁ μέσος ὅς ἐστι καὶ συμβουλευτικὸς καὶ ἐξηγητικός, καὶ ἐπιστολιμαῖος. φυσικώτατα δὲ πνεῖ τὸ πνεῦμα ἐπὶ τούτου· καὶ οὔτε ἄγαν ἀναπηδᾷ, ἵνα μὴ ἀποτελέσῃ τὸν σύντονον· οὔτε ὑφειμένως λέγεται, ἵνα μὴ ποιήσῃ τὸν ἀνειμένον· ἀλλὰ μέσῃ χρῆται ὁδῷ.

Medius est consultorius, narratorius & epistolaris: in hoc autem modo admodum naturali flat spiritus, neque admodum exsurgit, ne vehementem sonum efficiat; neque remisse profertur, ne remissum edat; sed media incedit viâ.

Ενατόν ἐστι κεφάλαιον, πόσαι πολιτεῖαι καὶ ποῖαι, καὶ ποίαν μετερχόμεθα. δεῖ δὲ πρότερον εἰπεῖν τίς ὁ ὅρος τῆς πολιτείας. πολιτεία τοίνυν ἐστὶν ἀρχὴ καὶ συνήθεια πραγμάτων. ※ ※ ※ ※

Nonum caput est, quod sint politiæ, & quales, & quænam appetenda sit. Opus autem est primo dicere, quæ sit politiæ definitio. Politia igitur est principium & consuetudo rerum ※ ※ ※ ※

Fol. 121. Συναγωγὴ ἐξηγήσεων εἰς τὰ τοῦ Ἀφθονίου προγυμνάσματα, φιλοπονίᾳ πολλῇ καὶ σπουδῇ ἐμοὶ τῷ γεγραφότι συλλεγεισῶν, καὶ προσφυῶς τοῖς Ἀφθονίου ῥητοῖς συναριθμουμένων. (sic) i. *Collectio interpretationum in Aphthonii progymnasmata labore & studio multo per me scribam consarcinatarum, & Aphthonii dictis congruenter connumeratarum.* Init. Ὁ περὶ τῶν προγυμνασμάτων λόγος, οὔτε τοῦ τῆς ῥητορικῆς ὅρου ἐπιζητεῖ, περίεργον γὰρ ἐν τοῖς ἀτελέσι τὸ τέλειον. Opus sane luce dignum si sit ἀνέκδοτον.

Fol. 135. Περὶ ῥήματος. Init. Ῥῆμά ἐστι μέρος λόγου ἄπτωτον. Opusculum grammaticum optimæ notæ.

Fol. 153. vers. sine titulo.

De artium & disciplinarum inventoribus.

Εὗρον τὴν μὲν ἀριθμητικὴν Φοίνικες, τὴν δὲ μουσικὴν

Arithmeticam quidem invenerunt Phœ-

μουσικὴν Θρᾷκες, τὴν δὲ ἀστρολογίαν Χαλδαῖοι.

Ποιηταὶ πέντε, Ομηρος, Ησίοδος, Πείσανδρος, Πανύασις, Αντίμαχος.

Ιαμβικοὶ τρεῖς, Σιμωνίδης, Αρχίλοχος, Ιππῶναξ.

Τραγῳδοποιοὶ ε΄. Αἴσχυλος, Σοφοκλῆς, Ευριπίδης, Ιων, Αχαῖος.

Κωμῳδοποιοὶ ἀρχαίας ζ΄. Επίχαρμος, Κρατῖνος, Εὔπολις, Αριστοφάνης, Φερεκράτης Πλάτων· μέσης κωμῳδίας β΄. Αντιφάνης, Αλεξιθούριος· νέας κωμῳδίας ε΄. Μένανδρος, Φιλιππίδης, Δίφιλος, [In marg. τινὲς διὰ τοῦ ι. ἄλλοι διὰ τοῦ ει διφθόγγου.] Φιλήμων, Απολλόδωρος.

Ελεγειοποιηταὶ δ΄. Καλλῖνος, Μίμνερμος, Φιλητᾶς, Καλλίμαχος.

Λυρικοὶ θ΄. Αλκμὰν, Αλκαῖος, Σαπφὼ, Στησίχορος, Πίνδαρος, Βακχυλίδης, Ιβυκος, Ανακρέων, Σημωνίδης. ἰστέον οὖν ὅτι Σημωνίδης μὲν ὁ λυρικὸς διὰ τοῦ η γράφεται, Σιμωνίδης δὲ ὁ Ιαμβοποιὸς διὰ τοῦ ι. καὶ ἴσως ὁ μὲν παρὰ τὸ σῆμα, ὁ δὲ παρὰ τὸ σιμός.

Ρήτορες θ΄. Δημοσθένης, Λυσίας, Υπερείδης, Ισοκράτης, Αἰσχίνης, Λυκοῦργος, Ισαῖος, Αντιφῶν, Ανδοκίδης.

Ιστορικοὶ ι΄. Θουκυδίδης, Ηρόδοτος, Ξενοφῶν, Φίλιππος, Θεόπομπος, Εφορος, Αναξιμένης, Καλλισθένης, Ελλάνικος, Πολύβιος.

Περὶ ποιητῶν.

Οσοι διὰ στίχων καὶ Ιάμβων ἐφράσθην· Ομηρος στίχους, Ησίοδος στίχους, Απολλώνιος στίχους, Θεόκριτος ὁμοίως, Αρατος ὁμοίως, Νίκανδρος ὁμοίως. Μένανδρος ἰάμβους, Οππιανὸς ὁμοίως, Καλλίμαχος ὁμοίως, Σοφοκλῆς ὁμοίως, Αἴσχυλος ὁμοίως, Λυκόφρων ὁμοίως, Πίνδαρος ξένα μέτρα καὶ τοῖς νῦν ἀγνοούμενα.

Οσοι γραμματικοὶ, Διονύσιος ὁ Θρᾷξ, Απολλώνιος, Δύσκολος, Αλέξανδρος, Αστυάγης, Αγαπητὸς, Σέργιος ὁ νεώτερος, Αὐξόνιος, Αδραστος, Θεαγένης, Ηρωδιανὸς, Θεοδόσιος ὁ τοῦ... Τρύφων, Δίδυμος ὁ νεώτερος, Νικοκλῆς, Εὐδαίμων, Ωρος, Διονύσιος ὁ Αλικαρνασεὺς, Πορφύριος, Αχιλλεὺς, Αρκάδιος, Ωραπόλλων, Τιμόθεος Γαζαῖος.

Οσοι περὶ ὀρθογραφίας, Απολλώνιος, Ηρωδιανὸς, Ωρος, Ρωμανὸς, Θεοδόσιος ὁ Φιλόπονος, ὁ Χάραξ, ὁ Χοιροβοσκός.

Οσοι περὶ διχρόνων. Ωρος, Παμπρέπιος, Αἰθέριος, Απαμεὺς, Ωρος, (sic) Στέφανος ὁ Κωνσταντινουπόλεως.

Οσοι ἐθνικῶν (i. περὶ ἐθνικῶν) Ωρίων Θηβαῖος, Μητρόδωρος, Φιλόξενος, Λογγῖνος.

nices, Muſicam Thraces, Aſtrologiam Chaldæi.

Poetæ quinque, Homerus, Heſiodus, Piſander, Panyaſſis, Antimachus.

Iambici tres, Simonides, Archilochus, Hipponax.

Tragici quinque, Æſchylus, Sophocles, Euripides, Ion, Achæus.

Comici veteris Comediæ ſeptem, Epicharmus, Cratinus, Eupolis, Ariſtophanes, Pherecrates, Plato: mediæ Comediæ duo, Antiphanes, Alexithurius: novæ Comediæ quinque, Menander, Philippides, Diphilus (*in marg.* quidam per i, alii per ει diphthongum) Philemon, Apollodorus.

Elegiarum poetæ quatuor, Callinus, Mimnermus, Philetas, Callimachus.

Lyrici novem, Alcman, Alcæus, Sappho, Steſichorus, Pindarus, Bacchylides, Ibycus, Anacreon, Semonides. Sciendum eſt Semonidem Lyricum per e ſcribi, Simonidem vero Iambicum per i: & fortaſſe alius a σῆμα, ſignum, alius a σιμὸς, ſimus.

Rhetores novem, Demoſthenes, Lyſias, Hyperides, Iſocrates, Æſchines, Lycurgus, Iſæus, Antiphon, Andocides.

Hiſtorici decem, Thucydides, Herodotus, Xenophon, Philippus, Theopompus, Ephorus, Anaximenes, Calliſthenes, Hellanicus, Polybius.

De Poëtis.

Qui per verſus & iambos loquuti ſunt, Homerus verſus edidit, Heſiodus verſus, Apollonius verſus, Theocritus ſimiliter, Aratus ſimiliter, Nicander ſimiliter. Menander iambos, Oppianus ſimiliter, Callimachus ſimiliter, Sophocles ſimiliter, Æſchylus ſimiliter, Lycophron ſimiliter: Pindarus peregrina carmina & hoc tempore ignota.

Quicumque grammatici, Dionyſius Thrax, Apollonius, Dyſcolus, Alexander, Aſtyages, Agapetus, Sergius junior, Auxonius, Adraſtus, Theagenes, Herodianus, Theodoſius, ... Tryphon, Didymus junior, Nicocles, Eudæmon, Orus, Dionyſius Halicarnaſeus, Porphyrius, Achilles, Arcadius, Orapollo, Timotheus Gazæus.

Qui de orthographia, Apollonius, Herodianus, Orus, Romanus, Theodoſius Philoponus, Charax. Chœroboſcus.

Qui de dichronis ſive de vocalibus ancipitibus, Orus, Pamprepius, Aetherius Apameenſis, Orus (*bis*) Stephanus Conſtantinopolitanus.

Qui de Gentilibus, Orion Thebæus, Metrodorus, Philoxenus, Longinus.

Πίναξ τῶν ἐν Ιατρικῇ διαπρεψάντων.

Δημόκριτος, Ιπποκράτης, Διοσκορίδης, Αρχιγένης, Ρϑφων, Γαληνὸς, Φιλάγριος, Θέων, Θέων, Αλέξανδρος Αφροδισιεὺς, Αλέξανδρος Τραλλιανὸς, Δημοσθένης, Σεβῆρος, Φιλούμενος, Διοκλῆς, Λεονίδης, Ανταλος, Σωρανὸς, Ορειβάσιος, Αετιος, Ιάκωβος, Σκυπαλος.

Οἱ τούτων ὑπομνηματισαὶ, Σώπατρος, Παῦλος, Αθανάσιος, Φοιβάμμων.

Εν δὲ τῇ φιλοσοφίᾳ ἤκμασαν, Πλάτων, Αριστοτέλης ὁ τούτου μαθητὴς, ὧν τὸν μὲν Πλάτωνα ὑπομνηματίζουσι πλεῖστοι· χρησιμώτεροι δὲ Γαῖος, Αλβῖνος, Πρισκιανὸς, Ταῦρος, Πρόκλος, Δαμάσκιος, Ιωάννης ὁ Φιλόπονος, ὅστις καὶ κατὰ Πρισκιανοῦ ἠγωνίσατο, πολλάκις δὲ καὶ κατὰ Αριστοτέλους· τὸν δὲ Αριστοτέλην καὶ αὐτὸν ὑπομνηματίζουσι πλείονες, ὧν χρησιμώτεροι Πορφύριος ὁ Φοῖνιξ, Αλέξανδρος Αφροδισιεὺς, Αμμώνιος, Αρριανὸς, Ατίκιος, Ζαχαρίας, καὶ Τριβοῦνος . . . . ἀδελφός.

Ονόματα ιβʹ. θεῶν· Ζεὺς, Ποσειδῶν, Αρης, Ερμῆς, Απόλλων, Ηρα, Αθηνᾶ, Αφροδίτη, Λητὼ, Αρτεμις, Εστία, Δήμητρα.

Tabula eorum qui in Medicina floruerunt.

Democritus, Hippocrates, Diofcorides, Archigenes, Rufon, Galenus, Philagrius, Theon, Theon, Alexander Aphrodifieus, Alexander Trallianus, Demofthenes, Severus, Philumenus, Diocles, Leonides, Antalus, Soranus, Oribafius, Actius, Jacobus, Scypalus.

Horum commentatores, Sopater, Paulus, Athanafius, Phœbammon.

In philofophia claruerunt, Plato, Ariftoteles ejus difcipulus, quorum Platonem quidem commentariis illuftrarunt plurimi: præftantiores vero Gaius, Albinus, Prifcianus, Taurus, Proclus, Damafcius, Joannes Philoponus, qui contra Prifcianum concertavit, fæpe item contra Ariftotelem. Ariftotelem etiam commentariis illuftrarunt plures, quorum utiliores funt Porphyrius Phœnix, Alexander Aprodifieus, Ammonius, Arrianus, Atocius, Zacharius, & Tribunus . . . . frater.

Nomina duodecim deorũ: Jupiter, Neptunus, Mars, Mercurius, Apollo, Juno, Minerva, Venus, Latona, Diana, Vefta, Ceres.

Fol. 155. In primum librum Iliados Homeri. Titulus, Επιμερισμοὶ σὺν θεῷ τῆς ά. Ομήρϑ. Init. Μῆνις ὄνομα προσηγορικὸν ῥηματικὸν, παρὰ τὸ μηνίω μήνις ἢ μῆνις; fed prima manu legebatur, μῆνις, μῆνις, καὶ μήνιδος.

Fol. 219. Επιμερισμοὶ κατὰ στοιχεῖον τῶν Ομήρϑ, τοῖς φιλομαθέσι καὶ σπουδαίοις αὐτὸ ἐμ... Αλλος δ' ἀρχὴ ἐστιν ἀπαύαρχος· ἐπειδὴ αἱ αἰτιωνυμίαι. Solam litteram A adfert.

CODEX CCCLXXXVIII. olim CLXIX. in charta vulgari papyrca, omnino recens, foliorum 125.

Fol. 1. Conftantini Imperatoris Tactica. De Naumachia, de Strategematibus, & de Piratica. Init. Αφῆς δὲ εἴπωμεν ταῦτα ἀπὸ ῥητὰ ἵνα διαταξώμεθά σοι. Articuli numerantur primo viginti duo, deinde ducenti feptemdecim. Poftea agitur de peditibus deligendis. Init. Αρμόζει ἐκλέξασθαι πεζοὺς στρατιώτας.

Fol. 65. De Strategematibus exempla. Initium: Οφείλει τις σπουδάσασθαι, ἵνα κρατήσῃ πλεῖα.

Exempla Strategematum adferuntur 170. fed quædam deficiunt in medio.

Opus definit in hæc verba, νίκης ἀήττητον τρόπαιον εἰς δόξαν σου κύριε.

Fol. 87. S. Joannis Chryf. Synopfis Veteris & Novi Teftamenti. Titulus fic habet: Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ιωάννϑ τοῦ Χρυσοστόμου σύνοψις τῆς παλαιᾶς καὶ καινῆς, ὡς ἐν τάξει ὑπομνηστικοῦ. προθεωρία. Init. Καινὴ λέγεται ἀπὸ τοῦ χρόνου, καὶ ἀπὸ τῆς φύσεως τῶν ἐν αὐτῇ.

Opus definit in Nahum Prophetam, & fcribitur in margine, ἕως ὧδε τὸ ἀντίγραφον.

Fol. 119. Nicephori Blemmidæ Βλεμμίδους, Philofophi, Geographia fynoptica. Init. Βουλόμενοι δὲ ὡς ἐν συνόψει περὶ τῆς οἰκουμένης διαλαβεῖν.

Infra. Περὶ τοῦ Ωκεανοῦ. Init. Οὗτος ὁ Ωκεανὸς εἰς ὢν καὶ κύκλῳ περιρρέων.

Deinde, Περὶ τῆς διαιρέσεως τῆς γῆς. Init. Η γῆ δὲ μεμέρισται εἰς τρία, εἰς Λιβύην.

Περὶ τῶν ἐθνῶν τῆς Λιβύης. Init. Ακουστέον δὲ τὰ ἔθνη τῆς δὲ ὁπόσα ἐστί.

Περὶ τῆς Εὐρώπης. Init. Ακουε δὲ καὶ περὶ τῆς Εὐρώπης. τὸ τῆς Εὐρώπης σχῆμά ἐστι.

Περὶ τῶν νήσων. Init. Ακουσον δὲ ἤδη καὶ πάσας τὰς νήσους.

Περὶ τῶν ἐθνῶν τῆς οἰκουμένης. Init. Μέλλοντες δὲ εἰπεῖν καὶ περὶ τῶν ἐθνῶν.

Περὶ τῶν ἐθνῶν πάντων τῶν οἰκούντων τῆς οἰκουμένης. In. Πρῶτον μὲν τῆς Μαιώτιδος λίμνης ἀρξάμενοι.

Περὶ τῦ Πόντου ϛ͂ παραθαλασσίας Ἀσίας. Initium : Ἀκουσον δὲ ἤδη ζωγραφοῦντός μου ϛ͂ ϛ͂ Πόντον.

Περὶ τῶν Περσῶν. Init. Ἀκουσον δὲ δὴ καὶ τοὺς Πέρσας.

Περὶ ϛ͂ λοιποῦ πόρυ ϛ͂ Ἀσίδος γῆς πρὸς ἀνατολάς. Init. Ἀκουσον δὴ πρὸς ἀνατολὰς καί.

Περὶ ϛ͂ σχημάτων ϛ͂ ὀρέων καὶ ποταμῶν. Init. Διαιροῦ δὲ ἤδη καὶ ὃ σχῆμα καὶ τοὺς ποταμούς.

Hæc Geographia ab homine imperito & insulso descripta fuit, ac vix credam esse Nicephori Bemmidæ viri ut sua ætate docti. Hîc regiones, flumina, urbes non quales erant & vocabantur tempore scriptoris, sed quales ex vetustioribus Geographis perperam & indocte consarcinatæ sunt, repræsentantur. Hujus fragmentum memorat Petrus Lambecius in Bibliotheca Cæsarea Lib. VII. p. 83. his verbis. *A fol. 510. pag. 2. usque ad fol. 515. pag. 1.* Nicephori Blemmydæ fragmentum Geographicum, *cujus titulus & principium :* Περὶ οἰκήσεων τῦ Βλεμμύδους. οἰκουμένης καθ' ὑπόθεσιν ὅλης ϛ͂ γῆς, ϛ͂ οἰκήσεων αἱ μὲν περίσκιοι γίνονται, αἱ δ' ἀμφίσκιοι, αἱ δ' ἑτερόσκιοι· περίσκιοι μὲν &c.

CODEX CCCLXXXIX. olim CLXXIV. in charta vulgari papyrea, omnino recens, paginarum 197. In fine scribitur. *In Roma 1512. alli 22. di Gennaro dua* (sic) *o tre hore avanti giorno.* In principio autem legitur, *a Monsieur l'Advocat Jacques d'Espaignet.*

Præmittitur Indiculus rerum.

Pag. 2. Xenophontis, Σωκράτους ἀπομνημονευμάτων βιβλίον α'. Init. Πολλάκις ἐθαύμασα τίσι ποτὲ λόγοις.

Pag. 46. Ἀπομνημονευμάτων β'. Init. Ἐδόκει δέ μοι ταῦτα λέγων προτρέπειν.

Pag. 95. Ἀπομνημονευμάτων γ'. Init. Ὅτι δὲ τοὺς ὀρεγομένους τῶν καλῶν.

Pag. 148. Ἀπομνημονευμάτων δ'. Init. Οὕτω δὲ Σωκράτης ἦν ἐν παντὶ πράγματι.

CODEX CCCXC. olim CCCXXXVIII. foliorum 99. cujus argumentum, Auctor & ætas hoc primi folii titulo declarantur :

Domino, Domino meo τῷ πάνυ Petro Seguierio dignissimo Franciæ Cancellario Torquato militi, Litterarum & Litteratorum parenti benignissimo, has in Apostolorum principis & Judæ Lebbæi Epistolas, Annotationes & Scholia, Joannes Tinnerel a Bellerophonte Arvernus D. D. D. anno æræ Christianæ 1661.

CODEX CCCXCI. olim CCCXXXIX. omnino recens in charta vulgari, foliorum 125. Initio scribitur : *Rhetorica Athanasii rhetoris. Ejusdem Logica.*

Fol. 1. Rhetorica per Interrogationem & Responsionem. Init. Ὁ διδάσκαλος, τί ἐστι ῥητορική ; ὁ μαθητής. ἐστι τέχνη καὶ διδασκαλία τοῦ καλῶς εἰπεῖν.

Fol. 38. Λογικὴ ἐπιστήμη κατὰ συντομίας ϛ͂ Ἰησουϊτῶν. κεφ. α'. Init. Ὁ λόγος κατὰ Πλάτωνα βασιλεὺς ὑπάρχων.

❖❖

CAPUT V.

Lexica, Grammatici.

CODEX CCCXCII. olim XV. bombycinus, foliorum 323. XIV. circiter sæculi.

Lexicon initio mutilum, sed altera & recentiore manu resarcitum.

Fol. 1. Ἄατος, ὃ ἀβλαβές.

Ἀάβακτι, ἀβλαβές.

Ἀαγὲν, ἄθραυστον.

Ἀάδειν, ὀχλεῖν, λυπεῖσθαι.

Scriptura primæ manûs incipit fol. 4. & sic habet.

Αἰσθητὰ, τὰ ὁρώμενα, τὰ πεφυκότα ϛ͂ αἰσθήσεσιν ὑποπίπτειν· οἷον χρῶμα καὶ σχῆμα, καὶ ὄγκος καὶ πηλικότης, καὶ λειτοτης, καὶ μαλακότης, ψόφος, καὶ ἀτμὸς, καὶ χυμὸς, λυότης (l. λειότης) ἢ τραχύτης, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Αἰσθητήριον, ὃ ὄργανον ἐν ᾧ καθίδρυται ἡ αἴσθησις.

Αἰσθητικὸν, ὃ ζῶον αὐτὸ ὃ κεκτημένον τὰς αἰσθήσεις· αἰσθανόμενον δὲ ζῶον, αἰπληκτικὸν κατὰ δύναμιν φυσικὴν τῶν αἰσθητῶν ....

Ex littera B.

Βαθυδίνης, βαθυτάτας ἔχων ῥοάς.
Βαχθύτιμος, ὁ παραμένων τῷ πράγματι αὐτοῦ, ἀλλὰ σχολάζων.
Βαθύγλωσσοι, εὔγλωττοι, ἐλλόγιμοι.
Βάκηλος, μέγας ἀνόητος, γυναικώδης, ἢ ὁ τετμημένος τὸ αἰδοῖον.
Βάκινος καὶ βαβάκινος, εἶδος χύτρας.
Βαλαντιοτόμος, ὁ κλέπτης.

Initium litteræ Γ.

Γαλαξίας τὸ ἐν τῷ (in Lexico ſequenti legitur τῷ) φῶς (ſic) τὴν νύκτα, ὅπερ ἐστὶν ἀνάκλασις φωτὸς ἡλιακοῦ, μὴ καταλαμπομένων τῶν ἀστέρων.
Γάλλοι, οἱ ἀπόκοποι, εὐνοῦχοι.
Γελαάδ, ἀποκάλυψις.
Γάτεις, ὁ περὶ γαστέρα ἀκρατής. καλοῦσι δ' οὕτω καὶ τὸ ἕλμινθας ἔχοντα.
Γαμψώνυχος, ἐπικαμπεῖς τοὺς ὄνυχας.

Initium litteræ Δ.

Δαήμονες, ἔμπειροι.
Δανιήλ, διάκρισις.
Δαιτυμόνες, ἑστιαταί.
Δαΐφρων, συνετός, πολεμικός.
Δαλός, λαμπάς, ἢ ξύλον καιόμενον.
Δασμολόγοι, φορολόγοι.

Initium litteræ E.

Ἑαῖς, ἰδίαις.
Ἑανὸς, πέπλος ποικίλος, λαμπρός.
Ἑαυτοὺς, ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους. οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι καὶ ἑαυτοὺς ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους.
Εάρτερα, λεπτά, ἁπαλά.

Initium litteræ Z.

Ζάκοτος, ἄγαν ὀργίλος.
Ζακόρος, ὁ τοῦ ναοῦ ἐπιμελούμενος. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν· τὸ δὲ ζα οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα ἐπίτασις, ἀλλ' ἀντὶ διὰ προσθέσεως, ἵν' ᾖ διάκονος.
Ζαμενής, ὁ ἄγαν ἰσχυρός.

Initium H.

Ἢ ἡ παρὰ Ἀριστοφάνει. ἀντὶ τοῦ σιώπα, ἢ ἀντὶ τοῦ καθά, καὶ ἡ ἀντὶ τοῦ ἥτινι, καὶ ἡ ἀντὶ τοῦ ὅπου, καὶ ἡ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει καὶ ἡ ἀντὶ τοῦ ἔφη, καὶ ἡ ἀντὶ τοῦ ἤμην καὶ ἀντὶ τοῦ ἰῶ, ἦπα γράφεται.
Ἧστο, ἐκαθέζετο.
Ἦα, ἀντὶ τοῦ ἦλθον, ἐπορευόμην, καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· ἀκμάζοντές τε ἦσαν ἐς αὐτόν. οἱ δὲ Ἴωνες, ἦσαν καὶ ἦσαν. (ſic)

Initium Θ.

Θαλαμηπόλος, ὁ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφόμενος.
Θῶκοι, καθέδραι.
Θρόνοι (ſic) θᾶκος, ἢ καὶ θῶκος, παρὰ τὸ θεῶ καὶ τὸ ἰσθῶ γέγονε θᾶκος καὶ θῶκος.
Θαλερὸς, ἀκμαῖος, ἰσχυρός, νέος.

Initium I.

Ἴαδρος, ὄνομα κύριον.
Ἴαμβος, στίχος ποδῶν ἐξ δισυλλάβος.
Ἰὸς, τὸ φάρμακον, καὶ τὸ βέλος.
Ἴαπυξ, ἄνεμος ἐλαφρὸς, ἢ ὄνομα τόπου.
Ἰανοκρήδεμνος, ὁ στέμμα ἐξ ἴων φορῶν.

Initium K.

Καθηγητὴς, ὁ διδάσκαλος.
Κάθυγρος, κεκμηκώς. In ſequenti Lexico legitur κάθιδρος, κεκμηκώς.
Κακοδαίμων, δυστυχής.
Κακήγορος, ὁ λέγων κακά.
Κατηφὴς, στυγνός.

Initium Λ.

Λάκωνες, οἱ Σπαρτιᾶται. εἰσὶ δὲ οὗτοι ἀνδρεῖοι.
Λαπιστὴς, ψεύστης, περπερητής.
Λάσιοι, πολύτριχες, δασεῖς.
Λαθάργος, ὁ κρυφοδάκτης καὶ ἀργός.

Initium

Initium M.

Μακάριος, ὁ πάντοτε ἐν ἀγαθοῖς ὤν.
Μαλθακός, τρυφερός, νεογνός.
Μαμωνᾶς, ὁ ἄδικος, καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν πλοῦτος. (sic)
Μανδύας, εἶδος ἱματίου, καὶ τὸ τῶν μοναχῶν πάλλιον.

Initium N.

Ναύαρχος, ὁ τῶν νηῶν ἄρχων.
Ναυσιπόρος, ὁ διὰ τῆς νηὸς περῶν.
Νακολλητισταί, οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς.
Νέποδες, οἱ ἰχθύες, οἱ ἐστερημένοι ποδῶν.

Initium Ξ.

Ξανθός, πυρρώδης. Ξάνθος, ποταμὸς καὶ ἵππος.
Ξανθόκομος, ὁ ξανθόθριξ.

Initium O.

Ὀαρισμοί, διάλογοι.
Ὄαρσις, κύριον.
Ὄαροι, αἱ γυναῖκες.
Ὀαριστύς, ἡ ὁμιλία.
Ὀάρων, γυναικῶν.

Initium Π.

Παγκρατιασταί, ἀθληταί, ἀγωνισταί, πύκται.
Παγετός, ὁ ψύχος, ἐκ τοῦ πήσσω ὁ πηγνύω.
Παιάν, ὕμνος ᾀδόμενος εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ κατὰ τὴν φλυαροκοπίαν τῶν Ἑλλήνων.
Παιδοτρίβης, παιδαγωγός, ἀλείπτης, ὁ διεγείρων.

In fine quædam tranſpoſita ſunt ex Π & ex initio litteræ P quæ incipit ſic
εἶπε τῷ δῆνι σύ. τινὲς δὲ τῇ Ἑβραίων φωνῇ κατάπιστον ἑρμηνεύουσι.
Ῥάθυμος, ἀναπεπτωκώς.
Ῥάχος, ὁ σκόλοψ.
Ῥαχήλ, ἀμνάς, ἡ ποιμαίνουσα.
Ῥᾳδιουργία, ἀπάτη.

Initium Σ.

Σαβάδιος, ἐπώνυμον τοῦ Διονύσου.
Σαγγάριος, ὄνομα ποταμοῦ.
Σακεσφόροι, ὁπλοφόροι, ἀσπιδηφόροι.
Σάλος, ἡ τῶν κυμάτων κίνησις.

Finis litteræ Σ & ſequentes omnes litteræ deſiderantur.

CODEX CCCXCIII. olim CLXXXI. membranaceus, XIII. circiter ſæculi, foliorum 215.

Fol. 1. Βίβλος λέξεων, ἐκ τῶν παρὰ πασῶν βιβλίων ἀθροισθέντων.

Initium litteræ A.

Ἄαπτος, ἀπροσπέλαστος· παρὰ τὸ ἅπτω ἅπτος καὶ ἄαπτος, οἷον τὸ ἄγαν ἁπτόμενον, ἢ οὐκ ἄν τις ἅψαιτο (sic), ἵν' ᾖ ἀπρόσιτος.
Ἄατος, αὐτοβλαβής, ἢ καὶ ὁ χαλεπὸς καὶ ὁ βλαβερός, ἐπίτασις τοῦ ἄλφα, παρὰ τὸ ἄω τὸ βλάπτω, ἄσω, ἄτος καὶ ἄατος.
Ἀάβυκτον, μέλαν, ἀβλαβές· ἄγω γὰρ τὸ κλῶ &c.

B ut in ſuperiori Codice. Sed hîc legitur βαχλύπλος pro βαχλύτιμος.

Sequentes litteræ, ut in præcedenti Codice, leviſſimis exceptis varietatibus. Quare eas ſolum quæ ibi deficiunt hîc adferimus.

Initium P.

Ῥαγδαῖος, σφοδρὸς ῥᾳδιουργός, πλαστογράφος.
Ῥαιστηρός, (ſic) σφαῖρα σιδηρᾶ.
Ῥαββουνί, διδάσκαλε.

Σ ut ſuprà.

Initium T.

Τάνις ποταμός. ἔστι τάπις τάπης, τὸ ἐπεύχιον· τάφος, τόπος κλαυθμοῦ καὶ πένθους.
Ταλαιπείριος, ὑπομνηστικός, καὶ ταλαπηρὸς ὁ καὶ ταλασιουργὸς ὁμοίως.
Τάλαρος, ὁ καλαθίσκος.

Initium Υ.

Ὕαντες, ἔθνος, οἵτινες Βοιωτίαν κατῴκησαν.
Ὕαιος, κύριον.
Ὑιέως δέ, τοῦ υἱοῦ.

Initium Φ.

Φαέθων, ὁ ἥλιος.
Φάκελος, ὁ τῆς κεφαλῆς φόρεμα.
Φλεγεὺς, ὁ δυσοργὴς χωρεῖ.
Φάλους, τοὺς αἰγιαλούς.

Initium X.

Χαμαίζηλοι, ταπεινοί.
Χαροπὸς, εὐόφθαλμος, περιχαρής.
Χάραξ, περίφραγμα, [illegible], ἑλεπόλεις.

Initium Ψ.

Ψάρος, ὄρνεον πετεινόν.
Ψάρος, ὁ ποικίλος.
Ψαφαρώτατος, λεπτότατος.
Ψαλμὸς, λόγος μουσικός.

Ω deficit.

CODEX CCCXCIV. olim CCLX. membranaceus, X. vel XI. sæculi, foliorum 279. Fuit olim Lauræ S. Athanasii in monte Atho, ut ex nota in principio declaratur: Βιβλίον τῆς ἑβδόμης, *liber septimi plutei*, qua de re frequentissime supra.

Lexica varia, quorum catalogus fol. 1. mendis scatet.

Post catalogum sequuntur hæc Græcobarbara carmina, prima manu.

Τὸ πᾶσιν εὔληπτον ἐκ πάσης βίβλου
Φιλεῖ ζητεῖν τὸ ὄνομα τῆς ἀποδελεξίας.
Τούτου χάριν πῶς (sic) ἦλθον ἀθύμως ξέσαι.
Περιγραφὴν ταύτην γὰρ ὥσπερ τῆς βίβλου
Καὶ σφαιρικὸν (sic) πόλον δὲ ἡλιοδρόμον,
Ἐν ᾗ δικαίως μαργαρίτας τὰς λέξεις
Ὡς πῦρ ἀποστίλβοντας οἱ ἐν τῷ ζόφῳ
Ἀγνώστας πέλοντες, ὡς ἐν ἡμέρᾳ
Εὐγνώμονας ὁρῶντες, δρῶσι τὰ [illegible].
Ἐγὼ γὰρ περὶ τὰ στέρνα λιγνὺν ἕνα
[illegible] φῶς ἀπαυγάζοντα τὰς γραμμάτων.
Ἄλλον δὲ σιδηρόπυρον ὡς περὶ τὰ μέσα
Ἀρκτῷον λάμποντα τὰς ἀνακτόρων
Ἄλλους πλανήτας ὄντας ὥσπερ ἀστέρας
Προφητικῶς φέροντας (sic) ὡς τὴν ἡμέραν.
Τῷ ἡλίῳ δὲ ἕπεται περὶ τοὺς πόδας
Η φωσφοροφαείνοτος γλῶττα τῶν δύο
Η πατρικὴ ζεύγλη τε χώρας τῆς ἄνω
Η κύρις (sic) γρήγορσις ὀρθοδοξίας
Ὑφ' ἧς φυλαχθείημεν ἐκ τοῦ ἐναντίου.
Κωνσταντῖνος δ' ἐγὼ γὰρ καὶ τάδε δράσας.

Fol. 2. Λέξεις τῶν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ γραφῇ ἐμφερομένων Ἑβραϊκῶν ὀνομάτων.
Χειστὶ ὁ θεός μου, δύναμίς μου.

Λέξεις τῶν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ γραφῇ ἐμφερομένων Ἑβραϊκῶν ὀνομάτων κατὰ τὸ στοιχεῖον. Initium: Ἀδὰμ, μαρτυρία ἢ γηγενὴς, ἢ ἄνθρωπος, ἢ χοῦς, ἢ αἷμα, ἢ γῆ σαρκουμένη ἢ ἐρυθρά. Sunt hæ voces Hebraïcæ numero paucæ.

Fol. 5. vers. Λέξεις τῶν ἐντιθεμένων (sic) γραφῶν ἐκτεθέντων παρὰ Στεφάνου καὶ ἑτέρων λεξιγράφων. λέξεις τῆς Ὀκταπύχου.

Ἄβραι, θεράπαιναι, δουλίδες.
Ἅγνισον, καθάρισον.

Fol. 23. voces Canticorum Scripturæ Sacræ.
Fol. 25. voces Ecclesiastæ.
Fol. 27. verso, voces Proverbiorum.
Fol. 31. voces Libri Sapientiæ.
Fol. 34. verso, voces 12. Prophetarum.

Et consequenter Isaïæ, Jeremiæ, Ezechielis & Danielis.

Fol. 39. vers. Voces Evangelii secundum Matthæum, & consequen ter secundum Marcum, Lucam & Joannem; Actuum Apostolorum & Episto larum.

Fol. 51. Voces Cyrilli Alexandrini, sive Lexicon. Init.

Ἄασας, ἔβλαψας.	Ἀάσατο, ἠγνόησεν, ἤμαρτεν, ἐφθόνησεν.
Ἀασάμην, ἐβλάβην.	Ἀάπλους, ἀπεριπελάστοις.

Fol. 214. Voces carminum S. Gregorii Nazianz. Init.

Ἀβάτοιο, τοῦ ἀβάτου.	Ἀβραμίδης δὲ, ὁ τοῦ Ἀβραάμ δέ.

Fol. 272. verso, aliud breve Lexicon sine titulo. Init.

Αἴνιγμα, παραβολὴ, ὁμοίωμα.	Ἀκοντίζω, τοξεύω.
Ἄμυνος, ἀσθενής.	Ἀνεπιστήμων, ἀμαθής.

CODEX CCCXCV. olim CLXXIII. in charta vulgari papyrea, omnino recens, foliorum 278.

Manuelis Moschopuli de Prosodia. In. Τί ἐστι προσῳδία, ποία τάσις (sic) ἐγγραμμάτου φωνῆς. Et ejus grammatica consequenter.

CODEX CCCXCVI. in charta vulgari, foliorum 122.

Joannis Tinerelli a Bellerophonte excerpta ex Eustathio in Homerum, quæ continentur in hoc Codice & in sequentibus.

In hoc autem primo Tomo fol. 1. *Extrait de la Préface d'Eustathius sur Homere*. Init. *On a tres mal traité (au rapport du Scholiaste) la pensée du prince des Poëtes.*

Incipit ab Odyssea & desinit in quintum Librum.

CODEX CCCXCVII. foliorum 222. a quinto Odysseæ Libro ad undecimum.

CODEX CCCXCVIII. foliorum 176. a duodecimo usque ad finem.

CODEX CCCXCIX. foliorum 145. Ejusdem Tinerelli excerpta ex Commentariis Eustathii in Iliadem Homeri a tertio Libro usque ad finem.

CODEX CCCC. foliorum 372.

Joannis Tinerelli, Epitome vitæ Libanii sophistæ & excerpta ex operibus ejus Gallico vulgari idiomate.

SELECTA HISTORICA EX LEXICIS COISLINIANIS CLXXVII. CCCXLV. & CCCXLVII. quæ apud Suidam, Harpocrationem & Etymologicum, vel non exstant vel diverse narrantur.

1. Ἄγραι χωρίον ἔξω τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, οὗ τὰ μικρὰ τῆς Δήμητρος ἄγεται μυστήρια, ἃ λέγεται τὰ ἐν Ἄγραις, ὡς ἐν Ἀσκληπιοῦ. Φερεκράτης γραῦσιν· εὐθὺς ὡς ἐκαθιζόμην ἐξ (f. ἐς) Ἄγρας, καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀγραίας αὐτόθι τὸ ἱερόν. Πλάτων Φαίδρῳ· (a) ἢ πρὸς τὸ τῆς Ἄγρας διαβαίνομεν. καὶ Δήμος ἐν α΄. Ἀτθίδος· τὰ μὲν οὖν ἄνω τὰ τοῦ Ἰλισοῦ πρὸς ἀγορὰν Εἰλήθυια· τοῦ δ᾽ ὄχθου πάλιν ὄρος τοῦτο ὃ νῦν Ἄγρα καλεῖται, Ἑλικὼν, ἐν ᾗ ἐσχάρα τοῦ Ποσειδῶνος τοῦ Ἑλικωνίου ἐπ᾽ ἄκρου. καὶ ἐν τῷ δ΄. εἰς τὸ ἱερὸν τὸ μητρῷον τὸ ἐν Ἄγραις. Cod. CCCXLV. fol. 65. verso.

1. Agræ locus extra Athenas, ubi parva Cereris mysteria celebrantur, quæ vocantur *in Agris*. Sic in Asclepii. Pherecrates in Aniculis: *Statim atque sedimus in Agris; hîc Dianæ & Agrææ templum est.* Plato in Phædro: *Aut ad Agræ templum transimus.* Et Demus in I. Atthidis. *Quæ superne sunt Ilisi versus forum Lucina. In prærupto autem mons ille, qui nunc Agra vocatur, Helicon: & ara Neptuni Heliconii in vertice.* Et in IV. *In templum maternum, in Agris situm.*

2. Ἀδυνάτοι, οἱ μέρος τι βεβλαμμένοι τοῦ σώματος, ὡς μηδὲ ἐργάζεσθαι· οἱ καὶ ἐχορηγοῦντο τὰ πρὸς

2. Invalidi, qui parte quadam corporis læsi erant, ita ut operari non possent, quibus a civitate necessaria ad victum

(a) In Phædro Platonis Edit. Henrici Steph. p. 229. ἢ πρὸς τὸ τῆς Ἀγραίας διαβαίνομεν, ubi Interpres vertit, *ad Agrææ Dianæ templum.* Quæ sequuntur admodum obscura sunt & vitiata.

το ζῆν [illegible] τ̃ πόλεως, μιϑοφορούντων αὐτῶν τῶν ἐντὸς τειῶν μνῶν ἀξίαν οὐσίαν κεκτημένων. ἐδοκιμάζοντο δ' οἱ ἀδύνατοι ὑπὸ τ̃ τῶν φ'. βουλῆς, καὶ [illegible] τ̃ ἡμέρας ὡς μὲν Λυσίας ὀβολὸν ἕνα, ὡς [illegible] Φιλόχορος έ. Ἀριστοτέλης δ' β'. ἔφη. CCCXLV. fol. 69. verſ. longe plenius & accuratius quam apud Suidam.

3. Ἀϑηνᾶ ἱππία· ἢ ὅτι ἐκ τ̃ τοῦ Διὸς κεφαλῆς, ὡς ὁ μῦϑος, [illegible] ἵππον [illegible] ἢ ὅτι ὡς Μνασέας, ἡ Π[illegible] καὶ Κορῆς τ̃ Ὠκεανοῦ ϑυγάτηρ Ἀϑηνᾶ [illegible] ἵππων [illegible]. ἄλλοι δέ φασιν, ὡς Ἀδράστου φεύγοντα [illegible] κ[illegible] [illegible], Ποσειδῶνα δὲ Ἀϑηνᾶν [illegible] [illegible]. CCCXLV. fol. 70. verſ. Quæ admodum corrupta eſſe videntur.

4. Ἀλῶα, ἑορτὴ Δήμητρος καὶ Διονύσου. [illegible] δὲ [illegible] τ̃ ἀπαρχαῖς ἀπὸ τ̃ [illegible] [illegible] Ἐλευσῖνα· ἢ [illegible] [illegible] ἑορτ[illegible] δὲ ἐπὶ τ̃ [illegible] τῶν καρπῶν ἑορτὴ ἀλῶα, ἐν [illegible] Ποσειδῶνος πομπή. ἀπὸ δὲ τοῦ [illegible] [illegible] ἅλω· καὶ ἡλιαία δὲ, ἐπεὶ πολλοὶ [illegible] συναϑροίζονται. CCCXLV. Hic vitium ſubeſſe putamus.

5. Ἄλφα· [illegible] [illegible] ἐκαλεῖτο· καὶ Μωϋσῆς [illegible] ὑπὸ Ἰουδαίων, [illegible] τ̃ πολλοὺς ἔχειν [illegible] [illegible], [illegible] ἐκαλεῖτο. [illegible] Νικ[illegible] ὁ τῆ Ἀμμωνί[illegible] [illegible] Ἰουδαίων [illegible]· Ἄλφα [illegible] καὶ ὁ [illegible] τ̃ Ἄδωνιν. [illegible] σεβωτῶν [illegible] Φοινίκων· καὶ [illegible] ἀπηνὴς καὶ ἄγριος. Ἄλφα [illegible] [illegible] ὑπὸ Βυβλίων· [illegible]. CCCXLV.

6. Ἀναγυράσιος· δῆμος [illegible] Ἀναγυροῦς [illegible], Ἐρεχϑηΐδος φυλῆς· ὁ δημότης Ἀναγυράσιος, [illegible] Ἀναγυράσιος δαίμων, [illegible] Ἀναγυρ[illegible] [illegible] [illegible] Ἀναγυρασίων. Ἀναγυράσιος [illegible] χαλεπῇ [illegible] τύχῃ καὶ [illegible] [illegible] [illegible] ἀλλεπαλλήλοις [illegible], [illegible]. φασὶ γὰρ [illegible] τῶν Ἀναγυρασίων δήμῳ [illegible] [illegible] τ̃ πλησίον ἱδρυμένον βωμὸν, [illegible] [illegible] ἐμπεσεῖν. [illegible] τὴν γυναῖκα, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς [illegible] [illegible] [illegible] πλαγῆ τ̃ μητρυιᾶς [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. εἶτα ἐπειδὴ [illegible], αὐτὸς τε [illegible] γυνὴ κατὰ πᾶσαν τ̃ πόλιν, αὐτὸς μὲν συγκλείσας ἑαυτὸν μετὰ πάντων τῶν κτημάτων ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ πῦρ ὑποβαλὼν ἐκαύϑη· ἡ δὲ γυνὴ εἰς φρέαρ ἑαυτὴν ἔρριψεν.

ſuppeditabantur: penſitabantque eis quotquot trium minarum facultatem haberent. Examinabantur porro invalidi à Quingentorum ſenatu, ac quotidie obolum unum accipiebant, ut Lyſias dicit, vel quinque ut Philochorus. At Ariſtoteles duos accepiſſe dicit.

3. Minerva equeſt[illegible] ſive q[illegible] ex Jovis capite, ut in fabula fert[illegible]r equitat[illegible]m abſtulit; ſive quia, ut inquit Mnaſeas, Minerva Neptuni & Cores [illegible]ceani filiæ nata, equorum currum invenit. Alii vero dicunt, cum Adraſtus fugiens [illegible] equos non cohiberet, Neptunum atque Minervam equeſtres vocatos fuiſſe.

4. Halœa, feſtum Cereris & Bacchi. Sic autem appellatum eſt, quia primitias ex Halo ſive [illegible] erat deferre Eleuſinem; vel [illegible] Haloſin ſive exci[illegible] in [illegible] ludentes exhibebant. In fructuum autem comportatione feſtum celebrabatur Haloa nomine, ubi Neptuni pompa ſeu deductio. Ex eo autem quod eadem in aula conveniant (συναυλίζεσϑαι) Halo appellatur; [illegible] vero dicitur, quia multi judices congrega[illegible]

5. *Alpha* apud Phœnices bovis caput vocabatur. Moyſes quoque legiſlator a Judæis ſic appellabatur, quod multos alphos, id eſt impetigines in corpore haberet. Ita nempe nugatur Nicar[illegible] Ammonii in libro de Judæis. Alpha item vocatus eſt aper, qui Adonidem ferit: [illegible] porro vocatus eſt ab Asbotis Phœniciæ pop[illegible] apud Phœnices quippe ſic nominat[illegible] crudelis & ferus. Alpha item vocatur [illegible] a Byblus. Sed etiam id quod minimum [illegible].

6. Anagyraſius. Populus eſt Anagyrus ex tribu Erechtheïde, cujus popularis vocatur Anagyraſius, & Anagyraſius dæmon, & delubrum Anagyraſium in populo Anagyraſiorum. Anagyraſius dæmon in proverbio fertur, quando infortunium, infauſti caſus & frequentes ærumnæ d[illegible]mum exagitant. Narrant enim in Anagyraſiorum populo agricolam fuiſſe, qui cauſa quapiam occurrente contumeliam intulerit aræ proxime poſitæ; ac propterea in graves calamitates incidiſſe. Primo namque uxorem amiſit, ex qua filium ſuſceperat: deinde filium de confictо crimine a noverca accuſatum excæcavit, ac cymbæ impoſitum in Lypron parvam inſulam tranſportavit, eumque ibi expoſuit. Poſtea vero cum tam ipſe quam uxor ejus in univerſa civitate opprobrio eſſent: ipſe quidem cum facultatibus omnibus cum ſeſe domi incluſiſſet, ignemque ſubjeciſſet, incendio periit: uxor vero in puteum ſeſe præcipitem dedit.

7.

7. Ἀνάγυρος, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα ἦν βορβορώδης τόπος κἀντεῦθεν δυσώδης, ὃς κινούμενος πολλὴν ἐποίει τὴν δυσωδίαν. ἐντεῦθεν ἐπεκράτησε καὶ παροιμία, κινεῖς τὸν Ἀνάγυρον, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐπικινούντων κακά· ἔνιοι δὲ ἐπὶ ἀναγύρου λοχμώδους φυτοῦ ἀλεξικάκου ὄντος, ὃ τριβόμενον ὄζει, καὶ δυσωδίαν ἐπιφέρει τῷ τοῦτο τρίβοντι· οἱ δέ φασιν ἀπὸ ἱερείας τινὸς τῆς Ἑκάτης, ἥτις ἐνθουσιῶσα καὶ βακχευομένη τῇ δαίμονι, ἠπείλει κινῆσαι αὐτῇ τὸν Ἀνάγυρον, καὶ ἅμα λαμβάνουσα τοὺς ἐκ τοῦ φυτοῦ λύγους ἐμάστιζεν ἑαυτὴν, ὡς δῆθεν τὴν Ἑκάτην ἐκ τούτου λυποῦσα. καὶ ἡ παροιμία ἐπεκράτησεν ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐπιφερόντων κακά. Cod. CLXXVII. Hæc habentur etiam apud Suidam, ſed toto cœlo differunt.

7. *Anagyrus*, populus Atticæ, ubi erat locus cœnoſus ideoque fœtidus, qui commotus tetrum odorem emittebat. Hinc obtinuit proverbium, *Anagyrum moves*, circa eos qui ſibi ipſis mala concitarent. Quidam putant hæc dici de anagyro fruticoſa medicaque planta, quæ attrita fœtet, & atterentem tetro odore aſpergit. Alii dicunt id ortum eſſe ex Sacerdote quadam Hecates, quæ quodam numinis furore concita cum debaccharetur, deæ comminabatur ſe illi Anagyrum concitaturam eſſe, virgiſque ejus ſeſe verberabat, ac ſi Hecaten ita mœrore afficeret. Proverbiumque obtinuit adverſus eos, qui ſibi ipſis mala inferrent.

8. Ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματ᾽ οὐκ ἦν· ἀλλ᾽ αὐτὸς ἐξελθὼν ἐπορίσατο. παροιμία ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων, παρ᾽ ὅσον Κροῖσος ἑαυτῷ πολέμιον ἐπεσπάσατο Κῦρον. Cod. CLXXVII. truncum apud Suidam.

8. *Viro Lydo negotia non erant, ſed egreſſus ille ſibi negotia comparavit.* Proverbium eos reſpicit qui mala ſibi attrahunt, quemadmodum Crœſus Cyrum inimicum ſibi induxit.

9. Ἀπατούρια, ἑορτὴ δημοτελὴς ἐν Ἀθήναις, ἣν ἐτέλουν τῷ Διονύσῳ. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ τοὺς γεννωμένους ἐν ἐκείνῳ τῷ ἐνιαυτῷ παῖδας τότε ἔγραφον ὀμνύντες οἱ πατέρες, Ἀθηναίους αὐτοὺς εἶναι. ἐδόκουν τε οἱ παῖδες πρὸ τούτου ἀπάτορες ὄντες, τότε πατέρας ἔχειν· ὅθεν καὶ Ἀπατούρια ὠνόμασται, ἀπὸ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ καὶ τοῦ πατὴρ, οἱονεὶ ὁμοπατόρια. καὶ ὥσπερ φαμὲν τὴν ὁμόκοιτιν ἄκοιτιν, οὕτω καὶ τὰ ὁμοπατόρια. ἤγετο δὲ ἡ τοιαύτη ἑορτὴ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· καὶ τὴν μὲν πρώτην ἐκάλουν δορπίαν, ἐπειδὴ φράτορες ὀψίας συνελθόντες εὐωχοῦντο· τὴν δὲ δευτέραν ἀνάρρυσιν, ἀπὸ τοῦ θύειν· τὴν δὲ τρίτην κουρεῶτιν, ἀπὸ τοῦ τοὺς κούρους καὶ τὰς κόρας ἐγγράφειν εἰς φατρίαν. ἔστι δὲ Ἀπατούρον ἱερὸν Ἀφροδίτης. Cod. CLXXVII. in multis hæc differunt ab iis quæ Suidas refert.

9. *Apaturia*, feſtum populare Athenis, quod in honorem Bacchi celebrabant. In hoc autem feſto pueros illo anno natos patres inſcribebant, jurantes illos Athenienſes eſſe. Tunc vero pueri, qui antea ſine patre fuiſſe viſi fuerant, patrem habere putabantur: unde & Apaturia dicta ſunt, a littera α quæ ſignificat ſimul & a voce *pater*, quaſi dicas *homopatoria*. Ac quemadmodum, ὁμόκοιτιν ἄκοιτιν [uxorem] dicimus, ſic & ὁμοπατόρια. Tale vero feſtum agebatur tribus diebus, quorum primum vocabant cœnam, quia tribules veſpere convenientes convivium agebant; ſecundum vero anarrhyſin ſive ſacrificium, eo quod immolaretur; tertium Cureotin, quod Curi ſive pueri & puellæ in tribum adſcriberentur. Eſt autem Apaturum templum Veneris.

10. Ἀπατούρια, ἑορτὴ Ἀθήναις ἀγομένη Διονύσῳ. Βοιωτῶν μαχομένων Ἀθηναίοις ἐπὶ χώραν Οἰνόης καὶ Μελαινῶν, Ξάνθου τοῦ Βοιωτοῦ ἡγεμόνος προκαλεσαμένου εἰς μονομαχίαν Θυμοίτην τὸν Ἀθηναίων βασιλέα, καὶ τούτου μὴ ὑπομείναντος, Μέλανθος ὁ Κόδρου πατὴρ ἐπὶ ὁμολογίᾳ τῆς βασιλείας ὑπέστη. εὐξάμενός τε Διὶ Ἀπατηνορείῳ, ὡς δέ τινες Διονύσῳ, καὶ τοὺς Ἀθηναίους κελεύσας Διὶ Ἀπατηνορείῳ θύειν, προσιόντι τῷ Ξάνθῳ ἔφη οὐ δίκαια ποιεῖν, δεύτερον γὰρ εἶναι μόνον μονομαχῆσαι προκαλεσάμενον. ἐπιστραφέντα δ᾽ ἐκεῖνον ὁ Μέλανθος λαβὼν ἀποκτείνει, καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἑορτὴν ἐνομοθέτησεν ἄγεσθαι, ἣν καὶ κατιονίαν συντελοῦσιν. ἤγετο δὲ τὰ Ἀπατούρια ἐπὶ ἡμέρας γ΄. καὶ ἐκαλεῖτο ἡ μὲν α΄. ἐν ᾗ συνδεῖπνον μόνον καὶ δορπία· ἡ δὲ δευτέρα ἐν ᾗ θύουσιν, ἀνάρρυσις. τὸ γὰρ θύειν ἀναρρύειν,

10. *Apaturia*, feſtum quod Athenis agitur Baccho. Cum Bœoti contra Athenienſes pugnarent pro regione Oenoes & Melænarum, Xantho Bœotorum duce ad ſingulare certamen provocante Thymœten Athenienſium regem, iſtoque conditionem non ſuſcipiente, Melanthus Codri pater ex pacto in regnum ſubſtitutus eſt. Precatuſque Jovem Apatenorium, quidam vero dicunt Bacchum, cum juſſiſſet Athenienſes Jovi Apatenorio ſacrificare, accedenti Xantho dixit non ex æquo ipſum agere, qui cum ad ſingulare certamen provocaret, ſecundus accederet. Retro autem converſum illum adortus Melanthus interficit, ideoque legem tulit ut feſtum celebraretur, quod etiam κατιονίαν *Cationiam* vocant. Apaturia vero tribus diebus celebrabantur; quarum prima, in qua ſolum cœnam ſimul agebant, vocabatur *Dorpia*; ſecunda, in qua ſacrificabant, *Anarrhyſis*.

καὶ τὸ θῦμα ἀνάῤῥυμα ἐλέγετο· ἐπεὶ οἱ ἀρχαῖοι ἀνακλῶντες τὰ ἱερεῖα, τὸ ἄνω ἀναῤῥύοντες ἔθυον. διὸ καὶ Ὅμηρος· αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν. τὸ δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐπίθυμα, ἐπαναῤῥυμα καλεῖται. ἡ δὲ τρίτη ἡμέρα κουρεῶτις λέγεται. ἐν ταύτῃ γὰρ τοὺς κούρους εἰσάγουσι, καὶ συνιστᾶσι τοῖς συγγενέσι καὶ γνωρίμοις· εἶτα τρέφοντες εἰς τὴν πολιτείαν, εἰς τοὺς φράτορας ἐνέγραφον. Φρατορία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς καὶ τριττύς, καὶ οἱ συννεμόμενοι αὐτῆς φράτορες. ἐν Τιμαίῳ· ἦν μὲν γὰρ δὴ Κριτίας, ὡς ἔφη, σχεδὸν ἐγγὺς τῶν ἐνενήκοντα ἐτῶν, ἐγὼ δὲ ἦν μάλιστα δεκετής, (sic) ἡ δὲ κουρεῶτις ἡμῖν ἐτύγχανεν ἀπατουρίων. καὶ Ἐπίχαρμος δέ που φησὶ, θωσούμεθα (sic) ὁ Ζεὺς ἐν Ἀρν. (sic) Cod. CCCXLV. multum differt a Suida.

ἀναῤῥύειν enim idipsum est quod sacrificare, & hostia *anarrhyma* dicebatur; quoniam veteres victimas retorquebant, & sursum vertentes sacrificabant. Quamobrem Homerus ait: *primo sursum retorserunt, deinde mactaverunt, postea excoriarunt.* Et in Areopago ἐπίθυμα vocatur ἐπαναῤῥυμα. Tertia vero dies Cureotis dicitur. Illo namque Curos sive pueros inducunt, & cognatis notisque suis consociant; deinde pro civitate educantes eos, in Phratoras adscribebant. Phratoria vero tertia pars est tribûs & τριττύς, ac qui in ea simul aluntur *Phratores* appellantur. In Timæo: *Erat autem Critias, ut dicebat, annorum prope nonaginta, ego vero ut plurimum decennis eram.* Epicharmus autem ait.....

11. Ἀπατούρια, ἑορτὴ ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις πυανεψιῶνι τελουμένη ἐπὶ ἡμέρας γ΄. ἐκλήθη δὲ οὕτως διὰ τὴν ὑπὲρ τῶν ὁρίων γινομένης τῆς Μελαίνας χώρας. πολεμούντων γὰρ τῶν Ἀθηναίων πρὸς Βοιωτοὺς, Μέλανθος ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς Ξάνθῳ τῷ Βοιωτῷ μονομαχῶν, ἀπατήσας ἀπέκτεινε. ὡς γὰρ ἐφάνη τῷ Μελάνθῳ τις ὄπισθεν τοῦ Ξάνθου, καὶ ὁ Μέλανθος ἀνεβόησεν ἀδικεῖν αὐτὸν δεύτερον συνεπαγόμενον· ὁ δὲ ἐπεστράφη, ὁ δὲ παίσας ἀποκτείνει αὐτόν. ἐκ δὲ τούτου ἥ τε ἑορτὴ ἀπατούρια, (a) καὶ ἡ Διονύσου μέλαινα αἰγίδος ἵτα ... το ?ωνο. Cod. CCCXLV.

11. *Apaturia*, festum est apud Athenienses quod Pyanepsione, id est Octobri mense celebratur tribus diebus Sic autem vocatum est propter terminos Melænæ regionis. Pugnantibus enim Atheniensibus cum Bœotis, Melanthus Atheniensium rex, cum Xantho Bœoto singulare certamen iniens, astu ipsum occidit. Visus quippe est a Melantho quispiam pone Xanthum, exclamavitque, inique agere qui secundum secum adduceret: cumque ille se retrovertisset, a Melantho confossus & occisus est. Hinc festum Apaturia, & Bacchi....

12. Ἀράβιος αὐλητὴς, τίθεται ἐπὶ τῶν ἀπαυστὶ λεγόντων. οἱ γὰρ Ἀράβιοι κατὰ συσκηνίας καὶ συγγενείας τὰς φυλακὰς ἐποιοῦντο· καὶ ὁ τεταγμένος φύλαξ σπιθαμιαῖον αὐλὸν ἔχων τῷ μήκει, δι' ὅλης ᾖδε τῆς νυκτὸς μέλος ἔντονον, τὴν παῦσιν τοῦ μέλους οὐκ ἀγαθὴν τιθέμενοι σημεῖον. ἀπὸ τούτου ἐλήφθη ἡ παροιμία, ἣν μεταλλάξας Μένανδρος, Ἀράβιον, φησιν, ἐξεύρηκα σύμβουλον· καὶ, Ἀράβιον ἐγὼ κεκίνηκα ἄγγελον. οἱ δέ φασι τὸ παλαιὸν μὴ μανθάνειν αὐλεῖν διὰ τὸ βάναυσον· τῶν δὲ ἀνδραπόδων τὰ πολλὰ εἶναι βάρβαρα καὶ Ἀράβια, τούτους αὐλῷ ᾄδοντας μόλις καταπαύειν, ἐφ' ὧν ἐλέχθη· δραχμῆς μὲν αὐλεῖ, τεττάρων δὲ παύεται. Cod. CLXXVII.

12. *Arabius tibicen*, dicitur de iis qui finem loquendi numquam faciunt. Arabii namque seu Arabes per tabernacula atque cognationes custodias agebant; & qui excubitor constitutus erat, tibiâ spithames longitudinem habente instructus per totam noctem canebat cantilenâ continuâ: nam cessationem a cantu pro infausto signo habebant. Inde sumtum est proverbium, quod immutans Menander ait, *Arabium inveni consiliatorem*; &, *Arabium ego excitavi nuncium.* Alii vero dicunt antiquitus non in more fuisse ut tibiâ canere disceretur, quod vilis res esse videretur. Ex servis autem magna pars erant Barbari & Arabes, qui tibiâ canendi vix finem faciebant, de quibus dictum est, *Pro drachma canit, pro quatuor cessat.*

13. Ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ. ἡ παροιμία, ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ, ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα κακὰ μᾶλλον αἱρουμένων, ἢ τὰ ἀλλότρια ἀγαθά. τῶν γὰρ Σκυθῶν ποτε ταῖς Ἀμαζόσι πολεμούντων, καὶ ἀνοχῆς γινομένης, τά τε ἄλλα φιλοφρονουμένων καὶ φασκόντων αὐταῖς, ὅτι εἰ τοῦτο πεισθεῖεν, ἀπηρώτοις συνέσονται ἀνδράσιν, ἀλλ' οὐχὶ λελωβημένοις καὶ χωλοῖς καὶ ἀχρείοις ὡς οἱ παρ' αὐταῖς· Ἀντιάνειρα ἡ τούτων ἡγουμένη, θρα-

13. Ἄριστα *optime.* Proverbium, *claudus optime coit*, de iis dicitur qui sua mala alienis bonis præferunt. Nam Scythis contra Amazonas bellum agentibus cum induciæ datæ essent, amice illi cum Amazonibus agebant, dicebantque ipsis; si sibi morem gererent cum viris integris in posterum coituras esse, non cum mutilis, claudis, & inutilibus, ut erant ii qui cum ipsis degerent. Antianira vero dux ipsarum, audax

(a) Sic Codex clare, quid hæc sibi velint non satis perspectum habeo. Vox ἴτα.... το corrupta legi nequit in MSS. Suidas. καὶ Διονύσου μελαναιγίδος ἱδρύσαντο. Vir eruditus Neocorus putat addendum βωμὸν, ut alibi legitur. At nescio an lectio etiam cum hoc additamento sana sit.

σεῖα ἅμα καὶ ἀκόλαστος ὄσα εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ἄρισα χωλὸς οἴφει, ἤγουν συνουσιάζει. αἱ γὰρ Ἀμαζόνες τῶν τικτομένων παρ' αὐταῖς ἀῤῥένων ἐπήρουν τὰ σκέλη, ἢ τὰς δεξιὰς χεῖρας· δῆλον οὖν ὅτι χωλοῖς ἀνδράσιν ἐχρῶντο. Cod. CLXXVII.

14. Ἀρκτεῦσαι. Λυσίας ὃ καθιερωθῆναι πρὸ γάμων τὰς παρθένους τῇ Ἀρτέμιδι ἀρκτεύειν ἔλεγεν. καὶ γὰρ αἱ ἀρκτευόμεναι παρθένοι καλοῦνται, ὡς Εὐριπίδης καὶ Ἀριστοφάνης. καὶ ἄλλως ἀρκτεῦσαι λέγεται ὃ ὥσπερ ἄριστον ἀφοσιῶσαι τῇ Ἀρτέμιδι καὶ θῦσαι. ἐῤῥήθη δὲ ἐκ τοῦ ἄρκτον ποτὲ φανῆναι ὡς λόγος ἐμ Πειραιεῖ (sic) καὶ πολλοὺς ἀδικεῖν, εἶτα ὑπὸ νέων τινῶν αὐτὴν ἀναιρεθῆναι, καὶ λοιμὸν ἐπιγενέσθαι· χρῆσαί τε τὸν θεὸν τιμᾶν τὴν Ἄρτεμιν, καὶ θῦσαι κόρην τῇ ἄρκτῳ. τῶν οὖν Ἀθηναίων πρᾶξιν τὸν χρησμὸν μελετώντων, εἷς τις ἀνὴρ οὐκ εἶα αὐτὸς εἰπὼν καταθύσειν. ἔχων οὖν αἶγα καὶ ὀνομάζων ταύτην θυγατέρα, ἔθυσε λάθρα, καὶ ἐπαύσατο ὃ πάθος. εἶτα τῶν πολιτῶν διαπιστούντων, ἔφη ὁ ἀνὴρ ἐπερωτᾶν τὸν θεόν. τὸν δὲ δὴ εἰπόντα θῦσαι, * καὶ ὃ λοιπὸν οὕτω ποιεῖν φήσαντα........ ὃ λάθρα γενόμενος. καὶ ἀπὸ τούτου αἱ κόραι πρὸ τοῦ γάμου ἀρκτεύειν οὐκ ὤκνουν, ὥσπερ ἀφοσιούμεναι τὰ τῆς θηρείας (sic). Cod. CCCXLV.

15. Ἀσιὰς, ἡ κιθάρα, ἀπὸ Ἀσίου τινὸς, καὶ ἀσία καὶ ἀσιώνη· ἢ ἀπὸ Ἀσίας τῆς μητρὸς Προμηθέως. Δοῦριν δὲ Ἀριστοτέλης φησὶ λέγειν, ὅτι ἐκλήθη Ἀσιὰς ἀπὸ τῶν χρωμένων Λεσβίων, οἵ τινες οἰκοῦσι πρὸς τῇ Ἀσίᾳ· οἱ δὲ ἀπὸ Τυῤῥηνοῦ Λυδοῦ, εὑρόντος (b) πρὸ τοῦ το (sic) τρίγωνον ὄργανον· οἱ δὲ ἀπὸ Τερπάνδρου. Cod. CCCXLV.

16. Ἀσιάδος κρούματα, τῆς κιθάρας· οὕτως Ἀριστοφάνης. CCCXLV.

1. Βάμμα Σαρδιανικὸν, ὃ ἐρυθρότατον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἐκπληκτῶν βαφέντων. νῆσος δέ ἐστιν ἡ Σαρδὼ ἐν ᾗ γίνονται πορφύραι κάλλισται. Cod. CLXXVII. Paulum differt a Suida.

2. Βάττου σίλφιον, ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ πολυτελῶν. οἱ γὰρ Κυρηναῖοι ὃ σίλφιον μέγα τι καὶ ἐξαίρετον ἔχοντες, ἔδοσαν Βάττῳ· καὶ οὐκ ἐξῆν ἄλλῳ κεκτῆσθαι. ἐγράφετο δὲ καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἑνὸς μέρους τοῦ νομίσματος τὸν Ἄμμωνα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ὃ σίλφιον ὡς μέγα. ὃ δὲ σίλφιον, βοτάνιόν ἐστι θεραπευτικὸν, ἡδύοσμον καὶ πολύτιμον. Cod. CLXXVII.

3. Βοῦς ὁ Μολοττῶν, ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ διαιρουμένων καὶ κατακοπτομένων. οἱ γὰρ Μολοττοὶ ἐπειδὰν ὅρκια ποιῶνται, βοῦς παρεστησάμενοι καὶ κώθωνας οἴνου πλήρεις, τὸν μὲν βοῦν κατακόπτοντες εἰς μικρὰ

simul & libidinosa respondit illis: *Claudus optime* οἴφει, id est, *coit.* Siquidem Amazones, mares qui apud ipsas nascebantur cruribus vel manibus dextris labefactare solebant: unde liquet eas claudis usas esse viris.

Ἀρκτεῦσαι. Lysias, cum virgines ante nuptias Dianæ consecrarentur, ἀρκτεύειν vocavit. Etenim ἀρκτευόμεναι virgines vocantur, ut Euripides & Aristophanes docent. Item ἀρκτεῦσαι dicitur, cum id quod quasi optimum habetur, Dianæ consecratur & immolatur. Dictum est autem sic eo quod ursa aliquando, ut narratur, in Piræo visa multos læsisset; deinde ab adolescentibus quibusdam occisa sit, ideoque pestis immissa fuerit. Hinc Oraculum a Deo editum fuisse narrant, ut honoraretur Diana & puella ursæ immolaretur. Itaque cum Athenienses oraculo obtemperare cogitarent, vir quidam id fieri non permisit, immolaturum se dicens. Cum ergo capram haberet quam filiam appellavit, clam ipsam immolavit, luesque finem habuit. Postea cum cives huic rei fidem non haberent, edixit vir ille, ut Deus consuleretur, (a), qui respondit immolatum esse, sicque in posterum faciendum esse palam id quod clam factum fuerat. Ab illo autem tempore puellæ ante nuptias ἀρκτεύειν non dubitabant, ac si feræ illi consecratæ essent.

15. *Asias*, cithara, ab Asio quodam, [dicitur] & *Asia* & *Asione*; vel ab Asia Promethei matre. Duris vero, ut narrat Aristoteles, ait Asiadem vocatam fuisse a Lesbiis qui illâ utebantur, quique prope Asiam incolunt; alii a Tyrrheno Lydo, qui primus invenit triangulum instrumentum; alii a Terpandro.

16. Asiadis sive citharæ pulsationes: sic Aristophanes.

Tinctura Sardianica, vel *Sardiniaca*, admodum rubra. Dicitur etiam de vesanis cum tinguntur. Sardo autem insula est, in qua fiunt pulcherrimæ purpuræ.

2. *Batti silphium*, dicitur de præclaris & magnificis. Cyrenæi quippe cum silphium magno in pretio haberent, Batto illud dederunt; neque alii licebat illud possidere. Ex altera quidem nummi parte Ammonem exprimebant, ex altera vero silphium utpote magnum. Est porro silphium planta medendis morbis, suaveolens & pretiosa.

3. *Bos Molossorum*, dicitur de rebus quæ in multa frusta dividuntur & conciduntur. Molossi enim in juramentis, admotis bobus & poculis vino plenis, bove quidem in minuta frusta conciso, fœderum trans-

(a) Sic divinando vertimus: hæc quippe clausula vitiata est.
(b) Legendum videtur, εὑρόντος πρώτου.

ἐπαρῶνται τοῖς παραβησομένοις οὕτως κατακοπῆναι· τοὺς δὲ κώθωνας ἐκχέοντες, οὕτως ἐκχυθῆναι τὸ αἷμα τῶν παραβησομένων. Cod. CLXXII. mancum apud Suidam.

gressores diris devovent, ut similiter concidantur; effusoque vino; sic effundi sanguinem eorum precantur.

1. Γελλοῦς παιδοφιλωτέρα, ἐπὶ τῶν φιλοτέκνων μὲν, τρυφῇ δὲ διαφθειρόντων αὐτά. Γελλὼ γάρ τις ἦν παρθένος, ἥτις ἐν τῷ τίκτειν ἐτελεύτησε. καὶ ἐπειδὴ ἄωρος ἐτελεύτησεν, ἔφασαν οἱ Λέσβιοι αὐτῆς τὸ φάντασμα ἐπιφοιτᾶν ἐπὶ τὰ παιδία, καὶ τοὺς τῶν ἀώρων θανάτους αὐτῇ ἀνετίθεσαν. μέμνηται ταύτης Σαπφώ. mancum apud Suidam Cod. CLXXVII.

1 *Infantium amantior quam Gello*, dicitur de iis quæ natorum quidem amantes sunt, sed præ voluptate nimia illos exstinguunt. Gello enim quæ jam virgo erat, quæ primo partu interiit. Quia vero immatura morte exstincta fuerat, dicebant Lesbii ejus phantasma infantes adire, præmaturamque illorum mortem ipsi adscribebant. Ejus meminit Sappho.

1. Δῆλοι. ἦσαν οἱ δῆλοι ἐκεῖνοι γράμματα τοῦ παρ' Ἑβραίοις ἀλφαβήτου ἐκ χαλκοῦ ἐκτετυπωμένα, ἑκάστου στοιχείου πλείονα ὑπάρχοντα. ὅτε μὲν οὖν ἐβούλοντο οἱ Ἰουδαῖοι ἐπερωτῆσαι τὸν κύριον, ἐν τῷ Ἐφὼδ κείμενα ἡπλωμένα, ἀνηρτῶντο ἐξ αὐτῶν τὰ στοιχεῖα κείμενα, μόνα τὰ ἐπιτρέποντα τὸ προκείμενον πρᾶγμα γενέσθαι ἢ μὴ γενέσθαι· οἷον, ἐὰν ναὶ λέγῃ κύριος, τὸ νῦ, ἄλφα, ἰῶτα ἀνηρτῶντο μόνα· καὶ οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀποκρίσεων οὕτω δεῖ τὰς διὰ τῶν δήλων γινομένων νοεῖν. ἱκέτευον δὲ διὰ δεήσεων ὅ τε ἱερεὺς καὶ ὁ λαὸς τὰς διὰ τῶν δήλων ἀποκρίσεις γενηθῆναι αὐτοῖς παρὰ κυρίου· καὶ τηνικαῦτα ἐγίνετο αὐτοῖς καθὼς προέγραψα. εἰ δὲ ἦν αὐτοῖς ὠργισμένος ὁ θεὸς, οὐδὲν διὰ τῶν δήλων αὐτοῖς ἀπεκρίνετο. Cod. CCCXLVII.

1. Δῆλοι. Erant δῆλοι, i. *manifesti*] litteræ alphabeti Hebraïci ex ære expressæ, ex singulis elementis plurimæ. Cum vellent ergo Judæi Deum interrogare, in Ephod jacentes & extensæ litteræ erigebantur, eæ solum quæ rem propositam permitterent vel vetarent. Exempli causá, si Dominus ναὶ, id est, *etiam*, dicere vellet, νῦ ἄλφα & ἰῶτα tantum erigebantur. Sicque in aliis Domini responsis, quæ διὰ τῶν δήλων fiebant, intelligendum est. Precibus quippe suis rogabant tum sacerdos tum populus, responsa sibi a Domino διὰ τῶν δήλων dari; tuncque contingebat ipsis ut supra scripsimus. Porro si Deus adversus eos iratus esset, nihil ipsis illo modo respondebat.

2. Διὰ φρατέρων (sic) κύων, ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ δεῖ εὑρισκομένων, καὶ διὰ τοῦτο κολαζομένων, παρόσον κύων εὑρεθεὶς ἐν φράτορσιν ἐμαστιγοῦτο. Cod. CLXXVII.

2. Διὰ φρατέρων κύων, *canis per tribules*, dicitur de iis, qui ubi par non est reperiuntur, ideoque puniuntur; quemadmodum canis inter Phratores seu tribules repertus flagellabatur.

3. Δισκεύων, κυλίων, περικυκλῶν, ἢ ἐκδεχόμενος. Cod. CLXXVII.

3. Δισκεύων, id est, volvens, circumagens, aut excipiens.

1. Εἰς Μασσαλίαν πλεύσειας, ἐπὶ κατάρας· παρόσον εἰς μαλακίαν οἱ Μασσαλιῶται διεβάλλοντο, ἢ ὅτι οἱ Μασσαλιῶται εἰς πόλεμον ἐξιόντες κοσμοῦνται ὡς γυναῖκες. Cod. CLXXVII.

1. *Massiliam navigaveris.* Cum cuipiam male precamur. Quia Massilienses de mollitie accusabantur; vel quia Massilienses dum in bellum procedunt, quasi mulieres ornantur.

2. Εἰς τὸ δέον ἀπώλεσεν, ἐπὶ τῶν κλεπτόντων μὲν τὰ πιστευθέντα, προσφασιζομένων δὲ εἰς τὸ δέον ἀνηλωκέναι. Περικλῆς γὰρ ὁ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων κωμῳδεῖται, ὡς ἐν τοῖς λογισμοῖς τῶν κοινῶν χρημάτων μετὰ τῶν ἄλλων ἐν τοῖς χρηματισμοῖς ἔγραψεν ἀνηλωκέναι εἰς τὸ δέον χρήματά τινα, κλέψας καὶ ἰδιοποιησάμενος αὐτὰ, καὶ τὴν κλοπὴν κρύπτων διὰ τῆς εἰς τὸ δέον λέξεως. ἔοικε δὲ ὡς οὐκ ἐπὶ κλοπῇ τοῦτο Περικλῆς πεποίηκεν, ἀλλὰ τὸν ἄρχοντα τῶν Λακεδαιμονίων χρήμασι δελεάσας ἐπὶ τῷ μὴ δηῶσαι τὴν χώραν, ὡς ἀπόρρητον ἐν τούτῳ οὐκ ἀναγράφων. ἔφερε γὰρ αἰσχύνην τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τῷ καλῶς πρὸς αὐτοὺς διατεθέντι ἄρχοντι ὄνειδος. κεκαλυμμένως οὕτως καὶ ἀδήλως ἔθετο, ἀνηλῶσθαι εἰς τὸ δέον δεκαπέντε τάλαντα, ἤγουν εἰς τὸ

2. *Ut opus erat insumsit*, dicitur de iis, qui concredita sibi suffurati, se in necesarios usus insumsisse simulant. Pericles enim dux Atheniensium traducitur, ut qui in publicæ pecuniæ rationibus summam quamdam in necessarium usum cum aliis pecuniis impendisse scripserit; cum eam tamen furatus esset, inque rem propriam convertisset, furtumque per hæc verba *in necessarium usum* tegeret. Verisimile tamen est non furto eas abstulisse Periclem, sed ut Lacedæmoniorum ducem mitigaret, ne agrum popularetur; remque utpote secretam non litteris consignavisse. Illud enim Atheniensibus ignominiam, beneque erga ipsos affecto duci vituperium intulisset. Sicque occultis arcanisque verbis posuit, *Insumta sunt in necessarium usum quindecim talenta*,

κοινῇ συμφέρον. Cod. CLXXVII. Longe differunt ab iis quæ Suidas refert.

id est, in publicam utilitatem.

3. Εἰς τὴν Ἡροδότου σκιάν, ἐπὶ τῶν μὴ τελεσιουργησάντων ἃ προείλοντο. Φασὶ γὰρ Ἡρόδοτον τὸν λογογράφον, Ὀλυμπιάσι δεῖξαι βουληθέντα τὴν ἑαυτοῦ ἱστορίαν, ἀναβάλλεσθαι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, φάσκοντα σκιᾶς εἰ ἐπιλάβοιτο ἐν τῷ τεμένει τοῦ Ὀλυμπίου δείξειν τὴν ἱστορίαν. ἔστι γὰρ δεινῶς προσήλιον τὸ χωρίον. ἔλαθεν οὖν αὐτὸν διαλυθεῖσα ἡ πανήγυρις οὐκ ἐπιδειξάμενον τὰς ἱστορίας. Cod. CLXXVII.

3. *In Herodoti umbram*, dicitur de iis qui non perficiunt ea, quæ proposuerant. Aiunt enim Herodotum scriptorem, cum vellet in Olympiadibus historiam suam exhibere, in dies distulisse dicendo; si umbram in delubro Jovis Olympii consequi posset, se historiam exhibiturum esse: est quippe locus solaribus radiis admodum expositus. Qua re accidit ut non advertente illo cœtus totus solveretur, necdum exhibitâ historiâ suâ.

4. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κόραις. τῶν Δελφῶν φοβουμένων Ἰάσωνα (sic) τὸν Θετταλῶν τύραννον μετὰ τὴν ἐν Λέκτροις (sic) μάχην, μήποτε τὸ ἱερὸν ἐλθὼν διαρπάσῃ, καὶ πυνθανομένων τοῦ Ἀπόλλωνος, εἶπεν·

Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κόραις·

κόρας ἴσως λέγων Ἀθηνᾶν καὶ Ἄρτεμιν. Admodum differt a Suida. Cod. CLXXVII.

4. *Mihi hæc curæ erunt, & albis virginibus.* Delphis metuentibus Jasonem Thessalorum tyrannum post Leuctricam pugnam, ne scilicet templum expilaret, Apollinemque sciscitantibus, respondit ille:

Mihi hæc curæ erunt, & albis virginibus:

Virgines forte vocans Minervam & Dianam.

5. Ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί. ὅτι οὐ δεῖ περὶ τῶν μελλόντων φροντίζειν ἢ δεδιέναι. Cod. CLXXVII.

5. *Me mortuo, terra misceatur igni.* Quia par non est de futuris curare vel metuere.

6. Εὐρυκλῆς μαντεύεται, ἐπὶ τῶν ἐπ᾽ ὀλέθρῳ σφῶν αὐτῶν μαντευομένων. Εὐρυκλῆς γὰρ ἐδόκει δαίμονά τινα ἐν τῇ γαστρὶ ἔχειν, τὸν ἐγκελευόμενον αὐτῷ περὶ τῶν μελλόντων λέγειν· ὅθεν καὶ ἐγγαστρίμυθος ἐκαλεῖτο. οὗτος δὲ προειπών ποτέ τινι τὰ μὴ καθ᾽ ἡδονὴν ἀνῃρέθη. Cod. CLXXVII.

6. *Eurycles vaticinatur*, dicitur de iis qui in perniciem suam vaticinantur. Eurycles enim videbatur dæmonem quemdam in ventre habere, qui jubebat ipsum futura prædicere: quapropter Engastrimythus, seu ventriloquus vocabatur. Hic cum cuidam prædiceret ea quæ ipsi minime placebant, interfectus est.

7. Ἐφοὺθ ἑρμηνεία. τὸ Ἐφοὺθ ἑλληνικῇ διπλοΐδι ἔοικεν. γίνεται γὰρ τοῦτον τὸν τρόπον. ὑφανθὲν ἐπὶ βάθος πηχέων ἐκ τεχνωμάτων καὶ χρυσοῦ συμπεποικιλμένου, ἀπερίπτυκτον τὸ μέσον τοῦ στέρνου καταλιμπάνει, χερσὶν ἠσκημένον, καὶ τῷ παντὶ σχήματι χιτὼν εἶναι πεποιημένον. τοῦτο δὲ ἐφόρει ἐπάνω τοῦ ποδήρους. ποδήρης δέ ἐστι λίνεον ἔνδυμα, βύσσινον χιτὼν περιερραμμένος τῷ σώματι, καὶ τὰς χεῖρας τοῖς βραχίοσιν κατεσφιγμένον. κέχυται δὲ ἕως τῶν σφυρῶν· οἷον ἐπιζώννυται κατὰ τὸ στῆθος ὁ ἱερεύς. Hæc mire corrupta videntur, totoque cœlo differunt a Suida. Cod. CCCXLVII.

7. *Ephuth interpretatio.* Ephuth Græcæ diploïdi simile erat. Hoc autem modo concinnatus erat. Textum erat in profundum cubitis affabre ex auro varie intertexto, mediumque pectoris non circumplicatum relinquebat, manibus . . . . . . & totâ figurâ suâ videbatur esse tunica. Hoc gestabat supra talarem vestem. Talaris vestis erat lineum indumentum, byssinum tunica corpus circumplectens, & manicis ad brachia constricta; & usque ad talos decidit. . . . .

1. Ἠλιθιώτερος τῆς Πραξίλλης Ἀδώνιδος, ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. Πράξιλλα γὰρ ἡ Σικυωνία μελοποιὸς ἐν τοῖς ὕμνοις εἰσάγει τὸν Ἄδωνιν ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν καταχθονίων, τί κάλλιστον καταλιπὼν ἐλήλυθεν, ἐκεῖνον δὲ λέγοντα οὕτως·

Κάλλιστον μὲν ἐγὼ λείπω φάος ἠελίοιο,
Δεύτερον ἄστρα φαεινά, σεληναίης τε πρόσωπον,
Ἠδὲ καὶ ὡραίους σικύους καὶ μῆλα καὶ ὄγχνους.

εὐήθης γάρ τις ἴσως ὁ τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ πρὸς σικύους καὶ τὰ λοιπὰ συναριθμῶν. Cod. CLXXVII.

1. *Stolidior Adonide Praxillæ*; de stolidis dicitur. Praxilla enim Sicyonia poëtria in hymnis Adonidem inducit, ab inferis rogatum, quonam pulcherrimo relicto istuc advenerit; respondentemque:

Pulcherrimum ego relinquo solis lumen;
Secundo splendidas stellas lunæque faciem,
Itemque speciosos cucumeres & poma piraque.

Stolidus quippe videtur, qui soli lunæque cucumeres & cætera annumerat.

1. Ἰνδικτιὼν καὶ ἰνδίκτος. αὕτη παρὰ Καίσαρος τοῦ Αὐγούστου ἐτάχθη παρὰ τοῖς ὑπηκόοις. μοναρχήσαντος γὰρ καὶ πάσης τῆς γῆς περιλαβόντος, κατὰ (sic) τὸν ἕκτον ἀπὸ μαρτίου μῆνα, αὔγουστον αὐτὸν τῷ οἰκείῳ ὀνόματι ὠνόμασεν. κατὰ δὲ τὸν σεπτέμβριον ἔταξε τὰ τέλη δίδοσθαι, ὅτε καὶ ἴνδικτον τὸν καιρὸν ὠνόμασε. Ῥωμαϊκὴ δὲ ἡ λέξις, καὶ σημαίνει ἀρχὴν φόρου. Cod. CLXXVII.

1. Indictio & Indictus. Hæc a Cæſare Auguſto ſtatuta eſt apud ſubditos ſuos. Cum enim univerſo orbi imperaret, ſextum a Martio menſem Auguſtum proprio nomine vocavit: Septembri vero menſe juſſit vectigalia ſolvi, Indictumque tempus illud vocavit. Eſtque vox Latina, quæ ſignificat initium tributi.

1. Κόρδακα καὶ κορδακίζειν, ὅτι δὴ γένος ὀρχισμοῦ ὁ κόρδαξ, Ἀριστόξενος ἐν τῷ περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως δηλοῖ οὕτως· ἦν δὲ τὸ μὲν εἶδος τῆς τραγικῆς ὀρχήσεως ἡ καλουμένη ἐμμέλεια, καθάπερ τῆς σατυρικῆς ἡ καλουμένη σίκιννις· τῆς δὲ κωμικῆς ὁ καλούμενος κόρδαξ. Cod. CCCXLV.

1. Κόρδακα & κορδακίζειν. Cordacem genus eſſe ſaltationis, Ariſtoxenus declarat in libro de tragica ſaltatione his verbis: *Erat ſpecies tragicæ ſaltationis, quæ vocabatur Emmelia, ſicut & ſatyricæ quæ Sicinnis; comicæ vero quæ Cordax appellabatur.*

1. Μελαμπύγῳ συντύχοις, ἐπὶ κατάρας τίθεται. Θείας γὰρ τῆς Ὠκεανοῦ γεγόνασι παῖδες δύο, οἱ καὶ λεγόμενοι Κέρκωπες. τούτοις ἀπατῶσι πάντας εἶπεν ἡ μήτηρ, ἀπεύξασθαι μὴ περιτυχεῖν μελαμπύγῳ. χρόνῳ δὲ ὕστερον τούτοις ὁ Ἡρακλῆς ἐξαπατῆσαι αὐτὸν πειραθέντας λαβὼν, καὶ δήσας ἔφερεν ἐπὶ τῶν ὤμων, ἄνω μὲν ἀναλαβὼν τοὺς πόδας, τὰς δὲ κεφαλὰς κάτω. ἰδόντες τὴν πυγὴν τοῦ Ἡρακλέους μέλαιναν, καὶ ἀναμνησθέντες τῶν τῆς μητρὸς λόγων, ἐγέλασαν. ἐφ' οἷς ὀργισθεὶς ὁ Ἡρακλῆς καὶ συρράξας τῇ γῇ τὰς κεφαλὰς ἀπέκτεινεν· ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἐλήφθη. Cod. CLXXVII. Toto cœlo differt a narratione Suidæ, qui ait Herculem ariſiſſe fratribus & liberos eos dimiſiſſe.

1. Μελαμπύγῳ συντύχοις. Cum cuipiam male precamur. Thæ namque Oceani filiæ duo filii fuerunt, qui vocabantur Cercopes. Iis, cum omnes fraude circumvenirent, dixit mater ſe precari, ne inciderent in virum nigro podice. Sub hæc autem Hercules, quod eum fallere tentarent, arreptos & vinculis conſtrictos humeris geſtabat, ita ut pedes ſuperne, capita inferne ſita eſſent. Cum viderent autem nigrum Herculis podicem, & verborum matris recordarentur, riſum emiſerunt. Qua re iratus Hercules eos alliſis capitibus interfecit: unde proverbium obtinuit.

Luciani excerptum, quod nos ad calcem edituros eſſe polliciti eramus, quia ea ipſa quæ Lucianus, compendio refert, omittendum duximus.

ABBREVIATIONES QUÆDAM EX VARIIS hujus Bibliothecæ Codicibus excerptæ, quæ non reperiuntur in Palæographia Græca.

ὅπωθεν Coislin. x. fol. 177.
Αἰτιόχȣ, Antiochi
Ἀντιόχȣ, Antiochi
Ἰωάννης Cod. XXIII
Λουκᾶς ibid.
Ματθαῖος ibid.
Μάρκος ibid.
ἠθικὸν ibid.
προεγράφη ibid.
φωτίȣ
ὑπέρπυρα. vel ὑπερπυρά vel forte ἄσπρα dubium Cod. XXIX

In sequentes varias Geographiæ Claudii Ptolemæi Lectiones

MONITUM.

CODEX COISLINIANUS CCCXXXVII. qui Claudii Ptolemæi Geographiam continet, descriptusque fuit XIV. vel XV. sæculo, tam multa tamque gravia præfert Lectionum discrimina, ut operæ pretium duxerim ejus Lectiones varias eruditis offerre. Unius igitur ex nostris Græce periti & accurati viri opera manuque usus, qui etiam Xiphilini & Alexiados Annæ Comnenæ quas supra edidimus varietates collegerat, has etiam typis dandas censui. His sane conspectis, nemo rei litterariæ studiosus non fatebitur nobilissimum Geographum manu medica egere. Omnia siquidem in Edito susque deque versa sunt, urbium locorumque nomina passim labefactata, situs secus positi, numeri vitiati, ita ut persæpe occurrant plus quam triginta vel quadraginta hujusmodi sphalmata una in pagina deprehensa. Neque tamen dixerim vitium semper in Edito, nusquam in Manuscripto reperiri: in hoc quippe non raro secus quam oportet legitur, maxime vero in nominibus propriis, in cæteris autem fere semper error in Edito jacet. Varietates item accentuum spirituumque non negligendas duximus. Cæterum unde mutuandæ sint genuinæ Lectiones decernere, illius erit, qui præstantissimi Scriptoris emaculandi provinciam suscipiet. Monitum porro Lectorem volumus, vocem ἥμισυ *quam pro dimidia vel gradus vel horæ parte sæpissime usurpat Ptolemæus, notatam apud Græcos siglis fere hujusmodi C'' vel S'', in Edito autem alia ab his longe discrepante nota, per initialem litteram H a nobis tali characterum forma destitutis notari. Illud etiam animadvertendum, inter has Lectiones cum duo numeri juxta sese ponuntur, primo quota Editi pagina, altero quota ipsius paginæ linea sit significari. Collatus est autem Codex ms. noster cum Editione Lugduni Batavorum emissa anno 1618.*

Editio.	Manuscriptus.
Pag. 4. lin. 4. συνημμένων, καὶ διαφέρει.	συνημμένων, οἷον κόλπων ἢ λιμένων καὶ πόλεων ἐπισημοτέρων, ἐθνῶν τε καὶ ποταμῶν, καὶ ἁπλῶς τῶν καθ' ἕκαστον εἶδος ἀξιολογωτέρων τε καὶ ἐπιφανεστέρων· καὶ διαφέρει.
l. 51. οὐ δεῖ.	οὐδὲν τι δεῖ.
60. φερουμένοις.	φερομένοις.
5. 22. μετεωροσκόπιον.	μετεωροσκοπικόν.
35. προσυνεθίσῃς.	προσυνθίσῃς.
42. βεβαίως.	βεβαίαν.
51. οὔτε.	ὥστε.
55. ἀναμέτρησις.	Deest.
63. πελίκην.	πηλίκην.
6. 8. μεγίστου.	τοῦ μεγίστου.
14. μαθεμάτων.	μαθημάτων.
19. εἰρεμένων.	εἰρημένων.
47. ἔφημεν.	ἔφαμεν.
48. ἐκλαμβανομένων.	ἐκβαλλομένων.
56. ὁποιωνοῦν.	ὁποιονοῦν.
59. τόν.	τήν.
7. 9. ἐάν.	κἄν.
13. τοῦτον.	τούτου.
21. ἐπιλογίζεσθαι.	ἐπιλογίσασθαι.
Pag. 6. l. 62. Deest contra positum scholium quod inest in margine manuscripti	Πολλάκις γάρ εἰσι τόποι, καὶ ὡς ἐπιτοπλεῖστον μὴ ἐπ' εὐθείας καὶ ἀδυνάτῳ περιπίπτειν· ἐπὶ δὲ κύκλου τμήματος δυνατόν ἐστιν εἰπεῖν, ὃ μεταξὺ διάστημα τινα λόγον ἔχει πρὸς τὸ ἐν αὐτῇ γραφόμενον μέγιστον κύκλον. τρεῖς γὰρ κατὰ κορυφὴν ὄντας, καθὼς ἐμαρτυρήθη Ἱππάρχῳ ὑπ' αὐτοῦ Πτο-

γεμαίῳ λαμβάνοντες, καὶ τὰς μεταξὺ διαστάσεις ὅσων εἰσὶ μοιρῶν, εὑρήσομεν τίνα λόγον ἔχει πρὸς τὸν μέγιστον κύκλον. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. ὁμοίας γὰρ περιφερείας περιέξουσιν ὅ τε τῶν οὐρανίων κύκλος καὶ ὁ ἐν τῇ γῇ γραφόμενος. ἔστω γὰρ κύκλος ὁ αβ. τῶν οὐρανίων καὶ ὁ ἐν τῇ γῇ γδ. οἱ δὲ δοθέντες πίπτει ε ζ. οἱ δε κατὰ κορυφὴν αἱ ηθ. ὧν σημεῖα εὑρήσομεν, ἐὰν ζεύξωμεν εἰς τὸ ἑξῆς τὴν καταγραφὴν τοῦ κύκλου. εὑρόντες γὰρ τὸ πρὸς ἀλλήλους &c. Cætera autem hujus ſcholii ſunt in editione pag. 7. l. 14. in margine.

p. 7. l. 27. τήν.	μέν.
28. χώραν.	χώρας.
35. τάς.	τα.
35. κειμένας.	κείμενα.
35. οἰκήσεις καὶ τὰς ἑξῆς.	Deeſt.
37. τοὺς ἴσον.	τὰς ἴσας.
38. ἰσημερινοῦ.	ἰσημερινοῦ μοίρας.
48. μέν.	ἐν.
49. πέμπτης ὥρας.	πέμπτην ὥραν.
50. δέ.	Deeſt.
8. 13. συνεχούσης.	συνεχοῦς.
13. τῆς καθ' ἡμῶν οἰκουμένην.	τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης. recte.
17. ἔχειν.	ἔχει.
21. περιϊσορρουμένων.	ἰσορρουμένων.
39. μόνον.	μόνων.
41. περιεργαζομένοις.	περιεργαζομένοις.
34. συγκατατεθειμένος.	συγκαταθέμενος.
52. οἴεται.	οἴεται.
52. ἐπιπλέον.	ἔπι πλέον.
56. τὴν ἀπ'.	τὴν μὲν ἀπ'.
58. ὅτι τε.	ἐπεί.
58. τούς.	τάς.
9. 2. ὁμολόγηται.	ὁμολογεῖται.
13. γῆς.	ἡμῖν γῆς.
13. τῆς δέ.	τῆς δέ.
14. μοί.	μ. ι. μοίρας.
18. τήν.	τήν.
20. καί.	Deeſt & recte.
22. πλάτος.	πᾶν πλάτος.
35. πεντακοσίοις.	πενταχιλίοις πεντακοσίοις.
35. Ὀκήλεως.	Ὀκηλέως. Semper hîc paroxytonum;
36. ἐξῆρται.	ἐξήρτηται.
40. θερινόν.	θερινὸν τροπικόν.
47. μόνοις.	μόνον.
54. μή.	μηδ' ὅλως.
59. μεσουρανοῦνται.	μεσουρανοῦνται.
61. Ἀρραβίας.	Ἀραβίας.
10. 14. Καίαβος.	Καίωβος.
15. ἡμῖν.	ἡμῶν.
17. ἵππον.	τὸν ἵππον.
24. νοτιωτέρων.	νοτιωτέρων.
53. μοίρας περισσάς.	μόνας περισσάς.
62. ὁδοὺς στάδια πάντων.	ὁδοὺς στάδια πάντα.
11. 21. τὸ μεταξύ.	κατὰ τὸ μεταξύ.
23. ἰνδικοῦ. Typographi mendum.	ἰνδικοῦ.
25. ἀπαρκτίαις.	ὑπὸ τοῦ ἀπαρκτία.

Editio.	Manuscriptus.
27. τὴν.	ὃ τὴν.
30. ἀναχθῆναι εἰς τά.	ἐληλυθέναι εἰς τά.
35. δέ.	δή.
42. μόνον.	μόνῳ.
56. ὑπό.	ὑπὸ τόν.
12. 3. τὸν αὐτὸν ἢ τόν.	τοὺς αὐτοὺς ἢ τούς.
6. αἰθὶ λόγου.	ἀλόγου.
10. αὐτός.	Deest.
32. Αἰθιόψιν.	Αἰθιόπων.
34. τούτου.	τούτων.
48. τοῦ δεῦρο.	τοῦδε.
54. μεσημβρίαν.	μεσημβρίαν.
57. ὅλων.	ὅλον.
60. Φλάκκος.	Φλάκος.
13. 17. γεγονέτω.	γινέσθω.
19. μεσημβρινῶν.	μεσημβρινῶν.
35. ἔτι.	ὅτι.
50. σινῶν.	σηρῶν.
55. δὲ τό.	δὲ τοῦ.
57. ὁδὸν τόν.	ὁδὸν τήν.
14. 9. Τιπανῶν.	Τιπανόν.
30. Βυζαντίον.	Βυζαντίου.
32. ςασιασμοῦ.	Deest.
40. ἑκατέραν.	ἑτέραν.
44. δυναμένοις.	δυναμένας.
50. καταφορὰς.	καταφώρας.
55. ὀκτακοσίοις.	ὀκτακοσίας.
62. Γαραμαίων.	Γαραμάντων.
62. Ἀσυρίας.	Ἀσυρίας.
15. 1. Παρθείας.	Παρθίας.
6. τοῦ Ἑλλησπόντου.	τοῦ δι' Ἑλλησπόντου.
8. Ἑλλήσποντον.	Ἑλλησπόντου.
9. ταῖς.	τήν.
12. Ἀρίας.	Ἀρείας. Sic semper.
16. μέν.	ἢ μέν.
24. προσαποδοθέν.	προσαπόδοσιν.
32. μοιρῶν.	μοίρας.
33. Σπέρας.	Σπέρας μοίραις.
34. τῆς Ῥοδίας.	διὰ τῆς Ῥοδίας.
43. μοιρῶν.	μοίρας.
58. τήν.	τόν.
62. Γαλητικόν.	Κολχικόν.
63. Ἀργαεικόν.	Γαργαεικόν.
64. Κόρκυρα.	Καρύρα.
16. 1. Καρυ.	Κόρυ. Sic semper.
1. Κόρκυραν.	Κάρκυρα.
9. ἀπηλιώτην.	ἀφηλιώτην.
10. γωνία.	γωνίᾳ.
13. Κόρκυρα.	Κάρκυρα. Sic semper.
14. μετά.	κατά.
34. τήν.	τόν.

Editio.	Manuscriptus.
42. ἀπό.	ὃ ἀπό.
62. ἀκούων τινάς.	ἀκούων τέ τινας ἡμέρας.
65. ἄῤῥητος ἔσται.	ἀόριστος ἔσται.
17. 1. ἔχῃ.	ἐπέχῃ.
12. τόν.	τῶν.
13. συγκείμενον καὶ αὐτόν.	συγκειμένω καὶ αὐτῶν.
16. Πράσον.	Πράσον. Sæpius sic. Aliquando Πράσον.
22. δὲ καὶ ὁ.	δέ.
25. μοιρῶν.	μοίρας.
27. χρυσῆς.	χρυσῆς χερσονήσου.
52. καὶ ἔτι ὁ διὰ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Βαίτιος τοῦ διὰ τῶν μακάρων νήσων μικρῷ πλέον τῶν ρκε΄. μοί.	καὶ ἔτι τούτου ὁ διὰ τῶν μακάρων νήσων, μοίρας ε΄. ὥστε καὶ ὁ μὲν διὰ τοῦ Κέρυ μεσημβρινὸς ὃς ἀπέχει τοῦ διὰ τῶν μακάρων νήσων μικρῷ πλέον ρκε΄. μοίρας.
56. μοιρῶν.	μοίρας.
60. ὅλων.	ὅλον.
60. ὡραίων.	ὡρῶν.
60. διαστημάτων.	Deest.
18. 4. δέ.	δή.
5. διεσταλμένην.	συνεσταλμένην.
11. οἷον ἐστὶ τὸ αὐτὴν κεῖσθαι Ταῤῥακῶνα τῇ Καισαρείᾳ.	οἷον ἐπὶ τὸ αὐτὴν κεῖσθαι πεπιστευμένων. Ταῤῥακῶνα γάρ φησιν αὐτὴν κεῖσθαι τῇ Καισαρείᾳ.
13. Πυῤῥηναίων ὡρῶν.	Πυρηναίων ὀρῶν.
15. Θεδυίαις.	Θεαίναις.
15. Λέπτη.	Λέπτις.
21. Τιλαουέμπλου.	Τιλάου ἐκ τοῦ.
24. Χελιδονέας.	Χελιδοναίας.
28. Σηβέννυτον.	Σεβεννυτόν.
31. ὑποπίπτειν.	ὑποτείνειν.
32. περιφερείᾳ.	περιφερείαν.
32. Πίσσην.	Πίασσην φησίν.
34. καὶ τῶν.	καὶ τὸ τῶν.
35. Πίσσην.	Πίασσην.
36. Λουκουδινίου.	Λουγδουνίου.
40. τάς.	τά.
42. καὶ ἐν τῷ.	καί.
54. ἄρκτοις.	ταῖς ἄρκτοις.
59. ἀνατολικοτέρα.	ἀνατολικωτέρα.
60. Αδουλικοῦ.	Αδουλιτικοῦ. recte.
61. Δειρίω.	Δηρίω.
62. ἔτι.	ἐστιν.
19. 2. καί.	Deest.
8. μὴ ἀπ᾽ ἄρκτων.	ἀπ᾽ ἄρκτων μή.
24. κατά.	τὰ κατά.
29. πάντες.	παντελῶς.
33. Σίμυλλα.	Σήμυλλα.
54. μεσοπόλεως.	μησοπόλεως.
20. 11. ταχυμετάβολον.	ταχὺ μεταβάλλον.
25. ἡμερῶν.	ἡμέρας.
27. Ζίγιν ἄκρον.	Ζίγγινα ἄκραν.
35. Ιαπια.	Ισινα.

Editio.	Manuſcriptus.
38. Ῥάπτα.	Ῥαπτά. modo oxytonum, modo paroxytonum.
21. 8. αὐτόν.	εὐθύς.
12. ἐκεῖ.	οὐ διά.
12. ἑκατέρῳ.	ἐν ἑκατέρῳ.
16. καταπαυομένων.	καταπαυομένων.
24. ἐπὶ πολύ.	ἐπίπολυ.
28. προσδιωρισμένον.	προσδιωρισμένον.
32. ἀναδεξάμενον.	ἀναδεξάμενοι.
35. πρὸ αὐτοῦ μὴ δῆλα λεγόμενα.	μὴ πρὸ αὐτοῦ δὴ λεγόμενα;
38. προσεπιμελήθημεν.	προσεπεμελήθημεν.
43. ἀλλήλας.	ἄλληλα.
22. 21. τόν.	τήν.
30. φαντασίαν.	φαντασίας.
31. παραφοράς.	παραφορᾶς.
38. ὁμοίως.	ὁμοίας.
41. αὐτήν.	αὐτῆς.
57. ἐπιπέδῳ.	ἐν ἐπιπέδῳ.
23. 4. προσβολήν.	προσβολήν. Sed ſupra ſcribitur alterâ manu τῆς ὄψεως.
8. πάντων.	διὰ πάντων.
8. ἐπί.	τὴν ἐπί.
9. ἔχοι τοῦτο μέν.	ἔχοιμεν τοῦτο.
15. διαίρεσιν.	διαίρεσιν.
27. ὅπως.	ὅπως ἄν.
62. ἀριθμοῦ.	ἀριθμῷ.
24. 2. τῆς.	τῇ.
4. μέν.	μὲν οὖν.
4. ὡραία.	ὡραῖα.
6. γράφεται.	γέγραπται.
11. ὥρας ἰσημερινοῦ τμημάτων.	ὥρας ἰσημερινῆς, τουτέστι διὰ πέντε τῶν εἰλημμένων τοῦ ἰσημερινοῦ τμημάτων.
14. ὥστε.	Deeſt.
19. ἀπέχοντα.	ἀπέχοντα.
19. ή. γ.	ή. γ. ιϛ.
21. ὁμοίως.	Deeſt.
22. ιϛʹ. γ.	ιϛʹ. γ. ιϛ.
26. τῶν διὰ Συήνης.	Deeſt.
27. ἀδιαφέρειν.	διαφέρειν.
28. κγʹ. Η. γ.	κγʹ. Η. γ. καὶ γραφόμενον διὰ Συήνης.
31. δʹ.	τῶν καὶ δʹ.
35. ἀδιαφέρειν.	διαφέρειν.
39. τῶν δὲ ιβʹ.	τῶν δὲ δωδέκατον τῶν καὶ δι' Ἑλλησπόντου γραφόμενον.
40. ὁ δι' Ἑλλησπόντου.	Deeſt.
42. ὁ διὰ Βυζαντίου.	Hæc ſunt in margine.
43. τῶν δὲ ιδʹ.	τὸν δὲ τεσσαρεσκαιδέκατον καὶ διὰ μέσου Πόντου.
44. ὁ διὰ μέσου Πόντου.	Deeſt.
45. τῶν δὲ ιεʹ.	τὸν δὲ πεντεκαιδέκατον τὸν διὰ τοῦ Βορυσθένους.
46. ὁ διὰ Βορυσθένους. ιϛ.	Deſunt.
48. ναʹ.	ναʹ. Η.

Editio.	Manuſcriptus.
53. ζ' mendoſe.	ϛ'. recte.
25. 5. τῷ.	ἐν τῷ.
6. παραλλήλων.	Ad hæc vocabulum eſt in margine hæc nota, ἤτοι τὸ διὰ Θούλης καὶ τὸ δι' Ἀγίσυμβα.
15. γραμμῆς.	γραμμήν.
15. καί.	ἐπί.
17. γινέσθω.	γενέσθω.
18. καὶ κέντρῳ τῷ η.	κέντρῳ τῷ η. καί.
19. δέ.	Deeſt.
22. πρὸς μὴν δὴ τοῖς τοῦ μήκους ὅροις ἐξ ὡριαίων.	Secundum hanc Manuſcripti lineam incipit in margine hoc ſcholion.

Ἐπειδὴ ὁ ἰσημερινὸς τὸν ἐπιτέταρτον ἔχει λόγον πρὸς τὸν διὰ Ῥόδου. τέσσαρες ἄρα μοῖραι τοῦ ἰσημερινοῦ ἴσαι εἰσὶ πέντε μοίραις τοῦ τοῦ διὰ Ῥόδου· ἐπεὶ δὲ καὶ αἱ μοῖραι τοῦ μεσημβρινοῦ ἴσαι εἰσὶ ταῖς τοῦ ἰσημερινοῦ, ληπτέον ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ περιεχόμενον τοῦ ηζ. διάστημα τεσσάρων μοιρῶν οἵων ἐστὶν ὅλη ἡ ηζ. (ſic) ρλά. γ. ιβ. καὶ ἀποληπτέον ἐφ' ἑκάτερα τοῦ κ. ἐπὶ τοῦ διὰ Ῥόδου τοιαῦτα τμήματα ιη. ὧν ἕκαστον ἔσται ἐπ' αὐτοῦ τοῦ διὰ Ῥόδου μοίρας ε'. οἵων ἐστὶν αὐτὸς ὁ διὰ Ῥόδου μοιρῶν τξ. διεκβαλλομένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων μεσημβρινῶν ἐπὶ τοῖς ιη. τμήμασιν ἕως τοῦ ἰσημερινοῦ, περιέξουσι καὶ ἕκαστοι οἱ δύο μεσημβρινοὶ ἐπὶ τοῦ ἰσημερινοῦ τμήματος μοίρας ε. οἵων ἐστὶν ὁ ἰσημερινὸς τξ. ὥστε καὶ ἕκαστον αὖθις τῶν τοῦ ἰσημερινοῦ τμημάτων πρὸς ἕκαστον τῶν τοῦ διὰ Ῥόδου τμημάτων τὸν ἐπιτέταρτον λόγον ἔχειν. περιέξει δὲ καὶ ἕκαστον τῶν τοιούτων τμημάτων τοῦ ἰσημερινοῦ, μοιρῶν ὂν πέντε, τριτημόριον ὥρας μιᾶς ἰσημερινῆς. διότι καὶ ιε'. μοιρῶν τοῦ ἰσημερινοῦ ἀναφερομένων ἐν τῷ ὁρίζοντι, ὥρα μία ἰσημερινὴ παρέρχεται, ὡς δι' ὅλης τῆς τοῦ ἰσημερινοῦ ἀναφορᾶς ταῖς κδ'. ὥρας τοῦ νυχθημέρου γίνεσθαι. πεντεκαιδεκάκις γὰρ τὰ κδ'. τξ'.

Editio.	Manuſcriptus.
46. ἡ. ρσ.	ἡ ρστ.
62. διαστήματι.	διαστήμασι.
63. ἀπό.	ἐπί.
26. 2. ἐνενήκοντα.	Deeſt.
3. ἐπὶ ταύτας.	ἐπ' αὐτάς.
6. πρός.	καὶ πρός.
8. ἐπιστροφῆς.	ἐπιγραφῆς.
12. ἐπί.	περί.

24. Sub hac linea ineſt figura. At ipſa figura ſicut & cæteræ ſequentes diſcrepant alicubi characteribus indicibus ab iis figuris quæ ſunt in Manuſcripto. Quare vide Manuſcriptum.

Editio.	Manuſcriptus.
25. ἀποσημειούμενοι.	παρασημειούμενοι.
27. 4. δέουσαν ἐφ'.	οὖσαν ἀφ'.
8. γε.	τε.
7. ποιόμεθα.	ποιοίμεθα.
28. ὃ αεζη.	ὃ αεγ.
36. τῇ.	τήν.
37. περιφερείᾳ.	περιφέρειαν.
37. οὔσῃ.	οὖσαν.
45. τὸ ιβ.	τὸν τὸ ιβ.
28. 7. ᾧ.	ὡς.
24. ρπα.	ρπα. καὶ τὰ ἑξῆς τὴν αὐτὴν ρπα.
29. πρός.	τὸ πρός.
37. Θούλης.	Θούλης παράλληλος.
29. 10. εἴχομεν.	ἔχομεν.
15. φχ τὴν ψ.	τὴν φχψ.
17. διαστήματι.	διαστήμασι.
18. τῇ.	τῆς.

Editio.	Manuſcriptus.
32. μόνον τῶν ὑπό.	μόνων τῶν ὑπὸ τόν.
43. νουμθύης.	νουμθύου.
46. συμμέτρων.	συμμετειῶν.
55. δέ.	Deeſt.
59. πλιντίων.	πλιθίων.
30. 9. τῶν ἐπιτέταρτον.	ἐπιτέταρτον.
13. πρὸς δ.	Poſt hoc vocabulum additur hæc clauſula, Κλαυδίου Πτολεμαίου γεωγραφικῆς ὑφηγήσεως τὸ α'. Hæc clauſula ſubjungitur ſingulis libris ita ut titulus libri idem ſit ac clauſula.
31. 8. Εὐρώπης.	Εὐρώπης μέρους.
9. σατραπείας.	σατραπιας.
l. 10. & 11. Βρεττανικῆς.	Βρεττανικῆς. Sic ſemper.
l. 10. 11. & 12. &c. α'.	πελίδων α'.
β'.	α'.
γ'.	β'.
δ'.	γ'.
&c.	&c.
11. Αλουϊώνος νήσου Βρεττανικῆς.	Αλουΐωνος νήσου Βρεττανικῆς πίναξ β'.
12. πίναξ β'.	Deeſt. Itaque in Manuſcripto πίναξ γ'. eſt e regione numeri ε'. πίναξ δ'. reſpondet numero θ'. & πίναξ ε'. eſt in eadem linea ac numerus ι'.
l. 10. Βρεττανικῆς.	Βρεττανικῆς. οζ.
12. Βαιτικῆς.	Βαιτικῆς. πδ
13. τῆς Λουσιτανίας.	Λουσιτανίας. ϙη.
14. Ταῤῥακωνησίας.	Ταρακωνησιας. ϙα.
15. Ακουϊτανίας.	Ακουϊτανίας. ρδ.
16. Λουγδουνησίας.	Λουγδουνησίας.
17. Βελγικῆς.	Βαιτικῆς. (ſic) ρ.
18. Ναρβωνησίας.	Ναρβωνησίας. ριγ.
19. μεγάλης.	μεγάλης. ριζ.
20. Βινδελκίας.	Βινδελκίας. ρκε.
22. ἄνω.	ἄνω. ρκγ.
24. Ιλλυρίδος.	Ιλλυρίδος ἤ.
25. ιϛ. Δαλματίας.	Deeſt.
26. ὁμοῦ.	Deeſt.
26. ιϛ'.	ιε'.
38. ἢ ἔθνη.	ἔθνη.
45. Γεώργης.	Γεώργης τοῦ κατὰ μέρος ὑφηγήσεως.
44. κεφάλαιον. α'.	Deeſt.
p. 32. l. 4. τῶν δὲ μή.	τῶν δὲ τῶν μή.
23. ἀπηλιωτικώτερα.	ἀπηλιωτικώτερα.
31. περί.	περί.
37. χωρίζειν.	ὁρίζειν.
46. σατραπειῶν.	σατραπιῶν. Sic ſemper.
59. οὐδέ.	οὐ.
65. δέ.	δή.
33. 1. Εὐρώπης θέσις &c. uſque ad πολυγωνία ἢ ἄνω, lineâ 17.	Hæc omnia deſunt.
18. κεφ. β'.	α'. capitum numeri non conveniunt.

Editio.		Manuscriptus.	
21. Εἰράπης πλαξ ά.		Deest.	
22. Αρκτικῆς πλευρᾶς συγγραφή.		Τῆς Ιϐερνίας νήσου Βρεττανικῆς ἢ τῆς ἀρκτικῆς πλευρᾶς συγγραφή.	
23. Ὑπερϐόρειος. Βόρειον.		Ὑπερϐόρειος ὃς καὶ πεπηγὼς ἢ Κρόνιος ἢ νεκρὸς ὠκεανὸς καλεῖται Βόρειον.	
27. ιϐ'.	ξά. γ.	ιϐ'. Ηγ.	ξά. γ.
31. Οὐεννέκνιοι.		Οὐεννίκνιοι.	
39. Λιϐοίου.		Λιϐνίου.	
43. θ'. γ.	ονή. Η. mendose.	θ'. γο.	νή. γο.
45. ζ'. γο.	νζ. Η.	ζ'. γο.	νζ'. Ηδ.
50. Αὐτερεί.		Αὐτεινοί.	
52. Οὐελλίϐορει.		Οὐελλεϐορει.	
55. Οὐεργίνιος.		Οὐεργίνιος.	
57. ζ'. γο.	νζ. Ηδ.	Deest.	
34. 2. Οὐελλαϐόρεις.		Οὐελλεϐόρους.	
3. Οὐτερνοι.		Ιϐερνιοι.	
13. ιδ'. γδ.	νη. γδ.	ιδ'. γο.	νη. γο.
16. ιε. γ.	ξ'. γδ.	ιε'. γ.	ξ'. γο.
18. δέ.		ἢ καί.	
19. Δάρνιοι.		Δαρίνιοι.	
21. Βλάνιοι.		Εϐλάνιοι.	
25. μεσόγειοι.		μεσόγειοι αὐτῶν.	
l. 26. & 30. Ῥιγία.		Ῥηγία.	
31. ιϐ'. Η.	νή. Η.	ιϐ. Η.	νή. Ηδ.
32. Ιουρνίς.		Ιϐερνίς.	
53. Δουνκαληδόνιος.		Δοὺν καλληδόνιος.	
56. Ῥεριγόνιος.		Ῥερηγόνιος.	
57. Οὐινδόγαρα.		Οὐινδόγαρα.	
59. Λελαανόνιος.		Λελααμόνιος.	
60. κδ.	ξ'. γο.	κδ'.	ξ'.
63. κζ.	ξ'.	κζ'.	ξ'. γο.
35. 2. Ναυαίου.		Ναϐαίου.	
3. Ταρνιδούμ.		Ταρουέδουμ.	
6. Ιουϐέρνιος.		Ιϐέρνιος.	
7. Νουαντῶν.		Νουαντῶν.	
9. Αϐραουαίνου.		Αϐραουαίνου.	
21. Σετηΐα.		Σεγηΐα.	
23. Καγγανῶν.		Γαγγανῶν.	
28. Τοϐίου.		Τουϐίου.	
32. Οὐέξαλα.		Οὐέξαλλα.	
45. Αλαύνου.		Αλαύνου.	
50. μηνημϐρίαν.		μεσημϐρίαν.	
55. Οὐιρουέδρον.		Οὐιρουέδρουμ.	
61. Οὐάρα.		Οὐάρας.	
62. Τουαί.		Τουαίσης. (sic)	
61. κζ'. Η.	νθ'. γο.	κζ'. Η.	νθ'.
62. κζ'.	νε.	κζ.	νθ'.
67. Τίνα.		Τίνα.	
67. κδ'. Η.	νή. Ηδ'.	κδ'.	νή. Η.
36. 6. Οὐέλου.		Ὀκέλου.	
9. Γαριέννου.		Γαριαίνου.	

Editio.		Manuscriptus.	
12. Γάμιασα.		Γάμησα.	
13. Ἀχθύπιον.		Καύπιον.	
16. Νυαντάι.		Νοουαντάι.	
22. Οὔξελον.		Οὔξελλον.	
27. κ'. Η.	ιθ'. ϛ.	κ'. Η.	ιθ'. ϛ'.
29. Κοεία.		Κόρια.	
32. Οὐικτορία.		Οὐικτωρία.	
33. Ῥαδῆνοὶ δέ.		ὑφ' οὓς Ῥαδινοί.	
34. Ὠταδῆνοί.		Ὠταδινοί.	
36. Κυεία.		Κύρια.	
41. Κέρωνες.		Κέρωνες, εἶτα ἀνατολικώτεροι Κρέωνες.	
43. Καρῆνοί.		Καρινοί.	
44. ἀνατολικώτεροι.		ἀνατολικώτατοι.	
44. Κορνάβιοι.		Κορναύιοι.	
46. Λαγλαμνονίυ.		Λεμάνιονίου.	
50. Λόγοι.		Λοῦγοι.	
51. Λόγοις.		Λοίγοις.	
51. Μέρται.		Σμέρται.	
57. Τύεσις.		Τούαισις.	
58. Οὐενίκοντες.		Οὐενίκωνες.	
59. πόλεις.		πόλεις αἵδε.	
60. ὄρρεα.		Ὀρρέα.	
61. Τέξαλοι.		Ταίξαλοι.	
63. Ὠταδηνούς.		Ὠταδινούς.	
68. Κατουῤῥακτόνιον.		Κατουρακτόνιον.	
37. 1. ιθ'.	νζ. Η.	ιθ'.	νζ'. Ηδ.
2. λ.	νζ'. γο.	κ'.	νζ'. γο.
3. ιι.	νζ'. Η.	ιη'.	νζ'. Η.
7. ιη. δ.	νζ'.	ιη'. δ.	ιζ'.
10. Γετουαρία.		Πετουάρια.	
11. δυσμικώτατα.		δυσμικώτατοι.	
13. Μεδιολανίον.		Μεδιολάνιον.	
14. Βραννογένιον.		Βρανογένιον.	
15. Κορναύιοι.		Κορνάβιοι.	
16. πόλεις.		πόλις.	
19. ιϛ'. Ηδ.	νο'. Ηδ.	ιϛ'. Ηδ.	νέ. Ηδ.
22. ιη.	νε. Η.	ιη'. Η.	νε'. Η.
23. Κατυευχλανοί.		Καπευχλανοί.	
24. ιϛ.	νε. γο.	κ'. ϛ.	νε'. γο.
26. Σιμενοί.		Σιμενοὶ παρ' οἷς πόλις.	
34. ιε. Η.	νε. γο.	ιε'. Η.	νδ'. γο.
37. ι ϛ γ	νε.	ιϛ'. γ.	νε'.
41. Νδηκούα.		Κδηκούα.	
45. Δαρύενον.		Δαρύερνον.	
53. ιη. γο.	νγ. Η.	ιη'. γο.	νϛ'.
56. ιη. Ηγ.	νβ. ιβ.	ιη'.	νβ'. Ηγ. ιβ.
60. Οὔξελα.		Οὔξελλα.	
60. ιε...	νβ. Ηδ.	νε'.	νβ'. Ηδ.
63. ιζ. Η.	νβ. Η. ιβ.	ιζ'.	νβ'. Η.
66. Ὄκητις.		Οκιτις.	
67. Δοῦμνα.		Δύμνα.	

Editio.	Manuſcriptus.
38. 13. Κάσιωνος.	Κάσιωνος.
17. Ιασδυίας.	Ἰασδυίας Βαιτικῆς.
18. Εὐρώπης πίναξ β'.	Deeſt.
21. Ταῤῥακωνησία.	Ταρακωνησία.
30. καὶ.	καὶ ἡ.
40. Ονοβαλιστικία.	Ὀνόβα λιστικία.
41. ε. γ. λζ. Ηδ.	ε'. γ. λζ'.
44. Τουρδούλων.	Τουρδούλων. ς'. λς'. Ηγ.
52. Τερσδούκτα.	Τερσδούκτα.
53. ζ. δ. λς. γ.	ζ'. Η. λς'. ς.
55. Καλπη.	Κάρπη.
60. ν. Η. λς.	ἡ. Η. λζ'.
39. 2. ι. Ηγ. λζ. ιβ.	ια. Ηγ. λζ'. ιβ.
10. Βασιλία.	Βασφα.
12. Βασιλισι.	Βαςδλσι.
14. Τουρδουλοι.	Τούρδουλοι.
21. Βαιίανα.	Βιίανα.
22. μητρόπολις.	Deeſt.
29. Τούκκι.	Τούκκι.
36. Οὐέσκις θ. Η. λζ. Η.	Οὐέσκις θ'. Η. λζ'. Η.
	Εσκουα θ'. ς. λζ'. ς.
39. θ. γο. λζ. γ. ιβ.	θ'. γο. λζ'. γο.
40. Κιλίκουλα.	Κιλήκουλα.
43. Λακίπω.	Λακιπω̃.
45. ἐν τῇ.	ἔπι.
46. Τουρδητάνοι.	Τουρδιτάνοι.
54. Ποδκκι ε. Η. λζ. γ.	Ποδκκι ε'. Η. λζ'. γ.
	Σάλα ε'. ς. λζ'. ς
55. Νέβρισσα.	Νάβρισσα.
58. Κορτίκατα.	Κορτικάτα.
59. Λαιλια.	Λαίλια.
61. Μαξιλούα.	Μαξιλούα.
64. Καλδοῦβα.	Καλδοῦβα.
40. 2. Κοντεβούτα.	Κοντεβοῦτα.
3. Ῥήγινα.	Ῥήγινα.
6. Σπολήτινον.	Σπαλήτιον.
8. μητρόπολις.	Deeſt.
9. Ὀβούκολα.	Ὀβούκολα.
10. Κιλίκουλα.	Κιλήκουλα.
11. ζ. γ. λζ. γ.	ζ'. γ. λζ'. Η.
12. Οὐρβώνη.	Οὐρβονη.
17. Αστιγίς. ν. δ. λη. γ.	Αστιγίς. ή. δ. λή. γ.
19. Κελτικῶν.	Κελτικῶν.
23. Ακινιπω̃.	Ακινιπω̃.
27. Ιλίπουλα.	Ιλλίπουλα.
33. Εὐρώπης πίναξ β'.	Deeſt.
42. ποταμοῦ.	ποταμοῦ.
42. μέρος.	μέρος ἐπέχει μοίρας θ'. ς. μά. γ.
44. ιβ. γ. μα. γο.	ιβ'. γο. μά. γο.
56. δ. γ. ιβ λθ. λΗ.	δ'. γ. ιβ. λθ. Η.
59. Ὄλιος ἱππώ.	Ὀλισιππών.

Editio.		Manuscriptus.	
60. Τάγου.		Οὐτάγου.	
62. θ.	μ. ϛ.'	θ'.	μ'. H.
41. 3. ε. ϛ.	μμ. Hϛ.	ε'. ϛ.	μα'. Hγ.
7. Γαξιυλία.		Αξιουλία.	
3. Δωείυ.		Δοείου.	
8. Ιυλία.		Ιυλία Μυρτιλίς.	
8. ε. ϛδ.	λη. Hδ.	ε'. δ.	λή. Hδ.
12. Κεπίδυα.		Καιπίδυα.	
13. Βρετόλαιον.		Βραιτόλαιον.	
14. Μυρόβειγα.		Μιρόβειγα.	
19. ϛ. H.	λθ'. ιϐ.	ϛ'. ϛ.	λθ'. ιϐ.
25. Ἐλκυβοείς.		Ελβοκυείς.	
31. Σκαλαβισκός.		Σκαλαβίσκος.	
32. Τακουβίς.		Στακουβίς.	
34. ζ. H.	μ. Hδ.	ζ'. γο.	μ. Hδ.
36. Μενδικουλῆα.		Μενδικουλία.	
36. ϛ. Hϛ.	μ. δδ.	ϛ'. Hγ.	μ'. δ.
38. η.	δ.	η'.	μ'. δ.
41. Γσάλαικυς.		Σάλλαικος.	
42. Ἀμεία.		Αμμεία.	
44. ζ. H.	θ. H. γιϐ.	ζ'. Hϛ.	λθ'. H. ϛ. ιϐ.
45. Λικινιαία.		Λικινιαία.	
49. Καεκιλία.		Καικιλία.	
51. Οὐέτλωνες.		Οὐέτλονες.	
51. οἶο.		οἶς.	
53. ὀπίδδυα.		ὀασπίδδυα.	
60. Λακωνίμουργον.		Λακονίμουργον.	
42. 2. Ταῤῥακωνησίας.		Ταρακωνησίας.	
4. Εὐρώπης πίναξ β'.		Deest.	
11. ε. H.	μϐ. H.	ε'. ϛ.	μϐ'. H.
12. ε. γο.	μϐ. H.	ε'. γο.	μϐ'. H.

26. ἄκρον. Manuſcriptus virgulâ poſt βωμοὶ inſertâ collocat ἄκρον e regione numerorum ſequentium. ε'. γο. μέ. H.

30. Λουκινσίων.		Λυκιωσίων.	
31. Φλαούϊον.		Φλαούϊον.	
34. Μετάερυ.		Μεάερυ.	
35. θ.	με. Hδ.	ι'. ϛ.	μέ. γο.
36. Ναουιλλουΐωνος.		Ναουιλλουΐωνος.	
42. Νοίγα οὐκεσία.		Νοιγαουκεσία.	
44. ιγ'. H.	μδ. γο.	ιγ'. ϛ.	μδ'. γο.
46. Καειστων.		Καειστων.	
47. ιγ.	Hδγ. ιϐ.	ιγ'. Hδ.	μδ'. ϛ. ιϐ.
48. Οὐαρδουλων.		Οὐαρδουλων.	
50. Οὐασκωνων.		Οὐασκώνων.	

At in Edito poſt Οὐασκώνων ſunt 5. aſteriſci. In Manuſcripto nullus eſt locus vacuus.

51. ιε. H.	με. ιϐ.	ιε'. ϛ.	με'. ιϐ.
52. Οἰασὼ ἄκρον.		Οἰασὼ ἄκρον.	
57. κ. ϛ.	μϛ. ϛ.	κ'. ϛ.	μϐ'. ϛ.
58. Γεσδυίαν.		Γεσδυίαν. Semper cum leni ſpiritu.	
59. μοίρων.		μοίρας.	

Editio.	Manuſcriptus.
43. 5. Βασιτῶμων	Βασιτῶμων.
7. Κοντεϛλιων.	Κοντεϛάνων.
8. Λουκέντι.	Λουκεντον.
8. ιβ. Η. λζ'. Η.	ιβ'. ϛ. λζ'. Η.
9 Καρχηδών.	Καρχηδών.
10. Σκουμβερασια.	Σκεμβερασία.
10. ιβ. Η. ϛ. ιβ. λη. ιβ.	ιβ'. Ηγ. ιβ. λη'. ιβ.
14. Γ'λλικιτάτος.	Γ'λλικιτάτης λιμὴν.
16. Ηδητῶμων.	Η'δητῶμων.
17. Πλ̣λαντία.	Παλλαντία.
19. Διάνιον.	Λιαίνιον.
20. Ιλερκαονων.	Ι'λερκαόνων πόλεις.
22. Τενέβριος *	Τενέβριος λιμήν.
26. Κοσητῶμων	Κοσητῶμων πόλιος.
28. Λαμητῶμων.	Λαμητῶμων πόλιος. At in Manuſcripto hæc duo verba in margine collocantur

juxta Ραρκινῶν, ita ut non referantur ad Σούβουρ, ſed ad Βαρκινῶν.

Editio.	Manuſcriptus.
30. Βαρκινῶν.	Βαρκινῶν.
32. Βαίτουλων.	Βαιτουλῶν ιζ'. Ηγ. μα. ϛ. Et hîc Βαιτουλῶν ſcribitur non in media columna

ſeu pagella, ſed in eadem ſerie qua Σούβουρ, Βαρκινῶν &c. ita ut intelligatur Βαιτουλῶν non gentis, ſed loci nomen eſſe.

Editio.	Manuſcriptus.
36. Ενδιγετων.	Ε'νδιγετῶν πόλιος.
37. ιη. Η. μγ. Η.	ιη'. Η. μβ'. ϛ.
40. Ρωδίπολις.	Ρ'οδίπολις.
43. ὄρη.	ὄρη δέ.
44. Οὐινδιον.	Οὐινδιον.
45. θ. με καὶ ια. Η. μδ δ.	με'. καὶ ια'. Η. μδ'. δ.
48. Γ'δούβεδα.	Γ'δούβεδα.
53. Αρκταβροι.	Αρταβροι.
56. Καλλαικοι.	Καλλαϊκοι.
56. Λουκένσιοι.	Λουκένσιοι.
61. Οὔοικα.	Οὔικα.
66. Γλανδόμηρον.	Γλανδόμιρον.
51. ιβλζγο καὶ ιδλθγο.	ιβ'. λζ'. γο. καὶ ιδ'. λθ'. γο.
59. γ. δ. μδ. Ηδ.	η'. δ. με'. ιβ.
44. 1. Καπορων.	Καπορῶν.
3. Αιγύπτου.	Αὐππλου.
4. Κιλινων.	Κιλινῶν.
6. * * *	Nihil vacuum in Manuſcripto.
8. Βαιδύων.	Βαιδύων.
9. Φλαουία.	Φλαβία.
9. ζ. ϛ. μδ'. Η.	ζ'. ϛ. μδ'. Ηδ.
10. Σεουρων.	Σεουρρῶν.
19. Λαγκίατοι.	Deeſt.
20. Λαγκίατον.	Λαγκίατοι.
23. Βέρδιγον.	Βέργιδον.
23. θ. μδ.	η'. Η. μγ'. Ηδ.
26. Βειγαικινων.	Βεισαικινῶν.
28. Βεδουνησια.	Βαιδουνισίων.
29. Βεδουνία.	Βεδουνία.

Editio.		Manuſcriptus.	
29. ί. Hϛ.	μϛ΄. Hγιβ.	ιγ΄. ϛ.	μ΄. γο.
30. Ορνιακων.		Ο'ρνιακῶν.	
31. ια. ϛ.	μδ. H.	ια. ϛ.	μδ΄. δ.
33. Γηλόντιον.		Γαλλόντιον.	
33. ια. γο.	μδ. Hδ.	ιά. γο.	μδ΄. Hγ.
34. Σαγλινων.		Σαγλινῶν.	
40. Ταβουρων.		Ταβούρων.	
42. Ηγουρρων.		Ή γουρρῶν.	
44. Μινίου.		Μιωίου.	
45. Καλλαικοί.		Καλλαικοί.	
47. πόλεις.		πόλεις αὗται.	
51. Κομπλούτικα.		Κουπλούτικα.	
53. * * * *		Nihil vacuum hîc.	
54. Τουρoδων.		Τουροδῶν.	
56. Νεμετατων.		Νεμετατῶν.	
57. Οὐολόβρια.		Οὐολόβριγα.	
58. Κοιλεεινων.		Κοιλεεινῶν.	
60. Βιβάλων.		Βιβαλῶν.	
65. Τοῦδαι.		Τουῶδαι.	
66. Λουαγγων.		Λουαγγῶν.	
45. 2. ζ. ϛ.	μβ. ϛ.	ζ. ϛ.	μβ΄. ϛ.
3. Λουβαινων.		Λουβαινῶν.	
4. Κάμβερτον.		Κάμβαιτον.	
5. Ναρβασων.		Ναρβασῶν.	
7. Οὐακκαῖοι.		Οὐακκαῖοι.	
11. Οὐιμινάκιον.		Οὐιμινάκιον.	
18. Αλβόκελλα.		Αλβόκελα.	
20. Σεγίσαμα.		Σετίσαμα.	
21. Παλλαντία.		Γαλλαντία.	
23. Κωούγιον.		Κωούι.ν.	
24. Καῦκα.		Καῦκα.	
25. Οκτώδουρον.		Ε'κτόδουρον.	
28. θ. H.	μα. γο.	θ΄. γο.	μα΄.
29. Καντάβροι.		Καίνταβροι.	
31. Κουχανα.		Κο.χλια.	
31. ιβ΄. H.	μδ. γο.	ιβ΄. ϛ.	μδ΄. γο.
32. Οκταουιόλκα.		Οκταουιέλκα.	
33. ιβ μδ H.		ιβ΄.	μδ΄. ϛ.
36. ια. Hδ.	μγ. γο.	ιά. γο.	μδ΄. γο.
		Ιουλιόβριγα ιβ΄. ϛ.	μδ΄.
		Μόρικα. ιά. Hδ.	μγ΄. γ.
39. Μουρβογοι.		Μούρβοοι.	
43. * * *		Nihil hîc vacuum.	
44. ιβ.	μγ. H.	ιβ΄.	μγ΄. ϛ.
49. Σεγισαμόνκουλον.		Σεγισαμόνκουλον.	
50. Βουρούεσκα.		Οὐρούεσκα.	
53. ιβ. γο.	μγ. H.	ιβ΄. γο.	μγ΄. δ.
54. ιγ.	μβ. γο.	ιγ΄.	μβ΄. γο.
60. αὐτείγονας.		αὐτείγονας.	
60. Βηρωνες.		Βήρωνες.	
62. Τείτοον.		Τείτιον.	

Editio.		Manuscriptus.	
65. Οὐάεια.		Οὐάρζα.	
46. 2. Κολώνια.		Κολώνζα.	
4. ὀργέλλαι.		ὀργέλαι.	
6. Σεπορπαλάκτα.		Σεπορτία λάκζα.	
7. ια. ϛ.	μα. Η.	ιά. ϛ.	μά. Ηϛ.
12. οὐακχαίων.		Οὐακχαίων.	
13. Καρπιτάμοι.		Καρπιτάμοί.	
15. θ. γο.	μα.	θ΄. Η.	μά. γο.
23. Κόμπλουζον.		Κόνπλουζον.	
25. Λιβώρα.		Λιβόρα.	
25. θ. γο.	μμ. ϛ.	θ΄. γο.	μ΄. ϛ.
29. ια. Η.	μ. Ηγ. ιϐ.	ί. Η.	μγ΄. γο.
31. * * *		Ρ'ίβουσα, ί. Η.	μ΄. δ.
32. ι. γ.	λθ. Ηδ.	ιγ΄.	λθ΄. γο.
35. ιγ. γο.	μα. ϛ.	ιγ΄. γο.	μά. γο.
36. Τουειασώ.		Τουειασώ.	
37. Νέρζεβεια.		Νερτωβεια.	
40. Κέσαδα.		Καίσαδα.	
44. ιγ. ϛ.	μ. γο.	ιϛ. Η.	μγ΄. γ.
45. ιγ. ϛ.	μ. Η.	ιγ΄. γ.	μ΄. Η.
48. ιϐ. Η.	μ. γο.	ιϐ΄. Η.	μγ΄. γο.
51. Λιβαία.		Λίβανα.	
51. ιϐ. ϛ.	μ. Η.	ιβ΄. γ΄.	μ΄. ϛ.
53. Καρπιτάμων.		Καρπητάμων.	
58. ί.	λθ΄.	ί.	λθ΄. Η.
59. Μηρόβεια.		Μιρόβεια.	
60. ί. γο.	λθ΄.	ί. γο.	λθ΄. ώ (sic)
63. Λουπεπρία.		Λουασαεία.	
67. Λακουεῖς.		Λακκουεῖς.	
67. ί. Ηγ.	λή. γ.	ιά. γ.	λζ΄. Ηδ.
68. * * * *		Nihil vacuum.	
47. 3. ιϛ.	μ. ϛ.	ιγ΄.	μ΄. γ.
4. περί.		περί.	
8. ιγ. Η.	λθ. δ.	ιγ. Η.	λθ΄. Η. δ.
10. ιϐ.	λλ. γο.	ιβ΄. Η.	λθ΄. γο.
11. Αβούλα.		Αβούλα.	
12. Ασώ.		Ασώ.	
12. ιϐ.	λθ. Η.	ιβ΄.	λθ΄. ϛ.
16. Αρκιλακίς.		Αρκίλακίς.	
16. ιά. ϛ.	λζ. Ηδ.	ί. Ηϛ.	λή. γ.
18. ια. Η.	λη. ϛ.	ιά. ϛ.	λή. γ.
19. ια. ϛ.	λη. Η.	ιά. ϛ.	λή.
20. ια. Η. δ.	λη.	ιά. Η. δ.	λή. Η.
21. Κοντεσάνοι.		Κοντισάνοι.	
23. Μευρδεία.		Μευραεια.	
23. ιγ. Ηδ.	λθ. δ.	ιγ΄. Η.	λθ΄. δ.
24. ιδ.	λθ.	ιδ΄.	λθ΄. γο.
25. ιγ. Η.	λθ.	ιγ΄. ϛ.	λθ΄.
29. Βασιτάμων τε καί.		Βασητάμων καί.	
30. Ηδητάμοι.		Οδητάμοί.	
33. Βέρναμα.		Βέριαβα.	

Editio.		Manuſcriptus.	
33. ιδ. Η.	μα. δ.	ιδ'. ς.	μα'. δ.
35. ιδ. Η.	μ. Η. δ.	ιδ. ς.	μ. Ηδ.
36. Ἄρσι.		Ἄρσι.	
39. ιδ. δ.	μ. Η.	ιδ'. δ.	μ'. ς.
40. Ηνόβημα.		Η πόβησα.	
41. ιδ. γ'.	λθ. γο.	ιδ'. Ηγ.	λθ'. γο.
42. Ἤδητα ἡ ἡ Λέϊεια.		Ἤδησα ἡ καὶ Λήεια.	
42. ιδ. γι. βλθ. γιβ.		ιδ'. γ'. ιβ.	λθ'. γ. ιβ.
43. Σαγουώτιν.		Σαγουωτιῶ.	
44. ιδ. Ηι. βλθ. γο.		ιδ. Η. ιβ.	λθ'. γο.
45. Ιλερκαονες.		Ἰλερκάονες.	
48. ιδ. γο.	μα. γ.	ιδ'. Η. γ. ιβ.	μα'. ς.
51. ιε. Η.	μ. γ.	ιε'. Η.	μγ'. γο.
		Σίγαρα, ιε'. ιβ.	μδ.
54. Πυρλώνης.		Πυείνης.	
55. αὐτείγοσιν.		τῶ μὲν αὐτείγωσιν. (ſic)	
55. Διαῤῥεῖ.		διαρρεῖ.	
58. ιγ. γο.	μδ. Ηδ.	ιγ. γο.	μ'. δ.
60. Οὐελία.		Οὐέλφα.	
61. Ουαρδουλοι.		Οὐάρδουλοι.	
63. Γέβαλα.		Γεβάλα.	
63. ιδ.	μγ. Η. ιβ.	ιδ'.	μγ'. Ηγ. ιβ.
65. Τυλώνιον.		Τουλόνιον.	
65. ιγ. Ηςιβ.	μγ. Ηδ.	ιγ'. Η. γ. ιβ.	μγ'. Ηδ.
68. ιδ. γο.	μδ. δ.	ιγ'. γο.	μγ'. Ηδ.
48. 2. μεσόγαοι.		μεσόγαοι αὐδε.	
4. Πομπελών.		Πομπαιλῶ.	
5. ιε. Η.	μγ. γο.	ιε'. Η.	μγ'. γιβ.
6. Ἄνδελος.		Ἀίδηλος.	
9. ιε. Η.	μγ. γιβ.	ιε'. Η.	μγ'. δ.
10. ιε.	μγ. ιβ.	ιε'.	μγ.
11. ιδ'. γο.	μβ'. Ηγ.	ιδ'. γο.	μβ'. Ηγ. ιβ.
19. Ιλεργητες.		Ἰλέτηρες.	
24. ιε. Η. δ.	μβ. δ.	ις'. ς.	μβ'. ς'.
25. Σουκκώσα.		Συκκῶσα.	
25. ιε. Η.	μβ. Η.	ιε'. ς.	μβ'. Η.
27. ιε. Η.	μβ. Ηγ. ιβ.	ιε'. ς.	μα'. Η. γ. ιβ.
29. Ὤρκια.		Ὤρκια.	
31. Κερρεσιτάνοι.		Κέῤῥοιτάνοί.	
36. ις. γο.	μβ. Η	ις'. γο.	μβ'. ς.
37. Αὖσα.		Αὖσα.	
37. ις. ς.	μβ. Η.	ις'. Ηδ.	μβ'. δ.
39. ις. γο.	μβ. γο.	ιζ'. Ηγ. ιβ.	μβ'. δ.
42. Σεβενδουνον.		Σεβένδουνον.	
42. ιζ. Ηγιβ.	μβ. δ.	ις'. γο.	μβ'. γο.
43. Βάσι.		Βασί.	
43. Εγώσα.		Ἐργῶσα.	
43. ιζ. γ.	μα. Ηγιβ.	ις'. ς.	μα'. Ηδ.
44 Βεσίδα.		Βεσίδα.	
47. Λίσα.		Λήσα.	
51. ις. λα. Η.	ις'.	ις.	μα'. ς.

TTTTttt

Editio.	Manuſcriptus.
52. Κερεασός.	Κερέσος.
54. Ἱεασός.	Ἰεασός. Cum ſpiritu leni.
54. ιί. Η. μά.	ιέ. Η. μά.
57. Ενδιγετων.	Ἰνδιγετῶν.
59. ιγ. γο. μϐ. Η. ιϐ.	ιζ'. γ. μά. Η. ιϐ.
60. Ἱωσαρία.	Ἰȣσκαεία.
60. ιγ. Η. μϐ. γ.	ιγ'. Η. μϐ'. γ. ιϐ.
61. Λαιντόμων.	Λειτόμων.
63. Ῥȣϐοίκατα.	Ῥȣϐεικατα.
63. ιζ. γ. μα. Η. ιϐ.	ιζ. γ. μά. Η γ. ιϐ.
66. ό.	ὖ.
49. 1. Καττιπειδες.	Καππείδες.
5. * *	Nihil vacuum.
6. Πιτυȣσαι.	Πιτυοδσαι.
8. * *	Nihil vacuum.
11. Βαλλιαειδες.	Βαλλιαείδες.
14. Πάλυα.	Ἄλυα.
14. ις. Η. λθ. δ	ις'. ς. λθ'. δ'.
15. Πολλεντία.	Πολεντία.
15. ις. ς. λθ. δ.	ις'. Η δ. λθ'. δ'.
20. Κεντραλατίας.	Κελτογαλατίας Ἀκουϊτανίας.
21. Εὐρώπης πίναξ γ'.	Deeſt.
24. Ναρϐωνησίαν.	Ναρϐωνησίαν.
28. Οἰασώ.	Ἰασώ.
28. Πυρίωνης.	Πυείνης.
31. Σίγμανος.	Εἴγμανος.
36. Σαντωνων λιμήν.	Σαντονων λιμὴν.
37. Σαντωνων.	Σαντονων.
37. ις. Η. μζ. δ.	ις'. μζ'. δ'.
39. Πηκτόνιον.	Πικτόνιον.
40. Σηκώρ.	Σικόρ.
42. μεχρι.	μέρȣ.
43. περα.	παρά.
44. ης.	ȣ̃.
48. κ. με. Η.	κ'. με'.
50. Πυρίωνη.	Πυείνη.
51. ιθ. μγ. ς.	ιθ'. μγ'. ς.
52. μησημϐεινή.	μεσημϐεινή.
53. Πυρίωνης.	Πυείνης. Sic ſemper ι pro η.
57. Οἰασώ.	Οἰασω̃.
59. Πηκτωνες.	Πίκτωνες.
62. Λίμωνον.	Λίμονον.
50. 5. Ταρϐελλοι.	Τάρϐελλοι.
8. Πηκτοσι.	Πίκτωσιν.
9. Λομοϊκοι, καί.	Λιμοΐκοι, καὶ πόλις.
11. Καδȣρκοι.	Καδȣ́ρκοι.
12. Δȣνωνα.	Δȣκώνα.
16. κατά.	μετά.
17. οἱ Κȣ...	οἰκȣσι.
20. Νιτιοϐριγες.	Ἰποϐειγες.
21. Ἀγινόν.	Ἀγινόν.

Editio.	Manuscriptus.
22. Cυασαεροι.	Οὐασάερι.
23. ιη. Η. μϛ. Η.	ιή. Η. μϛ'. ϛ.
24. Γαϐδροι.	Σπάϐδροι.
25. Ανδέειδον.	Α'νδέρηδον.
26. γάϐδροις.	Σπαϐάλοις.
27. ιθ. μδ. δ.	ιθ'. μδ'. Ηδ.
30. Αρουερνων.	Αρουερνων.
32. ιη. μδ.	ιϐ'. μδ'.
33. Ουελαυνοι.	Οὐελαυνοι.
34. Ρ'υέσιον.	Ρ'ουέσιον.
36. Σεγόδουνον.	Ε'πόδουνον.
37. Κουκουενοι.	Κομουενοί.
39. Λουγδουνόν.	Λουγδουνοσυκολώνια. (ſic)
40. ἔθνη ιζ. ὁμοῦ πόλεις ιθ.	Deeſt.
42. Κελτογαλατία Λουγδουνησία.	Κελτογαλατίας Λυγδουνησίας θέσις.
43. Εὐρώπης πίναξ γ.	Deeſt.
44. Λουγδουνεσίας.	Λυγδουνησίας.
48. τοῦ ποταμοῦ.	ποταμοῦ.
50. Η'είου.	Η'είου. cum ſpiritu leni.
51. Οὐίνδαλα.	Ο'υδελύα.
53. περί.	περί.
53. Βρεττανικόν.	Βρεταννικόν.
57. Τύπου.	Τίτου.
58. Βιδουκεσιων. Α'ργηνοις.	Α'ργηνοις Βιδουκησίων.
59. * *	Nihil vacuum.
60. Οὐενελων. Κροκιατωνον.	Κροκιάτονον Οὐενελων.
64. Αξουϐιων. Νοιόμαγος.	Νοιόμαγος Ληξουϐίων.
51. l. 1. & 2. * * * * * *	Nihil vacuum.
7. τῆ.	τοῦ.
7. γραμμῆ.	γραμμῆς.
17. Ουενελοι.	Οὐένελοι.
18. Βιδουκέσιοι.	Βιδουκήσιοι.
21. ιζ. γο. ν.	ιζ'. γο. ν'. ϛ.
23. * * *	Nihil vacuum.
27. δυσμικώτεροι Αυλικειοι Διαυλιται.	Δυσικώτεροι Αὐλίρκιοι Διαυλῖται.
31. Αρουιοι.	Αρούιοι, καὶ πόλις.
37. Ονδικαουαι.	Ω'νδικαοδαι.
41. πρὸς ἀνατολάς.	Deeſt.
43. Ουίνδινον.	Οὐίνδινον.
45. Κονδιουίκνον.	Κονδιουικνον.
45. κα. δ. ν.	κθ'. δ. ν'.
46. Αϐειγκατουοι.	Α'ϐειγατουοι.
48. κα. Ηδ. ν. Η.	κά. Ηδ. ν'. Ηδ.
53. Ρηδονες.	Ρ'ηδονες.
57. ἧς ἡ θέσις.	Deeſt.
57. κα. δ. μζ. Η.	κά. δ. μζ'. ϛ.
59. πόλεις.	πολεις.
60. Αυτεικον.	Αὔτεικον.

Editio.	Manuscriptus.
63. κγ. Η. μη. Η.	κγ'. Η. μή. ϛ.
65. Αὐγουστόμανα.	Αὐπουστόβανα. (lege Αὐγουστόβανα.)
68. Τουρούπιοι.	Τουρονῆς.
52. 2. κ. Ηδ. μϛ. Η.	κέ. δ. μϛ'. Η.
4. Κεμμῶνα.	Κέμμενα.
6. Ῥοδδόμνα.	Ῥοδούμνα.
7. Σεγουσιανῶν.	Τεπουσιανῶν.
13. κγ. γ. μϛ.	κδ'. γ. μϛ'. Η.
16. Αἰδουῶν.	Αἰδουίων.
16. πόλεις.	πόλεις αὐτῶν.
19. κβ. Ηγ. με. γο.	κγ'. Ηγ. με. γο.
20. Λούγδουνον.	Λούγδουνον.
20. ἐπίσημος.	Deest.
22. * * *	Nihil vacuum.
23. & 24. ὁμοῦ ἔθνη κδ. πόλεις δὲ κη.	Deest.
26. Κελτογαλλατία Βελγική.	Κελτογαλατίας Βαιτικῆς (sic) θέσις.
27. Εὐρώπης πίναξ γ.	Deest.
28. Βελγικῆς Γαλλίας.	Βαιτικῆς (sic) Κελτογαλατίας.
30. Λουγδουνησίαν.	Λουγδουνησίαν.
34. κα. Ηδ. νβ. β.	κα'. Ηδ. νβ'. γ.
35. Ἴκιον.	Τίον.
35. κβ. νγ. Η.	κα'. νβ'. Η.
36. Μοεινων, Γισορρίακον ἐπίνειον.	Τισορριακὸν ἐπίνειον Ῥομοεινῶν, lege Γεσοριακὸν ἐπίνειον Μοείνων.
39. κγ. Η. νγ. γ.	κδ'. γο. νγ'. γ.
40. Βαταούων Λουγόδουνον.	Λουγόδουνον Βατάβων. mendose.
40. κϛ. ϛ. νγ. γ.	κϛ. Η. νγ'. γ.
42. κη. νγ. Η.	κζ'. νγ'. ϛ.
58. κθ'. Η. με.	κθ'. Η. μέ. δ.
64. κβ. να.	κβ'. νά. γ.
53. 3. κβ. Η. να. γ.	κβ'. νά. γ.
4. Ἀμβιανοί.	Ἀμβιανοί.
5. Σαμαροβρεῖνα.	Σαμαροβρεῖνα.
9. Τούγγροι.	Τοῦγγροι.
12. Μώσαν.	Μόσαν.
15. περιοικοῦσιν.	περιοικοῦσι.
17. Βάγαμον, κέ. δ. να. γο.	Βάγανον, κέ. δ. νά. γο.
Ῥατόμαγος.	Ὑπὸ δὲ τούτους Συβανέκτοι ὧν πόλις ἀπ' ἀνατολῶν τοῦ Σηκοάνα ποταμοῦ.
	Ῥατόμαγος.
22. Ῥομάνδυες.	Ῥομάνδυες.
28. Ρημοι.	Ῥημοί.
38. ὧν πόλεις.	καὶ πόλεις αὐτῶν.
42. Ὀβρίγγα.	Ὀβρίγκα.
44. μετὰ Βαταβουῶν μεσόγειος.	δὲ Βατάβων (sic) μεσόγειοι.
46. Βαταουόδουρον.	Κοτομόδουρον.
47. Οὐίτερα	Οὐέγκερρα.
50. Βώννα.	Βόννα.
50. κζ. γο. ν. Ηγ. ιβ.	κζ'. γο. ν'. Ηγ.
	Λεγίων πρώτη.
52. Τραιανή.	Τραιανή.

Editio.	Manuſcriptus.
52. κζ. Η. ν. Η. ιϛ.	κζ. Η. νϛ. Η∂.
54. & 56. Ο'βείγγα.	Ο'βείγκα.
61. κζ. Ηγ. μη· Ηγ.	κζ'. Ηγ. μθ.
62. κζ. Ηγ. μη. Ηγ.	κζ'. Η∂. μή. γ.
63. Η ΣΕΒΑΣΤΗ.	ὀγδόη Σεβαςή.
64. Τειβοκκων.	Τειβόκων.
54. 2. κη. μζ. Η.	κή. μζ'. ς.
4. Λόγγωνες.	Λάγγονες.
6. Α'νδομάτουνον.	Α'νδομάτουνον.
6. κς. μς. γ.	κς'. δ. μς'. γ.
8. Ρ'ίωνον.	Ρῆνον ὧν πόλεις.
10. κη. Η. μς. γ.	κή. ς. μς'. Η.
13. Διδάττιον.	Διττάτιον.
13. κε. Η. με. γο.	κε'. ς. με'. γο.
17. ὁμοῦ ἔθνη ιθ. πόλεις ἢ λη.	Deeſt.
19. κεφ. ε. mendoſe pro κεφ. ι.	κεφ. θ.
20. Κελτογαλατία Ναρβωνησία.	Κελτογαλατίας Ναρβωνησίας θέσις.
21. Εὐρώπης πίναξ γ.	Deeſt.
24. τὰ μθ.	τῶ μθ.
25. ὁρῶν, ὀείζει τά.	ὁρῶν ὀείζει· τά.
34. ποτ.	Deeſt.
40. κα. Η∂. μβ. Ηγ.	κά. Η∂. μβ'. Η∂.
45. κβ. Ηγ. μβ. Η.	κβ'. Ηγ. μβ.
47. Λουγδουνον.	Λουγδουνοῦ.
53. Λουγδουνοῦ.	Λουγδουνοῦ.
55. * * *	Nihil vacuum.
58. Δούιβος.	Δούβιος.
58. ὑφ'.	ὑπ'.
55. 2. ὁ, πε Ιβαρ.	ὁ Τίβαρ.
3. Ι'βαρος.	Τίβαρος.
9. Αναπλων πόλις. Μαειτιμα Κολώνια.	Α'ναπλῶν μαειτιμα. πόλις Κολώνεια.
11. κγ. Η. μγ.	κγ'. ς. μγ'.
13. Κομμονων.	Κομονῶν.
14. Πόλις Μασαλία.	ἡ Μαλασία (male) πόλις.
14. κδ. Η. μγ. ιβ.	κδ'. ς. μγ. ιβ.
17. κε. Η. μβ. Η∂.	κε'. ς. μβ'. Η∂.
19. Κολώνια.	Κολώνεια.
20. Δεκιατιων.	Δεκιατιῶν.
22. καὶ αἱ τοῦ Οὐάρου ποτ. ἐκβολαί. κζ. Η. μγ'.	Deeſt.
23. Λόλεις.	πόλεις.
24. μεσόγειοι.	Deeſt.
25. Ι'λιβεείς.	Ι'λλιβεείς.
25. ιθ. Η∂. μγ. δ.	ιθ'. Η∂. μγ. Η.
26. Ρ'ουσκινων, κ'. μγ. Η.	Deeſt.
27. Τολῶσα Κολώνια.	Τόλοσα Κολώνεια.
27. κ. Η. μδ. δ.	κς'. μδ'. δ.
28. Κεατερώ.	Κεατερῶ.
29. Καρκασώ.	Καρκασῶ.
31. Κολώνια.	Κολώνεια. Sic ſemper.

Editio.	Manuſcriptus.
41. Σεγαλαιωοι.	Σεγαλαιωοί.
43. Οὐλγεντία Κολώνια, κγ. μδ'. γ.	Οὐλγεντία Κολωνία κγ'. μδ'. γ.
	Γερμανία δευτέρα. (ſic)
47. Κασαρσι.	Καίαρσι.
49. Α'κουσίων.	Α'κουδίων.
52. Καβελλιών.	Καβελλιῶν.
53. Σέλικες.	Σάλιες.
56. Γλανόν.	Γλάνον.
56. κγ. Η. λσ. Η.	κγ'. Η. μγ'. Η.
57. Α'ρελᾶτον.	Α'ρέλατον.
60. Μιλώνοι.	Μνιωνοι.
66. Ε'λικωνοι.	Ε'λύκωκοι.
56. 1. Μιλωνῶν.	Μνιωνῶν.
4. ἐνοὶ ἔξω ιδ'. πόλεις ἡ λγ.	Deeſt.
6. Νῆσοι.	Νῖσοι.
6. Α'γαθῆ.	Α'γαθή.
9. Βλασκων.	Βλασιῶν.
10. Στοιχάδες.	Σπιχάδες.
13. Ληρωνη.	Ληρώνη ἧς θέσις.
16. Γερμανίας.	Γερμανίας μεγάλης.
17. Ε'ρώτης πιαξ δ'.	Deeſt.
19. τῆς ἀρκτικῆς, ὁ Γερμανικὸς Ω'κεανὸς ἡ περιγραφή.	τῆς ἀρκτικῆς ὁ Γερμανικὸς Ω'κεανὸς, ἧς ἡ περιγραφή.
26. Οὐίδρου.	Βυίδρου.
27. Α'μασίου ποτ. ἐκβολαί, κθ'. νε'.	Α'μασίου ποταμοῦ ἐκβολαί, κθ'. νε'.
	Γερμανία δευτέρα.
34. λβ. νς. Ηγ.	λβ'. νς'. ς. γ.
36. * * *	Nihil vacuum.
39. μδ. νθ. Η.	μ'. δ. νθ'. Η.
42. Υ'.	ἡ.
43. Υ'.	γο.
45. Σοιῆβ.	Σ. ῆβοι.
50. μ'. τ. νβ'. γο.	μς'. νβ'. γο.
62. Γαβρίτων.	Γαβρήτων.
57. 2. Ε'φεξῆς ἐπιστροφὴ ἀφ' ἧς ἐστιν ἡ ἐκτροπὴ τοῦ πρὸς μεσημβρίαν ῥέοντος ποτ. ὃς καλεῖται Ναραβών, μα'. μζ'. γο.	Η' ἐφεξῆς ἐπιστροφὴ ἀφ' ἧς πρὸς μεσημβρίαν ἐπιστρέφει, μ'. γο. μζ. γ.
	Τὸ κατὰ τὴν ἐκτροπὴν τοῦ πρὸς μεσημβρίαν ῥέοντος ποταμοῦ ὃς καλεῖται Ναραβών, μα'. μζ'. γο.
6. Κάρπιν.	Κάρπιν.
8. & 9. * * * * * * * *	Nihil vacuum.
11. ὑπερκείμενα.	ὑποκείμενα.
25. λαμθ. καὶ λα νβ.	κθ. μζ. καὶ λγ. μη. Η.
26. Αὔνοβα.	Α'ύνοβα.
28. Ἴσος.	Deeſt.
29. λγ. ιβ. Η. καὶ λζ. ιβ. Η.	λγ. ιβ. Η. καὶ λζ. ιβ. Η.
30. Σημανί.	Σηνάμιες.
30. Α'σκιβούργιον.	Α'σβινούργιον.
32. Σούδιτα.	Σούδητα.
33. λδ. ν. καὶ μ. ν.	λθ. ν. καὶ μ. ν.
34. Γαβῆτα.	Γαβῆτα.
35. Ὁρκύνιος.	Ο'ρκύνιος. Cum ſpiritu leni.

Editio.	Manuſcriptus.
40. Συγγαμβεσι.	Συγαμβεσί.
41. Σουηβοι Λαγγοβαρδοι.	Σουῆβοι Λαγγοβάρδοι.
42. Τιγγερσι.	Τέγκερσι.
43. Ἰγγείωνες.	Ἰγκείωνες.
43. Αὐνοβαίων.	Ἀβνοβαίων.
46. Οὐαργιωνες.	Οὐαργίωνες.
47. Καειτνοι.	Καειτνοί.
48. Ουιαποι.	Οὐίαποί.
58. 1. Φειαποι.	Φείαποι.
11. Σαβαλλιγγιοι.	Σαβαλίγγιοι.
12. Κοβανδοι.	Κοβανδοί.
13. Χαλοι.	Χάλοι.
14. Φουνδουσιοι.	Φουνδούσοι.
16. Χαρουδες.	Χαρουδες.
19. Φαροδεινοι.	Φαροδεινοί.
21. Σιδεινοι.	Σιδεινοί.
23. Ρουτικλειοι.	Ῥουτίκλειοι.
26. Αγγειλων.	Ἀγγειλῶν.
34. Βουργουντων.	Βουργουντῶν.
37. καὶ τῶν μικρῶν. mendum.	Deeſt.
39. Χαιμαι.	Χαῖμαι.
40. Αγγριουάριοι.	Ἀγγριουάριοι.
42. Λακκοβαρδοι.	Λαγγοβάρδοι.
46. Ουιρουνοι.	Οὐΐρουνοι.
47. Φαραδεινῶν.	Φαροδεινῶν.
48. Αυαρποι.	Αὔαρποι.
53. Λογγοι οἱ Ομανοι.	Λουγιοιομανοί.
55. Λουγοι Διδουνοι.	Λουγιδιδοῦνοι.
57. Ἡλιγγας.	Λίγγας.
60. Καμαυοι.	Καμαυοί.
65. Κορκοντοι.	Κορκόντοι.
66. Λουποι οἱ Βουρσι.	Λουΐοιβοῦρσι.
67. ὑπό.	ὑπὲρ.
68. Κοιγνοι.	Κῶγνοι.
59. 3. Αὐνοβαίων.	Ἀβνοβαίων.
4. ὑπὲρ.	ὑπό.
5. Νερτερεανες.	Νερτερέανες.
6. Δανδουτοί.	Δανδοῦτοι.
8. Μαρουιγγοι.	Μαρουίγγοι.
9. Καμσουτοίς.	Καμανοίς.
9. Χατται.	Χάτται.
10. Τουβαντοι.	Τούβαντοι.
11. Τουρονοχαιμαι.	Τουρονοχαῖμαι.
13. Ουαριστοι.	Οὐαριστοί.
18. Μαρκομανοι.	Μαρκομμανοί.
20. Αδραβαικαμποι.	Αδραβαικάμποι.
22. δρουμόν.	δρυμόν.
22. Κουαδοι.	Κούαδοι.
23. σιδηρυχεῖα.	σιδηρωρυχία.
25. Τερακατριαι.	Τερακατείαι.
26. Ρακαται.	Ῥακάται.

Editio.		Manuſcriptus.	
33. Τρηΰα.		Τεχοΰα.	
33. λγ. δ.	νδ. γο.	λγ.	νε. γο.
34. Λέφλνα.		Λϐυφαία.	
51. Ναυδγία.		Ναϐδγία.	
56. Ἀμάσια.		Ἀμασία.	
64. Λυππία.		Λουπία.	
65. λε. Η.	ν. Ηγ.	λέ. Η.	νγ'. Ηγ.
66. Ἀργέλια.		Ἀρεγελία.	
68. λη. ς.	να. γο.	λή. Η.	νά. γο.
60. 14. Βουδωρίς.		Βουδορίς.	
16. λ. ς.	ν.	λς'.	ν'.
18 Μηλόκαυος.		Μηλόκαϐος.	
19. Γεαμονάειον.		Γραύιον Ἄειον.	
19. λθ. Η.	δν. ς.	λθ'. Ηδ.	ν'. ς.
21. λθ. Η.	μη. Ηδ.	λθ'. Η.	μθ'.
22. Δηΰονα.		Δηουόνα.	
22. λϐ. Η.	μθ. Η.	λϐ'. Η.	μή. Ηδ.
23. λγ.	μθ. Ι.	λς'.	μθ'. Η.
32. Ἡγητματία.		Ἡγητμαλία.	
38. Καῤῥόδουνον.		Κεόδουνον.	
39. Ἀσδύκα.		Ἄσδυκα.	
43. Φλαΰιοι.		Φλάϐιοι.	
44. Ῥιουσιαούα.		Ῥιουπάουα.	
49. Σετουάκατον.		Σεζουάκωτον.	
49. λγ.	μη. γ.	λδ'.	μή. γ.
55. Φιληκία.		Φηλκία.	
57. Ἀνδουέτιον.		Ἀνδουαίτιον.	
58. Κελεμαντία.		Κελαμαντία.	
60. μθ. Ηγ. ϐμζ. Η.		μθ'. Ι'. γ. ιϐ.	μζ'. Η.
65. Αλσκιαι.		Ἀλσκίαι.	
68. πρὸς αὐτὴ μικραί.		Deeſt.	
61. 9. Σκαμυδία.		Σκαμανία.	
10. Χαιδίνοι.		Χαιδίνοί.	
11. Φαυωναι.		Φαύονες.	
12. Φιραισοι.		Φιραῖσοι.	
14. Δαυκιωνες.		Δαυκίωνες.	
17. Καιουινδελκιας.		καὶ Βινδελκίας.	
18. Εὐρώπης πίναξ έ.		Deeſt.	
22. ἢ ἡ ἀρκτικὴ μέρη τοῦ Δανοϐίου ποταμοῦ.		Deeſt. Sed melius habet Editio.	
23. τῶν.		τοῦ. Melius Editio habet.	
31. Λυκίου.		Λικίου.	
33. Οὐινδελκίας.		Βινδελκίας.	
34. λγ. Η.	με. Η.	λθ'. Η.	μέ. Η.
35. Ὦχρα.		Ὤχρα. Cum ſpiritu leni.	
38. Βειξανται.		Βεινξάνται.	
39. Σουανιται.		Σουανῖται.	
40. Ριγουσκαι.		Ῥιγοῦσκαι.	
42. Ουιννωνες.		Οὐέννονες.	
43. Δανούϐιον.		Δανούϐιον πέντε ἔθνη Ῥαιτίας.	
47. Οὔτανα.		Οὐιτανά.	
48. Φαινιανα.		Φαινιανά.	
53. λ. δ.	με. γ.	λδ'.	μέ. γ.

51.

Editio.	Manuscriptus.
57. κεφ. ιϛ΄.	Abest.
58. Ουινδελκια.	Βινδελκίας.
59. Εὐρώπης πίναξ ε.	Deest.
60. Ουινδελκιας.	Βινδελκίας.
61. Ρουικαται.	Ῥουικάται.
62. 1. Βενλαυνοι.	Βενλαῦνοι.
3. Λυκιαν.	Λικίαν.
4. Οὐινδελκία.	Βινδελκία.
9. Οὐινδελικῶν.	Βινδελκῶν.
15. Κεφ. ιδ΄.	κεφ. ιϐ΄.
17. Εὐρώπης πίναξ ε.	Deest.
21. * *	Nihil vacuum.
21. λζ. Η. μϛ. γ.	λζ΄. Η. μϛ΄. Ηγ.
29. ἐπέχει.	ἔχει.
40. Γαυανόδουρον.	Γαμανόδουρον.
40. λϛ. γο. μϛ. γο.	λδ΄. γο. μϛ΄. γο.
42. Βάδακον.	Βέδακον.
48. Ἴδουνον.	Ἴδουνον.
55. Εὐρώπης πίναξ ε.	Deest.
56. Παννονία.	Πανονία.
61. Παννονίας.	Πανονίας.
63. 3. Ἀρραβῶνα.	Ἀρραμβῶνα.
5. Παννονία.	Πανονία.
13. Οὐαρκιανοί.	Οὐαρκινοί.
14. Βιοι.	Βοιοί.
16. Ιαασοι.	Ἰάσσοι.
17. Οασεριατες.	Ὀσεριάτες.
19. Γυλιόβωνα.	Οὐλιόβονα.
20. & 22. λεγείων.	λεγίων.
20. & 22. Γερμανική.	Γερμανική.
24. Βραιγέτιον.	Βρεγαίτιον.
24. μα. μϛ. γ.	μα΄. μϛ. γο. λεγίων πρώτη βοηθός. ἀπὸ δὲ τοῦ ποταμοῦ πόλεις αὗται.
27. Παταιον.	Παταύϊον.
32. Ἀδαυτόνιον.	Ἀνδατόνιον.
34. Σκαραβαντία.	Σακαρβαντία.
34. λθ. δ. μζ.	λθ΄. Η. μζ΄.
41. μ. ϛ. μϛ.	μϛ΄. μϛ΄.
43. Σισώπα.	Σίσωπα.
44. μ΄. Ηδ. με΄. γιϐ.	μ΄. Η. δ. με΄. δ.
46. μα. μη.	μα΄. μϛ.
47. Παννονίας.	Πανονίας.
49. λϛ. με. γ.	λϛ. Η. με΄. γ.
52. Εὐρώπης πίναξ ε.	Deest.
54. Ἀῤῥαβῶνος.	Ναραβῶνος.
57. ἐκτρέπεται ὁ Σαύιος.	ἐκτρέπεται· οὗτός ἐστιν ὁ νῦν Σάβας λεγόμενος ὡς εἰκάζω ὁ Σαούιος.
60. Ἀῤῥαβῶνος.	Ναραβῶνος.
64. 4. Παννονιῶν.	Πανονιῶν. Sic plerumque. Aliquando cum duo ν.

Editio.	Manuscriptus.
5. Καιροδίνωσι.	Καρόδδωνον.
6. μέρος.	μέρος ί.
7. Σαβῖος.	Σαουαρίας.
12. μδ΄. γιβ. με. δ.	μδ΄. γ. μέ. δ.
13. Ἀκούμιγκον.	Κούμισκον.
15. Ῥίπλον.	Ῥίπιον.
15. με. με.	μέ. Η. μέ.
16. Σαούγου.	Σαουίου.
22. Ἀμαντῖνοι.	Ἀμαντινοί.
27. Ἀραβισκοι.	Ἀραβίσκου.
29. Σκορδίσκοι.	Σκορδίσκοι.
32. μβ. ϛ. μζ.	μβ΄. μζ.
34. μβ. Η. μζ. Ηδ.	μβ. Η. μζ. Η;
40. Κόρνακον.	Κόρνακτον.
41. Ἀκούμινκον.	Ἀκούμισκον λεγίων.
41. μδ΄. Ηδ. με. γ.	μέ. μέ. γ.
42. Λεγεῖων.	Deest.
49. μβ. γ. με.	μβ΄. γ. μέ.
54. Κολώνιοι.	Κολώνεια.
55. Σαλίς.	Σαλλίς.
56. Βασιαῖα.	Βαασιαῖα.
61. Θέσις.	Θέσις, ἡ Λιβυρνίας.
62. Εὐρώπης πίναξ ε.	Deest.
63. περιείζεται.	περιορίζεται.
64. Παννονίας.	Παννονίαις.
66. τῇ ἄνω Παννονίᾳ.	τῇ Παννονίᾳ τῇ ἄνω.
65. 12. ταύτης.	ταύτης δέ.
17. Φλαυωνα.	Φλαυώνα.
20. Οὐελκέρα.	Οὐολκέρα.
23. Τηδούιν.	Τιδαίου.
23. λθ. μδ. Η.	λθ΄. γ. μδ΄. Η.
25. Οὐεγία.	Οὐετία.
25. μ. Η. μδ. Η.	μ΄. γ. μδ΄. Η.
29. Κολεώνια.	Κολώνεια. Sic semper.
31. Σκαρδῶνα.	Σαρδῶνα.
31. μβ. γο. μγ. Η.	μζ΄. γο. μγ. Η.
	Δαλματίας.
36. Πηγεσιώπιον.	Π.γρωύπιον.
36. μδ. μβ. Η.	μδ΄. μβ΄. Ηδ.
41. Ἀσκρούιον	Ἀκρούιον.
46. με. μα. ϛ.	μέ. μά. ϛ.
	ὁμοῦ πόλεις παράλιοι εἰκοσιτ΄
50. ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ.	ὑφ᾽ οὗ καί.
51. Ταυρούρου πόλεως.	Ταυρουνοπόλεως.
54. Ιαπυδες.	Ἰάπυδες.
66. Σαρδιᾶται.	Σαρδιᾶται.
68. Δοκλεαται.	Δουκλεᾶται.
66. 1. Πιρουσται.	Πιρούσται.
2. Μακεδονία.	Μακεδονία. ὁμοῦ ἔθνη ις΄.
6. λθ. Η. μδ. Ηγ.	λθ΄. Η. μδ. Ηδ.
8. Στόβοι.	Στλούπποι.

Editio.	Manuſcriptus.
15. Ἀσσία.	Ἀπεσία.
15. μβ. δ. μδ. ϛ.	μβ΄. δ. μδ΄. Ηγ.
22. αἵδε.	Deeſt.
29. Ναρβονά.	Ναρβῶνα.
30. μμ. Η. μβ. Ηϛ.	με· Η. μβ΄. Ηγ.
32. Δόκλεα.	Δοκλέα.
35. Θερμίδαυα.	Θερμίδδυα.
36, Σιππούντον.	Σιπποῦντον.
36. μϛ. Η. μβ. ϛ.	μϛ΄. Η. μβ΄. γ.
37. Ἐπικαρεία.	Ἐπικάρεια.
38. μϛ. μα. γ.	μϛ΄. μά. γ.
	μεσόγειοι λβ΄.
40. Ἄψορος.	Ἄψορρος.
46. Σκαρδοῦνα.	Σκαρδῶνα.
49. Κόλλεντον.	καὶ Κόλλεντον.
50. περιέχειται.	περιέχονται.
50. πόλις.	Ἴασα καὶ πόλις.
Ἴασα.	
54. ἣ.	ἥ.
59. δευτέρου βιβλίου τέλος.	τὸ δεύτερον.
67. ϛ. βιβλίον.	Deeſt.
ϛ. Γ.	τρίτον.
	Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ τρίτῳ:
7. ἀνατολικοῦ.	ἀνατολικωτέρου.
8. σατραπείας.	σατραπίας.
9. Ἰταλίαν ὅλην.	Πίναξ ἕκτος.
	ά. Ιταλίας ὅλης.
10. Κύρνον νῆσον.	Κύρνου νήσου.
11. Σαρδὼ νῆσον.	Πίναξ ζ΄.
	γ΄. Σαρδοῦς νήσου.
12. δ΄. Σικελίαν νῆσον.	Σικελίας νήσου.
13. Σαρματίαν τὴν.	Πίναξ ή.
	έ. Σαρματίας.
14. Ταυρικὴν Χερσόννησον.	ϛ΄. Ταυρικῆς Χερσονήσου.
15. Ἰάζυγας Νετανάστας.	Πίναξ θ΄.
	ζ΄. Ἰαζύγων Μεταναστῶν.
16. Δακίαν.	ή. Δακίας.
17. Μυσίαν τὴν.	θ΄. Μυσίας τῆς.
18. Μυσίαν τὴν.	ί. Μυσίας τῆς.
19. Θρᾴκην Χερσόννησον.	ιά. Θρᾴκης Χερσονήσου.
20. Μακεδονίαν.	Πίναξ ί.
	ιγ΄. (ſic) Μακεδονίας.
21. Ἤπειρον.	ιδ΄. Ἠπείρου.
22. Ἀχαΐαν.	ιε΄. Ἀχαΐας.
23. Μελοπόννησον.	ιϛ΄. Πελοπόννησον.
24. Κρήτην νῆσον.	ιζ΄. Κρήτης νήσου.
25. Εὔβοιαν νῆσον.	Deeſt. Sed melius Editio.
30. Εὐρώπης πίναξ ϛ.	Deeſt.
32. ἐκπεπιεσμένην.	ἐκτεθλιμμένην.
34. Οὐάρου.	Οὐάρου.
41. ὄρεσι, τοῖς.	ὄρει τῷ.

Editio.	Manuſcriptus.
44. Τιλαουέπλου.	Τιλαουέμπιου.
44. Γαργάρου.	Τοργαίου.
49. Λιγυστικοῦ.	τοῦ Λιγυστικοῦ.
55. κζ. H. μγ.	κζ'. H. μϛ'.
68. 1. Μασσαλιωτῶν.	Μασσαλιωτῶν.
2. Μασσαλιωτῶν.	Deeſt.
2. κη. μγ. Hιβ.	κη'. μγ'. γ. ιβ.
9. Ἀλβίγαυνον.	Ἀλβίγαυνον.
13. 14. & 15. * * *	Nihil vacuum.
18. Τουσκων.	Τουσκῶν.
24. * * *	Nihil vacuum.
26. Ἄρνου.	Ἄρκτου.
27. λγ. H. μβ. H.	λγ'. H. μβ'.
29. * * *	Nihil vacuum.
33. Ὄασα.	Ὄσα.
36. λε. γο. μα. γο.	λε. γο. μα. γο.
37. Γύργοι.	Γύργο. (ſic)
49. Καμπάνων.	Καμπανῶν.
49. Τυρρηνικόν.	Τυρρηνικόν.
57. Πουτιόλου.	Πουτίολοι.
63. * * *	Nihil vacuum.
65. Λευκανων.	Λευκανῶν.
68. μ'. ϛ. μ'. δ.	μ'. ϛ. μ'.
69. 11. Λευκόπετρα.	Λευκόπετρα.
16. μ. Hιβ. λη. H. ιβ.	μ'. H. γβ. λη'. H. ιβ.
19. ὁ μυχὸς τοῦ κόλπου Σκυλακίου.	κόλπος ὁ μυχός.
21. ἐν ᾧ ἐστι Ταραντίνῳ κόλπῳ. Κρότων &c. uſque ad καρνων ὁμοίως. ἐν τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ Ἀδρίου κόλπου. p. 70. l. 17.	Hæc omnia deſunt in Manuſcripto.
19. ὁ.	Deeſt.
19. Τιλαουέμπλου.	Τιλουέμπλου.
25. Φορμίωνος.	Φορμίονος.
26. λε. γ. μδ. H. γβ.	λε'. μδ'. H. γβ.
29. * * * *	Nihil vacuum.
35. Καριων.	Καρνῶν.
36. Φόρος Ἴουλιος.	Φόρον Ἴουλιον. Melius Mſ.
40. λβ. H. μδ. H.	λβ'. ϛ. μδ'. H.
42. λβ. H. μδ. ϛ.	λβ'. H. μδ'. H.
44. Ἀπιστέ.	Ἀπιστε.
46. Ἄλπινον.	Ἄλγιον.
54. λδ. μδ. γο.	λγ'. μδ'.
55. Μάτουα.	Μάντουα.
55. λβ. μγ. γο.	λβ. Hδ. μγ'. γο.
57. λδ. μγ. Hγ.	λδ'. μϛ'. Hγ.
58. Βεχοιωνων.	Βεχουνῶν.
60. Οὐάμνια.	Οὐαμνία.
62. Βρέττια.	Βρέττινα.
62. λα. γο. μδ. H.	λα'. γο. μδ'. Hδ.
63. Ἀνώνιον.	Ἀναύνιον.
71. 3. Τίκινον.	Τίκενον.
4. οἵ εἰσιν.	Deeſt.

Editio.	Manuſcriptus.
5. * *	Nihil vacuum.
7. Ἐπορεδία.	Ἐλορεδία.
9. * *	Nihil vacuum.
14. οἵ εἰσι.	Deeſt.
15. * *	Nihil vacuum.
16. λσ́. μγ΄. Η.	λσ́. Η∠. μγ΄. Η. λσ́. μγ΄. Η. (ſic)
18. Κεντρωνων.	Κεντρωνῶν.
19. * *	Nihil vacuum.
20. Φόρος Κλαυδίου.	In Mſ. ante Φόρος Κλαυδίου præcedit

omne quod eſt in Edito a linea 21. pag. 69. uſque ad lineam 17. pag. 70. ſcilicet ab his verbis ἐν δὲ τῷ Ταραντίνῳ κόλπῳ uſque ad illa ἐν τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ Αδρίου κόλπου.

Editio.	Manuſcriptus.
Pag. 69. l. 25. μϐ΄. Η. μ.	μϐ΄. ς. μ΄.
27. Σαλεντίνη.	Σιλέντινον.
33. Απουλων.	Απουλῶν.
40. Σαλαπίαι.	Σαλπίαι.
41. Σηπιοῦς.	Σιπιοῦς.
42. Ἀπενέσται.	Ἀπενέστα.
43. Γάργαρον.	Σάργαρον.
46. Φρεντανων.	Φρεντανῶν.
49. μα. Η. μσ. Η∠.	μα΄. ς. μα΄. Η∠.
50. Πελιγνων.	Παλιγνῶν.
54. Ἀτέρνου.	Ἀπέρνου.
56. Πικεντων.	Πικεντῶν.
60. λζ. δ. μγ. Η.	λζ΄. δ. μγ΄. ς.
61. λς. Ηγ. μγ. γ.	λς΄. Ηγ. μγ΄. γο.
65. Σενα Γάλλικα.	Σεναγάλλικα.
Pag. 70. l. 1. Βοιων Γαλλων.	Βοιῶν Γαλλῶν.
9. Ποινίναν.	Ποινίνην.
Pag. 71. l. 20. Φόρος.	ὁ Φόρος.
22. Κοτίαις.	Κουτίαις.
23. Ὄσκελλα.	Ὄσκελα.
24. Καπουειγιδων.	Καπουργιδῶν.
29. παραλίος.	παραλίοις.
31. Σουντειων.	Σοιτείων ἐν παραλίοις Ἄλπεσι.
33. Οὐεσδιαντιων.	Ὀεδιαντίων.
35. κη. Η. μγ. ιϐ.	κη΄. Η. μγ΄. ς.
37. Ἀπέννινα.	Ἀπέ.ννα.
37. ὑπόκειται.	ὑπόκειται.
40. Γαργανου.	Γαργάρου.
43. Ἀπεννίνοις.	Ἀπεννίνοις.
46. Πολεντία.	Πολεντίαν.
47. Ἄστα κολώνια.	Αστακολωνίαν.
47. λ. γ. μγ. ιϐ.	λγ΄. μγ΄. ιϐ.
48. Ἄλϐα πομπηΐα.	Αλϐαπομπηΐαν. (ſic)
49. Λιϐάρνα.	Λιϐάρναν.
53. Πλακεντία.	Πλακεντίαν.
54. Φιδεντία.	Φιδεντίαν.
56. Πάρμα.	Πάρμαν.
58. Νουκερία.	Νουκερίαν.
59. Ταίπον.	Ταίπιν.

Editio.	Manuscriptus.
60. Μύτινα.	Μουτίνῃ.
61. Βωνωνία.	Βοϐωνίας. Lege Βονωνίας.
62. Κλατέρια.	Κλατηρίας.
63. Φόρος.	Φόρον.
64. Καίσαρια.	Καίσαρινῃ.
65. Φαυεντία.	Φαυεντίνῃ.
66. * * *	Nihil vacuum.
67. Τύσκων.	Τούσκων.
Pag. 72. l. 1. Βιράκελλον.	Βιράκελλον.
8. Πίσαι.	Πῖσαι.
12. Γερκοῦια.	Γερουσία.
15. Α'κουλα.	Α'κουλκα.
20. λδ. γ. Η. μϐ. γ. ιϐ.	λδ'. Ηϛ. μϐ'. ϛ. ιϐ.
23. λδ. γϛ. μϐ. ϛ.	λδ'. γο. μϐ'. ϛ.
27. λε. Η. μϐ. Η.	λε'. Η. μϐ'. ϛ.
28. * * *	Nihil vacuum.
29. νϛ. (sic inverso λ) μϐ. ϛ.	λϛ'. μϐ'. ϛ.
32. * * *	Nihil vacuum.
35. Φλέεινοι.	Φλεέεινοι.
37. Σεμβρόμων.	Σεμνόνων.
38. * *	Nihil vacuum.
41. Πικέωων.	Πικεωῶν.
42. * *	Nihil vacuum.
46. μοιτέρα.	μοιτέρα.
46. λζλ. μγ. ϛ.	λζ'. Η. μγ'. δ.
50. Ο'λσυβραν.	Ο'λουβρῶν.
52. Πίτινον.	Πίτινον.
54. Σεμπεφινίου.	Σεμπεφινίου.
58. * * *	Nihil vacuum.
59. Σέντινον.	Κέντινον.
59. λϛ. Η. μγ. Ηϛ.	λϛ'. Η. μγ'. Ηϛ.
61. Καμέρινον.	Καμάεινον.
63. Ουμβρων.	Ουλουμβρῶν.
63. Ο λουβρων.	Ουλουβρῶν.
67. Τουδερ.	Τουδέρ.
73. 2. Μηνανία.	Μηουαεία.
4. λϛ. Η. μϐ. δ.	λϛ'. μϐ'. Η.
8. λσ. Ηδ. μϐ. Η. ϛ.	λϛ'. Ηδ. μϐ'. Ηϛ.
9. Αικουικλων.	Αἰκουικλῶν.
11. * *	Nihil vacuum.
13. Καρσίολοι.	Καρσίολοι.
14. Μαρσῶν.	Μαρσῶν.
28. Μαρρυκίνων.	Μαῤῥουκινῶν.
29. λθ. Ηδ. μϐ. Ηϛ.	λθ'. Ηδ. μϐ'. Η.
41. λζ. μα. γο.	λζ'. γο. μα'. γο.
43. * * *	Nihil vacuum.
45. λ. Ηδ. μϐ.	λη'. δ. μϐ'.
49. Πεσιούεριον.	Πεσιούεριον.
51. λη. Η. μα. Ηγ. ιϐ.	λη'. Η. μα'. ϛ. ιϐ.
55. Πελιγνων.	Πελιγνῶν.
56. Κορφίνιον.	Κουφελίνιον.

Editio:	Manuſcriptus.
59. Ἄγξηνον.	Ἄβανον.
59. μα'. H. μα. ϛ.	μα'. H. μα'. γ. ιβ.
60. μα. H. μα. ϛ.	μα'. H. μα. H.
61. Καρανήωαν.	Καρκήωαν.
63. Αὐφιδῆνα. Mendoſe.	Αὐφιδῆνα.
67. λθ'. μα'. ϛ.	λθ'. μα'. δ.
74. 1. Ἄλλιφα.	Ἀλλίφα.
11. Καλής.	Κάλης.
13. Τειβῦλα.	Τρήβυλα.
15. μ. μα. ϛ.	μ'. μα'. H.
18. Πικενῆνων.	Πικεντίνων.
27. Ιρπινων.	Ἱρπινῶν.
31. Αἰκουλᾶνον.	Αἰκούλανον.
33. Απουλων Δαυνιων.	Ἀπουλῶν Δαυνίων.
36. Απουλῶν.	Απουλιῶν.
37. λβ. μα.	μβ'. μα'.
43. μα. γο. μ. γ. ιβ.	μα'. γο. μγ'. ιβ.
44. Κελία.	Κέλια.
46. μ. γ. λθ. H.	μγ'. λθ'. ϛ.
47. Κονσεντία.	Κωνσέντια.
56. Ἀλήπιον.	Ἀλήστιον.
61. Τοδρνοι.	Στοδρνοι.
65. * * *	Nihil vacuum.
75. 6. Γερχύτη.	Γερλύτη.
14. Εὐρώπης πίναξ ϛ.	Deeſt.
24. λ. μα. H.	λ'. μα'. ϛ.
26. Λυπκῆς.	Δυπκῆς.
28. λ. δ. μ. γ. ιβ.	λ'. δ. μγ'. ιβ.
30. Κιρκιδίου.	Κεικιδίου.
30. λ. μ. γ. ιβ.	λ. μγ'. ιβ.
31. ὕερος.	ὕερος.
31. λ. μ. γ.	λ. μγ'.
32. λ. μ. δ.	λ'. μδ'.
39. Φισηρα.	Φήσιρα.
41. λ. Hγ. κθ. ϛ.	λ'. γ. λθ'. ϛ.
50. Ἱερου.	Ἱέρου.
50. λα. H. μ. ιβ.	λα'. H. μ.
55. λα'. H. μ. H.	λα'. H. μ'. H. ιβ.
76. 5. οἱ Ταρραβήνιοι.	οἱ Ἐπαραβίνοι. λδ'. μ'. H. δ.
7. Βλαπωνοι.	Βλαπωνοί.
8. Ουανακήνοι.	Οὐαναχινοί.
10. Κιλιμβήσιοι.	Κιληβίνσιοι.
11. Λικήνοι.	Λικηνοί.
12. Μακρήνοι.	καὶ Μακεινοί.
13. Οπηνοι.	Ὀπινοί.
14. Συμβροι.	Σύμβροι.
15. Κωυμασηνοι.	Κωϋμασινοί.
16. Σουβασδμοι.	Σουβδμοί.
23. λ. γ. μ. H.	λγ'. μ'. H.
25. λ. γ. μ. γ.	λγ'. μγ'.
29. Ὄπινον.	Οπεινον.
29. λα. γ. μ. γ. ιβ.	λα'. γ. μγ'.

Editio.	Manuſcriptus.
31. Μάτισα.	Ματισα.
35. Εὐρώπης πίναξ ζ.	Deeſt.
41. Δυτικὴ πλευρά.	Δυτικῆς πλευρᾶς περιγραφή.
43. Τίλλιον.	Τίλιον.
46. Τέρμου.	Τέμου.
46. λ. δ. λη.	λδ'. λη'.
47. λ. γ. λζ. Η. ιβ.	λγ'. λζ'. Η. ιβ.
48. Τάῤῥας.	Ταῤῥα'.
48. λ. γ. λζ. γ.	λγ'. λζ'. γ.
50. Οὔσελλις.	Οὐσελλίς.
57. Γούρουλον πόλιο.	Γούρουλλον πόλις.
63. λβ. λε. Η. γ.	λβ'. λέ. γ. ιβ.
64. * * *	Nihil vacuum.
77. 1. Κοιωίον χάρειον.	Ἀκρωτηριοχάρειον.
2. παρεστιχής.	παρεστιχής.
4. Καραλίς.	Καραλλίς.
9. Κέδριος.	Καίδριος.
11. Ὀλβία.	Ὀλβία.
11. λθ. γο. λη. Η.	λθ'. γο. λη'. ϛ.
21. ἀρκτικώτατα.	ἀρκτικά.
25. Κορακινσιοι.	Κορακίνσιοι.
26. Καρενσιοι.	Καρηνσιοι.
28. Σολκιτάνοι.	Σολκιτάνοι.
30. Αἰχιλωνήσιοι.	Αἰχιλωνήσιοι.
31. Κορ. ηνσιοι.	Κορένσιοι.
39. Οὐδεντῖνοι.	Οὐδεντῖνοι.
40. Σολκητάνοι.	Σολκιτάνοί.
46. Βῶσα.	Βοσα.
52. ὑφιτάνα.	ὑψιτάνα.
53. Λισιτάνα.	Λυσιτάνα.
57. δέ.	δὲ εἰσι.
58. λ. γο. λθ'. ιβ.	λ'. γ. λθ'. δ.
64. Μολυβώδης.	Μολιβώδης.
66. Ἔρμαια.	Ἕρμαια. Cum ſpiritu aſpero.
78. 3. Εὐρώπης πίναξ ζ.	Deeſt.
13. Λυτικῆς.	Δυτικῆς.
15. λθ. ϛ. λη. Η.	λθ'. ϛ. λθ'. Η.
19. Τιμήθου.	Τμήθου.
25. * * *	Nihil vacuum.
30. Ὀλουλίς.	Ὁλουλίς. Cum ſpiritu denſo.
36. νϛ. Η. λϛ. Η. Mendoſe inverſo lambda.	λϛ'. Η. λϛ'. Η.
40. Λιλύβαιων.	Λιλύβαιον.
44. Πιντία.	Πίντια.
50. Ἰμέρα.	Ἱμέρα. Cum aſpero ſpiritu.
50. λθ. λϛ. γβ.	λθ'. λϛ'. γ.
51. Ἰπώρου.	Ἰπώρου.
58. Παχιώ ς.	Πάχυνος.
64. λθ. Η. βλ. ζγ.	λθ'. γ. ιβ. λζ'. Η.
79. 1. λθ. γ. ιβ. λζ. Η.	λθ'. Η. ιβ. λζ. γ.
4. Σιμαίθου.	Συμαίθου.

8.

Editio.		Manuscriptus.	
8. δέ.		δέ ἐστι.	
11. Μεσσήνιοι.		Μεσσήνιοι.	
13. Ορβέσται.		Ὀρβέσται.	
18. λη. γ.	λη. ϛ.	λή. γ.	λή. δ.
19. Ἀβάκαινα.		Ἀβάκενα.	
24. Δύμηθος.		Ὕμηθος.	
27. Ἔρβιτα.		Ἔρβεσται.	
29. Ὕδρα.		Ὕδρα.	
31. Ἔρβησσός.		Ἐρβησσός.	
33. Μεναί.		Μέναι.	
35. λζ. γο.	λζ. γο.	λζ'. γο.	λζ'. δ.
45. Σχῆρα.		Σχέρα.	
46. λη. ϛ.	λϛ. Η. δ.	λη. ϛ.	λζ'. Ηδ.
54. Γέλλα.		Γέλα.	
65. λθ.	λη. Ηδ.	λθ'. Η. γ.	λή. Ηδ.
68. λϛ. Η.	λη. Η. δ.	λζ'. Η.	λή. Ηδ.
80. 2. Φορβαντία.		Φορβαντία.	
5. λζ.	λθ.	λϛ'. Η.	λή. Ηγ.
7. ὁμοῦ ιε.		Deest.	
9. ἐν.		τὸ ἐν.	
10. Εὐρώπης πίναξ ζ.		Deest.	
13. μέχρι.		μέρος.	
19. νϛ. Η.	νη. Η.	νϛ'.	νή. Η.
20. χερσίνου.		Χεσίνου.	
25. ὅ.		Deest.	
28. τῆ.		ταύ.	
33. ἀπό.		ἀπὸ δέ.	
43. * * *		Nihil vacuum.	
50. νθ. Ηδ.	μβ. Η.	νθ'. Ηδ.	μζ'. ι
51. κεφαλόννησος.		Κεφαλὸν νῆσος.	
57. ξ. γ.	μη. γο.	ξ'. γ.	μή. Η.
81. 3. Μαιώτιδος.		Μαιώτιδος λίμνης.	
5. Ἀξιάκου.		Παπακου.	
6. ξ. γ.	μη. γο.	ξ'. γ.	μή. Η. γ.
9. ξ. Η.	μθ. Η.	ξ'. Η.	μθ'. γο.
11. Κρήμνοι.		Κνήμη.	
13. ξβ. Η.	ν. γο.	ξβ'. Η.	ν. Η.
28. Γαλκή.		Τάλκη.	
29. τά.		καὶ τό.	
30. ὃ Βούδινον.		καὶ ὃ Βώδινον.	
31. τό.		καὶ τό.	
35. τά.		καὶ τά.	
35. ξγ.	νζ. Η.	ξγ'.	νζ'.
38. νγ. Η.	ν. γ.	νγ'. Η.	νγ'.
45. πέρατος.		περάτων.	
46. διαφόρως.		διαιρεῖ.	
51. Γαλκινοι.		Γαλκίνοι.	
52. Βασαρναι.		Βαστέρναι.	
54. Ρωξολανοι.		Ῥωξολάνοι.	
56. Αλαυνοι.		Αλαῦνοι.	
61. Βουλανες.		Σούλανες.	

ZZZZzzz

Editio.	Manuſcriptus.
66. Αναρτοφρακτοι.	Ἀναρτοφράκται.
68. Αρσιηται.	Ἀρσιῆται.
82. 1. Σαβωκοι.	Σαβόκοι.
6. Συδινοι.	Συδινοί.
8. Ιγιλλιωνες.	Ἰγυλλίωνες.
9. Κοιστοβωκοι.	Κιστοβῶκοι.
26. Ιβιωνες.	Οὐβίωνες.
28. Ιβιωνας.	Οὐβίωνας.
31. Καρπιανες.	Κελίωνες.
36. & 37. Ραξολανων.	Ῥοξολάνων.
37. Ραιδιλαιοι.	Ῥευκηνάλοι.
42. Γηναιινοι.	Γηνινοί.
43. Βοδινοι.	Βαδίνοί.
44. Ραξολανων.	Ῥοξολάνων.
65. Ναυβαρον.	Ναύαρον.
67. Αζαγαειοι.	Ἀζαζάειοι.
83. 4. Ολβια.	Ὄλβια.
5. Αξιακιω.	Ἀζιακίω.
24. Ευρωπης πιναξ η.	Deeſt.
48. ιδ. μζ. Η γδ.	ξδ΄. μζ΄. Η. γ. ιβ.
49. ξδ. μη. Η.	ξδ΄. μή. δ.
58. ξγ΄. μή. γ.	ξγ΄. μη. δ.
59. Παρατα.	Παρέςα.
61. ξα. Ηγ. μζ. γο.	ξά. Η. γ. μή. γο.
84. 5. ξα. Ηδ. μζ. Η.	ξά. Ηδ. μζ. δ.
10. Ευρώπης πιναξ θ.	Deeſt.
17. Γερμανίας.	Δελματιας.
18. τῦ.	πὼ τῦ.
30. Γέρμανον.	Βόρμανον.
40. Ευρώπης πιναξ ι΄.	Deeſt.
42. ἀπό.	ἀπὸ δέ.
49. ἐκ ἐρπηῖ.	ἐκ τῆς τῦ Τιβίσκου ποταμοῦ.
49. αξιό πολεως.	Ἀξιοπόλεως.
55. τῦ Ραβων.	Καπαραβώνος.
57. Κιαμβου.	Κιάμβρου.
85. 4. Αξιυ πόλιν.	Ἀξιούπολιν.
11. Ἱερασῦ.	Ἱερασῶ.
14. Τύρα.	Τύρα.
20. Πενσαύκιοι.	Πρεδαυένσιοι.
22. Κακοέωσιοι.	Καυκοένσιοι.
28. Σιενσιοι.	Σιένσιοι.
31. Κραγγιοι.	Κράγισοι.
32. Πιέφιγοι.	Πιέφιγοι.
34. μη. μ. μη. γ.	μς . . . μή. Η.
45. Σάγιαι.	Σάγια.
48. νε. ό. μζ. δ.	νδ΄. δ. μζ. Η.
55. Κομιδαυα.	Κομιδαυα.
64. Ζαρμιζεγεθουσα.	Ζαρμιζεγεθούσα.
66. Νεντιδαυα.	Νετίδαυα.
86. 4. Ακμωνια.	Ἀκμωνία.
13. Ευρώπης πιναξ ι.	Deeſt.

Editio.	Manuscriptus.
21. μζ. μα. γο.	μθ'. μϐ'. γ.
24. Κιάμϐερυ.	Κιάϐερυ.
26. Κιάμϐρῳ.	Κιάϐρῳ.
52. Τεικορνησιοι.	Τεικορνιώσιοι.
33. Κιάϐρῳ.	Κιάμϐρῳ.
33. Μυσοι.	Μυσοί.
38. μεσόγλοι.	Deeſt.
40. Σιγένδουνον.	Σιγίδουνον.
43. Οὐιμινάκιον.	Οὐιμινάκιον λεγεῶν.
44. Λεγιων.	Deeſt.
48. Ραιπαρία.	Ῥαιπάρα.
54. Οὐελλανίς.	Οὐελανίς.
56. Νέσος.	Ναϊασσν.
59. Σκοδποι.	Κοδποι.
87. 3. Εὐρώπης πίναξ θ.	Deeſt.
6. 7. 8. & 9. * * * * * *	Nihil vacuum.
18. ἡ κτ' μῆ.	ἡ μῆ κατά.
25. ἧς ἧς. Mendoſe.	ἧς.
27. ας. Mendum.	εἰς.
32. τοῦ ἐκ.	ὃ ἐκ.
35. τοῦ ἐκ.	ὃ ἐκ.
40. νε. γο. με. δ.	νε. γο. μζ'. δ.
42. Θιαγγολω.	Θιάγγολη. (ſic)
88. 4. Ἴστροπολις.	Ἴστρος πόλις.
4. νε. γο. μα.	νε'. γο. μϛ'.
6. Καλλατία.	Καλλατίς.
8. Τιειστρία.	Τιειστροῖς.
9. Ὀδυσσός.	Ὀδησσός.
9. νδ'. Ηγ. μέ. δ.	νδ'. Ηγ. μέ.
15. Τρωγλοδυται.	Τρωγγοδύται.
17. Κερϐυζοι.	Κειϐυζοί.
18. Οιτιώσιοι.	Οἰτιώσιοι.
27. Τειμμαίιον.	Τειμάνιον.
29. Δυερόστολον.	Δυερόστολον λεγίων.
30. λεγείων.	λεγίων.
35. Τεισμίς.	Τερισμίς.
59. Σιτιόεντα.	Σιτιόδυτα.
42. νε. μϛ. δ.	νε'. μϛ'. γ.
46. Τυραγγείτας.	Τυραγγίτας.
57. Ἑρμώνακτος.	Ἑρμώνακτος.
58. Ἄρπις.	Ἄρπι.
60. Ἱερασόν.	Ἱέρασον.
62. νδ. γ. μζ. Η.	νε'. γ. μζ'. Η.
65. νϛ. γ. μη. Η.	νϛ'. γ. μή. ϛ.
66. Ὀφιοῦσα.	Ὀφιοδαυσα.
89. 4. ἥ.	ἡ.
7. Εὐρώπης πίναξ θ.	Deeſt.
15. Αἰγαίου.	Παγγαίου.
27. νδ. μθ. Η.	νγ'. Ηγ. μά. Η.
34. νε. μδ. ο.	νε'. μδ'. γο.
36. Εἴρηται.	Εἴρηται, νε'. μδ'. γο.

Editio.	Manuscriptus.
41. Θινιαί.	Θωνίας.
45. ὃ δυπχόν.	Deest.
46. Πόντου, νέ. Η. μγ΄. γ.	Ποντου.
49. Βαθυνὶν.	Βαθυνίν.
51. Σηλυβεία.	Σηλυμβρία.
54. ἤτοι.	Deest.
63. Εἶρον.	Ἔβρον
90. 5. καὶ.	καὶ περί.
17. Κορπιδική.	Deest.
28. νβ. Η. μγ. Η.	νβ΄. Η. μγ. ς.
29. νβ. Η. μγ. Η.	νβ΄. Η. μγ΄. ς.
30. Οὔαλα.	Οὔαλλα.
31. Ὀπίσνα.	Ὀπισνα.
33. ν. ς. μβ. γο.	ν΄. ς. μγ΄.
37. Σαρδική.	Σαρδική. Ad hoc Ms. addit in margine Σαρδικὴ ἡ νῦν Τριάδιτζα.
46. Νέσσι.	Νέσσον.
46. Νικόπολις.	Νικόπολις. At in margine, Νικόπολις ἡ Χριστούπολις.
49. Τραιανούπολις. νγ. μά. Η. ιβ.	Τραιανούπολις, νγ΄. μβ΄. δ. [In margine additur, ἡ Τραιανουπόλεως θέσις νβ΄. Η. γ. ιβ. μά. Η. ιβ. οὕτω γὰρ νῦν κεῖται.]
50. Πλωτινώπολις.	Πλωτινόπολις.
51. Δορυσπάρα.	Δορυσπάρα. In margine, Δορυσπάρα ἡ νῦν Μεσηνή.
53. Ἀφροδισίας.	Ἀφροδισιάς.
57. Λυσιμαχία.	Λυσιμαχεία.
60. Κυανέων.	Κυανεῶν.
63. Περικόννησος.	Περικόννησος. Et in marg. Προικόννησος ἡ νῦν Μαρμαρᾶς.
91. 1. κεφ. ιβ΄.	Deest.
3. Εὐρώπης πίναξ θ.	Deest.
11. Καρδία πολις.	Καρδιάπολις.
15. Ἐλαιοῦς.	Ἐδαιοῦς.
19. νδ. γο. μ. δ.	νδ΄. γο. μ. Η δ.
23. * * * * * * *	Nihil vacuum.
26. κεφ. ιγ΄.	ιβ΄.
28. Εὐρώπης πίναξ ί.	Deest.
32. Γονεῖα.	Γονία.
32. Δυῤῥαχίου ἤτοι.	Δυῤῥαχίου καί.
36. Δυῤῥάχιον.	Δυῤῥάχιον.
36. με. μ. Ηγ.	μέ. Η. μ΄. Ηγ.
37. Πανυάσου.	Παινυάσου.
45. μδ. Η ιβ λθ Η.	μδ. Η. ιβ. λθ΄. Η.
46. Κελύδνου.	Ἐλυδνου.
49. μθ. λη. γ.	μθ΄. λή. Η.
52. Μαλιακοῦ.	Μαλιακοῦ.
92. 1. Νέσου.	Νέσσου.
3. Νέσσον.	Νέσσον.
4. να. Η δ. μα. Η δ.	ν΄. Η δ. μά. Η δ.
5. ἐν τῷ Στρυμονικῷ κόλπῳ.	Deest.

6.

Editio.	Manuscriptus.
6. Ηδωνιδος.	Ἠδω ἴδος παραλίου.
8. Οἰσύμη.	Οἰσύμη. [In marg. Οἰσύμη ἡ Ἀνακτορούπολις.]
13. Κοιλιδικης.	Χαλκιδικῆς.
14. Στάγειρα.	Στάγειρα.
15. να. μθ. ϛ.	νά. μά. ϛ.
17. να. Η. μα.	νά. ϛ. μα'.
18. να. Η. μ. δ.	νά. ϛ. μ'. Ηδ.
21. ν. γο. μ. Ηγ.	ν'. γο. μ. Ηγ. ιϐ.
25. ν. Ηδ. μα. ιϐ.	ν. Ηδ. μγ'. ιϐ.
27. ν. γο. μ. γ. ιϐ.	ν'. γο. μγ'.
35. μθ. Η. γ. μ.	μθ'. Ηγ. μ'. γ.
37. Ἀξίου.	Ἀξιοῦ.
39. μθ'. Η. μ'. ϛ.	μθ'. Η. μ'.
43. Φαρύϐου.	Φαείϐου.
43. ν. Η. λθ. Η.	ν'. ϛ. λθ'. Η.
42. Δίον κολώνια.	Δίον κολώνια. [Et in marg. Δίον κολώνια ἡ Πλαταμῶν.]
37. Ἀξίου ποτ. ἐκϐολαί.	Ἀξιοῦ ποτ. ἐκϐολαί. [Et in marg. Ἀξιός ποταμὸς ὁ Βαρδάειος.]
38. Πιερίας.	Πιερίας. [Et in marg. Πιερία, ὃ περὶ καὶ πρὸς ὄρος.]
39. Λυδίου ποτ. ἐκϐολαί.	Λυδίου ποτ. ἐκϐολαί. [Et in marg. Λύδιος ποταμὸς, ὁ Στήκων.]
47. Σηπιάς.	Σηπίας.
49. Ἰωλκός.	Ἰολκός.
49. να. Η. λθ'. δ.	νά. Η. λγ'. δ.
51. ν. γ. λη. Ηγ. ιϐ.	ν'. Ηγ. λη'. Η. ιϐ.
55. να. Η. λη. Ηδ.	νά. ϛ. λη'. Ηδ.
57. να. ϛ. λη. ιϐ.	νά. ϛ. λη'. Η. ιϐ.
58. να. λη. Η.	νά. λη'. γ.
59. ποταμόο. mendum.	ποταμός.
62. ἀξιός.	Ἀξιός.
93. 2. μϛ. γο. μ. ϛ.	μϛ'. γο. μϛ'.
6. μθ. Η. μα. δ.	μη'. Η. λη'. γο.
8. μθ. Η. μα. δ.	μθ. ϛ. μα'. δ.
10. μη. γο. λθ'. γο.	μϛ'. γο. λθ'. γο.
13. Τῆς τῆ Ὄσσης ὄρεος.	Τῆς τῆ Ὄσσης ὄρεος. [Et in margine, τῆ τῆ Ὄσσης, ὁ νῦν καλούμενος Κίσσαϐος.
14. Πηλίου.	Πηλείου.
14. να. Η. λθ. γ.	νά. ϛ. λθ'. γ.
15. Ὄθρυος.	Ὄθριος.
15. ν. λη. Η.	ν'. λη'. γ.
20. Ελυμιωτων δε.	Ἐλιμιωτῶν.
26. Αλϐωπων.	Ἀλμωπῶν.
27. Ὄρμα.	Ὅρμα. Cum ſpiritu denſo.
30. Ορϐιλιας.	Ὀρϐηλίας.
32. Εορδετων.	Ἐορδαίων.
34. Δήϐομα.	Διϐομα.
34. μέ. Ηδ. μ'. Η.	μέ. Ηδ. μ'. ϛ.
37. λϛ. γ. μ. Ηγ.	μϛ'. γ. μ. Ηγ.
38. Γαρσνίας.	Deeſt.

AAAAaaaa

Editio.	Manuſcriptus.
41. Ιωρων.	Ιωρων.
45. μη. γο. μα. γο.	μή. γ. μά. γο.
46. μθ. Η. μα. γο.	μθ'. ς. μά. γο.
49. μθ. Ηδ. μα. γο.	μθ. Η. γ. μά. γο.
51. Α'μφίπ. λ ς.	Α'μφίπολις. [Et in marg. Α'μφίπολις ἡ νῦν Χρισόπολις.
53. Δαασαρητιων.	Δεσσαρητιαδ.
54. Ε'ιλα.	Ε''ια.
54. μς. ιβ. μ. δ.	μς'. ιβ. γ. μ'. δ.
55. Λύχνιδος.	Λύχνιδος. [Et in margine, Λυχνιδὰν ἢ Α'χειδα.]
56. Λυγκηστιδος.	Λυγκηστιδος.
58. Πελαγονιων.	Πελαγονιαδ.
59. Α'ιδατηςες.	Α'νδαειςος.
59. μη. μ. Ηγ. ιβ.	μή. μ'. Η. γ. ιβ.
61. Βρσσητίας.	Διςαλβας.
62. μθ'. Η. μα. γ.	μθ'. ς. μά. γ.
63. μθ'. γ. μα. Η.	μθ'. γ. μά. ς.
64. μθ. Η. μα. Η.	μθ'. Η. μά. ς.
65. μθ. δ. μα.	μθ'. Ηδ. μά. ς.
66. Βέρτα. μθ. ς. μα. γ.	Deeſt.
62. Α''ρωλς.	Α''ρρωλος.
67. Μυγδινιδος.	Μυγδονίας.
68. μη. γο. μα. Η.	μή. γο. μά. ς.
94. 1. Καλίνδοια.	Καλλίνδοια.
4. μθ. Η. μ. Ηγ.	μθ'. ς. μ'. Ηγ.
5. Καρραβία.	Καρραβία.
7. Α''σπρς.	Α''σηρς.
9. Λητή.	Λυτή.
15. ν. Ηδ. μ. Η.	ν'. Η. δ. μ'. ς.
16. Ματίας.	Η'μαθίας.
18. Ημαθιας.	Deeſt.
19. μζ. Η. λθ. Ηγ.	μζ'. Η. λθ'. Ηγ. ιβ.
22. μη. Η. μ. γο.	μη. ς. μ. γο.
23. μη. Η. μ. Ηγ.	μή. ς. μ'. Ηγ.
41. Σκότυσα.	Σκότυσσα.
49. Αἰπίνιον.	Α'πίνιον.
59. Φαλαχθία.	Φαλαγθία.
62. ν. ς. λη. Η. γ. ιβ.	ν'. ς. λή. Η. γ.
95. 1. μδ. ς. λθ. Ηδ.	μδ'. ς. λθ'. Η.
3. Λήμνος.	Λήμνος.
6. ιβ. ς. λθ. δ.	ιβ'. Η. λθ'. δ.
7. Πεπάρεθος.	Πεπάρηθος.
10. κεφ. ιδ.	ιγ'.
12. Εὐρώπης πίναξ ί.	Deeſt.
24. μδ. γ. ιβ. λθ. Η.	μδ'. γ. ιβ. λθ'. ς.
26. Ο''γχησμος.	Ο''γχησμος.
27. Κασιόπη.	Κασσιόπη.
35. Θύαμις.	Θύαμις.
35. μς. Η. λη.	μς'. ς. λή.
36. Αλμινης.	Α'λμλώνης.

Editio.	Manuſcriptus.
48. μη. ς. λζ. γ.	μή. δ. λζ΄. γ.
49. μη. γ. λζ. γ. ιϐ.	μή. γ. λζ΄. γ.
51. Ἥπειρου.	Ἤπειρου. Cum ſpiritu leni.
57. Ἐλαιοῦς.	Ἐλαιούς.
61. Αμφιλογων.	Ἀμφιλόχων.
96. 1. μϛ΄. δ. λη. Hδ.	μϛ΄. δ. λζ΄. Hδ.
4. Κορκυρα.	Κέρκυρα.
8. με. γο. λζ. H.	μέ. γο. λζ΄. Hδ.
9. Λεύκιμμα.	Λεύκιμα.
10. Αμφίπαγος.	Ἀμφίπυργος.
11. με. H. λη.	μέ. λή.
12. Κεφαλληνία.	Κεφαλία.
20. μη. H. λζ. γ.	μή. ϛ. λζ΄. γ.
21. ἐν ἧ.	ἐν ᾗ καί.
22. μη. λζ. H.	μή λζ΄. ϛ.
26. κεφ. ιε.	ιδ΄.
28. Εὐρώπης πίναξ ί.	Deeſt.
39. τοῦ αὐτοῦ τοῦ.	αὐτοῦ τοῦ.
47. Λοκρων Οζολων.	Λοκρῶν Ὀζολῶν.
48. Μολυκεία.	Μολύκεια.
48. μθ΄. δ. λζ. γ.	μθ΄. δ. λζ΄. H.
49. Ἀντίῤῥιον.	Ἀντίελον.
54. Κύῤῥα.	Κίῤῥα.
55. Κείασα.	Κείσα.
56. Ἀντίκυῤῥα.	Ἀντίκυρα.
63. νϐ. λζ. γ.	νϐ΄. λζ΄.
97. 4. Εἰλιασοῦ.	Ἰλιασοῦ.
6. νγ. H. λζ. Hγ.	νγ΄. H. λϛ. H. γ.
7. νγ. H. ιϐ. λϛ. δ.	νγ΄. H. ιϐ.
8. παραγραφή.	Deeſt.
10. νγ. γ. λζ.	νγ΄. γο. λζ.
11. νγ. λζ. ιϐ.	νγ΄. γο. λζ΄. ιϐ.
12. νγ. ϛ. λζ. γ.	νγ΄. Hγ. λζ΄. γ.
13. νγ. ϛ. λζ. ιϐ.	νγ΄. H. λζ΄. γ. ιϐ.
14. νγ. ϛ. λζ. ϛ.	νγ. H. λζ΄. H.
15. νγ. δ. λζ. γ.	νγ΄. γ. λζ΄. γο.
17. νγ. δ. λζ. δ.	νγ΄. δ. λζ΄. H. δ.
18. Ἰσμηνοῦ.	Ἰσμηνοῦ.
18. νγ. δ. λζ. ϛ.	νγ΄. ϛ. λζ΄. Hγ.
20. νγ. λη. ιϐ.	νγ΄. λή. ϛ.
21. νϐ. γ. λη. ϛ.	νϐ΄. γο. λή. ϛ.
22. Μυρτοῦ.	Deeſt.
23. Οἰτεῦ.	Οἰταίου.
23. νϐ. δ. λζ. ϛ.	νϐ΄. δ. λή. ϛ.
25. νϐ. ϛ. λη. γ. ιϐ.	νϐ΄. ϛ. λή. γ.
27. Επικνημιδιων.	Ἐπικνημίδων.
28. να. ϛ. λη. γ.	νά. H. λή. γ. ιϐ.
29. να. ϛ. λη. γ. ιϐ.	νά. δ. λή. γ. ιϐ.
33. Κόραξας.	Κόραξ
33. μθ. λθ.	μθ΄. γ. λή.
34. ν. λη.	νγ΄. λή.

Editio.		Manuſcriptus.	
35. να.	λζ. δ.	νά.	λζ. Ηδ.
36. να. γ.	λζ. ϛ.	νά. γρ.	λζ. Η.
37. νβ. ϛ.	λζ. γ.	νβ́. Η.	λζ́. γρ.
37. Υ῾μηττός.		Υ῾μηττός.	
41. Κηφισσόν.		Κηφισσόν.	
42. ῥέων.		Deeſt.	
43. Α᾽σωπῷ.		Α᾽σωπῷ ποταμῷ.	
43. Ι᾽σμηνῷ.		Ι᾽σμηνῷ ποταμῷ.	
43. τοῖς ποταμοῖς.		Deeſt.	
44. Βοιωτοὰν. Mendum.		Βοιωτίαν.	
49. μη. ϛ.	λζ. ϛ. ιβ.	μή. Ηγ.	λζ́. Ηγ. ιβ.
50. μη. ϛ.	λζ. γ.	μή. Η. ιβ.	λζ́. γρ.
51. μθ.	λζ. ϛ.	μθ́.	λζ. Ηγ.
52. μθ.	λζ. ιβ.	μθ́.	λζ́. γρ.
54. μθ.	λζ. ϛ.	μθ́.	λη. γ. ιβ.
55. Κυπαίριον.		Κυπαίριον.	
55. μη. γ.	λη. γ.	μθ́. γρ.	λή. γ.
56. Βοιωτ ἢ Βίον.		Βίον.	
56. μθ. ϛ.	λη. δ.	μθ́. Η.	λή. δ.
57. Διλαία.		Δίλαια.	
57. ν. ιβ.	μη. δ.	ν́. ιβ.	λή. δ.
58. Οξολων.		Ο᾽ζολαῶν.	
59. μθ. ϛ.	λζ. ϛ.	μθ́. Η.	λζ́. Η. γ.
60. Ε᾽πικνημιδίων.		Ε᾽πικνημιδίων.	
62. νδ. Η.	λη. γ.	νά. δ.	λή. δ.
64. νϛ.	λζ. δ.	ν́. Η.	λζ́. Ηδ.
65. ν.	λζ. ϛ.	ν́.	λζ́. γρ.
66. ν. γ.	λζ. ϛ.	ν́. γ.	λζ. Η. γ.
68. ν. δ.	λζ. δ.	ν́. Ηδ.	λζ́. Ηδ.
98. Ι. ν. ϛ.	λζ. γιβ.	ν́. Η.	λζ. Η. γ. ιβ.
5. νβ.	λη. ϛ.	νά.	λζ. Ηγ.
6. Θεσπιαί.		Θέσπιαι.	
6. να. ιβ.	λζ. Η. γ.	νά. γ. ιβ.	λζ́. γρ.
7. να. γ.	λζ. δ.	νά. γ.	λζ. γρ.
8. να. ϛ.	λζ. ϛ.	να. γ.	λζ́. Ηγ.
9. νβ.	λζ. ϛ.	νά. Η. ιβ.	λζ́. γ. ιβ.
10. να. δ.	λζ. δ.	νβ́. Η.	λζ́. Ηδ.
11. να. δ.	λζ. δ.	νά. Ηδ.	λζ́. Η. γ. ιβ.
12. να. ϛ.	λζ. ιβ.	να. Ηδ.	λζ. Ηδ.
13. νβ. ιβ.	λζ. ϛ.	νά. Ηγ. ιβ.	λζ. Ηδ.
14. νβ. δ.	λζ. γ.	νβ. ιβ.	λη. ιβ.
15. Α᾽κραίφια.		Α᾽κραιφία.	
16. να. ϛ.	λζ. Η. ιβ.	νβ́. Η.	λζ́. Η. γ. ιβ.
17. νβ. γ.	λζ. ϛ.	νβ́. γρ.	λζ́. Ηγ.
18. νγ. γ.	λζ. δ.	νγ.	λζ. Ηδ.
20. νβ.	λζ. γ.	νβ́.	λζ́. γ. ιβ.
22. νγ.	λζ. ϛ.	νγ́.	λζ́. Η.
23. Α᾽θῆναι.		Α᾽θῆναι.	
23. νβ. δ.	λζ. δ.	νβ́. Η. δ.	λζ́. δ.
24. Ρ῾αμνοῦ.		Ρ῾αμνοῦ.	
24. νγ. δ.	λζ. ϛ.	νγ́. δ.	λζ́ ‒

Editio.	Manuſcriptus.
30. Εὐβοίας νήσου περιγραφή.	Deeſt.
31. νϐ. γ. λε. ε. ιϐ.	νϐʹ. γ. λή. Η. ιϐ.
32. νϐ. ε. λη.	νϐʹ. Η. λή. Η.
33. Αἴδηψος.	Αἴδηψος.
33. νγ. γ. λη. κϐ.	νγʹ. λζʹ. δ.
34. ιγ. ε. λη.	νγʹ. Η. λή.
36. νδ. ιϐ. λζ. ειϐ.	νδʹ ιϐ. λζʹ. Ηδ.
37. νδ. δ. λζ. ϛ.	νδʹ. δ. λζʹ. γ.
38. νδ. ε. λζ. ε.	νδʹ. Η. λζʹ. Η.
39. Κάρυστος.	Κάρεισος.
39. νδ. ε. λζ. ε.	νδʹ. Η. λζʹ. γο.
40. Γεραιστός.	Γερετός.
40. νδ. γ. λζ. Ηδ.	νδʹ. γο. λζʹ. Ηδ.
41. νε. λζ. λγ.	νέ. λζʹ. Ηγ.
42. νδ. γ. λζ. Ηδ.	νδʹ. γ. ιϐ. λζʹ. Ηγ.
43. νδ. ε. λη. ϛ.	νδʹ. Η. λή. ϛ.
44. Βουδόρου.	Βουδώρου.
44. νδ. λη. Η.	νδʹ. λή. ϛ.
45. νγ. Ηγ. λη. ϛ.	νγʹ. Ηγ. λή. Η.
46. νγ. γ. λη. δ.	νγʹ. γο. λή. γ.
47. Ὠραιός νγ. Η. ϛ. λη. γ.	Φαλασία ἄκρα, νγ.
Φαλασία ἄκρα νγ. γ. λη. ε.	Σωρεὸς, νγʹ. ϛ. λή. ιϐ.
51. νῆσοι.	Deeſt.
53. νγ. Ηγ. λϛ. γ.	νγʹ. Ηγ. λϛʹ. γ. ιϐ.
54. Οἴα.	καὶ Cἴα.
59. Ἰου.	Ἴου.
60. νδ. γ. λϛ. δ.	νδʹ. γο. λϛʹ. δ.
63. νε. γ. λϛ. ε.	νέ. γ. λϛʹ. Η.
64. Κοῦθνος.	Κ.θνος.
65. Ῥήνη.	Ῥήνη.
66. Μυκώνου.	Μυκόνου.
67. Μυκώνου.	Μυκόνου.
67. νε. γ. λζ. ϛ.	νέ. γο. λζʹ. ϛ.
99. 2. νε. λζ. ε.	νέ. λζʹ. Η.
3. νε. γ. λζ. κϐ.	νδʹ. Ηγ. λζʹ. γ. ιϐ.
4. νε. ιϐ. λζ. Η. ιϐ.	νέ. ιϐ. λζʹ. Η.
5. νε. δ. λζ. δ.	νδʹ. Ηδ. λζʹ. δ.
6. νε. γ. λζ.	νέ. γο. λζʹ.
7. νε. ε. λϛ. γ.	νέ. Η. λϛ. Ηγ.
8. καί.	Deeſt.
8. νε. γ. λϛ. γ.	νέ. γο. λζʹ. Η. κϐ.
10. καὶ μεσόγαιοι.	καὶ μεσόγαιοι τῆς Σίφνου.
11. τῆς.	Deeſt.
12. Φιλεκάνδρου.	Φελεκάνδρου.
12. νε. λϛ. ε.	νέ. λϛʹ. Η.
16. Εὐρώπης πίναξ ι.	Deeſt.
26. Κορινθίων.	Deeſt.
27. Ἱερὸν ἥρας.	Ἱερὸν ἥρας κορινθίας.
29. να. γ. λζ.	νά. δ. λζʹ.
30. να. λϛ. Η. ιϐ.	νά. ιϐ. λζʹ. ιϐ.
32. ν. γ. λζ.	ν. γο. λζʹ.

Editio.		Manuscriptus.	
34. ν. δ.	λϛ. H. ιϐ.	ν. δ.	λϛ. H. ιϐ.
35. μθ. δ.	λϛ. ϛ.	μθʹ. Hδ.	λϛ. Hγ. ιϐ.
36. Ἐρινεός.		Ἐρινεός.	
36. μθ. δ.	λϛ. H. ιϐ.	μθʹ. H.	λθʹ. H. γ. ιϐ.
39. μθ. ϛ.	λϛ.	μθ.	λϛ. Hγ.
40. Ὤλειος.		Ὠλενός.	
40. μη.	λϛ. δ.	μηʹ. Hγ.	λϛ. Hδ.
41. μη. γ.	λϛ. γ.	μηʹ. γο.	λϛ. γο.
42. μη. ϛ.	λϛ. δ.	μηʹ. H.	λϛʹ. Hδ.
44. μη. ϛ.	λϛ. ϛ.	μηʹ. H.	λϛ. H.
45. μη. γ.	λϛ. ϛ.	μηʹ. γ.	λϛ. H.
46. μη.	λϛ. δ.	μη. γ.	λϛʹ. δ.
50. μη. γ.	λε. H. ιϐ.	μη. γ.	λʹ. Hγ. ιϐ.
51. μϛ.	λϛ. H.	μθʹ. Hγ.	λʹ. H.
52. Μεσσωνίας.		Μεσωνίας.	
53. μθ. H. ιϐ.	λϛ. ϛ.	μηʹ. H. ιϐ.	λεʹ. Hδ.
54. μη. ϛ. ιϐ.	λε. γ.	μηʹ. γ. ιϐ.	λεʹ. γο.
55. μη. γ. ιϐ.	λϛ. γ.	μη. H.	λʹ. H. ιϐ.
56. μη. ϛ. ιϐ.	λε. H.	μηʹ. H. ιϐ.	λεʹ. H.
57. μη. ϛ.	λε. γιϐ.	μηʹ. H.	λεʹ. γ. ιϐ.
58. μη. ϛ.	λε. γιϐ.	μηʹ. H. ιϐ.	λʹ. γ.
60. μη. H. δ.	λεʹ.	μηʹ. H.	λʹ.
62. μη. ϛ.	λε.	μηʹ. Hγ.	λʹ.
100. 1. μθ. σ.	λε. ιϐ.	μθʹ.	λεʹ. ιϐ.
2. μθ. δ.	λε. ιϐ.	μθʹ. δ.	λεʹ. δ.
3. μθ. δ.	λε. δ.	μθʹ. γ.	λε. δ.
4. Ἀλφειόν.		Ἀλφειὸν ποταμόν.	
4. μθ. γ.	λε. δ.	μθʹ.	λεʹ. H. γ. ιϐ.
5. μθ.	λε. H. ιϐ.	μθʹ. H.	λε δ.
6. μθ. H.	λε. δ.	μθ. Hδ.	λʹ. ϛ.
8. μθ. δ.	λε. ϛ.	μθ. Hγ.	λδʹ. γο.
11. ν.	λδ. δ.	νʹ.	λδʹ. Hδ.
12. ν. ιϐ.	λδ. ϛ.	νʹ. ιϐ.	λδʹ. Hγ.
13. νϛ.	λδ. ϛ.	νʹ. ϛ.	λδʹ. Hγ. ιϐ.
14. νδ.	λε.	νʹ. δ.	λεʹ.
15. νγ.	λε. ιϐ.	νʹ. γ.	λε. ιϐ.
16. Τείνασος.		Τεινασός.	
16. νγ. ιϐ.	λε. ϛ.	νʹ. γ. ιϐ.	λεʹ. ϛ.
17. νϛ.	λε. δ.	νʹ. H.	λεʹ. ϛ.
18. ν.	λε. Hδ.	νʹ. H.	λεʹ. Hδ.
19. νϛ. ιϐ.	λε. ϛ.	νʹ. H. ιϐ.	λεʹ. ϛ.
20. Βιχίδινα.		Βιαίδωνα.	
21. πόλις.		Deest.	
21. νϛ. γ.	λε. ιϐ.	νʹ. Hγ.	λεʹ. ιϐ.
22. Ὄνου γνάθος.		Ὄνου γνάθος ἄκρα.	
23. να.	λε. ιϐ.	ναʹ. ιϐ.	λεʹ. ιϐ.
25. ἐν δέ.		καὶ ἐν.	
27. να. ϛ.	λέ. γ.	ναʹ. ϛ.	λεʹ. ϛ.
28. να. H.	λε. δ.	ναʹ. ϛ.	λεʹ. δ.
29. να. ιϐ.	λε. ϛ.	ναʹ. ιϐ.	λε. H.
30. να.	λε. γ.	ναʹ.	λεʹ. γο.

Editio.		Manuscriptus.	
31. να. ϛ.	λε. δ.	νά. γ.	λέ. Hδ.
32. να. γ.	λε.	νά. γ.	λέ. Hγ.
34. * * *		Ἄστρον, νά. H.	λέ. Hδ.
35. να. ϛ.	λε. δ.	νά. H.	λέ. Hγ.
36. να.	λϛ. ϛ.	νά.	λϛʹ. H.
37. Ναυπλία.		Ναυπλεία.	
37. να. Hιβ.	λϛ.	νά. Hιβ.	λϛʹ. ιβ.
38. να. δ.	λϛ. ιβ.	νά. Hδ.	λέ. Hγ. ιβ.
40. νβ. ϛ.	λϛ. ιβ.	νβʹ. H.	λϛʹ. ιβ.
40. Σκύλλιον.		Σκυλλαῖον.	
43. νβ. γ.	λϛ. γ.	νβʹ. ϛ.	λϛʹ. γ.
44. να. ϛ.	λϛ. κβ.	νά. Hγ.	λϛʹ. κβ.
45. να. δ.	λϛ. ϛ.	νά. Hδ.	λϛʹ. H.
46. να. ϛ.	λϛ. ϛ.	νά. H.	λϛʹ. H. ιβ.
47. να. κιβ.	λϛδ.	νά. γ. ιβ.	λϛʹ. Hδ.
49. Κεγχρέαι.		Κεγχρέα.	
49. να. κβ.	λϛ. Hγ.	νά. κβ.	λϛʹ. H. κβ.
52. Φολόη.		Φολόη ὄρος.	
52. μθ. δ.	λϛ. γ.	μθʹ. δ.	λϛʹ. γο.
53. Στύμφαλος.		Στύμφαλος ὄρος.	
53. μθ. ϛ.	λϛ. ϛ.	νʹ. ϛ.	λϛʹ. H.
54. Μίνθη.		Μινόη ὄρος.	
54. μθ.	λε. ϛ.	μθʹ.	λέ. H.
55. Ταΰγετον.		Ταΰγετον ὄρος.	
55. μθ. γ.	λε. δ.	μθʹ. γο.	λέ. δ.
56. Κόρνιον.		Κρόνιον ὄρος.	
56. νϛ.	λε. δ.	νʹ. H.	λέ. Hδ.
60. μθ. δ.	λϛ. δ.	μθʹ. δ.	λϛʹ. Hδ.
61. μθ.	λϛ. δ.	μθʹ. Hγ.	λϛʹ. Hδ.
62. ν.	λϛ. ϛ.	νʹ.	λϛʹ. Hγ.
63. ν. γ.	λϛ. δ.	νγʹ.	λϛʹ. Hδ.
64. ὠεσόγαιοι. Mendum.		μεσόγαιοι.	
65. ν. ϛ.	λϛ. γ.	νʹ. Hγ.	λϛʹ. γο.
66. να.	λϛ. ϛ.	νά.	λϛʹ. Hγ.
67. Κορινθίας.		Κορινθίας.	
68. να. δ.	λϛ. Hγ.	νά. δ.	λϛʹ. Hγ. ιβ.
101. 2. μθ.	λϛ. γ.	μθ.	λϛ. γ. ιβ.
3. πισαι.		πίσα.	
3. μή. H.	λϛʹ. ϛ.	μή. γο.	λϛʹ. δ.
4. μη. γ.	λϛ. γ.	μή. H.	λϛʹ. γ.
5. Ὑπάνια.		Ὑπάνεια.	
5. μθ. ϛ.	λϛ.	μθʹ. H.	λϛʹ.
6. μή. ϛ.	λϛ.	μή. Hγ.	λέ. Hγ. ιβ.
7. Τυμπάνεια.		Τυπάνεια.	
7. μθ. ϛ.	λϛ. γ.	μθʹ. H.	λϛʹ. γ.
11. μθ. ϛ.	λϛ. γ.	μθʹ. Hγ.	λϛʹ. γ.
12. Ψωφίς.		Ψωφὶς ἤτοι Φωψίς.	
12. μθ. γ.	λϛ. ιβ.	μθʹ. γ.	λέ. Hδ.
13. Λυσίας.		Λυσιάς.	
13. μθ.	λϛ.	μθʹ. Hγ.	λϛʹ.
14. Ἀντιγονία ἡ καὶ Μαντινία.		Ἀντιγόνεια ἡ καὶ Μαντίνεια.	
14. μθ. γ.	λε. δ.	μθʹ.	λέ. H. ιβ.

Editio.		Manuſcriptus.	
16. ν. ιϐ.	λϛ. ϛ.	νγ'. ιϐ.	λϛ'.
17. Λείλαια.		Λίλαια.	
17. ν. ϛ.	λϛ. γ.	ν'. Hϛ.	λϛ'. γ.
18. ν. γ.	λϛ.	Deeſt.	
20. να. ιϐ.	λϛ. ιϐ.	να'. ιϐ.	λϛ'. γ. ιϐ.
21. να. ϛ.	λϛ. γ.	να'. H.	λϛ'. γ. ιϐ.
23. να. δ.	λϛ. ϛ.	να'. H.	λϛ. [illegible]
24. να. γιϐ.	λϛ. δ.	να'. H. ιϐ.	λϛ'. δ.
25. Μεσσηνίας.		Μεσσηνίας.	
26. μη. ϛ.	λε. δ.	μη'. Hϛ.	λε'. Hδ.
27. μη. ϛ.	λε. γ. ιϐ.	μη'. Hϛ.	λε. γ. ιϐ.
28. μθ. ϛ.	λε. γ.	μθ'. ϛ.	λε'. γ. ιϐ.
31. να.	λε'.	ν'. δ.	λε'. H.
32. να.	λε. ϛ.	να'. δ.	λε'. Hγ. ιϐ.
33. να.	λε. Γ. ιϐ.	να'.	λε'. γ.
34. να.	λε. γ.	ν'. δ.	λε. γ.
35. Βλέμμινα.		Βλέμινα.	
35. νγ.	λε. δ.	ν'. γο.	λε'. Hδ.
37. ν. ϛ.	λε. γ.	ν'. Hϛ.	λε'. γο.
38. νγ.	λε. γ.	ν. γο.	λε'. ϛ.
39. Εἴτυχα.		Βιτρα.	
42. Πρώτη.		Πρώτη νῆσος.	
42. μζ. ϛ.	λε. ϛ.	μζ'. Hγ.	λε'. H.
43. σφαγία.		Σφαγία νῆσος.	
44. μη. γ.	λθ. γ.	μη'. H.	λδ'. γο.
45. ν. ϛ.	λδ. γ.	να'. [illegible]	λδ. γο.
46. Ἔπλα.		Ἔπλα νῆσος.	
46. να. δ.	λδ. γ.	ν'. δ.	λδ'. γο.
47. Σφαμίς.		Σφαμις νῆσος.	
47. ν°.	λ[illegible].	νϐ'.	λϛ'. γο.
48. [illegible]. ϛ.	λϛ. δ.	νϐ'. γ.	λϛ. Hδ.
49. Κεφ. [illegible]		ν'.	
51. Εἰράπη. πλαξ ί.		Deeſt.	
54. Κρητικοῦ.		Κρητικοῦ πελάγους.	
55. Λιβυκοῦ.		Λιβυκοῦ πελάγους.	
57. περιγραφὴ, ἔχει οὕτως.		περιγραφὴν ἔχει τοιαύτην.	
		Δυτικὴ πλευρά.	
59. νϐ. ιϐ.	λδ.	νϐ'. ιϐ.	λδ. γο.
60. Φαλάσαρνα.		Φαλάσαρνα.	
60. νϐ. γ.	λδ. γ.	νϐ'. γ.	λδ'. γο.
61. νϐ. ϛ.	λδ. [illegible]	νϐ'. H.	λδ'. Hιϐ.
62. να. ϛ.	λδ. ϛ.	νϐ'. H.	λδ'. H.
63. να. ϛ. ιϐ.	λδ. ϛ.	νϐ. H. ιϐ.	λδ'. ϛ.
64. Κείυ.		Κειοῦ.	
102. 2. νϐ. γ.	λδ. ϛ.	νϐ. [illegible]	λ[illegible]. ιϐ.
3. νϐ. ϛ.	λδ. γ.	νϐ. Hγ. ιϐ.	λδ. γ.
4. νγ.	λδ. γ.	νγ'.	λδ'. H.
5. Ἑρμαῖα.		Ἑρμαῖα.	
5. νγ. δ.	λδ. γ.	νγ. δ.	λδ'. γιϐ.
6. νγ. δ.	λδ. ϛ.	νγ. Hδ.	λδ'. γ.
7. νγ. ϛ.	λδ. δ.	νγ'. H.	λδ'. [illegible]

Editio.	Manuſcriptus.
8. Μασσαλία.	Μασσαλία.
8. νγ. Η∠. λδ. ϛ.	νγ'. Ηδ. λδ'. ϛ.
9. ν∠. λ∠. ∠.	νδ'. λδ'. ϛ.
10. Ἠλέκτρα.	Ἠλέκτρα.
10. ν∠'. ϛ. λ∠. ∠.	νδ'. ϛ. λδ'. Η.
11. ν∠. ϛ. λ∠. ∠.	νδ'. γ. λδ'. Η.
12. ν∠. ϛ. λ∠. ∠.	νδ. Η. ιβ. λδ'. Η.
13. Λεβήνα.	Βηλία ἠλεία.
13. ν∠. Ηιβ. λ∠'. ϛ.	Deeſt.
14. νδ. ϛ. λδ. Ηιβ.	νδ'. Ηδ. λδ'. Ηγ.
15. Ληθαίου.	Λιθαίου.
15. νδ. ϛ. λδ. Η β.	νδ'. Ηγ. λδ'. Ηδ.
16. Ἴνατος.	Ἴνατος.
16. νε. λ∠. ϛ.	νε'. λδ'. Ηγ.
18. Ἱερὰ πέτρα.	Ἱεράπετρα.
18. νε. ∠. λε.	νε'. δ. λε'. ιβ.
19. νε. γ. λε. ιβ.	νε. γ. λε.
20. νε. ϛ. λε. ϛ.	νέ. Η. λε'.
21. νε. γ. λε. δ.	νέ. γο. λε'. δ.
23. νε. Η. λε. γιβ.	νέ. Ηγ. λέ. γιβ.
24. νε. γ. λε. ∠.	νε'. γ. λε'. γ.
25. νε. ϛ. λε. γ.	νε'. ϛ. λέ. γιβ.
26. Ὄλουλις.	Ὀλοῦς.
26. νε. λε. γ.	νε'. λέ. γ. ιβ.
27. ν∠. ϛ. ιβ. λέ. γ.	νδ'. Ηγ. ιβ. λε. γ.
28. ν∠. Η∠. λε. γ.	νδ'. Ηδ. λε'. Η.
30. ν∠. γ. λε. ∠.	νδ'. γ. λέ. γ.
32. Ἀπολλωνία, ν∠'. ϛ. λέ. δ.	Deeſt.
33. νδ. λε. θ.	νδ'. ϛ. λε'. δ.
34. νγϛ. λε. ϛ.	νγ'. Η. λε'. ϛ.
35. νγ. δ. λε. ιβ.	νγ'. Ηδ. λε'. ιβ.
36. νγ. ϛ. λε. ιβ.	νγ'. Η. λε'. ιβ.
37. Ἀμφιμαλῆς.	Ἀμφιμαλίς.
40. νβ. ϛ. λέ.	νβ'. Ηγ. λε'.
41. νβ. δ. λε.	νβ'. Ηδ. λε'.
42. Κύαμον.	Κίαμον.
42. ιβ. ϛ. λε'.	νβ'. Η. λε'.
43. νβ. γιβ. λδ. ΗΕ.	νβ'. γ. ιβ. λδ. Ηγιβ.
44. νβ. γ. λδ.	νβ'. γ. λδ'. Ηγ.
47. Τά.	Τά τε.
47. νβ. γ. λδ. γ.	νβ'. γο. λ∠'. γο.
49. νε. λε. δ.	νε'. Η. λε'. ∠.
50. αὐτῆ.	τῆ Κρήτῃ.
50. αἶδε.	Deeſt.
51. νβ. γ. λδ. δ.	νβ'. γο. λ∠'. Η∠.
52. νγ. λδ. ϛ.	νγ'. λ∠'. Ηγ.
53. νγ. ιβ. λδ. δ.	νγ'. ιβ. λδ'. Ηδ.
54. νδ. λδ. Ηιβ.	νδ'. λδ'. Ηγ. ιβ.
55. νγ. γ. λδ. ϛ.	νγ'. γο. λδ'. γο.
5 . νδ'. δ. λε.	νδ'. Η. λε'.
57. νδ. δ. λδ. ϛ.	νδ'. δ. λδ'. Ηγ.

Editio.	Manuscriptus.
58. νδʹ. γ. λέ. ς.	νδʹ. γο. λέ. ς.
59. νδ. δ. λεʹ. ς.	νδʹ. Ηδ. λέ.
60. νε. λε.	νέ. λέ. ς.
61. Κλαύδδος.	Κλαύδδος νῆσος.
62. νϐ. ς. λδ.	νϐʹ. Η. λδ.
63. Αντώα.	Αντώα νῆσος.
64. Δία.	Δία νῆσος.
νδ. ς. λε γ.	νδʹ. Η. λέ. γο.
65. Κιμωλίς.	Κιμωλὶς νῆσος.
65. νδ. γ. λε. ς.	νδʹ. γ. λέ. Ηγ.
66. Μῆλος.	Μῆλος νῆσος.
66. νδ. λε. ς.	νδʹ. λε. Η.
	Κλαυδίου Πτολεμαίου γεωγραφικῆς ὑφηγήσεως δ τρίτον.
103. 5. Βιϐλίου	Deest.
6. Δ.	δʹ. Post additur, Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ τετάρτῳ.
8. σατραπείας.	Στρατηγίας.
9. Μαυριτανίας Τιγγιτανῆς, &c. usque ad τῆς ὑπὸ ταύτας ἐντὸς Αἰθιοπίας lineâ 19.	Πίναξ πρῶτος.
	αʹ. Μαυριτανίας Τιγγιτανῆς.
	ϐʹ. Μαυριτανίας Καισαρηνσίας.
	Πίναξ δεύτερος.
	γʹ. Αφρικῆς.
	Πίναξ τρίτος.
	δʹ. Κυρηναϊκῆς.
	έ. Μαρμαρικῆς, Λιϐύης, καὶ Αἰγύπτου ὅλης.
	Πίναξ τέταρτος.
	ςʹ. Λιϐύης τῆς ἐντός.
	ζʹ. τῆς ὑπὸ τὴν Αἴγυπτον Αἰθιοπίας.
	ή. τῆς ὑπὸ ταύτας ἐντὸς Αἰθιοπίας.
20. ὁμοῦ.	Deest.
20. ια.	ή.
27. ἐπιγραφαί.	ἐγγραφαί.
35. ἐπεγραφαί. Mendum.	ἐπιγραφαί.
41. Λιϐυας.	Deest.
43. Αφρικῆς πίναξ αʹ.	Deest.
50. Κώτης.	Κώτης.
50. ς. λε. ςιϐ.	ςʹ. λέ. Ηγ. ιϐ.
51. ς. λε. γ.	ςʹ. λέ. γο.
104. 1. ς. ς. λη. δ.	ςʹ. γ. λέ. δ.
2. ς. γ. λδ. γ.	ςʹ. γ. λδʹ. γο.
3. ς. ς. λδ. ς.	ςʹ. ς. λδ. γ.
4. ς. ς. λδ. ς.	ςʹ. λδʹ. ς.
5. Δυυ.	Δυυ.
7. ς. γ. λϐʹ. Ηδ.	ςʹ. γο. λϐʹ. Ηδ.
8. Ρύσιϐις.	Ρυσιϐίς.
8. ς. γ. λϐ. ς.	ς. γο. λϐ. Η.
10. Δίκρ.	Διυ.
10. ζ. γ. λα. γ.	ζʹ. γ. λά. γο.
11. ζ. Ηδ. λα. δ.	ς. Ηδ. λά. δ.
12. ζ. γ. λ. ς.	ζʹ. γ. λʹ. Ηγ.
13. Δυθ.	Φϐυθ.

Editio.	Manuscriptus.
13. ζ. ϛ. λ. ϛ.	ζ'. H. λ'. H.
14. ζ. ϛ. λ.	ζ'. H. λ'.
15. η. λθ. κϐ.	η'. κθ'. Hγ. ιϐ.
16. ζ. ϛ. κθ. δ.	ζ'. H. κθ'. δ.
18. η. κη. Hδ.	η'. κ'. H.
19. η. ς. κζ. γ.	η'. H. κζ'. Hγ.
20. η. γ. κζ. γ.	η'. γρ. κζ'. γ.
24. ἢ καί.	Deeſt.
24. ς. ϛ. λε. γ. ιϐ.	ϛ'. H. λε'. Hγ. ιϐ.
25. ζ. λε. γ.	ζ'. λε'. Hγ.
26. ζ. ϛ. λε. γ. ιϐ.	ζ'. H. λε'. Hγ. ιϐ.
27. ζ. ϛ. λε. ς.	ζ'. γρ. λε'. Hγ.
29. Ἀλύϐη.	Ἀϐίλη.
29. ζ. ς. λε. ιϐ.	ζ'. Hγ. λε'. γρ.
30. η. λε. ς.	η'. λε'. H.
31. η. λε. ιϐ.	η'. γ. λε'. ιϐ.
32. η. ς. λε.	η'. H. λε'.
33. η. ς. λε. ς.	η'. Hγ. λε'. ϛ.
34. θ. λδ. ς.	θ'. λδ'. Hγ. ιϐ.
35. θ. ς. λε.	θ'. H. λδ'. H.
36. Σηστάρεια.	Σησταρεία.
37. Ῥύασαδίρον.	Ῥυσάδιρον.
37. ί. λδ'. δ.	ί. ϛ. λδ. Hδ.
38. Μεταγονίτης.	Μεταγωνίτης.
38. ί. ς. λδ'. δ.	ί. H. λδ'. Hγ. ιϐ.
39. ιά. λδ'. δ.	ί. Hδ. λδ'. Hδ.
40. ιά. ς. λδ'. ς.	ιά. ϛ. λδ'. Hγ.
41. διορίζεται.	ὁρίζεται.
42. τῆ ἀπό.	γραμμῆ.
44. ιά. γρ. κς'. δ.	ιά. γρ. κϛ'.
46. ἐπιζευγνύουσιν.	ἐπιζευγνύουσιν.
50. Γ'ϐητικῶ.	Γ'ϐηεικῶ.
50. Κοκόσιοι.	Σοκόσιοι.
51. Οὐερουῆς.	Οὐερουγεῖς.
54. Οὐέρϐικοι.	Οὐέρϐηκες.
56. Καύσινοι.	Καῦνοι.
59. Οὐερουῆς.	Οὐερουγεῖς.
60. Οὖλοι.	Οὔολοι.
61. Βιλίδμοι.	Βιλιδμοί.
62. Ιδμυχαυχδμοι.	Οἰδμυχαυχδμοί.
64. Πυῤῥόν.	Πυρόν.
67. Βανούϐαι.	Βανοῦϐαι.
105. 4. Ερπεδιτάνων.	Ἑρπεδιτάνων.
7. ν. H. λ. δ.	η'. H. λδ'.
9. Οὐασάδιον.	Ὑασάδιον.
10. * *	Nihil vacuum.
11. Δούερα.	Δούρδου.
12. ιε. κθ'. H. *	ί. κθ'. H. καὶ ιε'. κθ'. H.
14. αἵδε.	αἵδε ἐπίσημοι.
15. Ζιλία.	Ζιλίαι.
26. Λίξα.	Λίξ.

Editio.		Manuscriptus.	
22. Γουτιαῖα.		Γουτίαια.	
24. Ππσκίανα.		Πισκίανα.	
25. θ'. γ.	λδ'. δ.	θ'. γ.	λδ'.
26. Οὐολοβιλίς.		Οὐολουβιλίς.	
27. Ἑρπίς.		Ἑρπίς.	
28. Τοκολόσιδα.		Τικολόσιδα.	
31. Κέντα.		Βέντα.	
33. Θίκαθ.		Οἰκά.	
35. Βοχδμίν.		Βοκχδμόν.	
39. Γαῖια.		Γαῖνα νῆσος.	
40. Ἐρύθα.		Ἐρύθα νῆσος.	
44. Ἀφρικῆς πίναξ α.		Deest.	
47. Τισίτδμης.		τ̊ Τιγίτδμης.	
49. Ἀμψάγα.		Σαμψάγα.	
54. Γυψάρα.		Γυψαρία.	
57. ιβ'. δ.	λδ'. γ.	ιβ'. δ.	λδ'. γο.
58. Ἀσπάρα.		Ἀσπαράθ.	
61. Βυίζα.		Βούζα κολώνια.	
62. ιγ'. Η.	λγ'. Η.	ιγ'. Η.	λγ'. Ηδ.
106. 1. ιγ. δ.	λγ. γο.	ιδ'. δ.	λγ'. γο.
2. Καρτένναι.		Καρτῆνα.	
2. ιδ'. Ηγ.	λγ. γο.	ιδ'. Η.	λγ'. γο.
3. ιδ. δ.	λγ. γ.	ιδ. Ηγ.	λγ'. γο.
4. ιδ'. ϛ.	λγ. γ.	ιε'. ϛ.	λγ'. Η.
5. ιδ. ϛ.	λγ. γ.	ιε'. Η.	λγ'. Η.
6. ιε. ϛ.	λγ. ϛ.	ιε'. Η.	λγ'. γο.
7. ιε. ϛ.	λγ. ϛ.	ιε'. Ηγ.	λγ'. Η. ιβ.
8. Κλαυκκίς.		Κλαυκίς.	
8. ιϛ. ϛ.	λγ. ϛ.	ιϛ. ϛ.	λγ'. Η.
9. Χινάφαλ.		Χιναλάφ.	
10. ιϛ. γ.	λγ. ϛ.	ιϛ'. γο.	λγ'. γ.
12. ιζ. ϛ.	λγ. γ.	ιζ'. Η.	λγ'. Η.
13. ιζ. γ.	λγ. ϛ.	ιζ. γο.	λγ'.
15. ιη. ϛ.	λγ.	ιη'. ϛ.	λγ'. γ.
16. ιη. ϛ.	λγ.	ιη'. Η.	λβ'. Ηδ.
17. Ῥουσικιβάρ.		Ῥουσίκηβαρ.	
17. ιη. δ.	λβ. δ.	ιη'. Ηδ.	λβ'. Ηγ.
18. ιθ. ϛ.	λβ. κβ.	ιθ. Η.	λβ'. Ηγ. ιβ.
19. ιθ. ϛ.	λβ. ϛ.	ιθ'. Η.	λβ'. Ηγ.
20. ιθ. Ηδ.	λβ. ϛ.	ιθ'. Ηδ.	λβ'. Ηγ.
21. κ.	λβ. ϛ.	κ'.	λβ'. Ηγ.
22. Ῥουσουκκέραι.		Ῥουσουκκόρου.	
22. κ'. δ.	λβ'. δ.	κδ'.	λβ'. Ηδ.
23. Ἰόμνιον.		Ἰόμνυον.	
23. κϛ.	λβ'. δ.	κ'. Η.	λβ'. Ηδ.
24. Ῥουσουβησίρ.		Ῥουσουβίρσιρ.	
24. κδ.	λβ. γ.	κ'. Ηδ.	λβ'. γο.
25. κα.	λβ. γ.	κά.	λβ. γο.
26. κα. ϛ.	λβ. γ.	κα'. Η.	λβ'. Η.
27. κβ.	λβ. ϛ.	κβ'.	λβ. Η.
28. Νασαύα.		Νασαβάθ.	

Editio.		Manuſcriptus.	
29. κϐ. ϛ.	λϐ. ϛ.	κϐ΄. γ.	λϐ΄. Η.
30. Χαϐάτ.		Χωϐάθ.	
30. κϐ. γ.	λϐ. γ.	κβ΄. γο.	λβ΄. γ.
33. Αὖδιν.		Αὖδον.	
33. κγ. γ.	λϐ. γ.	κγ΄. γο.	λβ΄. δ.
34. Νυμηδικῷ.		Νυμιδικῷ.	
35. κγ. τ.	λϐ.	κγ. Ηγ.	λβ΄.
36. Γηλγίλα.		Γηλγίλη.	
36. κδ.	λβ.	κδ΄.	λα΄. Ηδ.
37. κδ. γ.	λα. ϛ.	κδ΄. γο.	λα΄. Ηγ.
38. Ἀσπάραθ.		Ἀσφάθ.	
38. κε.	λα. δ.	κε΄. ϛ.	λα΄. Ηδ.
39. κϛ.	λα. δ.	κϛ΄. δ.	λα΄. Ηδ.
40. κϛ.	κϛ.	κϛ΄. Ηγ.	κϛ΄.
41. τῇ τῆς Ἀφρικῆς.		τῇ Ἀφρικῇ.	
43. κζ. Ηγ.	κϛ.	κζ΄. γ.	κϛ΄.
44. παρακειμένοις.		ὑποκειμένοις.	
52. ιϛ.	λα. γ.	κϛ΄.	λα΄. γο.
54. Μαγεθούϐαγον.		Μαδεθούϐαδον.	
55. ιγ. κϛ.	γο.	κγ΄.	κϛ΄. γο.
καὶ ἐπὶ μοίρας ιζ. Η.	κϛ. γ.	καὶ ιζ΄. Η.	κϛ΄.
57. Κεννάϐα.		Κιννάβα.	
57. ιϛ. ϛ.	κϛ. Η.	ιθ΄.	κϛ΄.
58. Ἥρωω.		Βύρωω.	
58. κϛ.	λα.	κ΄. Η.	λα΄.
59. Φερούραισον.		Φύραισον.	
60. ιη. ϛ.	κη. γ.	ιη΄. Η.	κη΄. γο.
61. καὶ ἐπὶ κα.	κϛ. ϛ.	καὶ κα΄.	κϛ΄. Η.
62. κϐ.	κϛ.	κγ΄.	κη΄.
63. Οὐάλουα.		Οὐάλουα.	
63. κγ.	κη.	κϐ΄.	κϛ΄.
65. κε.	κε. ϛ.	κέ. κέ. Η. καὶ κη΄.	κζ΄.
66. τὰ μέρη.		Deeſt.	
67. Ερπιδιτάνοι.		Ἑρπεδιτάνοι.	
107. 1. Τελαδδύσιοι.		Τελαδδύσιοι.	
2. Σωραιοι.		Σωρεοί.	
3. ὧν.		Εἶτα Σωρεῶν.	
3. Μασσαισύλιοι.		Μασαίσυλοι.	
6. Δύρδονον.		Δοδρδον.	
7. Τωλωται.		Τολῶται.	
10. Τελαδδυσίων.		Τελαδδυσίων	
11. Χιάλαφ.		Χιναλάφ.	
14. Βαντουραρει.		Βαντουράρειοι.	
15. Νακουσιώσιοι.		Ἀκουκώσιοι.	
16. Μυχινοι.		Μυκῆνοι.	
17. Μακκουραι.		Μακούραι.	
19. Ζαλύκου.		Ζαλάκου.	
20. Μαχουρηϐοι.		Μακχουρῆβοι.	
21. Τυλίνσιοι.		Τυλιώσιοι.	
23. Μαχουρες.		Μαχούρες.	
24. Σαλάμψιοι.		Σαλάσιοι.	

Editio.		Manuſcriptus.	
26. Τυλινσίων.		Τυλίωσίων.	
27. Μυκωνοι.		Μυκεωῶοι.	
28. Χιπουαι.		Χιτῦαι.	
31. Δοδχαι.		Τουδδδχαι.	
34. ιβ. ϛ.	λδ.	ιβ′. Η.	λδ′.
35. ιβ.	λγ. ϛ.	ιβ′. ϛ.	λγ′. Η.
36. ιβ. ϛ.	λγ. ϛϛ.	ιβ′. Ηγ.	λγ′. Η.
38. Οὔιλλα.		Οὔιλλα.	
38. ιβ. γ.	λβ. δ.	ιβ′. γο.	λβ′.
39. Α′λπαι.		Ατῶα.	
39. ιβ. ϛ.	λα. ϛ.	ιβ′. Η.	λα′. ϛ.
40. ιβ. ϛ.	λ. ϛ.	ιβ′. Ηγ.	λγ′.
41. Τιμίκη.		Τίμικι.	
42. Α′ϛακιλικίς.		Α′ϛακιλίς.	
43. ιγ. ϛ.	λ. ϛ.	ιγ′. Η.	λ′. Ηγ.
44. Ρ′ιτία.		Α′είπα.	
44. ιδ.	λ. ϛ.	ιδ′.	λ′. Ηγ.
45. Οὐικτωρία.		Βικτωρία.	
45. ιδ. ϛ.	λγ.	ιδ′. Η.	λ′. γ.
46. Γιπλυί.		Γιγλουι.	
46. ιδ. ϛ.	λβ. ϛ.	ιδ′. Η.	λβ′. Η.
47. Βοιωοβώρα.		Βοιωοβόρα.	
47. ιδ. ϛ.	λα. ϛ.	ιδ′. Η.	λα′. Η.
48. Οὐάγαι.		Οὐάγια.	
48. ιε. δ.	λα. ϛ.	ιε′. δ.	λα′. Ηδ.
49. Μαυαγαίδω.		Μαυλιαία.	
49. ιε. ϛ.	κη. ϛ.	ιε′. Ηγ.	κη′. Ηγ.
50. ιδ. γ.	λγ. γ.	ιδ′. γο.	λγ′. δ.
51. Ο′παιδόνεον.		Ο′πιδὸν νεόν.	
51. ιϛ.	λβ. γ.	ιϛ′.	λβ′. γο.
52. ιϛ. ϛ.	λδ.	ιϛ′. Ηγ.	λ′. Ηδ.
53. ιϛ. δ.	λ.	ιϛ′. δ.	λ′.
54. Γάῤῥα.		Γάειρα.	
54. ιϛ. ϛ.	λβ. ϛ.	ιε′. ϛ.	λβ′. Ηγ.
55. Βυχάμβαρη.		Ζυχάββαρι.	
56. ιϛ.	λβ. γ.	ιϛ. Ηγ.	λβ′. γο.
57. ιζ′.	λβ′.	ιϛ′.	λβ′.
58. ιζ. ϛ.	λα. ϛ.	ιζ. Ηγ.	λα′. ϛ.
59. ιη. ϛ.	λβ. γ.	ιη′. Η.	λα′. γ.
60. ιη. γ.	λα. γ.	ιη′. γ.	λα′. γο.
61. Κασμάρη.		Κασμαρϛ.	
61. ιη. ϛ.	λ. ϛ.	ιη′. ϛ.	λ′. Ηγ.
62. ιη. ϛ.	λ. γ.	ιη′. Η.	λ′. γο.
63. Τιγαδα.		Πηγάβα.	
63. ιη. ϛ.	λ. ϛ.	ιη′. Ηγ.	λ′. ϛ.
65. Θιτίζιμα.		Θιτιζιμα.	
65. ιη′. ϛ.	κθ′. ϛ.	ιη′. ϛ.	κθ′. ϛ.
66. Χόζδγα.		Χίζαλα.	
66. ιζ. γ.	λβ. ϛ.	ιη′. γο.	λβ′. Η.
67. Θερμά.		Θερμὰ κολώνια.	
67. ιη.	λβ. ϛ.	ιη′.	λβ′. ϛ.

Editio.		Manuſcriptus.	
108. 1. Φλωρύϊα.		Φλωεία.	
1. ιϑ. γ.	λα. ϛ.	ιϑ'. γ.	λα'. γο.
2. ιϑ.	λα. γ.	ιϑ'. ϛ.	λα'. ϛ.
3. Λαύδζα.		Λαϐδεῖα.	
3. ιϑ'. σ.	κϑ'. ϛ.	ιϑ'. Ηγ.	κϑ'. Ηγ.
4. κ.	λα. ϛ.	κ'.	λα'. Η.
5. Βάδελ.		Βαδία.	
5. κ.	λα.	κ'.	λα'. Ηδ.
6. ιη.	λϐ. γ.	ιη'.	λϐ'. γο.
7. Βίδα.		Βήδα.	
7. ιη. ϛ.	λϐ. ϛ.	ιη'. Η.	λϐ'. ϛ.
8. Σύμιϑα.		Σύμεϑα.	
9. κα.	λα. ϛ.	κα'.	λα'.
10. Ι''ζαϑα.		Ι'ζάϑα.	
10. κϐ.	λγ.	κα'.	λ'. γ.
11. Αὔξιμίς.		Αἴζημίς.	
11. κα.	κϑ. ϛ.	κα'.	κϑ. Η.
12. τοιμφοιμϐίυ.		τοῦ Φοιμίυ.	
13. Σαύφ.		Γαύφ.	
14. Συϐύργια.		Συϐυργία.	
15. καί.		Εἶτα.	
16. ιϑ. ϛ.	λϐ. ϛ.	κ'. Ηγ.	λα'. γο.
18. κα. γ.	λα. δ.	κα'. γ.	λα'. Ηδ.
19. Συδαύα.		Σύδαυα.	
20. Τυσιάγαϑ.		Τυσιατάϑ.	
20. κϐ. γ.	λα. ϛ.	κϐ'. γ.	λα'. Η.
21. κϐ.	λ. γ.	κϐ'.	λ'. γο.
22. Οὐζαγάδα.		Οὐαζαγάδα.	
22. κϐ. ϛ.	λ. ϛ.	κϐ'. Η.	λ'. ϛ.
23. Αὔξινα.		Αὐζία.	
23. κϐ. ϛ.	κϑ. γ.	κϐ'. ϛ.	κϑ'. γο.
24. κϐ. δ.	λα. γ.	κγ'. Ηδ.	λα'. γ.
25. Ῥοϐόνδα.		Ῥοδίνδα.	
26. Αὖσον.		Αὐσῶν.	
26. κγ.	λγ.	κγ'.	λ'. γο.
27. Ζάρατϑα.		Ζάραϑα.	
27. κγ. ϛ.	λ. ϛ.	κγ'. Η.	λ'. Η.
29. κγ. δ.	κϑ. ϛ.	κγ'. Ηδ.	κϑ'. Η.
30. κγ. ϛ.	κη. ϛ.	κγ'. Ηγ.	κη'. Η.
31. Θαμαείτα.		Θαμάειϑα.	
32. κδ. γ.	λα. γ.	κδ'. Ηγ.	λα'. γ.
33. κδ'. ϛ.	λ'. δ.	κδ'. γ.	λ'. Ηδ.
34. κδ. ϛ.	λ. ϛ.	κδ'. Ηγ.	λ'. Η.
35. Οὐαμίκελα.		Οὐαμίκεδα.	
35. κϐ.	λ.	κε'. ϛ.	λ'.
36. Σίπφα.		Σίπλικι.	
36. κ. ϛ.	κϑ. ϛ.	κϛ'.	κϑ'. γ.
37. κϛ.	κϑ.	κϛ'. Η.	κϑ'.
38. κϛ.	κη. ϛ.	κϛ'. Ηδ.	κη'. Η.
39. Γαίπα.		Πέπια.	
39. κδ. ϛ.	κη. δ.	κδ'. Ηγ.	κη'. δ.

Editio.	Manuscriptus.
40. Οὐεσκέθηρ.	Οὐεσκέθρι.
40. κδ. ϛ. κζ. ϛ.	κδ'. ϛ. κζ'. Η.
41. κϛ. κη. ϛ.	κζ. ϛ. κζ. ϛ.
42. κε. δ. κϛ. ϛ.	κέ. Ηδ. κϛ'. Η.
43. Καισάρεια ὁμώνυμον αὐτῇ πόλιν ἔχουσα, ἧς θέσις.	Καισάρεια τῇ ἐπισήμῳ πόλει, ἥτις καὶ αὐτὴ καλεῖται Ιουλία Καισάρεια νῆσος ἐν ᾗ πόλις ὁμώνυμος ἧς θέσις.
46. ιζ'. Η. λγ. γο.	ιζ'. ϛ. λγ'. γο.
49. Ἀφρικῆς πίναξ β.	Deest.
53. κϛ. δ. λα. Ηδ.	κϛ. δ. λά. Ηδ. καὶ κζ'. Ηγ. κθ.
54. Ἀφρικῶν.	Ἀφρικανῶν.
60. Κόλλουψ.	Κολουψ.
61. κζ. γ. λα. ϛ.	κζ'. γ. λβ'. γ.
62. Τρητὸν ἄκρον, κζ. γ. λβ. Ηδ. Ῥουσίκαδα, κζ'. δ. λβ. ϛ.	Ῥουσίκαδα, κζ'. γο. λβ'. Η. Τρητὸν ἄκρον κζ. Ηδ. λβ'. Ηδ.
109. 1. Θουζικάθ.	Οὐζικάθ.
1. κη. ϛ. λβ. γ.	κή. ϛ. λβ' Η.
3. κθ. λβ. ϛ.	κθ'. λβ'. Η.
4. κθ. γ. λβ. γ. ιβ.	κθ'. γ. λβ. Η. ιβ.
6. λ. λβ. δ.	λ'. λβ'. Ηδ.
7. Στόβορρον.	Στόβορον.
7. λ. ϛ. λβ. γ.	λ'. ϛ. λβ'. γο.
8. λ. λβ. ϛ.	λ'. γ. λβ'. Η.
9. Ἵππων.	Ἱππών.
9. λγ. λβ. δ.	λ'. Η. λβ'. δ.
10. λδ'. λβ'. δ.	λ'. Ηδ. λβ'. δ.
11. Θάβρακα.	Θάκρακα.
11. λδ'. δ. λβ'. γ.	λά. δ. λβ'. γ.
12. λά. γ. λβ. δ.	λά. γο. λβ'. Ηγ.
13. λβ. λβ. δ.	λβ'. λβ'. Ηδ.
14. Ἵππων.	Ἱππώ.
14. λβ. ϛ. λβ. ϛ.	λβ'. Η. λβ'. Ηδ.
15. λγ. λγ. ϛ.	λγ'. λβ'. Η.
16. λγ. ϛ. λβ. δ.	λγ'. Η. λγ'. δ.
17. λϛ. λβ. ϛ.	λγ'. γο. λβ'. Ηδ.
22. Μαζούλα.	Μαξούλα.
24. Νίσσουα.	Νίσσια.
24. λε. λγ. δ.	λέ. λγ'. ϛ.
25. Κλυπέα.	Κλίπεα.
25. λβ. λγ. γ.	λέ. λγ'. γ.
26. Ερμαῖα.	Ἑρμαῖα.
27. λε. δ. λγ. γ.	λέ. γ. λγ'. γ.
28. λε. ϛ. λγ. ϛ.	λέ. Η. λγ'. ϛ.
29. λε. δ. λγ. γ.	λε. Ηδ. λγ'.
33. λϛ. ϛ. λβ. γ.	λϛ'. Ηγ. λβ'. γ.
34. λζ. ϛ. λβ. ϛ.	λζ'. ϛ. λβ'. Η. ιβ.
35. λζ. ϛ. λβ. γ.	λζ. Η. λβ'. Η.
36. λζ'. δ. λβ. γ.	λζ'. Ηδ. λβ'. Ηδ.
38. λη. ϛ. λβ. γ.	λή. Η. λβ'. γ.
40. Ταφεδῥα.	Ταφεδουραί.
40. λη. ϛ. λβ.	λή. Η. λβ'.

Editio.		Manuſcriptus.	
41. θέσις.		Deeſt.	
42. λη. ς.	λα. γ.	λή. Η.	λά. γο.
43. Μακόδαμα.		Μακοδαμοη.	
43. λη. ς.	λα. δ.	λή. Η.	λά. δ.
44. λη. γο.	λβ.	λή. γο.	λ'. Ηδ.
45. Κάπη.		Τακάπη.	
45. λη. ς.	λ. ς.	λή. Ηγ.	λ'. Η.
46. Γιχθίς.		Γιθίς.	
46. λθ. γ.	λ. ς.	λθ'. γ.	λ'. Ηγ.
47. Ἡδάφθα.		Ἡδάφθα.	
51. Πισιδών.		Πισινδών.	
51. μα. δ.	λα. ς.	μά. δ.	λά. Η.
52. μα. ς.	λα. γ.	μά. Η.	λά. γο.
53. Γαράφα.		Γάραφα.	
53. μα. δ.	λα. γ.	μά. Ηδ.	λά. γο.
54. Τείπολις.		Λέπτις μεγάλη.	
57. μβ. γ.	λα. ς.	μβ'. γο.	λά. ς.
58. Κιστέρναι μβ. γ.	λα. γ.	Τειήρων ἄκρον μβ'. Ηγ. ιβ.	λά. γ.
Τειήρων ἄκρον, μγ. δ.	λα. γ.	Κιστέρνα, μγ'. δ.	λά.
60. Κεφαλαὶ ἄκρον, μγ. γ.	λα.	Deeſt.	
62. Καλουμάκουλα.		Μακομακα.	
63. μγ. Η.	λ. Η.	μγ'. Η.	λ'. Ηδ.
64. μς. γ.	λ. γ.	μγ'. γο.	λ'. γ.
65. Σακάζαμα.		Σακάμαζα.	
66. μγ. ς.	λ.	μγ'. Ηγ. ιβ.	λ'.
67. μδ. ς.	κθ. ς.	μδ'. ς.	κθ'. γο.
68. Φάραξ.		Φάραξα.	
68. μς.	κθ.	μδ'. Η.	κθ'.
110. 3. μς. δ.	κθ.	μς'. Ηδ.	κθ'.
6. μετά.		κατά.	
16. Αὐδόν.		Αὐδὸν ὄρος.	
17. Θάμβης.		Θάμης.	
20. καὶ λβ.	κζ. Η.	ἐ λβ'.	κή. Η.
24. Ἱππωνίτης.		Ἱππωνίτης λίμνη.	
24. λβ. γο.	λα. γ.	λβ'. γο.	λβ'. Η.
25. Σισάρα.		Σισάρα λίμνη.	
27. ποταμοῦ.		ποταμός.	
28. λγ.	κζ. ς.	λγ'.	κζ'. Η.
29. λς. ς.	κς. δ.	λς'. Η.	κς'. δ.
31. Οὐασάλετον.		Οὐσάλετον.	
33. καὶ λθ. ς.	κς. ς.	καὶ λθ'. Η.	κς'. Η.
35. Τειτωνίτης.		Τεκτωνίτης λίμνη.	
36. λη. ς.	κθ. δ.	λή. Η.	κθ'. δ.
38. λη. ς.	κη. δ.	λή. Η.	κή. δ.
39. Γίγιον.		Γίλιον.	
39. μς.	κθ. ς.	μ'. Η.	κθ'. Η.
41. Ζουχάβαρι.		Χουζάββαρι.	
42. μβ. ς.	κς. δ.	μ'.	κς'. δ.
43. καὶ μγ. ς.	κς. γο.	καὶ μγ'. Η.	κς'. γο.
44. Κίννυφος.		Κίνυφος.	
44. Ἀκάβη.		Ἀκάμη.	

Editio.	Manuscriptus.
47. Κυρτήσιοι.	Κυρτήσιοι.
48. Ναβαθραι.	Ναβάθραι.
50. Κατὰ τὴν Νουμηδίαν.	καὶ τὴν Νουμιδίαν.
51. Θάβραχος.	Θαμούραχος.
52. Μεθῶνοι.	Μιδῶνοί.
54. Λίβυκοι φοίνικες	Λιβυφοίνικες.
55. Μαχωοι.	Μαχυῶοι.
57. αὐπεις Κινήθιοι.	αὐτῶν Κίνηθιοι ἀνατολικώτεροι.
58. ἀνατολικώτεροι.	Deeſt.
58. Κίνυφος.	Φοίνικες.
59. Νιγιντημοι.	Νιγίτημοι.
63. Ελφωνες.	Ἐλαφῶνες.
64. Νουμηδίας μεσημβρινώτεροι. Mendum.	Νουμιδίας μεσημβρινώτεροι.
66. Νασαβουτες.	Ναθαβοῦντες.
111. 1. Μισουλαμοι.	Μισοκουδν.
2. Μ πισιοι.	Μουσουῶοι.
3. Θάνβαιοι.	Θίμιιῶ.
3. Σαβουβυρες.	Σαβουρβουρες.
5. Αλιαρδοι.	Ἀλιάρδοι.
7. Λιβοφοινίκων.	Λιβυφοινίκων.
8. Βαζακίται.	Φαζανῖται.
9. οἱ Οζουτοι.	Οἰζοῦδται.
11. Μαμψαροι.	Μάμψαροι ὑπὸ τὸ ὁμώνυμον ὄρος.
12. ὑπὸ γὰρ τὸ ὁμώνυμον ὄος. Mendoſe.	ὑπὸ γὰρ τὸ ὄρος.
15. Γνσφες.	Ινσφες.
17. Οὐασαλαιτον.	Οἰσάλετον.
17. Οιζαραι.	Οὐζάλαι.
18. Λιβίνς.	Λιβύης.
19. Κινήθιοις.	Κινηθίοις.
19. οἱ Γιπλώνσιοι.	Σιγιπλώσιοι.
21. εἶτα Αχαιμεμηνές.	Εἶτα Αχαιμενές.
22. Βουρτουρουρες.	Μουτούργουρες.
23. Μουχθούσιοι.	Μουχθούσιοι.
24. Νιγιντίμοις.	Νιγιτίμοις.
28. Σαμαμυκίοις.	Σαμακικίοις.
28. Τνδαμωσιοι.	Ἡδαμώσιοι.
29. Νυγβενοι.	Νυγβηνοί.
31. Ελαιωνας.	Ἐλαιωνας.
32. Λυβίν.	Λιβύη.
34. Θαβράκες.	Θάκρακες.
37. Κίρτα Ιουλία.	Κυρταιουλία.
37. κγ. ς. λα. γ.	κς'. Ηγ. λα'. γ.
38. Μύλαιον.	Μίρεον.
38. κς. γο. λγ.	κς'. γο. λ'. γ.
39. κη. λγ. γο.	κη'. λα'. γο.
40. κζ. ς. λγ.	κς'. Η. λ'. γο.
41. Αἰταρη.	Ἀπαρι.
42. κζ. λβ. γ.	κζ'. Η. κζ'. Ηγ.
44. κη. ς. λα. δ.	κη. Η. λα'. δ.
45. κη. γ. λγ.	κη. γ. λ'. Η.
46. Ἀσπίνγ.	Ἀσπούκκα.

Editio.		Manuscriptus.	
46. κθ. ς.	λϐ. γ.	κθ΄. Η.	λϐ΄.
47. κθ. ς.	λα. γ.	κθ΄.	λά. γ.
49. Τϑκκα.		Τϑλκα.	
49. κθ.	λα. γ.	κθ΄. Η.	λά. γ.
50. Θιγίϐα.		Θιγϐα.	
50. κθ.	λα. γ.	κθ΄. Η.	λ΄. Ηδ.
51. Θϑϐϑρσίκκα.		Θϑϐϑρσικα.	
51. κθ.	λ. δ.	κθ΄. γ.	λ΄. Η.
52. κη. ς.	λ. ς.	λ΄.	κθ΄. Ηδ.
54. Λαμπαίσα.		Λάμϐαιτα.	
55. Λεγείων.		Λεγίων.	
56. Θϑϐϑτις.		Θϑϐϑτίς.	
56. κθ. ς.	κη. γ.	κθ΄. Η.	κή. ς.
57. Βϑλλαεία.		Κϑλλαεία.	
57. λ. γο.	κη. γ.	λ΄. γο.	λά. Η.
58. λ. ς.	λ. ς.	λ΄. Η.	λ΄. Ηγ.
59. λς. γ.	λ. ς.	λ΄. Ηγ.	λ΄. Η.
60. λς.	λς.	λ΄.	λ΄. ς.
61. λς.	κθ. δ.	λ΄. Η.	κθ΄. Ηδ.
63. λϐ.	λα. ς.	λϐ΄.	λα. Η.
64. λϐ. ς.	λς.	λϐ. ς.	λ΄. Η.
65. Θαλοντάδα.		Θαλϑτάδα.	
65. λϐ.	κθ. δ.	λϐ΄.	κθ΄. Ηδ.
66. Ζαγακϑύποδα.		Γαζακϑυπάδα.	
67. λα. ς.	λζ. δ.	λά. ς.	κθ΄. δ.
68. Γέδνη.		Γέζνη.	
68. λα. γο.	κη. δ.	λά. γο.	κή. Ηδ.
112. 3. Καννώπιαται.		Κανώπισι.	
3. λϐ. δ.	λϐ. ς.	λϐ΄. δ.	λϐ΄. Η.
4. Μελδεῖτα.		Μέλπιδα.	
4. λϐ. γ.	λϐ. ς.	λϐ΄. γο.	λά. Η.
5. Οὔζαν.		Οὐζαί.	
5. λγ. δ.	λϐ. ς.	λγ΄. δ.	λά. γ.
6. Θίσικα.		Θισικά.	
6. λγ. γ.	λϐ.	λγ. δ.	λϐ΄.
7. λδ.	λα. δ.	λδ΄.	λά. Ηδ.
8. Θαδάλη.		Θαθαλφ.	
8. λγ. γ.	λα. γ.	λς. ς.	λά. γο.
9. λγ. ς.	λα. γ.	λγ΄. Η.	λ΄. δ.
10. Τόϐερς.		Τόκρος.	
10. λδ.	λα. δ.	λδ.	λ΄. Η.
11. λδ. ς.	λϐ. γ.	λδ΄. Η.	λ΄. γ.
12. λδ.	λ. γ.	λδ΄.	κθ΄. Η. γ.
13. λγ.	κθ. ς.	λγ΄.	κθ. Ηδ.
14. λδ. ς.	κθ. δ.	λδ΄. Η.	κθ΄. γ.
15. λγ. γ.	κθ. γ.	λγ΄. γ.	κθ΄. ς.
16. λδ. γ.	κθ. ς.	λδ΄. ς.	κή. Ηδ.
18. Ζίγλερα.		Ζίγερα.	
18. λγ. ς.	κή. δ.	λγ΄. ς.	κή. Ηδ.
19. λγ.	κζ. ς.	λγ΄.	κζ΄. Ηδ.
20. Θερωύϐα.		Θοωύϐα.	

Editio.		Manuſcriptus.	
20. λγ. γ.	κζ. δ.	λγ′. γ.	κζ′. H.
21. Μούσση.		Μοίση.	
21. λγ. γο.	κη. ϛ.	λγ′. γο.	κζ′. H.
22. Θεμισσούα.		Θεμισούα.	
22. λδ. γο.	κη. γο.	λδ′. γ.	κή. γο.
23. Ζαμαμιζών.		Ζαμακιζώ	
24. κδ. ϛ.	κζ. γ.	λδ′. H. γ.	κζ′. γο.
25. Τουχούβις.		Τουσχουβίς.	
25. λε. ϛ.	κη. ϛ.	λέ. H.	κή. ϛ.
28. Μαζούλα.		Μαζούλα.	
28. λδ. δ.	λβ. ϛ.	λδ. ϛ.	λβ. ϛ.
29. λδ. δ.	λβ. ϛ.	λδ′. Hδ.	λβ. H.
30. Θέμισα.		Θίμισα.	
30. λε.	λβ.	λέ.	λά. ϛ.
31. λδ. δ.	λδ. ϛ.	λέ. H.	λά. H.
32. λδ. δ.	λδ. γ.	λδ′. δ.	λά. γ.
33. Α″βριζα.		Α″βδιρα.	
33. λδ. ϛ.	λ. ϛ.	λδ′. ϛ.	λ′. Hγ.
34. λέ. ϛ.	λγ. ϛ.	λέ. H.	λά.
37. Βουλλάμινον.		Κουλλαμίνον.	
39. Νουέρμω.		Νουερλί.	
39. λδ. γ.	κθ. ϛ.	λδ′. γ.	κθ′. H.
40. Τίκενα.		Τικελία.	
40. λδ. γ.	κθ.	λδ′. γο.	κθ′.
41. λϛ.	κθ. γ.	λϛ′.	κθ′. γο.
42. λέ.	κθ′. ϛ.	λέ. H.	κθ′. ϛ.
44. λε. γ.	κη. γ.	λέ. γ.	κή. γ.
45. Τιχάσα.		Τιχοῦσα.	
45. λϛ.	κη. γ.	λϛ′.	κή. γο.
46. Νεγέτα.		Νετάτα.	
46. λϛ.	κζ. γ.	λϛ′.	κζ′. Hγ.
47. λε.	κζ. γ.	λϛ′. δ.	κθ′. γ.
50. λε. γο.	λβ. δ.	λέ. γο.	λβ′. H.
52. Τούρζω.		Τούρζα.	
52. λέ. γο.	λά. ϛ.	λέ. γο.	λά. Hγ.
53. Οὐλιζίβιρρα.		Οὐλιζίβιρα.	
54. λϛ. γ.	λβ. γ.	λϛ′. γ.	λβ.
55. λϛ. ϛ.	λβ. γ.	λϛ′. Hγ.	λβ′. γ.
56. λϛ. γ.	λα. δ.	λϛ′. γ.	λά. Hδ.
57. λζ.	λα. ϛ.	λζ′.	λά. H.
58. λϛ. δ.	λα. δ.	λϛ′. Hδ.	λά. Hδ.
59. λγ. γ.	λ. γ.	λϛ′. γ.	λ′. γο.
60. λγ.	λ. ϛ.	λ′. γϛ.	λ′. ϛ.
61. λγ. γ.	λ.	λϛ′. γο.	λ′.
62. λϛ. δ.	κθ. γ.	λϛ. Hδ.	κθ′. γ.
63. λϛϛ.	κη. γ.	λϛ′. Hγ.	κή. γο.
64. λζ. δ.	λβ. ϛ.	λζ′. Hγ.	λβ′.
65. Οὐζηκία.		Οὐζικία.	
65. λζ. δ.	λβ. ϛ.	λζ′. H. γ. ιβ.	λά. ϛ.
66. Σεπίκωσις.		Σεπκησις.	
66. λζ. δ.	λα. ϛ	λζ′. Hδ.	λά. H.

Editio.		Manuſcriptus.	
67. λζ. ϛ.	λα. ϛ.	λζ'. ϛ.	λά. ϛ.
68. λζ. ϛ.	λα. δ.	λζ'. Ηγ.	λ'. Ηδ.
113. 1. λζ. ϛ.	λ. ϛ.	λζ'. δ.	λ'. Ηδ.
2. λζ.	λ. γ.	λζ'.	λϛ'.
3. Κάψα.		Κάμψα.	
3. λζ'.	κθ. δ.	λζ'. Η.	κθ'. Ηδ.
4. λζ. δ.	κθ. ϛ.	λζ'. Ηδ.	κθ'. ϛ.
5. κή. ϛ.	λα. ϛ.	λή. ϛ.	κθ'. γο.
6. λη. ϛ.	λα. ϛ.	λή. ϛ.	λ'. Ηδ.
9. λθ. ϛ.	λ.	λθ'. Η.	λ'.
10. μ. γ.	λ. ϛ.	μ'. γ.	λ'. Η.
11. μα. δ.	λα.	μά.	λά.
12. μα.	λ. ϛ.	μά. δ.	λ'. Η.
13. Συδδλωίς.		Συδδλωίς.	
14. μβ. δ.	λα. ϛ.	μβ'. Ηδ.	λ'. Η.
15. Γέρισα.		Γέρδσα.	
15. μγ.	λ. ϛ.	μγ'.	λ'. Ηγ.
16. μϛ'. ϛ.	λ'. ϛ.	μϛ'. γ.	λ'. Η.
17. μβ. γ.	λ. γο.	μβ'.	λ'. γο.
18. μβ. γ.	κη. ϛ.	μβ'. γο.	λ'. ϛ.
20. μβ. γο.	κη. ϛ.	μβ'. γο.	κή. Η.
21. μβ γο.	κζ. ϛ.	μβ'. γο.	κζ'. Η.
22. μγ.	κϛ. γ.	μγ'.	κϛ'. Η.
24. Οὔδιπα.		Οὔδδιζα.	
24. μϛ. ϛ.	κη. ϛ.	μγ'. γ.	κή. γο.
25. μγ. γ.	κθ. γ.	μγ'. γο.	κθ'. ϛ.
26. μα. ϛ.	κθ.	μδ. Η.	κή.
27. πλησίον.		πλησίον μδ'.	
32. Αἰγίμορος.		Αἰγίμιος.	
32. λδ.	λγ. ϛ.	λά. δ.	λγ'. δ.
33. Λαρμωησία.		Λαρμωησίαι νῆσοι δύο.	
33. λζ.	λγ. ϛ.	λζ'.	λγ'. Η.
34. Αἰέμουσα,	λθ'. λγ'. γ.	Deeſt.	
35. κη. δ.	λγ. ϛ.	λθ'.	λγ'. γ.
36. κθ. ϛ.	λ.γ. γ.	λθ'. Η.	λγ'. γ.
35. Λοπαδοῦσα.		Λοπαδοῦσα νῆσος.	
36. Αἴθουσα.		Αἴθουσα νῆσος.	
38. Λωτοφαγῖτις.		Λωτοφαγῖτις νῆσος.	
39. Γέῤῥα.		Γέῤῥα πόλις.	
40. Μωῖξ.		Μωίξ πόλις.	
40. λθ. ϛ.	λα. γ.	λθ'. Η.	λά. γ.
41. μα. ϛ.	λ. γ.	μδ'. γο.	λ'. γο.
42. με. γ.	λ. δ.	μέ. γ.	λδ'.
43. μϛ.	κθ. γ.	μϛ'.	κθ'. γο.
45. λζ. γ.	λα. γ.	λζ'. γ.	λδ'. γ.
		Γλαίωος νῆσος καὶ πόλις, λζ'. γ.	λδ'. γο.
49. λη. δ.	λα. γ.	λή. Ηδ.	λδ'. γο.
50. λη. γο.	λα. Ηδ.	λή. γο.	λδ'. Ηδ.
51. λθ.	λ. γο.	λθ'.	λδ. γο.
52. λη. Ηδ.	λα. Η.	λή. Ηδ.	λδ. ιβ.
55. Ἀφρικῆς πίναξ γ.		Deeſt.	

Editio.		Manuſcriptus.	
60. μοίλας.		μοίρας.	
114. 3. μζ. δ.	κϑ. ϛ.	μζ'. ιϐ.	κϑ'. ϛ.
5. μζ. δ.	κϑ. γο.	μζ'. γ.	κϑ'. γο.
7. μζ. γ.	λ. Hγ.	μζ. γ.	λ'. H.
13. Βερενίκη.		Βερ:ίκη.	
13. μζ. Hγ.	λα. γ.	μζ. Hδ.	λά. γ.
16. Ε᾿πίσημος.		Deeſt.	
16. μα. ιϐ.	λα. ϛ.	μϑ'. ιϐ.	λά. ϛ.
17. Αὔσιγδα.		Αὔεργδα.	
17. μϑ. γ.	λα. H.	μϑ'. H.	λά. H.
18. μϑ. δ.	λα. γο.	μϑ. H.	λά. γο.
20. Κυρίωαίων ἐπίνξον.		Deeſt.	
21. ν. ϛ.	λα.	ιϛ'.	λά. γο.
22. ν. γ.	λα. γ.	ν'. γ.	λα. γο.
24. Χερσις.		Χερσίς.	
24. ι. Hδ.	λα. ϛ.	ι'. Hδ.	λά. γ.
26. Δαρδάνις.		Δαρνίς.	
28. Δαρδανίδο.		Δαρ ίδος.	
32. ἐκκειμέα.		ἐκκείμενα.	
36. τό.		τά.	
36. μζ. γο.	κι. H.	μζ'. γο.	κϑ'. H.
37. Βαυκόλικον.		Βωκολικόν.	
38. λιμνοθάλασσας.		λιμνοθαλάσσας.	
42. λίλνιω.		λίνιω.	
42. ὅσα.		Deeſt.	
43. ἧς δ μέσον ὑπόγεί.		Deeſt.	
43. μζ. Hδ.	λα. ϛ.	ιϐ'.	λά. ϛ.
46. & 49. Ἡ'απείδων.		Ι'απείδων.	
50. Θῖνω.		Θῖνες.	
51. Α'σσουται.		Α'σιῦται.	
52. ὑπέρ.		ὑπό.	
54. Λεπδμικῶν.		Λαγδμικῶν.	
56. τε.		Deeſt.	
58. * ✶ *		κ ἡ ἔρημος Λιβύη.	
62. ν. H.	λα. Hδ.	ν'. H.	λά. δ.
63. μϑ. H.	λα. γ.	μη'. H.	λά.
64. μϑ.	λα. γ.	μϑ'.	λά.
66. Ξύμηθος.		Ζήμυθος.	
66. μϑ. Hγ.	λα. Hγ.	μϑ'. Hγ.	λά. H.
67. μϑ. δ.	λά. δ.	μϑ'. δ.	λ'. Hδ.
68. μϑ. γ.	λα.	μϑ'. γο.	λά.
115. 1. Κέλιδα.		Κήλιδα.	
1. ν'. H.	λ'. γ.	ν'. H.	λ'. γο.
2. Ὕδραξ.		Ὕδρα.	
2. ν. Hγ.	λ. H.	ν'. Hγ.	λ'. Hδ.
4. ν.	λα.	ν'.	λδ'.
5. ν. Hδ.	λ. H.	ν'. Hδ.	λγ'.
7. μη.	λ.	μή.	λ'. δ.
9. ν. H.	κϑ. H.	ν'. H.	κϑ'. γο.
10. μζ. H.	κϑ. γ.	μζ'. H.	κϑ'. γο.
11. Α᾿γαύα.		Ἄγδαυ.	

Editio.		Manuſcriptus.	
13. να.	χη. γ.	νά.	χή. γο.
14. να. Η.	χη. Ηγ. ιϐ.	νά.	χή. Ηγ. ιϐ.
17. ν. ς.	λα. Ηγ. ιϐ.	ν΄. ϛ.	λά. Ηγ. ιϐ.
19. Λιϐίης.		Λιϐύης.	
19. Αἰγύπτου.		Αἰγύπτου ὅλης.	
21. Α᾽φεικῆς πίναξ γ΄.		Deeſt.	
22. Λυϐίη.		Deeſt.	
25. Λυϐίης.		Λιϐύης.	
26. τὴν αὐτήν.		τ᾽ αὐτόν.	
27. μοίρας.		Deeſt.	
31. Α῎ξυλις.		Α᾽ξυλίς.	
31. να. γ.	λα. δ.	νά. γο.	λά. δ.
32. νϐ.	λα. γ.	νϐ΄.	λά. γο.
35. Βάθρακος.		Βάτραχος.	
36. Πετρὰς μικρά:		πέτρας μικρᾶς.	
37. νϐ. ς.	λα. δ.	νγ΄. ς.	λά. δ.
38. νγ. Η.	λα. γ.	νγ΄. Η.	λά. ϛ.
39. νγ. δ.	λα. δ.	νγ΄. Ηδ.	λά. γ.
40. νδ.	λα. ς.	νδ΄.	λά. δ.
41. νδ. γ.	λα. ϛ.	νδ΄. ϛ.	λά. ς.
42. Λυϐίης		Λιϐύης.	
44. νδ. Ηδ.	χα. δ.	νδ΄. Η.	λά. δ.
45. Αἰνησίσφυρα.		Αἰνισίσφυρα.	
47. Χετταία.		Λετταία.	
47. νε.	λα. ς.	νέ. Η.	λά. ς.
49. ις.	λα. γ.	νϛ΄.	λά. ϛ.
50. Τειϐέρχου.		Τειϐέρκου.	
51. νϛ. γ.	λα. ιϐ.	νϛ΄. γο.	λά. ιϐ.
52. νζ.	λά. γ.	νζ΄.	λά. ς.
53. νζ. γ.	λα. γ.	νζ΄. ϛ.	λά. γ.
55. νζ. γ.	λα. ς.	νζ΄. Η.	λά. ϛ.
56. Γυζίς.		Ζυγίς.	
56. νζ. γ.	λα. ς.	νζ΄. γο.	λά. ιϐ.
60. Α᾽ντίφρα.		Α᾽ντίφραι.	
60. νη. γ.	λε. Ηγ.	νή. γο.	λά. ιϐ.
61. νη. Ηγ.	γα. γ.	νή. Ηγ.	λά. γ. ιϐ.
62. να.	λα. ιϐ.	νθ΄. ϛ.	λά. ϛ.
116. 1. νθ. ς.	λα. ϛ.	νθ΄. ϛ.	λά. δ.
3. Χέμμου κώμη νθ΄. Η.	λά. ιϐ.	Deeſt.	
12. ξ. Ηγ.	λα. ιϐ.	ξ΄. Ηγ. ιϐ.	λά. ιϐ.
15. ξα. Ηδ.	λα. Η. ιϐ.	ξά. Ηδ.	λά. ιϐ.
16. ξο.	λα. ϛ.	ξϐ΄. ϛ.	λά. ϛ.
17. στόμα.		στόμιον.	
17. ξϐ. Ηδ.	λα. ς.	ξϐ΄. Η.	λά. ϛ.
19. ξγ.	λα. δ.	ξγ΄. ϛ.	λά. δ.
20. ξγ΄. δ.	λά. δ.	ξγ΄. δ.	λά. ϛ.
21. ξγ. Η.	λα. δ.	ξγ΄. δ.	λά. δ.
22. ξγ. γ.	λα. δ.	ξγ΄. Η. ιϐ.	λά. γ.
24. ξγ. Ηδ.	λα. ϛ.	ξγ΄. Ηδ.	λά. δ.
25. ξα.	λα. ϛ.	ξγ΄. Η. γ. ιϐ.	λά. ς.
26. ξα. δ.	λα. ς.	ξδ΄. δ.	λά. Ηγ.

Editio.		Manuſcriptus.	
27. ξα. γ.	λα. Ηγ.	ξδ'. γο.	λα'. Ηγ.
28. ξα. Ηγ.	λα. γ.	ξδ'. Ηγ.	λα'. γο.
32. τ̃.		τῆ.	
32. Α'ραβίας πετραίας.		Α'ραβία πετραία.	
39. ξγ'. Η.	κθ'. γ.	ξγ'. γ.	κθ'. ς.
40. ξγ'. γ.	κθ. ς.	ξγ'. γ.	κη'. Ηγ.
41. ξδ.	κη. Ηγ.	ξδ'.	κζ'. Ηγ.
42. Μυὸς ὅρμος.		Μίσορμος.	
42. ξδ. ιβ.	κζ. Ηγ.	ξδ'. Η.	κζ'. Η.
43. Φιλωτέρας.		Φιλοτέρας.	
43. ξδ. δ.	κζ. Η.	ξδ'. δ.	κς'. Ηδ.
44. ξδ. ς.	κς. Ηδ.	ξδ'. γ.	κς'. Η.
45. ξδ. Η.	κς. ς.	ξδ'. Η.	κς'.
46. ξδ. Ηγ.	κς.	ξδ'. Η.	κε'. Ηδ.
47. ξδ. Η.	κε. Ηδ.	ξδ'. Η.	κε'. Η.
48. ξδ. Ηδ.	κε. ς.	ξδ'. Ηγ.	κε'.
50. ξδ. ιβ.	κδ. γ.	ξδ'. ιβ.	κγ'. Ηγ.
51. ξδ. Ηδ.	κγ. Ηγ.	ξδ'. Ηδ.	κγ'. Η.
53. Εἶτα ἡ ὑπὸ Αἴγυπτον Αἰθιοπία.		Deeſt.	
55. Λυβίη.		Λιβύη.	
59. ἐπέχει.		Deeſt.	
59. νβ.	γλ.	νβ'. γ.	λ'.
61. πό.		ὁ.	
62. νζ. Η.	λ. γ.	νζ'. ς.	λ'. γο.
63. Ο'γλαμον.		Ο'ίδαμον.	
64. νζ'. Η.	κς'. γ.	νη'. Η.	κς'. γο.
65. ἐπέχει μοίρας.		Deeſt.	
66. νδ. Η.	κς. Η.	να'. Η.	κγ'. Η.
67. μοίρας.		Deeſt.	
68. ὄρη.		Deeſt.	
117. 1. ἐπέχει μοί.		Deeſt.	
2. ξ. Η.	κγ. Η.	ξς'.	κγ'. Η.
3. δί.		πε.	
4. νε. Η.	κς. γο.	ιβ'.	κς'. γ.
5. νε. Η.	κς. γο.	νέ. Η.	κς'. γο.
7. νη. δ.	κη. γ.	νή. δ.	κή.
11. τὴν βορειοτέραν.		τὰ βορειότερα.	
11. Μαρμαρι-		Μαρμαρικῆς.	
14. Βασαχεῖται.		Βασαχῖται.	
16. Αιγυλαι.		Αὐγίλαι.	
18. Νασαμωνες.		Νασαμῶνες.	
19. Βακαται.		Βακάται.	
20. Αυχιται.		Αὐχίσαι.	
22. Σεντιτες.		Σέντιδες.	
23. Οβηλαι.		Ο'βίλαι.	
25. θαλάσσης.		θαλάσση.	
26. Ζυργιται.		Ζυγῖται.	
27. Χαρτάμοι.		Χατάμοί.	
31. Αδυρμαχιται.		Αδυρμαχίδαι.	
38. Ταινιας.		Ταινία.	
41. Σκιθιακή.		Σκιαθική.	

Editio.	Manuscriptus.
46. νθ. ∠. κθ. ∠γ.	νθ΄. ∠. κθ. ∠.
48. μεσημβρινῷ.	μεσημβρινῷ πλευρᾷ.
48. τῆς Μαρεωτικῆς.	τῆς Μαρμαρικῆς καὶ τῆς Λιβύης.
52. Αραβαιγύπτιοι.	Ἄραβες Αἰγύπτιοι.
54. Τρωικοῦ.	Τρωϊκοῦ.
58. ξγ. κδ. ∠.	ξγ΄. κδ΄. γο.
62. να. ς. λα.	να΄. γ. λα΄. ∠δ.
63. Βοκχυεῖς.	Μοκχεῖς.
64. νγ. ς. λβ. ∠γ.	νγ΄. ς. λ΄. ∠γ.
65. νγ. γ. λα.	νγ΄. γο. λα΄.
66. νδ. λγ.	νδ. λ΄. γ. ιβ.
68. να. γ. λ. ∠.	να΄. γο. λ΄. ∠.
118. 2. νβ. ∠. λα.	νβ΄. ∠. λ΄. δ.
3. Τακαφωεῖς.	Τακαφυεῖς.
4. νγ. γ. κη. ∠δ.	νβ΄. ∠. κη΄.
5. νγ. ∠. κη. ∠.	νγ΄. ∠. κη΄. ∠γ.
7. Ἄλω.	Ἀλώ.
7. νδ. ∠. κη. ∠.	νγ΄. δ. κη΄. ∠.
8. Μαζακύλα.	Μαζάκυλα.
9. νδ. ∠. κε. γ.	νδ. ∠. κε. γο.
13. Λυβίης.	Λιβύης.
16. νε. ∠. λ. ∠γ.	νε΄. ∠. λ΄. ∠.
17. Τιζάρχου.	Τειζάρχου.
19. νς. ∠. λ. γ.	νς΄. ∠. λ΄. ς.
20. νς. ∠. λ. γο.	νς΄. γ. λ΄. γο.
21. Σκόπη.	Σκοπή.
22. νζ. λ. ∠γ.	νζ΄. ∠. λ΄. ∠γ.
23. νζ. ∠. λα.	νζ΄. ς. λα΄.
27. νθ. λα. ∠.	λθ΄. ς. λ΄. ∠γ.
28. νε. ∠. λ. δ.	νε΄. ς. λ΄. δ.
32. νς. ς. κη. λδ.	νς΄. γ. κη΄. ∠δ.
35. νε. ∠. κη. ∠.	νς. ∠. κη΄. ς.
39. νθ. ∠. λα. γ.	νθ΄. ς. λ΄. ∠.
40. Ἀλμύραι.	Ἁρμυραί.
40. νθ. γο. λα. γ.	νθ΄. γο. λ΄. ∠γ.
41. νθ. ∠γ. λ. ∠γ.	νθ΄. ∠γ. λ΄. δ.
42. Κωβίου.	Κωβιοῦ.
42. νθ. ς. λα. γ.	νθ΄. ς. λ΄. ς.
45. ξ. λ. ς.	ξ΄. λ΄. γο.
46. Γλαγμαρία.	Γλαμαρδία.
47. Σκιθιακῆ.	Σκιαθικῆ.
48. ξ. γο. λ. γ.	ξ΄. γο. λ΄. γο.
52. Ουασιταις.	Ὀασίταις.
54. νθ. ∠γ. κς. ∠γ. ιβ.	νθ΄. ∠. κς΄. ∠γ. ιβ.
55. ποταμός.	Deest.
59. μέγας.	μέσον.
63. ἐκτροπῇ.	ἐκτροπῆς.
119. 1. οὐ ἡ θέσις.	ἔχει γὰρ καὶ τὸ μικρὸν δέλτα θέσιν.
1. ξβ. γο. λ. γ.	ξβ΄. γο. λγ΄.
2. καί.	καὶ τό.
5. ῥέοντα.	ῥέοντος.

Editio.		Manuscriptus.	
6. αὐτοῦ.		αὐτοῦ τοῦ τρίτου Δέλτα.	
9. δέ.		μέν.	
9. Θερμουθιακός.		Φερμουθιακός.	
13. Δεύτερος.		δεύτερος δέ.	
15. Τάλυ ποταμοῦ.		αὐτοῦ.	
15. μοίρας.		Deest.	
16. ξα.	λ. Hγ.	ξα'.	λϛ'. γ.
19. Θερμουθιακόν.		Φερμουθιακόν.	
20. Βουσιριτικόν.		Βουσιριτικόν.	
29. μεγάλου.		μεγάλου.	
34. Ανδροπολίτης.		Ἀνδροπολίτης.	
36. ξα. ϛ.	λ. γ.	ξα'. γ.	λ'. γ.
37. Λητουπολίτης.		Λητοπολίτης.	
39. ξα. H.	λ. H.	ξα'. H.	λ'. ιβ.
41. δύσεως.		ἀνατολῶν.	
43. Μέτηλις.		Μετηλίς.	
44. Θερμουθιακοῦ.		Φερμουθιακοῦ.	
46. Φθενότης.		Φθενότου.	
47. ξα. H.	λ. γ.	ξα'. γ.	λ'. Hδ.
49. ξα. H.	λ. H.	ξα'. H.	λ'. γο.
51. Σαΐς.		Σαΐς.	
51. ξα. H.	λ. H.	ξα'. H.	λ'. Hγ.
53. ξα. δ.	λ. H.	ξα'. δ.	λ'. H.
		Προσωπίτης νομὸς καὶ μητρόπολις.	
57. Προσωπίτης νομός.		Deest.	
58. καὶ μητρόπολις.		Deest.	
59. Φερμουθιακοῦ.		Φερμουθιακοῦ.	
60. Σεβεννύτης.		Σεβεννύτης κάτω τόπων.	
62. ξα. γο.	λ. δ.	ξα'. γο.	λδ'.
65. Ζόϊς.		Ζοΐς.	
66. Φθεμβουθι.		Φθεμφουθίς.	
120. 3. Ἀθριβητικοῦ.		Ἀθριβιτικοῦ.	
6. Ὄνουφις.		Ὀνουφίς.	
9. Ἄθριβις.		Ἀθριβίς.	
12. Θμοῦις.		Θμουίς.	
13. Σεβεννυτης.		Σεβεννύτης.	
15. ξβ. H.	λ. δ.	ξβ'. γ.	λ'. δ.
18. Βουσιρις.		Βούσιρις.	
26. * * *		Αἰγύπτου.	
30 ξβ. Hδ.	λβ. Hγ.	ξβ'. Hδ.	λ'. Hγ.
35. Σεθραΐτης.		Σεθρωΐτης.	
37. ξγ. γ.	λ. Hγ.	ξγ'. γ.	λδ'.
43. ξγ. ιβ.	λ. γ.	ξγ'. ιβ.	λ'. γο.
47. μεθορίῳ.		μεθορίοις.	
51. ξγ.	λ.	ξγ'. H.	λϛ'. Hγ.
52. πόλεως.		πόλεως.	
52. ποταμοῦ.		ποταμός.	
54. Δέλτα.		Δέλτα.	
55. Επτανομοι.		Ἑπτάνομοι.	
57. ἀπὸ δύσεως τοῦ ποταμοῦ.		Deest.	
59. μητρόπολις αὐτοῦ.		μητρόπολις ἀπὸ δύσεως τοῦ ποταμοῦ.	

Editio.	Manuscriptus.
60. ξδ. Ηγ. κθ. Ηδ.	ξά. Ηγ. κθ. Ηγ.
63. Καιθάν.	Ἀχλυθών.
63. ξα. γο. κθ. γ.	ξά. γο. κθ΄. γο.
65. Ἡρακλεώτην νομόν.	Ἡρακλεωπολίτην νομὸν, ξϐ΄. κθ΄. Ηδ.
66. νήσῳ πόλις μεσόγαιος, Νειλούπολις.	νήσῳ Νείλου, πόλις μεσόγαιος.
67. ξϐ. κθ.	ξϐ΄. κθ΄. Η.
121. 1. δυτικωτέρῳ.	δυτικῷ.
8. Πτολεμαΐς.	Πτολεμαΐς.
8. ξα. γο. κθ. Η.	ξά. γο. κθ΄. γ.
17. συνάπτεται.	συνάπτει.
19. μέσον.	Deeſt.
23. Κῶ.	Κώς.
24. ἤ.	ἦ.
24. τῇ.	ἐν τῇ.
25. ξϐ. ϛ. κη. γ.	ξϐ΄. ϛ. κή. γο.
26. ἐφεξῆς.	καὶ ἐφεξῆς.
27. Ἀκοείς.	Ἀκροείς.
28. πόλις.	Deeſt.
29. Ἀλαβάστρα.	Ἀλάβαστρον.
30. ξϐ. Η. κη. Η.	ξϐ΄. Η. κή. ϛ.
31. Ερμοπολιτης.	Ἑρμουπολίτης.
35. παράκειμενα.	παράκειμεναι.
41. οἷς νόμοις.	ἧς νόμοι.
42. Ἑπτανομιῶν.	ἑπτὰ νομῶν.
48. Ὑψηλιωτης.	Ὑψηλίτης.
50. Ὑψίλη.	Ὑψηλή.
50. ξϐ. κη. Ηγ.	ξϐ΄. κζ. Ηγ.
51. Αφροδιτολις.	Αφροδιτοπολίτης.
52. Αφροδιτης πόλις, ξϐ΄. γ. κή. γ. Εἶτα μεσόγαιος πόλις.	Deeſt.
55. Κροκοδείλων.	Κροκοδείλων πόλις.
55. ξα. γ. κζ. γ.	ξά. γο. κζ΄. γ.
58. Ἑρμίου Πτολεμαΐς.	Πτολεμαΐς ἡ Ἑρμείου.
59. ὁμοίως.	Deeſt.
59. ἀπὸ δύσεως.	ἀπὸ δύσεως τοῦ ποταμοῦ.
60. ξα. γ. κϛ. Ηγ.	ξά. γο. κζ΄. Ηγ.
61. ἄνω τόπων.	Deeſt.
62. καὶ μητρόπολις.	καὶ μητρόπολις ἄνω τόπων.
63. Διόσπολις.	Διὸς πόλις.
63. ξδ. Ηγ. κϛ. γο.	ξά. Ηγ. κϛ΄. γο.
66. ξα. Ηγ. λϛ. Η.	ξά. Ηγ. κϛ΄. ϛ.
122. 2. ξκ. Η. κε. γ.	ξά. Η. κέ. Η.
3. Ερμονθιτης.	Ἑρμουθίτης.
5. Ἑρμονθίς.	Ἑρμουθίς.
9. ξα. γ. κδ. γ.	ξά. γο. κδ΄. γ.
10. ξα. Ηδ. κγ. Ηγ.	ξά. Η. κγ. Ηγ. ιϐ.
14. ξϐ. γ. κζ. γ.	ξϐ΄. γ. κζ΄. γο.
15. Πασσάλων.	Πάσσαλος.
18. Πανόπολις.	Πανὸς πόλις.
19. Λεπιδωτων.	Λεπιδωτῶν.
24. ξϐ. Η. κϛ.	ξϐ΄. Η. κϛ΄. ϛ.

Editio.	Manuſcriptus.
25. μικρά.	πόλις μικρά.
25. ξϐ. Η. κε. Ηγ.	ξϐʹ. Η. κέ. Ηγ. ιϐ.
30. ξϐ. κε. γ.	ξϐ. κέ. Ηδ.
31. Χνκμίς.	Χνουϐίς.
32. Εἰληθυίας.	Εἰλείθυια.
32. θϐ. ιϐ. κδ. Ηδ.	ξϐʹ. ιϐ. κδʹ. Η. ιϐ.
33. Τόουμ.	Τόου.
36. Εἶτα δωδεκασχοίνος.	ἔπειτα δωδεκασχοίνου.
37. Α᾽δέοι.	Α᾽δαῖσι.
40. ξα. Ηδ. κϛ. γ.	ξά. Ηδ. κγʹ. γο.
41. Φίλαι.	Φιλαί.
41. ξα. γο. κγ. ιο.	ξά. γο. κγʹ. Η.
44. Ψελκίς.	Ψέλκις.
46. Αἰγυπτιακῷ.	Αἰγυπτίω.
47. Α᾽ηδωνίς.	Α᾽ηδονίς.
47. νϐ. γ. λα. Ηγ.	νϐʹ. γο. λά. Ηγ.
48. νῆσοι.	Deeſt.
48. νε. Ηδ. λα. Η.	νέ. Ηγ. λά. Η.
49. Αἰνήσιππη.	Αἰνησίππα.
49. νϛ. Η. λ. γ.	νϛʹ. Η. λά. γο.
51. νη. γ. λα. Η.	νή. Η. λά. Η.
53. ξγʹ. λα. Η.	ξʹ. γ. λά. ϛ.
55. ξθ. Ηδ. κη.	ξδʹ. Ηγ. κή.
56. ξε. δ. κε.	ξέ. κέ.
57. ξε. δ. κγ. γ.	ξέ. κγʹ. γο.
123. 3. Α᾽φρικῆς πίναξ δ.	Deeſt.
4. Ἡ Λυϐίη.	Ἡ ἐντὸς Λιϐύη.
18. μέγαν.	καὶ μέγαν.
19. ου.	μυχοῦ ου.
23. πδ.	Deeſt.
23. πέρατι.	πέρας.
24. ου θέσις.	Deeſt.
29. Χαωαεια.	Γλωναεία.
30. θ. Η. κζ. Η.	θʹ. Η. κʹ. Η.
32. Βάγαζι.	Βεγαζί.
34. Σολόεντία.	Σαλουεντία.
35. ἐκϐολαέ. Mendum.	ἐκϐολαί.
36. Γάρζηθα.	Γάρζιθα.
37. Δάρατος.	Δαράδου.
40. η. ιγ.	ή. ιϐʹ.
41. η. ια. Η.	ή. Η. ιά. Η.
43. Τράχιρις.	Στάχιρις.
44. Περιφώσιος.	Περφώσιος.
49. ιδ. Η. ϛ. γ.	ιδʹ. ϛʹ. γο.
50. ιδ. ε. Η.	ιδʹ. εʹ. δ.
51. Λυϐίη.	Λιϐύη.
53. Μαίδρον.	Μαίδρου.
54. ποταμοί.	Deeſt.
56. Σαλάπολα.	Σαγάπολα.
59. Στάχιρ.	Σταγυς.
124. 1. Μασίθολος.	Μασίθολος.

Editio.	Manuſcriptus.
2. ιθ. ιε.	ιθ'. έ.
3. Δάρατος.	Δόραδος.
6. Συζάργαλα.	Deeſt.
7. Βαγράδας ποταμοῦ.	Γαβράδας ποταμός.
8. λγ. κ. Η.	λγ'. κζ'.
11. Γίργνεις.	Γίργυεις.
11. Κίνυφος.	Κίνυφ.
12. ἔχει.	ἔχων.
16. μϑ. (inverſo β.) κε.	μβ'. κε.
20. Ἀρουάλτις.	Ἀρουάλτης.
21. λε. γ.	λγ'. γ'.
22. Ἀράγγας.	Ἀράγκας.
22. μζ. Η. ϛ.	μζ'. Η. ά. Η.
28. ὅς.	ὅστις.
28. ὥς φασι καί.	καὶ ὥς φασιν.
31. νοῦθα Νοῦθα.	Νόββα.
35. Μαίδρον.	Μαίδρον ὄρος.
41. λε. ιϛ. Η.	λέ. ιϛ'.
42. Δάραδα.	Δάραδον.
44. κϛ. ιζ.	κά. ιζ'.
45. καὶ κδ'. ιζ'.	κά. ιγ'. Η.
51. Βαγράδου.	Βαγράδα.
125. 1. Ὀδραγγιδῶν.	Ὀδραγιδῶν.
9. Ἀράγγου.	Ἀράγκα.
10. θαλάσσης.	θαλάσση.
11. Αὐτολάται.	Αὐτολάλαι.
12. Σιράγγαι.	Σηράγγαι.
13. Μαυσωλοι.	Μαυσωλοί.
14. Ραβιοι.	Βαβιοι.
16. Δαράδων.	Δαράδων.
18. Ῥυσάδιον.	Ῥυσσάδιον.
20. Περόρσων.	Πυρόρσων.
24. Νατεμβόες.	Νατεμβόες.
26. Λυγαμαται.	Λιγξαμάται.
29. Σάλαθοι.	Σάλθοι.
30. Δαφθιται.	Δαφνῖται.
31. Ζαμαζοι.	Ζαμάζιοι.
32. Αροκκαι.	Ἀρόκκαι.
33. Τεκπλῶοι.	Κεπλῶοι.
34. τὸ Ουζάργαλα ὄρος.	τοῦ Ουζάργαλα ὄρους.
35. Γύργνεις.	Γίργνει.
39. Μαχουεῖβοι.	Μακχουρήβοι.
40. Σολουέντιοι.	Σολοέντιοι.
41. Γαυρούσιοι.	Φραυρούσιοι.
43. Κά.	Καί.
50. Ὀδραγγιδῶν.	Ὀδραγγίλων.
50. Αἰθιόπων.	Deeſt.
51. Αχαμαι.	Ἀχαῖμαι.
54. Ἀρουάτου.	Ἀρουάλτου.
57. Αλιταμβοι.	Ἀλιταμβοί.
59. Αρμιαι.	Ἁρμιαι.
66. Δερβικκῶν.	Δερβικῶν.

Editio.		Manuſcriptus.	
126. 3. Ἀέρασία.		Ἀέρσα.	
7. φελθαλαασία.		φαλθαλαασία.	
8. Αὐπολαλα.		Αὐπολάται.	
8. ί.	κζ'. γ.	ί.	κγ. ιγ'.
9. Θυηλάθ.		Θυιλάθ.	
10. ιβ. Η.	κδ.	ιβ'. Η.	κ'. δ'.
13. Ιαζίθα.		Ιάρζίθα.	
14. Περὶ δέ.		Ὑπὲρ δέ.	
16. Τηγύβαθ.		Τηγύβαθ.	
16. ιη. γ.	κβ. γ.	ιη. γρ.	κβ', γρ.
17. Μαλάκαθ.		Μηλαχάθ.	
18. Τυκαβάθ.		Τυκαβα.	
18. ιη.	ιθ. Η.	ιη.	ιθ'.
19. Βίθα.		Βωθα.	
26. κγ. δ.	ιη.	κγ'. δ.	ιη. γρ.
27. κε. γ.	ιζ. γ.	κε. γρ.	ιζ. γρ.
28. Οὐελεγια.		Οὐελλεγεία.	
28. κη. Η.	ιζ. γ.	κη. Η.	ια. γρ.
29. λ.	ιζ.	λ'. γρ.	ιζ.
30. Παάγγα.		Πανάγγα.	
30. λδ. ις.	ις. γ.	λα.	ις'. γρ.
32. Θοδππαι.		Θοδπαι.	
32. λς. Η.	ις. γρ.	κς'. Η.	ις'. γρ.
35. Θαμουδάχθμα.		Ἀμουδόχθμα.	
36. Δυδούμ.		Δυδούμ.	
38. Βυθουεις.		Βυθουείς.	
40. Ἀνοιγαθ.		Ἀνυγάθ.	
41. λγ.	κβ.	λδ'.	κβ'.
43. Κάψα.		Κάψοι.	
43. λδ.	κδ. Η.	λδ'.	κα.
47. Σάβαι.		Σάμαι.	
48. λθ.	κδ. Η.	λθ.	κα. Η.
50. λς.	ιγ.	μγ'.	κα. Η.
52. Αἴγλερα.		Γέρα.	
55. Οὐκιμάθ.		Θυκιμάθ.	
55. λη.	ιθ. γ.	λη.	θ'. γρ.
58. μα. Η.	ις. Η. ς.	μα. Η.	ις'. Η.
59. μα. Η.	ιε. Η.	μα. Η.	ιε'.
60. Θεύππα.		Θύσσα.	ιε'.
60. μγ.	ιζ. γ.	μγ'.	ιζ. γρ.
61. Ἀρτάγγερα.		Ἀρταγγέρα.	
62. Ῥυβαιών.		Ῥυγαιών.	
62. μς.	ιθ.	μς'.	ιε.
63. Αὐγξαμα.		Αὐγξαλα.	
67. Πλὴν ἡ.		Deeſt.	
68. η.	κγ. Η.	η.	κγ'. γ.
127. 2. α.	ις'.	α.	ις'.
4. α.	ιδ'. δ.	α.	ιδ'. δ.
5. Κασπεία.		Κασπεία.	
5. α.	ιβ'. Η.	α.	ιβ'. Η.
7. Κεντρεία.		Πιτυεία.	
7. α.	ια.	α.	ί. Η.

Editio.	Manuscriptus.
11. Ἀφρικῆς πίναξ δ.	Deest.
17. ἐπέχει μοίρας.	ἔστι.
23. ὁ. β'. H.	ογ'. H. γ.
24. ζ'. γ. ιβ.	ή. γ. ιβ.
26. τῆς ἐφεξῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.	τῇ ἐφεξῆς ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.
32. ξϛ. ϛ. κα. H.	ξέ. ϛ. κά. H.
34. ξε. κα. ϛ.	ξέ. κά.
35. ξε. κα.	ξέ. κ'. H.
36. σκοπιαὶ ἄκρα.	σκοπιοῦ ἄκρον.
36. ξε. γ. κ. δ.	ξέ. γο. κ'. δ.
37. ξε. H. ιθ. H.	ξέ. H. ιθ'. Hδ.
38. ξε. γ. ιθ. γ.	ξέ. γο. ιθ'. γο.
39. ξε. γ. ιθ.	ξέ. γο. ιθ'.
41. ξε. ιή.	ξέ. γο. ιή.
42. σωτήρ.	σωτήρων
45. ξϛ. ιϛ. H.	ξϛ'. ιζ'. γ. ιβ.
47. Σεβαστικόν.	Σαβαστρικόν.
47. ξζ. ιε.	ξέ. H. ιϛ'.
48. ξϛ. ιϛ.	ξϛ'. ιδ'. δ.
49. Κολοβῶν.	Κολοβοί.
49. ξη. ιϛ. γο	ξή. ιγ'. γο.
51. Σαβάτ. ιγ.	Σάβατ.
51. ξη. ιγ.	ξή. γ. ιβ'. H.
52. ξη. ιβ. H.	ξή. ιβ'. ϛ.
53. Ἀδιύλη.	Ἀδουλίς.
53. ξζ. ιδ. γ.	ξζ'. ιά. γο.
54. ξη. ιδ. γ.	ξή. ιά. γ.
55. Σαλώ.	Σιλώ.
55. οβ. ιδ.	οβ'. ί. δ.
56. Μανδαήθ.	Μανδαίθ.
56. ογ. δ. ιγ.	ογ'. ιγ'.
57. ογ. Hδ. ιγ.	ογ'. Hδ. ί. γο.
59. οβ. H. ια.	οδ'. H. ιά.
61. οδ. γ. ιβ.	οδ'. η. γ. ιβ'.
62. Μάλεως.	Μαλαώ.
63. Μουνδου.	Μόνδου ἐμπόριον.
63. οη. ζ.	οή. δ. ζ'. H.
128. 1. π. η.	οθ'. θ'.
2. Κοβή.	Κομβή.
4. Ἀκκιναι.	Ἀκίνναι.
4. μβ. ζ.	πβ'. ζ'.
8. Γαίωπες κώμη.	Πανοκώμη.
10. Ζήγλις.	Ζιγγίς.
12. Ἀπόκοπα.	Ἀπόκοπον.
12. ογ. γ.	οθ'. γ'.
13. οθ. β. ιβ.	οθ. βόρ. [illegible]
16. * * * *	Nihil vacuum.
17. οϛ. β. H.	οϛ'. β'.
18. ογ. H.	ογ'. H. γ'.
19. Γ'σημεινή.	Deest.
20. ἄκρα, οδ.	ἄκρον, ογ.

Editio.	Manuſcriptus.
30. Ῥάπτιον.	Ῥάμπτιον.
31. ηγ'. ιβ.	η'. γ ιβ.
33. ποιῶ.	τῶν.
33. αὐτοῦ.	αὐτῷ.
34. ἡ θέσις ἔχει.	αἱ θέσεις ἔχουσιν.
35. Ψέλκιν.	Ψέλκην.
39. ζ. κβ.	ξα'. H. κβ'.
40. Βόων.	Βοών.
40. ξδ. κα. γ.	ξβ'. κα'. γο.
41. ξα. H. κα. H.	ξα'. H. κα. H. ιβ.
42. Φθούρει.	Φθούρ
43. ξα. κ. γ.	ξα'. κ'. γο.
45. Ἀβουκίς.	Ἀβουκίς.
46. νθ. ιη. H.	νθ'. ιη'.
47. νθ. ιη.	νθ'. H. ιη.
48. Σαπτάρθα.	Σαπτάξαι.
49. ξα. H. ιη. γ.	ξα'. ιη'. γο.
50. Νανις.	Νάκι.
50. ξδ. ιη. H.	ξβ'. ιθ'. H.
52. ποταμοῦ.	τοῦ ποταμοῦ.
53. ξβ. κβ.	ξβ'. κβ'. ϛ.
54. Βερνῆτις.	Βερεθίς.
54. ξβ. κδ.	ξβ'. δ. κα'. H.
56. Πάταιτα.	Πατέπα.
56. ξα. γ. γ.	ξα'. γο. κ'. H.
57. Ποντεείς.	Ποντηείς.
57. ξα. κ.	ξα'. ϛ. κ'.
58. Πρίμις.	Πρῆμις.
58. ξ. ιθ.	ξ'. ιθ'. H.
59. Ἀραβίς.	Ἀρβῆς.
59. ξα. ιη.	ξ'. H. ιη'. H.
60. ξ. γ. κ. δ.	ξγ'. κ'. δ.
63. ξδ. γ. ιη.	ξβ'. γο. ιη'.
64. Πρίμις.	Πρῆμις.
64. ξβ. ιζ.	ξβ'. ιν'.
129. I. Κεφ. η.	Deſunt. Nam quæ ſequuntur una
Μερόης νήσου θέσις.	conjunguntur cum iis quæ præce-
Ἀφρικῆς πίναξ δ.	dunt.
6. Ἀσταβόρου.	Ἀσταβορα.
8. ξα. H. ιϛ. γιβ.	ξα'. H. ιϛ'. γ. ιβ.
9. ξ. γ. ιε. δ.	ξα'. γο. ιε'. δ.
10. Ἐσήρ.	Ἔσηρ.
10. ξα. γ. ιϛ. H.	ξα'. γο. ιγ'. H.
11. Δώρων.	Δαρόν.
14. Ἀσταβόρου.	Ἀσταβόρα.
15. ξβ. H. ιβ.	ξδ'. H. ια'. H.
17. ῥεόντων.	ῥεόντων ποταμῶν.
27. τοῦ ποταμοῦ.	τῶν ποταμῶν.
30. ξε. ια.	ξε'. H. ια'.
19. Νότου.	Βορ, ſive Βορείου.
38. καὶ νε.	καὶ νε'. η'. H.

Νότου

Editio.		Manuſcriptus.	
Νότου	η. Η.		
41. Γάρβαζα.		Γαρβαπάν.	
42. ξθ.	ϛ.	θή.	έ. Η.
45. Ι'σημερινή.		Deeſt.	
59. κατέχουτο.		κατέχουσι.	
61. ξε.	κε. Η.	ξέ.	κβ'. Η.
62. Κολβοι.		Κολοβοί.	
63. Ταβιλωοι.		Ταβικῶοι.	
130. 1. Ατιεροι.		Α'πιεροί.	
6. Σεβορδαι.		Σοβοειδαι.	
8. Μεγαβοραδδι.		Μεγάβαρδδι.	
12. Διδασκαι.		Διδάκαι.	
14. Πεχινοι.		Γεχῖνοι.	
31. Σεβαρδαι.		Σεβεῖδαι.	
43. Μεμνονες.		Μεωνονες.	
44. Σαπαιοι.		Α''παιοι.	
47. Α'ζανίαι.		Φάζακην.	
48. Βακαλίτην.		Μακαλίτην.	
50. Τεαλιται.		Τεαλλῖται.	
52. οἱ Ρυπαιοι.		Ο'ρεπαῖοι.	
54. ὑπέρ.		ὑπό.	
56. Α'σεάτη.		Α'σάρτη.	
56. ξα. ϛ.	κβ. γ.	ξϛ'.	κβ'. ϛ.
57. ξϛ. Η.	κα. Η.	ξϛ'. ϛ	κα'. Η.
58. Γυθίτης.		Γυψίτης.	
58. ξζ.	ιθ. γ.	ξζ'.	ιθ'. γο.
59. Τομοδαίων.		Γομοδέων.	
62. ξη.	ιη.	ξζ'.	ιζ'. Η.
63. Ο'ειασίπιδες.		Θεισίτιδες.	
63. ξζ'.	ιζ'.	ξζ. Η.	ιζ'. Η.
64. ξη. δ.	ιϛ.	ξή.	ιϛ'.
65. ξη. δ.	ιθ.	ξή. Η.	ιέ. γ.
68. ξθ.	ιζ.	ξθ'.	ιδ'.
131. 1. ξζ. Η.	ιγ'. Η.	ξθ'. Η.	ιγ'. δ.
2. Πανός.		Παῖος.	
2. ξη. γ.	ιβ.	ξή. γο.	ιβ'.
4. ε.	ιβ'. Η.	ό.	ιβ'. Η.
8. Α'μερου.		Α'μίκου.	
9. Μιωᾶ.		Μιωαῖ.	
9. πα.	β. Η.	πδ'.	β'. Η.
10. Μυείκη.		Μυρσιάκη.	
10. πε.	βορ.	πέ. Η,	βορ. δ. ἀναλλ*. (ſic)
14. κεφ. θ.		κεφ. ή.	
17. Α'φρικῆς πίναξ δ.		Deeſt.	
23. Ρ'άπλοδ.		Ρ'άπλου.	
30. τοῦ Ραπλοδ.		παρ' ἀπὸ τοῦ Ρ'άπλου.	
31. θάλλασσα.		θάλασσα.	
35. π.	ιε. Η.	π'.	νότου ιέ.
39. ιβ'.	Η.	ιβ'.	
54. Εασεειοι.		Ε'ασέειοι.	
56. Αδακαι.		Α'θάκαι.	

Editio.	Manuſcriptus.
132. 1. Φάρα.	χώρα.
8. Δαύχις ὄρεις.	Δαύχης ὄρος τοῦ.
8. ιε.	ιε. νότου ιγ.
9. Γσημεσινή.	Deeſt.
10. ιη΄.	ιη΄. νότου η΄. γ. ιϐ.
12. κε.	κε. νότου η. γ. ιϐ.
12. Σίφαρ.	Ζιφᾶ.
14. Γνέρα.	Μέρα.
14. κέ.	κέ. νότου ιγ΄. ϛ
16. με.	μέ. νότου (vel ν ut ſemper habet mſ. brevitatis causâ.) ϛ.
18. Σελεύκης ὄρος νζ΄. νότου ιϐ΄. Η. καὶ ξζ΄. νότου ιϐ΄. Η.	Deſunt.
23. ογ΄. Η. ιϐ΄.	ογ΄. ϛ. ιϐ΄.
28. Βιβλίου τετάρτου τέλος.	τοῦ δ΄.
133. 5. Βιβλίον ε.	πέμπτον.
	Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ ε΄.
	Πίναξ α.
8. Πόντου καὶ Βιθυνίας &c. uſque ad lineam 31	α΄. Πόντου καὶ Βιθυνίας.
	ϐ΄. Τῆς ἰδίως καλουμένης Ἀσίας.
	γ΄. Λυκίας.
	δ΄. Γαλατίας.
	ε΄. Παμφιλίας.
	ϛ΄. Καππαδοκίας.
	ζ΄. Κιλικίας.
	Πίναξ ϐ΄.
	η΄. Σαρματίας τῆς ἐν Ἀσίᾳ.
	Πίναξ [illegible].
	θ΄. Κολχίδος.
	ι΄. Ἰβηρίας.
	ια΄. Ἀλβανίας.
	ιϐ΄. Ἀρμενίας μεγάλης.
	Πίναξ δ΄.
	ιγ΄. Κύπρου νήσου.
	ιδ΄. Συρίας κοίλης.
	ιε΄. Παλαιστίνης Ἰουδαίας.
	ιϛ΄. Ἀραβίας πετραίας.
	ιζ΄. Μεσοποταμίας.
	ιη΄. Ἀραβίας ἐρήμου.
	ιθ΄. Βαβυλωνίας.
	Γίνονται ἐπαρχίαι ιθ΄. πίνακες δ΄.
32. Ασια.	Deeſt.
35. Ἀσίας πίναξ α.	Deeſt.
36. Πόντος καί.	ὁ Πόντος καὶ ἡ.
39. τ.αυτην.	τοιαύτην τὴν περιλιχ.
41. νς. γιϐ. μγ.	νϛ΄. μγ.
42. νς. γιϐ. μγ. ιϐ.	νϛ΄. ιϐ. μγ΄. ιϐ.
43. νς. γ. μγ. Ηιϐ.	νϛ. Η. μϐ΄. Ηδ.
44. Ταρίειον.	Τερίειον.
44. νς. δ. μγ.	νϛ. Ηδ. μϐ΄. Ηδ.
45. νζ. γ. μϐ. Ηγ.	νζ. μϐ΄. γο.
46. νζ. μϐ. γο.	νζ. μϐ΄. Η.

Editio.	Manuſcriptus.
47. νζ. μβ. γ.	νζ. γ. μβ'. Η.
48. νϛ. ϛ. μβ. γβ.	νϛ'. Η. μβ'. γβ.
49. Ἀσκανίου.	Ἀσκάνιος.
49. νϛ. δ. μβ. δ.	νζ'. Η. μβ'. δ.
50. νϛ. δ. μβ.	νζ'. Ηδ. μβ'.
51. Περουσίας, νϛ'. γ. μβ'. ιβ.	Deeſt.
52. Δασκύλιον.	Δασκύλιον.
52. νϛ. γ. μβ. ιβ.	νϛ'. Η. ιβ. μα'. Ηγ. ιβ.
134. 1. νϛ. γ. μα. ϛιβ.	νϛ'. Ηγ. ιβ. μβ'.
2. νϛ. γ. μα. δ.	νγ'. γ. μα'. Ηδ.
3. νζ. γ. μα. δ.	νζ'. μ'. Η.
5. παραγραφή.	παραγραφὴ ἔχει οὕτως.
7. ἄκρον.	ἄκρα.
7. νϛ. δ. μγ. γ.	νϛ'. Ηδ. μγ'. γ.
8. νζ. μγ. ιβ.	νζ'. μγ'. δ.
9. Ψύλλιδος.	Τυλλίδος.
10. νζ. δ. μγ. ιβ.	νζ'. δ. μγ'. δ.
11. νζ. γ. μγ. γ.	νζ. γο. μγ'. ιβ.
12. νη. μβ. δ.	νη'. μβ'. Ηδ.
13. νη. ϛ. μβ.	νη'. Η. μβ'.
15. νη. δ. μα.	νη'. Ηδ. μα'.
16. ξϛ. μϛ.	ξ'. Ηγ. μ'. Ηγ.
17. Ἱππίου.	Ἀπτίου.
18. νη. γ. μβ. δ.	νη'. γο. μβ'. Ηδ.
19. νη. ϛ. μγ.	νη'. Ηγ. μγ'.
20. νη. δ. μγ. γ.	νη'. Ηδ. μγ'. γ.
21. νθ'. μγ'. ϛ.	νθ'. μγ'. Η.
22. νθ. ϛ. μγ. ϛ.	νθ'. Η. μγ'. Η.
23. ξ. μγ. ϛ.	ξ'. μγ'. Η.
24. ξ. δ. μγ. ϛ.	ξ'. δ. μγ'. Η.
25. ξβ. ϛ. μβ. ϛ.	ξβ'. Η. μβ'. γ.
26. ξβ. ϛ. μγ. ϛ.	ξβ'. Η. μβ'. γ.
27. ξα. μγ. δ.	ξ'. Η. ιβ. μγ'. Η. ιβ.
28. ξα. μα. γ.	ξ. Ηδ. μγ. Η. ιβ.
30. καὶ τῇ ἀπὸ Ῥυνδάκου ποταμοῦ γραμμῇ.	καὶ τῇ ἀπὸ Ῥυνδάκου ποταμοῦ γραμμῇ.
36. γεκμμῆς. Mendum.	γραμμῆς.
38. Ὀρμώνιον.	Ὀρμίνιον.
39. νθ. γο. μβ. γ.	νθ'. μβ'. γο.
40. νζ. μα. ϛ.	νζ'. μα'. Η.
42. Καλχηδόνιοι.	Χαλκηδόνιοι.
45. Ὀρμώνιον.	Ὀρμίνιον.
49. Βογδομάντις.	Βογδομανίς.
50. ἡ Συλάνη.	Ζυγιανοί.
53. Λίβισσα.	Λίβυσσα.
53. νζ. δ. μβ. δ.	νζ'. γ. μβ'. δ.
54. νϛ. ϛ. μγ. γ.	νζ'. ϛ. μβ'. γ.
55. Κάλλικα.	Γάλλικα.
55. νη. δ. μβ. γ.	νζ'. Ηδ. μβ'. γ. ιβ.
56. νζ. δ. μβ.	νζ'. Ηδ. μβ'.
57. νη. ϛ. μβ. ϛ.	νη. Η. μβ'. Η. ιβ.
58. Διδαύγαμα.	Δηδάκανα.

Editio.	Manuscriptus.
58. ιϑ. μϐ. γ.	ιϑ΄. μϐ΄. ϛ. ιϐ.
59. Πρωτόμαχεα.	Πρωτομάχραι.
60. νη. δ. μϐ.	νη΄. Ηδ. μϐ΄
62. νϑ. δ. μϐ. ϛ.	νϑ. ϛ. μϐ΄. Η.
63. Φλαμόπολις.	Φλαουιόπολις.
64. νϑ. δ. μϐ. ϛ.	νϑ΄. Ηδ. μϐ΄.
65. Κλέπαι.	Κλιται.
65. ξ. ϛ. μγ.	ξ΄. Η. μγ΄.
66. ξ. ϛ. μα. γ.	ξ΄. Η. ιϐ. μϐ΄. Η.
67. νζ. μα. ϛ.	νη΄. μϐ΄. δ.
68. Σμυρνάλιτ.	Σμυρναζανή.
69. νϛ. γ. μα. γ.	νϛ΄. γο. μά. γο.
135. 2. νζ. ϛ. μα. γ.	νζ΄. μά. γο.
3. νϛ. ϛ. μα. γ.	νζ΄. Η. μά. γο.
4. νη. γ. μα. γ.	νη. γο. μά. γο.
5. νϑ. ϛ. μϐ.	νϑ΄. Η. μα. Ηδ.
6. Ιυλιόπολις.	Ιυλιόπολις.
6. ξ. ϛ. μϐ.	ξϛ΄. μϐ΄.
9. νϛ. ϛ. μγ. γιϐ.	νϛ΄. Η. μγ΄. γ. ιϐ.
10. ἡ καὶ Δαφνυσία.	Deeſt.
11. νζ. μγ. γ.	νζ΄. γο. μγ΄. γ.
12. νη. ϛ. μγ. δ.	νη΄. Η. μγ΄. δ.
15. Ἀσίας παραξ α.	Deeſt.
23. Μυσίας.	Μυσίας μικρᾶς.
25. νε. μα. ϛ.	νϛ΄. μα΄. Η.
26. νϛ. μα. γ.	νϛ΄. ϛ. μα΄. Η.
27. νϛ. μα. ϛ.	νε΄. Ηδ. μα΄. Η.
28. Χρώνικο.	Γρώιχ.
28. νε. ϛ. μα. ϛ.	νε. Η. μα΄. Η.
35. νε. ϛ. μα. Ηϛ.	νε΄. ϛ. μα΄.
38. νε. γ. ιϐ. μγ. γ.	νε. γ. ιϐ. μ. γο.
39. νε. ϛ. μ. ϛ.	νε΄. γο. μ΄. γο.
40. νϛ. μα. δ.	νϛ΄. μ΄. δ.
41. Φρυγίας.	Μυσίας.
42. Γαργάρον.	Γαρείδνον.
42. νϛ. ϛ. μ. γ.	νϛ΄. ϛ. μ΄. γ.
43. νϛ. δ. μ. ϛ.	νϛ΄. δ. μ΄. Η.
44. νϛ. ϛ. μ. ϛ.	νϛ΄. Η. μ΄. γ.
45. Ἀδραμύτιο.	Ἀδραμύτιον.
45. νϛ. ϛ. μ.	νϛ΄. Η. μ΄.
46. νϛ. ϛ. λϑ. ϛ.	νϛ΄. Η. λϑ΄. Ηδ.
47. νϛ. ϛ. λϑ. δ.	νϛ. Η. λϑ΄. δ.
48. Καίκου.	Καικίου.
48. νγ. γ. λϑ. ϛ.	νϛ΄. ϛ. λϑ΄. Ηδ.
49. νη. μϛ.	νη. Η. μ΄. Η.
51. νϛ. ϛ. λ. ϑϛ.	νϛ΄. δ. λϑ΄. Η.
52. * * *	Nihil vacuum.
53. νζ. λϑ. γιϐ.	νζ΄. λϑ΄. ιϐ.
54. νζ. λϑ. ιϐ.	νζ΄. δ. λϑ΄. δ.
55. * * * * * * *	Nihil vacuum.
57. νζ. λϑ. ιϐ.	νζ΄. Η. λϑ΄. ιϐ.

Editio.		Manuscriptus.	
58. νζ. γ.	λθ.	νη. γ.	λθ'.
59. νζ. ς.	λη. ς.	νη'. Η.	λη'. Ηγ.
60. νζ. ς.	λη. δ.	νη'. Η.	λη'. Ηδ.
62. νη. ς.	λθ. ς.	νη'. Η.	λθ'. γ.
		αἱ πηγαὶ τοῦ Ἕρμου ποταμοῦ, ξ'. μ'.	
136. 3. νζ. γ. ιβ.	λς. ιβ.	νη'. γ. ιβ.	λη'. Η. ιβ.
4. νθ. γ.	λη. ιβ.	νζ'.	λη'. Η. ιβ.
5. Ἄργυνον.		Ἄργυον.	
5. νθ. γ.	λη. γ.	νζ'. Η.	λη'. γο.
7. Ἐρυθραί.		Ἐρυθρά.	
7. νς. γ.	λη. ς. ιβ.	νς. γο.	λη'. Η. ιβ.
8. νζ.	λη. γ.	νζ'. ς.	λη'. δ.
9. Λέσβος.		Λέβεδος.	
9. νζ. ς.	λη. γ.	νη'. ς.	λη'. γ.
10. Κολοφῶν.		Κολοφών.	
10. νζ. γ.	λη. ς.	νζ'. γο.	λη'.
11. νζ. δ.	λζ. ς.	νζ'. δ.	λζ'. Ηγ.
13. νζ. γ.	λζ. γ.	νζ'. γο.	λζ'. γο.
14. Τρωγύλιον.		Τραγύλιος.	
14. νζ. ς.	λζ. γ.	νζ'. ς.	λζ'. γο.
15. νζ. γ.	λζ. ς.	νζ'. γο.	λζ'. Η.
16. σεμαφὴ τοῦ Λύκου.		συναφὴ τοῦ Λύκου ποταμοῦ.	
16. ξ.	λη. γ.	ξ.	λη. γο.
17. ξβ. ς.	λθ. ς.	ξβ'. Η.	λθ'. Η.
19. κατά.		καί.	
21. νζ.	λζ. ς.	νζ'. Η.	λζ'. ς.
23. Γάασος.		Γαασός.	
24. νζ. γ.	λς. γ.	νζ'. Ηγ.	λς'. γο.
25. νζ. γ.	λς. κβ.	νζ'. γο.	λς'. κβ.
27. Σκοπία.		σκοπιάς.	
27. νζ. γ.	λς. Ηιβ.	νζ'. γ.	λς'. κβ.
28. νζ. ς.	λς. ς.	νζ'. Ηγ.	λς'. ς.
32. νς. γ.	λε. ς.	νζ'. γο.	λε'. Η.
33. νζ. γ.	λε. γ.	νζ'. γ.	λε'. Η. ιβ.
34. Κρῆσα.		Κρήασα.	
34. νζ. γ.	λς.	νζ'. γο.	λε'. Ηδ.
35. νη.	λς. ς.	νη'.	λς'.
37. νθ.	λς. ιβ.	νη'. Ηδ.	λς'. ιβ.
40. μέσχει.		μέχει.	
41. νθ. ς.	λζ. ς.	νθ'. Η.	λζ'. Ηγ.
44. ξς.	λζ. ς.	ξα'.	λζ'. Ηγ.
47. ξα. γ.	λη. ς.	ξα. γ.	λη'. Ηιβ.
48. Η'.		καί.	
52. ξβ.	λθ. δ.	ξβ'. δ.	λθ'. δ.
56. Κιμμον.		Κίμων.	
56. νς. γ.	μ. γ.	νς'.	μ'. γο.
57. Τήμνον.		Τίμνον.	
57. νζ. γ.	μ. ς.	νζ'. γ.	μ'. Η.
		καὶ τὸ Διδύμου τὰ δυτικά, ξα'. μ'. γο.	
59. καὶ τὸ Δίδυ τὰ ἀναπλικά, ξά. μ'. γ.		Deest.	
60. νθ'.	λθ'. ς.	νθ'.	λθ'. Η.

Editio.		Manuſcriptus.	
61. νή. δ.	λή. ϛ.	νή. Η.	λή. Η.
62. νζ. ϛ.	λη. ϛ.	νζ'. Η.	λή. Η.
63. Μισῆλις.		Μεσότης ὄρος.	
63. νή. γ.	λη. ς.	νή. γο.	λή. Η.
64. Μυκάλη.		Μικάλη.	
64. νη.	λζ. γ.	νή.	λζ'. γο.
65. νθ. γ.	λζ. γ.	νθ'. γο.	λζ'. γο.
66. Φοίνιξ.		Φοίνιξ ὄρος.	
61. Τμῶλος.		Τμῶλος ὄρος.	
62. Μίμας.		Μίμας ὄρος.	
65. Κάδμος.		Κάδμος ὄρος.	
137. 1. νς.	μα.	νϛ'.	μά.
2. νς. δ.	μα. δ.	νϛ'. δ.	μά. δ.
3. ἧς ἤ π..		ἤτοι.	
5. νε. ς.	μα.	νε'. Η. γ.	μά.
6. Φρυγίας.		Μυσίας.	
6. μεγάλης.		μεγάλης μετόχοι.	
7. νζ. ς.	μα. γ.	νζ'. Η.	μά. γ.
9. ποταμοῦ.		ποταμῷ.	
10. ν.	μ. δ.	νϛ'. γο.	μ'. δ.
11. νζ. ς.	μ. δ.	νζ'. Η.	μ'. δ.
12. Πραιπένιατος.		Γρεπενιανός.	
12. νς. ς.	μ. γ. ιβ.	νϛ. Ηγ.	μγ'. ιβ.
13. νζ. κβ.	λθ. δ.	νζ'. κβ.	λθ'. Ηδ.
14. Ὀλυμπηνοί.		Ὀλυμπηνοί.	
16. Τειμνοθυεῖται.		Τειμνοθουεῖται.	
22. Τερμέρη.		Πετέρη.	
23. νη.	λθ. ϛιβ.	ιη'.	λθ'. Η.
24. νζ. δ.	λθ. ς.	νζ'. δ.	λθ. Η.
25. νη. γ.	λθ. ϛ.	νή. γ.	λθ'. Η.
26. μητρόπολις.		Deeſt.	
26. νη.	λθ. γ.	νη.	λθ'. γο.
27. νη. γο.	λθ. ς.	νή. γο.	λθ'. ϛ.
28. Γυλιάγορδος.		Γυλιόγορδος.	
28. νθ.	λθ. ς.	νθ.	λθ'. Η. ιβ.
29. νζ'. ς.	λή. ς.	νζ'. Ηγ.	λθ'. Ηγ.
30. ςη.	λη. κβ.	νή.	λή. κβ.
31. Σάρδις.		Σάρδεις.	
31. νη. ς.	λη. δ.	νή. γο.	λή. δ.
32. νθ.	λη. ς.	νθ'.	λή. Ηγ.
33. ἱερόν.		ἄκρον.	
33. νζ'. γ.	λή. κβ.	νθ'. γο.	λή. κβ.
34. νη.	λη.	νη.	λή.
		Καρίας δέ.	
36. νη. ς.	λη. ς.	νϛ'.	λή. Η.
37. νη. δ.	λη. ς.	νθ'. δ.	λή. γο.
38. νθ'. ς.	λη. ς.	νθ'. Η.	λή. Η.
39. Βιτώλια.		Γιτωαία.	
39. νθ. κ.	λη. κβ.	νθ'. δ.	λή. κβ.
40. νθ. ς.	λη. δ.	νθ. Η.	λή. δ.
41. νθ.	λη. ς.	νθ'.	λή. δ.

Editio.		Manuscriptus.	
42. Ἀφροδισίας.		Ἀφροδισιάς.	
42. νθ. γ.	λη. ϛ.	νθ'. γο.	λη'. ϛ.
43. Τράλλις.		Τράλλεις.	
43. νη. ϐ.	λη. ιϐ.	νη'. γο.	λη'. ιϐ.
44. νη. ϛ.	λζ. Ηγ.	νη'. Η.	λζ'. Ηγ.
45. Λαμβαίφ.		Ἀλβαίφ.	
45. νθ. κϐ.	λζ. ϛ.	νθ'. κϐ.	λζ'. Η. ιϐ.
46. Ἀλβαίφ.		Ὄλβα.	
46. νθ. Ηγ.	λζ. ϛ.	νθ'. Η.	λζ'. Ηκϐ.
47. νη. ϛ.	λζ. γ.	νη'.	λζ'. γο.
48. νη. ϛιϐ.	λζ. ϛ.	νη'. ιβ.	λζ'. Ηιϐ.
49. Ὀρθωσίας.		Ὀρθωσία.	
49. νθ.	λζ. ϛιϐ.	νθ'.	λζ'. Ηιϐ.
50. νθ. κϐ.	λζ. κϐ.	νθ'. γ. ιϐ.	λζ'. Ηγ. ιϐ.
52. Ἀμύζων.		Ἀμυζών.	
52. νη. δ.	λζ. κϐ.	νη'. δ.	λϛ'. Η.
53. νη. γ.	λζ. γ.	νη'. γο.	λζ'. γο.
55. νθ. ϛ.	λζ.	νθ'. ϛ.	λζ'. Ηγ.
56. Βαδηνός.		Ἀδηνός.	
56. νη.	λϛ.	νη'.	λϛ'. δ.
57. Μύλασα.		Μύλασα.	
57. νη.	λϛ. δ.	νη'.	λϛ'. Η.
58. νη. ϛ.	λϛ. ϛ.	νη'. Η.	λϛ'. Η.
59. νη.	λϛ. κϐ.	νη'.	λϛ'. Η. γο.
60. νθ'.	λϛ. δ.	νθ'.	λϛ'. δ.
61. νθ.	λϛ. κϐ.	νθ'.	λϛ'. Η. ιϐ.
64. Φρυγίας.		Φρυγίας.	
		Σέται, νη'. ϛ.	μ'. δ.
66. Δάλδεα.		Δαδαλεῖς.	
66. νη.	μγ. ιϐ.	νη'.	μγ'.
67. Σάτταλα, νη. ϛ.	μγ. δ.	Deest.	
68. νη. ϛ.	μγ. ιϐ.	νη'. Η.	μγ'. ιϐ.
138. 3. Δορύλαιον.		Δορύλεον.	
4. Μιδάεον.		Μιδαιον.	
4. να. ϛ.	μα. γ.	νθ'. Η.	μα'. γ.
6. νη. γ.	μα. ϛ.	νη. γ.	μ'. Ηγ. ιϐ.
7. Νακόλεα.		Νακολία.	
8. νθ'. γ.	μα. ιϐ.	νθ'. γο.	μ'. Η. ιϐ.
9. Δόκελα.		Διόκλεα.	
9. ξ.	μα. γ. ιϐ.	ξ'.	μ'. Ηκϐ.
10. Ἀμόριον.		Ἀμούριον.	
10. ξϛ.	μα. δ.	ξ'. Η.	μ'. δ.
11. ξϛ. γ.	μ. ϛ.	ξ'. Η.	μ'. Η. γ.
12. Κοτυάειον.		Κοτιάειον.	
12. νη. γ.	μ. γ.	νη. γο.	μ. γο.
13. Αἰζανίς.		Ἀζανοί.	
14. νθ. δ.	μ. ϛ.	νθ'. δ.	μ'. Η.
15. νθ. Ηγ.	μ. ϛ.	νθ'. Ηγ.	μ'. Η.
16. νθ. κϐ.	μα.	νθ. κϐ.	μ'. δ.
18. ξγ.	μ. γ.	ξ'. γ.	μ'. γο.
19. ξδ.	μ. ϛ.	ξδ'.	μ'. Η.

Editio.		Manuſcriptus.	
20. ξϛ. γ.	μ. ιϐ.	ξ'. Hγ.	μ'. ιϐ.
21. Γαμϐϐα.		Γαμμαοῦσα.	
21. ξα. δ.	μ. γ.	ξά. δ.	μ'. ɜο.
22. Μελίταρα.		Μελιτάρα.	
22. ξα. ϛ.	μ. ϛ.	ξά. H.	μ'. γ.
23. ξϐ.	μ. ϛ.	ξά. H.	μ'. ϛ.
24. ξα. ϛ.	λϑ. ϛ.	νϑ'. Hγ.	λϑ'. γ.
25. ξ. ϛ.	λϑ. ϛ.	ξ'. ϛ.	λϑ'. H. ϛ.
26. ξ. ϛ.	λϑ. ɜιϐ.	ξ'. γ.	λϑ'. Hγ. ιϐ.
27. Τίϐεειόπολις.		Τιϐεειόπολις.	
27. ξ. δ.	λϑ. ϛ.	ξ'. δ.	λϑ'. H.
28. Βλαίανδρος.		Βλέανδρος.	
28. ξ. ϛ.	λϑ. ϛ.	ξ'. H.	λϑ'. ϛ.
29. Ιϛόελον.		Σπεκτόελον.	
30. ξ. ϛ.	λϑ. ϛ.	ξά. ɜο.	λϑ'. δ.
32. ξα.	λϑ. ϛ.	ξϐ'.	λϑ'. H.
34. Κιϐοτός.		Κιϐωτός.	
34. ξα. ϛ.	λϑ. ιϐ.	ξά. ϛ.	λή. Hγ. ιϐ.
35. ξ. ϛ.	λη. Hϛ.	ξ'.	λή. δ.
36. Κίϐυῤῥα.		Κιϐυῤῥα.	
36. ξ'. H.	λή. δ.	ξ'. ϛ.	λή. Hγ. ιϐ.
37. ξα.	λη. ɜιϐ.	ξά.	λή. γ. ιϐ.
38. ξα.	λη. ϛ. ϐ.	ξά.	λή. H.
39. ξ. ϛ.	λη. ϛ.	ξ'. ϛ.	λή. H.
40. Πυλακαῖον.		Πυλακαῖον.	
40. ξ. γ.	λη. γ.	ξ'. γ.	λή. ϛ.
42. ξ. ϛ.	λη.	ξ'. ɜο.	λή.
46. Μοκκαδηλιοι.		Μοκκαδηνοί.	
47. Κυδδησσῆς.		Κυδεασσῖς.	
48. Γελπινοι.		Σπελπινοί.	
50. Φυλακήνσιοι.		Φιλακήνσιοι.	
53. ἐμφιυμος.		Deeſt.	
54. νε.	με. Hγ.	νέ.	μ'. Hγ. ιϐ.
56. Λέσϐιος Αἰολίς.		νῆσος Λέσϐος, Αἰολὶς νῆσος.	
58. Σίγειον.		Σίγειον.	
60. νέ. δ.	λϑ'. γ.	νέ. δ.	λϑ'. ɜο.
61. νε. γ. ιϐ.	λϑ. ϛ.	νέ. γ. ιϐ.	λϑ. H.
63. νε. γ.	λϑ. γ.	νέ. ɜο.	λϑ'. γ.
64. Αργινον.		Αργινον.	
64. νε. γ.	λϑ. Hγ.	νέ. ɜο.	λϑ'. Hγ.
65. νε. γ. ιϐ.	μ. γ. ιϐ.	νέ. H.	μγ'. ιβ.
66. Αντισσα.		Αντισσα.	
66. νε. δ.	μ. ϛ.	νέ. δ.	μ'. γ.
139. 2. Χῖος.		Χῖος.	
2. νϛ. γ.	λη. ɜιϐ.	νϛ'. γ.	λή. H. ιϐ.
5. Σάμου.		Σάμου νήσου.	
5. νε.	λζ. H. ιϐ.	νζ'.	λζ'. H. ιϐ.
6. νϛ'. ϛ.	λζ'. ϛ.	νϛ'. ϛ.	λζ'. H.
7. Αμοργου.		Μύργου.	
8. Αρκεσίνη.		Αρκεσίνη νῆσος.	
8. νϛ. ϛ.	λζ.	νϛ'.	λζ'.

9.

Editio.		Manuſcriptus.	
9. Βελγιδγίς.		Βεγιδγί.	
10. Μινυία.		Μινία.	
10. νε. ς.	λς. Hγ.	νέ. Hϛ.	λς'. Hϛ.
12. νε. γ.	λς.	νέ. γο.	λς'. ϛ. ιβ.
15. νς. γ.	λς. δ.	νς'. ϛ.	λέ. γο.
16. νς.	λς. δ.	νς'. H.	λέ. δ.
17. * * * *		Nihil vacuum.	
18. Καρπάθου.		Καρπάθου.	
19. Θοαίτειον.		Θοαίτιον.	
20. νζ. γ.	λε. γ.	νζ'. γο.	λέ. ς.
21. νζ. γ.	λε. γ. ιβ.	νζ'. ϛ.	λέ. ιβ.
23. ἄκρον.		ἄκρα.	
23. νη. γ.	λε. γιβ.	νή.	λέ. Hϛ. ιβ.
24. Κάμφεος.		Κάμιρος.	
25. νη. γ.	λς.	νή. γο.	λς'.
26. Ἰηλυσσός.		Ἰλισσός.	
29. Ἀσίας πίναξ α.		Deeſt.	
33. μέρφ.		μέρφ ταῦ.	
35. ξα. ς.	λς. ς.	ξά. Hϛ.	λς'. H.
39. νθ. γ.	λε. κβ.	νθ'. ϛ.	λέ. Hϛ. ιβ.
40. Λύδαι.		Χύδαι.	
40. νθ. γ.	λε. κβ.	νθ'. H. ιβ.	λέ. Hϛ.
41. νθ. ς.	λε. κβ.	νθ'. Hϛ.	λέ. H. γ. ιβ.
42. Δαίδαλα τόπος.		Δαιδαλοτόπος.	
42. ξ.	λε. κβ.	ξ'.	λέ. Hγ. ιβ.
43. Τελμησσός.		Τελμησσός.	
43. ξ. ς.	λε. κβ.	ξ'. ς.	λε. Hγ. ιβ.
45. ξ.	λζ. γ.	ξ'.	λζ'. γο.
46. ξ. ς.	λς.	ξ'. H.	λς.
47. Ἀντίφελλος.		Ἀντίφελος.	
47. ξ'. ς.	λς. γ.	ξ'. H.	λς'. ϛ.
48. Ἀνδριάκη.		Ἀνδριακή.	
48. ξ. ς.	λς. κβ.	ξ'. Hδ.	λς'. ϛ. ιβ.
49. Ἀπέρραι.		Ἄπιραι.	
49. ξά.	λς'. κβ.	ξά. ς.	λς'. κβ.
50. ξα. ς.	λς. γ.	ξα.	λς'. ϛ.
51. ξα. ς.	λς. ιβ.	ξά. H.	λς'. δ.
52. ξα. κβ.	λς. δ.	ξά. γο.	λς'. γ.
53. ξα. γ.	λς. κβ.	ξά. Hϛ.	λς'. κβ.
55. ξ.	λε. γ.	ξ'.	λς'. γο.
58. νθ. ς.	λζ. ς.	νθ'. H.	λζ'. ς.
59. νθ. γ.	λς. ς.	νθ'. γο.	λς'. Hϛ.
60. νθ. ϛ.	λς. κβ.	νθ'. H. ιβ.	λς'. H. ιβ.
61. νξ. ς.	λς. δ.	νθ'. H.	λθ'. H.
62. νθ. ς.	λς. ϛ.	νθ'. Hϛ.	λς'. γο.
63. νθ. ς.	λς. ιβ.	νθ'. Hϛ.	λς'. ϛ. ιβ.
64. Ἀέρξα.		Ἄερξα.	
64. ξ.	λς. ιβ.	νθ'. H. ϛ.	λζ'. ιβ.
140. 1. ξ.	λς. ϛ.	ξ'.	λς'. γο.
1. Τλῶς.		Τλώ.	
2. ξ. δ.	λς. ς.	ξ'. δ.	λς'. ς.

Editio.		Manuscriptus.	
5. Κορύδαλλος.		Κορ' δαλλα.	
5. ξα.	λϛ. ϛ.	ξ'. δ.	λϛ'. Ηγ.
6. Σαγαλασσός.		Σαγαλασσί.	
6. ξ. ϛ.	λϛ. δ.	ξ'. γο.	λϛ. Ηγ. ιϐ.
7. ξα.	λϛ. δ.	ξα. ϛ.	λϛ'. Ηγ.
8. Α'ρένδαι.		Τρεϐένδε.	
8. ξα. ϛ.	λϛ. δ.	ξα. ϛ.	λζ'. δ.
9. ξ. Ηι[illegible].	λϛ. ϛ.	ξ'. Ηιϐ.	λϛ. Η.
10. Μύρα.		Μύῤῥα.	
10. ξα.	λϛ. ϛ.	ξα'.	λϛ'. γο.
11. ξα. γιϐ.	λϛ. Η. ιϐ.	ξα'. γ. ιϐ.	λϛ'. Η. ιϐ.
12. Μυλιαδδς.		Μιλυαδες.	
13. Ποδαλλία.		Ποδαλαία.	
13. ξ'.	λζ'. ϛ.	ξ'.	λζ'. Η.
14. Νίσα.		Νύϐα.	
14. ξ.	λζ. ϛ.	ξ'.	λζ'. δ.
16. ξϛ.	λζ. ϛ.	ξ'. γο.	λζ'. ϛ.
16. Κόνδυϐα.		Κόνδυκα.	
17. μιερὰ.		μέρος.	
18. Βεϐων.		Βουϐών.	
18. ξ. ϛ.	λζ. ϛ.	ξ'. γ.	λζ'. γο.
19. ξα.	λζ. ϛ.	ξα'.	λζ'. γο.
20. Βάλϐουρα.		Βολϐοῦρα.	
21. ξ. γ.	λζ. γ.	ξ'. γο.	λζ'. Η.
23. Μεγίστη.		Μεγίστη νῆσος.	
23. ξ. γ.	λε. δ.	ξ'. γο.	λε'. δ.
24. Δολιχίστη.		Δολιχίστη νῆσος.	
24. ξα. ϛ.	λε. δ.	ξ'. Ηδ.	λε'. Ηδ.
25. Χελιδονίαι.		Χελιδόνιαι.	
25. ξα. ϛ.	λϛ.	ξα. Η.	λϛ'.
28. Α'σίας πίναξ α.		Deest.	
33. ἔχοντος.		ἔχοντος μοίρας.	
33. ξα. δ.	λϐ. γιϐ.	ξδ. δ.	λη'. Η. ιϐ.
34. τοῦ εἰρημένου.		πυ.τυ τοῦ.	
35. ἐπέχουσαν.		ἐ επε[illegible].	
36. ξε. ϛ.	μγ. ϛ.	ξε.	μγ'. ϛ.
40. ξα. ϛ.	μγ. ϛ.	ξα. ϛ.	μγ'. Ηγ.
41. ἡ καὶ Θέρμαινα.		Deest.	
41. ξα. δ.	μ. δ.	ξα. Η.	μδ'.
42. ξα. γ.	μα. γιϐ.	ξα. γ.	μδ'. γ. ιϐ.
43. ξα. ϛ.	μα. δ.	ξα. Η.	μδ. γ.
44. ξα. δ.	μα. ιϐ.	ξα. Ηδ.	μδ'. δ.
45. ξϐ.	μα. γιϐ.	ξο'.	μδ'.
46. Κιμαλίς.		Κιμαλίς.	
46. ξα. γ.	μ. δ.	ξ3'. Η.	μδ'.
47. ξϐ. γιϐ.	μ. γιϐ.	ξϐ'. Ηγ. ιϐ.	μγ'. Ηγ. ιϐ.
48. ξγ. γ.	μγ. γ. ιϐ.	ξγ'. γ.	μγ'. Ηγ. ιϐ.
49. ξγ. ϛ.	μδ.	ξγ'. Ηγ.	μδ'.
50. ξγ. γ.	μγ. γ.	ξγ'. γο.	μγ'. γο.
51. ξδ.	μγ. ϛ.	ξδ'.	μγ'. Η.
52. ξδ.	μγ. γ.	ξδ'. δ.	μγ'. γ.

Editio.		Manuscriptus.	
53. ξδ. ϛ.	μγ'. ϛ.	ξδ'. Η.	μγ'. ϛ.
54. ξδ. δ.	μδ.	ξδ. δ.	μα'. δ.
55. ξε.	με.	ξε'.	μγ'. ιβ.
56. Γίγας.		Ὀλίγας τὸ ὄρος.	
57. ξγ.	μα. γ.	ξγ'.	μγ'. γο.
59. Κελαινός.		Κελαινοῦν.	
60. ξβ. ϛ.	λθ. ϛ.	ξβ'. Η.	λθ'. Η.
62. κῶμαι.		Κῶμαι μεσόγαιαι.	
141. 1. ξα. γ.	μγ. γ.	ξα'. γο.	μγ. γο.
2. ξβ. ϛ.	μγ. ϛ.	ξβ'. Η.	μγ'. Η.
3. Σείκερα.		Σάκερα.	
3. ξγ. γ.	μγ. γ.	ξγ'. γ.	μγ'. γο.
4. Ἤλουδα.		Ἥλοδα.	
4. ξα. γ.	μγ.	ξα'. γο.	μγ'.
8. Σήλκα.		Γηλάκα.	
8. ξγ. γ.	μγ. δ.	ξγ'. γο.	μγ'. δ.
9. Ζόλκα.		Ζόλνα.	
9. ξγ. δ.	μγ.	ξγ'. δ.	μγ'. δ.
10. Δακάστη.		Δακασύη.	
10. ξδ. γ.	μβ. γ.	ξα'. γο.	μβ'. γο.
11. Μόσον.		Μόσιον.	
11. ξδ. ιβ.	μβ. δ.	ξα'. ιβ.	μβ'. γ.
12. ξβ.	μβ. γ.	ξβ'.	μβ'. δ.
13. ξβ. ϛ.	μβ. ϛ.	ξβ'. Η.	μβ'. δ.
14. Κονίκα.		Κόνικα.	
14. ξβ. δ.	μβ. γ.	ξβ'. δ.	μβ'. Η.
15. Νεοκλαυδιόπολις.		Νεοκλαυδιούπολις.	
16. ξβ. δ.	μβ. γ.	ξγ'. δ.	μβ'. γ.
17. Σαβινίς.		Σαβαλνίς.	
17. ξγ. γ.	μβ. γ.	ξγ'. Ηγ.	μβ'. γ.
18. Σιτούα.		Τιτούα.	
18. ξδ. δ.	μβ. ϛ.	ξδ'. δ.	μβ'. Η.
19. ξδ. γ.	μβ. γ.	ξδ'. γο.	μβ'. γο.
21. Τολισβογοι.		Τολισβωτοί.	
23. ξα. ϛ.	μβ.	ξα'. Η.	μβ'.
24. ξα. ϛ.	μα. ϛ.	ξα'.	μα'. Η.
25. ξα. γ.	μα. γ.	ξα'. γο.	μα. γο.
26. Ἄνδρος.		Ἄναρος.	
26. ξα. ϛ.	μα. γ.	ξα'. Η.	μα'. γ.
27. Τόλασα χώρα.		Τολαστάχορα.	
27. ξα. δ.	μ. Η. ιβ.	ξα'. δ.	μ. Ηγ. ιβ.
28. Οὐέγισον.		Οὐέτισον.	
28. ξβ. γ.	μγ.	ξβ'. γο.	μγ'.
29. πρός.		ὡς πρός.	
29. Τεκτοσάκαι.		Τεκτοσάγαι.	
32. ξβ. γ.	μβ.	ξβ'. γο.	μβ'.
34. ξα. γ.	μα. γ.	ξβ'. γο.	μα'. γο.
35. Ἀγρίζαλα.		Ἀγρίζαμα.	
35. ξβ.	μα. ϛ.	ξβ'.	μα'. Η.
3. ξβ. ϛ.	μα. γ.	ξβ'. Η.	μα'. γ.
37. Ῥοσολογία.		Ὀρσολογία.	

Editio.		Manuſcriptus.	
39. ξϛ. γ.	μθ. ϛ.	ξϛʹ. γο.	μʹ. Ηγ.
40. Λαμδόπα.		Λαμδοσία.	
41. ξγ. γ.	μ. δ.	ξγ. γο.	μʹ. δ.
42. δέ.		ὁ ἐπ.	
44. Ταΐον.		Ταΐον.	
44. ξγ. Ηιϛ.	μα. γ.	ξγʹ. Ηιϛ.	μαʹ. γο.
47. ξγ. ϛ.	μϛ.	ξγʹ. Ηγ.	μϛʹ.
48. ξϛ.	μθ. γ.	ξδʹ. γο.	μαʹ. γο.
49. Φαγβίγνα.		Φυβατίνα.	
49. ξα. ϛ.	μα. ϛ.	ξδʹ. ϛ.	μαʹ. Η.
50. Δύδου.		Δυδουσα.	
50. ξγ. ϛ.	μα.	ξγʹ. Ηγ.	μαʹ. γ.
51. ξδ. ϛ.	μα. γ.	ξαʹ. Η.	μʹ. γ.
52. Ράσια.		Ῥασία.	
53. ξδ. ϛ.	μθ.	ξαʹ. Η.	μα.
54. διοίκουσι Περσιληρευθμιται.		δινκουσι Προσιρλιμθμιται.	
56. Βηζῶοι.		Βυζῶοί.	
58. Πετινιπος.		Γετινκαος.	
58. ξϛ. δ.	μϛ.	ξϛʹ. δ.	μʹ. Η.
59. Εκδαυσία.		Ἐκδαίμγνα.	
59. ξγ. γ.	μγ. ιϛ.	ξγʹ. γ.	μʹ. γ. ιϛ.
60. Σιύατα.		Σιυάτα.	
62. Κίαγνα.		Κίινα.	
63. ξϛ. γ.	λθ. Ηγ.	ξϛʹ. γο.	λθʹ. Ηγ.
64. Τετάειον.		Τετράδιον.	
64. ξγ. γ.	λθ. δ.	ξγʹ.	λθʹ. Η.
65. ξϛ. γ.	λθ. γ.	ξϛ. γο.	λθ. γο.
66. Οὐάτατα.		Οὐάσαδα.	
66. ξδ.	λθ. γι.	ξδʹ.	λθʹ. γ. ιβ.
67. ξδ. γ.	λθ. ϛ.	ξδʹ. γ.	λθʹ. Η.
142. 3. ξϛ.	λθ.	ξβʹ.	λθʹ. Ηδ.
4. ξϛ. ϛ.	λθ.	ξβ. Η.	λθ. δ.
5. Ἄδαδα.		Ἄμβλαδα.	
5. ξα. ϛ.	λη. ϛ.	ξδʹ. Ηγ.	λθʹ. Ηγ. ιβ.
6. ξϛ. γ.	λη. δ.	ξβʹ. Ηγ.	λθ. δ.
10. Ἄυσιρα.		Λύστρα.	
11. ξγ. ϛ.	λη. γ.	ξγʹ. Ηγ.	ληʹ. γο.
15. ξγ. γ.	λη. ϛ.	ξγ. γ.	ληʹ. Ηγ. ιϛ.
17. Φαμφυλίας.		Φαμφιλίας. Sic ſemper ι pro υ poſito.	
18. Ἀσίας πίναξ α.		Deeſt.	
27. ξγ. ϛ.	λϛ. γ.	ξγʹ. Ηγ.	λϛʹ. δ.
30. πώ.		Deeſt.	
31. Παράλια.		Παράλιοι.	
32. ξϛ.	λϛ. ιϛ.	ξβʹ.	λϛʹ. Η. ιβ.
33. ξϛ. δ.	λϛ. ϛ.	ξβʹ. δ.	λϛʹ. Η.
34. ξϛ. δ.	λϛ. Η. ιϛ.	ξβʹ. Η.	λϛʹ. Ηιϛ.
35. Μάτυρες.		Μάγυδος.	
35. ξϛ. γ.	λϛ. ϛ.	ξβʹ. γο.	λϛʹ. Ηγ.
36. ξϛ. ϛ.	λϛ. ϛ.	ξβʹ. Η∟.	λϛʹ. Η.
36. Κεσρυ.		Βεσρυ.	
37. ξγ.	λϛ. ϛ.	ξγʹ.	λϛʹ. Η∟. ιϛ.

Editio.		Manuscriptus.	
38. ξγ. ιβ.	λϛ. γ.	ξγ'. γ. ιβ.	λϛ. γ.
39. Τραγίας.		Τραχείας.	
40. Κορακίωπον.		Κορακίνσιον.	
40. ξγ. ϛιβ.	λϛ. γ.	ξγ'. Η. ιβ.	λϛ'. γο.
41. Σίεδρα.		Σύσδρα.	
41. ξγ. ϛ.	λε. δ.	ξγ'. Ηγ.	λϛ'. Ηδ.
42. Παμφυλία.		ἐπαρχία.	
43. μῆ.		μῆ Πισιδίας.	
44. ξβ.	λη. ϛ.	ξβ'.	λη'. Η.
45. ξβ'. Η.	λϑ.	ξβ'. Η.	λη'. Η.
47. Βάεις.		Βαρύ.	
47. ξα. ϛ.	λη. γ.	ξα'. Ηγ.	λη'. γ. ιβ.
48. ξα. ϛ.	λη. ιβ.	ξα'. Ηγ.	λη'. ιβ.
50. ξδ. ϛ.	λζ. γ.	ξα'. δ.	λη'. δ.
52. Κρησσόπολις.		Κρητόπολις.	
52. ξα. ∂.	λζ. ϛ.	ξα'. δ.	λζ'. Η.
56. ξα. γ.	λζ. ϛ.	ξα'. γο.	λζ'. ϛ.
57. ξβ. ιϛ.	λζ. ϛ.	ξβ'. ιβ.	λζ'. ϛ.
59. ξβ. ϛ.	λζ. ϰβ.	ξβ'. Η.	λζ. γ. ιβ.
60. Τηρμησσός.		Τερμισσός.	
60. ξβ. ϛ.	λζ. δ.	ξϐ'. ϛ.	λζ'. δ.
62. ξα. δ.	λϛ. ϛ.	ξβ'. δ.	λϛ'. Ηγιβ.
63. ξβ. γ. ιβ.	λϛ. ϛ.	ξβ'. ϰβ.	λϛ'. Ηγ.
143. 1. ξα. δ.	λϛ. γ.	ξβ'. δ.	λϛ'. Ηδ.
3. ξβ. ϛ.	λη. γ.	ξβ'. δ.	λη'. γ.
4. Δάδα.		Ἀδάδα.	
4. ξβ. ϰβ.	λη. δ.	ξβ'. Ηγ. ιβ.	λη'. δ.
5. Ο'βασα.		Ο'λβασα.	
5. ξβ. γ.	λη.	ξβ'. γο.	λη'.
8. Τάλβενδα.		Τάλβονδα.	
8. ξγ. δ.	λη'.	ξγ'. Ηδ.	λη'.
9. ξγ.	λζ. ϛ.	ξγ'.	λζ'. Ηγ.
10. Πεδνηλιασός.		Πλεπεννσσός.	
10. ξγ. ϛ.	λζ. ϛ.	ξγ'. Η.	λζ'. Ηγ.
11. Οὐίνζελα.		Σιώζελα.	
11. ξγ. δ.	λζ. ϛ.	ξγ'. δ.	λζ'. Η.
15. ξγ. γ.	λζ. γ. ιβ.	ξγ'. γο.	λζ'. γ. ιβ.
16. ξγ. ϛ.	λζ. ϛ.	ξγ'. Ηγ.	λζ'. Η. ιβ.
17. Λυρέπη.		Λύρβη.	
17. ξγ'. δ.	λζ'. ιβ.	ξγ'. Ηδ.	λζ'. ιβ.
18. Κολοβερασός.		Κολοβερασός.	
19. Κίβυρα.		Καιβύρα.	
19. ξγ. δ.	λϛ. ϛ.	ξδ'.	λζ'. Ηδ.
21. ξβ. ϛ.	λζ. Ηδ.	ξβ'. Η.	λε'. Ηγ.
22. Ἀπελέβυσα.		Ἀπελβοδοσα νῆσος.	
21. Κράμβυσα.		Κραμβοδοσα νῆσος.	
23. ξγ. ∂.	λε. ϛ.	ξγ'. δ.	λε'. Ηγ.
26. Ἀσίας πίναξ α.		Deest.	
30. ξδ.	λζ. γ.	ξδ'.	λζ'. γο.
36. ὃ ἐπέχον.		ὃ ἐπέχει.	
38. πῦ.		πόν.	

Editio.		Manuſcriptus.	
39. τμήματος.		τμήματος τοῦ Ἀμανοῦ ὄρους.	
42. οα.	μβ. γ.	οβ′.	μβ′. H.
45. ογ.	μα. δ.	οβ′. H.	μδ′. Hδ.
46. καὶ τῇ ἐντεῦθεν ἐπιζευγνυούσῃ τὸ εἰρημένον πέρας γραμμῇ.		Deeſt.	
48. Ἀμίσου.		Ἀμισοῦ τῆς Γαλατίας.	
49. οβ. γ.	μα. Hδ.	οβ′. H.	μδ′. Hδ.
52. ξϛ. γ.	μγ. γ.	ξέ. γο.	μγ′. γ.
53. ξγ. ϛ.	μγ.	ξϛ′.	μγ′.
54. ξζ. δ.	μβ. γ.	ξζ′. δ.	μα′. γ.
55. ξϛ.	μα. γ.	ξϛ′.	μα′. γ.
59. ξϛ. γ.	μγ. γ.	ξϛ′. γ.	μγ′. ιβ.
60. Ἡρακλέως.		Ἡρακλέους.	
60. ξϛ. γ.	μγ. γ.	ξϛ′. Hγ.	μγ′. γ.
63. ξη. ϛ.	μβ. δ.	ξη′.	μα.
144. 2. ξη. γ.	μγ. δ.	ξζ′. H.	μγ′. δ.
3. Κυτέωρον.		Κυτέορον.	
3. ξζ. ιβ.	μγ. ιβ.	ξζ′. H. ιβ.	μγ′. ιβ.
4. ξη.	μγ.	ξη. Hγ. ιβ.	μγ. δ.
7. Ἰσκώπολις.		Ἰσόπολις.	
8. ξη. ϛ.	μγ. γ.	ξη. Hγ. ιβ.	μγ. γ.
18. οα.	μγ.	ό. H.	μγ. γ.
10. ο. Hγ.	μγ. ιβ.	ό. Hδ.	μγ′. ιβ.
12. Κιάσοις.		Κιάτεις.	
13. Ὀπισῦ.		Πιπούσα.	
14. οα.	μγ. ϛ.	οα. ϛ.	μγ. H. ιβ.
15. οα.	μγ. δ.	οά.	μγ. Hδ.
16. Χορδύλη.		Χορδυβή.	
16. οα. ϛ.	μγ. δ.	οά. γ.	μγ′. Hδ.
17. Μαρθοῦλα.		Μόρθουλα.	
17. οβ.	μδ. ϛ.	οά. γο.	μγ′. Hγ.
18. νβ.	μδ.	οά. Hγ. ιβ.	μδ.
19. οβ. ιβ.	μδ. ϛ.	οβ′.	μδ′. ϛ.
20. οβ. ϛ.	μδ. ϛ.	οβ′. ιβ.	μγ′. γ.
21. οβ. γ.	μδ.	οβ′. ϛ.	μδ′. H.
22. οβ. ϛ.	μδ. γ.	οβ′. δ.	μδ′. γο.
24. οβ. ϛ.	μγ. δ.	οβ′. H.	μγ′. Hδ.
25. οβ. δ.	μγ. ϛ.		
26. Αἱ πηγαὶ τοῦ Λύκου, οά. δ.	μϛ.	Deſunt.	
27. οβ. ϛ.	μα. Hδ.	οβ′. H.	μδ′. Hδ.
29. ξε. ϛ.	μ.	ξέ. H.	μ′. H.
30. ξϛ. ϛ.	λθ. ϛ.	ξϛ′.	λθ. γο.
32. ἢ ἐπέχει.		ἐπέχουσαν.	
36. μέσον.		μέσον.	
37. ξε. ϛ.	λη. ϛ.	ξέ. H.	λή. H.
38. ξζ. δ.	λθ. ιβ.	ξζ′. δ.	λθ′. δ.
39. ποταμῶ.		ποταμῶ πέρας.	
40. ξζ. ϛ.	λθ. ϛ.	ξζ′. H.	λθ′. γο.
41. οα. ϛ.	μα. δ.	οά. H.	μά. δ.
44. οα. ϛ.	μβ. ϛ.	ξθ′.	μβ′. H.
46. Γαλατίαν.		Γαλατίας.	

Editio.		Manuscriptus.	
49. ξε. γ.	μϐ. δ.	ξέ. Η.	μβ΄. Ηδ.
50. ξε. ς.	μϐ. γ.	ξς΄.	μϐ΄. γ.
51. ξς. γ.	μϐ. ς.	ξς΄. γο.	μϐ΄. ς.
52. ξε. ς.	μϐ.	ξέ. Η.	μβ΄.
53. Χολόη.		Χολογία.	
53. ξς.	μϐ.	ξς΄.	μβ΄.
54. Στώνια.		Ε'τωνία.	
54. ξε.	μα. ς.	ξέ.	μα΄. Η.
55. ξε. Ηδ.	μα. γ.	ξέ. Ηδ.	μά. γο.
56. Γλαύματαις.		Πλαυραμίς.	
57. ξς. ιϐ.	μα. δ.	ξς΄. γο.	μά. Ηδ.
58. Σέρμουζα.		Σερμούγα.	
58. ξς. γ.	μα. γ. ιϐ.	ξς΄. γ.	μά. γ. ιϐ.
59. ξζ.	μα. δ.	ξζ΄.	μά. Η.
60. * * *		Nihil vacuum.	
62. Γαζαλίνα.		Γοζαλίνα.	
62. ξς. ς.	μβ. γ.	ξς΄. Η.	μβ΄. γο.
63. ξζ. γ.	μϐ.	ξζ΄. γ.	μβ΄. ς.
64. ξζ. γ.	μϐ. ς.	ξζ΄. γο.	μβ΄. ς.
65. Σαρβάιανα.		Βαρβάιανα.	
67. ξζ. γ.	μδ. Ηγ.	ξζ΄. γ.	μά. Ηγ.
68. Σαύναρις.		Σαυρανία.	
68. ξη.	μϐ.	ξή.	μά. δ.
145. 1. Μετάδουλα.		Μεγάλουλα.	
1. ξζ. γ.	μα. γ.	ξζ΄. γο.	μά. γο.
2. ξζ. ς.	μα. γ.	ξζ΄. Η.	μα. γ.
3. Δαμάη.		Δαμάτη.	
4. ξη.	μγ.	ξή.	μ΄. γο.
5. Μετορώμη.		Μεσορώμη.	
5. ξη. ς.	μα. δ.	ξή. Η.	μά. Ηδ.
6. ξη. γ.	μα. γ.	ξή. γ.	μά. γο.
7. Μεταλααος.		Μεγαλααός.	
10. ξθ.	μϐ. ς.	ξθ΄.	μβ΄. Η.
11. Κωκάλια.		Κωκαλία.	
11. ξθ. ς.	μβ. δ.	ξθ΄. Η.	μβ΄. Ηδ.
15. οα. ς.	μγ. γ.	οά. Η.	μγ΄. γο.
16. Καμουεΐζαρβον.		Καμουρήζαρβον.	
16. οϐ. γ.	μϐ. ς.	οβ΄.	μγ΄. Η.
17. Χαμάνης.		Χαμαύνησος. (sic)	
20. ξε.	μ. δ.	ξέ.	μ΄. Η. ιϐ.
21. ξε.	μ. γ.	ξέ.	μ΄. Ηγ.
21. Γαδζάνα.		Γαδάσινα.	
21. ξε. δ.	μ. γιϐ.	ξέ. Ηδ.	μ΄. Ηγ. ιϐ.
22. ξε.	μ.	ξέ. γ.	μ΄.
23. Σαρούινα.		Σαρουίνα.	
23. ξε. γ.	μ. ς.	ξέ. γο.	μ΄. Η.
24. Ο'δώγα.		Ο'δώγα.	
24. ξς.	μ. γ.	ξε.	μ΄. γ.
25. Σαργαραυσήνης.		Σαργαυρασήνης.	
27. Φιάρα.		Φίαρα.	
27. ξζ.	μδ.	ξζ΄.	μά.

Editio.		Manuscriptus.	
28. Σαλαγίνα.		Σαδαγίνα.	
28. ξϛ. γ.	μ. δ.	ξϛ'. γ.	μ'. Ηδ.
29. Γαύγαμα.		Γαύβαμα.	
29. ξζ.	μ. ϛ.	ξζ'.	μ'. Η.
30. Σαβαλασσός.		Σαβάλασσος.	
30. ξϛ. ϛ.	μ. Ηιβ.	ξϛ'. Η.	μ'. γ. ιβ.
31. Ἀειεράθηρα.		Ἀειαράθηρα.	
31. ξζ. γ.	μ. δ.	ξζ'. γ.	μ'. Ηδ.
32. Μάρωρα.		Μαρώγα.	
32. ξζ. σ.	μ. ϛ.	ξζ'. Η.	μ'. Η.
33. Γαρσαυείας.		Γαρδαυκρήτας.	
36. ξε. δ.	λθ. ϛ.	ξδ'. Ηδ.	λθ'. γο.
37. Νεδυεσός.		Νηυεσος.	
38. ξε. ϛ.	λθ. ϛ.	ξε'. Η.	λθ'. Η.
39. Σαλαμβέρφα.		Σαλαμβεία.	
40. ξϛ.	λθ. ϛ.	ξϛ'.	λθ'. γ.
42. ξϛ. Η.	μη.	ξϛ'.	μγ'.
43. Σεῖνα.		Σίνα.	
43. ξϛ. ϛ.	μ. ιβ.	ξϛ'. Η.	μ'. ιβ.
44. ξϛ. δ.	λθ. δ.	ξϛ'. δ.	λθ'. Ηδ.
45. Μάζακα.		Μάζα.	
45. ξϛ. ϛ.	λθ. ϛ.	ξϛ'. Η.	λθ'. Η.
46. Κοζιστρά.		Κυζιστρα.	
47. Σεβάγινα.		Ἐβαγίνα.	
47. ξζ. ϛ.	μ. δ.	ξζ'. ϛ.	μ'. δ.
48. Ἄρζαμα.		Ἄρζαλλα.	
48. ξζ. ϛ.	μ.	ξζ'. Η.	μ'.
49. Σόρβοβα.		Σόβαρα.	
49. ξδ. δ.	λθ. δ.	ξζ'. ϛ.	λθ'. γο.
51. Ἀδόπιασος.		Ἀδόπιασος.	
51. ξδ. γ.	λθ. δ.	ξα'. γο.	λθ'. δ.
52. ξδ. δ.	λθ.	ξδ'. Ηδ.	λθ'.
53. ξδ. ϛ.	λη. δ.	ξδ'. Η.	λ'. Ηδ.
54. Παραλαίς.		Παραλαίς.	
54. ξδ. δ.	λη. δ.	ξδ'. Ηδ.	λη'. Ηδ.
55. ξε.	λη. ιβ.	ξε'.	λη'. Η. ιβ.
56. Κάσβια.		Χασβία.	
56. ξε. ϛ.	λη. δ.	ξε'. ϛ.	λη'. Ηδ.
57. Βάραττα.		Βαράττα.	
57. ξε. ϛ.	λη. ϛ.	ξε'. Η.	λ'. Η.
58. Ἀνισοχλυνς.		Ἀνισοχλυνῆς.	
60. ξδ. δ.	λη. ιβ.	ξδ'. Ηδ.	λη'. ιβ.
61. ξε. γ.	λη. γ.	ξε'. γ.	λη'. ϛ.
62. Μυσχαμίδα.		Μυσοβαίδα.	
62. ξδ. ϛ.	λζ.	ξδ'. Ηϛ.	λη. Ηγ.
63. Τυμιπόδος.		Τιαμίδος.	
64. Δάγραι.		Δραται.	
64. ξε. ϛ.	λθ.	ξε'. Η.	λθ'.
66. Βάζαις.		Βαζίς.	
66. ξϛ.	λη. γιβ.	ξϛ'. δ.	λη'. Ηγ. ιβ.
67. ξϛ.	λη. γ.	ξϛ'. Η.	λη'. Ηγ. ιβ.

146.

Editio.		Manuſcriptus.	
146. 3. Ἀσίας πίναξ α.		Deeſt.	
4. ἀρκτικωτη.		ἀρκτικωτάτη.	
5. Ορϐολισίων.		Ὀρϐολιωτινή.	
6. Αιρητικη.		Αἰρετική.	
7. Ορϐησινη.		Ὀρϐισήνη.	
10. Σινήρα.		Σινίϐρα.	
12. Δάλανδα.		Λαδδμα.	
12. οα.	μα. γ.	οά.	μά. γο.
13. Ισμάρα.		Σίσιϑρα.	
13. οα. ς.	μα. γ. ιϐ.	οά. Η.	μά. γ. ιϐ.
14. οα. ς.	μ. ς.	οά. Η.	μ. γο.
15. Δασκσύτα.		Δάσκουτα.	
16. ὀρφνάς.		ῥφνας.	
17. ξθ. ς.	μϐ. ς.	ξθ'. Η.	μϐ'. ς.
19. ο. ς.	μϐ. ς.	ό. Η.	μϐ'. ς.
20. ξθ.	μα. γ.	ξθ'.	μά. γο.
21. ξθ. γ.	μα. δ.	ξθ'. γο.	μά. Ηδ.
22. ο. Η.	μα. δ.	ο. Η.	μα. Ηδ.
23. Δάγγια.		Δαγώνα.	
23. ξη. γ.	μα. γ.	ξή. γο.	μά. γ.
24. Σελεοϐόρφα.		Σελεοϐέῤῥοια.	
24. ξθ. ς.	μα.	ξθ'. Η.	μά.
25. ξθ. δ.	μα. δ.	ξθ'. Ηγ.	μά. δ.
26. ο. γ.	μδ. Η.	ό. γ.	μά. ς.
27. ξη. ς.	μζ. ιϐ.	ξή. Η.	μ'. Ηγ. ιϐ.
28. Γοδάσα.		Γίδασα.	
28. ξθ.	μδ.	ξθ'.	μ'. Ηδ.
29. Εὐδίξατα.		Εὐδοξάτα.	
29. ξθ. δ.	μγ.	ξή. δ.	μ'. γ. ιϐ.
30. οϐ. γ.	μ. δ.	ό. γ.	μ'.
31. Μασάρα.		Μάσορα.	
31. ο. ς.	μ. γ.	ά. Η.	μ'. γο.
32. Ὀερμανδρος.		Ὀερμανδος.	
32. ξθ. γ.	μ. ς.	ξθ'. γο.	μ'. Η.
33. ος.	π. γ.	ό. Η.	μ'. γ.
34. Ἀρανε.		Ἀράνη.	
34. ξθ. δ.	μ. ς.	ξθ'. Ηδ.	μ'. ς.
35. Φυφάγινα.		Φυφάτινα.	
35. ξη. ς.	λθ. ς.	ξή. Η.	λθ'. Ηγ.
36. ξθ. ιϐ.	λθ. ιϐ.	ξθ'. ιϐ.	λθ'. Ηδ.
37. Οὐαισάπα.		Οὐαρσάπα.	
37. ξζ. Ηγ.	λθ. ς.	ξζ'. Ηγ.	λθ'. Η.
38. Ὀρσάρα.		Ὄρσα.	
38. ξή. ς.	λθ'. ς.	ξή. Η.	λθ'. Η.
42. οα.	λθ. δ.	οά.	λθ'. Ηδ.
43. οα.	λθ. ς.	οά.	λθ'. Η.
45. Ζωπαειςίς.		Ζωπάειςος.	
46. Τιπαρνασός.		Τιπάειασος.	
46. ξε. δ.	λθ. δ.	ξθ'. Ηδ.	λθ'. Ηδ.
47. ξθ. γ.	λθ. ς.	ξθ'. γ.	λθ'. Η.
48. ο. ς.	λθ. γ.	ό. Η.	λθ'. γο.
49. Εὐσημάρα.		Εὐσιμάρα.	

Editio.		Manuscriptus.	
49. ο. ϛ.	λθ. ϛ.	ό. ϛ.	λθ'. Η.
50. ξθ.	λθ. δ.	ξθ'.	λθ'. Η.
51. Κιάκις.		Κιακίς.	
51. ξθ. ϛ.	λθ. δ.	ξθ'. Η.	λθ'. δ.
53. Μάρκαλα.		Κάρμαλα.	
53. ο. Γ.	λθ. Γ.	ό. ϑ.	λθ'. γ.
54. Σήμιζος.		Σημισός.	
54. ο.	λθ.	ό. Η.	λθ'. γ.
55. Λαζίωεσις.		Λαδιινεείς.	
55. ξθ. ϛ.	λη. ϛ.	ξθ'. Η.	λή. Ηγ.
57. ξζ. δ.	λδ.	ξζ. δ.	λη. Η. ιβ.
58. ξϛ. ϛ.	λη. ϛ.	ξϛ'. Ηγ.	
59. ξζ.	λη.	ξζ'.	λή. γ.
60. ξϛ.	λη. δ.	ξϛ'.	λή. δ.
61. ξε. Γ.	λζ. ϛ.	ξε. ϑ.	λζ'. Ηγ.
62. Δακιστάμβός.		Δαλίσταμβος.	
62. ξζ. Γ.	λη. ΗΓ.	ξϛ'. γ.	λζ. Ηγ.
63. Πολιαιδός.		Παδυαιδδός.	
147. 2. ξζ. Γ.	λζ. ϛ.	ξζ'. γ.	λζ'. Ηδ.
3. ξη. Γ.	λζ. δ.	ξη. γ.	λζ'. Ηδ.
4. ξη. Γ.	λζ. Γ.	ξη. ϑ.	λζ'. ϑ.
5. Μυελαιης.		Μυρλωνῆς.	
6. Σινζίτα.		Σίνδιτα.	
6. ξζ. ϛ.	λθ. ϛ.	ξζ. Η.	λθ'. Η.
7. ξη. δ.	λθ. ϛ.	ξή. δ.	λθ. Η.
8. ξη. Γ.	λθ.	ξθ'. ϑ.	λθ'.
9. Νύσα.		Νίσα.	
9. ξη. Γ.	λη. γ.	ξή. γ.	λή. ϑ.
10. ξζ. Ηγ.	λή. γ.	ξζ'. Η.	λή. Η.
11. ξη. ιβ.	λη. ιβ.	ξή. Ηδ.	λή. Η.
12. ξη. ϛ.	λη. γ.	ξη. Η.	λη. Η.
13. Λασιμιδμησιιης.		Λαιμλυῆς.	
14. Εὐφράτει.		Εὐφράτη.	
18. οα.	λη. δ.	οά.	λή. Ηδ.
20. ο. ϛ.	λθ.	ό. Η.	λθ'.
21. Διζωάτρα.		Ζιζουατρα.	
21. ο.	λη. δ.	ό.	λή. Ηδ.
22. ο. ϛ.	λη. ϛ.	ό. Η.	λη. Η.
23. ξε. γ.	λη. ϛ.	ξθ'. γ.	λή. Η.
24. Σαβάγγια.		Σαβάγινα.	
24. ξη. ϛ.	λη. ϛ.	ξή. Ηγ.	λή. ϛ.
25. Νολασήιν.		Νοσαλλιών.	
25. ξθ. ϛ.	λη. γ.	ξθ'. Ηγ.	λή. γ.
26. Λαύγασα.		Λαύτασα.	
26. ξθ. γ.	λζ. γ.	ξθ'. γ.	λζ'. Ηγ.
27. Ραυίωνς.		Ἀρασιώνς.	
30. Βαρζαλω.		Βαρζάλω.	
32. Σεσααπερ.		Σεραστέρν.	
32. ο. γ.	λη. δ.	ό. ϑ.	λή. δ.
34. Ἀντέλφα.		Ἐντελφα.	
34. ο.	λζ. δ.	ό.	λζ'. Ηδ.

Editio.		Manuscriptus.	
35. ξϛ.	λζ. ϛ.	ξθ'. H.	λζ'. Hδ.
36. Κεφ. η.		Κεφ. ζ'.	
38. Α'σίας πίναξ α.		Deest.	
41. Συρίας μέρη.		Deest.	
41. παρὰ τ̃ Μόλιον.		παρὰ τὸ Α'μανὸν τὸ ὄρος.	
51. Σύεδραι.		Συώεδραι.	
53. Σελευτίδος.		Λελευτίδος.	
54. ξδ.	λσ. Hδ.	ξδ'.	λϛ'. Hδ.
55. Σελινοῦς.		Σελίνους.	
55. ξδ. γ.	λϛ. δ.	ξδ'. γ.	λϛ'. Hδ.
56. ξδ. γ.	λϛ. ϛ.	ξδ'. γο.	λϛ'. Hγ.
57. ξδ.	λϛ. H. ιβ.	ξδ'. Hγ.	λϛ'. H. ιβ.
59. ξε. ϛ.	λϛ. ϛ.	ξε'. ϛ.	λϛ'. Hγ.
60. Α'ρυμάγδου.		Ο'ρυμάγδου.	
60. ξε'. ϛ.	λϛ'. ϛ.	ξε'. γ.	λϛ'. Hδ.
61. ξε. ϛ.	λϛ. Hγ.	ξε'. H.	λϛ. Hγ.
62. Κελενδερίς.		Κελενδερίς.	
62. ξε. δ.	λϛ. ϛ.	ξε'. Hγ.	λϛ'. Hγ.
63. ξϛ.	λϛ.	ξϛ'.	λϛ'. Hγ.
148. 1. ξϛ. ϛ.	λϛ. Hδ.	ξϛ'. ϛ.	λϛ'. Hδ.
2. Κορυκάδου.		Κορύδου.	
3. ξϛ. γ.	λϛ. ϛ.	ξϛ'. γ.	λϛ'. Hγ.
4. ξϛ. γ.	λϛ. γο.	ξϛ'. γ.	λϛ'. γο.
5. Ι'δίας.		ἰδίως.	
6. ξϛ. ϛ.	λϛ. Hγ.	ξϛ'. H.	λϛ'. Hγ.
7. ξϛ. Hδ.	λϛ. Hδ.	ξϛ'. Hδ.	λϛ. Hδ.
8. ξζ.	λϛ. Hδ.	ξζ'.	λϛ'. Hδ.
9. ξζ. δ.	λϛ. γ.	ξζ'. δ.	λϛ'. γο.
10. Ζεφύριον, ξζ. ϛ.	λϛ. γ.	Deest.	
11. ξζ. Hδ.	λϛ. γ.	ξζ'. Hδ.	λϛ'. γο.
12. ξϛ.	λϛ. ϛ.	ξγ'.	λη'. H.
13. ξη.	λϛ. ϛ.	ξη'.	λϛ'. H.
14. ξη. δ.	λϛ. ϛ.	ξη'. δ.	λϛ'. H.
15. ξη. ϛ.	λη.	ξη'. H.	λη'.
16. ξη. H.	λϛ. ϛ.	ξη'. H.	λϛ'. H.
17. Σεῤῥέπολις.		Σεῤῥαίπολις.	
17. ξη. Hδ.	λϛ. ϛ.	ξη'. Hδ.	λϛ'. H.
18. ξθ.	λϛ. ϛ.	ξθ'.	λϛ'. H.
19. ξθ.	λϛ. γιβ.	ξθ'. γ.	λϛ'. γ. ιβ.
20. Κιλικίας.		ἐν τῇ Κιλικίᾳ.	
21. Σελευτίδος.		Λευτίδος.	
22. Κλύστρος.		Καΰστρος.	
22. ξδ. δ.	λζ. ϛ.	ξδ'. Hδ.	λζ'. H.
24. ξϛ.	λζ. γ.	ξϛ'.	λζ'. γ. ιβ.
25. ξϛ. ϛ.	λζ. Hγ. ιβ.	ξϛ'. H.	λϛ. Hγ. ιβ.
26. ξϛ. ϛ.	λζ. ϛ.	ξϛ'. ϛ.	λζ'. ϛ.
29. Δηγασίδος.		Θηγασίδος.	
30. Νήκικα.		Νίνικα.	
30. ξδ. ϛ.	λζ. ϛ.	ξε'. H.	λζ'. H.
32. ξε. ϛ.	λζ'. ϛ.	ξϛ. γ.	λζ'. H.
34. ξϛ.	λζ. ϛ.	ξζ'.	λζ'.
36. ξζ.	λ[illegible]	ξζ'. Hγ.	λζ'. γ.

Editio.		Manuscriptus.	
37. Βρυγλικης.		Βρυκλήκης.	
38. ξζ. ς.	λζ. ς.	ξη'. Η.	λζ'. ς.
40. ξη. ς.	λη. ς.	ξζ'. γο.	λς'. Ηγ.
41. ξζ. γ.	λς. ς.	ξη. δ.	λς'. Ηδ.
43. ξη. Ηγ.	λς. δ.	ξη'. Ηγ.	λς'. Ηδ.
44. ξη. ς.	λς. δ.	ξθ.	λζ'.
45. ξθ. ς.	λζ.	ξθ'. Η.	λζ'. δ.
46. ξθ. ς.	λζ. δ.	ξθ'. Η.	λς. γο.
47. ξθ. γ.	λς. ς.	ξθ'. Η.	λς'. γ.
51. Α'σίας πίναξ β.		Deeſt.	
61. Παναρδίς.		Πανίαρδος.	
61. ξθ. γ.	νγ. γ.	ξζ'. Η.	νγ'. Η.
62. Μαρραβία.		Μεσρυβία.	
63. ξη.	νγ. γ.	ξη'.	νγ'.
149. 1. ξη.	νβ. γ.	ξη'.	νβ'. Η.
2. Ρομβείτου μεγάλου.		Ρ'οβία τοῦ μεγάλου.	
2. ξη. ς.	νβ.	ξη'. Η.	νβ'.
3. Θεσπδμία.		Θεσφμία.	
4. ξη. ς.	να. γ.	ξη'. Η.	να'. γο.
5. ξη. ς.	να. γ.	ξη'. Η.	να. γ.
6. Ρ'ομβείτου μικροῦ.		Ρ'οβία τοῦ μικροῦ.	
6. ξθ.	νβ.	ξθ'.	ν'. Η.
7. Α'ζαβηπίς.		Α'ξαβίτης.	
9. ξθ. γ.	μθ. Ηγ.	ξθ'. γο.	μθ'. Ηγ.
10. Α'πλκίπου.		Α'πλκία.	
12. Ψαπος.		Ψίπος.	
13. ξθ. ς.	μθ. Ηδ.	ξθ'. Η.	μη'. Ηδ.
14. ξθ.	μη. ς.	ξθ'.	μη'. Η.
16. ξς. ς.	μη. ς.	ξς. Η.	μη'. Η.
17. Α'πατουργος.		Α'πάτουργος.	
17. ξγ. γ.	μη. δ.	ξς'. δ.	μη'. δ.
18. ξδ. ς.	μη. ς.	ξδ'. Η.	μη'. Η.
20. ξδ. ς.	μδ. Ης.	ξδ. Η.	μζ'. Ηγ.
21. ξδ. δ.	μζ. ς.	ξδ. δ.	μζ. Η.
23. ποταμοῦ.		ποταμοῦ παράλια.	
23. ἔπι τε Κολχίδι ϗ Ι'βηρία ϗ Α'λβανία.		ϗ τῇ ἐντεῦθεν γραμμῇ Κολχίδος ϗ Ι'βηρείας καὶ Α'λβανίας.	
25. θαλάσσης, ἧς πλευρᾶς.		θαλάσσης πλευρᾶς ἧς.	
28. Ε'ρμώνασσα.		Ε'ρμώνασσα.	
28. ξε.	μζ. ς.	ξε'.	μζ'. Η.
29. Σινδικος.		Σινδικός.	
29. ξε. ς.	μζ. Ηγ.	ξε'. Η.	μζ'. Ηγ.
30. ξς.	μη.	ξς'.	μη'.
31. Βάρρα.		Βατα.	
31. ξς. ς.	μζ. Ηγ.	ξς'. Η.	μζ'. γο.
32. * * * *		Βάτα κώμη, ξς'. γ. μζ'. Η.	
33. Ψίχρου.		Ψυχροῦ.	
33. ξς. γ.	μζ. ς.	ξς'. γο.	μζ. Η.
34. Α'χαια.		Α'χαιά.	
34. ξζ.	μζ. ς.	ξζ'.	μζ'. Η.
35. Κερκετικός.		Κερκετίδος.	

35..

Editio.		Manuſcriptus.	
35. ξζ. ϛ.	μζ. γ.	ξζ. H.	μζ'. γ.
36. Τάζος πόλις.		Ταζός.	
36. ξη.	μϛ.	ξή.	μζ'. H.
37. Ταρετική.		Τορετική.	
40. ξθ. γ.	μζ. δ.	ξθ'. γο.	μζ. δ.
41. * * *		Θεαπέλιος ποταμοῦ ἐκβολαὶ, ξθ'. γο. μζ'.	
42. ο.	μϛ. Ηγ.	ό.	μϛ'. Ηγ.
43. Αἱ Θεαπέλιος ποταμοῦ ἐκβολαὶ, ό. ϛ. μζ'.		Deſunt.	
46. οε.	μζ.	οέ.	μζ'. H.
50. ἀφ'.		ἐφ'.	
51. ϖζ. γ.	μζ. γ.	ϖϛ'.	μζ'.
54. ϖζ. γ.	μζ. γ.	ϖϛ'.	μζ'.
55. ϖϛ. H.	μζ. γο.	ϖϛ'. H.	μζ'. γο.
57. ϖζ. ϛ.	μη. ϛ.	ϖζ'. H.	μή. Ηγ.
64. οε.	νϛ.	οδ'.	νϛ'.
67. οθ.	νη. ϛ.	οθ'.	νή. H.
150. 1. Αἰ. Mendoſe.		Αἰ.	
8. ὑπὲρ τὴν Ἰβηρίαν.		ἐπὶ τῆς Ὑρκανίας.	
11. οδ.	να.	οδ'.	νδ'.
12. ϖδ.	νβ.	πά.	νβ'.
14. ξθ.	νη.	ϖβ'. H.	μθ'. H.
15. οε.	μζ.	ϖδ'.	νβ'.
18. οε.	με.	οέ.	μζ'.
22. πα.	μη. ϛ.	πά.	μή. H.
23. Ἀλβανείας δέ.		Ἀλβανίας.	
27. Βασιλισκαῖοι.		Βασιλικοί.	
29. Μοδάκαι.		Μοδόκαι.	
30. Σαρμᾶται.		Σαρμάται.	
35. Πεειερβίδδοι.		Πεειερβίδδοι.	
37. Γαξαμαται.		Γαξαμάται.	
39. Ἑξόπολις.		Ἑξάπολις.	
39. οβ'.	νε. ϛ.	οβ'.	νέ. γο.
40. Ναυάελος.		Ναύαεις.	
41. Ταναῖς.		Ταναΐς.	
41. ξζ.	νδ. γ.	ξζ'.	νδ'. γο.
42. Συαρδήνοις.		Συαρδίνοις.	
43. Φθειροφάγοι.		Φθειροφάγοι.	
44. Ματῆνοι.		Ματῆρες.	
45. Γαξαμάτας.		Γαμαξάτας.	
45. Σηρακηνοι.		Σιρακηνοί.	
47. Σηρακηνοις.		Σιρακηνοίς.	
47. Σήμψιοι.		Ψήσσοι.	
48. Θετ ... ται.		Θερμασιώται.	
55. Μετίβοι.		Μετειβοί.	
56. Αγρόται.		Ἀγρῖται.	
58. Σηρακηνοις.		Σιρακηνοίς.	
59. ὑφ' ἥ.		ὑφ' ἥν.	
61. Σκυμνῖται.		Σκυμνῖται.	
64. Συάνοι.		Συρανοί.	
65. Σακωνοι.		Σακανοί.	
67. Εεινάοι.		Ὀεινέοι.	
151. 1. * * * *		καὶ Οὐάλοι.	

Editio.		Manuſcriptus.	
14. ἐ Κερχεται.		Κερκῖται.	
16. Σκενοχαλκοι.		Σκαιισκολχοι.	
19. μικρὸν Ῥομβείτην.		μικρότερον Ῥομβίτην.	
21. Ψάτην.		Ψαθὴν.	
22. Λοχίς.		Αἰχίς.	
22. οβ. γ.	μθ.	ϛο'. γρ.	μη'. γρ.
23. Οὐαρδάδηνον.		Οὐαρδδηνὴν.	
27. πγ. γ.	μη. ϛ.	ογ'. γρ.	μή. Η.
28. Σιβειλάπα.		Ἐβειλπα.	
28. πε. γ.	μη. γ.	οέ. γ.	μή. Η.
29. Σαρίκα.		Σερακα.	
29. οζ.	μη. γ.	οζ'.	μή. γρ.
30. Βοίρχεν.		Βοίρχθη.	
31. Κυκάδμα.		Κυκσιῦδα.	
31. ο.	μζ. Ν.	ό.	μζ'. Ηδ.
32. Θέατεμιν.		Θεατάριων.	
33. Βατραχή.		Βατραχή.	
33. οζ.	μζ. γ.	οά.	μζ. Η.
35. Ναάβρα.		Νααία.	
36. ογ. ϛ.	μζ. δ.	ογ'. Η.	μζ'. Ηδ.
37. Ἀβσινία.		Ἀβεινίς.	
38. Νασσινία.		Νασσινία.	
44. τῶν Εἰρηνικῶν.		Deeſt.	
47. τοιαύτην.		τοιαύτην. μετὰ τὰς τοῦ Κόρακος ποταμοῦ ἐκ-	
		βολάς, ο. Η.	μζ.
48. Διοσκουριάς.		Διοσκουρία.	
50. οα.	λϛ. Η.	οά.	μϛ'. Η.
51. οα. Η.	μϛ. δ.	οά. Η.	μέ. γρ.
52. οα. Η.	μϛ. ϛ.	οά. Η.	μϛ'. ϛ.
53. Γιγαύεον.		Σιγαύεος.	
53. οα. Η.	με. Ηδ.	οά. Η.	μέ. γ.
54. Θιάπολις.		Αἰάπολις.	
54. οβ.	με. Η. ϛ.	οβ'.	μέ. Η.
55. Χαρίστου.		Χαριύστου.	
56. οβ. Η.	μδ. Ηδ.	οβ'. Η.	μέ.
		Φάσις πόλις, οβ'. Η.	μδ'. Ηδ.
62. οδ.	μα. γρ.	οδ'.	μδ'. γρ.
152. 1. ἐπιβουλεύουσιν.		ἐπιζωγνύουσιν.	
4. θαλάττῃ.		θαλάσσῃ.	
4. Λαζαι.		Ζάλαι.	
7. Νεκρητικῶν.		Ἐχρηκτικῶν.	
11. οδ. ϛ.	μϛ. δ.	οδ'. Η.	μϛ'. Ηδ.
12. οδ. δ.	μϛ. δ.	οδ'. Η.	μϛ'. δ.
14. ογ. γ.	μδ. γ.	ογ'. γ.	μδ'. γρ.
15. οδ.	μδ. γ.	οδ'.	μδ'. γρ.
18. Ἀσίας πίναξ γ.		Deeſt.	
21. Κολχίδι.		Κολχίδι.	
25. οϛ.	μδ. γ.	οϛ.	μδ'. γρ.
27. γραμμηνῶ.		γραμμηνῶ ἕως, οζ'.	μζ.
29. Νυβιον.		Λυβιον.	
29. οε. γ.	μη. ϛ.	οε. γρ.	μϛ'. Η. γρ.

Editio.	Manuscriptus.
31. οε. γ. μϛ.	οε'. μϛ'. Η.
32. οε. με. γ.	οε'. γ. μϛ'.
33. οε. γ. με.	υε'. με'. γ.
34. οε. γ. μϛ.	οε'. γο. μϛ'.
35. Μεϛλῆτα.	Μέϛλητα.
35. οδ. με.	οδ'. γο. με.
36. οϛ. μδ. γ.	οϛ'. μδ'. γο.
37. Ἀρμακτήκα.	Ἀρμάκϛικα.
37. οε. μδ. γ.	οε'. μδ'. Ηδ.
40. Ἀσίας πίναξ γ.	Deeſt.
42. τῆς.	μέρει τ^{s}.
47. Κύῤῥου.	Κύρου.
53. Τέλεβα.	Τέλαιβα.
53. πε. μζ.	πε'. μϛ'. γο.
56. ϖδ. Η. μϛ. Η.	ϖδ'. Η. μϛ'. Η.
57. ϖγ. μϛ. Η.	ϖγ'. μϛ'. Η.
58. Κασίου.	Καισίου.
58. ϖβ. Η. μϛ.	ϖβ'. Η. μϛ'.
59. Ἀλβανία.	Ἄλβανα.
59. πα. γ. με. Ηγ.	πα'. γο. με'. Ηγ.
60. ϖ. Η. με. Η.	ϖϛ'. Η. με'. Η.
153. 1. Γάγαρα.	Γαιπάρα.
2. Κύῤῥου.	Κύρου.
3. οϑ. γ. μδ. Ηγ.	οϑ'. γο. μδ'. Η.
6. Κύῤῥου ἐκβάλλοντος.	Κύρου ἐμβάλλοντος.
9. Τετάγωδα.	Ταγῶσα.
9. οζ. ϛ. μϛ.	οζ'. Η. μϛ'. Ηγ.
10. Βάκχδα.	Βακχία.
10. οζ. μϛ. ϛ.	οζ. μϛ. Η.
11. οζ. γ. μϛ. γ.	οζ'. γο. μϛ'. γο.
12. Δηχλάνη.	Δηγλάνη.
13. Νῆγα.	Νίγα.
16. Μόσηγυ.	Μόσηγα.
16. οϑ. μζ.	οϑ'. μϛ'. Ηγ. ιβ.
17. οϑ. μϛ. ϛ.	οϑ'. μϛ'. γο.
20. Ἔβλαία.	Ἐμβολαία.
20. οη. με. γ.	οη'. Η. με'. γο.
21. Ἀδίαβδα.	Ἀδιάβλα.
21. οϑ. με. ϛ.	οϑ'. με'. Η.
22. Ἀβλιάλα.	Ἀβλιάνα.
22. οη. δ. μδ.	οη'. με'. δ.
23. Καμεχία.	Μαμεχία.
23. οϑ. δ. με. γ.	οϑ'. Ηδ. με'. γο.
24. οζ. Η. μδ. Η.	οζ'. Η. μδ'. Ηδ.
25. οη. δ. μδ. γ.	οη. δ. μδ'. γο.
26. οϑ. γ. μδ. γ.	οϑ'. γ. μδ'. γο.
27. ἀπέχουσι.	ἐπέχουσι.
29. Κασίου.	Καισίου.
30. Χαβάλα.	Χάλαβα.
30. ϖ. μζ. ϛ.	ϖ. μϛ. Ηδ.
31. Χωβάτα.	Χοβέντα.

Editio.	Manuſcriptus.
31. ϖ. ϛ. μϛ.	ϖ'. Η. μϛ'. Ηδ.
32. ϖ. μϛ. γ.	ϖ'. μϛ'. γ.
33. Μεσία.	Μισία.
34. Χαδάκα.	Χαδάχα.
36. Κασίου.	Καισίου.
37. ϖβ'. δ. μϛ. γ.	ϖβ'. δ. μϛ'. γο.
38. ϖβ'. δ. μϛ. ϛ.	ϖβ'. Ηδ. μϛ'. Ηγ.
40. Θαλβίς.	Θίλβις.
40. πα. δ. μϛ. γ.	ϖδ'. δ. μϛ'. Ηγ.
41. ἐλώδεις. με.	δύο ἐλώδεις.
43. ϖζ. με.	ϖζ'. Η. μέ.
46. Ἀσίας πίναξ γ.	Deeſt.
50. Κύῤῥου.	Κυρρι.
52. τοῦ Εὐφράτου μέρος καὶ παρὰ τὸ ἐκκείμενον.	Deſunt.
54. Κολχίδος.	Κολχίδος διὰ τῶν Μοσχικῶν ὀρέων γραμμῆς.
57. Κύῤῥου.	Κύρρου.
58. οθ. δ. μγ. γ.	οθ'. Ηδ. μγ'. γ.
59. Κύῤῥου.	Κύρρου.
62. ὄρος.	καὶ παρ' αὐτὸ τὸ Κάσπιον ὄρος.
154. 1. οθ. μβ. ϛ.	οθ'. μβ'. Η.
2. ϖ. μϛ.	ϖ'. Η. μ'.
4. Ταύρου.	Ταύρου ὄρους.
6. οδ. Η. λζ. γ.	οα. Η. λη'.
7. ἐπέχουσαν.	ἢ ἐπέχει.
9. τῆς Ἀσυρίας.	τῇ Ἀσυρίᾳ.
9. Νυμφάτου.	Νιφάτου.
12. τείνει ὁ νυμφάτης.	διατείνει ὁ Νιφάτης.
16. Καππαδοκίου.	Καππαδοκικοῦ.
16. Παρυάδρις.	Παρυάρδης ὄρος.
20. Οὐδακέσπης.	Οὐδακέσπης.
23. οβ. μα. γ.	οβ'. μα'. γο.
25. οζ. μα. ϛ.	οζ'. μα'.
26. τὸ Γορδυαῖον.	τὰ Γορδύαια ὄρη.
27. οε. λθ. γ.	οε'. λζ'. γο.
30. θαλάσσης, ἢ ἐπέχει.	θαλάσσης· ἐπέχει δέ.
31. οξ. δ. μγ. γ.	οθ'. Ηδ. μγ'. Ηγ.
33. οϛ. ϛ. μβ. ϛ.	οϛ'. Η. μβ'. Η.
37. Κύῤῥῳ.	Κύρῳ.
38. οη. ϛ. μδ. ϛ.	οη'. Η. μδ. Η.
41. οε. γ. μβ. γ.	οε'. γο. μβ'. γο.
42. χαί.	ἔστι δὲ χαί.
44. ποταμοῦ, οὗ τὸ πέρας.	ποταμῷ πέρας.
45. οα. ϛ. μ. ϛ.	οα'. Η. μ'. Η.
51. οδ. γ. λθ. γ.	οδ'. γο. λθ'. γο.
52. ποιοῦσιν.	ποιοῦσαι πρὸς τὰς πηγαῖς.
56. Ἀρένσα.	Ἄρσισσα λίμνη.
57. οη. ϛ. μα.	οη'. Η. μ'. Ηδ.
59. Κύῤῥου.	Κύρου. Sic ſemper cum uno ρ.
61. Καταρζίων	Κοταρζινή.
62. Βάγας.	Βόγας.
63. ὅ τε Οσαρίων.	ἥ τε Τωσαρηνή.
65. Μωτίων.	ἡ Τωμηνή.

Editio.		Manuscriptus.	
155. Γαρυάδδω.		Γαρυαρδῶ.	
9. ος. ς.	μδ. γ.	ος'. ς'.	μδ'.
10. Σαγδουτα.		Σαίπουτα.	
10. οζ. γ.	μδ. Ηγ.	οζ'. γ.	μδ'. γ.
12. οη. ς.	μγ. ς.	οη. Ηγ.	μγ'. Η.
13. ογ.	μγ. δ.	ογ'.	μγ'.
14. ογ. δ.	μγ. δ.	ογ'. Ηδ.	μγ'. Ηδ.
15. οδ.	μγ. δ.	οδ'.	μγ'. ς.
16. Σίδαλα.		Σήδαλα.	
16. οδ. γ.	μγ. Ηδ.	οδ'. γο.	μγ'. Ηδ.
17. οδ. Η.	μγ. γ.	οδ'. Η.	μγ'. γο.
18. Ταςίνα.		Τάπινα.	
18. οδ. γ.	μγ.	οδ'. γο.	μγ'.
19. οε. γ.	μγ. γ.	οε'. γο.	μγ'. Η.
19. Κοζάλα.		Κό?ολα.	
20. Κοτομαβα.		Κοτόμαμα.	
20. οε. δ.	μγ. Η.	οε'. δ.	μγ'. γο.
21. Βάγιννα.		Βάπιννα.	
21. ο. ς.	μγ. γ.	ος'. ς.	μγ'. γο.
22. Αἰζάλα.		Δίζακα.	
22. ος. Ηγ.	μγ. γ.	ος'. Ηγ.	μγ'. ς.
23. οζ.	μ γ. ς.	οζ'.	μγ'. Ηδ.
24. Γίσμα.		Γλίσκα.	
24. οη. γ.	μγ. Ηδ.	οη. γ.	μγ'. γο.
25. οη. Ηδ.	μγ. γ.	οη. Ηδ.	μγ'. γο.
26. οθ. γ.	μγ. γ.	οθ'. ς.	μγ'. δ.
27. Ἀρσαρέτα.		Ἀρσάρατα.	
27. οθ. Η.	λγ. δ.	οθ'. Η.	μγ'. δ.
29. Βρέασος.		Β. ε πς.	
29. οβ.	μβ. Ηδ.	οβ'. δ.	μβ. Ηδ.
30. ογ'. γ.	μα. δ.	ογ'. γ.	μβ'. Ηδ.
31. οδ.	μβ. γ.	οδ'.	μβ'. γο.
32. οδ. γ.	μβ. ς.	οδ'. γο.	μβ'. Ηγ.
33. οε. γ.	μβ. ς.	οε'. γ.	μβ'. Ηδ.
34. Ἀρμαουίτερα.		Ἀρμαουεία.	
35. ος. γ.	μγ. δ.	ος'. γο.	μβ'. Ηδ.
36. οη.	μβ. γ.	οή.	μβ'. γο.
37. οη. ς.	μβ. δ.	οη. Ηγ.	μβ'. Ηδ.
41. Βασιλξσηνη.		Βασιλισηνή.	
42. Βελβίων.		Ὀβορδίων.	
43. Ἄροησα.		Ἀρσία.	
46. καὶ.		καὶ ἡ.	
46. ποταμῷ Σωφίωη.		ποταμοῦ Ἡσοφίωη.	
46. αὐτῇ τῇ ἐκτοπῇ.		αὐτὴν τὴν ἐκτοπήν.	
48. Ζάθουα.		Ἀθοδα.	
48. οδ. ς.	μβ. ς.	οα. Η.	μβ'. Η.
49. ογ. ς.	μβ. ς.	ογ'. Η.	μβ'. Η.
50. οδ. γ.	μβ.	οα. Η.	μβ'.
51. ογ. Ης.	μβ.	ογ'. Η.	μβ'.
52. οδ. ς.	μβ. ς.	οδ'. Ης.	μβ'. Η.
53. ος.	μβ. γ.	ος.	μβ'. ς.
54. Ζογοκάρα.		Ζογόραχα.	

Editio.		Manuſcriptus.	
55. Κύβωα.		Κύβινα.	
55. οη. λ.	μβ. ϛ.	οή. Η.	μβ'. ϛ.
56. Κολάνα.		Κόδδνα.	
56. οα. ϛ.	μα. ϛ.	οά. Η.	μά. γο.
57. Γάχουρα.		Καχούρα.	
58. ογ. ϛ.	μα.	ογ'. Η.	μά.
60. Φαύστα.		Φαυσία.	
61. Φαιδελύα.		Φαυδαλία.	
61. οδ. ϛ.	μα. ϛ.	οδ'. Ηγ.	μά. Η.
62. οε. γ.	μα. δ.	οέ. γο.	μά. Ηδ.
63. οϛ.	μα. ϛ.	οϛ'.	μά. Η.
64. οϛ. ϛ.	μα. ϛ.	οϛ'. Ηγ.	μά. Η.
66. Γερρδα.		Τερρύα.	
66. οη.	μα. δ.	οή.	μά. Ηγ.
67. Ζυρζοδρα.		Ζυρζύα.	
67. οη. ϛ.	μα. γ.	οή. Η.	μά. γο.
68. Μαγουστάνα.		Μαπουστάνα.	
68. οη.	μα. ϛ.	οή.	μά. γο.
156. 1. Αππαχθύα.		Ἀσαχθύα.	
1. οθ.	μα.	οή.	μά.
2. Ταρφία.		Ταείνα.	
3. Βαλισσήγα.		Βαλισβιγα.	
3. ογ. ιβ.	μγ.	ογ'. γο.	μ'. γο.
4. Βαβίλα.		Βαοίλα,	
4. ογ. δ.	μ.	ογ'. δ.	μ'. Ηδ.
5. Σαυβαλνα.		Σαγανλνα.	
5. οε. δ.	μ. δ.	οέ. δ.	μ'. Ηδ.
6. Οζαρα.		Ἀζόρα.	
6. οϛ. ϛ.	μ. ϛ.	οϛ'. ϛ.	μ. Ηγ.
9. Ἀζητίων.		Ἀνζιτίων.	
10. Θιαστίν.		ἡ Θωαστίς.	
11. Κοελνεα.		η Κοιλαία.	
14. οα. γ.	λθ. ϛ.	οά. γ.	λθ'. Ηγ.
17. ογ. Η.	λθ. ϛ.	ογ. Η.	λθ. γο.
18. Σελγία.		Σελπία.	
19. οδ. ϛ.	λθ. ϛ.	οδ'. γ.	λθ'. Ηγ.
20. οε. ϛ.	λθ.	οέ. Η.	λθ'.
21. οα. ϛ.	λε.	οά. Η.	λή. γ.
22. Ἀρταμόστατα.		Ἀρσαμόσατις.	
23. οδ. ϛ.	λη. ϛ.	οδ'. Η.	λή. γο.
24. * * *		Nihil vacuum.	
26. Βαγχαιδιδιων.		Καγχιδαιων.	
31. Φάσκα.		Τάσκα.	
31. οε. ϛ.	μ. γ.	οέ. Η.	μ'. ϛ.
32. οϛ.	μ. ϛ.	οϛ'.	μ'. ϛ.
33. οϛ.	μ. γ.	οϛ'.	μ'. γο.
34. οϛ. δ.	μ.	οϛ'. Ηδ.	μ'.
35. οζ.	μγ. γ.	οϛ'. Ηδ.	μ'. γο.
36. οζ. γ.	μγ. ϛβ.	οζ'. γο.	μγ'. Ηγ. ιβ.
37. οζ. γ.	μ. γ.	οζ'. γο.	μ'. γ.
38. οθ'. γ.	μ'. ϛ.	οθ'. γ.	μ'. Η.

Editio.	Manuſcriptus.
39. Ἀρτεμίδιτα.	Ἀρτέμιτα.
39. οη. γ. μ'. γ.	οη'. γο. μ'. γ.
40. ος. δ. λθ. Ηγ.	ος'. δ. λθ'. Ηγ.
41. καὶ ὑπ' αὐτὴν ἡ Γορδιωνσία, οε. δ λθ'. γ.	Deſunt.
43. οδ. γ. λθ. γ.	οδ'. γο. λθ'. γο.
44. ος. δ. λθ. γ.	ος'. Ηδ. λθ'. γο.
45. Σαρδηονώα.	Σαρδηνα.
45. οε. Ηγ. λθ. ς.	οε'. Ηγ. λθ'. ς.
46. οη. λθ. γ.	οη'. λθ'. Ηγ.
47. Τιγξλνασία.	Τιγξλνσάμα.
48. οθ. δ. μ'.	οθ'. Ηδ. μ.
49. Ἀρταγιγάρτα.	Ἀρταγίγαρτα.
49. οε. γ. λη. δ.	οε'. γ. λη'. Ηδ.
52. Ἀσίας πίναξ δ.	Deeſt.
57. ξδ. με.	ξδ'. ς. λε'. Η.
58. ξδ. γ. λε. ς.	ξδ'. γ. λε'. ς.
60. ξδ. ς. λε. ιβ.	ξδ'. Η. λε'.
61. ξδ. ς. λδ. Ηγ.	ξδ'. Η. λδ'. Ηδ.
157. 2. ξδ. δ. λδ. Η.	ξδ'. Ηδ. λδ'. Ηδ.
4. ξε. λε. γ.	ξε'. γ. λε'. ιβ.
5. Κυειας.	Κυείας.
5. ξε. λδ. δ.	ξε'. Η. λδ'. Ηδ.
7. ξς. δ. λε. ιβ.	ξς'. ς. λε'.
8. ξς. δ. λε.	ξς'. δ. λε'.
9. ξς. δ. λε.	ξς'. Η. λε'.
10. ξς. Ηδ. λε. ς.	ξς'. Ηδ. λε'.
14. Ἀμμόχωστος.	Πηδάλιον ἄκρον.
16. ξζ. λε. γ.	ξζ'. λε'. ς.
17. Πεδαιυ.	Γεδαίυ.
18. ξς. γ. λε. ς.	ξς'. γο. λε'. Η.
19. ξζ. λε. γ.	ξζ'. λε'. γο.
20. Οὐρὰ βοός.	Κλεῖδες ἄκρα.
21. ξζ. ς. λε. Ηγ.	ξζ'. Η. λε'. Ηγ.
24. ξς. Ηγ. λε. Ηγ.	ξς'. Ηγ. λε'. Ηγ. ιβ.
25. ξς. γ. λε. ς.	ξς'. γο. λε'. Ηγ.
26. ξς. ς. λε. γ.	ξς'. Η. λε'. γο.
27. ξς. λε. δ.	ξς'. λε'. Ηδ.
28. Κερωνία.	Κεραυνία.
28. ξε. ς. λε. Ηδ.	ξε'. γο. λε'. Ηδ.
29. ξε. γ. λε. Ηδ.	ξε'. Η. λε'. Ηιβ.
29. Λαπίθου.	Λαπήθου.
30. Λάπιθος.	Λάπηθος.
30. ξε. γ. λε. ς.	ξε'. γ. λε'. Ηγ.
31. Κρομμύων.	Κρομίων.
31. ξε. γ. λς. ς.	ξε'. ς. λς'. ς.
32. ξε. λε. Ηγ.	ξε'. λς'.
33. ξδ. γ. λε. Ηγ.	ξδ'. γο. λε'. Ηδ.
34. ξλ. γ. λε. Ηγ.	ξδ'. γο. ξδ'. Η. ιβ.
38. Δαπιθία.	Λαμπηδία.
41. ξς. ς. λε. γ.	ξς'. ς. λε'. Ηιβ.
42. Τειμηθοῦς.	Τρεμιθοῦς.

Editio.		Manuſcriptus.		
42. ξ. Ηγ. ιϐ.	λε. γ. ιϐ.	ξϛ'. γ. ιϐ.	λέ. γ. ιϐ.	
43. ξε. γ.	λε. γ. ιϐ.	ξϛ'. γο.	λέ. γ. ιϐ.	
45. ὧν δὲ μεταξὺ ἐπέχει μοίρας.		Deeſt.		
46. ξδ. δ.	λϛ. γ.	ξζ'. ιϐ.	λέ'. Ηδ.	
47. νήσων.		νήσων δὲ μέσον.		
48. ξζ. ιϐ.	λε. δ.	ξδ'. δ.	λϛ'.	
51. Ἀσίας πίναξ δ.		Deeſt.		
58. ξθ. ϛ.	λϛ. ϛ.	ξθ'. Η.	λϛ'. ιϐ.	
59. ξθ. ϛ.	λε. Ηγ.	ξθ'. Η.	λε'. Ηγ.	
60. Ῥάδαπος.		Ῥωσός.		
60. ξθ. γ.	λε. γ.	ξθ'. γ.	λέ'. γο.	
61. Ῥωαπικός.		Ῥωσικός.		
61. ξθ.	λε. γ.	ξϛ'. γ.	λέ'. γο.	
158. 1. ξη. Η. ιϐ.	λε. ϛ. ιϐ.	ξη. Η. ιϐ.	λε. Η. ιϐ.	
1. Πιερία.		Πιερίας.		
2. Ὀρρίνου.		Ὀρύνου.		
4. ξη. ϛ.	λε. δ.	ξη. Η.	λε'. δ.	
5. ξη. Η.	λε. ϛ.	ξ'. γ.	λέ'. ϛ.	
6. ξη. ϛ.	λε. ιϐ.	ξ'. Η.	λε'. ιϐ.	
7. ξη. γ.	λδ. Η. ιϐ.	ξή. γ.	λδ'. Ηγ. ιϐ.	
9. Ῥελλμαῖαι.		Βαλλμαία.		
9. ξη. γ.	λδ. Ηιϐ.	ξή. γ.	λδ'. Η.	
13. Ὀρθωσιά.		Ὀρθωσία.		
13. ξζ. ϛ.	λδ. γ.	ξζ'. ϛ.	λδ'. γ.	
15. ξζ. γ.	λδ. γ.	ξζ. γ.	λδ'. δ.	
16. ξζ. ϛ.	λδ. ιϐ.	ξ'. Η.	λδ. ιϐ.	
17. Βύβλος.		Βίβλος.		
17. ξζ. ϛ.	λζ. Ηιϐ.	ξζ'. γο.	λγ'. Ηγ. ιϐ.	
18. Ἀδώνιδις.		Ἀδωνίν.		
18. ξζ. γ.	λγ. ϛ.	ξζ'. γο.	λγ'. Ηδ.	
19. ξζ.	λγ. γ.	ξζ'. Η.	λγ'. γο.	
20. ξζ. ϛ.	λγ. Ηιϐ.	ξζ'. Η.	λγ'. ιϐ.	
21. ξζ. ϛ.	λγ. ϛ.	ξζ'.	λγ'. Η.	
22. ξζ.	λγ. ϛ.	ξζ'.	λγ'. γ.	
23. ξζ. ϛ.	λγ. δ.	ξζ. ϛ.	λγ'. δ.	
24. ξϛ. Ηγ.	λγ.	ξϛ'. Ηγ.	λγ'.	
25. Συκάμινος.		Συκαμινών.		
25. ξϛ. ϛ.	λϐ. Η. ιϐ.	ξϛ'. Ηγ.	λϐ'. Ηγ	
26. ξϛ. Η. ιϐ.	λϐ. ϛ.	ξϛ'. γ. ιϐ.	λϐ'. Ηγ. ιϐ.	
27. Δῶρα.		Δώρα.		
27. ξϛ. ϛ.	λϐ. γιϐ.	ξ'. Η.	λϐ'. γο.	
28. Χερσίν.		Χορσέν.		
28. ξϛ. γ.	λϐ. Η. ιϐ.	ξϛ'. ϛ.	λϐ'. Ηιϐ.	
30. αἰατλαί.		αἰαπλάς.		
32. ξζ. ϛ.	λϐ. γ.	ξζ'. Η.	λϐ'. γ.	
33. περατοῦται.		περατοῦται.		
38. ο. Η.	λ. Ηγ.	ό. Η.	λα'. Ηγ.	
40. θάψακον τοῦ.		Θάψακρον τοῦ Εὐφράτου.		
40. Κασά.		Κατά.		
46. οδ. γο.	λη.	οά. γο.	λή.	
47. ἔνδοξα.		ἀξιόλογα.		
49. ξθ. γ.	λε. γ.	ξθ'. γο.	λε'. γο.	50.

Editio.		Manuscriptus.	
50. Κάσιον.		Κάσιον.	
55. Ἀνπλίβανος.		Ἀνπλίβανος τὸ ὄρος.	
57. ξθ. ∠.	λϐ. H.	ξθʹ. γο.	λϐʹ. H.
60. Ἀλσάδαμος.		Ἀσάλμανος.	
63. Ἵππος.		ὁ Ἵππος.	
63. ἐπέχει ὁ.		ἐπέχει.	
64. ξη. ϛ.	λϐ.	ξηʹ. H.	λϐʹ.
66. Γάλμυραν.		Πάλμυρα.	
67. οδ. δ.	λδ. δ.	οάʹ. δ.	λδʹ. Hδ.
159. 1. ογ. γ.	λγ. γ.	οάʹ. γο.	λγʹ. γο.
2. Δαμασκόν.		Δαμασκὸν ῥέων ποταμός.	
2. καλούμενος.		καλούμενος δέ.	
4. ξθ. δ.	λγ. ϛ.	ξθʹ. δ.	λγʹ. H.
5. ξθʹ.	λϐ. ϛ.	ξθʹ. H∠.	λϐʹ.
8. ξζ. γ.	λϐ. γ.	ξζʹ. γο.	λϐʹ. ∠.
9. Σίγγας.		Σίγγας ποταμός.	
9. Πιερίας.		Πιερίας τοῦ ὄρους.	
11. οα.	λζ. ∠.	οάʹ.	λζʹ. H.
13. οϐ.	λζ. ∠.	οϐʹ.	λζʹ. γο.
17. Ἀρήκα.		Ἀρέκη.	
17. ο. ϛ.	λζ. ∠.	οʹ. H∠.	λζʹ. γο.
18. οα.	λζ. ∠.	οʹ. δ.	λζ. ∠.
19. οα.	λζ.	οάʹ.	λζʹ. H.
21. Καταμάνα.		Καταμάνα.	
22. ο∠.	λϛ. γο.	οʹ. γο.	λϛʹ. γο.
23. Δήδα.		Βήδα.	
23. ο. ∠.	λϛ. ∠.	οʹ. ∠.	λϛʹ. H.
24. ο. ϛ.	λϛ. ∠.	οʹ. H.	λϛʹ. ∠.
26. Χολμαδάρα.		Χολμάδαρα.	
26. οα. δ.	λζ. ∠.	οάʹ. δ.	λζʹ. H∠.
27. Σαμόσατα.		Σαμόσατα λεγίων.	
27. οα. ϛ.	λζ. ιϐ.	οάʹ. H.	λζʹ. H. ιϐ.
28. Λεγίων.		Deeſt.	
30. Γίναρα.		Πινάρα.	
30. ξθ. ∠.	λϛ. H.	ξθʹ. H∠.	λϛʹ. H.
31. Πάγγαι.		Πάγραι.	
31. ο.	λϛ. ιϐ.	οʹ.	λϛʹ. H. ιϐ.
32. ξθ. ∠.	λϛ. δ.	ξθʹ. γο.	λϛʹ. δ.
33. Κυρριστικῆς.		Κυρρηστικῆς.	
35. Ῥηγιάς.		Ῥηγία.	
35. οα. δ.	λϛ. ϛ.	οάʹ. δ.	λϛʹ. H∠.
36. Ῥόδϐα.		Βόδϐα.	
36. οα. ∠.	λϛ. ∠.	οάʹ. ∠.	λϛʹ. γο.
37. οα.	λϛ. ϛ.	οάʹ.	λϛʹ. H.
38. Νιάρα.		Νίαρα.	
38. ο. ϛ.	λϛ. ϛ.	οʹ. Hγ.	λϛʹ. ϛ.
39. οα. δ.	λδ. δ.	οάʹ. δ.	λϛʹ. δ.
40. Κύρρος.		Κύϐρος.	
40. ο. ϛ.	λϛ.	οάʹ. ϛ.	λϛʹ.
41. οα.	λϛ.	οάʹ.	λϛʹ.
42. Θαῖνα.		Βαίνα.	

Editio.		Manuſcriptus.	
42. ο. ϛ.	λϛ.	ὁ. Ηγ.	λϛ΄.
43. οα. ϛ.	λϛ.	οά. Η.	λϛ΄.
45. Οὐρῆμα.		Οὔειμα.	
45. ο.	λζ.	οά. Ηδ.	λζ΄. Η.
46. οα. γ. ιϐ.	λζ. δ.	οά. Ηγ.	λζ΄. δ.
48. Εὐρωπός.		Εὔρωπος.	
48. οϐ.	λϛ. ϛ.	οϐ΄.	λϛ΄. Ηγ.
49. Κεκιλία.		Κικιλία.	
49. οα. γιϐ.	λϛ. γϑ.	οά. Ηγ. ιϐ.	λϛ΄. γϑ.
50. οα. ϛ.	λϛ. ϛ.	οά. Ηγ.	λϛ΄. Η.
51. οα. ϛ.	λϛ. δ.	οά. Ηγ.	λϛ΄. ιϐ.
52. Ἀειμάρα, οα. ϛ.	λϛ. ιϐ.	Deeſt.	
53. Ἐραγίζα.		Ἐράγιζα.	
55. ξϑ. ϛ.	λϛ. ϛ.	ξϑ΄. Η.	λέ. Η.
56. ο.	λε. γ.	ὁ.	λέ. γϑ.
57. ξϑ. ϛ.	λε. γ.	ξϑ΄. Ηγ.	λέ. γ. ιϐ.
58. Κασιωτίδος.		Κασσιώπιδος.	
60. ξϑ.	λε. ϛ.	ξϑ΄.	λέ. Η.
62. Βακταϊαλλή.		Βακκταΐλλοί.	
63. Αὔδα.		Λυδία.	
63. ξϑ. ϛ.	λε.	ξϑ΄. Η.	λέ.
64. Σελεύκεια.		Σελεύκεος.	
64. ξϑ. γ.	λδ. δ.	ξϑ΄. Η.	λδ΄. Ηδ.
64. Βήλαφ.		Βηλᾶ.	
65. ξη. γ.	λδ. Ηιϐ.	ξϑ΄. γϑ.	λδ΄. Η. ϛ.
66. ξϑ. Ηγ.	λδ. Η. ιϐ.	ξη΄. Η. ιϐ.	λδ΄. γ. ιϐ.
68. ξη. δ.	λϛ. ϛ.	ξη. δ.	λδ. δ.
160. 1. ξη. γ.	λδ. γ. ιϐ.	ξή. γϑ.	λδ΄. γ. ιϐ.
3. Μαμουγά.		Μάμουγα.	
3. ξϑ. γ.	λδ. δ.	ξϑ΄. γ.	λγ΄. Ηδ.
6. Ἀκοράκα.		Ἀκόραβα.	
9. οα. γ.	λδ.	οά. γϑ.	λδ. δ.
11. οα. Η. ιϐ.	λε. δ.	οά. Ηγ. ιϐ.	λε. Ηδ.
12. Ἄϑις.		Ἄϑις.	λέ. Η.
12. οϐ.	λε. ϛ.	οϐ΄.	λέ. Η.
14. ο. ϛ.	λε. γ.	ὁ. Η.	λέ. γο.
15. Ἀσαφδάμα.		Ἀσαφδ.	
15. ο. ϛ.	λδ. ϛ.	ὁ. Η.	λδ΄. Ηγ.
16. Τολμίδεσσα.		Τολμίδεσα.	
16. ογ. ιϐ.	λδ. ϛ.	ὁ. γ. ιϐ.	λ΄. δ. Η.
17. Μαρωνδας.		Μαρωνάς.	
17. οα. ϛ.	λδ. ϛ.	οά. ϛ.	λδ΄. Η.
18. Κόαρα.		Κόαρα.	
20. Ναζάμα.		Νάζαμα.	
20. ο. ϛ.	λδ. ιϐ.	ὁ. Η.	λδ΄. ιϐ.
21. Ὀῤῥόντου.		Ὀρόντου.	
22. Θελμινισσός.		Θελλωμισσός.	
22. ξϑ΄. γ.	λέ.	ξϑ΄. γο.	λέ.
23. ο.	λδ. δ.	ὁ.	λδ΄. Ηδ.
24. Ἔμισα.		Ἔμεσα.	
24. ξϑ. γ.	λδ.	ξϑ΄. γο.	λδ΄.
26. Καβίωσα.		Σιαβιώσα.	

Editio.		Manuscriptus.	
26. ξθ. ϛ.	λϛ. Ηδ.	ξθ'. γο.	λγ'. Ηδ.
27. ξθ. δ.	λγ. Η. ιϐ.	ξθ'. Ηδ.	λγ'. Η. ιϐ.
28. ο.	λγ. ϛ.	ό.	λγ'. Η.
30. ξη.	λδ.	ξή. Η.	λδ'.
31. ξη. δ.	λδ.	ξή. Ηδ.	λδ'.
32. ξζ. δ.	λγ. ϛ.	ξζ'. δ.	λγ.
33. ξζ'. γο.	λγ.	ξθ'. γο.	λγ'.
34. Συρίας.		Συρίας ἡ τῆς πόλεως, (sic) πόλεις αἵδε.	
36. ξη. γ.	λγ. γ.	ξή. γο.	λγ'. γο.
37. ἐπικληθεῖσα.		ἐπικαλουμένη.	
38. Γάανα.		Σάανα.	
39. ξη. ϛ.	λγ.	ξή. Η.	λγ'.
41. ξζ. ϛ.	λϐ. ϛ.	ξζ'. Η.	λϐ'. Η.
42. ξη. δ.	λϐ. δ.	ξή. δ.	λϐ'. Ηδ.
43. ξη.	λϐ. ϛ.	ξή.	λϐ'. Η.
44. Καπιτολιάς.		Καπιτωλίας.	
44. ξη. δ.	λϐ. ϛ.	ξή. Ηδ.	λϐ'. Η.
45. Γ'άδαρα.		Γάδαρα.	
46. ξη. γ.	λϐ. ϛ.	ξή. γο.	λϐ'. ϛ.
47. ξζ. γ.	λϐ. Ηιϐ.	ξζ'. γο.	λα'. Ηγ. ιϐ.
48. ξη. δ.	λα. δ.	ξή. δ.	λα'. Ηδ.
49. ξζ. γ.	λϐ. γ.	ξζ'. γο.	λα'. γο.
50. Δῖον.		Δίον.	
50. ξζ. ϛ.	λα'. ϛ.	ξζ'. Ηγ.	λα'. Ηγ.
51. ξζ. δ.	λα. ϛ.	ξζ'. Ηδ.	λα'. Η.
53. Κανάθα.		Κάναθα.	
55. Ῥησάφα.		Ῥήσαφα.	
56. Χόλλη.		Χολλή.	
56. οα. Ηδ.	λδ. δ.	οα'. Ηδ.	λδ'. Η.
57. Ὀρίζα.		Ὄριζα.	
59. Ἀδάδα.		Ἄδαδα.	
60. Παλμύρα.		Πάλμυρα.	
62. Δανάβα.		Δάναβα.	
64. Αὔερα.		Αὐερία.	
64. οα. Ηλ.	γ. γ.	οα'. Η.	λγ'. γο.
65. ο. γ.	λγ. γ.	ό. γο.	λγ'. γο.
66. Ὀδμανά.		Ὄδμανα.	
66. ο. ϛ.	λγ. Η.	ό. ϛ.	λγ'. ϛ.
67. Ἀτηία.		Ἄτηρα.	
67. οα. ϛ.	λγ. δ.	οα'. ϛ.	λγ'. δ.
161. 3. οϐ. γ.	λε. γ.	οϐ'. γο.	λε'. γο.
4. Ἀλαμάτα.		Ἀλάματα.	
8. ο.	λζ. Ηγ.	ό.	λϐ'. Ηγ.
9. ο.	λϐ. γ.	ό.	λϐ'. γο.
10. Νελάξα.		Νέλαξα.	
10. ο. ϛ.	λϐ. ϛ.	ό. ϛ.	λϐ'. Η.
11. Ἀδράμα.		Ἄδραμα.	
11. ξθ. ϛ.	λα. ϛ.	ξθ'. Ηδ.	λα'. Ηδ.
17. ἥτις καὶ Ἰουδαία καλεῖται.		Deest.	
19. Ἀσίας πίναξ δ.		Deest.	
20. Ἡ Ἰουδαία.		Ἡ Παλαιστίνη Συρίας ἥτις καλεῖται Ἰουδαία.	

Editio.		Manuſcriptus.	
25. Αἰγύπτῳ.		τῇ Αἰγύπτῳ.	
26. θέσις.		θέσις ὡς εἴρηται.	
32. ξϛ. δ.	λβ. γ.	ξϛ'. δ.	λβ'. Η.
33. ξϛ.	λβ. δ.	ξϛ'.	λβ'. δ.
34. ξε. γ.	λβ.	ξε'. γο.	λβ'. ιβ.
35. Γαμνιτῶν.		Γαμνιτῶν.	
36. ξε. δ.	λα. ϛ.	ξε'. δ.	λα'. Ηγ.
37. ξε. ϛ.	λα. Ηγ.	ξδ'. Ηδ.	λα'. Η.
38. ξε. ϛ.	λα. γ.	ξζ'.	λα' γο.
39. Ἀνδηδών.		Ἀνθηγάν.	
39. ξδ. δ.	λα'. γ.	ξδ'. Ηγ.	λα'. γο.
40. Ἀσφαγηπίδη.		Ἀσφαλτῆτις.	
42. ξϛ. ϛ.	λα. ϛ.	ξϛ'. Ηγ.	λα'. Η.
45. Καμφρεῖς.		Σαπφυρς.	
45. ξϛ. γ.	λβ. Η. ιβ.	ξϛ'. γο.	λβ'. γ. ιβ.
46. ξ. ϛ.	λβ. Η. ιβ.	ξϛ'. Ηγ.	λβ. ιβ.
47. ξζ. ιβ.	λα. δ.	ξζ'. ιβ.	λα'. Η.
50. ξϛ. ϛ.	λα. ϛ.	ξϛ'. Ηγ.	λα. Ηγ.
51. Θεῶα.		Θίνα.	
51. ξζ. ιβ.	λα. δ.	ξζ'. ιβ.	λα'. Ηδ.
54. ξε. γιβ.	λα. δ.	ξε'. γιβ.	λα'. Ηδ.
55. Γάμνθα.		Γαμνια.	
55. ξε. γ.	λβ.	ξε'. γο.	λβ'.
56. ξϛ.	λβ.	ξϛ'.	λβ'.
58. ξϛ. ϛ.	λα. γ.	ξϛ. Η.	λα'. Ηγ. ιβ.
59. ξϛ. γ.	λβ. ϛ.	ξϛ. γο.	λβ. ϛ.
60. Βαιτογαβρά.		Βαιτογαβρά.	
60. ξε. ϛ.	λα. ϛ.	ξε'. Η.	λα'. Η.
61. Ἐσβοῦς.		Σεβοῦς.	
61. ξε. γ.	λα. Η. ιβ.	ξε'. γο.	λα'. γιβ.
62. Ἐμμαοῦς.		Ἐμμαοῦζα.	
62. ξε. δ.	λα. ϛ.	ξε. Ηδ.	λα'. Ηδ.
162. 1. ξϛ. ϛ.	λα. δ.	ξϛ'. ϛ.	λα'. Ηδ.
2. ξε. ϛ.	λα. δ.	ξϛ'. Η.	λα'. Ηδ.
3. Φασηλίς.		Φασηλίς.	
3. ξϛ. ιβ.	λα. Η. ιβ.	ξϛ'. Ηγ. ιβ.	λα'. Η. ιβ.
4. ξϛ. δ.	λα. γ. ιβ.	ξϛ'. Ηδ.	λα'. Ηγ. ιβ.
5. ἡ νῦν καλουμένη Αἰλία Καπιτωλία.		ἥτις νῦν καλεῖται Καπιτωλίας.	
6. ξϛ.	λα. ϛ.	ξϛ'.	λα. γο.
7. ξϛ. δ.	λα. ϛ.	ξϛ'. δ.	λα'. Η.
8. ξϛ. ϛ.	λα. δ.	ξϛ'. Η.	λα'. δ.
9. Βηδδώρω.		Βηδώρω.	
9. ξϛ.	λα. δ.	ξϛ. Η.	λα'.
10. Θαμάρω.		Θαμαρά.	
10. ξϛ.	λϛ.	ξϛ'. ϛ.	λ'. Ηϛ.
12. ξζ. δ.	λα. Η. ιβ.	ξζ. δ.	λα'. Η. ιβ.
14. Καλιῤῥόη.		Καλλιρόη.	
15. ξζ. δ.	λα. δ.	ξζ'. Η.	λα'. δ.
16. ξϛ. ϛ.	λα.	ξζ.	λα'. ιβ.
19. ξδ. ϛ.	λα. δ.	ξδ'. Ηϛ.	λα'. δ.
20. ξε. ϛ.	λα. δ.	ξε'. Η.	λα'. δ.

21.

Editio.	Manuscriptus.
21. ξε. ς. λα. ς.	ξέ. Hς. λά. ς.
22. Ἔλουσα.	Ἕλουσα. Cum ſpiritu aſpero.
22. ξη. ς. λ΄. ς.	ξέ. ς. λ΄. Hς.
23. ξε. γ. λ. ς.	ξέ. γο. λ΄. Hς. ιβ.
26. Ἀσίας πίναξ δ.	Deeſt.
29. Πηγαιστίνη.	Πηγαιστίνη.
30. Σλείας. Mendoſe.	Συείας.
30. ὡεισμθύας.	διωεισμθύας.
36. ξε. κη. ω.	ξέ. κή. H.
37. Ἐλαυείτη.	Ἐλλνίτη.
38. ξε. κη. γ.	ξς΄. κθ΄.
	ἐπέχει δὲ καὶ ἡ μὲν Φαρὰν κώμη μοίρας, ξέ. κή. γο.
41. Ἐλαΐα.	Ἐλαΐνα κώμη.
42. ξε. Hγ. κθ. δ.	ξέ. Hς. κθ΄. δ.
46. ταύτης τῆς γραμμῆς.	Deeſt.
50. μελανά.	μελανα.
50. μύχου.	μυχοῦ κόλπου.
52. καὶ ἀπὸ μὲν δύσεως.	καὶ εἰσὶν ἔθνη ἀπὸ μὲν δύσεως.
60. Ἐβόδα.	Βόδα.
60. ξε. δ. λς.	ξέ. δ. λ΄. H.
61. ξε. δ. λ. γ.	ξέ. Hδ. λ. H.
62. ξς. γ. λ. ς.	ξς΄. γ. λ΄. H.
63. ξε. ς. λ. δ.	ξέ. Hγ. λ΄. δ.
163. 1. Γοββα.	Γόββα.
2. ξε. γ. κθ. Hδ.	ξέ. γο. κθ. Hδ.
4. ξς. Hδ. λ. γ.	ξς΄. Hδ. λ΄. γ.
5. Χαράκωμα.	Χαράκκωβα.
5. ξς. H. λ.	ξς΄. ς. λ΄.
6. ξς. H. κθ. γ.	ξς΄. ς. κθ΄. γο.
7. ξς. Hδ. κθ. Hγ.	ξς΄. Hδ. κθ. Hγ.
10. Θοαΐα.	Θαΐα.
12. ξζ. H. λ. γ.	ξζ΄. λ΄. γ.
14. Σεβουῶτα.	Ἔσβουτα.
14. ξη. H. λα.	ξή. Hγ. ιβ. λα.
18. Αὐδία.	Λυδία.
19. Ῥαβμαθμώμα.	Ῥαβμαθμώμ.
19. ξη. ς. λ. ς.	ξή. H. λ΄. H.
20. Ἀνίθα.	Ἄνιθα.
20. ξη. γ. λα. δ.	ξή. γο. λά. δ.
21. ξθ. δ. λα. ς.	ξθ΄. δ. λά. ς.
22. Βόστρα.	Βόστρα λεγίων.
22. ξή. δ. λα. ς.	ξθ΄. Hδ. λά. H.
23. λεγιών.	Deeſt.
24. Μεσάδα.	Μέσαδα.
24. ξθ. γ. λα. ς.	ξθ΄. ς. λ΄. H.
25. ξθ. γ. λα. γ.	ξθ΄. γο. λά. γο.
29. Ἀσίας πίναξ δ.	Deeſt.
38. ο. λδ. γ.	π΄. λδ΄. ς.
41. ος. δ. λς. ς.	ος΄. δ. λγ΄. γ.
47. πέρας.	μέσον.
48. οδ. λδ. γ	οδ΄. λζ΄. χ.

Editio.		Manuscriptus.	
49. ος. γ.	λς. δ.	ϛϛ. γο.	λϛ'. δ.
55. οδ.	λε.	οβ'. γο.	λε. γ.
57. οε.	λζ. ϛ.	οε'.	λζ. H.
59. ος.	λδ.	οε'. Hδ.	λγ'. Hγ.
164. 2. Τιγζων.		Γήλιν.	
7. οβ.	λζ. ϛ.	οβ.	λζ'. H.
8. οβ. γ.	λς. γ.	οβ'. γ.	λϛ. γο.
9. Βαρταμὴν.		Βαρσάμιν.	
9. οβ. γ.	λς. δ.	οβ. γ.	λϛ'. δ.
10. Σαρθάν.		Σάρουηκα.	
10. οβ. H.	λε. Hγ.	οβ'. ϛ.	λε'. Hγ.
11. Βερσίμα.		Βέρσιμα.	
11. οβ. ϛ.	λε. Hϛ.	οβ'. γ.	λε'. Hιβ.
12. Βαῦκχα.		Μαῦβαι.	
12. οβ. Hγ.	λε. γ.	οβ'. Hγ.	λε'. γο.
14. ογ. H.	λε. H.	ογ'. δ.	λε. ϛ.
15. οδ'.	λε'. ϛ.	οδ.	λε'. ϛ.
16. οδ. δ.	λδ. δ.	οδ. δ.	λδ'. Hδ.
20. Βυθαύθα.		Βέθαννα.	
20. ος.	λδ. δ.	οϛ.	λδ'. δ.
21. ος.	λδ.	ϛϛ'.	λδ'.
22. Ἀγαμαΐα.		Ἀγαμνα.	
22. οζ. H.	λγ. H.	ϛϛ. H.	λγ'. H
23. Εὔδραπα.		Εὔδραπα.	
23. οζ. ϛ.	λγ. γ.	οζ. ϛ.	λγ'. γο.
26. οζ. H.	λδ. γ.	οζ. H.	λε'. γ.
26. Τηειδατα.		Τερειδάτα.	
27. οζ. γ.	λδ. H.	οζ. γο.	λε'. H.
28. οη. δ.	λβ. γ.	οη'. δ.	λε'. γο.
29. Βαβυλῶνος.		Βαβυλωνίας.	
32. οθ.	λε. γ.	οθ'.	λε'. γο.
34. οθ. γ.	λε. γ.	οθ'. γ.	λε'. γο.
36. Δύρβηττα.		Δόρβηττα.	
37. Σαφῆ.		Σάπφη.	
37. οζ.	λζ. ϛ.	οζ'.	λζ. γο.
38. ος.	λζ. γ.	οϛ'.	λζ'. γ.
38. Διβα.		Δῆβαι.	
39. ος.	λζ.	οϛ'.	λζ'.
40. Βητοῦσα.		Βητοῦσα.	
40. οζ.	λε. ∠.	οζ'.	λϛ'. Hδ.
41. Λαμβαία.		Λαββανα.	
41. οζ'. ϛ.	λϛ'. γ.	οζ'. Hγ.	λϛ'. H.
42. οη. δ.	λς. δ.	οη'. H∠.	λϛ'. γ.
43. οθ.	λϛ.	οθ'.	λϛ'. δ.
44. οθ. ϛ.	λϛ. γ.	οθ. ϛ.	λϛ'.
45. Τεσκάφη.		Σκάφη.	
46. οθ. Hδ.	λ∠. ϛ.	οθ'. H∠.	λδ'. H.
47. οθ. ϛ.	λ∠. ϛ.	οθ'. Hγ.	λ∠'. γ.
51. Βιθιάς.		Βιθια.	
51. οβ. γ.	λζ. γ.	οβ'. γ.	λζ'. γο.
52. οβ.	λζ. ϛ.	οβ'. H.	λζ'. H.

Editio.		Manuscriptus.	
53. Ὄμβρεα.		Ὀμβραία.	
54. ογ. γ.	λζ. γ.	ογ΄. γ.	λζ΄. Hγ.
55. ογ. ϛ.	λζ. ϛ.	ογ΄. H.	λζ΄. γο.
56. ογ. ϛ.	λζ. H.	ογ΄. H.	λζ΄. H.
57. Ὄζιρα.		Ὀλίβερα.	
57. ογ. ϛ.	λζ.	ογ΄ H.	λζ΄.
58. Σαῤῥαίη.		Σάραῤῥα.	
58. οδ.	λη.	οδ΄.	λη΄. δ.
59. Σαμάχη.		Σαχθίη.	
59. ογ.	λη. δ.	ογ΄.	λζ΄. Hδ.
60. Ἀρξάμα.		Ἄρξαμα.	
60. οδ. δ.	λζ. δ.	οδ΄. γο.	λζ΄. δ.
61. Γιζάμα.		Γιζαμα.	
61. οδ. δ.	λζ. σ.	οδ΄. γ.	λζ΄. δ.
62. οδ.	λζ. ϛ.	οδ΄. δ.	λζ΄. H.
63. οζ. ϛ.	λζ. γ.	οδ΄. Hδ.	λζ΄. γ. ιϛ.
64. οε. ϛ.	λζ. δ.	οε΄. ϛ.	λζ΄. H.
65. Βιθίγα.		Βίθγα.	
65. οε. ϛ.	λζ. ϛ.	εε΄. ϛ.	λζ΄. Hδ.
66. Βαξάγα.		Βάξδγα.	
67. ογ.	λϛ. H.	ογ΄.	λϛ΄. γο.
68. Βάλλαθα.		Βάλλαθα.	
68. ογ. ϛ.	λϛ. ϛ.	ογ΄. Hδ.	λϛ΄. γο.
165. 1. οδ. γ.	λϛ. δ.	ογ΄. δ.	λϛ΄. ϛ.
2. Τιειθία.		Τιείτθα.	
2. οδ. Hγ.	λϛ. δ.	ογ΄. Hγ.	λϛ΄. δ.
3. Θεργουβίς.		Θενγουβίς.	
3. οε. ϛ.	λϛ.	οδ΄. γο.	λϛ΄. H.
4. Ὀρθάγα.		Ὄρχαθα.	
4. οε. ϛ.	λε. δ.	οδ΄. γο.	λϛ΄.
5. Ὀλία.		Ἐλτία.	
5. οϛ. γ.	λϛ. γ.	οδ΄. γο.	λϛ΄. Hδ.
6. οε.	λϛ. δ.	οε΄. H.	λϛ΄. γ.
7. οϛ.	λϛ. δ.	οϛ΄. γ.	λϛ΄. γο.
8. Γυρβάθα.		Γόρβαθα.	
9. Βάδαυσα.		Δάβαυσα.	
9. οϛ.	λϛ.	οϛ΄.	λϛ΄.
10. οζ. γ.	λϛ.	οζ΄. γο.	λϛ΄.
11. Ἄκραβα.		Ἀκράβαι.	
11. ογ. H.	λε. Hγ.	ογ΄. ϛ.	λε΄. Hγ.
12. οδ.	λε. Hδ.	οδ΄.	λε΄. H.
13. Ῥαισένα.		Ῥέσαινα.	
13. οδ. γ.	λε. H.	οδ΄. γο.	λε΄. γο.
14. οε. Hδ.	λε. γ.	οε΄. Hδ.	λε΄. Hγ.
15. οζ. δ.	λε. Hγ.	οδ΄. δ.	λε΄. γ.
16. Βημάτρα.		Βιμάτρα.	
16. οϛ. δ.	λε. γ.	οϛ΄. δ.	λε΄. γ.
17. Δερέμμα.		Δαρέμμα.	
17. οϛ. γ.	λε.	οϛ΄. γ.	λε΄.
18. Κεφ. ιθ.		ιη΄.	
20. Ἀσία, πιν. δ.		Deest.	

Editio.		Manuſcriptus.	
23. Εὐφράτου.		Εὐφράτου.	
24. οϛ. δ.	λγ. γ.	οϛʹ. δ.	λγʹ. γ.
25. διωρισμένοις.		διωρισμένοις.	
25. τε.		Deeſt.	
26. καὶ Ἰουδαίας καὶ τῆς Πετραίας Ἀραβίας.		Deſunt.	
29. τοῦ Περσικοῦ.		Περσικοῦ τοῦ.	
30. κόλπου.		τῆς πρὸς τῷ κόλπῳ.	
31. καὶ κατὰ θέσιν.		Deeſt.	
32. οθ.	λϛ. ϛ.	οθ.	λʹ. Η.
39. διωρισμένοι.		διωρισμένοι.	
41. ἐρημοῦ.		ἐρῆμοι.	
44. Καπτώμιοι.		Βαπτώμαῖοι.	
46. Αγαβηνοι.		Αγρυβηνοί.	
49. τό.		τα.	
49. τοῖς Καυχαβηνοῖς.		τοὺς Καυχαβηνοὺς.	
54. Μαρτινοι.		Μαρτηνοί.	
57. ογ. ϛ.	λε. γ.	οϛʹ. Η.	λεʹ. ιβ.
58. Βίρθα.		Βίρθα.	
58. ογ. γ.	λε.	οϛʹ. γο.	λεʹ.
59. Γάδιρθα.		Γάθρθα.	
60. οδ. ιβ.	λδ. δ.	οδʹ. ιβ.	λδʹ. Η.
62. Ἐδδάρα.		Δάδαρα.	
166. 1. Βηλατάγα.		Βηλίγαγα.	
1. οε.	λδ.	οβʹ.	λδʹ.
2. οε. γ.	λδ.	οεʹ. γο.	λδʹ.
3. Κολόεινα.		Κολάεινα.	
3. οε. ϛ.	λγ. ϛ.	οεʹ. Η.	λγʹ. γο.
4. Βελγαία.		Βελγαώαγα.	
4. οε.	λγ. ϛ.	οϛʹ.	λγʹ. Η.
7. οθ.	λ. ϛ.	οθ.	λʹ. Η.
8. Ἀδικάρα.		Γ'δικάρα.	
8. οε.	κθ.	οθʹ.	κθʹ. Η.
9. Γοχσύρα.		Γουκάρα.	
10. μεσογεία.		Μεσοποταμία.	
11. Βαραθημα.		Βαράθηνα.	
11. οβ. γ.	λϛ. ϛ.	ογʹ. γ.	λγʹ.
13. Καχη.		Χόκη.	
13. οβ. ϛ.	λβ. ϛ.	οβʹ. Η.	λβʹ. Η.
14. Γααρα.		Γαύαρα.	
14. ογ. γ.	λβ. γ.	ογʹ. γο.	λβʹ. γο.
15. Αὐραία.		Αὔρανα.	
15. ογ. δ.	λβ. γ.	ογʹ. δ.	λβʹ. γο.
16. Βηγαίνα.		Ῥήγαννα.	
16. οε. γ.	λγ. γ.	οεʹ. γο.	λγʹ. γ.
17. οβ. ϛ.	λβ.	οβʹ. Η.	λβʹ.
18. οβ. ϛ.	λα. δ.	οβʹ. Η.	λαʹ. δ.
19. οε.	λα. γ.	οεʹ.	λαʹ. γο.
20. οε. γ.	λα.	οεʹ. γο.	λαʹ.
21. οβ. δ.	λ. ϛ.	οβʹ. Ηδ.	λʹ. Η.
22. ογ. ϛ.	λ. ϛ.	ογʹ. Η.	λʹ. Η.
23. Δάφα.		Σάφα.	

Editio.	Manuscriptus.
23. οδ. δ. λϛ.	οδ'. δ. λ'. Η.
ογ. λγ.	οε'. λ'. γ.
. Ο'δογαύα.	Ο'δάγανα.
25. οϛ. δ. λ'. γο.	οϛ'. δ. λ'. γο.
27. Ζαγμαίς.	Ζαγμαίς.
27. οϛ. Η. λ. ϛ.	οϛ'. Η. λ'. ϛ.
28. οϛ. Ηδ. λ. δ.	οδ'. Η. λ'. δ.
29. Α'βαίρα.	Ο'βαίρα.
29. ο. λ.	οά. λ'. Ηδ.
30. οβ. Ηδ. κθ. Η.	οβ'. δ. λ'. ϛ.
31. Ναχάβα.	Βάναχα.
31. ογ. Ηγ. κθ. γ.	ογ'. δ. κθ'. γ. ιβ.
32. οε. Η. κθ'. Η.	οε. κθ'. γο.
33. Α'λλάτα.	Α'λάτα.
33. οε. γ. κθ. Η.	οε'. γο. κθ'. Η.
34. Α'βέρη.	Βέρη.
34. οϛ. γ. κθ. Η.	οϛ'. γο. κθ'. Η.
35. Καλάθουσα.	Καλαθούα.
35. οε. δ. κθ. Η.	οζ'. Η. κθ'. Η.
36. οε γ. κθ. Η.	οή. γ. κθ'. Η.
37. κεφ. κ.	ιθ'.
39. Α'σίας πίναξ δ.	Deest.
45. πόλεις.	πόλεις.
49. ἐπὶ τῇ ἐρήμῳ.	ἐπὶ δὲ πρὸς τῇ ἐρήμῳ Α'ραβίας.
52. Βαβυλῶνες.	Βαβυλωνίας.
53. καὶ ὁ.	Desunt.
53. Βααρσάρης.	Μααρσάρης.
54. ὅς.	Deest.
54. συμβάλλει.	συμβάλλων.
55. οθ. λδ. γο.	οή. γ. λέ. γο.
56. ὁ δὲ.	πόλις δέ.
56. καλεῖται.	ὃς καλεῖται Μααρσάρης.
61. οη. ϛ. λβ. ϛ.	οή. Η. λβ'. Η.
62. Αὐγανίτης.	Αὐχανίτης.
167. 2. Α'μορδακία.	ἡ Α'μορδοκαία.
3. ὑποκειμένοις.	ὑποκειμένοις.
4. Σίσφας.	Σισφάδας.
7. πόλιν.	τὴν πόλιν.
8. Βίλβη.	Βίβλη.
8. οθ. ϛ. λγ. δ.	οθ'. λδ.
9. Διδουγούα.	Διδιγύα.
9. οθ. Ηδ. λγ. γ.	οθ'. Η. λγ'. γο.
10. Γουῦδα.	Πουῦδα.
10. οθ. γ. λγ. δ.	οθ'. γο. λγ'.
11. οθ. ϛ. λβ. γ.	οθ'. γο. λβ'. γο.
13. οθ. Ηγ. λα. δ.	οθ'. Η. λά. δ.
14. τὸ ἀνατολικὸν στόμα τῶν τοῦ Τίγριδος ἐκβολῶν αἱ ἐπέχουσι.	τῶν τοῦ Τίγριδος ποταμοῦ ἐκβολῶν τὸ ἀνατολικὸν στόμα ἐπέχει.
16. * * *	τὸ δὲ δυτικὸν, οθ'. Η. λ'. δ.
17. π. λα.	π'. λά. ϛ.
18. Εὐφράτου.	Εὐφράτου.

Editio.		Manuſcriptus.	
20. οζ. γ.	λδ.	οζ. γο.	λδ'.
21. Θακχῆνα.		Θακκηια.	
21. οζ. δ.	λδ. ς.	οζ'. Ηδ.	λδ'. Η.
22. οη. ς.	λε. ς.	οη. Η.	λε'. Η.
25. καλσυμάχο.		Deeſt.	
25. Βααρσάρη.		Μααρσάρη.	
27. οη. δ.	λδ. ς.	οη'. γ.	λδ'. Η.
28. οη. δ.	λγ. γ.	οη'. Ηδ.	λγ'. γ.
31. οθ.	λγ. γ.	οθ.	λβ. γο.
33. Φύμδνα.		Χύμδνα.	
34. Κιάσα.		Καίσα.	
34. ος. γ.	λβ. ς.	ος. γο.	λβ. Ηγ.
35. Βησάμβη.		Βισσάδη.	
35. οζ. ς.	λβ. ς.	οζ'. Η.	λβ'. Η.
36. οη. ς.	λβ. γο.	οη. Η.	λβ. γο.
37. Βεξαίνα.		Βέξαια.	
37. οθ.	λβ. ς.	οθ'.	λβ'. Ηγ. ιβ.
38. Θελίμη.		Θελμη.	
38. ος. γο.	λβ.	οζ. γο.	λβ'.
39. Σοήδα.		Σέρηδα.	
39. οζ.	λα. γ.	οζ'.	λβ'. Η.
40. οη.	λα.	οη.	λα. γ.
41. Ῥάγδα.		Ῥαγία.	
41. οη. γ.	λα. γ.	οη. γο.	λα'. γ.
42. οθ. δ.	λα. Η.	οθ'. δ.	λα'. ς.
47. Βιβλίου πέμπτου τέλος.		τέλος ε.	
168. ς. Βιβλίον ς.		ς'.	
		Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ ἕκτῳ.	
		Πίναξ ε.	
9. Ἀσυρίας.		α'. Ἀσυρίας.	
Μηδίας &c. uſque ad Γεδρωσίας lineâ 29.		β'. Μηδίας.	
		γ'. Σουσιανῆς.	
		δ'. Περσίδος.	
		ε'. Παρθίας.	
		ς. Καρμανίας ἐρήμου.	
		Πίναξ ς'.	
		ζ'. Ἀραβίας εὐδαίμονος.	
		η'. Καρμανίας.	
		Πίναξ ζ'.	
		θ'. Ὑρκανίας.	
		ι'. Μαργιανῆς.	
		ια'. Βακτριανῆς.	
		ιβ'. Σογδιανῶν.	
		ιγ'. Σακῶν.	
		ιδ'. Σκυθίας τῆς ἐντὸς Ἰμάου ὄρους.	
		Πίναξ η'.	
		ιε'. Σκυθίας τῆς ἐκτὸς Ἰμάου ὄρους.	
		ις'. Σηρικῆς.	
		Πίναξ θ'.	
		ιζ'. Ἀρείας.	
		ιη'. Παροπανισαδῶν.	

Editio.		Manuscriptus.	
		ιθ'. Δραγγιανῆς.	
		κ'. Ἀραχωσίας.	
		κά. Γεδρωσίας.	
		Γίνονται ἐπαρχίαι κά. πίνακες ε.	
32. Ἀσίας πίναξ ε'.		Deeſt. Itaque poſtea quoties illud Ἀσίας πίναξ cum numero exſtat in edito poſt quemcumque titulum, toties idipſum deeſt in Ms.	
34. ἠρημωθέῳ.		Εἰρημωθέῳ.	
39. θέσις.		θέσις ἐπεχ.	
40. ϖδ.	λς.	ϖ'. ιϐ.	λδ'. ιϐ.
41. * * *		καὶ ϖδ'.	λς'.
42. μέρη.		μέρη πλ.	
44. Χαβώρας.		Χοάθρας.	
53. καὶ τῆς Σιτακηνῆς.		Deeſt.	
169. 4. Καλακινη.		Καλακηνή.	
9. ος.	λη. δ.	ος'.	λή. δ.
10. Σαυάρα.		Σαύχαρα.	
10. ος.	λζ. Hδ.	ος'. δ.	λζ'. δ.
11. Βεστάρα.		Βέσταρα.	
12. Βελκιαία.		Βελκίδνα.	
13. οη.	λς. γ.	οή.	λς'. γο.
14. Σακάδα.		Σάκαδα.	
14. οη. ς.	λς. H.	οή. H.	λς'. H.
15. Ὄρβα.		Ὄρβα.	
16. ϖ.	λς.	ϖ'.	λς'.
17. ϖ.	λε. H.	π'.	λέ.
19. Βιρθαμά.		Βίθαβα.	
19. ϖζ'. γ'	λζ. γ.	οζ'. γο.	λή. γο.
20. Θάθα.		Δάρθα.	
20. πη. ς.	λή. Hδ.	οή. H.	λή. Hδ.
21. ϖθ. γ.	λη. Hδ.	οθ. γο.	λή. Hδ.
22. ϖς.	λθ. ς.	ϖ'. H.	λθ'. H.
23. Ὀβάνα.		Ὄβδνα.	
24. Θηροσάρα.		Θησάρα.	
24. πα. δ.	λη. ς.	πά. δ.	λή. H.
26. Ὄρβα.		Ὄρβα.	
27. ϖ. γ.	λη. ς.	ϖ'. Hδ.	λή. ς.
28. πα. ς.	λη. ς.	πά. H.	λή. ς.
29. οθ.	λζ. δ.	οθ'.	λζ'. Hδ.
30. Γαυγάμηλα.		Γαυδάμηδα.	
30. οθ. ς.	λζ. δ.	οθ'. H.	λζ'.
31. Σάρβηνα.		Σάρβινα.	
32. Ἄρβηλα.		Ὄρβιλα.	
33. Γομάρα.		Γόμφρα.	
33. πα. γ.	λζ. γ.	πά. γ.	λζ'. H.
34. ϖβ. ς.	λζ. γ.	πά. H.	λζ'. γο.
35. Ὀσσονή.		Εἰσόνη.	
35. ϖβ. ς.	λζ. ς.	ϖβ'. H.	λζ'. ς.
36. ϖ. γ.	λς. γ.	ϖγ'.	λς'. γο.
37. ϖ. Hγ.	λς. ς.	ϖ'. H.	λς'. ς.

Editio.		Manuſcriptus.	
38. πα. ς.	λς. ς.	πά. Η.	λς'. Η.
39. Βηϑόρα.		Θηϐόρα.	
40. Α'ῤῥάπα.		Α'ῤῥάπα.	
40. πβ.	λς'. ς.	πβ'.	λς'. Η.
39. ϖγ. γ.	λς. Ηδ.	πγ'. γ.	λς'. Η.
41. Βίννα.		Κίννα.	
41. ϖγ. γ.	λς. ς.	ϖγ'. γ.	λς'. ς.
42. πα. δ.	λς.	πά. δ.	λς'.
43. πβ.	λε. ς.	ϖβ'.	λέ. Η.
46. Λθυκός.		Λύκος.	
48. πέυ.		πόν.	
53. οϑ.	λς. ς.	οϑ'. Η.	ς'. ιβ.
54. Γόργος.		Γοργός.	
55. π. γ.	λη.	ϖγ'.	λή.
57. ϖ.	λε. γ.	ϖ.	[illegible]
170. 1. Σαίννα.		Σαιια.	
2. Καμβύσου.		Καμβίσου.	
3. πα. γ.	μβ'. ς.	ϖ'.	μα.
4. ϖβ.	μβ. ς.	πά. γς.	μβ'. Η.
5. πα.	μα. δ.	ϖβ. Η.	μβ'. Η.
6. πα.	μβ.	ϖ'.	μβ'. δ.
7. πα.	μ. ς.	ϖβ'.	λς'. Η.
8. ΚΑΔΟΥΣΙΩΝ. Χάραξ.		Καδουσίων Χάραξ.	
10. πε. ς.	μα. ς.	πε. Η.	μα'. Η.
11. Μάρδου.		Α'μάρδου.	
12. ϖς. ς.	μα. ς.	ϖς'. Η.	μα. Η.
13. πε.	λη. ς.	πε.	λή. Η.
15. Μαριανῆς.		Μαρτιανῆς. Mendum utrinque.	
17. πς. Η.	μ. ς.	ϖς'. Η.	μ'. γς.
18. πη. Ηδ.	μ. ς.	πή. δ	μ. ς.
19. Σπίωνος.		Σπάτωνος.	
20. ϛγ.	μ. γ.	ϛ'. γ.	μ.
23. ϛγ.	μ. ς.	[illegible]	μ'. Η.
31. τὸ.		τὸ πέρατος δ.	
31. ϛδ.	λη. Η.	ϛ'.	λδ'. Η.
32. καί.		Παρτίας μεσημβρινὴ πλευρά.	
33. Παραχοάϑρον.		Παραχοάϑρας.	
36. [illegible]		διαιρούμενον.	
43. πε.	λη.	πη. [illegible]	λή.
45. πη. Η.	λη.	ϛ'. Η.	λτ.
46 μέρος ἐ τὸ δυτικόν.		Deeſt.	
47. ϛη.	λη.	ϛα'.	λή.
53. κατέχουσιν οἱ Καρδοῦχοι ἢ Καδούσιοι.		Καδούσιοι ἢ [illegible]	
55. [illegible]		[illegible]	
59. ὅπως περὶ τὸ.		περὶ τὸ [illegible]	
60. Καρχηδών.		Καδούσιοι.	
171. 7. Σιγριανή.		Σιγριανή.	
9. Οὐάνδαπη.		Οὐάδαση.	
14. πδ. ς.	[illegible]	ϖδ'. Η.	λζ'.
18. Σκανκεία.		Σκάζεια.	

	Editio.		Manuſcriptus.	
20.	π. γ.	μϐ. ϛ.	π΄. γο.	μϐ΄. Η.
22.	πγ. ϛ.	μϐ.	πγ΄. Η.	μϐ΄.
23.	πγ.	μα. ϛ.	πγ΄.	μα΄. δ.
24.	Σωζόα.		Σαζία.	
25.	Τονδάρϐα.		Τονζάρμα.	
25.	πα.	μα. ϛ.	πα΄. Η.	μα΄. Ηδ.
26.	Ἄζάπα.		Ἄζαγα.	
27.	πα. γ.	μα. ϛ.	πα΄. γ.	μα΄. Η.
28.	μϐ. γ.	μϐ. ϛ.	πϐ΄. γο.	μα. Η.
29.	πα. ϛ.	μα. γ.	πδ΄. ϛ.	μα΄. γ.
30.	πα. γ.	μα.	πδ΄. γ.	μα΄.
31.	π. Ηδ.	μα.	πϛ΄. δ.	μα΄.
32.	ϖ. γ.	μ. Η.	π΄. γο.	μ΄. Η.
33.	πϐ.	μ. ϛ.	πϐ΄.	μ΄. γο.
34.	Φαζάκα.		Φάζαϐα.	
35.	Φαραϛία.		Φαράσπα.	
35.	πε. Ηδ.	μ. Η.	πε΄. Η.	μ΄. Η.
36.	Κυρίωα.		Κοδρνα.	
36.	πϛ. Ηδ.	μ. Η.	πϛ΄. δ.	μ΄. Η.
37.	ϖϛ. Η.	μ.	πϛ΄. Η.	μ΄.
38.	πδ. γ.	μ. γ.	πζ΄. γο.	μ΄. γ.
39.	πδ. γ.	λθ. γ.	πα΄. γο.	λθ΄. γο.
40.	Γάζακα.		Ζάζακα.	
40.	πε. δ.	λθ. Η.	πγ΄. γο.	λθ΄. Η.
43.	Ἀγδυζαγώα.		Ἀγδύζαυα.	
45.	Γαάλα.		Γάλλα.	
46.	Ὀρσχδύα.		Ὀράχδυα.	
47.	ϟγ. ϛ.	λθ.	ϟγ΄.	λθ΄.
48.	ϟγ.	λθ.	ϟγ΄.	λθ΄. Η.
49.	πγ.	λη. Ηγ.	πγ΄.	λη΄. ϛ.
50.	Ὄρϐα.		Ὄρϛ.	
51.	πε.	λη. γ.	πε΄.	λη΄. γο.
52.	πϛ. γ.	λη. Ηδ.	πϛ΄. γο.	λη΄. Ηδ.
54.	πη.	λη. Ηγ.	πη΄.	λη΄. Η.
55.	πθ.	λη. γ.	πθ΄.	λη΄. γο.
56.	Οὐεσάππη.		Οὐεσάσπη.	
56.	πη. γ.	λη. γ.	πθ΄. γο.	λη΄. γο.
57.	ϟ. δ.	λη.	ϟδ΄.	λη΄.
59.	πγ. γ.	λη. γ.	ϟγ΄. γ.	λη΄. γο.
60.	Οὐενέκα.		Οὐένεκα.	
61.	πε. ϛ.	λζ. ιϐ.	πε΄. Η.	λζ. γο.
62.	πϛ. ϛ.	λζ. ιϐ.	πϛ΄. ϛ.	λζ΄. Ηδ.
63.	πϛ.	λζ.	πϛ΄.	λζ΄.
64.	ϖζ.	λζ. ϛ.	ϖζ΄.	λζ΄. Η.
65.	Λάρσασα.		Λάρσσα.	
66.	πη.	λζ. δ.	πη΄.	λζ΄. Ηδ.
67.	Λοκάϛρα.		Χοάϛρα.	
67.	ϖθ.	λζ. γ.	ϖθ΄.	λζ΄. γο.
68.	Νιφαυαίδρα.		Νιφαύνδα.	
68.	πη.	λζ. ϛ.	πη΄. Ηγ.	λζ΄. ϛ.

T 8

Editio.		Manuscriptus.	
172. 3. ζγ. γ.	λζ. δ.	ζγ. γο.	λζʹ. δ.
4. Τιβζακαία.		Τραύαζα.	
4. πϛ. γ.	λϛ.	ζγʹ.	λζʹ. γο.
5. Βηθάρζα.		Θηβάρζα.	
5. πδ. γ.	λϛ. γ.	πδʹ. γ.	λϛʹ. γο.
6. πε. ϛ.	λϛ. γ.	πε. ϛ.	λϛʹ. γ.
7. πϛ.	λϛ. ϛ.	πζʹ. ϛ.	λζʹ. ϛ.
8. πζ. γο.	λϛ.	πζ. γο.	λϛʹ.
9. πη. γ.	λϛ. ϛ.	πη.	λϛʹ. H.
10. πη. δ.	λϛ. ϛ.	πη. H[illegible].	λϛʹ. H.
11. πε.	λϛ. γ.	πθ.	λϛ. γο.
12. ζα.	ϛ. ϛ.	ζʹ. δ.	λϛʹ. Hγ.
14. ζβ. γ.	λϛ. ϛ.	ζβʹ. γ.	λϛ. H.
15. ζγ.	λϛ. δ.	ζγʹ. γ.	λϛʹ. δ.
16. ζγ. ϛ.	λϛ. γ.	ζγʹ. γο.	λϛʹ. γο.
17. Ἀβακεια.		Ἀβάκαια.	
18. Κίμβωα.		Κίγβωα.	
18. πζ.	λε. ϛ.	π[illegible].	λεʹ. H.
19. Δαθα.		Δάθθα.	
19. πε. γ.	λε. γ. ιβ.	πη.	λεʹ. γ. ιβ.
20. Γερέαπα.		Γέραπα.	
20. πθ. γ.	λε. γ.	πθ. γο.	λεʹ. γ.
21. ζ. ϛ.	λε. γ.	ζʹ. ϛ.	λεʹ. γο.
23. ζβ. γ.	λε. ϛ.	ζβ. γο.	λεʹ. ϛ.
24. Ἀργαραιβάκα.		Ἀργαραισδάκα.	
25. ζ. ϛ.	λδ. δ.	ζγʹ. H.	λεʹ. Hδ.
26. ζγ. γ.	λδ. δ.	ζγʹ. γ.	λδʹ. H. δ.
40. πϛ. H.	λʹ. H.	πϛʹ. H.	λʹ. H.
43. ϙ. H.	λδ.	οϙ. H.	λʹ. δ.
44. τῶ.		τῶν τοῦ.	
46. Πασίωου.		Πασιοῦ.	
46. πα. γο.	λα.	πα.	λα.
50. Εὐλαίου.		Ἀλιοῦ.	
52. πϛ.	λη.	π[illegible]ʹ.	λη.
53. * * * *		Nihil vacuum.	
54. πδ. H.	λ. H.	πδʹ. Hδ.	λʹ. H.
55. πϛ. H.	λ. H.	πϛʹ. H.	λʹ. H.
58. Ἐλδιμαῖα.		Ἐλδυμαῖα.	
60. Τιτιπα.		Τίγρη.	
62. Καβαδδίων.		Καβαδδίων.	
173. 2. Κ[illegible]πα.		Κυπία.	
4. Χεραπωττης.		Χθαπαππης.	
5. Κυάπας.		Κυαπας.	
8. π.	λδ. ιβ.	πʹ.	λδʹ. ιβ.
10. π. ϛ.	λβ. γο.	πʹ. ϛ.	λβʹ. γο.
13. Αλιζα.		Παλίζα.	
15. Βεργαυ.		Βέργαν.	
18. πα. H.	λϛ. γο.	πα. H.	λϛʹ. γο.
21. πβ.	λβ. H.	πέ.	λβʹ. H.
22. Σέλη, πδ.	λβ. H.	Σελη, πδʹ.	λβʹ. H.
		Γεάδυ, πβʹ.	λα. H.

Editio.		Manuſcriptus.	
24. πγ. γο.	λα. γο.	πγ'. H.	λα'. γο.
25. Οὐρζὰν.		Οὐρζὰν.	
26. παράκεινται.		παράκεινται.	
27. Τάξιδνα.		Ταξιαία.	
32. Παρχοάθρου.		Παρχάθρου.	
41. Ῥκάπιδες.		Ὀρσάπιδες.	
42. Βαχριδα.		Βαχραδα τοῦ ποταμοῦ ἐκβολαῖν.	
44. Ἰσάπιδες.		Ὀρσάπιδες.	
47. ϟε.	λ. ϛ.	ϟϛ'.	λε'.
48. πθ. γ.	κθ. H.	πθ'. γο.	κθ'. H.
49. ϟ. H.	κθ. Hδ.	ϟ'.	κθ'. Hδ.
50. ϟβ.	κθ. γ.	ϟε'.	κθ. γο.
51. ϟγ.	λα. H.	ϟγ'.	λδ'. H.
54. ϟδ.	λ. ϛ.	ϟδ'.	λε'. δ.
58. Ραψῆς.		Ῥαψιοι.	
60. Μαρδλων.		Μαρδυλωνὴ.	
64. Μαρδλωνώ.		Μαρδυλωνώ.	
65. Μετορες.		Μαιγόρες.	
174. 1. Σπαβαιοί.[1]		Γαβαῖοι.	
4. Ο'ζοα.		Ο'ζόα.	
4. πε. δ.	λε. γ.	πε. Hδ.	λε'. γ.
5. πς	λδ. ϛ.	πϛ'.	λδ'. H.
6. ϟβ. ς.	λθ. ϛ.	ϟβ'. H.	λθ'. H.
7. Ἀππαδδύα.		Ἀσσάδδυα.	
7. πϛ.	λγ. ς.	πϛ'.	λγ'. H. ϛ.
8. πζ. δ.	λγ. γ.	πζ. Hδ.	λγ'. Hγ.
9. Πορτοπάδυα.		Πορυσάσδυα.	
9. πθ.	λγ. ϛ.	πθ'.	λγ'. H. γ.
10. ϟδ.	λγ. γ.	ϟα'.	λγ'. γ.
11. ϟδ.	λδ.	ϟ'. δ.	λδ'.
12. ϟ. ϛ.	λ. γ.	ϟα'. H.	λδ'.
13. ϟ.	λγ.	ϟβ'. δ.	λγ'.
14. ϟγ. ϛ.	λϛ. ϛ.	ϟγ'. H.	λγ'. γο.
16. πη.	λβ.	πη'.	λβ'. H.
17. πθ.	λβ. ϛ.	πθ'.	λβ'. H.
22. πζ. γ.	λα. γ.	πζ'. γο.	λα'. γο.
23. πθ. ϛ.	λα. Hγ.	πθ'. ϛ.	λα'. Hδ.
25. ϟα. ϛ.	λα. ϛ.	ϟα'. γ.	λα'. γο.
26. ϟβ. δ.	λ. ϛ.	ϟβ'. δ.	λα'. H.
27. Ὀββαάτις.		Ὀρβάτις πόλις.	
28. πθ.	λ. γ.	πζ'.	λ'. Hγ.
29. ϟ.	λ. γ.	πθ'.	λ'. γ.
30. ϟα.	λ. γ.	ϟ'.	λ'. γ.
31. ϟα. γ.	λ.	ϟα'.	λ'. ϛ.
32. Οὐξία.		Οὐζία.	
32. ϟγ.	λ. ϛ.	ϟα'. γο.	λ'.
33. ϟγ.	λ. ϛ.	ϟγ'.	λ'. H.
34. ϟγ. γ.	λ. ϛ.	ϟϛ'. γο.	λ'. ϛ.
36 πδ.	κθ. δ.	πζ'.	κθ'. δ.
37. πη.	κθ. ι.	πη'.	κθ'. ϛ.
46. ἀπό.		ἕως.	

Editio.		Manuscriptus.	
51. ϱα. H.	λτ. г.	ϱα. H.	λτ'. г.
53. Παρχοάθρα.		Παρχοάθρα.	
54. ἕως ϱά.	λγ'.	Deest.	
56. Κομισηνή.		Κομισηνή.	
59. ὑπὸ Παρθυηνῶν.		Deest.	
59. Ἀρπιανή.		ἡ Παρθαυηνή.	
60. Καρμανίας.		Καρμανίων.	
175. 3. ζη.	λη.	ζδ'. H.	λη. H.
4. Σινωνία.		Οἰωνία.	
4. ζ.	λη. г.	ζϛ'.	λη'. γο.
5. Κελειπα ἄκρα.		Καλίπακα.	
5. [illegible]. δ.	λη. г.	ζζ. δ.	λη'. γο.
7. Ῥάσχα.		Ῥόκα.	
7. ζε. г.	λη. ϛ.	ζη'. H.	λη'. г.
10. ζ'. δ.	λζ. γ.	ζδ. δ'.	λζ'. γο.
11. ζϛ.	λζ. ϛ.	ζϛ.	λ'. Hγ.
12. Σινδάγα.		Σινδάγα.	
12. ζϛ. г.	λζ.	ζϛ. г.	λζ'.
13. ζη. H.	λζ'. г.	ζ. Hг.	λ. H.
14. ϱ. H.	λζ. ϛ.	ϱ'. H.	λζ'. H.
15. ζθ. δ.	λτ. гο	ζδ. δ.	λτ'. γο.
16. Ἀπαμεία.		Ἀπάμεια.	
17. ζ.	λγ. γ.	ζ. г.	λϛ'. г.
18. ζ.	λτ. г.	ζϛ.	λϛ. γο.
19. ζη.	λϛ. г.	ζη'.	λϛ'. γο.
20. ζθ.	λϛ. г.	ζθ'.	λ'. γ.
21. ϱα. г.	λϛ. ϛ.	ϱα.	λτ. ϛ.
22. ζε. δ.	λε. ϛ.	ζε. δ.	λε. H.
23. Γαπανκάρβα.		Παϐρία.	
25. ζϛ. ϛ.	λε. г	ζϛ. H.	λε. γο.
26. Ἀρτακάνα.		Ἀρτακάνα.	
26. ζε.	λδ. ϛ.	ζϛ'.	λ'. H.
27. ζε.	λε.	ζη'. H.	λε. г.
28. ζη. г.	λδ.	ζη. г.	λ'. г.
36. πρὸς ᾗ Παρχόαθρα ὄρος.		Παρχόαθρα ὄρος.	
40. Ἀρχεία.		Ἀρείας.	
40. προσεκβαλλομένω.		προσεκβαλλομένω.	
42. μοίραι.		ἐπεχ μοίρας.	
42. ϱδ.	κη. Hγ.	ϱα'.	κ'. Hγ.
47. Ζωθαι.		Χωθαι.	
48. Γαδαδαλαπυδραι.		Γαδδυλίπυδρες.	
53. Βολαιμονες.		Βολαίμονες.	
176. 4. Σιάγγυ.		Σιάγγυ.	
9. ξϛ.	κη. H.	ξϛ. γ.	κη'. H. ϛ.
10. ξϛ. г.	κζ. Hδ.	ξϛ'. γο.	κζ'. Hδ.
11. ξϛ. Hγ.	κζ'. г.	ξϛ. H.	κζ'. γ.
12. ξζ.	κϛ. г.	ξζ.	κϛ. γο.
13. ξ[illegible]. г.	κϛ. г.	ξ'. γ.	κϛ'. γ.
14. ξζ. δ.	κε. г.	ξζ'. δ.	κε'. γο.
15. ξζ.	κε. г.	ξζ.	κε'. γο.
16. ξη. H.	κг. Hг	ξη.	κδ'.

Editio.		Manuſcriptus.	
24. ξη. ϛ.	κγ. δ.	ξή. H.	κγ΄. δ.
25. ξθ.	κϐ. γ.	κθ΄.	κϐ΄. γο.
26. Ζααράμ.		Ζαϐράμ.	
28. ξθ. γ.	κα.	ξθ΄. γο.	κα΄.
29. ξθ. Hγ.	κ. γ.	ξθ΄. H.	κ΄. γο.
30. ο. ϛ.	κδ. H.	οϛ΄.	κδ΄. H.
32. Βαδέυ.		Βαδεώ.	
32. ό.	κ΄. δ.	ό.	κδ.
33. ο. γ.	ιθ. ϛ.	ό. γο.	ιθ΄. H.
35. οϐ. ϛ.	ιζ. H.	οϐ΄. δ.	ιζ΄. ϛ.
36. Ελιϐρων.		Ε᾿ληϐρων.	
37. Πυαίυ, οϐ΄. δ.	ιϛ΄. ϛ.	Deeſt.	
38. οϐ. H.	ιϛ. H.	οϐ΄. H.	ιϛ΄. H.
39. ογ. ϛ.	ιε. ϛ.	ογ΄. H.	ιϛ΄. H.
40. ογ. ϛ.	ιε.	ογ΄. H.	ιε΄.
41. ογ. δ.	ιδ. H.	οδ΄. δ.	ιδ΄. H.
42. Μοδσα.		Μοδζα.	
42. οδ. ϛ.	ιδ.	οδ΄. H.	ιδ΄.
43. Σωσίππου.		Σωσίπου.	
44. Ψυδοκηλις.		Ψυδοκηλίς.	
45. Ο᾿κηλις.		Ο᾿κηλίς.	
46. οδ. ϛ.	ια. γ.	οδ΄. H.	ια΄. γο.
48. οε.	ιδ. Hδ.	οε΄.	ια΄. H.
49. οε. H.	ια. Hδ.	οε΄. H.	ια΄. H.
50. οϛ. δ.	ια. Hδ.	οϛ΄. δ.	ια΄. δ.
53. Μαρίκη.		Μαρδάχη.	
54. Δέες.		Λέες.	
54. οη. γ.	ια. Hδ.	οή. γο.	ια΄. H.
55. οθ. γ.	ια. ϛ.	οθ΄. γ.	ια΄. H.
56. π.	ια. ϛ.	π΄.	ια΄. H.
57. Α᾿τμανίσφη.		Α᾿γαμαίσφη.	
58. π. γ.	ια. δ.	π΄. γο.	ια΄. Hδ.
59. πα. ϛ.	ια. δ.	πά. H.	ια΄. Hδ.
60. Α᾿δραμιτῶν χώρας.		Deeſt.	
61. Η῎ϐισμα.		Α᾿μϐίσαμα πόλις.	
62. πϐ. ϛ.	ια. ϛ.	πϐ΄. H.	ια΄. H.
63. Δάμα.		Μάδα.	
63. πγ.	ια. Hγ.	πγ΄.	ια΄. H.
64. Αἰγίαθη.		Ε᾿ιαθή.	
65. πγ. γ.	ια. δ.	πγ΄. H.	ια΄. Hδ.
66. πγ. γ.	ια. ϛ.	πγ΄. γ.	ια. H.
67. πδ.	ιϐ.	πδ΄.	ιϐ΄. H.
68. πδ.	ιϐ. γ.	πδ΄.	ιϐ΄. γο.
177. 1. Μαιφάθ.		Μαίθανα.	
2. Πειώνοτον.		Γειονοτόν.	
2. πδ. γ.	ιγ.	πδ΄. γο.	ιγ΄.
3. Γειόνος.		Γείονος.	
3. πε.	ιϛ. ϛ.	πέ.	ιγ΄. H.
4. πη.	ιζ. ϛ.	πϐ΄.	ιζ΄. H.
5. Ε᾿κϐόλων.		Ε῎μϐολον.	
6. πε. ϛ.	ιγ. Hγ.	πέ. H.	ιγ΄. H.

Editio.	Manuscriptus.
7. πϛ. γ. ιε. Hδ.	πε. H. ιγ. H.
8. Θιαλληλα.	Θιαλημαθ.
10. πη. ϛ. ιδ.	πη. H. ιδ.
13. πνίκου.	Πινικοδ.
15. Κυμακαπη.	Μέτακον.
16. πη. ιε. H.	πη. ιϛ'.
17. πζ. γ. ιε. δ.	πζ. γ. ιϛ'. Hδ.
19. πη. H. ιη. ϛ.	πη. H. ιη'. H.
20. Νεογάλα.	Νεογίλλα.
22. Ο'ρμάνε.	Ο'ρμανε.
22. πη. H. κ. H.	πη'. H. κ. H.
24. Βαθρα.	Κωπιδη.
26. ϟα. γ. κ.	ϟα. γο. κ'.
27. Α'ζιτα.	Α'ζυατα.
32. ϟδ. γ. κα. H.	ϟδ'. γο. κα. H.
	Ο'ρη περὶ τὰ Α'ιγυπτίας ὑδάτι μενος.
	Γ'ωπος ὄρος, ξϛ'. H. κζ'. γ.
	Καδδαρα ὄρος, ογ'. δ. ια'. δ.
	Μέλαν ὄρος, πα'. H. ια'. Hδ.
	Πελουσιον ὄρος, πδ'. γο. ιγ.
	Δίδυμα ὄρη, ϟδ'. ιη'. γ.
34. θαλάσσης μέρος.	θαλάσση μέσον.
34. ϟγ. κδ. γ.	ϟγ'. κδ.
	Ποταμοὶ ποταμοί.
	Βαῖνος ποταμὸς, ϟθ'. H. κ'. γο.
	Αἱ πηγαὶ τοῦ ποταμοῦ, ογ'. H. κδ'. H.
	Πνιανιος ποταμοῦ ἐκβολαὶ, πε. ιγ'. H.
	Αἱ πηγαὶ τοῦ ποταμοῦ, πβ'. ιζ. H.
	Ο'ρμανος ποταμὸς, πθ'. H. κ'. H.
	Λὰρ ποταμὸς, πϛ. H. κγ. H.
	Αἱ πηγαὶ τοῦ ποταμοῦ, πα'. ιη'.
	Κώσαρα πόλις, ϟα. κ'.
37. Γ'ηθυογάγων.	Γ'ηθυοφάγων.
39. Εἶτα Ναρφταρ.	Εἶτ' Α'αρφταρ.
40. Ρ'έγμα.	Ρ'έγματα.
42. πζ. γ. κγ. Hγ.	πζ. γ. κγ'. H.
43. πϛ. ϛ. κγ. ϛ.	πϛ. H. κγ'. H.
44. πδ. ιε.	πα'. ιη'.
45. Καινίσα.	Καινινα.
45. πϛ. κγ. γ.	πϛ'. κγ. ϛ.
46. Καναϊνα;	Καύδνα.
47. Αιταγεων.	Αἰγαίων.
49. Καδαρα.	Καραδα.
50. πγ. γ. κγ. ϛ.	πγ'. γο. κγ'. H.
52. Γεραιων.	Γερραια.
53. Μαγιδδαμα.	Μαγιδδαμα.
53. πα. κγ. ϛ.	πα'. κγ'. γ.
54. Γερα.	Γ'ιρρα.
54. π. κγ. ϛ.	π'. κγ'. γ.
55. Βίλανα.	Βίλαδμα.
56. Θεμων.	Θωμ.

Editio.	Manuſcriptus.
57. Θάρ.	Ι῎θαρ.
59. Ιϛριαία.	Ι῎ϛρδνα.
59. ϖ. κε. γ.	ϖ΄. κέ. γο.
60. Λεδνιτων.	Λαμανιτῶν.
61. Μαλλάβα.	Μάλλαδα.
61. ϖ. ϛ. κϛ. γ.	ϖ΄. ϛ. κϛ΄. ϛ.
62. ϖ. γ. κϛ. Η.	π΄. γ. κϛ΄. Η.
64. οθ. γ. κζ. γ.	οθ΄. γο. κζ΄. γ.
64. Ι῎ταμός.	Ι῎ταμος.
65. οθ. δ. κζ. ϛ.	οθ΄. δ. κζ΄. γο.
66. Α᾽βουχαίων.	Βουχαίων.
68. Κορσμανίς.	Κορσμανός.
178. 2. Μαδισδμίτης.	Μεσδμίτης.
3. κόλπος.	κόλπος, οθ΄. λ΄. ϛ.
6. ἔπι ὃ καλούμϑμον Ζάμητος.	ὃ ὀπικαλούμϑμον Ζάμης.
7. οϛ. κε.	οϛ΄. κέ.
8. Μάρειθα.	Μάρφθα.
8. ϖϛ. κα. ϛ.	ϖ΄. Η. κά. Η.
9. οϛ. κε.	οϛ΄. Η. ιϛ΄.
10. ὁ.	ὅ.
13. οα. Η. κε.	οά. κέ.
14. Κατδμίτας.	Σαμανίτας.
15. Μάρειθα.	Μάρεθα.
15. ϖδ. Η. ιζ. γ.	ϖδ΄. Η. ιζ΄. γο.
16. ϖϛ. κ. Η.	πή. κβ΄. Η.
18. Σκίωιται.	Σιλωῖται.
20. πι.	ἔπι.
20. Θαδιται.	Ο᾽αδῖται.
25. Ζάμητδμ.	Ζάμητα.
26. Ναπαταιοι.	Α᾽παταῖοι.
28. Μιασαιμδμῆς.	Μισαιμδμῆς.
30. Οὐαδίωοι.	Ο᾽ιδίωοί.
31. Λαμίωοι.	Λαγκίωοί.
32. Αϛαγίωοι.	Α᾽σαπηνοί.
33. Ιολυσιται.	Ι῎ολφῖται.
35. Θαμουηται.	Θαμῖται.
37. Σαλαπηνοι.	Α᾽λαπηνοί.
38. Μαγγίται.	Μαγίχαι.
40. Μιναιοι.	Μιωαῖοι.
41. Δωβρίωοι.	Δωρίωοί.
42. Μοκορεται.	Μοκρῖται.
44. Αγχιται.	Α᾽χῖται.
45. ϖϑφ΄.	ὑπρ΄.
45. Μελαγγίται.	Μαλαγγῖται.
47. Δαχαρίωοι.	Δαχαρημοίζαι.
48. Ζενειται.	Εἰσῖται.
50. Ομδνιται.	Ο᾽μαγγῖται.
51. Καταβίωοι.	Κοταβανοί.
53. Λιβδνοφορος.	Λιβανωτοφόρος.
56. Βλιυλαίοις Α᾽λλουμαιωται.	Γερραίοις Α᾽λουμαιῶται.
58. Βιθιβανται.	Κυθηβανῖται.

Editio.		Manuſcriptus.	
59. Ῥαβανῖται.		Ἀραβαῖται.	
60. Χατραμμῖται.		Χατραμανῖται.	
61. Σαχαλιτῶν.		Σαβαῖαι.	
62. Μαασηνῖται.		Μασηνῖται.	
65. Σαπφαεῖται.		Ταπφαεῖται.	
66. Ραθηνοὶ.		Ῥαθηναι.	
67. Μαφοεῖται.		Μαφωεῖται.	
179. 1. Χατραμαμιτῖταις.		Χατραμανῖταις.	
3. ὁ ὄρος.		Deeſt.	
5. κατὰ κώμας μεσόγειοι.		καὶ κῶμαι μεσόγειοι.	
7. ξζ. ς.	κθ. ς.	ξζ΄. Η.	κθ΄. ς.
8. ξθ. ς.	κθ.	ξζ΄. Η.	κθ΄.
9. οα. γ.	κθ.	οα. γο.	κθ.
10. ξθ.	κη. δ.	ξθ.	κη. Ηδ.
11. Ἀ[redacted]κάλη.		Ἀγκάλη.	
11. ξη. δ.	κη. δ.	ξη΄. δ.	κη΄. Ηδ.
13. Ὄγγαια.		Ἀγγάα.	
14. Ὀβέραπα.		Ὀβέραγα.	
14. οα.	κη. γ.	οα΄. Η.	κη. γ.
15. Γαδῶν.		Ῥαδῶν.	
15. ογ.	κη. Η.	ογ΄. Η.	κη. Η.
16. ογ. ς.	κη. ς.	ογ΄. γο.	κη΄. γο.
17. οζ. [redacted].	κη. ς.	οζ΄. Η.	κη΄. ς.
18. ξη. ς.	κζ. ς.	ξη. ς.	κζ΄. γο.
20. οδ. δ.	κζ. δ.	οα΄. δ.	κζ΄. γ.
21. οε. ς.	κη.	οε΄. γο.	κζ΄. γ.
22. Ζαγαρὰ.		Λοσαρα.	
22. οε. ς.	κζ. δ.	οε. Η.	κζ. δ.
23. οη. ς.	κζ. δ.	οη΄. γο.	κζ. δ.
24. ξη.	κζ. δ.	ξη.	κς΄. δ.
25. Γέγγα.		Νεγγαν.	
25. ο.	κς.	ο΄. Η.	κς΄.
27. οε. ς.	κς. ς.	οε΄. γο.	κς΄. ς.
28. Διμοῦα.		Δίσιμα.	
28. οζ.	κς. ς.	οζ΄.	κς΄. Η.
29. οη. δ.	κη. ς.	οη. δ.	κς. γ.
30. Φιγία.		Φίγια.	
31. Βαδαιὸ.		Βάδεις.	
31. ξη. ς.	κε. ς.	ξη΄. Η.	κε΄. Η.
32. οα.	κε. ς.	οα΄.	κε. Η.
33. Γάβαλι.		Γάβεροι.	
33. οα.	κε.	οδ΄. Η.	κε΄.
34. οζ. γ.	κε. ς.	οζ΄. γ.	κε. Η.
35. ξζ. γ.	κδ. ς.	ξθ΄. γο.	κδ΄. Η.
36. οδ. ς.	κδ. ς.	οα. ς.	κδ΄. Ηγ.
36. οα.	κδ. ς.	οα.	κδ. δ.
37. Φαράγιου.		Φαγέιου.	
37. εγ. δ.	κδ.	ογ΄. Ηδ.	κδ΄.
38. ογ. γ.	κδ. δ.	ογ΄. γ.	κδ΄. γ.
39. ος. ς.	κδ. ς.	ος΄. ς.	κδ΄. Η.
40. Μαραγα.		Μαράτα.	

40

Editio.		Manuscriptus.	
40. οϑ. γ.	κδ. ϛ.	οϑ'. γ.	κδ'. γ.
41. οϑ. γ.	κδ. γ.	οϑ'. γ.	κδ'. γο.
42. Λαοείππα.		Λαθείππα.	
42. σα. ϛ.	κγ. γ.	οα'. γο.	κγ'. γ.
43. ογ. ς.	κγ. δ.	ογ'. Η.	κγ'. δ.
44. Βιαβαῖνα.		Βιαβάρνα.	
44. ος. ϛ.	κγ.	ος'. Η.	κγ'.
45. Γοιεράθα.		Γιεράθα.	
45. οζ. γ.	κγ.	ο''. γο.	κγ'.
46. οϑ. Ηγ.	κγ. γ.	οϑ'. Η.	κγ'. γ.
47. Ῥαῖβα.		Βαίβα.	
48. ϖγ. γ.	κϐ.	ογ'. γ.	κϐ'.
49. πα. ϛ.	κϐ. Ηγ.	πά. ς.	κϐ'. γ.
50. πα. Ηδ.	κϐ.	πά. Ηδ.	κϐ'. Η.
51. πϐ. Ηγ.	κϐ. γ.	πϐ'. γ.	κϐ'. Η.
52. Ἀττία.		Ἀπία.	
53. Ῥουαία.		Ῥάβδου.	
54 πϑ. Ηδ.	κϐ. Η.	οϑ'. δ.	κϐ'.
55. οδ. γ.	κα. γ.	οζ'. γο.	κά. γ.
56. Ὀλαπία.		Ὀλαφία.	
56. οζ. ϛ.	κα. Ηγ.	οζ'. γο.	κά. Ηδ.
57. οϑ. Η.	κα. γ.	οϑ'. ϛ.	κά. γο.
59. Ἄππα.		Ἄππα.	
59. κα.	κα.	ξά.	κά.
60. ογ. Η.	κα. γ.	ογ. Η.	κ'. γ.
61. Ἀκαρμαί.		Καρμάμ.	
61. οε. δ.	κ. δ.	πά. δ.	κ'. δ.
62. Ἰδάερα.		Ἴερλα.	
62. πγ.	κ. δ.	ϖϐ'.	κ'. δ.
63. Νάσκος.		Μαόκσοκις. (sic)	
64. πα. δ.	κ. γ.	πά. δ.	κ. γο.
65. Λαβνείς.		Λαβείς.	
65. ϖϐ.	κ. δ.	ϖϐ'.	κ'. Η.
66. Λαπία.		Λάτθα.	
66. ϖγ. γ.	κ. δ.	ϖγ'. γ.	κδ'. δ.
67. πδ. Η.	κ. Ηγ.	ϖδ'. Η.	κ'. Η.
180. 1. Ἀλαβαία.		Ἄλβαρα.	
1. οδ. Ηγ.	ιϑ. δ.	οϑ'. Η.	ιϑ'. δ.
2. Χαριάθα.		Χέργαθα.	
2 οϛ. Η.	ιϑ. δ.	οϛ'. ϛ.	ιϑ. δ.
3. Λαάθθα.		Λάθθα.	
3. οϑ. ϛ.	ιϑ. δ.	οε'. γ.	ιϑ'. γ.
4. ϖζ. γ.	ιϑ. δ.	οζ'. γο.	ιϑ'. Ηδ.
6. Βάραβα.		Μάρα.	
7. ος.	ιη. γ.	ος'.	ιή. γ.
		Ἀμάρα, οή. Η.	ιή. γο.
9. ϖδ. Ηδ.	ιη. γ.	πά. Ηδ.	ιή. γο.
11. Μαγουλάβα.		Μαγούλανα.	
12. Σιλαίον.		Σύλαιον.	
12. οϛ. γ.	ι?.	οϛ'. γο.	ιζ'.
13. οη. Η.	ιζ''. Η.	οή. ς.	ιζ'. ϛ.

Editio.		Manuscriptus.	
14. οζ.	ιζ. Hδ.	οζ'.	ιζ'. δ.
15. Σιδόνια.		Οἰσδώνα.	
16. πε. ϛ.	ιζ. γ.	πε'. ϛ.	ιζ'. γο.
17. πγ. γ.	ιϛ. Hγ.	εγ'. γο.	ιϛ'. Hγ. ιϐ.
18. Θωβα.		Θαββα.	
18. πη. γ.	ιϛ. H.	οι'. γο.	ιϛ'. ϛ.
19. Σαββαθα.		Σαββαθα.	
20. πζ.	ιϛ. H.	οζ'.	ιϛ'. H.
21. Μιδαπάρα.		Σαδαπάρα.	
21. πα. H .	ι. Hγ.	πα'. Hδ.	ιϛ'. γδ
22. πδ. H.	ιϛ.	πδ. H.	ιϛ'.
23. Θαυδήν.		Θαβαιν.	
23. πε. γ.	ιϛ. γ.	πε. γο.	ιϛ'. γ.
24. Μήδα.		Μίϐα.	
24. οδ. γ.	ιε. H.	οδ'. γ.	ιε'. γ.
25. οζ.	ιε.	οη'.	ιε'.
26. Ἀρεμα.		Δεμα.	
27. Σαρδων.		Σαροδον.	
27. πγ.	ιε. δ.	π'. γο.	ιε'. δ.
28. Μ φα.		Μέφα.	
29. οε. ϛ.	ιδ. ϛ.	οε'. H.	ιδ'. H.
30. Σαπφάρ.		Σαπφαρ.	
31. ον.	ιδ.	πν'.	ιδ'. H.
32. π. H.	ιδ. ϛ.	π'. H.	ιδ'. H.
33. πγ. γ.	ιδ. ϛ.	πγ. γο.	ιδ'. ϛ.
34. Β. ιου.		Βαρσιῶ.	
34. πδ. ϛ.	ιδ. δ.	πδ'. H.	ιδ'. δ.
36. οζ. ε.	ιγ. γ.	οζ. H.	ιγ. γ.
37. Υ'ελα.		Υ'αλα.	
37. οθ.	ιγ. ϛ.	οθ'.	ιγ'. Hγ.
38. Μακκάλα.		Μάκκαλα.	
38. πα.	ιγ. δ.	πα'.	ιγ'. Hδ.
39. πδ. γ.	ιγ. γ.	πδ'. γο.	ιγ'. γ.
40. Σαυν.		Σαόν.	
40. οϛ.	ιγ.	οϛ.	ιγ'.
41. οζ. γ.	ιϐ. δ.	οζ. γο.	ιϐ'. Hδ.
42. ον. ϛ.	ιϐ. ϛ.	ον. H.	ιϐ'. γο.
43. Βαία.		Βαία.	
43. πγ. γ.	ιϐ. γ.	πγ'.	ιϐ'. γο.
44. πδ.	ιϐ. γ.	πδ.	ιϐ'. γο.
45. Κία.		Κύα.	
45. πγ. H.	ιν. H.	πγ'. H.	ιϐ'. H.
49. ξϛ.	κε. Hδ.	ξϛ'.	κε'. Hδ.
50. ξϛ. δ.	κδ. γ.	ξϛ'. δ.	κδ'. γ.
51. ξϛ. Hδ.	κγ. δ.	ξϛ'. Hδ.	κγ'. δ.
52. ξζ. γ.	κ. γ.	ξζ. γο.	κα'. γο.
54. ο.	ι. γ.	ο'.	ιϛ'. γο.
55. Καρδαμίων.		Καρδαμίνη.	
56. Ἀρή.		Ἄρη.	
56. οα.	ιε. ϛ.	οα.	ιε'. γ.
58. Μαλίχου.		Μαλίχου.	

Editio.	Manuſcriptus.
58. οα. γ. ιδ. γ.	οα. γο. ιδ'.
60. ερυτρα.	ἐρυθρᾷ.
61. ὧν δὲ μεταξὺ ἐπέχει μοίρας.	Deſunt.
62. πα. ι.	πά. γ. ί.
63. Κοκκονάγου ϛ.	Κοκκωνάτου πόλις.
63. μεταξύ.	μέσον.
65. πϛ. γ. η. Η.	πϛ'. γο. ϛ'. Η.
181. 2. νησία.	Deeſt.
2. μεταξύ.	μέσον.
3. ϟα. ιϛ. ϛ.	ϟα. ιϛ'. Η.
6. Σαράπιδος.	Σαραπιάδος.
7. ϟδ. κ. ϛ.	ϟδ'. ιζ'. Η.
9. Α'πφαία.	Α"πφανα.
10. πα. γ. κη. γ.	πά. γ. κή. γο.
12. πε. δ. κδ. δ.	πέ. δ. κδ'. Ηδ.
13. ϟ. κδ. γ.	ϟ'. κδ'. γο.
14. Α"ραδος.	Α"ραθος.
14. ϟα. γ. κδ. ϛ.	ϟα. γο. κδ'. γο.
22. ἐπιζαγνυμένω.	ἐπεζαγμένω.
27. Καρμανίας.	Καρμανίᾳ.
28. ἐκβολαὶ.	ἐκβολαὶ, αἱ ἐπέχουσι μοίρας, ϟδ'. κθ'. δ.
31. * * * *	Nihil vacuum.
32. ϟε. δ. κη. γ.	ϟε'. δ. κή. γο.
33. Α"ραπος.	Κάθραπτος. (ſic)
34. ϟε. Η. κζ. γ.	ϟε'. Η. κζ'. γο.
35. Καείν.	Κοσίν.
35. ϟϛ. κϛ.	ϟϛ'. κϛ'.
36. Α'χιδδνα.	Α'χιδδνα.
39. ϟϛ. κε.	ϟϛ'. κέ.
40. Α"ρμουζα.	Α"ρμουζα.
41. ϟγ. Η. κγ. Η.	ϟδ'. Η. κγ'. Η.
42. Α"ρμοζον.	Α"ρμοζον.
43. ϟδ. κγ. γ.	ϟι'. κγ'. γο.
44. Καρπελλα.	Καρπέλη. (ſic)
44. ϟδ. κβ. Η.	ϟδ'. κβ'. ϛ.
50. Κανθάπις.	Κανθάτις.
50. ϟϛ. κβ. Ηγ.	ϟϛ'. κβ'. Η.
51. Α"γρις.	Α'γρίς.
51. ϟγ. γ. κγ.	ϟϛ'. Η. κγ'.
52. Κομβαία.	Νόμβανα.
52. ϟζ. ϛ. κγ.	ϟζ'. Η. κγ'.
53. Γογάνα.	Ρογανα.
53. ϟη. δ. κβ'. Η.	ϟή. ϛ. κβ'. Ηγ.
54. Σάρου.	Σαλάρου.
54. ϟη. ϛ. κβ. γ.	ϟή. κβ'. γο.
55. Μάγιδα.	Μασίν.
55. ϟθ. κβ. Η.	ϟθ'. κβ'. γο.
56. Σαμυκάδη.	Σαμιδάκη.
56. ϟθ. ϛ. κβ. γ.	ϟθ'. ϛ. κβ'. γο.
57. Σαμυδόχου.	Σαμιδάχου.
58. ρϛ. κβ. γ.	ρ'. Η. κβ'. γ.

Editio.		Manuscriptus.	
59. ρλς.	κθ.	ρδ'. Η.	κέ.
60. Τεῖσα.		Τίσα.	
60. ρτ.	κ.	ϛα'. ϛ.	κϐ'.
61. Υδριάκεν.		Καυδριάκεις.	
62. ϛα. δ.	κα. γ.	ϛα'. δ.	κά. γο.
182. 1. Βαγία.		Βασία.	
2. ϛα. δ.	κ. γο.	ϛα'. δ.	κ'. γο.
3. Αλαϐοιγῆν.		Αλαϐαντὴρ.	
7. Δερδυλζινα.		Δεῤῥαὶν Βίλλα.	
7. ϛα. Η.	κ. ϛ.	ϛϑ. Η.	κϛ'.
9. Ζωράμϐα.		Ζοεϛμϐα.	
11. ργ.	κ. Η.	ργ'.	κ'. Η.
12. ρ. Ηδ.	κ. ϛ.	ργ'. δ.	κ. ϛ.
13. πελάγοις.		πελάγοις πέρας.	
18. ϛα.		ἀπό.	
19. ϛϛ. Η.	κ. γ.	ϛδ'. Ηγ.	κγ'
20. πόλιναρα.		πως.	
21. Σαμυσάκεις.		Σαμιδάκεις.	
24. ει.	κ. ϛ.	ϛϑ.	κϛ'.
26. κα.		Deest.	
31. Αιραι.		Ἀραι.	
32. Χαραδναι.		Χαρίδραι.	
33. Καϐηδῶν.		Καϐαδών.	
34. Ακμηθανίτις.		Κεμθανίτης.	
39. ϛς.	κη. δ.	ϛι'.	κή. Ηδ.
40. Κασμαίη.		Κάρμανα.	
41. Θάαπις.		Θάαπις.	
41. ϛη.	κζ. γ.	ϛή.	κζ. γο.
42. Νήπισα.		Νήπισα.	
42. ϛϛ.	κϛ.	ϛζ'. Η.	κϛ'.
44 Ταρπαία.		Ταρναία.	
45. ϛϑ.	κδ. Ηγ.	ϛϑ'.	κϑ'. γ.
46 ϛζ. Η.	κδ.	ϛζ'. Η.	κδ'. Η.
47. Οεσασκα.		Θεσασκα.	
47. ϛϑ. γ.	κγ. γ.	ϛϑ'. γο.	κγ'. γο.
48. ργ. γ.	κγ. γ.	ρϐ'. γ.	κγ'. γο.
49. Κωφραίτα.		Καϐαίτα.	
52. Σαγδιάνα.		Σαγδάνα.	
55. Πάλλα.		Πέλλα.	
56. Κάρμινα.		Κάρμινα.	
57. ρε.	ιϑ.	ρδ'.	ιϑ'.
64. ρ.	μ. γ.	ρ'.	μγ'.
183. 1. πόλεις αἵδε.		Deest.	
2. Σαραμαίνη.		Σαραγϐαννή.	
2. ϛδ. δ.	μ. Η.	ϛδ'. Ηδ.	μ'. Η.
3. Μάξηρα.		Μαξήρα.	
4. ϛη.	μα. γ.	ϛή.	λή. γο.
5. Σωχάνδα πόλις.		Σοχάνδα ποταμοῦ ἐκϐολαί.	
5. ϛϛ. γ.	μϐ.	ϛζ'. Η.	μϐ'.
6. Ὤξε ποταμοῦ ἐκϐολαὶ, ρ'. Η.	μγ'. ιϐ.	Desunt.	
Αἱ πηγαὶ τοῦ ποταμοῦ, ϛή.	μά. γ.		

Editio.	Manuscriptus.
11. Σαραμχόνη πόλις.	Deest.
11. * * *	ϟδ'. λθ'.
14. Δραγγιανή.	Μαργιανή.
18. Ασαβῖνοι.	Α'σαχῖνοι.
19. Μάξηρας χεῖνοδοι.	Μαξήρας Χεῖνοδοι.
21. Ασαβίνοις.	Α'σαχίνοις.
21. ἡ Σιχεακηνή.	ἡσιρακηνοί. (sic)
24. Βαράγγη.	Βαραγγή.
26. ϟθ. Η. μ. Η.	ϟθ. Η. μ'. γ.
27. ϟζ. Η. μ. ς.	ϟζ'. μ'. ς.
28. ϟη. μα.	ϟη'. μ'. Η.
29. Σινάκα.	Σίνκα.
29. ρ. μ. Η.	ρ'. λθ'. γο.
30. Α'μβρὺα.	Α'μαρδβος.
31. ϟε. μ.	ϟς'. λθ'. Ηγ. ιβ.
32. ϟη. Ηγ. μ.	ϟη'. Η. μ'.
33. Σάλη.	Σακή.
34. Α'σμουρα.	Α'σαούρυα.
34. ϟη. δ. λθ. Ηδ.	ϟζ'. Η. λθ'. Η.
35. Μαύσοκα.	Μυσόκα.
35. ϟη. Η. λθ. Η.	ϟθ'. λθ'. Η.
36. τὰ Χάλκα.	Ταλμα.
37. ϟε. με.	ϟε'. μγ'. ιβ.
63. Παρνοι.	Πάρδοι.
65. ἢ.	ἦπε.
184. 1. Ταποεσι.	Ταπόδοσι.
6. ργ. ς. μβ. ς.	ργ'. Η. μβ'. Η.
7. Α'ειάκα, μβρος &c. Α'ράθη, μβρος. δυτικὸς, ργ'. ζΗ. μβ'. Η. lineâ 10.	Desunt.
11. ρα. γ. μα. γ.	ρα. γ. μά. γο.
12. Γασωνιον.	Γοσόιον.
12. ργ. Η. μ. Ηγ.	ργ'. Η. μα'. Η.
18. ρδ. μ. Ηγ.	ρδ'. μ'. Η.
19. ρς. μ. γ.	ρς'. μ'. γο.
20. * * * * * *	Nihil vacuum.
22. ρδ. μ.	ρδ'. μ'. ς.
23. Νισαια.	Νήσαια.
23. ρε. δ. λς. ς.	ρε'. δ. μά. ς.
34. τῶ τε λοιπῷ.	Deest.
36. ει. δ. λθ.	ρα. λθ'.
44. ἐπέχουσι.	ἐπέχουσι.
44. ει. λθ.	ει. λθ'.
	Ἡ δὲ πρὸς τῷ ἔξω συναφή, ρβ'. μδ'. ς.
45. Δαρχεμαίνς.	Δαργαμανίς.
46. ει. δΗ. λς. γ.	ες'. Η. λς'. γο.
49. Α'ρταμις.	Α'πάρμης.
51. Δάργιδος.	Δάργιδος.
54. ειs. Η. μγ.	ες'. Η. μδ'.
59. ειβ. Η. μα.	ειβ'. Η. μδ'.
60. Δαργομαίνς.	Δαργομάνς.
62. ρθ. μ. Η.	ρθ. μς'.

Y 8

Editio.	Manuscriptus.
185. 1. συμβαλλουσιν.	ἐκβαλλουσι.
7. Σαλαταραι.	Σαλατεραι.
9. Σαλαταραι.	Σαλατεραι.
16. Μαρουαρι.	Μαρωαρι.
19. Αὐαδιαι.	Σαβαδίαι. καὶ ... ὑπὸ τοῦ Σα...ίτις.
20. Ὄρσιπποι.	Ὀρείσποι.
21. Ἀμαριασσοι.	Ἀνδραι.
24. Χατραμωτιται.	Χατραμωτίται.
27. ειγ. μγ.	ειε. μα'.
29. ειγ. μδ.	ειζ'. μδ'.
30. Συεσπλημα.	Συεσπληνα.
32. Φρατοι.	Φαζεια.
32. ειη. λθ. γ.	ειθ'. λθ'. γ.
34. Ἀλικαδα.	Ἀλικαδρα.
35. ειη. μγ. Η.	ρθ'. Η. μγ. Η.
37. ειι. Η. μγ. Η.	ρτ. Η. μβ'. Η.
40. Κυάδεις.	Καναλις.
41. ειι. γ. μγ.	ια. γ. μβ'.
43. ει. μγ. γ.	ειδ'. μβ'. γ.
44. Τεσουσσαάσα.	Ἐλισσαιου ἀμαρα.
45. ρη. Η. μα. γ.	ρι. γ. μα. γ.
51. ειτ. μ.	ειτ'. μα.
52. Ὀσοβαρα.	Ἐλιβαρα.
53. ιθ. Η. με. γο.	ρθ'. Η. λζ'. γο.
54. Μαρανιδα.	Μαρανιδα.
55. ειδ. Η. λγ. Ηδ.	ειδ'. λ'. δ.
57. ειε. γ. λθ. γ.	ειε. γο. λθ'. γο.
186. 2. Συζαναι.	Συνζανδι.
7. Αὐξακίαν ὀρέων.	Ὠξείων ὀρέων γραμμῆ.
8. ἴς.	ὅ.
11. μέχρι.	ἄχρι.
15. μέχρι.	μέχρι καί.
15. ἐπιτροφῆς.	ἐπιτροφίῳ.
16. ρκθ. μγ.	ρκε. μγ'.
17. τρ.	τιω'.
17. περιπκβαλλομένη γραμμῆ.	περιπκβαλλομένω γραμμῷ.
20. αἰαπ... καί.	Deest.
27. μεταξύ.	μεταξύ τοῦ.
28. Σογδίοις.	Σογδίοις, ὧν τα πέρατα.
31. Ὠξιανῷ.	Ὠξιανῷ.
36. Κομηδων.	Καμηδων.
36. ὑ.	Deest.
34. Καὶ ἄλλοι ἢ δύο ἀπὸ τ ἐρήμης αὐτῆς, ἀφ' ἧς καὶ ὁ Ιαξάρτης Φερόμθμοι. Κεῖται ἢ καὶ ἡ ὀρεινὴ Κομηδῶν, οἱ συμβάλλουσιν αὐτῷ. Male distinctum.	καὶ ἄλλοι ἢ δύο ἀπὸ τ αὐτῆς ὀρεινῆς, ἀφ' ἧς καὶ ὁ Ιαξάρτης, ... κεῖται ἢ ἡ Ὀρεινὴ ... Κωμηδων· συμβάλλουσιν αὐτῷ.
38. Δυμος.	Δῆυος.
39. ρκδ. μζ.	ρκς'. μγ'.
41. ρκα. μζ.	ρκγ'. μζ'.
42. Βασκάτης.	Βασκάτις.

Editio.	Manuscriptus.
45. Οὐξίεισ.	Ὠξίεισ.
46. Γασκαι.	Γασικαί.
48. Ιαπαοι.	Ιάποι.
56. Ουξιανοι.	Ὠξειανοί.
57. Χωρασμιοι.	Χοράσμιοι.
60. ἔπι.	Εἶτα.
60. Αειστας.	Ἀνιέσται.
62. Κιρραδαι.	Ἡρρόδαι.
64. Ουλυδαβαίδα.	Οὐλυδαβαιδα.
187. 3. ρκε. μς. ς.	,κβ΄. μγ΄. γο.
5. Ὠξιανα.	Ὠξειανα.
5. ειζ. Η. μδ. ς.	ειζ΄. ς. μδ΄. γο.
7. εις. Ηδ. μς. ς.	ειζ΄. δ. ηγ΄. γο.
8. Χολβησινα.	Χολβίσινα.
9. ειζ΄. ς. μδ. δ.	ρή. γ. μγ΄. δ.
10. ἀπωτέρω.	αἰωτέρω.
12. Τρυβάκτρα.	Τείβακτρα.
13. Ὠξιανή.	Ὠξειανή.
13. ειγ. μδ. γο	ειγ΄. μδ΄. γο.
14. ειε. μδ. ς.	ειε΄. μδ΄. γο.
24. τῆ.	τίω.
24. ἐπιστροφῆ.	ἐπιστροφίω.
32. ρμ. μς.	ρμ. μγ.
	Ἡ τῶν Σακῶν χώρα νομάδων ἐστί· πόλεις δ' οὐκ ἔχουσι, δρυμοὺς τε καὶ σπήλαια οἰκοῦσι.
35. ρμγ. λε.	ρμέ. λέ.
38. * * * * * * * *	Nihil vacuum.
47. ρλε. λγ.	ρλε. μγ.
55. Γειναιοι.	Γρυναῖοι.
188. 24. Ῥύμμου.	Ῥυμμος.
24. ϛα. μη. Ηδ.	ϛά. μή. δ.
25. ϛδ. μη. Ηδ.	ϛδ΄. μη. δ.
32. τῶν ὑπερβορείων.	Deeſt.
32. καὶ τά.	τὰ καί.
35. ρη. νθ. Η.	ειν. νθ΄. Η.
38. ϛθ. νζ. Η.	ϛθ΄. νζ΄. ς.
39. Ῥυμμος.	Ῥυμμός.
40. ἐκβάλλοντες.	συμβάλλοντες.
41. Νόρασον.	Νόροσον.
42. ϛζ. νγ. Η.	ϛζ΄. νγ΄.
43. ρς. νβ. Η.	ρς΄. νβ΄. Η.
46. Ἀσπίσια.	Ἄσσια.
51. Σάπουρα.	Ταπουρά.
53. ρκ. νθ.	ρκέ. μθ΄.
60. Ἀνάρεα.	Ἀνάραια.
189. 1. τίω.	τά.
2. ἄρκτοις.	ἄρκτον.
3. Αλανοι.	Ἀλανοί.
5. Συοβηνοι.	Συοβηνοί.
6. Αγαθυρσοι.	Ἀλάνορσοι.
11. ὁ ἐκ τῆς Θαξες.	Τεκτοσάκες.

Editio.	Manuſcriptus.
13. Ρεβασκοι.	Ῥεβοσκοί.
14. Αζανοι.	Ἀσμανοί.
15. πάλιν Ιορδῆσι.	Πλησιαρδῆσι.
16. Κοναδιψας.	Κανοδιψάς.
18. Κορασφοι.	Κόραξοι.
20. Ρυμμιων πρὸς ἀνατολὰς Ιωξ.	Ἐρύμμοι, ὧν πρὸς ἀνατολὰς Ἀσιώτου.
25. ἐπὶ ϛροφῆς.	ἐπιϛροφῆς.
34. Ταβηνοι.	Ταβιανοί.
36. Μαχαγῆνοι.	Μαχαυτηνοί.
38. ὧν Θεσσᾶδες.	εἰς Θεσσᾶδες.
40. Καχασαι.	Κοχάσαι.
45. Σκοῦπαι.	Desunt.
46. Ταπούρων.	Ταπούρων.
47. Ταπυρεοι.	Ταπουραῖοι.
48. Ἀιαρεων.	Ἀναραίων.
49. Αιαρεοι.	Ἀναραῖοι.
50. Ἀγαθίρπεις.	Ταύρστεις.
51. Ταπουρέων.	Ταπουρῶν ὀρέων.
53. τῶν δέ.	τῶν δέ.
53. Ταπουρέων.	Ὀξείων ὀρῶν.
54. κλίματος.	τμήματος.
57. Νομασαι.	Ναμασταί.
61. Δαῦβαι.	Δαυαβα.
190. 12. ρξ. λθ.	ρξ. λε.
16. Αὐξακίων.	Αὐζακίων.
17. ρνγ. λϛ.	ρνθ. μδ'.
18. ρξ. β. μδ.	ρξε. νδ.
	Καὶ ὃ τὸ καλούμενον Κασιαν δυτικὸν ὃ τὸ πέρας ἐπέχει μοίρας ρνδ. μα. ἢ ρξδ'. μδ'.
23. Ἡμωδῶν.	Ημωδῶν.
26. Αὐξακιοις.	Αὐζακίοις.
32. Αυξακιτης.	Αὐζακίτης.
36. Χαιται.	Χάται.
38. Ἡμωδά.	Ημωδά.
38. Χαραωοι.	Χαυρανοί.
41. Αὐζακία.	Αὐζακία.
41. ρνδ. μθ. ϛ.	ρνδ'. μθ'. γο.
44. Σοῖται.	Σόται.
55. ρπ. λε.	ρπ'. ξγ.
56. * * *	καὶ ρπ'. λε.
191. 2. τῆς ἐκπεπταμένης.	τῆς ἐκπεπταμένης.
6. ϙα. ϛ.	ϙϛ. νϛ.
7. Αὐξακίων.	Αὐζακίων.
8. ρξ. νδ.	ρξε'. νδ'.
9. Καὶ τὰ καλούμενα Ἀσμίραια ὄρη ὧν τὰ πέρατα ἐπέχει μοίρας, ρξέ. νδ'. καὶ ϙδ'. νή.	Deſunt.
13. ρξε. λϛ.	ρξδ'. μδ'.
14. ϙα. μ.	ϙδ'. μζ. ιι.
20. Ὀττοροκόῤῥας.	Ὀττοροκόρρας.
24. Οἰχορδας.	Οἰχαρδης.
25. Αὐξακίοις.	Αὐζακίοις.

2 7.

Editio.	Manuſcriptus.
27. ρϙδ. νζ. H.	ροδ'. μζ'. H.
30. ρξα. μα. δ.	ρξα'. μδ'. δ.
31. Βαύτης.	Βαύτισος.
34. Ὀττοροκόῤῥα.	Ὀττοροκόρα.
38. κατανέμονται.	κατανέμεται.
42. Αὐξακίων.	Αὐζακίων.
45. Πιαδδαι.	Πιάλαι.
48. Γαρίναιοι.	Γαειναῖοι.
50. Ναβανναι.	Ῥαββαναῖαι.
53. Ιασηδόνες.	Ἰσηδόνες.
56. Ηθαγουροι.	Ἀθαγουροι.
58. Ἰασηδόνας.	Ἰσηδόνας.
60. Ἡμωδά.	Ἠμωδά.
61. Ὀττοροκόῤῥαι.	Ὀττοροκόραι.
62. Σεελκῆς.	Σηελκῆς.
63. Δάμνα.	Δάμα.
63. ρνϛ. να. ϛ.	ρνϛ'. νά. γο.
64. ρξ. με. ϛ.	ρξ'. μθ'. γο.
65. ρϙ. μη.	ρϙ'. μή. γ.
66. Θαῤῥαύα.	Θεραία.
66. ρϙδ. μζ. ϛ.	ρϙδ'. γο. μζ'. γο.
68. Ασπακάρα.	Ἀσπακαία.
68. ρξϛ. μη. γ.	ρξϛ'. H. μθ'. γο.
192. 1. ρξϛ. μϛ. H.	ρξζ'. γο. μϛ'. H.
2. Παλλιαία.	Παλιαία.
2. ρξζ. ϛ. μα.	ρξϛ'. H. μά.
4. ρϙα. λθ. ϛ.	ρϙα. γ. λθ'. γο.
5. ρϙα. ϛ. λε. ϛ.	ρϙδ'. λθ'. γο.
6. Ὀροσάνα.	Ὀροσανα.
6. ρϙ. δ. λζ'. H.	ρξϛ'. λζ'. H.
7. Ὀττοροκόῤῥα.	Ὀττοροκόρα.
9. ρϙξ. λη. H. ιϛ.	ροζ'. δ. λή. H. ιϛ.
11. Αειας.	Ἀρείας.
13. Ἀεία.	Ἀρεία.
21. Βατῶν.	Βαγῶν.
22. εια. λϛ'.	ειά. λδ'.
25. Ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν Παροπανισάδαις κατὰ τὴν ἐπιζευγνύουσαν τὰ ἐκτεθειμένα πέρατα διὰ τῶν δυτικῶν μερῶν τοῦ.	Deſunt.
29. εια. λθ.	ειά. λϛ'.
31. ειθ. H. λθ.	ειθ. H. λθ.
	Ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν Παροπανισάδαις κατὰ τὴν ἐπιζευγνύουσαν τὰ ἐκτεθειμένα πέρατα διὰ τῶν δυτικῶν μερῶν τοῦ Παροπανίσου μεσημβρινὴν γραμμήν.
32. καλούμενος.	Deeſt.
33. Ἀρείας.	Ἄριος.
33. τοῖς Παροπανίσοις.	τοῖς Παροπανισάδαις.
35. ρι. η. λγ. γ.	ργ'. λή. γο.
37. Ἀεία.	Ἀρεία.
37. ρη. γ. λϛ.	ρή. γο. λϛ'.

Editio.	Manuscriptus.
38. Α'ρείας.	Α'ρείας.
40. Σζαυλωοι.	Α'σαυλωοί.
42. Μαζωρδνοι.	Μασδωρένο..
44. Κασπρωται.	Καισπρωταιι.
46. Γαρυται.	Πάραυτοι.
49. Δεράχμαι.	Δραχαῖμαι.
50. Αἰτυμανδρεοι.	Ε'τυμάνδροι.
53. Α'ρεια.	Α'ρεία.
56. Νάβαρεις.	Ναμαρεῖς.
56. ρε. γ. λν. Ηγ.	ρε'. γο. λη'. γ.
59. ργ. γ. λν.	ργ'. γο. λν'.
60. ρε. γ. λν. Ηϛ.	ρε'. γ. λν'. ϛ.
62. Ρ'αγαίερα.	Ρ'αύγερα.
193. 1. Ζομοιχθμία,	Ζαμουχθμία.
1. ριε. λζ.	ρε'. λζ'.
2. Α'μβραδδαξ.	Α'μυιώδαξ.
2. ργ. Η. λζ. Ηδ.	ργ. Η. λζ'. Η.
3. ρδ. δ. λζ. γ.	ρδ'. δ. λζ'. γο.
4. ριε. Η. λζ.	ρε'. Η. λζ'.
6. Φορέγα.	Φοραία.
7. Χατεισάχη.	Χατεισχη.
8. ρδ. ϛ. λϛ. ϛ.	ρδ'. γ. λϛ'. γ.
9. ρε. δ. λϛ. γ.	ρϛ'. λϛ. γ.
10. ρε. δ. λϛ. ϛ.	ρε'. δ. λϛ'. γ.
11. Ταυπθμία.	Ταυκιανα.
12. Α'στάνδα.	Α'σαύδα.
12. ρζ. γ. λϛ.	ρζ'. γο. ϛ'.
14. Α'ρείοις.	Α'ρείοις.
15. Βαρβαροθμία.	Βαβαροθμία.
16. Καποιτθμα.	Καποτθμία.
16. ρδ. ϛ. λε. Η.	ρδ'. Η. λε'. Η.
17. Α'ρεια.	Α'ρεία.
18. Βασίκη.	Κάσκη.
19. ρη. γ. λε. ϛ.	ρη'. γο. λε'. ϛ.
20. Ο'ρβοπτθμη.	Ο'ρκιτθμη.
21. ρια. δ. λε. ϛ.	ρια'. λε'. γ.
22. ρε. Η. λγι.	ρε'. Η. λδ'. γ.
23. Γαρεῖγα.	Σαεῖγα.
23. ρϛ. ϛ. λδ. ϛ.	ρϛ'. γο. λδ'. γο.
24. ρια. λδ. ϛ.	ρια'. λδ'. γο.
25. ρζ'. Η. λϛ. ϛ.	ρζ'. Η. λγ'. γο.
26. ρϛ'. λη'.	ρϛ'. λγ'.
27. ρη. λγ.	ρε'. λγ'.
28. ρθ. Η. λγ. δ.	ρθ'. Η. λγ'. δ.
33. Α'ρεία.	Α'ρεία.
36. τῆ.	παρὰ τὴν.
38. ἐκβαλλοεθμὴ μεσημβρινῇ γραμμῇ πέρατος μέχρι.	ἐκβαλλομθμίω μεσημβρινῷ γραμμῷ μέχρι πέρατος.
39. ριθ. λβ. γ.	ριθ'. λβ'. γο.
41. ἐκπεθθμία.	ἐκχείμθμα.
42. παρουκτῶν.	Παρυητῶν.

Editio.	Manuſcriptus.
43. ἐμβάλλουσι.	ἐκβάλλουσι.
43. Δοργαμάνης.	Γαρδαμανίς.
44. θέσις.	θέσις εις. H. λέ. γο.
45. Γωβρύα.	Κώα.
48. Καβολῖται.	Βωλῖται.
51. καὶ ὑπ' αὐτοὺς Γάβιοι.	Deeſt.
52. Παρειηται.	Παροπῖται καὶ ὑπ' αὐτοὺς Πάρσιοι.
58. εις. H. λζ. H.	εις'. H. λζ'. H.
60. Καπίσα.	Κάπισα.
60. ειη. γ. λζ. H.	ειή. γο. λζ'. H.
61. Νιφαύδα.	Νεφαύδα.
62. εις. H. λς. H.	εις'. λζ'. H.
63. Γαζάκα.	Γαυζάκα.
194. 2. ειγ. H. λε.	εις'. H. λέ.
3. Λογάρνα.	Χολάρνα.
4. ειη. δ. λζ. Hδ.	ειή. Hδ. λδ'. Hδ.
7. Γαρβάκα.	Ταρβακάνα.
7. ειδ. Hγ. λγ. H.	ειδ. γ. λγ'. γο.
8. Βαῤῥάρδα.	Βαγάρδα.
8. εις. γ. λγ. γ.	εις'. γο. λγ'. γο.
9. ειη. Hδ. λγ. H.	ειή. Hδ. λγ'. ς.
14. Α'ρεία.	Α'ρεία.
15. Βατώυ.	Βαγώυ.
20. ειδ. H. κη.	ειά. H. κή.
27. Α'εια.	Α'ρεία.
27. Ρανδαι.	Δαραίδαι.
29. Βάκτειοι.	Βάτειοι.
30. Ταυακίων.	Ταπακίωή.
33. Προσφθασία.	Προφθασία.
35. Γ'υνα.	Γ'υνα.
37. ειζλ. λ. γ.	ρζ'. H. λ'. γο.
39. Νοταία.	Νοταύα.
39. ρη. κθ. γ.	ρή. κθ'. γο.
41. εια. κθ. γ.	ειά. κθ. γο.
42. ρη. γ. κη. γ.	ρή. γο. κή. γο.
195. 3. ἐμβάλλει.	ἐκβάλλει.
7. ὃ δὲ κατὰ γινομένην ὑπ' αὐτοῦ λίμνην ἥτις καλεῖται Α'ράχωτος κρήνη μέρος, μοίρας ειε'. κή. γ.	Deſunt.
11. Βαρζινται.	Γαργυῖται.
12. Σύδροι.	Σίδροι.
13. Ρ'αιπλυται.	Ρ'ωπλοῦται.
16. Ο'ζόλα.	Α'ξολα.
16. ειδ. δ. λβ. δ.	ειδ'. δ. λβ'. H.
17. ειη. δ. λβ. H.	ειή. δ. λβ'. ς.
18. * * * *	Nihil vacuum.
19. ειδ. λθ. H.	ειδ'. λθ.
20. Ριξαία.	Ρ'ιζαία.
20. ειθ. λθ. H.	ειέ. λθ. ς.
21. ειη. γ. λθ. γ.	ειή. λθ. γ.
22. Σιγαία.	Σιγάρα.

Editio.	Manuscriptus.
22. ειγ'. λ.	ειγ'. δ. λ'.
24. εη. λγ. γ	εη'. λ'. γ.
24. Α'ρέχωτος.	Α'ραχωτο.
25. Α'σπακη.	Α'σπακη.
25. ειβ. γ. κε. γ.	ειβ'. γ. κθ'. γ.
26. Γαμμάκη, ειϛ. γ. κθ. γ.	Γαμμάκη, ειϛ'. ϛ. κθ'. ϛ.
27. Μηγαίη.	Μηγαία.
28. Δαμμαια.	Δαμμαια.
28. ειγ. κη. γ	ειγ'. κη'. γο.
30. Γεδρωσίας.	Γεδρωσίας.
45 ειε. κδ.	ρε'. κ'. δ.
46. ει. κζ. γ.	ει. κζ. Η.
47. Δραγγίδιν.	Δραγγιδινῶν.
48. ἐκβάλλοντες.	ἐμβάλλοντες.
48. ρζ. γ. κε.	ρζ γο. κε.
49. Ρατιδα.	Ραγίδια.
50. ρε. κ.	ρε'. κ'.
51. ρ. κα.	ρ. κ. δ.
52. Βιδάμβα.	Κόσαμβα.
53. ρη. γ. κδ.	ρη. γο. κ'. δ.
57. Α'ρβιτα.	Α'ρβιτα.
59. ειγ. κϛ.	ειγ'. κϛ'. Η.
196. 1. ἀπό.	ει ἀπό.
1. Βαρπαιν.	Βαρπιαν.
4. Α'βιηται.	Α'ράτη.
6. Παρσιδαι.	Παρσιαι.
7. Μυσαρναίοι.	Μυσαρναιο.
8. Παρδίων.	Παρσιδίων.
10. Παρισιανη.	Παρισιηνή.
13. κώμη.	κώμη καταλέγεται.
15. ει. κγ. Ηγ.	ει. κζ.
16. Βαδάρα.	Βάδαρα.
18. ειβ. κε. Η.	ειη. κζ'. Η.
19. Σωξέτρα.	Σώξετρα. (sic)
19. ρη. Η. κε. Η.	ειη. Η. κζ'. Ηδ.
20. ειε. κη.	ειε. κϛ.
21. Η''ασις.	Παρσις.
21. ρϛ. Η. κγ. Η.	ρϛ'. Η. κγ'. Η.
22. ει. κγ. Ηγ.	ει. κγ'. Η.
23. Α''ρβις.	Α'ρβις.
23. ρε. γ. κ. Η.	ρε. γ. κγ'. Η.
25. ειε. ιη.	ρε'. ιη.
30. τῦ ἕκτου τέλος.	τὸ ἕκτον.
197. 5. βιβλίον.	Deest.
5. ζ'.	ζ'.
	Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ ἑβδόμῳ.
8. * * * * * * *	Nihil vacuum.
10. Ἰνδικης τῆς ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ &c. usque ad ὑπογραφὴ τῦ ἐκπετάσματος, lineâ 17.	Πίναξ ι.
	α'. Ἰνδικῆς τῆς ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ.
	Πίναξ ια'.
	β'. Ἰνδικῆς τῆς ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ.

Πίναξ

Editio.	Manuscriptus.
	Πίναξ ιϐʹ.
	γʹ. Σινῶν γῆς.
	δʹ. Ταπροβάνης νήσου καὶ τῶν περὶ αὐτήν.
	εʹ. Ὑπογραφὴ κεφαλαιώδης τοῦ τῆς οἰκουμένης πίνακος.
	ϛʹ. Κρικωτῆς σφαίρας μετ' οἰκουμένης καταγραφή.
	ζʹ. Ὑπογραφὴ τοῦ ἐκπετάσματος.
	Γίνονται ἐπαρχίαι δʹ. πίνακες γʹ.
27. ὑποκειμένοις.	ὑποκειμένοις.
28. Σογδιαίοις.	Σογδιανοῖς.
33. Συεστρίων.	Συεστριῶνης.
34. Καίθι.	Καυθικόλπου.
35. Ναυστάθμον.	Καυθιναύσταθμος. (sic)
35. ρθ. Η. κ.	ρθʹ. Ηδ. κʹ.
37. ει. γ. ιθ. Ηγ.	ριγʹ. ιθ. Ηγ.
38. ἐφεξῆς.	ἑξῆς.
39. Σίνθων.	Σίνθον.
39. ει. γ. ιθ. Ηγ.	ρί. γο. ιθʹ. Ηγ.
42. Χάλιφερν.	Χαρίφερυ.
43. εια. γ. ιθ. Ηγ.	ριϐʹ. γο. ιθʹ. Ηγ.
44. Σαπαράγης.	Σάπαρα.
45. εια. γ. ιθ. Ηγ.	ριϐʹ. Η. κδʹ.
46. Σαβάλασσα.	Σαβαλχέασα.
47. ειϐ. κ. δ.	ριγʹ. κʹ. δ.
48. Λωνιβαρή.	Λωνιβάρε. (sic)
48. ει. γ. κ. δ.	ριγʹ. γ. κʹ. δ.
49. Βαρδάξιμα.	Βαρδάξημα.
49. ει. γ. γ. κγ.	ριγʹ. γο. κʹ. γο.
50. ειδ. ϛ. ιη. γ.	ριδʹ. ϛ. ιηʹ. γο.
198. 1. ειγ. Ηγ. κʹ. Ηϛ.	ριγʹ. Ηγ. ιζʹ. Ηγ.
2. ειϐ. ιϛ. Ηδ.	ριϐʹ. ιζʹ. Ηδ.
3. Βάλαιον.	Μαλεῶν.
4. Βαρυγαζηνῶν.	Βαρυγαζηνῶν.
5. Καμαίη.	Καμανή.
7. Πυλίπουλα.	Πυλίπουλα.
8. Σαδινων.	Σαδαμῶν.
9. Συπάρα.	Σύππαρα.
9. ριϐ. Η. ιε. γ.	ριϐʹ. Η. ιεʹ. Ηγ.
10. Γοάριος.	Γαόριος.
10. ριϐ. δ. ιε. Η.	ριϐʹ. δ. ιεʹ. ϛ.
12. Βιώδα.	Ῥιώδα.
13. ἄκρα.	ἄκρον.
13. ρι. ιη. Ηδ.	ρί. ιδʹ. Ηδ.
14. ριϛ. δ. ιϛ. Η.	ριά. Ηδ. ιδʹ. ϛ.
15. Βαλιπάτνα.	Βαλυπάτνα.
15. διδ. Η. ιδ. γ.	ριά. Η. ιδʹ. γ.
17. Μανδαγάρα.	Μανδαγόρα.
17. ριγ. ιδ. Η.	ριγʹ. ιδʹ. ϛ.
18. Βυζάντειον.	Βυζάντιον.
18. ριϐ. γ. ιδ.	ριγʹ. γο. ιδʹ. γο.

Editio.		Manuscriptus.	
19. ριδ. γ.	ιδ. Hγ.	ριδ'. γ.	ιδ'. H.
21. ριδ. H.	ιε. γ.	ριδ'. H.	ιγ'. Hγ.
22. Νιτεία.		Νίπα.	
23. ριε. ς.	ιδ. γ.	ριε'. [illegible]	ιδ'. γο.
25. Τωώδις.		Τωώδις.	
25. ρις.	ιδ. ς.	ρις'.	ιδ. H.
26. ρις. Hδ.	ιδ'. γ	ρις'. Hδ.	ιδ'. γ.
27. Καλλίκαρις.		Καλαικαρίας ἄκρα.	
27. ρις. γ.	ιδ.	ρις'. γο.	ιδ'.
28. Μόδρις.		Μαζιά.	
30. ριζ. Hγ.	ιδ.	ρι[illegible]. γ.	ιδ'. [illegible]
31. ριζ. γ.	ιδ. δ.	ριζ'. γο.	ιδ'. δ.
32. ριη.	ιδ. Hδ.	ριη'.	ιδ'. γ.
33. Κορένερα.		Κερένερα.	
33. ριη. γ.	ιδ. γ.	ριη'. γο.	ιδ'. γ.
34. Βακαρὴ.		Βακαρῆ.	
34. ριθ. H.	ιδ. ς.	ριθ'. H.	ιδ'. H.
35. Βάριος.		Βαρεῖυ.	
36. Αιων.		Α'ιών.	
38. Ε'λαγκων.		Ε'λαγκώ.	
38. ρκ. γ.	ιδ. δ.	ρκ'. γο.	ιδ.
39. ρκ. δ.	ιγ. Hδ.	ρκα'.	ιδ'. H.
40. Βαμβάλα.		Βαμμάλα.	
41. Κομβία ἄκρον.		Κουβία ἄκρα.	
41. καὶ πόλις.		Deest.	
41. ρκ. γ.	ιγ. H.	ρκα'. Hδ.	ιγ'. H.
43. Πιίκων.		Πιωνκοῦ.	
44. Σωσίκουρον.		Σασικούρα.	
46. ρκ. δ.	ιδ. γ.	ρκδ'.	ιδ'. γο.
47. Πανδίονος.		Πανδίονος.	
47. Ο'ργαλικῶ.		Α'γγρικῶ.	
49. Καλλίγικον.		Καλλιγικὸ.	
50. ρκε. γ.	ιγ.	ρκε'. γο.	ιγ'. γ.
51. Α'ργείρυ.		Α'ργάρυ.	
53. ρκε. γ.	ιε. H.	ρκε'. γ.	ιε'. ς.
54. Βατων.		Βατών.	
55. Νίκαμα.		Νίγαυρς.	
56. ρκε. ς.	ι. H.	ρκς'.	ις'.
57. Θέλλυρ.		Θελχείρ.	
57. ρκζ.	ιε. H.	ρκζ'.	ις'. ς.
58. Κόρυλα.		Κουλα.	
59. Τωριτών.		Σωριτάν.	
61. ρκθ.	ιε. δ.	ρκθ'.	ιε'. γ.
62. Χάβηρις ἐμπόριον.		Χαβηρὶς πόλις.	
62. ρκθ. γ.	ιε. γ.	ρκη'. γ.	ιε'. Hδ.
63. Σαβούρας.		Σαβουρα.	
64. ρλ.	ιδ. ς.	ρλ.	ιδ'. H.
65. Αρυαρων.		Α'ρυαρνών.	
66. Ποδώκη.		Ποδούκη.	
67. ρλα.	ιγ. Hδ.	ρλ'. δ.	ιδ'. Hδ.
68. Μελάγγη.		Μελαγγή.	

Editio.	Manuscriptus.
199. 1. Τιώνα.	Τιώα.
1. ρλγ. ιβ. δ.	ρλά. γο. ιβ'. Η δ.
2. Κότζις.	Κοττίς.
2. ρλβγ. ιβ. ς.	ρλβ'. γ. ιβ'. Η.
3. Μανάφερ.	Μαγιάραφα.
4. ρλγ. Η. ιβ'.	ρλγ'. ς. ιβ'.
6. ρλδ. ια. γ.	ρλδ'. ιά. Η.
7. Κονταχόσυλα.	Κανταχόσιλα.
9. Α'λλοσύγνη.	Α'λλοσύγνη.
9. ρλε. ς. ια. γο.	ρλέ. γο. ιά. ς.
11. ρλς. γ. ια. γ.	ρλς'. γ. ιά.
13. Πακουερ.	Παγουερ.
14. ρλς. γ. ια.	ρλς. γο. ιά. Η.
15. Πανίγαινα.	Νανίγαινα.
16. ρλς. γ. ιβ.	ρλς'. γ. ιβ'.
17. Καπκαρδάμνα.	Καπκαρδάμμα.
17. ρλς. γ. ιβ. γ.	ρλς'. γ. ιβ'. γο.
18. Καναγάρα.	Καναγαρα.
18. ρλς. Η. ιγ. Η.	ρλς'. Η. ιγ'. Η.
19. Μαίδου.	Μανάδα.
20. ρλζ. δ. ιδ. γ.	ρλζ'. δ. ιδ'. γο.
21. ρλζ. γ. ιε. Η.	ρλζ'. γο. ιε'. Η.
22. ρλη. ις.	ρλή. Η. ις'.
24. Μιναγάρα.	Μανάγαρα.
25. ρμα. ιζ. γ.	ρμά. ιζ'.
26. Κοίκαλα.	Κωκάλα.
27. ρμβ. γ. ιη.	ρμβ'. γο. ιή.
28. Κοτάμβα.	Κώταμβα.
28. ρμγ. Η. ιη. Η.	ρμγ'. Η. ιή. δ.
29. Κάμβυσον.	Κάμβισον.
30. ρμέ. ιη. Η.	ρμδ'. Η. ιή. δ.
31. Πολουέρα.	Πουέρα.
34. ρμς. γ. ιη. Η.	ρμέ. γο. ιή. Η.
35. Καμβήειχον.	Καμβήρυχον.
36. ρμε. Η. ιη. γ.	ρμς'. Η. ιή. γο.
37. ρμζ. γ. ιη.	ρμζ'. ιή. Η.
39. ρμγ. γ. ιη.	ρμζ'. γο. ιή. Η.
41. ρμη. Η. ιη.	ρμή. Η. ιή. δ.
45. ρις. κ. γ.	ρις'. κγ'.
46. ρκα. κ. Η.	ρκδ'. κς.
47. ω̃ ό.	ω̃.
48. ρκζ. κα.	ριζ'. Η. κά.
52. Βιττίγω.	Βηττιγώ.
55. Α'δίσαθρον.	Α'δείσαθρον.
58. ρλς. κ. β.	ρλς'. κβ'.
59. ρκγκ. δ.	ρμγ'. κδ'.
60. τὸ Α'ρούεδων ὄ.	τὰ Ο'ρύδα ὤν.
61. ρλβ. Η. ιη.	ρλή. ιή.
62. ρλζ'. ί.	ρλγ'. ις'.
65. ρκα. λζ'.	ρκ'. λζ'.
67. πηγαί.	ἡ πηγή.

Editio.	Manuscriptus.
67. ρκ. H. λζ.	ρκέ. λζ'.
68. ρκζ. H. λε. γ.	ρκζ'. H. λέ.
200. 1. Σανδαβάλα.	Σανδαβάδη.
2. Ῥυάδ[illegible].	τοῦ Ἄδριος ποταμοῦ πηγαί.
3. ρλ. λζ.	ρλ'. H. λζ'.
4. ρλε. λε. ς.	ρλα'. λέ.
5. Ζαδάδρυ.	Ζαράδρυ.
6. ρκδ. λα.	ρκδ'. H. λά.
8. ρκε. λα. γ.	ρκε'. H. λά. γο.
9. Ζαδαδρυ.	Ζαράδρου.
11. Ζαδάδρυ.	Ζαράδρου.
14. ρλα. λ. ς.	ρλ. λδ'.
15. Ῥυάδης.	Ἄδριος.
17. Σανδαβάλα.	Σανδαβάδη.
18. ρκς. ς. λβ. γο.	ρκς'. γο. λβ'. γο.
19. ἀπό.	Deest.
20. ρκς. H. κζ. ς.	ρκβ'. κθ'. H.
23. ρκθ. κβ.	ρκβ'. H. κζ'. H.
25. ρκα. H. λ. γ.	ρκα. H. λγ'.
26. * * * *	Nihil vacuum.
27. Ἀράβιτα.	Ἄρβηπα.
28. ειζ. κε. ς.	ριζ'. κέ.
	Ἡ πηγὴ τῆς ἐκβολῆς, ειά. κά. H.
29. Ἐκβολὴ τοῦ Ἰνδοῦ εἰς τὰς Παραπαμισάδας ρκα. λγγ. ς.	Deest.
32. ειβ. γ. κγ. δ.	ειγ'. γο. κγ'. δ.
33. * * *	Ἀπὸ δὲ τοῦ Σάγαπα εἰς τὸ Σίνθον, ειά. κά. H.
36. ειγ. H. κβ. γ.	ειγ. H. κβ. γο.
	Ἀπὸ δὲ τοῦ Χαριφου ἐπὶ τὸ Σάβαλα, ειβ'. δ. κά. δ.
37. Σαβάλα. σα.	Σάλα.
40. ειγ. ς. κα. γ.	ειγ'. γ. κά. γο.
43. Διαμησουα.	Διαμουσία.
44. ρλς. λζ.	ρλς. λζ'.
47. ρλς. λα.	ρλς'. ς. λδ'.
48. ρλς. H. λβ.	ρλς'. H. λβ'. H.
49. ὄρος. πισω, ποτ. ἐκβολή.	ὄρος τοῦ Σώα ποταμοῦ.
50. ρλς. ς. λα. H.	ρλς'. γ. λά. H.
52. τῦ.	ἀπὸ τῦ.
52. ἐπί.	εἰς.
57. * * *	Nihil vacuum.
59. ρμς. H. κ.	ρμς'. H. κ'.
60. Γάγολ.	Γάγου.
61. ρμς. H. κα.	ρμς'. H. κά.
62. Καμβίσου.	Καμβισου.
63. ρκε. κ.	ρμς'. H. κ'.
67. Ναμάδου.	Ναμάδου.
67. Οὐινδίυ.	Ἰνδίυ.
68. ρκζκ. ς.	ρκζ'. κς'. H.
201. 1. Σπειπάλα.	Σιλίπαλα.
2. ειs. κβ.	ειs'. H. κβ'.

Editio.		Manuſcriptus.	
3. Καξό.		καθ᾽ ὅ.	
3. Μόφιδι.		Μώφιδι.	
4. Ναγγεῶα.		Νάυαγγεῶτα.	
5. Οὐίνδου.		Οὐίνδου.	
7. Βίνδου.		Βίνδε. (ſic)	
8. Βιττηγῶ.		Βιττηγώ.	
11. Βιττήγω.		Βιττηγώ.	
12. ρκζ.	κς.	ρκέ. Η.	κά.
		Σωλῆνος ποταμοῦ ἐν τῷ Βιττηγῷ ὄρει, ρκζ΄.	
		κ΄. Η.	
18. Τιώνα.		Τιώα.	
18. Ἀρουέδδις.		Ἀρουερνίοις.	
20. Μαισόλου.		Μαισώλου.	
21. ρλ. Η.	ις. Η.	ρλδ΄. Η.	ιζ΄. Η.
23. ρλγ. Η.	ιζ. Η.	ρλτ΄. Η.	ιτ΄. Η.
22. Μαλίδα.		Μαίνδρα.	
24. Τουώδιος.		Τυώδιος.	
31. ἤ.		ἤ.	
31. τὴν ἔξωπον τοῦτον.		ὅπως.	
33. Λαμπαγαι.		Λαμβάται.	
35. Κομηδῶν.		Καμηδῶν.	
37. Δεραδραι.		Δαράδραι.	
40. Ῥοάδιος.		Ῥουάδιος.	
41. ἐπεί.		ἐπεὶ τοῦ.	
41. Ζαδάδρου.		Ζαράδρου.	
42. Κτυλινδρινή.		Κιλινδρινή.	
43. Λαμπάγας.		Λαμβάτας.	
45. Καισπίρα.		Καρίνασα.	
45. ρκ.	λδ. γ.	ρκ΄.	λδ΄. γο.
46. ρκα.	λγ. γ.	ρκ΄. δ.	λγ΄. γο.
47. Γωρύα.		Γώρυα.	
48. ρκα. Η δ.	λγ.	ρκα. Η.	λβ΄. Η.
52. Γερκλαίς.		Πεκλαίς.	
53. Ναυλίβη.		Ναυλιβί.	
55. Ἄρπα.		Οὔαρσα.	
57. Ἰσάγουρος.		Ἰθάγουρος.	
57. ρκε. γ.	λγ. γ.	ρκέ. γο.	λγ΄. γ.
58. Ταξιάλα.		Ταξίαλα.	
59. Βιδάσπην.		Βιδάσπην.	
59. Πανδώου.		Παιδοβίων.	
60. καί.		ἐν ῇ.	
61. ρκζ. Η.	λα. δ.	ρκζ΄. Η.	λδ΄. δ.
62. Εὐθυμέδια.		Εὐθυμηδία.	
62. ρκς. γ.	λβ.	ρκς΄. γο.	λβ΄.
63. ρκε. Η.	λ. γ.	ρκέ. Η.	λγ΄.
64. ρκδ.	λ.	ρκδ΄. δ.	λ΄.
68. ρκθ. Η.	λδ. Η.	ρκθ΄. Η.	λα. Η.
68. Σαγάγλια.		Σαλάγιατα.	
202. 1. Ἄστρασος.		Ἀστρασός.	
1. ρλα. δ.	λδ. δ.	ρλα. δ.	λα. δ.
3. Καταλάγερα.		Βατλμάγγα.	

Editio.		Manuscriptus.	
3. ρλ.	λγ. Η.	ρλ'.	λγ'. γ.
4. Ἀείταρα.		Ἀείταρα.	
5. Ἀμακάτης.		Ἀμακάτης.	
6. Σπόδυμσαρα.		Ὀσόβαγάρα.	
7. ρκζ.	λβ. δ.	ρκζ'.	λα. δ.
9. ρκη.	λ. ς.	ρκη.	λ'. Η.
10. ρκς. δ.	λ. ς.	ρκς'. δ.	λ'. ς.
11. ρκζ. δ.	λ.	ρκζ. δ.	λ'. ς.
13. Χινναβουαρα.		Χινναμάγδρα.	
15. ρκε.	κζ. Η.	ρκε.	κζ'. ς.
16. ρκς. γ.	κζ. Η	ρκς'. γο.	κζ'. Η.
17. Κραγαισα.		Ἡράρασα.	
19. Κορνιδιερα.		Κορναιδαια.	
23. Δατιχα.		Δατίχα.	
25. Κάτα.		Κάτα.	
27. Βατημκησαρα.		Βατδμνάρα.	
27. ρλβ. γ.	λγ. γ.	ρλβ'. γο.	λγ'. γ.
30. ρλγ.	λγ. γ.	ρλγ'.	λγ'.
31. Ναιχαι.		Ναίχαι.	
33. ρλδ.	λβ. γ.	ρλδ.	λβ'. γο.
36. ρλ. Η.	λβ.	ρλς.	λβ'.
40. ρλς.	λα. Η.	ρλς.	λα'. Η.
41. ρλδ.	λ. γ.	ρλα.	λ'. γο.
42. ρλζ.	λ. γ.	ρλζ'.	λ'. Η.
		Σίγαρα, ρλθ'.	λ'. γ.
45. ρλζ. γ.	λα. Ης.	ρλζ'. γ.	λα'. Ηγ.
46. ρλη. γ.	λα. ς.	ρλη. γο.	λα'. Η.
47. Σιναραβατις.		Σιδραβάτι.	
50. Ναδουβαιδάγδρ.		Ναδουβαιδάγδρ.	
50. ρλη.	κθ.	ρλη'. γο.	κθ'.
51. ρλγ.	λγ.	ρλγ.	λ'. γ.
52. Κυραπορφνα.		Κυρα πεῖνα.	
52. ρλθ.	κθ.	ρλθ'.	κθ'.
53. λειπει.		διπλεῖ.	
56. περὶ.		περὶ.	
58. Σαβζεια.		Ἀβια.	
59. καὶ ἡ περὶ τὴν Καιθί.		καὶ τῆς Καιθι.	
60. Συραστιων.		Σιραστρίων.	
62. καί.		Εἰσὶ δὲ καί.	
62. Ἰνδοσκυθίας.		Ἰνδοσκυθίας.	
64. Ἀρπαρτας.		Ἀρπάρτα.	
64. ρκς. Η.	λδ. δ.	ρκα'. Η.	λα'. δ.
65. ρκα. δ.	λ. γ.	ρκδ'. δ.	λ'. γο.
66. Νασβαια.		Σάβαια.	
66. ρκβ. γ.	λ.	ρκβ. γ.	λβ'.
67. Βαιαγδρα.		Βαιάγδρα.	
67. ρκβ. δ.	λ. γ.	ρκβ'. δ.	λγ'.
203. 1. Κοδραια.		Κοδραια.	
1. ρκα. δ.	κθ. γο.	ρκα'. δ.	κθ'. γο.
3. Ἐμβολίμα.		Ἐμβόλιμα.	
4. Πενταγράμμα.		Πεντάγραμμα.	

Editio.		Manuscriptus.	
5. Ἀσιγράμμα.		Ἀσιγραμμα.	
6. Τιαῦασα.		Τιαῦσα.	
6. ρκα. γ.	κη. Ηγ.	ρκα΄. γο.	κη΄. Ηγ.
8. Ἀξίκα.		Ἄζικα.	
9. Παραδαβάνθρα.		Παρδαβάνθρα.	
9. ειζ.	κγ. Η.	ειζ΄.	κε΄. Η.
10. εις. Η.	κθ.	εις΄. Η.	κε΄.
13. Βαδνις.		Βωνίς.	
14. Κωλάλα.		Κωλάκα.	
14. ει.	κ. γ.	ει΄. Η.	κ΄. γο.
17. ειβ. Ηγ.	κδ.	ειβ΄. Ηγ.	κα΄.
18. Βαρβάει.		Βαρβαρδ.	
22. Σαρδάνα.		Σαρβανα.	
23. Αὐξουμίς.		Αὐξοαμίς.	
27. ειδ. γ.	κδ.	ειδ΄. γο.	κ΄. δ.
29. Παίαλα.		Γαίλασα.	
30. ρκα. Ηδ.	κη. δ.	ρκα΄. δ.	κη΄. δ.
32. ειθ.	κε. γ.	ειθ΄.	κϛ. γ.
34. Παράβδηι.		Γαραβδηδ.	
34. εις. Η.	κδ. δ.	εις΄. Η.	κδ΄. Η.
35. ειδ.	κα. γ.	ειδ΄.	κγ΄. Η.
36. ειγ. Η.	κβ. Η.	ειγ΄. Ηδ.	κβ΄. Η.
38. πα.		Deeſt.	
45. Σιεπάλα.		Σιείπαλλα.	
45. ρις. Η.	κα. Η.	εις΄. Η.	κα΄. Η.
46. εις.	κβ. Ηδ.	εις΄.	κ΄. Ηδ.
46. Βαμμαγοῦρα.		Βιμμόγουρα.	
47. ειε. Η.	κ. ϛ.	ειε΄. Η.	κ΄. Η.
48. Ζηεσγέρη.		Ζηεσγερδ.	
48. εις. γ.	ιθ. γ.	εις΄. γ.	ιθ΄. Ηγ.
49. Τιασαίου.		Τιαςανοῦ.	
51. Τιαγοῦρα.		Τιάπυρα.	
51. ειε. Ηγ.	ιη. γ.	ριε΄. Ηγ.	ιη΄. Ηγ.
55. Χατραίων.		Χατελαίοι.	
57. αἶδς.		αἶδε.	
58. Νίγραμμα.		Νιγραίγραμμα.	
62. Συρνίς.		Συρνισικα.	
62. ρκδ.	κε. Ηϛ.	ρκα΄.	κϛ΄. Η.
63. ρκδ.	κε.	ρκα΄.	κε΄.
64. Σιναπατίγγα.		Τισαπάτιγγα.	
64. ρκγ.	κδγ.	ρκγ΄.	κθ΄. γ.
66. Βιττίγω.		τοῦ Βιττηγοῦ.	
66. Ταβαασοι.		Τάβασσοι.	
67. μεγα.		μάγων.	
204. 1. Οὐίνδου.		Ἰνδικοῦ.	
2. Ναβαίδζω.		Ναμάδζω.	
2. Γραπιωται.		Παραπιώται.	
4. Σιραμναι.		οἱ Ῥάμναι.	
8. Ὀζοαμίς.		Ὀζοαβίς.	
8. ρκϛ.	κγ. γο.	ρκ΄. Η.	κγ΄. γο.
13. Καίνδαλοι.		Γένδαλοι.	

Editio.		Manuscriptus.	
15. Ἀμβάσται.		Ἀμβάσαι.	
16. Βιττῆγοι.		Βιττηγοί.	
19. Ἀδεισάθρα.		Ἀδεισάθρα.	
20. ρκ. δ. γ.	κδ.	ρκδ'. γ.	κδ'.
21. Νυγδίζα.		Νυγδόσορα.	
23. Βιττῆγοι.		Βιττηγώ.	
23. Δισάθρου.		Ἀδισάθρου.	
24. Σῶραι Νομάδες.		Σωραινομάδες.	
27. Ἀρκάτοι.		Ἀρκατοῦ.	
28. ρλ.	κα.	ρλ'.	κ'. δ.
29. Σίνδου.		Ἴνδου.	
30. Βολίγγαι.		Βωλίγγαι.	
32. Ταγαβάζα.		Σαγάβαζα.	
33. Βαραμάθις.		Βασδαώτης.	
36. Βιρδάμα.		Βείδαμα.	
37. Θολουβαία.		Θολόβαια.	
37. ρλϛ. γ.	κζ.	ρλϛ. γ.	κζ'.
38. Μαλλαίτα.		Μογγαίτα.	
38. ρλϛ. H.	κε. Hγ.	ρλγ. γ.	κε. Hγ.
39. Ἀδεισάθροι.		Ἀδισάθροι.	
41. ρμ.	κϛ.	ρμ'.	κζ'.
42. Ἀπαθεσίς.		Ἀπαθῖς.	
42. ρλη. H.	κε. γ.	ρλη'. H.	κε'. γο.
43. ρλζ. γ.	κδ. H.	ρλζ'. γο.	κδ'. H.
44. ρλε. H.	κγ. H.	ρλγ'.	κγ'. H.
45. ρλθ.	κγ. H.	ρλϛ'. H.	κγ'. H.
46. Μανδράλαι.		Μαιδάλαι.	
52. Παλιβόθρα.		Παλιμβόθρα.	
52. ρμη.	κζ.	ρμγ'.	κζ'.
51. Σιγάλα.		Σίγαλλα.	
53. ρμγ. H.	κδ. H.	ρμδ'. H.	κϛ'. H.
54. ρμ. H.	κδ.	ρμϛ'.	κδ'. H.
55. Βιττηγοι.		Βιττηγώ.	
56. Βραχμᾶνοι.		Βραχμαῖοι.	
58. Βράχμη.		Βράχμαι.	
60. Ἀδεισάθρων.		Ἀδισάθρων.	
60. Ἀρσυαίων.		Ἀρσυραίων.	
63. Τάθιολα.		Ταβίλκα.	
63. ρλδ δ.	ιη. Hγ.	ρλδ'. δ.	ιη'. Hγ.
64. Δειλοφυλῖται.		Δειλοφυλλῖται.	
67. ρλζ. H.	κα. γ.	ρλζ'. H.	κα'. γο.
68. ρλη. δ.	κ. H.	ρλη'. δ.	κ'.
205. 1. Κοκκοπάγαι.		Κοκκονάγαι.	
4. δυτικωτέρω.		δυτικώτεραι.	
5. Καρπιννάγα.		Καρπίναγα.	
6. Καρπάσσινα.		Καρπασίνα.	
6. ρμϛ.	κα. γ.	ρμέ. H.	κά. γο.
16. ρμα.	κδ.	ρμά.	κ'. δ.
16. Καρηκάρδαμα.		Καρικάρδαμα.	
21. Ἀριάκης.		Ἀριακῆς.	
21. λοιποί.		λοιπαί.	

22.

Editus.		Manuscriptus.	
22. Βιῶδα.		Βίνδα.	
24. Μαλίππαλα.		Μανίπαλλα.	
24. ρθ. Η.	κϛ. δ.	ειθ'. Η.	κ'. Η. δ.
25. Σεισαβις.		Σαεισαβίς.	
25. ειϛ. Η.	κ. Ηδ.	ειθ'.	κ'.
27. Σιεσπολεμίυ.		Σιεσπολεμαίυ.	
28. ειζ.	ιη. Η.	ειζ'.	ιη'. ϛ.
29. Δεοπάλη.		Δεόπαλλι.	
29. ειε. γ.	ιζ. Ηγ.	ειε'. γο.	ιζ'. Ηγ.
32. Βιῶδα.		Βίνδα.	
33. Νατασδρα.		Ναγδρυραρίς.	
34. Ταβασω.		Ταβασώ.	
34. ρκα. Η.	κ. γ.	ρκα. Η.	κ'. γο.
35. ρκγ.	κ. Ηδ.	ρκγ'.	κ'. Ηγ.
36. Τιειπλυγάδα.		Τιειπλυγάλιδα.	
37. ρκα. δ.	ιθ. γ.	ρκα'. δ.	ιθ'. γο.
38. Βελεοκσύεσι.		Βελεοκσίεσυ.	
39. ειθ. Ηδ.	ιθ. Η.	ειθ'. Ηδ.	ιθ'. ϛ.
40. ρκ. δ.	ιθ. Η.	ρκ'. δ.	ιθ'. ϛ.
41. Συειμαλάγα.		Σιιμάλαγα.	
45. Βαναασί.		Βαναυασί.	
45. ειϛ.	ιϛ.	ειϛ'.	ιϛ'. Ηδ.
46. Πέρατων.		τῶν Πέρατῶν.	
49. Μυσοπάλη.		Μυσοπαλλοι.	
50. Λυμυεικῆς.		Λιμυεικῆς.	
52. Νάσυλλα, ειζ. Ηδ.	ιε. Ηγ.	Deest.	
Κοδβα, ειζ.	ιε.		
54. ειζ. δ.	ιδ. γ.	ειζ'. Ηδ.	ιε'. Ηγ.
57. ρκδ. γ.	ιθ. Ηγ.	ρκδ'. γ.	κα'. Ηγ.
58. Μαγαίυρ.		Ματαιύρ.	
58. ρκα. Η.	ι. γ.	ρκα'. Η.	ιη'. γο.
59. Σκυρέλλυρ.		Κυρελλύρ.	
60. Πυράτα.		Ποιωνάτα.	
61. ρκα. γ.	ιζ. Η.	ργ'. γο.	ιζ'. Η.
62. ρκ. γ.	ιζ.	ρ'. γο.	ιζ'.
64. Ἀρέμβοις.		Ἀρέμβυρ.	
65. Βιδέεις.		Βερδέεις.	
65. ειθ.	ιε. γ.	ειθ'.	ιε'. Ηγ.
68. Κορέυρ.		Κορεύρ.	
206. 1. Αιων.		Ἀιών.	
2. ρκα. γ.	ιδ. γ.	ρκα'. γ.	ιδ'. γο.
4. Μειδῆλα.		Μένδηλα.	
5. ρκα. Ηδ.	ιϛ.	ρκα'. Ηδ.	ιϛ'. Η.
6. ρκβ.	ιε. γ.	ρκβ'.	ιε'. γο.
7. Μαντίτπουρ.		Μαντπύρ.	
8. Κανδίγων.		Γανδίων.	
10. Ταίνυρ.		Ταινύρ.	
10. ρκδ. Η.	ιε. γ.	ρκδ'. Ηδ.	ιη'. γο.
11. Πεείνκαρι.		Πεεινκαρί.	
12. Κοεινδίυρ.		Κοινδίγυρ.	
12. ρκε.	ιζ'. γ.	ρκε'.	ιζ'. γο.

Editio.		Manuscriptus.	
13. ρκγ. Η.	ις. Ηγ.	ρκγ΄. Η.	ις΄. Ηγ.
15. Ἄκορ.		Ἀκούρ.	
15. ρκε.	ις. γ.	ρκδ΄. Ηδ.	ιέ. γ.
17. Καλινδοια.		Καλινδοία.	
17. ρκζ. γ.	ιζ. Η.	ρκζ΄. γο.	ιζ΄. Η.
19. Ταλαρα.		Ταλλαρα.	
20. Σωειγων.		Σωιρταν.	
22. Καλινρ.		Καλλινρ.	
22. ρκε.	ιζ. γο.	ρκθ΄.	ιζ. γο.
24. ρκθ.	ις. γο.	ρκθ.	ιζ. γο.
25. Σωρνάγος.		Σωρνάτος.	
27. Ἄβυρ.		Ἀβυρ.	
28. ρλ. γ.	ιε. γ.	ρλ΄. γ.	ιέ. γο.
29. Νάρβουρ.		Μαρσίρ.	
30. Αρσινασιαν.		Ἀκιναρνάν.	
32. Κεράυγη.		Κεραυγή.	
33. Φερίειο.		Φυρίοι.	
34. ρλβ. γ.	ιε.	ρλβ. γο.	ιέ.
35. Πολεύρ.		Πολεύρ.	
35. ρλγ.	ιδ. γο.	ρλα. Η.	ιδ΄. γο
37. Γάπυρ.		Γαπύρ.	
38. ρλδ.	ιδ. Η.	ρλδ΄.	ιδ΄. Η
39. ρλγ΄. Η.	ιγ. γ	ρλγ. Η.	ιγ΄ γο.
40. Μαραγλα.		Μαραγλα.	
40. Βαζαρωνάγος.		Βαζαρωναγος.	
41. ρλ. γ.	ιγ.	ρλγ.	ιγ΄.
42. ρλς.	ιβ. γ.	ρλη΄. Η.	ιβ. γ.
43. Μαιπωλων.		Μαιπωλαν.	
46. ρλς.	ιη.	ρλέ.	ιή.
47. Φάγυτρα.		Φαρύτρα.	
47. ρλδ. γ.	ιε. γ.	ρλδ΄. γο.	ιγ΄. γ.
49. ρλε.	ιβ.	ρλέ. Η.	ιβ. Η.
51. Καίθι κόλπῳ.		Καιθικόλπῳ.	
52. Βάραχη.		Βαραχη.	
53. Παραλίᾳ.		Παραλίῳ.	
54. Μιλιζιγηνείς.		Μιλιζίγηνεις.	
56. Τειχάδιβα.		Τειχάδιβα.	
57. ειε.	ιβ.	ειέ.	ιβ΄. γο.
60. Γαυιγηνεις.		Ναυίγηνεις.	
61. Ἀραιακῶ.		Ἀγαειακῷ.	
62. ρκς. Η.	ιγ.	ρκς΄. Η.	ιγ΄.
207. 2. Γαλλϰ.		Γάγγυ Γινδικῆ.	
20. Αιρραδω.		Κιρράδεων.	
22. Λαπαμήδα.		Κιταβήδα.	
24. ρνβ.	ις.	ρνβ΄. Η.	ις΄.
25. Τοκοσάνα.		Τοκόσανα.	
27. ρνγ. Η.	ιδ.	ρνγ΄. Η.	ιγ΄. Ηδ.
30. ρνε. Η.	ί. γο.	ρνέ. Η.	ί. γο.
31. Τημάλα ποτ. ἐκβο. ρνζ.	Η. ί.	Τιμάλα ποτ. ἐκβολαὶ, ρνζ΄.	Ηθ.
32. Τιμάλα πόλις, ειζ.	Ηθ.	Deeſt.	
33. ρνζ. γ.	η.	ρνζ΄. γο.	ή.

Editio.	Manuscriptus.
34. Βησυγήτων.	Βησυδητῶν.
35. Σαραβακᾶ.	Σαβαρακῶ.
36. * * *	ἐν ᾧ πόλις Σάϐαρα, ρνθ΄. η. Η. Βήσυγγα ποταμοῦ ἐκβολαί, ρξϐ΄. θ΄.
37. Βαϐύσηγγα.	Βήσυγγα.
38. ρξϐ. θ.	ρξϐ΄. ∠. η. ∠. ιϐ.
39. Σύπα ποταμοῦ ἐκβολαί, ρξϐ΄. θ. Η.	Deest.
40. Βήραβαι.	Βρεσβαί.
40. ρξϐ΄. ∠. ϛ΄.	ρξϐ΄. Η. ϛ΄.
41. ρνθ. λ. ∠.	ρνθ΄. δ΄. γο.
43. Τάκολα.	Τακῶλα.
43. ρξ. Η. λ. δ.	ρξ΄. δ΄. δ.
44. ἀκρωτήριον.	ἄκρον.
44. ρνη. γ. ϐ. γ.	ρνη΄. γο. ϐ΄. γο.
45. Χρυσόδνα.	Χρυσοχία.
46. Σάρα.	Σάϐαρα.
48. Παλαγίδου.	Παλαγίδα.
48. ρξ΄. Η. νότου ϐ΄.	ρξα΄. ν. ϐ΄.
49. Μαλαίου.	Μαλεοῦ.
51. Καλλι πόλις.	Κολίπολις.
52. ρξ∠. δ. ϐ. ∠.	ρξγ΄. δ. ϐ΄. γο.
53. Περίμουλος.	Περιμουλικός.
54. ρξϐ. Η. δ.	ρξϐ΄. Η. δ΄. δ.
56. Σαμαράδη.	Σαμαράδη.
56. ρξ∠. Ηδ. Η∠.	ρξ∠΄. δ΄. Η∠.
58. Σωϐάνου.	Σωϐάνου.
58. ρξε. ∠. δ. Ηδ.	ρξε΄. γο. δ΄. Ηδ.
59. * * *	Nihil vacuum.
60. Γιθανοϐάση.	Θιπινοϐάσαι.
62. ρξζ. δ. Ηδ.	ρξζ΄. δ΄. Ηγ.
63. Ζάϐα ἥ.	Ζάϐαι.
208. 2. ἀκρωτήριον.	μέγα ἀκρωτήριον.
7. Δοαία.	Δαίνα.
8. * * *	Nihil vacuum.
9. Κοργάθα.	Κορτάθα.
11. ρξζ. Η. ιδ. Η.	ρξζ΄. ιδ΄. Η.
13. * * *	Nihil vacuum.
14. Ἀγανάγαρα.	Ἀγαναγάρα.
14. ρξθ. ιϛ. ∠.	ρξθ΄. ιϛ΄. γο.
16. * * * * * *	Nihil vacuum.
20. ρϙ. ∠. ιζ. ∠.	ρϙ∠΄. ιζ΄. ∠.
27. ρξϐ. ιϛ.	ρξ΄. ιϛ΄.
28. Δίϐαασα.	Δάμασα.
30. ρξς. λγ.	ρξϛ΄. λϛ΄.
31. Σημανθινοῦ.	Σιμανθινοῦ.
32. ρθ. λ∠.	ρθ΄. λ∠΄.
33. * * *	καὶ ρπ΄. κϛ΄.
38. ρμα. λ∠.	ρμδ΄. λ∠΄.
45. Σημανθινοῦ.	Σημανθινοῦ.
50. δαμάσων.	Δαμασῶν.
56. ρξϐ. κγ. Η.	ρξϐ΄. κ΄. Η.

Editio.		Manuscriptus.	
61. Σωβαῖνος.		Σωβαῖνος ἀπό.	
61. ρξδ. Η.	κη.	ρξϐ'. Η.	ιγ'.
66. Α'πλαι.		Α'πάν.	
66. ρξα.	ϐ. γ.	ρξα'. Η.	γ'.
209. 1. λοίπος.		λοιπός.	
4. Ταζγαιοι.		Γαγγαῖοι.	
4. Σάραβοις.		Σαράβοις.	
7. ρλϛ.	λϛ. γ.	ρλϛ.	λε. γ.
8. ρλη. γ.	λδ. γ.	ρλη'. γρ.	λδ'. γ
9. Ε'ρζα.		Ε'ρζα.	
9. ρλη.	λδ.	ρλη'. Η.	λδ'.
10. Ραπφα.		Ρ'άπφα.	
10. ρλζ. γ.	λγ. γ.	ρλζ'. γρ.	λγ'. γρ.
12. Γαζαιίδαι.		Γαζαιιδῶν.	
14. Βοραίτα.		Βέραιτα.	
15. Σαρύγαζα.		Καρυγάζα.	
16. Τοίδωτα.		Κοιδωτα.	
17. Ε'λυδνα.		Κε.. δνα.	
17. ρμϛ. Η.	κε. Η.	ρμϛ'. Η.	κε'. Η.
18. Αραγδρα.		Α'γλμηγδρα.	
18. ρμϛ. Η.	κϐ. Η.	ρμϛ'. Η.	κϐ. Η.
19. Ταλθεῖγα.		Ταλαργα.	
19. ρμϛ. γ.	κα. γ.	ρμϛ'. γρ.	κα'. γρ.
21. ἀρκτικώτεροι.		ἀρκτικώτατοι.	
24. Πασάδαι.		Πασαλαι.	
25. Γλάδαι.		Τλάδαι.	
27. καὶ πλατεῖς.		Deest.	
30. προήκουσι.		προικοῦσι.	
31. Ζαμιραι.		Ταμῆραι.	
35. Βησουγήταις.		Βησουγήταις.	
41. Δοβάσων.		Δαμασῶν.	
42. Α'νναγαι.		Α'μινάγαι.	
45. Γ'βηνεινγαι.		Γ'ονεῖγαι.	
46. Λαβασαι.		Δαβασαι.	
47. Ναγζωλογαι.		Ναγγαλόγαι.	
48. γυμνῶν.		γυμνός.	
49. Δοβάσων.		Δαμασῶν.	
55. Κοδδιται.		Κουδδῖται.	
57. Βαραι.		Βάρραι.	
58. Ινδοι.		Σίνδοι.	
59. Δοδναι.		Δαιναι.	
63. τῶν.		τὴν τῶν.	
66. Ι'πποποταμίων.		Ι'πποποτάμων.	
210. 3. Λάμπουρα.		Σηλαμπούρα.	
4. ρμγ.	λδ. ϛ.	ρμγ'.	λϐ.
5. ρμϛ.	λα. ϛ.	ρμϛ.	λα. Η.
9. Οὐραθιναί.		Οἰρεθῖναι.	
9. ρθ.	λγ. γ.	ρθ'.	λα'. γ.
10. Σουαννάγουρα.		Σουδναγουρα.	
11. ρνε. γ.	κη. γ.	ρνε'. γ.	κη'. γ.
12. Α'νίνα.		Α'νινα.	

Editio.	Manuscriptus.
13. ρξε. γ. κη.	ρξέ. γρ. κή. ϛ.
16. Ἀθλωάγουρον.	Ἀθλωάγουρον.
16. ρμϛ. γ. κζ.	ρμϛ΄. γ. κζ΄.
17. ρμζ. δ. κδ. γρ.	ρμζ΄. δ. κδ΄. γρ.
18. Τωσάλη.	Τωσαλῆ.
18. ρν. κγ. Ηγ.	ρν΄. κγ΄. γ.
19. ρνβ. κδ. δ.	ρνβ΄. κγ΄. δ.
20. ρνθ. Η. κϛ.	ρνθ΄. Η. κϛ΄.
21. ρϑ. κϛ. δ.	ρϑ΄. κγ΄. δ.
22. ρνθ. κδ.	ρμθ΄. κβ΄. δ.
23. ρνβ. Η. κδ.	ρνβ΄. Η. κβ΄. δ.
25. ρξβ. δ. κα. γ.	ρξβ΄. δ. κα. Ηγ.
26. Παιδάσα.	Παίδασα.
26. ρξε. κγ. γ.	ρξέ. κά. ϛ.
27. Σιτηβνεῖς.	Σιτηβνεῖς.
27. ρϑ. κγ. δ.	ρϑ΄. κά. δ.
28. Τείγλυπτον βασίλειον.	Τείγλυφον βασίλειον ὃ καὶ πείλιπον.
28. ρνδ. ιζ.	ρνδ΄. ιή.
30. κόρακες.	κοράγγαι. (sic)
32. ρξϛ. ιη.	ρξϛ΄. ιή.
33. Ἀγείμυθα.	Ἀγημοθά.
33. ρϛγ. ιθ. γ.	ρϑ΄. γρ. ιή. γρ.
34. ρϑ. ιη.	ρϑβ΄. ιή.
35. Δάσδμα.	Δαόνα.
35. ρξε. ιε. γ.	ρξέ. ιέ. γρ.
36. Μαρέουρα. μητρόπολις ***** ρνη ιβ. Η.	Μαρευρὰ μητρόπολις, ἣ καὶ Μάλθουρα καλουμένη, ρνή. ιβ΄. Η.
38. Λασύππα.	Λάσυπα.
38. ρξδ. Η. ιη. Η.	ρξά. ιβ΄. Η.
39. Βαρβάδρα.	Βαρβαύρα.
39. ρξδ. Η. ιβ. Ηγ.	ρξδ΄. ιβ΄. Ηγ.
41. ρξβ. α. γ.	ρξβ΄. δ΄. γρ.
42. Κοκκονάγδρα.	Κοκκοναγάρα.
43. ρξγδ. ο. γ.	ρξβ΄. βόρ. ά. γρ.
44. ρξα. δ. νοτ. αγ.	ρξά. Ν. ά.
47. Βαζακάτα.	Βαζάκατα.
47. ρμδ. Η. θ. Η.	ρμθ΄. Η. θ΄. γρ.
48. Σαλίνη, ρμζ. θ΄. γ.	Deest. Sed melius Edit.
49. κόχλον.	κόγχον.
52. αἰθεροποφάγων.	αἰθεροποφάγων Σίνδαι.
54. ρνβ. γ. νοτ. Ηγ.	ρνβ΄. γ. ν. ή. γρ.
56. Εἶναι.	Εἶναί φασι.
57. κατοδυομομένοις.	κατοδυεμομένοις.
58. ρνβ. γ. νοτ. ογ.	ρνβ΄. γρ. ν. έ. γ.
59. Σαβαδείβαι.	Σαβαδίβαι.
61. Γαβαδίου.	Σαβαδίου.
62. δέ.	γάρ.
63. ὄνομα.	ὀνόματι.
66. ἑαυτ.	ἄστρον.
66. ρξθ. νότου η. ϛ.	ρξθ΄. ν. ή.
211. 1. ρϑα. νότου ϛ. ϛ.	ρϑά. ν. β΄. Η.

Editio.	Manuſcriptus.
4. δέκα.	δέκα νῆσοι καλούμεναι Μανιόλαι.
8. γινωμένης.	γινομένης.
10. ἀνθρωποφάγοις.	ἀνθρωποφάγοις.
21. διωρισμέναι.	διωρισμένῳ.
27. Ἄσπιθρα.	Ἀσπιθάρα.
28. ρε. ιϛ.	ροε΄. ιϛ΄.
29. Σημαθινου.	Σημανθινοῦ.
30. ρθ. ιϛ.	ρπ΄. κϛ΄.
31. Βράμμα πόλις.	Βρεμμάπολις.
31. ρζ. η. Η.	ροϛ΄. γο. ιβ΄. Η.
32. Αμβασου.	Ἀμβάσου.
33. ρθ. ιο.	ροθ΄. ιε΄.
34. * * * *	Ῥάβανα πόλις, ροζ. η. Η.
35. Σένου.	Σαίνου.
36. νότιον.	τὸ νότιον.
36. ρϛ. δ.	ροε΄. δ΄.
37. ρϛ. β.	ροϛ΄. β΄.
39. * * *	Nihil vacuum.
40. περισικοῦσιν.	περιοικοῦσιν.
42. Κοτπάειος.	Κυπάειος.
43. ριζ. νότου ζ.	ροζ΄. ν̄ο. ζ΄.
44. ρπ. νότου ιβ.	ρ́π. ν̄ο. β΄.
45. Σένῳ.	Σινῶ.
47. Καπίγαρα.	Κατπίγαρα.
49. Σημαθινοί.	Σημανθιναί.
51. ὁ.	τό.
52. Ἀσπίθραι.	Σπόραι.
53. Αμβασται.	Ἀμβάσται.
55. ἐφεξῆς.	ἑτέροις.
59. Ἀκάδρα.	Ἀκαθαρά.
59 ρη. γ. κδ. δ.	ροή. γ. κα΄. δ.
60. ρε. Η. ιϛ. δ.	ροε΄. Η. ιϛ΄. δ.
61. Κοκκονάγαρα.	Κοκκοραναγάρα.
212. 1. Σαράγα.	Σάρατα.
2. ρπ. βορ. γ.	ρπ΄. βορ. ιγ΄.
5. περιλαμβανοῦση.	περιλαμβάνουσα.
8. βατραχείας.	τραχείας.
12. Ταπροβάνης.	Ταπροβάνης.
22. ζιγγίβερ.	ζιγγίβερι.
23. μέταλλα, παντοῖα.	μέταλλα παντοῖα, χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου καὶ τῶν ἄλλων. φέρει δὲ ἐλέφαντας καὶ τίγρεις.
26. Εἰρημένον.	Εἰρημένον αὐτῆς.
31. ρκϛ. ιβ.	ρκϛ΄. ιβ΄. Η.
32. Ὀγάλιβα.	Γαλίβα.
33 ρκδ. ια. Η.	ρκδ΄. ιά. γ.
35. ρκγ. γ. η. Η.	ρκγ΄. γ. ή. Ηγ.
36. Ἀνδρασιμουνδου.	Ἀναρισμουνδου.
39. ρκγ. η.	ρκδ΄. γ΄.
40. ρκβ. ε. γ.	ρκβ΄. ε΄.
41. Γελάπιος.	Γελάπιδος.
42. ρκβ. ϛ. ϛ.	ρκβ. γ. γο.

Editio.	Manuscriptus.
43. ρκα. β. γ.	ρκα'. β'. γο.
44. ρκα'. β'.	ρκ'. Η. α'.
45. ρκα. α.	ρκα'. β'.
46. Νουβάρτα.	Νούβαρθα.
46. ρκα. γ. ἰσημερινός.	ρκα'. γο. ἰσημερινὸν.
47. ρκγ. νότου α.	ρκγ'. γ. ῦ. α'.
48. ρκς. βόρ. α.	ρκς'. βορ'. α'.
50. ρκδ. νότου β. Η.	ρκε'. ῦ. β'. Η.
51. Δαία.	Δάγανα.
52. ρκε. νότου β.	ρκς'. ῦ. β'.
53. Κόρκοβα.	Κορκόβαρα.
54. ρκβ. νότου γ.	ρκζ'. γο. ῦ. β'. γ.
55. ἄκρον.	πόλις.
57. ρλ'. νότου Η.	ρλβ'. Η. ῦ. Η. γ.
58. ρλα. βόρ. α.	ρλα'. Η. βορ'. α'.
60. Κωμδυα.	Βωαία.
60. ρλα. νότου γ.	ρλα'. βορ'. α'. γ.
61. Μαρδουλάμνη.	Μορδουλάνμις.
62. ρλα. νότου β. γ.	ρλα'. βορ'. β'. γ.
213. 1. Ἀβαράθα.	Ἀραβαθθᾶ.
2. νότου.	βόρειον.
4. μέγας.	μέγας, ρλ'. δ'. γο.
5. ρλα. ε. γ.	ρλα'. ε'. γο.
6. ρλ. γ. ς. γο.	ρλ'. γο. ς'. Η.
7. ρλ. ζ. γ.	ρλ'. ζ'. Η.
8. ρκθ. γ. ζ. γο.	ρκθ'. ζ'. γ.
9. ρλζ. δ.	ρκζ'. ζ'. δ.
13. Πάσι.	Γατί.
14. ρκη. γ. θ. γ.	ρκη'. γο. θ'. γο.
15. Μοδούτου.	Μολουτου.
18. ρκς. γ. ια. γ.	ρκς'. γ. ια'. γο.
23. Μαγέα.	Μαγαία ὄρος.
24. Ἀζαῖος.	Ἀξανός.
29. Μουδοῦτοι.	Μοσδούτοι.
31 Ναγαδείβιοι.	Ναναγάδεβοι.
32. Οδνοι.	Σόδνοι.
34. Εμνοι.	Σεννοί.
38. Βουμαθανοι.	Βουμασανοί.
42. Διορδουλοι.	Μορδοδλοι.
43. Ροδαγανοι.	Ῥογανδανοί.
45. Ναγέροι.	Ναγγείροι.
46. μεσόγλοι.	μεσόγλοι.
48. Ἀνθρόγραμμοι.	Ἀνδρόγραμμον.
49 ρκδ. Η. η. γ.	ρκδ'. γ. η'. γο.
51. ρκζ. ς. γ.	ρκζ'. ζ'. γ.
53. ρκδγ. γ. γ.	ρκδ'. γ'. γο.
54. Οὐλιπάδαι.	Οὐλιπάδα.
54. ρκς. γ. β. γ.	ρκς'. γ. βορ'. γο.
57. α τ ο η.	χιλίας τριακοσίας ἑβδομηκονταοκτώ.
60. Οὐαγγαλία.	Οὐάιγδμα.
60. ρκ. ια. γ.	ρκ'. δ. ια'. γ.

Editio.	Manuſcriptus.
61. ρκα. γ. ια. δ.	ρκα΄. γο. ια΄. δ.
66. Γαρκος.	Καρκός.
66. ειη. νότου γ.	ειη΄. ν. γο.
67. εις. νότου γ.	εις΄. Η. ν. β΄. γο.
214. 1. ρκ. νότου β.	ρκ΄. ν. β΄. Η.
2. Κλαγαδδάδα.	Κλαγδαδρύα.
2. ρκς. νότου ε. Η.	ρκα. ν. ε΄. Η.
3. Α᾿βεράνα.	Α᾿ρανα.
4. ρκς. νότου ς. Η.	ρκς΄. ν. ς΄. Η.
7. ρλγ. νότου α γ.	ρλγ΄. ν. α΄. γο.
8. ἰσημερινός.	καὶ ὁ ἰσημερινός.
9. Βιζάλα.	Ζίβαλα.
9. ρλε. δ. δ.	ρλε΄. βορ΄. δ. δ.
10. ρλε. κ. Η.	ρλε΄ βορ΄. ια΄. δ.
11. ρλε. ια. δ.	ρλ΄. βορ΄. ι. γ.
12. τὸ δυτικώτατον τῆς νήσου μοίρας ρος. α. &c. uſque ad τὸ βορειότατον μοίρας ιγ. βορ. α. lineâ 16.	Deſunt.
21. τε.	τῆς.
27. τῶν.	τῶν καθόλου.
29. ἔχοι.	ἔχει.
42. δυνάμενον.	δυναμένων.
56. συνημμένῳ.	συνημμένῳ.
57. Βρετανικαί.	Βρετανικάς.
58. Δυηκαλιδονίῳ.	Δύη Καληδονίῳ.
215. 2. Μαιῶτιν.	Μαιῶτιδα.
16. Α᾿ραβικοῦ.	Α᾿ραβίου.
16. περιεχούσης.	τῆς περιεχούσης.
32. πέμπτος.	πέμπτος.
37. Α᾿λουΐωνος.	Α᾿λουΐωνος.
39. Ι᾿ουβερνία. πέπτη.	Ι᾿ουερνία. πέμπτη.
44. ις γ ιβ.	ις. γ. ιβ.
50. οθ. γ ιβ.	οθ΄. γ΄. ιβ.
51. ὅλων.	ὅλων μοιρῶν.
54. γῆς περιμέτρων.	περιμέτρου.
68. ἐπεί.	ἐπί.
216. 1. παταρων.	δ΄. ωιδ. (ſic)
4. βω. ιβ.	οβ.
5. τηδ.	τοῦ.
7. μυριάδας.	μυριάδων ὁμοῦ.
14. ὀκτωκαιδεκάτῳ.	ἕκτῳ.
19. ἰσημερινῶν ιγ.	ἰσημερινῶν ιγ. ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ διὰ Μερόης. ἐν δὲ τῷ ἰσημερινῷ ρμ ιβ΄.
21. β.	Η.
28. ἂν ἔχοι.	ἔχει.
30. Φαινόμενον.	φαινόμενον τῆς γῆς.
32. ἐπικεχείρηκασι.	ἐπικεχειρήκασι.
35. καταγράψαι, μέρος.	καταγράψαι μέρει.
35. ἐμπεριλαμβανομένω.	ἐμπεριλαμβανομένης.
36. ἡ ἐπευθείας.	ἐπ᾿ εὐθείας.
38. ὑφ᾿ ὧν ὑποκεῖσθαι.	ὑποκείσεται.

το.

Editio.	Manuscriptus.
40. δίχᾶ.	δίχα.
45. τοῦ γῆς.	μέρος τοῦ γῆς.
51. ποιησονται.	ποιήσονται.
53. ὁ διὰ Συήνης παράλληλος ὀρθός.	διὰ Συήνης παράλληλον ὀρθῆς.
55. ἐπιγραμμένων.	ἐπεγραμμένων.
56. εὐθείας.	αἰτίας.
217. figura eſt in hac pagina, item duæ ſequuntur in ſequentibus paginis.	Abſunt hæ tres a Codice.
217. 5. παραφέρεται.	παραφέρεται.
8. ἀεταρκτικοῦ.	αἰταρκτικοῦ.
10. τοῦ εο.	τοῦ ε.
11. τοῦ.	τοῦ.
12. ἐγγύς.	ἔγγιστα.
13. τοῦ εα πρὸς τὴν εο.	τοῦ εο πρὸς τὴν εαο.
14. ἐγγύς.	ἔγγιστα.
14. τρία.	κ.
14. καί.	Deeſt.
15. ἐκτοῦ.	ἐκ τοῦ.
20. τοῦ.	τῆ.
21. εσ.	εο.
22. κγΗγ.	ξγ.
22. ετ.	εγ.
22. ιςγιβ.	ις. γ. ιβ.
22. ου.	εη.
30. βραχεῖ.	βραχύ.
31. τ.	γ.
31. ψδ.	ψα.
34. κατά.	καί.
35. ἐπὶ τοῦ ω διὰ τὰ ὑποκείμενα αἱ μέν.	Deſunt.
36. διὰ τοῦ.	διὰ τῶν.
36. καὶ ξ ἐκβαλλόμεναι.	καὶ ξε. ἐκβαλλομένων.
39. ὡς.	Εἰς.
39. δι' ἧ.	δι' ἧς.
40. ἐπὶ τὸ λ καὶ ζ καὶ β.	ἐπὶ τὰ δ καὶ β καὶ ζ.
42. πέρα.	πέρατα.
49. γλδ.	τὸ γτδ.
52. γράφομεν.	γράφομεν.
54. οἷς.	ὡς..
54. ςζη.	εχ'. ζη.
218. 4. Εἰρημένων.	Εἰλημμένων.
5. ὥσπερ δεῖ.	ὡς.
6. λήγοντι.	λῆγον.
6. ταῖς.	τῇ.
6. ἐξωτάτω.	ἐξώτατον.
7. τυχούσης.	τμῆ.
7. κατάματος.	κατάγματος.
9. ἀπολαμβανόμενα.	ἀπολαμβάνη.
11. κυρτότητες. ὅ καί.	κυρτότητες. καὶ ὁ.
12. συμπίπτον.	συμπίπτων.
13. μόνον.	μόναι.
15. πέρατα.	πέραν.

Editio.	Manuſcriptus.
16. παρείχεν.	παρέχειν.
21. ῥεπέχηται.	ἐπέρχηται.
24. δέ.	Εἰ δέ.
28. τῆ.	τῆς.
30. πόλοις διασημασίαις.	πολλοὺς διὰ σημασίας.
219. 4. κεφαλαιώδης ἡ τοιαύτη. Η' τοῦ.	κεφαλαιώδης. ἡ τοιαύτη τοῦ.
11. διχᾶ.	διχα.
11. ἐγγύς.	ἔγγιστα.
13. τοῦ τῆς γῆς.	τῆς γῆς.
13. ἀποτμήματος.	ἀποστήματος.
17. κείλα.	κοίλων.
220. 4. παράλληλως.	παράλληλος.
4. πρὸς ἐκείνω λῆψη.	προσηκκειμένω. Melius habet Editio.
5. κύκλο. ἐγγεγραμμένοι.	τῶν ἐντεταγμένων κύκλων.
6. τὰ κοῖλα.	κοῖλον.
7. διὰ τῶν.	περὶ τὴν διὰ τῶν.
8. ἑκατέρα.	ἑκατερα.
12. διατέταται.	διατέθηται.
13. ὡς μή.	ὡς.
13. αὐτῷ.	αὐτό.
14. ἴστυγα.	Ῥάττα,
22. τοῦ ἑβδόμου τέλος.	τὸ ἕβδομον.
221. 5. Βιβλίον η.	ὄγδοον.
	Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ ὀγδόῳ.
12. κβ.	λβ'.
13. ειη.	ειγ'.
15. ζ.	η.
21. πγ.	πδ'.
22. τν.	τξ'.
31. καταγραφαί..	καταγραφομένων.
35. καί.	ἢ καί.
38. ὑπογαί.	ἐπογαί.
41. λαμβανομένης.	καταλαμβανομένης.
43. ὑπογραφαί.	ὑπογραφαί.
47. γίνεσθαι.	γίνεται.
52. πολλαχῆ.	πολλὰ δή.
222. 9. Εἶχε τό.	Εἶχον.
11. αἳ παρεγράφησαν.	αἳ παρεγράφθη.
15. αἳ παρατεθεῖμαι.	αἳ παρασταθεῖσαι.
18. μετὰ ἀπὸ γραφικῶν.	μετ' ἀπογραφικῶν.
29. τόπον.	λόγον.
47. διχᾶ.	δίχα.
51. τινό.	τό.
52. πινάκων.	προάταν.
223. 1. ἐγγύς.	ἔγγιστα.
8. δυσμαί.	δυσμαί.
8. ὡραῖν.	ἡμεραῖν.
20. καθέτερ.	καθάπερ.
28. καθεστάτας.	καθιστῶντας.
32. καὶ λαμβάνειν.	καταλαμβάνειν.
34. τὶς ἢ τίνες.	ποι τινες.

Editio.	Manuscriptus.
34. προσδιορισμένων.	προσδιωρισμένων.
36. Εὐρώπη.	Deest.
37. * * * * * *	κεφ΄. γ΄. Ἔκθεσις πάντων τῶν ὑπογραφῶν αἷς περιέχουσι Εὐρώπης πίνακες δέκα, χῶραι λδ΄. πόλεις ειη΄.
41. Βρεττανικάς.	Βρεττανικάς.
48. Οὐεργινίῳ.	Οὐεργουΐῳ.
49. δουηκαληδονίῳ.	Δύῃ Καληδονίῳ.
52. ὥρας ἰσημερινάς.	ὥραις ἰσημεριναῖς.
52. ἔχει δὲ μοίρας ια. νν.	Deest.
58. ιη. Η. ιβ.	ιη΄. Η.
61. Αλλουΐωνος.	Ἀλουΐωνος.
63. γο.	διμοίρῳ.
64. ὃ δὲ ἐβόρειον ἔχει τῆς μεγίστης ἡμέρας ὡρῶν ιζ. Ηγ. καὶ διέστηκεν Ἀλεξανδρείας πρὸς δυσμὰς ὥρας βγ.	Deest.
224. 3. βγ.	διμοίρῳ.
6. βϛ.	δισὶ καὶ ἕκτῳ.
10. Οὐηκτίς.	Ὤκινς.
11. ιϛ. γ.	ιϛ΄. γο.
12. τρίτῳ.	διμοίρῳ.
18. ἐγγύς.	ἔγγιστα.
20. Πυρηναίοις.	Πυρηναίοις.
21. τῶν τε Βρετανικῶν πελάγει καὶ τῷ Ἰβηρικῷ.	τῶν τε Βρετανικῷ καὶ Ἰβηρικῷ πελάγει.
22. μέχρι.	καὶ μέρει.
27. ἰσημερινῶν.	Deest.
28. ἰσημεριναῖς.	Deest.
33. ιδγ.	ιδ΄. γο.
34. γΗκ.	τρισὶ καὶ ἡμίσει.
35. ἡμέραν.	ἡμέραν ἔχει.
35. ιδ γ ιβ.	ιδ΄. γο.
36 γ γιε.	τρισὶ τρίτῳ ιε.
39. ιεγιβ.	ιε΄. γ. ιβ.
40. γ γιε.	τρισὶ τρίτῳ πεντεκαιδεκάτῳ.
42. ιδ΄. γ.	ιδ΄. γο.
42. γϛ.	τρισὶ καὶ ἕκτῳ.
43. Ταρρήκων.	Ταρρακών.
44. βΗγιβ.	δυσὶν ἡμίσει τρίτῳ δωδεκάτῳ.
46. ιε. γ.	ιε. η.
47. γ γ.	τρισὶ καὶ τετάρτῳ.
52. γ γ.	τρισὶ καὶ διμοίρῳ.
56. αὐτοῦ.	αὐτῶν.
58. Γερμανία μεγάλη, Ἰταλία, καὶ Ῥαιτία.	Ἰταλία καὶ Ῥαιτία καὶ Γερμανία.
225. 1. Πυρηναίοις.	Πυρηναίοις.
2. κόλπῳ.	ὠκεανῷ.
4. Κελτογαλατίας.	Deest.
7. ἰσημερινὰς βγ.	δυσὶν ἡμίσει καὶ γ.
10. Γαλλίας.	Deest.
14. ἡ δὲ Λουγδουνὸς.	ὃ δὲ Λούγδουνον.
15. ιε. Η.	ιε. γο.
17. Γαλλίας.	Deest.

Editio.	Manuscriptus.
18. Γνοσειακόν.	Οὐειγιακόν.
18. ις. Ηγ.	ις΄. Ηγ.
19. ϐΗλ.	δυσὶ καὶ ἡμίσει.
20. Δουροκόττορον.	Δουροκόττορον.
23. Κελτογαλατίας.	Deest.
25. ϐγιε.	δυσὶ τρίτῳ καὶ δωδεκάτῳ.
30. ϐΗ.	δυσὶ καὶ τετάρτῳ.
31. ιεγιε.	ιε΄. γιϐ.
32. ϐΗιε.	δυσὶ καὶ ἡμίσει.
35. τοῖς περὶ αὐτήν.	Deest.
35. μεγάλην.	τῇ παραχειμάσαις
37. παραλλήλων.	παραλλήλους.
44. διὰ Ρήνου ποτ.	Deest.
44. Γαλλία.	Γαλατία.
47. Ἀμείστια.	Ἀμιαστία.
47. ις. Η.	ις΄. Η.
48. ϐ.	δυσὶν ἔγιστα.
49. ιςιϐ.	ις. Ηγ.
50. αγ.	μιᾷ ἡμίσει καὶ τετάρτῳ.
53. ὥραν αγιϐ.	ὥρα μιᾷ καὶ τρίτῳ.
53. δύπεις.	δύσεις.
226. 3. Οὐινδελκίαν.	Βινδελκίαν.
6. παραλλήλλων.	παραλλήλους.
12. μέρεσιν.	μέρη.
14. διὰ τοῦ ποταμοῦ Δανουβίου (lege Δανουβίου.)	Deest.
18. ιε. γ.	ιε΄. γο.
19. Οὐινδιλικίας.	Βινδελικίας.
20. Οὐινδελίκων.	Βινδελικῶν.
21. ιε. γ.	ιε. Ηδ.
21. διέστηκει.	διέστηκεν.
25. ιε. Ηδ.	ιε. Ηγ.
25. ὥραις αγ.	ὥρα μιᾷ καὶ διμοίρῳ.
28. ὥραις αγιε.	ὥρα μιᾷ καὶ διμοίρῳ.
30. Η΄ μετὰ Βαιτουβίων.	δ΄ μετὰ Γεταυίον.
32. ὥραις.	ὥρα.
33. Σκαρβαντία.	Σακαρβαντία.
34. ὥραις αγ.	ὥρα μιᾷ καὶ ἡμίσει.
34 διέστηκεν.	διέστηκεν.
36. ιεΗγ.	ιε. Η. καὶ τ΄.
39. Σερβίνον.	Σέρβινον.
41. ὥραις αειϐ.	ὥρα μιᾷ καὶ ἕκτῳ.
42. ἡ δὲ Μυρσία τὴν μεγίστην ἡμέραν ἔχει ὡρῶν ιεΗη. καὶ διέστηκεν Ἀλεξανδρείας πρὸς δύσεις ὥραις ας.	Desunt.
46. ὥραις αιε.	ὥρα μιᾷ.
48. Γάδερ.	Γάδειρα.
50. ὥραις αε.	ὥρα μιᾷ καὶ πέμπτῳ.
51. ὡρῶν εγιϐ.	ὡρῶν ιε. γιϐ. ἔγιστα.
52. αη.	μιᾷ καὶ ὀγδόῳ.
227. 2. διέστηκεν.	διεστήκασιν.
4. Νάρωνα.	Ναρβῶνα.
4. ιε. Η.	ιε΄. δ. ἔγγιστα.

S.

Editio.	Manuscriptus.
8. μιᾷ ε.	μιᾷ πέμπτῳ καὶ πεντεκαιδεκάτῳ.
1. ὅλῳ.	Deest.
11. καὶ ταῖς περὶ αὐταῖς νήσοις.	σὺν τῇ περὶ αὐταῖς νήσοις.
13. παράλληλον.	παράλληλος.
20. τοῖς τε ὑπὸ τὴν Ῥαιτίαν καὶ Οὐινδελικίαν Ἀλπίοις ὄρεσι καὶ τῷ ὑπὸ τὸ Νωρικὸν Ἀλπίῳ ὄρει καλουμένῳ τε Καρουάγκα.	Ῥαιτίᾳ καὶ Νωρικῷ.
24. ἐπισήμων.	διασήμων.
26. μεσημβρινῶν ιε ιβ.	ιε. ιβ.
27. ὥρας μεσημβρινάς.	ὥρᾳ.
30. βη.	δυσὶ καὶ ὀγδόῳ.
31. ιειβ.	ιε. καὶ ιε.
32. διέστηκεν.	διεστήκασιν.
32. ὥραις.	ὥρα.
34. μεσημβρινῶν.	Deest.
35. ὥραις.	ὥρᾳ.
36. Βρεντέσιον.	Βρενδέσιον.
37. ὥραις.	ὥρᾳ.
39. ὁ δέ.	ἡ δέ.
39. μεσημβρινῶν.	Deest.
41. ὥραις α καὶ ιε.	ὥρᾳ μιᾷ ἡμίσει καὶ πεντεκαιδεκάτῳ.
42. Ῥαουέννα.	Ῥαβέννα.
42. μεσημβρ.	Deest.
43. ιεγιβ.	ιε. γιβ ἔγγιστα.
43. ὥρ. αγιε.	ὥρᾳ μιᾷ καὶ διμοίρῳ.
45. ὥραις.	ὥρᾳ.
47. Βενεβεντός.	Οὐενέβενδος.
47. ιειβ.	ιειβ. ἔγγιστα.
48. ὥραις αιε.	ὥρᾳ μιᾷ καὶ τετάρτῳ.
50. ὥραις.	ὥρα.
53. ιγ. Ηγ.	ιδ. Ηγιβ.
228. 4. νήσοις.	νήσους.
14. οἱ μὲν Σούλκοι.	ἡ μὲν Συσαλεύς.
15. ἰσημερινῶν.	Deest.
15. διεστήκασιν.	διέστηκεν.
16. ὥρας ἰσημερινὰς β ἔγγιστα.	ὥρᾳ μιᾷ ἡμίσει τρίτῳ καὶ πεντεκαιδεκάτῳ.
17. Κάραλις.	Καραλλίς.
18. ὥραις.	ὥρα.
19. Λιβίσωνος.	Βιάσωνος.
22. Γούρουλις.	Γουρουλλίς.
23. ιδγ.	ιδ. Ηη.
24. ὥραις β ἔγγιστα.	ὥρᾳ μιᾷ ἡμίσει τρίτῳ καὶ ὀγδόῳ.
27. ὥρας.	ὥρᾳ.
28. ιδΗιβ.	ιδ. Η. η.
29. ὥραις.	ὥρᾳ.
30. Μεσσήν.	Μεσσήνη.
31. ὥραις.	ὥρᾳ.
32. Κεντουρῖπαι.	Κεντούριπαι.
32. ιδγ.	ιδ. γθ.
33. ὥραις.	ὥρᾳ.
35. ὥραις.	ὥρᾳ.

Editio.	Manuscriptus.
37. ιδ'. Η.	ιδ'. γο.
42. Χερσόννησον.	Χερσόννησοι.
42. παράλληλον.	παράλληλος.
51. τοῦ Σαρματικοῦ ὠκεανοῦ.	καὶ Σαρματικῷ ὠκεανῷ.
53. τῶν δὲ διασημοτέρων.	τῶν διασήμων τοίνυν.
56. ὥρας ἰσημερινῆς μέρος ιε.	ὥρας μιᾶς πεντεκαιδεκάτῳ.
229. 1. Ναύαρον.	Ναύαροι.
1. ιςδ'.	ις'. γ.
8. κίαζουσι.	δύσει.
12. κ'άζουσι.	δύσεις.
25. * * *	Nihil vacuum.
28. ἄρκυς.	ἄρα.
31. διεστήκασιν.	διεστήκασιν.
31. Ηγ.	διμοίρῳ ἢ ἡμίσει τετάρτῳ.
32. Ζαρμιζεγέθουσα.	Ζαρμιζεγέθουσα.
34. ὥρας Ηγ.	ὥρας μιᾶς ἡμίσει καὶ τρίτῳ.
36. μεσημβρινῶν.	Deest.
38. ιε. ε.	ιε. ς.
39. διεστήκασιν.	διεστήκασιν.
41. Ὀδησσός.	Ὀδησσός.
48. ὥ γιε.	μιᾶς τρίτῳ καὶ ὀγδόῳ.
230. 6. ὥ γιε.	ἡμίσει καὶ πεντεκαιδεκάτῳ.
7. Περικόννησος.	Περικόννησος.
8. ιε. Η.	ιε'. η.
9. ὥ γ.	τρίτῳ ἔγγιστα.
11. Ἐλαιοῦς.	Ἐλαιοῦς.
13. γιε.	τρίτῳ.
14. Σηστός.	Σηστός.
15. ὥ γ.	τρίτῳ.
20. τῆν Κρήτην.	Κρήτην τὴν νῆσον.
21. αὐτῆς.	αὐτῶν.
22. ἔχει.	ἔχει πρὸς τὴν μεσημβρινήν.
33. ὥρας διμοίρῳ.	ὥρα μιᾶ.
34. ιδ'. Ηιβ.	ιδ'. Ηγ. ιβ.
36. ιε.	ιε'. ιδ.
37. λεξανδρείας.	Ἀλεξανδρείας.
37. ὥ γιε.	μιᾶς διμοίρῳ.
38. ιε. ν.	ιε.
41. Ἡ δὲ Ἔδιατα τὴν μεγίστην ἡμέραν ἔχει ιδ'. Ηγι. (sic) καὶ διέστηκεν Ἀλεξανδρείας πρὸς δύσεις ὥρας μιᾶς γη.	Desunt.
43. ιδ'. Η.ϛ.	ιδ'. Ηγ. ιβ.
44. ὥ γιε.	μιᾶς ἡμίσει καὶ τετάρτῳ ἔγγιστα.
45. Πελασγιῶν.	Πελασγιωτῶν.
46. ιδ. Ηδ.	ιδ'. Ηγ.
47. Η ιε.	μιᾶς διμοίρῳ.
49. ιδ. Ηγιε.	ιδ'. Ηγ.
50. Ην.	ἡμίσει καὶ δωδεκάτῳ.
53. ὥ Ηλ.	μιᾶς ἡμίσει.
55. ιδ. Ην.	ιδ'. γο.
56. ὥ γε.	μιᾶς ἡμίσει καὶ τρίτῳ.

Editio.	Manuſcriptus.
57. Ἀμβρακία.	Ἀμπρακία.
58. ιδ΄. Ηδ.	ιδ΄. Ηε.
59. ὃ Ηγ.	ἡμίσει καὶ τρίτῳ ἔγγιστα.
231. ἡ δὲ ἐν.	ἐν δέ.
3. ιδ΄. Ηη.	ιδ΄. γο.
7. γε.	μιᾶς ἡμίσει καὶ τρίτῳ.
8. * *	Nihil vacuum.
10. ιδ΄. Ηδ.	ιδ΄. γο.
13. ιδ΄. Ηη.	ιδ΄. Ηγ.
13. ὥρας ὃ Ηιε.	ὥρας μιᾶς ἡμίσει καὶ τριακοστῷ.
15. ιδ΄. Ηιγ.	ιδ΄. Ηη.
16. ὃ ἡμίσει.	μιᾶς ἡμίσει.
17. Πελοποννήσου.	Πελοπονήσου.
18. Μεσσηνή.	Μεσσήνη.
19. γιβ.	διμοίρῳ καὶ πεντεκαιδεκάτῳ.
27. ιδ΄. Η.	ιδ΄. γιβ.
28. ὃ γ.	διμοίρῳ.
29. Εὐβοίας.	Εὐβοίας νήσου.
30. ιδ΄. Ηδ.	ιδ΄. γο.
31. ιδ΄. Ηη	ιδ΄. γο.
32. γιε.	τρίτῳ καὶ τριακοστῷ.
34. ιδ΄. δη.	ιδ΄. γ.
35. γιβ.	τρίτῳ καὶ πεντεκαιδεκάτῳ.
36. μεσημβρινῶν.	Deeſt.
37. ιδ΄. γη.	ιδ΄. γ.
38. γιε.	τρίτῳ.
	Τέλος τῆς Εὐρώπης. πίνακες δέκα.
39. Λιβύη.	Deeſt.
40. * * * * * *	Ἀρχὴ Λιβύης· πίνακες τέσσαρες, χῶραι δώδεκα, πόλεις τεσσαρακονταδύο.
47. αὐτοῦ.	αὐτῆς.
57. μεσημβρινῶν.	Deeſt.
58. γΗιβ.	τρισὶν ἡμίσει καὶ δωδεκάτῳ.
59. Ἡ δὲ Ζηλία.	αἱ δὲ Ζηλίαι.
59. ἔχει.	ἔχουσι.
59. ιδ΄. γε.	ιδ΄. γιβ.
60. δύσεις ὥρας γΗ.	δύσεις ὥραις τρισὶν ἡμίσει καὶ δωδεκάτῳ.
232. 1. Λεῖξα.	Λίξ.
1. ιδ΄. γε.	ιδ΄. γ.
2. διέστηκεν.	διέστηκεν.
2. γΗιβ.	τρισὶν ἡμίσει καὶ πεντεκαιδεκάτῳ.
3. Οὐολουβιλίς.	Οὐολοβιλίς.
3. ιδ΄. δ.	ιδ΄. γ.
7. Κόρπνα.	Κάρπνα.
7. ιδ΄. γ.	ιδ΄. δ.
8. γΗιε.	τρισίν.
11. γΗιε.	δυσὶν ἡμίσει τρίτῳ καὶ πεντεκαιδεκάτῳ.
12. ιδ΄. ϛ.	ιδ΄. ϛ.
13. διεστήκεσαν Ἀλεξανδρείας.	διεστήκασιν Ἀλεξανδρείας.
14. ἡ δὲ Ὀππιδών.	ὃ δὲ Ὀππίδιον.
14. *	Nihil vacuum.

Editio.	Manuscriptus.
16. δυσὶ γ καὶ ει.	δυσὶ διμοίρῳ ϗ πεντεκαιδεκάτῳ.
17. Ξυχάββαρι.	Ζυχάβαρι.
18. ιδε.	ιδ. ε.
19. β. βγ. καὶ ιε.	δυσὶν ἡμίσει τρίτῳ ϗ πεντεκαιδεκάτῳ.
21. β. Η.	δυσὶν τρίτῳ καὶ δωδεκάτῳ.
25. παράλληλοι.	παράλληλος.
26. ιγ.	ιϛ.
34. Θαβράκη.	Θαβράκα.
34. ἰσημερινῶν.	Deest.
36. ὥρας ἰσημερινὰς δύο.	ὥραις δυσὶν ἔγγιστα.
37. Υ'τικη.	Ι'τύκη.
38. ὥραις.	ὥρα.
40. ὥρας αΗδ.	ὥρα μιᾷ καὶ διμοίρῳ.
41. Α'δρύμητος.	Α'δρύμητος.
42. ὥρας.	ὥρα.
45. ὥρας αδ.	ὥρα μιᾷ ϗ πέμπτῳ.
46. Κίρτα Ι'ουλία.	Κυρτουλία.
48. Σικκαινερία.	Σικκαουενερία.
49. ιδ. ιβ.	ιδ'. καὶ η.
51. Βουλλαρηγία.	Βουλλαρία.
51. ιδ. ν.	ιδ. ιβ.
54. ὥρας.	ὥρα.
55. Θύσδρος.	Θύσδρος.
55. ιδ. ϛ.	ιδ. ν.
56. ὥραις αΗιε.	ὥρα μιᾷ καὶ ἡμίσει.
57. Μεώιξ.	Μεώιξ.
58. ὥραις.	ὥρα.
59. Κίασυρα.	Κίσσηρα.
60. ὥρας αΗιε.	ὥρα μιᾷ καὶ ἕκτῳ.
61. ιδδ.	ιδ. γ.
62. ὥρας.	ὥρα.
233. 2. τὴν Κυρηναϊκὴν Αἰγύπτου.	Κυρηναϊκὴν ϗ Αἰγύπτου.
11. πρός.	ὑπό.
13. * * *	ϗ μέρει τῆς ἐντὸς Λιβύης.
16. Βερενίκη.	Βερενίκη, ἡ ϗ Ε'σπερίδες.
17. ἰσημερινῶν.	Deest.
17. ιδ. δ.	ιδ'. ιβ.
18. ὥρας α. ἰσημερινῆς γε.	ὥρας μιᾶς ἡμίσει καὶ τρίτῳ.
21. ὥρας αΗγ.	ὥρας μιᾶς διμοίρῳ καὶ πεντεκαιδεκάτῳ.
22. ιδ. ν.	ιδ'. ιβ.
23. ὥρας Ηδ.	ὥρας μιᾶς ἡμίσει καὶ τετάρτῳ.
25. αγ.	μιᾶς διμοίρῳ.
27. α δ γ.	μιᾶς διμοίρῳ.
30. ιδ. ιβ.	ιδ'. ν.
32. τό.	Deest.
33. ἡ δέ.	π.
36. ιδ. ιγ.	ιδ'. ιβ.
38. ὥρας ἰσημερινάς.	ὥραις.
42. ιδ.	ιγ'. Ηδ.
44. δ ιβ.	ὀγδόῳ.
45. * * *	Τῆς ϗ καλουμένης Θηβαΐδος.

Editio.	Manuſcriptus.
46. Ἑρμείȣ.	ἢ Ἑρμείȣ.
47. ιγ. Ηδ.	ιγ'. γο. ϛ κ.
48. ȣ̓ ιϐ.	ὀγδόῳ.
49. Διὸς πόλις.	Διόπολις.
51. ȣ̓ ιϐ.	ὀγδόῳ.
53. ȣ̓ ι.	ὀγδόῳ.
56. ὁ δέ.	ἡ δέ.
234. 2. ιγγ.	ιγ'. γο.
3. ὁ δὲ Μύαορμος.	ἡ δὲ Μυσόρμος.
14. μέσȣ.	μέσου αὐτȣ̃.
26. γΗ.	ιγ'. Η.
27. ὥρας ἰσημερινῆς ȣ̓ γ.	ὥραις τρισὶ ϗ τρίτῳ.
31. ὥρας γ. γ.	ὥραις τρισὶ ϛ τρίτῳ.
33. μη. γ.	μή. γο.
34. Θαμȣδόχαμα.	Θαμουδόκα.
35. ιγΗ.	ιγ'.
38. νγ. γ.	μγ.
41. ὥρας μιᾶς Ηη.	ὥρᾳ μιᾷ ἡμίσει ϗ ὀγδόῳ.
44. μεγίςων.	μεγίςω.
53. δίς.	ἐκεῖ δίς.
58. με. γ.	μέ.
61. ȣ̓ γ.	τρίτῳ ϗ πεντεκαιδεκάτῳ.
235. 2. με. γ.	με.
3. Ἀδȣ́λη.	Ἀδουλίς.
3. ιϐ. Ηδ.	ιϐ'. γο.
5. γι.	τρίτῳ ϗ ὀγδόῳ.
6. ἀπέχει.	ἀπεχ.
8. Δείρη.	Δήρη.
8. ιϐ. ιϐ.	ιϐ'. γο.
9. μιᾶς ὥρας γ. ϗ δ.	ὥρᾳ μιᾷ.
11. ἀπέχει.	ἀπέχη.
13. ξϐ.	ξγ'. Ηδ.
15. ἄκρον.	Deeſt.
15. ὥρας μιᾶς δ.	ὥρᾳ μιᾷ ϗ τρίτῳ ἔγγιςα.
17. ξη. η.	ξή. Ηδ.
18. Ἀρώαμτα.	Ἀρώματα.
19. ιϐ. γ.	ιϐ'. γ. ϗ η.
20. ὥρας μιᾶς Η.	ὥρᾳ μιᾷ ϗ ἡμίσει.
22. οε.	ος'.
	Τέλος Λιϐύης. πίνακες τέσσαρες.
23. Ἀσία.	Ἀρχὴ Ἀσίας μεγάλης. πίνακες δώδεκα, χῶραι μή. πόλεις ρλ'.
29. Ἀσίαν.	Ἀσίαν ϛ Λυκίαν ϗ.
42. ἰσημερινοῖς.	Deeſt.
43. ἰσημερινῆς.	Deeſt.
45. δ.	ἕκτῳ.
47. ιε. ιϐ.	ιε. η.
48. ȣ̓ δ.	μιᾶς ἕκτῳ.
49. Ἡράκλεια.	Ἡράκλεια Πόντου.
50. ιε. ιϐ.	ιε'. γ.
53. δ.	ἑϐδόμῳ.

Editio.	Manuſcriptus.
55. ιε. γ.	ιε. ιϐ.
56. ε καὶ ι.	τετάρτῳ.
58. ιε.	ιε'. ἔγγιστα.
236. 1. ιδ'. Ηγιϐ.	ιδ'. Ηδ'. καὶ η.
4. Σμύρνα.	Σμυρνη.
5. ε.	ὀγδόῳ.
6. ιδ'. γ.	ιδ. γο.
7. ε.	ἕκτῳ.
9. ιδ Ηϛ.	ιδ'. Ηιϐ.
14. ιδ Ηδ.	ιδ'. Η. καὶ τετάρτῳ ἔγγιστα.
14. Ἀλεξανδρέας.	Ἀλεξανδρείας.
17. ιδ γ.	ιδ'. γο.
22. Κιϐύρρα.	Κίϐυρα.
22. καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἐγγὺς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ κεῖται μεσημϐρινόν.	καὶ διέστηκεν Ἀλεξανδρείας οὐδέν.
35. διέστηκεν.	καὶ διέστηκεν.
35. μικρόν.	μικρῷ.
36. ιδ'. Ηιϐ.	ιδ'. Η. καὶ τι.
36. καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἐγγὺς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ κεῖται μεσημϐρινόν.	καὶ διέστηκεν Ἀλεξανδρείας πρὸς ἀνατολὰς μικρῷ.
38. ἡ γ. Λίμυρα τὴν μεγίστην ἡμέραν ἔχει ὡρῶν ιδ'. Ηιϐ. καὶ βραχὺ πρὸς ἀνατολὰς ἀπέχει τοῦ δι' Ἀλεξανδρείας μεσημϐρινοῦ.	Deſunt.
42. ιε. δη.	ιε'. γ.
44. ιε. δ.	ιδ'. δ.
45. ἀνατολάς.	ἕω.
47. ἀνατολὰς η.	ἕω ἕκτῳ.
50. ἀνατολὰς ὀλίγον πλευτελοῦς.	ἕω μικρῷ πλ.
52. ιε.	ιε'. ιϐ.
53. μικρόν.	βραχύ.
53. ἀνατολάς.	ἕω.
55. ιδ'. Ηιε.	ιδ'. Η. καὶ τι.
58. ιϐ.	ὀγδόῳ.
60. μιᾶς ὥ.	ὅσῳ ἡ Πέργη.
60. πρὸς ἀνατολάς.	Deeſt.
61. Τερμησσίς.	Τερμησσός.
62. ιδ'. γ.	ιδ'. Ηη.
62. πρὸς ἀνατολὰς θ. μιᾶς ὥρας.	ὅσῳ ἡ Πέργη καὶ Ἄσπενδος.
237. 3. γ.	διμοίρῳ.
4. ιε. η.	ιε'. ιϐ.
5. γι.	τρίτῳ καὶ ὀγδόῳ.
6. Τὰ ἢ Μάζακα.	ἡ ἢ Μάζα ἡ καὶ Καισάρεια.
7. γιε.	πεντεκαιδεκάτῳ.
9. * * *	Nihil vacuum.
10. Καππαδοκικη.	Καππαδοκίας.
11. ιδ'. Ηδ.	ιδ'. Ηδ'. ἔγγιστα.
12. γλ.	ἡμίσει καὶ τετάρτῳ.
16. τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας.	Deeſt.
18. Ηι.	ἡμίσει καὶ ὀγδόῳ.
22. Πομπηϊόπολις.	Πομπηϊούπολις.
22. ἡ καὶ Σόλοι.	Deeſt.

Editio.	Manuscriptus.
24. Η.	ἥμισυ ἔγγιστα.
25. Μαλλός.	Μαλός.
26. ιδ. Ηιβ.	ιδ΄. Ηιε.
38. Σκυθία.	Σκυθία τῇ ἐντὸς Ἰμάου ὄρους
43. ἀνατολῶν.	ἄρκτων.
44. τῶν δὲ ὀνομαζομένων ἐν τῇ Σαρματίᾳ πόλεων.	τῶν ἐν αὐτῇ τοίνυν διασημοτέρων πόλεων.
47. ἰσημερινῆς.	Deest.
48. ιη. Ηγ.	ιε΄. Ηγ. ἔγγιστα.
49. Ηι.	διμοίρῳ ἔγγιστα.
52. ιϛ. β.	ιϛ. γ.
53. ι.	διμοίρῳ ἔγγιστα.
54. γ.	διμοίρῳ.
238. 3. Ἰβηρίαν.	Ἰβηρίας, Ἀλβανίας τε.
6. ιδ.	ια΄.
8. Ὑρκανίας.	Κασπίας.
14. Διοσκουρίας.	Διοσκουριάς.
15. ἰσημερινῶν.	Deest.
16. ἰσημερινῆς.	Deest.
16. γ καὶ ιε.	διμοίρῳ καὶ πεντεκαιδεκάτῳ.
18. γ καὶ η.	ἥμισυ καὶ τρίτῳ.
20. ιε. Ηιβ.	ιε΄. γο.
21. ὥρα μιᾷ.	ὥρα μιᾷ καὶ τριακοστῷ.
22. ιε. γβ.	ιε΄. Η. ἔγγιστα.
25. Γαγγάρα.	Γάπαρα.
26. ὥρ. μιᾶς ∠ δ.	ὥρα μιᾷ καὶ τετάρτῳ.
27. Ἀλβανία.	Ἄλβανα.
28. ιε. Η.	ιε΄. γο.
29. ὥρας μιᾶς γβ.	ὥρα μιᾷ εἴτῳ ἑδεκάτῳ.
30. ἡ δὲ Ὄασις τὴν μεγίστην ἡμέραν ἔχει ὡρῶν ιεγη. καὶ διέστηκεν (lege διέστηκεν Ἀλεξανδρείας πρὸς ἀνατολὰς ὥραις (lege ὥρας) μιᾶς η.	Desunt.
34. ιε. ε.	ιε΄. ϛ.
34. ὥρα μιᾷ ϛ.	ὥρα μιᾷ καὶ ἕκτῳ.
	ἡ δὲ Ἀρμενεία τὴν μεγίστην ἡμέραν ἔχει ὡρῶν ιε΄. δ. ἔγγιστα καὶ διέστηκεν Ἀλεξανδρείας πρὸς ἀνατολὰς ὥρα μιᾷ καὶ δεκάτῳ.
37. ιδ. γ.	ιδ΄. Ηδ. η.
40. ἀνατολάν.	ἀνατολάς.
41. ὥρας μιᾶς ε.	ὥρα μιᾷ καὶ τετάρτῳ.
42. ἡ δὲ Ἀρτέμιτα &c. usque ad ὥρας μιᾶς ε. lin. 43. Hæc delenda, utpote repetita.	Deest.
44. ἡ δὲ Ἀρσαμόσατα τὴν μεγίστην ἡμέραν ἔχει ὡρ. ιδ. καὶ διετήκεσαν Ἀλεξανδρείαςς (corrige Αλεξανδρείας) πρὸς ἀνατολὰς Ηγ. μιᾶς ὡρ.	Desunt.
50. Βαβυλονίαν.	Βαβυλωνίαν.
56. τῷ τε μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου καὶ τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ.	μέρει τε τοῦ αὐτοῦ περσικοῦ κόλπου καὶ τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ, καὶ τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου.
239. 1. καὶ Συριακῷ πελάγει.	καὶ πελάγεσιν Αἰγυπτίῳ καὶ Συριακῷ καὶ Παμφυλίῳ.

Editio.	Manuſcriptus.
2. Αἰγυπτίου.	τοῦ Αἰγύπτου.
3. καὶ Καππαδοκίᾳ καὶ τοῖς τῆς μεγάλης Ἀρμενίας μέρεσιν.	καὶ μέρη τῆς Καππαδοκίας καὶ τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.
6. ἰσημερινοῦ.	Deeſt.
7. ιδ. Ηκβ.	ιδ'. γιβ.
8. ἰσημερινῆς.	Deeſt.
9. Ἀμαθοῦς.	Ἀμαθοῦσα.
9. ιδ. κβ.	ιδ'. κβ. ἔγγιστα.
11. ιδ. Η.	ιδ'. Η. ἔγγιστα.
12. κε.	τρίτῳ καὶ ὀγδόῳ.
13. κοίλης.	Deeſt.
17. ἡ δὲ Ἀντιόχεια &c. uſque Ηιε. μιᾶς ὥρας lineâ 18.	Deſunt.
20. ιδ. Η.	ιδ'. Η. καὶ τι.
21. Ηδ.	ἡμίσει καὶ δωδεκάτῳ.
22. ιδ. κβ.	ιδ'. κβ. ἔγγιστα.
23. διέστηκεν.	καὶ διέστηκεν.
23. Ηγ.	διμοίρῳ.
24. ιδ. γ.	ιδ. γ. ἔγγιστα.
25. κε.	ἡμίσει καὶ τετάρτῳ.
27. ιδ. δ.	ιδ'. δ. καὶ τι.
29. Πανίας Καισάρεια.	Καισάρεια Πανίας.
29. ιδ. δ.	ιδ'. δ. ἔγγιστα.
31. ιδ. δ.	ιδ. δ. ἔγγιστα.
32. Ηιε.	ἡμίσει καὶ δωδεκάτῳ.
34. τῆς δὲ Παλαιστίνης Ἰουδαίας.	τῆς δὲ Ἰουδαίας ἤγουν Παλαιστίνης.
35. Καισάρεια.	Καισάρεια.
39. ιδ.	ιδ'. η. ἔγγιστα.
41. ἡ δὲ Τιβεριάς ἔχει &c. uſque ad κβ. μιᾶς ὥρας lineâ 45.	Deſunt.
46. Αἰλία Καπετωλιάς.	Deeſt.
46. Ἱεροσόλυμα.	Ἱερουσαλήμ.
47. ιδη.	ιδ'. η. ἔγγιστα.
51. Η. καὶ ι.	τρίτῳ καὶ δεκάτῳ.
52. ιδ. ιβ.	ιδ'. καὶ τι.
55. τὰ δὲ Βόστρα.	ἡ δὲ Βόστρα.
56. ιδ. η.	ιδ'. ιβ. καὶ τι.
57. τρίτον.	διμοίρῳ.
240. 2. ιδ. γ.	ιδ'. Ηη.
3. Ηδ.	ἡμίσει τρίτῳ.
4. ιδ. γ.	ιδ'. Ηγ.
5. ὥρας μιᾶς Η.	ὥρᾳ μιᾷ.
7. ιδ. κβ.	ιδ'. Η. ιβ. καὶ τι.
9. Λαμβαία.	Λαββαία.
9. ιδ. Η.	ιδ'. Η. καὶ τι.
10. ὥρας μιᾶς ϛ.	ὥρᾳ μιᾷ καὶ ἕκτῳ.
11. ιδ. κβ.	ιδ'. Η. ἔγγιστα.
12. ὥρας μιᾶς δ.	ὥρᾳ μιᾷ τετάρτῳ.
15. ὥρας μιᾶς δ.	ὥρᾳ μιᾷ καὶ τετάρτῳ.
17. ὥρας μιᾶς ε.	ὥρᾳ μιᾷ καὶ τετάρτῳ ἔγγιστα.
19. ιδϛ.	ιδ'. ϛ. καὶ τι.

Editio.	Manuscriptus.
19. ὥρας μιᾶς ε.	ὥρα μιᾷ καὶ πέμπτῳ.
21. ιδ. ιβ.	ιδ'. ιβ. ἔγγιστα.
22. ὥρας μιᾶς γ.	ὥρα μιᾷ καὶ τρίτῳ.
26. Παρδίων.	Παρθίων.
44. ιδ. γβ.	ιδ'. γβ. ἔγγιστα.
51. ιϛ.	ιδ'. ϛ.
55. καὶ γο.	καὶ διμοίρῳ.
241. 14. Μαράσιον.	Μαράσιον.
18. Παρδίας.	Παρθίας.
35. καὶ τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.	Deest.
37. * * *	ἀπὸ δὲ μεσημβρίας αὐτῷ τε ἰνδικῷ πελάγει καὶ τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.
46. δέ.	μὲν.
52. ὥραις.	ὥρας.
53. λαμβάνει.	γίνεται.
54. κορυφὴν, ἀπέχων.	κορυφὴν ἰσέον ἐν αὐτῇ ἀπέχοντα.
55. δγ.	μδ'. γο.

Ἡ δὲ Μοῦζα τὴν Μεγίστην ἡμέραν ἔχει ὡρῶν ιβ. Hγ. καὶ διέστηκεν Ἀλεξανδρείας πρὸς ἕω ὥρα μιᾷ ἔγγιστα. ὁ δὲ ☉ (id est ἥλιος) δὶς τοῦ ἔτους ἐκεῖ γίνεται κατὰ κορυφὴν ἀπέχων τῆς θερινῆς τροπῆς ἐφ' ἑκάτερα μοίρας νδ'. γ.

242. 1. Ὤκελις.	Ὄκηλίς.
2. ιβ. δ.	ιβ'. Hδ.
3. ὥραν μίαν.	ὥρα μιᾷ καὶ τρίτῳ.
5. νθ.	ξα. δ.
5. * *	Nihil vacuum.
8. ὥρας μιᾶς γ.	ὥρα μιᾷ καὶ τρίτῳ.
10. νθ. H.	ξβ'. γ.
13. ὥρας μιᾶς Hιε.	ὥρα μιᾷ καὶ ἡμίσει καὶ δεκάτῳ.
15. νθ.	ξ'. Hδ.
17. ὥρας μιᾶς γο.	ὥρα μιᾷ καὶ τρίτῳ.
19. ἐπ' αὐτῆς τῆς θερινῆς τροπῆς.	ὅταν ἀπέχῃ τῆς θερινῆς τροπῆς ἐφ' ἑκάτερα μοίρας δ'. γ.
35. Σάρβαθα.	Σάββαθα.
40. ιβ. H.	ιβ'. H. δλ.
47. καὶ ιλ.	καὶ τριακοστῷ.
49. νβ. ϛ.	νβ'. H.
50. * * * * * *	Nihil vacuum.
54. καὶ γ.	καὶ διμοίρῳ.
56. ξβ.	ξβ'. H.
57. Σαράπιδος.	Σαραπιάδος.
243. 1. τὸν.	τῶν.
5. καὶ γ.	καὶ διμοίρῳ.
6. Ἄρμουσα.	Ἄρμουζα.
12. καὶ γο.	καὶ διμοίρῳ.
32. καὶ τῇ ἐν Ἀσίᾳ Σαρματίᾳ.	Deest.
33. * * *	ἀπὸ τῆς δύσεως μέρει τε Μηδίας καὶ Ὑρκανίας θαλάσσης καὶ τῇ ἐν Ἀσίᾳ Σαρματίᾳ.
43. ιδ. Hδη.	ιδ'. H. η.
57. διμοίρῳ.	τρίτῳ.
244. 2. γο.	διμοίρῳ.

Editio.	Manuſcriptus.
13. καὶ γ.	καὶ τρίτῳ ἔγγιστα.
24. Δαύαδα.	Δαύαβα.
245. 4. Γεδροσίαν.	Γεδρωσίαν.
16. ἡ δὲ Βίταξα &c. uſque ad ὥραις γ. καὶ γ. lineâ 20.	Deſunt.
23. ιδ. H. ἔγγιστα.	ιδ'. γ. ιβ.
25. ἡ δὲ Καρούρα ἡ καὶ Ὀρθόσπανα τὴν μεγίστην ἡμέραν ἔχει ὡρῶν ιδ. γιβ. καὶ διέστηκεν Ἀλεξανδρείας πρὸς ἕω ὥραις γ H γ. ιβ λ.	ὡσαύτως καὶ ἡ Καρούρα.
32. καὶ ι.	Deeſt.
36. καὶ ι.	ιβ.
37. Αραχωτός.	Ἀραχωτός.
39. γH καὶ λ.	γ'. Hδ. ιβ.
41. ἡ μὲν Κοῶι &c. uſque ad ὥρ. γ καὶ γ. lineâ 42.	Deſunt.
43. Μυροδμα.	Μυζορνα.
44. διέστηκεν.	διέστηκεν.
46. ἔγγιστα.	Deeſt.
47. ὅ τε ἥλιος ἐν αὐτῇ ἅπαξ τοῦ ἔτους γίνεται κατὰ κορυφήν.	Deeſt.
48. ἐπ' αὐτάς.	ἐπ' αὐτὰς δὲ.
48. καὶ ταῦτα μὲν διὰ τὸ εἶναι uſque ad κειμέναις. lineâ 55.	Deſunt.
246. 3. τοῦ ποταμοῦ (l. ποταμοῦ.)	Deeſt.
9. μέρη τε τοῦ Γαγγητικοῦ κόλπου καί.	Deſunt.
13. ὧν ὑπὸ τοὺς Σογδιανοὺς καὶ Σάκας Ἰμάῳ ὄρει.	τοῖς τε Σογδιανοῖς καὶ μέρει Σακῶν.
16. Σίμυλλα.	Δίμυλλα.
17. ιβ. γιβ. ἔγγιστα.	ιβ'. Hδ. η.
20. να. γ.	νβ.
21. Μυζηρίς.	Μουζυρίς.
25. νδ. H.	κθ'.
26. ἡ δὲ Χαβηρὶς τὴν μεγίστην &c. uſque ad μοίρας ιη. γο. lineâ 54.	Deſunt.
56. ιβ. ιβ.	ιγ'. ιβ.
57. γH. καὶ κ.	γ'. H.
59. μα. γο.	μ'.
61. ἔγγιστα.	Deeſt.
62. δ.	γ'. Hγ.
64. λα.	λβ'. δ.
247. 2. ἔγγιστα.	Deeſt.
3. γ. H καὶ γ. ἔγγιστα.	γ'. Hδ.
5. λη. δ.	λζ'. H.
8. ἔγγιστα.	Deeſt.
10. λδ. γ.	λε'. γο.
13. καὶ ι.	ιβ.
15. μεγ.	μϛ'.
16. ἡ δὲ Μόδουρα.	ἡ δὲ Μόδουρα ἡ Πανδίονος.
20. μεγ.	μϛ'.
21. Ὄρθουρα ἡ Σωρνάγος.	Ὄρθουρα.
23. καὶ γο.	γ.

Editio.	Manuscriptus.
25. μεγ.	μς΄.
26. Πίπωδρα (corrige Γίπωδρα.)	Πιπώδρα.
27. ε καὶ λ.	ε΄.
36. καί	πρός.
39. μεσημβρίας.	μεσημβρίας ἀγνώστῳ γῇ.
40. τοῖς ἐν τῷ.	καί.
42. ἄρκτον.	ἄρκτων.
42. τῇ ἐκτὸς Ἰμάου ὄρους.	Deest.
43. Σκυθικῇ.	Σηρικῇ.
46. δέ.	μὲν.
49. ἀπέχοντα.	ἀπέχων.
48. Λαμβάνει δὲ τὸν ἥλιον.	ὁ δὲ ἐκεῖ γίνεται.
50. ὀγδοήκοντα.	οθ΄. Η.
52. καὶ π.	Deest.
52. διεστήκασιν.	διεστήκασιν.
53. πέμπτῳ καὶ ξ.	δ.
55. οη. γο.	οη΄. Ηδ.
57. ἔγγιστα.	Deest.
58. δίς.	ἅπαξ.
58. ἐκεῖ.	ἐν αὐτῇ.
59. ἀπέχων.	ἐπ᾽ αὐτῆς.
59. ἐφ᾽ ἑκάτερα μοιρ. δγ.	Deest.
60. ιγιβ. ἔγγιστα.	ιγ΄. δθ.
61. ς ς.	ς΄. η.
63. ιγ.	λθ΄. Η.
248. 2. ιγη. ἔγγιστα.	ιγ΄.
3. ςδ ϛ ξ.	ς΄. δθ.
3. ἥλιον ἐκεῖ.	ἥλιος ἐκεῖ.
5. λθ.	μγ΄. Η. δθ.
6. Μαρευρά.	Μαρεοδρα.
7. οβ. Ηδ.	ιβ΄. Η. δθ.
8. καὶ λ.	Deest.
10. ξ.	κζ΄. Η.
11. ἡ δὲ Ῥανδαμάρκοττα &c. usque ad ζ. καὶ Η. ἔγγιστα lineâ 13.	Desunt.
14. Γαβαδίου.	Σαβαδίου.
14. ἀργυρή.	ἢ ὄνομα Ἀργυρῆ.
15. ιβ. Η.	ιβ΄. Η. τοῦ νοτίου πόλου ὑπὸ γῆν ἐξηρτημένου.
15. καὶ διέστηκεν Ἀλεξανδρείας τοῦ νοτίου πόλου ὑπὸ γῆν ἐξηρμένου πρὸς ἀνατολὰς ὥραις ζη καὶ δ.	καὶ διέστηκεν Ἀλεξανδρείας πρὸς ἀνατολὰς ὥραις ζ΄. γο.
18. ἀπέχοντα τῆς θερινῆς.	ἀπέχων τῆς χειμερινῆς.
19. ο. ἔγγιστα.	ξη΄. Η. δθ.
20. τῶν δὲ ἐν τοῖς Σίναις διασήμων πολέων.	ἐν δὲ τοῖς Σίναις.
23. ιγ. ἔγγιστα.	ιγ΄. η.
24. διμοίρῳ καὶ λ.	γο.
26. μθγ.	λθ΄. δθ.
27. Θῖναι.	Θίναι.
28. ιβ. Ηδ. καὶ π.	ιβ΄. Η. η.
29. η.	Deest.

Editio.	Manuſcriptus.
29. τοῦ δὲ διὰ τῶν μακάρων νήσων ὑπὸ τὸ δυτικὸν πέρας τῆς ἐγνωσμένης γῆς ἀφορίζοντος μεσημβρινοῦ πρὸς ἀνατολὰς ὥραις ἰσημεριναῖς ιβ.	Deſunt.
34. νη.	ξγ'. γο.
35. ἡ δὲ τῶν Σινῶν ὅρμος τὰ καττίγαρα.	τὰ δὲ Καττίγαρα ὁ ὅρμος.
36. ἔχουσιν.	ἔχει.
36. ιβ. Η.	ιβ'. Η. τοῦ νοτίου πόλου ὑπὲρ γῆν ἐξηρτημένου.
36. καὶ διέστηκεν Ἀλεξανδρείας τοῦ νοτίου πόλου ὑπὲρ γῆν ἐξηρμένου πρὸς ἀνατολὰς ὥραις ἑπτὰ Ηγ καὶ λ ἢ ἴλαις κ.	καὶ διέστηκεν Ἀλεξανδρείας πρὸς ἀνατολὰς ὥραις ζ'. Η. δθ.
39. θερινῆς.	χειμερινῆς.
40. ο. ἔγγιστα.	ξη'. Η. δθ.
46. καί.	πρός.
48. πάντοθεν.	πάντοθεν.
50. Ναγάδιβα.	Ναγάσιβα.
52. καὶ ι.	ἢ ιε.
54. ο. ἔγγιστα.	ξη'. Η.
55. Ταλακῶρι.	Ταλακωρὶ τὸ ἐμπόριον.
57. δγ. καὶ ιε.	δ'. γΗιε.
59. ξδ.	ξ'.
249. 2. ιβ. γιβ.	ιβ'. Η. γο. ιβ.
2. καὶ διέστηκεν Ἀλεξανδρείας πρὸς ἕω ὥραις δ. καὶ Η. ἔγγιστα.	Deeſt.
5. ιβ. καὶ γο. ἔγγιστα.	οα'. Η.

Κλαυδίου Πτολεμαίου γεωγραφικῆς ὑφηγήσεως τὸ ὄγδοον. Deinde ſubjiciuntur hîc ſeptem verſus ii Hexametri qui ſunt in edito in folio verſo quod præcedit tabulam univerſalem quique incipiunt ab his verbis.

Ἐν γραμμαῖς τὸν κόσμον ἀριθμηθέντα νόησον &c. in quorum verſuum ſexto legendum ἠῶ pro ἠῶς.

249. 6. Αἱ δέ εἰσιν αἱ γνωσθεῖσαι ἐπαρχίαι &c. uſque ad, πίνακας κϛ'. lin. 23. pag. 251.	Deſunt.
251. 32. ἡ.	οἱ.
37. νότεια.	νότια.
39. σχόλιον.	Deeſt.
40. ὅτι δή.	ἰστέον ὅτι ὅτι δή.
42. καὶ τὰ κ'.	πρὸς τὰ κ'.
54. εἰρηκότες.	εὑρηκότες.
56. τέλος.	Deeſt.
252. 6. ξγο.	ζ'. γο.
26. κθ. γο.	κθ'. γ.
32. ιϛ. γο.	ιϛ'. γ.
35. μη.	μη'. Η.
47. θ.	θ'. γο.
49. κϛ.	κγ'.
54. νότου.	νότον.
54. συνῆχθαι.	συνάγεσθαι.
253. 1. δεύτερος.	δεύτερος.
23. ρμδ.	ρμ'.
29. πίναξ τῆς Ἀσίας.	Deeſt.
35. λξ.	λζ'.
44. Κλαυδίου Πτολεμαίου γεωγραφικῆς ὑφηγήσεως βιβλίου ὀγδόου καὶ ἐσχάτου.	Deſunt.

FINIS.

INDEX.

A

Arabius,

B

C

Chalcid[illegible]

D

E

Georgii

H

I

K

L

M

N

Q 9

O

P

Phocio.

Q

R

T

Titus

V

X

Z

Finis Indicis.

APPROBATIO.

Ex mandato Illustrissimi Galliarum Cancellarii, ego infra scriptus, Lector Regius Græcarum Litterarum, & cum Gallicæ tum Regiæ Inscriptionum ac Numismatum Academiæ Socius, legi Librum, cui titulus est, *Bibliotheca Coisliniana, olim Segueriana, &c*, eumque promovendæ rei litterariæ peridoneum judicavi. Lut. Paris. Prid. Non. Mart. anno MDCCXV.

MASSIEU.

PRIVILEGE DU ROY.

LOUIS, PAR LA GRACE DE DIEU, ROY DE FRANCE ET DE NAVARRE; A nos amez & feaux Conseillers, les Gens tenans nos Cours de Parlement, Maîtres des Requêtes ordinaires de nôtre Hôtel, Grand Conseil, Prevôt de Paris, Baillifs, Sénéchaux, leurs Lieutenans Civils, & autres nos Justiciers qu'il appartiendra, SALUT. Nôtre bien amé LOUIS GUERIN, Libraire à Paris, Ancien Syndic de sa Communauté, Nous a fait remontrer, qu'il a imprimé depuis trois années, trois Volumes in folio, par le Pere DE MONTFAUCON, Benedictin de la Congregation de S. Maur; le premier intitulé, *Palæographia Græca*, avec beaucoup de Planches gravées en cuivre; le second *Origenis Hexaplorum*; & qu'il vient encore d'entreprendre un autre Volume in folio du même Pere de Montfaucon, intitulé, *Bibliotheca Coisliniana olim Segueriana*, avec des Figures; lequel Ouvrage, aussi-bien que les autres ci-dessus qu'il a imprimez, sont d'un long debit, & d'une très-grosse dépense, il Nous a très-humblement fait supplier de vouloir bien, pour lui donner le moyen de continuer à imprimer de pareils Ouvrages qui sont très-utils au Public, luy accorder nos Lettres de Privilege pour l'impression & debit du Livre intitulé, *Bibliotheca Coisliniana olim Segueriana*, que pour les autres Livres ci-après énoncez, qu'il a ci-devant imprimez, & dont les Privileges sont prêts à expirer, ou sont expirez. A CES CAUSES, voulant favorablement traiter ledit Guerin, & reconnoître son zele, & exciter par son exemple les autres Libraires & Imprimeurs à entreprendre des Editions dont la lecture puisse contribuer à l'avancement des Sciences & au progrès des belles Lettres, qui ont toûjours fleuri dans nôtre Royaume, ainsi qu'à soûtenir l'Imprimerie & la Librairie, qui a été jusqu'à present cultivée par nos Sujets, avec autant de succès que de reputation; Nous avons permis & permetrons par ces Presentes audit Guerin, de faire imprimer *Bibliotheca Coisliniana olim Segueriana, par le Pere De Montfaucon, Benedictin, deux Volumes in folio*; & aussi de faire imprimer *Les veritables Actes des Martyrs, par Dom Thiery Ruinard, traduits par le Sieur Droüet. Resolutions de plusieurs Cas de Conscience, par les Sieurs De Lamet & Fromageau. La Science universelle de la Chaire, ou Dictionnaire Moral, avec les Supplemens dudit Livre. Discours Moraux sur les Evangiles, les Mysteres, & en forme de Prônes. Les Eloges Historiques des Saints, & sur les Mysteres de Nôtre-Seigneur & de la sainte Vierge. Theologia Moralis, speculativa & dogmatica, ad usum Seminarii Petrocorensis. Conferences Ecclesiastiques du Diocese de Perigueux. Les Caracteres tirez de l'Ecriture sainte, & appliquez aux mœurs du siecle. Les Epîtres & les Evangiles de toute l'année, avec des Argumens, de courtes Notes, & des Oraisons. Lettres de S. Jerôme, Traduction nouvelle. Les Fondemens de la Vie Spirituelle, tirez de l'Imitation de Jesus-Christ, par le P. Surin. Traité de Pieté sur les avantages de la mort Chrétienne, par le P. Chauchemer. Nouvelle Traduction du Livre des Pseaumes, selon la Vulgate & les differens Textes, avec des Notes. Candidatus Juvencii. Comirii carmina. Pensées édifiantes du Sieur de Bellegarde. Ouvrages de Virgile, de la Traduction du P. Catrou*; en telle forme, marge, caractere, en autant de volumes que bon lui semblera, conjointement ou séparément, & de les vendre, faire vendre & debiter par tout nôtre Royaume pendant le temps de dix huit années consecutives, à compter du jour de la date desdites Presentes. Faisons défenses à toutes personnes, de quelque qualité & condition qu'elles soient, d'en introduire d'impression étrangere dans aucun lieu de nôtre obéïssance; & à tous Imprimeurs, Libraires & autres, d'imprimer, faire imprimer, vendre, faire vendre, debiter, ni contrefaire lesdits Livres, en tout ni en partie, ni d'en faire aucuns extraits, sous quelque pretexte que ce soit, d'augmentation, correction, changement de titre, en Langue Latine, Langue Grecque, Langue Hebraique, ou autrement, sans le consentement par écrit dudit Exposant, ou de ceux qui auront droit de luy; à peine de confiscation des Exemplaires contrefaits, de six mille livres d'amende contre chacun des contrevenans, dont un tiers à Nous, un tiers à l'Hôtel-Dieu de Paris, l'autre tiers audit Exposant, & de tous dépens, dommages & interêts; à la charge que ces Présentes seront enregistrées tout au long sur le Registre de la Communauté des Libraires & Imprimeurs de Paris, & ce dans trois mois de la date d'icelles, que l'impression desdits Livres sera faite dans nôtre Royaume, & non ailleurs, en bon papier, & en beaux caracteres, conformément aux Reglemens de la Librairie; & qu'avant que de les exposer en vente, il en sera mis deux Exemplaires de chacun dans nôtre Bibliotheque publique, un dans celle de nôtre Château du Louvre, & un dans celle de nôtre tres-cher & feal Chevalier Chancelier de France le Sieur VOISIN, Commandeur de nos Ordres, le tout à peine de nullité des Présentes; du contenu desquelles vous mandons & enjoignons de faire joüir l'Exposant, ou ses ayans cause, pleinement & paisiblement, sans souffrir qu'il leur soit fait aucun trouble ou empêchement. Voulons que la copie desdites Presentes qui sera imprimée au commencement ou à la fin desdits Livres, soit tenuë pour dûëment signifiée, & qu'aux copies collationnées par l'un de nos amez & feaux Conseillers & Secretaires, foy soit ajoûtée comme à l'Original. Commandons au premier nôtre Huissier ou Sergent, de faire pour l'exécution d'icelles tous Actes requis & necessaires, sans demander autre permission, & nonobstant clameur de haro, Charte Normande, & Lettres à ce contraires. CAR tel est nôtre plaisir. DONNÉ à Versailles le troisiéme jour du mois d'Avril, l'an de grace mil sept cens quinze, & de nôtre Regne le soixante-douziéme. Par le Roy en son Conseil,

FOUQUET.

J'ay cedé & transporté à Monsieur CHARLES ROBUSTEL, Libraire à Paris, la moitié du droit au present Privilege, pour l'impression & debit de *Bibliotheca Coisliniana, olim Segueriana, &c.* Fait à Paris ce 5. Avril 1715. GUERIN.

Registré, ainsi que la Cession cy-dessus, sur le Registre n°. 3. de la Communauté des Imprimeurs & Libraires de Paris, page 925. n°. 1176. conformément aux Reglemens, & notamment à l'Arrêt du Conseil du 13. Août 1703. A Paris le 5. Avril 1715.

ROBUSTEL, *Syndic.*

